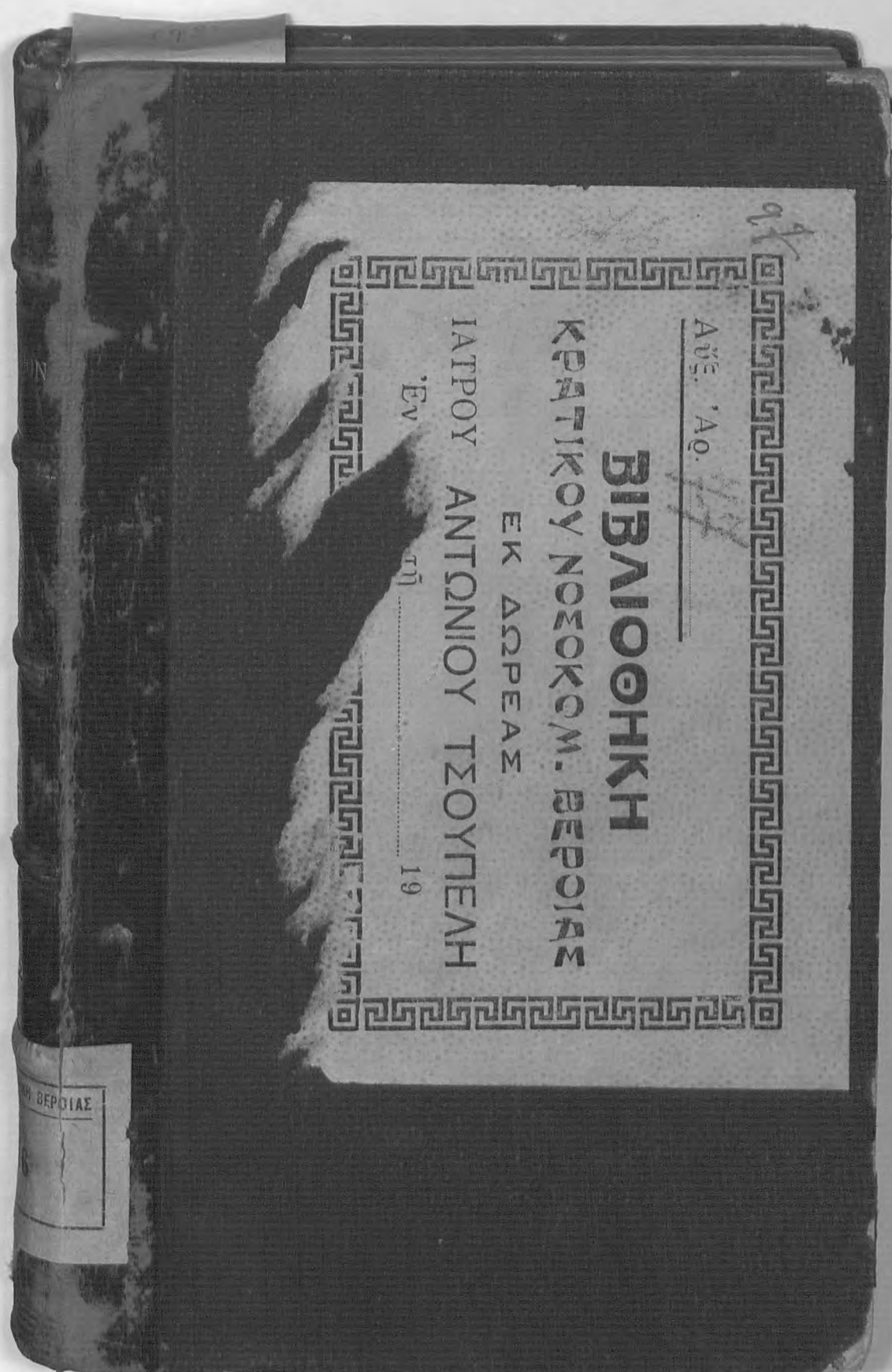

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ

+ 200

*Αριθ. ελ.

~~530~~ 326

74

ΔΩΡΕΑ

Τεχνητά

GRVER-00141

γραμ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βελγίου

797

[Handwritten signature]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΟΡΑΝΙΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΟΡΑΝΙΟΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΡΑΒΙΚΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΥΠΟ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Ι. ΠΕΝΤΑΚΗ

ἱππότης τοῦ τάγματος Μεδζιδί,
πρ. Πρώτου Διαρρηγῆς τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Πολιτικοῦ Πρακτορείου καὶ Γενικοῦ
Προξένου τῆς Ἑλλάδος.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ἐπιδιωρθωμένη

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1886

Αρ. Εισ. 376

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ γέρον τὴν κάτωθι σφραγίδα τῶν
ἡμετέρων Καταστημάτων θεωρεῖται ἐκ τυποκλοπίας προε-
χόμενον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

ΜΙΧΑΗΛ ΟΜΗΡΟΛΗ,

ΑΝΔΡΙ ΦΙΛΟΓΕΝΕΣΤΑΤΩ,

ΟΤΡΗΡΩ, ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΕΡΑΣΤΗ,

ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΣΧΟΛΟΥΜΕΝΟΙΣ ΕΝΘΕΡΜΩ, ΠΡΟΣΤΑΤΗ,

ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΤΗΝ ΔΕ ΤΗΝ Β' ΕΚΔΟΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΡΑΝΙΟΥ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Φιλογενέστατε Ἄνερ,

Τὰ γενναῖα αἰσθήματα ὧν πάντοτε ἐμφορεῖσθε, ὁ ἀγνὸς πατριωτισμὸς καὶ ἡ πρὸς τοὺς περὶ τὰ γράμματα ἀσχολουμένους συμπάθεια Ὑμῶν, εἶναι ὁ λόγος ὅστις μὲ ἔπεισε ν' ἀφιερῶσω Ὑμῖν τὴν μετάφρασίν μου ταύτην τοῦ Κορανίου. Εὐελπίζομαι ὅτι θέλετε ἀποδεχθῇ τὸ σμικρὸν τοῦτο δῶρόν μου μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης Ὑμᾶς κάλοκαγαθίας καὶ γενναιοφροσύνης, ἀποβλέποντες οὐχὶ εἰς τὴν ἀξίαν του, ἀλλ' εἰς τὴν προθυμίαν μεθ' ἧς ἀνατίθηναι τοῦτο Ὑμῖν, διότι εἶναι ἀπόρροια εἰλικρινοῦς φιλίας καὶ ἀπαύγασμα βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Δέξασθε, φιλόμουσε ἄνερ, τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων μου τούτων, καὶ θεωρεῖτέ με πάντοτε φίλον Ὑμῶν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1886.

Γ. Γ. ΠΕΝΤΑΚΗΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ

Επιχειροῦντες τὴν ἐκδοσιν μεταφράσεως τοῦ Κορανίου, νομίζομεν καλὸν νὰ προτάξωμεν ὀλίγας λέξεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τοῦ πρωτοτύπου κειμένου καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτῷ ὑπαρχουσῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτικῶν δοξασιῶν.

Ἡ γέννησις τοῦ Μωάμεθ εἶναι σπουδαιότατον γεγονός ἐν τῇ ἱστορίᾳ· διότι ὁ Μωάμεθ παρέστησε πρόσωπον ἀποστόλου τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τῶν δοξασιῶν αὐτοῦ κατέκτησεν ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν παλαιὸν κόσμον. Δὲν εἶναι ὅμως ἀκριβῶς ὠρισμένος, κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς, ὁ χρόνος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ· διότι ὑπολογίζουσιν ὅτι ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν 63, κατὰ τὸ 632 ἔτος μ. Χ. καὶ ἀναβιβάζουσι τὴν γέννησιν αὐτοῦ κατὰ τὸ 569—570 μ. Χ. ἔτος.

Ἀνήκων ὁ Μωάμεθ εἰς τινὰ φυλὴν πολεμικὴν, τὴν τῶν Κορείσιτιν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ ἡ γραφὴ ἦτο ἄγνωστος, ἔλαβε μὲν τάσιν φιλοπόλεμον, διὸ καὶ δεκατετραέτης μετέσχε μάχης τινός· δὲν ἐγίνωσκεν ὅμως νὰ γράφῃ καὶ μόνον κατὰ τὴν περίοδον τῆς προφητικῆς αὐτοῦ ἀποστολῆς, ἴσως ἐδιδάχθη παρὰ τινος Ἑλλήνου ἢ Ἰουδαίου τὴν γραφὴν. Τούτου ἕνεκα τὸ Κοράνιον, καίτοι ἐν τισὶ πεμαχίοις αὐτοῦ εὕρηται ὕψος λόγου καὶ ἐμπνευσις, δὲν ἔχει ὅμως ἀλληλουχίαν εἰς τὰ μέρη αὐτοῦ καὶ συνάφειαν, καὶ πλείστας περιέχει ἀντιφάσεις καὶ ἐπαναλήψεις κατὰ κόρον, χωρίων τινῶν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς ἡκρωτηριασμένων καὶ παραμειμωφωμένων. Πλειστάκις δ' ἐν αὐτῷ αἱ αὐταὶ ιδέαι καὶ δοξασταὶ θρησκευτικαὶ τε καὶ πολιτικαί, ἐπαναλαμβάνονται, ὥστε, ὡς ὁ Ῥενάν φρονεῖ, τὸ Κοράνιον δύναται νὰ θεωρηθῇ συλλογὴ ἡμερησίων διατάξεων, ἐκδοθειῶν κατὰ διαφοροὺς περιστάσεις τοῦ Μωάμεθ καὶ φερουσῶν τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸν τόπον ἐνθα αὐταὶ ἐξεδόθησαν.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τὸ Κοράνιον διετεθεῖτο μόνον ἐν τῇ μνήμῃ τῶν μαθητῶν τοῦ Μωάμεθ, διὸ καὶ μετὰ πολλοῦ ζήλου οὗτοι ἀπεσπῆθίζον πολλὰ μέρη αὐτοῦ. Βραδύτερον δέ, ζῶντος ἐτι αὐτοῦ τοῦ Μωάμεθ, ἐγράφησαν πολλὰ μέρη αὐτοῦ ἐπὶ δερμάτων, ὠμοπλατῶν ζώων καὶ πλακῶν, ἅτινα διετήρουν μετὰ πολλῆς εὐ-

λαθείας οἱ Κάτοχοι τοῦ Κορανίου καλούμενοι. Ἐπείγουσα δὲ ἀνάγκη τῆς ἐνώσεως τοῦ Κορανίου κυρίως ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ Χαλίφου Ἀβουβέκρ μετὰ τὴν μάχην τῆς Ὑεμάμας, καθ' ἣν μέγας ἀριθμὸς τῶν κατόχων τοῦ Κορανίου ἀπώλεσθη. Ὁ Χαλίφης οὗτος, θέλων νὰ διασώσῃ τὸ θεόπεμπτον βιβλίον, ἐπρονόησε περὶ τῆς συνενώσεως τῶν διαφορῶν τεμαχίων αὐτοῦ εἰς ἓν τεῦχος τεθὲν ἐντὸς δύο σανίδων· τότε κατὰ πρῶτον ἐτακτοποιήθησαν τὰ κεφάλαια τοῦ Κορανίου ὡς εὐρίσκονται σήμερον, ὁπλ. κατὰ πρῶτον μὲν ἐτέθησαν τὰ μεγάλα κεφάλαια (Σοῦρετ), εἰτα δὲ τὰ μικρά. Οὕτω δὲ τὸ Κοράνιον διαρρυθμισθὲν, ἐδόθη τῇ Χάφιζ, ἥτις ἦν θυγάτηρ τοῦ Ὁμάρ καὶ μία τῶν χηρῶν τοῦ Μωάμεθ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ πάλιν τὸ κείμενον τοῦ Κορανίου ὑπέστη γλωσσικὰς ἀλλοιώσεις κατὰ τὴν ἔχουσαν αὐτὸ φυλὴν, ἠναγκάσθη ὁ Ὁσμάν κατὰ τὸ 650 μ. Χ. νὰ συστήσῃ ἐπιτροπὴν, ἥτις συλλέξασα πάντα τὰ κείμενα καὶ διαρρυθμίσασα τὸ Κοράνιον κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς Κορείσιτικῆς φυλῆς, κατέκαυσε τὰ λοιπά. Οὕτω περιεσώθη μέχρις ἡμῶν τὸ Κοράνιον ἐνιαῖον καὶ γεγραμμένον κατὰ τὴν ῥῆσιν τοῦ Προφήτου εἰς γλῶσσαν ἀραβικὴν σαφὴ καὶ καθαρωτάτην. Κεφ. ΙΣΤ. ἐδ. 105. Κεφ. ΚΣΤ. 195.

Ὡς πρὸς τὰς ὑπαρχούσας δὲ ἐν τῷ Κορανίῳ θρησκευτικὰς καὶ πολιτικὰς δοξασίας, συνοψίζομεν τὰ ἑξῆς:

Τὸ Κοράνιον εἶναι γεγραμμένον κατὰ τὰς τότε ἰουδαϊκὰς καὶ χριστιανικὰς παραδόσεις καὶ τὴν Παλαιὰν Γραφὴν, μὴ περιέχον οὐδὲν τεμάχιον πιστὸν καὶ ἀκέραιον ἰουδαϊκοῦ ἢ χριστιανικοῦ κειμένου.

Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἀποδέχεται τὸ ἐνιαῖον τοῦ Θεοῦ, ἀποκρουόμενον τοῦ δόγματος τῆς Ἀγίας Τριάδος (Κεφ. Δ. 169. 113 1—4). Παρίστησι δὲ τὸν Θεὸν ποιητὴν τοῦ κόσμου (Κεφ. Β. 27. ΜΑ. 9—12), Κύριον τῆς ἀνταποδόσεως (Κεφ. Α. 3.), ῥῶς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς (Κεφ. ΚΔ. 35.), ἀλήθειαν (Κεφ. ΛΘ. 29), πλάστην τοῦ ἀνθρώπου δόντα αὐτῷ μέρος τοῦ πνεύματος αὐτοῦ (ΛΒ. 9.) καὶ διδάξαντα τὸν Ἀδὰμ τὰ ὀνόματα τῶν ζώων καὶ πραγμάτων (13. 29). Ἐνῶ δὲ πράγματι διὰ τῶν θείων τούτων ἰδιότητων ἀνυψοῖ τὴν διάνοιαν πρὸς τὸ θεῖον, αἰφνης καταβιβάζει αὐτὴν καὶ ἀπείκονίζει τὸν Θεὸν ὡς αἷτιον καὶ πηγὴν παντὸς κακοῦ, κηρύττον ὅτι ἄνευ τῆς θελήσεως τοῦ Θεοῦ οὐδὲν κακὸν προσβάλλει τὸν ἄνθρωπον (ΞΔ. 11), καὶ ὅτι ὁ φόνος ἐκ Θεοῦ προέρχεται (Κεφ. Η. 17).

Ἔτερα οὐσιώδη δόγματα τοῦ Κορανίου εἰσὶ. Τὸ πεπρωμένον, διὸ οὐ μόνον τὸ τέρμα τῆς ζωῆς ἐκάστου ἀνθρώπου ὀρίζει τὸ βιβλίον (Γ. 139), ἀλλὰ καὶ πᾶν ἔθνος ὅτι ἔχει τὸ τέλος αὐτοῦ (Ζ. 32), οἱ δὲ ἄνθρωποι δὲν δύνανται νὰ ἀναγκαιώσωσιν αὐτό. Ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν (ΣΤ. 29 — 30. ΚΒ. 7. ΚΓ. 16), ἡ μέλλουσα ἀνταπόδοσις, ἤτοι ἡ παράδοσις καὶ ἡ κόλασις. Καὶ ἡ μὲν κόλασις ἀπεικονίζεται φοβερά (Δ. 59), ὁ δὲ παράδεισος πλήρης ἡδονῶν· κῆποι κατάφυτοι διαβρεχόμενοι ὑπὸ διαυγῶν ῥυακίων, ἔνθα ὑπὸ τὴν τερπνὴν σκιὰν τῶν δένδρων, ἀναμένουσι τοὺς πιστοὺς ὅτε μὲν νεάνιδες ἀθῶαι μελανόφθαλμοι, σεμνὸν ἔχουσαι τὸ βλέμμα, τὴν δὲ χροιάν ὁμοίαν πρὸς ὧν στρουθοκαμήλου (ΔΖ. 47), τὸ δὲ στήθος προέχον (ΟΗ. 33), ὅτε δὲ νέοι ὡς μαργαρίται (ΝΒ. 23—24) συνομιλοῦσι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπιγείων.

Ἐνθ' δὲ τὸ Κοράνιον πολλοῦ μνημονεύει τοῦ Ἰησοῦ ὡς προφήτου (Ε. 111—114. ΜΓ. 58—59), κηρύττει πόλεμον ἀδιάλλακτον κατὰ τοῦ χριστιανισμοῦ (Ε. 17) μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων καὶ ἀποκρούει τὴν ἀνεξιθρησκείαν (Η. 40), διδάσκει τὸν φόνον τῶν ἀπίστων, ὅπου δήποτε καὶ ἂν συναντήσωσιν αὐτοὺς οἱ πιστοί (ΜΖ. 4). Ἀφ' ἑτέρου παραγγέλλει τῷ δικαστῇ τὸ ἀμερόληπτόν (ΣΤ. 153), τὴν πρὸς τὸν ἐχθρὸν εὐεργεσίαν (ΜΑ. 33.), παρέχον λαμπρὸν ὑπόδειγμα εὐσεβείας (ΙΒ. 172. 185) καὶ ἀποδεχόμενον τὰς καλὰς πράξεις ὡς κοσμήματα ἀνώτερα πλοῦτου καὶ τέκνων (ΙΗ. 44), καὶ τὴν δικαιοσύνην ὡς χαρακτῆρα εὐσεβοῦς ἀνθρώπου (Ε. 11).

Τὸ Κοράνιον ὡς νόμος ἀστικὸς καὶ ποινικὸς εἶναι ἀτελέστατον, περιέχον ὀλίγας διατάξεις, κυριώτεραι τῶν ὁποίων εἰσὶ τὸ ἀντιπεποιθὸς ἐν περιπτώσει φόνου κατὰ τὴν ἐξῆς διαστολήν· ὁ ἐλεύθερος ἀντὶ ἐλευθέρου φονεύεται, ὁ δούλος ἀντὶ δούλου, ἡ γυνὴ ἀντὶ γυναικός· οὕτω, κατὰ τὸ Κοράνιον, ἐπιτρέπεται ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου (Κεφ. ΣΤ. 152). Ἔτερα διατάξεις βάρβαρος ἐστίν, ἡ ποινὴ τοῦ μοιχοῦ καὶ τῆς μοιχαλίδος διὰ μαστιγώσεων 100, ἐκτελουμένη ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ (ΚΔ. 21). Ἀφ' ἑτέρου προνοεῖ τὸ Κοράνιον περὶ τῆς σεμνότητος τῶν γυναικῶν, καὶ ἐπανειλημμένως διατάσσει, αἱ γυναῖκες νὰ καλύπτωνται τὰ στήθη καὶ νὰ μὴ ἀνυψῶσι τὸ ἐνδύμα βαδίζουσαι, ἵνα μὴ γίνωνται καταφανεῖς αἱ κεκρυμμένα αὐτῶν χάριτες.

Ἐν τῷ Κορανίῳ τέλος, ὁ Μωάμεθ ἀφηγείται πλειστάκις ὑποθέσεις τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς ἠλλοιωμένας καὶ περικεκομμένας.

τὴν τοῦ Νῶε, Ἀβραάμ, Λὼτ, Ἰωσήφ, Μωϋσῆ, Ζαχαρίου, Σολομῶντος κλ. ἐξ ὧν ἰδίαν ἐντύπωσιν ἐμποιεῖ εἰς πάντα ἀναγνώστην τοῦ Κορανίου ἢ τοῦ Παγχάλου Ἰωσήφ ἀποκρούοντος τὰς προτάσεις τῆς συζύγου τοῦ Ἀζίζ, καὶ διὰ τοῦτο ῥιπτομένου εἰς τὰς φυλακάς. Ἐν τῇ ἱστορίᾳ ταύτῃ ὁ Μωάμεθ προστίθῃσιν ὅτι θέλουσα ἡ σύζυγος τοῦ Ἀζίζ νὰ δικαιολογήσῃ εἰς τὰς ἄλλας γυναῖκας, αἵτινες κατηγοροῦν αὐτῆς, τὸν πρὸς τὸν Ἰωσήφ ἔρωτά της, καλεῖ ταύτας εἰς συμπόσιον, ἐνθα μετ' ὀλίγον, κατὰ διαταγὴν της, ἐμφανίζεται ὁ Ἰωσήφ. Ἐκθαμβοὶ καὶ ἐκπληκτοὶ μένουσι τότε αἱ γυναῖκες διὰ τὸ κάλλος τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἀκουσίως κόπτουσι διὰ τῶν μαχαιρῶν τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν των· οὕτω δ' αἱ συνδίδαιτο ἐδικαίωσαν πληρέστατα τὸν ἔρωτα τῆς γυναικὸς τοῦ Ἀζίζ· ὁ Ἰωσήφ ὅμως καίτοι ἡδύνατο νὰ μείνῃ ἐλεύθερος, ἐπροτίμησεν ἀντὶ τῶν ἡδονῶν τὴν φυλακὴν (IB. 31. 33.). Ἡ δὲ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος ἱστορία εἶναι πλήρης μυθολογιῶν· διότι ἀπεικονίζεται ὁ Σολομὼν ἔχων τὴν μαγευτικὴν δύναμιν νὰ ἐπιφορτίξῃ τὰ ζῶα καὶ ἰδίως τὰ πτηνὰ νὰ κομίζωσι τὰς ἐρωτικὰς του ἐπιστολάς πρὸς τὴν βασίλισσαν Σαβᾶ, ἥτις μεταβαίνει μὲν εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σολομῶντος, ἀλλ' εἰσερχομένη εἰς δωμάτιον τι ἐστρωμένον ἐκ χρυστάλλου ὀπισθοδρομεῖ, νομίζουσα ὅτι θέτει τὸν πόδα αὐτῆς ἐντὸς ὕδατος.

Διὰ τοιούτων ποικίλων, ἀνυπάρχτων καὶ ἡλλοιωμένων κατὰ τὴν ἔννοιαν ἱστοριῶν κοσμεῖ ὁ Μωάμεθ πολλὰ καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ Κοράνιον.

Κατὰ τὴν μετάφρασιν δὲ αὐτοῦ ἐλάβομεν κυρίως ὑπ' ὄψιν τὸ Τουρκοελληνικὸν λεξικὸν τοῦ Κ. Ἀβραάμ. Μαλιάκα, τὸ Ἀραβογαλλικὸν λεξικὸν τοῦ κ. Καζιμίρσκη, ὡς καὶ τὸ Ἀραβικὸν λεξικὸν Πέτρου Βουστάνη, τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν τοῦ Κορανίου τοῦ κ. Καζιμίρσκη, ἀκολουθήσαντες αὐτὴν κατὰ τὴν ἀρίθμησην τῶν κεφαλαίων καὶ ἐδαφίων καὶ πολλὰς παραλαβόντες παρ' αὐτῆς σημειώσεις, ἐτέραν ἰταλικὴν μετάφρασιν, καὶ πολλὰ σγόλια διαφόρων ἐρμηνευτῶν ἀράβων. Καίτοι δὲ κατεβάλομεν πολλὴν προσοχὴν περὶ τὴν μετάφρασιν καὶ σύνταξιν αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν τοὺς εἰδήμονας ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, νὰ ὦσιν ἐπιεικεῖς, ἐάν δὲν ἡδυνήθημεν νὰ παράσχωμεν αὐτοῖς ἔργον τέλειον.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1885.

Κ. Ι. ΠΕΝΤΑΚΗΣ.

ΚΟΡΑΝΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Η ΕΝΑΡΞΙΣ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐπτὰ ἐδάφια.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ².

1. Αἶνος τῷ Θεῷ Κυρίῳ τοῦ Παντός.
2. Οἰκτίρμονι καὶ ἐλεήμονι.
3. Δεσπότη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.
4. Σὲ προσκυνοῦμεν καὶ σὲ ἱκετεύομεν.
5. Ὁδηγήσον ἡμᾶς ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.
6. Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν εὐεργετηθέντων παρὰ σοῦ.
7. Καὶ οὐχὶ ἐν τῇ τῶν ὑποπεσόντων εἰς τὴν ὀργὴν σου, καὶ ἐν τῇ τῶν πεπλανημένων.

¹ Τὸ Κεφάλαιον Ἀραβιστὶ καλεῖται Φάσλ καὶ 'Ράς· μόνα τὰ τοῦ Κορανίου καλοῦνται Σοῦρετ. Τὸ πρῶτον τοῦτο Κεφάλαιον ἐπιγράφεται Ἑλ-Φάτιχ ἢ Φάτιχετ-ἐλ-Κιτάπ, = Ἐναρξις ἢ Προοίμιον τοῦ Βιβλίου. Καλεῖται ἐπίσης Ἑς-Σοῦρα-ἐλ-Οὔαφια, = Κεφ. περιβάλλον τὰ λοιπὰ. Ἑς-Σοῦρα-ἐλ-Κάφιε, = Κεφ. Ἐπαρκές. Σοῦρετ-ἐλ-Χάμδ ἢ Ἑλ-Σιούκρ, ἢ Ἑλ-Δούα, = Κεφ. Δοξολογίας, Εὐχαριστίας, Ἐπικλήσεως. Σοῦρετ-ἐς-Σιάφιε, = Κεφ. Θεραπείας. Σοῦρετ-ἐς-Σίφα, = Κεφ. Ἰάσεως. Ἀσσάς, = Θεμέλιον. Σοῦρετ-ἐλ-Κίνζ, = Κεφ. Θησαυροῦ. Ἐπίσης καλεῖται Ἑλ-Σάπα μασάνι ὃ ἐστὶ τὰ ἐπτὰ ἐπαναλαμβανόμενα ἐδάφια, καθότι οἱ Ἀραβες ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτὰ συνεχέστερον τῶν ἄλλων ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτῶν. Καὶ τέλος καλεῖται Οὔμ-ἐλ-Κιτάπ, = Μήτηρ τοῦ Βιβλίου, καὶ Οὔμ-ἐλ-Κορά, = Μήτηρ τοῦ Κορανίου.

² Ἀραβιστὶ, Πισμ-ι-λλὰχ-ἱρ-ραχμὰν-ἱρ-ραχίμ. Ἡ θεὰ αὕτη ἐπὶ κλήσις ἐπαναλαμβάνεται ἐν ἅπασι τοῖς κεφαλαίοις τοῦ Κορανίου ἐκτὸς τοῦ ἐνάτου. Πάντες δὲ αἱ Μωαμεθανοὶ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ θέτουσιν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πονήματός των τὴν θείαν ταύτην ἐπικλήσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Η ΒΟΥΞ

Ἐν Μέκκα. 286 ἐδάφια.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀλῆφ, Λάμ, Μίμ¹. Ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ οὐδέν ἐστι τὸ ἀμφίβολον. Αὕτη ἐστὶν ὁ ὁδηγὸς τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον.

2. Τῶν πιστευόντων εἰς τὰ μυστήρια, τῶν προσευχομένων καὶ διανεμόντων τὰ ἀγαθὰ ὅσα δεδώκαμεν αὐτοῖς.

3. Τῶν πιστευόντων εἰς τὰ ἀποκαλυφθέντα σοι καὶ εἰς τὰ πρὸ σοῦ γενόμενα τῶν πιστευόντων εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἐσχάτην.

4. Εἰς αὐτοὺς μόνον ἔσται ὁδηγὸς ὁ Κύριος καὶ Θεὸς αὐτῶν· αὐτοὶ μόνον ἔσονται εὐδαίμονες.

5. Οἱ ἄπιστοι ἐάν τε νουθετῇς αὐτοὺς, ἐάν τε μὴ, οὐ πιστεύσουσιν.

6. Ἐσφράγισεν ὁ Θεὸς τὴν καρδίαν καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν, κάλυμμα καλύπτει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, αὐστηρὰ τιμωρία ἀναμένει αὐτούς.

7. Τινὲς τῶν ἀνθρώπων λέγουσι· πιστεύομεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν· ἀλλ' ὅμως οὗτοι δὲν εἶναι ἐκ τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων².

8. Θέλουσι ν' ἀπατήσωσι τὸν Θεὸν καὶ τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτὸν, ἄλλ' ἀπατῶσιν ἑαυτοὺς χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνωνται.

9. Ἀσθένεια ἐδρεύει ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐπαυξήσει αὐτήν. Ἐπώδυνος τιμωρία ἀναμένει αὐτούς.

10. Ὅταν λέγῃ τις εἰς αὐτοὺς, μὴ διασπείρετε κακὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀποκρίνονται· ἡμεῖς περιστέλλομεν μᾶλλον αὐτά.

11. Φεῦ! προξενούσι ταραχάς, ἀλλὰ δὲν αἰσθάνονται τοῦτο.

12. Ὅταν λέγῃ τις εἰς αὐτοὺς, πιστεύσατε ὡς πιστεύουσιν οἱ ἄνθρωποι; ἀποκρίνονται· νὰ πιστεύσωμεν, ὡς πιστεύουσιν οἱ μωροί; Αὐτοὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ μωροί, ἀλλ' ἀγνοοῦσι τοῦτο.

13. Ἐὰν συναντήσωσι τοὺς πιστεύοντας, λέγουσιν αὐτοῖς· ἐπιστεύ-

¹ Πολλὰ κεφάλαια τοῦ Κορανίου φέρουσιν ἢ πρὸ τοῦ τίτλου, ἢ πρὸ τοῦ πρώτου ἐδάφου αὐτῶν ἀρχικοὺς τινὰς χαρακτῆρας λέξεων, ὧν ἡ ἔννοια εἶναι ἄθλος. Πολλοὺς Σχολιαστὰς τοῦ Κορανίου ἐσυμβουλεύθημεν καὶ πολλοὺς σοφοὺς Οὐλεμάδες καὶ Κιατίπιδες ἠρωτήσαμεν περὶ τοῦ σημανομένου τῶν ἀρχικῶν τούτων στοιχείων τοῦ ἀραβικοῦ ἁλφabeth, ἀλλ' οὔτε οὗτοι, οὔτε ἐκεῖνοι ἔλυσαν τὴν ἀπορίαν ἡμῶν ταύτην.

² Ἡ ἐν τῷ κειμένῳ λέξις Μουμηνλν, πληθ. τοῦ Μούμην, σημαίνει πιστὸς, εὐσεβὴς Μουσουλμάνος, καὶ ἀποδίδεται μόνον τοῖς Μωαμεθανοῖς.

σαμεν καὶ ἡμεῖς. Ὅταν ὁμως εὐρίσκωνται μετὰ τῶν διαβόλων των λέγουσιν, εἰμεθα μὲ ὑμᾶς καὶ ἐμπαίζομεν ἐκείνους.

14. Ὁ Κύριος θὰ ἐκμυκτηρίσῃ αὐτοὺς καὶ θὰ παρίδῃ αὐτοὺς ἐμμένοντας ἐν τῇ ἀπιστίᾳ αὐτῶν, καὶ πλανωμένους ἐν τῇ ἀβεβαιότητι.

15. Ἠγόρασαν τὴν πλάνην αὐτῶν διὰ τοῦ ἀργυρίου τῆς ἀληθείας. ἄλλ' ἡ ἐμπορία των αὐτῇ οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς καρπὸν, δὲν κατευθύνονται πλέον αἰσίως.

16. Εἰσὶν ὅμοιοι πρὸς ἄνθρωπον, ὅστις ἀνῆψε μὲν πῦρ, ἵνα φωτίξῃ τὰ πέριξ, ἔσθισε δὲ ταχέως ὁ Κύριος αὐτὸ καταλιπὼν αὐτὸν ἐν τῷ σκότει, μὴ δυνάμενον νὰ ἴδῃ.

17. Κωφοί, ἄλαλοι καὶ τυφλοὶ θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ διαβήματα αὐτῶν.

18. Ὁμοιάζουσι πρὸς ἐκείνους οἵτινες, ὅταν νεφέλῃ πλήρῃς ἀστραπῶν καὶ κεραυνῶν κατέρχεται ἐκ τοῦ ὕψους τῶν οὐρανῶν, καταλαμβάνονται ὑπὸ φόβου θανάτου καὶ διὰ τῶν δακτύλων ἐμφράσσουσι τὰ ὅσα αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀκούσῃ τὴν βροντὴν, ἐνῷ ὁ Κύριος περιζωνύει πανταχόθεν τοὺς ἀπίστους.

19. Μικροῦ δεῖν ἀφῆρεσεν ὁ κεραυνὸς τὴν ὄρασιν αὐτῶν. Ὅταν ἡ ἀστραπὴ φωτίξῃ, βαδίζουσιν ἐν τῇ λάμπει· ὅταν ἦναι σκότος, ἵστανται. Ἐὰν ὁ Κύριος ἤθελεν, ἡδύνατο ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ἀκοὴν καὶ τὴν ὄρασιν αὐτῶν, διότι εἶναι παντοδύναμος. Ὡ ἄνθρωποι! λατρεύετε τὸν Κύριον ὑμῶν, τὸν πλάσαντα ὑμᾶς καὶ τοὺς προγόνους ὑμῶν. Φοβήθητέ με.

20. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὑμῖν κλίνην τὴν γῆν καὶ στέγην τοὺς οὐρανοὺς· διέταξε νὰ καταρρεύσῃ ὕδωρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πρὸς βλάστησιν καρπῶν, προωρισμένων εἰς συντήρησιν ὑμῶν. Μὴ παραβάλλετε λοιπὸν πρὸς τὸν Θεὸν οὐδένα. Ὑμεῖς γινώσκετε τοῦτο.

21. Ἐὰν ἀμφιβάλλετε περὶ τῆς Βίβλου ἢν ἀπέστειλα εἰς τὸν δούλόν μου, δείξατε καὶ ὑμεῖς ἐν τοῦλάχιστον Κεφάλαιον ὅμοιον πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ ἐμπεριεχόμενα καὶ καλέσατε, ἂν ἦσθε ἀληθεῖς, τοὺς μάρτυρας οὓς ἐπικαλεῖσθε, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

22. Ἐὰν μὴ πράξητε τοῦτο, (καὶ βεβαίως δὲν θὰ τὸ πράξητε), φοβήθητε τὸ πῦρ τὸ ἡτοιμασμένον τοῖς ἀπίστοις, τὸ πῦρ οὗτινος βορὰ εἰσονται ἄνθρωποι τε καὶ λίθοι¹.

23. Ἀνάγγειλον τοῖς πιστοῖς καὶ ἀγαθοεργοῖς ὅτι θὰ ἔχωσι κατοικίαν κήπους ἐπιρρύτους, ὅσakis δὲ θὰ λαμβάνωσι καρποὺς ἐκ τῶν κήπων τούτων, θὰ ἀνακράζωσιν, «Ἴδού οἱ καρποὶ δι' ὧν ἄλλοτε ἐτρεφόμεθα.» Ἀλλὰ μόνον τὴν ἐπιφάνειαν ἐκείνων θὰ ἔχωσι². Ἐκεῖ θὰ εὕρωσι γυναῖκας ἀγνάς καὶ θὰ διαμείνωσιν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

¹ Λίθους ὑπαινίσσεται ὁ Μωσῆς τὰ ἀγάλματα δι' ὧν παριστῶνται ψευδεῖς θεότητες.

² Οἱ καρποὶ οὗτοι θὰ ἔχωσι καλλιτέραν γεῦσιν τῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καίπερ ὅμοιοι αὐτοῖς.

24. Ὁ Θεὸς δὲν αἰσχύνεται φέρων εἰς παραβολὴν κώνωπα ἢ ἄλλο ὃν κατωτέρας ἀξίας¹. Οἱ πιστοὶ Μουσουλμάνοι γνωρίζουσιν ὅτι ἡ ἀλήθεια πηγάζει παρὰ τοῦ Κυρίου των, ἀλλ' οἱ ἄπιστοι λέγουσι· «Τί ἐννοεῖ ὁ Θεὸς διὰ τῆς παραβολῆς ταύτης; Διὰ παρομοίων παραβολῶν τοῦ μὲν ἀποπλανᾷ, τοὺς δὲ καθοδηγεῖ. Ἀλλὰ μόνον οἱ κακοὶ ἀποπλανῶνται.

25. Οἱ κακοὶ οὕτινες παραβαίνουνσι τὰς πρὸς τὸν Θεὸν προηγουμένας συνθήκας, καὶ χωρίζουσιν ὅ,τι ὁ Κύριος διέταξε νὰ τηρῇται ἡνωμένον, καὶ διασπείρουσι δεινὰ ἐπὶ τῆς γῆς, οὗτοί εἰσι δυστυχεῖς.

26. Πῶς δύνασθε νὰ ἦσθε ἄπιστοι πρὸς τὸν Θεόν, ὑμεῖς οἱ νεκροὶ οἵς ἐκεῖνος ἔδωκε μὲν ζωὴν, θὰ θανατώσῃ δὲ καὶ βραδύτερον θὰ φέρῃ πάλιν εἰς τὴν ζωὴν, ἐνώπιον δ' αὐτοῦ θὰ ἐμφανισθῇτε μίαν ἡμέραν;

27. Ἐκεῖνος ἐπλάσε δι' ὑμᾶς ὅσα ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀναβάς ὕστερον εἰς τὸν οὐρανὸν ἐποίησεν ἑπτὰ οὐρανούς· ἐκεῖνος εἶναι ὁ τὰ πάντα εἰδώς.

28. Ὅτε ὁ Κύριος εἶπε τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ, θὰ καταστήσω Χαλῖφην² ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀγγελοὶ ἀπεκρίθησαν, ζητεῖς νὰ θέσῃς ἐπὶ τῆς γῆς ὃν τὸ ὅποῖον θὰ ἐπαυξήσῃ τὰ δεινὰ καὶ θὰ πολλαπλασιάσῃ τὴν βροχὴν τοῦ αἵματος, καθ' ὃν χρόνον ἡμεῖς αἰνοῦμεν καὶ ὑμνοῦμεν τὴν ἁγιότητά σου; Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ γινώσκω ὅ,τι ὑμεῖς ἄγνοεῖτε.

29. Ἐδίδαξεν ὁ Κύριος τὸν Ἀδὰμ τὰς ὀνομασίας πάντων τῶν ὄντων, ἔπειτα προβαλὼν αὐτὰ τοῖς Ἀγγέλοις, εἶπεν αὐτοῖς, εἰπατέ μοι τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἔάν ἦσθε ἀληθεῖς.

30. Οἱ Ἀγγελοὶ ἀπεκρίθησαν, δεδοξασμένον ἔστω τὸ ὄνομα σου! ἡμεῖς οὐδεμίαν ἄλλην γνώσιν ἔχομεν εἰμὴ ὅσα ἐδίδαξας ἡμῖν· σὺ εἶ ὁ πολυμαθής, ὁ σοφός.

31. Εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν Ἀδὰμ, δίδαξον αὐτοὺς τὰς ὀνομασίας ὅλων τῶν ὄντων, καὶ ὅτε οὗτος ἔπραξε τοῦτο, εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὁ Κύριος· Δὲν εἶπον ὑμῖν ὅτι γινώσκω τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, ὅσα πράττετε ἐν τῷ φανερῷ καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ;

32. Ὅτε δὲ εἶπομεν τοῖς Ἀγγέλοις νὰ προσκυνήσωσι τὸν Ἀδὰμ, πάντες προσεκύνησαν αὐτόν, ἐκτὸς τοῦ Διαβόλου ὅστις μετ' ἀλαζονείας ἀπειποιήθη καὶ ἐγένετο ἄπιστος.

33. Καὶ εἶπομεν εἰς τὸν Ἀδὰμ³, κατώκησον τὸν Παράδεισον μετὰ τῆς γυναικὸς σου, τρώγετε ἀφθόνως τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, ὅπου ἂν ἐυρίσκωνται, μὴ πλησιάσῃτε μόνον εἰς τὸ δένδρον τοῦτο, ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε.

¹ Οἱ Ἀραβες ἐπέπληττον τὸν Μωάμεθ, διότι ἀνεμίγνυνε εἰς τὰς σπουδαίας διδασκαλίας καὶ τὰς σοβαρὰς παραβολὰς τοῦ εὐτελεῖ ἀντικείμενα, ὡς ἔντομα, μελίσσας, βατράχους, μύρμηκας, ἀράχνας, κτλ. Ὁ Μωάμεθ ἐνταῦθα ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐπιπλήξεις τῶν.

² Χαλῖφης ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν τοῦ Τοποτηρητῆς.

³ Ἐν τῷ προηγουμένῳ ἰδαίῳ ὁ Μωάμεθ ἀρνηγεῖται ἡ ἐπαναλαμβάνει τοὺς λόγους τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ· ἐνταῦθα δὲ ὁμιλεῖ αὐτὸς ὁ Θεός.

34. Ὁ Σατανᾶς κατώρθωσε νὰ ὀλισθήσωσιν οὗτοι καὶ νὰ ἀποβληθῶσιν ἐκ τοῦ μέρους ἐνθα εὐρίσκοντο. Τότε εἶπομεν αὐτοῖς· Κατάβητε ἐντεῦθεν, ἐχθροὶ πρὸς ἀλλήλους¹, ἡ γῆ χρησιμεύσει ὑμῖν ὡς διαμονή, ἀπολαύετε τοὺς καρποὺς αὐτῆς προσκαίρως.

35. Ὁ Ἀδὰμ κατανοήσας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, μετεμελήθη· ὁ Θεὸς ἐδέχθη τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ· οὕτως συγχωρεῖ τὸν μετανοοῦντα, καθότι εἶνε ἐλεήμων.

36. Εἶπομεν, ἐξέλθετε πάντες τοῦ Παραδείσου, βίβλος τις προωρισμένη ἵνα κατευθύνῃ ὑμᾶς θὰ ἀποσταλῇ παρ' ἐμοῦ, καὶ οἱ ἀκολουθήσοντες αὐτὴν οὐδέποτε θὰ κυριευθῶσιν ὑπὸ φόβου, οὔτε ποτὲ θὰ λυτηθῶσι.

37. Ἄλλ' οἱ μὴ πιστεύοντες καὶ διαψεύδοντες τὰς ἐντολὰς ἡμῶν θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὰς φλόγας τῆς Γεέννης.

38. Ὡ υἱοὶ Ἰσραὴλ! μνήσθητε τῶν πρὸς ὑμᾶς εὐεργετημάτων μου, ἔστε πιστοὶ εἰς τὴν συνθήκην μου καὶ ἐγὼ ὡσαύτως θὰ ἦμαι πιστὸς εἰς τὴν ὑμετέραν· προσαγορεύσατέ μοι μετὰ σεβασμοῦ καὶ πιστεύσατε εἰς τὴν Βίβλον ἣν ἐπεμψα ἵνα κρατύνῃ τὰς Γραφὰς ὑμῶν, μὴ ἀρνηθῆτε πρῶτοι ὑμεῖς πίστιν εἰς αὐτήν· μὴ ἀντικαταλλάσσητε τὰ ῥήτά μου ἀντὶ εὐτελῶν πραγμάτων. Φοβήθητε τὴν παρουσίαν μου.

39. Μὴ καλύπτετε τὴν ἀλήθειαν διὰ τοῦ πέπλου τοῦ ψεύδους· μὴ κρύπτετε τὴν ἀλήθειαν ἐνῶ γινώσκετε αὐτήν².

40. Προσεύξασθε μετ' ἀκριβείας, ἐλεεῖτε καὶ κύψατε, ὡς πολλοὶ ἄλλοι, ἐνώπιον ἐμοῦ.

41. Παραγγέλλετε εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἀγαθοεργίας, ἐνῶ ὑμεῖς αὐτοὶ ὀλιγωρεῖτε, καὶ ἐν τούτοις ἀναγινώσκετε τὴν Βίβλον³. Οὐδέποτε λοιπὸν θὰ ἐννοήσητε;

42. Ἐπικαλέσθητε εἰς βοήθειαν, τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν προσευχήν· ἡ προσευχὴ εἶναι βάρος, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τοὺς ταπεινοὺς,

43. Οἵτινες ἐλπίζουν ὅτι θὰ ἐπανίδωσι τὴν ὄψιν τοῦ Κυρίου των, ἐπανερχόμενοι πρὸς αὐτόν.

44. Ὡ υἱοὶ Ἰσραὴλ! μνήσθητε τῶν πρὸς ὑμᾶς εὐεργεσιῶν μου· μνήσθητε ὅτι ἐξῆρα ὑμᾶς ὑπεράνω πάντων.

45. Τρέμετε τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ μία ψυχὴ δὲν θὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἑτέραν, καθ' ἣν οὐδεμία ἐλπίς ὑπάρχει, οὔτε ἀνταμοιβῆς, οὔτε βοηθείας.

46. Ἠλευθέρωσα ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ οἴκου Φαραῶ, ὅστις ἐβασάνιζεν

¹ Ἐννοεῖ ἀνθρώπους καὶ δαίμονας.

² Ὁ Μωάμεθ ὀνειδίζει τοὺς Ἑβραίους καὶ συνεχῶς τοὺς Χριστιανούς ὡς διαστρέφοντας τὴν ἔννοιαν τῶν Γραφῶν διὰ νὰ ὑπεκρύψωσι τὰ χαρῖα ἐν οἷς εἶχε προρρηθῇ ἡ ἑλευσίς του.

³ Βίβλον ἔννοεῖ ὁτιδήποτε βιβλίον ἀποκαλύψεως· διὰ τοὺς Ἑβραίους τὴν Γραφὴν καὶ τὴν Πεντάτευχον, διὰ τοὺς Χριστιανούς, τὸ Εὐγγέλιον· προσθέτων ὡσαύτως καὶ τὸ Κοράνιον.

ὕμᾱς σκληρῶς, θυσιάζων τὰ τέκνα σας, φειδόμενος μόνων τῶν γυναικῶν σας. Αὕτη ἦτο σκληρὰ δοκιμασία παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ὑμῶν.

47. Μνήσθητε ὅτι δι' ὑμᾶς διεχώρισα τὴν θάλασσαν, σώσας ὑμᾶς καὶ καταποντίσας τὸν Φαραῶ ἐνώπιον ὑμῶν.

48. Ὅτε ἐπὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐποιοῦν διαθήκην πρὸς τὸν Μωϋσῆν, ὑμεῖς ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἐλατρεύσατε τὸν μόσχον, ἀσεβούμεντες.

49. Ἀκολούθως συνεχώρησα ὑμῖν, ἵνα εὐγνωμονήτέ μοι.

50. Ἐδωκα εἰς τὸν Μωϋσῆν τὴν Βίβλον καὶ τὴν Διάγνωσιν¹, ὅπως κατεύθυνθῆτε ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

51. Καὶ εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· Ἠδικήσατε ἑαυτοὺς, λατρεύσαντες τὸν μόσχον. Ἐπανέλθετε εἰς τὸν πλάστην ὑμῶν, ἡ παραδώσατε ἑαυτοὺς μᾶλλον τῷ θανάτῳ. Τοῦτο θὰ ὠφελήσῃ ὑμᾶς κἄλλιον παρὰ τῷ Θεῷ· οὗτος θὰ συγχώρησῃ ὑμᾶς, διότι ἀγαπᾷ τοὺς προσερχομένους εἰς αὐτὸν ἐν μετανοίᾳ. Ὁ Κύριος εἶναι μακρόθυμος.

52. Τότε εἶπετε εἰς αὐτόν· Μωϋσῆ, οὐδεμίαν πίστιν διδομεν εἰς σέ, ἐν δὲν ἴδωμεν προδήλως τὸν Κύριον. Ἐν ἀκαρεῖ προσεβλήθητε ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ.

53. Ἐξήγειρα ὑμᾶς ἐκ τοῦ θανάτου, ἵνα εὐγνωμονήτέ μοι.

54. Ἐπεσκέασα ὑμᾶς διὰ νεφέλης, κατέπεμψα ὑμῖν τὸ μάννα καὶ τοὺς ὄρυγας, εἰπὼν· φάγετε τὴν ἡδεῖαν τροφήν ἣν παρέσχον ὑμῖν· ὑμεῖς ὅμως προσηνέχθητε ἀδίκως μᾶλλον εἰς ἑαυτοὺς ἢ εἰς ἐμέ.

55. Καὶ εἶπον αὐτοῖς· εἰσέλθετε εἰς τὴν χώραν ταύτην, ἀπολαύσατε τῶν ἐν αὐτῇ ἀγαθῶν, ὡς ἐπιθυμεῖτε, ἀλλ' ἀπερχόμενοι κύψατε καὶ εἵπατε· συγχώρησον ὑμῖν, Κύριε, καὶ ὁ Κύριος θὰ συγχώρησῃ τὰς ἀνομίας ὑμῶν. Βεβαίως ὁ Θεὸς θὰ ἐμπλήσῃ εὐεργετημάτων τοὺς δικαίους.

56. Ἀλλ' εἰς τοὺς κακοὺς ἐκείνους οἵτινες ἀντικατέστησαν ἀντὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῖς λέξεως ἄλλης², ἀπέστειλα ἐξ οὐρανοῦ τὴν τιμωρίαν πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀπιστίας αὐτῶν.

57. Ὁ Μωϋσῆς ἐζήτησε παρὰ τοῦ Θεοῦ ὕδωρ, ὅπως κατασβέσῃ τὴν διψαν τοῦ λαοῦ του· ἡμεῖς δὲ εἶπομεν αὐτῷ· πληῆξον τὴν πέτρην διὰ τῆς ράβδου σου. Εὐθὺς ἀνέβλυσαν δώδεκα πηγαί, καὶ ἐκάστη φυλὴ ἐγνώρισε τὸ μέρος, ἐν ᾧ ἤθελε κατασβέσει τὴν διψαν αὐτῆς. Εἶπομεν τοῖς ἀνθρώποις· φάγετε, πίετε, ἀγάλλεσθε ἐκ τῶν δωρημάτων τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐνοχοποιήσθε, διασπείροντες κακὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

58. Τότε εἶπατε· Μωϋσῆ! δὲν ὑποφέρομεν πλέον τὴν αὐτὴν τράφην· παρακάλεσον τὸν Κύριόν σου, ἵνα διατάξῃ τὴν γῆν νὰ βλαστήσῃ

¹ Ἡ ἐν τῷ κειμένῳ λέξις Φουρκῶν, σημαίνει Διάγνωσις, καὶ ἀποδίδεται ἐν τῷ ἔδῳ γράφοντι, καθὼς καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις χωρίοις τοῦ Κορανίου, εἰς τὴν Πεντάτευχον.

² Κατὰ τινάς, ὁ λόγος εἶναι ἐνταῦθα περὶ τῆς εισόδου τῶν Ἑβραίων εἰς Ἱερικῶν, ὅτι ἀντὶ νὰ προφύρωσι τὴν λέξιν Χέσσεα, ἥτις σημαίνει ἐξελίσσιν, ἄφισιν τῶν ἀμαρτιῶν πέρφερον τὴν λέξιν Χάμπα = Κόκκον.

δι' ἡμᾶς τὰ πραιόντα αὐτῆς, ὅλον ὕσπρια, σικυούς, φακὴν, σκόροδα καὶ κρόμμυα. Ὁ δὲ εἶπε· θέλετε ἴσως νὰ ἀνταλλάξητε τὸ κρεῖττον ἀντὶ τοῦ χείρονος; ἐπανέλθετε εἰς τὴν Αἴγυπτον, θὰ εὕρητε ὅ, τι ζητεῖτε. Ἡ πενία καὶ ὁ ἐξευτελισμὸς ἐκυρίευσεν αὐτοὺς, ἔσυραν κατ' αὐτῶν τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ ἐθανάτουν ἀδίκως τοὺς Προφῆτας¹. Ἰδοὺ οἷα ὑπῆρξεν ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς κακίας αὐτῶν.

59. Βεβαίως, οἱ πιστεύσαντες καὶ οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἐβραϊκῆς θρησκείας, οἱ Χριστιανοὶ καὶ οἱ Σαβαῖοι² καὶ πάντες ὅσοι ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, πράττοντες τὰ ἀγαθὰ, θὰ ἀνταμειφθῶσι παρὰ τοῦ Κυρίου των, οὐδένα φόβον θὰ ἔχωσι καὶ δὲν θὰ πενηθήσωσι³.

60. Δεχθέντες τὴν ὑμετέραν συνθήκην, ἡγεύραμεν ἀνωθεν τῶν νεφελῶν ὑμῶν τὸ ὄρος Σινᾶ, εἰπόντες ὑμῖν· λάβετε μετὰ σταθερότητος τοὺς νόμους, οὓς δίδομεν ὑμῖν καὶ μνήσθητε αὐτῶν. Ἰσως φοβηθῆτε τὸν Κύριον.

61. Ἀκολουθῶς ὁμοῦς ἀπεμακρύνθητε, καὶ ἂν μὴ ἦτο ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου, θὰ ἦσθε ἀπολωότες. Γινώσκειτε τίνες μεταξὺ ὑμῶν παρέβησαν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου; Μετεμορφώσαμεν αὐτοὺς εἰς ἄγενεῖς πιθήκους.

62. Ποιῆσαντες αὐτοὺς φρικτὸν παράδειγμα εἰς τοὺς συγχρόνους αὐτῶν, καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν, καὶ σημεῖον ἀναμνήσεως εἰς πάντας τοὺς φοβούμενους τὸν Κύριον.

63. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ· ὁ Θεὸς ἐντέλλεται ὑμῖν τὴν θυσίαν μιᾶς βοῆς. Εἶπον αὐτῷ· ἐμπαίξεις ἡμᾶς; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὁ Θεὸς φυλάξει με νὰ ἦμαι μωρός. Οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν· παρακάλεσον Κύριον τὸν Θεόν σου, νὰ ἐξηγήσῃ ἡμῖν σαφῶς ὅποια ἐστὶ αὕτη. Ὁ Θεὸς θέλει, ἐπρόσθεσεν ὁ Μωϋσῆς, ἵνα ἡ βοῦς αὕτη μὴ ἦναι οὔτε γραία, οὔτε δάμαλις, ἀλλὰ μεσήλιξ. Πράξατε ὅθεν ὅ, τι διατάττει ὁ ὁ Θεός.

64. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· παρακάλεσον Κύριον τὸν Θεόν σου νὰ δηλώσῃ ἡμῖν ὅποιου χρώματος δέον νὰ ᾖ αὕτη. Ὁ Θεὸς θέλει, εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, νὰ ἦναι χρώματος κιτρίνου ζωηροῦ θέλγοντος τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὁρώντων αὐτήν.

¹ Τὸ χωρίον τοῦτο ὡς καὶ τὸ 53 ἐδάφιον τοῦ 26 Κεφαλαίου, ἅτινα λέγουσιν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι ἐπέστρεψαν εἰς Αἴγυπτον, εἶναι ἀναχρονισμὸς ἐξ ἐκεῖνων ὧν γέμει τὸ Κοράνιον καὶ ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἐναργῶς ἡ ἀμάρτια τοῦ Ἀραβὸς προφήτου.

² Σαβαῖοι εἶναι οἱ ἀνήκοντες εἰς ἀρχαιοτάτην τινα θρησκείαν τῶν Περσῶν καὶ Καλδαίων καὶ λατρεύοντες τὰ οὐράνια σώματα καὶ ἰδίως τὸν ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην, λέγονται δὲ καὶ Σαβαῖοι.

³ Διὰ τοῦ ἐδαφίου τούτου δηλοῖ ὁ Μωϋσῆς ὅτι οἱ ἄνθρωποι οἰσθησάμενοι θρησκείας καὶ ἂν ᾖσι, πιστεύοντες εἰς μόνον τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν κτίαν, πράττοντες δὲ τὰ ἀγαθὰ, δύνανται νὰ σωθῶσιν.

65. Εἶπον αὐτῷ· παρακάλεσον Κύριον τὸν Θεόν σου νὰ ὑποδείξῃ ἡμῖν αὐτήν, διότι εὐρίσκουμεν πολλὰς ὁμοιάζουσας, καὶ ἴσως δὲν λάβωμεν ἐκείνην, ἣν ὁ Θεὸς ὀρίζει.

66. Ὁ Θεὸς θέλει, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Μωϋσῆς, νὰ μὴ ἦναι ἡ βοῦς ἀπηρυδηνυία ἐκ τῆς γεωργίας καὶ ἐκ τῆς ἀρδεύσεως τῶν ἀγρῶν, νὰ μὴ ἔχη πλησιάζει αὐτὴν ἄρρεν καὶ νὰ ἦ ἄνευ κηλίδος. Οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν· ἤδη εἶπας ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν. Καὶ ἐθυσίασαν μὲν τὴν βοῦν· πλὴν μικροῦ δεῖν παρέλειπον τοῦτο.

67. Μνήσθητε τοῦ διαπραχθέντος φόνου κατὰ τινος ἐξ ὑμῶν, ὅστις ἐγένετο ἀντικείμενον τῆς συζητήσεώς σας. Κύριος ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψε τὸ ὑμέτερον μυστήριον¹.

68. Εἶπομεν ὑμῖν· τύψατε τὸν νεκρὸν δι' ἐνὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς βοῆς. Οὕτως ὁ Θεὸς ἀνεγείρει τοὺς τεθνεώτας καὶ ποιεῖ ὑπέρολαμπρα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν τὰ θαύματα αὐτοῦ. Ἴσως ἐπὶ τέλους θὰ ἐννοήσητε τοῦτο.

69. Αἱ καρδίαι ὑμῶν ἐσκληρύνθησαν πλεῖστον τῶν λίθων, διότι ἐκ τῶν λίθων καταρρέουσιν οἱ χεῖμαρροι καὶ ἐκ τῶν χαραδρῶν αὐτῶν ἀναβλύζουσι πηγαί. Πολλοὶ κύπτουσι, φοβούμενοι τὸν Θεόν, διότι οὗτοι ἐπιβλέπει τὰς πράξεις ὑμῶν.

70. Θέλετε ἤδη, ἵνα οὗτοι δι' ὑμῶν πιστεύσωσιν; Οὐχ ἥττον πολλοὶ ὑπήκουσαν εἰς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ἀκολούθως διέστρεψαν ἐντέχνως αὐτὸν, ἀφοῦ πρῶτον τὸν ἐνόησαν.

71. Ἐὰν συναντήσωσι τοὺς εὐσεβεῖς, λέγουσιν αὐτοῖς, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν. Εὐρίσκόμενοι ὅμως μεταξὺ τῶν, λέγουσι· θὰ διηγηθῆτε εἰς τοὺς Μουσουλμάνους ὅ,τι ἀπεκάλυψεν ὑμῖν ὁ Θεός, ἵνα μεταχειρισθῶτε τοῦτο ὡς ἐπιχείρημα ἐναντίον ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου; δὲν ἐννοεῖτε πρὸς τί τοῦτο συντελεῖ;

72. Ἀγνοοῦσιν ὅτι ὁ Κύριος γινώσκει τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα· ἐν τῷ κρυπτῷ ἢ ἐν τῷ φανερῷ.

73. Ἀγνοεῖ ὁ κοινὸς λαὸς τὴν Βίβλον, γινώσκει ὅμως τὰς ψευδεῖς διηγήσεις, καὶ δὲν ἔχει σταθερὰν πίστιν. Οὐαὶ εἰς τοὺς γράφοντας τὴν Βίβλον διὰ τῶν μεμολυσμένων χειρῶν τῶν πρὸς κερδοσκοπίαν, ἰσχυρίζομενοι ὅτι εἶναι ἡ Βίβλος τοῦ Θεοῦ! Οὐαὶ αὐτοῖς! οὐ μόνον δι' ὅ,τι ἔγραψαν ἰδίαις χερσίν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὠφελειαν ἣν ἐπορίσθησαν².

74. Καὶ εἶπον· ἐὰν ἐγγίσῃ ἡμᾶς τὸ πῦρ, θὰ διαρκέσῃ τοῦτο ὀλίγον μόνον ἡμέρας³. Εἰπέ αὐτοῖς· μήπως ἐλάβετε παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑπόσχεσιν, ἣν δὲν θέλει ἀνακαλέσει; ἢ λέγετε περὶ αὐτοῦ ὅ,τι οὐκ οἴδατε;

¹ Ὁ Μωϋσῆς εἶχε προσδιορίσει τὴν θυσίαν τῆς βοῆς, ἵνα ἡ τέφρα αὐτῆς χρησιμεύῃ πρὸς ἐξάγνισιν ἐκείνου, ὅστις ἤθελεν ἐγγίσει σῶμα νεκροῦ. Ὁρα Ἀριθμοὺς Κεφ. 9.

² Ὁ Μωάμεθ ὀνειδίζει, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται, τοὺς Ἑβραίους ὅτινες διέστρεψαν τὴν Γραφὴν ἵνα ἀποκρύψωσι τὴν πρόρρησιν τῆς ἐλευσέως του.

³ Κατὰ τοὺς σχολιαστὰς, οἱ Ἑβραῖοι ἐπρόνοουν ὅτι θὰ ἔμενον εἰς τὴν κλάσιν τισσὶν ἡμέρας, ἀκριβῶς ὅσον χρόνον ἐλάτρευσαν τὸν μόσχον.

75. Τοῦναντίον οἱ τὰ φαῦλα πράξαντες καὶ περικυκλούμενοι πανταχόθεν ὑπὸ τῶν ἀνομίων των, θὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὰς αἰώνιους φλόγας τοῦ πυρός.

76. Ἀλλ' οἱ πιστεύσαντες καὶ τ' ἀγαθὰ πράξαντες θὰ κληρονομήσωσι τὸν αἰώνιον Παράδεισον.

77. Ὅταν ἐδέχθημεν τὴν συνθήκην τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἶπομεν αὐτοῖς· πιστεύετε εἰς ἕνα Θεόν, διάγετε καλῶς μετὰ τῶν γονέων καὶ συγγενῶν ὑμῶν, μετὰ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν πτωχῶν, ἔστε εὐμεγεῖς πρὸς πάντας, προσεύχεσθε καὶ ἐλεεῖτε. Ἐξαίρεισαι τινῶν, ἐφάνητε ἀπειθεῖς, παρεκτραπέντες τῶν ἐντολῶν ἡμῶν.

78. Ὅταν συνεφωνήσαμεν μεθ' ὑμῶν ἵνα μὴ χύνητε τὸ αἷμα τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν καὶ μὴ ἐξορίζεσθε ἐναλλάξ ἐκ τῆς χώρας ὑμῶν, ἐδώκατε ἡμῖν τὴν συγκατάθεσίν σας, ὁμολογήσαντες τοῦτο.

79. Ἀλλ' ὅμως ἐφονεύσατε ἀλλήλους, ἀπεδιώξατέ τινας ἐκ τῆς χώρας ὑμῶν, συνηνώθητε πρὸς ἐξυbrisin καὶ καταπίεσιν αὐτῶν, ζωγρούμενους δὲ τοῦναντίον ἐξαγοράζετε αὐτοὺς, ἐνθ' δὲν ἐπιτρέπετο ἢ ἀνέκαθεν ἀποπομπή αὐτῶν ἐκ τῆς ἑαυτῶν χώρας. Θὰ πιστεύσητε ἄρα μέρος τῆς ἡμετέρας Βίβλου, ἀπαρνούμενοι τὸ ἕτερον; Οἶα ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τῶν τὰ τοιαῦτα πραττόντων; Τὸ ὄνειδος τοῦ κόσμου τούτου· ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως, ὑποβολὴ εἰς τὰ σκληρότερα βασανιστήρια. Ὁ Κύριος γινώσκει τὰς πράξεις ὑμῶν.

80. Οἱ ἀγοράζοντες τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου τούτου διὰ τοῦ τιμήματος τῆς μελλούσης, δὲν θὰ ἀνακουφισθῶσιν ἐν τῇ κολάσει αὐτῶν, οὔτε βοήθειάν τινα θὰ λάβωσιν.

81. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσῇ τὴν Βίβλον, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἄλλον προφήτην ἀπεστείλαμεν. Παρέσχομεν τῷ Ἰησοῦ, υἱῷ τῆς Μαριὰμ, σημεῖα προφανῆ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐνισχύσαντες αὐτὸν διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος¹. Ὅσακις οἱ Ἀπόστολοι κηρύττουσι διδασχὴν τινα ἐναντίον τῆς θελήσεως ὑμῶν, περιφρονεῖτε αὐτοὺς ἀλαζονικῶς, καὶ ἄλλους μὲν διαψεύδετε, ἄλλους δὲ φονεύετε.

82. Εἶπον· αἱ καρδίαι ἡμῶν εἰσὶν ἀπερίτμητοι. Ὁ Κύριος κατηράσθη αὐτοὺς διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Φεῦ! πόσον ὀλίγοι εἰσὶν οἱ πιστεύοντες!

83. Ὅταν ἔλαβον παρὰ τοῦ Θεοῦ τὸ Βιβλίον τὸ κυροῦν τὰς Γραφὰς αὐτῶν, (διότι πρότερον ἰκέτευον τὸν Κύριον νὰ ἀναδείξῃ αὐτοὺς νικητὰς κατὰ τῶν ἀπίστων), τὸ ἐπαγγελθὲν αὐτοῖς ἡρνήθησαν νὰ πιστεύσωσι. Τὸ ἀνάθεμα τοῦ Κυρίου ἐπὶ τῶν ἀπίστων!

84. Ἐξεποίησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἀντὶ τιμήματος εὐτελοῦς· ἐκ ζηλοτυπίας δὲν ἐπίστευσαν εἰς ὅ,τι κατεπέμφθη αὐτοῖς παρὰ τοῦ Κυ-

¹ Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Μωϋσέω ἔλεγεν ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἦτο ὁ ἀρχάγγελος Ἰακώβου, ὅστις συνώδεε πάντοτε τὸν Σωτῆρα ἡμῶν.

ριον, ὅστις ἐν τῇ θείᾳ αὐτοῦ χάριτι, ἔδωκε τὴν Βίβλον εἰς ὄντινα ἡδουλῆθη ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἐπεσπάσαντο ὀργὴν ἐπὶ ὀργῆς τοῦ Κυρίου αὐτῶν. Ἐπανειδίστος τιμωρία ἀναμένει τοὺς ἀπίστους.

85. Ὅταν δὲ ἐρωτῶσιν αὐτοὺς ἂν πιστεύουσιν εἰς ὃ, τι ἐπεμψεν αὐτοῖς ὁ Θεός, ἀποκρίνονται μὲν ὅτι πιστεύουσιν εἰς τὰς Γραφὰς ἃς ἔλαβον, ἀποκρούουσιν ὅμως τὸ μετ' αὐτάς Βιβλίον, ἐνῷ τοῦτο εἶναι ἀληθινὸν καὶ ἐπικυροῖ τὰς Γραφὰς αὐτῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· διατί λοιπὸν ἐφανεύσατε τοὺς προφῆτας τοῦ Θεοῦ ἔαν εἴχετε τὴν πίστιν;

86. Ὁ Μωϋσῆς ἦλθε πρὸς ὑμᾶς μετὰ προφανῶν σημείων, ὑμεῖς ὅμως ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτοῦ ἐλατρεύσατε τὸν μόσχον. Δὲν εἰσθε ἀρὰ γὰρ ἀσεβεῖς;

87. Ὅτε ἐδέχθημεν τὴν συνθήκην ὑμῶν καὶ ἡγείραμεν ἀνωθεν ὑμῶν τὸ ὄρος Σινᾶ, ἠκούσατε τοὺς ἐξῆς λόγους· «Λάβετε τοὺς νόμους καὶ τηρεῖτε αὐτοὺς σταθερῶς καὶ μεθ' ὑπακοῆς.» Τότε εἶπον· «ἠκούσαμεν, ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπακούσωμεν.» Αἱ δὲ καρδίαι αὐτῶν ἦσαν εἰσέτι πεποισμέναι ἐκ τῆς λατρείας τοῦ μόσχου. Εἰπέ αὐτοῖς· πόσον εἰσὶ βδελυγμῆς αἱ ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεως ὑμῶν, ἐὰν ἔχητε τοιαύτην.

88. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐὰν ᾖναι ἀληθές ὅτι αἰώνιον ἐνδιαίτημα, διάφορον τοῦ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, ἐπιφυλάσσεται αὐτοῖς παρὰ τῷ Θεῷ, τολμήσατε νὰ ζητήσητε τὸν θάνατον ἐὰν ᾖσθε εἰλικρινεῖς.

89. Ἀλλ' οὐχί! οὐδέποτε θὰ ἐπιθυμήσωσι τοῦτο, διὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν των· ὁ δὲ Κύριος ἔγνω τοὺς ἀσεβεῖς.

90. Θὰ εἴρῃ αὐτοὺς μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀγαπῶντας τὸ ζῆν, μᾶλλον καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν πολυθειστῶν. Τινὲς μάλιστα ἐπιθυμοῦσι νὰ ζήσωσιν ὑπὲρ τὰ χίλια ἔτη, ἀλλὰ δὲν θὰ ἀπῆλλάσσοντο τῆς ποινῆς, διότι ἔσχον μακροβιότητα. Ὁ Κύριος ἐφορᾷ τὰς πράξεις αὐτῶν.

91. Εἰπέ· τίς θὰ κηρυχθῇ ἐχθρὸς τοῦ Γαβριήλ¹; Οὗτος κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἔθεσεν ἐπὶ τῆς καρδίας σου τὸ Βιβλίον τὸ κυροῦν τὰς πρὸ αὐτοῦ πεμφθείσας ἱερὰς Βίβλους, καὶ ἔσται ὡς πρόδρομος, κηρύσσων τὴν εὐτυχίαν τοῖς πιστεύουσιν.

92. Ὅστις κηρυχθῇ ἐχθρὸς τοῦ Κυρίου, τῶν Ἀγγέλων καὶ Ἀποστόλων αὐτοῦ, τοῦ Γαβριήλ καὶ Μιχαήλ, θὰ ἔχη ἐχθρόν του τὸν Θεόν, διότι ὁ Κύριος ἀποστρέφεται τοὺς ἀπίστους.

93. Ἐπέμψαμεν ὑμῖν σημεῖα προφανῆ, ἀλλ' οἱ ἀσεβεῖς μόνον ἠρνήθησαν νὰ πιστεύσωσιν αὐτά.

94. Ὅσακις δώσωσιν ὑπόσχεσιν τινα, ἀθετοῦσιν αὐτήν. Ναί, οἱ πλείστοι δὲν πιστεύουσιν.

95. Ὅτε ἦλθε πρὸς αὐτοὺς ἀπόστολος παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐπικυρώσῃ τὰς ἱερὰς αὐτῶν Βίβλους, τινὲς ἐκ τῶν ὑπαδῶν τῶν Γραφῶν, ἔρριψαν εἰς τὰ νῶτα αὐτῶν τὴν βίβλον τοῦ Κυρίου, ὡς ἂν μὴ ἐγίνωσκον αὐτήν.

¹ Οἱ Ἑβραῖοι θεώρουν τὸν ἄγγελον Γαβριήλ ὡς ἐχθρόν των· διότι κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς τὰς δυστυχίας καὶ ἐξέτελει τὰς θείας αὐτοῦ βουλήσεις.

96. Ἐπράξαν ὅ,τι ἐπενόησαν οἱ δαίμονες ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Σολομῶντος¹. Ὁ Σολομὼν ὅμως δὲν ἦτο ἄπιστος, ἀλλ' οἱ δαίμονες. Οὗτοι ἰσχυροὶ τὰς ἀνθρώποις τὴν μαγίαν καὶ τὴν ἀνωθεν πεμφθεῖσαν ἐπι- καὶ ἀμην, ὑπὸ τῶν δύο ἀγγέλων τῆς Βαβυλωνος Χαρὸν καὶ Μαρούτ². φά οὗτοι εἰς οὐδένᾳ ἐδίδασκον τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν χωρὶς νὰ εἰπωσιν· «Ἡμεῖς εἴμεθα ὁ Πειρασμός, πρόσεχε μὴ ἀπιστήσης.» Οἱ ἄνθρωποι ἐμάνθανον παρ' αὐτῶν τὸ μέσον τοῦ σπειρῆν ἔριδας εἰς τὰ ἀνδρογύνα· ἀλλ' οἱ ἄγγελοι οὐδένᾳ ἐκακοποίησαν ἄνευ τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου. Ἐν τούτοις οἱ ἄνθρωποι ἐμάνθανον ὅ,τι ἔβλαπτιν αὐτοὺς καὶ οὐχὶ ὅ,τι ἡδύ- νατο νὰ τοὺς ὠφελήσῃ. Ἐγίνωσκον ὅτι ὁ ἀγρόσας τὴν ἐπιστήμην ταύ- την ἦτο ἀποκεκληρωμένος τῆς μελλούσης ζωῆς. Εἰς ὅποιαν εὐτελεῖ τιμὴν ἐξεποίησαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν! Φευ! ἐὰν ἐγίνωσκον τοῦτο!

97. Ἡ πίστις καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν σῆμα αὐτῶν δὲν ἤθελε χορη- γήσῃ αὐτοῖς καλλιτέραν ἀμοιβήν, ἀν ἐγίνωσκον τοῦτο!

98. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ μεταχειρίζεσθε τὴν λέξιν Ῥαῖνα, προφέρετε Οὐνδούρνα³. Ὑπακούετε. Τοὺς ἀσεβεῖς ἀνέμειν σκληρὰ βάσανος.

99. Οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν καὶ οἱ πολυθεῖσται δὲν θέλουσι νὰ κα- ταπέμψῃ αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὴν χάριν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐλεεῖ τὸν ἐπιθυμοῦντα αὐτήν, καθότι εἶναι καλοκάγαθος καὶ μέγας.

100. Δὲν θὰ περικάψωμεν οὐδὲν τῶν ἰδαφίων τῆς Βίβλου ταύτης, οὐδὲ θὰ ἐξαλειφώμεν κἀνὲν ἐκ τῆς μνήμης σου χωρὶς ν' ἀντικαταστή- σωμεν αὐτὸ διὰ καλλιτέρου ἢ παρομοίου.

101. Ἀγνοεῖς ὅτι κάτοχος τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς εἶναι ὁ Θεός, καὶ ὅτι οὐδένᾳ ἄλλον ἐκτός αὐτοῦ ἔχεις προστάτην καὶ σωτῆρα;

102. Ἀπαιτεῖτε καὶ ὑμεῖς παρὰ τῶν ὑμετέρων ἀποστόλων ὅ,τ' ἀπῆλθον παρὰ τοῦ Μωυσεως οἱ Ἑβραῖοι⁴; Ὁ ἀνταλλάσσων διὰ τῆς ἀπιστίας τὴν πίστιν, πλανᾶται ἔξω τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

¹ Οἱ Σχολιασταὶ λέγουσιν ὅτι, τὰ θαυμάσια εἶχον κρῖναι ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦ Σολο- μῶντος βιβλία τῆς μαγίας καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ διέδωκαν ὅτι δύνανται νὰ ζητήσωσιν ὑπὸ τὸν θρόνον τὰ βιβλία τῆς ἐπιστήμης, δι' ὧν ὁ Σολομὼν εἶχε καθυποτάξει τοὺς ἀνθρώπους, πνεύματα καὶ ἀνίμους. (Ὅρα Κεφάλαια 27, 84 καὶ 38.)

² Λέγουσιν οἱ Σχολιασταὶ ὅτι, οἱ ἄγγελοι ἐκτενολόγουν ἰσχυρίων τοῦ Θεοῦ τὴν κα- κίαν καὶ διαφθορὰν τῶν ἀνθρώπων, οἱ εἶχον ἀποσταλῆν ἐπαγγελημένως προφῆται. Ὁ Θεὸς διέταξεν ἵνα μετὰ αὐτὰν ἐκλήθωσι δύο καὶ διδάσκωσι τοὺς ἀνθρώπους. Οὕτως ὡς δικασταὶ ἐξελέχθησαν ὁ Χαρὸν καὶ ὁ Μαρούτ, οἵτινες μετ' ἀκριβείας ἐκτελοῦν τὰς ἐντολὰς καὶ καθήκον, μέχρις οὗ παρουσιασθεῖσα πρὸς αὐτοὺς γυνή τις καλουμένη Ζούχρα (Ἀρροδίτη), ἑταίριον καλλόνης, ἐξηγήσατο παρ' αὐτῶν τὴν τιμωρίαν τοῦ συζύγου της. Οἱ δύο ἄγγελοι ἐρασθέντες αὐτῆς, ἐξήγησαν νὰ τὴν διαφθερίωσιν· ἐκτελεῖ δυνεῖν ἐν διαπῇ ἀφθάλμου ἐγένετο ἄφαντος· οἱ δὲ ἄγγελοι ἐπιστρέψαντες μετ' αὐτὴν οὐρανὸν, εὐρον τὴν θύραν κεκλεισμένην. Ἀπολούθως καταδικάσθησαν νὰ μείνωσιν εἰς Βαβυλῶνα, μετέωροι μετὰ τὸ οὐρανὸν καὶ γῆν.

³ Ὁ Μωυσεὺς ζητεῖ ν' ἀντικαταστήσῃ ἐν τῇ προαγορεύσει, τὴν λέξιν Ῥαῖ (θεοφει- σον), διὰ τῆς λέξεως Οὐνδούρ (ἐπίδωλον), ὅπως μὴ συγχέται ἡ πρώτη μετὰ τὴν λέξιν Ῥούα, ἣν μετεχειρίζοντο οἱ Ἑβραῖοι, σημαίνουσαν ἀπαίσιον οἰανόν, μέγα δυστύχημα.

⁴ Οἱ Ἑβραῖοι ἀπῆλθον παρὰ τοῦ Μωυσεως νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτοὺς τὸν Θεόν.

103. Πολλοὶ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν, ἐπιθύμουν, ἐκ ζηλοτυπίας, νὰ ρίψωσιν ὕμῃς εἰς τὴν ἀπιστίαν, καίτοι ἐπεφάνη αὐτοῖς καθαρὰ ἡ ἀληθία. Συγχωρήσατέ τους καὶ ἀποφεύγετε αὐτοὺς μέχρις οὗ λάβετε ἐντολὰς τοῦ Ὑψίστου, ὅστις εἶναι παντοδύναμος.

104. Προσεύχεσθε καὶ ἔστε ἐλεήμονες· τὸ ἀγαθὸν ὅπερ θέλετε πράξει¹ θὰ εὑρητε παρὰ τῷ Θεῷ, ὅστις ἐφορᾷ τὰς πράξεις ὑμῶν.

105. Λέγουσι· μόνοι οἱ Ἑβραῖοι ἢ καὶ οἱ Χριστιανοὶ θὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὸν Παράδεισον. Εἰπέ αὐτοῖς, ὅτι ἡ διαβεβαίωσις των αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη. Ποῦ εἶναι αἱ ἀποδείξεις ὑμῶν; φέρετε αὐτὰς ἐάν ᾔσθε ἀληθεῖς.

106. Ἐξ ἐναντίας, οἱ Μουσουλμάνοι¹ καὶ οἱ ἀγαθοεργοὶ θὰ ἀνταμειφῶσι παρὰ τοῦ Κυρίου των, δὲν θὰ προσβάλῃ αὐτοὺς ὁ φόβος, καὶ οὐδέποτε θὰ καταβληθῶσιν.

107. Οἱ Ἑβραῖοι λέγουσιν ὅτι οἱ Χριστιανοὶ εἰς οὐδὲν στηρίζονται, ἐπίσης καὶ οἱ Χριστιανοὶ λέγουσιν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἰς οὐδὲν στηρίζονται, καίπερ ἀναγινώσκοντες ἀμφότεροι τὰς Γραφάς· αὐτὸ λέγουσι καὶ οἱ οὐδὲν γινώσκοντες². Ὁ Κύριος θὰ ἀποφανθῇ περὶ τούτου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

108. Τίς εἶναι μᾶλλον ἄδικος ἐκείνων οἵτινες ἐμποδίζουν νὰ ἀντηχῇ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐν τοῖς ναοῖς, προσπαθοῦντες νὰ ἐρμηνεύσωσιν αὐτούς; Δὲν πρέπει νὰ εἰσέρχωνται εἰς αὐτοὺς εἰμὴ μετὰ τρόμου. Τὸ ὄνειδος ἔσται ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ τρομερὰ βᾶσανος ἐν τῷ μέλλοντι.

109. Τῷ Θεῷ ἀνήκει ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις· εἰς οἰονδήποτε μέρος στραφῇτε, θὰ συναντήσητε τὴν ὄψιν τοῦ Κυρίου. Ὁ Θεὸς εἶναι ἄπειρος καὶ τὰ πάντα εἰδώς.

110. Λέγουσιν· ὁ Θεὸς ἔχει υἱόν. Ἀπαγε τῆς βλασφημίας³! Τῷ Θεῷ ἀνήκει πᾶν τὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα εἰς ὑτὸν ὑπακούουσιν.

111. Ὅστις μόνος εἶναι ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅποτεν ἔβ' ἀποφασίσῃ τι, λέγει· «Γενηθήτω» καὶ γίνεται.

112. Οἱ οὐδὲν γινώσκοντες λέγουσιν· ἐάν ὁ Θεὸς μὴ λαλήσῃ πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐάν μὴ φανερώσῃ ἡμῖν σημεῖόν τι, δὲν θὰ πιστεύσωμεν. Οὕτως ἐλάλουν καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν πρὸς οὓς ὁμοιάζουσι κατὰ τὴν γλῶσσαν καὶ κατὰ τὴν καρδίαν. Ἐπέμψαμεν σημεῖα ἱκανὰ εἰς τοὺς πιστεύοντας.

¹ Ἡ λέξις Μουσουλμάνος (Μούσλημ) σημαίνει ὁ παραδίδων ἑαυτὸν εἰς τὸν Θεόν. Ἐπροτιμήσαμεν νὰ ἀφίσωμεν ἀπαρρίκτατον αὐτὴν χωρὶς νὰ τὴν μεταφράσωμεν.

² Ὁ Μωάμεθ ἔννοεῖ τοὺς Ἀραβας πολυθεστάς εἰς οὓς δὲν εἶχε γίνοιαι ἀποκάλυψις πρὸς διαστολὴν ἀπὸ τῶν Ἑβραίων καὶ Χριστιανῶν, οἵτινες εἶχαν λάβει τὰς Ἱερὰς.

³ Ὅσῳκις ὁ Μωάμεθ ἐπρόφερε τὰς λέξεις, «ὁ Θεὸς ἔχει υἱόν», ὅπερ κατ' αὐτὸν ἡμίανεν τὴν πίστιν τῶν Χριστιανῶν καὶ τῶν Ἀράβων πολυθεστῶν, δὲν παρέλειπε παρὰ προσθήκῃ, Σούχγανκα (πρὸς δόξαν αὐτοῦ, ἥτοι μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ ἢ βλασφημία αὐτοῦ). Ἡ λέξις αὕτη πολὺ ἀκούσθη μετὰ τὸ παρ' ἡμῶν Παράσχου Κόρα.

113. Σὲ ἀπεστείλαμεν μετὰ τῆς ἀληθείας, ἵνα κηρύξης καὶ νοθεύῃς καὶ οὐδέν· λόγον θὰ δώσῃς διὰ τοὺς κατευθυνομένους πρὸς τὴν τοῦ Κυρίου.

114. Δὲν θὰ ἐπιδοκιμασθῇς παρὰ τῶν Ἑβραίων, οὔτε παρὰ τῶν φώτερων Ἰσραηλιτῶν ἐὰν μὴ ἀσπασθῇς τὸ δόγμα αὐτῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· ἡ μὴ ἀληθὴς διεύθυνσις εἶναι ἡ ἐκ τοῦ Θεοῦ πηγάζουσα· ἐὰν ἀκολουθήσῃς τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτῶν, ἀφοῦ λάβῃς τὴν σοφίαν¹, δὲν θὰ εὕρῃς παρὰ τῷ Θεῷ οὔτε προστασίαν, οὔτε βοήθειαν.

115. Ἐκεῖνοι, εἰς οὓς ἐδώκαμεν τὴν Βίβλον, ἂν ἀναγινώσκωσιν ὁρθῶς, πιστεύουσιν εἰς αὐτήν, οἱ δὲ μὴ πιστεύοντες, θ' ἀπολεισθῶσιν.

116. Ὡ υἱοὶ Ἰσραὴλ! μνήσθητε τῶν εὐεργεσιῶν μου, μνήσθητε ὅτι ἐξῆρα ὑμᾶς ὑπεράνω πάντων.

117. Τρέμετε τὴν ἡμέραν ἐκείνην καθ' ἣν ἡ μία ψυχὴ δὲν θὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἑτέραν, οὔτε ἐλπίς πρεσβειῶν οὔτε βοήθειας θὰ ὑπάρχῃ.

118. Ὅτε ὁ Κύριος ἐδοκίμασε διὰ λόγων τὸν Ἀβραάμ, ὅστις ἠκολούθει τῇ ἐντολῇ τοῦ Θεοῦ, εἶπε· θὰ σὲ διορίσω ἱμάμνη² τῶν ἀνθρώπων. Ὁ δὲ Ἀβραάμ εἶπεν· ἔκλεξον ἐκ τῆς γενεᾶς μου.—Εἰς τὴν συνθήκην δὲν θὰ συμπαράλθῃ τοὺς φαύλους, ἀπεκρίθη ὁ Κύριος.

119. Ὄρισαμεν τὸν ἱερὸν οἶκον καταφύγιον καὶ ἄσυλον τοῖς ἀνθρώποις, εἰπόντες· λάβετε ὡς οἶκον προσευχῆς τὸν Σταθμὸν τοῦ Ἀβραάμ καὶ Ἰσραὴλ, ἀπόδοτε καθαρὸν τὸν οἶκόν μου εἰς τοὺς εἰσερχομένους νὰ προσευχηθῶσι, εἰς τοὺς γόνυπετοῦντας καὶ προσκυνοῦντας³.

120. Τότε εἶπεν ὁ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν· ἐξασφάλισον, Κύριε, τὴν χώραν ταύτην καὶ δός τὴν τροφὴν τῶν καρπῶν σου εἰς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.—Ἐγὼ θὰ παραχωρήσω ταῦτα εἰς τοὺς ἀπίστους, ἀλλὰ θὰ ἀπολαύσωσιν αὐτὰ ἐφ' ὀρισμένον χρόνον, εἰτα θὰ ρίψω αὐτοὺς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· Ὡ! πόσον εἶναι τρομερὰ ἡ ὁδὸς αὐτῶν.

121. Ὅτε ὁ Ἀβραάμ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ ἤγειρον τὰ θεμέλια τοῦ οἴκου, ἀνέβόησαν· Δέχθητι, Κύριε, αὐτόν· σὺ ἀκούεις, σὺ γινώσκεις τὰ πάντα.

122. Ποίησον ἡμᾶς, Κύριε, καὶ τοὺς ἀπογόνους ἡμῶν Μουσουλμάν-

¹ Δηλαδὴ μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κοραϊίου.

² Πνευματικὸς πατήρ, ἐπιτετραμμένος νὰ καθοδηγῇ τοὺς Μουσουλμάνους εἰς τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα, ἔσται Ἰερεφάντης.

³ Ὁ Ἀβραάμ μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰσραὴλ ὠκοδόμησε τὸν ναὸν τῆς Καβάας ἐν Μενεκκ. Ἄν καὶ ὁ ναὸς οὗτος ὑπέστη πολλὰς μεταβολὰς, φαίνεται ὅμως μέχρι σήμερον τὸ μέρος ἐνθα εἰργάζετο ὁ Ἀβραάμ εἰς τὴν ὠκοδομήν αὐτοῦ. Τὸ μέρος τοῦτο καλεῖται ΘΕΣΙΣ ἢ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ. Μετατὺ τῶν θρησκευτικῶν τελεστῶν τῶν γινομένων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Προσκυνήσεως τῆς Μένκας, ἦτα καὶ ἡ τελετὴ καθ' ἣν ὤρεθον οἱ προσκυνηταὶ ἐπὶ τῆς νὰ κάμωσι τὸν κύκλον τῆς Καβάας. Ἐπίσης καὶ οἱ Ἀραβες πολυεσταὶ ἐτήρουν τὴν συνθηκὴν ταύτην, ὁ δὲ Μωῦσῃς διετήρησεν αὐτήν ὡς τελετὴν χρονολογουμένην ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐπιστάσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀβραάμ.

νοὺς¹. Δίδαξον ἡμᾶς τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐνὺς βλέμματός σου, σὺ ὁ συγχωρῶν τὸν μετανοοῦντα, σὺ ὁ μακρόθυμος.

123. Ἀνάστησον ἀπόστολον ἵνα ἀναγινώσκῃ καὶ ἐξηγῇ εἰς ἡμᾶς τὰ ρήματά σου, διδάξῃ τὸ Κοράνιον καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ ἀναδῇ ἀπὸ αὐτοῦ ἀγνοοῦς. Σὺ εἰ, Κύριε, πολυέλεος καὶ σοφός.

124. Τίς ἀποστρέφεται τὴν ὀρησκειάν τοῦ Ἀβραάμ εἰμὴ ὁ ἀνάσθητος; Ἡμεῖς ἐξελέξαμεν αὐτὸν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἔσται μετὰ τῶν μακάρων.

125. Ὅτε εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· ἀφιερῶθητι εἰς ἐμέ, ἀπεκρίθη ἀφιερῶ ἑμαυτὸν εἰς τὸν Κύριον τοῦ Παντός.

126. Συνέστησεν ὁ Ἀβραάμ εἰς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ τὴν λατρείαν ταύτην, καὶ ὁ Ἰακώβ τὸ αὐτὸ ἐποίησεν, εἰπὼν· τέκνα μου, ὁ Θεὸς ἐξελέξεν ὑμῖν ὀρησκειάν· ὅθεν μὴ ἀποθάνητε πρὶν ἢ ἐγκολπωθῇτε αὐτήν².

127. Ἦσθε παρόντες ὅτε ἐπλησίασεν ὁ Ἰακώβ πρὸς τὸν θάνατον καὶ ἠρώτησε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ· τί θὰ λατρεύητε μετὰ τὸν θάνατόν μου; οὗτοι ἀπεκρίθησαν· θὰ λατρεύωμεν Κύριον τὸν Θεόν σου, Θεὸν τῶν πατέρων σου Ἀβραάμ, Ἰσμαὴλ, καὶ Ἰσαάκ, μόνον Θεόν, εἰς ὃν ἀφιερῶμεθα.

128. Ἡ γενεὰ αὕτη παρῆλθε, λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς τὸ κέρδος τῶν πράξεων τῆς, καὶ ὑμεῖς ἐπίσης θὰ λάβητε αὐτὸ μὴ δίδοντες λόγον διὰ τὰς πράξεις τῶν ἄλλων.

129. Λέγουσιν· ἔστε Ἑβραῖοι ἢ Χριστιανοὶ ἵνα ἦσθε ἐν τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ. Ἀποκρίθητε αὐτοῖς· ἐσμὲν ὁπαδοὶ τοῦ ὀρθοδόξου Ἀβραάμ, ὅστις δὲν ἦτο πολυθεϊστής.

130. Εἶπατε αὐτοῖς· πιστεύομεν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς ὃ, τι ἐπέμφθη ἡμῖν οὐρανόθεν· εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ Ἰσμαὴλ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ καὶ εἰς τὰς φυλάς· εἰς ὃ, τι ἀπεκαλύφθη τοῖς προφήταις παρὰ τοῦ Κυρίου· οὐδεμίαν μεταξὺ αὐτῶν ποιοῦμεν διάκρισιν καὶ ἐσμὲν Μουσουλμάνοι.

131. Ἐὰν οἱ Χριστιανοὶ καὶ οἱ Ἑβραῖοι παραδεχθῶσι τὴν ὀρησκειάν σου, ἔσονται ἐν τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ, ἐὰν ἀπομακρυνθῶσι αὐτῆς, ἔσονται σχισματικοί. Ὁ Θεὸς ὅμως ἀρκεῖ δι' ὑμᾶς ἀκούει καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

132. Τοῦτο εἶναι τὸ βάπτισμα τοῦ Θεοῦ· καὶ τίς δύναται κἄλλιον αὐτοῦ νὰ βαπτίσῃ³; καὶ ἡμεῖς αὐτὸ λατρεύομεν.

¹ Ὅρα ἐδάφιον 106 τοῦ παρόντος Κεφαλαίου. Ὁ Μωάμεθ θέτων ἐν τῷ στόματι τοῦ Ἀβραάμ τὴν λέξιν Μουσολημ, ζητοῦν νὰ συνδέσῃ τὴν ὀρησκειάν του μετὰ τῆς λατρείας τοῦ Ἀβραάμ. Ἡ παράδοσις ἀποδίδει εἰς τὸν Μωάμεθ τὰς ἐξῆς λέξεις· « Πᾶς ἄνθρωπος γεννᾶται Μουσουλμάνος, οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ εἶναι ἐκείνοι· οἵτινες τὸν ἀκύνουσιν Ἑβραῖον, Χριστιανὸν ἢ Πυρολάττην.

² Πρὶν ἢ γενίνητε Μουσουλμάνοι.

³ Οἱ ἐρμηνευταὶ βάπτισμα ἐννοοῦσι τὴν ὀρησκειάν ἣν ὀρίζει ὁ Θεὸς εἰς τὸν ἄνθρωπον κατ' ὃν χρόνον πλάττει αὐτὸν καὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει ἐγκεχεραχμένος ὁ κύριος εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὡς τὰ ἔχνη τοῦ ὕδατος ἐπὶ τῶν ἱματίων τοῦ βαπτιζομένου. Ἀλλ' ἡ ἐρμηνεία δὲν εἶναι ἀποχωρήσα. Ὁ Μωάμεθ φιλεῖ μάλλον διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ἵνα δώσῃ νὰ ἀναστήσῃν ὅτι ἡ ὀρησκειὰ αὐτοῦ ἦτο ἀληθὴς ἀναγνῶνται, ἣν ὡσεὶ οὐκ νὰ παραδεχθῶσι.

133. Εἰπέ αὐτοῖς· θὰ συζητήσητε μετ' ἡμῶν περὶ τοῦ Θεοῦ τούτου ὅστις εἶναι ὁ Κύριος πάντων ; Ἀμφότεροι ἔχομεν τὰς πράξεις μας. Ἐσμὲν εἰλικρινεῖς εἰς τὴν λατρείαν ἡμῶν.

134. Θὰ εἰπῶσιν ὅτι ὁ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ, ὁ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ αἱ φυλαὶ ἦσαν Ἑβραῖοι ἢ Χριστιανοί ; Εἰπέ αὐτοῖς· τίς ἐστὶ σοφώτερος, ὁ Θεὸς ἢ ὑμεῖς ; ὁ μᾶλλον δὲ ἐνοχὸς ἐστὶν ὁ ἀποκρύπτων τὴν ὁμολογίαν ἐκείνην, ἧς ὁ Θεὸς κατέστησεν αὐτὸν θεματοφύλακα. Κύριος ὁ Θεὸς ἐφορᾷ τὰς πράξεις ὑμῶν.

135. Αἱ γενεαὶ αὐταὶ διεσπάρησαν, φέρουσαι μετ' ἑαυτῶν τὸ κέρδος τῶν πράξεων των, ὁμοίως καὶ ὑμεῖς θὰ φέρετε μετ' ὑμῶν τὸ τῶν ἔργων σας, καὶ δὲν θὰ ἦσθε υπεύθυνοι διὰ τὰς πράξεις τῶν ἄλλων.

136. Οἱ μωροὶ θὰ ἐρωτήσωσιν· Οἷα ἡ αἰτία ἣτις ἀπεχώρισεν αὐτοὺς τῆς Κέβλας ἐκείνης ἦν πρότερον ἡσπάσθησαν¹ ; Εἰπέ αὐτοῖς· Ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις τῷ Θεῷ ἀνῆκουσιν, αὐτὸς ὁδηγεῖ ὃν τινα βούλεται ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

137. Οὕτω καταστήσαμεν ὑμᾶς (τοὺς Ἀραβας) ἔθνος μεσάζον (Μεσσίαν), ὅπως αἰεὶ μὲν χρῆσαιμεύσητε ὡς μάρτυρες εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὁ δ' ἀπόστολος ὡς μάρτυς εἰς ὑμᾶς.

138. Ὡρίσαμεν τὴν πρώτην Κέβλαν ὅπως διακρίνωμεν τίς ἐξ ὑμῶν ἤθελεν ἀκολουθήσει τὸν προφήτην καὶ τίς ἤθελεν ἀποχωρήσει. Ἡ μεταβολὴ αὕτη βλάπτει ὑμᾶς, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τοὺς κατευθυνομένους πρὸς τὸν Κύριον. Οὐκ ἐπόθησεν ὁ Θεὸς τὴν ἀπώλειαν τῆς πίστεως ὑμῶν, καθότι εἶναι καλοκάγαθος καὶ ἐλεήμων πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

139. Σὲ εἶδομεν στρέφοντα τὸ πρόσωπόν σου πρὸς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ οὐρανοῦ· ἤελομεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ στρέψῃς αὐτὰ πρὸς ὁ μέρος εὐαρεστεῖσαι. Στρέφον λοιπὸν πρὸς τὸ Μεσδζιδ-ελ-Χαράμ (ἱερὸν προσευκτήριον). Ὅπου καὶ ἂν εὕρισκεσθε στράφητε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο. Οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν γινώσκουσιν ὅτι ἡ ἀλήθεια πηγάζει παρὰ τοῦ Κυρίου των, καὶ ὁ Κύριος ἐφορᾷ τὰς πράξεις αὐτῶν.

140. Οἷονδήποτε θαῦμα ἤθελες ἐνεργῆσαι ἐνώπιον τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν, οὗτοι δὲν θὰ ἀκολουθήσωσι τὴν ἰδικήν σου Κέβλαν, ἀλλ' οὐδὲ σύ θὰ ἀκολουθήσῃς τὴν ἰδικήν των. Ἐὰν ἡκολούθεις τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν καίτοι λαβὼν τὴν σοφίαν, θὰ ἦσο ἐκ τῶν ἀσεβῶν.

141. Οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν γινώσκουσι τὸν ἀπόστολον ὡς γινώσκουσι τὰ ἴδια τέκνα των, πλεῖστοι ὁμῶς αὐτῶν ἀποκρύπτουσι τὴν ἀλήθειαν ἣν γινώσκουσιν.

Παρατηροῦμεν ὅτι πρότερον ἡ λέξις Σάπρα, ἣν μεταχειρίζεται ἐνταῦθα ὁ Μωάμεθ, ἐσήμαινεν ἀνταλεῖ, βάπτισμα, κυρίως τὸ ἐμβάπτειν, καταδυεῖν ἐν οἰφθίκατε ὕδατι. Οἱ Χριστιανοὶ ὅμως μεταχειρίζονται σήμερον τὴν λέξιν Ταμῖδ, ἣτις σημαίνει· α Ἅγιον Χρίσμα.

¹ Κέβλα εἶναι ἡ Ἀνατολή, πρὸς τὴν ὁποῖαν οἱ Μουσουλμάνοι προσευχόμενοι ἀφίχονται νὰ στρέφωσιν.

142. Ἡ ἀλήθεια πηγάζει παρὰ τοῦ Κυρίου σου, μὴ ἔσο λοιπὸν ἐκ τῶν ἀμφιδοξούντων.

143. Ἐκαστος ἔχει μέρος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς ὃ στρέφεται προσευχόμενος. Φροντίσατε νὰ ἀγαθοεργήτε ὅπου καὶ ἂν εὕρισκεσθε. Ὁ Θεὸς θὰ ἐνώση πάντας ὑμᾶς ὁμοῦ μίαν ἡμέραν. Ὁ Κύριος εἶναι παντοδύναμος.

144. Ἐξ οὐοιδήποτε μέρους ἐξέλθης, στρέφον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὸ ἱερὸν τέμενος. Εἶναι αὐτὸ ἡ ἀλήθεια ἡ πηγάζουσα παρὰ τοῦ Κυρίου σου ὅστις ἐφορᾷ τὰς πράξεις ὑμῶν.

145. Ἐξ οὐοιδήποτε μέρους ἐξέλθης, στρέφον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὸ ἱερὸν τέμενος. Ὅπου ἂν ἴστασθε, στράφητε πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἵνα μὴ εὗρωσιν ἐναντίον ὑμῶν οἱ ἄνθρωποι ἀφορμὴν συζητήσεως. Μὴ φοβεῖσθε τοὺς ἀσεβεῖς, ἀλλ' ἐμὲ, ἵνα καλύψω ὑμᾶς διὰ τῶν εὐεργετημάτων μου, ἐν ὧς εὕρισκεσθε ἐν εὐθείᾳ τριβῶν.

146. Διὰ τοῦτο ἐπεμψα ὑμῖν ἀπόστολον ληφθέντα ἐκ μέσου ὑμῶν, ὅστις θὰ ἀναγνώσῃ ὑμῖν τὰ ῥήματά μου, ἐξηγῶν καὶ διδάσκων ὑμῖν τὸ Κοράνιον καὶ τὴν φρόνησιν ἣτις θὰ σᾶς διδάξῃ ὅ,τι οὐκ οἴδατε.

147. Μνησθητε ἐμοῦ, καὶ ἐγὼ θὰ μνησθῶ ὑμῶν. Δοξάσατέ με καὶ μὴ ἀσεβεῖτε.

148. Ὅσοι πιστοὶ! Ὑψηλῆσατε καταφύγιον εἰς τὴν ὑπομονὴν καὶ εἰς τὴν προσευχὴν. Ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ τῶν καρτερούντων.

149. Μὴ λέγετε ὅτι οἱ φονευθέντες ὑπὲρ πίστεως ἀπέθανον, οὐχί, ζῶσιν· ἀλλ' ὑμεῖς ἀγνοεῖτε τοῦτο.

150. Θὰ δοκιμάσωμεν ὑμᾶς διὰ τοῦ λιμοῦ, τῆς ἀπωλείας τοῦ πλούτου, τῶν συγγενῶν καὶ τῶν εἰσοδημάτων σας. Σὺ δέ, Μωάμεθ, ἀνάγειλον τοῖς πάσχουσι μετὰ καρτερίας, χαρᾶς εὐαγγέλια.

151. Οἱ πιεζόμενοι ἐκ τινος δυστυχίας, κρᾶζουσιν· «Ἐκ Θεοῦ ἐσμέν καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἀπελευσόμεθα.»

152. Ἡ εὐλογία καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου εἴη μετ' αὐτῶν. Οὗτοι θὰ κατευθυνθῶσιν αἰσίως.

153. Ἡ Σάφα καὶ ἡ Μάρουα¹ εἰσὶ μνημεῖα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Προσκυνητὴς τῆς Μέκκας καὶ τῶν ἱερῶν τόπων, οὐδὲν ἔγκλημα πράττει ἂν περιέλθῃ κύκλῳ τοὺς δύο τούτους λοφίσκους. Ὁ πράξας αὐθορμητῶς ἀγαθὴν τινα πράξιν ἀνταμειφθήσεται παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι εὐγνώμων καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

154. Οἱ ἀποκρύπτοντες εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὰ περιφανῆ ἡμῶν ση-

¹ Οὐχὶ μακρὰν τῆς Μέκκας ὑπάρχουσι λοφίσκοι τινὲς καλούμενοι Σάφα καὶ Μάρουα. Οἱ Μωαμεθανοὶ προσκυνῶνται ἀφοῦ περιέλθωσιν ἐπτάκις τὸν ναὸν τῆς Καάβας (Ὁρσ. σημ. τοῦ 119 ἐδαφίου τοῦ παρόντος κεφαλαίου), μεταβαίνουσιν εἰς τὴν πηγὴν Ζεμ-Ζεμ ὅθεν ἀνελκύουσιν δύο κάδους ὕδατος, καὶ ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς πίνουν, ἐκ δὲ τοῦ ἐτέρου καταβρέχονται ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἀπαγγελίαν τῶν διαγεγραμμένων προσευχῶν, μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς λοφίσκους τούτους, ὅπου ταχεῖ καὶ ἀτάκτῃ βῆματι διατρέχουσιν ἐπτάκις τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάστημα καὶ ἀπαγγέλλουσιν εἰδικὰ τινὰς προσευχάς.

μετὰ καὶ τὴν ἀληθὴ διεύθυνσιν, ἀφ' οὗτου ἐδιδάξαμεν τοῖς ἀνθρώποις τὴν Πεντάτευχον, θὰ ὦσιν ἐπικατάρτατοι παρὰ πάντων ὅσοι γινώσκουσι νὰ ἀναθεματίζωσιν.

155. Ὅσοι ἀπῆλθον πρὸς ἐμὲ καὶ ὅσοι μετενόησαν, διδάσκοντες τὴν ἀληθειαν εἰς τοὺς ἄλλους, θὰ μὲ ἰδῶσιν ἐπανερχόμενον πρὸς αὐτοὺς, διότι συγχωρῶ τὸν μετανοοῦντα ἁμαρτωλὸν καὶ εἰμι μακροθύμος.

156. Ὅσοι ἀποθνήσκουσιν ἄπιστοι, ἐπὶ τούτους θὰ ἐπιπέσῃ ἡ κατάρτα τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων.

157. Οὗτοι ἔσονται αἰωνίως βεβαρημένοι, δὲν θὰ ἐλαφρυνθῇ ἡ ποινὴ τῶν, καὶ ὁ Κύριος θ' ἀποστρέψῃ τὸ βλέμμα του ἀπ' αὐτῶν.

158. Εἰς ἐστὶν ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ οὐδεὶς ἕτερος ὑπάρχει· εἶναι οἰκτιρμῶν καὶ ἐλεήμων.

159. Εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, εἰς τὴν ἀλληλοδιάδοχον ἐναλλαγὴν τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας, εἰς τὰ πλοῖα τὰ διασχίζοντα τὴν θάλασσαν διὰ νὰ μεταφέρωσι τὰ χρεῖά τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸ ὕδωρ ὅπερ ἐκχεεῖ ὁ Θεὸς ἐξ οὐρανοῦ πρὸς ζωογόνησιν τῆς σχεδὸν νεκρᾶς γῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας διεσκόρπισε πᾶν εἶδος ζώου, εἰς τὴν μεταβολὴν τῶν ἀνέμων καὶ νεφῶν ἐξυπηρετούντων τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, εἰς ταῦτα πάντα περιέχονται τσαῦτα διδάγματα διὰ τοὺς νοοῦντας.

160. Τινὲς τῶν ἀνθρώπων θέτουσι πλησίον τοῦ Θεοῦ ὄντα ἄτινα τιμῶσιν ὡς αὐτὸν τὸν Θεόν· ἀλλ' οἱ πιστοὶ τιμῶσι πρὸ παντὸς ἄλλου τὸν Κύριον. Οἱ δὲ ἄσθεῖς θὰ μάθωσιν εἰς τὴν στιγμήν τῆς τιμωρίας ὅτι τῷ Θεῷ ἀνήκει πᾶσα ἐξουσία καὶ ὅτι εἶναι ἀμείλικτος εἰς τὰς ποινὰς αὐτοῦ.

161. Ὅταν οἱ αἰρεσιάρχαι χωρισθῶσιν ἀπὸ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῶν, καὶ ὅταν ἰδῶσιν τὴν τιμωρίαν καὶ ὅτι πᾶς δεσμὸς συνδέων αὐτοὺς διερρήχθη

162. Θὰ ἀνακράξωσιν οἱ αἰρετικοί· φεῦ! ἐὰν ἠδυνάμεθα νὰ ἐπανελάβωμεν εἰς τὴν γῆν, ἠθέλαμεν χωρισθῇ ἀπὸ αὐτοὺς, ὡς χωρίζονται τώρα αὐτοὶ ἀφ' ἡμῶν. Ὁ Κύριος θὰ φανερώσῃ αὐτοῖς τὰ ἔργα τῶν· θὰ στενάζωσιν ἀπελπιστικῶς, πλὴν οὐδὲν θὰ ἐξέλθωσι τῆς γέννης.

163. Ὡ ἀνθρώποι! φάγετε ἐκ τῶν συγκεχωρημένων καὶ καλῶν καρπῶν τῆς γῆς· μὴ ἀκολουθῆτε τὰ διαβήματα τοῦ Σατανᾶ, ὅστις εἶναι ἐχθρὸς ὑμῶν.

164. Αὐτὸς διατάττει ὑμᾶς νὰ πράττητε τὸ κακὸν καὶ σὺς διδάσκει νὰ λέγητε κατὰ τοῦ Κυρίου ὅ,τι δὲν γινώσκετε.

165. Ὅταν ἐρωτῶσιν αὐτοὺς, ἂν ἀκολουθῶσι τὸν νόμον, ὃν ἐπεμψεν αὐτοῖς ὁ Θεός, ἀποκρίνονται· ἡμεῖς ἀκολουθοῦμεν τὰς παραδόσεις τῶν πατέρων ἡμῶν. Μήπως οἱ πατέρες αὐτῶν οὐδὲν ἐνόουν καὶ δὲν ἦσαν ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ;

166. Οἱ ἄπιστοὺντες ὁμοιάζουσι τῷ λαλοῦντι πρὸς κωφὸν μὴ ἀκούοντα ἢ τὸν ἔχον τῆς φωνῆς, ἀλλὰ μὴ διακρίνοντα τὰς λέξεις. Εἰσὶ κωφοί, ἄλαλοι, τυφλοί, καὶ οὐδὲν ἐννοοῦσι.

167. Ὅσοι πιστοί! φάγετε ἐκ τῆς γλυκείας τροφῆς τὴν ὁποίαν διδομέν ὑμῖν, καὶ εὐχαριστήσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνοῦντες αὐτόν.

168. Εἶναι ὅμως ἀπηγορευμένον νὰ τρώγητε θνησιμαῖα ζῶα, τὸ αἷμα, τὸ χοίρειον κρέας καὶ πᾶν ἄλλο κρέας ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἤθελον ἐπικαλεσθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ὅστις ἤθελε πράξει τοῦτο, πιεζόμενος ἐκ τῆς ἀνάγκης καὶ οὐχὶ ὡς ἀποστάτης ἢ παραβάτης, δὲν εἶναι ἐνοχος. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

169. Ἐκεῖνοι οἵτινες δι' αἰσχροκέρδειαν ἀποκρύπτουσιν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἐντολὰς τῆς ἀνωθεν προσελούσης Βίβλου, πληροῦσι τὴν σπλάγχνα αὐτῶν πυρὸς. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἀπευθύνῃ εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ δὲν θὰ συγχωρήσῃ τὰς ἀνομίας αὐτῶν. Φοβερὰ τιμωρία ἀναμένει αὐτούς.

170. Οἱ ἀνταλλάξαντες τὴν εὐθύτητα διὰ τῆς πλάνης, τὴν ἄρεσιν τῶν ἀμαρτημάτων διὰ τῆς τιμωρίας, πῶς ἄρα γε θὰ ἀνθέξωσιν εἰς τὸ πῦρ τῆς κολάσεως;

171. Θὰ καταδικασθῶσι, διότι ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὴν ἀληθῆ Βίβλον καὶ διότι οἱ ἀμφιβάλλοντες πόρρω ἀπέχουσι τῆς ἀληθείας.

172. Ἡ εὐσέβεια δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ στρέφηται τὸ πρόσωπον ὑμῶν πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς ἢ τῆς Δύσεως· εὐσεβεῖς εἶναι οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεόν, εἰς τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, εἰς τὴν Βίβλον καὶ εἰς τοὺς προφῆτας. Οἱ εὐεργετοῦνται δι' ἀγάπην τοῦ Θεοῦ τὸν πλησίον των, τὰ ὀρφανὰ, τοὺς πένητας, τοὺς ὁδοιποροῦντας, τοὺς ἐπαίτας· οἱ ἐξαγοράζοντες τοὺς αἰχμαλώτους, οἱ μὴ παραλείποντες τὴν προσευχὴν, οἱ ἐλεοῦντες, οἱ ἐκτελοῦντες τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, οἱ ἐγκαρτεροῦντες εἰς τὰς δυστυχίας, εἰς τὰς συμφοράς καὶ εἰς τὰς καταπιέσεις, ἅπαντες οὗτοι εἰσι δίκαιοι καὶ φοβοῦνται τὸν Κύριον.

173. Ὅσοι πιστοί! ὁ νόμος τοῦ ἰσοποίνου ἐπιτάσσεται ὑμῖν ὡς πρὸς τοὺς φονευμένους. Ὁ ἐλευθερὸς θὰ ἀποθάνῃ ἀντὶ ἐλευθέρου, ὁ δούλος ἀντὶ δούλου, ἡ γυνὴ ἀντὶ γυναικός¹. Ὁ ἐπιτυγχάνων συγχώρησιν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ², ὀφείλει νὰ πληρώσῃ πασόν τι, καὶ ἡ τιμωρία αὐτοῦ ἔσεται ἐπιεικεστέρα.

174. Αὕτη ἐστὶ μετρίασις τῆς ποινῆς³ παρὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν.

¹ Ἐν γένει τὸ Κοράνιον εἶναι συντομώτατον εἰς τὰς νομοθετικὰς του διατάξεις, εἴτε πολιτικὰς, εἴτε ποινικὰς. Ἐδέησε δὲ νὰ συμπληρωθῶσιν αὐταὶ διὰ τῆς Σέονας, ἧς τῆς Βίβλου τῶν παραδόσεων τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας. Ἀναπτυσσομένης οὕτω τῆς ἐννοίας τοῦ ἐδελφίου τούτου, ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τοῦ ἰσοποίνου εἰς τὸν φόνον γυναικός. Εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποινῆς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ θρήσκευμα τοῦ ἐνόχου. Οὕτω π. χ. δούλος ἐκ τῶν πιστῶν δὲν καταδικάζεται εἰς θάνατον διὰ τὸν φόνον ὃν ἐπραΐε κατὰ τινος ἐλευθέρου, πλὴν ἀπίστου.

² Ἀδελφὸν ἐνταῦθα, ἔννοσι ἄλλον Ἀραβὰ, πρὸ πάντων Μουσουλμάνων.

³ Εἰς τὸν νόμον τοῦ ἰσοποίνου.

είναι χάρις τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ. Ὅστις ὅμως καὶ δεύτερον γίνει ἐνοχος παρομοίῳ ἐγκλήματι, θά καταδικασθῇ εἰς βαρεῖαν παινὴν.

175. Εἰς τὸν νόμον τοῦ ἰσοποίνου κεῖται ἡ ζωὴ ὑμῶν¹, ὡ ἀνθρώποι πεπρωτισμένοι μὲ νουν! Ἴσως ἐπὶ τέλους φοβηθῇτε τὸν Κύριον.

176. Παραγγέλλισθε, ὅταν τις ἐξ ὑμῶν ἦναι ἐτοιμοθάνατος, διὰ διαθήκης νὰ διαθέτῃ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ εἰς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ γενναίως. Τοῦτο χρέος ἐστὶ τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον.

177. Ὅστις ἤθελε παραμορφώσει τὰς διατάξεις τοῦ διαθέτου, ἅς ἤθελεν ἀκούσει παρ' αὐτοῦ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου του, διαπράττει ἐγκλημα. Ὁ Κύριος βλέπει καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

178. Ὁ φοβούμενος σφάλμα ἢ ἀδικίαν τοῦ διαθέτου, κανονίζων δὲ μὲ εὐθύτητα τὰ δίκαια τῶν κληρονόμων, δὲν εἶναι ἐνοχος. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

179. Ὅσοι πιστοὶ! ἐπιτάσσεται ὑμῖν ἡ νηστεία, ὡς εἶχε διαταχθῇ καὶ εἰς τοὺς πατέρας ὑμῶν. Φοβηθῇτε τὸν Κύριον.

180. Ἡ νηστεία θά διαρκῇ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς καὶ ὁ ὁδοιπόρος, ὅστις δὲν ἤθελε δυνηθῇ νὰ τηρήσῃ αὐτὴν ἐπὶ τὸν ὀρισθέντα χρόνον, ὀφείλει νὰ νηστεύσῃ κατόπιν ἴσον ἀριθμὸν ἡμερῶν. Οἱ δυνάμενοι νὰ τηρήσωσι τὴν νηστείαν καὶ μὴ τηρήσαντες αὐτὴν, ὀφείλουσι νὰ δώσωσι πρὸς ἐξίλασμον τροφὴν ἱκανὴν εἰς ἓνα πτωχόν. Ὅστις ἐκουσίως ἤθελε κάμει εὐσεβῆ τινα πράξιν, θά τύχῃ τῆς συγχωρήσεως τῶν ἁμαρτημάτων αὐτοῦ. Πρὸ παντὸς ἄλλου τηρεῖτε τὴν νηστείαν καὶ γινώσκετε τὸν νόμον.

181. Ὁ μὴν Ῥαμαζᾶν, κατὰ τὸν ὅποιον κατέβη ἄνωθεν τὸ Κοράνιον, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ δώσῃ αὐτοῖς καθαρὰν ἐξήγησιν καὶ διάγνωσιν τοῦ καλοῦ ἀπὸ τοῦ κακοῦ, εἶναι ὁ ὀρισμένος χρόνος τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῶν τροφῶν. Ὅστις θέλει ἰδεῖ τὴν Σιλήνην τοῦ μηνὸς τούτου, ὀφείλει ἀμέσως νὰ νηστεύσῃ. Ὁ ἀσθενὴς καὶ ὁ ὁδοιπόρος ὀφείλει νὰ νηστεύσῃ ἀκολούθως ἴσας ἡμέρας. Ὁ Κύριος ἐπιθυμεῖ τὴν εὐκολίαν καὶ οὐχὶ τὴν δυσκολίαν ὑμῶν, θέλει μόνον νὰ συμπληρώσῃτε τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν καὶ νὰ δοξάζητε τὸν Θεόν, ὅστις κατευθύνει ὑμᾶς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, νὰ ἦσθε δὲ εὐγνώμονες αὐτῷ.

182. Ὅταν οἱ δούλοι μου σοὶ ὁμιλῶσι περὶ ἐμοῦ, ἐγὼ εὐρίσκομαι πλησίον αὐτῶν καὶ εἰσακούω τὴν προσευχὴν ἐκείνου, ὅστις δέεται ἐμοῦ. Ὅφειλουσιν ὅμως νὰ ὑπακούωσιν εἰς ἐμὲ ἵνα πορευθῶσιν εἰς ὁδὸν εὐθείαν.

183. Ἐπιτρέπεται ὑμῖν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς νηστείας νὰ πλησιάσῃτε τὰς γυναῖκας ὑμῶν, αὐταὶ εἰσι τὸ ἔνδυμά σας καὶ ὑμεῖς τὸ ἰδικόν των². Ὁ Κύριος ἐγίνωσκεν ὅτι παρέβητε τοῦτο, ἐπανῆλθε καὶ

¹ Ὁ φόβος τοῦ ἰσοποίνου κρατεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπομακρύνει αὐτοὺς τῆς ἀνθρωποκτονίας.

² Κατὰ τοὺς σχολιαστὰς, ἡ ἐκφρασις αὕτη ἐννοεῖ ὅτι, ἐναγκαλιζόμενοι εἶναι ὡς ἔνδυμα ἢ εἰς τοῦ ἄλλου.

ἐσυγχώρησεν ὑμᾶς. Φάγετε, πίετε μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν δύνασθὲν νὰ διακρίνητε τὸ λευκὸν νῆμα τοῦ μέλανος κατὰ τὸ λυκαυγές. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τηρεῖτε αὐστηρῶς τὴν νηστείαν μέχρι τῆς νυκτός. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μὴ ἔχετε συγκοινωνίαν μετὰ τὰς γυναῖκας διέλλετε μᾶλλον τὸν χρόνον τοῦτον εἰς θεοσεβῆ ἔργα, εἰς τὰ ἱερὰ προσευκτήρια (τζαμιά). Οὗτοι εἶναι οἱ ὅροι τοῦ Κυρίου ὑμῶν. Μὴ πλῆσιάζητε τὰς γυναῖκας ἵνα μὴ παραβῇτε τοὺτους τοὺς ὅρους. Οὗτοι ὁ Θεὸς φανερῶναι τὰ σημεῖα αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἵνα φοβῶνται αὐτόν.

184. Μὴ διασκορπίζετε πρὸς ἀλλήλους τὰ πλοῦτη ὑμῶν ἐπὶ ματαιίᾳ· μὴ δίδετε ταῦτα εἰς τοὺς δικαστὰς ἐπὶ σκοπῷ νὰ καταστρέψῃτε τὴν ὑπαρξίν ἄλλου. Ὑμεῖς γινώσκετε τοῦτο.

185. Θὰ σ' ἐρωτήσωσι περὶ τῶν νομνηγιῶν· εἰπέ αὐτοῖς, ὅτι εἶναι ὠρισμένοι ἐποχαὶ πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ πρὸς διάταξιν τοῦ χρόνου τῆς ἱερᾶς ἀποδηρίας (Χέτζ). Ἡ εὐσέβεια δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ εἰσέρχησθε εἰς τὸν οἶκον ὑμῶν διὰ μυστικῆς θύρας¹, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸν φόβον τοῦ Κυρίου. Εἰσέρχεσθε ἄρα εἰς τὴν οἰκίαν ὑμῶν διὰ τῆς συνήθους θύρας, φοβούμενοι τὸν Κύριον ὑμῶν, καὶ ἔστε εὐδαίμονες.

186. Μάχεσθε ὑπὲρ πίστεως κατὰ τῶν πολεμοῦντων ὑμᾶς, ἀλλὰ μὴ ἐπιτίθεσθε πρῶτοι· ὁ Κύριος ἀποστρέφεται τοὺς ἀδίκους.

187. Φονεύετε αὐτοὺς ὅπου τοὺς εὗρητε, καὶ ἀποδιώξατε αὐτοὺς ὅθεν ἀπεδιώξαν ὑμᾶς. Ὁ πειρασμὸς τῆς εἰδωλολατρείας εἶναι χεῖρ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ πολέμῳ σφαγῆς. Μὴ μάχεσθε πλησίον τοῦ ἱεροῦ προσευκτηρίου, ἐκτός ἂν οἱ ἐναντίοι ἀρχίσωσι πρῶτοι τὴν μάχην, καὶ ἂν τοῦτο πράξωσι, φονεύσατε αὐτούς. Τοιαύτη ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀπίστων.

188. Ἐὰν θέσωσι τέρμα εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, βεβαίως ὁ Κύριος εἰσέλθει ἐπὶ σκεπτικῆς καὶ μακρόθυμος.

189. Μάχεσθε μέχρις ὅτου ἀποσβεσθῇ ἀφ' ὑμῶν ὁ κίνδυνος τοῦ πειρασμοῦ, καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη λατρεία εἰμὴ ἡ τοῦ μόνου Θεοῦ. Ἄν οἱ ἐχθροὶ θέσωσι τέρμα εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν, τότε ὡς παύσωσιν αἱ ἐχθροπραξίαι, ἐκτός ἂν πρόκηται περὶ ἀσεβῶν.

190. Ὁ ἱερός μὲν διὰ τὸν ἱερόν μῆνα, τὰ δὲ ἱερὰ μέρη ἑστῶσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀντεκδικήσεως. Ἐὰν τις ᾔθελε μεταχειρισθῆναι βίαν καθ' ὑμῶν, πράξατε καὶ ὑμεῖς τὸ αὐτὸ κατ' ἐκείνου. Φοβήθητε τὸν Κύριον καὶ μάθετε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ τῶν φοβουμένων αὐτόν.

191. Μεταχειρίσθητε τὰ πλοῦτη ὑμῶν ὑπὲρ πίστεως, καὶ μὴ καταχρημνίζεσθε μόνοι ἐντὸς ἀβύσσου. Πράττετε τὸ ἀγαθόν, διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς ἀγαθοεργούς.

192. Μεταβαίνειτε ἵνα προσκυνήσητε εἰς τὴν Μέκκαν, καὶ ἐπισκε-

¹ Ἐπιστρέφοντες οἱ προσκυνεῖται τῆς Μέκκας εἰς τὰ μέρη των, ἐνομιζόντο ἡγιασμένοι, καὶ θεωροῦντες τὴν θύραν δι' ἣς συνήθως εἰσέρχοντο εἰς τὴν οἰκίαν των βέβηλον, ἤνοιγον ἑτέραν ἐκ τοῦ ὅπισθεν μέρους. Ὁ Μωάμεθ καταδικάζει τὴν συνήθειαν ταύτην.

φθῆτε τὸν ναὸν πρὸς δόξαν τοῦ Κυρίου. Ἐὰν ἐμποδίζῃ ὑμᾶς ἐχθροὺ ἀποκλεισμός, τότε ἀποστείλατε προσφοράν τινα. Μὴ ζυρίσῃτε τὴν κεφαλὴν ὑμῶν ἐν ὄσῳ ἡ προσφορά δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος τοῦ θυσιαστηρίου. Ὁ ἕνεκα ἀσθενείας ἢ ἄλλου λόγου ἀναγκαζόμενος νὰ ζυρισθῇ, ὀφείλει νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἑλλειψιν ταύτην διὰ τῆς νηστείας, διὰ τῆς ἐλεημοσύνης καὶ διὰ τινος ἐτέρας προσφοράς. Ὅποτεν οὐδαὶ φόβος ὑπάρχῃ ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ, ὁ θέλων νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν ναὸν καὶ νὰ ἀναβάλλῃ εἰς ἄλλην ἐποχὴν τὴν προσκύνησιν τῆς Μέκκας, ὀφείλει νὰ καμῇ προσφοράν τινα. Ἐὰν οἱ πόροι δὲν ἐπιτρέπωσιν αὐτῷ τοῦτο, νηστεία τριήμερος κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν τοῦ προσκυνήματος τῆς Μέκκας, καὶ ἐπταήμερος μετὰ τὴν ἐπιστροφήν, ἥτοι δέκα ἡμερῶν, ἔσται ἰκανὴ πρὸς ἐξιλύωσιν. Παρόμοιος ἐξαγνισμὸς ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνον τοῦ ὁποίου ἡ οἰκογένεια δὲν εἶναι παρούσα εἰς Μέκκαν. Προσεύχεσθε τῷ Θεῷ καὶ μάλιστα ὅτι εἶναι φοβερὸς εἰς τὰς ποινὰς αὐτοῦ.

193. Ἡ προσκύνησις τῶν ἱερῶν τῆς Μέκκας ἄς γίνηται κατὰ τοὺς γνωστούς ὑμῖν μῆνας¹. Ὁ ἐπιχειρῶν τὴν ἱερὰν ἀποδημίαν, ὀφείλει νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ τὰς γυναῖκας, ἀπὸ παράδοσιν τῶν ἐντολῶν καὶ ἀπὸ ἐριδίας. Τὸ ἀγαθὸν ὅπερ θέλετε πράξει γνωσθήσεται παρὰ Θεοῦ. Προυηθεύθητε τῇ τῆς ἀποδημίας, ἀλλὰ τὸ καλλίστον ἐφόδιον εἶναι ἡ θεοσέβεια. Φοβήθητέ με λοιπὸν ὑμεῖς οἱ νουνεχεῖς.

194. Δὲν ἀμικρτάνετε ἐὰν ζητήσῃτε παρὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν αὐξήσιν πλούτου, ἐμπορευόμενοι κατὰ τὴν ἱερὰν ἀποδημίαν. Ἐπιστρέφοντες ἐκ τοῦ ὄρους Ἀραφάτ², μνησθήτε τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ὑμῶν, παρὰ τὸν ἱερὸν τάφον. Μνησθήτε ἐκείνου ὅστις ὠδήγησεν ὑμᾶς εἰς τὴν εὐδοκίαν ὁδόν, ἐνῷ πρὸ μικροῦ διετελεῖτε ἐν τῇ πλάνῃ.

195. Ἀκολουθῶς δεήθητε εἰς τὰ συνήθη μέρη καὶ αἰτήσατε παρὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ· ὁ δὲ Κύριος ὑμῶν εἶναι ἐπιείκεις καὶ μακρόθυμος.

196. Ἀφοῦ ἐκτελέσητε τὰς ὀρησκαυτικὰς ὑμῶν τελετὰς, μνημονεύσατε τοῦ Κυρίου, ὡς μνημονεύετε τῶν γονέων ὑμῶν καὶ ἐτι πλέον. Ἰνὲς ἐκ τῶν ἀνθρώπων λέγουσι· «Κύριε, δός μοι τὸ ἀντήκόν μοι μερίδιον ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου.» Οἱ τοιοῦτοι δὲν θὰ λάβωσι μέρος ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

197. Ἄλλοι πάλιν λέγουσι· «Δὸς ἡμῖν, Κύριε, ἐξαίρετον θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ φύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τῶν φλογῶν τῆς Γεέννης.»

198. Οὗτοι θὰ λάβωσι τὴν ἀνήκουσαν αὐτοῖς ἀμοιβήν. Ὁ Κύριος ἀξιομεῖ ταχέως τοὺς ἀνθρώπους.

¹ Οἱ τρεῖς μῆνες κατὰ τοὺς ὁποίους γίνεται ἡ ἱερὰ ἀποδημία τῆς Μέκκας (Λατζίκαι) εἶναι ὁ Σαὰδ, ὁ Ζελκαδὲ καὶ Ζουλχετζέ.

² Ἀραφάτ καλεῖται τὸ ὄρος ἐν ᾧ ἡμέραν τινὰ ὁ Μωάμεθ ἀπεσύρθη ἐκ τοῦ προσευχῆναι καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ ἤρξατο ἀστράπτειν.

199. Μνημονεύετε τὸν Θεὸν εἰς ὠρισμένας ἡμέρας. Ὁ ἐπισπεύδων κατὰ δύο ἡμέρας τὴν ἀποθνήσκον αὐτοῦ ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Μιναίας¹, δὲν ἁμαρτάνει· ὡσαύτως δὲν ἁμαρτάνει καὶ ὁ ἀναβάλλων αὐτήν, ἐὰν οὗτος φοβῇται τὸν Κύριον καὶ Θεὸν αὐτοῦ. Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ μάθετε ὅτι μίαν ἡμέραν ἐνώπιον αὐτοῦ θὰ προσέλθῃτε πάντες.

200. Ἀνθρωπὸς τις θὰ διεγείρῃ τὸν θαυμασμόν, ὡς ἐκ τοῦ τρόπου δι' οὗ θέλει σοὶ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τούτου· θὰ λάβῃ τὸν Θεόν ὡς μάρτυρα τῶν διαθέσεων τῆς καρδίας αὐτοῦ. Οὗτος εἶναι ὁ ἀσπονδότερος τῶν ἐχθρῶν σου.

201. Μόλις σὲ ἀφήσῃ, διατρέχει τὴν χώραν, ὑποκινεῖ ταραχὰς, προξενεῖ ζημίας εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ εἰς τὰ ποιμνία. Ὁ Κύριος δὲν ἀγαπᾷ τὴν ἀταξίαν.

202. Ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ· «φοβήθητι τὸν Κύριον,» ἡ ὑπεροψία τοῦ ἐγκλήματος κατακυριεύει αὐτοῦ· ἡ Γέεννα θὰ ἄρκῃσῃ δι' αὐτόν·² Φεῦ! ὁποῖον φρικτὸν ἐντευκτήριον!

203. Ἐτερός τις ἀπώλεσεν ἑαυτὸν ἵνα εὐαρεστήσῃ τῷ Κυρίῳ³. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς πρὸς τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτόν.

204. Ὅσοι πιστοὶ! εἰσέλθετε ἅπαντες εἰς τὸν Ἰσλαμισμὸν, εἰς τὴν ἀληθῆ ὀρησκειάν. Μὴ ἀκολουθῇτε τὰ ἴχνη τοῦ Σατανᾶ, ὅστις εἶναι κεκηρυγμένος ἐχθρὸς ὑμῶν.

205. Ἐπέσατε εἰς ἁμαρτίαν, ἀφοῦ ἐλάβετε τὰ προφανῆ σημεῖα· Ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς καὶ σοφός.

206. Μήπως ἀναμένωσιν οἱ ἄπιστοι νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτοὺς ὁ Κύριος, ἐν τῷ σκότει τῶν νεφῶν, μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ περὰν τῆ πᾶν; Βεβαίως τὰ πάντα τῷ Κυρίῳ ἀπελευσονται.

207. Ἐρώτησον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ πόσα προφανῆ σημεῖα ἐδώκαμεν αὐτοῖς. Ὅστις ἀπολέσῃ τὴν εὐνοίαν, ἣν ὁ Θεὸς ἐδώρῃσατο αὐτῷ, θὰ μάθῃ πόσον ὁ Κύριος εἶναι αὐστηρὸς εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ.

208. Ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι τῶν ἀπίστων καὶ τῶν ἐμπαιζόντων τοὺς πιστοὺς. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον θὰ εὐρίσκωνται ὑπὸ τῷ ῥάβδῳ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Ὁ Θεὸς τρέφει ὄντινα θέλῃ, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τὰς καλὰς αὐτοῦ πράξεις.

209. Ἀπαντες οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἐν ἔθνος. Ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τοὺς προφῆτας ὅπως κηρύξωσι καὶ διδάξωσιν· ἀπέστειλε μετ' αὐτῶν τὴν βίβλον τῆς ἀληθείας, ἵνα δικάσῃ τὰς μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων διαφωνίας. Οἱ ἄνθρωποι διεφώνουν μεταξὺ των περὶ τῆς ἀληθείας, ἐξ ἀντιζηλίας, ἂν καὶ πάντες εἶχον λάβει προφανῆ σημεῖα. Ὁ Κύριος κατευθύνει αὐ-

¹ Μιναία ἢ Μίνα, χώρα τῆς Εὐδαίμονος ἡ Αραβίας παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν.

² Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄνθρωπος, ὠνομάζετο Ἀχναξ-ἔβν-Χορρέκ.

³ Οὗτος εἶναι ὁ Σαχάβ, ὅστις καταδικάμενος ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ἀπέβη ὡς ἐννοῇ μετὰ τοῦ Μωάμεθ, ἐγκαταλείψας ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτοῦ εἰς χεῖρας τῶν ἀπίστων.

σίως τοὺς πιστεύοντας τὴν ἀλήθειαν, περὶ ἧς κατὰ συγκατάθεσιν αὐτοῦ διεφώνουν. Ὁ Θεὸς ὁδηγεῖ ὄντινα θέλῃ εἰς τὴν εὐθυτέραν ὁδόν.

210. Φρονεῖτε ὅτι θὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὸν παράδεισον χωρὶς νὰ δοκιμάσῃτε τὰ κακὰ ὅσα ἐδοκίμασαν οἱ πρόγονοι ὑμῶν; Τὰ δεινὰ καὶ αἰταλαιπωρία κατέτρυχον αὐτοὺς, ἐβασανίζοντο ὑπὸ τῆς δυστυχίας, μέχρις οὗ ὁ Ἀπόστολος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ πιστοὶ, ἀνέκραζαν· πότε θὰ φθάσῃ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ; ἐνῶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καίται πλησίον αὐτῶν.

211. Ὡς ὁ ἐρωτήσωσιν· εἰς τίνας πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἐλεημοσύνη; εἰπὲ αὐτοῖς· εἰς τοὺς γονεῖς, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς ὀρφανοὺς, τοὺς πένητας καὶ τοὺς ὁδοιπόρους. Ὁ Θεὸς ἐγνω τὰς ἀγαθὰς ὑμῶν πράξεις.

212. Πικραγγέλλεται ὑμῖν ὁ πόλεμος, καὶ ὑμεῖς βδελύττεσθε αὐτόν.

213. Βεβαίως πολλὰ δυσάρεστα ὑμῖν αἰσία τυγχάνουσι, καὶ πολλὰ εὐχάριστα ἀπαΐσια. Ὁ Κύριος ἐγνω ὑμεῖς ὅμως οὐδὲν αἰδέσθε.

214. Ὡς ὁ ἐρωτήσωσιν, ἂν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἱεροῦ μνηῶς ἐπιτρέπηται τὸ πολεμεῖν· ἀποκρίθητι· τὸ πολεμεῖν διακροῦντος τοῦ μνηῶς τούτου εἶναι μέγιστον κακόν. ἀλλὰ τὸ ἐγκαταλείπειν τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀπαρνεῖσθαι αὐτόν καὶ τὸ ἱερόν προσευκτήριον, τὸ διώκειν ἐκ τοῦ περιβάλλοντος αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῷ, εἰσὶν ἀμαρτήματα πολλῶ βαρύτερα ἢ τὸ φονεῦν κατὰ τὸν ἱερόν μῆνον. Οἱ ἄπιστοι δὲν θὰ παύσωσι πολεμοῦντες, ἐν ὅσῳ δὲν ἀναγκάσωσιν ὑμᾶς νὰ ἀρνηθῇτε τὴν θρησκείαν ὑμῶν, ἐὰν δυνήσωνιν. Ἀλλ' ὅσοι ἐξ ὑμῶν ἀρνηθῶσι τὴν θρησκείαν καὶ ἀποθάνωσιν ἄπιστοι, αἱ πράξεις αὐτῶν οὔτε εἰς τὴν παρούσαν, οὔτε εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν θὰ ὠφελήσωσιν αὐτούς. Εἶναι προωρισμένοι εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ τῆς κολάσεως.

215. Οἱ πιστεύσαντες, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὴν πατρίδα αὐτῶν, ὅπως πολερῇσων ὑπὲρ πίστεως, ἃς ἐλπίζωσι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικής καὶ μακροθύμος.

216. Ὡς ὁ ἐρωτήσωσι περὶ τοῦ οἴνου καὶ τῶν τυχερῶν παγνιδίων, ἀποκρίθητι· εἰς ἑμφοτέρα ὑπάρχει καὶ βλάβη μεγίστη καὶ ὠφέλεια. Ἡ βλάβη ὅμως ὑπερβαίνει τὴν ὠφέλειαν αὐτῶν. Ἐπίσης θὰ σὲ ἐρωτήσωσι· τί ὀφείλουσι νὰ δαπανῶσιν εἰς φιλοδωρήματα.

217. Ἀποκρίθητι, τὰ πλεονάζον. Οὕτως ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ ὑμῖν τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἵνα συσκεφθῇτε.

218. Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ὡς σὲ ἐρωτήσωσι περὶ τῶν ὀρφανῶν, εἰπὲ αὐτοῖς· τὸ πράττειν καλόν εἰς αὐτὰ εἶναι πράξις ἀγαθή.

219. Ἐὰν συζῆτε μετ' αὐτῶν, θεωρεῖτε αὐτὰ ὡς ἀδελφούς ὑμῶν. Ὁ Θεὸς διακρίνει τὸν φαῦλον ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ. Δύναται νὰ καταθλίψῃ ὑμᾶς ἐὰν θελήσῃ, διότι εἶναι παντοδύναμος.

220. Μὴ λαμβάνετε γυναῖκας ἐκ τῶν πολυθείστων, πρὶν ἢ προσέλθωσιν εἰς τὴν πίστιν. Δούλη πιστὴ ἐκτιμάται πλείοτερον γυναικὴς ἐλευθερας, πλὴν πολυθείστου, καίτοι αὕτη εὐχαριστεῖ ὑμᾶς πλείοτερον. Μὴ

πανδρεύετε τὰς θυγατέρας ὑμῶν μετὰ τῶν πολυθεϊστῶν, ἐν ᾧ οὗτοι ἐν πιστεύουσιν. Δουλος πιστός, εἶναι καλλίτερος πολυθεϊστοῦ ἐλευθέρου, αἱτοί οὗτος ἀρέσκει ὑμῖν πλειότερον.

221. Οἱ ἄπιστοι προσκαλοῦσιν ὑμᾶς εἰς τὸ πῦρ, ὃ δὲ Κύριος προσκαλεῖ ὑμᾶς εἰς τὸν παράδεισον καὶ εἰς τὴν ἄφεισιν τῶν ἁμαρτημάτων. Ἐὰν θέλῃ, ἐξηγεί τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ὅπως μνημονεύουσιν αὐτά.

222. Θὰ σ' ἐρωτήσωσι περὶ τῶν ἐμμήνων τῶν γυναικῶν, ἀποκρίθητι. Τοῦτο κώλυμα ἐστὶ, ἀποχωρίσθητε αὐτὰς κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο καὶ μὴ τὰς πλησιάσῃτε ἐνόσω, δὲν εἶναι καθαρισμένοι· εἴτα ἐπανέλθετε πρὸς αὐτάς, ὡς διατάττει ὑμᾶς ὁ Θεός. Ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς μετανοοῦντας καὶ τοὺς καθαρούς.

223. Αἱ γυναῖκες ὑμῶν εἶναι ὁ ἀγρός σας. Πορεύεσθε εἰς τὸν ἀγρὸν ὑμῶν ὡς θέλετε¹, προηγουμένως ὅμως πράξατέ τι ἔργον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ὑμῶν². Φοβήθητε τὸν Κύριον καὶ μάθετε ὅτι πρὸς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε μίαν ἡμέραν. Ἀνάγγειλον τοῖς πιστοῖς χαρὰς εὐαγγέλια.

224. Μὴ λαμβάνετε τὸν Θεὸν ὡς σκοπὸν, ὀρκιζόμενοι ὅτι εἰσθε ἐνάρετοι, ὅτι φοβεῖσθε τὸν Κύριον, ὅτι διάγετε εἰρηνικῶς μετὰ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θεός ἔγνω καὶ ἀκούει τὰ πάντα³.

225. Ὁ Θεός δὲν θὰ τιμωρήσῃ ὑμᾶς ἕνεκα λόγου ἀπροσέκτως παρεισφρήσαντος εἰς τὴν ὀρκωμοσίαν ὑμῶν, ἀλλὰ θὰ τιμωρήσῃ ὑμᾶς δι' ὅσα πράττετε ἀπὸ σκέψεως. Ὁ Θεός εἶναι πολυέλεος καὶ οἰκτίρμων.

226. Ὅσοι ἔταξαν ν' ἀπέχωνται τῶν γυναικῶν αὐτῶν, δίδεται αὐτοῖς τετράμηνος προθεσμία⁴. Ἰσως ἐν τῷ δικαστήματι τοῦτω ἐπανέλθωσιν εἰς αὐτάς· ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

227. Ἐὰν τὸ διαζύγιον εἶναι ἰσχυρῶς διαλελυμένον, ὁ Θεός ἔγνω καὶ ἀκούει τὰ πάντα.

228. Αἱ διαζευχθεῖσαι γυναῖκες θ' ἀναμένωσι νὰ παρῇλθωσι τρεῖς περίοδοι τῶν ἐμμήνων αὐτῶν πρὶν ἢ ἔλθωσιν εἰς ἕτερον γάμον. Ὁφείλουσι νὰ μὴ ἀποκρύψωσιν ὅτι ὁ Θεός ἐχάραξεν ἐν τῇ μήτρᾳ αὐτῶν, ἐὰν φοβῶνται τὸν Κύριον καὶ τὴν ἐσχάτην ἡμέραν. Ἐὰν εὐρίσκωνται

¹ Τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς συζητήσεις, διότι ἐθεωρήθη ὅτι, κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, συγχωρεῖται καὶ ἡ παρὰ φύσιν μετὰ τῆς γυναικὸς συνουσία, ὅπερ εἶναι ἐσφαλμένον. Τινὲς παραδέχονται ὅτι τὸ ἐδάφιον τοῦτο δὲν ἔννοεῖ ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ἡ συνουσία δύναται νὰ γίνῃ δι' αἰσθητικὴν στάσεως, κατ' ἀρέσκειαν τῶν συζύγων. Κατὰ δὲ τὰς παραδόσεις, τὸ ῥῆθ' ἐν χωρίῳ ἔχει τὴν ἐξῆς αἰτίαν. Ὁ Μωάμεθ ἐδήλωσεν ὅτι τὸ ἐδάφιον ἔπεσεν ἐξ οὐρανοῦ, ἵνα διαφύσῃ τὸν ἰσχυρισμὸν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι τὰ τέκνα δὲν γεννῶνται ὕγιη, φρόνιμα καὶ τέλεια, εἰμὴ ὅταν ἡ συνουσία γίνεται a parte iusticia.

² Ὁ Μωάμεθ διατάττει τοὺς πιστοὺς νὰ κάμνωσι θεοσεβῆ τινα πράξιν ἢ ἐλεημοσύνην, πρὶν ἢ πλησιάσωσι τὰς συζύγους αὐτῶν.

³ Δηλαδῆ, νὰ μὴ προσκαλῶσι τὸν Θεόν, οὐδὲ νὰ μεταχειρίζωνται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν ταῖς ὀρκωμοταῖς αὐτῶν.

⁴ Ἵνα σκεφθῶσι καλῶς καὶ μὴ διαζευθῶσιν αὐτὰς ἀπερισκέπτως.

εἰς τοιαύτην κατάστασιν προτιμότερον οἱ σύζυγοι αὐτῶν νὰ ἀναλαμβάνωσιν αὐτὰς ἐὰν ἐπιθυμῶσι τὸ ἀγαθόν. Αἱ γυναῖκες ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι τὰ ἐαυτῶν καθήκοντα ὡς ἀρμόζει, οἱ δὲ ἄνδρες νὰ προσφέρωνται πρὸς αὐτὰς μετὰ δικαιοσύνης, ἀλλ' ἔχουσι τὴν ἐαυτῶν ἐξουσίαν. Ὁ δὲ Κύριος εἶναι κραταῖος καὶ σοφός¹.

229. Δις γίνεται ἡ διαζευξίς. Ἐὰν διατηρῆτε τὴν σύζυγον ὑμῶν, μεταχειρίσθητε αὐτὴν καλῶς, ἐὰν τὴν ἀποβάλητε, πράξετε τοῦτο γενναίως. Δὲν ἐπιτρέπεται ὑμῖν νὰ κρατήσῃτε ὅτι ἐδώκατε εἰς αὐτὴν, ἐκτός ἂν μὴ φοβῆσθε νὰ παραβῆτε τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν φοβῆσθε μήπως δὲν τηρήσῃτε αὐτὰς, δὲν θὰ ἐπιβαρύνῃ ἀμφότερους ἀμάρτημα, δι' ὅσα ἤθελε πράξει ἡ σύζυγος πρὸς ἐξίλιψιν αὐτῆς. Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ὅροι τοῦ Κυρίου. Μὴ ὑπερπηδᾶτε αὐτοὺς, καθότι ὁ ὑπερπηδῶν τοὺς ὅρους τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄδικος.

230. Ἐὰν τις ἐξ ὑμῶν διαζευχθῇ τρίς τὴν σύζυγον αὐτοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ τὴν ἀναλάβῃ, ἐὰν πρῶτον δὲν ἤθελε συζευχθῇ αὐτὴν ἑτεροῦ, ὅσκι ἐπίσης ἤθελε διαζευχθῇ αὐτὴν. Οὗτοι εἰναι συμφιλιωθεῖσι δὲν ἀμαρτάνουσι, βέβαιον ὅτι δὲν παραβαίνουσι τοὺς ὅρους τοῦ Κυρίου. Τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ὅροι οὓς ὁ Κύριος ἐξηγεῖ εἰς λαὸν ἐχέφρονα.

231. Ὅταν διαζευχθῇτε γυναῖκα καὶ φθάσῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἀποπομπῆς αὐτῆς, ἡ κρατήσατε αὐτὴν εὐσεχημόνως, ἡ ἀποπέμψατε αὐτὴν γενναίως. Μὴ κρατεῖτε αὐτὴν διὰ τῆς βίας, ἀσεβοῦντες κατ' αὐτῆς. Ὁ τοιαῦτα πράττων ἐαυτὸν ἀδικεῖ. Μὴ ἐκμυκτηρίζετε τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ μνησθῇτε τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ, τῆς βίβλου καὶ τῆς σοφίας, ἃς ἀπέστειλεν ὑμῖν καὶ δι' ὧν παραινεῖ ὑμᾶς. Φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ μάθετε ὅτι γινώσκει τὰ πάντα.

232. Ὅταν διαζευχθῇτε τὰς γυναῖκας ὑμῶν, καὶ ὅταν αὐταὶ ἀναμείνωσι τὸν ὀρισμένον χρόνον, δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσῃτε αὐτὰς ὅπως ἐνωθῶσι μετὰ τῶν πρώτων συζύγων αὐτῶν, ἐὰν τὸ ἀνδράγυνον συμφωνῇ εἰς πᾶν ὅ,τι εἶναι θεμιτόν. Τὸ τοιοῦτον ἀφορᾷ εἰς τοὺς πιστεύοντας τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἐσχάτην ἡμέραν. Ἡ διαγωγὴ αὕτη εἶναι ἀξίεπαινος. Ὁ Θεὸς ἔγνω, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν οἰδατε.

233. Αἱ χωρισθεῖσαι ἐὰν τέξωσι, θέλουσι γαλουχεῖ τὰ βρέφη αὐτῶν δύο ἔτη, ἐὰν ὁ πατὴρ ἀπαίτῃ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου. Ὁ πατὴρ τοῦ βρέφους ὑποχρεῖται εἰς τὴν συντήρησιν καὶ τὸν ἐπὶ τὸ συμφερότερον ἱματισμὸν τῆς γυναίκας. Μηδεὶς ἃς ἐπιβαρύνεται πλέον τῶν δυ-

¹ Ὡς πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς σχέσεις τῶν συζύγων ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς ἡ ἰδέα τοῦ περιορισμοῦ τῶν γυναικῶν ἐντὸς περιοχῆς ἀνυπερβάτου. Ἡ ἀραβικὴ ἱεὶς Καρὴμ, ἐσφαλμένως ἐξηγουμένη ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων ὡς συνώνυμος τῆς λέξεως Haras (ἐκπαινεῖσθαι) τῶν γυναικῶν, σημαίνει τὰ δωμάτια τῆς γυναικὸς ἡ δὲ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς δαλίση, ὁμοῦς, κατὰ πολὺ πρὸς τὴν παρὰ τοῖς Γερμανοῖς Demoielle de compagnie. Ἐὰν οἱ Ὀθωμανοὶ δὲν θεωρῶσιν ἐν γένει τὰς γυναῖκας ὡς πρόσωπα, οὐδαμῶς ὅμως τὰς μεταχειρίζονται ὡς πράγματα ἢ εἰς τὰ δωμάτια τῶν εἰσαῶν εἰναι ἀνηγορευμένη εἰς τοὺς ἑσώτους, διότι τὰυτα εἶναι ὁ βωμὸς τῶν συζυγιῶν ἡσανῶν.

νάμεων αὐτοῦ. Ἡ μήτηρ ἕνεκα τῶν τέκνων δὲν πρέπει νὰ ζημιούται εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῆς, ὡσαύτως καὶ ὁ πατήρ. Ὁ κληροδόμος τοῦ πατρὸς ὑποβάλλεται εἰς τὰ αὐτὰ καθήκοντα. Ἐὰν τὸ ἀνδρόγυνον προτιμήσῃ νὰ ἀπογαλακτίσῃ τὸ βρέφος, ἐκ συμφώνου καὶ κατ' ἀμοιβαίαν συναίνεσιν, τοῦτο δὲν εἶναι ἔγκλημα. Ἐὰν προτιμήσῃτε νὰ δώσητε τὸ τέκνον ὑμῶν εἰς τροφὸν, οὐδὲν κακὸν πράττετε, ἀρκεῖ ν' ἀποτίνητε τὸ συμφωνηθέν. Φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ μαθετε ὅτι τὰ πάντα ὁρᾷ.

234. Ἐὰν οἱ ἀποθανόντες ἐγκαταλείπωσι γυναῖκα, αὗται ὀφείλουσι νὰ ἀναμείνωσι τέσσαρας μῆνας καὶ δέκα ἡμέρας. Ἀνξιάσῃ τῆς προεσμίας ταύτης, δὲν θὰ ὦσιν ὑπεύθυνοι διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἤθελον εὐσχημῶς διαθέσει ἑαυτάς. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

235. Δὲν ἀμαρτάνετε ἔάν εἰς τὰς γυναῖκας αὐτάς ποιῇτε φανερώς προτάσεις γάμου, ἀντὶ νὰ κρατῇτε τοῦτο μυστικῶς ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν. Ὁ Θεὸς ἔγνω καλῶς ὅ,τι φρονεῖτε· ἀλλὰ μὴ ποιῇτε προτάσεις μυστικές, μήτε αἰσχρολογεῖτε εἰς αὐτάς.

236. Μὴ ἀποφασίζετε τὸν γάμον πρὶν ἢ συμπληρωθῇ ὁ ὠρισμένος χρόνος. Μάθετε ὅτι ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν. Οὗτος εἶναι πολυέλεος καὶ ἐλεήμων.

237. Δὲν εἶνε ἀμάρτημα ν' ἀποβάλῃτε γυναῖκα μετὰ τῆς ὁποίας δὲν συνεζεύχθητε, ἢ εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ὥρισατε προῖκα. Δότε εἰς αὐτὴν τὰ χειώδη εὐπρεπῶς, ὡς ἀρμόζει εἰς τοὺς ἀγαθοεργοῦντας.

238. Ἐὰν ἀποβάλῃτε γυναῖκα πρὸ τῆς συζεύξεως, ἢ ὅμως ἔχετε ὀρίσει τὴν προῖκα, αὕτη ὀφείλει νὰ κρατήσῃ τὸ ἥμισυ τῆς προῖκας, ἐκτὸς ἂν παραιτηθῇ τούτου. ἢ ἔάν ὁ διὰ τῆς χειρὸς αὐτοῦ δέσας τὸν γαμήλιον δεσμὸν παραιτηθῇ αὐτῆς ὁλοκλήρως. Ἡ παραίτησις αὕτη προσεγγίζει ρᾶλλον εἰς τὴν εὐσέβειαν. Μὴ λησμονεῖτε τὴν γενναιοφροσύνην εἰς τὰς μεταξὺ ὑμῶν συναλλαγάς. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

239. Τηρεῖτε τὰς προσευχὰς καὶ τὴν προσευχὴν τὴν μεσαιάν, καὶ ἐγέρθητε ἐξ αὐτῆς συγκινηθέντες ἐξ εὐλαθείας¹.

240. Ἐὰν διατρέχῃτε κίνδυνον προσευχήθητε ὄρθιοι ἢ ἐφιπποῖ. Ὅταν δὲ ἦσθε ἐν ἀσφαλείᾳ, μνήσθητε τοῦ Κυρίου ὅστις ἐδίδαξεν ὑμᾶς ὅ,τι οὐκ οἰδατε.

241. Ὅστις ἐξ ὑμῶν ἀποθάνει ἐγκαταλείπων τὰς γυναῖκας αὐτοῦ, θέλει προσδιορίσει εἰς αὐτάς κληροδότημα, ἐξ οὗ θέλουσι συντηρηθῇ ἐπὶ ἐν ἔτος καὶ χωρὶς νὰ ὑποχρεωθῶσι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν οἰκίαν. Ἐὰν αὗται ἐξέλθωσιν αὐτῆς αὐτοπραϊρέτως, οὐδὲν ἀμάρτημα ἐπιβαρύνει σὲ διὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν θέλουσιν αὗται διαθέσει ἑαυτάς. Ὁ Κύριος εἶναι κραταίος καὶ σοφός.

¹ Ἀδελφον ποῖα ἡ μεσαιὰ προσευχή. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἡ τῆς μεσημέρας ἥτις εὐρίσκεται ἀκριβῶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν πέντε προσευχῶν, τὰς ὁποίας κατὰ βεβαν ἐντολὴν ἔχειν ὀφείλουσι νὰ ἀμύνωσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

242. Ἀνάλογος συντήρησις ὀφείλεται εἰς τὰς διαζευχθείσας γυναῖ-
κας· τοῦτο χρέος ἐστὶ τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον.

243. Οὕτως ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ πρὸς ὑμᾶς τὰ σημεῖα αὐτοῦ ἵνα σκεφθῆτε.

244. Παρετήρησας τὰς χιλιάδας ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων οἵτινες
ἐξῆλθον τῆς χώρας αὐτῶν, φοβούμενοι τὸν θάνατον· Ὁ Θεὸς εἶπεν αὐ-
τοῖς· «Ἀποθάνετε·» εἰτα ἐπανάφερεν αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν, διότι ὁ
Κύριος εἶναι καλοκάγαθος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ πλείστοι ὅμως δὲν
ἀποδίδουσιν αὐτῷ εὐχαριστίαν διὰ τὰ εὐεργετήματα αὐτοῦ¹.

245. Μάχεσθε ὑπὲρ πίστεως, καὶ μάθετε ὅτι ὁ Κύριος ἀκούει καὶ
τὰ πάντα γινώσκει.

246. Τίς βούλεται δανεῖσαι τῷ Θεῷ; Ὁ Κύριος ἀπέριως θὰ πολλα-
πλασιάσῃ τὸ δάνειον, καθότι περιορίζει ἢ αὐξάνει τὰς χάριτας αὐτοῦ·
πάντες δὲ εἰς αὐτὸν ἀπελυσσέσθαι.

247. Μνήσθητε τῆς συνελεύσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μετὰ τὸν θάνα-
τον τοῦ Μωϋσέως, ὅτε εἶπον εἰς τινὰ τῶν προφητῶν· «Πέμψον ἡμῖν βα-
σιλέα καὶ ἡμεῖς θὰ μαχώμεθα ἐν τῇ ὁδῷ Κυρίου.» Οὗτος ἀπεκρίνατο
αὐτοῖς· «Καὶ ὅταν διαταχθῆτε, θέλετε ἀποποιηθῆ.» Οὗτοι δὲ εἶπον·
«Διατί νὰ μὴ πολεμήσωμεν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἡμεῖς οἱ ἐκδιω-
χθέντες τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ χωρισθέντες τὰ τέκνα ἡμῶν;» Οὐχ ἦττον
ὅτε διατάχθησαν νὰ πορευθῶσιν εἰς τὴν μάχην, ἠρνήθησαν, ἐκτὸς ὁλί-
γων τινῶν. Κύριος ὁ Θεὸς γινώσκει τοὺς ἀσεβεῖς.

248. Εἶπεν αὐτοῖς ὁ προφήτης· ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τὸν Ταλοῦτ
(Σαούλ) βασιλεῖα ὑμῶν. Πῶς, προσέθηκαν οὗτοι, θὰ ἔχῃ ἐξουσίαν
ἐφ' ἡμῶν, ἐνῷ ἡμεῖς εἴμεθα ἰκανώτεροι αὐτοῦ, μὴ ἔχοντος πλοῦτος;
Ἀπήντησεν· «Ὁ Κύριος ἐξέλεξεν αὐτὸν ὅπως δικτάτῃ ὑμᾶς, ἔδωκεν
εἰς αὐτὸν ἀπειρον σοφίαν καὶ ἰσχύον.» Ὁ Θεὸς δίδει τὴν ἐξουσίαν εἰς
ὅτινα βούλεται· εἶναι ἀπειρος καὶ σοφός.

249. Εἶπεν αὐτοῖς ὁ προφήτης· «Εἰς σημεῖον τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ
θὰ ἔλθῃ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης. Ταύτην θὰ λάβητε ὡς ἐνέχυρον τῆς
ἀσφαλείας ὑμῶν παρὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐν αὐτῇ ἐγκλείονται διάφορα λεί-
ψανα τοῦ οἴκου Μωϋσέως καὶ Ἀαρών². Οἱ ἄγγελοι θὰ φέρωσιν αὐτήν.
Τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ εἰς ὑμᾶς ὡς σημεῖον ἐάν ᾗθε πιστοί.

250. Ὅτε ἀνεχώρησεν ὁ Ταλοῦτ μετὰ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ, εἶπεν
αὐτοῖς· Ὁ Κύριος θὰ ὑποβάλλῃ ὑμᾶς εἰς δοκιμασίαν παρὰ τὰς ὁχλὰς

¹ Κατὰ τοὺς ἐρμηνευτὰς πρόκειται περὶ χιλιάδων Ἰουδαίων, οἵτινες φοβούμενοι τὸν
θάνατον, καὶ ἵνα μὴ ὑπάγωσιν εἰς τὴν μάχην, ἐγκατέλιπον τὴν πατρίδα αὐτῶν. Ὁ
Θεὸς, διὰ τὴν τοὺς τιμωρήσῃ, ἐθανάτωσεν αὐτοὺς· ἔπειτα δὲ διὰ τῆς πρεσβείας τοῦ Ἰε-
ρεμίου τοὺς ἀνέστησεν. Οὐχ ἦττον ὅμως διετήρησαν τὴν ὀχρότητα τοῦ θανάτου ἐν τῇ
ῥαίᾳ αὐτῶν καὶ τὸν ὡς ἀσφαλτον μέλανα ἱματισμὸν, ὡς σημεῖα αἰώνια, μεταβεβήκαται
καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν, Ἰερειὴλ κεφ. ΑΖ. Οὗτοι καλοῦνται ἐν Αἴγυπτῳ Ἰαχοῦδ
Καρραῖν (Ἑβραῖοι Καρραῖται) καὶ δὲν πιστεύουσιν εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ Ταλοῦτ.

² Ἡ κιβωτὸς θὰ ἐμπεριεῖχε τὰ ὑποπόδια καὶ τὴν ράβδον τοῦ Μωϋσέως, τὴν μίτραν
τοῦ Ἀαρών. Ἐν δοχείῳ πλήρει μάννα καὶ τὰ συντρίμματα τῶν ἑξὶ πλάκων τοῦ θείου
Νόμου.

τοῦ ποταμοῦ τούτου. Ὁ πῶν ἐξ αὐτοῦ, (ἐκτὸς ἂν λάβῃ ὀλίγον ὕδωρ διὰ τῆς παλάμης του), οὐκ ἔσται ἐκ τῶν ἐμῶν. Ὁ δὲ μὴ πῶν ἔσται ἡμέτερος. Πάντες ἐκτὸς ὀλίγων τινῶν ἐπιὼν κατὰ κόρον. Ὅτε δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ πιστοί, οἵτινες τὸν ἠκολούθουν, διέβησαν τὸν ποταμὸν, ἕτεροι ἀνέκραξαν. Δὲν ἔχομεν σήμερον δύναμιν κατὰ τοῦ Τζαλούτ (Γολιάθ) καὶ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες ἐπίστευον ὅτι ὁ Θεὸς ἰδῶσι τὴν ὄψιν τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, εἶπον· Ποσάκις δὲ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ εὐαρίθμος στρατὸς ἐνίκησε στρατιὰν δλόκληρον! Ὁ Κύριος εἶναι μετὰ τῶν ἐγκαρτερούντων,

251. Ὅτε ἐμελλον νὰ πολεμήσωσι κατὰ τοῦ Τζαλούτ καὶ τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ, ἀνέκραξαν Κύριε! δὸς ἡμῖν καρτερίαν, στήριξον τὰ διαβήματα ἡμῶν, καὶ ἀνάδειξον ἡμᾶς νικητὰς κατὰ τοῦ ἀπίστου τούτου λαοῦ.

252. Τῇ δὲ βουλήσει τοῦ Κυρίου, κατετρόπωσαν αὐτούς. Ὁ Δαυὶδ ἐφόνησε τὸν Τζαλούτ· ὁ Θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν σοφίαν, διδάξας αὐτῷ τὴν θέλησιν αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐγνώριζεν ὅρια τοῖς λαοῖς, ἡ γῆ ἀπώλλυτο. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐυεργετῇ τοὺς πάντας.

253. Αὐταῖς εἰσιν αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ, σοὶ ἀποκαλύπτομεν αὐτάς· σὺ γὰρ εἶ' ὁ παρ' ἡμῶν ἀποσταλεῖς.

254. Ἀνυψώσμεν ἐπ' ἀλλήλων τοὺς ἀποστόλους. Οἱ ἀνώτεροι πάντων εἶναι οἱ μεθ' ὧν συνδιελέχθη ὁ Κύριος. Ἀπεστείλαμεν τὸν Ἰησοῦν, υἱὸν τῆς Μαριὰμ, μετὰ προφητῶν σημείων, ἐνισχύσαντες αὐτὸν διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος¹. Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Κύριος, οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλθόντες καὶ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν θαυμάτων, δὲν θὰ ἐφρονέοντο μεταξύ των. Ἀλλ' ἤρχισαν συζητοῦντες, καὶ οἱ μὲν ἐπίστευσαν, οἱ δὲ ἔμειναν ἄπιστοι. Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Κύριος, δὲν ἤθελον ἀλληλοσφαγεῖ. Ὁ Θεὸς ὁμοῦ πράττει ὡς βούλεται.

255. Ὅσοι πιστοὶ! ἐλεεῖτε ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῶν δοθέντων ὑμῖν, πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν δὲν ὑπάρχει ἀγοραπωλησίαι· οὔτε συναλλαγὴ, οὔτε μεσιτεία. Οἱ ἄπιστοι εἶναι οἱ κακοήθεις.

256. Ὁ Θεός! οὐδεὶς ἕτερος Θεὸς πλὴν ἐκείνου τοῦ ζῶντος, τοῦ ἀναλλοιώτου! Οὔτε κόπωσης, οὔτε νυσταγμοῦ καταλαμβάνει αὐτόν. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ ἀνήκουσιν αὐτῷ. Τίς δύναται, ἄνευ τοῦ θελήματος αὐτοῦ, νὰ πρεσβεύσῃ παρ' αὐτῷ; Αὐτὸς γινώσκει τὰ παρελθόντα καὶ τὰ μέλλοντα, ἀλλ' οὐδεὶς ἐννοεῖ τι ἐκ τῆς σοφίας αὐτοῦ, ἐκτὸς μόνου ἐκείνου, ὅπερ ἀποκαλύπτει. Ὁ θρόνος αὐτοῦ ἐκτείνεται ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, συντηρῶν τὰ πάντα ἀκόπως². Οὗτός ἐστιν ὁ ὕψιστος· οὗτός ἐστιν ὁ μέγας³.

¹ Ἁγίον Πνεῦμα, ὁ Μωϋσῆς ἐννοεῖ τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ.

² Ὁ θρόνος, Κούρη λεγόμενος ἀραβιστί, εἶναι ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ θρόνος τῆς δικαιοσύνης, τὸ δικαστήριον τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ καλούμενος Ἐρε, εἶναι ὁ θρόνος τῆς ὑψίστης θεότητος, καίμενος ἀνωθεν τοῦ οὐρανοῦ.

³ Το ἑδάφιον τοῦτο ἀπαγγέλλεται ἐν τέλει ἐκάστης προσευχῆς, καὶ φέρεται ἐπὶ τοῦ βραχίονος ὡς περίλαπτον.

257. Ἡ θρησκεία δὲν ἐπιβάλλεται. Ἡ ἀληθὴς ὁδὸς διακρίνεται ἀρκούντως τῆς πεπλανημένης¹. Ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὸν Ταγούτ², ἀλλ' εἰς τὸν μόνον Θεόν, λαμβάνει εἰς χεῖράς του βρομφίαν στερεάν, ἥτις οὐδέποτε θέλει θλασθῇ. Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἀκούει καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

258. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ τῶν πιστῶν προστάτης, ὁ ὁδηγῶν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς.

259. Τῶν δὲ ἀπίστων προστάτης εἶναι ὁ Ταγούτ, ὅστις θὰ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ φωτός εἰς τὸ σκότος· οὗτοι προωρίσθησαν εἰς τὰς φλόγας τῆς Γεέννης, ἐν ᾗ μενοῦσιν αἰωνίως.

260. Δὲν ἤκουσας περὶ ἐκείνου, ὅστις ἐφιλονείκει περὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ὃς ἔλαβε τὴν ἐξουσίαν παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ; Ὁ Ἀβραάμ εἶπε· Κύριος καὶ Θεός μου εἶναι ὁ χορηγὸς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. — Ἐγὼ εἰμὶ, ἀπεκρίθη ὁ ἕτερος, ὁ δίδων καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον. — Ὁ Θεός, προσέθηκεν ὁ Ἀβραάμ, ἀνατέλλει τὸν ἥλιον ἐξ Ἀνατολῶν· ἀνατείλον σύ αὐτὸν ἐκ δυσμῶν. Ὁ ἄπιστος ἐταράχθη σφόδρα. Ὁ Κύριος δὲν κατευθύνει τοὺς μοθηρούς.

261. Δὲν ἤκουσας περὶ τοῦ ὁδοιπόρου ἐκείνου, ὅστις διερχόμενος ἡμέραν τινὰ ἐκ τινος χώρας κατηρειπωμένης, ἀνέκραξεν· «Πῶς θὰ ἀναζωογονήσῃ ὁ Κύριος τὴν νεκρὰν ταύτην χώραν!» Ὁ Θεὸς ἐθανάτωσε τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, καὶ ἔμεινε νεκρὸς ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη, ἀκολουθῶν δὲ ἀνέστησε καὶ ἠρώτησεν αὐτόν· Πόσον χρόνον διέμεινας ἐνταυθα; — Μίαν ἡμέραν, ἢ ὥρας τινάς, ἀπήντησεν ὁ ὁδοιπóρος — Οὐχί, προσέθηκεν ὁ Κύριος, ἔμεινας ἑκατὸν ἔτη παρατήρησον τὰς προμθήσεις σου τῆς τροφῆς καὶ τῶν πατῶν, αὐταὶ εἰσιν ἀνέπαφοι, ἴδε ὅμως τὸν ὄνον σου, ἔμειναν μόνον τὰ ὅσῃ αὐτοῦ. Ἐποιήσαμεν αὐτὸν παρὰδειγμα τοῖς ἀνθρώποις. Ἰδὲ πῶς ἀνορθοῦνεν τὰ ὅσῃ καὶ καλυπτομεν αὐτὰ με σάρκας. Ὁ ὁδοιπóρος, ἰδὼν ταῦτα ἀνέκραξεν· «Ὁ Κύριος εἶναι παντοδύναμος.»³

262. Ὅτε ὁ Ἀβραάμ εἶπε τῷ Κυρίῳ· δεῖξόν μοι πῶς ἀνίστας τοὺς νεκρούς; Ὁ Κύριος εἶπεν αὐτῷ· Εἰσέτι δὲν πιστεύεις; — Πιστεύω, ἀπήντησεν ὁ Ἀβραάμ, πλὴν ἐξασφάλισον ἐντελῶς τὴν καρδίαν μου. Τότε ὁ Θεὸς εἶπεν αὐτῷ· λαβε τέσσαρα πτηνὰ, κατὰκοψον αὐτὰ, διασκήρτισον τὰ μέλη αὐτῶν ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων, κατοπιν κάλεσον αὐτὰ, καὶ ὅλ' ἔλθωσι πρὸς σέ. Μᾶλλον ὅτι ὁ Κύριός σου εἶναι ἰσχυρὸς καὶ σοφός.

263. Οἱ δαπανῶντες τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Κυρίου, ὁμοιάζουν πρὸς κόκκιν σίτου, ὅστις φέρει ἐπὶ τὰ στάχυς, ἕκαστος αὐτῶν

¹ Ὑπανίσταται τοὺς Μουσουλμάνους ἐκείνους, οἵτινες ἐξηπάτησαν τὰ τέκνα των μέλλοντα ἐν τῇ εἰδωλολατρείᾳ, ἵνα ἀπασπῶσι τὸν Ἰσλαμισμόν.

² Ταγούτ εἶναι τὸ ὄνομα ἀγάλματος τινος τῶν Ἀράβων πολυθειστῶν.

³ Ὁ ἄνθρωπος εἰς ὃν ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸ θαῦμα τοῦτο, εἶναι ὁ Ὁσάρ ἢ Ἐσάρος, ὅστις διερχόμενος ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς Ἱερουσαλὴμ, καταστραφείσης τότε παρὰ τῶν Χαλδαίων, ἐδυσπίσται ὅτι ἦν δυνατόν νὰ ἀνοικοδομηθῇ.

δίδει ἑκάτον κόκκους. Ὁ Κύριος αὐξάνει τὰ ἀγαθὰ, οὐτινος θέλει. Ὁ Θεὸς εἶναι ἄπειρος καὶ σοφός.

264. Οἱ δαπανῶντες τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Κυρίου καὶ μὴ συναδεύοντες τὴν ἐλευθεριότητα αὐτῶν μὲ ἐπιπλήξεις ἢ κακοὺς τρόπους θὰ ἀνταμειθῶσι παρὰ τοῦ Θεοῦ· ὁ φόβος δὲν θὰ καταβάλλῃ αὐτοὺς, οὔτε ἡ θλίψις.

265. Εἰς λόγος εὐάρεστος καὶ ἡ λήθη τῆς προσβολῆς εἶναι τιμώτερα τῆς ἐλεημοσύνης τῆς γενομένης πρὸς τινὰ διὰ κακοῦ τρόπου. Ὁ δὲ Κύριος εἶναι πλούσιος καὶ οἰκτιρῶν.

266. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ ματαιώσητε διὰ τῶν ὕδρεων ἢ διὰ τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς τὴν ἐλεημοσύνην, ὥς πράττει ὁ κατ' ἐπίδειξιν γενναιοδωρὸς, ὅστις δὲν πιστεύει εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Οὗτος ἁμοιάζει πρὸς πετρώδη λόφον, κεκαλυμμένον ἐκ χώματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου, ὅταν βραγδαία βροχὴ καταπέσῃ, φαίνεται μόνον σωρεία πετρῶν. Οἱ τοιοῦτοι οὐδεμίαν ἁμοιόβην θὰ λάβωσι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν. Ὁ δὲ Κύριος δὲν κατευθύνει τοὺς ἀπίστους.

267. Οἱ δαπανῶντες τὰ πλούτη αὐτῶν, ἵνα εὐαρεστήσωσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ ἐνισχύσωσι τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἁμοιάζουσι πρὸς κῆπον πεφυτευμένον ἐπὶ γηλόφου ποτισθέντος ὑπὸ ἀφθόνου βροχῆς, οὐτινος οἱ καρποὶ ἐδιπλασιασθήσαν. Καὶ ἂν ἐπ' αὐτοῦ δὲν καταπέσῃ βροχὴ, ὑπάρχει ἡ ἄρδρα. Ὁ δὲ Κύριος ἐφορᾷ τὰς πράξεις ὑμῶν.

268. Τίς ἐξ ὑμῶν ἐπιθυμῇ νὰ ἔχῃ κῆπον κατάφυτον ἐκ φοινίκων καὶ ἁμπέλων, ἡρδευόμενον ὑπὸ βυάκων, περιέχοντα παντὸς εἶδους καρποῦς καὶ ἐνῷ εὐρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ ὅλων τούτων τῶν ἀγαλλιάσεων, νὰ καταλάβῃ αὐτὸν τὸ γῆρας, νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀνήλικα τέκνα καὶ αἰωνίδιος ἀνεμοστρόβιλος νὰ καταστρέψῃ τὸν κῆπον; Οὕτως ὁ Κύριος ἐξηγεῖ ὑμῖν τὰ διδάγματα αὐτοῦ, ἵνα μελετήσητε αὐτά.

269. Ὅσοι πιστοὶ! ἐλεεῖτε ἐκ τῶν καλλίστων ἀγαθῶν ὅσα ὠφελήθητε καὶ ὅσα, χάριν ὑμῶν, διετάξαμεν νὰ βλαστήσῃ ἡ γῆ. Μὴ δανέμετε εἰς γενναιοδωρίας τὰ εὐτελέστατα τῶν ἀγαθῶν ὑμῶν.

270. Οἶα οὔτε ὑμεῖς αὐτοὶ ἠθέλετε δεχθῆ, ἢ διὰ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ προσφέροντος πρὸς ὑμᾶς ταῦτα. Μάθετε δὲ ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι πλούσιος καὶ ὑπερένδοξος.

271. Ὁ Σατανᾶς ἀπειλεῖ ὑμᾶς διὰ τῆς πενίας καὶ προστάττει ὑμῖν τὰ αἰσχρὰ ἔργα. Ὁ Κύριος ὑπισχνεῖται ὑμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτημάτων καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς εἶναι ἄπειρος καὶ σοφός.

272. Δίδει σοφίαν εἰς ὅντινα βούλεται· ὁ δὲ λαβὼν αὐτὴν ἔλαβεν ἄπειρον ἀγαθόν· πλὴν οἱ ναυνεχεῖς σκέπτονται τοῦτο.

273. Οἰανδῆποτε ἐλεημοσύνην πράξητε, οἰανδῆποτε εὐχὴν εὐχῆσθε, ὁ Κύριος γινώσκει αὐτά. Οἱ καὶ οἱ ὁμοῦς οὐδεμίαν βοήθειαν θὰ λάβωσιν. Ἐνέλεῃτε δημοσίᾳ, εἰσθε ἀξιέπαινοι· ἐὰν ἐλεῇτε ἐν τῷ κρυπτῷ τοὺς πένητας, περισσότερον τοῦτο θὰ ὠφελήσῃ ὑμᾶς. Τοιαύτη συμπερι-

φορά θ' ἐξιλεώσῃ τὰς ἀνομίας ὑμῶν. Ὁ Κύριος ἐγνώ τὰς πράξεις ὑμῶν.

274. Δὲν ἐπεφορτίσθην τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀπίστων. Μόνος ὁ Θεὸς κατευθύνει ὅτινα βούλεται. Πᾶν ὃ, τι διανέμετε εἰς γενναιοδωρίας θ' ἀστροφῇ πρὸς ὄφελος ὑμῶν, πᾶν ὃ, τι διανέμετε ἀπὸ ἐπιθυμίας, νὰ ἴδῃτε τὴν ὄψιν τοῦ Κυρίου¹, θ' ἀποδοθῇ ὑμῖν, καὶ οὐδόλως θ' ἀδικηθῇτε. Μεταξὺ ὑμῶν ὑπάρχουσι πένητες, ὅτινες ἀποκλειστικῶς μαχονται ὑπὲρ πίστεως, καὶ στεροῦνται τῶν μέσων, ἵνα περιέλθωσι τὴν γῆν, χάριν ἐμπορίας. Ὁ μὴ γινώσκων τοῦτο, νομίζει αὐτοὺς πλουσίους. ἕνεκα τῆς μετριοφροσύνης αὐτῶν. Σὺ θ' ἀναγνώρισῃς αὐτοὺς ἐκ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, δὲν ἐνοχλοῦσι τοὺς ἀνθρώπους δι' αἰτήσεων. Ὁ Κύριος θ' μάθῃ ὃ, τι ἔδωκας αὐτοῖς.

275. Οἱ ἐλεοῦντες τὴν ἡμέραν ἢ τὴν νύκτα, ἐν τῷ κρυπτῷ ἢ δημοσίᾳ, θ' ἀνταμειφθῶσι παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν οὔτε ὁ φόβος, οὔτε ἡ θλίψις θ' καταλάβῃ αὐτοὺς.

276. Οἱ καταβροχθίζοντες τὸ προϊόν τῆς τοκογλυφίας θέλουσιν ἐγερθῇ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως ὅμοιοι πρὸς ἐκεῖνον, τὸν ὅποιον ὁ Σατανᾶς ἐμόλυνε διὰ τῆς ἐπαφῆς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο, διότι λέγουσιν ὅτι ἡ τοκογλυφία οὐδὲν διαφέρει τῆς ἀγοραπωλησίας. Ὁ Κύριος ἐπέτρεψε τὴν ἀγοραπωλησίαν καὶ ἀπέτρεψε τὴν τοκογλυφίαν. Ὁ ὑπακούων εἰς τὸ διδάγμα τοῦτο τοῦ Θεοῦ καὶ θέτων τέρμα εἰς τὴν ἀδικίαν αὐτὴν, θ' τύχῃ τῆς συγχωρήσεως τοῦ παρελθόντος, τὸ δὲ μέλλον αὐτοῦ θ' ἐκαρτᾷται παρὰ τοῦ Θεοῦ. Οἱ ἐπανελθόντες εἰς τὴν τοκογλυφίαν θ' καταδικασθῶσιν εἰς τὸ πῦρ τῆς Γεέννης, ἐνθα αἰωνίως θ' διαμένωσι.

277. Ὁ Θεὸς ἐξαφανίζει τὴν τοκογλυφίαν καὶ ἐπαυξάνει τὴν ἐλεημοσύνην. Δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἁσεβῆ καὶ τὸν ἁμαρτωλόν. Οἱ πιστοὶ καὶ ἀγαθοεργοί, οἱ τηροῦντες τὰς προσευχὰς καὶ οἱ ἐλεοῦντες θ' ἀνταμειφθῶσι παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτῶν. Οὔτε ὁ φόβος, οὔτε ἡ θλίψις θ' καταλάβῃ αὐτοὺς.

278. Ὅσοι πιστοὶ! φοβήθητε τὸν Κύριον ὑμῶν καὶ ἐγκαταλείψατε ὅ, τι ὑπολείπεται ὑμῖν εἰσέτι ἐκ τῆς τοκογλυφίας, ἐὰν ἀληθῶς ᾔσθε πιστοὶ.

279. Ἐὰν δὲν πράζετε τοῦτο ἀναμένετε τὴν ἄραν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ. Ἐὰν μετανοήσητε, θ' μείνῃ ὑμῖν τὸ κεφάλαιον. Μὴ ἀδικεῖτε καὶ δὲν θέλετε ἀδικηθῇ.

280. Ἐὰν ὀφειλέτης τις ἀδυνατῇ νὰ ἀποτίσῃ τὸ χρέος αὐτοῦ, ἃς ἀναμένῃ αὐτὸν ὁ δανειστής αὐτοῦ, ἕως οὗ εὐκολυνθῇ νὰ τὸ ἐξοφλήσῃ. Ἐὰν δὲ παραιτηθῇ τοῦ δανείου του χάριν ἐλεημοσύνης, πράττει τὸ βέλτιον, ἐὰν γινώσκῃτε τοῦτο.

281. Φοβήθητε τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν θ' ἀπέλθῃτε εἰς τὸν Κύριον καὶ καθ' ἣν ἐκάστῃ ψυχῇ θ' ἀνταμειφθῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, οὐδεὶς δὲ θ' ἀδικηθῇ.

282. Ὅσοι πιστοὶ! ὅπότεν συμβῇλλησθε διὰ τι χρέος πληρωτέον

¹ Οὐχὶ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀλλ' ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ, πράξατε τοῦτο ἐγγράφως. Ὁ γραφεὺς ἂς γράψῃ αὐτὸ πιστῶς, μὴ ἀποποιούμενος νὰ γράψῃ κατὰ τὴν παιδείαν, ἣν Θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ. Ὁφείλει νὰ γράψῃ καθ' ὑπαγορεύειν τοῦ ὀφειλόμενου, φοβούμενος τὸν Κύριον αὐτοῦ, καὶ νὰ μὴ ἀφαιρέσῃ παρ' αὐτοῦ ἐλάχιστον. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης διάκηται κακῶς, ἢ εἶναι ἀδύνατος, ἢ ἀδύναται νὰ ὑπαγορεύσῃ, ἂς ὑπαγορεύσῃ πιστῶς ὁ συγγενὴς αὐτοῦ. Προσκαλέσατε δύο μάρτυρας τοὺς εὐποληπτοτέρους μεταξύ ὑμῶν. Ἐὰν δὲν εὕρητε δύο ἄνδρας, ἀρκεῖτε μόνος καὶ δύο γυναῖκες, αἱ μᾶλλον ἰκαναὶ νὰ μαρτυρήσωσιν, ἵνα ἢ μία βοηθήσῃ τὴν καταθέσειν τῆς ἐτέρας εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν συμφωνιῶν. Οἱ μάρτυρες ὀφείλουσι νὰ δίδωσι τὴν καταθέσειν αὐτῶν, ὡς αἱς ζητηθῶσι. Μὴ παραμελεῖτε τὴν ἐγγράφω τοῦ δανείου, εἴτε μικροῦ, εἴτε μεγάλου, σημειοῦντες τὴν λῆξιν. Ὁ τρεῖς πρὸς οὗτος εἶναι δικαιοτέρας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καταλληλότερος τῆς βεβαιώσεως τῶν μαρτύρων καὶ ἰκανὸς πρὸς ἄρσιν οἰκασθῆποτε ἀμφιβολίας. Ἐκτός ἐὰν τὰ ἐμπορεύματα δὲν εἶναι παρόντα, ὁπότε δὲν εἶναι ἀμάρτημα ἐὰν δὲν γράψῃτε τῆς συμφωνίας. Προσκαλέσατε τοὺς μάρτυρας εἰς τοὺς συμβιβασμούς ὑμῶν, καὶ μὴ καταναγκάζετε οὔτε τὸν γράφοντα οὔτε τοὺς μαρτυροῦντας. Ἐὰν πράξητε τὸ ἐναντίον, ἀμαρτάνετε. Φοβήθητε τὸν Θεόν, οὗτος καθοδηγεῖ ὑμᾶς καὶ γινώσκει τὰ πάντα.

283. Ἐὰν εὐρίσκησθε ἐν ὁδοιπορίᾳ καὶ δὲν τύχητε γραφεῖως, λαμβάνετε ἐνέχυρον ἀντὶ ἐγγράφου. Τὸ ἐνέχυρον ὅμως τοῦτο πρέπει ἐπιστραφῆ ἀνέπαρον. Ὁ λαμβάνων αὐτὸ ἂς φοβῇ τὸν Κύριον τὸν Θεόν αὐτοῦ. Μὴ ἄρνεϊσθε τὴν μαρτυρίαν, ὁ ἀρνούμενος ἔχει τὴν καρδίαν διεφθαρμένην. Ὁ Κύριος ἐγὼν τὰ ἔργα ὑμῶν.

284. Τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ κάτω, τὰ ἡμέραν ἀνέκουσιν ἐὰν ἀποκρύπτετε αὐτὰ, ὁ Κύριος θὰ ζητήσῃ παρ' ὑμῶν λόγον. Θὰ συγχώρησιν καὶ θὰ τιμωρήσῃ ὅτινα βούλεται. Κύριος ὁ Θεὸς εἶναι παντοδύναμος.

285. Ὁ Απόστολος πιστεύει εἰς ὅ,τι κατέπεμψεν αὐτῷ ὁ Κύριος οὐρανόν. Οἱ εὐσεβεῖς πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεόν, εἰς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, εἰς τὰς βίβλους αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ. Λέγουσιν δὲ οὐδεμίαν διαφορὰν ἀποδεχόμεθα μεταξύ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου¹. Ἠκούσαμεν καὶ ὑπηκούσαμεν, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Κύριε, πρὸς σὲ ἀπελευσόμεθα.

286. Ὁ Θεὸς δὲν ἐπιβάλλει εἰς οὐδεμίαν ψυχὴν βάρος ἀνώτερον τῶν δυνάμεων αὐτῆς. Κύριε, μὴ τιμωρήσῃς ἡμᾶς διὰ σφαλματα πραχθέντα ἐν λήθῃς ἢ πλάνῃς. Κύριε, μὴ ἐπιβαρύνῃς ἡμᾶς διὰ φορτίου, ὅπερ δὲν δύναμεθα νὰ φέρωμεν. Ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας ἡμῶν, συγχώρησον ἡμᾶς. σὺ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἀναδείξον ἡμᾶς νικητάς κατὰ τῶν ἀπίστων.

¹ Τὸ χαρίον τοῦτο ἀντιφάσκει πρὸς τὸ ἐδάφιον 254 τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, καὶ πρὸς πολλὰ ἄλλα τοῦ Κεφ. 10.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ο ΟΙΚΟΣ ΕΜΡΑΝ¹

Ἐν Μέκκα. 200 ἐδάφια.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμόνος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Μίμ. Θεός· οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεός, εἰμὴ ὁ ζῶν, ὁ ἀναλλοίωτος.
2. Ἐξαπέστειλε πρὸς σέ τὴν Βίβλον τῆς ἀληθείας, ἥτις κυροῖ τὰς πρὸ αὐτῆς ἀποκαλυφθείσας· κατέπεμψε τὴν Πεντάτευχον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς ὁδηγὸς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τέλος κατέπεμψε τὸ Φουρκάν².
3. Οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ θὰ τιμωρηθῶσι πληρῶς· ὁ δὲ Κύριος εἶναι κραταῖος καὶ ἐκδικητικός.
4. Οὐδὲν ἐκ τῶν ἐν τῇ γῇ καὶ τῷ οὐρανῷ κρυπτὸν εἰς αὐτόν. Οὐτος δίδει εἰς ὑμᾶς τὴν μορφήν κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ ἐν τῇ μήτρᾳ τῶν μητέρων ὑμῶν. Οὐκ ἔστιν ἕτερος Θεός, εἰμὴ ἐκεῖνος ὁ ἰσχυρὸς καὶ σοφός.
5. Αὐτὸς ἐξαπέστείλε σοὶ τὴν Βίβλον· ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι τινὰ ῥητὰ ἀμετάβλητα, ἅτινα εἰσὶν ἡ βάσις αὐτῆς, τινὰ δὲ ἀλληγορικά. Οἱ παρεκτρεπόμενοι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀκολουθοῦσι τὰς ἀλληγορίας αὐτῆς, ἐπιθυμοῦσι τὸ σχίσμα καὶ τὴν ἐρμηνείαν. Ἀλλὰ μόνος ὁ Θεός ἔγνω τὴν ἐρμηνείαν αὐτῶν. Οἱ ἔχοντες ἀκριβῆ γνῶσιν θὰ εἰπωσι· πιστεύομεν εἰς αὐτήν, καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς παρὰ τοῦ Κυρίου πηγάζει. Μόνον οἱ νουνεχεῖς σκέπτονται.
6. Κύριε ἡμῶν! μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν νὰ παρεκτραπῶσι τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἀφοῦ ὠδήγησας ἤδη εἰς αὐτήν. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, σὺ ὁ πολυέλεος.
7. Κύριε, ἡμῶν! σὺ θὰ συναθροίσῃς τοὺς ἀνθρώπους κατὰ τὴν ἡμέραν τὴν ἀνεπίδεκτον ἀμφιβολίας. Ὁ Θεὸς δὲν ἀρνεῖται τὰς ἐπαγγελίας αὐτοῦ.
8. Οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε τὰ τέκνα, θὰ ὠφελήσωσι τοὺς ἀπίστους παρὰ τῷ Θεῷ. Οὗτοι ἔσονται ἡ βορὰ τῶν φλογῶν τῆς Γεέννης.
9. Ταιαύτη ὑπῆρξεν ἡ τύχη τοῦ οἴκου Φαραώ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ,

¹ Κατὰ τοὺς σχολιαστὰς τοῦ Κορανίου, ὁ Ἐμράν εἶναι ὁ Ἰωακείμ, πατὴρ τῆς Εὐστακίου.² Φουρκάν, εἶναι εἰς τῶν πολλῶν τίτλων τοῦ Κορανίου καὶ σημαίνει διάγνωσις τοῦ καλοῦ ἀπὸ τοῦ κακοῦ· ἐν γένει σημαίνει Βίβλος ἱερὰ.

οἵτινες διέφευσαν τὰ σημεῖα ἡμῶν. Ὁ Θεὸς ἐτιμώρησεν αὐτοὺς διὰ τὴν ἀνομίας αὐτῶν, οὗτος εἶναι φοβερός ἐν ταῖς ποιναῖς αὐτοῦ.

10. Εἰπέ τοῖς ἀπίστοις· ταχέως θὰ νικηθῆτε καὶ θὰ συναθροισθῆτε εἰς τὴν Γέενναν. Οἶον κακὸν ὁ Ἄδης!

11. Εἰς τὰς δύο ἐκείνας διαμαχομένας στρατιάς, ὧν ἡ μὲν, ἐμὰ χετοῦς ὑπὲρ πίστεως, ἡ δὲ, ἦτο ἀπίστος ἐγένετο θαυμά τι ὑπὲρ ὑμῶν· οἱ ἀπίστοι ἐνόμιζον ὅτι βλέπουσιν ἰδίους ὄμμασι διπλάσιους ἐχθρούς· Κύριος βοηθεῖ ὃν βούλεται¹. Βεβαίως ἐνταῦθα ὑπῆρξε διδάγμα διὰ τοὺς καλῶς βλέποντας.

12. Εὐάρεστος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀπόκτησις τῶν ἡδονῶν, δὴ καὶ γυναῖκες, τὰ τέκνα, οἱ κεκρυμμένοι θησαυροὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ τοῦ ἀργύρου, οἱ ὑπερήφανοι ἵπποι, τὰ ποιμένα καὶ οἱ ἄγροί· ἀλλὰ ταῦτα εἰσὶ πρόσκαιροι ἀπολαύσεις τοῦ κόσμου τούτου· ἡ εὐάρεστος διαμονὴ ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ.

13. Εἰπέ· δυναμαὶ νὰ ἀναγγείλω κάλλιον τι τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· Παρ' αὐτῷ θὰ εὐρωσι κήπους ἐπιρρύτους, ἐνθα θὰ διαμένωσιν αἰωνίως, γυναῖκας ἀγνάς (οὐρί) καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος ἐφορᾷ τοὺς δούλους αὐτοῦ.

14. Τοιαύτη ἐστὶ ἡ τύχη τῶν λεγόντων· Κύριε ἡμῶν! ἐπίστησαμεν, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἐκ τῆς τιμωρίας τοῦ πυρὸς τῆς Γεέννης.

15. Ὡς καὶ ἐκείνων οἵτινες εἰσὶν ἀνεκτικοί, φιλαλήθεις, εὐπειθεῖς, ἐλεήμονες καὶ οἵτινες καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐξαιτοῦνται συγχώρησιν παρὰ τοῦ Κυρίου.

16. Ὁ Κύριος εἶναι μάρτυς ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ· οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ εὐθεῖς ἐπαναλαμβάνουσιν· «Οὐκ ἔστι ἄλλος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ σοφοῦ.»

17. Ἡ θρησκεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ τοῦ Ἰσλάμ². Οἱ ὁπαδοὶ τῶν

¹ Κατὰ τὴν ἐν Βεδρ μάχην, τὴν συμβᾶσαν τὸ δευτέρον ἀπὸ τῆς Ἑγείρας ἔτος μετὰ τὴν Μουσουλμάνων καὶ Κορεϊσιτιῶν, οἱ μὲν πρῶτοι ἦσαν 314, οἱ δὲ δεῦτεροι ὑπὲρ τοῦ 1000. Ὁ Μωάμεθ ἔμενεν ἐν τῷ σικηνώματι αὐτοῦ ἐπὶ τινος λόφου μετὰ τοῦ Ἀδουβὲν, ἀπηρεωμένος εἰς τὴν προσευχὴν. Διαρκούσης τῆς μάχης κατελήφθη ὑπὲρ ἐκστάσεώς τινας ἦτοι ὑπὸ ἐλλους ἐπιλήψας. Ἀνακύψας δὲ ἀνέκραξεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν ὁπτασίᾳ τῷ ὑπὲρ σκέθῃ τὴν νίκην. Ὁρμήσας τότε ἐκ τῆς καλύβης καὶ λαθὼν δρᾶκα κονιορτοῦ ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὸν ἀέρα κατὰ τῶν Κορεϊσιτιῶν, ἐκφανῶν. «Σύγχησις ἐπελθέτω ἐπὶ τοῖς προσώποις αὐτῶν.» Τότε διατάξας τὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐπίθεσιν, ἀνέκραξε· «Μάχεσθε, καὶ μὴ φοβεῖσθε, αἱ θύραι τοῦ παραδείσου εἰσὶν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς σπάθης· ὁ πίπτων ὑπὲρ πίστεως ἔχει, βεβαίως, ἄμεσον ἐν αὐτῇ τὴν εὐσodαν.»

² Ἐτυμολόγοι τινὲς παράγουσι τὴν λέξιν Ἰσλάμ ἀπὸ τοῦ Σάλεμ ἢ Σαλάμα, σημαίνοντος σωτηρίας. Οἱ Χριστιανοὶ ἐξ αὐτῆς παράγουσι τὸ ὄνομα Ἰσλαμισμός, οἱ δὲ ἰσλαμισταὶ μετέτρεψαν αὐτὸν εἰς Ἰσλαμισμόν, τοῦθ' ὅπερ, κατ' αὐτοὺς, ἔχει σημασίαν ὑβριστικὴν καὶ ἐμφανίζει τὴν καταγωγὴν τῶν Ἀράβων ἀπὸ τοῦ Ἰσμάηλ. Ἀπὸ τοῦ Ἰσλάμ παράγουσιν οἱ Ἀραβεῖς τὸν ὀρισμὸν Μουσλήμ, ἐννοοῦντες τὸν ὁμολογητὴν τῆς θρησκείας τοῦ Ἰσλάμ. Ὁ ὀρισμὸς οὗτος εἶναι ἐνικὸν ἀριθμὸν, τρεπόμενος οὐτως μὲν εἰς Μουσλήμ, μὲν, πληθυντικῶς δὲ εἰς Μουσλημίν.

Γραφῶν ἀπεχωρίσθησαν ἀπ' ἀλλήλων ὅτε κατεπέμφθη αὐτοῖς ἡ ἀποκάλυψις, καὶ ὅτε ἀνεπτύχθη ἡ ἀντιζήλια. Ὁ ἀρνούμενος νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ θὰ δοκιμάσῃ πόσον ὁ Κύριος εἶναι ταχύς εἰς τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

18. Ἐὰν συζητήσωσι μετὰ σοῦ, εἰπὲ αὐτοῖς· ἀφέλῃν καθ' ὁλοκληρίαν τῷ Θεῷ ἐγὼ τε καὶ οἱ ἀκολουθοῦντές με.

19. Εἰπὲ εἰς τοὺς λαβόντας τὰς Γραφάς, καὶ εἰς τοὺς ἀπαιδεύτους¹, ἀσπάξασθε τὸν Ἰσλαμισμόν. Ἐὰν τὸ πράξωσιν, ἔσονται ἐν τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ, ἐὰν δυστροπῶσι, σὺ ὀφείλεις νὰ διδάσκῃς· ὁ δὲ Κύριος ἐφορᾷ τοὺς δούλους αὐτοῦ.

20. Ἀνάγγειλον εἰς τοὺς μὴ πιστεύοντας τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ, εἰς τοὺς φονεύοντας ἀδίκως τοὺς προφήτας καὶ τοὺς διδάσκοντας αὐτοὺς τὴν δικαιοσύνην, τιμωρίαν ἐπώδυνον.

21. Ὡς καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες κατέστρεψαν τὴν ἀνταμοιβὴν τῶν ἔργων αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ οἵτινες δὲν θὰ ἔχωσι τὸν βοηθοῦντα.

22. Εἶδες τοὺς λαβόντας μέρος τῶν Γραφῶν νὰ καταφεύγωσιν εἰς τὴν Βίβλον πρὸς λύσιν τῶν ἀμφιβολιῶν αὐτῶν, καὶ ἔπειτα τινὰς ἐξ αὐτῶν προφασίζομένους προφάσεις καὶ ἀποχωροῦντας;

23. Οὗτοι εἶπον· ἐπὶ τινὰς μόνον ἡμέρας θὰ ἐγγίῃ ἡμᾶς τὸ πῦρ. Τὰ ψεύδη αὐτῶν τυφλώνουσιν αὐτοὺς².

24. Τί μέλλει γενέσθαι ὁπότεν πάντες θέλωμεν συναχθῇ κατὰ τὴν ἀναμφίβολον ἐκείνην ἡμέραν, καθ' ἣν πᾶσα ψυχὴ θὰ λάβῃ τὴν ἀμοιβὴν τῶν πράξεων αὐτῆς καὶ οὐδεὶς θέλει ἀδικηθῇ;

25. Εἰπέ· Κύριε, ἡ ἰσχὺς εἶναι εἰς χεῖράς σου, σὺ δίδεις αὐτὴν ὃντιν θέλῃς καὶ κατ' ἀρέσκειάν σου τὴν ἀφαιρεῖς· σὺ ὕψις καὶ ταπεινός ὄντινα θέλῃς. Τὸ ἀγαθὸν εἰς χεῖράς σου εὐρίσκεται· εἶσαι παντοδύναμος.

26. Κατὰ διαταγὴν σου, ἡ νύξ διαδέχεται τὴν ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα τὴν νύκτα· σὺ ἐξάγεις τὴν ζωὴν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τὸν θάνατον ἐκ τῆς ζωῆς· σὺ τρέφεις ὄντινα βούλεσαι ἀνευ ὑπολογισμοῦ ἢ μέτρου.

27. Οἱ πιστοὶ ἅς μὴ λαμβάνωσι φίλους τοὺς ἀπίστους ἀντὶ τῶν πιστῶν. Οἱ τοῦτο πράττοντες ἅς μὴ ἐλπίζωσιν οὐδὲν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐκτὸς ἂν φοβῶνται αὐτούς. Ὁ Κύριος διατάττει ὑμᾶς αὐτὸν νὰ φοβῆσθε, διότι εἰς αὐτὸν ἀπελυσέσθε. Εἰπὲ αὐτοῖς· εἴτε κρύπτετε τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, εἴτε οὐ, ὁ Κύριος ἔγνω αὐτά. Οὗτος γινώσκει τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ κάτω. Ὁ Θεὸς εἶναι παντοδύναμος.

28. Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν πᾶσα ψυχὴ θὰ ἐπανεύρῃ ἐνώπιον αὐτῆς τὰ

¹ Ἡ ἀραδικὴ λέξις Οὐμίην, πληθ. τοῦ Οὐμμι, σημαίνει ἀγράμματος, ἀμαθής, ἀπαιδεύτος. Τὸ ἐπιθετον τοῦτο ἐλάμβανε πάντοτε ὁ προφήτης Μωάμεθ καὶ ἐσεμνύνετο ἐπ' αὐτῷ, ὡς οὐδὲν μὲν παρ' ἀνθρώπων ὁ σαχθεὶς, μαθὼν δὲ τὰ πάντα ἐκ θείας ἀποκαλύψεως διὰ καλεῖται· «Οὐ-οὐμμι, οὐ «Λαλαμ», τουτίστι, καὶ ἀπαιδεύτος καὶ σοφώτατος.

² Ὡρα Κεφ. Β', ἐδῶφ. 74.

ἀγαθὰ, ὡς καὶ τὰ φαῦλα ἅτινα ἐπραξε, θὰ ἐπιθυμήσῃ ὅπως ἀπέραντον διάστημα τὴν διαχωρίσῃ τῶν φαύλων πράξεων αὐτῆς. Ὁ Κύριος διατάττει ὑμᾶς νὰ φοβῆσθῃ αὐτόν, καὶ εἶναι ἐπιεικὲς πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ.

29. Εἶπε αὐτοῖς· ἐὰν ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν, ἀκολουθήτέ με, ἵνα ἀγαπήσῃ ὑμᾶς ὁ Θεὸς καὶ συγχωρήσῃ τὰς ἀνομίας ὑμῶν. Ὁ Κύριος εἶναι πολυεὐσπλαγχνὸς καὶ μακρόθυμος. Ὑπακούετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ· ἐὰν δυστροπήτε μάθετε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἀπίστους.

30. Ὁ Θεὸς, ἐξ ὅλων, ἐξελέξε τὸν Ἀδὰμ, τὸν Νῶε, τὸν οἶκον Ἀβραάμ καὶ τὸν οἶκον Ἑμράν. Αἱ οἰκογένειαι αὗται ἐξῆλθον αἱ μὲν ἐκ τῶν δέ. Ὁ Θεὸς ἀκούει καὶ τὰ πάντα οἶδε.

31. Τὴν ἐπομένην δέξαι ἐποίησεν ἡ γυνὴ τοῦ Ἑμράν πρὸς τὸν Θεόν· «Κύριε, ἀφιέρωσα εἰς σέ τὸν καρπὸν τῆς κοιλίας μου, εἰς σέ θὰ ἀνήκῃ καὶ ὁλοκληρίαν, μεγάλυνον αὐτόν, σὺ ὁ ἀκούων καὶ τὰ πάντα εἰδώς.» Ὅτε δὲ ἔτεκεν, εἶπε· «Κύριε, ἔτεκεν θυγάτριον, (ὁ Θεὸς ἐγίνωσκεν ὅτι ἔτεκε θῆλυ, διότι τὸ ἄρρεν δὲν εἶναι ὡς τὸ θῆλυ)¹, καὶ ἐκάλεσα αὐτὴν Μαριάμ. Θέτω αὐτὴν καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῆς, ὑπὸ τὴν προστασίαν σου, ἵνα διαφυλάττῃς αὐτοὺς ἀπὸ τὰς πανουργίας τοῦ λιθοβλήτου Σατανᾶ².»

32. Ὁ Κύριος ἐδέχθη εὐμενῶς τὴν προσφορὰν αὐτὴν, ἐποίησεν ὅπως τέξῃ ἡ Μαριάμ καρπὸν πολύτιμον. Ὁ δὲ Ζαχαρίας ἀνεδέχθη τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ βρέφους, καὶ ὡς αἰεὶ εἰσῆρχετο πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Μαριάμ, εἰς τὸ κελλὶον αὐτῆς, ἔβλεπεν ἐν αὐτῷ τροφήν³. — Πόθεν προέρχεται ἡ τροφή αὕτη; ἠρώτησε, — Παρὰ τοῦ Θεοῦ μοι ἀποστέλλεται, ἀπεκρίθη ἡ Μαριάμ. Ὁ Κύριος τρέφει ἀφθόνως ὅντινα βούλεται ἄνευ ὑπολογισμοῦ.

33. Τότε ὁ Ζαχαρίας, δεηθεὶς πρὸς τὸν Θεόν, ἀνέκραξε· Κύριε, δός μοι ἀγαθοὺς ἀπογόνους· σὺ εἰσακούεις τὴν δέξαιν τοῦ ἱκετεύοντός σε. Ὁ ἄγγελος ἔκραξεν αὐτῷ ἐνῷ ἐδέετο ἐν τῷ ἱερῷ·

34. «Ὁ Θεὸς σοὶ ἀναγγέλλει τὴν γέννησιν τοῦ Ἰάχια (Ἰωάννου)· ὅστις θέλει ἐπικυρώσει τὴν ἰλήθειαν τοῦ ῥήματος Κυρίου· θέλει εἶσθαι μέγας, ἀγνὸς καὶ εἰς ἐκ τῶν ἐναρέτων προφητῶν.»

35. — Πῶς τοῦτο; ἠρώτησεν ὁ Ζαχαρίας, ἐνῷ ἐγὼ εἰμὶ γέρον καὶ ἡ σύζυγός μου στείρα. Ὁ ἄγγελος ἀπεκρίθη· — ὁ Θεὸς πράττει ὡς βούλεται.

36. Ὁ δὲ Ζαχαρίας εἶπε· — Κύριε, δός μοι σημεῖον τῆς ἐπαγγελίας

¹ Τὸ θῆλυ δηλαδὴ δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς θρησκευτικὰς τελετάς, ὡς ἱερεὺς.

² Ἡ ἐν τῷ κειμένῳ λέξις Σαταν-ερ-βαγκήμ (Σατανᾶς ὁ λιθοβλήτης), εἶναι τὸ ἐπίθετον ὅπερ συνήθως ἀποδίδουσιν οἱ Μουσουλμάνοι τῷ Σατανᾶ, διότι, λέγει ἡ παράδοσις, δεῖ ὁ Ἀβραάμ ἡμέραν τινὰ ἐλιθοβόλησεν αὐτὸν, ἐνῷ προσεπάθει νὰ τὸν ἀπατήσῃ.

³ Ὁ Ζαχαρίας ἐπερχόμενος τοῦ κελλίου τῆς Λειπαρθένου, ἔκλειε καὶ τὰς ἐπὶ τὰς θύρας αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς πᾶσαν ἐπίσκεψίν του, λέγουσιν οἱ Σχολιασταί, ἐπανεύρισκε, τὸν μὲν χειμῶνα, τοὺς καρποὺς τῆς ἀνοιξίως, τὴν δὲ ἀνοιξίαν, τοὺς καρποὺς τοῦ χειμῶνος.

σου. Ἰδοὺ αὐτό, ἀπήντησεν ὁ Ἄγγελος, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας δὲν θὰ συνδιαλέγεσαι μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἢ διὰ σημείων. Πρόφερε πάντοτε τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου σου, καὶ αἰνεῖ αὐτὸν ἐσπέραν τε καὶ πρωΐαν.

37. Καὶ εἶπεν ὁ Ἄγγελος: Μαριάμ, ὁ Κύριός σου ἐξέλεξε σε καὶ ἐτήρησέ σε ἀγνὴν πάσης κηλίδος, μεταξύ ὧν τῶν γυναικῶν.

38. Μαριάμ! σέβου τὸν Κύριον, προσκύνησον καὶ κλῖνον τὸ γόνυ ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ τῶν δεομένων.

39. Αὗται εἰσιν αἱ ἀποκαλύψεις, ἃς μέχρι τοῦδε ἠγνόεις καὶ τίς ὁποίας σοὶ ἀποκαλύπτωμεν. Σὺ δὲν ἦσο μετ' αὐτῶν ὅτε ἔρριψαν τοὺς καλᾶμους, ἵνα ἴδωσι τίς ἤθελεν ἀναλάβει τὴν ἀνατροφήν τῆς Μαριάμ, οὔτε ἦσο παρὼν ὅτε συνεζήτουν¹.

40. Μαριάμ! εἶπον οἱ Ἄγγελοι, ὁ Θεὸς σοὶ ἀναγγέλλει τὸν Λόγον αὐτοῦ. Ὁ Μεσίας θὰ κληθῇ Ἰησοῦς υἱὸς τῆς Μαριάμ², ἐνδοξος ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῇ μέλλοντι, καὶ εἰς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου.

41. Θὰ διδάξῃ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς βρεφικῆς αὐτοῦ ἡλικίας καὶ εἰς τὰ γινόμενος ἀνὴρ. Ἔσεται δὲ ἐκ τῶν ἐναρέτων.

42. Κύριε, ἀπήντησεν ἡ Μαριάμ, πῶς δύναμαι νὰ ἀποκτήσω υἱόν, ἐνῶ ἄνδρα δὲν γνωρίζω; Ἀπεκρίθη ὁ Ἄγγελος: οὕτως ὁ Θεὸς δημιουργεῖ ὅ,τι βούλεται. Λέγει: «γεννηθήτω,» καὶ γίνεται.

43. Καὶ θὰ διδάξῃ αὐτὸν τὴν Βίβλον, τὴν σοφίαν, τὴν Πεντάτευχον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ Ἰησοῦς ἔσται ὁ Ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ θὰ εἰπῇ εἰς αὐτούς: ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς διὰ τῶν σημείων τοῦ Κυρίου ὑμῶν, θὰ σχηματίσω ἀπὸ χοῦν πτηνόν, θὰ ἐμφυσήσω εἰς αὐτό καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ θὰ λάβῃ ζωὴν. Θὰ θεραπεύσω τὸν ἐκ γενετῆς τυφλόν, καὶ τὸν λαπρὸν, θὰ ἀναστήσω νεκρούς, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ εἰπῶ ὑμῖν ἐκεῖνο ὅπερ ἐφάγετε καὶ ὅ,τι κρατεῖτε κρυπτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ ὑμῶν. Ταῦτα πάντα ἔσονται θαύματα δι' ὑμᾶς, ἐὰν ἦσθε πιστοί.

44. Ἐρχομαι νὰ ἐπικυρώσω τὴν Πεντάτευχον ἣν πρὸ ἐμοῦ ἐλάμβετε. Θὰ ἐπιτρέψω εἰς ὑμᾶς τὴν χρῆσιν τινων ἀπηγορευμένων πραγμάτων. Ἐρχομαι παρὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν μὲ προφανῆ σημεῖα. Φοβήθητε αὐτὸν καὶ ὑπακούετε μοι. Οὗτος εἶναι ὁ Κύριός ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Προσκυνεῖτε αὐτόν, οὗτός ἐστιν ἡ εὐθεῖα ὁδός.

¹ Οἱ ἱερεῖς συνεζήτουν μεταξύ των, τίς ἤθελεν ἀναλάβει τὴν ἀνατροφήν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ τέκνου αὐτῆς, καὶ ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν τύχην ὅθεν πάντες ἔρριψαν καλᾶμους μὲ ἐπιγραφὰς τοῦ βασιῆς Νουμου εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Ἰορδάνου. Μῆνος ὁ κάλαμος τοῦ Ζαχαρία δὲν κατεβυθίσθη, καὶ οὕτως ἀνετίθη εἰς αὐτὴν ἡ ἐκτίμησις τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ τέκνου αὐτῆς.

² Τὸ Κοράνιον συν τοῖς ἄλλοις παραδίδεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγεννήθη ἐκ τῆς Παρθένου Μαριάμ, ἥτις διετήρησε τὴν παρθενίαν αὐτῆς, καὶ ὅτι εἰς τὴν Ἰησοῦν ἐδόθη ἰδίως ἢ τῶν θαυμάτων χάρις. Πᾶσα ὁμοῦς ἰδέα περὶ τῆς θεότητος αὐτοῦ ἀποκρούεται ὡς ἀσθεῖς, τὸ δὲ ὄνομα τῆς Τριάδος καταγγέλλεται ὡς ὕβρις πρὸς τὴν ἐνότητά τοῦ Θεοῦ.

45. Ὁ Ἰησοῦς ἐννοήσας τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, ἀνέκραξε· τίς ὁ ἐπὶ χορὸς μου ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Κυρίου; Ἡμεῖς, ἀπεκρίθησαν οἱ μαθηταὶ· θέλομεν σὲ βοηθήσει ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺ θὰ ὁμολογήσῃς ὅτι ἐσμὲν Μουσουλμάνοι.

46. Κύριε ἡμῶν! πιστεύομεν εἰς ὃ, τι κατέπεμφας ἡμῖν οὐρανόθεν καὶ ἠκολουθήσαμεν τὸν Ἀπόστολον. Κατάταξον ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ὁμολογητῶν.

47. Οἱ Ἑβραῖοι ἐπενόησαν δολιεύσεις κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ὁ Θεὸς ἐπενόησε τοιαύτας κατ' αὐτῶν. Ὁ Θεός, βεβαίως, εἶναι εὐφυέστερος.

48. Εἶπεν ὁθεν ὁ Κύριος· Ἰησοῦ! ἐγὼ εἰμὶ ὁ δίδων σοι τὸν θάνατον καὶ ὑφόνων σε μέχρις ἐμοῦ· ὁ ἀγνίζων σε ἀπὸ τῶν ἀπιστούντων, ὅστις θέτω τοὺς ὁπαδοὺς σου ἄνωθεν τῶν μὴ πιστευόντων, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως. Τέλος πάντων πρὸς ἐμὲ ἐλεύσεσθε καὶ ἐγὼ δικάσω τὰ διαφωνίας ὑμῶν.

49. Καὶ τοὺς μὲν ἀπίστους θὰ τιμωρήσω διὰ σκληρῶν βασάνων, καὶ τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ δὲν θὰ εὕρωσι τὸν βοηθοῦντα.

50. Τοὺς δὲ πιστοὺς θὰ ἀνταμείψω. Ὁ Θεός δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἀδικοῦντας.

51. Ἰδοὺ αἱ σοφαὶ παραγγελίαι καὶ ὁδηγίαι ἅς σοι διδομεν.

52. Ὁ Ἰησοῦς παρὰ τῷ Θεῷ εἶναι ὡς ὁ Ἀδάμ· ὁ Θεὸς ἐπλασεν αὐτὸν ἀπὸ χοῦν, ἔπειτα εἶπε «γεννηθῆτω,» καὶ ἐγένετο.

53. Ἡ ἀλήθεια πηγάζει παρὰ τοῦ Κυρίου πρόσεξον μὴ ἀμφιβάλλῃς περὶ αὐτῆς.

54. Εἰς τοὺς συζητοῦντας μετὰ σοῦ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀφοῦ ἔλαβες ἐντελῶς τὴν σοφίαν, εἰπέ· ἔλθετε, προσκαλέσωμεν ἀμφοτέρων ἡμῶν τὰ τέκνα, καὶ ἀμφοτέρων ἡμῶν τὰς γυναῖκας, ἔπειτα ἅς ἐπικαλεσθῶμεν τὴν κατάραν τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ψευδομένων¹.

55. Ὅ, τι διδάσκω ὑμᾶς εἶναι ἡ καθαρὰ ἀλήθεια. Οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεός, εἰμὶ ὁ Θεός οὗτος, ὅστις εἶναι ἰσχυρὸς καὶ σοφός.

56. Ἐὰν δυστροπήσωσιν, ὁ Κύριος ἐγὼ τοὺς κακοὺς.

57. Εἶπέ· ὦ ὁπαδοὶ πῶν Γραφῶν! προσέλθετε ἵνα ἀκούσητε μὴ μόνον λέξιν· ἰσότης ἔστω μετὰξὺ ἡμῶν, μὴ πιστεύωμεν εἰμὶ μόνον τὸν Θεόν, καὶ μὴ ἐξομοίωμεν ἄλλους πρὸς αὐτόν, καὶ μὴ ζητῶμεν μὲν μετὰ τῶν δέ, κυρίους παρὰ τῷ Θεῷ. Ἐὰν ἀποποιηθῶσιν, εἰπέ αὐτοὶ ὅτι ὑμεῖς αὐτοὶ ἐστέ μάρτυρες ὅτι ἐσμὲν ὁμολογηταὶ τῆς θρησκείας τοῦ Θεοῦ.

¹ Ὑπαινίσταται τὴν συζήτησιν τῶν Χριστιανῶν τῆς Νεζράν (πύλεις τῆς Ἀραβίας) ἐχόντων ἀρχηγὸν τὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν Ἀβου Χάρες, μετὰ τοῦ Μωάμεθ, περὶ τῶν πεποιθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Μωάμεθ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔφερε μεθ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα του Φατμέ καὶ τὸν γαμβρὸν του Ἀλῆ μετὰ τῶν δύο υἱῶν των Χάου καὶ Χουσεῖν. Οἱ Σχολιασταὶ λέγουσιν ὅτι, ὅτε οἱ Χριστιανοὶ ἀεὶχθησαν εἰς τὸ ὁριστὸν μέρος, ἰδόντες τὴν Μωάμεθ γονυπετῇ καὶ θερμῶς παρακαλοῦντα τὸν Θεόν, δὲν ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀνταρτίων, ἀλλ' ἠνέθησαν τὴν συζήτησιν, ἥτις ἤθελε τοὺς καταστρέφειν καὶ ἀπεσύρθησαν ὑποσχθέντες ὑποταγῇ εἰς αὐτόν.

58. Ὡ παδοὶ τῶν Γραφῶν! διατὶ συζητεῖτε περὶ τοῦ Ἀβραάμ; Ἡ Πεντάτευχος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον κατεβιβάσθησαν ἀνωθεν πολὺ βραδύτερον αὐτοῦ. Ἄρα, δὲν θὰ ἐννοήσητε τοῦτο ποτέ;

59. Ὑμεῖς οἱ συζητοῦντες ὅσα οἴδατε, διατὶ προσπαθεῖτε νὰ συζητῇτε καὶ περὶ πραγμάτων ἅτινα ἐντελῶς ἀγνοεῖτε; Ὁ Κύριος ἔγνω, ὅμως οὐκ οἴδατε.

60. Ὁ Ἀβραάμ δὲν ἦτο οὔτε Ἑβραῖος, οὔτε Χριστιανός, ἀλλ' ἦτο Μουσουλμάνος καὶ οὐχὶ πολυθεϊστής.

61. Οἱ μᾶλλον ἀποδεχόμενοι τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, εἶναι οἱ ἀκολουθοῦντες αὐτόν. Τοιοῦτος εἶναι ὁ Προφήτης καὶ οἱ πιστοί. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ προστάτης τῶν εὐσεβῶν.

62. Τινὲς τῶν ὁπαδῶν τῆς Βίβλου ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποπλανήσωσιν ὑμᾶς, πλὴν ἑαυτοὺς ἀποπλανῶσι καὶ δὲν τὸ αἰσθάνονται.

63. Ὡ ὁπαδοὶ τῆς Βίβλου! διατὶ ἀπιστεῖτε εἰς τὰ θαύματα, ἐνῶ ὑπῆρξατε μάρτυρες τούτων;

64. Ὡ ὁπαδοὶ τῆς Βίβλου! διατὶ περιβάλλετε τὴν ἀλήθειαν μὲ τὸν χιτῶνα τοῦ ψεύδους; διατὶ καλύπτετε αὐτὴν καίτοι γινώσκοντες ταύτην;

65. Τινὲς ἐκ τῶν ὁπαδῶν τῆς Βίβλου εἶπον· Τὴν πρωίαν πιστεύετε εἰς τὸ καταπεμφθὲν τοῖς εὐσεβέσι Βιβλίον, καὶ τὴν ἑσπέραν ἀπορρίπτετε τὴν πίστιν. Οὕτω θὰ ἐγκυκαλεῖσθε τὴν θρησκείαν αὐτῶν.

66. Μὴ δίδετε πίστιν ἢ εἰς μόνους τοὺς ὁπαδοὺς τῆς θρησκείας ὑμῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· ἡ ἀληθὴς διεύθυνσις εἶναι ἡ παρὰ τοῦ Θεοῦ πηγάζουσα· αὕτη συνίσταται εἰς τὸ νὰ μετέχωσιν οἱ ἄλλοι τῆς ἀποκαλύψεως τῆς δ·θείσης κατ' ἀρχὰς εἰς ὑμᾶς. Ἰσως θὰ συζητήσωσι μεθ' ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου; Εἰπέ αὐτοῖς· ἡ χάρις εἶναι εἰς τοῦ Θεοῦ τὰς χεῖρας, οὗτος δίδει αὐτὴν εἰς ὅτινα θέλῃ. Εἶναι ἄπειρος καὶ σοφός.

67. Παραχωρεῖ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς ὅτινα βούλεται. Εἶναι Κύριος καὶ διανομεὺς τῶν ἀγαθῶν.

68. Μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τῆς Βίβλου ὑπάρχουσι τινες εἰς οὓς δύνασαι νὰ ἐμπιστευθῇς τὸ τάλαντον¹ ὅπερ θέλουσι σοὶ ἀποδώσει ἄθικτον· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἕτεροι οἵτινες, ἐὰν μὴ καταναγκασθῶσι, δὲν θὰ σοὶ ἀποδώσωσι τὴν παρακαταθήκην ἐνὸς δηναρίου.

69. Πράττουσιν οὕτω, διότι λέγουσι· κατ' οὐδὲν εἴμεθα ὑπόχρεοι πρὸς τοὺς ἀπαιδεύτους. Ὑποβάλλουσιν οὗτοι ψεύδη εἰς τὸν Θεόν, ἐν γνῶσει αὐτῶν.

70. Ὁ ἐκπληρῶν τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ καὶ φοβούμενος τὸν Κύριον, θὰ μάθῃ ὅτι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

71. Οἱ ἀγοράζοντες διὰ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἡρακμω-

¹ Τὴν ἀραβικὴν λέξιν Κιντάρ, μεταφράσαμεν τάλαντον, ἰσοδυναμοῦν μὲ ἑξακισχιλίαις δραχμαῖς ἢ δηναρίαις.

σίας αὐτῶν πρᾶγμα οὐδεμιᾶς ἀξίας, οὐδὲν μέρος θὰ λάβωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν. Ὁ Θεὸς οὐδένα θὰ ἀπευθύνῃ αὐτοῖς λόγον, οὔτε θὰ ῥίψῃ αὐτοῖς βλέμμα, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως δὲν θὰ ἀθωώσῃ αὐτούς, ἀλλ' εἰσὶ προσωρισμένοι εἰς ἐπώδυνον τιμωρίαν.

72. Τινὲς ἐξ αὐτῶν διαστρέφουσι τὰς Γραφὰς ὅπως πείσωσιν ὑμᾶς ὅτι οἱ λόγοι αὐτῶν εἰσὶν ἀληθεῖς. Οὐχί, τοῦτο δὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν Γραφήν. Λέγουσιν· αὐτὸ παρὰ τοῦ Θεοῦ πηγάζει, ἐκεῖνο δὲν προέρχεται ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἀναφέρουσι ψεῦδη εἰς τὸν Κύριον, ἐν γνώσει αὐτῶν.

73. Μήπως εἶναι καλὸν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἰς ὃν ὁ Θεὸς ἔδωκε τὴν Βίβλον, τὴν σοφίαν καὶ τὴν χάριν τῆς προφητείας, νὰ λέγῃ τοῖς ἄνθρώποις· ἔστε λατρευταὶ ἐμοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ; ¹ Οὐχί· λατρεύετε τὸν Θεόν, ἀφοῦ γινώσκετε τὰς Γραφὰς καὶ μελετᾶτε αὐτάς.

74. Ὁ Θεὸς δὲν διατάττει ὑμᾶς νὰ λατρεύητε καὶ νὰ ἀποκαλῆτε Θεοῦ; ² τοὺς ἀγγέλους καὶ τοὺς προφῆτας. Ἦθελε ποτε διατάξῃ ὑμᾶς νὰ ἀπιστήσητε, ἐὰν ἦσθε πιστοί;

75. Ὅτε ἐδέχθη ὁ Θεὸς τὴν συνθήκην τῶν Προφητῶν, εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ δίδω ὑμῖν τὴν Βίβλον καὶ τὴν σοφίαν, ἀκολουθῶς θὰ ἔλθῃ Ἄποστολος, ὅστις θὰ ἐπικυρώσῃ ὅ,τι ἔδωκα ὑμῖν. Πιστεύσατε εἰς αὐτὸν καὶ βοηθήσατέ τον ὅλαις δυνάμεσι. Συναινείτε καὶ δέχεσθε τὴν συνθήκην ἐπὶ ταιούτῳ ὅρῳ; Ἀπεκρίθησαν· συναινέομεν. Ἔστε λοιπὸν μάρτυρες προσέθηκεν ὁ Κύριος, ἐγὼ δὲ εἰμὶ μάρτυς εἰς ὑμᾶς.

76. Ὅστις λοιπὸν, μετὰ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, ζητήσῃ νὰ ὑπερφυγῇ αὐτήν, θὰ καταλογισθῇ μετὰ τῶν ἀσεβῶν.

77. Ἰσως ἐπιθυμῇσιν ἄλλην θρησκείαν παρὰ τὴν τοῦ Θεοῦ; ἀλλὰ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ κάτω, ὑποβάλλοντα ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως εἰς τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, καὶ τὰ πάντα εἰς αὐτὸν ἀπελεύσονται.

78. Εἰπέ· πιστεύομεν εἰς τὸν Θεόν, εἰς ὃ,τι ἀπέστειλεν ἡμῖν κάτω εἰς ὃ,τι ἀπέστειλε τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσμαῇλ, τῷ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ ταῖς δώδεκα φυλαῖς· καὶ εἰς ὃ,τι ἀπεκαλύφθη τῷ Μωϋσῇ καὶ τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς Προφήταις παρὰ τοῦ Κυρίου αὐτῶν, οὐδεμίαν διάκρισιν ποιοῦμεν μετὰ αὐτῶν, καὶ ἐσμέν Μουσουλμάνοι.

79. Ὅστις ἐπιθυμῇ ἄλλην λατρείαν, διάφορον τῆς ὑποταγῆς εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν, δὲν θὰ ἦναι δεκτὸς παρ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ οὗτος ἔσται μετὰ τῶν ἀπολωλότων.

80. Πῶς δύναται ὁ Θεὸς νὰ κατευθύνῃ ἐκείνους, οἵτινες ἀφοῦ ἐπίστευσαν καὶ διεδήλωσαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Ἀποστόλου καὶ ἐγένοντο

¹ Ὁ Μωάμεθ ὑπακύνετο τοὺς Χριστιανούς, οἵτινες ἀποδίδουσι τῷ Ἰησοῦ τὴν θεότητα.

² Τὸ καίμενον λέγει· Ῥάτι, ὑπερ σημαίνει Κύριος, ἄρχων, δεσπότης, προσωνοῦμεν ἀποδιδόμενοι εἰς μόνον τὸν Θεόν.

ὁμολογηταὶ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ, ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἀπιστίαν· Ὁ Θεὸς δὲν ὁδηγεῖ λαὸν φαῖλον.

81. Ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν ἔσται ἡ κατάρρα τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων.

82. Θὰ ὦσιν αἰωνίως ὑπ' αὐτῆς κεκαλυμμένοι, ἡ ποινὴ αὐτῶν δὲν θὰ ἐλαφρυνθῇ, καὶ ὁ Κύριος οὐδὲ βλέμμα θὰ ῥίψῃ ἐπ' αὐτούς.

83. Τοῦτο δὲν θὰ συμβῇ εἰς τοὺς μετανοοῦντας καὶ ἀγαθοεργοὺς, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

84. Ἡ μετάνοια ἐκείνων, ὅτινες πρῶτον μὲν ἐπίστευσαν, ἔπειτα δὲ ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἀπιστίαν, αὐξήσαντες αὐτὴν, δὲν θὰ γίνῃ δεκτὴ, καὶ θὰ μείνωσιν εἰς τὴν πλάνην.

85. Τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς ἐν ἀπιστίᾳ ἀποθανόντας, δὲν δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ οὐδ' ἅπαν τὸ χρυσίον τῆς γῆς ἐκ τῆς σκληρᾶς τιμωρίας, καὶ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν αὐτοῖς.

86. Δὲν θὰ προσεγγίσῃτε εἰς τὴν εὐσέβειαν, εἰμὴ μόνον ὅταν δώσῃτε εἰς ἐλεημοσύνην ὅ,τι πολύτεμον ἔχητε. Πάν ὅ,τι δώσῃτε, ὁ Κύριος θὰ τὸ γνωρίσῃ.

87. Πᾶσα τροφή ἐπιτρέπεται τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐκτός ἐκείνης ἣν ὁ Ἰσραὴλ ἀπηγόρευεν εἰς ἑαυτὸν¹· πρὶν ἢ καταβιβασθῇ ἡ Πεντάτευχος. Εἰπέ αὐτοῖς· λάβετε τὴν Πεντάτευχον καὶ ἀνάγνωτε αὐτήν, ἵνα ἴσθῃτε ἀληθεῖς.

88. Ὁ χαλκεύων ψεύδῃ κατὰ τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀσεβής.

89. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ Θεὸς ἐλάλησε τὴν ἀλήθειαν· ἀκολουθήσατε ὅθεν θρησκείαν τοῦ θεοσεβοῦς Ἀβραάμ, ὅστις δὲν ἦτο πολυθειστής.

90. Ὁ πρῶτος οἰκοδομηθεὶς ναὸς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, εἶναι ὁ ναὸς τῆς Μπέκκας², ναὸς εὐλογημένος πρὸς ὁδηγίαν ἐκάστου.

91. Εὐρήσατε ἔχνη αὐτοῦ προφανῶν θαυμάτων· οὗτος εἶναι ὁ Σταθμὸς τοῦ Ἀβραάμ³. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸν περίβολον αὐτοῦ εἶναι ἐξησφαλισμένος ἀπὸ παντὸς κινδύνου. Ἡ δὲ προσκύνησις τῶν ἱερῶν τούτων τόπων εἶναι χρέος ἀπαραίτητον πρὸς τὸν Θεόν, παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς δυναμένοις ποιῆσαι αὐτήν.

92. Τῶν δὲ ἀπίστων, ὁ Κύριος τοῦ παντός οὐδεμίαν ἔχει χρεῖαν.

93. Εἰπέ· Ὡ παῖδοι τῶν Γραφῶν! διατὶ δὲν πιστεύετε εἰς τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ; Ὁ Κύριος ἐφορᾷ τὰς πράξεις ὑμῶν.

94. Εἰπέ αὐτοῖς· Ὡ παῖδοι τῶν Γραφῶν! ἵνα τί ἀποβάλλετε τοὺς πιστοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου; ζητεῖτε νὰ καταστήσῃτε αὐτὴν σχολαίαν, ἐνῶ γινώσκετε ταύτην· Ἀλλ' ὁ Κύριος ἐφορᾷ τὰ ἔργα ὑμῶν.

¹ Ὁ Μωσὴς ἀπηγόρευσε τὴν βρώσιν τοῦ κρέατος τῆς καμήλου, καίπερ ὑπεραγαπῶν αὐτό.

² Μπέκκα εἶναι τὸ ὄνομα τῆς Μέκκας.

³ Περὶ τοῦ σταθμοῦ τοῦ Ἀβραάμ, ἄρα Κεφ. II, εἰδ. 120, τὴν σημ. 2.

95. "Οσοι πιστοί! ἐὰν ἀκούητέ τινος ἐκ τῶν ὑπαδῶν τῶν Γραφῶν θὰ ἀπιστήσητε, ἐνῷ ἐπιστεύσατε ἤδη.

96. Πλὴν πῶς δύνασθε νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὴν ἀπιστίαν, ἐνῷ διδάσκεσθε τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ καὶ εὐρίσκεται ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ὁ τοῦ Θεοῦ Ἀπόστολος; Ὁ ἐγκαρδίως ἀφοσιούμενος τῷ Κυρίῳ κατενθουθήσεται εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν.

97. "Οσοι πιστοί! φοβήθητε τὸν Θεὸν ὄντα φοβερόν, καὶ μὴ ἀποθάνητε πρὶν ἢ ἀφοσιωθῆτε ἐξ ὁλοκλήρου εἰς αὐτόν.

98. Ἀφοσιώθητε θερμῶς τῷ Θεῷ, καὶ μηδέποτε χωρισθῆτε ἀπ' αὐτοῦ· μνησθῆτε τῆς εὐεργεσίας αὐτοῦ, ὅτι, καὶ τοὶ ἐχθροὺς, εἰρήνευσεν ὑμᾶς, καὶ τῇ αὐτοῦ χάριτι ἀδελφοὺς ἐποίησεν ὑμᾶς.

99. Ἰστασθε παρὰ τὸ χεῖλος πυριπνόου ἀβύσσου, ἐφ' ἧς ἀνεχάϊται σεν ὑμᾶς. Οὕτως ὁ Θεὸς δεικνύει ὑμῖν τὰ θαύματα αὐτοῦ, ἵνα ὁδογῆσθε.

100. Καὶ ἵνα γίνητε λαὸς προσκαλῶν τοὺς ἄλλους εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν, τὰς μὲν καλὰς πράξεις διατάττων, ἀπαγορεύων δὲ τὰς φαύλας. Εὐλογημένοι ἔσονται οἱ πράττοντες οὕτω.

101. Μὴ ἔσθε ὡς ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀφ' ὧμολόγησαν τὰ προφανῆ σημεῖα, ἀπεχωρίσθησαν ἀποτελέσαντες σχίσμα. Οὗτοι θὰ ὑποστῶσι σκληρὰν τιμωρίαν.

102. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, θὰ ἔχωσί τινες λευκὰ πρόσωπα καὶ τινες μέλανα. Ὁ Θεὸς θὰ ἐρωτήσῃ τοὺς τελευταίους, δὲν εἰσθῶ ὑμεῖς ἐκεῖνοι οἵτινες, ἐνῷ κατ' ἀρχὰς ἐπιστεύσατε, ἔπειτα ἠπιστήσατε. Πορεύθητε ἤδη εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, πρὸς ποινὴν τῆς ἀπιστίας ὑμῶν.

103. Οἱ δὲ λευκοπρόσωποι ἄς ἀπολαύσωσι τοῦ αἰωνίου ἐλέους τοῦ Κυρίου.

104. Ταῦτά εἰσι τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ, ἅτινα διηγούμεθά σοι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ. Οὐ γὰρ ἐπόθησεν ὁ Κύριος τὸν κακὸν τῶν ἀνθρώπων.

105. Τῷ Θεῷ ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ εἰς αὐτὸν ἀπελεύσονται.

106. Εἰσθε ὁ ἄριστος λαὸς τῆς γῆς· διατάττετε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀπαγορεύετε τὸ φαῦλον. Ἐὰν οἱ ὑπαδοὶ τῶν Γραφῶν πιστεύσωσι, τοῦτο θὰ ὠφελήσῃ αὐτοὺς, τινὲς ὁμῶς πιστεύουσιν, οἱ δὲ πλείστοι εἶναι ἁμαρτωλοί.

107. Δὲν θὰ προξενήσωσιν εἰς ὑμᾶς ἡ ἀνεπαίσθητον βλάβην. Ἐὰν θελήσωσι νὰ πολεμήσωσιν ὑμᾶς, ταχέως θὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν, καὶ οὐδεὶς θὰ βοηθήσῃ αὐτοὺς.

108. Ὅπουδήποτε καὶ ἂν σταθῶσι, τὸ αἰσχος θὰ ἐπεκταθῇ ἐπὶ σκιάς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, ἐὰν δὲν ζητήσωσι τὴν συμμαχίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Θὰ ἐπισύρῃσι κατ' αὐτῶν τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου, καὶ ἡ δυστυχία θὰ ἐπεκταθῇ ἐπίσης ὡς σκιάς ἐπ' αὐτῶν. Αὕτη ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἀρνήσεως αὐτῶν, διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς

τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξόνευσαν τοὺς Προφῆτας αὐτοῦ ἀδίκως· αὕτη ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἀποστασίας καὶ τῆς ἀνομίας αὐτῶν.

109. Δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς ἀλλήλους πάντες οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν· τινὲς αὐτῶν ἔχουσιν ἀγνὴν τὴν καρδίαν, διέρχονται ὀλοκλήρους τὰς νύκτας διηγουμένοι τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου καὶ λατρεύοντες αὐτόν.

110. Πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν· διατάττουσι τὸ καλὸν καὶ ἀπαγορεύουσι τὸ κακόν· πράττουσι τὸ ἀγαθόν, ἀμιλλώμενοι μεταξὺ αὐτῶν καὶ εἶναι ἐνάρετοι.

111. Οἷονδ' ἴτε ἀγαθὸν καὶ ἂν πράξητε, δὲν θὰ μείνῃ ἄνευ ἀμοιβῆς. Ὁ Κύριος ἔγνω τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

112. Οὔτε ὁ πλοῦτος, οὔτε τὰ τέκνα θὰ ὠφελήσωσι τοὺς ἀπίστους παρὰ τῷ Θεῷ. Θὰ ἀφεθῶσιν εἰς τὸ αἰῶνιον πῦρ τῆς Γεέννης, ἐνθα θὰ μείνωσιν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

113. Ἡ ἐλεημοσύνη ἣν πράττουσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὁμοιάζει πρὸς ψυχρὸν ἄνεμον, ὅστις πνέει ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν ἀπίστων καὶ καταστρέφει αὐτάς. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μεταχειρισθῇ αὐτοὺς ὁδίκως· αὐτοὶ ἐγένοντο ἄδικοι πρὸς τὸν Θεόν καὶ πρὸς ἐαυτούς.

114. "Ὅσοι πιστοὶ! μὴ συνάπτετε στενοὺς συνδέσμους ἐμὴ μεταξὺ ὑμῶν. Οἱ ἄπιστοι θὰ ἐπιζητήσωσι νὰ διαφθείρωσιν ὑμᾶς, ἐπιποθοῦντες τὴν ἀπώλειαν ὑμῶν. Τὸ μῖσος αὐτῶν εἰσδύει εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν εἰσὶ χεῖριστα. Ἐδώκαμεν ἤδη σημεῖα προφανῆ, καὶ ἦτο δυνατόν νὰ ἐννοήσῃτε.

115. Ὑμεῖς ἀγαπάτε αὐτοὺς, οὐχὶ ὅπως καὶ ἐκεῖνοι ὑμᾶς. Ὑμεῖς πιστεύετε εἰς ὀλοκλήρον τὴν Βίβλον. Ὅταν δὲ συναντήσωσιν ὑμᾶς, λέγουσιν ὑμῖν· ἐπιστεύσαμεν καὶ ἡμεῖς. Μόλις ὅμως ἀπομακρυνθῶσι, δακνῶσι τοὺς δακτύλους αὐτῶν ἐκ τοῦ πείσματος. Εἰπὲ αὐτοῖς· ἀποθάνητε ἐκ τοῦ πείσματος. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς καρδίας ὑμῶν.

116. Ἐὰν εὐτυχῇτε, θλίβονται· ἐὰν δυστυχῇτε, ἀγάλλονται· ἂν ὅμως ὑπομένητε φοβούμενοι τὸν Κύριον, αἱ δολοπλοκίαι αὐτῶν δὲν θὰ βλάψωσιν ὑμᾶς τὸ παράπαν. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰς πράξεις αὐτῶν.

117. Μνήσθητι τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν ἀπὸ πρωῒας ἐξῆλθες τοῦ οἴκου σου, ἵνα ἐτοιμάσῃς τοῖς πιστοῖς τὸ πεδῖον τῆς μάχης, καὶ ὁ Κύριος ἤκουε καὶ ἐγίνωσκε τὰ πάντα.

118. Μνήσθητι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν δύο τάγματα τῆς στρατιᾶς σου ἠτοιμάζοντο νὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν καὶ ὑπέρμαχος αὐτῶν ὑπῆρξεν ὁ Κύριος. Οἱ πιστοὶ ἄς θαρροῦσιν εἰς τὸν Θεόν.

119. Ὁ Κύριος ἀνέδειξεν ἤδη ὑμᾶς νικητάς εἰς τὴν ἐν Βεδρ μάχην, ὅτε εἰσθε κατώτεροι τὸν ἀριθμόν. Φοβήθητε ἄρα τὸν Θεόν καὶ δαξάσατε αὐτόν.

120. Τότε εἶπας τοῖς πιστοῖς· δὲν ἀρκεῖ ὑμῖν ὅτι ὁ Κύριος ὑμῶν ἐδόξησεν ὑμᾶς διὰ τρισχιλίων Ἀγγέλων καταβάντων ἐξ οὐρανοῦ.

121. Ἀληθῶς ἐάν ἐμμένετε καὶ φοβῆσθε τὸν Θεόν, ἐάν οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐπιπέσωσιν αἰφνης καθ' ὑμῶν, ὁ Κύριος θὰ βοηθήσῃ ὑμᾶς διὰ πενταχισχιλίων ἐνόπλων Ἀγγέλων¹.

122. Τοῦτο ἀγγέλλει ὑμῖν ὁ Θεὸς ὡς χαρὰς εὐαγγέλιον, ἵνα ἐνθαρρύνῃ ὑμᾶς. Ἡ νίκη λοιπὸν προέρχεται παρὰ τοῦ Παντοδυνάμου καὶ Πανσόφου Θεοῦ. Θὰ κατασπαράξῃ τοὺς ἀπίστους, θὰ συγχίσῃ καὶ ἐξολοθρεύσῃ αὐτοὺς μὴ δυναμένους νὰ εὗρωσιν οὐδαμοῦ σωτηρίαν.

123. Εἴτε θελήσῃ ὁ Θεὸς νὰ συγχωρήσῃ αὐτοὺς, εἴτε νὰ τοὺς τιμωρήσῃ, τοῦτο δὲν ἀφορᾷ σέ· Οὗτοι εἶναι φαῦλοι.

124. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ τῷ Θεῷ ἀντίκουσιν. Ἐκεῖνος συγχωρεῖ καὶ τιμωρεῖ ὅντινα βούλεται. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ μακρόθυμος.

125. ὦ πιστοί! μὴ παραδίδεσθε εἰς τὴν τοκογλυφίαν ἀναδιπλᾶσιν αἰσάζοντες ἀενάως τὸ πῶς. Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ ἔστε εὐδαίμονες.

126. Φοβήθητε τὸ πῦρ τὸ ἡτοιμασμένον διὰ τοὺς ἀπίστους· ὕπαικουστέ εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν Ἀπόστολον αὐτοῦ, ἵνα ἐλεηθῇτε.

127. Προσπαθήσατε νὰ λάβητε τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Κυρίου ὑμῶν καὶ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Παραδείσου, ὅστις εἶναι εὐρύς ὅσον ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ εἶναι προσωρισμένος διὰ τοὺς φοβούμενους τὸν Κύριον².

128. Διὰ τοὺς ἐλευθύντας τόσον ὅποταν εὐποροῦσιν, ὅσον καὶ ὅπου τὰν δυστυχουσί καὶ καταστέλλουσι τὴν ὀργὴν αὐτῶν καὶ συγχωροῦσι τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς ἀγαθοεργούς.

129. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἀφοῦ πρᾶξωσιν αἰσχράν τινα πρᾶξιν ἢ ἀσέβειαν, ἐνθυμοῦνται πᾶραυτὰ τὸν Θεόν, αἰτοῦσι παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν (καὶ τίς ἄλλος παρὰ ὁ Θεὸς δύναται νὰ συγχωρήσῃ τῆς ἀνομίας αὐτῶν) καὶ δὲν ἐμμένουσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἀλλὰ τὴν ἀναγνώριζουσι.

130. Θὰ λάβωσι πάντες τὴν συγχώρησιν αὐτοῦ καὶ θὰ κατοικήσῃ

¹ Ἡ ἐν Βεθρ μάχη ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος θρίαμβος τοῦ Μωάβεθ κατὰ τῶν Κορισισθίων. Οἱ Μουσουλμάνοι συγγραφεῖς ἀποδίδουσι τὸν πρῶτον τοῦτον θρίαμβον τῆς πίστεως εἰς ὑπερβολικὴν τινα δύναμιν. Λέγουσι δὲ ὅτι ὅτε ὁ Μωάβεθ ἔρριψε τὸν κονιστὸν εἰς τὴν αἴρα (βρα τῇ σημ. τοῦ 11 ἐδαφ. τοῦ παρόντος Κεφ.), ἐπεφάνησαν τριαχιλίοι ἄγγελοι φέροντες λευκὰς καὶ κιστρίνας κιστρίνας, μετὰ ποσῆς ἀστράπτουσας χιτῶνας, ἐπὶ λευκῶν καὶ μελανῶν ἱππῶν καὶ ἐπέπεσαν ὡς θυελλα καὶ διεσκόρπισαν τοὺς Κορισισθίους. Δὲ ἐξιστοροῦσι δὲ τοῦτο ὁλοῦς οἱ Μουσουλμάνοι συγγραφεῖς· ἀλλὰ καὶ στήριζουσι τὸ γεγονός ἐπὶ τῆς προφορικῆς καταθέσεως εἰδωλολάτρου τινὸς χωρικοῦ, ὅστις, κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐκείνην, ἐρύτατε τὸ ποίμνιόν του ἐπὶ παρακειμένῳ ἵππῳ. — Εὐρισκόμην μετὰ τοῦ ἐκδιδού μου, κατέβησεν ὁ ποιμὴν, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους, παρατηρῶν τὴν συμπλοκὴν καὶ ὡν ἔτοιμος νὰ συνταχθῇ μετὰ τῶν νικητῶν, ὅπως λάβω μερίδα ἐκ τῶν λαφύρων. Αἰφνης εἶδον μέγα νέφος ἐρχόμενον πρὸς τὸ μέρος ἡμῶν, ἀνέηχον δὲ ἐπὶ αὐτοῦ χρεμετισμοὶ ἱππῶν καὶ σαλπίσματα. "Ἄμα τὸ νέφος ἐπλησίασε, τάγματα Ἀγγέλων ἐφωρμίσαν καὶ ἤκουσμεν τὴν τρομερὰν φωνὴν τοῦ Ἀρχαγγέλου παροτρύνοντος τὴν ἱππὸν τοῦ Ἐξοῦ διὰ τῶν ἰδεῶν. "Τάχυνον, τάχυνον ἔξοῦ". Εἰς τὸν φοβερὸν τοῦτον ἦχον ἡ καρδία τοῦ συνερέφου μου κατελήφθη ὑπὸ τοσοῦτον τῆρμου, ὥστε ἐν τῷ ἅμα ἔπεσε νεκρὸς, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ἔλειψε νὰ συμμετάσχῃ τῆς τύχης αὐτοῦ.

² Ὁ ἐπιφυλασσόμενος Παράδεισος διὰ τοὺς πιστοὺς εἶναι εὐρύς ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ.

σωσι διὰ παντός ἐντὸς κήπων ἐπιρρύτων. Πόσον ὠραία εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐναρέτων!

131. Οἱ κακοὶ ἐτιμωρήθησαν πρὸ ὑμῶν. Διατρέξατε τὴν γῆν καὶ θὰ ἴδῃτε ὅποιον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν διαφυσάντων τοὺς Ἀποστόλους τοῦ Κυρίου.

132. Ἡ Βίβλος αὕτη εἶναι δῆλως θεία γενομένη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, χρησιμεύουσα ὡς ὁδηγὸς καὶ νοθεσία τῶν φοβουμένων τὸν Θεόν.

133. Μὴ δειλιάτε, μὴ θλιβεσθε· θὰ νικήσητε ἐὰν πιστεύητε.

134. Ἐὰν πληγωθῇτε, μήπως τόσοι ἄλλοι δὲν ἐπληγώθησαν ὁμοίως; ἢ ἦτα καὶ ἡ νίκη εἶναι ἀμύρροπος μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, ἵνα γνωρίσῃ ὁ Θεὸς τοὺς πιστοὺς καὶ ἐκλέξῃ μεταξύ ὑμῶν τοὺς μάρτυρας αὐτοῦ· ὁ Κύριος δὲν ἀγαπᾷ ἀσεβεῖς.

135. Διὰ τὴν δοκιμὰν τοὺς πιστοὺς καὶ ἐξαφανίσῃ τοὺς ἀπίστους.

136. Μήπως φρονῆτε ὅτι θὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὸν Παράδεισον πρὶν ἢ μᾶθῃ ὁ Κύριος τίνες αἱ πολεμήσαντες καὶ καρτερήσαντες;

137. Ἐπιθυμήσατε τὸν θάνατον πρὶν ἢ οὗτος παρουσιασθῇ ὑμῖν, ἀλλ' ἰδόντες αὐτὸν, ἐτρομάξατε καὶ ἀπεδειλιάσατε.

138. Ὁ Μωῦσος δὲν εἶναι ἡ ἀπόστολος· ἄλλοι ἀπόστολοι προηγήθησαν αὐτοῦ. Ἐὰν οὗτος ἀποθάνῃ ἢ φονευθῇ, θὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰς ἀνομίας ὑμῶν; Ἡ ἀποστασία ὑμῶν δὲν παραβιάπτει τὸν Κύριον, αὐτὸς ἀνταμείβει ὅσους τὸν εὐχαριστοῦσιν.

139. Οὐδεὶς θνήσκει ἀνευ τῆς βουλήσεως τοῦ Θεοῦ, θνήσκει δὲ ὅταν καὶ ὅπως εἶναι τοῦτο γεγραμμένον ἐν τῇ Βίβλῳ τῇ ὀρίζουσῃ τὴν διάρκειαν ἐκάστου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὄντος¹. Ὅστις ἐπιθυμεῖ τὴν ἀμοιβὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, θὰ λάβῃ αὐτὴν· ἐπίσης θὰ ἀποδώσωμεν αὐτὴν καὶ εἰς τὸν ἐπιθυμοῦντα αὐτὴν ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ, θὰ ἀνταμείψωμεν δὲ καὶ τοὺς εὐγνωμονοῦντας.

140. Τινὲς προφῆται ἠναγκάσθησαν νὰ πολεμήσωσι πρὸς πολυάριθμον ἐχθρὸν, καὶ ἐν τούτοις οἱ προφῆται οὗτοι δὲν ἠττήθησαν μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως· δὲν ἐδειλίαν καὶ δὲν ἐζήτησαν ἐπικουρίαν. Βεβαίως ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς καρτεροῦντας.

141. Περιωρίζοντο λέγοντες· Κύριε, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὰς ἐλλείψεις δι' ἃς ἐνοχοποιήθημεν ἐν τῇ ἀποστολῇ ἡμῶν. Ἐξασφάλισον τὰ διαβήματα ἡμῶν, καὶ προστάτευσον ἡμᾶς κατὰ τῶν ἀπίστων. Ὁ Θεὸς ἀντήμειψεν αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μελλόντι, καθότι ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τοὺς ἀγαθοεργοῦντας.

142. Ὡ πιστοὶ! ἐὰν ἀκούητε τοὺς ἀπίστους, θὰ ἐπανεέλθῃτε εἰς τὴν πλάνην ὑμῶν καὶ εἰς τὴν ἀπώλειαν.

¹ Ἐννοεῖ τὸ ρωμαϊκὸν βιβλίον τὸ περιέχον τὰς ἀποφάσεις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὅριον εἶναι ὁρισμένη ἢ εἰσαρμένη τῶν ἀνθρώπων καὶ παντὸς ἄλλου ὄντος.

143. Ὁ Θεός εἶναι ὁ προστάτης ὑμῶν. Καὶ τίς δύναται κάλλιον αὐτοῦ νὰ βοηθήσῃ ὑμᾶς;

144. Θέλομεν ἐνσπείρει τὸν τρόπον εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀπίστων διότι ἐξομοιοῦσιν ἄλλας θεότητας πρὸς τὸν ἀληθῆ Θεόν, ἄνευ τοιοῦτο τινὸς δικαιώματος. Τὸ πῦρ τῆς Γεέννης ἔσται ἡ κατοικία αὐτῶν. πόσον φοβερά εἶναι ἡ διαμονὴ τῶν ἀσεβῶν!

145. Ὁ Θεὸς ἐξετέλεσε τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ, ὅποταν τῇ ἀδελφότητι αὐτοῦ κατέτροπώσατε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. Ἐγκατέλιπεν ὑμῖν ὁμοῦς ὁ θάνατος, ὅποτε ἐφιλονικεῖτε τὰς διατάξεις τῶν Προφητῶν καὶ παρεβιάζεστε αὐτάς, ἀφ' ἧς αἱ ἐπιθυμίαι ὑμῶν ἐξεπληρώθησαν.

146. Τινὲς ὑμῶν, ἐπιθύμουν τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου¹, ἄλλοι δὲ ἐπιθύμουν τὴν μέλλουσαν ζωὴν. Ὁ Θεὸς ἐποίησεν ὥστε νὰ τρεπῆτε εἰς φυγὴν ἔμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ, ἵνα δοκιμάσῃ ὑμᾶς, ἀκολουθεῖτε ὁμοῦς σὰς ἐσυγχώρησε, διότι εἶναι καλοκἀγαθὸς πρὸς τοὺς πιστοὺς.

147. Ὅτε ἐτράπητε ἀτάκτως εἰς φυγὴν, μὴ ὑπακούοντες εἰς οὐδένα ὁ Ἀπόστολος ὅπισθεν ὑμῶν προσεκάλει ὑμᾶς εἰς τὴν μάχην. Τότε ὁ Θεὸς ἐπέφερεν ὑμῖν ἄλγος ἐπὶ ἄλγους ἵνα μὴ αἰσθάνησθε πλέον θλίψιν ἕνεκα τῶν λαφύρων, ἅτινα δὲν ἠδύνασθε νὰ λάβητε, καὶ διὰ τὸ δυστυχίαν ὅπερ συνέβη εἰς ἡμᾶς. Ὁ Κύριος ἔγνω πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.

148. Ἀκολουθῶς κατέπεμψεν ὁ Θεὸς εἰς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν ἀσφαλείαν καὶ ὕπνον. Τὰ παθήματα ὑπηγόρευσαν εἰς τινὰς ἄλλους κενὰ διαλογισμοὺς κατὰ τοῦ Θεοῦ, διαλογισμοὺς ἀμαθείας. Ἐλεγον τί ὠφελήθωμεν ἐξ ὅλων τούτων; Εἰπέ αὐτοῖς· τὸ πᾶν ἐξήρτηται ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἀποκρύπτουσιν εἰς τὰ μυχαῖστα τῆς καρδίας αὐτῶν ὅ,τι διὰ σοὶ ἐδήλωσαν. Ἐλεγον δέ· ἐὰν ἐτυγχάνομεν ὠφελείας ἐξ ὅλης τῆς ὑποθέσεως ταύτης, βεβαίως δὲν ἠθέλαμεν ἡττηθῆ ἑδῶ. Εἰπέ αὐτοῖς· καὶ ἂν ἀκόμη ἠθέλατε μένειν εἰς τὰς ἐστίας ὑμῶν, οὐχ ἥττον ἐκείνοι ὧν θάνατος ἦτο γεγραμμένος εἰς τὸν οὐρανόν, θὰ ἀπέθνησκον. Οὗτοι ἤθελον τελευτήσῃ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπως ὁ Κύριος δοκιμάσῃ πᾶν ὅ,τι εἶχε κεκρυμμένον ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ ἐξελέγξῃ τὰ ἐν τῇ μυχαῖ αὐτῶν εὐρισκόμενα. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς καρδίας ὑμῶν.

149. Οἱ ἀποσυρθέντες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συμπλοκῆς τῶν δύο στρατοπέδων, ἀπεπλανήθησαν παρὰ τοῦ Σατανᾶ πρὸς τιμωρίαν αὐτῶν διὰ τὴν ἀνομίαν ἣν εἶχον πράξει. Ὁ Κύριος ἐσυγχώρησεν αὐτοῖς ὡς ἐπιεικὴς καὶ μακρόθυμος.

150. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ ἐξομοιοῦσθε πρὸς τοὺς ἀπίστους, οἵτινες διὰ τὴν χόρην διὰ τῆς χώρας καὶ ἀπερχόμενοι εἰς τὴν μάχην, λέγουσι πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν· ἐὰν ἔμενον μεθ' ἡμῶν δὲν ἤθελον ἀποθάνειν, ὅ,τι ἤθελον φονεῦσθαι. Ὁ Θεὸς ἠθέλησεν ὅπως ἕνεκα τῶν συμβάντων τούτων

¹ Ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου ἔννοεῖ τὴν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ νίκην καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς πρὸς ὑμᾶς ἐρχόμενα λαφύρα.

αίσθανθῶσι τύψιν πικρὴν συνειδότος. Ὁ Κύριος δίδει τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον καὶ ἐφορᾷ εἰς τὰ ἔργα ὑμῶν.

151. Ἐὰν φονευθῇτε ἢ ἀποθάνητε μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως, ἡ ἀφesis τῶν ἁμαρτημάτων ἀναμένει ὑμᾶς. Τοῦτο ἐστὶ καλλίτερον τοῦ πλούτου ὃν συναθροίζετε.

152. Εἴτε ἀποθάνητε, εἴτε φονευθῇτε, ὁ Θεὸς θὰ ἐνώσῃ ὑμᾶς πάλιν ὁμοῦ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

153. Παρέστησας εἰς αὐτοὺς ὅτι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου εἶναι ἡδὺ καὶ ῥάδιον· Ἐὰν ἦσο σοβαρώτερος καὶ σκληρότερος, αὐτοὶ ἤθελον ἀποχωρισθῇ ἀπὸ σοῦ. Ἔσο λοιπὸν μακρόθυμος πρὸς αὐτοὺς, ἐκέλευσον τὸν Θεὸν νὰ συγχωρήσῃ αὐτοῖς, συμβούλευσον αὐτοῖς εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ ὅποτεν ἀναλαμβάνης ἐπιχειρήσιν τινα, ἐμπιστεύθητι τῷ Κυρίῳ, ὅστις ἀγαπᾷ τοὺς πεποιθότας ἐπ' αὐτόν.

154. Ἐὰν ὁ Θεὸς βοηθῇ ὑμᾶς, τίς δύναται νὰ σᾶς καταβάλλῃ; οἱ πιστοὶ ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Θεόν.

155. Δὲν θὰ ἀπατήσῃ ὑμᾶς ὁ Ἀπόστολος. Ὁ ἀπατεὼν θὰ παρουσιασθῇ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως μετὰ τῆς ἀπάτης αὐτοῦ¹. Ἐκάστη ψυχὴ θὰ ἀνταμειφθῇ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διὰ τὰς πράξεις αὐτῆς, χωρὶς νὰ ἀδικηθῇ.

156. Πιστεύετε ὅτι ἔσεται τὸ αὐτὸ διὰ τὸν ἐκπληρώσαντα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὸν παροργίσαντα αὐτόν; Οὗτος θέλει ἔχει κατωκίαν τὴν Γέενναν· ἡ δὲ ἐκεῖσε ἄγουσα ὁδὸς εἶναι φρικώδης.

157. Ὁ Θεὸς ἔχει διαφορῶν βαθμῶν ἀμοιβῶν καὶ ποινῶν, καὶ ἐφορᾷ εἰς τὰ ἔργα ὑμῶν.

158. Ὁ Θεὸς κατέστησε φανεράν τὴν πρὸς τοὺς πιστοὺς εὐεργεσίαν αὐτοῦ, πέμψας αὐτοῖς ἐκ τῶν ἰδίων Ἀπόστολον, ἵνα διδάξῃ αὐτοῖς τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ἐξαγνίσῃ δὲ καὶ ἀπαγγείλῃ αὐτοῖς τὸ Κοράνιον καὶ διδάξῃ τὴν σοφίαν, ἐνῶ ἐκεῖνοι πρὸ μικροῦ εὗρισκοντο εἰς προφανῆ ἀπὸ πλάνησιν.

159. Ὅτε κατὰ πρῶτον ἠττήθητε, ἂν καὶ ὁ ἐχθρὸς εἶχεν ὑποστῇ διπλασίας τῶν ὑμετέρων ζημίας, εἶπατε· Πόθεν πηγάζει ἡ συμφορὰ αὐτῇ; Εἰπέ αὐτοῖς· ἐξ ὑμῶν τῶν ἰδίων. Ὁ Κύριος εἶναι παντοδύναμος.

160. Ἡ συμφορὰ, ἥτις συνέβη ὑμῖν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συμπλοκῆς τῶν δύο στρατειῶν, ἔγινε διὰ τῆς βουλήσεως τοῦ Θεοῦ ὅπως διακρίνῃ τοὺς πιστοὺς τῶν ὑποκριτῶν. Ὅτε δὲ εἶπον αὐτοῖς· προχωρεῖτε, μάχεσθε ὑπὲρ πίστεως, καταδιώξατε, ἀποκρούσατε τὸν ἐχθρόν, ἀπεκρί-

¹ Μετὰ τὴν μάχην τοῦ Βεδρ, τινὲς τῶν Μουσουλμάνων φοβούμενοι μὴ ὁ Μωάμεθ κατάσῃ τὰ λάφυρα δι' αὐτόν, ἀφίνων μικρὸν μέρος διὰ τὸν στρατὸν, κατεφύοντο ἐναντίον του. Ὁ Μωάμεθ ἀπήνησεν εἰς τὴν καταφορὰν τῶν ταύτην, λέγων, ὡς ἀναφέρει ἡ παράδοσις, «Ὁ ἀπατὼν τὸν πλησίον του, θὰ παρουσιασθῇ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως φέρων ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ ὅσα πράγματα δι' ἀπάτης ἀπέκτησε, καὶ οὕτω θέλει καταισχυθῇ.»

θησαν· ἐὰν ἐγνωρίζωμεν νὰ πολεμήσωμεν, ἠθέλαμεν σὲ ἀκολουθήσει. Καὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἦσαν πλησιέστεροι εἰς τὴν ἀπιστίαν ἢ εἰς τὴν πίστιν.

161. Ἐπρόφερον διὰ τῶν χειλέων ὅ,τι δὲν ὑπηγόρευσεν ἡ καρδιὰ αὐτῶν. Ὁ Κύριος ἔγνω ὅ,τι ἀποκρύπτουσιν.

162. Εἰς τοὺς μείναντας εἰς τὰς ἐστίας αὐτῶν, λέγουσιν· ἐὰν ἀδελφοί ἡμῶν ἤκουον ἡμᾶς δὲν ἤθελαν φονευθῆ. Εἰπέ αὐτοῖς· Ἐπὶ σφαλισθῆτε λοιπὸν ἀπὸ τὸν θάνατον, ἐὰν ἦσθε ἀληθεῖς.

163. Μὴ νομίζετε ὅτι ἀπέθανον οἱ πεσόντες μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως· οὗτοι ζῶσι πλησίον τοῦ Κυρίου τῶν, ἀπολαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τροφὴν αὐτῶν.

164. Ἀγάλλονται διὰ τὰς εὐεργεσίας ἃς ὁ Θεὸς δίδει αὐτοῖς, καὶ εὐφραίνονται πληροφορούμενοι ὅτι οἱ ἀκολουθοῦντες τὰ διαβήματα αὐτῶν, ὅταν προσεγγίσωσιν αὐτοὺς, θὰ ἐξασφαλισθῶσιν ἐκ τοῦ τρόμου τῆς τιμωρίας.

165. Ἀγάλλονται ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις τοῦ Θεοῦ καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ τῇ αὐτοῦ, βλέποντες ὅτι οἱ πιστοὶ ἀνταμειβόνται.

166. Ὅσοι μετὰ τὴν μάχην τοῦ Ὁχλᾶς ὑπήκουσαν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν Ἀπόστολον, καὶ ἐπραξάν ἀγαθοεργίαν, φοβούμενοι τὸν Κύριον θὰ ἀνταμειφθῶσιν ἰδιαζόντως.

167. Ὅσοι δὲν προοῦνται εἰς τὴν ἀγγελίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ἐπακούουσι τὴν πίστιν αὐτῶν λέγοντες· ὁ Θεὸς ἀρκεῖ δι' ἡμᾶς, εἶναι ἐξαρκετος εὐεργέτης.

168. Οὗτοι πληροῦνται ἀγαλλιάσεως τοῦ Κυρίου, οὐδὲν δυστύχημα ὑποφέρουσιν, καὶ ἀκολουθοῦσι τὰς βουλὰς τοῦ Θεοῦ, οὐτινος ἡ ἐλευθερία εἶναι ἄπειρος.

169. Ὁ Σατανᾶς συχνὰ ἀποθαρρύνει τοὺς ὁπαδοὺς αὐτοῦ· μὴ φοβῆσθε αὐτόν, ἐμὲ φοβήθητε, ἐὰν ἦσθε πιστοί.

170. Οἱ κλίνοντες πρὸς τὴν ἀπιστίαν, δὲν σοὶ προξενοῦσι βαρύνειαν, κατ' οὐδὲν δύνανται νὰ βλάψωσι τὸν Θεόν. Ὁ Κύριος θὰ ἀνταμειφθῇ αὐτοῖς οἰανδήποτε θέσιν ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ, καὶ σκληρῶς βασανισθῶσιν.

171. Οἱ ἀγοράζοντες τὴν ἀπιστίαν διὰ τῆς πίστεως, κατ' οὐ βλάπτουσι τὸν Θεόν, καὶ ἐξουσιν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

172. Ἀς μὴ φρονῶσιν οἱ ἄπιστοι ὅτι ἐὰν δίδωμεν αὐτοῖς μακροβιότητα, εἶναι ἀγαθὸν τοῦτο. Δίδομεν αὐτοῖς μακροβιότητα ἵνα ἐπακούσωσι τὰς ἀνεμίας αὐτῶν. Ἐπονείδιστος τιμωρία ἀναμένει αὐτοὺς.

173. Δὲν θὰ ἀφήσῃ ὁ Θεὸς τοὺς πιστοὺς εἰς ἣν εὐρίσκονται καταστάσιν· θὰ διαχωρίσῃ τοὺς μοχθηροὺς ἀπὸ τοὺς ἀγαθοὺς.

174. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἀποκαλύψῃ εἰς ἡμᾶς τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρυφά· Ἐκλέγει ὃν βούλεται ἐκ τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ καὶ ἐμπιστεύεται αὐτὰ. Πιστεύετε ὅθεν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ· Ἐὰν πιστεύητε καὶ φοβηθῆτε, θὰ ἀμειφθῆτε γενναίως.

175. Ἄς μὴ φρονῶσιν οἱ φειδωλοὶ ὅτι φειδωλοὶ ὄντες εἰς τὰ ἀγαθὰ ἅτινα ἐπιδαφιλεῖ αὐτοῖς ὁ Θεὸς θὰ εὐτυχήσωσι τὸναντίον ἢ φειδωλίας των θὰ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτοὺς δυστυχίαν.

176. Τὰ ἐκ φειδωλίας ἀγαθὰ, ὡς περιδέραια θὰ φέρωσι περίξ τοῦ τραχήλου, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως¹. Ἡ κληρονομία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς τῷ Θεῷ ἀνήκει. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

177. Ὁ Θεὸς ἤκουσεν ἐκείνους οἵτινες εἶπον· ὁ Θεὸς εἶναι πτωχὸς καὶ ἡμεῖς πλούσιοι². Θὰ δώτωσι λόγον διὰ ταῦτα, ὡς καὶ διότι ἐφάρνευσαν ἀδίκως τοὺς Προφῆτας· θὰ εἰπῶσι δὲ εἰς αὐτοὺς· ἀποτίσατε τὴν ποινὴν τοῦ πυρός.

178. Δι' ἀμειβὴν τῶν ἔργων ὑμῶν, καθότι ὁ Κύριος δὲν ἀδικεῖ τοὺς δούλους αὐτοῦ.

179. Εἰς τοὺς λέγοντας· ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη ἡμῖν νὰ μὴ πιστεύσωμεν εἰς τινα προφήτην, ἢ μόνον ὅταν παρουσιάσῃ πρὸς ἡμᾶς προσφορὰν τινα ἣν θέλει καταστρέφει ἀμέσως τὸ πῦρ τοῦ οὐρανοῦ.

180. Ἀπάντησον ἡλθον πρὸ ἐμοῦ ἀπόστολοι ποιοῦντες θαύματα, καὶ ἐκεῖνος περὶ τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖτε. Διατί λοιπὸν ἐφρονέυσατε αὐτούς; ὁμολογήσατε ἐὰν εἰσθε εἰλικρινεῖς.

181. Ἐὰν σὲ διαψεύσωσιν, οὗτοι διέψευσαν καὶ τοὺς πρὸ σοῦ ἀποστόλους, καίπερ θαυματουργήσαντας καὶ κομίσαντας τὸ ψαλτήριον καὶ τὸ φωτοβόλον βιβλίον³.

182. Ἐκάστη ψυχὴ θὰ δοκιμάσῃ τὸν θάνατον, θὰ ἀνταμειφθῇ δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως. Ὅστις ἀπορύγῃ τὸ πῦρ τῆς Γέεννης καὶ εἰσέλθῃ εἰς τὸν Παράδεισον θὰ ἦναι εὐδαίμων, ἐνῷ ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι ματαία ἀγαλλίασις.

183. Θὰ δοκιμασθῇτε ἐπὶ τοῦ πλούτου ὑμῶν, καὶ ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, θὰ ἐξυβρισθῇτε ἀπὸ τοῦ ὀπαδοῦς τῶν Γραφῶν καὶ ἀπὸ τοὺς πολυθεύστας, πλὴν ἐγκαρτερεῖτε μεθ' ὑπομονῆς καὶ φοβήθητε τὸν Κύριον ὑμῶν, καθότι τὰ πάντα εὐρίσκονται εἰς τὰς αἰωνίους βουλὰς.

184. Οἱ Ἑβραῖοι ὑπεσχέθησαν τῷ Θεῷ νὰ ἐρμηνεύσωσι τὴν Πεντάτευχον εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ οὐχὶ νὰ ἀποκρύψωσιν αὐτήν· οὗτοι ὅμως περιεφρόνησαν, πωλήσαντες αὐτήν εἰς εὐτελεῖ τιμὴν. Ὅποιον βδελυρὸν ἐμπόρευμα ἔλαβον εἰς ἀντάλλαγμα!

185. Πιστεύετε ὅτι οἱ εὐφραινόμενοι ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν, ἢ οἱ προσ-

¹ Ὁ Μωάμεθ ὀνειδίζει ἐνταῦθα Ἀραβὸς τινες, οἵτινες ὀλίγον ἐφρόντιζον νὰ ἀποτίσωσι τὴν συνεισφορὰν των. Ἐδήλωσεν ὅτι οἱ φιλάρχοι θὰ φέρωσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως εἰς τὸν λαὸν των ἄνιν, δίκην περιδεραιῶν.

² Ὁ Μωάμεθ δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τῆς φυλῆς τοῦ Καϊνὰ ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ἀσπασθῶσι τὸν Ἰσλαμισμόν, μεταχειρισθῆς σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἐξῆς ἀλλογορικὴν ἐκφράσιν· «Δυνάσατε γενναίως τὸν Κύριον.» Οἱ Ἰουδαῖοι ἐμπαιζόντες τὴν ἐκφράσιν ταύτην τοῦ Προφήτου, ἔλεγον· «Ὁ Θεὸς ἄρα εἶναι πτωχὸς ἀφοῦ ἔχει χρυσὸν θανείου.»

³ Φωτοβόλον ἢ φαινὴν βιβλίον εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον.

παθούντες νὰ δοξασθῶσι δι' ὅ,τι δὲν ἐπραξαν, εἶναι ἀπηλλαγμένοι κολάσεως; Ἐπώδυνος τιμωρία ἀναμένει αὐτούς.

186. Ὁ Θεὸς εἶναι βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς· ὁ Θεὸς παντοδύναμος.

187. Ἐν τῇ δημιουργίᾳ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, ἐν τῇ δια τῶν νυκτῶν καὶ ἡμερῶν, ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς ἐχέφρονας.

188. Ὅσοι μνημονεύουσι τὸν Θεὸν ὄρθιοι, κεκλιμένοι, κοιμώμενοι διαλογίζονται τὴν δημιουργίαν τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, λέγοντες· Κύριε, σὺ δὲν ἐποίησας ταῦτα πάντα ἐπὶ ματαίῳ. Παράσχου, Κύριε, καὶ σῶσον ἡμᾶς ἐκ τῆς τιμωρίας τοῦ πυρός.

189. Κύριε, ἐκεῖνος ὃν θὰ εἰσαγάγῃς εἰς τὸ πῦρ θὰ κατασιχνυθῇ· ἀσεβεῖς δὲν θὰ λάβωσι βοήθειαν.

190. Κύριε, ἠκούσαμεν κήρυκα, προσκαλοῦντα εἰς τὴν πίστιν λέγοντα· πιστεύσατε εἰς τὸν Κύριον ὑμῶν· καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν.

191. Κύριε, συγχώρησον τὰ σφάλματα ἡμῶν, ἐξάλειψον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ὅπως τελευτήσωμεν ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μακάρων.

192. Κύριε, δός ἡμῖν ὅ,τι ὑπεσχέθης διὰ τῶν ἀποστόλων σου, μὴ καταθλίψῃς ἡμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξεγέρσεως. Σὺ δὲν παρὰ τὴν ἐλπίδα σου εἶπες τὰς ἐπαγγελίας σου.

193. Ὁ Κύριος ἀπήντησεν εἰς αὐτούς, λέγων· Οὐδεμία ἐκ τῶν ἐλπίδων ὑμῶν θὰ ἀπολεσθῇ, οὔτε ἄρρενος, οὔτε θήλειος. Αἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες γίνονται ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

194. Θὰ ἐξάλειψω τὰς ἀνομίας τῶν μετοικησάντων καὶ ἀποπεμφθέντων ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν, οἵτινες ἐπολέμησαν καὶ ἐφρονεύθησαν ὑπερηφανείᾳ. Θὰ εἰσαγάγω αὐτούς εἰς κήπους ἐπιπόρτους.

195. Αὕτη εἶναι ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμοιβή. Ὁ Κύριος προσδιορίζει τὴν δόξαν τῆς πλουσίας.

196. Μὴ σὲ πλανᾷ ἡ εὐδαιμονία τῶν ἀπίστων· εἶναι βρυχυρὰ εὐφροσύνη. Ἡ κατοικία αὐτῶν ἔσται ἡ Γέεννα. Οἷον κακὸν ὁ ἄδολος.

197. Ἄλλ' οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον θὰ εἰσέλθωσιν εἰς κήπους ἐπιπόρτους, ἐνθα θὰ μένωσιν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Αὕτη ἔσται ἡ ἀνταμοιβὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶν τὸ προερχόμενον παρὰ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀγαθὸν καὶ δίκαιον.

198. Τινὲς ἐκ τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν πιστεύουσιν εἰς ὅ,τι καὶ ἐπέμψθη εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς αὐτούς, γονυπετοῦσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκποιοῦσι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εἰς εὐτελῆ τιμὴν.

199. Οὗτοι θὰ ἀνταμειφθῶσι παρὰ τοῦ Κυρίου των, ὅστις τὰς καταλογίζει τοὺς ἀνθρώπους.

200. Ὅσοι πιστοὶ! ἐγκαρτερεῖτε, διδάξετε εἰς τοὺς ἄλλους ὑμῶν τὴν νῆν, ἵνα σταθεροί, φοβῆσθε τὸν Θεόν, καὶ θὰ εὐδαιμονήσητε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἐν Μεδίνῃ. Ἐδάφια 175.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦτος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὡ ἄνθρωποι! φοβήθητε τὸν Κύριον ὑμῶν ὅστις ἐπλασεν ὑμᾶς ἐξ ἐνὸς μόνου ὄντος, πλάσας ἐξ αὐτοῦ τὴν σύντροφόν του καὶ ἐξ ἀμφοτέρων πολλοὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Φοβήθητε τὸν Θεὸν ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ποιεῖτε ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλους αἰτήσεις¹. Σεβάσθητε τὰ σπλάγχνα ἅτινα ἔφερον ὑμᾶς. Ὁ Κύριος ἐφορᾷ εἰς τὰ ἔργα ὑμῶν.

2. Ἀποδώσατε εἰς τὰ ὀρφανὰ τὴν περιουσίαν αὐτῶν. Μὴ ἀντικαθίστατε διὰ τοῦ κακοῦ τὸ καλόν². Μὴ καταστρέφετε τὸν πλοῦτον αὐτῶν, συγχέοντες αὐτὸν μετὰ τοῦ ἡμετέρου, διότι μεγάλως ἀμαρτάνετε.

3. Ἐὰν φοβῆσθε μήπως ἀδικήσητε τὰ ὀρφανὰ, μὴ λαμβάνετε συζύγους, ἢ δύο, τρεῖς ἢ καὶ τέσσαρας ἐκ τῶν γυναικῶν τῆς ἀρεσκείας ὑμῶν. Ἐὰν εἰσέτι φοβῆσθε μὴ ἀδικήσητε αὐτὰ, μὴ νυμφευθῆτε ἢ μίαν μόνην, ἢ ὅ,τι προμηθευθῇ ἢ δεξιὰ ὑμῶν³. Ἡ διαγωγὴ αὕτη θὰ ὑψώσῃ ὑμᾶς. Ὅρισατε ἐλευθέρως εἰς τὰς γυναῖκας τὴν προίκα αὐτῶν καὶ ἂν αὐταὶ ἐκουσίως δώσωσιν ὑμῖν μέρος αὐτῆς, μεταχειρίσθητε αὐτὸ ἐν εὐρίῃ πρὸς ὄφελος ὑμῶν.

4. Μὴ παραδίδετε εἰς τοὺς ἄφρονas⁴ τὴν περιουσίαν, ἣν ὁ Θεὸς ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν ἐπίβλεψιν καὶ ἐπαγρύπνησιν ὑμῶν· δώσατε ὅμως αὐτοῖς τροφὴν καὶ ἱματισμὸν, μεταχειριζόμενοι αὐτοὺς εὐμενῶς.

5. Δοκιμάσατε τὰς διανοητικὰς δυνάμεις τῶν ὀρφανῶν μέχρι τῆς ἡλικίας καθ' ἣν δύνανται νὰ λάβωσι γυναῖκα, καὶ ἂν ἔχωσι τὸν νοῦν ὑγιᾶ, τότε παραδώσατε αὐτοῖς τὴν περιουσίαν αὐτῶν. Προσέχετε ὅμως μὴ καταδαπανῶσιν αὐτὴν ἄσώτως.

9. Καὶ ἂν οὗτοι ἐνηλικιωθῶσιν. Ὁ εὖπορος κηδεμὼν δὲν πρέπει νὰ οἰκαιοποιῇται τὴν περιουσίαν τῶν ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτοῦ ἀνηλίκων, ὁ δὲ πτωχὸς ὅς μεταχειρίζεται αὐτὴν μετὰ φρονήσεως.

¹ Οἱ Ἀραβες συνειθίζον ἀρχαιοῖεν ζητοῦντές τι νὰ λέγωσιν, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ. ὅτε, κάμετε κτλ.

² Ἐννοεῖ τὴν κληρονομίαν τῶν ὀρφανῶν ἣν κατεκράτουν, μὴ θέλοντες νὰ ἀποδώσωσιν αὐτήν.

³ Ἐννοεῖ δούλην ἀργυρώνητον ἢ αἰχμάλωτον.

⁴ Ἡ λέξις αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς ἀνηλίκους ὀρφανούς, δυναμένους νὰ κατασπαταλήσωσι τὴν εἰς αὐτοὺς ἀνήκουσαν περιουσίαν.

7. Ὅποτεν παραδώσητε αὐτοῖς τὴν περιουσίαν αὐτῶν πρὸς τούτο παρουσίᾳ μαρτύρων. Ἀρκεῖ ὅτι ὁ Θεὸς καταλογίζει τὰ ἔργα ὑμῶν.

8. Οἱ ἄνδρες θὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας τῶν γονέων αὐτῶν καὶ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τῶν ἐν μερίδιον. Ἡ γυναῖκες ὡσαύτως θὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας τῶν γονέων καὶ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν αὐτῶν ἐν μερίδιον. Ἡ κληρονομία εἶναι μεγάλη εἴτε μικρά, εἰς αὐτοὺς ὀφείλεται ὁρισμὸς μερίδιον.

9. Ὅταν οἱ συγγενεῖς, τὰ ὀρφανὰ καὶ οἱ πτωχοὶ εἶναι παρόντες τὴν διανομὴν, φροντίσατε ὅπως δοθῇ τι αὐτοῖς, μεταχειριζόμενοι αὐτοὺς εὐμενῶς.

10. Ὅσοι φοβοῦνται μήπως ἐγκαταλίπωσι τέκνα ἀνήλικα, ἃς καταχερῶνται τῆς θέσεως τῶν ὀρφανῶν, ἃς φοβῶνται τὸν Θεόν καὶ μὴ προσφέρωσι λόγους δριμεῖς.

11. Οἱ καταβεροχθίζοντες ἀπλήστως τὴν περιουσίαν τῶν ὀρφανῶν εἰσάγουσι πῦρ εἰς τὰ σπλάγχνα τῶν, καὶ θὰ κατακαῶσι μίαν ἡμέραν ἐκ τῆς πυριπνύου φλογὸς αὐτῶν.

12. Ὁ Θεὸς ἐντέλλεται ὑμῖν, κατὰ τὴν διανομὴν τῆς περιουσίας ὑμῶν πρὸς τὰ τέκνα σας, νὰ δίδητε εἰς τὸν υἱὸν τὸ μερίδιον δύο ἢ τρεῖς γατέρων· ἐὰν δὲ δὲν ἔχητε ἢ μόνον θυγατέρας, καὶ αὐταὶ εἰσι πλεονεκτήματα τῶν δύο, θὰ λαμβάνωσι τὰ δύο τρίτα ἐκ τῆς περιουσίας· ἢ καὶ μία μόνον θὰ λαμβάνῃ τὸ ἡμισυ αὐτῆς. Ἐκαστος τῶν γονέων τοῦ ἀποβιώσαντος θὰ λαμβάνῃ τὸ ἕκτον τῆς περιουσίας, ἐὰν ἐγκαταλείπῃ υἱόν· ἐὰν ὁμοῦ δὲν ἀφήσῃ οὐδένα, καὶ κληρονομήσωσιν οἱ ἀδελφοὶ ἢ μήτηρ θὰ λαμβάνῃ τὸ τρίτον· ἐὰν δὲ ἔχῃ ἀδελφὸν ἢ μήτηρ θὰ λαμβάνῃ τὸ ἕκτον, ἂν οὐ πληρωθῶσι τὰ κληροδοτήματα καὶ τὰ χρεὲς τοῦ διαθέτου. Ἀγνοεῖτε τίνες ἐκ τῶν συγγενῶν ἢ τῶν τέκνων ὑμῶν ἔσονται ὠφελιμώτεροι πρὸς ὑμᾶς. Οὗτός ἐστιν ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, τοῦ πολυδαυοῦς καὶ σοφοῦ.

13. Ἐκ τῆς περιουσίας τῆς συζύγου ὑμῶν θὰ λαμβάνητε τὸ ἡμισυ· ἐὰν αὕτη ἀποβιώσῃ ἄνευ τέκνων, καὶ τὸ τέταρτον· ἐὰν ἀφήσῃ τέκνα, ἀπὸ ἀφαιρεθῶσι τὰ κληροδοτήματα καὶ τὰ χρεὲς.

14. Αἱ γυναῖκες ὑμῶν θὰ λαμβάνωσι τὸ τέταρτον τῆς ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας ὑμῶν, ἐὰν δὲν ἀφήσῃτε υἱούς· ἐὰν δὲ ἔχητε υἱοὺς, θὰ λαμβάνωσι τὸ ὄγδοον μόνον ἀφαιρουμένων πάντοτε τῶν κληροδοτημάτων καὶ τῶν χρεῶν.

15. Ἐὰν ἀνὴρ τις λάβῃ κληρονομίαν ἐκ τίνος μεμακρυσμένου σκευογενοῦς, ἀνδρὸς ἢ γυναικὸς, ὀφείλει, ἐὰν ὁ ἀποβιώσας ἔχῃ ἀδελφὸν ἢ ἀδελφὴν, νὰ δώσῃ εἰς ἑκάτερον τὸ ἕκτον ἐκ τῆς κληρονομίας, ἀφαιρουμένων τῶν κληροδοτημάτων καὶ χρεῶν.

16. Ἄνευ βλάβης τῶν κληρονόμων. Αὐτὰ εἶναι ὅσα ὁ Θεὸς παρὰγγέλλει ὑμῖν, ὅστις εἶναι σοφὸς καὶ πολυέλεος.

17. Τοιαῦται αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ὑπακούων εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ θὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς ἐπιρρύτων κήπων ἔνθα θὰ διαμεῖνῃ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα· αὕτη εἶναι μεγίστη εὐδαιμονία.

18. Ὁ μὴ ὑπακούων εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, παραβαίνων δὲ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ αἰῶνιον πῦρ τῆς Γέεννης, καταδεδικασμένος εἰς ἱπονειδίστους βασάνους.

19. Ἐὰν γυνὴ τις ὑμῶν πράξῃ ἀτιμίαν τινὰ¹, προσκαλέσατε τίσ-
σαρας μάρτυρας ἐξ ὑμῶν, καὶ ἂν οὗτοι καταμαρτυρήσωσι, τότε κλεί-
σατε αὐτὴν εἰς τὸν οἶκον, μέχρι τοῦ θανάτου τῆς, ἥ μέχρις οὗ προ-
μηθεύσῃ αὐτῇ ὁ Θεὸς μέσον σωτηρίας.

20. Ὅταν δύο ἄτομα πράξωσιν αἰσχρουργίαν, τιμωρήσατε ἀμφο-
τέρους· ἐὰν μετανοήσωσι καὶ βελτιωθῶσιν, ἄφετε αὐτοὺς ἡσυχούς,
καθότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ νὰ συγχωρῇ καὶ εἶναι ἐλεήμων².

21. Ὁ Θεὸς συγχωρεῖ ὅσους ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν ἁμαρτήσωσι καὶ
ἄμέσως μετανοήσωσιν. Ὁ Κύριος συγχωρεῖ αὐτοὺς ὡς πανδαῆς καὶ
σοφός.

22. Δὲν ὠφελεῖ ἡ μετάνοια ἐκείνους οἵτινες ἐμμένουσιν εἰς τὸ κακόν,
καὶ ἐκεῖνον ὅστις, πλησιάζοντος τοῦ θανάτου, κράζει· «Μετανοῶ.»
Ἐπίσης δὲν ὠφελεῖ καὶ τοὺς ἐν ἀπιστίᾳ θνήσκοντας. Δι' αὐτοὺς ἦτοι-
μάσαμεν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

23. Ὡ πιστοί! δὲν ἐπιτρέπεται ὑμῖν νὰ καθίστασθε κληρονόμοι
τῶν γυναικῶν ἐναντίον τῆς θελήσεως αὐτῶν, οὔτε νὰ ἐμποδίζητε αὐ-
τὰς νὰ συζευχθῶσιν, ἀφοῦ ὑμεῖς διαζευχθῆτε αὐτάς σκοποῦντες ν' ἀ-
φαιρέσητε μέρος τῆς περιουσίας ἣν ἐδώκατε εἰς αὐτάς, ἐκτὸς ἐὰν ἦναι
ἐνοχοὶ προφανοῦς ἐγκλήματος. Ἔστε εὐμενεῖς πρὸς αὐτάς. Ἐὰν μεταξὺ
τῶν ὑμετέρων γυναικῶν ὑπάρχωσιν τινες τὰς ὁποίας ἀποστρέψατε, πι-
θανὸν νὰ μισήτε ὑμεῖς πράγμα εἰς δ.ὲ Θεὸς ἐναπέθεσεν ἅπειρα ἀγαθὰ.

24. Ἐὰν θελήσητε νὰ διαζευχθῆτε γυναῖκα ἣν ἐπροικίσατε δι' ἐνὸς
ταλάντου³, ὅπως συζευχθῆτε ἑτέραν, ἀφήσατε εἰς τὴν πρώτην ὁλόκλη-
ρον τὴν προῖκα. Θέλετε νὰ ἀφαιρέσητε αὐτὴν ἀδίκως καὶ παρανόμως;

25. Καὶ πῶς ἠθέλετε ἀφαιρέσειν αὐτὴν ἐνῶ ἀμφοτέροι συνεζήσατε
ἑμou, ἡ δὲ σύζυγος ὑμῶν ἐδωκε τὸν θρησκευτικὸν ὄρκον;

26. Μὴ νυμφεύσθε γυναῖκα, ἣν ἐνυμφεῦθη ὁ πατὴρ ὑμῶν τοῦτο

¹ Πρόκειται περὶ τῆς πορνείας καὶ τῆς μοιχείας, καθότι ἡ ἀραβικὴ λέξις Νίσα (γυνή), ἐνταῦθα δὲν ὀρίζει ἀκριβῶς τὴν σύζυγον. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰσλαμισμοῦ, ἡ ἐνοχος γυνὴ ἐκτίετο ζῶσα. Ἡ ποινὴ αὕτη δὲν ἐτάχεται ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ Κορανίου. Ἀπο-
λούθως καθιερώθη ἡ ποινὴ τῆς μαστιγώσεως καὶ τῆς ἀποπομπῆς διὰ τὴν ἁγασμον. Ὡς
πρὸς τὴν μοιχείαν, ἡ Σύνταγμα διαλαμβάνει τὴν λιθοβολήσιν. Ἀκριβεστέρως περιγραφὴ εὑ-
ρίσκει εἰς τὸ ΚΑ' κεφ. τοῦ Κορανίου.

² Φρονοῦσιν οἱ ὑπακύντες τὴν παιδερσσίαν· αἱ δὲ λέξεις· «Τιμωρήσατε ἀμφοτέ-
ρους» ἐρμηνεύονται παρὰ τῶν Σχολιαστῶν τοῦ Κορανίου, «Ἐπιπλήξατε τοὺς δημοσίως
ἢ κολαρίσατε αὐτοὺς διὰ τῶν εὐμαρίδων (παντοῦφρων)».

³ Περὶ τοῦ τάλαντου, βρ. κεφ. Γ'. τὴν σημείωσιν τοῦ 68 ἐδαφίου

αἰσχρότης καὶ βδελυγμία ἐστὶ, καὶ κακὴ συνήθεια. Μὴ ζητεῖτε καινотομίας, ἀλλ' ἀρκέσθητε εἰς τὰς ὑπαρχούσας συνηθείας.

27. Ἀπαγορεύεται ὑμῖν νὰ λαμβάνητε εἰς σύζυγον τὴν μητέρα σας, τὰς θυγατέρας σας, τὰς ἀδελφάς σας, τὰς ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς θείας σας, τὰς ἀνεψιάς, θυγατέρας τοῦ ἀδελφοῦ σας ἢ τῆς ἀδελφῆς σας¹, τὰς τροφούς αἵτινες ἐθήλασαν ὑμᾶς, τὰς ὁμογαλάκτους ἀδελφάς σας, τὰς πενθεράς σας, τὰς ἐν τῇ κηδεμονίᾳ ὑμῶν ἐμπιστευθείσας νεάνιδας καὶ τεχθείσας ἐκ γυναικῶν μεθ' ὧν συνεζήσατε. Ἐὰν ὅμως δὲν συνεζήσατε μετ' αὐτῶν, δὲν ἁμαρτάνετε ἂν τὰς σύζευχῃτε. Ὡσαύτως μὴ νυμφεύεσθε μετὰ τῶν ἐκγόνων σας, μήτε λαμβάνετε συζύγους δύο ἀδελφάς. Ἐὰν ὅμως περιπέσητε μετ' αὐτῶν πρὶν εἰς ἁμαρτίαν καὶ εἴτα τὰς νυμφευθῇτε, ὁ Θεὸς θὰ φανῇ ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

28. Δὲν ἐπιτρέπεται ὑμῖν νὰ λαμβάνητε σύζυγον ἐκ τῶν ἐλευθέρων ὑπάνδρων γυναικῶν, ἐκτός ἂν κατακτήσῃτε αὐτάς διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἐφ' ὑμῶν νόμος τοῦ Θεοῦ. Ἐν τούτοις ἐπιτρέπεται ὑμῖν νὰ λαμβάνητε συζύγους διὰ τοῦ ἀργυρίου ὑμῶν ἃς θὰ μεταχειρίζεσθε εὐπρεπῶς. Δώσατε τὴν ὑποσχεθείσαν προίκα εἰς ἐκείνην μεθ' ἧς συνεζήσατε, τοῦτο εἶναι ἱερὸν καθήκον. Δὲν ἁμαρτάνει τις ἂν ποιῇ συμφωνίαν ἀνωτέρας ἐκείνων ἃς διαλαμβάνει ὁ νόμος. Ὁ Κύριος εἶναι πολυέλεος καὶ σοφός.

29. Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ λάβῃ ὡς σύζυγον διακεκριμένην καὶ πιστὴν γυναῖκα, ἃς λάβῃ πιστὴν ἀργυρώνητον. Ὁ Θεὸς ἐγὼ τὴν πίστιν ὑμῶν. Πάντες κατάγεσθε ὁ εἰς ἐκ τοῦ ἐτέρου καὶ παρὰ τοῦ κοινου πατρὸς Ἀδὰμ. Μὴ νυμφεύεσθε ἀργυρωνήτους δούλας ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ δεσπότου αὐτῶν. Προικίσατε αὐτάς ἐξ ἰσοῦ. Αὗται δὲ ὀφείλουσι νὰ ὑποταπειναί, ἐγκρατεῖς καὶ νὰ μὴ ἔχωσιν ἐραστάς.

30. Ἐὰν μετὰ τὸν γάμον πράξωσι μοιχείαν, τότε ἐπιβάλλετε αὐτάς τὸ ἥμισυ τῆς εἰς τὰς ἐλευτέρας γυναῖκας ἐπιβαλλομένης ποινῆς. Ὁ νόμος οὗτος ὥρισθη ὑπὲρ ἐκείνου ὅστις φοβούμενος μὴ ὑποπέσῃ ἁμαρτίαν, μένει ἄγαμος. Ἀξίον ὅμως εἶναι δι' ὑμᾶς ἡ ἐγκράτεια. Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

31. Ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ ὑμῖν τὰς βουλήσεις αὐτοῦ σαφῶς, καὶ προσπαθεῖ νὰ ὁδηγήσῃ ὑμᾶς εἰς τὴν ὁδὸν τῶν προπατόρων ὑμῶν. Αὐτὸς δεχθῇ τὴν μετάνοιαν ὑμῶν ὡς πολυδαῆς καὶ σοφός.

32. Ὁ Θεὸς ἐπιθυμεῖ νὰ συγχωρήσῃ ὑμᾶς, ἀλλ' οἱ ἀκολουθοῦντες τὰ πάθη αὐτῶν προσπαθοῦσι νὰ παρασύρῳσιν ὑμᾶς εἰς κατωφέρειαν.

¹ Οἱ Ἀραβες καλοῦσι τὸν μὲν ἐκ πατρὸς θεῖον Ἀμ, τὸν δὲ ἐκ μητρὸς Χάλ, τοὺς ἀδελφοὺς ἀνεψίους Ἀουλάδ-Ἀχ, τοὺς ἐξ ἀδελφῆς, Ἀουλάδ-Ὀχτ. Ἐπίσης, τοὺς μὲν πατὸς ἐξαδέλφους καλοῦσιν Ἀουλάδ-Ἀμ, τοὺς δὲ ἐκ μητρὸς Ἀουλάδ-Χάλ.

² Τὸ χωρίον τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ποινὴ τῆς μοιχείας δὲν ἦτο ἡ τοῦ θανάτου, ὡς δὲν θὰ ἔβλεπον. Ὁ ἐπιβάλλων εἰς αὐτάς τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς.

πολύ τραχείαν. Ὁ Θεὸς ἐπιθυμεῖ νὰ ἐλαφρύνῃ τὸν ζυγὸν ὑμῶν, καθότι ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη φύσει ἀδύνατος.

33. Ὡ πιστοί! μὴ φθείρετε μεταξὺ ὑμῶν τὸν πλοῦτόν σας ἐπὶ ματαίῳ¹. Συγκαλλάττεσθε τῇ ἀμοιβαίᾳ συναινέσαι μὴ φονεύετε ἑαυτοὺς μόνοι· ὁ Κύριος εἶναι εὖσπλαγχνος.

34. Θὰ καταστρέψωμεν διὰ τοῦ πυρός τὸν διάγοντα κακῶς καὶ ἀδίκως. Τοῦτο ῥᾷδιόν ἐστι τῷ Θεῷ.

35. Ἐὰν ἀποφύγητε τὰς μεγάλας παρανομίας ὥς ἀπαγορεύεται ὑμῖν νὰ πράξητε, θὰ συγχωρήσωμεν τὰ σφάλματα ὑμῶν καὶ θὰ προμηθεύσωμεν ὑμῖν ἔντιμον εἰσόδον εἰς τὴν παράδεισον.

36. Μὴ ἐπιθυμεῖτε τὰ ἀγαθὰ δι' ὧν ὁ Θεὸς ὕψωσε τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν δέ. Ἐκαστος ἀνὴρ θὰ λάβῃ τὸ μερίδιον ὅπερ ἐκέρδησεν. Ἐπίσης καὶ ἐκάστη γυνὴ θὰ λάβῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῆς. Ὁ Κύριος εἶναι πάνσοφος.

37. Ὡρίσαμεν ἤδη εἰς ἕκαστον τῶν κληρονόμων, τῶν δικαιουμένων νὰ λάβωσι τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν περιουσίαν παρὰ τῶν γονέων αὐτῶν, παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ παρ' ἐκείνων μεθ' ὧν συνεφωνήσατε. Ἀπόδοτε ἐκάστῳ τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ μερίδιον, ὁ δὲ Κύριος ἐφορᾷ εἰς τὰ ἔργα ὑμῶν.

38. Οἱ ἄνδρες εἶναι ἀνώτεροι τῶν γυναικῶν ἕνεκα τῆς ιδιότητος δι' ἧς ὁ Θεὸς ὕψωσε τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν δέ, καὶ διότι οἱ ἄνδρες προκίτρουσι τὰς γυναῖκας ἐκ τοῦ πλοῦτου αὐτῶν. Αἱ ἐνάρετοι γυναῖκες εἶναι εὐπειθεῖς καὶ ὑπήκοοι, τηροῦσι μετὰ προσοχῆς, κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς διέταξε νὰ τηρῆται ἀνέπαφον². Ὀνειδίζετε ἐκείνας ὧν τὴν ἀπειθείαν πτοεῖσθε· θέλετε ὁρίσαι εἰς αὐτὰς χωριστὴν κοίτην, τύπτοντες αὐτὰς. Ἐὰν ὁμῶς ὑπακούωσιν εἰς ὑμᾶς, ἔστε πρὸς αὐτὰς εὐμενεῖς. Ὁ δὲ Κύριος εἶναι ὕψιστος καὶ μέγας.

39. Ἐὰν φοβῆσθε διαίρεσιν τινα μεταξὺ τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκας, ἔστε ὡς διαίτητὴν ἕνα μὲν ἐκ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀνδρὸς ἐκλεγόμενον, ἕτερον δὲ ἐκ τῆς οἰκογενείας τῆς γυναίκας. Ἐὰν τὸ ἀνδρόγυνον θελήσῃ τὴν συνδιαλλαγὴν, ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ αὐτοῖς ὁμόνοιαν, διότι εἶναι σοφὸς καὶ τὰ πάντα εἰδώς.

40. Λατρεύετε τὸν Θεὸν καὶ μὴ ἑξομοιοῦτε αὐτὸν πρὸς ἑτέρους. Ἔστε εὐμενεῖς πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς ὑμῶν, πρὸς τὰ ὀρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς, πρὸς τοὺς γείτονas ὑμῶν τοὺς συνδεδεμένους μεθ' ὑμῶν διὰ τοῦ δεσμοῦ τῆς συγγενείας, ἢ καὶ τοὺς μὴ τοιοῦτους, πρὸς τοὺς φίλους καὶ ὁδοιπόρους καὶ πρὸς τοὺς ἀργυρωνήτους δούλους ὑμῶν. Ὁ Κύριος δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἁλαζόνας καὶ ὑπερφιάλους.

¹ Οἱ Σχολασταὶ ἐννοοῦν τὴν τοκογλυφίαν, τὰ τυχερὰ παιγνίδια, τὰ δῶρα πρὸς διαφθορὰν δικαστῶν, κτλ., κτλ.

² Δηλαδὴ ἑαυτὰς καὶ τὴν περιουσίαν τῶν συζύγων αὐτῶν.

41. Βδελύττεται τοὺς φιλαργύρους, οἵτινες συνιστῶσι τὴν φιλαργίαν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, ἀποκρύπτοντες ἐπιμελῶς τὰ ἀγαθὰ ἃ παρεχώρησεν αὐτοῖς ὁ Θεός. Ἡτοιμάσαμεν τοῖς ἀπίστοις ἐπονειδιστικὰ τιμωρίαν.

42. Ὁ Θεός ἀποστρέφεται τοὺς ἐλεοῦντας πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πιστεύοντας εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν. Ὁ ἔχων ἐναντὶ τὸν Σατανᾶν, ἔχει κακὸν σύντροπον.

43. Τί θὰ ἀπολέσωσιν ἐὰν πιστεύσωσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἐσχάτην ἡμέραν, ἐλεοῦντες ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἅτινα ὁ Κύριος παρεχώρησεν αὐτοῖς; Ὁ Θεός ἔγνω τὰ ἔργα αὐτῶν.

44. Ὁ Θεός δὲν θὰ ἀδικήσῃ οὐδένα, οὔτε κατὰ τὸ βάρος ἐνδεδυσκαλίου¹, μίαν καλὴν πρᾶξιν θὰ ἀνταμείψῃ διπλάσιως, ἀποδίδων γαίαν ἀμοιβήν.

45. Τί θὰ ποιήσωσιν οἱ κακοὶ ὅπότεν παρουσιάσωμεν πρὸς αὐτοὺς μάρτυρας ἐξ ὅλων τῶν λαῶν καὶ καταμαρτυρήσωσιν αὐτῶν, ζητήσωμεν δὲ τὴν μαρτυρίαν σου²; Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ ἄπιστοι καὶ ὁ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὸν ἀπόστολον θὰ ἐπιθυμήσωσιν ὅπως κρυβῶσιν τὰ ἔγκατα τῆς γῆς. Πλὴν οὐδὲν ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν θὰ δυνηθῶσι ἀποκρύψωσιν ἀπὸ τὸν Θεόν.

46. Ὡ πιστοὶ! μὴ προσεύχεσθε ἐνῷ εἰσθε μεθύοντες· ἀνακρίνετε ἑαυτοὺς ὡς οὐ συνελθόντες αἰσθανθῆτε ὅτι προφέρετε. Ὡσαύτως μὴ προσεύχεσθε ἐνῷ εἰσθε ἀκάθαρτοι· ὀφείλετε νὰ νιφθῆτε πρότερον, ἐκτὸς ἐὰν ἐρίσκεσθε εἰς ὁδοποιρίαν. Ἐὰν ἀσθενῆτε ἢ ταξιδεύητε, ἢ κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἐξεπληρώσατε τὴν φυσικὴν ὑμῶν ἀνάγκην, ἢ συνουσιάσωμεν μετὰ γυναικός, τρίψατε τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας, ἐν ἐλλείψει ὕδατος, μὲ λεπτὴν ἄμμον³. Ὁ Θεός εἶναι ἐπιεικέστατος καὶ πολὺ σπλαγχνος.

47. Ἰδετε τοὺς ἀποδεχομένους μέρος τῶν Γραφῶν; Οὗτοι ἀγοράζουσιν τὴν πλάνην καὶ προσπαθοῦσι ν' ἀποπλανήσωσι καὶ ὑμᾶς τῆς εὐθείας τρίβου· ὁ Θεός ὅμως ἔγνω τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν. Ἀρκεῖ ὅτι ἔχετε προσεγγίσει τὸν Κύριον· ἀρκεῖ ὅτι ἔχετε τὸν Θεὸν ἀρωγόν.

48. Μεταξὺ τῶν Ἑβραίων, ὑπάρχουσιν ἑστίες μεταβάλλοντες τοὺς λόγους τῆς Γραφῆς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Ἠκούσαμεν, ἀλλὰ δὲν θέλομεν ὑπακούειν. Ἀκουσὸν ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἠκούσας καὶ ἐξέτασαν τὴν Παρερμηνεύουσι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν καὶ συκοφαντοῦσι τὴν ἀλήθειαν.

49. Ἐὰν ἔλεγον· ἠκούσαμεν καὶ θὰ ὑπακούσωμεν, εἰσάκουσον ἐπὶ βλεψὸν ἐφ' ἡμῶν, θὰ ᾔτο δι' αὐτοὺς μᾶλλον ἐπωφελές καὶ ἀγαθόν.

¹ Βάρος ἰσχυροῦ πρὸς 1 1/2 δράμιον ἢ 4, 10/100 γραμμάρια.

² Ὅμιλος ὁ Θεὸς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Μωυσέον.

³ Ἡ εἰς τῆς ἄμμου αὕτη κάθαρσις καλεῖται Ταγιάμου.

Ἀλλ' ὁ Θεὸς τοὺς κατηράσθη, ἐνεκὲν τῆς ἀπιστίας αὐτῶν, καὶ ὀλίγοι ἵνα οἱ πιστεύοντες¹.

50. Ὁ παῖς τῶν Γραφῶν! πιστεῦτε εἰς ὃ, τι κατεπέμφθη ἡνῶθεν πρὸς ὑμῶν τῶν ἱερῶν ὑμῶν Βιβλίων, πρὶν ἢ ἀλλοιωσώμεν τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου ὑμῶν, ἢ στρέψωμεν αὐτοὺς πρὸς τὸ ὅπισθεν μέρος². Πιστεῦσατε πρὶν καταρασθῶμεν ὑμᾶς ὡς κατηράσθημεν τοὺς παραβάτας τῆς ἡμέρας τοῦ Σαββάτου. Ἡ δὲ διαταγὴ τοῦ Κυρίου ἐξετελέσθη αὐθιρῶς.

51. Οὐδέποτε ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσῃ τὸ ἁμάρτημα τῆς πολυθείας, ἐμὴ μόνον τὰ ἄλλα ἁμαρτήματα εἰς ὄντινα θέλει. Ἀλλ' ὁ ἐξομοίων ἑτέρας θεότητος πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, πράττει θανάσιμον ἁμάρτημα.

52. Ἰδετε ἐκείνους οἵτινες προσεπάθουν νὰ δικαιολογηθῶσιν; Ὁ Θεὸς θὰ ἀθώωσῃ ὄντινα θέλει καὶ οὐδένα θὰ ἀδικήσῃ.

53. Ἰδὲ πῶς ἐφευρίσκουσι ψεύδη κατὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα καταστήσῃ αὐτοὺς ἐνόχους μεγίστου ἁμαρτήματος.

54. Εἶδες ἐκείνους οἵτινες ἀφοῦ ἀπεδέχθησαν μέρος τῶν Γραφῶν, πιστεύουσιν εἰς τὸν Τζίπτ καὶ εἰς τὸν Ταγούν³, λέγοντες εἰς τοὺς ἀπίστοις ὅτι οὗτοι καὶ οὐχὶ οἱ πιστοὶ ἀκολουθοῦσι τὴν ἀληθεστέραν ὁδόν;

55. Ὁ Θεὸς κατηράσθη αὐτοὺς, καὶ ἐκεῖνος ὃν καταρασθῇ ὁ Θεός, δὲν εὐρίσκει προστάτην.

56. Ἐκεῖνοι οἵτινες ἤθελον μεταμεληθῇ δι' ἑνὸς ὀβολὸν δοθέντα τοῖς ὁμοίοις αὐτῶν, θὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ βασίλειον ὅπερ φαντάζονται⁴;

57. Θὰ φθονήσωσι τὰ ἀγαθὰ ἅτινα ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς ἄλλους; Καὶ ἐν τούτοις ἔδωκαμεν τοῖς ἀπογόνους τοῦ Ἀβραάμ τὰς Γραφάς, τὴν σοφίαν καὶ μεγίστον βασίλειον.

58. Τινὲς αὐτῶν ἐπίστευσαν εἰς τὸν προφήτην, τινὲς ἀπεμακρύνθησαν αὐτοῦ. Ἡ Γέννηα τοῦ πυρὸς θὰ ἐπαρκέσῃ ἀρὰ γὰρ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν;

59. Τοὺς ἀρνηθέντας νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὰ σημεῖα ἡμῶν θὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὰς φλόγας τοῦ πυρὸς, ὅταν δὲ κατακαῇ τὸ δέρμα αὐτῶν, θὰ δώσωμεν αὐτοῖς ἕτερον δέρμα ἵνα οὕτω βασανισθῶσι σκληρότερον.

Ὁ Κύριος εἶναι κραταίος καὶ σοφός.

60. Ὁ πιστεύων καὶ πράττων τὸ ἀγαθὸν εἰσελεύσεται εἰς κήπους περιρρῦτους ὑπὸ ῥυάκων· ἐκεῖ θὰ μένῃ αἰωνίως· ἐκεῖ θὰ εὕρῃ γυναῖκα ἀσπίλους, καὶ εὐάρεστον σκιάν.

61. Ὁ Θεὸς ἐντέλλεται ὑμῖν, ὅπως ἀποδώσῃτε εἰς τοὺς κυρίους αὐτῶν τὰς παρακαταθήκας, καὶ ὅταν δικάζητε τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἦσθε

¹ Ὀλίγοι ἐκ τῶν Ἰουδαίων εἶχον ἀσπασθῇ τὸ θρησκειακὸν τοῦ Μωάμεθ.

² Εἶναι ἡ κατὰ λέξιν μετάφρασις, ἐξηγουμένη διττῶς. Οἱ κατὰ δίκην τῆς Γέννης θὰ ἔχωσι τὸν λαὸν συνεστραμμένον εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἔμπροσθεν μέρος νὰ ἴηται ὀπισθεν, ἢ ἄλλως οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου, τὸ στόμα καὶ ἡ ρίς θὰ ἴηται πεπισμένα καὶ τὸ πρόσωπον θὰ μένῃ ὁμαλὸν καὶ ἴσον ὡς τὸ ὅπισθεν μέρος τῆς κεφαλῆς.

³ Ὀνομασία τῶν ἀγαλμάτων ἢ τῶν ναῶν τῶν Ἀράβων εἰδωλολατρῶν.

⁴ Τὸ ἐσάφιον τοῦτο ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς Ἰβηραίους, οἵτινες ἐλπίζουσι νὰ ἀνακτήσωσιν ἐν τῇ ἐλευσίᾳ τοῦ Μεσσία τὰ βασίλεια αὐτῶν.

εὐθεὶς καὶ δίκαιοι. Εἶναι ἀγαθὴ ἡ πράξις αὕτη ἣν ὁ Θεὸς παραγγέλλει ὑμῖν. Οὗτος ἀκούει καὶ τὰ πάντα ἐφορᾷ.

62. Ὡς πιστοὶ! ὑποτάσσεσθε τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ· τοῖς ἔχουσιν ἐξουσίαν ἐφ' ὑμῶν. Φέρετε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ τὰς διαφωνίας ὑμῶν, ἐὰν πιστεύητε τῷ Θεῷ καὶ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ¹. Οὗτος ἐστὶν ὁ καλλίτερος τρόπος πρὸς λύσιν πάντων διενέξεως.

63. Εἶδες τοὺς ἀξιοῦντας ὅτι πιστεύουσιν εἰς ὃ, τι κατεπέμφθη εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς πρὸ σου, νὰ ζητῶσιν ἵνα δικασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Ταγού; καὶ τοὶ δὲν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς νὰ πιστεύωσιν αὐτόν²; Ἀλλ' ὁ Σατανὰ προσπαθεῖ νὰ ἀποπλανήσῃ αὐτοὺς, ὅσον τὸ δυνατόν.

64. Ἐὰν εἰπωσιν αὐτοῖς· ἐπανεέλθετε εἰς τὸ καταπεμφθὲν παρὰ τοῦ Θεοῦ βιβλίον καὶ τὸν Ἀπόστολον αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶναι ὑποκριταί, ἴδως αὐτοὺς στρέφοντας τὰ νῶτα νὰ ἀπομακρύνωνται.

65. Τί θὰ πράξωσιν ὅποτεν δυστύχημα τι προσβάλλῃ αὐτοὺς ἐν τῶν ἔργων αὐτῶν; θὰ ἔλθωσι πρὸς σέ, καὶ ὀρκιζόμενοι εἰς τὸν Θεόν θὰ εἰπωσιν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμοῦσιν ἢ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὴν ὁμόνοιαν.

66. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Διάρρηξον πάντα τὸν σμὸν μετ' αὐτῶν, νουθέτησον αὐτοὺς εὐφραδῶς μὲ λέξεις εἰσακουσάσας τὴν ψυχὴν αὐτῶν.

67. Ἐπέμψαμεν ἀποστόλους, ἵνα τῇ ἀδείᾳ τοῦ Θεοῦ εἰσακουσθῶσιν. Ἐὰν οἱ ἀνοσιουργήσαντες ἐπανεέλθωσι πρὸς σέ, ἐὰν ζητήσωσι παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων αὐτῶν, καὶ ὁ ἀπόστολος συγχωρᾷ αὐτοὺς, θὰ εὕρωσι πρόθυμον τὸν Θεὸν ἵνα δώσῃ αὐτοῖς ἄφεσιν, καὶ εἶναι ἐλεήμων.

68. Ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ σου, ὅτι αὐτοὶ θὰ πιστεύωσιν ἐνόςῃ δὲν διορίζουσι σέ κριτὴν τῶν διενέξεων τῶν. εὕρισκοντες δὲ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οὐδεμίαν δυσκολίαν ἵνα πιστεύωσιν εἰς τὴν ἀπεφάσις, θὰ ὑποβληθῶσιν ἐντελῶς εἰς τὴν ἀπόφασίν σου.

69. Ἐὰν ὀρίζαμεν αὐτοῖς τὴν αὐτοχειρίαν, ἢ τὴν ἐγκατέλειψιν τῆς χώρας αὐτῶν, ὀλίγοι θὰ ἐπραττον τοῦτο. Ἐὰν ὁμως ἐξετέλουν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, τοῦτο μᾶλλον ἤθελεν ὠφελῆσαι αὐτοὺς καὶ στερεῶσαι τὴν πίστιν αὐτῶν.

70. Ἦθέλαμεν ἀνταμείψαι αὐτοὺς δαφιλῶς, καὶ κατευθύνει αὐτοὺς ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

71. Ὁ ὑπακούων εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον, ἔσται μ'

¹ Δηλαδή, συμβουλευθήτε τὸ Κοράνιον ὅπερ εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

² Τὸ χωρίον τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τινὰ ἀπόφασιν τοῦ Μωάμεθ, ἐκδοθεῖσαν ἐν τινὶ μετὰ τὸν ἑβραϊστὴν καὶ ἑβραϊστὴν Μουσουλμάνου. Ὁ τελευταῖος οὗτος φρονῶν ὅτι ἡ ἀλήθεια νὰ συμμορφωθῇ, καὶ ἐξήγησε νὰ μεταφέρῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον ἄλλου δικαστοῦ. Τοῦτο πληροφορηθεὶς ὁ Ὁμερ (πενθερὸς τοῦ Μωάμεθ καὶ δευτέρου Χαλίφης), ἀπείκασεν τὴν ἐκδοχὴν τοῦ Μουσουλμάνου, καὶ οὕτως ἐτελείωσεν ἡ συζήτης.

τῶν μακάρων, τῶν προφητῶν, τῶν δικαίων, τῶν μαρτύρων, τῶν ἐναρετῶν, οὓς ὁ Θεὸς ἐνργήτησεν. Ὅποια ἐνάρετος κοινωνία!

72. Ταῦτα εἶναι ἡ τοῦ Θεοῦ ἐλευθεριότης. Ἡ σοφία αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν ἀρκεῖ.

73. Ὡς πιστοὶ! προφυλάττεσθε ἐν τῇ μάχῃ, καὶ προχωρεῖτε ἢ ἐν ἀποσπάσμασιν, ἢ ἀθρόοι.

74. Μεταξὺ ὑμῶν θὰ ὑπάρχῃ καὶ τις ὅστις θὰ ἀκολουθῇ ὑμᾶς βραδέως. Ἐὰν μὲν ἡττηθῆτε, θὰ εἴπῃ· ὁ Θεὸς ἔδωκε μοι χάριν ἰδιαίτεραν, ὅπως μὴ παρευρεθῶ εἰς τὴν μάχην.

75. Ἐὰν δὲ νικήσητε, θὰ εἴπῃ ἐν αὐτῷ (ὡς νὰ μὴ ᾔσθε φίλοι). Ἐλθε νὰ συνεπολέμουν μετ' αὐτῶν, ἤθελον λάβει πλούσια λάφυρα.

76. Ὁ θυσιάζων τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου τούτου, ὑπὲρ τῆς μελλούσης, μάχεται ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ· ἡττώμενος δὲ ἢ νικῶν θὰ ἀνταμειβθῇ δαφιλῶς.

77. Καὶ διατί νὰ μὴ πολεμήσητε ὑπὲρ πίστεως, ὅταν οἱ ἀδύνατοι ἄνδρες, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδια κράζωσι· «Κύριε ἡμῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀσεβοῦς ταύτης χώρας, πέμψον ἡμῖν ὑπερασπιστὴν καὶ δὸς ἡμῖν προστατὴν;»

78. Οἱ ἔχοντες πίστιν μάχονται ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Κυρίου, οἱ δὲ ἄπιστοι μάχονται ὑπὲρ τοῦ Ταγού. Καταπαλιμείτε λοιπὸν τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Σατανᾶ, οὗτοι αἱ ἐπιβουλὰι εἰσὶν ἀνίσχυροι.

79. Ἴδετε ἐκείνους εἰς οὓς εἶπον· ἀναπαύθητε ἐπὶ τινὰ χρόνον μετὰ τὴν μάχην, προσεύχεσθε καὶ ἐλπίετε. Ὅτε δὲ διετάχθη ἐκ νέου ἡ μάχη, οἱ πλείστοι φοβούμενοι τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον ἢ τὸν Θεόν, ἀνέκραξαν· «Κύριε ἡμῶν! διατί διατάττεις ἡμῖν τὴν μάχην; διατί δὲ ἀφίνεις ἡμᾶς νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ φυσικὸν τέρμα τῶν ἡμερῶν ἡμῶν;» Ἀποκρίθητι· ἡ ὠφελεία τοῦ κόσμου τούτου εἶναι ἐλαχίστη, ἡ δὲ τῆς μελλούσης ζωῆς εἶναι ἀληθὲς ἀγαθὸν διὰ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον. Ἐκεῖ δὲν θὰ ἀδικηθῇ τὸ παράπαν.

80. Εἰς οἰονδήποτε μέρος καὶ ἂν ᾔσθε, θὰ προσβληθῆτε ὑπὸ τοῦ θανάτου, ἔστω καὶ ἐντὸς ὑψηλῶν πύργων κεκλεισμένοι. Ὅτε οἱ ἄπιστοι εὐτυχοῦσι, λέγουσι· τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ὅταν δὲ καταλάβῃ αὐτοὺς δυστύχημα, κράζουσι· τοῦτο παρὰ σου, Μωάμεθ, προέρχεται. Εἰπέ αὐτοῖς· πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ πηγάζουσι. Διατί ὁ λαὸς οὗτος δὲν ἔγνω;

81. Ἐὰν σοὶ συμβῇ ἀγαθόν τι, τοῦτο νόμιζε ἐκ Θεοῦ προερχόμενον· τὸ κακὸν ὁμως ἀπὸ σου προέρχεται¹. Ἐπέμψαμεν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους σέ ὡς Ἀπόστολον, ἡ δὲ ὁμολογία σου ἀρκοῦσα ἐστίν.

¹ Πρὸς συμβιβασμὸν τῶν λέξεων τούτων μετὰ τῶν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, οἱ Σχολιασταὶ παρατηροῦσιν ὅτι τὰν κακὸν προέρχεται παρὰ τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὰ τῶν ἀνομιῶν τῶν.

82. Ὁ ὑπακούων εἰς τὸν Ἀπόστολον, ὑπακούει εἰς τὸν Θεόν. Δὲν σὲ ἀπεστείλαμεν φύλακα τῶν παρεκκλινόντων ἀπὸ σοῦ.

83. Καὶ λέγουσιν ἐνώπιόν σου ὑπακούομεν. Ἀπομακρυνόμενοι δὲ ἀπὸ σοῦ, οἱ πλείστοι βουλευόνται διὰ νυκτὸς σχέδια ἐναντίον τῶν λόγων αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Θεὸς γινώσκει τὰς ἐπιβουλάς αὐτῶν. Διαχωρίσθητι ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐμπιστεῦσθῃτε εἰς τὸν Θεόν. Ἀρκεῖ ὅτι σοὶ εἶναι προστάτης.

84. Δὲν ἐξετάζουσι τὸ Κοράνιον μετὰ προσοχῆς; Ἐὰν ἄλλος τις τὸ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἦτο ὁ συντάκτης αὐτοῦ, δὲν θὰ εὕρισκον ἐν αὐτῷ πολλὰ ἀντιφάσεις;

85. Ἐὰν λάβωσι χαροποιᾶν τινα εἰδήσιν, ἢ ἑτέραν προξενούσαν αὐτοῖς λύπην, διαδίδουσι ταύτην ἀμέσως, ἂν ὅμως ἀνήγγειλον ταύτην τῷ προφῆτῃ ἢ τοῖς ἀρχηγοῖς των, οἱ θέλοντες νὰ πληροφρηθῶσι περὶ αὐτῆς ἢ ἀπειθύνοντο πρὸς τοὺς ἀρχηγούς αὐτῶν. Ἐὰν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ δὲν ἐπηγρύπνῃ ἐφ' ὑμῶν, οἱ πλείστοι θὰ ἠκολούθουν τὰ διαβήματα τοῦ Σατανᾶ.

86. Μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ μὴ ἐπιβαρύνῃς ἢ σεαυτὸν μόνον. Παρόρμα τοὺς πιστοὺς ἐν τῇ μάχῃ, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἑτοιμος νὰ ἐμ' ποδίσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν ἀπίστων. Ὁ Θεὸς εἶναι ἰσχυρότερος τῶν ἀπίστων, αἱ δὲ τιμωρίαι αὐτοῦ εἶναι φρικώδεις.

87. Ὁ πρεσβυὼν ὑπὲρ σκοποῦ ἀξιεπαίνου, θὰ δρέψῃ καρπὸν, ὁ δὲ πρεσβυὼν ὑπὲρ σκοποῦ φαύλου, θὰ λάβῃ τὴν ποινὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ Θεὸς ἐγγράφει τὰ πάντα.

88. Ἐὰν τις προσαγορεύσῃ ὑμᾶς, ἀνταποκριθῇτε εὐμενῶς, ἢ τοῦλάχιστον ἀπόδοτε αὐτῷ τὴν προσαγόρευσιν. Ὁ δὲ Κύριος τὰ πάντα καταλογίζει.

89. Οὐκ ἔστι Θεός, εἰμὴ ὁ Θεός. Οὗτος θὰ ἐνώσῃ πάντας ὑμᾶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως, καὶ περὶ τούτου οὐδὲ ἐλάχιστη ὑπάρχει ἀμφιβολία. Καὶ τίς ἀληθέστερος τοῦ Θεοῦ;

90. Διατί διεχωρίσθητε εἰς δύο περὶ τοὺς ὑποκριτάς¹; Ὁ Θεὸς ἐξώθησεν αὐτοὺς εἰς τιμωρίαν, ἕνεκα τῆς ἀπιστίας αὐτῶν. Θέλετε ἴσως νὰ ὀδηγήσῃτε ἐκείνους οὓς ὁ Θεὸς ἀπεπλάνησεν; Οὐδεμίᾳ ὑπάρχει ὁδὸς διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἀποπλανηθέντας.

91. Προσεπάθουν νὰ ὀδηγήσωσιν ὑμᾶς εἰς τὴν ἀπιστίαν, καὶ οὕτως ἐξομώσωσιν ὑμᾶς μετ' αὐτῶν. Μὴ συνδέσθε μετ' αὐτῶν ἐνόσω δὲν ἐγκαταλείψωσι τὴν ἑαυτῶν χώραν ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ἐπα- νέλθωσιν εἰς τὴν ἀπιστίαν, συλλάβετε ὅπου εὕρητε καὶ φανεύετε αὐτούς. Μὴ ζητεῖτε ἐν αὐτοῖς οὔτε προστάτην, οὔτε φίλον.

92. Ἐκτὸς ἐκείνων οἵτινες καταφύγοντες πρὸς τοὺς συμμάχους²

¹ Τοῦτο ἀνατέρεται εἰς τοὺς ζητήσαντας παρὰ τοῦ Μωϋσέως τὴν ἀπόλυσιν των πρὶν ἢ ἐπλάσσωσιν εἰς Μεδίαν, καὶ ἐνωθέντας ἔπειτα μετὰ τῶν εἰδωλολατρῶν. Οἱ Μουσαλαῖοι μάνοι ἐδιχογνώμουν ἐὰν ὤφειλον νὰ θεωρήσωσιν αὐτοὺς ὡς ἀπίστους καὶ ὡς τοιοῦτους νὰ τοὺς φανεύσωσι.

ὕμῶν ἤθελον ζητήσῃ παρ' αὐτῶν ἄσυλον, καὶ ἐκείνων οὔτινες εἶναι βεβιασμένοι νὰ πολεμήσωσιν ὑμᾶς ἢ τὴν ἰδίαν αὐτῶν φυλὴν. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἤθελε, θὰ ἔδιδεν αὐτοῖς ὑπεροχὴν ἐφ' ὑμῶν, καὶ πάντοτε θὰ καταπολέμουν ὑμᾶς. Ἐὰν παύσωσι λαμβάνοντες τὰ ὄπλα ἐναντίον ὑμῶν, καὶ ἂν προτείνωσιν ὑμῖν εἰρήνην, ὁ Θεὸς θὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς ὑμᾶς τὴν συμπλοκὴν.

93. Τινὲς θὰ προσπαθήσωσι νὰ κερδίσωσι τὴν ἐμπιστοσύνην ὑμῶν ὡς τὴν τοῦ ἔθνους αὐτῶν. Ὅσάκις συγκρουσθῶσιν εἰς συμπλοκάς θέλουσι καταστραφῇ. Ἐὰν δὲν ὑπεχωρῇσωσιν, ἂν δὲν προτείνωσιν ὑμῖν εἰρήνην καὶ δὲν παύσωσι καταπολεμοῦντες ὑμᾶς, τότε συλλαμβάνετε καὶ φονεύετε αὐτοὺς ὅπου εὐρίσκητε. Δίδομεν ὑμῖν ἐξουσίαν ἀπὸλυτον ἐπ' αὐτῶν.

94. Διὰ τὴν πίστὸς νὰ φονεύῃ πιστὸν, ἐκτὸς ἂν συμβῇ ἀκουσίως: Ὁ φονεὺς τινὰ ἀκουσίως ὀφείλει νὰ ἐλευθερώσῃ δοῦλον ἀργυρώνητον πιστὸν, καὶ νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος τὴν τιμὴν τοῦ αἵματος, ὡρισμένην παρὰ τοῦ νόμου, ἐκτὸς ἂν ἡ οἰκογένεια μεταβάλῃ αὐτὴν εἰς ἐλεημοσύνην. Διὰ τὸν φόνον πιστοῦ, ἀνήκοντος εἰς ἐχθρὸν ἔθνος, θὰ ἀποδοθῇ ἡ ἐλευθερία ἐνός πιστοῦ ἀργυρώνητου. Διὰ τὸν φόνον τινὸς ἀνήκοντος εἰς σύμμαχον ἔθνος, θὰ ἀποδοθῇ ἡ ἐλευθερία ἐνός πιστοῦ ἀργυρώνητου δούλου πληρονομένου τοῦ μνησθέντος ποσοῦ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος. Ὁ μὴ εὐρὼν νὰ ἐξαγοράσῃ δοῦλον ἀργυρώνητον, ὀφείλει νὰ νηστεύσῃ δύο κατὰ συνέχειαν μῆνας. Ἰδοὺ ὁ ὀρισθεὶς ἐξίλασμός παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ πολυδαυτοῦ καὶ σοφοῦ.

95. Ὁ ἐκ προμελέτης φονεὺς πιστὸν, θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν τὸ αἰώνιον πῦρ τῆς κολάσεως. Ὁ Θεὸς παρωργισμένος κατ' αὐτοῦ, ὁ ἀναθεματίσῃ καὶ καταδικάσῃ αὐτὸν εἰς σκληρὰς βασάνους¹.

96. Ὡ πιστοὶ! πορευόμενοι ἐν τῷ ἱερῷ ἀγῶνι, σταθμίζετε τὰ διὰ βήματα ὑμῶν. Ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀπολαύσεως τῶν γηίνων ἀγαθῶν, μὴ παρακινήσῃ ὑμᾶς νὰ εἴπητε εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἤθελε συναντήσῃ καὶ προσαγορεύσῃ ὑμᾶς: «Εἶσαι ἄπιστος»². Ὁ Θεὸς κατέχει ἄπειρα λάφυρα. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ παρελθοῦσα ὑμῶν διαγωγὴ· ὁ Θεὸς ἐσυγχώρησεν ὑμᾶς δι' αὐτήν. Διᾶγεται ὁθεν μετὰ προσοχῆς, ὁ δὲ Κύριος ἐγίνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

97. Τοὺς εὐποροῦντας καὶ ἐν ταῖς ἐστίαις αὐτῶν μένοντας πιστοὺς, δὲν θέλετε μεταχειρισθῇ ὅπως τοὺς μαχομένους ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ Θεοῦ καὶ θυσιάζοντας ἑαυτοὺς καὶ τὰ πλούτη αὐτῶν. Ὁ Θεὸς ὥρισε δι' αὐ-

¹ Ὁ Ἄροφ θεωρεῖ τὴν τοῦ αἵματος ἐκδίκησιν ὡς ἐν τῶν ἱερωτέρων δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων αὐτοῦ· οὐδεμία γῆνὴ σκεπτεῖ θὰ ἴσχυεν ἵνα τὸν μεταπεισῇ. Ἔχει δὲ καὶ σχετικὴν παρορμίαν, τὴν δε: «Καὶ ἂν ἐμελλε νὰ ἦναι κατοικία μου τὸ πῦρ τῆς Γεέννης, δὲν θὰ ἐγκατέλιπον τὸ ἑλᾶν (ἐκτίσις τοῦ αἵματος).»

² Συχνάκις συνέβαινε, συναντῶντες οἱ Μουλασοῦμένοι ἀνθρώπους ἀγνώστους νὰ φονεύωσιν αὐτούς, καὶ διὰ τὰ ἀπαλαχθῶσι τοῦ ἐγκλήματος ἔλεγον ὅτι ἦσαν ἄπιστοι, ἐνῷ μᾶλλον ἐφόνευσαν αὐτούς διὰ τὰ νὰ τοὺς ληστεύωσι.

τοὺς ὑψηλοτέραν τάξιν, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας ἀρίστους ἐπαγγελλόμενος ἄλλ' εἰς τοὺς μαχομένους ὥρισεν ἀμοιβὴν μείζονα τῆς τῶν ἐν τῇ ἐστίασι αὐτῶν διαμενόντων,

98. Τάξιν ὑψηλοτέραν, ἄφεςιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ μακροθυμίαν. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

99. Ὅταν οἱ Ἄγγελοι ἀφαιρῶσι τὴν ζωὴν ἐκείνων οἵτινες διὰ τὸν βίον ἄδικον, ἐρωτῶσιν αὐτοὺς· «Πόθεν εἴσθε;» Οὗτοι ἀποκρίνονται· «Ἐκ τῶν ἀδυνάτων τῆς γῆς.» Οἱ δὲ ἄγγελοι ἐπερωτῶσιν· «Ἦ τοῦ Κυρίου δὲν εἶναι ἱκανῶς εὐρεῖα; δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐγκαταλείψω τὴν χώραν ὑμῶν καὶ νὰ ζητήσητε ἄλλαχού ἄστυλιν;» Ἰδοὺ διατί Γέεννα ἐστὶν ἡ κατοικία αὐτῶν· ἡ δὲ πρὸς αὐτὴν ἄγουσα ὁδὸς ἐστὶν φρικώδης.

100. Οἱ ἀδύνατοι ἄνδρες, αἱ γυναῖκες καὶ τὰ παῖδια, οἵτινες φαντάζονται ἀπάτην τινὰ πορευόμενοι ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, θὰ τύχῃ τῆς συγχωρήσεως τοῦ Θεοῦ, ὅστις συγχωρεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ τοὺς πολυεὐσπλαγχνος.

101. Ὁ ἐγκαταλείπων τὴν πατρίδα αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τοῦ Κυρίου, θ' ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῆς γῆς πολλοὺς βεβιασμένους νὰ πράττῃ ὁμοίως, καὶ θὰ εὕρῃ ἀφθονίαν ἀγαθῶν. Διὰ τὸν ἐγκαταλείποντα τὴν χώραν αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Ἀποστόλου αὐτοῦ καὶ θνήσκοντα ἐν αὐτῇ, μισθὸν ἔξει παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ μακροθυμοῦ καὶ πολυελέου.

102. Ὅποταν ἐκστρατεύητε, δὲν ἁμαρτάνετε συντομεύοντες τὴν προσευχάς, ὑπὸ τοῦ φόβου μήπως καταλάβωσιν ὑμᾶς οἱ ἄπιστοι, οἵτινες εἶναι κεκηρυγμένοι ἐχθροὶ ὑμῶν.

103. Εὐρισκόμενος ἐν τῷ μέσῳ τῶν στρατευμάτων σου καὶ διὰ τῶν τάττων τὴν προσευχὴν, μέρος τοῦ στρατοῦ ἄς λάβῃ τὰ ὅπλα καὶ ἔσται ἄς προσευχηθῇ, ἀφοῦ δὲ τὸ ἐν ἐκτελέσῃ τὴν προσευχὴν¹, ἄς ὀπισθεχωρήσῃ, καὶ τότε τὸ ἕτερον μέρος τοῦ στρατοῦ ὅπερ εἰσέτι δὲν πρὸς κίνησιν, ἄς διαδεχθῇ τὸ πρῶτον. Ἐκαστος ὀφείλει νὰ ᾔνῃ προσευκὴ καὶ ἑτοιμὸς εἰς τὰ ὅπλα. Οἱ ἄπιστοι ἐπιθύμουν νὰ ἐγκαταλείψῃτε τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἀποσκευὰς ὑμῶν, ὅπως αἰφνιδίως ἐπιτεθῶσι καθ' ὑμᾶς. Ἐὰν ἐνοχλῇ ὑμᾶς βροχὴ, ἢ ἀσθενήτε, δὲν ἁμαρτάνετε καταθέτοντας τὰ ὅπλα· ἀλλὰ πράξατε τοῦτο μετὰ προσοχῆς. Ὁ Κύριος ἑτοιμὸς τοῖς ἀπίστοις σκληρὰ κολαστήρια.

104. Καὶ ὅταν περαιωθῇ ἡ προσευχή, ὄρθιοι, ἢ καθήμενοι, ἢ κλινόμενοι παραπλευρῶς, ἔχετε ἐν τῇ διανοίᾳ ὑμῶν τὸν Κύριον. Ἐὰν σφαλισθέντες δὲ, προσευχήθητε αὐθις. Ἡ προσευχή διὰ τοὺς πιστοὺς εἶναι ὑποχρεωτικὴ καθ' ὥρας ὀρισμένης.

¹ Ἡ τῶν Μωαμεθανῶν προσευχὴ συνίσταται εἰς ῥεχιάτ (γονυκλισίας) καὶ εἰς ἑνὸς ἑνὸς (προσκυνήσεις). Προσεύχονται δὲ ὑποκλίνοντες τὸ σῶμα αὐτῶν μέχρις ἐδάφους προσπίπτοντες χαμαί.

105. Μὴ βραδύνετε εἰς τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐὰν ὑποφέ-
ρητε, καὶ αὐτοὶ ἐπίσης ὡς ὑμεῖς ὑποφέρουσι, πλὴν ὀφείλετε νὰ ἐλπίζητε
παρὰ τοῦ Θεοῦ ὅ,τι αὐτοὶ δὲν δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν. Ὁ Κύριος εἶναι
πάνσοφος.

106. Κατεπέμφαμέν σοι τὴν Βίβλον τῆς ἀληθείας, ἵνα διακρίνῃς τοὺς
ἀνθρώπους, κατὰ τὰ διδασκόμενα σοι παρὰ τοῦ Κορανίου. Μὴ συζητῇ
μετὰ τῶν ἐπιβούλων, ἀλλ' ἐπικαλοῦ τὴν συγχώρησιν τοῦ Θεοῦ ὅστις
εἶναι πολυέλεος καὶ ἐλεήμων.

107. Μὴ φιλονεικῇ ὑπὲρ ἐκείνων οἵτινες ἐπεβουλεύθησαν ἐαυτούς.
Ὁ δὲ Κύριος δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἐπιβούλους καὶ ἐνόχους.

108. Οὗτοι δύνανται νὰ ἀποκρύψωσι τοὺς σκοποὺς αὐτῶν ἀπὸ τοῦς
ἀνθρώπους, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἀπὸ τὸν Θεόν, ὅστις εὐρίσκεται πλησίον αὐ-
τῶν ὅπόταν κατὰ τὸ ἐσπέρως συνδιαλέγωνται διὰ λόγων ἀπαρεσχόντων
αὐτῶν. Ὁ Θεὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ τὰ πάντα περιβάλλει.

109. Ζητεῖς νὰ φιλονεικῇς ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ; Τίς θὰ
συζητήσῃ ὑπὲρ αὐτῶν, μετὰ τοῦ Θεοῦ, ἐν τῷ μέλλοντι; Τίς ἔσται ὁ
προστάτης αὐτῶν;

110. Ὁ πράττων κακὴν τινα πράξιν, ἐαυτὸν ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐὰν ἀκο-
λούθως ζητήσῃ συγχώρησιν παρὰ τοῦ Θεοῦ, θὰ εὕρῃ αὐτὸν ἐπιεικῇ
καὶ ἐλεήμονα.

111. Ὁ πράττων ἀνομίαν τινὰ, βλάπτει ἐαυτόν. Ὁ Θεὸς εἶναι
πάνσοφος.

112. Ὁ ἔνοχος σφάλματος ἢ ἀμαρτήματος, ὁ ἀποδίδων αὐτὸ εἰς
ἀθῶον, ἐπιβαρύνεται διὰ τῆς συκοφαντίας καὶ τοῦ προφανοῦς ἐγκλή-
ματος.

113. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἐπὶ σέ,
τινὲς ἐκ τῶν ἀποφασισάντων νὰ σέ ἀποπλανήσωσιν ἢ θελον ἐπιτύχει τοῦ
σκοποῦ αὐτῶν. Δὲν ἀπεπλάνησαν ὅμως εἰμὴ ἐαυτοὺς μόνον, μὴ δυνη-
θέντες νὰ σέ βλάψωσι. Ὁ Θεὸς κατέπεμψε διὰ σέ τὴν Βίβλον καὶ τὴν
σοφίαν, σέ ἐδίδασκεν ὅ,τι δὲν ἐγίνωσκες. Μεγίστη ὑπῆρξε πρὸς σέ ἡ χάρις
τοῦ Κυρίου σου.

114. Οὐδὲν ἀγαθὸν ὑπάρχει εἰς τὸ πλεῖστον τῶν μυστικῶν αὐτῶν
συνδιαλέξεων. Ὁ ἐπιτάττων τὴν ἐλεημοσύνην ἢ ἀγαθὴν τινα πράξιν ἢ
τὴν ὁμόνοιαν μετὰ τῶν ἀνθρώπων, ἐὰν πράττῃ τοῦτο ὅπως εὐαρε-
στήσῃ τῷ Θεῷ, μεγίστην ἔξει ἀμοιβὴν παρ' ἡμῶν.

115. Ὅστις μετὰ τὴν ἐμφανισθεῖσαν αὐτῷ ἀληθὴ διέβουνσιν, ἀπο-
σπασθῇ ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀκολουθήσῃ ἄλλην ὁδὸν ἐκτὸς τὴν τῶν
πιστῶν, οὗτος θέλει περιφρονηθῇ ὡς περιεφρόνησεν ἡμᾶς καὶ θέλει πεμφθῇ
εἰς τὸ πῦρ τὰ ἐξώτερον. Ὅποιον φρικῶδες τέλος!

116. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ συγχώρῃ τοὺς ἐξομοιοῦντας αὐτὸν πρὸς
ἐτέρας θεότητας! θὰ συγχώρῃ, πλὴν τούτων, ὅντινα θέλει. Ὁ ἐξο-
μοιῶν τὸν Θεὸν πρὸς ἄλλους, πλανᾶται πλάνην μεγάλην.

117. Λατρεύουσι θηλείας θεότητος ἀντὶ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ¹, καὶ ἐπικαλοῦνται τὸν λιθόβλητον Σατανᾶν.

118. Τὸ ἀνάθεμα τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτοῦ. Οὗτος εἶπε· θὰ κυριεύσω μέρος ἐκ τῶν δούλων σου, θὰ ἀποπλανήσω αὐτούς, θὰ ἐνσπείρω ἐν αὐτοῖς πάθη, θὰ διατάξω αὐτούς νὰ ἀποκόπτωσι τὰ ὅλα εἰς τινα ζῶντα, θὰ παραγγείλω εἰς αὐτούς νὰ μεταβάλῃσι τὴν δημιουργίαν τοῦ Θεοῦ². Ὁ ὑποτασσόμενος τῷ Σατανᾷ ἀπόλλυται.

119. Ὑπόσχεται καὶ ἐμπνέει αὐτοῖς πόθους· ἀλλ' ὁ Σατανᾶς δὲν ὑπόσχεται ἢ πρὸς τύφλωσιν.

120. Οἱ τοιοῦτοι θὰ ἔχωσι κατοικίαν τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, καὶ οὐ δερμὴν θὰ εὗρωσι διέξοδον.

121. Οἱ δὲ πιστοὶ καὶ ἀγαθοεργοὶ θὰ εἰσέλθωσιν ἐν τοῖς ἐπιρρῶτον κήποις ἔνθα θὰ διαμείνωσιν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, δι' ἀληθοῦς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ. Καὶ τίς ἀληθέστερος τοῦ Κυρίου;

122. Τοῦτο οὐ συμβήσεται κατὰ τοὺς πόθους ὑμῶν, οὔτε κατὰ τὴν θέλησιν τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν. Ὁ πράττων κακὸν, διὰ κακοῦ ἀνταμειφθήσεται, καὶ οὐδενὸς θὰ τύχῃ προστάτου ἢ ἀρωγοῦ, ἐκτὸς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

123. Ὁ πράττων τὸ ἀγαθόν, εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνή, ὧν συγχρόνως πιστὸς Μουσουλμάνος, θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν παράδεισον, μὴ ἀποστεροῦμενος οὔτε τοῦ ἐλαχίστου μέρους τῆς ἀμοιβῆς.

124. Τίς πρεσβεύει ὡραιότεραν θρησκείαν τῆς τοῦ Ἰσλαμισμού; Τὴν ἀγαθοεργεῖ καὶ ἀκολουθεῖ τὴν πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ ἀληθοῦς ὁρῶντος δοξοῦ; Ὁ Κύριος ἐξέλεξε τὸν Ἀβραάμ, φίλον αὐτοῦ.

125. Ὅσα ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω τῷ Θεῷ ἀνῆκουσιν, ὅστις ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ τὰ πάντα περιβάλλει.

126. Θὰ σὲ συμβουλευθῶσι περὶ τῶν γυναικῶν, εἰπέ αὐτοῖς· ὁ Θεὸς ἐδίδαξεν ὑμᾶς περὶ τούτου· ἀναγνώσατε τὰ παραγγέλματα τοῦ Κορανίου περὶ τῶν ὁρφανῶν γυναικῶν, εἰς ἃς δὲν δίδετε ὅ,τι παρήγγειλεν ὑμᾶς, ἀρνούμενοι νὰ νυμφεύσητε αὐτάς. Πρὸς τὰς ἀσθενεῖς κόρας δίδασκει καὶ ἐντέλλεται ὑμῖν νὰ ἦσθε ἐπιεικεῖς. Οὐδεμίαν ἀγαθοεργίαν ἠ πράξετε χωρὶς νὰ ἀναγνωρίσῃ αὐτὴν ὁ Θεός.

127. Ἐὰν γυνή τις φοβῇται τὴν ὀργὴν τοῦ συζύγου αὐτῆς καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν μῖσος αὐτοῦ, καλὸν εἶναι ἡ φιλικὴ συμβίβασις. Ἡ εἰρήνη εἶναι μέγιστον ἀγαθόν³. Ὁ ἄνθρωπος κλίνει εἰς τὴν πλεονεξίαν· ἐὰν

¹ Οἱ Ἀραβες ἐλάτρευον τὴν Λάττα, ὅσα καὶ Μενάττα, ἃς ἐθεώρουν ὡς θυγατέρας τοῦ Θεοῦ.

² Ἐνταῦθα ὁ Μωάμεθ καταφέρεται κατὰ τινων ἐθίμων τῶν ἀράβων πολυθειστῶν, καὶ φαίνεται ὅτι προσεπάθει νὰ καταδικάσῃ τὴν ὀρχοτομίαν τῶν δούλων, τὰ ἐν τῷ πρῶτῳ σώπῳ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκτυπούμενα σημεῖα, τὴν συνήθειαν τοῦ ἐξύνειν τοὺς δούλους καὶ τὴν παρὰ φύσιν αἰσχρουργίαν (μαλακίαν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν).

³ Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν γυναῖκα νὰ παραχωρήσῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τῆς προικὸς τῆς αὐτῆς τὸν ἄνδρα, ἵνα δώσῃ αὐτῇ διαζύγιον.

ἦσθε ἀγαθοεργοί, καὶ ἐὰν φοβῆσθε τὸν Κύριον, οὗτος θὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἔργα ὑμῶν.

128. Δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ μεταχειρισθῆτε ἀπάσας τὰς γυναῖκας ὑμῶν διὰ παρομοίου τρόπου, καίπερ θερμῶς ἐπιθυμοῦντες τοῦτο. Προσέχετε μὴ ἀκολουθῆτε ἐντελῶς τὰς ἐπιθυμίας ὑμῶν, ἀφίνοντές τινα παρημελημένην, ἂν ἦσθε γενναιοφρόνες καὶ τὸν Θεὸν φοβῆσθε, ὅστις εἶναι ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος.

129. Ἐὰν διαζευχθῇ τὸ ἀνδρόγυνον, ὁ Θεὸς εἶναι ἀρκετὰ γενναῖος ἵνα ἀμείψῃ καὶ τοῦ μὲν καὶ τῆς δὲ τὴν διαζευξίν¹. Ὁ Κύριος εἶναι ἄπειρος καὶ σοφός.

130. Τῷ Θεῷ ἀνῆκουσι τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Συνεστήκαμεν ἡδὴ εἰς τοὺς πρὸ ὑμῶν ὁπαδοὺς τῶν Γραφῶν καὶ εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς, ἵνα φοβῆσθε τὸν Θεόν, μὴ ἀπιστοῦντες. Ἐὰν ὅμως ἀπιστήσητε, γνῶτε ὅτι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ τῷ Θεῷ ἀνῆκουσιν. Ὁ Θεὸς εἶναι πλούσιος καὶ δεδοξασμένος.

131. Τῷ Θεῷ ἀνῆκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Ἡ προστασία αὐτοῦ τοῖς πᾶσιν ἀρκεῖ.

132. Ὡ ἀνθρώποι! ἐὰν ὁ Θεὸς βούλεται δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ ὑμᾶς, καὶ ἀνθ' ὑμῶν νὰ πλάσῃ ἄλλους. Ὁ Θεὸς εἶναι κραταίως καὶ δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο.

133. Τίς προτιμᾷ τὴν ἀμοιβὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ; Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἡ τῆς μελλούσης ζωῆς συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἦναι τις πλυσίου τοῦ Θεοῦ, ὅστις τὰ πάντα ἀκούει καὶ ἑφορᾷ.

134. Ὡ πιστοί! ἔστε αὐστηροὶ ἐπὶ τοῦ δικαίου ὁπόταν μαρτυρῆτε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂν ἔτι ὀφείλετε νὰ καταμαρτυρήσητε ἐναντίον ὑμῶν αὐτῶν, ἐναντίον τῶν γονέων καὶ συγγενῶν ὑμῶν, εἴτε προκειμένου περὶ πλουσίου εἴτε περὶ πτωχοῦ. Μὴ παρακολουθῆτε τὰ πάθη ὑμῶν, ἵνα μὴ παρεκκλίνητε. Ἐὰν ἀρνηθῆτε τὴν κατάθεσιν τῆς μαρτυρίας, ἢ ἂν ἀποφεύγητε αὐτὴν, μάθετε ὅτι ὁ Κύριος ἔγνω τὰς πράξεις ὑμῶν.

135. Ὡ πιστοί! πιστεύσατε εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, εἰς τὸ καταπεμφθὲν αὐτῷ Βιβλίον καὶ εἰς τὰς Γραφὰς αἰτίνας κατεπέμφθησαν πρὸ αὐτοῦ. Ὁ μὴ πιστεύων εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ, εἰς τὰς Βίβλους αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν, εὐρίσκεται εἰς προφανὴ πλάνην.

136. Οἱ πιστεύσαντες, εἴτα ἐπανελθόντες ἐν τῇ ἀπιστίᾳ, καὶ κατόπιν πάλιν πιστεύσαντες, ἔπειτα δὲ πάλιν ἐπανελθόντες εἰς τὴν προτέραν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ ἐπαυξήσαντες αὐτὴν, δὲν θέλουσι τύχει συγχωρήσεως παρὰ τοῦ Θεοῦ, οὔτε θὰ ὁδηγηθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς ὁδὸν εὐθείαν.

¹ Δηλαδή θὰ φροντίσῃ ὅπως ὁ ἀνὴρ εὖρῃ γυναῖκα ἀρέσκουσαν αὐτῷ κλειότερον, καὶ ἡ γυνὴ ἄνδρα ἵνα ἀντικαταστήσῃ τὸν διαζευχθέντα.

137. Ἀνάγγειλον τοῖς ὑποκριταῖς ὅτι θὰ τιμωρηθῶσιν ἐπωδύνως.

138. Τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις οἵτινες προτιμῶσι τὴν φιλίαν τοῦ ἀπίστων μᾶλλον ἢ τὴν τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων. Πράττουσι τοῦτο ἅρᾳ γε διὰ νὰ δοξασθῶσιν; Ἄπαντα ἡ δόξα τῷ Θεῷ ἀνήκει.

139. Ἀπεκαλύφθη ἤδη ὑμῖν διὰ τοῦ Κορανίου ὅτι, ἐνῷ ὑμεῖς ἀκροᾶσθε τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, οὗτοι, οἱ ὑποκριταί, δὲν πιστεύουσιν αὐτάς, ἀλλὰ τὰς μυκτηρίζουσι. Προσέχετε λοιπὸν μὴ συνεδριάξετε μετὰ τῶν ἀπίστων ἐν ᾧ ἔκφραζονται ὑπ' ἄλλην ἐννοιαν, ἄλλως γίνητε ὅμοιοι αὐτοῖς. Ὁ Κύριος θὰ συνενώσῃ ἐν τῇ Γεέννῃ τοῦ πυρὸς τοὺς τε ὑποκριτὰς καὶ τοὺς ἀπίστους.

140. Ἀναμένουσι τὸ ἀποτέλεσμα. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἀναδείξῃ ὑμᾶς νικητὰς, λέγουσι· δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς μεθ' ὑμῶν; Ἐὰν ἡ τύχη εὐνοήσῃ τοὺς ἀπίστους, λέγουσιν αὐτοῖς· δὲν εἴμεθα ἡμεῖς ἀνώτεροι καὶ διὰ τὴν ὑπερασπίσθημεν ὑμᾶς κατὰ τῶν εὐσεβῶν; Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως θὰ δικάσῃ πάντας καὶ δὲν θὰ ἀναδείξῃ νικητὰς τοὺς ἀπίστους κατὰ τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων.

141. Οἱ ὑποκριταί προσπαθοῦσι νὰ ἐξαπατήσωσι τὸν Θεόν, ἀλλ' ὁ Θεὸς θὰ ἀποπλανήσῃ αὐτοὺς πρῶτον. Ἐγειρόμενοι ὅπως προσευχῆθῶσι πράττουσι τοῦτο μετὰ νωχελείας, προσποιῶνται ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, πλὴν ὀλίγον σκέπτονται περὶ τοῦ Θεοῦ.

142. Ταλαντευόμενοι μεταξὺ τῶν μὲν καὶ τῶν δέ, δὲν ἀνήκουσιν οὔτε εἰς τοὺς, οὔτε εἰς ἐκείνους. Ὅντινα ὁμοῦ ἀποπλανήσῃ ὁ Κύριος, οὗτος δὲν ἐπανευρίσκει τὴν ὁδόν.

143. Ὡ πιστοί! μὴ συνάπτετε φιλίαν μετὰ τῶν ἀπίστων, ἡ μόνον μετὰ τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων. Ζητεῖτε νὰ δώσητε τῷ Θεῷ τεκμήριον ἐναντίον ὑμῶν, τεκμήριον ἀναντιρρήτον;

144. Οἱ ὑποκριταί θὰ ᾤσιν ἐν τῷ βάθει τῆς ἀβύσσου τοῦ πυρὸς, καὶ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν αὐτοὺς.

145. Ἀλλ' οἱ μετανοήσαντες καὶ ἐξαλείψαντες τὰς ἀνομίας αὐτῶν προσκολληθέντες δὲ στενῶς μὲ τὸν Θεόν καὶ ἀποδεχθέντες πίστιν εἰς τὴν κρινῇ, θὰ ἐπανεέλθωσι μετὰ τῶν εὐσεβῶν. Ὁ Κύριος θαυμάσιως θὰ ἀνταμείψῃ τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους.

146. Διατί ὁ Θεὸς νὰ ἐπιβάλλῃ ὑμῖν βάσανα ὅταν εὐγνωμονῆτε καὶ πιστεύητε ἤδη αὐτῷ; Ὁ Κύριος εἶναι εὐγνώμων καὶ οἶδε τὰ πάντα.

147. Ὁ Θεὸς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ διασπείρῃ τις τὸ κακόν, ἐκτός ἀνὴρ τοῦ θυμοῦ καταπίεσεως. Ὁ Κύριος ἀκούει, καὶ οἶδε τὰ πάντα.

148. Εἴτε διασπείρετε τὸ ἀγαθόν, εἴτε ἀποκρύπτετε αὐτὸ, συγχωροῦντες τὸ φαῦλον, ὁ Κύριος εἶναι πολυέλκος καὶ ἰσχυρός.

149. Οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ καὶ θέλοντες ν' ἀποχωρίσωσι τὸν Θεὸν ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ, λέγουσι· πιστεύομεν εἰς τὸν μὲν, πλὴν δὲν πιστεύομεν εἰς τοὺς δέ. Πειράζονται νὰ εὕρωσι μέσον τινὰ ὅρον.

150. Οἱ τοιοῦτοι εἶναι ἀληθῶς ἄπιστοι. Δι' αὐτοὺς προητοιμάσαμεν ἐπονειδιστὸν τιμωρίαν.

151. Οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ καὶ μὴ ποιοῦντες οὐδεμίαν διάκρισιν μεταξύ αὐτῶν θὰ ἀνταμειφθῶσιν ὃ δὲ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

152. Οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν θὰ ζητήσωσι παρὰ σοῦ νὰ καταβιβᾷς πρὸς αὐτοὺς ἐξ οὐρανοῦ Βιβλὸν τινά. Οὗτοι ἐζητήσαντο παρὰ τοῦ Μωϋσέως μεγαλύτερον τούτου, εἰπόντες αὐτῷ· δεῖξον ἡμῖν τὸν Θεὸν ἐναργῶς, πλὴν σφοδρὸς κεραυνὸς κατέπεσεν ἐπ' αὐτῶν πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀπιστίας των. Ἐπειτα ἐλάτρευσαν τὸν μόσχον, καίτοι ἐπιφανέντων αὐτοῖς προφανῶν σημείων. Ἀλλ' ἐσυγχωρήσαμεν αὐτοὺς καὶ ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσῇ ἐναργεῖς ἀποδείξεις.

153. Ἐγείραμεν ὑπὲρ αὐτοὺς τὸ ὄρος Σινᾶ, εἰς σημεῖον τῆς συνθήκης ἡμῶν, εἰπόντες αὐτοῖς· εἰσέλθετε ἐκ τῆς πύλης τῆς πόλεως καὶ κλίνετε τὴν κεφαλὴν μέχρις ἐδάφους, μὴ παραβαίνοντες τὸ Σάββατον. Ἐσυνθηκολογήσαμεν μετ' αὐτῶν ἐπισήμως.

154. Ἀλλ' οὗτοι παρεβίασαν τὴν συνθήκην, ἡρνήθησαν τὰ σημεῖα ἡμῶν, ἐφόνευσαν ἀδίκως τοὺς προφῆτας, καὶ εἶπον· αἱ καρδίαι ἡμῶν ἐσκληρύνθησαν. Ναί, ὁ Θεὸς ἐσφράγισε τὰς καρδίας αὐτῶν, εἶναι ἄπιστοι καὶ ὀλίγοι πιστεύουσιν.

155. Καὶ ἐν τῇ ἀπιστίᾳ αὐτῶν, ἐσυκοφάντησαν τὴν Μαριάμ.

156. Καὶ εἶπον· ἡμεῖς ἐφονεύσαμεν τὸν Μεσίαν Ἰησοῦν, υἱὸν τῆς Μαριάμ, τὸν ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ. Οὐχί, δὲν ἐφόνευσαν, δὲν ἐσταύρωσαν αὐτόν, ἀλλ' ἑτερόν τινα ὅμοιον αὐτῷ· οἱ δὲ συζήτησαντες ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἔμειναν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ· δὲν ἦσαν βέβαιοι περὶ τούτου, ἀλλὰ κατ' εἰκασίαν. Ἀληθῶς οὗτοι δὲν ἐφόνευσαν αὐτόν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἰσχυρί καὶ σοφίᾳ αὐτοῦ, μετεκαλέσατο αὐτόν.

157. Πάντες οἱ τὰς Γραφὰς πιστεύοντες, θέλουσι πιστεῦσαι εἰς αὐτὸν πρὸ τοῦ θανάτου των¹. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως θὰ καταμαρτυρήσῃ αὐτῶν.

158. Πρὸς τιμωρίαν αὐτῶν καὶ ἐπειδὴ ἀποπλανῶσι τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς τρίβου τοῦ Θεοῦ, ἀπηγορεύσαμεν αὐτοῖς ἀγαθὰ τινα ἅτινα τοῖς ἦσαν ἐπιτετραμμένα.

159. Ἐπειδὴ μετέρχονται τὴν τοκογλυφίαν ἣτις ἦτο αὐτοῖς ἀπηγορευμένη, καὶ ἐπειδὴ καταβροχθίζουσι τὴν περιουσίαν τῶν ἀνθρώπων ἀδίκως, προητοιμάσαμεν τοῖς ἀπίστοις ἐπώδυνον τιμωρίαν.

¹ Εἰς τὸ κείμενον ὑπάρχει ἀοριστία, προερχομένη ἐκ τῆς ἀντωνυμίας «πρὸ τοῦ θανάτου των.» Τινὲς φρονοῦσιν ὅτι ὁ Μωάμεθ ἤθελε νὰ εἰπῇ ὅτι πᾶς Χριστιανὸς ἢ Ἑβραῖος, ἐρωτώμενος κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ἀγωνίας του παρὰ τοῦ ἀγγέλου, θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι πιστεύει εἰς τὸν Ἰησοῦν. Ἄλλοι φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἀντωνυμία ἀναφέρεται εἰς τὸν Ἰησοῦν, ὅστις θὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ (να φανερώσῃ τὸν Ἀντίχριστον καὶ κατόπιν ἀποθάνῃ). Τότε πάντες θὰ πιστεύσωσιν εἰς αὐτόν.

171. Τους ἀπαξιούντας νὰ λατρεύωσι τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ὑπερόπτας, Κύριος θὰ συναθροίσῃ ὅλους ὁμοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ.

172. Ὁ Θεὸς θὰ ἀνταμείψῃ πλουσίως τοὺς πιστεύοντας αὐτῷ καὶ ἀγαθοεργούντας, ἐπαυξάνων τὸν μισθὸν διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ· τοὺς δὲ ἀλαζόνας καὶ κενοδόξους θὰ τιμωρήσῃ ἐπωδύνως.

173. Καὶ δὲν θὰ εὕρωσιν οὔτε προστάτην, οὔτε ἀρωγόν, ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ.

174. Ὡ ἄνθρωποι! ὁ Κύριος ὑμῶν ἀπέστειλεν ὑμῖν τεκμήριον. Κατεπέμφσαμεν ὑμῖν φῶς προφανές. Τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους ὁ Θεὸς θὰ εἰσαῇ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἐλέους καὶ τῆς χάριτος αὐτοῦ, καὶ θὰ καταυθύνῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

175. Ὅταν σὲ συμβουλευθῶσιν, εἰπὲ αὐτοῖς· ὁ Θεὸς θὰ διδάξῃ ὑμᾶς ἐπὶ τῶν μεμακρυσμένων συγγενῶν. Ἐάν τις ἀποθάνῃ ἄνευ τέκνων καὶ ἑξ ἑλπίδος, αὕτη θὰ λαμβάνῃ τὸ ἥμισυ ἐξ ὧν ἐγκαταλείψῃ. Ὁπίσης καὶ αὐτὸς θὰ ἦναι κληρονόμος αὐτῆς, ἐὰν αὕτη ἀποθάνῃ καὶ ἔν ἑλπίδι τέκνα. Ἐὰν ἦναι δύο ἀδελφαὶ θὰ λαμβάνωσι δύο τρίτα ἐξ ὧν ἐγκαταλείψῃ ὁ ἀνὴρ· ἐὰν οὗτος ἔχῃ ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς, ὁ ἄρρεν θὰ λαμβάνῃ τὸ μερίδιον δύο θηλέων. Ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ σαφῶς οὗτο εἰς ὑμᾶς ἵνα μὴ σφάλητε. Ὁ Κύριος οἶδε τὰ πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Η ΤΡΑΠΕΖΑ¹

Ἐν Μεδίνῃ. 120 ἐδάφια.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ

1. Ὡ πιστοί! ἔστε ἀκριβεῖς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ὑμῶν. Ἐπιτρέπετε ὑμῖν ἢ βρώσεις τῶν ζώων τοῦ ποιμνίου σας², πλὴν μὴ τρώγετε κρεῖνα ἅτινα δὲν ἐπιτρέπεται ὑμῖν νὰ φονεύητε ἐν τῇ κυνηγεσίᾳ, περιβλημένοι ὄντες τὸν χιτῶνα τοῦ προσκυνητοῦ. Ὁ Θεὸς ἀποφασίζει ὅτι βούλεται.

¹ Ὁ τίτλος τοῦ Κεφαλαίου τούτου προέρχεται ἐκ τινος θαύματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε παρακληθεὶς παρὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, κατεβίβασεν αὐτοῖς ἐξ οὐρανοῦ τράπεζαν διάφορα ἐδέσματα (ἄρα ἐδ. 112 καὶ καθ' ἐξῆς τοῦ παρόντος Κεφαλαίου). Καλεῖται οὕτως καὶ ἡ Λαδ (ὑποχρέωσις), ἡ ἑξὶς ἀπαντωμένη ἐν τῇ πρώτῃ ἐδασίᾳ.

² Ὡς βοῶν, προβάτων καὶ καμήλων.

2. Ὁ πιστοί! μὴ παραλείπετε τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς, οὐτὶς ἱερὸν μῆνι, οὔτε τὰς προσφορὰς, οὔτε τὰ περιδέραια¹. Σεβάσθητε προσερχομένους εἰς τὸν ἱερὸν οἶκον ἵνα αἰτήτωσι παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν ἔλεος καὶ προσφέρωσιν αὐτῷ τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν.

3. Μετὰ τὸ ἱερὸν προσκύνημα, παρεύθητε εἰς κυνηγεσίαν. Ἡ μὲν κακία κατὰ τῶν προπαθούντων νὰ ἀποκρούσωσιν ὑμᾶς τοῦ ἱεροῦ εὐκτηρίου, μὴ σᾶς ὠθήσῃ εἰς κακὴν τινα πρᾶξιν. Βοηθῆτε ἀλλήλους τὴν ἐκτέλεσιν πράξεων ἐναρέτων καὶ θεοσεβῶν, καὶ οὐχὶ εἰς πρᾶξεις αὐτῶν καὶ ἀδίκους. Φοβήθητε τὸν Θεόν, ὅστις εἶναι τρομερὸς εἰς τιμωρίαν αὐτοῦ.

4. Ἀπαγορεύεται ὑμῖν ἡ βρώσις τῶν θνησιμίων ζώων, ἡ τοῦ σπαραγμοῦ, ἡ τοῦ χοιρείου κρέατος καὶ παντὸς ὅ,τι ἤθελε φονευθῇ ὑπὸ τῆς κλησιν ἄλλου ὀνόματος ἐκτὸς τῆς τοῦ Θεοῦ², τῶν πνιγέντων ζώων, ἀποκτεινομένων ἢ φονευομένων ἐκ τινος πτώσεως, ἢ ἐκ κερατίσματος τῶν σπαρχθέντων ὑπὸ τινος θηρίου, ἐκτὸς ἂν καθαρίσθητε αὐτὸ ἐν γένει παντὸς εἰδωλοθύτου. Μὴ διανέμητε αὐτὰ, συμβουλευόμενοι βίβλη³, διότι τὸ τοιοῦτο σήμερον εἶναι ἀσέβεια. Ἡ ἀπελπισία θὰ λαβῇ τοὺς ἀρνηθέντας τὴν θρησκείαν ὑμῶν μὴ φοβεῖσθε αὐτοὺς τελῶς, ἀλλ' ἐμὲ φοβήθητε.

5. Σήμερον⁴ ἐτελειοποίησα τὴν θρησκείαν ὑμῶν, ἐξεπλήρωσα ὑμᾶς τὰ εὐργετήματά μου, δούς ὑμῖν ὡς θρησκείαν τὸν Ἰσλαμ. Ὁ πιεζόμενος ἐκ πείνης καὶ ἄνευ προθέσεως πράξας κακόν, παρὰ τῶν ἐντολῶν ὑμῶν⁵ εἶναι συγχωρητέος, καθότι εἶναι μακρὸν καὶ ἐλεήμων.

6. Θὰ σ' ἐρωτήσωσι· τίνα ἐπιτρέπονται αὐταῖς; Ἀποκρίθητε· ἐπιτρέπεται ὑμῖν τὸ καλόν. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ὑμῖν ἡ ἄγρυπνος τῶν ζώων κυνηγίου τὰ ὅποια ἤθέλετε προμηθευθῇ διὰ τῶν κυνῶν, ὡς εἶδον ὑμῖν ὁ Θεός. Τρώγετε ὅ,τι ἤθελον προμηθεύσει ὑμῖν αὐτοί. ἐπιτρέπεται ὑμῖν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ φοβήθητε αὐτόν, καθότι ταχέως⁶ λογίζει τοὺς ἀνθρώπους.

¹ Διὰ τῆς προσφορᾶς ἐννοεῖται τὸ πρῶτον, ὅπερ, φερόμενον πρὸς θυσίαν εἰς τὸν καλλοπύργον αὐτὸν κρεμῶντες εἰς τὸν λαϊκὸν τοῦ διαφόρου στεφάνου καὶ πρὸς τὸν εἰς ἀνθέων, δίκην περιδεραιῶν.

² Ὁ Μωάμεθ ἐντέλλεται νὰ ἐπικαλῶνται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ κυνῶν ὁπότεν σφάζουσιν ζῶον, λέγοντες τὴν ἐξῆς τυπικὴν φράσιν «Πισμ-ι-λλὰχ-ι-ρ-ραχμ-ι-χίμ» (ἔ. ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ) ἢ καὶ ἀπλῶς μόνον «Πισμ» (ἔ. ὁ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.)

³ Δι' ἀφαιρέσεως, δηλ. ἐὰν βρῶσιν ἐκ τῶν φλεβῶν τοῦ ζώου αἷμα.

⁴ Οἱ Ἀραβες εἰδωλολάτραι συνεβουλεύοντο τὴν τύχην διὰ τινῶν βελῶν, ἄνευ καὶ πτερῶν, ἅτινα ἦσαν ἐπὶ καὶ ἐφυλάττοντο ἐν τῷ Ναφ τῆς Καάθας.

⁵ Οἱ Σχολιασταὶ ἀποδίδουσιν εἰς τὴν λέξιν «σήμερον», ἐννοεῖαν πεινὴν ἀπὸ τῆς ἀποκάλυψιν τοῦ ἐδαφίου τούτου εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ τελευταίου προσκυνήματος Μωάμεθ ἐν Μέκκῃ.

⁶ Ὁ πρὸς τὰς ἀπηγορευμένας τροφάς.

7. Σήμερον ἐπετράπη ὑμῖν πᾶν ὅ,τι ἀγαθόν. Ἡ τροπὴ τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν εἶναι ὑμῖν θεμελιῇ, ἐπίσης καὶ ἡ ὑμετέρα πρὸς αὐτοὺς. Ἐπιτρέπεται ὑμῖν ἢ μετὰ τῶν ἐναρέτων θυγατέρων τῶν πιστῶν σύζευξις, ὡσαύτως καὶ ἡ μετὰ τῶν θυγατέρων τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν. ἀρκεῖ νὰ κρίσητε εἰς αὐτὰς προίκα. Συζήτε μετ' αὐτῶν ἐν σεμνότητι, μὴ μοιχεύετε καὶ μὴ προσλαμβάνετε αὐτὰς παλλακίδας. Ὅστις ἀπατήσῃ τὴν πίστιν αὐτοῦ, θὰ ἀπολέσῃ τοὺς καρπούς τῶν ἀγαθῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ μετὰ τῶν ἀπολωλότων.

8. Ὡ πιστοί! ὅσκις μέλλετε νὰ προτευχθῆτε, νίψατε τὸ πρόσωπον καὶ τοὺς βραχίονας μέχρι τοῦ ἀγκῶνος καὶ σπογγίσατε τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας μέχρι τῶν ἀτραχύων.

9. Μετὰ δὲ τὴν συνουσίαν λούσατε ὁλόκληρον τὸ σῶμα ὑμῶν. Ὅταν ὁμῶς ἀσθενήτε ἢ ὑδοιοπορήτε, ἢ ἐξεπληρώσατε τὴν φυσικὴν ὑμῶν ἀνάγκην, καὶ ὅταν συνουσιασθῆτε μετὰ τῶν γυναικῶν, ἐν ἐλλείψει ὕδατος, προστρίψατε τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας διὰ λεπτῆς καὶ καθαρᾶς ἁμμου¹. Ὁ Κύριος δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ἐπιβυρύνῃ ὑμᾶς, ἀλλὰ νὰ ἐξαγνίσῃ ἐκπεραιῶν τὰς εὐεργεσίας αὐτοῦ, ἵνα εὐγνωμονῆτε αὐτόν.

10. Μνησθήτε τῶν πρὸς ὑμᾶς εὐεργετημάτων τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς συνθήκης ἣν μεθ' ὑμῶν συνήψε, ὅτε εἶπατε· ἤκούσαμεν καὶ θέλομεν ὑπακούσει. Φοβήθητε τὸν εἰδότα τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς καρδίας ὑμῶν.

11. Ὡ πιστοί! ἔστε εὐθείς εἰς τὰς καταθέσεις ἃς ἠέλατε κάμει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μὴ παρασύρῃ ὑμᾶς ὁ ρθόνος καὶ πράξῃτε ἀδικίαν τινά. Ἔστε δίκαιοι, ἢ δικαιοσύνη πλησιάζει τὴν εὐσπλαγγίαν, καὶ φοβήθητε τὸν Θεόν, ὅστις ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

12. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη τοῖς πιστοῖς καὶ ἀγαθοεργοῖς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, καὶ ἁμολῆν λαμπράν.

13. Οἱ δὲ ἄπιστοι, οἱ διαψεύσαντες τὰ σημεῖα ἡμῶν, κληρονομήσουσι τὸ πῦρ τὸ εἰσώτερόν.

14. Ὡ πιστοί! μνησθήτε τῶν πρὸς ὑμᾶς εὐεργετημάτων τοῦ Θεοῦ. Ὅπόταν τινὲς ἦναι ἔτοιμοι νὰ ἐγείρωσι καθ' ὑμῶν τὴν χεῖρα, ὁ Θεὸς θὰ ἀπωθήσῃ αὐτήν². Φοβήθητε τὸν Κύριον, εἰς μόνον τὸν Θεόν ἐμπιστεύονται οἱ ἄληθως εὐσεβεῖς.

¹ Ὁρα Κεφ. Δ', σημ. τοῦ 46 ἐδαφίου.

² Τὸ χωρίον τοῦτο ὑπαινίσταται ἀπόπειραν ρόνου κατὰ τοῦ Μωάμεθ, περὶ ἧς ὑπάρχουσι δύοφοροι παραδόσεις. Κατὰ τινὰ ἐξ αὐτῶν, ὁ Μωάμεθ ἡμέραν τινὰ ἐκοιμήτο ὑπὸ τὴν σκιὰν δένδρου, μικρὴν πέραν τοῦ στρατοπέδου του, ὅτε ἀφυνπύσθη ὑπὸ παραγῆς καὶ εἶδε τὸν Δουρδούρ, πολέμιον μαχητὴν ἰσάμενον ἄνωθεν αὐτοῦ, κρατοῦντα τὴν σπάθην γυμνὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του. « Ὁ Μωάμεθ, ἀνέκραξεν ὁ ἐχθρὸς, τίς τώρα θέλει σὲ σώσει; » — Ὁ Θεός, ἀπεκρίθη ὁ Προφήτης. Μεταπεισθεὶς ἀμέσως ὁ Δουρδούρ, ἀέτηκε τὴν σπάθην νὰ πιάσῃ. Ὁ Μωάμεθ τὴν ἤρπασε καὶ ἀναπάλλων αὐτήν, ἀνέκραξε: « Τίς τώρα θέλει σὲ σώσει, Δουρδούρ; » — Οἱμοὶ οὐδέτερος, ἀπήντησεν ὁ στρατιώτης. — Μάθε λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ νὰ ἦσαι μακροθύμος. Ὅθεν εἰπὼν, τῷ ἀπέβωκε τὴν σπάθην. Ἡ καρδία τοῦ μαχητοῦ ἡττήθη· ἀνιγνώρισεν τὸν Μωάμεθ ὡς προφήτην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀμέσως ἠσπάσθη τὴν ἱσλαμισμόν.

15. Ὁ Θεὸς ἐδέχθη τὴν συνθήκην τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, δούς αὐτοὺς δώδεκα ἀρχηγούς, καὶ εἰπὼν· ἔσομαι μεθ' ὑμῶν, ἐὰν προσεύχησθε ὑπὲρ ἐμοῦ, ἐὰν ἐλεῆτε, ἐὰν πιστεύητε εἰς τοὺς ἀποστόλους μου, ἐὰν φοβηθῆτε αὐτούς, καὶ ἐὰν δανείσητε γενναίως τὸν Θεόν, θὰ ἐξαλείψω τὰ ἁνομίας ὑμῶν καὶ θὰ εἰσάξω ὑμᾶς ἐντὸς κήπων διαβρεχομένων ὑπὸ ὑδάτων διαυγῶν. Ὅστις μετὰ τὰς ἐντολάς ταύτας ἀρνηθῇ νὰ πιστεύσῃ θὰ ἀποπλανηθῇ τῆς εὐθείας τρίβου.

16. Ἐπειδὴ οὗτοι παρεβίασαν τὴν συνθήκην, κατηράσθημεν αὐτούς, ἐσκληρύναμεν τὰς καρδίαις αὐτῶν. Διέστρεψαν τοὺς λόγους τῶν Γραφῶν, καὶ ἐλησμόνησαν μέρος ἐκείνου ὅπερ ἐδιδάχθησαν. Μὴ παύσης ἀποκαλύπτων τὰς ἐπιβουλάς αὐτῶν· ἐκτὸς ὀλίγων, πάντες εἰσὶ ἐνοχοί. Συγχώρησαν ὅμως αὐτοὺς, διότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς γενναίους.

17. Καὶ μετὰ τῶν καλουμένων Χριστιανῶν συνήψαμεν συνθήκην· ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐλησμόνησαν μέρος τῶν διδασκθέντων¹. Διὸ διηγεῖραμεν μεταξὺ αὐτῶν τὴν ἔχθραν καὶ τὸ μῖσος ἅτινα θὰ διατηρηθῶσι μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ὁ Κύριος θὰ ὑποδείξῃ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν.

18. Ὡ ὅπαδοι τῶν Γραφῶν! ἦλθε πρὸς ὑμᾶς ὁ ἡμέτερος ἀπόστολος ἵνα δηλώσῃ πολλὰ χωρία ἅτινα ἀπεκρύψατε ἐκ τῶν Γραφῶν παραλείποντες πολλὰ ἄλλα. Τὸ πῶς ἦλθε πρὸς ὑμᾶς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπίσης καὶ ἡ περιφανὴς Βίβλος, δι' ἧς ζητεῖ νὰ θέσῃ ὑμᾶς ἐν ὁδῷ ἐλευθέρου, καὶ ὁδηγήσῃ ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς.

19. Ἀπιστοὶ εἰσιν οἱ λέγοντες ὅτι ὁ Μεσίης, υἱὸς τῆς Μαριὰμ, εἶναι Θεός. Εἰπέ αὐτοῖς· Τίς δύναται νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν Θεὸν ἐὰν οὗτος βουληθῇ νὰ καταστρέψῃ τὸν Μεσίην, υἱὸν τῆς Μαριὰμ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα;

20. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἄρχων τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν αἰθέρων· δημιουργεῖ πᾶν ὅ,τι βούλεται καὶ εἶναι παντοδύναμος.

21. Οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Χριστιανοὶ λέγουσιν· ἡμεῖς εἴμεθα τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς αὐτοῦ. Εἰπέ αὐτοῖς· Διατί λοιπόν, διὰ τὴν ἁνομίαν ὑμῶν τιμωρεῖ ὑμᾶς; Ὑμεῖς εἰσθε μέρος τῶν ἀνθρώπων ὅσοι ἔπλασε· συγχωρεῖ δὲ καὶ τιμωρεῖ ὅντινα βούλεται. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἄρχων τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν αἰθέρων. Εἶναι τὸ σημεῖον ἐν ἡμῖν ἡμέραν τὰ πάντα θὰ καταλήξωσιν.

22. Ὡ ὅπαδοι τῶν Γραφῶν! ὁ ἡμέτερος ἀπόστολος θὰ ἐξηγήσῃ ὑμῖν τὴν ἐκλείψιν τῶν προφητῶν, ἵνα μὴ λέγητε τοῦ λοιποῦ, ὅτι ἔπαυσαν ἐρχόμενοι πρὸς ὑμᾶς εὐαγγελισταί. Ἰδοὺ εἰς ἐκ τῶν εὐαγγελιστῶν εὐρίσκεται μεταξὺ ὑμῶν· ὁ δὲ Κύριος εἶναι παντοδύναμος.

23. Ὅτε ὁ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ· λαέ μου, μνήσθητι

¹ Ἡ μεγαλύτερα μομὴ ἣν ἀποδίδει ὁ Μωϋσῆς εἰς τοὺς Χριστιανούς εἶναι ὅτι διαστρέφουσι τὰς Γραφάς, ὥπως ἀρτιφύσῃσι πάντα ὑπαινιγμὸν περὶ τῆς ἐλευθέρου αὐτοῦ.

τῶν πρὸς σέ εὐεργετημάτων τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἀπέστειλέ σοι προφήτας, ἔδωκέ σοι βασιλεῖς, παρεχώρησέ σοι χάριτας, ὥς εἰς οὐδένα λαόν παρεχώρησε ποτέ,

24. Εἵσελθε, ὦ λαέ μου, εἰς τὴν ἡγιασμένην ταύτην χώραν, ἣν ὁ Θεὸς σοὶ προώρισε. Μὴ ὀπισθοχώρει, ἵνα μὴ ἐμπέσῃς εἰς τὴν ἀπώλειαν.

25. Ὁ τόπος οὗτος, ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς τὸν Μωϋσῆν, κατοικεῖται ἀπὸ ἀλλαστορας, καὶ ἐνόσω οὗτοι κατέχουσι τοῦτον, ἡμεῖς δὲν εἰσερχόμεθα. Ἐὰν ἐξέλθωσι, τότε λαμβάνομεν κατοχὴν.

26. Δύο ἐκ τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον καὶ εὐεργετουμένων παρ' αὐτοῦ, εἶπον· παρουσιάσθητε εἰς τὴν πύλιν τῆς χώρας, καὶ ἅμα τῇ ἐμφανίσει ὑμῶν θέλετε ἀναδειχθῇ νικηταί· ἐμπιστεύθητε δὲ τῷ Θεῷ ἐάν ᾔσθῃ εὐσεβεῖς.

27. Ὡ Μωϋσῆ, εἶπεν ὁ λαός, ἡμεῖς δὲν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν χώραν ταύτην ἐνόσω δὲν ἐξέρχεται ὁ λαός ὅστις κατοικεῖ εἰς αὐτήν. Πορεύθητι μετὰ τοῦ Κυρίου σου καὶ ἀμφοτέροι καταπολεμήσατε αὐτούς· ἡμεῖς μένομεν ἐνταῦθα.

28. Κύριε! ἀνέκραξεν ὁ Μωϋσῆς, ἐγὼ δὲν ἐξουσιάζω ἢ μόνον ἐμαυτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν μου· ἀποφάνθητι μετὰξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἀσεβοῦς τούτου λαοῦ.

29. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος, ἀπαγορεύεται αὐτοῖς ἡ γῆ αὕτη· ἐπὶ τισσάρακοντα ἔτη θὰ περιπλανῶνται εἰς τὴν ἔρημον, καὶ σὺ παύσας μοχθῶν ὑπὲρ τοῦ ἀσεβοῦς τούτου λαοῦ.

30. Διηγήθητι αὐτοῖς τὴν ἀληθῆ ἱστορίαν τῶν υἱῶν τοῦ Ἀδάμ, οἵτινες προσέφερον τὰς θυσίας αὐτῶν. Ἡ τοῦ ἐνὸς ἦτο δεκτὴ, ἡ τοῦ ἑτέρου ἀπόβλητος. Ὁ τελευταῖος οὗτος εἶπε πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, θέλω σέ φονεύσει. Ὁ δὲ ἕτερος ἀπεκρίθη· ὁ Θεὸς δὲν δέχεται θυσίας, εἰμὴ παρὰ τῶν φοβουμένων αὐτόν¹.

31. Ἐὰν ἐγείρῃς τὴν χεῖρά σου ἐπ' ἐμοῦ, ἵνα μὲ φονεύσῃς, ἐγὼ δὲν θὰ ἐγείρω τὴν ἐμὴν ὅπως σοὶ ἀφαιρέσω τὴν ζωὴν, ἐπειδὴ φοβοῦμαι τὸν Θεόν, Κύριον τοῦ Παντός.

32. Προτιμῶ νὰ μένῃς σὺ μόνος, βεβαρημένος διὰ τῶν ἐμῶν καὶ σῶν ἀμαρτημάτων, καὶ νὰ ᾔσῃ καταδικασμένος εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, ὅπερ εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ τῶν ἀδικούντων.

33. Ἡ ἀντιζηλία ὤθησεν αὐτόν νὰ φονεύσῃ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καταταχθεὶς οὕτω μετὰ τῶν ἀπολωλότεων.

34. Ὁ Θεὸς ἀπέστειλεν αὐτῷ κόρακα ὅπως ἀνασκάψῃ τὴν γῆν καὶ διδάξῃ αὐτῷ τὸν τρόπον ἵνα καλύψῃ τὸ κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρᾶγθὲν ἐγκλημα. «Φεῦ! εἶπε, κατέστην τοσαῦτον ἀδύνατος, ἵνα μὴ δύ-

¹ Εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Κάιν καὶ τοῦ Ἀβελ, οὗς οἱ Μωαμεθανοὶ καλοῦσι τὸν μὲν Κάιν, Καπίλ, τὸν δὲ Ἀβελ, Χαπίλ. Τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ Κορανίου ἀπαντῶνται.

ναμαι ὡς ὁ κόραξ αὐτὸς νὰ καλύψω τὸ ἐγκλημα ὅπερ ἐπραξεν κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου¹:

35. Ἴδου ὁ λόγος δι' ὃν ἐποιήσαμεν τὸν νόμον τοῦτον διὰ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Ὁ φονεὺς πινὰ μὴ διαπράξαντα φόνον, ἢ μὴ διαφθεύσαντα τὴν χώραν, θεωρεῖται ὡς φονεὺς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ὁ δὲ διδύζων εἰς τινα ἄνθρωπον, θεωρεῖται ὡς δοὺς ζωὴν εἰς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος.

36. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἦλθον οἱ ἀπόστολοι ἡμῶν μετὰ προφανῶν σημείων· πλὴν καὶ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τούτων, πολλοὶ τῶν κατὰ τῆς γῆς πράττουσιν ὁμότητες.

37. Ἴδου ὅποια ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τῶν μαχομένων κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ, οὗτοι διασπείροντες κακὰ² ἐπὶ τῆς γῆς, θά νεύονται, θά σταυρῶνται, θά ἀποκόπτονται αὐτῶν αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες, θά ἐξορίζονται τῆς χώρας αὐτῶν³. Αὕτη ἔσται ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐν δὲ τῷ μέλλοντι αἱ σκληραὶ βάσανοι.

38. Ἐκτὸς ἐκείνων οἵτινες μετανοήσωσι πρὶν ἢ κυριεύσῃ αὐτοὶ, ἵνα μάθῃτε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

39. Ὅσοι πιστοὶ! φοβήθητε τὸν Θεόν, προσπαθήσατε νὰ ἀξιώσῃ τῆς προσεγγίσεως αὐτοῦ, μάχεσθε ὑπὲρ πίστεως ἵνα εὐδαιμονήτε.

40. Οἱ ἄπιστοι καὶ ὅσοι ἀποκτήσωσιν ἅπαντας τοὺς θησαυροὺς τῆς γῆς καὶ προσφέρωσιν αὐτοὺς ἵνα λυτρωθῶσιν ἐκ τῆς ποινῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξεγέρσεως, ἀπορριπτομένων τῶν προσφορῶν, θέλουσι τιμωρῆσθαι σκληρῶς.

41. Προσπαθοῦσι νὰ ἐξέλθωσι τοῦ πυρὸς, πλὴν δὲν θὰ δυνήθωσιν ἢ ποινὴ αὐτῶν ἔσται αἰώνιος.

42. Ἀποκόψατε τὰς χεῖρας τοῦ κλέπτου καὶ τῆς κλεπτρίας πρὸς μωρίαν τοῦ ἐγκλήματος αὐτῶν. Αὕτη ἔσται ἡ ποινὴ ἣν ὁ Θεὸς ὥς δι' αὐτούς· οὕτως ὁ Θεὸς ἰσχυρὸς ἐστὶ καὶ σοφός.

43. Τὸν μετανοοῦντα διὰ τὴν ἀδικίαν ἣν ἐπραξεν, ἔξιν βελτιώσῃ ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσῃ, καθότι ὁ Κύριος εἶναι πολυέλεος καὶ μακρόθυμος.

¹ Κατὰ τὰς διηγήσεις τῶν Ἑβραίων, εἰς τὸν Ἀδὰμ εἰδὼς ὅτι ὁ κόραξ τὸν ἐνταφισμὸν τοῦ πτώματος. Οἱ Σχολιασταὶ λέγουσιν ὅτι, ἔαν κόραξ φονεύσῃ ἕτερον κόρακα, ὁ φονεὺς αὐτὸν ἀνασκάπτων μόνος τὴν γῆν.

² Ἡ ἐν τῷ κειμένῳ ἀραβικὴ λέξις Φασάδ, ἣν μεταφράζομεν ἐνταῦθα διὰ τῆς λέξεως κακὰ, σημαίνει διατάραξις τῶν καθεστώτων, διαφθορὰ δυναμένη νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τὴν ἐκδίκασιν καθὼς καὶ ἐπὶ τὴν ληστείαν. Ἐπίσης ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῆς ἀποπομπῆς τῆς ἐβωλολατρίας, κατὰ συνέπειαν τὸ χωρίον τοῦτο διατάσσει τὸν θάνατον τῶν εβωλολατρῶν.

³ Ὁ φονεὺς τιμωρεῖται μὲ θάνατον. Ἐὰν δὲ ἐκτὸς τοῦ φόνου ἐπραξεν καὶ κλοπὴν ληστείαν, σταυροῦται. Τοῦ δὲ κλέπτοντος καὶ μὴ φονεύοντος ἀποκόπτεται ἡ δεξιὰ καὶ ὁ ἀριστερὸς ποῦς. Ἡ κατὰ τῶν ὁδοιπόρων προσβολὴ τιμωρεῖται διὰ τῆς ἀποπομπῆς διὰ δὲ τὴν κλοπὴν δὲν πρέπει νὰ ἀποκόπῃται ἡ χεὶρ εἰμὴ ὅταν ἡ ἀξία τοῦ κλοπιμίου ὑπερβῇ τὰ πένταρα δηνάρια (2 περίπου δραχμαί).

44. Οὐκ ἔγνωκας ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ δεσπότης τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς; τιμωρεῖ δὲ καὶ συγχωρεῖ ὃν βούλεται, διότι εἶναι παντοδύναμος.

45. Ὡ ἀπόστολε! μὴ καταθλίβεσαι διὰ τοὺς ἐπισπεύδοντας ἐν τῇ ἀπιστίᾳ, οὔτε δι' ἐκείνους οἵτινες προφέρουσι διὰ τῶν χαλῶν τῶν «Πιστεύομεν,» ἐνῷ ἡ καρδία αὐτῶν δὲν πιστεύει· οὔτε διὰ τοὺς Ἑβραίους, οἵτινες ἀκούοντες μετὰ προθυμίας τὰ ψεῦδη καὶ τὰς διδασκαλίας τῶν ἄλλων, δὲν προσέρχονται ποσῶς ν' ἀκούσωσι τὰς ἡμετέρας. Οὗτοι παραμορφώνουσι τοὺς λόγους τῆς Γραφῆς καὶ λέγουσιν εἰς τοὺς ἄλλους· ἐὰν μὲν διδάξωσι τὴν Γραφὴν τοιοῦτοτρόπως, πιστεύσατε εἰς αὐτοὺς, ἄλλως μὴ πιστεύετε. Τίς δύναται νὰ σώσῃ ἐκ τῆς ἀπωλείας ἐκείνον ὃν βούλεται ὁ Θεὸς ἀπολέσαι; Ἐκεῖνοι ὧν ὁ Κύριος δὲν ἤθελεν ἐξαγνίσει τὰς καρδίας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, θὰ καλυφθῶσιν αἵσχυρος, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ τιμωρηθῶσι σκληρῶς.

46. Οὗτοι προθύμως ἀκούουσι τὰ ψεῦδη καὶ τρώγουσι τὰς ἀπηγορευμένας τροφάς. Ἐὰν ζητήσωσι τὴν σὴν δικαιοσύνην, δέχθητι ἡ ἀποποιήθητι. Ἐὰν ἀρνηθῇς, δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ σὲ βλάψωσιν. Ἐὰν ὁμως δεχθῇς, δίκασον αὐτοὺς μετ' εὐθύτητος, καθότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς δικάζοντας μετὰ δικαιοσύνης.

47. Ἀλλὰ πῶς δύνανται νὰ σὲ προσλάβωσιν ὡς δικαστὴν αὐτῶν; Ἐχουσι τὴν Πεντάτευχον, ἣτις ἐμπεριέχει τοὺς θείους κανόνας. Οὗτοι ἀπεμακρύνθησαν αὐτῆς καὶ δὲν πιστεύουσι.

48. Κατεβιβάσαμεν τὴν Πεντάτευχον, περιέχουσαν τὸ φῶς καὶ τὴν ὁδηγίαν. Οἱ προφῆται, ἀληθῶς πιστοί, ἀφωσιωμένοι τῷ Ἰσλαμισμῷ, ἤθελον δι' αὐτῆς δικάσει τοὺς Ἑβραίους. Οἱ ραββίνοι καὶ οἱ νομομαθεῖς ἐδίκαζον κατὰ τὴν Βίβλον τοῦ Κυρίου ἣν διατήρουν καὶ ἦσαν ὁμολογηταὶ αὐτῆς¹. Μὴ φοβήσθε ὅθεν τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐμὲ τὸν Κύριον ὡμῶν, καὶ μὴ ἐκποιτῆτε εἰς εὐτελεῖ τιμὴν τὰ ῥήματά μου. Οἱ μὴ δικάζοντες συμφῶνως μετὰ τὴν ἀλήθειαν, ἣν ὁ Θεὸς ἐπεμφεν ἄνωθεν, εἶναι ἄπιστοι.

49. Ἐν τῷ Κώδικι τούτῳ ἐντελλόμεθα αὐτοῖς ψυχὴν ἀντὶ ψυχῆς, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, ῥίνα ἀντὶ ῥίνος, οὖς ἀντὶ ὠτός, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος. Αἱ πληγαὶ τιμωρηθήσονται διὰ τοῦ νόμου τοῦ ἀντιποίνου. Ἐὰν ὁ καταδεδικασμένος ἀνταλλάξῃ τὴν ποινὴν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐλεημοσύνης, πράττει καλῶς· τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ αὐτῷ ὡς ἐξίλασμός τοῦ ἀνοσιουργήματος αὐτοῦ. Οἱ μὴ δικάζοντες συμφῶνως μετὰ τὰς ἀνωθεν καταπεμφθείσας Βίβλους, εἶναι ἄδικοι.

50. Εἰς τὰ ἴχνη αὐτῶν ἐπέμψαμεν τὸν Ἰησοῦν, υἱὸν τῆς Μαριὰμ, ἵνα κυρώσῃ τὴν Πεντάτευχον. Ἐδώκαμεν αὐτῷ τὸ Εὐαγγέλιον, ὅπερ ἐμπεριέχει ὡσαύτως τὴν ὁδηγίαν καὶ τὸ κήρυγμα πρὸς τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον.

¹ Διὰ τὴν τοῦ νόμου πρὸς τοὺς Ἑβραίους.

51. Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Εὐαγγελίου θὰ δικάζωσι σύμφωνα μὲ αὐτό. ἢ μὴ δικάζοντες κατὰ τὰς διατάξεις ἐνὸς τῶν Βιβλίων ἅτινα ὁ Θεὸς ἐπέταξεν ἀνῶθεν, εἶναι ἀσεβεῖς.

52. Σοὶ ἐπέμφαμεν τὴν Βίβλον τῆς ἀληθείας, ἣτις κυροῖ τὴν πρὸς αὐτῆς ἀποκαλυφθεῖσαν Γραφὴν, διαφυλάττουσα αὐτὴν ἐν τῇ αὐτῇ ἀγνότητι. Δικάζον πάντας κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀκολουθεῖς τὰς βουλὰς αὐτοῦ, μὴ ἀπομακρυνόμενος ἰδίως ἐκ τοῦ παραγγελθέντος σοι. Ἐδῶκαμεν ἐκείσῳ ὑμῶν νόμον καὶ κανόνα πρὸς ὁδηγίαν.

53. Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Κύριος, ἤθελε κἀκεῖ ἐξ ὑμῶν ἓνα μόνον λαὸν ἄλλ' ὅμως ἠθέλησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν πίστιν ὑμῶν ὡς πρὸς τὴν τήρησιν τῶν ὁσίων ἀπεκάλυψεν ὑμῖν. Ἀμιλλώμενοι πάντες πρὸς τὴν ἀγαθοεργίαν ὁρεῖσθε μίαν ἡμέραν νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὸν Κύριον καὶ δώσητε λόγον τῶν πράξεων ὑμῶν.

54. Δίκασον αὐτοὺς συμφώνως μὲ τὸ καταπεμφθὲν ἀνωθεν Βιβλίον καὶ μὴ ἀκολουθεῖς τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν, προσέχων καλῶς ἵνα μὴ ἀπομακρυνθῶσι ἐκ τινων ἐντολῶν αἵτινες σοὶ ἀπεκαλύφθησαν. Ἐὰν ὁμοῦ ἀπομακρυνθῶσι, μάθε ὅτι τοῦτο ἐγένετο ἐνεκεν ἀμαρτημάτων τινος διὰ τὸ ὅ ὁ Θεὸς θὰ τιμωρήσῃ αὐτούς. Πλεῖστοι εἶναι οἱ ἀμαρτωλοὶ.

55. Μήπως προτιμῶσι τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀμαρτίας; Ἐν τούτοις σταθερῶς πιστεύοντες, τίνα δύνανται νὰ εὕρωσι δικαστὴν καλλίτερον τοῦ Θεοῦ;

56. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ συνάπτετε σχέσεις μετὰ τῶν Ἑβραίων, οὐδὲ μετὰ τῶν Χριστιανῶν οὗτοι εἶναι φίλοι ἀλλήλων. Ὅστις ἐξ ὑμῶν συνάψῃ φιλίαν μετ' αὐτῶν, θὰ ὁμοιάσῃ αὐτούς. Ὁ Κύριος δὲν κατευθύνει αἰσίως τοὺς διεσθαρμένους.

57. Θὰ ἴδῃς τοὺς ἀσθενεῖς τὴν καρδίαν νὰ προχωρῶσιν ἐσπευσμένον πρὸς τοὺς ἀπίστους, λέγοντες αὐτοῖς φοβούμεθα τὰς δυστυχίας. Ἰσχυρὸς ὁ Κύριος ἀναδείξῃ αὐτοὺς νικητὰς ἢ δώσῃ αὐτοῖς διαταγὴν τινὰ ἀπὸ τρέπουσαν τὰ σχέδια αὐτῶν.

58. Οἱ δὲ πιστοὶ θὰ εἰπῶσι τότε οὗτοι εἰσιν οἱ ὀρκισθέντες ὅτι ἡμεῖς τῆς μερίδος ἡμῶν; Αἱ προσπάθειαι αὐτῶν οὐδὲν ἀποτελέσμα ἐξουσι καὶ θὰ ἀπολεσθῶσι.

59. Ὅσοι πιστοὶ! ἐάν τις ἐξ ὑμῶν ἀρνηθῇ τὴν θρησκείαν αὐτοῦ, Θεὸς θὰ καλέσῃ ἄλλον λαὸν νὰ καθέξῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἀγαπῶν αὐτὸν καὶ ἀνταγαπώμενος παρ' αὐτοῦ. Ταπεινοὶ πρὸς τοὺς πιστοὺς καὶ ὁ βιαστοὶ πρὸς τοὺς ἀπίστους, θὰ μάχωνται ὑπὲρ πίστεως, μὴ πτοούμενοι οὐδὲ ποτε κατηγορίαν. Αὕτη ἐστὶ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἣν παραχωρεῖ ὅντινα βούλεται ὁ ἀπειρος καὶ σοφός.

60. Φίλοι καὶ προστάται ὑμῶν εἶναι ὁ Θεός, ὁ ἀπόσταλος αὐτοῦ

¹ Ἡ ἐν τῷ κειμένῳ ἀραβικῇ λέξις Δεαχίλγιετ, σημαίνει ἀμύβαν, εἰδωλολατρὴν πρὸ τῆς ἐλευσέως τοῦ Μωάμεθ. Τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἐννοεῖ «Προτιμῶσι νὰ δικάζωσι» μᾶλλον κατὰ τοὺς βερβάρους νόμους τῆς εἰδωλολατρείας, ἢ κατὰ τὸν θεῖον νόμον.

οἱ πιστεύσαντες, οἱ τηροῦντες τὴν προσευχὴν, οἱ ἐλαιοῦντες καὶ οἱ κλι-
νόντες τὴν κεφαλὴν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

61. Οἱ λαμβάνοντες φίλον καὶ προστάτην τὸν Θεόν, τὸν ἀπόστολον
αὐτοῦ, οἱ πιστεύοντες, ἀπαρτίζουσι τὴν μερίδα τοῦ Κυρίου καὶ ἔσονται
νικηταί.

62. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ ζητεῖτε παρὰ τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν ὑπο-
στήριξιν, οὔτε παρὰ τῶν ἀπίστων οἵτινες χλευάζουσι καὶ ἐμπαίζουσι τὸ
ὁρήσκειμα ὑμῶν. Τὸν Κύριον φοβήθητε, ἐὰν ᾗσθε πιστοὶ Μουσουλμάνοι.

63. Ὅταν προσκαλῆσθε εἰς τὴν προσευχὴν, σκώπτουσι καὶ ἐμπαί-
ζουσιν ὑμᾶς, καθότι εἶναι λαὸς μωρὸς.

64. Εἰπέ εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τῶν Γραφῶν· διατί ἀποφεύγετε ἡμᾶς;
μήπως διότι πιστεύομεν εἰς τὸν Θεόν καὶ ὅ,τι ἔπεμψεν ὑμῖν ἄνωθεν, καὶ
εἰς ὅ,τι ἀπεκαλύφθη πρὸ αὐτοῦ; καὶ διότι πλείστοι ὑμῶν εἰσθε δια-
φθορμένοι;

65. Καὶ πάλιν εἰπέ αὐτοῖς· θὰ ἀναγγείλω ὑμῖν ἀνταπόδοσιν τινα
τρομερωτέραν ἐκείνης ἣν ἐπιφυλάσσει ὁ Κύριος; Οἱ καταρασθέντες παρὰ
τοῦ Θεοῦ, οἱ ὑποπεσόντες εἰς τὴν ὀργὴν αὐτοῦ, οὓς μετεμόρφωσεν εἰς
πυθῆκους καὶ χοίρους, οἱ λατρεύοντες τὸν Ταγούτ, πάντες οὗτοι θὰ
ἔχουσιν ἀπατρόπαιον θέσιν, περιπλανώμενοι εἰς τρίβους σκοτίας.

66. Πικρυσιασθέντες δὲ πρὸς ὑμᾶς, εἶπον· «Πιστεύομεν». Εἰσῆλθον
ὅμως μετὰ τῆς ἀπιστίας καὶ μετ' αὐτῆς ἐξῆλθον. Ἄλλ' ὁ Θεὸς οἶδε
τὰ ἔδγη καὶ τὰ κρύφια τῆς καρδίας αὐτῶν.

67. Θὰ ἴδῃς πλείστους αὐτῶν ἐπισπεύδοντας πρὸς τὴν ἀνομίαν
καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, τρώγοντας τροφὰς ἀπηγορευμένας. Ἴδὲ πόσῳ
εἶναι μικραὶ αἱ πράξεις αὐτῶν!

68. Ἐὰν δὲν ἀπέτρεπον αὐτοὺς οἱ ῥαβδῖνοι καὶ οἱ ἱερεῖς των, ἀπὸ
τοῦ νὰ προφέρωσι λόγους ἀσεβείας καὶ νὰ τρώγωσιν ἀπηγορευμένας τρο-
φάς, ὅπως ᾗθελον διαπράξει βδελυγμίας!

69. Εἰπόν ποτε οἱ Ἑβραῖοι· δεσμευμέναι εἰσὶν αἱ χεῖρες τοῦ Θεοῦ.
Ἔστωσαν αἱ χεῖρες αὐτῶν δεδεμέναι ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν¹. Ἔστω-
σαν ἐπικατάρατοι διὰ τὴν βλασφημίαν των ταύτην. Ἐν τούτοις αἱ χεῖ-
ρες τοῦ Θεοῦ εἰσὶν ἀνοικταὶ καὶ διανέμει τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ ὡς βούλεται.
τὸ δὲ δῶρημα ὅπερ σοὶ κατεπέμφθη ἄνωθεν παρὰ τοῦ Κυρίου σου θὰ
ἐπαυξήσῃ τὴν ἀπειθειαν καὶ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Ἐνεσπεῖραμεν ἐν
μίσῳ αὐτῶν τὴν ἔχθραν καὶ τὸ μῖσος, μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.
Ὅσakis ἀνῴψωσι πῦρ ἐν τῇ μάχῃ, ὁ Θεὸς θὰ κατασδέσῃ αὐτό. Δια-
τρέχουσι τὴν γῆν διχταπεύοντες τὴν κακίαν· ἀλλ' ὁ Κύριος δὲν ἀγαπᾷ
τοὺς διαφθορεῖς.

70. Ἐὰν οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν ἐπίστευαν καὶ ἐροῦντο τὸν Κύριον,

¹ Οἱ Μωαμεθανοὶ φησὺσιν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, κατὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν, θὰ ἔχουσιν
τὴν δεξιάν των χεῖρα δεδεμένην ἐπὶ τοῦ τραχήλου των.

ἠθέλαμεν ἐξαλείψει τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ εἰσαγάγει αὐτοὺς ἐν τῇ
τερπνῇ Παραδείσῳ. Ἐὰν δὲ διετήρουν τὴν Πεντάτευχον, τὸ Εὐαγγέ-
λιον καὶ τὰς Βίβλους ἃς κατέπεμψεν αὐτοῖς ὁ Κύριος αὐτῶν, ἠθέλω
ἀπολαύσει τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν εὕρισκομένων ἀγα-
θῶν. Πολλοὶ διάγουσι καλῶς, τῶν πλείστων ὁμῶς αἱ πράξεις εἰ-
σὶ ματαιαί.

71. Ὡς Ἀπόστολε! διακήρυξον ὅ,τι σοὶ ἀπεκαλύφθη παρὰ τοῦ Κυ-
ρίου σου. Ὁ Θεὸς διαφυλάξει σε ἐκ τῆς ἀγριότητος τῶν ἀνθρώπων. Ὁ
Κύριος οὐ κατευθύνει αἰσίως λαὸν ἄπιστον.

72. Εἰπέ τοῖς ὁπαδοῖς τῶν Γραφῶν ὑμεῖς εἰς οὐδὲν σταθερὸν στη-
ρίζεσθε ἐνόςφω δὲν τηρεῖτε τὴν Πεντάτευχον, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ ὅ,τι
κατεδίδασεν ἀνθρώπων ὁ Κύριος ὑμῶν. Ἡ παρὰ Θεοῦ καταπεμφθεῖσα
Βίβλος θὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἀπειθειαν καὶ ἀποστασίαν πολλῶν. Πλὴν μ-
νησχύει περὶ τοῦ ἀπίστου λαοῦ.

73. Οἱ πιστεύοντες, οἱ Ἑβραῖοι, οἱ Σαβαῖοι¹, οἱ Χριστιανοί, κα-
τὰς ὁ πιστεύων τῷ Θεῷ καὶ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, ὡς καὶ ὁ πρῶτος
τὸ ἀγαθόν, πάντες οὗτοι θὰ ἀπαλλαχθῶσι παντὸς κινδύνου, καὶ οὐδὲ
ποτε θὰ καταλάβῃ αὐτοὺς ἡ θλίψις.

74. Ἐδέχθημεν τὴν συνθήκην τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐπέμψαμεν
αὐτοῖς ἀποστόλους· ὅσκις δὲ οἱ ἀπόστολοι ἀνήγγειλον εἰς αὐτοὺς τὴν
ἀλήθειαν ἀποδοκιμάζοντες τὰς ἀνομίας αὐτῶν, οὗτοι ἄλλους μὲν δι-
ψευδον ἄλλους δὲ ἐφόνευον.

75. Ἐφρόνουν ὅτι τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν θὰ μείνωσιν ἀτιμώρητα
ἄλλ' ἐτυφλώθησαν καὶ ἐκωφάθησαν. Τέλος ἐσυγχώρησεν αὐτοὺς ὁ Κυ-
ριος, εἴτα ὁμῶς πλείστοι αὐτῶν πάλιν ἐτυφλώθησαν καὶ ἐκωφάθησαν
ἄλλ' ὁ Θεὸς ἐγνώ τὰς πράξεις αὐτῶν.

76. Ἀπιστοι εἶναι οἱ λέγοντες ὅτι ὁ Μεσίας, υἱὸς τῆς Μαρίας
εἶναι Θεός. Ὁ Μεσίας εἶπεν· Ὡς υἱοὶ Ἰσραὴλ, λατρεύετε τὸν Θεόν
τὸν Κύριον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Εἰς τὸν ἐξομοιοῦντα τὸν Θεόν πρὸς ἐπεί
θεοῦ τας θ' ἀπαγορευθῇ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡ εἰσόδος τοῦ παραδείσου
καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερόν ἐσται ἡ κατοικία αὐτοῦ. Οὐδεμίαν ἀρωγὴν
ἐλπίζουσιν οἱ τύραννοι.

77. Ἀπιστος εἶναι ὁ λέγων ὅτι ὁ Θεός ἐστιν τὸ τρίτον ἐκ τριῶν
ἄλλ' οὐκ ἔστιν εἰμὴ εἰς μόνος Θεός. Ἐὰν δὲν παύσωσι προφέρον-
τας λόγους, τιμωρία ἐπώδυνος θὰ ἀναμείνῃ αὐτοὺς.

78. Δὲν θὰ μετανοήσωσι· δὲν θὰ ζητήσωσιν ἄφεσιν τῶν ἁμαρ-
μάτων· Ὁ Κύριος εἶναι πολυέλεος καὶ μακρόθυμος.

79. Ὁ Μεσίας, υἱὸς τῆς Μαρίας, εἶναι ἀπλῶς ἀπόστολος. Ἄλλοι
ἀπόστολοι προηγήθησαν. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ ἦτο ἐνάρετος. Ἐπεί

¹ Κατοικία τῆς ἀρχαίας πόλεως Σάβας ἢ Σαβῆς, οἵτινες κατέκρησαν τὴν νῦν χεῖ-
ρη· ἵμην καὶ ἐξουμάζοντο διὰ τὸν πλεόντα καὶ τὴν πολυτέλειαν.

φροντο διὰ τροφῆς¹. Ἴδου πῶς ἐρμηνεύομεν πρὸς αὐτοὺς τὰ σημεῖα ἡμῶν, καὶ παρατήρησον πῶς οὗτοι παρεκτρέπονται.

80. Εἰπέ αὐτοῖς· λατρεύετε, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, τὸν μὴ δυνάμενον οὔτε νὰ βλάψῃ, οὔτε νὰ ὠφελήσῃ ἡμᾶς, ἐνῷ ὁ Θεὸς ἀκούει καὶ οἶδε τὰ πάντα.

81. Εἰπέ τοῖς ὁπαδοῖς τῶν Ἰσραφῶν· μὴ ὑπερβαίνετε τὰ ὅρια τῆς ἡρησκείας ὑμῶν ἐναντίον τῆς ἀληθείας, καὶ μὴ ἀκολουθεῖτε τὰς κλίσεις τῶν πρὸ ὑμῶν ἀποπλανηθέντων ἐκείνων οἵτινες πᾶν ἀπεπλάνησαν τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐγκατέλιπον τὴν εὐθείαν ὁδόν.

82. Ὁ Θεὸς διὰ τοῦ στόματος τοῦ Δαυὶδ καὶ τοῦ Ἰησοῦ, υἱοῦ τῆς Μαριὰμ, κατηράσθη τοὺς ἀπιστοῦντας ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἀπειθεῖς καὶ παραβάτας, μὴ παραιτουμένους² τῶν φαύλων πράξεων αὐτῶν. Πόσον εἶναι μυσαρὰ τὰ ἔργα αὐτῶν!

83. Θὰ ἴδῃς πολλοὺς αὐτῶν νὰ συνδεθῶσι διὰ φιλίας μετὰ τῶν ἀπίστων. Πόσον βδελυραὶ εἶναι αἱ ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῶν παθῶν ὑπαγορευθεῖσαι πράξεις τῶν ἀνθρώπων τούτων, οἵτινες προεκάλεσαν κατ' αὐτῶν τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου· θὰ μείνωσιν οὗτοι εἰς αἰώνιον κόλασιν.

84. Ἐὰν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν Προφήτην καὶ εἰς ὅ, τι ἐπέμφθη αὐτῷ ἄνωθεν, οὐδέποτε ἤθελον ἐπιζητήσει τὴν φιλίαν τῶν ἀπίστων· πλὴν οἱ πλείστοι εἶναι διεφθαρμένοι.

85. Θὰ ἀνακαλύψῃς ὅτι μετὰ τῶν ἀνθρώπων οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Πολυθεῖσται εἰσὶν ἐχθροὶ ἄσπονδοι τῶν Μουσουλμάνων, καὶ ὅτι οἱ καλοῦμενοι Χριστιανοὶ εἶναι οἱ μᾶλλον διατεθειμένοι νὰ ἀγαπῶσι τοὺς πιστοὺς· τοῦτο δὲ διότι ἔχουσιν ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς καὶ διότι εἰσὶν ἄνευ ὑπεροφίας.

86. Ὅταν ἀκούσωσι τὰ ἐδάφια τοῦ Κορανίου, θέλεις ἰδεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν δακρύνοντας, διότι ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀλήθειαν, καὶ τότε ἀνακράζουσι· «Κύριε ἡμῶν, κατὰ τὰς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ὁμολογητῶν.»

87. Διατί νὰ μὴ πιστεύσωμεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἀλήθειαν ἣν ἀποκαλύπτει ἡμῖν; διατί νὰ μὴ ἐπιθυμήσωμεν ὅπως κατατάξῃ ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐναρέτων;

88. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν λόγων αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐπέτρεψεν αὐτοῖς νὰ διαμένωσιν ἀγῆρως ἐντὸς κήπων ἐπιρρύτων. Ἴδου ὅποια εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀγαθοεργῶν. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἀπίστους, τοὺς διαψεύδοντας τὰ σημεῖα ἡμῶν, ἔσται τὸ αἰώνιον πῦρ τῆς γενένης.

89. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ ἀπαγορεύετε τὰ ἀγαθὰ ὧν ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε τὴν χρῆσιν. Μὴ παραβαίνετε τὰς ἐντολάς ταύτας, διότι ὁ Θεὸς δὲν ἀγαπᾷ τοὺς παραβάτας.

¹ Δηλαδή ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ Θεὸς ὅπως ἦσαν ἄνθρωποι καὶ δὲν ἤδυναντο νὰ ὀφθαλμοὶ δύναι τροφῆς.

² Κ τὰ τὴν παράδοσιν, ὁ Δαυὶδ μεταμόρφωσεν εἰς πύθγκους τοὺς Ἰουδαίους κατοίκους τῆς χώρας Ἐύλας, παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, οἵτινες περιέβλεπον τὸ Σάββατον ἡγιασμένους, ὃ δὲ Ἰησοῦς εἰς χεῖρας τοὺς κακίους Ἑβραίους.

90. Τρέφεσθε ἐκ τῶν τροφῶν ἅς ὁ Θεὸς ὑπέδειξεν ὑμῖν ὡς θεμιτὴ καὶ καλὴ, καὶ φοβήθητε αὐτὸν τὸν Θεὸν ὅστις εἶνε τὸ ἀντικείμενον τῆς πίστεως ὑμῶν.

91. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ τιμωρήσῃ ὑμᾶς διὰ λέξιν ἀπροσέκτως παρεστῶσαν εἰς τὸν ὄρκον ὑμῶν, θὰ σᾶς τιμωρήσῃ ὅμως ἐὰν ἐκ προθέσεως ψευδοῦνται. Ἡ ἀπότις τοιαύτης παραβάσεως θέλει γίνεσθαι ἢ διὰ τὴν διατροφῆς δέκα πτωχῶν, διατροφῆς μετρίας οἷαν ἠθέλατε δώσειν τὴν οἰογένησαν ὑμῶν, ἢ διὰ τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, ἢ διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως ἐνὸς ἀργυρωνήτου. Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐκτελέσῃ τινὰ τῶν πονῶν τούτων, ὀφείλει νὰ νηστεύσῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Τοιοῦτος ἐστὶ ὁ ἐξίλασμός τῆς ψευδορκίας. Τηρεῖτε ὅθεν τοὺς ὅρκους ὑμῶν. Ὁ Θεὸς οὕτω διαδίδῃ τὰ σημεῖα αὐτοῦ ἵνα εὐγνωμονῇτε.

92. Ὅσοι πιστοὶ! ὁ οἶνος, τὰ τυχερὰ παιγνίδια, τὰ εἰδῶλα καὶ διὰ τῶν βελῶν ἀποκαλυπτομένη τύχη, εἶναι ἐπινοήσεις μυσαρὰ τοῦ Σατανᾶ. Ἀποφεύγετε αὐτὰ καὶ ἐσεσθε εὐδαίμονες.

93. Ὁ Σατανᾶς προσπαθεῖ νὰ διεγείρῃ μεταξὺ ὑμῶν τὴν ἐχθρὴν καὶ τὸ μῖσος διὰ τοῦ οἴνου καὶ τῶν τυχερῶν παιγνιδίων, ἀπομακρύνετε τῆς μνήμης ὑμῶν τὸν Κύριον καὶ τὴν προσευχὴν. Ἀποφεύγετε λοιπὸν ταῦτα καὶ ὑπακούετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, καὶ προσφυλάττεσθε ἀμυνόμενοι· καθότι ἐὰν ἀπομακρυνθῇτε τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, μάθετε ὅτι ὁ ἀπόστολος ἡμῶν δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἄλλο τι εἰμὴ εἰς τὸ νὰ κηρύξῃ μόνον πρὸς ὑμᾶς τὸν λόγον τοῦ Κυρίου.

94. Οἱ πιστεύοντες καὶ πράττοντες ἀγαθοεργίας δὲν ἁμαρτάνουσιν τρώγοντες ἀπηγορευμένας τροφάς· ἐὰν ἐπίστευσαν καὶ ὁ φόβος τοῦ Κυρίου κατέλαβεν αὐτοὺς, ἐὰν ἀγαθοεργῶσι καὶ φοβῶνται τὸν Θεόν, ἐὰν πιστεύοντες καὶ φοβούμενοι πάντοτε, πράττωσι τὸ ἀγαθόν, βεβαίως ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς ἐναρέτους.

95. Ὅσοι πιστοὶ! ὁ Θεὸς δοκιμάζει ὑμᾶς ὅταν προσφέρῃ ὑμῖν πλοῦσι λάφυρα ἅτινα διὰ τῆς λόγῃς κυριεύετε. Πράττει τοῦτο ἵνα μάθῃ τίς ὁ φοβούμενος αὐτὸν ἐνδομύχως. Ὅστις τοῦ λοιποῦ παραβῇ τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, θὰ τιμωρηθῇ ἐπωδύνως.

96. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ παραδίδεσθε εἰς κυνηγεσίαν ἐν ὁσῷ φέρετε τὴν ἱεράν τοῦ προσκυνητοῦ στολήν. Ὁ φονεύων ζῶον ἐν τῇ κυνηγεσίᾳ προμελέτης, ὀφείλει ν' ἀνταλλάξῃ αὐτὸ δι' ἑτέρου κατοικιδίου τῆς αὐτῆς ἀξίας· δύο εὐθύδικοι θέλουσιν ἀποφανθῇ περὶ τούτου, καὶ τὸ δοθεὶς ζῶον εἰς ἀντάλλαγμα ἀποσταλήσεται ἵνα θυσιασθῇ εἰς τὸν βωμὸν τοῦ Καθάρου, ἢ μᾶλλον ὁ ἐξίλασμός γενήσεται πρὸς διατροφὴν τῶν πτωχῶν, ἢ διὰ νηστείας ὅπως ὁ ἐνοχος ὑποστῇ τὰς συνεπειὰς τῆς κακῆς πράξεως αὐτοῦ. Ὁ Κύριος λησμονεῖ τὸ παρελθόν, ἀλλ' ὅστις ἁμαρτάνει δις θὰ ὑποπέσῃ εἰς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Θεοῦ· καὶ βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι ἰσχυρὸς καὶ ἐκδικητικὸς.

97. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀλιεῖα πρὸς διατροφὴν ὑμῶν τε καὶ τῶν ὁδοῦν.

πόρων, ἀλλ' ἡ κυνηγεσία ἀπαγορεύεται ὑμῖν καθ' ὅλον τὸ διάστημα καθ' ὃ φέρετε τὸν ἱματισμὸν τοῦ προσκυνητοῦ¹. Φοβήθητε δὲ τὸν Θεὸν εἰς ὃν ἀπελεύσεσθε.

98. Ὁ Θεὸς ἐποίησεν οἶκον ἱερὸν τὴν Καάβαν, προορίσας αὐτὸν πτα-
θμὸν τῶν ἀνθρώπων. Καθιέρωσε τὸν ἱερὸν μῆνα, τὰς προσφορὰς καὶ τὰ
περιδέραια ἐπὶ τῶν τραχήλων τῶν θυμάτων, ἵνα μάθητε ὅτι ὁ Θεὸς
ἔγνω τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ ὅτι τὰ πάντα οἶδε. Μά-
θητε δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι καίπερ φρικτὸς εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ, εἶναι
ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

99. Ὁ ἀπόστολος ὀφείλει νὰ διδάξῃ μόνον. Ὁ Θεὸς γνωρίζει ὅτι
ποιεῖτε ἐν τῷ φανερῷ καὶ ὅτι ἐν τῷ κρυπτῷ.

100. Εἰπέ τὸ φαῦλον δὲν ἐξαμοιούται πρὸς τὸ ἀγαθόν, καίπερ δι'
ὑμᾶς τὸ φαῦλον εἶναι λίαν εὐχρηστον. Φοβήθητε τὸν Θεόν, ὡς ἐχέφρο-
νες! καὶ ἔσσεσθε εὐδαιμόνες.

101. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ ἐρωτᾶτε ἡμᾶς περὶ πραγμάτων ἕτινα ἀπο-
καλυπτόμενα δύνανται νὰ βλάψωσιν ὑμᾶς. Ἐάν δ' ἐξετάσῃτε περὶ αὐ-
τῶν, μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν ὁλοκλήρου τοῦ Κορανίου, θέλουσι γίνεσθαι ὑμῖν
γνωστά. Ὁ Θεὸς καθ' ὃ ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων, θὰ συγχωρήσῃ τὴν
περιέργειαν ὑμῶν. Ἄλλοι πρὸ ὑμῶν προσεπάθουν ἐπιμόνως νὰ μάθωσιν
αὐτὰ, πλὴν μαθόντες ταῦτα, ἠπίστησαν.

102. Ὁ Θεὸς οὐδὲν διέταξε περὶ Βαχίρας, Σαίβας, Βασίλας καὶ
Χάμ², οἱ ἄπιστοι ἐξύφανον τὰ ψεύδη ταῦτα, ἀποδίδοντες αὐτὰ τῷ
Θεῷ πλὴν τὰ πλεῖστα τούτων εἰσὶν ἄνευ ἀγχινοίας.

103. Ὅτε ἐλέχθη αὐτοῖς νὰ προσέλθωσι καὶ νὰ ἀσπασθῶσιν ὅτι ὁ
Θεὸς ἀπεκάλυψε τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ, ἀπεκρίθησαν ἄρκει εἰς ἡμᾶς ἡ
πίστις ἣν εὗρομεν παρὰ τοῖς ἡμετέροις προγόνοις. Δὲν βλέπουσιν ὅτι οἱ
προπάτορες αὐτῶν οὐδὲν οἶδασιν, καὶ δὲν κατευθύνοντο αἰσίσις.

104. Ὅσοι πιστοὶ! εἰς ὑμᾶς ἐναπόκειται ὅπως φροντίσῃτε ὑπὲρ
ὑμῶν αὐτῶν. Ἡ ἀποπλάνησις τῶν ἄλλων δὲν θὰ βλάψῃ ὑμᾶς ἐάν ὁδη-
γεῖσθε ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Βίβλου. Πάντες ἀπελεύσεσθε τῷ Θεῷ, ὅστις θὰ
ἀπαριθμήσῃ τὰς πράξεις ὑμῶν.

¹ Ὅταν ὁ προσκυνητὴς ἀφίχθῃ εἰς τὰ πλησιόχωρα τῆς Μένκας, ἀφίνει τὴν κόρυν καὶ
τοὺς δυνάεις ν' αὐτάνωσιν, ἐκβάλλει τὸ ὑπάρχον ἐνδύμα καὶ ἐνδύεται τὸν Χιράμ, ἢ ἱμα-
τισμὸν τοῦ προσκυνητοῦ, συγκρίμενον ἐκ δύο χιτῶνων ἀρράρων καὶ ἀκοσμητῶν, ἐκ οη-
ρικοῦ μόνον ὑφάσματος. Διὰ τοῦ ἐνὸς αὐτῶν περιβάλλει τὴν ὀσφύν του, τὸν δὲ ῥίπτει
ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ τῶν ὤμων ἀφίνει τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐλευθεράν. Ἡ κεφαλὴ μένει
ἀσκεπής. Συγχωροῦνται ἀλεξήλια, ἀλλ' οἱ πτωχοὶ ἀναγκάζονται τὴν ἑλκυστὶν αὐτῶν διὰ
βάκους ἐπὶ τῆς ἀκρας βίβδου. Ὁ ταρασὴ πρέπει νὰ ᾔσῃ γυμνός, καὶ πρὸς τοῦτο προ-
μηθεύονται ἐμβάδας ἢ ἐκκόπτουσι μέρος τῆς κεφαλίδος τοῦ υποδήματος. Ὁ προσκυνη-
τὴς οὕτως ἐνδεδυμένος καλεῖται, «Ἐλ-Μουράμ». Ὁ δὲ Χιράμ τῆς γυναικὸς εἶναι ἄπλοος
ἐπενδύτης (μελάγαια), καὶ καλύπτει (μπούρκι), περιβάλλων ἅπαν τὰ σῶμα τῆς τροπῆς
ὡς, κατ' αὐστηρὴν ἐννοίαν, νὰ ὡς κεκαλυμμένα τὰ μετακάρπια, τὰ σφυρὰ καὶ κύ-
τοι οἱ ὀφθαλμοί.

² Ονομασία: καμήλων καὶ προβάτων τὰ ὑποῖα οἱ εἰδωλολάτραι εἶθον ν' ἀφίσωσιν
ἐν ἑλευθέρῳ βόσκωσιν, ἀφιερωμένα ὄντα εἰς τὰς θεότητες αὐτῶν.

105. Ὅσοι πιστοὶ! ὅταν τις ἐξ ὑμῶν πλησιάζῃ πρὸς τὸν θάνατον καὶ ζητήσῃ νὰ συντάξῃ δικθῆκην, αἱ μεταξύ ὑμῶν μαρτυρίαι θὰ νῶσιν ὡς ἐξῆς: Λάβετε δύο εὐθείς ἀνθρώπους οὓς θέλετε ἐκλέξει μεταξύ ὑμῶν ἢ μεταξύ ξένων, ἐὰν εὐρίσκῃσθε εἰς ξένην χώραν καὶ ὁ θάνατος ἐπίκειται, ἐγγλείσατε ἀμφοτέρους μετὰ τὴν προσευχὴν, καὶ ἐὰν ἦσθε εἰσέτι βέβαιοι περὶ τῆς πίστεως αὐτῶν, ὀρκίσατε αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὡς ἐξῆς: «Δὲν θὰ ἐκποιήσωμεν τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν εἰς οὐδέποτε τιμὴν, οὔτε εἰς αὐτοὺς τοὺς συγγενεῖς ἡμῶν, οὔτε θὰ ἀρνηθώμεν τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν, καθιστάμενοι ἔνοχοι.»

106. Ἐὰν πληροφωρηθῇτε ὅτι οἱ δύο οὗτοι μάρτυρες παρέβησαν τὴν ὑπόσχεσιν αὐτῶν, δύο ἕτεροι συγγενεῖς τοῦ δικθῆτου, ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἀπεκάλυψαν τὴν ψευδορκίαν, θέλουσιν ἀντικαταστήσει τοὺς πρῶτους. Οὗτοι δὲ θὰ ὀρκισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὡς ἐξῆς: «Ἡ μαρτυρία ἡμῶν εἶναι ἀληθεστέρα ἐκείνης τῶν δύο ἄλλων, δὲν θέλομεν καταθέσει τι ψεῦδος, ἀλλως θέλομεν συναριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐνόχων.»

107. Διὰ τῆς διαταξέως ταύτης εὐκολώτερον θὰ ὁμολογῶσι ἀλλήλειαν οἱ ἄνθρωποι, φοβούμενοι μήπως μετὰ τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν γίνῃ ἑτέρα. Φοβήθητε ἄρα τὸν Θεὸν καὶ ὑπακούετε αὐτῷ, ὅστις κατακυλίνει τοὺς ἀδίκους.

108. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Θεὸς συναθροίσῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάντας τοὺς ἀποστόλους, θὰ ἐρωτήσῃ αὐτούς: «Ὅποιαν ἀπάντησιν ἐλάβετε Οὗτοι θὰ εἰπωσιν: Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα σοφοί· σὺ μόνος γινώσκεις τὰ κρυφὰ καὶ τὰ κρύφια.»

109. Θὰ εἴπῃ ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἰησοῦν υἱὲ τῆς Μαριὰμ, μνήσθῃ τῶν πρὸς σὲ καὶ τὴν μητέρα σου εὐεργετημάτων μου, ὅστις ἐνόσχῃ σε διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἵνα ὁμιλήσῃς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἦσθαι βρέφος ἐν τῇ κοιτίδι, καὶ ὅτε ἡνδρώθῃς.

110. Ἐδίδαξά σοι τὴν Βίβλον, τὴν σοφίαν, τὴν Πεντάτευχον, τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐπλασας ἀπὸ χοῦν πτηνόν, καὶ διὰ τῆς ἀδείας μου ἐμφυσήσας εἰς αὐτὸ, ἔδωκας ζωὴν. Διὰ τῆς ἀδείας μου ἐθεράπευσεν τὸν ἐκ γενετῆς τυφλὸν καὶ τὸν λεπρὸν, ὡσαύτως διὰ τῆς ἀδείας μου ἡγειρας τοὺς νεκροὺς ἐκ τῶν τάφων. Ἀπίστρεψα ἀπὸ σοῦ τὰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Ἐν μέσῳ τῶν θαυμάτων ἅτινα διέπραξας ὑπὸ ὄμματα αὐτῶν, οἱ ἀπιστήσαντες ἀνέκραξαν: «Ταῦτα πάντα εἶναι θαρὰ μαγεῖα.»

111. Ὅτε εἶπον πρὸς τοὺς ἀποστόλους: πιστεύσατε εἰς ἐμὲ καὶ τὸν ἡμέτερον ἀπόστολον, οὗτοι ἀπεκρίθησαν: πιστεύομεν, καὶ ὡμολόγησαν ὅτι εἰσὶ Μουσουλμάνοι.

112. Εἶπον οἱ μαθηταὶ πρὸς τὸν Ἰησοῦν: Υἱὲ τῆς Μαριὰμ, δύναιται ὁ Κύριός σου νὰ καταβιβάσῃ ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ τράπεζαν πλήρη σμάτων; Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη: φοβήθητε τὸν Θεὸν ἐν ᾧ ἦσθε εὐσεβεῖς.

113. Ἐπιθυμοῦμεν, εἶπον οἱ μαθηταὶ παρακαθήσαντες, νὰ εἰπωσιν

ἤωμεν ἐπ' αὐτῆς, καὶ τότε στερεωθήσεται ἡ καρδίᾳ ἡμῶν· θὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἐδίδαξας ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐσόμεθα ὁμολογηταί σου.

114. Καὶ ὁ Ἰησοῦς, υἱὸς τῆς Μαρίας, δεηθεὶς πρὸς τὸν Θεόν, εἶπε· «Κύριε καὶ Θεέ μου, καταβίβασον ἐξ οὐρανοῦ τράπεζαν, πρὸς εὐωχίαν τοῦ πρώτου καὶ τοῦ τελευταίου ἡμῶν, καὶ αὕτη ἔστω ὡς τεκμήριον τῆς σῆς παντοδυναμίας. Διάθρεψον ἡμᾶς, σὺ ὁ ἄριστος τῶν διατροφέων.»

115. Εἶπεν ὁ Θεός· θὰ καταβιβάσω αὐτὴν πρὸς ὑμᾶς, πλην οὐαὶ εἰς τὸν μὴ πιστεύοντα εἰς τὸ θαῦμα τοῦτο! θὰ ἐτομάσω δι' αὐτὸν τὴν σκληροτέραν τῶν βασάνων τοῦ κόσμου.

116. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρὸς τὸν Ἰησοῦν, υἱὸν τῆς Μαρίας· εἶπας ποτὲ σὺ τοῖς ἀνθρώποις· «Λάθετε ἐμὲ καὶ τὴν μητέρα μου διὰ Θεόν, ἀντὶ τοῦ μόνου Θεοῦ;»—Οὐχί, μὰ τὴν δόξαν σου, ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, πῶς ἡδυνάμην νὰ εἶπω ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές· ἐὰν ἔλεγον τοῦτο, σὺ δὲν ἤθελες τὸ γνωρίζει· Σὺ ἔγνως τὰ ἐν τῷ μυθῷ τῆς καρδίας μου, καὶ ἐγὼ οὐκ οἶδα τὰ ἐν τῷ βυθῷ τῆς σῆς· σὺ γὰρ γινώσκεις τὰ ἔσθηλα καὶ τὰ κρύφια.

117. Ἐγὼ δὲν ἐδίδαξα αὐτοῖς ἢ τὰς ἐντολάς σου. Λατρεύετε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Ἐνόσω διέμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἡδυνάμην νὰ μαρτυρήσω κατ' αὐτῶν· νῦν ὅμως ἀνεκλήθην παρὰ σοῦ, σὺ αὐτὸς ἐώρας τὰ πάντα καὶ εἰ μάρτυς πάντων.

118. Ἐὰν τιμωρήσης αὐτοὺς, ἔχεις τὸ δικαίωμα, καθότι εἰσὶ δοῦλοι σου· δύνاسαι δὲ νὰ συγχωρήσης αὐτοὺς ὡς παντοδύναμος καὶ σοφός.

119. Εἶπεν ὁ Θεός· «Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ οἱ δίκαιοι θὰ ἀπολαύσωσι τῶν ἀγαθῶν τῆς εὐπραγίας αὐτῶν. Οἱ ἐκ βυάκων ἐπίρρυτοι κῆποι ἔσονται ἡ αἰώνιος κατοικία αὐτῶν.» Ὁ Θεός θὰ εὐχαριστηθῇ παρ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη ἔσται ἡ πλήρης εὐδαιμονία.

120. Τῷ Θεῷ ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς. Οὗτος ἐστὶ παντοδύναμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'

ΤΑ ΚΤΗΝΗ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 165.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν τὸν ποιήσαντα τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, τὸν καταστήσαντα τὸ σκότος καὶ τὸ φῶς. Ἐν τούτοις οἱ ἄπιστοι ἐξομολογῶσι τὸν Κύριον αὐτῶν πρὸς ἐτέρας θεότητας.

2. Οὗτος ἐπλασεν ὑμᾶς ἀπὸ χοῦν καὶ ὥρισε τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ὑμῶν. Ὁ παρ' αὐτοῦ ὁρισθεὶς χρόνος εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, καὶ ἐν τούτοις ἀμφιβάλλετε.

3. Εἶναι ὁ Θεὸς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς· γινώσκει τὰ μυστήρια ὑμῶν, πᾶν ὅ,τι ἀποκαλύπτετε καὶ πᾶν ὅ,τι κρύπτετε, ὥς καὶ τί ἀπολαμβάνετε ἐκ τῶν ἔργων.

4. Οὐδὲν ἀποκαλύπτεται ἐκ τῶν σημείων τοῦ Κυρίου τῶν, χωρὶς ν' ἀπομακρυνθῶσιν αὐτοῦ.

5. Διέψευσαν τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπελθοῦσαν ἀλήθειαν. Ταχέως ἐλευθεύεται αὐτοῖς προφήτης, ἀποβλέπων πρὸς ὅ,τι ἐνέπαιξαν.

6. Δὲν βλέπουσιν ὁπόσας γενεὰς πρὸ αὐτῶν ἐξηφανίσαμεν; Ἐγκαθιδρύσαμεν αὐτάς ἐπὶ τῆς γῆς στερεώτερον ὑμῶν, κατεβιβάσαμεν ἐκ οὐρανοῦ βροχὴν ἄφθονον, ἐποιήσαμεν ποταμούς πρὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἔπειτα ἐξηφανίσαμεν αὐτοὺς ἕνεκα τῶν ἀνομημάτων αὐτῶν, ἀναγεννήσαντες ἐν τῇ θέσει αὐτῶν νέαν γενεάν.

7. Ἐὰν καὶ εἰς φύλλα κατεβιβάζομεν τὴν βίβλον καὶ οἱ ἄπιστοι ἔψαυον αὐτὴν διὰ τῆς χειρὸς τῶν, πάλιν θὰ ἔλεγον· εἶναι προφανὴς μαγεία.

8. Λέγουσι· διατί τοῦλάχιστον δὲν κατέρχεται πρὸς ἡμᾶς ἄγγελός τις ἐξ οὐρανοῦ; Ἐὰν ἀπεστέλλομεν ἄγγελον, ἡ τύχη αὐτῶν ἠθέλην ἦδη ἀποφασισθῇ, δὲν ἤθελον λάβει οὔτε στιγμὴν ἀναβολῆς¹.

9. Ἐὰν ἀπεστέλλομεν ἄγγελον, ἠθέλαμεν ἀποστείλει αὐτὸν ὑπὸ μορφήν ἀνθρωπίνην καὶ ἐνδεδυμένον ὡς αὐτοὶ².

¹ Διότι, ὡς οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται ἀπεστάλησαν ἵνα κηρύξωσι καὶ ἀπειλήσωσιν, οὕτω καὶ οἱ ἄγγελοι εἶναι πεφορτισμένοι ἵνα ἐκτελῶσι τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς τιμωρίας.

² Ἐπειδὴ οἱ ἄνθρωποι δὲν ἠδύνατο ν' ἀνθίσωσιν εἰς τὴν ἐκείσιν λάμπει ἐνὸς ἀγγέλου, οἱ σχολιασταὶ προσθέτουσιν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ προφήτης Μωάμεθ δὲν ἠδύνατο νὰ ἴδῃ τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ· ὡς ἐκ τούτου ὁ Θεὸς τὸν ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν πάντοτε ὑπὸ ἀνθρωπίνῃ μορφῇ.

10. Καὶ πρὸ σοῦ τινὲς τῶν ἀποστόλων ἐνεπαίχθησαν· οἱ δὲ ἐμπαί-
ξαντες αὐτοὺς ἐτιμωρήθησαν διὰ τῆς ἰδίας τοῦ ἐμπαιγμοῦ τιμωρίας.
11. Εἰπέ αὐτοῖς· Διατρέξατε τὴν γῆν, καὶ ἴδετε ὅποιον ὑπῆρξε τὸ
τέλος τῶν διαφυσάντων τοὺς ἀποστόλους ἡμῶν.
12. Εἰπέ· εἰς τίνα ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν
τῇ γῇ· Ἀποκρίθητι τῷ Θεῷ. Οὗτος ἐπέβαλεν εἰς ἑαυτὸν τὸ ἔλεος
ὡς καθήκον· οὗτος θὰ ἐνώσῃ πάντας ὑμᾶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρί-
σεως, καὶ περὶ τούτου οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφισβησία. Οἱ ἅψ' ἑαυτῶν
ἀπολλύμενοι εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες.
13. Αὐτῷ ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τῷ διαστήματι τῆς νυκτὸς καὶ
τῆς ἡμέρας ζῶντα· οὗτος ἀκούει καὶ γινώσκει τὰ πάντα.
14. Εἰπέ· τίνα ἄλλον θὰ λάβω προστάτην ἢ τὸν Θεόν τὸν ποιητὴν
τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς; Αὐτὸς τρέφει καὶ δέν τρέφεται. Εἰπέ· ἐνετά-
λην ἵνα γίνω ὁ πρῶτιστος τῶν Μουσουλμάνων. Ὑμεῖς ὡσαύτως μὴ
ἔστε πολυθεῖσται.
15. Εἰπέ· Φοβοῦμαι μὴ ὑποκύψω εἰς τὴν τιμωρίαν τῆς φοβερᾶς
ἡμέρας, ἐὰν δὲν ὑπακούσω εἰς τὸν Κύριόν μου.
16. Ἐὰν τις διαφύγῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ Θεὸς θέλει ἐλεή-
σει αὐτόν. Τοῦτο ἔσται προφανὲς εὐτύχημα.
17. Ἐὰν σοὶ ἀποστείλῃ ὁ Θεὸς δυστύχημά τι, μόνος αὐτὸς δύναται
νὰ σὲ σώσῃ ἐξ αὐτοῦ. Ἄν δὲ σοὶ ἀποστείλῃ εὐτύχημα, τοῦτο πράττει
καθ' ὃ παντοδύναμος.
18. Εἶναι ὁ ἀπόλυτος κυριάρχης τῶν δούλων αὐτοῦ, ὢν σοφὸς καὶ
πανεπιστήμων.
19. Εἰπέ· ὅποιον πρᾶγμα ἔχει μεγαλειτέραν ἀξίαν· Ἀποκρίθητι ὁ
Θεὸς ὁμολογεῖ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Μοὶ ἀπεκαλύφθη τὸ Κοράνιον
τοῦτο, ὅπως κοινοποιήσω αὐτὸ ὑμῖν καὶ τοῖς ἐπελευσμένοις· θὰ ὁμολο-
γήσητε ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἕτεροι θεοὶ ἐκτὸς τοῦ ἀληθινοῦ· Εἰπέ·
ἐγὼ δὲν θὰ μαρτυρήσω. Εἰπέ· βεβαίως αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος Θεός, ἐγὼ
δὲ ἀθῶός εἰμι διότι μὲ ἄλλους ἐξομοιοῦτε αὐτόν.
20. Ἐκεῖνοι εἰς οὓς ἐδώκαμεν τὰς Γραφὰς γινώσκουσι τὸν προφήτην,
ὡς γινώσκουσι τὰ ἴδια ἑαυτῶν τέκνα¹. ἀλλ' οἱ ἀπολλύοντες τὴν ψυ-
χὴν αὐτῶν οὐδέποτε θὰ τὸν πιστεύσωσι.
21. Τίς ἀνοσιώτερος τοῦ ἐφευρίσκοντος ψεύδη καὶ ἀποδίδοντος αὐ-
τὰ τῷ Θεῷ, ἢ τοῦ διαφεύδοντος τὰ σημεῖα αὐτοῦ; Ὁ Θεὸς δὲν θὰ
καταστήσῃ εὐδαίμονας τοὺς ἀσεβεῖς.
22. Πάντας θέλομεν ἐνώσει μίαν ἡμέραν καὶ εἶπει εἰς τοὺς ἐξο-
μοῦντας ἄλλον τινὰ πρὸς τὸν Θεόν· «Ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι πρὸς οὓς μὲ
ἐξωμοιώσατε, τοὺς ὁποίους ὑμεῖς αὐτοὶ ἐφαντάσθητε;»
23. Τότε ὅποιαν ἄλλην πρόφασιν θὰ εὔρωσιν, ἐκτὸς ἢν εἴπωσιν·

¹ Δηλαδή, γινώσκουσι καλῶς ὅτι ὁ Μωάμεθ εἶναι ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ.

«Ὁρκιζόμεθα ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ δὲν εἴμεθα πολλοὶ θεῖσται;»

24. Ἴδε πῶς διαψεύδουσιν ἑαυτοὺς, ὑποκρύπτοντες τὰς θεότητι αἱ εἶχον ἐφεύρει.

25. Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν πορεύονται πρὸς σέ, ἵνα σὲ ἀκούσῃς, πλὴν ἐσκληρύναντες τὰς καρδίας αὐτῶν ἵνα μὴ αἰσθάνωνται οὐδέν, ἐμφορῶντες τὰ ὦτα αὐτῶν ἵνα μὴ ἀκούωσι. Καὶ ἂν ἴδωσιν ἅπαντα τὰ θαύματα, δὲν θὰ πιστεύσωσι, θὰ ἔλθωσι μάλιστα πρὸς σὲ οἱ ἄπιστοι οὗτοι ὅπως συζητήσωσι καὶ εἰπώσιν· «Ἡ Βίβλος αὕτη εἶναι συλλογὴ μύθων τῶν ἀρχαίων.»

26. Ἀπομακρύνουσι τοὺς ἄλλους ἀπὸ τοῦ Προφήτου, ἀπομακρύνονται καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι, ἀπολλύουσιν ὅμως μόνον τὰς ψυχὰς αὐτῶν χωρὶς νὰ τὸ αἰσθάνωνται.

27. Θὰ ἴδῃς αὐτοὺς ἐν τῷ πυρὶ κράζοντας· «Φεῦ! ἐὰν ἡδυνάμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν ἡθέλαμεν διαψεύσει τὰ σημεῖα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἀλλ' ἡθέλαμεν πιστεῦσαι.»

28. Ὅτι ἄλλοτε ἀπέκρυπτον, θ' ἀποκαλυφθῇ τότε, ἀλλ' ἐὰν ἐπανεέλθωσιν ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ πράττωσιν ὅ,τι ἀπηγορεύθη αὐτοῖς, καθὼς εἶναι ψεῦσται.

29. Καὶ λέγουσι· δὲν ὑπάρχει ἐτέρα ζωὴ μετὰ τὴν παροῦσαν, καὶ δὲν θὰ ἀναστηθῶμεν.

30. Ἀλλ' ἐὰν ἐβλεπες αὐτοὺς ἱσταμένους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτῶν καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξεταζομένους, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάστασις, ἡθελοῦς ἀκούσει αὐτοὺς ἀποκρινομένους· «Ἀληθῶς ὑπάρχει τοιαύτη, καὶ βαιούμεν αὐτὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν.» Ὁ δὲ Θεὸς θ' ἀπαντήσῃ· «Ἀποτίσατε ἤδη τὴν ποινὴν τῆς ἀπιστίας ὑμῶν.»

31. Οἱ διαψεύδοντες τὴν ἐπάνοδον καὶ τὴν ἐμφάνισιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, θὰ ἀπολεσθῶσιν ὅπταν καταλάβῃ αὐτοὺς ἡ ἀπροσδόκητος ὥρα. Τότε θὰ εἰπώσιν· οὐαὶ ἡμῖν! ἐλησμονήσαμεν αὐτὴν ἐπὶ τῆς γῆς. Θὰ φέρωσιν ἐπὶ τῆς ῥάχews τὸ φορτίον αὐτῶν. Φεῦ! ὅποιον τρομερὸν βάρος!

32. Ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι παίγνιον, εἰναί τι ἐφήμερον· ἀλλ' ἡ μέλλουσα ζωὴ, διὰ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, εἶναι εὐτύχημα. Δὲν θὰ ἐννοήσωσι τοῦτο ποτέ;

33. Γινώσκωμεν ὅτι σὲ καταθλιβουσιν οἱ λόγοι αὐτῶν¹. Ἀλλ' οὐδὲν διαψεύδουσι σέ, τὸν Θεὸν αὐτὸν διαψεύδουσι.

34. Διέψευσαν τοὺς πρὸ σοῦ ἀποστόλους, οἵτινες ὑπέμειναν τὰς διψεύσεις καὶ ἀδικίας αὐτῶν μετὰ καρτερίας, ἕως οὗ ὑπεσπάρηξεν αὐτὴ ἡ βοήθεια ἡμῶν. Τίς δύναται νὰ μεταβάλῃ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου; Σὺ γινώσκεις τὴν ἱστορίαν τῶν ἀποσταλόντων.

¹ Ἡ ἀπροσδόκητος ὥρα εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς δευτέρας παρουσίας.

² Ἡ Θεότης ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Μωάμεθ.

35. Ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ἀπίστων ἀπὸ τῆς ἀληθείας σὲ καταθλίβει βεβαίως, ἐὰν ἡδύνασο, ἡθελὲς ποιήσῃ λάκκον τινὰ ὅπως εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἢ κλίμακα, ὅπως ἀνέλθῃς εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ διαπραξῇς ὑπὲρ αὐτῶν θαυμά τι. Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Θεὸς, πάντες θὰ ἦνουντο εἰς τὴν δόξαν τῆς σωτηρίας. Μὴ ἔσο λοιπὸν μετὰ τῶν ἀμαθῶν.

36. Βεβαίως θὰ εἰσακούσῃ ὁ Κύριος ἐκείνων οἳτινες εἰσὶν εὐπειθεῖς αὐτῷ, τοὺς δὲ νεκροὺς θὰ ἀναστήσῃ· πάντες δὲ αὐτῷ ἀπελεύσονται.

37. Ἐὰν δὲ προκαλέσῃς δι' αὐτοὺς θαυμά τι παρὰ τοῦ Κυρίου σου, δὲν θὰ πιστεῦσῳσιν. Ἀποκρίθητι ὁ Θεὸς εἶναι κραταῖος καὶ δύναται νὰ θυμωταυρήσῃ ἐξ οὐρανοῦ, ἀλλ' οἱ πλείτοι αὐτῶν οὐκ οἶδασι τοῦτο.

38. Δὲν ὑπάρχουσι ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς, οὔτε πτηνὰ ἱπτάμενα διὰ τῶν περυγῶν αὐτῶν, μὴ ἀποτελοῦντα κοινωνίαν ἡμερίαν πρὸς τὴν ὑμετέραν. Οὐδὲν παρελείψαμεν ἐν τῇ Βίβλῳ ἡμῶν. Ὅλα τὰ πλάσματα θὰ ἐνωθῶσι μίαν ἡμέραν¹.

39. Οἱ δικαψεύδοντες τὰ σημεῖα ἡμῶν εἶναι κωφάλαλοι πλανώμενοι ἐν τῇ σκοτίᾳ. Ὁ Θεὸς ἀποπλανᾷ καὶ ἐπαναφέρει ὅντινα βούλεται ἐν τῇ δόξῃ τῆς σωτηρίας.

40. Εἰπέ· ἐὰν ἡ τιμωρία ἦτο ἐνταῦθα, ἐὰν ἡ ὄρα ἐπήρχετο, ἡθέλατε ἐπικαλεσθῇ τὸν Θεόν; Ἀπαντήσατε ἐὰν ἦσθε εἰλικρινεῖς.

41. Ναί, ἡθέλατε ἐπικαλεσθῇ αὐτόν. Ἐὰν ἐβούλετο, ἡδύνατο νὰ ἀπαλλάξῃ ὑμᾶς τῶν βασάνων, αἵτινες σὰς ἠνάγκασαν νὰ ἐπικαλεσθῆτε τὴν ἀρωγὴν αὐτοῦ καὶ ἡθέλατε λησμονήσῃ τὰς θεότητας πρὸς ἃς ἐξομολογεῖτε αὐτόν.

42. Ἐξέπεστεῖλαμεν ἤδη ἀποστόλους εἰς λαοὺς προϋπάρχοντας, ἀλλ' ἐπέμψαμεν αὐτοῖς ὡσαύτως ἀσθενεῖς καὶ κακὰ ἵνα ταπεινωθῶσι.

43. Ἐπάταξεν αὐτοὺς ἡ ὀργὴ ἡμῶν, πλὴν δὲν ἐταπεινώθησαν, ἐξ ἐναντίας ἡ καρδίᾳ αὐτῶν ἐσκληρύνθη. Ὁ Σατανᾶς προητοίμασε κατὰ τὴν ἐαυτοῦ θέλησιν τὰς πράξεις αὐτῶν.

44. Ὅτε δὲ ἐλησμονήσαν τὰς παραγγελίας τὰς δοθείσας αὐτοῖς, ἠνεώξαμεν ἐνώπιον αὐτῶν πάσας τὰς θύρας ὅλων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐνώ ἦσαν βεβουλισμένοι ἐν τῇ ἀγαλλιάσει ἐνεκεν τῶν ἀγαθῶν ἅτινα ἔλαβον, ἀρρήρεσαμεν αὐτὰ, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ.

45. Οἱ φαῦλοι οὗτοι λαοὶ ἐξηφανίσθησαν μέχρι τοῦ τελευταίου. Αἶνος τῷ Θεῷ, Κυρίῳ τοῦ σύμπαντος κόσμου.

46. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐὰν ὁ Θεὸς ἀφαιρέσῃ ὑμῖν τὴν ἀκοήν καὶ τὴν ὄραν καὶ ἐμφράξῃ τὰς καρδίας ὑμῶν, τίς ἄλλος, ἐκτός αὐτοῦ μόνου, δύναται αὐτοῖς νὰ σᾶς ἀποδώσῃ ταῦτα; Ἰδὲ κατὰ πόσους τρόπους περιστανομένον τὰ σημεῖα ἡμῶν, καὶ ἐν τούτοις παρεκτρέπονται.

¹ Ὅχι μόνον οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ τὰ ζῶα καὶ πάντα τὰ πλάσματα θὰ ἰσχυρῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως ἵνα δώσωσι λόγον τῶν πεπραγμένων. Ἡ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τούτῳ ἀναφερομένη Βίβλος εἶναι ἡ τῶν αἰώνων ἀποφάσις.

47. Εἰπέ· τί φρονεῖτε ἐὰν καταλάβῃ ὑμᾶς ἀπροσδοκῆτως ἡ τιμωρία ἢ ἐπέλθῃ ὑμῖν φανερώς; τίς ἕτερος λαὸς θὰ ἐξαφανισθῇ ἢ ὁ φαῦλος;

48. Τοὺς ἀποστόλους ἡμῶν ἐξαποστέλλομεν μόνον ὅπως ἀναγγέλωσι καὶ κηρύξωσιν. Ὅστις πιστεύσῃ καὶ πράξῃ τὸ ἀγαθὸν ἐξασφαλίζεται ἀπὸ παντὸς κινδύνου καὶ οὐδέποτε θὰ καταλάβῃ αὐτὸν θλίψις.

49. Οἱ διαψεύδοντες τὰ σημεῖα ἡμῶν θὰ τιμωρηθῶσι διὰ τὸ ἔγκλημα αὐτῶν.

50. Εἰπέ αὐτοῖς· δὲν λέγω ὑμῖν ὅτι κατέχω τοὺς θησαυροὺς τοῦ Θεοῦ, οὔτε ὅτι γινώσκω τὰ ἄδεια καὶ τὰ κρύφια, οὔτε ὅτι ἄγγελός εἰμι, ἀλλὰ μόνον ἀκολουθῶ ὅ,τι μοι ἀπεκαλύφθη. Εἰπέ μήπως ὁ τυφλὸς ὁμοιάζῃ τὸν ὁρῶντα; δὲν θὰ σκεφθῇ;

51. Εἰπέ τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεόν, ὅτι ἐνωθήσονται μίαν ἡμέραν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐδένα ἕτερον προστάτην ἢ πρεσβυτὴν θὰ ἔχωσιν ἢ αὐτὸν τὸν Θεόν. Ἴσως τὸν φοβηθῶσι.

52. Μὴ ἀποβάλλῃς τοὺς ἐπικαλουμένους τὸν Κύριόν των πρῶται καὶ ἐσπέρας, προσδοκῶντας νὰ ἴδωσι τὴν ὄψιν αὐτοῦ. Δὲν ἀπόκειται εἰς σέ νὰ κρίνῃς περὶ τῶν διαλογισμῶν αὐτῶν, ὡς οὐδ' αὐτοὶ νὰ κρίνωσι περὶ σοῦ. Ἐὰν ἀποβάλλῃς αὐτούς, ἤθελες πράξει ὡς πράττουσιν οἱ φαῦλοι.

53. Οὕτως ἐδοκιμάσαμεν τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς μὲν διὰ τῶν δὲ, ὡς εἶπωσιν· αὐτοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οὓς ὁ Θεὸς ἐπλήρωσεν ἀγαθῶν; Μήπως ὁ Κύριος οὐκ οἶδε τοὺς εὐγνωμονοῦντας;

54. Ὅτε θὰ ἔλθωσι πρὸς σέ οἱ πιστεύσαντες εἰς τὰ σημεῖα ἡμῶν, εἰπέ αὐτοῖς· *Σελάμουν ἀλέικουμ!* (εἰρήνη ἐφ' ὑμᾶς). Ὁ Κύριος ὑμῶν ὥρισε τὴν μακροθυμίαν αὐτοῦ ὡς καθήκον. Ὅστις ἐξ ὑμῶν ἠθέλην ἡμαρτήσῃ ἐν ἀγνοίᾳ, μετανόησιν δὲ ἀκολουθῶς, τοῦτον ὁ Θεὸς, ὡς πολυέλεος καὶ πολυεύσπλαγχνος, θέλει συγχωρήσει.

55. Οὕτως ἐξηγοῦμεν τὰ σημεῖα ἡμῶν, ὅπως γίνῃ γνωστὴ ἡ ὁδὸς τῆς ἀπωλείας.

56. Εἰπέ αὐτοῖς· μοὶ ἀπηγορεύθη ἡ λατρεία τῶν ὄντων, ἅτινα ὁ Θεὸς ἐπικαλεῖσθε. Εἰπέ· ἐὰν ἀκολουθήσω τὰς ἐπιθυμίας ὑμῶν, θὰ ἀπολεσθῶ ἐν τῇ ὁδῷ τῆς κακίας καὶ δὲν θὰ συγκαταριθμηθῶ μετὰ τῶν μακάρων.

57. Εἰπέ· ἐὰν ἀκολουθήσω τὴν προφανῆ ὁδηγίαν τοῦ Κυρίου μου, ὑμεῖς διαψεύδετε αὐτήν. Ὅ,τι ἐπισπεύδετε δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου¹. Ἡ ἐξουσία μόνον τῷ Θεῷ ἀνήκει. Αὐτὸς θὰ ποιήσῃ καταφανῆ τὴν ἀλήθειαν. Εἶναι ἔμπειρος εἰς τὸ διαλευκαίνειν τὰς διενέξεις.

58. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐὰν ἡδυάμην νὰ ἐπιταχύνω ὅ,τι ζητεῖτε, πᾶσα μετὰξὺ ὑμῶν διαφορὰ ἤθελε περαιωθῇ. Ὁ Κύριος· ἔγνω καλῶς τὰς ἀσθενείας.

¹ Οἱ ἄπιστοι προσκάλουν τὸν Μωάμεθ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν τιμωρίαν δι' ἧς ἀπαύσται τοὺς ἡπείλους.

59. Αὐτός κατέχει τὰς κλεῖδας τῶν μυστηρίων καὶ μόνος αὐτός γινώσκει τὰ ἄδεια. Γινώσκει ἐπίσης πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὰ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης. Οὐτε φύλλον πίπτει χωρὶς νὰ γινώσκῃ τοῦτο. Οὐτε κόκκος εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν γῆν, οὔτε ἴχνος χόρτου χλωροῦ ἢ ξηροῦ, χωρὶς νὰ ᾖναι καταγεγραμμένον ἐν τῇ προφανεῖ Βίβλῳ¹.

60. Ἀποκοιμίζει ὑμᾶς τὴν νύκτα, καὶ γινώσκει τί ἐπράξατε κατὰ τὴν ἡμέραν. Ὁ ἄνκστήσῃ ὑμᾶς μίαν ἡμέραν, ἵνα πληρωθῇ τὸ προσωρινὸν τέρμα, εἰτα δὲ εἰς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε, καὶ τότε θὰ ἀπαριθμῇσῃ τὰς πράξεις ὑμῶν.

61. Εἶναι ὁ ἀπόλυτος δεσπότης τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἐξαποστέλλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ ἵνα ἐποπτεύωσιν ὑμᾶς. Ὅταν ὁ θάνατος ἐνσκήπτῃ ἐφ' ὑμῶν, οἱ ἀπόστολοι ἡμῶν λαμβάνουσι τὸ πνεῦμά σας, μὴ παραλείποντες τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος αὐτῶν².

62. Ἐπειτα ἀπελεύσεσθε τῷ ἀληθεῖ ὑμῶν δεσπότη. Δὲν ἀνῆκει αὐτῷ ἡ ἀπόφασις, ὅστις εἶναι ὁ τάχιστος τῶν δικαστῶν;

63. Εἰπέ αὐτοῖς: τίς ὁ σώζων ὑμᾶς ἐκ τοῦ σκότους τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, ὅποταν ἐπικαλῆσθε αὐτὸν ταπεινῶς καὶ μυστικῶς, λέγοντες: «Ἐὰν σώσῃς ἡμᾶς ἐκ τῆς συμφορᾶς ταύτης, ἐσόμεθα πρὸς σὲ εὐγνώμονες;»

64. Εἰπέ· ὁ Θεὸς σώζει ὑμᾶς ἐκ τῆς συμφορᾶς ταύτης καὶ ἐκ παντὸς κινδύνου· ἐν τούτοις ἐξομοιοῦτε πρὸς αὐτὸν ἐτίρας θεότητος.

65. Εἰπέ αὐτοῖς: οὗτος δύναται νὰ ἀποστείλῃ ἐφ' ὑμᾶς τὴν τιμωρίαν καὶ νὰ συντελέσῃ ὥστε ν' ἀναφανῇ αὕτη πρὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν. Νὰ ἐνσπείρῃ ἐν ὑμῖν τὴν διχόνοιαν καὶ νὰ ὑποβάλῃ εἰς δοκιμασίαν τοὺς μὲν διὰ τῶν βιαιοπραγιῶν τῶν δέ. Ἰδοὺ πῶς περιστρέφομεν πολυεῖδως καὶ πολυτρόπως τὰ παραγγέλματα ἡμῶν, ἵνα ἐπὶ τέλους ἐννοήσῃτε αὐτά.

66. Ὁ λαὸς σου διαψεύδει τὸ Κοράνιον. Εἰπέ αὐτῷ· ἐγὼ δὲν ἐπεφορτίσθην διὰ τὰ συμφέροντά σου. Ἐκάστη προφητεία ἔχει τὴν ἐαυτῆς ἐννοιαν, καὶ βεβαίως θὰ μάθητε τοῦτο.

67. Ὅταν ἀκούσῃς τοὺς ἀπίστους συζητοῦντας περὶ τῶν σημείων ἡμῶν, ἀπομακρύνθητι ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ λάβωσιν ὡς θέμα ἄλλο ἀντικείμενον. Ὁ Σατανᾶς δύναται νὰ κάμῃ ὥστε νὰ λησμονήσῃς τὴν ἐντολὴν ταύτην· ὅταν ὅμως ἀνκηνησθῇς αὐτῇ, δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃς πλέον μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν ἁσεβῶν.

68. Δὲν θὰ ἐξετασθῶσιν οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον περὶ τῶν πεπραγ-

¹ Ἡ προφανὲς Βίβλος εἶναι τῶν βιβλίων Βουλῶν, ἐν ᾗ εὐρίσκονται πάντα ὅσα ὑπάρχουσιν ἔδη, καὶ ὅσα θὰ ὑπάρξωσιν ἐν τῷ μέλλοντι.

² Ὁ ἀρχιρὼν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων ἄγγελος καλεῖται Ἰσαφὴλ. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὑποργήματος τούτου καὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ νεκροῦ εἰς τὸν τάφον, δύο μέλλουσιν ἄγγελοι, ὁ Νάκκρ καὶ ὁ Μούνκρ, ἀπαιτοῦν καὶ καταπληκτικῆς βίβως, ἐμφανίζονται ὡς ἀνκεριταί, διαρκούσης δὲ τῆς ἐξετάσεως, ἡ ψυχὴ ἐνοῦται πάλιν τῷ σώματι.

μένων, ὀφείλουσιν ὅμως νὰ μνημονεύωσιν αὐτὸν, ἐὰν ἀληθῶς φοβοῦνται τὸν Θεόν.

69. Ἀπομακρύνθητι ἀπ' ἐκείνων οἵτινες θεωροῦσι τὴν θρησκείαν αὐτῶν ὡς παίγιον καὶ ὡς ἄσημόν τι. Ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τοῦτου ἐπὶ φλώσεν αὐτοὺς. Ἀνάγγειλον αὐτοῖς ὅτι ἐκάστη ψυχὴ διὰ τῶν πράξεων αὐτῆς ἀπολεσθήσεται. Αὕτη δὲν θὰ εὕρῃ ἄλλον βοηθὸν οὔτε προστάτην ὑπὲρ αὐτῆς ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἰουδήποτε εἶδους συμψηφισμὸν ἤθελε προσφέρει θέλει ἀπορρίψῃ. Ὅσοι καταδικασθῶσιν εἰς αἰώνιον κόλασιν πρὸς ἀνταπόδοσιν τῶν πράξεων αὐτῶν, θὰ ἔχωσιν ἀντὶ ποτοῦ ζέον ὕδαρ, καὶ σκληρὰ βάσανος ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τῶν πράξεων αὐτῶν.

70. Εἰπέ· μήπως θὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνους οἵτινες δὲν δύνανται οὔτε νὰ ὠφελήσωσιν, οὔτε νὰ βλάψωσιν ἡμᾶς; θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὰ διαθήματα ἡμῶν, ἀφοῦ ὁ Θεὸς ὠδήγησεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἰδὸν τῆς σωτηρίας, ὅπως ὁ ὑπὸ τῶν δαιμόνων εἰς τὰ δόση πλανηθεῖς, ὅτε οἱ φίλοι αὐτοῦ κρίζουσιν ἵνα ἐπαναφέρωσιν αὐτὸν εἰς τὴν εὐθείαν ἰδὸν, λέγοντες· «Ἐλθέ μεθ' ἡμῶν;» Εἰπέ· ἡ ἀληθὴς διεύθυνσις εἶναι ἡ τοῦ Θεοῦ. Διετάχθημεν νὰ ὑποβληθῶμεν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ Θεοῦ, Κυρίου τοῦ παντός.

71. Προσεύχεσθε μετ' ἀκριβείας, φοβούμενοι τὸν Θεόν, διότι εἰς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε.

72. Αὐτὸς ἐπλασε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν δι' ἀληθοῦς κτίσεως, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εἶπε· «γενεθήτω,» καὶ ἐγένετο.

73. Ὁ λόγος του εἶναι ἡ ἀλήθεια. Θὰ ἔχῃ τὴν βασιλείαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἠχήσῃ ἡ σάλπιγξ· αὐτὸς ἔγνω τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα· εἶναι σοφὸς καὶ πανεπιστήμων.

74. Καὶ εἶπεν ὁ Ἀβραάμ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἀζήρ· διατὶ ἐκλαμβάνεις τὰ εἰδῶλα ἀντὶ τοῦ Θεοῦ; ἀληθῶς σὺ καὶ ὁ λαός σου εὕρισκεσθε ἐν προφανεῖ πλάνῃ¹.

75. Οὕτως ἐδιδάξαμεν τῷ Ἀβραάμ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, ἵνα μάθῃ τοῦτο ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς.

76. Ἐπελθούσης τῆς νυκτός, καὶ τοῦ σκότους περικαλύψαντος αὐτὸν, εἶδεν ἀστέρα καὶ ἀνέκραξεν· «Οὗτος εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεός μου!» Ἀλλ' ὁ ἀστήρ ἔδυσε, καὶ τότε εἶπεν ὁ Ἀβραάμ· «Δὲν ἀγαπῶ τοὺς δύνοντας.»

77. Εἶδεν ἀνατέλλουσαν τὴν σελήνην καὶ ἀνέκραξεν· «Ἰδοὺ αὕτη εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεός μου!» Ὅτε δὲ ἔδυσε καὶ αὕτη, εἶπεν· «ἐὰν δὲν μὲ κατηύθυνεν ὁ ἀληθὴς Κύριός μου, ἤθελον ἐξοκεῖλαι ὡς ὁ πεπλυνημένος οὗτος λαός.»

78. Καὶ ὅτε εἶδεν ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον, ἐφώνησεν· «Οὗτος εἶ-

¹ Ἐνταῦθα διηγᾶται τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Ἀβραάμ ἐκ τῆς εἰδωλολατρίας ὅτε ὁ αὐτὸς εἶχεν ἐκκεῖλαι μετὰ τὸν κατακλυσμόν. Ὁ πατὴρ τοῦ Ἀβραάμ Ἀζήρ ἢ Θάρα, ὡς ἀπαντῶμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Γραφῇ, ἦτο ἀγαματοποιὸς καὶ εἰδωλολάτρης.

ναι ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου! αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλοπρεπέστερος πάντων.» Ὅτε δὲ ἔδυσεν, εἶπεν· «ὦ λαέ μου! ἀθῶός εἰμι τῆς πολυθείας σου.

79. Στρέφω τὸ πρόσωπόν μου πρὸς τὸν δημιουργὸν ἐκεῖνον τὸν πλάσαντα τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν· εἰμὶ ἀληθὴς ὁρθόδοξος καὶ οὐχὶ πολυθειστής.»

80. Καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ ὁ λαὸς αὐτοῦ· «Θὰ συζητήσῃτε μετ' ἐμοῦ, εἶπεν αὐτοῖς, περὶ τοῦ Θεοῦ; οὗτος μὲ κατευθύνει αἰσίως, καὶ δὲν μὲ πτοοῦσιν ἐκεῖνοι πρὸς οὓς ἐξομοιοῦτε αὐτόν, ἐκτὸς ἂν θελήσῃ ὁ Κύριός μου, ὅστις διὰ τῆς σοφίας αὐτοῦ τὰ πάντα περιβάλλει. Δὲν θὰ σκεφθῇτε;

81. Πῶς θὰ μὲ πτοήσωσιν ἐκεῖνοι πρὸς οὓς ἐξομοιοῦτε αὐτόν, ἐν ᾧ ὑμεῖς αὐτοὶ δὲν πτοεῖσθε ἐξομοιοῦντες αὐτόν πρὸς ἑτέρας θεότητας, χωρὶς αὐτὸς ὁ Θεὸς νὰ ἐπιτρέψῃ ὑμῖν τοῦτο; Ὅποιον τῶν δύο τούτων μερῶν εἶναι ἀσφαλέστερον; Ἀπαντήσατε, ἐὰν γινώσκητε.

82. Οἱ πιστεύοντες καὶ μὴ περιβάλλοντες τὴν πίστιν αὐτῶν διὰ τοῦ χιτῶνος τῆς ἀδικίας, θὰ ἀπολαύσωσι πλήρη ἀσφάλειαν· οὗτοι κατευθύνονται αἰσίως.»

83. Ἴδου τὰ ἐπιχειρήματα¹ ἃτινα ἐδώκαμεν τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ὑψοῦμεν ὄντινα θέλομεν. Κύριος ὁ Θεός σου εἶναι σοφός καὶ πανεπιστήμων.

84. Ἐδωρήσαμεν αὐτῷ τὸν Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁδηγήσαντες ἀμφοτέρους εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Πρὸ αὐτῶν, ὠδηγήσαμεν τὸν Νῶε. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀπογόνων τοῦ Ἀβραάμ, ὠδηγήσαμεν προσέτι καὶ τὸν Δαυὶδ καὶ Σολομῶντα, τὸν Ἰωβ καὶ Ἰωσήφ, τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών, ἀνταμειβόντες τοιοῦτοτρόπως τοὺς πράττοντας τὸ ἀγαθόν.

85. Ὁ Ζαχαρίας, Ἰάχιας, Ἰησοῦς καὶ Ἡλίας ἦσαν ἐνάρτετοι.

86. Τὸν δὲ Ἰσμαὴλ, Ἐλισσαῖον, Ἰωνᾶν καὶ Λῶτ, ἐξήραμεν ὑπὲρ πάντων.

87. Μεταξὺ δὲ τῶν πατέρων, τῶν τέκνων, καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐξελέξαμεν πολλοὺς καὶ ὠδηγήσαμεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

88. Οὕτω καθοδηγεῖ ὁ Θεός, ὅστις διευθύνει ὄντινα βούλεται ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ἐξομοιωσιν ἐμὲ πρὸς ἑτέρας θεότητας, βεβαίως αὐτοὶ μόνον εὐθύνονται διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν.

89. Εἰς αὐτοὺς ἐδώκαμεν τὰς Γραφάς, τὴν σοφίαν καὶ τὴν προφητείαν. Ἐὰν οἱ ἀπόγονοι αὐτῶν δὲν πιστεύσωσι, θὰ ἀναθέσωμεν αὐτὰ εἰς ἕτερον λαόν, ὅστις θὰ πιστεύσῃ.

90. Οὗτοι καθωδηγήθησαν παρὰ τοῦ Θεοῦ αἰσίως. Ἀκολούθησον λοιπὸν τὰ διαβήματα αὐτῶν. Εἰπέ· δὲν ἀπαιτῶ παρ' ὑμῶν οὐδεμίαν ἀμοιβὴν περὶ τούτου². Αὐτὸ εἶναι ἡ διδασκαλία τοῦ σὺμπαντος κόσμου.

¹ Περὶ τοῦ ἱεραίου τῆς θεότητος.

² Ἐννοεῖ περὶ τοῦ Κοράντου.

91. Μὴ ἐκτιμᾶς τὸν Θεὸν ὡς ἐκτιμῶσιν αὐτὸν οἱ λέγοντες· οὗτος οὐδὲν ἀπεκάλυψε τῷ ἀνθρώπῳ. Εἰπέ αὐτοῖς· τίς λοιπὸν ἀπεκάλυψε τὴν Βίβλον ἣν ἐκόμισεν ὁ Μωϋσῆς, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς φῶς καὶ ὁδηγία τῷ ἀνθρώπῳ; τὴν Βίβλον ἐκείνην, ἣν ἀναγράφετε ἐπὶ φύλλων καὶ δεξιὰ κνύετε ἀποκορύπτοντες μέγα μέρος αὐτῆς; Ἐδιδάχθητε (παρὰ τοῦ Μωϋσεῖ) ὅ,τι δὲν ἐγινώσκετε ὑμεῖς τε καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· «Ἔστι Θεός·» ἔπειτα δὲ ἄφησον αὐτοὺς τερπομένους εἰς τὰς παιδαγωγίας συνδιαλέξεις αὐτῶν.

92. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνωθεν πεμφθεῖσα μοι Βίβλος, ἡὺλογημένη καὶ κυρούσα τὰς πρὸ αὐτῆς Γραφάς, ἵνα διδάξῃς τὴν Μητρόπολιν¹ καὶ τὰς περιχωρὰς αὐτῆς. Οἱ πιστεύοντες εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, θὰ πιστεύσωσι τὴν βίβλον αὐτήν, καὶ θὰ τηρῶσι τὴν προσευχὴν μετ' ἀκριβείας.

93. Τίς ἐστὶ ἀσεβέστερος ἐκείνου ὅστις ἐφευρίσκει ψεῦδη κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ λέγει ὅτι ἔλαβεν οὐρανόθεν ἀποκάλυψιν τινα, ἐνῷ οὐδὲν ἀπικαλύφθη αὐτῷ, καὶ ὅτι θὰ φέρῃ Βίβλον ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ². «ὦ! ἐὰν ἔβλεπες τοὺς ἀσεβεῖς ἐν τῇ ἀγωνίᾳ τοῦ θανάτου ὅταν ἐκτείνωσιν ἐπ' αὐτῶν οἱ ἄγγελοι τὴν χεῖρα καὶ λέγωσιν αὐτοῖς· «Ἀπεκδύθητε τὴν ψυχὴν ὑμῶν· σήμερον θὰ ὑποστῇτε φοικτὴν τιμωρίαν, διὰ τὰς ψευδολογίας ὑμῶν κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς σαρκασμοὺς ὑμῶν κατὰ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.»

94. Προσελεύσεσθε πρὸς ἡμᾶς πάγγυμνοι ὅπως κατὰ πρῶτον ἐπλάσμεν ὑμᾶς, ἐγκαταλείποντες ὀπισθεν ὑμῶν τὰ ἀγαθὰ ἅτινα παρεχωρήσαμεν ὑμῖν, μὴ βλέποντες τοὺς πρεσβευτὰς οὓς ἐθεωρήσατε ὁμοίους τῷ Θεῷ. Διελύθησαν οἱ δεσμοὶ οἵτινες συνέδεον ὑμᾶς, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐφραντάζεσθε ἐξηφανίσθη.

95. Ὁ Θεὸς χωρίζει τὸν πυρῆνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ, παράγει τὴν ζωὴν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τὸν θάνατον ἐκ τῆς ζωῆς. Τοιοῦτός ἐστιν ὁ Θεός· Διατὶ ἔρα ἀπομακρύνεσθε αὐτοῦ;

96. Αὐτὸς παράγει τὸ λυκαυγές, αὐτὸς ὥρισε τὴν μὲν νύκτα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν, τὸν δὲ ἥλιον καὶ τὴν σελήνην διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ χρόνου. Αὗται εἰσιν αἱ ἐντολαὶ τοῦ σοφοῦ καὶ πανδαήμονος Θεοῦ.

97. Δι' ὑμᾶς ἔθεσε τοὺς ἀστέρας ἵνα ὁδηγήσῃ ἐν τῷ σκότει κατὰ τὴν ξηρὰν καὶ θάλασσαν. Παρέσχομεν σημεῖα ἐναργῆ διὰ τοὺς ἐννοοῦντας.

98. Αὐτὸς παρήγαγεν ὑμᾶς ἐξ ἐνὸς ὄντος. Ἐκαστος ἔχει μίαν σπερματοδόχην ἢ μίαν μήτραν. Ἴδού ἐξηγήσαμεν τὰ σημεῖα ἡμῶν εἰς τοὺς ἐννοοῦντας αὐτά.

99. Αὐτὸς καταβιβάζει οὐρανόθεν τὸ ὕδωρ. Διὰ τοῦ ὕδατος τούτου βλαστάνουσι τὰ φυτὰ καὶ ἀναφύονται τὰ χόρτα, ἐξ ὧν παράγονται ὅλα.

¹ Μητρόπολις εἶναι ἡ Μέννα.

² Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς δύο ψευδοπροφητίαι τῆς αὐτῆς τοῦ Μωάμεθ ἐποχῆς, ἐγερθεῖν τὰς ἵνα ἀντιποιηθῶσιν αὐτῷ τῆς κυριαρχίας ἐν Ἀραβίᾳ. Ὁ μὲν ἐκαλεῖτο Ἐλ-Ἐσθεῖ, ὁ δὲ Ἐλ-Μουῖλλημ. Οὗτοι ἐκλήθησαν ὑπὸ τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων· «Οἱ δύο ψεῦστα».

τὰ σιτηρὰ καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ φοινικόδενδρα τῶν ὁποίων οἱ κλάδοι φέρουσιν ὄρμαθους καρπῶν. Δι' αὐτοῦ βλαστάνουσιν αἱ ἄμπελοι, αἱ ἐλαῖαι καὶ αἱ ροαί, αἰτίνες ὁμοιάζουσι μὲν, ἀλλ' ὅμως διάφορον φέρουσι καρπόν. Προσδιδέσκατε ἐπὶ τῶν καρπῶν, παρατηρήσατε τὴν ὥρμητότητα καὶ ἀφθονίαν αὐτῶν. Εἰς ταῦτα πάντα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ λαὸν ἐννοοῦντα.

100. Καὶ ἐξωμοίωσαν τὰ πνεύματα πρὸς τὸν Θεὸν ὅστις ἐπλασεν αὐτὰ, καὶ ἐν τῇ ἀμαθείᾳ αὐτῶν εἶπον· ὁ Θεὸς ἔχει υἱούς καὶ θυγατέρας. Ἡ Παράσχου Κύριε! Οὗτός ἐστιν ἀνώτερος τῶν εἰς αὐτὸν ἀπαδιδομένων.

101. Δημιουργὸς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἔχη τέκνα; αὐτὸς ὁ μὴ ἔχων συνέταϊρον, ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ γινώσκων τὰ πάντα;

102. Οὗτός ἐστι Κύριος καὶ Θεὸς ὑμῶν, οὐκ ἔστιν ἕτερος πλὴν αὐτοῦ, εἶνε ὁ ποιητὴς τοῦ σύμπαντος κόσμου· λατρεύετε αὐτὸν ὅστις ἐφορεῖ ἐφ' ὑμῶν.

103. Ἡ ἀνθρωπίνη ὄρασις δὲν καταφθάνει αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς προλαμβάνει τὰ βλέμματα πάντων, εἶναι δὲ φιλόφρων καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

104. Ἡ ὄρασις προῆλθεν ὑμῖν παρὰ τοῦ Κυρίου σας. Ὁ βλέπων, πρὸς ἴδιον ὄφελος βλέπει, ὁ δὲ τετυφλωμένος εἶναι πρὸς βλάβην αὐτοῦ. Εἰ γὰρ δὲν εἶμαι ποσῶς ὁ φύλαξ ὑμῶν.

105. Οὕτω μεταχειρίζομεθα τὰ σημεῖα ἡμῶν ἵνα σοὶ εἰπωσι· «συ ἐξεπαίδευθης,» καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διδάξωμεν τοὺς κατανοοῦντας.

106. Ἀκολουθεῖ ὅ,τι σοὶ ἀπεκάλυψε Κύριος ὁ Θεὸς σου, οὐκ ἔστιν ἕτερος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπομακρύνῃται ἀπὸ τοὺς πολυθειστάς.

107. Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Θεός, δὲν θὰ ἐξωμοίουν αὐτόν. Δὲν σοὶ ἀνεθέσαμεν τὴν τήρησιν, οὔτε τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν υποθέσεων αὐτῶν.

108. Μὴ ἐξυβρίζε τὰ ὄντα ἅτινα ἐπικαλοῦνται ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, φοβούμενος μήπως ἐν τῇ ἀμαθείᾳ αὐτῶν, ἐξυβρίσωσι τὸν Θεόν. Τοιοῦτοτρόπως ἐχαράξαμεν ἐπὶ ἐκάστου λαοῦ τὰς πράξεις αὐτοῦ. Βραδύτερον ἤλθουσιν ἐπιστρέψει τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, ὅστις θὰ ἀπαριθμήσῃ εἰς ἕκαστον τὰ ἔργα αὐτοῦ.

109. Ὁρκίσθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅρκον μέγαν ὅτι θὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν θαύμα ὅπερ ἤθελεν ἐπιδειξέαι αὐτοῖς. Εἰπέ· ὁ Θεὸς διαθέτει ὡς βούλεται τὰ θαύματα αὐτοῦ. Καὶ τίς δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἡμᾶς ὅτι ἂν θαυματουργήσῃ, αὐτοὶ θὰ πιστεύσωσι;

110. Θὰ ἀποστρέψωμεν τὰς καρδίας καὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἀληθείας, διότι δὲν ἐπίστευσαν κατὰ πρῶτον, καὶ θὰ ἀφήσωμεν αὐτοὺς πλανωμένους ἐν τῇ ἀπάτῃ.

111. Καὶ ἂν καταπέμψωμεν ἀγγέλους ἄνωθεν, καὶ ἂν ὁμιλήσωσι πρὸς αὐτοὺς οἱ τεθνεῶτες, καὶ ἂν συναθροίσωμεν ἐνώπιον αὐτῶν πάνθ' ὅσα ὑπάρχουσιν, οὗτοι δὲν θὰ πιστεύσωσιν ἄνευ τῆς βουλῆσεως τοῦ Κυρίου. Οἱ πλείστοι ὅμως δὲν γινώσκουσι τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

112. Οὕτως ἀνηγείραμεν εἰς ἕκαστον προφήτην ἐχθρὸν καὶ πειρασμὸν μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ μετὰ τῶν πνευμάτων, ἵνα ἐν τῇ τυφλότητι αὐτῶν ὑπαγορεύωσιν εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δὲ λόγους πομπώδεις. Ἐὰν ὁ Κύριός σου ἐβούλετο, δὲν ἔα ἔπραττον τοῦτο. Ἀπομακρύνθη ὅθεν ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐφευρέσεων αὐτῶν.

113. Ἄφες τὰς καρδίας τῶν μὴ πιστευόντων εἰς τὴν ἡμέραν τὴν ἀνταποδόσεως προσηλωμένας εἰς τοῦτο τὸ πάθος, καὶ θέλουσιν εὐχαριστήσθαι. Ἄφες αὐτοὺς ἀπολαμβάνοντας ὅ,τι ἀπολαμβάνουσι.

114. Ἐὰν ζητήσω ἄλλον δικαστὴν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ πέμψαντος ὑμᾶς τὸ Κοράνιον εἰς διάφορα τεμάχια; Οἱ ὅπαδοι τῶν Γραφῶν καλῶς γινώσκουσιν ὅτι ἀληθῶς παρὰ τοῦ Κυρίου ἐπέμφθη. Μὴ ἔσο ἄρα ἐκ τῶν ἀμφιβαλλόντων.

115. Οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου σου εἶναι ἡ κορωνὶς τῆς ἀληθείας καὶ τὸ εὐθύτητος. Οὐδεὶς δύναται νὰ μεταβάλλῃ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Οὐτὶς ἀκούει καὶ οἶδε τὰ πάντα.

116. Ἐὰν ἀκούσης τοὺς πλείστους τῶν κατοίκων τῆς γῆς, θὰ ἀπὸ πλανηθῇς ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου. Οὗτοι μόνον δοξασίας ἀκολουθοῦν καὶ εἶναι ψεῦσταί.

117. Ὁ Κύριός σου γινώσκει κάλλιον παντὸς ἄλλου τὸν ἀποπλανώμενον τῆς τρίβου αὐτοῦ, καὶ οἶδεν ἐπίσης, κάλλιον ὅλων, τὸν κατενθουόμενον αἰσίως.

118. Τρώγετε οἰανδήποτε τροφήν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀπηγγέλθη τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἐὰν πιστεύετε εἰς τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

119. Μόνον ἐκείνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπρόφερον τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρέπεται ὑμῖν ἡ βρώσις. Ὁ Θεὸς ὥρισε τὰ ἀπηγορευμένα, ἐκτὸς τῶν πιεζόμενων φάγητε ἐξ αὐτῶν. Οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων ἀποπλανῶντες τοὺς ἄλλους διὰ τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀμαθείας αὐτῶν, ἀλλ' ὁ Κύριος ὑμῶν ἔγνω τοὺς παραβάτας.

120. Ἐγκαταλείψατε τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν ἀμάρτημα, διότι οἱ ἀμαρτωλοὶ θὰ τιμωρηθῶσιν ἀναλόγως τῆς προξενηθείσης αὐτοῖς ὡφελείας ἐκ τῆς ἀνομίας αὐτῶν.

121. Εἴνε ἀμάρτημα νὰ τρώγητε βρώματα ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀπὸ γέλοῦ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Οἱ δαίμονες θὰ παρακινήσωσι τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῶν νὰ συζητήσωσι μετ' ὑμῶν. Ἐὰν ἀκούσητε αὐτοὺς, ἐσεῖς πολυθεῖσται.

122. Ὁ ἀποθανὼν ἐξ ἐκείνων εἰς σὺς ἐδώκαμεν τὴν ζωὴν καὶ φῶς ἵνα βαδίξῃ μετὰ τῶν ἀνθρώπων, οὗτος εἶναι δυνατόν νὰ ὁμοιωθῇ μὲ τὸν ἐν τῷ σκότει περιπατοῦντα, μὲ ἐκείνον ὅστις οὐδέποτε θὰ ἐξέλθῃ αὐτοῦ; Οὕτω προπαρεσκευάσθησαν αἱ πράξεις τῶν ἀπίστων.

123. Οὕτως ἐνοχοποιήσαμεν τοὺς προύχοντας ἐκάστης χώρας. Οἱ ἄνθρωποι διάγουσι δολίως, πλὴν ἑαυτοὺς μόνον ἀπατῶσι χωρὶς νὰ τὸ σθάνωνται.

124. Ὅταν ἴδωσι θαῦμά τι, λέγουσι: δὲν πιστεύομεν ἐνόσω δὲν βλέπομεν θαῦμα ὅμοιον πρὸς ἐκεῖνα ἅτινα ὁ Θεὸς ἐποίησε τοῖς ἀποστόλοις αὐτοῦ. Ὁ Κύριος ἔγνω κάλλιον παντὸς ἄλλου εἰς τίνα ὀφείλει νὰ ποιήσῃ τὸ θαῦμα αὐτοῦ. Τὸ ὄνειδος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ τρομερὰ καταδίκη ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐνόχων διὰ τὰς πονηρίας αὐτῶν.
125. Ὁ Θεὸς ἐμπνέει εἰς τὴν καρδίαν ἐκείνου ὃν βούλεται ὀδηγήσαι κίσιως, τὴν παραδοχὴν τοῦ Ἰσλαμισμού. Θὰ κλίσῃ δὲ καὶ θὰ συσφίξῃ ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ διαρρήξῃ, τὴν καρδίαν ἐκείνου ὃν βούλεται ἀπολέσαι. Αὕτη ἔσται ἡ τιμωρία ἣν ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ εἰς τοὺς μὴ πιστεύοντας.
126. Ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας εἶναι ἡ τοῦ Κυρίου σου. Ἐξηγήσαμεν ἤδη λεπτομερῶς τὰ ῥήματα ἡμῶν εἰς τοὺς σκεπτομένους.
127. Οἶκος εἰρήνης ἀναμένει αὐτοὺς πλησίον τοῦ Κυρίου ὅστις πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἔργων τῶν, ἔσται ὁ προστάτης αὐτῶν.
128. Καθ' ἣν ἡμέραν θὰ ἐνώσῃ πάντας, θὰ εἴπῃ εἰς τὰ πνεύματα ὡς ὅμας τῶν πνευμάτων! κατεγράσθητε πολὺ τῶν ἀνθρώπων.—Κύριε ἡμῶν, θὰ ἀποκριθῶσιν οἱ μεταξὺ αὐτῶν ὁπαδοὶ τῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ἡμεῖς ἀμοιβαίως ἐζυπηρετούμεθα. Ἰδοὺ ἀφίχθημεν εἰς τὸ τέρμα, ὅπερ ὥρισας ἡμῖν. Ὁ δὲ Κύριος θὰ εἴπῃ.—Ἡ Γέεννα τοῦ πυρὸς ἔσται τὸ κλῶνιον ὑμῶν ἐνδιαίτημα. Ἐκτὸς ἂν ἄλλως δόξῃ τῷ Θεῷ, ὅστις εἶναι πάνσοφος.
129. Οὕτω, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἔργων τῶν φαύλων, διορίζομεν ἄρχοντας τοὺς μὲν ἐπὶ τῶν δέ.
130. Ὡς ὅμας τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων! δὲν ἐξελέχθησαν ἀπόστολοι ἐκ μέσου ὑμῶν, οἵτινες ἐπανελήμβανον ὑμῖν τὰ ῥήματα ἡμῶν, προαναγγέλλοντες τὴν ἔλευσιν τῆς ἡμέρας ταύτης; Οὗτοι θὰ ἀποκριθῶσιν.—Ὁμολογοῦμεν τοῦτο, πρὸς βλάβην ἡμῶν. Ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου ἐτύφλωσεν αὐτοὺς, καὶ μόνοιτων θὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι ἦσαν ἄπιστοι.
131. Οὕτως ἐγένετο, διότι ὁ Κύριός σου οὐδέποτε καταστρέφει χώραν τινὰ, ἀπλῶς ἐκ μοχθηρίας¹.
132. Ἐκαστὸς θὰ καθέξῃ θέσιν ἀνάλογον ὃ δὲ Κύριός σου ἐφορᾷ τὰς πράξεις πάντων.
133. Πλούσια τὰ ἐλεῖν τοῦ Κυρίου σου: ἐὰν ἐβούλετο ἡδύνατο νὰ καταστρέψῃ καὶ ἀντικαταστήσῃ ὑμᾶς δι' ἑτέρου λαοῦ τῆς ἀρεσκείας αὐτοῦ, ὡς παρήγαγε τὰς προηγουμένας γενεάς.
134. Θὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ πρὸς ὑμᾶς ἀπειλαί, καὶ δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ ἀκυρώσητε τὰς βουλὰς τοῦ Κυρίου.
135. Εἰπέ αὐτοῖς: Λαέ μου! ὀφείλεις νὰ διάγῃς ἀναλόγως τῶν δυνάμεων σου, καὶ ἐγὼ ὁμοίως θὰ πράξω πρὸς σέ, θέλεις γνωρίσει.
136. Εἰς τίνα ἀνήκει ἡ αἰωνία διαμονὴ ἐν τῷ παραδείσῳ. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ καταστήσῃ εὐδαίμονας τοὺς φαύλους.

¹ Δηλαδή, ὁ Θεὸς πρὶν ἢ τιμωρῆσθαι χώραν τινὰ, πέμπει εἰς αὐτὴν ἀπόστολον ἵνα τῇ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο.

137. Οὗτοι ἀφιερῶσιν εἰς τὸν Θεόν μέρος τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν καὶ μέρος τοῦ ποιμνίου αὐτῶν, λέγοντες· αὐτὸ τῷ Θεῷ ἀφιερῶμεν καὶ τοῦτο ἐκείνοις πρὸς οὓς ἐξομιοῦμεν αὐτόν. "Οἷ τι ὁμῶς προορίζου διὰ τὰ ὁμοιώματα, οὐδέποτε θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνο δὲ οὐκ προορίζεται διὰ τὸν Θεόν, θὰ φθάσῃ εἰς τὰ ὁμοιώματα αὐτοῦ¹. 'Οπότε ψευδὲς φρόνημα!

138. Οὕτω μεταξὺ τῶν πολυθεϊστών, πολλοὶ τῶν συντρόφων τοῦ ὑποβάλλουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν θυσίαν τῶν ἰδίων τέκνων, ἵνα ἀπολέσωσιν αὐτούς. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐβούλετο, οὐδέποτε θὰ ἔπραττον οὕτω· πλὴν ἀφ' αὐτοῦ, καὶ ἀπομακρύνῃται τῶν ἐφευρέσεων αὐτῶν.

139. Λέγουσι· τοιαῦτα ποιμνία καὶ τοιοῦτοι καρποὶ ἀπαγορεύονται οὐδὲν ἄλλο ἐκτὸς ἐκείνου ὅπερ θέλομεν, (οὕτως ἐφεῦρον), πρέπει νὰ τρωγῇται. Τὰ δεῖνα ζῶα ὀφείλουσι νὰ μὴ ὦσι φορτηγά. Οὗτοι δὲν προορίζουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ταῦτα πάντα ἐφευρίσκουσι ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, ὅστις θὰ ἀνταμείψῃ ἐπαξίως τὰς ἐφευρέσεις αὐτῶν.

140. Λέγουσι· τὰ νεογνά τῶν ζώων τούτων ἐπιτρέπονται εἰς τὰς ἀρβύλας τέκνα ἡμῶν, ἀλλ' εἰς τὰ θήλεα ἀπαγορεύονται. "Αν τὸ ἐμβρυὸν ἀποβληθῇ, πάντες ἔχουσι τὴν ἀδειαν νὰ φάγωσιν ἐξ αὐτοῦ. 'Ο Θεὸς θὰ ἀνταμείψῃ αὐτοὺς διὰ τὰς διακρίσεις ταύτας, ὡς σοφὸς καὶ πιστὸς δαήμεν.

141. 'Απόλλυνται οἱ φονεῦντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐκ παραφροσύνης ἢ ἐξ ἀγνοίας, καὶ οἱ ἀπαγορεύοντες τὰς τροφὰς ὧν ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε τὴν βρωσίαν, ἐπλανήθησαν καὶ δὲν ἐπανευρίσκουσι τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

142. 'Ο Θεὸς ἐδημιούργησε τοὺς ὑπὸ δρυφάντων περικλειομένους καὶ μὴ κήπους καὶ ἀμπέλους. Ἐπίσης τοὺς φοινίκας καὶ πολλὰ εἴδη σιτηρῶν, τὰς ὁμοιομόρφους ἢ μὴ ἐλαίας καὶ ῥοιάς. Ἐκεῖνος εἶπε· τρέφεσθε ἐκ τῶν καρπῶν καὶ ἀποτίετε τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἡμέραν τῆς συγκομιδῆς, ἀποφεύγοντες τὴν σπατάλην. 'Ο Κύριος δὲν ἀγαπᾷ τὸν καταδαπανῶντα ἁσώτως τὴν περιουσίαν αὐτῶν.

143. Μεταξὺ τῶν ζώων, τινὰ μὲν εἶναι χρήσιμα διὰ φορτίον, τινὰ δὲ διὰ τὴν σφαγὴν. Τρέφεσθε ἐξ ἐκείνων ἅτινα ὁ Θεὸς παρεχώρησεν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀκολουθεῖτε τὰ διαθήματα τοῦ Σατανᾶ· οὗτός ἐστι κακὸς ρυγμένος ἐχθρὸς σας.

144. Ὑπάρχουσιν ὀκτὼ εἶδη ζώων ἀποτελούντων ζεύγη, ἥτοι ὀκτὼ ἐκ τοῦ γένους τῶν προβάτων, καὶ δύο ἐκ τοῦ γένους τῶν αἰγῶν. Ἐπὶ τῆσιν αὐτοῖς· ὁ Θεὸς ἀπηγόρευεν ὑμῖν τὰ ἄρβηνα, ἢ τὰ θήλεα, ἢ τὰς ἐν τῇ γαστρὶ τῶν θηλέων; ἀπαντήσατέ μοι ἂν ἦσθε εὐλικρινεῖς.

¹ Οἱ Ἄραβες πολυθεῖσταί εἶθ' ἔχον νὰ διαιρῶσιν εἰς δύο ἴσας μερίδας τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν, καὶ ἡ μὲν μία ἦτο τοῦ Θεοῦ, ἡ δὲ ἑτέρα διὰ τὰς ὑποδεστέρας θεοὺς. Καὶ ἡ μὲν τοῦ Θεοῦ ἐχρησίμευε πρὸς διατροφήν τῶν πτωχῶν καὶ τῶν ὁδοιπόρων, ἡ τῶν εἰδώλων διὰ τὰς θυσίας καὶ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἱερῶν.

145. Ἐκ δὲ τῶν καμῆλων, ὑπάρχουσιν ὡσαύτως δύο καὶ δύο ἐκ τῶν βοῶν. Ἐρώτησον αὐτοὺς· ὁ Θεὸς τὰ ἄρρενα ἀπηγόρευσεν ὑμῖν, ἢ τὰ θήλεα, ἢ τὰ ἐν τῇ γαστρὶ τῶν θηλέων; εἰσθε παρόντες ὅτε ὁ Θεὸς ἔδωκε τὰς ἐντολὰς ταύτας; Τίς μυσαρότερος ἐκείνου τοῦ ἐφευρίσκοντος ψεύδη κατὰ τῆς θρησκείας τοῦ Θεοῦ πρὸς ἀπώλειαν τῶν ἀνθρώπων; Οἱ κατευθύνει ὁ Κύριος τοὺς μυσαροὺς αἰσίως.

146. Εἰπέ αὐτοῖς· δὲν εὕρισκω ἐκ τῶν ἀποκαλυφθέντων μοι οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαγόρευσιν εἰς τὰς τροφάς, ἢ τῶν θνησιμαίων ζώων, τοῦ βουστὸυ αἵματος¹ καὶ τοῦ χοιρείου κρέατος, καθότι εἶναι βδελυγμία. Ὑπάρχει ἀπαγόρευσις βρώσεως τοῦ φονευομένου ὁσαῖς δὲν ἀπαγγελητὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτοῦ, ἐκτός ἂν συμβῇ τοῦτο ἐξ ἀνάγκης καὶ οὐχὶ ἐκ προθέσεως ἀμαρτίας. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

147. Ἀπηγόρευσαμεν τοῖς Ἑβραίοις πάντα τὰ ζῶα τὰ ἔχοντα ὀπλὴν, ὡσαύτως ἀπηγόρευσαμεν αὐτοῖς τὸ στέαρ τῶν βοῶν καὶ τῶν προβάτων, ἐξαιρουμένου τοῦ τῆς βράχειας, τῶν σπλάγχχνων καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὀστέων κεκολλημένου. Τοῦτο πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀσεθείας αὐτῶν. Ἐγὼ εἶμι μετὰ τῶν δικαίων.

148. Ἐὰν σὲ διαψεύσωσιν, εἰπέ αὐτοῖς· ἀπειρος εἶναι ἡ μακροθυμία τοῦ Κυρίου ὑμῶν, ἀλλὰ τὴν ὀργὴν αὐτοῦ δὲν θὰ ἀποφύγωσιν οἱ ἔνοχοι.

149. Οἱ ἑξομοιούντες τὸν Θεὸν πρὸς ἑτέρας θεότητες, θὰ εἴπωσιν· ἰὼν ἐβούλετο ὁ Θεὸς δὲν ἠθέλαμεν ἑξομοιώσει αὐτὸν οὔτε ἡμεῖς, οὔτε οἱ πατέρες ἡμῶν, οὔτε ἠθέλαμεν ἀπαγορεύσει τὴν χρῆσιν οὐδενός. Οὕτω διέψευσαν καὶ τοὺς ἄλλους ἀποστόλους, μέχρις οὗ ἐδοκίμασαν τὴν ὀργὴν ἡμῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· ἰὼν ἔχετε γινῶσιν τινα ἀποδείξατε αὐτὴν, πλὴν μόνον δοξασίας ἀκολουθεῖτε καὶ εἰσθε ψεύσται.

150. Εἰπέ αὐτοῖς· τῷ Θεῷ μόνον ἀνήκει τὸ ἀκαταμαχῆτον ἐπιχείρημα. Ἐὰν ἐβούλετο, ἤθελε κατευθύνει πάντας ὑμᾶς αἰσίως.

151. Εἰπέ αὐτοῖς· προσκαλέσατε τοὺς μάρτυρας ὑμῶν νὰ ὑμολογήσωσιν ὅτι ὁ Θεὸς ἀπηγόρευσε τὴν βρῶσιν τῶν ζώων τούτων. Ἐὰν ὑμολογήσωσι τοῦτο, σὺ ὀφείλεις νὰ μὴ τὸ ὑμολογήσῃς μετ' αὐτῶν, οὔτε νὰ ἀκολουθήσῃς τοὺς πόθους ἐκείνων οἵτινες διαψεύδουσι τὰ σημεῖα ὑμῶν, ἢ ἐκείνων οἵτινες δὲν πιστεύουσιν εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως, ἑξομοιούντες πρὸς ἄλλους τὸν Κύριον αὐτῶν.

152. Εἰπέ αὐτοῖς· προσέλθετε, θὰ ἀναγνώσω ὑμῖν ὅ,τι ὁ Κύριός μου ἀπηγόρευσεν εἰς ὑμᾶς. Μὴ ἑξομοιοῦτε αὐτὸν πρὸς ἕτερα ὄντα· ἔστε εὐπροσέγοροι πρὸς τοὺς γονεῖς ὑμῶν· μὴ φανεύετε τὰ τέκνα σας ἕνεκα πενίας², ἡμεῖς θὰ προμηθεύσωμεν τὰ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν καὶ ὑμῶν.

¹ Τὸ κείμενον ὀρίζει τὸ βουστὸν αἷμα, καθότι τὸ ἵπαρ καὶ ὁ πνεῦμων, τὰ ὅποια αἱ Ἀραβεὶς ἐθεώρουσαν ὡς αἷμα πιτηγμένον, δὲν ἀπαγορεύονται.

² Οἱ Ἀραβεῖς, κατ' ἀρχαίαν συνήθειαν, ἐφάνευον τὰ τέκνα των ἐν καιρῷ δυστυχίας πρὸς εἰλασμόν θεότητος (πενίας).

μὴ πλησιάζετε τὴν αἰσχροτήτα οὔτε ἐξωτερικῶς, οὔτε ἐσωτερικῶς· φρονεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ἐνῷ ὁ Θεὸς ἀπηγόρευσε ἤδη τοῦτο, ἐκτός ἢ δικαιοσύνη τὸ ἀπαιτῇ. Ἰδοὺ τί συνιστᾷ ὑμῖν ὁ Θεός, ἵνα ἐπὶ τῇ συνέλθῃτε εἰς αὐτούς.

153. Μὴ ἐγγίζετε τὴν περιουσίαν τῶν ὀρφανῶν, ἢ μόνον πρὸς ὄφελος αὐτῶν καὶ μέχρι τῆς ἐνηλικιότητός των. Πληροῦτε τὸ μέτρον καὶ γίζετε δικαίως. Οὐδένα θὰ ἐπιβαρύνωμεν πλείοντον τῶν δυνάμεων αὐτοῦ. Ἐκδίδων ἀπόφασιν, ὁφείλεις νὰ ἐκδώσῃς αὐτὴν δικαίως, ἐστὶ καὶ κατὰ συγγενεὺς. Ἔστε πιστοὶ εἰς τὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ συνθήκην. Ἰδοὺ τί συνέστησεν ὑμῖν ὁ Θεός, ὥς καμφοῦται.

154. Ἰδοὺ ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας, ἀκολουθεῖτε αὐτὴν μόνην καὶ μὴ ἄλλην, φοβούμενοι μὴ παρεκκλίνῃτε ἐκ τῆς τρίβου τοῦ Κυρίου. Ἰδοὺ συνιστᾷ ὑμῖν ὁ Θεός, ἵνα φοβῆσθε αὐτόν.

155. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσεῖ Βιβλίον πλῆρες διὰ τοὺς ἀγαθοεργῶν λεπτομερῆ ἐξηγήσιν παντὸς πράγματος, χρησιμεύοντος ὡς ὁδηγοῦ καὶ τεκμηρίου τῆς μακροθυμίας, ἵνα πιστεύωσιν (οἱ Ἑβραῖοι) ὅτι μέλλοι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

156. Τὸ δὲ Κοράνιον τοῦτο ὅπερ κατεβιβάσαμεν, εἶναι Βιβλος ἡνὶ γημένῃ· ἀκολουθεῖτε αὐτό, καὶ φοβήθητε τὸν Θεόν ἵνα ἐλεήσῃ ὑμᾶς.

157. Μὴ εἴπητέ ποτε ὅτι ἡ Βιβλος κατεβιβάσθη οὐρανθεν εἰς τὴν γῆν¹. Ἡμεῖς οὐ γινώσκομεν τὰς μελέτας αὐτῶν.

158. Μὴ εἴπητε τοῦ λοιποῦ· ἐὰν ἀπεστέλλετο πρὸς ἡμᾶς ἡ Βιβλος ἢ θέλαμεν κατευθυνθῇ κάλλιον αὐτῶν. Οὐχ ἥττον ἀπεστάλη ὑμῖν παρὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν προφανῆς διεύθυνσις· αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδηγία καὶ ἡ δειξις τῆς θείας μακροθυμίας. Τίς μυσαρότερος τοῦ διαψεύδοντος σημεῖα τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπομακρυνομένου αὐτῶν; Ἡμεῖς διὰ βαρύνει ποινῆς θὰ τιμωρήσωμεν τοὺς μὴ πιστεύοντας τὰ σημεῖα ἡμῶν.

159. Μήπως ἀναμένωσι τὴν πρὸς αὐτοὺς προσέλευσιν τῶν ἀγγέλων ἢ τοῦ Θεοῦ σου αὐτοῦ, ἢ μήπως νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ ἐνὸς τῶν σημείων τοῦ Κυρίου σου; Καθ' ἣν ἡμέραν ἐν τῶν σημείων τοῦ Κυρίου ἐπέλθῃ αὐτοῖς, ἡ πίστις δὲν θὰ ὠφελήσῃ πλέον τὴν ψυχὴν ἐκείνην ἢ τις πρότερον δὲν ἐπίστευσεν, ἢ, καίπερ πιστεύσασα, οὐδὲν ἀγαθὸν πράξεν. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐὰν ἀναμένῃτε, καὶ ἡμεῖς ἀναμένομεν ὡς αὐτοὶ.

160. Σὺ δὲν εἶσαι ἐκ τῶν διαιρούντων τὴν ἱερσικίαν αὐτῶν δημιουργούντων αἰρέσεις. Περὶ αὐτῶν θὰ φροντίσῃ ὅστις θὰ ὑπευθυνῇ αὐτοῖς τὰ ἔργα αὐτῶν.

161. Ὁ πράξας ἀγαθοεργίαν τινὰ, ἀνταμειφθήσεται δεκάπλαστον· ὁ δὲ πράξας ἀνοσιουργίαν τινὰ, ἐξ ἑσού θὰ ἀνταμειφθῇ². Δὲν θὰ ταδυναστευθῶσιν.

¹ Εἰς τοὺς Ἑβραίους καὶ εἰς τοὺς Χριστιανούς.

² Εἶναι ὁ γενικὸς χαρακτὴρ τῆς Μωαμεθανικῆς θρησκείας, ἐνῷ ἡ μακροθυμία καλοκάγαθία τοῦ Θεοῦ ὑπερβαίνει τὴν ἀυστηρότητα αὐτοῦ. Ταυτοσημῶς καὶ ἡ

162. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ Κύριός μου κατηύθυνέ με αἰσίως εἰς ἑρησικίαν ὁδοῶν, εἰς τὸ δόγμα τοῦ Ἀβραάμ, ὅστις ἦτο ἀληθὴς πιστὸς καὶ οὐχὶ πολυθειστὴς.

163. Εἰπέ· ἡ προσευχή μου, ἡ εὐσέβειά μου, ἡ ζωὴ μου καὶ ὁ θάνατος ἀνήκουσι τῷ Θεῷ, Κυρίῳ τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὅστις οὐκ ἔχει τὸν ὅμοιον αὐτοῦ. Τοῦτο ἐνετάλην, καὶ εἰμὶ ὁ πρῶτος τῶν Μουσουλμάνων.

164. Μήπως θὰ ἐπιθυμήσω ἄλλον Θεὸν ἐκτός τοῦ Κυρίου μου, ὅστις εἶναι ὁ Κύριος τοῦ παντός; Ἐκάστη ψυχὴ ἑαυτὴν θὰ ὠφελήσῃ, οὐδεμία θὰ φέρῃ τὰ βάρη τῆς ἐτέρας. Ἀπειλύσεται τῷ Κυρίῳ ὑμῶν, ὅστις θὰ δηλώσῃ ὑμῖν κατὰ τί δὲν συνεφωνήσατε.

165. Ἐκεῖνος ἔθεσεν ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα ἀντικαταστήσῃτε τοὺς προγόνους ὑμῶν. Προσδιώρισεν εἰς τοὺς μὲν θέσεις ὑψηλοτέρας τῶν δέ, ἵνα δοκιμάσῃ ὅ,τι αὐτὸς ὁ ἴδιος δίδει ὑμῖν. Ὁ Κύριος ὑμῶν δύναται ταχέως νὰ τιμωρήσῃ ὑμᾶς, πλὴν εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

ΕΛ-ΑΑΡΑΦ¹

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 205.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦτος καὶ ἐλεήμοτος Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Μιμ, Σάδ. Κατεπέμφθη σοι ἄνωθεν Βίβλος· οὐδεμία ἀνησυχία γεννηθήτω ἐν τῇ καρδίᾳ σου. Δι' αὐτῆς θὰ διδάξῃς καὶ αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ ὡς νοουεῖς τῶν πιστῶν.

2. Ἀκολουθεῖτε τὸν νόμον ὃν ἐπεμψεν ὑμῖν ἄνωθεν ὁ Κύριος ὑμῶν,

μῖδες τῆς καλῆσεως συγχάσσονται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς βαθμίδας τοῦ παραδείσου, ἢ δὲ ἁμοιβὴ τῶν δικαίων εἶναι γενναϊότερα τῆς αὐστηρᾶς τιμωρίας τῶν ἐνόχων.

¹ Μεταξὺ τοῦ παραδείσου καὶ τῆς κολάσεως κεῖται τὸ Ἀαρὰφ, ἥτοι τὸ Χώρισμα ἢ Καθαρτήριον, τόπος ἐστρωμένος εἰρήνης ἢ τρυφῆς, προωρισμένος διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν νηπίων, τῶν σεληνιζομένων, τῶν βλαχῶν καὶ τῶν παραπλησίων, τῶν οὐτε καλῶν, οὐτε κακῶν πραξάντων. Ὁ τόπος οὗτος εἶναι διαμονὴ καὶ ἐκείνων ὧν τὰ καλὰ καὶ κακὰ ἔργα ἰσοσταθμίζουσι, καὶ τοὶ οἱ τοιοῦτοι δύνανται νὰ γίνωσι θεκτοὶ ἐν τῷ παραδείσῳ διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ Μωάμεθ, ὅταν ἐκπληρώσωσι πρᾶξιν τινα λατρείας βαρύνουσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὴν πλάστιγγα. Λέγεται ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης δύνανται νὰ συνδιαλέγονται μεταξὺ τῶν ἐκτέρωθεν γειτόνων, ἥτοι τῶν μακάρων καὶ τῶν κολασμένων, καὶ ὅτι τὸ Ἀαρὰφ φαίνεται ὡσεὶ παράδεισος τοῖς ἐν τῇ κολάσει, καὶ ὡσεὶ κόλασις τοῖς ἐν τῷ παραδείσῳ.

καὶ μὴ ἀκολουθεῖτε ἄλλους προστάτας, ἢ αὐτόν. Ὑμεῖς ὅμως ὀλίγοι μεριμνᾶτε περὶ αὐτοῦ.

3. Ὅποσας χώρας ἐξηφανίσκαμεν! Ἡ ὀργὴ ἡμῶν κατέλαβε τοὺς λαοὺς ἐκείνους κατὰ τὴν νύκτα, ἄλλους δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν.

4. Ὅποιον ἦτο τὸ ἐγκλημα αὐτῶν, καθ' ἣν στιγμὴν προσέβαλε αὐτοὺς ἡ ὀργὴ ἡμῶν; Οὗτοι ἀνέκραζον· ἀληθῶς ὑπῆρξαμεν ἀσεβεῖς!

5. Θὰ ζητήσωμεν λόγον παρ' ἐκείνων πρὸς οὓς ἐπέμψαμεν ἀποστόλους· θὰ ζητήσωμεν δ' ἐπίσης λόγον καὶ παρ' αὐτῶν τῶν προφητῶν.

6. Θὰ διηγηθῶμεν αὐτοῖς μετ' ἀκριθείας τὰς πράξεις αὐτῶν, διότι δὲν εἴμεθα ἀπόντες.

7. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θὰ κρατῇται ἡ στάθμη μετὰ δικαιοσύνης οἱ κλίναντες αὐτὴν θὰ ὦσιν εὐδαίμονες.

8. Ἐκείνῳ τοῦ ὁποίου τὸ βῆρος θὰ ᾔηται ἑλαφρὸν, θὰ ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, διότι προσηνέχθη ἀδίκως πρὸς τὰ σημεῖα ἡμῶν.

9. Ἐθέσαμεν ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐδώκαμεν ὑμῖν τὰ πρὸς ζωὴν κειαν. Πόσον ἐλαχίστην ἔχετε εὐγνωμοσύνην!

10. Ἐπλάσαμεν καὶ σᾶς ἐδώκαμεν τὴν μορφήν, ἔπειτα εἵπομεν εἰς τοὺς ἀγγέλους· κύψατε ἐνώπιον τοῦ Ἀδάμ, καὶ πάντες ἔκυψαν, ἐκτὸς τοῦ Ἑβλῆς (Ἐωσφόρου), ὅστις ἠρνήθη.

11. Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν αὐτῷ· διατί δὲν κύπτεις ἐνώπιον τοῦ Ἀδάμ, ἐνῷ σὲ διατάττω! — Διότι εἶμαι ἀνώτερος αὐτοῦ, ἀπεκρίθη ὁ Ἑβλῆς· σὺ ἔπλασας με ἐκ τοῦ πυρός, ἐνῷ αὐτὸν ἔπλασας ἀπὸ χυτοῦ.

12. Ἐξελθε ἐντεῦθεν, εἶπεν εἰς αὐτόν ὁ Κύριος, σὺ δὲν δύνασαι νῦν μεγαλαυχῆς ἐνταῦθα, εἰς αὐτὸν ἐπονειδιστός.

13. — Δός μοι καιρὸν, εἶπεν ὁ Ἑβλῆς, μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος.

14. — Ἐχεις αὐτόν, ἀπήντησεν ὁ Κύριος.

15. — Καὶ ἐπειδὴ μὲ ἀπέλυσας, θὰ παραφυλάξω αὐτοὺς, ἐπανέλθοντες ὁ Ἑβλῆς, εἰς τὸ ἄκρον τῆς εὐθείας ὁδοῦ σου.

16. Ἐπειτα θὰ προσβάλω αὐτοὺς πανταχόθεν, καὶ μεταξύ αὐτῶν ὀλίγοι θέλουσι σοὶ εὐγνωμονεῖν.

17. — Ἐξελθε ἐντεῦθεν, εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος, κατησχυμένε, καὶ ἀπομακρύνῃται τῶν μερῶν τούτων μετὰ τῶν ὁπαδῶν σου. Ὁ Ἑβλῆς ἔλπει πληρωθῆναι ἐξ ὑμῶν πάντων.

18. Σὺ δέ, Ἀδάμ, κατοίκησον μετὰ τῆς γυναίκός σου τὸν παράδεισον καὶ τρώγετε ἀμφότεροι ἐξ ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ καρπῶν, μὴ πλῆσσίατε ὅμως τὸ δένδρον τοῦτο ἵνα μὴ ἀμαρτάνητε.

19. Ὁ δὲ Σατανᾶς ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὸ κακόν, ὥπως ἀποκαλύψῃ τὴν γυμνότητά αὐτῶν ἣν ἠγνόουν, εἰπὼν εἰς αὐτούς· «Ὁ Θεὸς ἀπαγόρευσε ὑμῖν τὴν γεῦσιν τῶν καρπῶν τοῦ δένδρου τούτου ἵνα μὴ γίνητε ἄγγελοι καὶ μείνητε ἄθνητοι.»

20. Καὶ ὠρίσθη νῦν ἦναι πιστὸς αὐτῶν σύμβουλος.

21. Ἠπάτησεν, ἀποτυφλὼν αὐτούς. Ὅτε δὲ ἔφαγον ἐκ τοῦ δένδρου ἐκείνου, εἶδον τὴν γυμνότητά αὐτῶν καὶ προσεπάθουν νὰ καλυφθῇ διὰ τῶν φύλλων τοῦ παραδείσου. Τότε ἔκραξεν αὐτοῖς ὁ Κύριος:— Δὲν ἀπηγόρευσα ὑμῖν τὸ δένδρον τοῦτο; δὲν εἶπον ὅτι ὁ Σατανᾶς εἶναι κεκρυμμένος ἐχθρὸς σας;
22. Ἐκεῖνοι δὲ ἀπεκριθίσαν. —Κύριε ἡμῶν· εἰμεθα ἐνοχοί, καὶ ἂν δὲν συγχωρήσῃ, ὦ οἰκτίρμων, ἡμᾶς, ἀπωλέσθημεν.
23. Ἐξέλθετε, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Κύριος, ἔχθραν θέτω μεταξύ ὑμῶν¹, ὅς ἔχητε ἐπὶ τῆς γῆς διαμονὴν καὶ πρόσκαιρον κάρωσιν.
24. Ὡς ζῇ-ε καὶ ὅς ἀποθνήσκητε ἐν αὐτῇ καὶ ἐξ αὐτῆς ὅς ἀνασταθῇτε.
25. Υἱοὶ Ἀδὰμ, ἀπεστείλαμεν ὑμῖν χιτῶνας ἵνα καλύψῃτε τὴν γυμνότητά ὑμῶν, καὶ πολυτίμους στολισμούς, ἅλλ' ὃ χιτῶν τῆς εὐσεβείας εἶναι πολυτιμότερος. Αὐταῖς εἰσιν αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ· ἵσως ἀναμνησθῶσιν αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι.
26. Υἱοὶ Ἀδὰμ, ὡς μὴ ἐξαπατήσῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς, ὡς ἐξηπάτησε καὶ τοὺς πατέρας ὑμῶν, ἐκδιώξας αὐτοὺς τοῦ παραδείσου, δεῖξας αὐτοῖς τὴν γυμνότητά αὐτῶν. Αὐτὸς καὶ οἱ θμιοὶ αὐτοῦ ἀοράτως θεῶνται ὑμᾶς. Ἡμεῖς ἐδώκαμεν τοὺς διαβόλους προστάτας τῶν μὴ πιστευνόντων.
27. Ὅταν οἱ διεφθαρμένοι πράξωσιν αἰσχροουργίαν τινὰ² λέγουσι· διέπραττον αὐτὴν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ὁ Θεὸς τὸ διατάττει. Εἰπὲ αὐτοῖς· ὁ Θεὸς δὲν διατάττει αἰσχροουργίας. Διατί ἀποδίδετε τῷ Κυρίῳ ὅ,τι δὲν γινώσκετε;
28. Εἰπὲ αὐτοῖς· ὁ Κύριός μου ἐντέλλεται τὴν δικαιοσύνην. Στρέψατε τὸ πρόσωπον ὑμῶν πρὸς τὸ Προσευκτήριον³, ἐπικαλέσθητε τὸν Θεὸν μετὰ καθαρᾶς καρδίας. Ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τοῦ μηδενός, οὕτω ὅς ἐκναφέρῃ ὑμᾶς πλησίον αὐτοῦ. Ἄλλους μὲν κατευθύνει αἰσίως, ἄλλους δὲ ἐγκαταλείπει ἐν τῇ ἀπωλείᾳ. Οὗτοι ἔχουσι προστάτην τὸν Σατανᾶν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, φρονούντες ὅτι πορεύονται αἰσίως.
29. Υἱοὶ Ἀδὰμ, μεταβιβάζοντες ἐν τῷ Προσευκτηρίῳ, καλλωπίζετε αὐτούς. Φάγετε, πίετε ἄνευ ὑπερβολῆς· διότι δὲν ποθεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀσώτους.
30. Εἰπὲ αὐτοῖς· τίς ὁ ἀποτρέπων τοὺς καλλωπισμούς; οὐς ὁ Θεὸς παραχωρεῖ τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἢ τὴν γεῦσιν τῶν ἡδίστων τροφῶν, ὧν ἀποτρέπει τὴν βρώσιν; Τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἀνῃκούσι τοῖς εὐσεβέσιν ἐν

¹ Ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ Σατανᾶ.

² Ἡ τοῦ κειμένου ἀραβικὴ λέξις *Φάχη*, ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν αἰσχροουργίαν, ἀνάσσειαν, ἐκλούσσαν προπίντων αἰσχροουργίαν σαρκικῆς μίξεως.

³ Προτύμιθασμεν τὴν λέξιν προσευκτήριον, ἀντὶ τοῦ, ἥτις ἀκριβῶς ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ *Misdeed*=ἱστῶμεν, τοῦ κειμένου. Σημειωτέον ὅτι ἡ λέξις *Ἰζάμ* (ἱερὸν τέμενος τῶν Μουσουμάνων, κοινῶς *Ἰζάμ*) οὐδόπως εἶναι γνωστὴ ἐν τῷ Κορανίῳ. Τὸ μόνον ἐν Μέκκᾳ εὐρισκόμενον *Ἰζάμ*ον καλεῖται *Μίσεδεθ-ελ-Χαράμ*, ἥτοι ἱερὸν Προσευκτήριον.

τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Οὕτως ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ τὰ σημεῖα αὐτοῦ, εἰς τοὺς εἰδότες αὐτά.

31. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ Κύριός μου ἀπηγόρευσε οἰανδήποτε αἰσχρὴν γίαν διαπραττομένην δημοσίᾳ ἢ ἰατρᾷ, ἀπηγόρευσε τὴν παρανομίαν καὶ οἰανδήποτε βιαιοπραγίαν, ἀπηγόρευσε τὴν ἐξομώσιν αὐτοῦ πρὸς ἑτέρας θεοτήτας, καὶ οὐδεμίαν ἐδωκεν ἐξουσίαν ὑμῖν πρὸς τοῦτο, ἀπαγορεύσας νὰ λέγητε ὑπὲρ αὐτοῦ ὅ,τι δὲν γινώσκετε.

32. Ἐκαστὸς λαὸς ἔχει τὸ τέρμα αὐτοῦ· δὲν θὰ δυνηθῶσιν οἱ ἄνθρωποι οὔτε νὰ κρατείνωσιν, οὔτε νὰ ἐπισπεύσωσιν αὐτό.

33. Υἱοὶ Ἀδὰμ, θὰ ἀναφανῶσιν ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν ἀπόστολοι οὐκ ἐκ νεὼς θὰ διδασκῶσιν ὑμῖν τὰς ἐντολάς μου. Ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν καὶ διὰ τὸν φόβον αὐτοῦ ἀπαλλαγθῇ παντὸς φόβου καὶ πάσης θλίψεως.

34. Οἱ διαψεύδοντες τὰ σημεῖά μου καὶ περιφρονῶντες αὐτά, θὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν Γενναν τοῦ πυρός, ἐκεῖ θὰ μείνωσιν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

35. Τίς ἐστὶν ἀσεβέστερος τοῦ χαλκεύοντος ψεύδη κατὰ τοῦ Θεοῦ ἢ τοῦ λέγοντος ὅτι αἱ διδασκαλίαι αὐτοῦ εἰσὶ δόλαιοι; Εἰς αὐτοὺς θὰ δοθῇ μέρος ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου, συμφώνως μὲ τὴν αἰνέσιν Βιβλον, μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν οἱ ἀπόστολοι ἡμῶν, λαμβάνοντες τὴν ψυχὴν αὐτῶν¹ θὰ ἐρωτήσωσιν αὐτοὺς ποῦ εἶναι τὰ εἰδωλὰ ἅτινα ἐπικαλεῖσθε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ; Οὗτοι δὲ θὰ ἀποκριθῶσιν· ἐξηράνθησαν, ὁμολογοῦντες τοιοιτοτρόπως μόνοι ὅτι ἦσαν ἄπιστοι.

36. Ὁ δὲ Κύριος θὰ εἴπῃ αὐτοῖς· εἰσέλθετε εἰς τὸ πῦρ ὅπως συνωθῆτε μετὰ τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων καὶ μετὰ τῶν γενεῶν ἐκείνων αἰτινες πρὸ ὑμῶν ἀπωλέσθησαν. Ὁσάκις νέα γενεὰ εἰσέρχεται ἀναθεματίζει τὴν ὁμοίαν αὐτῇ μέχρις ὅτου ἐνωθῶσιν ἅπασαι ἐν τῷ αὐτῷ. Τὸ ἢ τελευταία δακτυλοδεικτούσα τὴν πρώτην, θὰ εἴπῃ· Κύριε ἡμῶν ἰδοὺ οἱ ἀπολέσαντες ἡμᾶς, καταδίκασον αὐτοὺς εἰς διπλάσιαν ποινὴν τοῦ πυρός. Ὁ δὲ Κύριος θὰ εἴπῃ αὐτοῖς· ἡ διπλάσια ποινὴ ἔσται ὅς πάντας ὑμᾶς, ἀλλ' ὑμεῖς δὲν γινώσκετε τοῦτο.

37. Ἡ δὲ πρώτη γενεὰ θὰ εἴπῃ εἰς τὴν τελευταίαν· μήπως ὑμεῖς ἦσθε μᾶλλον ἡμῶν ἐνάρετοι; Ἀποτίσατε ἤδη τὴν ποινὴν, ὡς ἀμοιβὴ τῶν ἔργων ὑμῶν.

38. Βεβαίως, οἱ διαψεύσαντες καὶ περιφρονήσαντες τὰς ἐντολὰς ἡμῶν, δὲν θὰ κατηρῶσιν ἵνα ἀνοιχθῶσιν αὐτοῖς αἱ πύλαι τοῦ οὐρανοῦ, θὰ εἰσέλθωσι δὲ εἰς τὸν παράδεισον τότε μόνον ὅταν κάμῃ διέλθῃ διὰ τῆς ὁπῆς βαφίδος². Τοιοιτοτρόπως θὰ ἀνταμείψωμεν τοὺς ἐνόχους.

¹ Οἱ ἀπόστολοι οὗτοι εἶναι ὁ Νάκηρ καὶ ὁ Μούνκνερ· δρᾶ περί τούτων σημειῶσιν ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ 5' Κεφαλαίου.

² Γνωστὴ εἶναι ἡ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ παραβολὴ πρὸς τὸν πλούσιον. Ὡσαύτως γνωστὴ εἶναι ὅτι ἐρμηνεύεται τις, στηρίζοντο ἐπὶ διαφοροῦσιν ἑκάστης Γραφῆς, ἐπιεικέως.

39. Ἡ Γέεννα ἔσται ἡ κλίνη καὶ τὸ πῦρ κάλυμμα αὐτῶν. Τοιού-
τοτρόπως θὰ ἀνταμείψωμεν τοὺς ἀσεβεῖς.

40. Δὲν θέλομεν ἐπιδικᾶν τοὺς εὐσεβεῖς πλείοτερον τῶν δυνάμεων
αὐτῶν. Οἷτοι θὰ καταλάβωσι τὸν παράδεισον, ἐνθα θὰ μείνωσιν εἰς
αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

41. Θὰ ἐξαλείψωμεν ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν πᾶν ἔχνη μνησικακίας.
Ψυχὰς διαυγῶν ὕδατων θὰ ῥέωσι πρὸ τῶν ποδῶν των, καὶ θὰ ἀνα-
κράζωσιν. «Αἶνος τῷ Θεῷ, τῷ ὁδηγήσαντι ἡμᾶς ἐνταῦθα! ἐν ᾧ ὁ Κύ-
ριος δὲν κατηύθυνεν ἡμᾶς, ἠθέλομεν ἀπολεσθῆ. Οἱ ἀπὸστολοι αὐτοῦ
οὐδὲς προανήγγειλον ἡμῖν τὴν ἀλήθειαν.» Ἀόρατος φωνὴ θὰ εἴπῃ αὐτοῖς:
«Ἰδοὺ ὁ παράδεισος, ὃν διὰ τῶν πράξεων ὑμῶν ἐκλήρονησάτε!

42. Καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ παραδείσου θ' ἀνακράζωσι πρὸς τοὺς κα-
τοίκους τῆς Γεέννης: ἡμεῖς εὐρομεν ἀληθῶς ὅτι ὑπασχέθη ἡμῖν ὁ Κύ-
ριος, τὸ ἐδοκιμάσατε καὶ ὑμεῖς ἐπίσης; Οὔτοι δὲ θὰ ἀποκριθῶσι. Ναί!
Κήρυξ τις, μεταξὺ αὐτῶν, θὰ κηρύξῃ τὰ ἐξῆς: «Τὸ ἀνάθημα τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ τῶν ἀσεβῶν.

43. Καὶ ἐπὶ ἐκείνων οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ παρεκκλινῶσιν αἱ
ἄλλοι ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου, ποιήσαντες αὐτὴν σκυλίαν, καὶ μὴ
πιστεύσαντες εἰς τὴν ἀλήθειαν.»

44. Διὰ φραγμὰ χωρίζει τοὺς μάκκρας ἀπὸ τῶν καταράτων τῆς
Γεέννης. Ἐπὶ τοῦ Ἀραράφ θὰ εὐρίσκωνται ἄνδρες ἀναγνωρίζοντες
ἐκαστον διὰ τοῦ διακριτικοῦ σημείου αὐτοῦ, καὶ λέγοντες εἰς τοὺς κα-
τοίκους τοῦ παραδείσου: *Σελάμουρ ἀλέκουρ*, (εἰρήνη ὑμῖν). Οἱ κατὰ-
ρατοι τῆς Γεέννης δὲν θὰ εἰσέλθωσι, καίτοι ἐπιθυμοῦντες τοῦτο διακαῶς.

45. Καὶ ὅτε τὰ βλέμματα αὐτῶν στραφῶσιν ἐπὶ τῶν καταδικῶν τῆς
Γεέννης, θὰ ἀνακράζωσι: Κύριε ἡμῶν, μὴ κατατάξῃς ἡμᾶς μετὰ τῶν
ἀδίκων.

45. Οἱ δὲ ἐν τῷ Ἀραράφ θὰ ἀνακράζωσι πρὸς ἐκείνους οὓς θὰ ἀνα-
γνωρίσωσιν ὡς καταράτους, ἐκ τῶν διακριτικῶν σημείων: «Πρὸς τίνα
σκοπὸν ἐχρησίμευσαν ὑμῖν τὰ πλούτη, ἅτινα ἐπισωρεύσατε, καὶ ἡ
ὑπεροφία ὑμῶν;

47. Οὔτοι εἰσιν ἐκεῖνοι δι' οὓς ὠρρίσθητε ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐλεήσῃ ὁ
Θεός; Εἰσέλθετε εἰς τὸν παράδεισον, θὰ ἐξασφαλισθῇτε ἀπὸ παντὸς
κινδύνου, οὐδέποτε θὰ καταλάβῃ ὑμᾶς ἡ θλίψις.»

ἀντικαταστήσῃ τὴν λέξιν Κάμλος διὰ τῆς Κάμιλος (παλαμάρι) οὐ μόνον διότι ἡ ὑπερ-
βολὴ ἔθελεν εἶσθαι κάπως ἥτον μεγαλοποιημένη, ἀλλὰ καὶ διότι διὰ τῆς ὁπῆς βελό-
νης προῦρισταὶ μᾶλλον νὰ διέρχηται κλωστή, καὶ καθ' ὑπερβολὴν σχοινίον, ἢ κάμιλος.
Ἀφ' ἑτέρου, καί τι τὸ Κοράνιον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀβεντικὸν ἔχον κύρος ἐπὶ
τῆς ἐρμηνείας τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ ἀραβικὸν κείμενον θὰ ἀπεδείκνυε τοῦλάχιστον ὅτι ἡ
λέξις κάμλος (ζῶον) διερχομένη διὰ τῆς ὁπῆς βελόνης, μόνον παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς
τοῖς συγχρόνοις τοῦ Μωάμεν ᾔδυναντο νὰ ἐγγίγῃ αὐτῷ πως. Ἐν ταῦτοις, δὲν εἶναι ἀπὸ
σκοποῦ νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα ὅτι ἐν τῇ ἀρχικῇ ἀραβικῇ γραφῇ (τῇ τῶν Κορυκῶ), αἱ
λέξεις Τζέμελ (Κάμιλος) καὶ Χάμπλ (κάμιλος σχοινίον), ᾔδυναντο εὐκόλως νὰ συγχισθῶσιν.

μηλος αὕτη τοῦ Θεοῦ εἶναι σημεῖον δι' ὑμᾶς, ἄφετε αὐτὴν βόσκουσιν ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Θεοῦ· μὴ βλάψῃτε αὐτήν, φοβούμενοι μὴ τιμωρηθῇτε σκληρῶς.

72. Μνήσθητε ὅτι διεδέχθητε τὸν λαὸν τοῦ Ἀδ, ἐγκατασταθέντες ἐπὶ τῆς γῆς ἐνθα ἐν μέσῳ τῶν πεδιάδων ἐγείρετε φρούρια, καὶ ἐκ τῶν βράχων οἰκοδομεῖτε οἰκίας. Μνήσθητε τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ διατρέχετε τὴν γῆν διαφθείροντες αὐτήν.

73. Ἀλλ' οἱ ἰσχυροὶ τῶν Θεμιτιῶν εἶπον εἰς τοὺς ἀδυνάτους αὐτῶν, αἵτινες εἶχον ἤδη πιστεύσει·—εἴσθε βέβαιοι ὅτι ὁ Σαλὲχ ἀπεστάλη παρὰ τοῦ Κυρίου σου; Ἀπεκρίθησαν·—Ναί, πιστεύομεν εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ.

74. Καὶ εἶπον οἱ ἀλαζόνες οὗτοι·—Ἄν πιστεύομεν εἰς ὅ,τι ὑμεῖς πιστεύετε.

75. Καὶ ἀπέκοψαν τὰς ἰγνύας τῆς καμήλου, παραβάντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου τῶν, εἰπόντες εἰς τὸν Σαλὲχ· ἐκτέλεσον τὰς ἀπειλάς σου ἂν ἀληθῶς εἶσαι ἐκ τῶν ἀποσταλέντων.

76. Τότε κατέλαβον αὐτοὺς σπασμοί, καὶ τὴν ἐπαύριον εὐρέθησαν νεκροὶ, κείμενοι πρηνεῖς εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν.

77. Ὁ δὲ Σαλὲχ ἐγκαταλείψας αὐτοὺς, εἶπεν· ἀνήγγεila ὑμῖν τὴν βουλὴν τοῦ Κυρίου καὶ συνεβούλευσα ὑμᾶς, πλὴν οὐδόλως ἀγαπάτε τοὺς συμβούλους.

78. Ἀπεστείλαμεν ἐπίσης τὸν Λῶτ, ὅστις εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· διατὶ πράττετε τοιαύτας αἰσχρουργίας, ἃς οὐδεὶς ἄλλος λαὸς πρὸ ὑμῶν διεπράξατο;

79. Θέλετε ἐξακολουθῆσαι τὰς καταχρήσεις ὑμῶν μεταχειριζόμενοι τοὺς ἄνδρας ἀντὶ τῶν γυναικῶν, ἐκπληροῦντες οὕτω τὰς σαρκικὰς ὑμῶν ἐπιθυμίας; Ἀληθῶς εἴσθε λαὸς ὑπερβολῶν.

80. Καὶ ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις τοῦ λαοῦ τοῦ Λῶτ; Ναί, εἶπον πρὸς ἀλλήλους, ἀποπέμψομεν ἐκ τῆς χώρας ἡμῶν¹. Εἶναι ἄνθρωποι οἵτινες καυχῶνται περὶ τῆς ἀγνότητος αὐτῶν!

81. Ἐσώσαμεν τὸν Λῶτ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καταλειφθείσης ὀπίσω.

82. Κατεβιβάσαμεν ἐπ' αὐτῶν βροχὴν... Ἰδὲ ὅποια ὑπῆρξεν ἡ τιμωρία τῶν ἐνόχων.

83. Καὶ εἰς τοὺς Μαδιαμίτας ἀπεστείλαμεν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Σοὲπ, ὅστις εἶπεν αὐτοῖς· ὦ λαέ! πίστευσον εἰς τὸν Θεόν· διατὶ λατρεύεις ἑτέρας θεότητας; Σημεῖον προφανές τοῦ Κυρίου ὑμῶν ἐπεφάνη ὑμῖν. Πληροῦτε ἀκριβῶς τὸ μέτρον καὶ τὴν πλάστιγγα, μὴ ἀποστερεῖτε τὸ ὀφειλόμενον, μὴ διασπείρετε κακὰ ἐπὶ τῆς βελτιωθείσης ἡδὴ γῆς. Θέλετε ὠφελῆθῃ πιστεύοντες.

¹ Δηλαδὴ τὸν Λῶτ.

84. Μὴ ἐνεδρεύετε εἰς πᾶσαν ἄκραν τῆς ὁδοῦ, καὶ μὴ παρεκκλίνετε ἐκ τῆς τρίβου τοῦ Κυρίου τοὺς πιστεύοντας εἰς αὐτόν, ποιοῦντες αὐτὴν περίπλοκον. Μνήσθητε ὅτι εἰσθε ὀλίγοι καὶ ἐπολλαπλασιάσθητε. Ἰδετε οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν ἀσεβῶν.

85. Ἐάν τινες ἐξ ὑμῶν πιστεύσωσιν εἰς ὃ,τι ἀπέστειλε, καὶ τινες δὲν πιστεύσωσιν, ὑπομείνατε μετὰ καρτερίας καὶ ἀναμείνατε τὴν θεῖαν δίκην. Ὁ Θεὸς εἶνε ὁ ἄριστος τῶν δικαστῶν.

86. Οἱ δὲ ἰσχυροὶ ἐκ τοῦ λαοῦ εἶπον ὑπεροπτικῶς· Σοῦπ, θὰ σὲ ἀποπέμψωμεν τῆς χώρας ἡμῶν ὡς καὶ τοὺς πιστεύοντας μετὰ σοῦ, ἐάν δὲν ἐπανεῖλθῃτε εἰς τὴν θρησκείαν ἡμῶν. Πῶς εἶναι δυνατόν τοῦτο, ἀπεκρίθησαν, ἐνῷ ἡμεῖς ἀποστρεφόμεθα αὐτήν·

87. Θέλομεν ἐνοχοποιηθῇ ὡς ἐφευρόντες ψεύδη κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἐάν ἐπανεῖλθωμεν εἰς τὴν θρησκείαν ὑμῶν, ἐνῷ ὁ Θεὸς ἔσωσεν ἡμᾶς ἐξ αὐτῆς. Πῶς δυνάμεθα νὰ ἐπανεῖλθωμεν εἰς αὐτήν ἢ διὰ τῆς θελήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὅστις τὰ πάντα περιβάλλει διὰ τῆς ἐαυτοῦ σοφίας; Ἀφιέμεθα τῷ Θεῷ. Κύριε ἡμῶν, δίκασον ἡμᾶς· σὺ εἶ ὁ ἄριστος τῶν δικαστῶν.

88. Καὶ εἶπον οἱ ἄπιστοι ἐκ τῶν προϋχόντων πρὸς τὸν λαόν· ἔχον ἀκολουθήσῃτε τὸν Σοῦπ, θέλετε ἀπολεσθῇ.

89. Κατεταράχθησαν ἀμέσως σφόδρα, καὶ τὴν ἐπαύριον εὐρέθησαν νεκροὶ κείμενοι πρηνεῖς.

90. Οἱ διαψεύσαντες τὸν Σοῦπ ἐξηφανίσθησαν ἐντελῶς ὡς νὰ μὴ κατῴκησάν ποτε τὰ μέρη ἐκεῖνα. Οἱ διαψεύσαντες τὸν Σοῦπ ἀπωλείσθησαν.

91. Καὶ ὁ Σοῦπ ἀπομακρυνθεὶς, εἶπε· Ἀεὶ μου, ἐδίδαξά σε τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου μου, δούς σοι συμβουλὰς σωτηρίους. Ἀλλὰ διατ' ὀλιβόμαι περὶ τῆς τύχης τῶν ἀσεβῶν·

92. Οὐδέποτε ἀπεστείλαμεν προφήτην εἰς τινα χώραν, χωρὶς νὰ προσβάλλωμεν τοὺς κατοίκους αὐτῆς διὰ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς συμφορᾶς, ἵνα ταπεινωθῶσιν.

93. Ἐπειτα μετετρέψαμεν τὴν δυστυχίαν εἰς εὐτυχίαν, εἰς τρόπον ὥστε τὸ πᾶν ἐξηλείφθη τῆς μνήμης αὐτῶν, καὶ εἶπον· ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία ἐπεσεκέφθησαν καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν. Ἀλλ' αἰφνης, ἐνῷ εὐρίσκοντο ἀμέριμνοι, προσεβάλομεν αὐτοὺς διὰ τῆς τιμωρίας.

94. Ἐάν οἱ κάτοικοι τῶν χωρῶν ᾔθελον πιστεύσαι καὶ φοβηθῇ τὸν Κύριον, ᾔθελαμεν ἀνοίξει αὐτοῖς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Οὗτοι ὅμως διαψεύδουσι τὰ σημεῖα ἡμῶν, καὶ ἐτιμωρήσαμεν αὐτοὺς διὰ τῶν ἰδίων πράξεων των.

95. Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων ἐβεβαιώθησαν ὅτι ἡ ὀργὴ ἡμῶν δὲν ᾔθελε προσβάλλει αὐτοὺς νύκτωρ κοιμωμένους·

96. Οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων ἐβεβαιώθησαν ὅτι ἡ ὀργὴ ἡμῶν δὲν ᾔθελε προσβάλλει αὐτοὺς τὴν ἡμέραν, ὅτε ἦσαν δεδομένοι εἰς τρυφὰς καὶ εὐωχίας·

97. Ἐνόμιζον ἑαυτοὺς πεφυλαγμένους ἀπὸ τὰ σχέδια τοῦ Θεοῦ· Καὶ τίς λαὸς δύναται νὰ θεωρῇ ἑαυτὸν ἐν ἀσφαλείᾳ ἐναντίον τῶν σκοπῶν τοῦ Κυρίου;

98. Δὲν ἀπεδείχθη εἰς τοὺς κληρονομήσαντας τὴν γῆν παρὰ τῶν ἀρχαίων κατοίκων αὐτῆς, ὅτι ἐὰν ἤθελομεν, ἡδυνάμεθα νὰ τιμωρήσωμεν αὐτοὺς διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν; Ἠδυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν ἀνικισθῆτους τὰς καρδίας αὐτῶν, χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται τὸ ἐλάχιστον.

99. Περὶ τῶν χωρῶν τούτων θὰ σοὶ διηγηθῶμεν ἱστορίας τινάς. Ἐξῆλθον προφῆται ποιοῦντες θαύματα, ἀλλ' οἱ λαοὶ οὗτοι δὲν ἐπίστευσαν εἰς ὅ,τι εἶχε διαφευσθῇ παρ' αὐτῶν. Οὕτως ὁ Θεὸς σκληρύνει τὴν καρδίαν τῶν ἀπίστων.

100. Οἱ πλείστοι οὐδόλως ἐτήρησαν τὴν συνθήκην, καὶ πάντες σχεδὸν ἦσαν ἄνθρωποι.

101. Μετὰ τοὺς προφῆτας τούτους, ἀπεστείλαμεν τὸν Μωϋσῆν διὰ τῶν σημείων ἡμῶν πρὸς τὸν Φαραῶ καὶ πρὸς τοὺς μεγιστάνας αὐτοῦ· οὗτοι ὅμως μετεχειρίσθησαν αὐτὸν ἀδίκως. Θὰ ἴδῃς δὲ ποῖον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν διεφθαρμένων.

102. Ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν Φαραῶ· ἐγὼ εἰμὶ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ, Κυρίου τοῦ παντός.

103. Ἀληθῶς θὰ λαλήσω ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς διὰ τῶν σημείων τοῦ Κυρίου. Ἀφετε νὰ ἀπέλθωσι μετ' ἐμοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Ὁ Φαραῶ εἶπεν· ἐὰν ἤλθεις ἵνα ποιήσῃς θαύματα, πρᾶξον τοῦτο, ἐὰν ἦσαι ἀληθής.

104. Ὁ Μωϋσῆς ἔρριψε χαμαὶ τὴν ράβδον αὐτοῦ, ἥτις ἀμέσως μετεβλήθη εἰς ὄφιν.

105. Ὁ Μωϋσῆς ἐξήγαγε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου, καὶ εἶδον αὐτὴν οἱ παρεστῶτες κατὰλευκον.

106. Τότε οἱ μεγιστάνες τοῦ Φαραῶ ἀνέκραξαν· οὗτος μάγος ἐστὶν ἐπιδέξιός.

107.—Ζητεῖ νὰ ἐξώσῃ ὑμᾶς τῆς ὑμετέρας χώρας, εἶπεν ὁ Φαραῶ· τί φρονεῖτε νὰ πράξητε;

108. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν.—Κράτησον αὐτὸν πλησίον σου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ πέμψον εἰς ἀπάσας τὰς πόλεις ἀνθρώπους ἵνα συλλέξωσι,

109. Καὶ ὁδηγήσωσιν ἐνταῦθα τοὺς διασημοτέρους τῶν μάγων.

110. Οἱ μάγοι συνηθροίσθησαν παρὰ τῷ Φαραῶ καὶ εἶπον·—ἐὰν νικήσωμεν αὐτὸν, ἀληθῶς θὰ ἀνταμειθῶμεν;

111.—Βεβαίως, ἀπεκρίθη ὁ Φαραῶ, καὶ θελετε συγκαταριθμηθῆ μετὰ τῶν αὐλικῶν μου.

112. Οἱ μάγοι ἠρώτησαν τὸν Μωϋσῆν·—τίς πρῶτος θὰ ρίψῃ, ἡμεῖς ἢ σὺ;

113.—Ρίψατε πρῶτοι, ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἔρριψαν γοιτεῦ-

σαντες τὴν ὄρασιν τῶν περιεστώτων, καὶ κατετάρξαν αὐτούς. Εἶχον ἐκτελέσει θαυμαστήν τινα μαγείαν.

114. Τότε ἀποκαλύψαντες, εἶπομεν τῷ Μωϋσεῖ· «Ρίψον τὴν ράβδον σου.» καὶ ἰδοὺ αὕτη κατέπιεν ὅλας τὰς ἄλλας μεταβληθείσας εἰς ὄφεις.

115. Ἡ ἀλήθεια ἐγένετο καταφανής, καὶ τὰ ἔργα τῶν μάγων ἐξηφανίσθησαν.

116. Ἐνικήθησαν καὶ ἀνεχώρησαν κατησχυμένοι.

117. Οἱ μάγοι προσεκύνησαν τὸν Θεόν,

118. Εἰπόντες· «Πιστεύομεν τῷ Θεῷ, Κυρίῳ τοῦ παντός,

119. Καὶ Κυρίῳ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρών.»

120. Ὁ δὲ Φαραὼ εἶπεν αὐτοῖς·—Πῶς ἐπιστεύσατε ἐνῷ ἐγὼ δὲν ἐπέτρεψα τοῦτο ὑμῖν; αὕτη ἐστὶν ἐπιβουλὴ συμπεφωνημένη μεταξύ ὑμῶν, ὅπως ἐξέλθωσι τῆς χώρας οἱ κατοικοῦντες αὐτήν. Πλὴν ταχέως θὰ ἴδητε.

121. Θὰ ἀποκόψω ὑμῖν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, εἴτα δὲ θὰ κρεμάσω πάντας ὑμᾶς ἐπὶ σταυροῦ.

122. Οὗτοι ἀπεκρίθησαν·—Πάντες ὀφείλομεν νὰ ἐπανέλθωμεν τῷ Κυρίῳ.

123. Ζητεῖς νὰ τιμωρήσῃς ἡμᾶς διότι ἐπιστεύσαμεν εἰς τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ; Κύριε, ἐνίσχυσον ἡμᾶς διὰ τῆς καρτερίας, ἀποθνήσκοντας ὑπὲρ σοῦ.

124. Καὶ εἶπον οἱ μεγιστᾶνες πρὸς τὸν Φαραὼ· μήπως διανοεῖσαι ν' ἀφήσῃς ἵνα ἀναχωρήσῃ ὁ Μωϋσῆς μετὰ τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ, καὶ κενώσωσι τὴν χώραν σου ἐγκαταλείποντες σέ καὶ τὰς ἡμετέρας θεοτήτας; Ὁ δὲ Φαραὼ ἀπεκρίθη·—Ἄς φρονέσωμεν τὰ ἄρρενα τέκνα αὐτῶν, φειδόμενοι μόνον τῶν θηλέων, καὶ οὕτως ἐσόμεθα ἰσχυρότεροι αὐτῶν.

125. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ·—Ἐπικαλίσθητε τὴν ἀρωγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπομείνατε· ἡ γὰρ γῆ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, ὅστις κληροδοτεῖ αὐτὴν εἰς ὅτινα θέλει ἐκ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἡ μέλλουσα ζωὴ ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον.

126. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν·—Κατεδυνάστευσον ἡμᾶς πρὸ σοῦ, καὶ εἰσέτι μᾶς καταδυναστεύουσι. Καὶ ὁ Μωϋσῆς προσέθηκεν·—Ὁ Κύριος ὑμῶν δύναται νὰ καταστρέψῃ τοὺς ὑμετέρους ἐχθρούς, κληροδοτῶν ὑμῖν τὴν χώραν αὐτῶν, ἵνα δοκιμάσῃ ὑμᾶς.

127. Ἐδοκίμασαν ἤδη, οἱ Φαραωνῖται, τὴν ἀκαρπλίαν τῆς γῆς, καὶ τὸν λιμὸν ἵνα σκεφθῶσιν.

128. Ὅτε ἐδόκμαεν αὐτοῖς τὴν εὐτυχίαν, ἔλεγον· ἰδοὺ ὅ,τι ὠφελετο ἡμῖν. Ἐὰν κατελάβανεν αὐτοὺς δυστύχημά τι, θὰ ἀπέδιδον τοῦτο εἰς τὴν ἀτυχίαν τοῦ Μωϋσέως καὶ εἰς τοὺς ἀκολουθήσαντας αὐτόν. Ἡ δυστυχία αὐτῶν πηγάζει παρὰ τοῦ Θεοῦ, πλὴν οἱ πλείστοι δὲν γινώσκουσι τοῦτο.

129. Οὗτοι εἶπον τῷ Μωϋσεῖ·—Δύνασαι νὰ πράξῃς ὅσα θαύματα θέλῃς ἵνα μᾶς γοητεύσῃς, ἡμεῖς ὅμως δὲν θὰ πιστεύσωμεν.

130. Τότε ἀπεστείλαμεν αὐτοῖς τὸν κατακλυσμὸν, τὰς ἀκρίδας, τὰς φθείρας, τοὺς βατράχους καὶ τὸ αἷμα, πάντα ταῦτα προφανῆ σημεῖα· πλὴν ἐσκληρύνθησαν ἐν τῇ ἀλζονείᾳ καὶ ἔμειναν λαὸς ἐγκληματίας.

131. Ὅσκις ἐπεφαίνετο αὐτοῖς πληγὴ τις, ἔλεγον εἰς τὸν Μωϋσῆν· —'Επικαλέσθητι τὸν Κύριόν σου, κατ' τὴν μετ' αὐτοῦ συνθήκην. Ἐὰν σώσῃς ἡμᾶς ἐκ τῆς πληγῆς ταύτης θὰ σὲ πιστεῦσωμεν καὶ θὰ ἀφήσωμεν ν' ἀναχωρήσωσι μετὰ σοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Ὅτε ὁμως ἀπηλλάξαμεν αὐτοὺς τῆς πληγῆς, καὶ ἐπλησίασεν ὁ ὀρισθεὶς χρόνος, τότε παρεβίαζον τὰς ὑποσχέσεις αὐτῶν.

132. Ἐξεδικήθημεν τὸν λαὸν τοῦτον, καταποντίσαντες αὐτὸν, διότι διέψευσε τὰ σημεῖα ἡμῶν, μὴ προσέξας εἰς αὐτά.

133. Ἐκκληροδοτήσαμεν εἰς τὸν ἀδύνατον λαὸν τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς γῆς, ἐπίσης καὶ τὸ δυτικόν, πληρώσαντες αὐτὸ διὰ τῆς εὐλογίας ἡμῶν. Αἱ μεγαλοπρεπεῖς ἐπαγγελίαι τοῦ Κυρίου σου πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐξεπληρώθησαν, διότι ἔμειναν σταθεροί. Τὰ δὲ ἔργα τοῦ Φαραῶ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ κατεστρέψαμεν.

134. Διήλομεν τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ εὗρον εἰς τὴν χώραν ἐκείνην λαὸν λατρεύοντα τὰ εἰδωλα. — Μωϋσῆ, ἀνέκραξαν, δὸς εἰς ἡμᾶς θεοὺς, ὡς ἔχουσιν οὗτοι. Ὁ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη· — εἰσθε λαὸς ἀμαθής.

135. Τὸ θρήσκευμα ὅπερ οὗτοι πρεσβεύουσιν εἶναι ψευδές, τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν εἶναι μάταια.

136. Νὰ ἀνταλλάξω δι' ἄλλων θεοτήτων τὸν Θεόν ἐκεῖνον ὅστις ἐξῆρεν ἡμᾶς ὑπεράνω πάντων τῶν λαῶν:

137. Μνήσθητε ὅτι ἐσώθητε τοῦ οἴκου Φαραῶ, ὅστις κατεδυνάστευεν ἡμᾶς, ἐφόνευσε τὰ ἄρρενα τέκνα ἡμῶν, φεισθεὶς μόνων τῶν θηλέων. Αὕτη ἦτο σκληρὰ δοκιμασία τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

138. Ὡρίσαμεν τῷ Μωϋσεὶ τριάκοντα νύκτας, ἐπαυξήσαντες αὐτὰς δι' ἐτέρων δέκα, ἵνα διαμείνῃ μετὰ τοῦ Θεοῦ τεσσαράκοντα. Τότε ὁ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀαρών· ἀντικατάστησόν με παρὰ τῷ λαῷ μου, μεταχειρίσθητι αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης καὶ μὴ ἀκολούθῃς τὴν ὁδὸν τῶν ἀσεβῶν.

139. Ὅτε ἀφίχθη ὁ Μωϋσῆς κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτοῦ ὁ Κύριος, εἶπε πρὸς τὸν Θεόν· «Κύριε, φανερώθητι πρὸς ἐμέ ἵνα ἴδω τὴν ὄψιν σου. Ὁ δὲ Κύριος ἀπεκρίθη· — Δὲν πρέπει νὰ ἴδῃ τὴν ὄψιν μου, ἴδε μᾶλλον τὸ ὄρος, ἐὰν τοῦτο μένῃ ἀκίνητον εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ θὰ με ἴδῃς. Ὅτε δὲ ὁ Κύριος ἐφάνη ἐπὶ τοῦ ὄρους, μετέβαλεν αὐτὸ εἰς κόκκιν. Ὁ Μωϋσῆς ἐκπλαγεὶς, ἔπεσε πρηνής.

140. Συνελθὼν εἰς ἐκυτὸν ἐκ τῆς ἐκπλήξεως, ἀνέκραξε· «Δόξα σοι Κύριε! ἡμαρτον, μετενόησα¹, καὶ εἰμι ὁ πρῶτος τῶν εὐσεβῶν.»

¹ Διότι ἐξήγησε νὰ ἴδῃ τὸν Θεόν.

141. — Μωϋσῆ! εἶπεν ὁ Κύριος, σὲ ἐξέλεξα κατὰ προτίμησιν ἀπὸ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα μεταφέρῃς τὰς ἐντολὰς καὶ τοὺς λόγους μου. Λάβε ὅτι δίδω σοι καὶ ἔσθ' εὐγνώμων.

142. Ἠχαράξαμεν δι' αὐτὴν ἐπὶ πλακῶν ἐντολὰς δι' ἕκαστον ἀντικείμενον καὶ λεπτομερῆ ἐρμηνείαν παντὸς πράγματος. Δέχθητι ταύτας μετὰ πίστεως, καὶ διάταξον τὸν λαόν σου νὰ διατηρῇ αὐτάς ὅσον τὸ δυνατόν. Θὰ δείξω ὑμῖν τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἐνέγκων.

143. Θὰ ἀπομακρύνω τῶν παραγγελιῶν μου τοὺς ἐπαρρημένους ἀδίκως ἐπὶ τῆς γῆς· οὗτοι θὰ ἰδῶσιν ἅπαντα τὰ θαύματα ἡμῶν καὶ δὲν θὰ πιστεύσωσι, θὰ ἰδῶσι τὴν εὐθεϊαν ὁδὸν καὶ δὲν θὰ ἀκολουθήσωσιν αὐτήν· καίτοι δὲ διακρίνοντας τὴν ἰδὸν τῆς ἀπωλείας, θὰ σπεύσωσι πρὸς αὐτήν.

144. Τοῦτο θέλει συμβῆ διότι διέφευσαν τὰ σημεῖα ἡμῶν, μὴ δύναντες οὐδεμίαν προσοχὴν εἰς αὐτά.

145. Τὰ ἔργα τῶν διαφευσάντων τὰ σημεῖα ἡμῶν καὶ μὴ πιστευόντων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως θὰ μηδενισθῶσιν. Ἡδύνατό ποτε οὗτοι νὰ ἀνταμειφθῶσιν ἄλλως ἢ κατὰ τὰς πράξεις αὐτῶν;

146. Ὁ δὲ λαὸς τοῦ Μωϋσέως, διαρκούντες τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ, ἐλάτρευσε μόσχον ζῶντα μυκώμενον. Μήπως δὲν ἔβλεπον ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ λαλήσῃ πρὸς αὐτοὺς, οὔτε νὰ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ;

147. Τὸν μόσχον τοῦτον ἐποίησαν ἀντικείμενον τῆς λατρείας αὐτῶν, διάγοντες ἀσεβῶς.

148. Μετανοήσαντες δὲ καὶ ἀναγνωρίσαντες τὴν πλάνην αὐτῶν, ἀνέκραζον· «Ἐὼν ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν οἰκτερεῖ ἡμᾶς καὶ δὲν συγχωρήσῃ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἀπολλόμεθα.»

149. Ἐπανελθὼν δὲ ὁ Μωϋσῆς ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ· οὗ, ἀνέκραξε πλήρης ὀργῆς καὶ θλίψεως· «Εἶναι φρικτὰ τὰ ἐν τῇ ἀπειθείᾳ μου διαπραχθέντα. Θέλετε λοιπὸν νὰ ἐπιστεύσητε τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου;» Ἐρρίψε χαμαὶ τὰς πλάκας καὶ λαβὼν ἐκ τῆς κόμης τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἔσυρεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτόν. — Ὡ υἱὲ τῆς μητρός μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἀαρὼν, ὁ λαὸς μὲ κατεπίεσε καὶ μικροῦ δεινὸν ῥ' ἐξόνεισε. Μὴ εὐχαριστήσης τοὺς ἐχθρούς μου, τιμωρῶν καὶ κατατάττων με μετὰ τῶν ἀσεβῶν.

150. «Κύριε! ἀνέκραξεν ὁ Μωϋσῆς, συγχώρησον ἐμὲ καὶ τὸν ἀδελφόν μου· δὸς ἡμῖν θέσιν ἐν τῇ μακροθυμίᾳ σου. σὺ γὰρ εἶ ὁ ἐλεημονέστατος πάντων.

151. Οἱ λατρεύσαντες τὸν μόσχον θὰ δοκιμάσωσι τὴν ὀργὴν τοῦ Κυρίου των, καὶ θὰ ὑποπέσωσιν εἰς τὸ ὄνειδος τοῦ κόσμου τούτου. Οὕτως ἀνταμειβόμεν τοὺς χαλκεύοντας ψεῖδη.

152. Πρὸς τοὺς ἀμαρτήσαντας καὶ ἐν μετανοίᾳ πιστεύσαντας, ὁ Κύριος· θὰ φανῇ ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

153. Ὅτε κατηνύσθη ἡ ὀργὴ τοῦ Μωϋσέως, συνέλεξε τὰς πλάκας
Δημοσίον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖου

τοῦ Θεοῦ Νόμου. Οἱ ἐγκαταραγμένοι ἐπ' αὐτῶν χαρακτηρῆς περιεῖχον τὴν ὁδηγίαν καὶ τὸ ἔλεος διὰ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον.

154. Ὁ Μωϋσῆς ἐξέλεξεν ἐβδομήκοντα ἄνδρας μετὰ τοῦ λαοῦ ὅπως παρουσιάσῃ αὐτοὺς ἐνώπιον ἡμῶν. Βίαιος δὲ τῆς γῆς κλονισμὸς κατέλαβεν αὐτοὺς καὶ ὁ Μωϋσῆς ἀνέκραξε τότε· «Κύριε, ἡδύνασο νὰ ἐξαφανίσῃς αὐτοὺς καὶ ἐμέ μετ' αὐτῶν, καὶ πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης. Θ' ἀπολέσῃς πάντας ἡμᾶς ἕνεκα τῶν ἀνομιμάτων ἀφρόνων τινῶν. Ἦτο καὶ ἡ παροῦσα ἐκ τῶν ἐνδείξεων ἐκείνων δι' ὧν καταστρέφεις ἡ ὁδηγεῖς ὄντινα βούλῃσαι. Σὺ εἶ ὁ προστάτης ἡμῶν, συγχώρησον τὰς ἀνομιὰς ἡμῶν, καὶ λάβε οἶκτον δι' ἡμᾶς· σὺ εἶ πολυεύσπλαγχνος.

155. Προσδιόρισον ἡμῖν ἀγαθὴν μερίδα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἰδοὺ ἡμεῖς ἐν μετανοίᾳ ἐπανελθόντες εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς σέ». Ἡ τιμωρία μου, ἐπανάλαβεν ὁ Κύριος, θὰ ἐπιπέσῃ εἰς ὄντινα θέλω, ἡ δὲ μακροθυμία μου περιβάλλει τὰ πάντα. Προορίζω δ' αὐτὴν διὰ τοὺς φοβουμένους, τοὺς ἐλεοῦντας, καὶ τοὺς πιστεύοντας εἰς τὰ σημεῖά μου.

156. Οἱ ἀκολουθοῦντες τὸν ἀπόστολον, τὸν ἀπαίδευτον προφήτην, τὸν ὅποιον θὰ εὕρωσι περιβλεπτον εἰς τὰς Βίβλους αὐτῶν, εἰς τὴν Πεντάτευχον καὶ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τὸν προφήτην τὸν παραγγέλλοντα αὐτοῖς τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀπαγορεύοντα τὸ φαῦλον, τὸν ἐπιτρέποντα τὴν βρῶσιν τῶν ἐξαιρέτων τροφῶν καὶ ἀποτρέποντα τὰς ἀκαθάρτους, τὸν ἐλαφρύνοντα τὰ βάρη αὐτῶν καὶ τὸν θραύοντα τὰς ἀλύσεις αἰτίνας βαρύνουσιν αὐτοὺς, καὶ τέλος ὅσοι ἤθελον πιστεύσει καὶ βοηθήσει αὐτὸν ἀκολουθοῦντες τὸ μετ' αὐτοῦ καταπεμφθέν φῶς, οὗτοι θέλουσιν εἶσθαι εὐδαίμονες.

157. Εἰπέ αὐτοῖς· ὦ ἄνθρωποι! ἐγὼ εἰμι ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀποσταλεὶς προφήτης, εἰς πάντας ὑμᾶς.

158. Παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐκείνου ὅστις κατέχει τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Αὐτὸς χορηγεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον. Πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, τὸν ἀμαθῆ προφήτην, ὅστις καὶ αὐτὸς ἐπίσης πιστεύει εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς λόγους αὐτοῦ. Ἀκολουθεῖτε αὐτὸν καὶ ἔσεσθε ἐν τῇ ὁδῷ τῆς σωτηρίας.

159. Τινὲς ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Μωϋσεως, λαμβάνοντες ὡς ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν, ἐνεργοῦσι μετ' εὐθύτητος.

160. Διηρέσαμεν αὐτοὺς εἰς δώδεκα διακεκριμένους ἀπ' ἀλλήλων φυλάς, καὶ ἀπεκαλύψαμεν τῷ Μωϋσεῖ, ἐπικαλουμένῳ τὸν ὑετὸν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του, τοὺς ἐξῆς λόγους· «Πλῆξον τὴν πέτραν διὰ τῆς ράβδου σου.» καὶ πάραυτα ὁ λίθος ἀνέβλυσε δώδεκα πηγὰς, ἐκαστῇ δὲ φυλῇ ἀνεγνώρισεν ἐκ τίνος ὠφελε νὰ πῖν. Ἐσκαίσαμεν αὐτοὺς διὰ νεφέλης, καὶ κατεπέμφσαμεν αὐτοῖς τὸ μάννα καὶ τοὺς ὄρτυγας. Τραφῆτε ἐκ τῶν παραχωρουμένων ὑμῖν ἐξαιρέτων πραγμάτων. Οὗτοι ὅμως δὲν ἔβλαψαν ἡμᾶς, ἀλλ' ἑαυτούς.

161. Ἐλέχθη αὐτοῖς· Κατοικήσατε τὴν χώραν ταύτην ἀπολαύον-

τες τῶν προϊόντων αὐτῆς ἐφ' ὅσον ἐπιθυμεῖτε. Ἐπικαλέσθητε τὴν ἐξί-
λέωσιν τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν καὶ εἰσερχόμενοι διὰ τῆς πύλης τῆς
πόλεως κύψατε τὴν κεφαλὴν εἰς σημεῖον λατρείας. Τότε θὰ συγχωρή-
σωμεν τὰς ἀνομίας ὑμῶν καὶ θὰ αὐξήσωμεν τὰ ἀγαθὰ ἐκείνων ὅτινες
πράττουσι τὸ καλόν.

162. Ἀλλ' οἱ ἄσεβεῖς παρήλλαξαν τοὺς λόγους οὓς ἐδιδάχθησαν.
Τότε ἀπεστείλαμεν αὐτοῖς τιμωρίαν ἐξ οὐρανοῦ εἰς ἀντάλλαγμα τῆς
ἀσεθείας αὐτῶν.

163. Ἐξέτασον αὐτοὺς περὶ τῆς παραλίου ἐκείνης πόλεως, ἧς οἱ
κάτοικοι παρέβαινον τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, ὅτε τὸ Σάββατον μόνον
οἱ ἰχθύς ἀνεφαίνοντο ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων ἐξαφανιζό-
μενοι κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας. Οὕτως ἐδοκιμάζομεν αὐτούς, διότι ἦσαν
παραβάται.

164. Τινὲς αὐτῶν εἶπον τότε εἰς τοὺς ἐξορκίζοντας τοὺς ἄσεβεῖς·
«Διατὶ διδάσκετε λαὸν ὃν ὁ Θεὸς θὰ ἐξαλείψῃ, ἢ θὰ τιμωρήσῃ σκλη-
ρῶς; Τοῦτο γίνεται ἵνα δικαιολογηθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα
φοβῶνται αὐτόν.

165. Καὶ ὅτε οἱ ἄσεβεῖς ἐλησμόνησαν τὰς προτροπὰς, ἐσώσαμεν
τοὺς κωλύοντας τὸ κακὸν καὶ προσεβάλομεν τοὺς φαύλους διὰ σκληρὰς
τιμωρίας, πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀσεθείας αὐτῶν.

166. Ὅτε ἐπορεύθησαν πρὸς τὸ ἀπηγορευμένον αὐτοῖς μέρος, εἶπο-
μεν· ἔστε μετεσχηματισμένοι εἰς πιθήκους, μακρὰν τοῦ ἀνθρωπίνου γέ-
νους. Τότε ὁ Κυριὸς σου ἐδήλωσεν ὅτι πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐξεγερσεως
θὰ ἀποστείλῃ κατ' αὐτῶν ἔθνος ὅπερ δεινῶς θὰ βασανίσῃ αὐτούς, ἀλλ'
εἶναι καὶ ἐπιεικὲς καὶ ἐλεήμων.

167. Διμερίσαμεν αὐτούς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ διηρέσαμεν αὐτούς εἰς
διαφόρους λαούς. Ὑπάρχουσιν ἐνάρετοι μεταξὺ αὐτῶν καὶ μὴ τοιοῦτοι.
Ἐδοκιμάσαμεν αὐτούς καὶ διὰ τοῦ καλοῦ καὶ διὰ τοῦ κακοῦ, ἵνα
μετανοήσωσι.

168. Κατόπιν ἦλθον οἱ διάδοχοι αὐτῶν, ὅτινες ἐκληρονόμησαν τὴν
Πεντάτευχον. Ἐδέχθησαν οὗτοι τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου λέγον-
τες· «τοῦτο συγχωρηθήσεται ἡμῖν» ἔπειτα, ἂν προτεινῶσιν εἰς αὐτούς
ἄλλα, δέχονται καὶ ταῦτα ἐπίσης. Δὲν ὑπεκρέωθησαν διὰ τῆς Βίβλου
ὅτε παρηγγέλθη αὐτοῖς νὰ λέγωσι πάντοτε τὴν ἀλήθειαν ὑπὲρ τοῦ
Θεοῦ καὶ νὰ μελετᾷσι τὴν Βίβλον; Μήπως δὲν ἐννοοῦσιν ὅτι πολυτι-
μοτέρα εἶναι ἡ μέλλουσα ζωὴ διὰ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον,

169. Διὰ τοὺς μετ' ἀφοσιώσεως προσηλωμένους εἰς τὴν Βίβλον, καὶ
διὰ τοὺς τηροῦντας τὰς προσευχάς; Οὐδέποτε θὰ παραλείψωμεν εἰς
τοὺς δικαίους τὴν ἀμοιβήν.

170. Ὅτε ἠγείραμεν τὸ ὄρος Σινᾶ ὡς σκιάν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν, ἐνόμιζον ὅτι θὰ καταπλακώσῃ αὐτούς· τότε εἶπεν· Ἀλάβετε τὰς
πλάκας ταύτας ἃς δίδομεν ὑμῖν, ὅπως μετὰ σταθερὰς ἀποφάσεως τη-

ρήσητε τὰ ἐν αὐταῖς καὶ ἔχητε ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν τὰ ἐπ' αὐτῶν χα-
ραχθέντα, ἵνα φοβῆσθε τὸν Κύριον.»

171. Μνησθήητι ὅτι ὁ Κύριός σου παρήγαγέ ποτε ἐκ τῆς πλευρᾶς τῶν
υἱῶν τοῦ Ἀδάμ πάντας τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν, καταμαρτυρήσαντας
αὐτῶν. Οὗτος ἠρώτησεν αὐτούς: — Δὲν εἶμαι ἐγὼ ὁ Κύριος ὑμῶν; —
Ναὶ, ἀπεκρίθησαν, σὺ εἶ ὁ Ὑψιστος. Ἐπράξχμεν τοῦτο ἵνα μὴ εἴπητε
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅτι δὲν γινώσκετε τοῦτο.

172. Καὶ ἵνα μὴ εἴπητε ὅτι, «οἱ πατέρες ὑμῶν ἦσαν πολυθεῖσται,
καὶ ἡμεῖς εἰμεθα ἀπόγονοι αὐτῶν· ὅα ἀπολέσῃς ἡμᾶς ἕνεκα ἐκείνων
οὔτινες ἐψευδολόγησαν;»

173. Οὕτως ἐξηγοῦμεν τὰς διδασκαλίας ἡμῶν, ἵσως μετανοήσωσι.

174. Διηγῆθητι αὐτοῖς τὴν ἱστορίαν ἐκείνου εἰς ὃν ἐδείξαμεν σημεῖον
τε ὅπερ περιεφρόνησε διὰ τὴν ἀκολουθήσῃ τὸν Σατανᾶν, καταταχθεὶς διὰ
τοῦτο μετὰ τῶν ἀποπλανηθέντων¹.

175. Ἐὰν ἠθέλημεν, ἡδυνάμεθα ἀνυψῶσαι αὐτὸν δι' ἐκείνου τοῦ
θαύματος· ἀλλ' οὗτος ἔμεινε προσηλωμένος ἐπὶ τῆς γῆς ἀκολουθῶν τὰς
ὁρέξεις αὐτοῦ. Ὁμοιάζει πρὸς κύνα ὑλακτοῦντα, διότι τὸν ἠρέθισες,
ὅστις ἐξακολουθεῖ ὑλακτῶν, καίτοι ἀπεμακρύνῃς αὐτοῦ. Ἰδοὺ πρὸς τί
ὁμοιάζουν ἤδη οἱ διαψευδόντες τὰ σημεῖα. Ἐπανάλαβε αὐτοῖς τὰς
ἱστορίας ταύτας, ἵσως καμφθῶσιν.

176. Οἱ διαψεύδοντες τὰ σημεῖα ἡμῶν ὁμοιάζουν πρὸς βδελυρόν τε
πρᾶγμα, καὶ δὲν βλέπτουσιν ἢ ἑαυτοὺς μόνον.

177. Οὗτινος τὰ διαθήματα διευθύνει ὁ Κύριος, οὗτος διευθύνεται
αἰσιῶς, ὁ δὲ ἀποπλανώμενος ἀπολλυται.

178. Πολλοὺς τῶν δαυμῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπλάσαμεν διὰ τὴν
Γέενναν τοῦ πυρὸς, τῶν ὁποίων ἡ καρδία οὐδὲν αἰσθάνεται, ἔχουσιν
ὀφθαλμοὺς καὶ δὲν βλέπουσιν, ἔχουσιν ὠτα καὶ δὲν ἀκούουσιν. Εἶναι ὡς
τὰ κτήνη, καὶ μᾶλλον αὐτῶν ἐξαπατῶνται. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ οὐδόλως
προσέχοντες εἰς τὰ σημεῖα ἡμῶν.

179. Τὰ ὀρκιοτέρα ἐπίθετα τῷ Θεῷ ἀνήκουσι². Δι' αὐτῶν δέον τὴν
ἐπικαλῆσθε αὐτὸν, ἀποφεύγοντες ὅσα προσάπτουσιν αὐτῷ ἀδίκως. Πάν-
τες ὅα ἀνταμιφθῶσι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

¹ Κατὰ τινες, πρόκειται περὶ τινος Ἑβραίου, ὅστις κατ' ἀρχὰς μὲν ἀνεγνώρισεν τὸν
Μωάμεθ ὡς τὸν ἀναφερόμενον ἐν ταῖς Γραφαῖς προφήτῃν, ἔπειτα δὲ ἐξ ἀλαστονείας καὶ
πρόνου ἡρνήθη τὴν πιστεύσῃ εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ Κατ' ἄλλους, πρόκειται περὶ τοῦ
Χανανίου Βαλχάμ, ὅστις, ἡρνήθεις κατὰ πρῶτον τὴν ἀναθεματίαν τὸν Μωυσῆα, παρέ-
σύρθη κατόπιν εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ Σατανᾶ καὶ κατεδικάσθη νὰ ἔχῃ τὴν γλῶσσαν κρε-
μαμένην ὡς ὁ κύων.

² Οἱ Μωαμεθανοὶ ἐν τοῖς ναοῖς αὐτῶν ἐπικαλοῦνται τὸν Θεὸν δι' ἐννεήκοντα ἑνὲα
ἐπιθέτων, μετὰ τῶν ὁποίων ἀπαντῶται ὁ Ὑψιστος, ὁ μέγας, ὁ οἰκτίρμων, ὁ ἐλεῆμων, ὁ
σοφός, ὁ κρατοὺς, ὁ ἐπιεικής, κτλ. Ἀραψ τῆς πολυθεΐας, ἀκούσας τὸν Μωάμεθ ἀπο-
κρίσας τὸ ἐπίθετον "Ελεήμων" εἰς τὸν Θεόν. ἐκάλει τὸν εἰπὼν οὕτως, ἵνα μόνον ἐγνώρι-
σεν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς Ὑαράμ, φέροντα τοιοῦτον ἐπίθετον.

180. Μεταξύ τῶν πλασμάτων ἡμῶν, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι πορευόμενοι ἐν ὁδῷ σωτηρίας καὶ πράττοντες δικαιοσύνην.

181. Τοὺς διαψεύδοντας τὰ σημεῖα ἡμῶν, ἐξηφανίσταμεν μικρὸν κατὰ μικρὸν διὰ μέσων ἀγνωπτῶν αὐτοῖς.

182. Θὰ παρατείνω τὰς τέρψεις αὐτῶν, καθότι τὰ στρατηγήματά μου εἰσὶν ἀμετατρέπτα.

183. Ὡς μὴ φρονῶσιν ὅτι ὁ σύντροφος αὐτῶν Μωάμεθ εἶναι παρὰ-φρων, ἀλλ' ὅτι εἶναι προφήτης τοῦ Θεοῦ.

184. Διατί δὲν στρέφουσι τὰ βλέμματα αὐτῶν πρὸς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, καὶ πρὸς τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἴδωσιν ἂν πλησιάζῃ τὸ τέρμα αὐτῶν; Εἰς ποῖαν ἄλλην Βίβλον θὰ πιστεύσωσιν οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὸ Κοράνιον;

185. Ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποπλανηθεὶς δὲν θέλει εὑρεῖ ὁδηγὸν καὶ θέλει ἐγκαταλειφθῇ ὅπως πλανᾶται ἀσκόπως.

186. Θὰ σ' ἐρωτήσωσι: πότε ὤρισθη ἡ ἔλευσις τῆς ὥρας; Ἀποκριθῆτι· μόνος ὁ Κύριός μου γινώσκει αὐτήν. Οὐδεὶς ἄλλος ἔκτος αὐτοῦ δύναται ν' ἀποκαλύψῃ τὸ ἑαυτῆς τέρμα. Τοῦτο εἶναι μυστήριον ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ¹, θὰ φθᾷσῃ δὲ ἀπροσδοκῆτως.

187. Θὰ σ' ἐρωτήσωσι περὶ τούτου, ὡς εἰ ἐγίνωσκας αὐτό. Ἀποκριθῆτι· ὁ Κύριός μου οἶδε, οἱ πλείστοι ὁμῶς τῶν ἀνθρώπων δὲν γινώσκουσι τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

188. Εἰπέ αὐτοῖς· οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχω ὅπως προμνηθεύω εἰς ἑμαυτὸν ὅτι δύναται νὰ μὲ ὠφελήσῃ, οὔτε ν' ἀπομακρύνω ἀπ' ἐμοῦ ὅτι δύ-
αται νὰ μὲ βλάψῃ, ἢ ἐφ' ὅσον ἄρσκει τοῦτο τῷ Θεῷ. Ἦθελον πλου-
νήσῃ, ἂν ἐγνώριζον τὰ μυστήρια, καὶ ἤθελον ἀποφεύγει τὰ δυστυχῆ-
ματα. Ἐγὼ εἰμὶ ἀπλούς προφήτης καὶ ἀγγελιαφόρος εἰς λαὸν πι-
στεύοντα.

189. Ὁ Θεὸς ἐπλασε πάντας ὑμᾶς ἐξ ἐνὸς ἀνθρώπου, ἐξ οὗ παρή-
γαγε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ὁ ἀνὴρ συνέζησε μετ' αὐτῆς, κατ'
ἀρχὰς αὕτη ἔφερεν ἐλαφρὸν φορτίον καὶ ἐβιάδιζεν ἄνευ δυσκολίας· ἐπειτα
ὅτε τὸ φορτίον ἠῤῥῆσεν, οἱ σύζυγοι ἀπηθύονον τὴν ἐξῆς ἡμερίαν πρὸς τὸν
Θεόν· «Κύριε, ἂν δώσῃς εἰς ἡμᾶς τέκνον ἐνάρετον, θὰ εὐγνωμονῶμεν
εἰς σέ.»

190. Καίτοι ἔδωκεν αὐτοῖς τέκνον ἐνάρετον, οὗτοι ὁμῶς εἰς ἀμοι-
βὴν ἐξομοίωσαν αὐτὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας. Πλὴν ὁ Θεὸς εἶναι ὕψιστος,
καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξομοιωσάν αὐτὸν πρὸς ἄλλας θεότητας.

191. Ἐξομοιοῦσιν αὐτὸν πρὸς θεότητας οὐδὲν δυναμένας νὰ δη-
μιουργήσωσιν, αἵτινες εἰσὶ δημιουργήματα καὶ εἰς οὐδὲν δύναται νὰ δη-
μιουργήσωσιν, οὐδὲ κἂν ἑαυτὰ νὰ ὠφελήσωσιν.

192. Ἐὰν προσκαλέσῃς αὐτοὺς εἰς τὴν ἀληθῆ ὁρησκίαν, δὲν θὰ

¹ Οὐχὶ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀγγέλους ἐπασχολεῖ τοῦτο.

σὲ ἀκολουθήσωσι. Προσκαλῶν αὐτοὺς ἡ σιωπῶν, τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα θέλεις ἔχει.

193. "Ὅσους ἐπικαλεῖσθε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι δοῦλοι αὐτοῦ, ὡς εἴσθε καὶ ὑμεῖς αὐτοί. Ἐὰν ἦσθε εἰλικρινεῖς, ἰκετεύσατε αὐτοὺς, ἵνα ἴδῃτε ἔαν εἰσακούωσιν ὑμῶν.

194. Ἐχουσι πόδας ὅπως βαδίζωσι; χεῖρας ὅπως ἅπτωνται; ὀφθαλμοὺς ὅπως ὁρῶσιν; ἔχουσιν ὅτα ὅπως ἀκούωσιν; Εἰπέ αὐτοῖς· προσκαλέσατε τοὺς συντρόφους ὑμῶν καὶ ἐπιβουλευθήτε με, οὐδόλως πτοῦμαι.

195. Καθότι ἔχω προστάτην τὸν Θεόν, ὅστις κατέπεμψε τὴν Βίβλον καὶ προστατεύει τοὺς ἐναρέτους.

196. Ἄλλ' οὐς ἐπικαλεῖσθε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, οὐδεμίαν βοήθειαν δύνανται νὰ παράσχωσιν ὑμῖν, οὔτε ἑαυτοὺς δύνανται νὰ βοηθήσωσιν.

197. Ἐὰν προσκαλέσης αὐτοὺς εἰς τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν, δὲν θὰ ὑπακούωσι· τὰ βλέμματα αὐτῶν θὰ ἦναι προσηλωμένα ἐπὶ σοῦ, πλην δὲν θὰ σὲ βλέπωσι.

198. Συγχώρει αὐτοῖς· ἔσο γενναῖος, καὶ ἀπόφευγε τοὺς ἁμαρτίαις.

199. Ἐὰν πειραχθῇ παρὰ τοῦ Σατανᾶ, ζητήσον καταφύγιον πλησίον τοῦ Θεοῦ, καθότι ὁ Κύριος ἀκούει καὶ ἐπιβλέπει τὰ πάντα.

200. Οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅταν φάσμα τι ἐξεγερθὲν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ θελήσῃ νὰ προσβάλῃ αὐτοὺς, ὡς μνημονεύσωσι τὸν Κύριον, καὶ πάραυτα θὰ ἴδωσι καθαρώς.

201. Οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν¹ παρατείνουσι τὴν ἀποπλάνησίν των, μὴ δυνάμενοι νὰ προφυλάξωσιν ἑαυτοὺς.

202. Ἐὰν δὲν δώσῃς αὐτοῖς ἐδάφιόν τι ἐκ τοῦ Κορανίου, σοὶ λέγουσι· δὲν εὔρες εἰσέτι αὐτό; Εἰπέ αὐτοῖς· ἐγὼ ἀκολουθῶ ὅ,τι ἀπεκάλυψέ μοι ὁ Κύριός μου· τοῦτο εἶναι φαεινὸν σημεῖον τοῦ Κυρίου ὑμῶν, εἶναι ὁδηγία καὶ ἔλεος καὶ τεκμήριον τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ πρὸς λαὸν εὐσεβῆ.

203. Ὅταν ἀναγινώσκῃτε τὸ Κοράνιον ἔστε προσεκτικοὶ καὶ ἀκούετε ἡσυχῶς, ἵνα ἐλεηθῇτε.

204. Μνήσθητι τοῦ Κυρίου σου κατὰ διάνοιαν μετὰ ταπεινότητος καὶ φόβου καὶ ἄνευ ἐπιδείξεως λόγων, καθ' ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἐσπέραν, καὶ μὴ ἔσο ἀκηδής.

205. Οἱ ἐπαναπαυόμενοι εἰς τὸν Κύριόν σου δὲν ἀπαξιῶσι νὰ ἀπειθύνωσι δέησιν. Αἰνοῦσι τὸν Θεόν καὶ προσκυνοῦσιν αὐτόν.

¹ Κατὰ τινάς, ἡ ἐν τῇ κειμένῳ λέξις Ἀχουάνιχουμ (ἀδελφοὶ αὐτῶν), ἐρμηνεύεται ἐνταῦθα εἰς τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Διαβόλου, κατ' ἄλλους δὲ, εἰς αὐτὰ τὰ δαιμόνια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΤΑ ΛΑΦΥΡΑ

Ἐν Μεδίῃ. ἐδάφια 76.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Θὰ σ' ἐρωτήσωσι περὶ τῶν λαφύρων, ἀποκρίθητι· τὰ λάφυρα ἀνήκουσι τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ· φοβήθητε τὸν Θεόν, προσπαθεῖτε νὰ συμβιβάζητε τὰς ἀναφυομένας διαφορὰς μεταξύ σας· καὶ ἂν ᾖσθε πιστοὶ, ὑπακούετε εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ.

2. Ἀληθεῖς πιστοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες μετὰ φόβου προσφέρουσι τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἐπαυξάνουσι τὴν πίστιν αὐτῶν εἰς πᾶσαν ἀνάγκῃσιν διδασκῶν, καὶ οἵτινες εἰς μόνον τὸν Κύριον στηρίζουσι τὰς ἐλπίδας αὐτῶν.

3. Οἱ προσευχόμενοι καὶ ἐλεοῦντες ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἅτινα παραχωροῦμεν αὐτοῖς.

4. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀληθεῖς πιστοὶ· θὰ καταλάβωσι θέσεις (ἀναλόγως τῶν πράξεων των), παρὰ τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, θὰ λάβωσιν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων, αὐτῶν, καὶ θὰ ἔχωσιν ἄφθονον διατροφήν.

5. Μνήσθητι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ Κύριός σου ἐξήγαγέ σε τοῦ οἴκου σου ἕνεκα τῆς ἀληθοῦς ἀποστολῆς σου, καὶ ὅτι τινὲς ἐκ τῶν πιστῶν σέ ἠκολούθησαν ἐναντίον τῆς θελήσεως αὐτῶν.

6. Ἀς συζητῶσι μετὰ σοῦ περὶ τῆς ἀληθείας ἧτις ἦτο ἤδη πασίδηλος. Σὲ ἠκολούθουν παρὰ τὴν θέλησίν των καὶ ὡς εἰ ὠδηγοῦντο δῆθεν εἰς τὸν θάνατον ὃν ἐβλεπον.

7. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη νὰ παραδώσῃ εἰς ὑμᾶς τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο στρατιῶν· ὑμεῖς ἐπιθυμήσατε ἵνα ᾖναι ἡ μᾶλλον ἀδύνατος. Ἀλλ' ὁ Κύριος πρὸς ἀπόδειξιν τῶν λόγων αὐτοῦ ἐξηφάνισε τοὺς ἀπίστους μέχρ' ἐσχάτου.

8. Ἵνα οὕτω καθιερώσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐκμηδενίσῃ τὸ ψεῦδος, καίτοι κατελήφθησαν ὑπὸ πείσματος οἱ ἔνοχοι.

9. Ὅτε ἐπεκαλέσθητε τὴν ἀρωγὴν τοῦ Κυρίου ὑμῶν, εἰσηκούσθητε. —Θὰ βοηθῶ ὑμῖν, εἶπε, μετὰ δεκαχισχιλίων γενναίων ἀγγέλων.

10. Ὑπεσχέθη ὑμῖν τοῦτο ὁ Θεός, ἵνα εὐφράνῃ τὰς καρδίας καὶ στερεώσῃ τὴν πίστιν ὑμῶν. Πᾶσα δὲ βοήθεια παρὰ τοῦ Θεοῦ τηγάζει, καθότι εἶναι ἰσχυρὸς καὶ σοφός.

11. Μνήσθητε τῆς στιγμῆς καθ' ἣν, εἰς σημεῖον τῆς ἀσφαλείας ὑμῶν, σὰς ἀπεκοίμησε, καταπέμψας ὕδωρ οὐρανόθεν ὅπως ἐξαγνίσῃ ὑμᾶς.

ἀπομακρύνῃ ἀφ' ὑμῶν τὸ μῖσος τοῦ Σατανᾶ, συνδέσῃ τὰς καρδίας σας διὰ τῆς πίστεως, καὶ στερεώσῃ τὰ διαβήματα ὑμῶν.

12. Εἶπε τότε ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, πορευθέντες ἰσχυροποιήσατε τοὺς πιστοὺς. Θὰ ἐνσπείρω φρίκην εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀπίστων, οὓς τύπτετε ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ ἐπὶ τῶν ἁκρῶν τῶν δακτύλων αὐτῶν.

13. Διότι ἀπεμακρύνθησαν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ. Ὅστις δὲ μακρυνθῇ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ θὰ δοκιμάσῃ πόσον ὁ Θεὸς εἶναι φρικτός εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ.

14. Τοιαύτη ἔσται ἡ ἡμετέρα ἀνταπόδοσις διὰ τὰ ἔργα ὑμῶν· συμμορφώθητε λοιπὸν πρὸς αὐτήν. Ἡ δὲ Γέεννα τοῦ πυρὸς προπαρεσκευάσθη διὰ τοὺς ἀπίστους.

15. Ὡ πιστοὶ! ἐὰν συναντήσητε τοὺς ἀπίστους πορευομένους ἐν τάξει, μὴ στρέφετε πρὸς αὐτοὺς τὰ νῶτα.

16. Ὅστις στρέψῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ νῶτα, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης, ἐκτὸς ἂν πρόκηται νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς ἔσθρον ἢ νὰ συγκεντρωθῇ, θὰ προσβληθῇ διὰ τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ. Κατοικία αὐτοῦ ἔσται ἡ Γέεννα. Ὅποια φρικώδης διαμονή!

17. Δὲν φονεύετε ὑμεῖς αὐτοὺς, ἀλλ' ὁ Θεός. Ὅταν ἀκοντίζης, δὲν εἶσαι σὺ ὁ ἀκοντίζων, εἶναι αὐτός ὁ Θεός, ἵνα δοκιμάσῃ τοὺς πιστοὺς διὰ λαμπρᾶς δοκιμασίας. Ὁ Κύριος ἀκούει καὶ οἶδε τὰ πάντα.

18. Ὁ Θεός πράττει τοῦτο, διότι ἐκμηδενίζει τὰς ἐπιβουλὰς τῶν ἀπίστων.

19. Ὡ ἀπίστοι! ἐπεθυμήσατε τὴν νίκην, καὶ ἡ νίκη ἐστράφη καθ' ὑμῶν. Ἐὰν πρῶτοι παύσητε μαχομένοι καθ' ὑμῶν, θὰ ὠφεληθῆτε. Ἐὰν ἐπιέλθῃτε καθ' ὑμῶν, θέλω ἐπιπέσῃ καθ' ὑμῶν ἐπίσης καὶ κατ' οὐδὲν θὰ ὠφελήσῃ ὑμᾶς τὸ πολυάριθμον ὑμῶν, καθότι ὁ Θεός εἶναι μετὰ τῶν πιστῶν.

20. Ὡ πιστοὶ! ὑπακούετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπὸστολον αὐτοῦ. Μὴ ἀπομακρυνθῆτε πώποτε αὐτῶν. Ἐννοήσατε;

21. Μὴ ἐξομοιοῦσθε πρὸς τοὺς λέγοντας· «σὲ ἀκούομεν.» ἔπειτα δὲ οὐδὲν ἀκούουσι.

22. Οἱ κωφοὶ καὶ οἱ ἄλαλοι θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὡς τὰ χεῖριστα τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ζώων, καθόσον οὐδὲν ἀκούουσιν.

23. Ἐὰν ὁ Κύριος διέβλεπεν ἐν αὐτοῖς καλὴν τινα διάθεσιν, ἤθελεν ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀκοήν. Ἀλλ' ἂν εἶχον αὐτήν, ἤθελον ἀπομακρυνθῇ καὶ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπόν των ἀπ' αὐτοῦ.

24. Ὅσοι πιστοὶ! ἀποκρίθητε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου, ὅσῃς προσκαλοῦσιν ὑμᾶς εἰς τὴν ἀναγέννησιν, καὶ γινῶτε ὅτι ὁ Θεός παρεμβαίνει μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἡμέραν τινὰ πάντες θὰ συναθροισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ.

25. Φοβήθητε τοὺς πειρασμούς, οἵτινες δὲν ἀπολλύουσι μόνους τοὺς ἀδίκους. Μήτετε ὅτι ὁ Θεός εἶναι φοβερός εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ.

26. Μνήσθητε ὅτι ἀδύνατοι ὄντες καὶ εὐχάριθμοι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ¹ ἐφοβήθητε μὴ ἐξαφανισθῆτε ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ Θεὸς ὁμῶς ἔδωκεν ὑμῖν καταφύγιον καὶ ὅς ἐπροστάτευσεν διὰ τῆς ἀρωγῆς αὐτοῦ, προνοήσας καὶ περὶ τῆς διατροφῆς ὑμῶν. Ἰσως εὐχαριστήσητε αὐτόν.

27. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ ζητεῖτε νὰ ἐξαπατήσητε τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον. Μὴ μεταχειρίζεσθε εἰς τὰς ὑποχρεώσεις ὑμῶν τὴν ἀπάτην καὶ τὸν δόλον· ἤκουσατε ἤδη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

28. Σκέφθητε ὅτι τὰ πλοῦτη καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν εἶναι ἀντικείμενα δοκιμασίας, καὶ ὅτι ἡ ἀμοιβὴ ἦν ὁ Θεὸς προετοιμάζει ὑμῖν εἶναι ἐξαίρετος.

29. Ὡ πιστοὶ! ἐὰν φοβῆσθε τὸν Θεόν, οὗτος θὰ διαχωρίσῃ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, θ' ἀποπλύνῃ τὰ σφάλματα ὑμῶν, καὶ θὰ συγχωρήσῃ τὰς ἀνομίας σας, καθόσον γενναίως ἀπονέμει τὰς χάριτας αὐτοῦ.

30. Ὅτε οἱ ἄπιστοι ὕφαινον συνωμοσίαν ἐναντίον σου, ὦ Μωάμεθ, προσεπάθουν δὲ νὰ σὲ συλλάβωσι, νὰ σὲ φονεύσωσιν ἢ νὰ σὲ ἐκδιώξωσιν, ὁ Θεὸς ἔστρεψε ταύτην κατ' αὐτῶν. Βεβαίως ὁ Κύριος εἶναι ἰκανώτερος πρὸς ἐξύψανσιν σκευωρίας.

31. Ἐὰν ἐπανάλαβωσιν αὐτοῖς τὴν ἀνάγκωσιν τῶν ἐντολῶν ἡμῶν, λέγουσιν· «Ἠκούσαμεν ἤδη αὐτάς. Εἰς ἡμᾶς ἀπόκειται νὰ καταστήσωμεν ἄλλας ὁμοίας αὐταῖς. Εἶναι μῦθοι ἀρχαῖοι.

32. Ἐὰν τὸ Κοράνιον τῷ ὄντι ἦναι ἡ ἀλήθεια ἡ παρὰ σοῦ πηγάζουσα, τότε κατὰπεμψον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν βροχὴν λίθων καὶ τιμώρησον ἡμᾶς σκληρῶς.»

33. Ἐνδόξω εὐρίσκεισαι μεταξὺ αὐτῶν, ὁ Κύριος δὲν θὰ τιμώρησῃ αὐτούς, οὔτε ἐνόσω ἐπικαλοῦνται τὴν συγχώρησιν αὐτοῦ.

34. Ὁ Θεὸς ὁμῶς θὰ τιμώρησῃ αὐτούς ὅταν ἀπομακρύνωσι τοὺς πιστοὺς ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ· τῆς Μέκκας, καίπερ μὴ ὄντες φύλακες αὐτοῦ· διότι φύλακες τοῦ ἱεροῦ τεμένους εἶναι μόνον οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον· ἄλλ' οἱ πλείστοι δὲν γινώσκουσι τοῦτο.

35. Ἦ ἐν τῷ ἱερῷ οἴκῳ προσευχὴ αὐτῶν συνίστατο εἰς συριγαὸν τινα καὶ χειροκροτήσεις². Θὰ ἀκούσωσι τοὺς ἐξῆς λόγους· «Λάβετε τὴν ποιήν τῆς ἀσεβείας ὑμῶν!»

36. Οἱ ἄπιστοι καταδαπανῶσι τὴν περιουσίαν αὐτῶν, ὅπως ἀπομακρύνωσι τοὺς ἄλλους τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου· θὰ καταφθείρωσι τὴν περιουσίαν αὐτῶν. Πικρὰ δὲ μετάνοια ἔσται ὁ καρπὸς αὐτῶν, καὶ θὰ ἡττηθῶσιν.

37. Οἱ ἄπιστοι ἐνωθήσονται ἐν τῇ Γεέννῃ.

38. Ὁ Θεὸς θὰ διαχωρίσῃ τὸ φαῦλον ἀπὸ τοῦ καλοῦ, θὰ ἵπισω-

¹ Ἦτοι εἰς τὴν Μέκκην. Ὁ Μωάμεθ ἐνταῦθα ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς Μουχαδζερῖν, ἐπὶ λαθὴ πρὸς τοὺς ὁπαδοὺς ἐκείνους οἵτινες ἠκολούθησαν αὐτὸν μεταναστεύοντα ἐκ Μέκκας εἰς Μεδίνην.

² Οἱ πολυθεσταὶ ἔκαμον τὴν ταραχὴν ταύτην ἵνα ἐνοχλῶσι τὸν Μωάμεθ εἰς τὰς προσευχὰς του.

ρεύση ἐπ' ἀλλήλων τοὺς κακοὺς, θὰ ποιήσῃ ἐξ αὐτῶν δέσμην καὶ θὰ θέσῃ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πυρᾶς τῆς Γεέννης. Τότε οἱ φαῦλοι ἀπόλλυνται διὰ παντός.

39. Εἰπέ τοῖς ἀπίστοις, ἐὰν θέσωσι τέρμα εἰς τὰς ἀσεβείας αὐτῶν, ὁ Θεὸς θὰ τοῖς συγχωρήσῃ τὸ παρελθόν, ἀλλ' ἐὰν ἐκ νέου ὑποπέσωσιν εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ἅς λάβωσιν ὡς παράδειγμα τοὺς ἀρχαίους λαοὺς.

40. Πολεμεῖτε αὐτοὺς μέχρις οὐ δὲν θὰ ὑπάρχῃ πλέον πειρασμός· μέχρις οὐ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἄλλη θρησκεία ἢ τοῦ μόνου Θεοῦ. Ἐὰν θέσωσι τέρμα εἰς τὴν ἀσεβειαν αὐτῶν, ὁ Θεὸς βεβαίως ἐφορᾷ τὰς πράξεις αὐτῶν.

41. Ἐὰν στρέψωσι τὰ νῶτα, γινώτε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μεθ' ὑμῶν. Ὁσος προστάτης καὶ ὑπερασπιστής!

42. Γινώτε ὅτι, ὅπότεν λαφυραγωγήσητε, τὸ πέμπτον ἀνήκει τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ, τοῖς συγγενέσι, τοῖς ὀρφανοῖς, τοῖς πένησι, τοῖς ὁδοιπόροις, ἐὰν πιστεύητε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ὃ, τι ἀπεκαλύψαμεν τῷ δούλῳ ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Διακρίσεως, ἡμέραν τῆς συναντήσεως τῶν δύο στρατιῶν. Ὁ Θεὸς εἶναι παντοδύναμος.

43. Μνήσθητε τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν σεῖς εἶχετε στρατοπέδους· πλεσίον τῆς κοιλάδος, οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν μακρὰν αὐτῆς καὶ τὸ Καραβάνιον¹ κατωτέρω. Ἐὰν ἠθέλατε ἀναλάβει ἀμοιβαίως ὑποχρεώσεις, δὲν ἠθέλατε ἐκπληρώσει αὐτάς, φοβούμενοι τὸ πολυἀριθμὸν τοῦ ἐχθροῦ· ἀλλ' ὡς ἐκ τύχης, εὗρέθητε ἡνωμένοι, ἵνα ὁ Κύριος ἐκπληρώσῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ προαπορρασιθὲν ἔργον.

44. Ἴνα ἀπολεσθῇ ὁ μέλλων ἀπολεσθῆναι διὰ τινος προφανοῦς σημείου πεμφθέντος ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἵνα ζήσῃ ὁ μέλλων ἐπιζῆσαι διὰ τοῦ ἰδίου σημείου. Ὁ Κύριος ἀκούει καὶ γινώσκει τὰ πάντα.

45. Μνήσθητι, ὦ Μωάμεθ, ὅτι ὁ Θεὸς ἐδείξε σοὶ καθ' ὕπνου εὐἀριθμὸν τὸν ἐχθρικὸν στρατόν. Ἐὰν ἐδείκνυέ σοι αὐτὸν ἰσχυρότερον, ἠθέλατε ἅπαντες δειλιάσει καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θὰ ἐγεννῶντο συζητήσεις· ἀλλ' ὁ Θεὸς διεφύλαξεν ὑμᾶς. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀνθρώπων.

46. Ὅτε εὗρέθητε κατέναντι τοῦ ἐχθροῦ, ὁ Θεὸς κατέδειξεν αὐτὸν εὐἀριθμὸν. Ἐπραξε δὲ τοῦτο ἵνα ἐκπληρώσῃ τὸ ἔργον τῆς θείας αὐτοῦ βουλήσεως. Εἰς αὐτὸν θὰ καταλήξῃ τὸ πᾶν.

47. Ὡ πιστοὶ! εὐρισκόμενοι ἐνώπιον ταγματῶν στρατιωτῶν, ἔστω ἀδιάσειστοι, καὶ μνημονεύετε ἀπαύστως τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἵνα εὐδοκήσῃτε.

48. Ὑπακούετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ· μὴ περικαλεῖτε συζητήσεις καθότι αὐταὶ θὰ καταβάλλωσι τὸ θάρρος ὑμῶν καὶ

¹ Ἐμποροὶ Κορεϊστῆται συνοδεύοντες τοὺς ταξιδεύοντας χάριν ἀσφαλείας εἰς ἐρήμους τῆς Ἀραβίας.

ὅα ἀφαιρέσωσιν ἀφ' ὑμῶν τὴν ἐπιτυχίαν. Ἐγκαρτερεῖτε, διότι ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ τῶν ἐγκαρτερούντων.

49. Μὴ ποιεῖτε ὡς οἱ ἐξελθόντες τῶν οἰκιῶν των ἐν Μένιχα μετὰ στόμφου καὶ ἐπιδείξεως, ἵνα ἀπομακρύνωσι τὸν λαὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος γινώσκει τὰς πράξεις αὐτῶν.

50. Ὁ Σατανᾶς προπαρεσκεύασεν ἤδη τὰ ἔργα του, εἰπὼν αὐτοῖς· σήμερον εἰσθε ἀήττητοι, ἐγὼ ἐπικούρος ὑμῶν. Ἄλλ' ὅτε ἦλθον εἰς ἀντιπαράταξιν αἱ δύο στρατιαί, στρέψας τὰ νῶτα, εἶπεν· ἀπαλλάττωμαι πάσης ὑποχρεώσεως, βλέπω ὅτι σεῖς δὲν βλέπετε· φοβοῦμαι τὸν Θεόν, οὗτινος αἱ τιμωρίαι εἶναι φρικώδεις.

51. Εἶπον τότε οἱ ὑποκριταὶ καὶ οἱ ἀσθενεῖς τὴν καρδίαν· ἡ πίστις ἐτύφλωσεν αὐτοὺς. Ἄλλ' ὅστις ἐλπίζει εἰς τὸν Θεόν, γινώσκει ὅτι οὗτος εἶναι ἰσχυρὸς καὶ σοφός.

52. Οἷον θέαμα, ὅταν οἱ Ἄγγελοι ἀφαιρῶσι τὴν ζωὴν ἀπὸ τοῦ ἀπίστου! τύπτουσιν αὐτοὺς εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὰς πλευράς, κρίζοντες· πορεύθητε ἵνα δοκιμάσῃτε τὴν ποινὴν τοῦ πυρός.

53. Ἡ ποινὴ αὕτη εἶναι ἔργον τῶν χειρῶν σας, διότι ὁ Θεὸς δὲν καταπιέζει τοὺς δούλους αὐτοῦ.

54. Ἡ τύχη αὐτῶν ὁμοιάζει πρὸς τὴν τοῦ οἴκου Φαραὼ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀπίστων. Ὁ Θεὸς ἔνεκεν τῆς ἀσεβείας των ἐξωλόθρευσεν αὐτοὺς. Ὁ Κύριος εἶναι κραταῖος καὶ φρικτός· εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ.

55. Ὁ Θεὸς δὲν μεταβάλλει τὰγαθὰ εἴτινα ἐπιδαψιλεύει τοῖς ἀνθρώποις, ἐνόσω δὲν μετατραπῇ ἡ καρδιά αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ εἰς τὸ πονηρόν. Ὁ Κύριος ἀκούει καὶ ἐπιβλέπει τὰ πάντα.

56. Ἡ τύχη αὐτῶν ὁμοιάζει πρὸς τὴν τοῦ οἴκου Φαραὼ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ, τῶν διαφυσάντων τὰ σημεῖα τοῦ Κυρίου των. Ἐξηφανίσαν αὐτοὺς διὰ τὰς ἀνομίας των, καταποντίσαντες τοὺς ἀνδρας τοῦ Φαραὼ· οἱ πάντες ἦσαν ἀσεβεῖς.

57. Οἱ ἀχάριστοι, καὶ οἱ οὐδόλως πιστεύοντες, θεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὡς τὰ χεῖριστα τῶν ὄντων.

58. Καθὼς καὶ ἐκεῖνοι, μεθ' ὧν ἐσυνθηκολογήσατε καὶ οἵτινες παραβαίνουσι συχνὰ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, καὶ δὲν φοβοῦνται τὸν Θεόν.

59. Ἐὰν δυνήθῃς νὰ αἰχμαλωτίσῃς αὐτοὺς ἐν τῇ μάχῃ, ἐξωλόθρευσον διὰ τῆς τιμωρίας των τοὺς ἀκολουθήσαντας αὐτοὺς, ἵνα σκεφθῶσι.

60. Ἐὰν ὑποπτεύῃσαι προδοσίαν τινὰ παρὰ τίνος λαοῦ, ἀπόδος αὐτῷ τὰ παραπλήσια. Ὁ Θεὸς δὲν ἀγαπᾷ τοὺς προδότας.

61. Μὴ φρονῇς ὅτι θὰ ὑπερισχύσωσιν οἱ ἄπιστοι· καλῶς δὲν δύναται νὰ ἐξασθενίσῃς τὴν ἰσχύϊν τοῦ Θεοῦ.

62. Ὅθεν ἐξεγείρατε πάσας τὰς δυνάμεις ὑμῶν, ὅπως φοβήσῃτε τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ὑμετέρους, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκεῖνους· οὐδε ὑμεῖς μὲν οὐκ οἶδατε, γινώσκει δὲ ὁ Κύριος. Ὅσα δαπανήσῃτε εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον θὰ ἀποδοθῶσιν ὑμῖν καὶ δὲν θὰ ἀδικηθῇτε.

63. Ἐὰν κλίνωσι πρὸς τὴν εἰρήνην, δέχθητε αὐτὴν καὶ ἐμπιστευ-
θητε εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἀκούει καὶ οἶδε τὰ πάντα.

64. Ἐὰν σὲ ἀπατήσωσιν, ἀρκεῖ σοι ὁ Θεός. Οὗτος ἐπιληφθήσεται
τῆς προστασίας σου μετὰ τῶν πιστῶν ἀπάντων. Οὗτος ἦνωσε τὰς καρ-
δίας αὐτῶν. Καὶ ἂν ᾔθελες καταδαπανῇσαι ἅπαντα τὰ πλοῦτή τῆς
γῆς, δὲν θὰ ἐπετύγχανες τούτου· ὁ Θεὸς ὁμῶς ἦνωσεν αὐτούς, διότι
εἶναι ἰσχυρὸς καὶ σοφός.

65. ὦ προφῆτα! ἀρκεῖ σοι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν πιστῶν
ὁπαδῶν σου.

66. ὦ προφῆτα! παρόρμα τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν μάχην. Εἴκοσιν ἄν-
δρες ἰσχυροὶ ἐκ τῶν πιστῶν θὰ καταβάλωσι διακοσίους ἀπίστους. Ἐκα-
τὸν δὲ, θὰ νικήσωσι χιλίους ἀπίστους, καθότι οἱ τελευταῖοι εἰσι λαὸς
ἀπερίσκεπτος.

67. Ἰδοὺ ὅτι ὁ Θεὸς ἀνακουρίζει ὑμᾶς εἰς τὸ ἔργον, καθόσον γινώ-
σκει ὅτι εἰσθε ἀδύνατοι. Ἐκατὸν ἰσχυροὶ ἄνδρες ἐξ ὑμῶν θὰ νικήσωσι
διακοσίους ἐχθρούς, καὶ χίλιοι θὰ θριαμβεύσωσι κατὰ δισχιλίων, διὰ
τῆς ἀδείας τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Κύριος ἔσται μετὰ τῶν ἐγκαρτερούντων.

68. Οὐδεὶς ἐκ τῶν προφητῶν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ ζωγήσῃ ἐν τῇ γῇ
ἄνευ σφαγῶν. Ἐπιθυμεῖτε τάγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλ' ὁ Θεὸς
ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ ὑμῖν τάγαθὰ τῆς μελλούσης ζωῆς. Ὁ Κύριος εἶναι
κραταῖος καὶ σοφός.

69. Ἐὰν δὲν ὑπίστατο ἡ προηγουμένη ἄδεια τοῦ Θεοῦ, ἠθέλατε
ἀποτίσει ὅ,τι ἐλάβετε, δι' ἐπωδύνου τιμωρίας.

70. Τρέφεσθε ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἅτινα νομίμως ἐκυριεύσατε παρὰ τοῦ
ἐχθροῦ, καὶ φοβήθητε τὸν Κύριον. Ὁ Θεὸς εἶναι μακρόθυμος καὶ ἐλεήμων.

71. ὦ προφῆτα! εἰπέ εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ὅτινες εὕρισκονται εἰς
χειρὰς σου· ἔὰν ὁ Θεὸς ἴδῃ καθαρὰν τὴν καρδίαν ὑμῶν, θὰ δώτῃ ὑμῖν
πολυτιμότερα πλοῦτή τῶν ἀφαιρεθέντων, καὶ θὰ συγχωρήσῃ τὰς ἁνο-
μίας ὑμῶν, καθότι εἶναι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων.

72. Ἐὰν οἱ αἰχμαλῶτοι ζητήσωσι νὰ σ' ἐπιβουλευθῶσι, πράττουσι
τοῦτο, διότι ἐπεβουλευθήσαν ἤδη τὸν Θεόν. Γινώσκεις ὅτι οὗτος παρέ-
δωκεν αὐτοὺς εἰς χειρὰς σου καὶ ὅτι ὡς σοφός οἶδε τὰ πάντα.

73. Οἱ πιστοὶ, οἱ ἐγκαταλείψαντες τὰς ἐστίας αὐτῶν ὅπως πολεμῇ-
σωσι διὰ τῆς παρουσίας των καὶ ἀτομικῶς κατὰ τὸν ὑπὲρ πίστεως πό-
λεμον, καὶ ὅσοι προσέφερον ἐν μέσῳ αὐτῶν ἄσυλον εἰς τὸν Προφῆτην,
συνδραμόντες αὐτὸν εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ, θὰ θεωρηθῶσιν ὡς πλησιέστεροι
συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους. Οἱ δὲ πιστεύσαντες, χωρὶς νὰ μεταναστεύ-
σωσι, δὲν θὰ συμπεριληφθῶσι μετὰ τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν ὑμῶν
ἐφ' ὅσον δὲν ἐγκαταλείπουν καὶ αὐτοὶ τὰς ἐστίας αὐτῶν. Ἀλλ' ἔὰν ἐπι-
καλεσθῶσι τὴν ἀρωγὴν σου ἕνεκα τῆς πίστεως, παραχώρησον αὐτῇν·
ἀρκεῖ νὰ μὴ ᾔναι ἐναντίον τῶν συμμάχων σας. Ὁ Θεὸς ἐφορᾷ εἰς τὰς
πράξεις ὑμῶν.

74. Οἱ ἄπιστοι βοηθοῦσιν ἀλλήλοις· ἐὰν καὶ ὑμεῖς δὲν πράττετε τὸ αὐτὸ, ἡ χώρα ὑμῶν θὰ πλημμυρήσῃ ταραχῶν καὶ μεγίστων κακῶν.

75. Οἱ πιστεύσαντες καὶ ἐγκαταλείψαντες τὰς ἐστίας αὐτῶν ὅπως πολεμήσωσιν ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὅσοι προσέφερον ἄσυλον καὶ συνέδραμον τὸν Προφήτην, εἰσὶν οἱ ἀληθεῖς πιστοί. Τούτους δικαίως ἀναμένει ἡ συγχώρησις τοῦ Κυρίου καὶ γενναῖα εὐεργετήματα.

76. Οἱ πιστεύσαντες καὶ ἀκολούθως μεταναστεύσαντες, μαχόμενοι ὑπὲρ πίστεως, ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κοινωνίας ὑμῶν· ἀλλ' οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς εἶναι πλησιέστεροι αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς. Οὕτω γέγραπται ἐν τῇ Βίβλῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Κύριος γινώσκει τὰ πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ¹

Ἐν Μεδίῳ. Ἐδάφια 130.

Ἐν ὁρόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Διεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ πρὸς τοὺς συνθηκολογήσαντας πολυθεῖστας, ἀπαλλαγῇ. Ἰδοὺ δὲ ἡ διακήρυξις.

2. Περιγηθήτε τὴν γῆν ἐπὶ τέσσαρας μῆνας ἀνενόχληται, καὶ μάθετε ὅτι δὲν θὰ ὑπερισχύσητε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὅτι ὁ Θεὸς θὰ καλύψῃ δι' αἵσχους τοὺς ἀπίστους.

3. Ἰδοὺ ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀπευθυνθεῖσα διακήρυξις διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν τῆς ἱερᾶς προσκυνήσεως. Ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ εἰσὶν ἐλεύθεροι πάσης ὑποχρεώσεως πρὸς τοὺς πολυθεῖστας. Ἐὰν μετανοήσητε, θὰ ἔναι δι' ὑμᾶς μᾶλλον ὠφέλιμον· ἐὰν ὅμως στρέψῃτε τὰ νῶτα, γινώτε ὅτι δὲν θὰ ὑπερισχύσητε κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀνάγγειλον τὴν ὁδυνήραν τιμωρίαν εἰς τοὺς ἀπίστους.

4. Τοῦτο ὅμως δὲν ἀποβλέπει πρὸς τοὺς πολυθεῖστας ἐκείνους μεθ' ὧν ἐσυνθηκολογήσατε, καὶ οἵτινες δὲν παρεβίασαν τὴν συνθήκην αὐτῶν, οὔτε συνέδραμόν τινα ἐναντίον ὑμῶν. Τηρήσατε πιστῶς τοὺς μετ' αὐτῶν

¹ Τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἐπιγράφεται καὶ «ἀπαλλαγῇ» διότι παρεχωρήθη 4 μηνῶν προθεσμία εἰς τοὺς ἀπίστους, μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ὁποίων οἱ πιστοὶ θὰ ἐπράττον ὅ,τι ἐβούλοντο κατ' αὐτῶν.

συμπεφωνημένους ὄρους μέχρι τῆς ὀρισμένης προθεσμίας. Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

5. Ὅταν παρέλθωσιν οἱ ἱεροὶ μῆνες¹, τότε φονεύετε τοὺς πολυθεῖστας ὅπου ἂν συναντήσητε, ζωγραφεῖτε δὲ πολιορκοῦντες καὶ ἐνεδρεύνοντες αὐτούς. Ἐὰν ἡμῶς μετανοήσωσιν, ἐὰν τηρήσωσι τὴν προσευχὴν, ἐὰν ἐλεήσωσιν, ἄφετε αὐτοὺς ἐλευθέρους, καθότι ὁ Θεὸς εἶναι μακρόθυμος καὶ ἐλεήμων.

6. Ἐάν τις τῶν πολυθεῖστων ζητήσῃ παρὰ σοῦ ἄσυλον, δός αὐτῷ, ἵνα ἀκούσῃ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔπειτα ὁδήγησον αὐτὸν εἰς μέρος ἀσφαλές. Τοῦτο σοὶ ἐντέλλεται, καθότι οὗτοί εἰσι λαὸς ἀδαής.

7. Πῶς δύναται νὰ ὑπάρχῃ συνθήκη μεταξὺ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ καὶ τῶν πολυθεῖστων, ἐκτὸς μόνον μετ' ἐκείνων μεθ' ὧν ἐσυνηκολογήσατε πλησίον τοῦ ἱεροῦ τεμένους; Ἐὰν μεταχειρίζωνται ὑμᾶς ἐιλικρινῶς, οὕτω μεταχειρίσθητε καὶ ὑμεῖς αὐτούς. Ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

8. Πῶς θὰ τηρήσωσι τὴν συνθήκην ταύτην; Ἐὰν ἦναι ἀνώτεροι, δὲν σέβωνται οὔτε τὴν ἐξ αἱματος συγγένειαν, οὔτε τὴν συμφωνηθεῖσαν συμμαχίαν· συγκατανεύουσιν εἰς ταύτην διὰ τῶν χειλέων, παρὰ τὴν θέλησιν τῆς καρδίας των. Οἱ πλεῖστοι δ' αὐτῶν εἶναι ἐγκληματίαι.

9. Ἐκποιοῦσιν εὐτελῶς τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, παρορμῶντες τοὺς ἄλλους νὰ ἐκκλίνωσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου. Ὅποια βδελυρὰ πράξεις!

10. Οὐδόλως θέλουσι σεβασθῇ τὴν ἐξ αἱματος συγγένειαν, οὔτε τὴν ὁμολογηθεῖσαν συμμαχίαν, οὔτε τὰς μετὰ τῶν πιστῶν συναλλαγὰς αὐτῶν, διότι εἶναι ἀσεβεῖς.

11. Ἄλλ' ἐὰν μετανοήσωσιν, ἐὰν τηρήσωσι τὴν προσευχὴν, ἐλεοῦντες, ἔσονται τότε ἀδελφοὶ ὑμῶν ἐν θρησκείᾳ. Ἡμεῖς σαφῶς ἐξηγοῦμεν τὰς ἐντολὰς ἡμῶν εἰς τοὺς ἐννοοῦντας αὐτάς.

12. Ἐὰν ὁμῶς μετὰ τὴν συνομολογηθεῖσαν συνθήκην, παραβιάζοντες τὸν ὄρκον αὐτῶν, προσβάλωσι τὴν ὑμέτεραν πίστιν, φονεύετε τότε τοὺς ἱεροφάντας τῶν ἀπίστων. (καθότι δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει ἱερὸς ὄρκος), ἵνα παύσωσι τὰς κακώσεις αὐτῶν.

13. Μήπως δὲν θὰ πολεμήσῃτε κατὰ λαοῦ ἐξομώσαντος καὶ προθυμοποιουμένου νὰ ἀποπέμψῃ τὸν ὑμέτερον προφήτην; Οὗτοι ὑπῆρξαν οἱ προαδικήσαντες· θὰ φοβηθῆτε αὐτούς; Τῷ Θεῷ ὀφείλεται πλεיותרος φόβος, ἐὰν ἦσθε πιστοί.

14. Πολεμεῖτε αὐτούς, ὅπως ὁ Θεὸς τοὺς τιμωρήσῃ διὰ τῶν ἰδίων σας χειρῶν καὶ κατασχύνῃ αὐτούς, ἀναδείξῃ δὲ ὑμᾶς νικητάς των, καὶ θεραπεύσῃ τὴν καρδίαν τῶν πιστῶν.

15. Καὶ ὅπως ἐκμηδενισθῇ ἡ ὀργὴ ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν ἀπίστων. Ὁ Θεὸς συγχωρεῖ ὅντινα βούλεται· εἶναι πανεπιστήμων καὶ σοφός.

16. Φρονεῖτε ὅτι θὰ ἐγκαταλειφθῆτε, ὥς νὰ μὴ ἐγίνωσκεν ὁ Θεὸς τίνες

¹ Οἱ τέσσαρες σεληνιακοὶ μῆνες, Σιαβάλ, Ζουλκαδέ, Ζουλχετζέ καὶ Μοχάρρεμ.

μεταξύ ὑμῶν ἀγωνίζονται, αἰτοῦντες τὴν συμμαχίαν μόνον τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ καὶ τῶν πιστῶν; Ὁ Κύριος ἔγνω τὰς πράξεις ὑμῶν.

17. Οἱ πολυθείστοι δὲν πρέπει νὰ ἐπισκέπτονται τὰ ἱερὰ τεμένη τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ αὐτοὶ οὗτοι ὁμολογοῦσι τὴν ἰδίαν ἀπιστίαν. Τὰ ἔργα των θὰ ἐκμηδενισθῶσι, καὶ αὐτοὶ θὰ μείνωσιν ἐν τῷ πυρὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

18. Τοὺς ναοὺς τοῦ Θεοῦ, μόνον οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν ὀφείλουσι νὰ ἐπισκέπτονται, καὶ οἱ τηροῦντες τὰς προσευχάς, καθὼς καὶ οἱ ἐλεήμονες καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον. Οἱ τοιοῦτοι ἴσως κατευθυνθῶσιν ἐν εὐθείᾳ ὁδῷ¹.

19. Θὰ τάξετε τοὺς ὑδροφόρους, οἵτινες ὕδωρ κομίζοντες τοῖς προσκυνηταῖς ἐπισκέπτονται τὸ ἱερὸν Προσευκτήριον, ἐν ἰσῇ μαίρᾳ πρὸς ἐκεῖνον ὅστις πιστεύει εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν καὶ μάχεται ὑπὲρ πίστεως; Οὐχί, οὗτοι δὲν θὰ ἦναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ὁ Κύριος δὲν ὁδηγεῖ τοὺς κακοὺς.

20. Οἱ ἐγκαταλείψαντες τὴν χώραν αὐτῶν καὶ μαχόμενοι θυσιάζοντες ἑαυτοὺς καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν ὑπὲρ πίστεως, θὰ καταλάβωσιν ὑψηλότερον βαθμὸν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ θὰ ἦναι μακάριοι.

21. Ὁ Κύριος ἐπαγγέλλεται αὐτοῖς μακροθυμίαν καὶ τὴν διὰ κήπων ἀνταμοιβήν, ἐνθα θὰ τέρπωνται αἰωνίως.

22. Θὰ μείνωσιν ἐν αὐτοῖς αἰωνίως, καθότι ὁ Θεὸς διαθέτει ἀπειροὺς ἀμοιβάς.

23. Ὡ πιστοὶ! ἔστε μακρὰν τῶν γονέων ὑμῶν, ἐὰν οὗτοι προτιμῶσι τὴν ἀπιστίαν τῆς πίστεως. Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τοῦτο εἶναι ἀσεβεῖς.

24. Εἰπέ· ἐὰν οἱ πατέρες καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν, οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ γυναῖκες ὑμῶν, οἱ συγγενεῖς καὶ τὰ πλοῦτη ἅτινα ἀπεκτήσατε, καὶ τὸ ἐμπόριον οὐτινος ἢ καταστροφὴ σᾶς πτοεῖ, καὶ τὰ οἰκήματα ἐν οἷς ἐντρυφεῖτε ἦναι ὑμῖν τιμωφέστερα τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ καὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, τότε ἀναμένετε ὅπως ἐρχόμενος ὁ Κύριος συμπληρώσῃ μόνος τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς δὲν κατευθύνει τοὺς φαύλους.

25. Εἰς πλείστας περιστάσεις συνέδραμεν ὑμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Χουνάιν², ὅποτε εἰσθε νῦν χαριστημένοι ὡς ἐκ τῆς πληθύος ὑμῶν, ἥτις ὅμως κατ' οὐδὲν σᾶς ὠφέλησεν. Ὅσον εὐρύχωρος καὶ ἂν ἦναι ἡ γῆ, ἥτο δι' ὑμᾶς στενόχωρος καθ' ἣν ἡμέραν στρέψαντες τὰ νῦτα, ἐτράπητε εἰς φυγὴν.

26. Ἐπειτα ἐπεσκήσεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς προστασίας του τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ καὶ τοὺς πιστοὺς, ἐκπέμψας ἄοράτους δι' ὑμᾶς δυνάμεις καὶ τιμωρήσας τοὺς μὴ πιστευόντας. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀπίστων.

¹ Τὸ ἐπίρρημα ἴσως ἐτέθη ἐπιτηδὲς ἵνα προῆσθαι τοὺς εἰδωλολάτρους, καθότι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πιστοὶ Μουσουλμάνοι δὲν εἶναι βέβαιοι ἂν θὰ κατευθυνθῶσιν ἐν ὁδῷ δικαίᾳ.

² Ἡ Χουνάιν εἶναι κοιλὰς καὶ κλειμένη τρεῖς λεύγας μακρὰν τῆς Μεκκας πρὸς τὸ Τάιφι. Ἐν αὐτῇ συνεκροτήθη μάχη κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς Ἑγείρας, κληθεῖσα «Μάχη τῆς Χουνάιν».

27. Ἀκολούθως θὰ συγχωρήσῃ ὁ Θεὸς ὄντινα θέλει, διότι εἶναι μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

28. Ὡ πιστοὶ! οἱ ἐξομοιοῦντες τὸν Θεὸν πρὸς ἐτέρας θεότητας εἰσὶ βέβηλοι, καὶ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους τούτου δὲν πρέπει νὰ πλησιάσωσιν εἰς τὸ ἱερόν Προσευκτήριον. Μὴ φοβῆσθε τὴν πενίαν, ὁ Θεὸς θὰ πλουτίσῃ ὑμᾶς μὲ τοὺς θησαυροὺς τῆς χάριτος αὐτοῦ, καθότι οὗτος εἶναι πολυμαθὴς καὶ σοφός.

29. Πολεμεῖτε ἐναντίον τοῦ μὴ πιστεύαντος εἰς τὸν Θεόν, οὐδ' εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν καὶ μὴ θεωροῦντος ἀθέμιτον ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ ἀπηγόρευσαν· πολεμεῖτε δ' ἐπίσης ἐναντίον τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν Χριστιανῶν, ὅτινες δὲν πρεσβεύουσι τὴν πίστιν τῆς ἀληθείας. Πολεμεῖτε κατ' αὐτῶν ἕως οὗ πάντες ἀνεξαίρετως ἀποτίσωσι τὸν φόρον καὶ ταπεινωθῶσιν.

30. Οἱ Ἑβραῖοι λέγουσιν ὅτι ὁ Ἑσδρας εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Οἱ Χριστιανοὶ ὑποστηρίζουσιν ὅτι ὁ Μεσίας εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἰδοὺ ὑποὶ λόγοι ἐξέρχονται ἐκ τῶν χειλέων αὐτῶν. Ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἡπίστους. Ὁ Θεὸς ἅς καταστρέψῃ αὐτοὺς. Πόσον ψευδονται!

31. Ἐλάτρευσαν μᾶλλον ὡς Θεὸν τοὺς ραββίνους, τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν Μεσίαν, υἱὸν τῆς Μαριᾶμ, ἢ αὐτὸν τὸν Κύριον, καίπερ διταχθέντες καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἵνα μὴ ὑπηρετῶσιν εἰμὴ μόνον τὸν Θεόν, διότι πλὴν αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἄλλος. Μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ αἱ ἄλλαι θεότητες πρὸς ἃς τὸν ἐξομοιοῦσι.

32. Προσπαθοῦτε νὰ σβέσωσι διὰ τοῦ στόματος αὐτῶν τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὁ Θεὸς θὰ καταστήσῃ φαινοτέρην τὴν λάμψιν αὐτοῦ, εἰς πείσμα τῶν ἀπίστων.

33. Ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ μὲ δὴγίας καὶ μὲ τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν, ἵνα ἐξάρῃ αὐτὴν ὑπεράνω πاصῶν τῶν ἄλλων, εἰς πείσμα τῶν πολυθειστῶν.

34. Ὡ πιστοὶ! πλείστοι τῶν ραββίνων καὶ ἱερέων καταστρέφουσι τὰ πλοῦτη τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ ματαίῳ, παρεκκλίνοντες τὸν λαὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου. Προανάγγειλον ἐπώδυνον τιμωρίαν εἰς τοὺς συσσωρευόντας χρυσὸν καὶ ἄργυρον, τὸν ὅποιον δὲν δαπνῶσιν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.

35. Καθ' ἣν ἡμέραν ἀναφλεχθῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸ πῦρ τῆς Ἰέννης, δι' αὐτοῦ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου θὰ ἐγχαραχθῶσιν ἐπὶ τοῦ μετώπου, ἐπὶ τῶν πλευρῶν, ἐπὶ τῆς ράχους αὐτῶν πύρινα σημεῖα, καὶ θὰ εἰπωσιν αὐτοῖς· Ἰδοὺ, δοκιμάσατε ὅτι συνεσωρεύσατε διὰ τὴν ψυχὴν ὑμῶν.

36. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μηνῶν εἶναι δώδεκα, ὡς διέταξεν ὁ Θεὸς καὶ ὡς ἀναφέρουσιν αἱ αἰώνιοι δέλτοι¹ τοῦ Κυρίου ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐδημιούρ-

¹ Αἱ αἰώνιοι δέλτοι, ἧτοι τὸ πινάκιον, συνέκειντο ἐκ λευκοῦ μαργαρίτου ἐκτεταμένον ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν καὶ ἀπὸ τῆς γῆς μέχρις οὐρανοῦ. Ἐν αὐτοῖς ἦσαν γε

γῆσε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν. Τέσσαρες ἐξ αὐτῶν εἶναι ἱερεῖς, εἶναι οἱ τῆς πίστεως. Ἐν τῷ διαστήματι δ' αὐτῶν μὴ ἀδικῆτε ἑαυτοὺς, ἀλλὰ καταπολεμεῖτε τοὺς πολυθεῖστας ἅπαντας καθὼς καταπολεμοῦσι καὶ αὐτοὶ ὑμᾶς καθ' ὅλον τὸν χρόνον, καὶ γινώτε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ τῶν φοβουμένων αὐτόν.

37. Ἡ μεταφορὰ τῶν ἱερῶν μηνῶν εἰς ἄλλην ἐποχὴν εἶναι ὑπερτάτη ἀπιστία. Οἱ ἄπιστοι εὐρίσκονται εἰς πλάνην, καθόσον τὸ ἐπιτρέπουναι τὸ ἐν ἔτος καὶ τὸ ἀπαγορεύουναι κατὰ τὸ ἕτερον διὰ τὴν συμπληρώσασιν τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν οὗς ὁ Θεὸς καθιέρωσε, καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐπιτρέπουναι ὅτι ὁ Κύριος ἀπηγόρευσε. Τὰ φαῦλα αὐτῶν ἔργα δι' αὐτοὺς ἰδίως ἡτοίμασθησαν παρὰ τοῦ Σατανᾶ, καθότι ὁ Θεὸς δὲν κατενόησε τοὺς ἀπίστους.

38. Ὡ πιστοὶ! τί συνέβη ὑμῖν ὅταν σᾶς εἶπον «μάχεσθε ὑπὲρ πίστεως;» Ἐφάνητε βαρεῖς καὶ ὡς προσηλωμένοι ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐπρωτίζετε τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου τούτου ἅντι τῆς μελλούσης· αἱ ἀπολαύσεις τοῦ βίου τούτου εἶναι μηδαμινὰ παραβαλλόμεναι πρὸς τὰς τοῦ μέλλοντος.

39. Ἐὰν δὲν σπεύσῃτε εἰς τὴν μάχην, ὁ Θεὸς θὰ τιμωρήσῃ ὑμᾶς διὰ σκληρῶν βασάνων, θὰ ἀντικαταστήσῃ ὑμᾶς δι' ἑτέρου λαοῦ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ βλάψῃτε, διότι ὁ Κύριος εἶναι παντοκράτωρ.

40. Ἐὰν δὲν συνδράμῃτε τὸν Προφήτην, ὁ Θεὸς θὰ συνδράμῃ αὐτόν, ὡς τὸν συνδράμειν ὅτε οἱ ἄπιστοι ἐξεδιώξαν αὐτόν ἔχοντα ἕνα μόνον μεθ' ἑαυτοῦ¹. Ἀμφότεροι ἦσαν ἐντὸς ἅντρου καὶ οὗτος εἶπεν εἰς τὸν συνέταιρόν του· «Μὴ λυποῦ καθότι ὁ Θεὸς εἶναι μεθ' ἡμῶν.» Ἐξέπεμψε τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἄνωθεν, ἣν ὑπεσπρήριξε διὰ τῶν ὀπλίων αὐτοῦ, ταπεινώσας τὸν λόγον τῶν ἀπίστων. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἁνώτερος. Ὁ Κύριος εἶναι κραταίως καὶ σοφός.

41. Ἐλαφροὶ ἢ φέροντες βάρος², πορευόμενοι, μάχεσθε ὑπὲρ πίστεως θυσιαζόντες πλοῦτόν καὶ ὑμᾶς αὐτούς. Τοῦτο ἔσται μᾶλλον ὠφέλιμον, ἢ ἄν ἔγνωσθε.

42. Ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τινος λίαν προσεχοῦς ἐπιτυχίας, ἢ περὶ ἐκστρατείας ὀρισμένον ἐχούσης σκοπὸν, θὰ σὲ ἡκολούθουν ἄνευ δυσκολίας³. Ἄλλ' ἡ ὁδὸς ἐφάνη αὐτοῖς μακρὰ, καὶ ἐν τούτοις ὠρρίζοντο εἰς τὸν Θεόν, λέγοντες· «Ἐὰν ἡδυνάμεθα ἡθέλαμεν ἐκστρατεύσει μετὰ σοῦ.» Μόνοι τῶν ἀπόλλυνται. Ὁ Θεὸς γινώσκει τὰ ψεῦδη αὐτῶν.

γραμμένα ἅπαντα τὰ θεσπίσματα τοῦ Θεοῦ ὡς καὶ τὰ παρελθόντα, τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα καθ' ἅπαντα τὴν αἰωνιότητα. Ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ Ἀγγέλων.

¹ Ὁ Μωάμεθ ἐσώθη ἐκ Μένκας ὁμοῦ μετὰ τὸν Ἀδου-Βέκρ.

² Δηλαδῆ, ἐπιπτοι ἢ πεζοὶ, ἐκασίως ἢ μὴ, θωρακιστοὶ ἢ ἐλαφροὶ ὀπλισμένοι.

³ Πρόκειται περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Ταβούκ, πόλεως κεκμένης μεταξύ Μεδ'νης καὶ Δαμασχοῦ, συμφορῆς κατὰ τὴν ἑνάτην ἔτος τῆς Ἐγείρας κατὰ τῶν Ἑλλήνων, καθ' ἣν ὁ Μωάμεθ ἦτο ἐπὶ κεφαλῇς τριάντα περίπου χιλιῶν ἀνδρῶν.

43. Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι! διότι ἐπέτρεψε αὐτοῖς νὰ μείνωσι πρὶν ἢ ἐξακριβώσης τὴν ἀλήθειαν καὶ γνώσῃς τοὺς ψευδομένους.

44. Ὅσοι πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως δὲν θὰ ζητήσωσι παρὰ σοῦ τὴν ἄδειαν ὅπως μὴ πολεμήσωσι, μὴ θυσιαζόντες οὐδ' ἐαυτοὺς, οὐδέ τὴν περιουσίαν αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον. Ὁ Κύριος ἔγνω τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

45. Οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν θὰ ζητήσωσι παρὰ σοῦ τὴν ἄδειαν. Ἡ καρδία αὐτῶν ἀμφιβάλλει καὶ ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ ἀμφιρρέπουσι.

46. Ἐὰν διενοῦντο νὰ ἐκστρατεύωσι, θὰ προητοιμάζοντο. Ὁ Θεὸς ἡμῶς ἀπεστράφη καὶ κατέστησεν αὐτοὺς νωθροὺς, εἰπὼν· μένατε μετὰ τῶν διαμενόντων.

47. Ἐὰν ἐξεστράτευον μεθ' ὑμῶν, θὰ ἠῤῥξανον τὰς δυσχερείας σας, θὰ ἐνέσπειρον μεταξὺ ὑμῶν τὴν ἀταξίαν, θὰ ὑπεκίνουν στάσεις, διότι μεταξὺ ὑμῶν ὑπάρχουσι καὶ τινες ἀκούοντες αὐτοὺς μετὰ προσοχῆς. Ὁ Κύριος ἔγνω τοὺς ἀσεβεῖς.

48. Προσεπάθουν ἤδη ἐξ ἀρχῆς γὰ ὑποκινήσωσι στάσιν, καταστρέφοντες τὰ σχέδιά σου μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐγνώσθῃ ἡ ἀλήθεια καὶ καθ' ἣν ἐδηλώθῃ ἡ θεία βουλή, ἐναντίον τῆς θελήσεως αὐτῶν.

49. Τινὲς αὐτῶν λέγουσιν· ἀπάλλαξον ἡμᾶς τοῦ πολέμου, μὴ ἐκθέσῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Δὲν ἔπесον ἤδη οὗτοι; Ἡ Γέεννα ὅμως θὰ περιλάβῃ τοὺς ἀπίστους.

50. Ἐὰν ἐπιτύχῃς, δυσαρεστοῦνται, ἐὰν ἀποτύχῃς, λέγουσιν· ἐκ τῶν προτέρων ἐλάβομεν τὰ μέτρα ἡμῶν· ἔπειτα στρέφουσι τὰ νῶτα ἀγαλλόμενοι.

51. Εἰπέ αὐτοῖς· θὰ συμβῇ ὑμῖν ὅτι ὁ Θεὸς ὥρισεν· οὗτος εἶναι ὁ Κύριος ὑμῶν, καὶ οἱ πιστοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐμπιστεύωνται εἰς αὐτόν.

52. Εἰπέ αὐτοῖς· τί ἀναμένετε; Ἰνα ἐκ τῶν δύο ἀγαθῶν τυχὸν λάβητε τὸ ἐν; τὴν νίκην, ἢ τὸ μαρτύριον; Ἡμεῖς ἀναμένομεν ὅπως ὁ Θεὸς μόνος τοῦ σᾶς τιμωρήσῃ, ἢ διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν. Ἀναμένετε ὅθεν, καὶ ἡμεῖς ἐπίσης θὰ ἀναμένωμεν δι' ὑμᾶς.

53. Εἰπέ αὐτοῖς· προσφέρετε ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως πλοῦτη· παῦτα δὲν θὰ γείνωσι δεκτὰ, καθότι εἰσθε λαὸς φαῦλος.

54. Ὅποῖον ἄλλο πρόσκομμα ὑπάρχει ὅπως ἀπαρρίπτωνται αἱ προσφοραὶ αὐτῶν, ἢ μόνον ὅτι δὲν πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, προσευχόμενοι μετ' ἀκηδίας καὶ ἐλεσύντες μετὰ δυσαρεσκείας.

55. Μὴ σ' ἐκπλήττωσιν οὔτε τὰ πλοῦτη, οὔτε τὰ τέχνη αὐτῶν. Ὁ Θεὸς θὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ, ἡ ψυχὴ αὐτῶν θὰ ἀπολεσθῇ διὰ τῆς ἐπιμονῆς των ἐν τῇ ἀπιστίᾳ.

56. Ὁρῶουσιν εἰς τὸν Θεόν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν μερίδα σας· δὲν ἀνήκουσιν ὑμῖν, ἀλλ' εἶναι λαὸς κεχωρισμένος.

57. Ἐάν ἐπιτύχωσιν ἀσφαλές καταφύγιον, ἢ ἄντρον, ἢ ὑπόγειον, στρέψουσι τὰ νῶτα καὶ ἐν τάχει εἰσέρχονται εἰς αὐτό.

58. Τινὲς σὲ συκοφαντοῦσιν ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν ἐλεῶν. Ἐάν τοῖς δοθῶσιν, εὐχαριστοῦνται, ἐάν ὁμως τοῖς ἀρνηθῶσι ταῦτα, δυσχεραστοῦνται.

59. Διατί δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς ὅ,τι ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ τοῖς διανέμουσι; διατί δὲν λέγουσιν «ὁ Κύριος ἀρκεῖ ἡμῖν;» Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ εἴη ἐφ' ἡμῶν· ἡμεῖς τὸν Θεὸν παροῦμεν.

60. Ἀληθῶς τὰ ἐλέη εἶναι διὰ τοὺς πένητας καὶ τοὺς πτωχοὺς, διὰ τοὺς συλλέγοντας αὐτά, καὶ διὰ τοὺς ἐκ καρδίας ἀσπασθέντας τὸν Ἰσλαμισμόν, διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ τοὺς μὴ δυναμένους νὰ πληρώσωσι, διὰ τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον, καὶ διὰ τοὺς ὁδοιπόρους. Ὁ Κύριος ἐπιβάλλει ταῦτα, καὶ εἶναι ἐλεήμων καὶ σοφός.

61. Τινὲς αὐτῶν δυσφημοῦντες τὸν Προφήτην, λέγουσιν· «Εἶναι ὅλος ὦτα.» Εἰπέ αὐτοῖς· εἶναι ὅλος ὦτα πρὸς τὸ καλὸν ὑμῶν· οὗτος πιστεύει εἰς τὸν Θεὸν καὶ πιστεύεται ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν.

62. Ἡ δὲ μακροθυμία ἐπεφυλάχθη δι' ὅσους ἐξ ὑμῶν ἐπίστευσαν, ἐνῶ οἱ βλάψαντες τὸν ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ ἐξουσίαν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

63. Ὁρκίζονται ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ θεαθῆναι, καὶ ἵνα εὐχαριστήσωσιν ὑμᾶς· ὁ Θεὸς ὁμως καὶ ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ ἀξίζουσι πλεῖστον ἢ ἡ εὐχαρίστησις αὐτῇ, ἐάν ἦναι πιστοί.

64. Δὲν γινώσκουσιν ὅτι ὁ ἐναντιούμενος τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ ἔξει τὸ πῦρ τῆς Γεέννης ὡς αἰώνιον αὐτοῦ ἐνδικαίωμα;

65. Φοβοῦνται οἱ ὑποκριταὶ μήπως καταβιβασθῇ οὐρανόθεν *Σουράτα* (κεφ. τοῦ Κορανίου), καὶ ἀποκαλύψῃ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· ὑμεῖς χλευάζετε ἤδη, ἀλλ' ὁ Θεὸς θ' ἀποκαλύψῃ κατὰ τὴν φρενὴν ἡμέραν ὅ,τι φοβεῖσθε.

66. Ἐάν ἐρωτήσης αὐτοὺς περὶ τῆς αἰτίας τοῦ σαρκασμοῦ τῶν, ὅα σοὶ ἀποκριθῶσι· συνδιαλεγόμεθα μεταξύ μας ἀστεῖως. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐμπαίζετε τὸν Θεόν, τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ.

67. Μὴ προσπαθῆτε ἵνα δικαιολογηθῆτε· ἡπιστήσατε ἀφοῦ προηγουμένως ἐπίστευσάτε. Ἐάν συγχωρήσωμεν τινὰς ὑμῶν, ὅα τιμωρήσωμεν τοὺς ἄλλους, διότι εἶναι ἔνοχοι.

68. Οἱ ὑποκριταὶ καὶ αἱ ὑποκρίτριαι παροτρύνουσιν ἀλλήλους εἰς τὸ κακόν, ἀποκλίνοντες τοῦ ἀγαθοῦ καὶ κλείοντες τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἵνα μὴ δώσωσιν ἐλεημοσύνην. Λησμονοῦσι τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς λησμονεῖ αὐτούς. Οἱ ὑποκριταὶ ἐν γένει εἶναι ἀσεβεῖς.

69. Ὁ Θεὸς ἀπειλεῖ τοὺς ὑποκριτὰς, τὰς ὑποκρίτριας καὶ τοὺς ἀπίστους διὰ τῆς τιμωρίας τοῦ πυρὸς τῆς Γεέννης, ἐνθα θὰ μείνωσιν αἰώνως. Αὐτὸ εἶναι τὸ προσρισθὲν αὐτοῖς ἐνδικαίωμα. Ὁ Θεὸς κατηράσθη αὐτούς, ἀτελεύτητος δὲ βῆσανος ἐπιφυλάσσεται αὐτοῖς.

70. Διάγετε ὡς οἱ ὑμέτεροι προπάτορες, οἵτινες ἦσαν πλουσιώτεροι καὶ ἰσχυρότεροι ὑμῶν, ἔχοντες καὶ πλείοτερα τέκνα. Ὑφραίνοντο καὶ ἠγάλλοντο ἀπολαύοντες τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ τῶν, καὶ μὴ σκεπτόμενοι περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς. Καὶ ὑμεῖς ὡσαύτως εὐφραίνεσθε καὶ ἀγάλλεσθε, ὡς οἱ προπάτορες ὑμῶν. Συνδιαλέγεσθε ὡς συνδιελέγοντο καὶ ἐκεῖνοι. Τὰ ἔργα ὁμῶς αὐτῶν ἐματαιώθησαν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Εἶναι ἀπολωλότες.

71. Δὲν ἤκουσας τὴν ἱστορίαν τῶν προγόνων τῶν, τοῦ λαοῦ τοῦ Νῶε, τοῦ Ἀδ, τῆς Θέμης, τοῦ λαοῦ τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῶν κατοίκων τῆς Μαδιάμ καὶ τῶν καταστραφεισῶν πόλεων¹; Ἔσχον ἀποστόλους μετὰ προφανῶν σημείων. Οὗτοι ἐαυτοὺς ἐβλαψαν καὶ οὐχὶ ὁ Θεός.

72. Οἱ πιστοὶ Μουσουλμάνοι καὶ αἱ πισταὶ Μουσουλμάναι ἀγαπῶσιν ἀλλήλους, πράττουσιν ἀμοιβαίως τὸ καλὸν καὶ περιστέλλουσι τὸ φαῦλον, τηροῦσι τὰς προσευχάς, ἐλεοῦσιν, ὑπακούουσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, ὁ δὲ Θεὸς θὰ ἐλέγησιν αὐτοὺς ὡς ἰσχυροὺς καὶ σοφοὺς.

73. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη εἰς ἅπαντας τοὺς πιστοὺς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, κήπους ἐπιρρυτούς, ὅπου θὰ μείνωσιν αἰωνίως, θὰ ἔχωσιν κατοικίας τερπνὰς καὶ ἄπειρον χάριν παρὰ τοῦ Κυρίου. Αὕτη ἐστὶν ἄπειρος εὐδαιμονία.

74. Ὡ προφήτα! καταπολέμει τοὺς ὑποκριτὰς καὶ τοὺς ἀπίστους μεταχειριζόμενος αὐτοὺς σκληρῶς, ἡ Γέεννα ἐστὶν ἡ κατοικία αὐτῶν. Οἷον τρομερὸν ἐνδιαίτημα!

75. Ὁμνύουσιν ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὅτι, δὲν εἶπον τι, καίτοι εἰπόντες ἤδη τὸν λόγον τῆς ἀπιστίας ἐγένοντο ἀπίστοι ἀφοῦ ἀπαξ ἡσπάζθησαν τὸν Ἰσλαμισμόν. Ἐβουλεύθησάν τι, πλὴν δὲν τὸ ἐξετέλεσαν, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ τοὺς ἐπλούτισαν ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν. Ἐὰν μετανόησωσι θὰ ὠφεληθῶσιν, ἐὰν ὁμῶς παραμелήσωσιν, ὁ Θεὸς θὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς ἐπωδύνως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐν πάσῃ τῇ γῇ δὲν θὰ εὕρωσιν οὔτε προστάτην οὔτε ἀρωγόν.

76. Τινὲς αὐτῶν ὑπεσχέθησαν τῷ Θεῷ ὅτι, ἐὰν τοῖς δωρήσῃ τὴν θείαν αὐτοῦ χάριν, θελοῦσιν ἀποβῆναι ἐλεήμονες καὶ ἐνάρετοι.

77. Ὅταν ὁμῶς ὁ Θεὸς ἐνέπλησεν αὐτοὺς ἀγαθῶν, ἐδειχθησαν φειδωλοὶ, ἡμέλησαν καὶ ἐξέκλιναν τῆς ἀληθείας.

78. Ὁ Θεὸς ὑπέβαλψεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τὴν ὑποκρισίαν μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἅπαντες θὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὅπως ἀπολογηθῶσι διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν παράβασιν τῆς ὑποσχέσεώς των, καὶ διότι ψευδῶς κατηγορήσαν τοὺς ἄλλους.

79. Οὐκ οἶδασιν ὅτι ὁ Θεὸς γινώσκει τὰ ἀπόρρητα καὶ τὰς μυστικὰς αὐτῶν συνδιαλέξεις; Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρυφία.

¹ Αἱ καταστραφείσαι πόλεις εἶναι αἱ ἐπὶ τῆς Νευράς θαλάσσης κείμεναι πέντε πόλεις, ἥτοι: ἡ Πεντάπολις.

80. Τοὺς δὲ συκοφαντοῦντας τοὺς πιστοὺς διὰ γενναίας τινὰς ἐλεημοσύνας, ἃς μετὰ πολλῆς δυσκολίας δύνανται νὰ μιμηθῶσι, καὶ τοὺς χλευάζοντας αὐτοὺς, ὁ Θεὸς θέλει χλευάσει καὶ σκληρῶς τιμωρήσει.

81. Δύνανται νὰ προσεύχῃσαι ἢ μὴ ὑπὲρ αὐτῶν, κατὰ βούλησιν, τοῦτο ὅλως ἀδιάφορόν ἐστι τῷ Θεῷ· ἀλλὰ καὶ ἐβδομηκοντάκις ἂν ᾔθελες προσευχηθῇ, συγγνώμης δὲν θέλουσι τύχει οὗτοι, ὥς μὴ πιστεύοντες οὔτε εἰς τὸν Θεόν, οὔτε εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ· ὁ Κύριος δὲν κατευθύνει αἰσίως τοὺς ἀσεβεῖς.

82. Εἰς τοὺς καθυστερήσαντας καὶ ἀρνούμενους ν' ἀφιερωθῶσιν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον μετὰ τοῦ πλούτου αὐτῶν, προρρασιζομένους δὲ τὸν θεινὸν καύσωνα, εἰπέ· τὸ πῦρ τῆς Γεέννης εἶναι καυστικώτερον. Φεῦ ἂν ἐννοήτε αὐτό!

83. Δύνανται μὲν νὰ ἐγκαυχῶνται ἐπὶ τῇ ἀπολαύσει τῆς παρούσης ἀσφαλείας, ἀλλ' ἀτελεύτητα δάκρυα θέλουσι χύσει ἐν τῇ μέλλοντι τιμωρούμενοι.

84. Ἐάν ὁ Θεὸς σ' ἐπαναφέρῃ ἐκ τῆς μάχης ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, θὰ σοὶ ζητήσωσι τὴν πρὸς ἐκστρατείαν ἄδειαν. Εἰπέ αὐτοῖς· οὐδέποτε θὰ με συνοδεύητε, οὐδέποτε θὰ πολεμήσητε μετ' ἐμοῦ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Κατὰ πρῶτον ἐπροτιμήσατε νὰ μείνητε· μείνατε ἤδη μετὰ τῶν διαμενόντων.

85. Ἐάν τις ἐξ αὐτῶν ἀποθάνῃ, μὴ προσεύχου ὑπὲρ αὐτοῦ, οὐδὲ στήθῃ διαβαίνων ἐπὶ τοῦ τάφου του, διότι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεόν, οὔτε εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ ἀποβιβάσαντων ἐνόχων.

86. Μὴ σὲ διαφθείρῳσιν οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε τὰ τέκνα αὐτῶν. Ὁ Θεὸς θὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διὰ τῶν ἰδίων δωρημάτων· θέλουσι δὲ τελευτήσῃ ἀπιστοί.

87. Ὅτε κατεπέμφθη οὐρανόθεν τὸ Κεφάλαιον ἐκεῖνο τὸ ἐντελλόμενον αὐτοῖς νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Θεόν, μαχόμενοι μετὰ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ, οἱ ἡδυπαθέστεροι σὲ ἐκέτευσαν ὅπως τοὺς ἐξαίρεσης, εἰπόντες· ἄφες ἡμᾶς, ἐνταῦθα θὰ μείνωμεν μετὰ τῶν διαμενόντων.

88. Ἐπροτίμησαν νὰ μείνωσιν ὀπίσω, ἢ καρδία αὐτῶν ἀπελιθώθῃ, μηδὲν ἡσθάνοντο!

89. Ὁ ἀπόστολος ὅμως καὶ οἱ πιστοὶ παραδίδουσι τὰ πλούτη αὐτῶν καὶ ἑαυτοὺς εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον. Δι' αὐτοὺς ἐπιφυλάσσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ· αὐτοὶ εἶναι εὐδαίμονες.

90. Δι' αὐτοὺς ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς κήπους ἐπιρρύτους, ἐνθα θὰ μείνωσιν εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Αὕτη ἐστὶν εὐδαιμονία ἀτελεύτητος.

91. Πολλοὶ τῶν Ἀράβων τῆς ἐρήμου προσῆλθον δικαιολογούμενοι καὶ αἰταῦντες τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ἐξαίρεσιν αὐτῶν. Οἱ διαψεύδοντες τὸν Θεόν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ ἔμεινον οἴκοι. Σκληρὰ βάσανος ἀναμένει τοὺς ἀπίστους.

92. Οἱ ἀδύνατοι, οἱ ἀσθενεῖς καὶ οἱ στερούμενοι μέσων δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς ἐκστρατείαν, ἀρκεῖ ὅμως νὰ ᾔνῃαι εἰλικρινεῖς πρὸς τὸν Θεόν καὶ

τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Ἄς μὴ ἀνησυχῶσιν οἱ πράττοντες τὸ ἀγαθόν, διότι ὁ Κύριος εἶναι μακρόθυμος καὶ πολυεύσπλαγχνος.

93. Ἐπίσης οἱ προσελθόντες ὅπως σοὶ ζητήσωσιν ὑποζύγια καὶ εἰς οὗς ἀπεκαίθης· δὲν ἔχω ἵνα δώσω ὑμῖν τοιαῦτα. Ἐπέστρεψαν δακρυρροοῦντες ἐν λύπῃ, ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ προμηθευθῶσι ταῦτα δι' ἐξόδων των.

94. Ἔσο ἐναντίος τῶν αἰτούντων τὴν ἐξαίρεσιν των, καίτοι πλουσίων, καὶ προτιμώντων νὰ μένωσι μετὰ τῶν διαμενόντων. Ὁ Θεὸς ἐσαλήρυσε τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ οὐδὲν γινώσκουσιν.

95. Ὅταν ἐπιστρέψῃτε, μετὰξὺ αὐτῶν θὰ δικαιολογῶνται. Εἰπέ αὐτοῖς· μὴ δικαιολογεῖσθε, δὲν σᾶς πιστεύομεν. Ὁ Θεὸς μᾶς ἐπληροφόρησε περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς. Ὁ Κύριος καὶ ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ ἐφορῶσι τὰς πράξεις ὑμῶν. Θὰ ἐπανέλθῃτε ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν γινώσκοντα τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, καὶ ἀπαριθμηθήσονται πᾶσαι αἱ πράξεις ὑμῶν.

96. Ἐπιστρέψαντας δὲν θέλουσιν ἐξορκίσει ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, ὅπως φύγῃτε μὴ τιμωροῦντες αὐτούς. Ἀπομακρύνθητε αὐτῶν, εἶναι βέβηλοι. Ἡ Γέεννα χρησιμεύσει αὐτοῖς ὡς κατοικία, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἔργων αὐτῶν.

97. Θὰ σᾶς ἐξορκίσωσιν ἵνα δειχθῇτε ἐπιεικεῖς πρὸς αὐτούς. Ἐὰν πράξῃτε τοῦτο, ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἐλεήσῃ τοὺς ἀσεβεῖς.

98. Οἱ Ἀραβεῖς τῆς ἐρήμου εἶναι μᾶλλον ἄπιστοι καὶ ὑποκριταί. φυσικῶς οὗτοι ἀγνοοῦσι τὰς ἐντολάς ἃς ὁ Θεὸς ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν ἀπόστολον. Ὁ Θεὸς εἶναι πανεπιστήμων καὶ σοφός.

99. Πολλοὶ τῶν Ἀράβων τῆς ἐρήμου θεωροῦσι τὴν ἐλεημοσύνην ὡς φόρον, κατασκοπεύουσι τὰς ἄλλεπαλλήλους μεταβολὰς τῆς τύχης ὅπως ἀπαλλαχθῶσι τῆς πρὸς τοὺς Μουσουλμάνους ἐλεημοσύνης. Τρομερὰ μεταβολὴ ἀναμένει αὐτοὺς, καθότι ὁ Θεὸς ἀκούει καὶ οἶδε τὰ πάντα.

100. Πολλοὶ τῶν Ἀράβων τῆς ἐρήμου πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν δευτέραν Παρουσίαν, θεωροῦσι τὴν ἐλεημοσύνην ὡς μέσον προσεγγίσεως πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἐπιτυχίας τῆς πρεσβείας τοῦ ἀποστόλου. Βεβαίως ἡ ἐλεημοσύνη θὰ προσεγγίσῃ αὐτοὺς πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις ἐν τῇ μακροθυμίᾳ αὐτοῦ θὰ φωτίσῃ, διότι εἶναι οἰκτιρῶν καὶ πολυέλεος.

101. Οἱ ἀρχαιότεροι, οἱ πρῶτιστοι τῶν Μουχαδζερίν καὶ τῶν Ἀνσάρ¹, καὶ οἱ λαβόντες ὡς ὑπογραμμὸν τὴν ἐξαίρετον διαγωγὴν αὐτῶν, θὰ ἱκανοποιηθῶσι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς ὁ Θεὸς παρ' αὐτῶν. Ὑπεσχέθη αὐτοῖς κήπους ἐπιρρύτους ἐνθα θὰ μένωσιν αἰωνίως. Αὕτη ἔσται εὐδαιμονία ἀτελεύτητος.

102. Τινὲς τῶν Ἀράβων τῆς ἐρήμου τῶν κατοικοῦντων περὶξ ὑμῶν,

¹ Μουχαδζερίν, ἤτοι μετανάσται, ἐκλήθησαν οἱ τῷ προφήτῃ Μωάμεθ ἐκ Μέκκας εἰς Μεδίνην μεταναστέοντι ἀκολουθήσαντες ὁπαδοί. Ἀνσάρ, δὲ ἤτοι ἐπικουρικοί, ἐκλήθησαν Μεδίναται· τινὲς ἀσπασθέντες τὸ θρησκαεῖμα αὐτοῦ καὶ βοηθήσαντες αὐτὸν σφύγοντα ἐκ Μέκκας εἰς Μεδίνην.

καί τινες Μεδιναῖοι εἰσι σκληροὶ τὴν καρδίαν ἐν τῇ ὑποκρισίᾳ. Σὺ οὐκ οἶδας αὐτοὺς, καὶ ἐπεὶ τὰ θὰ ὑποβάλλωμεν εἰς σκληρὰς βασάνους.

103. Ἄλλοι ὡμολόγησαν τὸ ἔγκλημα τῶν, ἀναμίζαντες οὕτω καλὴν τινα πράξιν μετὰ κακῆς. Ἰσως θὰ συγχωρήσῃ αὐτοὺς ὁ Θεὸς ὡς ἐπιεικὲς καὶ ἐλεήμων.

104. Δέχου ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν ἐλὲν, ὅπως ἐξαγνίσῃς καὶ ἐξαγάγῃς αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁμαρτίας. Προσεύχου ὑπὲρ αὐτῶν, καθότι αἱ προσευχαὶ σου θ' ἀνακουφίσωσιν αὐτοὺς. Ὁ Κύριος ἀκούει καὶ οἶδε τὰ πάντα.

105. Ἰσως δὲν γινώσκουσιν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀποδέχεται τὴν μετάνοιαν τῶν δούλων αὐτοῦ, παραδεχόμενος τὴν ἐλεημοσύνην, διότι εἶναι ὁ ἐξελειωτὴς τῶν ἀνομιῶν καὶ ὁ ἐλεήμων.

106. Εἰπέ αὐτοῖς· μὴ μένετε ἄργοι, ὁ Θεὸς, ὁ προφῆτης αὐτοῦ καὶ οἱ πιστοὶ θὰ ἴδωσι τὰ ἔργα ὑμῶν. Θὰ ἐπιστρέψῃτε ἡμέραν τινα ἐνώπιον τοῦ εἰδότος τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, καὶ τότε οὗτος θ' ἀπαριθμήσῃ τὰς πράξεις ὑμῶν.

107. Ἄλλοι ἀναμένουσι τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ, ἢ τῆς τιμωρίας, ἢ τῆς ἀφέσεως αὐτῶν· ὁ Κύριος εἶναι πολυεὐσπλαγχνος καὶ σοφός.

108. Οἱ οἰκοδομήσαντες ναὸν εἰς τὴν ἀπιστίαν, πρὸς βλάβην καὶ διαχώρισιν τῶν πιστῶν καὶ πρὸς ἐνέδραν τῶν πολεμούντων ὑπὲρ πίστεως καὶ τοῦ Ἀποστόλου τοῦ Θεοῦ θὰ ὀρκισθῶσι λέγοντες· ἡμεῖς τὸ ἀγαθὸν μόνον ἐλάβομεν πρὸ ὀφθαλμῶν. Ὁ Θεὸς εἶναι μάρτυς τοῦ ψεύδους αὐτῶν¹.

109. Μὴ θέσητε πόδα εἰς αὐτὸν οὐδέποτε. Ἄλλος ναὸς ὠκοδομήθη ἀνέκαθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, εἰς αὐτὸν ὀφείλετε νὰ εἰσέρχησθε. Ἐκεῖσε συναθροίζονται οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀγνότητα. Ὁ Κύριος ἀγαπᾷ τὴν ἀγνότητα.

110. Τίς τῶν δύο δικαιοτέρός ἐστιν, ὁ οἰκοδομήσας ναὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φόβου τοῦ Κυρίου ἵνα εὐαρεστήσῃ αὐτὸν ἢ ὁ θεμελιώσας αὐτὸν ἐπὶ τῆς ὑπὸ χιμαῤῥου κοιλωθείσης ἀκρωρείας, ἔτοιμον νὰ καταπίσῃ μετ' αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ πυρὸς τῆς Γεέννης; Ὁ Κύριος δὲν κατευθύνει αἰσίως τοὺς ἀσεβεῖς.

111. Ὁ ναὸς, ὃν οὗτοι ὠκοδόμησαν, οὐδέποτε θὰ παύσῃ ὢν ἀντικείμενον δισταγμοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἕως οὗ διαρραγῇ εἰς τεμάχια. Ὁ Κύριος εἶναι πολυμαθὴς καὶ σοφός.

112. Ὁ Θεὸς ἐξηγόρασε παρὰ τῶν πιστῶν τὰ πλούτη αὐτῶν καὶ ἑαυτοὺς, προσφέρειν εἰς ἀντάλλαγμα τὸν Παράδεισον. Οὗτοι θὰ πολεμήσωσιν ὑπὲρ πίστεως, θὰ φονεύσωσι καὶ θὰ φονευθῶσιν. Ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινὴ ἐν τῇ Πεντατεύχῳ, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ

¹ Πρόκειται περὶ τινος ναοῦ, τὸν ὁποῖον ὠκοδόμησεν ἡ φυλὴ Βένι-Γάνεμ-Βεν-Ἀφ, καὶ προσεκάλεσε τὸν Μωάμεθ νὰ προσευχηθῇ ἐν αὐτῷ, ἀλλ' οὗτος ἤρνηθη, φοβούμενος προδοσίαν τινὰ κατ' αὐτοῦ.

ἐν τῷ Κορανίῳ. Τίς δὲ ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀκριβέστερος εἰς τὰς ἐπαγγελίας αὐτοῦ; Ἀγάλλεσθε ἕνεκα τῆς συναφθείσης συνθήκης. Αὕτη ἐστὶν ἄμετρος εὐδαιμονία.

113. Οἱ μεταπειθόμενοι, οἱ λατρεύοντες καὶ δοξάζοντες τὸν Θεόν, οἱ ὑμνοῦντες αὐτόν, οἱ γονυπετοῦντες καὶ ὑποκλινόμενοι ἐνώπιον αὐτοῦ, οἱ προτρέποντες εἰς τὸ καλὸν καὶ ἀποκλινόντες τοῦ φαύλου, οἱ τηροῦντες τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, θὰ ἀνταμειφθῶσιν. Εὐαγγέλισον ταῦτα εἰς τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους.

114. Δὲν εἶναι ἔργον τοῦ Προφήτου, οὔτε τῶν πιστῶν νὰ ἐπικαλεσθῶσι παρὰ τοῦ Θεοῦ συγχώρησιν ὑπὲρ τῶν πολυθεϊστῶν, καὶ συγγενεῖς αὐτῶν ἐὰν οὗτοι ᾧσιν, ἐνῷ σαφῶς ἐδηλώθη αὐτοῖς ὅτι προωρίσθησαν διὰ τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

115. Ὁ Ἀβραάμ τότε μόνον ἐπεκαλέσθη συγχώρησιν παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τοῦ πατρός του, ὅτε τῷ ἐπετράπη τοῦτο· ἀλλ' ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦτο ἐχθρὸς τοῦ Κυρίου, ἠρνήθη αὐτόν καίπερ μακρόθυμος καὶ φιλάνθρωπος.

116. Ὁ Θεὸς δὲν καταστρέφει λαὸν ὑπ' αὐτοῦ ὀδηγηθέντα ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ, ἀφοῦ ἐδήλωσεν ἤδη αὐτῷ ὅ,τι ὤφειλε νὰ φοβῇται. Ὁ Κύριος γινώσκει τὰ πάντα.

117. Τῷ Θεῷ ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, εἶναι χορηγὸς ζωῆς καὶ θανάτου, οὐδεὶς ἄλλος πλὴν αὐτοῦ Κύριος καὶ Προστάτης.

118. Ὁ Θεὸς ἐσυγχώρησε τὸν Προφήτην, τοὺς Μουχαδζερίν καὶ τοὺς Ἀναάρ, οἵτινες τὸν ἠκολούθησαν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς βαρυθυμίας, ὅτε μέγα μέρος αὐτῶν ἤρχισε ν' ἀποθαρρύνεται. Ὁ Θεὸς ἐσυγχώρησεν αὐτοὺς ὡς πολυεύσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων.

119. Ἐσυγχώρησεν ὡσαύτως τοὺς τρεῖς ἐκείνους καθυστερήσαντας¹. Ὅσον εὐρεῖα καὶ ἂν ἦναι ἡ γῆ, δι' αὐτοὺς ἐγένετο στενὴ καὶ ἐστενοχωροῦντο ἐντὸς τῶν ἰδίων σωμάτων· ἐσκέφθησαν δὲ ὅτι τὸ μόνον καταφύγιον κατὰ τῆς θείας ὀργῆς ἦτο αὐτὸς ὁ Θεός. Ὅθεν ἐσυγχώρησεν αὐτοὺς ὁ Κύριος, ὅπως καὶ αὐτοὶ μετανόησωσι, διότι ὁ Θεὸς συγχωρεῖ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡς ἐλεήμων.

120. Ὡ πιστοί! φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ ἔστε δίκαιοι.

121. Ὅποιον ἐπιχείρημα εἶχον οἱ Μεδιναῖοι καὶ οἱ πέριξ Ἀραβες νομάδες ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὸν ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ προτιμῶντες τὴν ἑαυτῶν ζωὴν ἀντὶ τῆς ἰδικῆς του; Διατὶ ἐδείξαν τοιαύτην διαγωγὴν, ἐνῷ οὔτε δίψα, οὔτε κόπος, οὔτε ἄλλη τις ἀνάγκη ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Κυρίου, ἐνῷ οὐδὲν ἐπραξάν πρὸς ταπεινώσιν τῶν ἀπίστων, καὶ οὐδὲν ὑπέστησαν ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν.

¹ Πρόκειται· περὶ τριῶν Ἀναάρ, οἵτινες ἐξ ἀκηδίας ἢ ἀπιστίας δὲν ἠκολούθησαν τὸν Μωάμεθ εἰς Ταβούκ.

ὅπερ νὰ μὴ ἐθεωρήθῃ ὡς εὐεργεσία ; Βεβαίως ὁ Θεὸς δὲν ἀρνεῖται ἀμοιβὴν εἰς τοὺς ἀγαθοεργούς.

122. Εἴτε μικράν, εἴτε μεγάλην ἐλεημοσύνην πράξωσιν, εἴτε κοιλάδα διέλθωσι πορευόμενοι εἰς τὴν μάχην, ὁ Κύριος θὰ καταλογίσῃ αὐτὴν, διὰ νὰ τοὺς ἀνταμείψῃ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

123. Δὲν πρέπει νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν μάχην συγχρόνως πάντες οἱ πιστοί. Κάλλιον ἄς πορεύωνται τινες ἐξ ἐκάστης φυλῆς, οἵτινες, διδασκόμενοι ἀμοιβαίως τὴν θρησκείαν, ἄς διδάσκωσιν αὐτὴν καὶ εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτῶν κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν των, ὅπως προφυλάττωνται καὶ οὗτοι.

124. Ὡ πιστοὶ ! πολεμῆτε τοὺς ἀπίστους οἵτινες ἔρχονται εἰς συνάφειαν μεθ' ὑμῶν καὶ ὑποδέχεσθε αὐτοὺς τραχέως. Γινώτε δὲ ὅτι ὁ Κύριος εἶναι μετὰ τῶν φοβουμένων αὐτόν.

125. Ὅταν καταβιβασθῇ οὐρανόθεν ἐδάφιόν τι, τινὲς ἐξ αὐτῶν λέγουσι· τὸ ἐδάφιον τοῦτο δύναται νὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἡμετέραν πίστιν ; Βεβαίως τοῦτο ἐπαυξάνει τὴν πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ καταθέλγει αὐτούς.

126. Ἄλλ' εἰς τοὺς ἀσθενεῖς τὴν καρδίαν, προσθέτει ἀποστροφὴν ἐπὶ ἀποστροφῆς καὶ ἀποθνήσκουσιν ἀπίστοι.

127. Δὲν ἐννοοῦσιν ὅτι δοκιμάζονται ἀπαξ ἢ δις τοῦ ἐνικαυτοῦ ; Ἐν τούτοις οὔτε μετανοοῦσιν, οὔτε σκέπτονται.

128. Ὅταν καταβιβασθῇ οὐρανόθεν νέον τι ἐδάφιον παρατηροῦντες ἀλλήλους, λέγουσι· μήπως ἐφορᾷ τις ἐφ' ἡμῶν ; Ἐπειτα ἀπομακρύνονται. Ὁ Θεὸς ἄς ἀποστρέψῃ τὴν καρδίαν αὐτῶν τῆς ἀληθείας, διότι δὲν αἰσθάνονται.

129. Ἦλθεν ἀπόστολος πρὸς ὑμᾶς, ἀπόστολος ληφθεὶς μετὰξὺ ὑμῶν. Αἱ ὑμέτεραι ἀνομίαι ἐπιβαρύνουσιν αὐτόν καὶ θερμῶς ἐπιποθεῖ νὰ σᾶς ἴδῃ πιστοὺς Μουσουλμάνους. Εἶναι πλήρης καλοκάγαθίας καὶ ἐλέους.

130. Ἐὰν ἀπομακρυνθῶσι τῶν διδασκῶν σου, εἰπέ αὐτοῖς· Ἀρκεῖ μοι ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἕτερος πλὴν αὐτοῦ, καὶ εἰς τοῦτον ἐνεπιστεύθην. Οὗτός ἐστιν ὁ Κύριος τοῦ μεγίστου θρόνου¹.

¹ Ὁ μέγιστος θρόνος, ὃν αἱ Ἀραβεὶς καλοῦσιν Ἑλ-Ἑρς-ἔλ-Ἀζήμ, εἶναι ὁ θεῖος θρόνος κείμενος ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου οὐρανοῦ, ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ἄνευ ἀστέρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'

ΙΩΝΑΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 109.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀλὲφ, Λάμ, Ῥέ. Ἴδου τὰ σημεῖα τῆς σοφῆς ταύτης Βίβλου.
2. Ἐκπλήττονται οἱ ἄνθρωποι, διότι ἐδώκαμεν τὴν ἀποκάλυψιν εἰς ὅμοιον αὐτῶν, εἰπόντες αὐτῷ· προκήρυξον τοῖς ἀνθρώποις καὶ εὐαγγέλισον τοῖς εὐσεβέσιν ὅτι ἔξουσι παρὰ τοῦ Κυρίου ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν. Οἱ δὲ ἄπιστοι λέγουσιν· ὁ ἄνθρωπος οὗτος προφανῶς μάγος ἐστί.
3. Ὁ Κύριός σας εἶναι ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν εἰς ἕξ ἡμέρας καὶ καθεσθῆις μετὰ ταῦτα ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ ὅπως διοικήσῃ τὰ πάντα. Οὐδεὶς πρεσβευτῆς παρ' αὐτῷ, πλην ἐκείνου εἰς ὃν ἤθελεν ἐπιτρέφει τοῦτο. Ὁ Θεὸς εἶναι Κύριος ὑμῶν, λατρεύετε τοῖνυν αὐτόν. Δὲν θὰ συνέλθῃτε·
4. Πάντες πρὸς αὐτόν ἀπελεύσεσθε. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθὴς τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελία. Αὐτὸς παράγει, ζωογονεῖ καὶ ἐπαναφέρει εἰς τὴν ἀρχικὴν κατὰστασιν τὴν κτίσιν, ὅπως ἀνταμείψῃ τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς μετ' εὐλαβείας πράττοντας τὸ ἀγαθόν. Οἱ ἄπιστοι ὡς ποτὸν ἔξουσι ζεῖν ὕδωρ, καὶ ἐπώδυνον τιμωρίαν εἰς ἀντίποινον τῆς ἀπιστίας αὐτῶν.
5. Αὐτὸς ἐπλασε τὸν μὲν ἥλιον ὅπως διαχύσῃ τὴν λαμπρότητα αὐτοῦ, τὴν δὲ Σελήνην ὅπως δώσῃ φῶς, κανονίσας τὰς φάσεις αὐτῶν, ἵνα γνωρίσῃτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν καὶ τὸν ὑπολογισμὸν αὐτῶν. Ὁ Θεὸς δὲν ἐδημιούργησε πάντα ταῦτα ματαίως, ἀλλὰ πρὸς τινα σκοπὸν σπουδαῖον, ἐξηγεῖ δὲ τὰ σημεῖα αὐτοῦ εἰς λαὸν νοήμονα.
6. Βεβαίως ἐν τῇ ἀλληλουχίᾳ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς δημιουργίας, ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ λαὸν φοβούμενον τὸν Θεόν.
7. Οἱ μὴ ἐλπίζοντες νὰ ἴδωσιν ἡμᾶς, ἀλλ' εὐχρεστούμενοι ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τούτου καὶ διδόμενοι ἀμερίμνως εἰς τὰς ἡδονὰς αὐτοῦ, χωρὶς οὐδόλως νὰ προσέξωσιν εἰς τὰ ἡμέτερα σημεῖα,
8. Θέλουσι κατοικήσει εἰς τὴν Γέενναν τοῦ πυρὸς, τιμωρούμενοι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν.
9. Οἱ δὲ πιστεύσαντες καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξαντες θὰ ὀδηγηθῶσι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐκ τῆς πίστεως αὐτῶν, εἰς ὁδὸν εὐθείαν, καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν θὰ διατρέχωσι ρύακες διακρινῶν ὕδατων, ἐντὸς τερπνῶν κήπων.

10. Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, μόνῃ ἐπικλήσις ἔσται· δόξα σοι, ὦ Θεέ! καὶ ἀσπασμός ἡ λέξις· *σελάμουν* (εἰρήνη).

11. Συμπέρασμα δὲ τῆς προσευχῆς αὐτῶν ἔσται· «Αἶνος τῷ Θεῷ, Κυρίῳ τοῦ Παντός.»

12. Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Θεὸς νὰ κακοποιήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ὡς εὐεργετῇ αὐτοὺς, τὸ τέλος των ἀμέσως ἤθελε καταφθάσει. Ἀφίνομεν δὲ τοὺς μὴ ἐλπίζοντας νὰ ἴδωσι τὴν ὄψιν ἡμῶν μετὰ θάνατον νὰ παραδίδωνται τυφλῶς εἰς τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν.

13. Ὅταν δυστυχία τις καταλάβῃ οἰονδήποτε τῶν ἀνθρώπων, οὗτος, ἢ κεκλιμένος, ἢ καθήμενος, ἢ ὄρθιος ἐπικαλεῖται τὴν ἡμετέραν βοήθειαν. Ἀμα ὅμως τὸν σώσωμεν, ἰδοὺ αὐτὸς ἀμέσως πορεύεται ἀδιάφορος, ὡς νὰ μὴ εἶχεν ἐπικαλεσθῇ ἡμᾶς ὅτε προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ δυστυχήματος. Οὕτω διευθετοῦνται αἱ πράξεις τῶν παραβατῶν.

14. Καὶ ἐν τούτοις, πολλὰς γενεὰς πρὸ ὑμῶν ἐξηφανίσσαμεν ἕνεκεν τῆς ἀσεβείας των, ἕως οὗ ἀπόστολοι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῶν μὲ προφανῇ σημεῖα, τοὺς ὁποίους ὅμως αὐταὶ δὲν ἦσαν διατεθειμέναι νὰ πιστεύσωσιν. Οὕτως ἀνταμείβομεν τοὺς ἐνόχους.

15. Ἀποκατεστήσαμεν δι' ὑμᾶς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ διαδόχους αὐτῶν, ἵνα ἴδωμεν τίνι τρόπῳ θέλετε διάγει.

16. Ὅταν αἱ ἡμέτεραι διδασκαλίαι ἀπαγγέλλωνται πρὸς τοὺς μὴ ἐλπίζοντας νὰ ἴδωσι τὴν ὄψιν ἡμῶν μετὰ θάνατον, λέγουσι φέρε ἡμῖν ἕτερον Κοράνιον, ἢ μᾶλλον μετέβαλε ἐν μέρει αὐτό. Εἰπὲ αὐτοῖς· οὐ δύναμαι μεταβαλεῖν αὐτὸ κατὰ τὸ δοκοῦν, οἶδα δ' ὅτι μοὶ ἀπεκαλύφθη. Φοβοῦμαι τὴν τιμωρίαν τοῦ Κυρίου μου κατὰ τὴν τρομερὰν ἡμέραν ἐὰν ἀπειθῇσω.

17. Εἰπὲ αὐτοῖς· ἐὰν δὲν ᾔθελεν ὁ Θεὸς δὲν θὰ ἐδίδασκον ὑμῖν τὸ Κοράνιον, καθόσον συνέζησα μεθ' ὑμῶν ἐπὶ πολὺ, χωρὶς νὰ πράξω τοῦτο¹. Θέλετε συνέλθει εἰς ἐαυτούς;

18. Τίς κακοηθέστερος τοῦ ἐφευρίσκοντος ψεῦδη κατὰ τῆς θρησκείας τοῦ Θεοῦ, ἢ τοῦ λέγοντος ὅτι τὰ σημεῖα ἡμῶν εἶναι ἀπατηλά; Ὁ Κύριος δὲν θὰ καταστήσῃ εὐδαίμονας τοὺς φαύλους.

19. Οὗτοι λατρεύουσι, πλὴν τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ, καὶ ἄλλα ἀνωφελῆ μὲν πλὴν καὶ ἀβλαβῆ αὐτοῖς ἀντικείμενα, λέγοντες· «Ἰδοὺ οἱ παρὰ τῷ Θεῷ πρεσβευταὶ ἡμῶν.» Εἰπὲ αὐτοῖς· μήπως κατεστήσατε γνωστὸν τῷ Θεῷ ἀντικείμενόν τι εὐρισκόμενον ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἢ ἐν τῇ γῇ, ὑπερ οὗτος ἀγνοεῖ; Οὐχί, μὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ! Οὗτος εἶναι ὁ Ὑψίστος, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐξομοιώσιν αὐτὸν πρὸς ἐτέρας θεότητας.

20. Κατ' ἀρχάς, πάντες ἀπετέλουν ἓνα καὶ μόνον λαόν· ἔπειτα

¹ Ὁ Μωάμεθ, κατὰ τοὺς Μουσουλμάνους συγγραφεῖς, ἦγε τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὅτε ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν περιφανὴς ἀποκάλυψις, καὶ ἤρχισε τὴν διδασχὴν.

διεχωρίσθησαν, καὶ ἂν ὁ λόγος τοῦ Κυρίου σου δὲν ἀπεκαλύπτετο προηγουμένως, ἡ διαφωνία των ἤθελε συμβιβασθῇ μέχρι τοῦδε.

21. Οὗτοι λέγουσιν· «Ἐὰν τοῦλάχιστον ἄνωθεν κατεπέμπετο θαυμά τι, ἠθέλαμεν πιστεῦσαι.» Εἰπέ αὐτοῖς· τὰ ἄδηλα τῷ Θεῷ ἀνήκουσιν. Ἀναμένετε μόνον, καὶ ἐγὼ θὰ ἀναμένω μεθ' ὑμῶν.

22. Μετὰ τὰς καταλαβούσας αὐτοὺς συμφορὰς, ἐδοκίμασαν οἱ ἄνθρωποι τὴν μακροθυμίαν ἡμῶν, καὶ ἰδοὺ πάλιν μεταχειρίζονται τὰς ὑπεκφυγὰς, ὡς πρὸς τὰ σημεῖα ἡμῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· Ὁ Θεὸς εἶναι δεξιώτερος εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὑπεκφυγῶν, οἱ δὲ ἡμέτεροι ἀπόστολοι καταγράφουσι τὰς ὑπεκφυγὰς ὑμῶν.

23. Αὐτὸς καθοδηγεῖ ὑμᾶς ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Ὅταν εὐρίσκωνται ἐντὸς πλοίου διασχίζοντος τὰ κύματα, ὠθοῦμενοι ὑπὸ οὐρίου ἀνέμου, ἀγάλλονται. Ὅταν δ' ἐγερθῇ ἄνεμος σφοδρὸς καὶ τὰ κύματα εἰσέρχωνται εἰς αὐτὸ πανταχόθεν, τότε, καθ' ἣν στιγμήν νομίζουσιν ὅτι θὰ καταποντισθῶσιν, ἐπικαλοῦνται τὸν Θεὸν μὲ πίστιν εἰλικρινῇ, ἀνακράζοντες· α' Ἐὰν σώσης ἡμᾶς ἐκ τοῦ κινδύνου τούτου θέλομεν εἶσθαι εὐγνώμονες πρὸς σέ.»

24. Ἀλλ' ἀφοῦ σώσῃ αὐτοὺς, πράττουσιν ἀδικίας ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡ ἄνθρωποι! αἱ ἀδικίαι ἅς πράττετε καθ' ὑμῶν τῶν ἰδίων θὰ ἐπιπέσωσιν. Ἡ ἀγαλλίασις ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶναι πρόσκαιρος. Πάντες θὰ ἐπανεέλθῃτε τῷ Κυρίῳ, καὶ τότε θὰ ἀπαριθμήσωμεν ὑμῖν πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.

25. Ἡ Ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου ὁμοιάζει πρὸς τὸ ὕδωρ ὅπερ καταπίμπομεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀναμιγνύεται μετὰ τῶν φυτῶν τῆς γῆς, ἐξ ὧν τρέφονται τὰ ζῷα, ἕως ὅτου βροφήσῃ αὐτὸ ἡ γῆ καὶ καλλωπισθῇ. Οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆς φρονοῦσιν ὅτι εἶναι κύριοι αὐτῆς, αἱ βουλαὶ ἡμῶν διέρχονται τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἀμέσως τὰ φυτὰ φθείρονται καὶ ἐξαφανίζονται ὡς νὰ μὴ ὑπῆρξεν οὐδὲν τὴν προτεραίαν. Οὕτως ἐξηγοῦμεν τὰ σημεῖα ἡμῶν εἰς τοὺς νοήμονας.

26. Ὁ Θεὸς προσκαλεῖ πάντας εἰς ὁδὸν εἰρήνης, καὶ ὃν βούλεται, κατευθύνει ἐν ὁδῷ σωτηρίας.

27. Εἰς τοὺς πράξαντας τὸ ἀγαθὸν δίδει ἀγαθὰ. Οὔτε ἡ ὠχρότης, οὔτε ἡ αἰδώς θὰ δυνηθῶσι ν' ἀμαυρώσωσι τὴν λαμπρότητα τοῦ προσώπου αὐτῶν. Θὰ κατοικήσωσι δὲ αἰώνως ἐν τῷ Παραδείσῳ.

28. Οἱ τὰ φαῦλα πράξαντες θὰ ἀνταμιφθῶσιν ἀναλόγως τῶν πράξεων των, ἡ κατασχὺνῃ θὰ περιβάλλῃ αὐτοὺς, καὶ δὲν θὰ εὑρῶσι προστασίαν τινὰ παρὰ τῷ Θεῷ, τὰ δὲ πρόσωπα αὐτῶν θὰ ἦναι μελαινώτερα τῆς ζοφώδους νυκτός· θὰ κατοικήσωσι δὲ ἐν τῇ Γέεννῃ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντά.

29. Θὰ ἐνώσωμεν ἅπαντας μίαν ἡμέραν, καὶ θὰ κρᾶξωμεν εἰς τοὺς ἐξομοιοῦντας τὸν Θεὸν πρὸς ἐτέρας θεότητας· «Πορεύθητε πρὸς τὰς θέσεις σας ὑμεῖς τε καὶ ἐκεῖνοι πρὸς οὓς ἐξομοιοῦτε τὸν Θεόν.» Ἐπειτα

θὰ διαχωρίσωμεν αὐτοὺς, καὶ τότε θὰ εἴπωσιν οἱ ἐξομοιωθέντες τῷ Θεῷ (τὰ εἰδωλά). δὲν εἴμεθα ἡμεῖς ἐκεῖνοι οὓς ἐλατρεύετε.

30. Μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ἀρμόδιος νὰ μαρτυρήσῃ μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν. Ἡμεῖς οὐδύλως προσείχομεν εἰς τὴν λατρείαν ὑμῶν.

31. Οὕτως ἐκάστη ψυχὴ θ' ἀμειφθῇ ἀναλόγως τῶν ἔργων αὐτῆς. Ἀπασαὶ δ' εἰς τὸν Θεὸν θέλουσιν ἐπανελθεῖ, τὸν ἀληθῆ αὐτῶν Κύριον, καὶ αἱ θεότητες ἃς εἶχον ἐφεύρει θέλουσιν ἐξαφανισθῇ.

32. Εἰπέ αὐτοῖς· τίς ὁ διατρέφων ὑμᾶς ἐξ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς; τίς ὁ διοικῶν τὴν ἀκοήν καὶ τὴν ὄρασιν; τίς ὁ παράγων τὸ ζῶν ἐκ τοῦ νεκροῦ; τίς ὁ κυβερνῶν τὸ σὺμπαν; θὰ ἀποκριθῶσιν ὁ «Θεός.» Εἰπέ αὐτοῖς· διατὶ οὖν δὲν φοβεῖσθε αὐτόν;

33. Οὗτος εἶναι ὁ Θεός, ὁ ἀληθὴς ὑμῶν Κύριος. Τί δὲ ὑπάρχει μετὰ τὴν ἀλήθειαν, ἢ μόνον ἡ πλάνη; Ἀρά γε θὰ ἀπομακρυνθῇτε τῆς ἀληθείας;

34. Οὕτως ἐπηλήθευσεν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν ἐνόχων οἵτινες οὐδέποτε θὰ πιστεύωσιν.

35. Εἰπέ αὐτοῖς· τίς ἐκ τῶν ὑμετέρων δύναται νὰ δημιουργήσῃ τι ὅπερ νὰ ἐκμηδενίσῃ μετὰ ταῦτα; Εἰπέ· μᾶλλον ὁ Θεός παράγει καὶ ἐκμηδενίζει τὴν κτίσιν ταύτην. Διατὶ λοιπὸν ἀπομακρύνεσθε τῆς πίστεως;

36. Εἰπέ αὐτοῖς, δύναται τις τῶν ὑμετέρων νὰ κατευθύνῃ ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν; Εἰπέ· ὁ Θεός κατευθύνει εἰς τὴν ἀλήθειαν. Τίς λοιπὸν πρέπει νὰ εἰσακούηται, ὁ κατευθύνων, ἢ ὁ κατευθυνόμενος; Διατὶ λοιπὸν ἀποφάνεσθε οὕτω;

37. Οἱ πλεῖστοι αὐτῶν μίαν γνώμην ἀκολουθοῦσιν, ἀλλ' αὕτη εἶναι ἐσφαλμένη. Ὁ Κύριος γινώσκει τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων τούτων.

38. Τὸ Κοράνιον τοῦτο μόνον παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐφευρέθη· κατεπέμφθη δὲ ἵνα κυρώσῃ τὰς πρὸ αὐτοῦ Βίβλους, καὶ ἐξηγήσῃ τὰς ἀναμφισβητήτους Γραφάς, ἃς κατέπεμψεν ὁ Κύριος τοῦ Παντός. Οὐδεμία ὑπάρχει ἐν αὐτῷ ἀμφιβολία.

39. Λέγουσιν «ὁ Μωάμεθ ἐφεῦρεν αὐτό.» Ἀποκρίθητι· Συντάξατε λοιπὸν ἐν μόνον Κεφάλαιον παρόμοιον αὐτῷ, ἐπικαλούμενοι μάλιστα ὅσους θέλετε, (ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ), ἐὰν ᾔσθε ἀληθεῖς.

40. Διαψεύδουσι πᾶν ὅ,τι διὰ τῆς παιδείας αὐτῶν ἀδυνατοῦσι νὰ κατανοήσωσι, καίπερ δοθείσης αὐτοῖς τῆς ἐξηγήσεως. Οὕτω διῆγον οἱ πρὸ αὐτῶν διαψεύσαντες ἄλλον πρὸ σοῦ. Ἴδε οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν ἀσεβῶν.

41. Τινὲς αὐτῶν πιστεύουσιν εἰς τοῦτο, ἄλλοι ὅμως δὲν τὸ πιστεύουσι. Πλὴν ὁ Κύριός σου γινώσκει τοὺς πανηρούς.

42. Ἐὰν σ' ἐκλάβωσιν ὡς ἀπατεῶνα, εἰπέ αὐτοῖς· τὰ ἔργα μου εἰς ἐμὲ ἀνήκουσιν, ὅπως τὰ ὑμέτερα εἰς ὑμᾶς. Εἰσθε ἀθῶοι τῶν πράξεών μου, καὶ ἐγὼ ὡσαύτως τῶν ὑμετέρων.

43. Τινὲς αὐτῶν προσέρχονται ἵνα σὲ ἀκούωσι χωρὶς νὰ σ' ἐννοῶσιν. Εἶναι ποτε δυνατόν ν' ἀκούωσιν οἱ κωφοί;

44. Τινὲς σὲ παρατηροῦσι χωρὶς νὰ βλέπωσί τι. Δύνασαι ποτε νὰ κατευθύνῃς τοὺς τυφλοὺς;

45. Ὁ Θεὸς δὲν ἀδικεῖ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ἑαυτοὺς ἀδικοῦσι.

46. Ἡμέραν τινὰ θὰ συναθροίσῃ πάντας· ἐκ τῆς θέας δὲ αὐτῶν δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ὅτι δὲν ἔμειναν ἐν τοῖς τάφοις, εἰμὴ μίαν μόνον ὥραν, καὶ πάντες θὰ ἀναγνωρίσωσιν ἀλλήλους. Τότε οἱ διαψεύσαντες τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ κατευθυνθέντες ἐν εὐθείᾳ ὁδῷ, θὰ ἀπολεσθῶσιν.

47. Εἴτε σοὶ ἐπιδείκνυμεν μέρος τῶν βασάνων δι' ὧν ἀπειλοῦμεν αὐτοὺς, εἴτε σοὶ ἀφαιρέσωμεν πρότερον τὴν ζωὴν, πάντες τῷ Θεῷ ἀπειλῶνται, καὶ τότε οὗτος θὰ παραστῇ ὡς μάρτυς τῶν ἔργων αὐτῶν.

48. Ἐκαστος λαὸς εἶχε τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, καὶ ὁπότε οὗτος ἔφθηνεν ἐν μέσῳ αὐτῶν, πᾶσα διαφορὰ ἐλύετο μετὰ δικαιοσύνης καὶ δὲν ἠδικοῦντο.

49. Οὗτοι λέγουσι· «Πότε θὰ πραγματοποιηθῶσιν αἱ ἀπειλαὶ αὗται; Δηλώσατε τοῦτο ἡμῖν, ἐὰν ᾔσθε εἰλικρινεῖς.»

50. Εἰπέ αὐτοῖς· οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχω εἰς ὅ,τι δύναται νὰ μὲ βλάψῃ, ἢ εἰς ὅ,τι δύναται νὰ μὲ ὠφελήσῃ, ἢ μόνον διὰ τῆς θείας ἐπινεύσεως. Ἐκαστος λαὸς θὰ ἐκλείψῃ ἅμα τῇ ἐλεύσει τῆς προορισθείσης στιγμῆς, καὶ δὲν θὰ δυνηθῇ οὔτε νὰ ἐπισπεύσῃ, οὔτε νὰ βραδύνῃ αὐτὴν ἐπὶ μίαν μόνον ὥραν.

51. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐὰν ἡ τιμωρία θὰ καταλάβῃ αὐτοὺς νύκτωρ ἢ ἐν ἡμέρᾳ, διατὶ οἱ ἔνοχοι ζητοῦσι νὰ ἐπισπεύσωσιν αὐτήν;

52. Θὰ πιστεύσητε καθ' ἣν στιγμὴν προσβάλλει ὑμᾶς ἡ τιμωρία! Ναί, τότε θὰ πιστεύσητε. Πλὴν διατὶ ἐπισπεύσατε αὐτήν;

53. Τότε θὰ εἰπῶσι τοῖς ἀπίστοις· Δοκιμάσατε τὴν αἰώνιον κόλασιν. Δὲν ἀντημερίθητε ἐπαξίως;

54. Θὰ ζητήσωσι νὰ μάθωσι παρὰ σοῦ, ἂν ἀληθῶς οὕτως ἔχῃ. Εἰπέ αὐτοῖς· Ναί, ὁμνῶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου, εἶναι ἀληθές, καὶ ὑμεῖς δὲν δύνασθε νὰ ἐξασθενίσητε τὴν ἰσχύν τοῦ Θεοῦ.

55. Βεβαίως οἰαδήποτε ψυχὴ ἐπραξεν ἀδικίαν τινὰ, θὰ ποθήσῃ νὰ ἐξαγοράσῃ αὐτὴν δι' ὅλου τοῦ ἐπιγείου πλούτου. Θὰ κρύψωσι τὴν λύπην αὐτῶν ὅταν ἴδωσι τὴν ἀναμένουσαν αὐτοὺς τιμωρίαν. Ἡ τύχη αὐτῶν θὰ ἀποφασισθῇ ἀμέσως καὶ δὲν θὰ βλαφθῶσι.

56. Ὅσα ὑπάρχουσιν ἐν τῇ γῇ, μήπως δὲν ἀνήκουσι τῷ Θεῷ; Δὲν ἐπηλήθευσαν αἱ ἐπαγγελίαι αὐτοῦ; Ἄλλ' οἱ πλείστοι δὲν γινώσκουσι τοῦτο.

57. Αὐτὸς χορηγεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, καὶ εἰς αὐτὸν ἀπειλείσθε.

58. ὦ ἄνθρωποι! ἀπεστᾶλη ὑμῖν νοθεσία παρὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν καὶ θεραπεία τοῦ φθείραντος τὴν καρδίαν ὑμῶν κακοῦ. Ἡ αἰσία κατεύθυνται καὶ τὸ ἔλεος διὰ τοὺς πιστοὺς.

59. Εἰπέ· διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ, ἃς ἀγάλωνται. Τοῦτο τοῖς εἶναι ὠφελιμώτερον τοῦ πλούτου ὃν συσσωρεύουσιν.

60. Ἐρώτησον αὐτοὺς· ἀπηγορεύσατέ τινα τῶν δωρημάτων ὅσα ὁ Θεὸς ἐξάψεται ὑμῖν ἄνωθεν, ἐπιτρέψαντες ἕτερα; Εἰπὲ αὐτοῖς· ὁ Θεὸς ἐδίδαξεν ὑμῖν τοῦτο, ἢ ὑμεῖς ψευδῶς ἀποδίδετε αὐτὸ εἰς τὸν Κύριον;

61. Οἱ πλάττοντες ψεύδη κατὰ τοῦ Θεοῦ, τί θὰ ἰσχυρισθῶσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως; Βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι καλοκᾶγαθος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οἱ πλείστοι δὲν εὐγνωμονοῦσιν αὐτόν.

62. Δὲν θὰ παρσταθῇ εἰς καμμίαν περίστασιν, δὲν θὰ διδάξῃ καμμίαν λέξιν ἐκ τοῦ Κορανίου, καὶ οὐδὲν θὰ πράξωσιν οἱ ἄνθρωποι ἄνευ τῆς παρουσίας ἡμῶν. Τὸ βάρος ἐνὸς μορίου ἐπὶ τῆς γῆς ἢ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δὲν θὰ διαφύγῃ τὸν Κύριόν σου. Δὲν ὑπάρχει βᾶρος μέγιστον ἢ ἐλάχιστον τοῦ μορίου, μὴ σεσημειωμένον ἐν τῇ περιφανῇ Βίβλῳ.

63. Οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ θὰ ᾔναι ἐξησφαλισμένοι παντός φόβου καὶ οὐδόλως θὰ καταβληθῶσιν.

64. Οἱ πιστοὶ Μουσουλμάνοι καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,

65. Ἐξοῦσι χαρὰς εὐαγγέλια ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ δὲν ἀλλοιοῦνται. Αὕτη ἔσται ἁπείρος εὐδαιμονία.

66. Μὴ σὲ καταθλίβωσιν οἱ λόγοι αὐτῶν. Πᾶσα ἔξουσία τῷ Θεῷ ἀνήκει· αὐτὸς ἀκούει καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

67. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ δὲν ἀνήκουσι τῷ Θεῷ; Οἱ ἐπικαλούμενοι πλὴν τοῦ Θεοῦ ἐκείνους πρὸς οὓς ἐξομιοῦσιν αὐτόν, ψευδολογοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι πίστιν ματαίαν.

68. Ὁ Θεὸς ὥρισε τὴν μὲν νύκτα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν δὲ καθαρὰν ἡμέραν διὰ τὴν ἐργασίαν. Βεβαίως ταῦτα εἰσι σημεῖα εἰς λαὸν νοήμονα.

69. Λέγουσιν· «ὁ Θεὸς ἔχει υἱόν!» Ἄπαγε τῆς βλασφημίας! Οὐχί. Αὐτὸς ἀρκεῖ εἰς ἑαυτόν, καὶ αὐτῷ ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Μήπως ἐνετάλητε ἵνα οὕτω λαλήτε, ἢ λέγητε ὅ,τι οὐκ οἴδατε;

70. Εἰπὲ αὐτοῖς· ὅσοι ἐπισκοῦσι ψεύδη κατὰ τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ εὐδαιμονήσωσιν.

71. Θὰ εὐφρανθῶσι στιγμαίως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ ἔπειτα εἰς ἡμᾶς ἀπελεύσονται, τότε δὲ εἰς ἀντίποινον τῆς ἀπιστίας αὐτῶν θὰ ὑποστώσι σκληρὰς βασάνους.

72. Ἐπανάλαβον αὐτοῖς τὴν ἱστορίαν τοῦ Νῶε, εἰπόντες πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· «Ἐὰν ἡ μεθ' ὑμῶν διαμονὴ μου, καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν σημείων τοῦ Θεοῦ ᾔναι ὑμῖν ἀνυπόφορος, ἐγὼ εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἐπι-

στεύομαι. Συνενώσατε τὰς δυνάμεις καὶ τοὺς συντρόφους ὑμῶν καὶ μὴ ἀποκρύπτετε τοὺς σκοπούς σας. Ἀποφάνθητε περὶ ἐμοῦ, καὶ μὴ μὲ κάμνετε νὰ ἀναιμῶ.

73. Ἐὰν ἀποσυρθῇτε, οὐδεμίαν ἀμοιβὴν θὰ ἀπαιτήσω παρ' ὑμῶν· αὕτη μένει τῷ Θεῷ, παρ' οὗ ἐνετάλην ὅπως ἀφειῶ εἰς αὐτόν. »

74. Μετεχειρίσθησαν αὐτὸν ὡς πλάνον, ἡμεῖς ὁμῶς ἐσώσαμεν αὐτόν μετὰ πάντων τῶν ἐν τῇ κιβωτῷ. Ἀφήσαμεν νὰ ἐπιζήσῃσι τῶν ἄλλων, καταπνίξαντες τοὺς διαφύσαντας τὰ σημεῖα ἡμῶν. Ἴδου ὅποιον ὑπῆρξε τὸ τέλος ἐκείνων οὐς ἐνουθέτει ὁ Νῶε.

75. Κατόπιν ἐπέψαμεν ἄλλους ἀποστόλους, ἕκαστον εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ λαόν, οἵτινες ὑπέδειξαν αὐτοῖς ἐναργῆ σημεῖα. Οἱ λαοὶ ὁμῶς ἐκείνοι ἠρνήθησαν νὰ πιστεύσωσιν ὅτι ἄλλοτε διέψευσαν. Οὕτως ἐτραχύναμεν τὴν καρδίαν τῶν ἀσεβῶν.

76. Ἐπειτα ἐπέψαμεν τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, μετὰ ἐναργῶν σημείων, πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ. Οὗτοι ὁμῶς ἐπλήσθησαν ἀλαζονείας καὶ κατέστησαν ἔνοχοι.

77. Καὶ ὅτε ἐπῆλθεν αὐτοῖς ἡ ἐκ μέρους ἡμῶν ἀλήθεια, εἶπον· «Αὕτη μαγεία καθαρὰ ἐστίν.»

78. Τότε εἶπεν αὐτοῖς ὁ Μωϋσῆς· «Ὅτε παρίσταται ἐνώπιον ὑμῶν ἡ ἀλήθεια, διατὶ ἐρωτᾶτε ἂν ἦναι μαγεία; Οἱ μάγοι δὲν θὰ εὐδαιμονήσωσι.

79.— Ἦλθες, τῷ ἀπεκρίθησαν, ὅπως ἀποσπάσης ἡμᾶς ἐξ ὧν παρὰ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐλάβομεν καὶ ἵνα ἀμφοτέρωι οἰκειοποιηθῇτε τὴν ἐξουσίαν τῆς χώρας ταύτης; Ἡμεῖς δὲν σὰς πιστεύομεν.

80. Τότε εἶπεν ὁ Φαραὼ — Προσκαλέσατε τοὺς ἰκανωτέρους τῶν μάγων. Ἐλθόντων δὲ τούτων, ὁ Μωϋσῆς εἶπεν αὐτοῖς· ῥίψατε ὅτι ἔχετε νὰ ῥίψητε.

81. Καὶ ὅτε ῥῥίψαν, προσέθηκεν ὁ Μωϋσῆς — ὅτι πράττετε εἶναι μαγεία. Ὁ Θεὸς θὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν, καθ' ὅτι ὁ Κύριος δὲν ἀφίνει νὰ εὐδαιμονήσῃσι τὰ ἔργα τῶν ἀσεβῶν.

82. Ὁ Θεὸς διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ κρατῶναι τὴν ἀλήθειαν ἂν καὶ οἱ ἔνοχοι καταλαμβάνωνται ἐκ πείσματος.

83. Οὐδεὶς ἐπίστευε τῷ Μωϋσεῖ, πλὴν τοῦ λαοῦ του, φοβηθέντος μήποτε ὁ Φαραὼ καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ τὸν καταδυναστεύσωσι, καθότι ὁ Φαραὼ ἦτο ἰσχυρὸς ἐν τῇ χώρᾳ καὶ δυνάστης τοῦ λαοῦ.

84. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπε τότε πρὸς τὸν λαόν του — Λαέ μου! ἐὰν ἐπίστευσας τῷ Θεῷ, ἐμπιστεύητι ὁλοκλήρως αὐτῷ, ἐὰν ἀληθῶς παρεδόθης τῇ θεῇ αὐτοῦ βουλήσει.

85. Οὗτοι ἀπήντησαν — Ἐνεπιστεύθημεν τῷ Θεῷ. «Κύριε! μὴ καταστήσης ἡμᾶς θύματα λαοῦ δυνάστου.

86. Ἐν τῇ μακροθυμίᾳ σου ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἀπὸ λαοῦ ἀπίστων».

87. Τότε ἀπικαλύψαμεν τῷ Μωϋσεῖ καὶ τῷ Ἀδελφῷ αὐτοῦ τὰ ἐξῆς

«Διαθέσατε οἶκους ἐν Αἰγύπτῳ διὰ τὸν λαὸν ὑμῶν, καὶ ποιήσατε αὐτοῖς οἶκους λατρείας. Τηρήσατε τὴν προσευχὴν μετ' εὐσεβείας, καὶ ἀναγγεῖλατε τοῖς εὐσεβέσι χαρὰς εὐαγγελία.»

88. Τότε ὁ Μωϋσῆς ἀνέκραξεν· «Ὑψιστε, ἔδωκας τῇ Φαραῶ καὶ τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ πλοῦτη καὶ εὐκλειαν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἵνα παρεκκλίνωσι τῆς ὁδοῦ σου, Κύριε! κατὰστρεψον τὸν πλοῦτον καὶ τράχυνον τὰς καρδίας αὐτῶν, ἅς μὴ πιστεῦσωσι δὲ πρὶν ἢ ὑποστῶσι σκληρὰν τιμωρίαν.»

89. «Ἡ δέησις ὑμῶν εἰσηκούσθη, ἀπεκρίθη ὁ Κύριος, πορεύθητε ἐν εἰρήνῃ καὶ μὴ ἀκολουθῆτε τοὺς ἀμαθεῖς.»

90. Διέβησαν τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Ὁ Φαραὼ μετὰ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ τοὺς ἠκολούθησε μεθ' ὁρμῆς ὡς πολέμιος μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν καταβλήθεις ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἀνεβόησε· Πιστεύω ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς ἐκτὸς ἐκείνου εἰς ὃν πιστεύουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἰμὶ ὁπαδός του.

91. Ἦδη λέγεις τοῦτο, πρὶν ὅμως ἐφάνης ἀποστάτης καὶ ἦσο μετὰ τῶν ἀσεβῶν.

92. Σήμερον ἅς ἐξαγάγωμεν ἐκ τῶν κυμάτων τὸ σῶμά σου ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς σημεῖον εἰδοποιήσεως τοῖς ἀπογόνις σου· ἀλλ' οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν δίδουσι προσοχὴν εἰς τὰ σημεῖα ἡμῶν.

93. Διέθεσamen τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ οἴκους λαμπροὺς, δόντες αὐτοῖς καὶ ἡδίστην τροφήν. Δὲν διεχωρίσθησαν, ἥ ὅτε ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου σου τὴν σοφίαν. Ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως θὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς διαφωνίας αὐτῶν.

94. Ἐὰν ἀμφιβάλῃς δι' ὅ,τι σοὶ ἐπέμφθη ἄνωθεν, ἐρώτησον τοὺς ἀναγινώσκοντας τὰς πρὸ σοῦ ἀποσταλείσας Γραφάς. Ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου σου ἐπὶ σὲ κατεπέμφθη, μὴ ἔσο λοιπὸν μετὰ τῶν ἀμφιβαλόντων.

95. Μὴ ἔσο μετὰ τῶν διαψευδόντων τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ, ἵνα μὴ καταλογισθῇς μετὰ τῶν προωρισμένων διὰ τὴν Γέενναν.

96. Ἐκείνῳ καθ' ὃν ἀπηγγέλθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Κυρίου σου δὲν θὰ πιστεῦσῃς.

97. Καὶ ἂν ἴδωσιν ἅπαντα τὰ θαύματα ἡμῶν, δὲν θὰ πιστεῦσῃσιν, ἂν δὲν δοκιμάσῃσιν τὴν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

98. Ἀλλως, πόλις πιστεύσασα θὰ ἐσώζετο· ἀλλ' ὅμως μόνον ὁ λαὸς τοῦ Ἰωνᾶ¹ ἐσώθη, διότι ἐπίστευσεν. Ἐσώσαμεν αὐτὸν ἐκ τῆς κατὰ σκῆνης ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀφήσαντες αὐτὸν ἐν τῇ ζωῇ μέχρι τινὸς καιροῦ.

99. Ἐὰν ὁ Κύριός σου ἐβούλετο, πάντες οἱ ἐν τῇ γῇ ἤθελον πιστεῦσαι. Θέλεις νὰ ὑποχρεώσῃς τοὺς ἀνθρώπους ἵνα πιστεῦσῃσι;

¹ Δηλ. ὁ τῆς Νινευή.

100. Πῶς δύναται νὰ πιστεύσῃ ψυχὴ τις ἄνευ τῆς ἐπινεύσεως τοῦ Θεοῦ; Οὗτος θὰ ἐξενέγκῃ τὴν ἀγανάκτησίν του κατὰ τῶν ἀφρόνων.

101. Εἰπέ αὐτοῖς· θεάσασθε ὅ,τι ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ ὑπάρχει· τὰ σημεῖα ὅμως καὶ αἱ διδασκαί εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσωσι τοὺς ἀπίστους.

102. Ἀναμένετε ἴσως διάφορον τέλος τῆς προφητείας γενεᾶς; Εἰπέ αὐτοῖς· ἀναμένετε, καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν θὰ ἀναμείνω.

103. Ἐπειτα θὰ σώσωμεν τοὺς Ἀποστόλους ἡμῶν καὶ τοὺς πιστεύσαντας. Δικαίως ὀφείλομεν νὰ σώσωμεν τοὺς πιστοὺς.

104. Εἰπέ αὐτοῖς· ὦ ἄνθρωποι! ἐὰν ἀμφιβάλητε περὶ τοῦ θρησκευματός μου, διακηρύττω ὅτι δὲν λατρεύω ἐκείνους, οὓς ἐξομοιοῦντες πρὸς τὸν Θεόν, λατρεύετε. Ἐγὼ λατρεύω τὸν Θεόν ἐκείνον ὅστις ἀφαιρεῖ τὴν ζωὴν ὑμῶν. Ἐνετάλην νὰ ἦμαι πιστὸς Μουσουλμάνος.

105. Ἐρρίθη μοι· «Στρέφον τὸ πρόσωπόν σου πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, ἔσο μακρόθυμος καὶ μὴ ὁμοιάζεις πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντας τὸν Θεόν πρὸς ἐτέρας θεότητας.

106. Μὴ ἐπικαλῆσαι ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἄλλην θεότητα μὴ δυναμένην νὰ σέ ὠφελήσῃ ἢ σέ βλάψῃ. Ἐὰν πράξῃς τοῦτο, εἶσαι ἀσεβής.

107. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἀποστείλῃ σοι δυστυχίαν τινὰ, οὐδεὶς ἄλλος πλὴν αὐτοῦ δύναται νὰ σέ ἀπαλλάξῃ ταύτης, ἐὰν ὀρίσῃ σοι εὐτυχίαν οὐδεὶς δύναται νὰ σοὶ ἀφαιρέσῃ αὐτήν. Σὲ ἀποστέλλει εἰς ὅντινα τῶν λειτουργῶν αὐτοῦ βούλεται· εἶναι δὲ ἐπιεικὲς καὶ ἐλεήμων.»

108. Εἰπέ· ὦ ἄνθρωποι! ἡ ἀλήθεια παρὰ τοῦ Κυρίου πηγάζει· ὁ ἀκολουθῶν τὴν εὐθεῖαν τρίβον πράττει τοῦτο πρὸς σωτηρίαν αὐτοῦ· ὁ παρεκκλίνων, ἀπόλλυσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Ἐγὼ οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχω ἐφ' ὑμῶν.

109. Ὅθεν ἀκολούθει ὅ,τι ἀπεκαλύφθη σοι καὶ ὑπόμεινε μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ Θεὸς θὰ δικάσῃ. Οὗτος εἶναι ὁ ἄριστος τῶν δικαστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

ΧΟΥΔ¹

Ἐν Μέκκα. 123 ἐδάφια.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρίμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ. Ρέ. Ἡ Βίβλος αὕτη ἥς τὰ ἐδάφια κατ' ἀρχὰς μὲν ἰδρύθησαν ἐπὶ ἐδραίων βάσεων, ἔπειτα δὲ ἀπεκαλύφθησαν, πηγάζει παρὰ τοῦ σοφοῦ καὶ πανεπιστήμονος Θεοῦ.

2. Πιστεύσατε μόνον εἰς τὸν Θεόν. Ἐγὼ παρ' αὐτοῦ ἀπεστάλην ἵνα κηρύξω καὶ ἀναγγεῖλω.

3. Ἐπικαλέσθητε τὴν συγχώρησιν τοῦ Κυρίου ὑμῶν καὶ ἐπανελθετε εἰς αὐτόν· οὗτος θὰ εὐχαριστήσῃ ὑμᾶς μέχρι τοῦ ὀρισμένου χρόνου καὶ θὰ παραχωρήσῃ τὴν χάριν αὐτοῦ εἰς πάντα ἐπάξιον ταύτης. Ἀλλ' ἐὰν παρεκκλίνητε, φοβοῦμαι τῇ ἀληθείᾳ, μὴ ἐπέλθῃ ὑμῖν ἡ τιμωρία τῆς μεγάλης ἡμέρας.

4. Πάντες τῷ Θεῷ ἀπελεύσεσθε. Εἶναι παντοδύναμος.

5. Δὲν περιφράσσουσι τὴν καρδίαν αὐτῶν ὅπως καλύψωσι τοὺς σκοπούς των;

6. Καὶ ὅταν προσπαθῶσι νὰ καλυφθῶσι διὰ τῶν ἱματίων των, μήπως ὁ Κύριος δὲν γινώσκει τί καλύπτουσι καὶ τί ἀποκαλύπτουσι;

7. Βεβαίως οὗτος γινώσκει τὰ ἀπόρρητα τῆς καρδίας αὐτῶν.

8. Πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς πλάσματα διὰ τῆς φροντίδος τοῦ Θεοῦ τρέφονται. Αὐτὸς γινώσκει τὴν φωλεὰν ἐκάστου καὶ τὸ μέρος ἐνθα θὰ τελευτήσῃ. Τὰ πάντα περιλαμβάνονται ἐν τῇ περιφανεί Βίβλῳ.

9. Οὗτος εἰς ἕξ ἡμέρας ἐπλασε τοὺς οὐρανούς καὶ τὴν γῆν· ὁ δὲ θρόνος αὐτοῦ ἦτο (πρὸ τῆς δημιουργίας) ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Ὁ Θεὸς ἐξῆλθε νὰ μάθῃ τίς ἐξ ὑμῶν ἤθελε διάγει καλῶς.

10. Ὅποτεν λέγῃς αὐτοῖς ὅτι μετὰ τὸν θάνατον θὰ ἀναστηθῶσι, οἱ ἄπιστοι ἀποκρίνονται· «αὐτὸ καθαρὰ μαγεία ἐστίν.»

11. Ἐὰν ἀναβάλωμεν τὴν τιμωρίαν αὐτῶν μέχρι τοῦ ὀρισμένου χρόνου, λέγουσι· «Τί ἐμποδίζει τοῦ νὰ τιμωρηθῶμεν ἀμέσως;» Φρονοῦσι λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν οὐδὲν κώλυμα θὰ δυνηθῇ ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν τιμωρίαν; Τὸ ἀντικείμενον τοῦ σαρκασμοῦ των θὰ περιβάλῃ αὐτοὺς πανταχόθεν.

¹ Ὁ Χουδ εἶναι προφήτης ἀποσταλὴς πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσλάμ, ἵνα νοουθετήσῃ καὶ ἀπειλήσῃ αὐτόν.

12. Ἐὰν κάμωμεν τὸν ἄνθρωπον νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἡμετέραν εὐ-σπλαγχνίαν καὶ ἔπειτα στερήσωμεν αὐτὸν ταύτης, καθίσταται ἄπελ-πις καὶ ἀγνώμων.

13. Ἐὰν δὲ τὸν εὐεργετήσωμεν μετὰ τὴν καταπιέζουσαν αὐτὸν δυστυχίαν, λέγει· «Μ' ἐγκατέλιπον τέλος αἱ δυστυχίαι.» Καὶ ἰδοὺ αὐ-τὸς εὐθυμος καὶ ὑπερόπτης.

14. Οἱ ἐγκρατεροῦντες μεθ' ὑπομονῆς, καὶ τάχαθὰ πράττοντες, ἀμει-φθῇσονται διὰ τῆς ἐξαιρέτου χάριτος τοῦ Κυρίου.

15. Ἴσως ἐκ λήθης δὲν γνωστοποιήσης μέρος τῆς ἀποκαλύψεως, καὶ ἡ καρδία σου ἀδημονήσῃ ὅταν σοὶ εἴπωσιν· «Ἐὰν δὲν ἀποσταλῇ σοι θησαυρὸς ἄνωθεν ἢ ἂν δὲν φανῇς συνωδευμένος παρὰ τινος ἀγγέ-λου, οὐ πιστεύσωμεν.» Σὺ, Μωάμεθ, δὲν εἶσαι ἢ ἀπόστολος. Μόνος ὁ Θεὸς ἰθύνει τὰ πάντα.

16. Ἐὰν εἴπωσιν· «αὐτὸς ὁ Μωάμεθ ἐφεῦρε τὸ Κοράνιον τοῦτο,» εἰπὲ αὐτοῖς· ἔχει καλῶς, φέρετε δέκα παρόμοια ἐδάφια, ἐφεύρετε ὁ-μοιον, καλοῦντες εἰς βοήθειαν ὑμῶν οἰονδήποτε θέλετε ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ. Πράξατε τοῦτο, ἐὰν ᾔσθε εἰλικρινεῖς.

17. Ἐὰν δὲν τὸ κατορθώσῃτε, γινώτε ὅτι τοῦτο κατεπέμφθη ἄνω-θεν τῇ ἐπινεύσει τοῦ Κυρίου, καὶ οὐχ ὑπάρχει ἕτερος Θεὸς πλην αὐτοῦ. Εἰσθε Μουσουλμάνοι;

18. Θὰ ἀνταμείψωμεν ἐπαξίως τὰς πράξεις τῶν ἐπιποθούντων τὸν βίον καὶ τὰς ἡδονὰς τοῦ κόσμου τούτου· οὗτοι δὲν θὰ ἀδικηθῶσι.

19. Οὗτοι ἔξουσιν ὡς ἀμοιβὴν ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ τὸ πῦρ τῆς Γεέν-νης. Πᾶν ὅτι ἐπράξαν ἐνταῦθα θὰ ἐκμηδενισθῇ καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν θὰ ματαιωθῶσιν.

20. Εἶναι ποτε δυνατόν νὰ ἐξομωθῶσι πρὸς τοὺς ἀπίστους οἱ στη-ριζόμενοι ἐπὶ τῶν φαεινῶν τεκμηρίων τοῦ Κυρίου αὐτῶν, διδασκομένων αὐτοῖς ὑπὸ μάρτυρος παρὰ τοῦ Θεοῦ σταλέντος καὶ προηγηθέντος τῆς Βίβλου, ἥτις ἐδόθη εἰς τὸν Μωυσέα ὡς ὡδηγὸς καὶ σημεῖον θείας χά-ριτος; Οὗτοι πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεόν. Ἀλλ' ὅστις δὲν πιστεύει, ἐξ οἰασδήποτε μερίδος τῶν Ἀράβων καὶ ἂν ᾔ, τὸ πῦρ ἔσται τὸ μέρος τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ. Μηδεμίαν λοιπὸν ἀμφιβολίαν ἔχτω περὶ τῆς Βίβλου ταύτης, ἥτις ἐστὶν ἡ μόνη ἀλήθεια· ἀλλ' οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν πιστεύουσιν εἰς αὐτήν.

21. Τίς ἐστὶ χεῖρων τοῦ ἐφευρίσκοντος ψεῦδη κατὰ τοῦ Θεοῦ; Οἱ τοιοῦτοι θὰ ἐμφανισθῶσι μίαν ἡμέραν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου των, οἱ δὲ μάρτυρες θὰ εἴπωσιν· «Ἰδοὺ οἱ διαψεύσαντες τὸν Κύριον.» Τὸ ἀνάθημα τοῦ Θεοῦ θὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῶν φαύλων.

22. Τινες εἰσὶν οἱ ἀπομακρύνοντες τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, καθιστώντες αὐτὴν ἐπίμοχλον; Εἶναι οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὴν μέλ-λουσάν ζωὴν. Οὗτοι δὲν θὰ ποιήσωσιν ἀνίσχυρον τὸν Θεόν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ οὐδένα προστάτην θὰ εὕρωσι κατ' αὐτοῦ. Ἡ ἀναμείνουσα αὐτοὺς

ποινή θά διπλασιασθῇ. Οὐδὲν ἡδύναντο ν' ἀκούσωσι καὶ οὐδεμίαν πίστιν εἶχον.

23. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀφ' ἐαυτῶν ἀπολεσθέντες, αἱ δὲ θεότητες ἅς εἶχον ἐφεύρει ἐξηφανίσθησαν.

24. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οὗτοι ἔσονται οἱ δυστυχέστεροι ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

25. Οἱ πιστεύοντες καὶ ἀγαθοεργοῦντες, ταπεινούμενοι δὲ συγχρόνως ἐνώπιον τοῦ Κυρίου των, θά καταλάβωσι τὸν Παράδεισον, ἐνθα αἰωνίως θά διαμείνωσιν.

26. Αἱ δύο αὗται μερίδες τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὁμοιάζουσιν ὅσον οἱ τυφλοὶ καὶ κωφοὶ πρὸς τὸν ὄντα καὶ ἀκούοντα. Ὑπάρχει ὁμοιότης τις μεταξὺ των; Δὲν θά βελτιωθῇτε;

27. Ἀπεστείλαμεν τὸν Νῶε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· «Ἐνετάλην, τοῖς εἶπεν, ἵνα δημοσίως νοουηθῶ ὑμᾶς.

28. Ὅπως μὴ λατρεύητε ἢ μόνον τὸν Θεόν. Φοβοῦμαι μὴ ἐφ' ὑμῶν ἐπέλθῃ ἡ τιμωρία τῆς φοβερᾶς ἡμέρας.»

29. Οἱ προϋχοντες τοῦ ἀπίστου λαοῦ τῇ ἀπεκρίθησαν· — Σὺ εἶσαι ἄνθρωπος ὡς ἡμεῖς, καὶ μόνον ἡ κατωτέρα τοῦ λαοῦ τάξις σέ ἡκολούθησεν. Οὐδὲν ἀξίωμα κατέχεις ὅπως ἦσαι ἀνώτερος ἡμῶν· τοῦναντίον σὲ θεωροῦμεν λαοπλάνον.

30.— Λαέ μου! ἀπεκρίθη ὁ Νῶε, τί φρονεῖς; Ἐὰν ἀκολουθῶ τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου καὶ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπερχομένην μοι χάριν ἣν εἰς δὲν βλέπετε; πρέπει νὰ ἐπιβάλω καὶ εἰς σέ τοῦτο παρὰ τὴν θέλησίν σου;

31. Λαέ μου! δὲν ἀπαιτῶ παρὰ σοῦ ἀμοιβὴν τινα· αὕτη τῇ Θεῷ ἀνήκει, καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἀποκρούσω τοὺς πιστεύοντας ὅτι θά ἴδωσιν ἡμέραν τινα τὸν Κύριον. Ἀλλὰ βλέπω ὅτι εἰσθε λαὸς ἀμαθής.

32. Λαέ μου! τίς θά μέ συνδράμῃ κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἐὰν ἀποκρούσω τοὺς πιστεύοντας; Δὲν θά βελτιωθῇτε;

33. Δὲν εἶπον ὅτι κατέχω τοὺς θησαυροὺς τοῦ Θεοῦ, διότι δὲν γινώσκω τὰ μυστήρια αὐτοῦ. Δὲν λέγω ὑμῖν ὅτι Ἀγγελὸς εἰμι, δὲν λέγω εἰς ἐκείνους οὗς περιφρονεῖτε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θά εὐεργετήσῃ αὐτούς. Ὁ Θεὸς γινώσκει κἀλλιον παντὸς ἄλλου τὰ ἐν τῇ μυχῷ τῆς καρδίας αὐτῶν. Ἐὰν ἔλεγον τοῦτο, ἤθελον εἶσθαι ἄσεβής.»

34. Οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν· — ὦ Νῶε! συνεζήτησας ἤδη μεθ' ἡμῶν, καὶ οὕτως ἐπαυξάνεις τὰς συζητήσεις. Κατάπεμψον λοιπὸν καθ' ἡμῶν ἐκεῖνο δι' οὗ ἀπειλεῖς ἡμᾶς, ἐὰν ἦσαι ἀληθής.

35. — Ἀναμφιβόλως ὁ Θεὸς θά ἐξαποστείλῃ αὐτό, ὑμεῖς δὲ δὲν θά ἐλαττώσῃτε τὴν ἰσχύϊν τοῦ Κυρίου.

36. Ἐὰν σὰς συμβουλευσῶ, δὲν θά ὠφελήσωσιν αἱ συμβουλαὶ μου, ἐνῷ ὁ Κύριος ζητεῖ τὴν ἀπώλειαν ὑμῶν. Οὗτος εἶναι ὁ Θεὸς ὑμῶν καὶ εἰς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε.

37. Ἐὰν εἰπωσιν ὅτι σὺ αὐτὸς ἐφεῦρες τὸ Κοράνιον, ἀποκριθῇτι· ἐὰν ἐγὼ ἐφεῦρον αὐτό, τὸ ἔγκλημα ἐπ' ἐμοῦ θὰ ἐπιπέσῃ, ἀλλ' ἄθωός εἰμι τῶν ὑμετέρων ἀνομημάτων.

38. Ἐπειτα ἀπεκαλύφθη τῷ Νῶε· αὐδεις ἕτερος εὐσεβὴς θὰ εὐρεθῇ μεταξὺ τοῦ λαοῦ σου ἐκτὸς τῶν πιστευσάντων ἤδη. Μὴ θλίβεσαι διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν.

39. Κατασκεύασον κιβωτὸν ἐνώπιον ἡμῶν, συμφώνως τῇ ἡμετέρᾳ ἀποκαλύψει, καὶ μὴ ποιήσῃς ἡμῖν λόγον ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν· οὗτοι θὰ καταποντισθῶσιν ἐν τοῖς ὕδασι.»

40. Καὶ κατεσκεύασε κιβωτὸν, συμφώνως τῇ ἀποκαλύψει ἡμῶν· ὁσάκις δὲ οἱ προὔχοντες διήρχοντο πλησίον τοῦ ἐχλευάζον αὐτόν· «Μὴ με σκώπτετε, εἶπεν ὁ Νῶε, καὶ ἐγὼ θέλω χλευάσει ὑμᾶς, ὡς πράττετε, καὶ θὰ ἴδῃτε,

41. Ἐπὶ τίνος θὰ ἐπιπέσῃ ἡ τιμωρία· τίς θέλει καταισχυνοθῇ.» Ἡ τιμωρία αὕτη θὰ μείνῃ ἐπ' αὐτῶν διαρκῶς.

42. Οὕτως ἐγένετο μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐδόθη ἡ διαταγὴ ἡμῶν καὶ ἡ χάμιнос ἐξεργάγη¹. Τότε εἶπομεν τῷ Νῶε· «Λάβε μετὰ σοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ ταύτῃ ἀνά ἐν ζεύγος ἐξ ὅλων τῶν εἰδῶν, ὅδῃ ἤσπον ὡσαύτως ἐν αὐτῇ καὶ τὸν οἶκόν σου, ἐκτὸς ἐκείνου καθ' οὗ ἀπηγγέλθη ἡ καταδίκη². Παράλαβε ἐπίσης καὶ πάντας τοὺς πιστεύσαντας· ὀλίγοι δ' εἰσὶν οἱ τοιοῦτοι.»

43. Τότε εἶπεν ὁ Νῶε· «Εἰσελθετε ἐν τῇ κιβωτῇ· αὕτη, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, θὰ πλέῃ καὶ θὰ σταματᾷ· ὁ δὲ Κύριος εἶναι πολυεύσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων.»

44. Ἡ κιβωτὸς ἐπλεε μετ' αὐτῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν κυμάτων ὑψομένων ὡς ὄρη. Ὁ Νῶε ἔκραξε πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἰστάμενον κατὰ μέρος, καὶ τῷ εἶπεν· — εἰσελθε μεθ' ἡμῶν, καὶ μὴ μένε μετὰ τῶν ἀπίστων.

45. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη — θὰ ἀποσυρθῶ ἐπὶ τινος ὄρους, ὅπερ θέλει μὲ σώσει ἐκ τῶν ὑδάτων. Ὁ Νῶε εἶπεν — οὐδεις θὰ σωθῇ σήμερον παρὰ τὴν βουλήν τοῦ Θεοῦ, ἐκτὸς ἐκείνων οὓς ὁ Κύριος θέλει οἰκτείρει. Τὰ κύματα διεχώρισαν αὐτούς, ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Νῶε καταποντίσθη.

46. Καὶ ἐρρέθη· «Γῆ! ἀπορράφησον τὰ ὕδατά σου οὐρανέ! παῦσον.» Καὶ τὰ ὕδατα ἡλαττώθησαν, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Θεοῦ ἐξετελέσθη.

¹ Ὑποθέτουσιν ὅτι ἡ χάμιнос αὕτη ἦτο ἀποθήκη ὕδατος, ἥτις ἐξεργάγη ἵνα καταπλῇ τὸν κόσμον, καὶ τινες μὲν φρονούσιν ὅτι ἦτο εἰς Ἰράκ, ἔνθα ἔκειτο ἡ χώρα τῆς Κούφας, ἄλλοι δὲ εἰς τὴν Μεσοποταμίαν καὶ ἄλλοι εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἡ ἀλληγορικὴ αὕτη φράσις ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν ἑτέραν οἱ καταρράχεται τοῦ οὐρανοῦ θὰ ἀνοίξωσι. Τινὲς τῶν σχολιαστῶν τοῦ Κορανίου λέγουσιν ὅτι ἡ ἔκραξις αὐτοῦ χάμιнос καὶ ἐπενεγκοῦσα τὸν κατακλυσμὸν, ἥτοι ὁ κλίβανος ἔνθα ἡ Εὐὰ ἔπνευε τὸν ἄρτον.

² Οὗτος ἦν εἰς ἐκ τῶν υἱῶν τοῦ Νῶε, ὃν ἡ παράδοσις, παριστᾷ ὡς ἄπιστον.

Ἡ κιβωτὸς ἔστη ἐπὶ τοῦ ὄρους Δζούρη¹, καὶ ἐρρέθη· μακρὰν ἀπὸ τοῦ μέρους τούτου οἱ κακοί!»

47. Ὁ Νῶε ἀνέκραξε πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ· «Κύριε! ὁ υἱός μου εἶναι ἐκ τῶν ἑμῶν, αἱ ἐπαγγελίαι σου εἶναι ἀληθεῖς, καὶ εἶσαι ὁ ἅριστος τῶν δικαστῶν.»

48. Ὁ δὲ Κύριος ἀπήντησεν· «ὦ Νῶε! ὁ υἱός σου δὲν εἶναι ἐκ τῶν σῶν. Ὅτι πράττεις εἶναι ἔργον ἀσεβείας, μὴ ζῆται νὰ μάθῃς παρ' ἐμοῦ ὅ,τι οὐκ οἶδας. Σὲ εἰδοποιῶ ὅπως μὴ συγκαταλεχθῇς μετὰ τῶν ἀμαθῶν.»

49. «Κύριε, πρὸς σέ καταφεύγω· ἐπίτρεψόν μοι νὰ σ' ἐρωτῶ δι' ὅ,τι οὐκ οἶδα, καὶ ἂν δὲν μέ συγχωρήσῃς, ἂν δὲν λαβῇς οἶκτον δι' ἐμέ ἀπόλλυμι.»

50. Ἐῖπεν αὐτῷ ὁ Κύριος· «Ἐξέλθε τῆς κιβωτοῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἔσο εὐλογημένος παρ' ἐμοῦ σὺ καὶ ὁ μετὰ σοῦ λαός. Τινὰς ἐκ τῶν λαῶν θ' ἀφήσωμεν ἀπολαύοντας τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου, βραδύτερον ὅμως σκληρὰ τιμωρία θὰ προσβαλῇ αὐτούς.»

51. Ἴδου, αὕτη ἐστὶ μία ἱστορία τῶν ἀγνώστων ἱστοριῶν. Σοὶ ἀπεκαλύψαμεν τὴν ἱστορίαν ταύτην ἣν μέχρι τοῦδε ἠγνόεις σὺ καὶ ὁ λαός σου. Ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς, διότι τὸ εὐδαίμον τέλος εἶναι διὰ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον.

52. Εἰς δὲ τὸν λαόν τοῦ Ἀδ ἐπέμψαμεν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Χουδ, ὅστις εἶπεν·—ὦ λαέ μου! λατρεύετε τὸν Θεόν, οὐδένα ἕτερον πλὴν αὐτοῦ· ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπινοεῖτε τοὺς ἄλλους.

53. Λαέ μου! οὐδεμίαν ἀντιμισθίαν αἰτοῦμαι· ὁ μισθός μου εὕρισκεται παρὰ τῷ πλάστῃ μου. Δὲν θὰ συνέλθῃτε;

54. Λαέ μου! ἐπικαλέσθητε τὴν συγχώρησιν τοῦ Κυρίου· εἰς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε. Αὐτὸς θὰ προκαλέσῃ οὐρανόνθεν βροχὴν ἄφθονον².

55. Θὰ ἐπαυξήσῃ τὰς δυνάμεις ὑμῶν, πλὴν μὴ πράττετε νέα ἐγκλήματα.

56. Οὗτοι δὲ εἶπον αὐτῷ·—Δὲν ἔρχεσαι πρὸς ἡμᾶς μετὰ φαινῶν σημείων· μὲ μόνον τὸν λόγον σου δὲν θὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς θεότητας ἃς λατρεύομεν. Δὲν πιστεύομεν τοὺς λόγους σου.

57. Τί δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ἢ ὅτι εἰς τῶν θεῶν ἡμῶν σὲ προσέβαλεν; Ὁ δὲ ἀπεκρίθη·—Ἐγὼ ἐπικαλοῦμαι τὸν Θεόν ὡς μάρτυρα, καὶ ὑμεῖς δύνασθε νὰ καταθέσῃτε ὅτι δὲν ἐξαμείωσα ἄλλας θεότητας.

58. Πρὸς τὸν Θεόν. Θέσατε εἰς ἐνέργειαν τὰς ἐπιβουλάς ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀναμένω.

59. Καθότι ἐγὼ ἐναπέθεσα τὴν πίστιν μου πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις εἰ-

¹ Ἡ τῶν Χαλδαίων καὶ τῶν Μωαβεθαιῶν παράδοσις ἔρκει ὅτι εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἐκδόθησαν ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε, Δζούρη εἶναι τὸ ὄνομα τῶν βορείων λόφων τῆς Μισσοποταμίας, οἵτινες χωρίζουσιν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας.

² Οἱ Ἀδῖται ὑπέφερον τότε ἐξ ἀνομβρίας.

ναι Κύριος ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Οὐδὲν πλάσμα ὑπάρχει οὕτινος νὰ μὴ κρατῇ τὰς ἡκρας τῶν τριχῶν. Ὁ Θεὸς εὐρῆται ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ,

60. Ἐὰν ἀδιαφορήσητε, ἐγὼ ὑπέμνησα ἤδη ὑμῖν τὴν ἀποστολὴν μου. Ὁ Θεὸς θὰ σᾶς ἀντικαταστήσῃ δι' ἑτέρου λαοῦ, καὶ ὑμεῖς οὐδεμίαν βλάβην δύνασθε νὰ προσεγήσητε αὐτῷ. Ὁ Κύριός μου περιβάλλει τὰ πάντα.

61. Περαιωθείτης τῆς ἡμετέρας βουλῆς, ἐσώσαμεν διὰ τῆς μακροθυμίας ἡμῶν τὸν Χοῦδ καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ πιστεύσαντας, ἐσώσαμεν δ' αὐτοὺς ἐκ σκληρᾶς τιμωρίας.

62. Ὁ λαὸς οὗτος τοῦ "Αδ" ἠρνήθη τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου του, δὲν ὑπήκουσεν εἰς τοὺς Ἀποστόλους αὐτοῦ, ἀλλ' ἠκολούθησε τὰς διαταγὰς τῶν τυράννων καὶ ἰσχυρῶν.

63. Τὸ ἀνάθεμα παρηκολούθησεν αὐτοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἢ κρᾶζωσιν αὐτοῖς. «Οἱ Ἀδῖται οὐκ ἐπίστευσαν τῷ Κυρίῳ αὐτῶν· μακρύνθητι ἐντεῦθεν "Αδ, λαὸς τοῦ Χοῦδ!

64. Εἰς δὲ τοὺς Θεμμίτας ἀπεστείλαμεν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Σαλὲχ, ὅστις εἶπεν αὐτοῖς· Λαέ μου! λατρεύετε τὸν Θεόν, μὴ ἔχετε ἄλλους θεοὺς ἐκτὸς αὐτοῦ. Οὗτος ἐκ τῆς γῆς ἐπλασεν ὑμᾶς· καὶ σᾶς ἔδωκεν αὐτὴν διὰ κατοικίαν. Ἐπικαλέσθητε τὴν συγχώρησιν αὐτοῦ ἐν μετανοίᾳ ἐπανερχόμενοι πρὸς αὐτόν. Ὁ Κύριός μου εὐρίσκεται πλησίον ὑμῶν, καὶ εἰσακούει τῆς δεήσεως τῶν ἐπικαλουμένων αὐτόν.

65. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· — Σαλὲχ, ἐπὶ σέ ἐλπίζομεν· θέλεις ἐμποδίσαι ἡμᾶς τοῦ νὰ λατρεύωμεν τοῦ λοιποῦ ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν ἐλάτρευον; Ἀμφιβάλλομεν περὶ τῆς θρησκείας εἰς ἣν μᾶς προσκαλεῖς.

66. — Λαέ μου! προσέθηκεν ὁ Σαλὲχ, σκέφθητε ὅτι θεία βουλή με συνοδεύει προδήλως, ὅτι ἡ μακροθυμία τοῦ Θεοῦ μὲ ἐπεσκίασε. Τίς θὰ μ' ἐβοήθει, ἐὰν δὲν ὑπέικον αὐτῷ; Ὑμεῖς ἠθέλετε ἐπιταχύνει τὴν ἀπόλειάν μου.

67. Λαέ μου! ἡ κάμηλος αὕτη εἶναι ἡ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς ὑμᾶς ὡς σημεῖον. Ἄφετε λοιπὸν αὐτὴν βόσκουσαν ἡσύχως ἐπὶ τῆς γῆς τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ βλάβητε αὐτήν, διότι σκληρῶς θέλει τιμωρηθῇ ὁ βλάψων αὐτήν.

68. Οὗτοι ὅμως ἐφόνευσαν τὴν κάμηλον. Ὁ δὲ Σαλὲχ εἶπεν· — Ἀναμείνατε εἰς τὰς οἰκίας σας ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Αὕτη ἐστὶν ἐπαγγελία ἣτις οὐδέποτε θὰ λησμονηθῇ.

69. Ἀπαγγελέσεις τῆς ἡμετέρας βουλῆς, ἐσώσαμεν τὸν Σαλὲχ διὰ τῆς μακροθυμίας ἡμῶν, καθὼς καὶ τοὺς μετ' αὐτόν πιστεύσαντας ἐκ τῆς κατασχύνης τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ὁ Κύριός σου εἶναι ἰσχυρὸς καὶ κραταίος.

70. Αἰνιδία καταιγὶς κατέλαβε τοὺς ἀσεβεῖς, καὶ τὴν ἐπαύριον εὐρέθησαν ἅπαντες νεκροὶ εἰς τὰς κατοικίας αὐτῶν,

71. Ὡς νὰ μὴ κατωκίηθῃσαν αὐταὶ οὐδέποτε. Ἡ Θέμμη ὑπῆρξεν ἄπιστος εἰς τὸν Κύριόν σου. Ἐρρέτω ἡ Θέμμη!

72. Οἱ ἀπόστολοι ἡμῶν ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν Ἀβραάμ, κομίζοντες αὐτῷ χαρὰς εὐαγγέλια, καὶ λέγοντες· «εἰρήνη!» — Εἰρήνη! ἀπήντησεν οὗτος, καὶ μετ' οὐ πολὺ τοῖς προσεφέρθη μόσχος ὀπτός.

73. Ὅτε δὲ εἶδεν ὁ Ἀβραάμ ὅτι αἱ χεῖρες αὐτῶν δὲν ἤγγισαν τὸν μόσχον, ἐταράχθη σφόδρα — Μὴ φοβοῦ, τῷ ἀπεκρίθησαν, εἵμεθα ἀπεσταλμένοι πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Λῶτ.

74. Καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραάμ ἴστατο ὀρθία μειδιῶσα. Ἀνηγγέλαμεν δ' εἰς αὐτὴν τὴν γέννησιν τοῦ Ἰσαάκ, καθὼς καὶ τὴν τοῦ Ἰακώβ.

75. — Δυστυχῆς ἐγὼ, εἰς τοιαύτην ἡλικίαν νὰ τέξω, ἀφοῦ καὶ ὁ σύζυγός μου εἶναι ἤδη πρεβεσθικῶς. Παράδοξον!

76. — Λοιπὸν θέλεις ἐκπλαγῇ διὰ τὴν βούλησιν τοῦ Θεοῦ; Ἡ εὐλογία καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοῦ οἴκου σου. Ὁ Θεὸς εἶναι αἰνετός καὶ δεδοξασμένος.

77. Ἐνθαρρυνθεὶς ὁ Ἀβραάμ καὶ ἀκούσας τὴν εὐάρεστον πρόρρησιν, συνεζήτησε μετ' ἡμῶν περὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Λῶτ· διότι ὁ Ἀβραάμ ἦτο πρῶτος, φιλόανθρωπος καὶ θεοσεβής.

78. — Παῦσον, ὦ Ἀβραάμ, συζητῶν, διότι ἡ βουλὴ τοῦ Κυρίου σου ἀπηγγέλη ἤδη. Ἡ τιμωρία θὰ προσβάλλῃ αὐτούς· αὕτη δὲ εἶναι ἀνέγκλητος.

79. Καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἡμῶν ἐπορεύθησαν πρὸς τὸν Λῶτ. Οὗτος δὲ με συντετριμμένην καρδίαν εἶπεν· «αὕτη ἡ ἡμέρα εἶναι ἐπίπονος.»

80. Τινὲς ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ συνεταρεῦντο παρ' αὐτῷ αἰσχρομυθοῦντες. Οὗτος δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰδοὺ αἱ θυγατέρες μου, θέλει εἰσθαὶ ἥττον ἀσεβὲς ἢν καταχρασθῇτε αὐτῶν. Μὴ ἀτιμάσητε ὅμως τοὺς ξένους μου. Πλὴν τί! οὐδεὶς ἐχέφρων ὑπάρχει μεταξύ ὑμῶν;

81. — Σὺ γινώσκεις, εἶπον αὐτῷ, ὅτι οὐδεμίαν χρεῖαν ἔχομεν τῶν θυγατέρων σου, γινώσκεις δὲ τί θέλομεν.

82. — Φεῦ! ἐὰν ἡδυνάμην νὰ ἀντιταχθῶ καθ' ὑμῶν, ἢ ἐὰν εὗρισκιν καταφύγιον παρὰ τινι ἰσχυρῷ ἀρχηγῷ!

83. Εἶπον αὐτῷ οἱ ἀπόστολοι τοῦ Θεοῦ. Εἵμεθα ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου σου, οὗτοι δὲν θὰ σ' ἐγγίσωσιν. Ἐξέλθε μετὰ τῶν οικείων σου αὐτὴν τὴν ἰδίαν νύκτα, πλὴν οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἅς μὴ στρέψῃ ἵνα ἰδῇ ὀπίσω. Μόνῃ ἡ γυνὴ σου θὰ στραφῇ, ἡ δὲ τιμωρία τῶν ἀσεβῶν θὰ προσβάλλῃ καὶ ταύτην. Πρὸ τῆς αὔριου θὰ πραγματοποιηθῶσιν ὅλα τὰ κακὰ δι' ὧν ἠπειλήθησαν, ἡ δὲ ἐπιούσα δὲν εἶναι μακράν.

84. Ἀπηγγέλαμεν τὴν διαταγὴν ἀνστρέψαμεν τὴν χώραν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, καταπέμψαντες ἄνωθεν βροχὴν ἀδιάκοπον ἐκ πλίνθων,

τεστημειωμένων παρὰ τοῦ Θεοῦ¹. Αὐταὶ δὲ εὐρίσκονται ἐγγὺς τῶν ἐπι-
καταράτων.

85. Εἰς δὲ τοὺς Μαδιαμίτας ἀπεστείλαμεν τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν Σοέπ. Λαέ μου, εἶπεν αὐτοῖς, λατρεύετε τὸν Θεόν, μὴ ἔχετε ἄλλον πλὴν αὐ-
τοῦ, καὶ μὴ ἐλαττοῦτε τὸ μέτρον καὶ τὴν σάθμην. Ὁρῶ ὑμᾶς ἐν εὐ-
μαρείᾳ, πλὴν φοβοῦμαι τὴν καθ' ὑμῶν τιμωρίαν τῆς παγκοσμίου ἡμέρας.

86. Λαέ μου! πληροῦτε τὸ μέτρον, ζυγίζετε δικαίως καὶ μὴ κατα-
δολιεύεσθε τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὅ,τι ἀνήκει αὐτοῖς. Μὴ διαπράττετε ἀδι-
κίας ἐπὶ τῆς γῆς.

87. Ἡ ἐλαχίστη ποσότης ἣτις ἤθελε σᾶς μείνει διὰ τῆς χάριτος
τοῦ Θεοῦ, πλειότερον θὰ ὠφελήσῃ ὑμᾶς, ἐὰν ᾗθε πιστοί.

88. Ἐγὼ οὐκ εἰμι ὁ φύλαξ ὑμῶν.

89. Εἶπον αὐτῷ — ὦ Σοέπ! τοιαύτη εἶναι ἡ εὐσεβεία σου, ἣτις σέ
παραινεῖ νὰ μᾶς διατάττῃς ἵνα ἐγκαταλείψωμεν ὅ,τι οἱ πατέρες ἡμῶν
ἐλάτρευον, ἢ νὰ μὴ διαθέτωμεν κατ' ἀρέσκειαν τὰ ἡμέτερα πλούτη;
Ἐν τούτοις εἶσαι πρῶτος καὶ εὐθύς.

90. — Λαέ μου! ἀπήντησεν ὁ Σοέπ, εἰπέτε μοι ἐὰν ἔλαβον παρὰ τοῦ
Θεοῦ προφανῆ ἔνδειξιν καὶ μοὶ παραχωρεῖ ἀρκετὸν μέρος τῶν ἀγαθῶν
αὐτοῦ, δύναμαι νὰ μὴ ἐναντιωθῶ εἰς ὅ,τι μοὶ ἀπηγορεύθῃ; Προσπαθῶ
νὰ βελτιώσω ὑμᾶς τὸ ἐπ' ἐμοί· ἡ μόνη βοήθεια ἐμοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ
πηγαίνει εἰς αὐτὸν ἀνέθεσα τὰς ἐλπίδας μου, καὶ εἰς αὐτὸν ἀπελεύ-
σομαι.

91. Λαέ μου! εἴθε ἡ ἀφ' ὑμῶν ἀποχώρησίς μου νὰ μὴ ἐπιφέρῃ ὑμῖν
δεινὰ παρόμοια τῶν ἐπελθόντων εἰς τοὺς λαοὺς τοῦ Νῶε, τοῦ Χουδ,
τοῦ Σαλέχ. Ἡ δὲ τύχη τοῦ λαοῦ τοῦ Λῶτ δὲν κεῖται πόρρω ὑμῶν.

92. Ἐπικαλέσθητε τὴν συγχώρησιν τοῦ Κυρίου ὑμῶν· ἀναθέσατε
τὰς ἐλπίδας σας εἰς αὐτὸν, διότι ὁ Κύριός μου εἶναι ἐλεήμων καὶ εὐ-
σπλαγχνος.

93. Ὁ δὲ λαὸς ἀπεκρίθη — ὦ Σοέπ! δὲν ἐννοοῦμεν καλῶς τί ζη-
τεῖς νὰ μᾶς εἴπῃς, εἶσαι ἀδύνατος μετὰξὺ ἡμῶν, καὶ ἂν δὲν ἐσεβό-
μεθα τὸν οἶκόν σου, ἠθέλαμεν σέ λιθοβολήσῃ, καὶ δὲν ἤθελες ὑπερι-
σχῶσαι ἡμῶν.

94. — Λαέ μου! εἶπεν ὁ Σοέπ, ὁ οἶκός μου ἄρα εἶναι πολυτιμότε-
ρος τοῦ Θεοῦ; περιφρονεῖτε λοιπὸν αὐτόν; Ὁ Κύριος καλῶς ἔγνω πάντα
τὰ ἔργα ὑμῶν.

95. Λαέ μου! πράττετε τὸ κακὸν ὡς βούλεσθε, ἐγὼ δὲ θὰ πράξω
ὅ,τι δύναμαι, θὰ μάθῃτε δὲ

96. Κατὰ τίνος θὰ ἐπιπέσῃ ἡ ἐπώδυνος τιμωρία καὶ τίς ἐξ ὑμῶν
θὰ μεταμεληθῇ. Ἀναμείνατε, καὶ ἐγὼ θὰ ἀναιμένω μεθ' ὑμῶν.

¹ Φρανοῦσιν ὅτι ἡ σημασία τῶν λέξεων αὐτῶν εἶναι ὅτι, ἐφ' ἐκάστης πλίνθου ἦτο
γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ προσκληθησομένου.

97. Κατὰ διαταγὴν ἡμῶν, ἐσώθη ὁ Σοῦπ διὰ τῆς μακροθυμίας μας καὶ πάντες οἱ μετ' αὐτοῦ πιστεύσαντες. Οἱ κακοὶ κατελήφθησαν δι' αἰφνιδίου θυνέλλης, καὶ τὴν ἐπιούσαν εὐρέθησαν ψυχροί, νεκροὶ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

98. Ὡς νὰ ἦτο ἡ χώρα αὐτῶν ἔρημος. Ἡ Μαδιάμ οὐδέποτε παρεξέκλινε τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ὡς παρεξέκλινεν ἡ Θέμμη.

99. Ἐπέμψαμεν τὸν Μωϋσῆν μετὰ τῶν σημείων ἡμῶν καὶ μετ' ἀναμφισβητήτου ἰσχύος πρὸς τὸν Φαραῶ καὶ πρὸς τοὺς μεγιστάνες αὐτοῦ. Οἱ μεγιστάνες ἠκολούθησαν τὰς ἐντολάς τοῦ Φαραῶ· αὗται ὅμως δὲν ἦσαν ὀρθαί.

100. Ὁ Φαραῶ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαοῦ τοῦ καὶ θὰ καταδιβάσῃ αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον. Ὅποιον φρικῶδες μέρος!

101. Τὸ ἀνάθεμα τοῦ Θεοῦ καταδιώκει αὐτοὺς ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως ἀπόλλυνται.

102. Αὗται εἰσὶν αἱ ἱστορίαι τῶν χωρῶν περὶ ὧν σοὶ ἐλαλήσαμεν. Τινὲς ἔμειναν ὀρθαί, ἄλλαι κεῖνται ἐπὶ τῆς γῆς ὡς θερισθεῖσαι.

103. Δὲν μετεχειρίσθημεν αὐτοὺς ἀδίκως, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἠδίκησαν. Εἰς οὐδὲν ὠφείλουν αὐτοὺς αἱ θεότητες ἅς ἐπεκαλοῦντο παρὰ τῷ Θεῷ, ὅτε ἀπηγγέλη ἡ ἀπόφασις τοῦ Κυρίου. Αὗται ἐπετάχυνον μᾶλλον τὴν καταστροφὴν αὐτῶν.

104. Ὅταν ὁ Θεὸς γίνεταί κύριος πόλεων ἐγκληματιῶν, καταστρέφει αὐτάς τρομερῶς καὶ ἀμειλίχτως.

105. Βεβαίως διὰ τοὺς φοβουμένους τὴν τιμωρίαν τῆς μελλούσης ζωῆς, εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι προφανῆ σημεῖα. Τοῦτο δὲ θέλει συμβῇ καθ' ἡν ἡμέραν πάντες συνέλθωσιν εἰς ἓν ἵνα δικασθῶσιν.

106. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οὗτοι θὰ διαφέρωσι τῶν ἄλλων.

107. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οὐδεμία ψυχὴ θὰ προσφέρῃ λέξιν τινα ἢ τῇ συγκαταθέσει τοῦ Κυρίου. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ἄλλοι μὲν θέλουσιν ἀποδοκιμασθῇ καὶ ἐξωσθῇ, ἄλλοι δὲ θέλουσιν ἀπέλθει εἰς τὴν μακαριότητα.

108. Καὶ οἱ μὲν κατὰ δίκαιον ῥιφθήσονται ἐν τῇ πυρὶ, ἐν ᾗ θὰ στενάζωσι καὶ θὰ ὀλοφύρωνται!

109. Θὰ μένωσιν ἐκεῖ μέχρι τῆς διαρκείας τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, ἐκτός ἂν ὁ Θεὸς οἰκτείρῃ αὐτοὺς. Ὁ Κύριός σου ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι βούλεται καὶ ἐνεργεῖ τοῦτο ὀρθῶς.

110. Οἱ δὲ μάκαρες θὰ μένωσιν ἐν τῷ Παραδείσῳ ἐνόσω διαρκέωσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, ἐκτός ἂν ὁ Κύριος θελήσῃ νὰ προσθέσῃ καὶ ἕτερον αἰῶνα ἀγαθόν.

111. Μὴ ἀμφίβαλε ποσῶς περὶ τοῦ λατρευομένου παρὰ τῶν ἀπίστων. Οὗτοι λατρεύουσιν ὅ,τι ἐλάτρευον οἱ πατέρες αὐτῶν. Θέλομεν τοῖς ἀποδώσει, ἀνευ μειώσεώς τινος, τὴν προσήκουσαν ἀμειβήν.

112. Ἐδῶκαμεν τῷ Μωϋσεὶ τὴν Βίβλον, καὶ ἤρχισαν συζητοῦντες περὶ αὐτῆς. Ἐὰν δὲν ἀπηγγέλλετο ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, βεβαίως αἱ διαφωνίαι αὐτῶν ἤθελον λήξει ταχέως. Καὶ ὁ λαός σου, Μωάμεθ, εὐρίσκεται ὡσαύτως εἰς παρομοίαν ἀμφιβολίαν.

113. Ὁ Θεὸς θὰ ἀπορίσῃ εἰς πάντας τὴν τιμὴν τῶν πράξεων τῶν, καθότι καλῶς ἔγνω τὰ ἔργα ἐκάστου.

114. Ἀκολούθει τὴν εὐθειαν ὁδόν, ὡς ἐνετάλῃς· οἱ προσηλυτισθέντες ὑπὸ σοῦ δὲν ἀσεβοῦσι πλέον, διότι ὁ Κύριος ἐπιθλέπει ἐπὶ τὰς πράξεις ὑμῶν.

115. Μὴ στηρίζεσθε δὲ ἐπὶ τῶν φαύλων, διότι τὸ πῦρ θὰ περιθάλλῃ ὑμᾶς. Δὲν θὰ ἔχητε προστατήν κατὰ τοῦ Θεοῦ, οὐδὲ ἀρωγόν.

116. Προσεύχου κατὰ τὰ δύο ἄκρα τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν ἑνᾶν τῆς νυκτός. Τὰ ἀγαθὰ ἀποκρούουσι τὰ φαῦλα. Ἄς γινώσκωσι τοῦτο οἱ σκεπτόμενοι.

117. Ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς, καθότι ὁ Κύριος δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ἀπολεσθῇ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀγαθοεργῶν.

118. Μεταξὺ τῶν προγενεστέρων γενεῶν, ὅσοι ἐνήσκησαν τὴν ἀρετὴν καὶ ἀπηγόρευσαν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐγκλήματα ἦσαν εὐάριθμοι. Ἐσώσαμεν αὐτούς, ἀλλ' οἱ φαῦλοι ἠκολούθησαν τὰ πάθη των, καὶ οὕτω κατεδικάσθησαν.

119. Ὁ Κύριός σου δὲν καταστρέφει τὰς χώρας τῶν ἐναρέτων.

120. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐβούλετο, ἡδύνατο ν' ἀποτελέσῃ ἐξ ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἓνα λαόν, ἀλλὰ δὲν θὰ ἔπαυσεν διαφωνοῦντες μεταξὺ των, ἐκτὸς ἐκεῖνοι οὓς ὁ Θεὸς ἤθελεν ἐλεῆσει. Οὗτοι ἔπλασεν αὐτοὺς ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος αὐτοῦ, λέγοντος· «Θὰ πληρώσω τὴν Γέενναν ἀπὸ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων.»

121. Σοὶ διηγήθημὲν τὰς ἱστορίας τῶν ἀποστόλων ἡμῶν, ἵνα κρατυθῇ ἡ καρδίᾳ σου. Δι' αὐτῶν καταπέμπεται ἡ ἀλήθεια ἐπὶ σέ, ὡς ἡ παραίνεσις καὶ τὸ κήρυγμα ἐπὶ τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους.

122. Εἰπέ τοῖς ἀπίστοις· «Ἐνεργεῖτε ὅσον δύνασθε, καὶ ἡμεῖς ἐπίσης ἐνεργοῦμεν· πλὴν ἀναμένετε τὸ τέλος, καὶ ἡμεῖς ἀναμενοῦμεν ὡσαύτως.»

123. Τῷ Θεῷ ἀνήκουσι τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς· τὰ πάντα πρὸς αὐτὸν ἀπελεύσονται. Λάτρευε αὐτὸν καὶ εἰς αὐτὸν ἀνάθεσον τὰς ἐλπίδας σου. Ὁ Κύριός σου ἐφορᾷ ἐπὶ τῶν ἔργων τῶν ἀνθρώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

ΙΩΣΗΦ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια ΙΙΙ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμονοῦ καὶ ἐλεήμονοῦ Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Ρέ. Αὐτὰ εἰσι τὰ σημεῖα τῆς φαινῆς Βίβλου.
2. Κατεπέμφαμεν αὐτὴν ἀραβιστί, ὅπως τὴν ἐννοήσωσι.
3. Θὰ σοὶ διηγηθῶμεν τὴν ὡραιότεραν τῶν ἱστοριῶν, ἐξ ὧν σοὶ ἀπεκαλύψαμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἱστορίαν ἣν μέχρι τοῦδε ἠγνόεις.
4. Εἶπεν ὁ Ἰωσήφ· Πάτερ! εἶδον κατ' ὄναρ ἑνδεκα ἀστέρας, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην νὰ με προσκυνήσωσι.
5. — Τέκνον μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἰακώβ, μὴ διηγηθῇς τὸ ἐνύπνιον τοῦτο εἰς τοὺς ἀδελφούς σου, καθότι δύνανται νὰ σέ ἐπιβουλεύωσιν, ἐπειδὴ ὁ Σατανᾶς εἶναι κεκηρυγμένος ἐχθρὸς τῶν ἀνθρώπων.
6. Ὁ Θεὸς θὰ σέ ἐκλέξῃ καὶ θὰ σέ διδάξῃ τὴν ἐρμηνείαν τῶν συμβάντων. Θὰ πληρώσῃ ἀγαθῶν σέ καὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὥς εὐηργέτησιν τοὺς προγόνους Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ. Ὁ Κύριός σου εἶναι κραταῖος καὶ σοφός.
7. Ἀληθῶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ Ἰωσήφ καὶ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ὑπάρχουσι σημεῖα διδακτικὰ διὰ τοὺς συζητοῦντας¹.
8. Ἡμέραν τινὰ, οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἔλεγον μεταξύ των· «Ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βενιαμὴν εἰσὶν ἀκριβέστεροι τῷ πατρὶ μας μᾶλλον ἡμῶν καὶ τοι πλειοτέρων. Ἀληθῶς ὁ πατήρ ἡμῶν εὐρίσκεται ἐν προφανεῖ ἀπάτῃ.
9. Φονεύσατε τὸν Ἰωσήφ, ἢ μᾶλλον ἀπομακρύνετε αὐτόν. Ἡ φιλοστοργία τοῦ πατρὸς σας θὰ περιορισθῇ εἰς ὑμᾶς ἀποκλειστικῶς. Ἐπειτα θὰ διάγῃτε ὡς καλοὶ ἄνθρωποι.»
10. Τότε εἶπεν εἰς ἐξ αὐτῶν· «Μὴ φονεύσητε τὸν Ἰωσήφ, ἀλλὰ κάλλιον βίψατε αὐτόν εἰς τὸ βάθος φρέατός τινος, ἂν θέλητε νὰ τὸν βλάψῃτε μόνον· ἵσως διέλθῃ ἐκεῖθεν ὕδαιπóρος τις καὶ τὸν παραλάβῃ μεθ' αὐτοῦ.»
11. Ἡμέραν δέ τινα, οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ εἶπον τῷ Ἰακώβ· — Πάτερ, διατὶ δὲν ἐμπιστεύεσαι ἡμῖν τὸν Ἰωσήφ; γινώσκεις ἐν τούτοις ὅτι ἀγαπῶμεν αὐτόν.

¹ Οὕτω φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ τὴν ἐν τῷ καιμένῳ λέξει Σατάν, καθότι τὴν ἱστορίαν ταύτην διηγήθη ὁ Μωάμεθ εἰς τοὺς Κορεϊσάιτας, οἵτινες, διὰ νὰ ἐμβάλωσιν αὐτὸν εἰς ἀμηχανίαν, ἐζήτησαν νὰ διηγηθῇ αὐτοῖς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰωσήφ.

12 Ἄφες αὐτὸν νὰ ἔλθῃ μεθ' ἡμῶν αὔριον, θὰ φάγῃ καρπούς καὶ θὰ διασκεδάσῃ παίζων, ἡμεῖς δὲ θὰ προφυλάττωμεν αὐτόν.

13. — Θὰ μὲ λυπήσῃ, εἶπεν ὁ Ἰακώβ, ἐὰν τὸν παραλάβητε μεθ' ἡμῶν. Φοβοῦμαι μήπως λύκος τις φάγῃ αὐτόν καθ' ὃν χρόνον δὲν θὰ ἔχητε ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχὴν σας.

14. — Ἐὰν λύκος τις πλησιάσῃ ἵνα τὸν φάγῃ, ἡμεῖς ὄντες πολλοὶ, ἤμεθα ἱκανοὶ νὰ ὑπερασπίσωμεν αὐτόν.

15. Κατόπιν ἔφερον μεθ' ἐαυτῶν τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἐκ συμφώνου ἔρριψαν αὐτὸν ἐντὸς φρέατος. Τότε ἀπεκαλύψαμεν τῷ Ἰωσήφ τάδε· «Σὺ, ἡμέραν τινα, θὰ εἴπῃς αὐτοῖς ὅ,τι ἔπραξαν, καὶ δὲν θὰ ἑννοῶσι τοῦτο.»

16. Τὴν ἐσπέραν ἐνεφανίσθησαν πρὸς τὸν πατέρα αὐτῶν θρηνηῦντες.

17. — Πατερ, εἶπον αὐτῷ, ἀπεμακρύνθημεν ὀλίγον ἵνα δοκιμάσωμεν τίς ἐξ ἡμῶν τρέχει κάλλιον, ἀφήσαντες τὸν Ἰωσήφ πλησίον τοῦ ποιμνίου ἡμῶν, καὶ ἰδοὺ λύκος προσελθὼν κατέφαγεν αὐτόν. Πλὴν, ἂν καὶ σοὶ λέγωμεν τὴν ἀλήθειαν, δὲν θέλεις πεισθῆ.

18. Ἐπειτα παρουσίασαν αὐτῷ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ βεβαμμένον ἐκ ψευδοῦς αἱματος. Ὁ δὲ Ἰακώβ εἶπεν· ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπλάσατε τὸν μῦθον τοῦτον, ἀλλ' ὀφείλω νὰ ὑπομείνω μετὰ καρτερίας. Ἐπικαλοῦμαι τὴν ἀρωγὴν τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν συμφορὰν ἣν μοὶ ἀναγγέλλετε.

19. Τέλος, ὕδοιπόροι τινές, διερχόμενοι ἐκεῖθεν, ἐπεμψαν τὸν ὑπὴρτην αὐτῶν ἵνα τοῖς κομίσῃ ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος. Οὗτος βυθίσας τὸν κάδδον, ἀνέκραξεν· οἶα εὐτυχὴς συνάντησις! τὸ παιδίον τοῦτο ἔκρυψαν ἐδῶ ἵνα πωλήσωσιν. Ἀλλ' ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα αὐτῶν.

20. Ἐπώλησαν τὸν Ἰωσήφ ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς¹, ἀντὶ ὀλίγου ἀργυρίου, μὴ θελήσαντες νὰ κρατήσωσιν αὐτόν.

21. Ὁ δὲ ἀγοράσας αὐτὸν Αἰγύπτιος εἶπε πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· πρόσφερεν αὐτῷ γενναίαν φιλοξενίαν, δύναται ποτε νὰ φανῇ ἡμῖν ὡφελίμος, ἢ κάλλιον ἅς υἱοθετήσωμεν αὐτόν. Οὕτως ἀποκατεστήσαμεν τὸν Ἰωσήφ εἰς τὴν χώραν ἐκείνην, διδάξαντες αὐτῷ τὴν ἑρμηνείαν τῶν συμβάντων. Ὁ Κύριος εἶναι κραταῖος εἰς τὰς πράξεις αὐτοῦ, ἀλλ' οἱ πλείστοι ἀγνοοῦσι τοῦτο.

22. Ὅταν δὲ ὁ Ἰωσήφ ἐγένετο ἔφηβος ἐδώρῃσαμεν αὐτῷ σοφίαν καὶ φρόνησιν. Οὕτως ἀνταμειβόμεν τοὺς τ' ἀγαθὰ πράττοντας.

23. Ἡ οἰκοδόσποινα τῆς οἰκίας παρ' ἣ διέμενεν, ἠράσθη αὐτοῦ, καὶ κλείσασα τὰς θύρας, τῷ εἶπε· — πλησίασον πρὸς με. — Ὁ Θεὸς φυλάττει! ἀπεκρίθη ὁ Ἰωσήφ, ὁ Κύριός μου γενναίως μ' ἐξένισεν. Οἱ κακοὶ δὲν εὐδαιμονοῦσιν.

24. Ἀλλ' αὕτη ἤρχισεν ἱκετεύουσα αὐτόν καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐνεδίδεν εἰς

¹ Ὁ Ἰωσήφ, παρὰ τοῖς Μωαβεθνοῖς, θεωρεῖται ὡς ὁ τελειότερος τυπὸς καλλογιᾶς, ὅθεν ἡ φράσις, «ἐπώληθη ὁ Ἰωσήφ ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς», ἔγινε παροιμιώδης, ἰσοδυναμοῦσα μετὰ τῇ «ἐπώλησαν ἀνεκτίμητον θησαυρὸν ἀντὶ πράγματος οὐδεμίαν ἀξίαν ἔχοντος.»

τὴν θέλησίν της, ὅτε κήρυγμα τοῦ Θεοῦ του ἀνεχαίτισεν αὐτόν. Ἀπετρέψαμεν αὐτόν τοῦ κακοῦ καὶ τῆς ἀτίμου ταύτης πράξεως, καθότι ἦτο δούλος ἡμῶν ἀφωσιωμένος.

25. Τότε ἀμφοτέροι ἐδραμον πρὸς τὴν θύραν, ὁ μὲν ἵνα διαφύγῃ, ἡ δὲ ἵνα τὸν ἐμποδίσῃ, καὶ οὕτω διεπράχθη τὸ ἱμάτιον τοῦ Ἰωσήφ ἐκ τοῦ ὀπίσθεν. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ μεταξύ συνήντησαν τὸν ἄνδρα αὐτῆς, ὅστις εὗρεν ἀμφοτέρους ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας. — Οἷα ἄλλη τιμωρία ἀρμόζει, εἶπεν ἡ γυνή, εἰς τὸν κακῶς βουλευθέντα κατὰ τῆς γυναικὸς σου, ἡ σκληρὰ φυλακίσις καὶ βάσανος;

26. — Αὕτη μὲ προέτρεπεν εἰς τὸ κακὸν, ἀπεκρίθη ὁ Ἰωσήφ. Εἰς δὲ τῶν συγγενῶν τῆς γυναικὸς, καταμαρτυρήσας, εἶπεν ἂν μὲν ὁ χιτῶν ἦναι ἐσχισμένος ἀπὸ τοῦ ἐμπροσθεν μέρους, τότε ἡ γυνὴ λέγει τὴν ἀλήθειαν, ὁ δὲ Ἰωσήφ ψεύδεται.

27. Ἐὰν δὲ ἦναι ἐσχισμένος ἀπὸ τὰ ὀπίσθια, τότε ἡ μὲν γυνὴ ψεύδεται, ὁ δὲ Ἰωσήφ τ' ἀληθῆ λέγει.

28. Ἐξετάσας τὸν χιτῶνα ὁ σύζυγος, εὗρεν αὐτὸν ἐσχισμένον ἀπὸ τὰ ὀπίσθια, καὶ ἀνέκραξεν· «Ἰδοὺ ἡ πανουργία σου, ὅποια κακοῦθαι!

29. Σὺ μὲν Ἰωσήφ μὴ ποιήσῃς χρῆσιν τῶν γεγονότων, καὶ σὺ γύναι ζήτησον συγγνώμην διὰ τὸ πρᾶχθῆν σφάλμα.»

30. Αἱ γυναῖκες τῆς χώρας διηγούντο τὸ συμβάν, λέγουσαι· «Ἡ γυνὴ τοῦ Ἀζίζ¹ ἐπέθυμητε νὰ ἐνδώσῃ ὁ δούλος της εἰς τὰς ἐαυτῆς ὁρμάς, καθότι ἐρᾶται αὐτοῦ μανιωδῶς. Αὕτη πεπλανημένη ἐστὶ, τῇ ἀληθείᾳ.»

31. Μαθούσα ταῦτα ἡ γυνὴ τοῦ Ἀζίζ, προσεκάλεσε τὰς γυναῖκας ταύτας εἰς εὐωχίαν, δώσασα εἰς ἐκάστην ἑνὰ μίαν μαχαίραν. Ἐπειτα διέταξε νὰ προσέλθῃ ὁ Ἰωσήφ, τούτου δ' ἐμφανισθέντος, ἕκαστῃς τις κατέλαβε τὰς γυναῖκας ἐπὶ τῇ ἐξόχῳ καλλονῇ αὐτοῦ, καὶ μὴ προσέχουσας, κατέκοπτον τοὺς δακτύλους αὐτῶν² ἀνακράζουσαι· «Θεὲ! οὐτός δὲν εἶναι ἄνθρωπος, ἀλλ' ἄγγελος ἐπαγωγός.»

32. — Ἰδοὺ, εἶπεν ἡ γυνὴ τοῦ Ἀζίζ πρὸς αὐτάς, οὗτός ἐστιν αὐτίος τῶν κατ' ἐμοῦ μομφῶν σας. Ἐζήτησα νὰ καταναγκάσω αὐτόν ἵνα ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν μου, ἀλλ' ἠρνήθη, καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ τοῦ λοιποῦ ἀρνούμενος, θὰ κρατηθῇ ἐντὸς δεσμωτηρίου, χωρὶς νὰ εἰσακουσθῇ.

33. «Κύριε! ἀνέκραξεν ὁ Ἰωσήφ, προτιμότερον τὸ δεσμωτήριον,

¹ Ἀραβιστὶ ἡ λέξις Ἀζίζ σημαίνει κραταῖος, ἀγαπητὸς, προσφιλες, πολύτιμος. Ἡ πρώτη σημασία τοῦ Θεοῦ μόνον ἀποδίδεται. Ἐντάθῃα ὅμως ἡ λέξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἰδίως εἰς θσαυροφύλακα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ τίτλος οὗτος διετερήθη ἐπὶ χρόνον μακρὸν μετὰ ταῦτα παρὰ τοῖς Ἀραβίν ὡς τίτλος τῶν δικαστῶν τῆς Αἰγύπτου, τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Χαλιφῶν.

² Ἀντὶ νὰ κόπῃται τὰ χρυσόμηνλα, ἅτινα προσέφερεν εἰς αὐτάς ἡ σύζυγος τοῦ Πετεφρῆ.

τοῦ ἐγκλήματος ὅπερ αἱ γυναῖκες αὐταὶ μὲ βιάζουσι νὰ πράξω, καὶ ἂν σύ, ὦ Θεέ μου, δὲν μὲ διαφυλάξης ἐκ τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῶν, ἴσως ὑποκύψω, ὑπεῖκων εἰς τὴν νεότητά μου, καὶ συγκαταριθμηθῶ μετὰ τῶν ἁσεβῶν.»

34. Ὁ Θεὸς εἰσήκουσεν αὐτοῦ, ματαιώσας τὰς ἐπιβούλας τῶν γυναικῶν, καθότι ὁ Κύριος γινώσκει τὰ πάντα.

35. Πλὴν, καίπερ ἀποδειχθεῖσης τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ, οὐχ ἤττον ἐφυλακίσθη.

36. Καὶ συγχρόνως ἐφυλάκισαν μετ' αὐτοῦ καὶ δύο ἄλλους. Ὁ εἰς ὃν αὐτῶν, ἡμέραν τινὰ, εἶπεν—ἐνυπνιάσθην τὴν νύκτα ταύτην ὅτι ἐθλίβον σταφυλὰς. —Καὶ ἐγὼ, ἀπεκρίθη ὁ ἕτερος, εἶδον κατ' ὄναρ ὅτι ἐφερον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου ἄρτους, τὰ δὲ πτηνὰ ἐκέντων αὐτοὺς διὰ τοῦ ἁμφοῦς των. Ἐξηγήσον ἡμῖν τὰ ἐνύπνια, καθότι σὲ θεωροῦμεν ἐν ἁρετον.

37. Ὁ δὲ Ἰωσήφ τοῖς ἀπεκρίθη—Πρὶν ἢ κομίσωσιν ἡμῖν τὴν ἡμερησίαν τροφὴν, θέλω ἐξηγήσει τὰ ἐνύπνια σας, ἅτινα κατόπιν θὰ ἴδῃτε πραγματοποιούμενα. Ἡ ἐπιστήμη αὕτη προέρχεται μαι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅστις μὲ ἐδίδαξεν αὐτὴν, διότι ἐγκτέλειψα τὴν θρησκείαν τῶν μὴ πιστευόντων εἰς τὸν Θεόν καὶ ἀρνούμενων τὴν μέλλουσαν ζωὴν.

38. Ἐγὼ πρεσβεύω τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων μου Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Ἡμεῖς δὲν ἔξομοῦμεν πρὸς τὸν Θεόν οὐδὲν ἀντικείμενον. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς πρὶς ἡμᾶς, καθὼς πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους, χάριτος τοῦ Κυρίου. Ἀλλ' οἱ πλείστοι δὲν εὐγνωμονοῦσιν αὐτῷ.

39. Ὡς συνδεσμῶταί μου! μήπως ἡ πολυθεΐα εἶναι προτιμότερα τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ κραταίου;

40. Ἐκείνοι οὗς ἀντὶ τοῦ Θεοῦ λατρεύετε, εἶναι ὀνόματα κενὰ, ἐπινοηθέντα παρ' ὑμῶν καὶ τῶν πατέρων σας. Ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκεν ὑμῖν κἀνὲν τεκμήριον πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ θρησκευματός σας. Ἡ ὑψίστη ἐξουσία ἀνήκει μόνον τῷ Θεῷ, ὅστις διατάττει ὑμᾶς ὅπως αὐτὸν μόνον λατρεύετε. Ἡ θρησκεία αὐτοῦ εἶναι ἡ ἀληθινή· ἀλλ' οἱ πλείστοι ἀγνοοῦσι τοῦτο.

41. Ὡς συνδεσμῶταί μου! ὁ εἰς ἐξ ὑμῶν θὰ οἰνοχοήσῃ παρὰ τῷ αὐθέντῃ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἕτερος ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθήσεται, τὰ δὲ ὄρνεα θὰ καταφάγῃσι τὰς σάρκας αὐτοῦ. Ὅ,τι λέγω ὑμῖν ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς.

42. Ἐπειτα εἶπεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὸν μέλλοντα ν' ἀπελευθερωθῇ. Ὅταν ἐλευθερωθῇ, μνησθήτῃ μου καὶ πρέσβουσιν ὑπὲρ ἐμοῦ παρὰ τῷ αὐθέντῃ σου. Τῇ ἀντενεργείᾳ ὅμως τοῦ Σατανᾶ, ἐλησμονήσεν οὗτος νὰ μετοληθῇ παρὰ τῷ αὐθέντῃ αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ οὕτως ἐμείνεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐπὶ τινα προσέτι ἔτη.

43. Ὁ βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου εἶπεν ἡμέραν τινὰ εἰς τοὺς μεγιστάνας τοῦ βασιλείου του—Εἶδον κατ' ὄναρ ἐπτά ἀγελάδας παχείας κα-

ταβροχιζομένας ὑπὸ ἐπτὰ ἐτέρων ἰσχνῶν, καὶ προσέτι ἐπτὰ στάχυς μεστούς καὶ ὠρίους κατατρωγομένους ὑπὸ ἐπτὰ ἐτέρων λεπτῶν καὶ ξηρῶν. Ἑρμηνεύσατέ μοι τὴν ὅπτασιν ταύτην, ἐὰν γινώσκητε τὴν ἐξήγησιν τῶν ἐνουπνίων.

44. Εἶναι φαντασία, ὄνειρα, καὶ ἀγνοοῦμεν τὴν ἐρμηνείαν αὐτῶν.

45. Τότε, ὁ ἐξεληθὼν τοῦ δεσμωτηρίου, μνησθεὶς τοῦ Ἰωσήφ μετὰ τινὲς ἔτη, τοῖς εἶπεν—Ἐγὼ θὰ σὰς φέρω τὴν ἐρμηνείαν αὐτῶν, ἀφετέ με ν' ἀπέλθω ὅπως ἴδω τὸν ἐρμηνεύσοντα ὑμῖν τὰ ὄνειρα ταῦτα.

46. — Ὡ ἀλάνθαστε Ἰωσήφ! ἐρμήνευσον ἡμῖν τί σημαίνουναι τὰ ὄνειρα, ὅτι ἐπτὰ ἀγελάδες παχείαι κατεβροχθίσθησαν ὑπὸ ἐπτὰ ἰσχνῶν, καὶ ἐπτὰ στάχυς μεστοὶ ὑπὸ ἐπτὰ ἀδυνάτων, ἵνα, ἐπιστρέψας, εἴπω εἰς τοὺς πέμψαντάς με τὴν ἐξήγησιν.

47. Ὁ Ἰωσήφ ἀπεκρίθη — Θέλετε σπείρει ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη, ὡς συνήθως, ὅσον δὲ σῖτον θερίτῃτε, κρατήσατε μὲ τοὺς στάχεις, ἐκτὸς τοῦ ὀλίγου οὐτίνος θὰ κάμητε χρῆσιν.

48. Μετὰ ταῦτα θέλουσιν ἐπέλθαι ἐπτὰ ἔτη ἀφορίας καὶ ἂ θὰ καταναλώσῃτε πάνθ, τι ἐφυλαξατε προηγουμένως, ἐκτὸς τοῦ ὀλίγου ἐκείνου ὑπερ μετ' ἐπιμελείας θέλετε διατηρήσει.

49. Κατόπιν θὰ ἔλθῃ ἐν ἔτος, κατὰ τὸ ὅποιον οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ταύτης θὰ ἔχωσιν ἀφθονον τροφὴν καὶ τρυγητόν¹.

50. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς ὁδηγήσατε πρὸς με τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. Ὅτε δὲ ὁ ἀπεσταλμένος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰωσήφ, οὗτος τῷ εἶπεν ἐπιστρέφον πρὸς τὸν αὐθέντην σου καὶ ἐρώτησον αὐτόν, τί ἐπεθύμουν νὰ πράξωσιν αἱ γυναῖκες ἐκεῖναι αἱ ἀποκόπτουσαι τοὺς δακτύλους αὐτῶν; Ὁ Κύριός μου γινώσκει κάλλιστα τὰς ἐπιβουλὰς τῶν.

51. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἠρώτησεν αὐτάς, λέγων—τί ἐσήμεναι ἢ πρὸς τὸν Ἰωσήφ ἐκλιπάρῃς ὑμῶν ἵνα πείσῃτε αὐτόν νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἐπιθυμίας σας; — Ὁ Θεὸς φυλάξοι! ἀπεκρίθησαν αὐταὶ οὗτος κατ' οὐδὲν εἶναι ἐνοχός ὡς γινώσκομεν. Ἡ δὲ γυνὴ τοῦ Ἀζίζ προσέθηκε — Νῦν ἐγνώσθη ἡ ἀλήθεια, ἐγὼ ὤθησα τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸ ποτηρόν, ἀλλ' οὗτος πάντοτε τὴν ἀλήθειαν ὡμολόγησε.

52. Τότε εἶπεν ὁ Ἰωσήφ — Ἄς μάθῃ ἤδη ὁ πρῶν αὐθέντης μου ὅτι ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ δὲν τὸν ἠπάτησα. Ὁ Κύριος δὲν κατευθύνει τὰς πράξεις τῶν ἀπατευνῶν.

53. Δὲν θεωρῶ ἑμαυτὸν καθ' ὁλοκληρίαν ἁθῶν, τὰ πάθη ἄγουσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ ἐγκλημα, ἐκτὸς ἂν ὁ Θεὸς οἰκτείρῃ ἡμᾶς. Ὁ Κύριος εἶναι φιλεῦς πλάγχθος καὶ ἐλεήμων.

54. Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπεν — ὁδηγήσατε ἐνταῦθα τὸν Ἰωσήφ, θὰ προσλάβω αὐτόν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μου ὑπηρεσίαν. Ἀφοῦ δὲ τῷ ἀπῆλ-

¹ Σταφυλῶν καὶ ἐλαιῶν δηλαδὴ ἀφθονίαν οἴνου καὶ ἐλαίου.

θυνη λέξεις τινάς, προσέθηκεν· ἀπὸ τοῦδε εἶσαι πλησίον ἡμῶν, περιβεβλημένοι τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀπολαμβάνων τῆς ἡμετέρας εὐνοίας.

55. Ὁ δὲ Ἰωσήφ τῷ εἶπεν· — ἀνάθεσόν μοι τὴν διεύθυνσιν τῶν σιταποληκῶν τῆς χώρας, θέλω τηρήσει αὐτάς μετ' ἐπιμελείας.

56. Οὕτως ἀποκατεστήσαμεν τὸν Ἰωσήφ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ὅστις ἠδύνατο νὰ κατοικήσῃ ὅπου ἐβούλετο. Εὐνοοῦμεν ὄντινα θέλομεν, μὴ στεροῦντες τῆς προσηκούσης ἀμοιβῆς τοὺς ἀγαθοεργούς.

57. Ἀλλ' ἡ ἀμοιβὴ τῆς μελλούσης ζωῆς ἐπιφυλάσσεται εἰς τοὺς πιστεύοντας καὶ τοὺς φοβούμενους τὸν Κύριον.

58. Μετ' οὐ πολὺ, ἦλθον εἰς Αἴγυπτον οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐπαρουσιάσθησαν ἐνώπιόν του, ὅστις ἀμέσως τοὺς ἀνεγνώρισε χωρὶς ν' ἀγνωρισθῇ ὑπ' αὐτῶν.

59. Ὅτε δὲ τοῖς προεμήθευσε σίτον, εἶπε· — Φέρετέ μοι ἐνταῦθα τὸν μετὰ τοῦ πατρὸς σας ἀπολειφθέντα ἀδελφόν. Δὲν βλέπετε ὅτι χάριν ὑμῶν ὑπερπληρῶ τὸ μέτρον, καὶ πόσον καλῶς ὑποδέχομαι τοὺς ξένους μου;

60. Ἐὰν δὲν μοὶ φέρετε αὐτὸν ἐνταῦθα δὲν θέλετε λάβει πλέον σίτον. Μὴ ἐμφανισθῇτε ἐνώπιόν μου ἄνευ αὐτοῦ.

61. — Θέλομεν προσπαθῆσαι, τῇ ἀπεκρίθησαν, νὰ λάβωμεν αὐτὸν παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ θὰ ἐνεργήσωμεν ἵνα τὸ ἐπιτύχωμεν.

62. Ἐπειτα εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ὑπηρέτας αὐτοῦ· — Θέσατε τὸ τίμημα τοῦ σίτου τῶν ἐντὸς τῆς ἀποσκευῆς των, ἵσως τὸ ἐννοήσωσιν ἐπανακάμπτοντες εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐπανεέλθωσιν ἵνα τὸ ἐπιστρέψωσιν.

63. Ἐπιστρέψαντες εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν εἶπον· — Πάτερ! θὰ μᾶς ἀρνηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον σίτον, ἂν δὲν ἔλθῃ μεθ' ἡμῶν ὁ ἀδελφός μας. Ἡμεῖς θὰ προφυλάξωμεν αὐτόν.

64. Νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ὑμᾶς καὶ τοῦτον, ἀπεκρίθη ὁ Ἰακώβ, ὡς ἐνεπιστεύθη ἄλλοτε τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ Ἰωσήφ; Ὁ Κύριος εἶναι ὁ καλλίτερος φύλαξ· οὗτός ἐστιν ὁ ἐπιεικέστατος.

65. Ἀφοῦ δὲ ἤνοιξαν τὰς ἀποσκευὰς των, εὗρον ἐντὸς τὸ τίμημα τοῦ σίτου· — Πάτερ! εἶπον τότε, τί θέλομεν πλέον; Τὸ ἀργύριον τοῦ σίτου ἐπεστράφη ἡμῖν, θὰ ἐπανεέλθωμεν νὰ προμηθευθῶμεν τὰ τοῦ οἴκου ἡμῶν, καὶ θέλομεν φροντίσει διὰ τὸν ἀδελφόν μας. Ἦδη θὰ φέρωμεν τὸ φορτίον μῖς καμήλου πλείοτερον. Εἶναι φορτίον εὐτελοῦς ἀξίας¹.

66. — Δὲν θὰ τὸν ἀφήσω ν' ἀπέλθῃ μεθ' ὑμῶν, εἶπεν ὁ Ἰακώβ, εἰμὶ ἀφοῦ πρότερον ὁρκισθῇτε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι θέλετε μοὶ ἐπαναφέρει αὐτὸν σῶον καὶ ὑγιή, ἐξαίρεται ἀπρόοπτον τινὸς δυστυχήματος. Ὅτε δὲ τῷ ὑπεσχέθησαν τοῦτο, ὁ Ἰακώβ ἀνεβόησε, — τὸν Θεὸν ἔχω ἐγγυητὴν τῆς ὑποσχέσεώς σας ταύτης!

¹ Τοῦτο ἴσως ἐννοεῖ ὅτι τὸ φορτίον μῖς καμήλου εἶναι ἐλάχιστον δι' ἓνα ἡγεμόνα τῆς Αἰγύπτου, ἢ ὅτι ὁ σίτος ὃν ἔφερον κατὰ πρῶτον δὲν ἤρκει διὰ τὴν χρῆσιν αὐτῶν.

67. Ἐπειτα εἶπεν αὐτοῖς· Τέκνα μου! ἀφικνούμενοι εἰς Αἴγυπτον, μὴ εἰσέλθῃτε πάντες διὰ μιᾶς θύρας, ἀλλὰ διὰ διαφορῶν συγχρόνως, καὶ τοὶ βέθκιος ὦν ὅτι οὐδὲν δύναμαι ν' ἀντιτάξω κατὰ τῆς θείας βουλῆς, καθότι ἡ ὑψίστη ἐξουσία τῷ Θεῷ ἀνήκει. Ἐπ' αὐτὸν πεποιθασί πάντες οἱ ἐγκαρτεροῦντες.

68. Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, ὡς διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς των· ἀλλ' ἡ προφύλαξις αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ μετατρέψῃ τὴν θεῖαν ἀπόφασιν. Ἐπραξαν δ' οὕτω συμμορφούμενοι πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πατρὸς των. Ἀρα, ὁ Ἰακώβ κατεῖχε τὴν σοφίαν ἣν ἐδῶκαμεν αὐτῷ, ἐνῷ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων στεροῦνται αὐτῆς.

69. Ὅτε δὲ ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τοῦ Ἰωσήφ, οὗτος ἐκράτησε παρ' αὐτῷ τὸν ἀδελφόν του Βενιαμὴν, λέγων· μὴ ὀλίβειςαι, ἐγὼ εἰμι ὁ ἀδελφός σου, μὴ λυπῆσαι διὰ τὸ ἐγκλημα ὅπερ οὗτοι ἐπραξαν ἐναντίον μου.

70. Ἀφοῦ δὲ ἡτοίμασε τὰς προμηθείας αὐτῶν, διέταξε νὰ θέσωσιν εἰς τὸ σάκκιον τοῦ ἀδελφοῦ του Βενιαμὴν ἓν ποτήριον, καὶ κατόπιν ἐκ διαταγῆς του, κῆρύξ τις ἔκραξε πρὸς αὐτούς, λέγων· «Ὁ δοσιφόρος εἰσθε λοιπὸν κλέπταις!»

71. Οἱ υἱοὶ Ἰακώβ στραφέντες, ἠρώτησαν αὐτὸν τί ἐζητεῖ.

72. Ζητῶ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, τὸ ποτήριον τοῦ βασιλέως, ὅστις δ' ἐς ὑμῶν ἤθελε τὸ ἀποδώσῃ, θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν του, φορτίον σίτου μῖς καμήλου. Ἐγὼ σὲ ὑπόσχομαι τοῦτο, προσέθηκεν ὁ κῆρυξ.

73. — Ὁμνύομεν εἰς τὸν Θεόν, ἀπεκρίθησαν οἱ υἱοὶ Ἰακώβ, γινώσκετε ὅτι δὲν ἤλθομεν ἐνταῦθα ὅπως διαπράξωμεν ληστείας. Δὲν ἡμεθα κλέπται.

74. — Καὶ ἂν ψεύδεσθε, ὅποια νὰ ᾖναι ἡ ποινὴ τοῦ κλέπτου; ἠρώτησεν ὁ κῆρυξ.

75. — Ἐκεῖνος εἰς τοῦ ὁποίου τὸν σάκκον, ἀπεκρίθησαν, ᾔθελεν εὑρεθῇ τὸ ποτήριον, θέλει σὲ παραδοθῇ πρὸς ἐξίλασμόν τοῦ ἀνομήματός του. Οὕτω τιμωροῦμεν τοὺς ἐγκληματίας¹.

76. Καὶ ἀφοῦ ὠδηγήθησαν ἐνώπιον τοῦ Ἰωσήφ, ἤρχισε νὰ ἐρευνᾷ οὗτος τοὺς σάκκους τῶν ἀδελφῶν του, καὶ ἐξήγαγε τὸ ποτήριον ἐκ τοῦ σάκκου τοῦ Βενιαμὴν. Ἡμεῖς ὑπηγορεύσαμεν τὸν δόλον τοῦτον τῷ Ἰωσήφ, ὅστις, κατὰ τὸν νόμον τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου, δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ ὡς δοῦλον τὸν ἀδελφόν του, ἐκτὸς ἂν ὁ Θεὸς ἐβούλετο τοῦτο.

77. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰακώβ ἀπεκρίθησαν· — Ἐὰν ὁ Βενιαμὴν ἐπραξῇ τὴν κλοπὴν ταύτην, καὶ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ εἶχε διαπράξει παρομοίαν². Ὁ Ἰωσήφ ὑπεκρίνετο τὰ πάντα καὶ δὲν ἀνεγνώριζε·το· ἔλεγε δὲ καθ' ἑαυ-

¹ Κατὰ τὸν ἐν ἰσχύϊ νόμον παρὰ τοῖς Ἑβραίοις, ὁ κλέπων ἐκρατεῖτο ὡς δοῦλος.

² Κατὰ τὰς Μωαβεθὰν κὰς παραδόσεις, ὁ Ἰωσήφ εἶχε κλέψῃ ἓν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν ἀππῶν τοῦ Δάδαν.

τὸν « Φεῦ! ὑμεῖς εὕρίσκεσθε εἰς χείρονα θέσιν ἀμφοτέρων ἡμῶν. Ὁ Θεὸς γινώσκει κάλλιον ὑμῶν ὅτι διεγείσθε.

78. Αὐθέντα, εἶπον τότε, ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶναι γέροντος σεβάσμιος κράτησον ἓνα ἐξ ἡμῶν ἀντὶ τοῦ παιδός. Γινώσκωμεν ὅτι εἶσαι γενναῖος.

79. — Ὁ Θεὸς φυλάξοι, εἶπεν ὁ Ἰωσήφ, νὰ κρατήσω ἄλλον ἀντὶ ἐκείνου ἐφ' οὗ εὗρέθη τὸ ποτήριον ἡμῶν. Ἐὰν πράξω τοῦτο, ἔσομαι ἄδικος.

80. Ἀπελπισθέντες ἱκετεύειν, ἀπεσύρθησαν ἵνα συσκεφῶσι. Τότε ὁ μεγαλύτερος εἶπε — δὲν ἐνθυμεῖσθε τί ὑπεσχέθημεν εἰς τὸν πατέρα μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ! Ἐλησμονήσατε τὸ διαπραχθὲν ἐγκλημα κατὰ τοῦ Ἰωσήφ; Δὲν θὰ ἀπομακρυνθῶ τῇ, χώρας ταύτης ἂν δὲν μοὶ το ἐπιτρέψῃ ὁ πατὴρ μου, ἢ ἂν δὲν λάβω ἐντολὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅστις εἶναι ὁ κάλλιστος τῶν δικαστῶν.

81. — Ἐπανέλθετε πρὸς τὸν πατέρα καὶ εἶπατε αὐτῷ· Πάτερ, ὁ υἱός σου διεπράξε κλοπὴν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ἢ ὅτι γινώσκωμεν, μὴ τολμῶντες νὰ ὑπερασπισθῶμεν ἑαυτοὺς ἐναντίον τοῦ ἀπροσδοκῆτου τούτου συμβάντος.

82. Πληροφορήθητι περὶ τούτου παρὰ τῆς πόλεως εἰς ἣν εὕρισκόμεθα, καὶ παρὰ τοῦ Καραβανίου μεθ' οὗ ἤλθομεν, καὶ θὰ μάθῃς ὅτι λέγομεν ἀλήθειαν.

83. Καὶ πορευθέντες ἀνήγγειλαν τῷ πατρὶ αὐτῶν τὸ γεγονός, οὗτος δὲ τοῖς εἶπεν — Ὑμεῖς μοὶ παρεσκευάσατε τοῦτο, πλὴν ἃς ἔχω θάρρος, ἴσως ἡμέραν τινὰ ὁ Θεὸς μοὶ ἀποδώσῃ ἀμφοτέρα τὰ τέκνα, καθότι ὁ Κύριος εἶναι μακρόθυμος καὶ σοφός.

84. Ἐπειτα ἀποσυρθεὶς ἀνεβόησεν· « Γίε μου Ἰωσήφ, υἱέ μου! » καὶ ἀμέσως οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐλευκάνθησαν καὶ κατεβλήθη ἐκ τοῦ πόνου καὶ τῆς θλίψεως.

85. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τῷ εἶπον — Πρὸς Θεοῦ, δὲν θὰ παύσης λαλῶν περὶ τοῦ Ἰωσήφ, ἢ ὅταν ἡ θλίψις θέσῃ τέρμα εἰς τὰς ἡμέρας σου.

86. — Θὰ φέρω, ἀπήντησεν ὁ Ἰακώβ, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τὸν πόνον καὶ τὴν θλίψιν μου, ὅστις περὶ αὐτοῦ γινώσκει ὅτι ἡμεῖς ἀγνοοῖτε.

87. Τέκνα μου, πορευθεῖτε ἵνα πληροφορηθῇτε περὶ τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· μὴ ἀπελπιζόμεθα περὶ τῆς καλοκάγαθίας τοῦ Θεοῦ, καθότι μόνον οἱ ἀσεβεῖς ἀπελπιζονται περὶ τούτου.

88. Ἐπιστρέψαντες εἰς Αἴγυπτον, καὶ παρουσιασθέντες ἐνώπιον τοῦ Ἰωσήφ, τῷ εἶπον — Αὐθέντα, δυστύχημα ἐπέπεσεν ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ τοῦ οἴκου ἡμῶν. Δὲν φέρομεν ἢ ὀλίγα μόνον ἀργύρια, παρακαλοῦντίς σε νὰ διατάξῃς ἵνα πληρώσωσι τοὺς σάκκους ἡμῶν σίτου· πράξον τοῦτο ἐν εἰδῇ ἐλεημοσύνης. Ὁ Κύριος ἀνταμείβει τὸν ἐλεοῦντα.

89. — Γνωρίζετε τί διεπράξατε κατὰ τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅτε εἰσθε ἀμαθεῖς;

90. — Μήπως εἶσαι ὁ Ἰωσήφ; ἠρώτησαν. — Ναί, ἀπεκρίθη, ἐγώ εἰμι ὁ Ἰωσήφ καὶ οὗτός ἐστιν ὁ ἀδελφός μου. Ὁ Θεὸς εὐηργέτησεν ἡμᾶς, καθότι ὁ φοβούμενος αὐτὸν καὶ ὑπομένων μετὰ καρτερίας εὐδαιμονεῖ. Ὁ δὲ Κύριος θὰ ἀνταμείψῃ τοὺς ἐναρέτους.

91. — Μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθησαν, ὁ Κύριος σοὶ ἐπέτρεψεν ἵνα μᾶς εὐεργετήσῃ, καίτοι ἀμαρτήσαντας.

92. — Τώρα δὲν θὰ μεμφθῶ ὑμᾶς πλέον, Ὁ Κύριος θὰ συγχωρήσῃ τὰ σφάλματα ὑμῶν, καθότι εἶναι ὑπὲρ πάντας μακρόθυμος.

93. Πορεύθητε φέροντες μεθ' ὑμῶν τὸν χιτῶνά μου, καὶ δι' αὐτοῦ καλύψατε τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου ὅστις ἀμείσως θὰ ἀναβλέψῃ. Ἐπειτα φέρετέ μοι ἐνταῦθα ἅπασαν τὴν οἰκογένειαν ὑμῶν.

94. Ὅταν τὸ Καραβάιον ἀνεχώρησεν ἐξ Αἰγύπτου, ὁ Ἰακώβ ἔλεγε πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν.—Αἰσθάνομαι τὴν ὁσμὴν τοῦ Ἰωσήφ. Μήπως νομίζετε ὅτι παραφρονῶ;

95. — Πρὸς Θεοῦ, ἀπεκρίθησαν, πάντοτε εὐρίσκεσαι εἰς τὴν ἰδίαν πλάνην;

96. Ἀφικθέντος τοῦ κομίζοντος τὸ εὐάρεστον τοῦτο ἄγγελμα, καὶ ῥιφθέντος τοῦ χιτῶνος τοῦ Ἰωσήφ ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πατρός του, οὗτος ἀνέβλεψεν ἀμείσως.

97. Τότε εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰακώβ. — Δὲν σᾶς εἶπον ὅτι περὶ τοῦ Θεοῦ γινώσκω ὅ,τι ἡμεῖς ἀγνοοῖτε;

98. — Πάτερ, εἶπον οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ἐπικαλέσθητι τὴν συγχώρησιν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

99. — Ναί, θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν συγχώρησιν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ὑμῶν, διότι ὁ Κύριος εἶναι πολυεύσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων.

100. Ὅτε δὲ ὁ Ἰακώβ ἀφίχθη εἰς Αἴγυπτον μετὰ τοῦ οἴκου του, καὶ τοὺς παρέλαβεν ὁ Ἰωσήφ παρ' ἐαυτοῦ, εἶπεν. — Εἰσέλθετε καὶ κατοικήσατε τὴν χώραν ταύτην, κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ Θεοῦ, ἐξασφαλιζόμενοι κατὰ παντὸς κινδύνου.

101. Καὶ ἔθηκεν ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ τοὺς γονεῖς του, οἵτινες ἔκλυαν τὸ πρόσωπον ὅπως προσκυνήσωσιν αὐτόν.—Πάτερ, εἶπεν ὁ Ἰωσήφ, ἴδου ἡ ἐξήγησις τοῦ ἐνυπνίου μου· ὁ Κύριός μου ἐπραγματοποίησεν ἥδη αὐτὸ, εὐεργετήσας καὶ σώσας με ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, ὠδήγησεν ὑμᾶς πλῆσιόν μου ἐκ τῆς ἐρήμου, ἐνῷ ὁ Σατανᾶς μέ εἶχεν ἀποχωρίσει τῶν ἀδελφῶν μου. Ὁ Κύριος εἶναι καλοκῆρατος πρὸς ὃν βούλεται· εἶναι πολυμυκθής καὶ σοφός.

102. «Κύριε! σύ μοι ἔδωκας ἐξουσίαν, διδάξας με τὴν ἐρμηνείαν τῶν συμβάντων. Ποιητὰ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς! σύ εἶ ὁ προστάτης μου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Παράλαβε τὸ πνεῦμά μου παραδιδόμενον εἰς τὴν θείαν σου βούλησιν καὶ κατὰτάξόν με ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μακάρων. »

103. Ἰδοὺ, ὦ Μωάμεθ, ἡ ἱστορία· αὕτη εἶναι μία τῶν ἀγνώστων σοι διηγήσεων, ἣν σοὶ ἀποκαλύπτομεν. Σὺ δὲν ἦσο παρὼν ὅτε οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐπεβουλεύοντο αὐτόν. Οἱ πλείστοι ὅμως δὲν θὰ πιστεύσωσιν εἰς σέ, καὶ τοι ἐπιθυμοῦντα τοῦτο σφοδρῶς.

104. Δὲν θὰ ἀπαιτήσης παρ' αὐτῶν ἀντιμισθίαν τινὰ διὰ τὴν διηγήσιν ταύτην, ἥτις εἶναι διδασκαλία τοῦ σύμπαντος κόσμου.

105. Ὅποσα σημεῖα ὑπάρχουσι διεσπαρμένα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ! Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι διέρχονται πλησίον αὐτῶν ἀδιαφοροῦντες!

106. Οἱ πλείστοι δὲν πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεὸν χωρὶς νὰ ἀναμιξῶσιν εἰς τὴν λατρείαν αὐτοῦ ἐτέρας θεότητας.

107. Εἶναι ἄρα γε βέβαιον, ὅτι ἡ ἄρὰ τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ προσβάλῃ αὐτοὺς, καὶ ὅτι δὲν θὰ τοὺς καταλάβῃ ἡ ἀπροσδόκητος ὥρα ἐνῷ εὐρίσκονται ἀμέριμοι;

108. Εἰπέ αὐτοῖς· αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδός μου· ἐγὼ σὰς προσκαλῶ πρὸς τὸν Θεόν, ἐστηριγμένος ἐπὶ σημείων φαινῶν. Οὔτε ἐγὼ, οὔτε ὁ ἀκολουθῶν με ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ εἴμεθα πολυθεῖσται.

109. Πάντοτε ὠδηγήσαμεν ἐνώπιόν σου ἄνδρας ἐκλεκτοὺς τῶν διαφόρων λαῶν, εἰς οὓς ἀπεκαλύψαμεν τὰς ἐντολὰς ἡμῶν. Δὲν περιῆλθον τὴν γῆν; Εἶδον πῶς ἐτελεύτησαν οἱ πρὸ αὐτῶν ζήσαντες. Βεβαίως ἡ ἐν τῷ μέλλοντι διαμονὴ εἶναι εὐαρεστοτέρα εἰς τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον. Δὲν θὰ ἐννοήσωσι τοῦτο;

110. Ὅτε οἱ ἡμέτεροι ἀπόστολοι ἀπώλεσαν πᾶσαν ἐλπίδα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν προσπαθειῶν των, ὅτε οἱ ἄνθρωποι ὑπεκρίνοντο ὅτι μετανοοῦσιν, ὑπεστηρίξαμεν τοὺς ἀποστόλους ἡμῶν. Σῶζομεν ὅσους θέλομεν, καὶ ἡ ἡμετέρα ἐκδίκησις θὰ πέσῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῇ τῶν ἐνόχων.

111. Ἡ ἱστορία τῶν προφητῶν γέμει διδασκτικῶν παραδειγμάτων διὰ τοὺς ὀρθοφρονοῦντας. Ἡ βίβλος αὕτη δὲν εἶναι ἀποκύημα φαντασίας, ἀλλὰ κυροῖ τὰς πρὸ αὐτῆς ἀποκαλυφθείσας Γραφάς, ἐξηγεῖ τὰ πάντα, καὶ εἶναι ὁ ὁδηγὸς καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς θείας χάριτος πρὸς τοὺς πιστεύοντας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Η ΒΡΟΝΤΗ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 43.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦτος καὶ ἐλεήμοτος Θεοῦ.

1. Ἀλῆφ, Λάμ, Μιμ, Ρέ. Αὐτὰ εἰσι τὰ σημεῖα τῆς Βίβλου, καὶ ὅ,τι ἄνωθεν ἐπέμφθη εἶναι ἡ μόνη ἀλήθεια. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν πιστεύουσιν.

2. Ὁ Θεὸς, στηρίζας τοὺς οὐρανοὺς ἐπὶ ἀοράτων στηλῶν, ἐκαθέσθη ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ. Ἐτάξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην, ἕκαστος δὲ τῶν πλανητῶν τούτων διαγράφει τὴν τροχίαν του ἐπὶ ὀρισμένου σημείου. Διευθύνει τὸ πᾶν καὶ ἀποδεικνύει ἐναργῶς τὰ θαύματα αὐτοῦ. Ἰσως ἐπὶ τέλους πιστεύσῃτε μετὰ βεβαιότητος ὅτι ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν θὰ ἐμφανισθῇτε ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὑμῶν.

3. Οὗτος ἐδημιούργησε τὴν γῆν τόσῳ εὐρεῖαν· οὗτος ἔθεσε τὰ ὄρη καὶ τοὺς ποταμούς· οὗτος κατέστησε ζεύγη ὑφ' ὧν τῶν εἰδῶν, καὶ τῇ διαταγῇ αὐτοῦ ἡ νύξ διαδέχεται τὴν ἡμέραν. Βεβαίως εἰς ταῦτα πάντα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ λαὸν ὀρθοφρονοῦντα.

4. Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς βλέπετε ἀντικείμενα διαφόρου φύσεως, ἀλλ' ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλληλα, ὥς κήπους, ἀμπέλους, φοίνικας μεμονωμένους ἢ καὶ συμπεπλεγμένους μὲ ἓνα κορμὸν. Ταῦτα δὲ πάντα ποτιζονται διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. Πλὴν ἡμεῖς καθιστῶμεν ἀνώτερα τὰ μὲν τῶν δὲ κατὰ τὴν γεῦσιν. Εἰς ταῦτα πάντα βεβαίως ἐγκλείονται σημεῖα εἰς λαὸν νοήμονα.

5. Θέλεις ἐκπλαγῇ πρὸ πάντων ὅταν ἀκούσῃς αὐτοὺς λέγοντας· «Εἶναι ποτὲ δυνατόν μεταβληθέντες εἰς κόνιν, ν' ἀναγεννηθῶμεν.»

6. Δὲν πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεόν. Περιβεβλημένοι ἀλύσεις τὸν τράχηλον, θέλουσι παραδοθῇ εἰς τὰς αἰωνίους φλόγας τῆς Γέεννης.

7. Θὰ σὲ καθικετεύσωσιν ὅπως ἐπισπύσῃς μᾶλλον τὸ κακὸν ἢ τὸ καλόν. Παρόμοια παραδείγματα ἐπηλήθευαν ἐν τῷ παρελθόντι. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καίτοι ἀσεβεῖς· ἀλλ' οὐχ ἥττον εἶναι φρικτὸς εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ.

8. Καὶ λέγουσιν οἱ ἄπιστοι· «Ἰσως ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν ὅπως διαπράττῃ θαύματα;» Σὺ εἶσαι ἐντεταλμένος νὰ διδάξῃς. Ἐκαστος λαὸς εἶχεν ἀπόστολόν τινα ὁδηγοῦντα αὐτόν.

9. Ὁ Κύριος γινώσκει τί φέρει ἐν τῇ γαστρὶ πᾶσα γυνή, καὶ πόσον
(ΚΟΡΑΝΙΟΝ.)

ἡ μήτρα αὐτῆς συστέλλεται καὶ διαστέλλεται. Τὰ πάντα καταλογίζονται ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

10. Γινώσκει τὰ ἄδηλα καὶ τὰ πρόδηλα· εἶναι ὁ μέγας, ὁ ὕψιστος.

11. Δι' αὐτὸν πάντες εἰσὶν ὅμοιοι, ὅ,τι ἀποκρῦπτων τὰς διαθεσεις αὐτοῦ καὶ ὁ καθομολογῶν αὐτὰς, ὁ ἐνεργῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ, καὶ ὁ ἐργαζόμενος ἐν ἡμέρᾳ.

12. Ἐκαστον ἄνθρωπον συνοδεύει ἄγγελος Κυρίου, διαφυλάττων αὐτὸν κατὰ τὰς βουλάς τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ μεταβάλῃ ὅ,τι παρέσχε τοῖς ἀνθρώποις, ἐὰν οὗτοι δὲν μεταβληθῶσιν. Ὅταν θελήσῃ νὰ τιμωρήσῃ, οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν ἐμποδίσῃ, καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτὸν μόνον ἔχουσι προστάτην.

13. Οὗτος ἐκπέμπει τὴν ἀστραπὴν, ὅπως ἐμπνεύσῃ ὑμῖν φόβον καὶ ἐλπίδα. Οὗτος ἐγείρει νέφη πλήρη βροχῆς.

14. Ἡ βροντὴ ὑμολογεῖ αὐτόν, οἱ δὲ ἄγγελοι, πεφοβισμένοι, τὸν αἰνοῦσιν. Οὗτος ἐκσφενδονίζων τὸν κεραυνόν, προσβάλλει ὄντινα βούλεται ἐκ τῶν συζητούντων περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν ἄπειρος ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

15. Αὐτὸν ἀρμόζει νὰ ἐπικαλωμεθα. Ὁ δὲ ἐπικαλούμενος ἐτέρας θεότητας ἀντ' αὐτοῦ, πράττει τοῦτο ἐπὶ ματαίῳ. Ὁ τοιοῦτος ὁμοιάζει πρὸς τὸν ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἵνα λάβῃ ὕδωρ καὶ πίῃ· πλὴν αἱ χεῖρές του δὲν φθάνουσι μέχρις αὐτοῦ. Ἡ φωνὴ τῶν ἀπίστων εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

16. Πάντα τὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ προσκυνοῦσι τὸν Θεὸν ἐκουσίως ἢ κατ' ἀνάγκην. Καὶ αὐταὶ προσέτι αἱ σκιαὶ ὅλων τῶν ἀντικειμένων κύπτουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ πρωῒαν τε καὶ ἑσπέραν.

17. Τίς ἐστὶν ὁ ἄρχων τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς; Ἀποκρίθητι «ὁ Θεός.» Θὰ λησμονήσῃτε λοιπὸν αὐτόν, αἰτοῦντες προστάτας τοὺς μηδεμίαν ἐξουσίαν ἔχοντας ἐπὶ παντός ὅ,τι δύναται νὰ ὠφελήσῃ ἢ νὰ βλαψῇ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους· εἰπέ αὐτοῖς· ὁ τυφλὸς ἐξισοῦται πρὸς τὸν ὁρῶντα, καὶ τὸ σκότος εἶναι ὅμοιον τοῦ φωτός· Ἐξομιοῦσι τὸν Θεὸν πρὸς θεότητα ὡς ἐδημιούργησαν, παρωδοῦντες τὴν τοῦ Θεοῦ δημιουργίαν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ συγχέωνται αἱ δύο πλάσεις ἐνώπιον αὐτῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ Κύριός μου εἶναι ὁ τοῦ παντός ποιητής, ὁ μόνος, ὁ παντοδύναμος.

18. Οὗτος καταβιβάζει ἐξ οὐρανοῦ τὸ ὕδωρ, οἱ δὲ χεῖμαρροι καταρρίουσι εἰς τὴν κοίτην τῶν ἐπὶ ὠρισμένης ἐκτάσεως. Τὸ ρεῦμα παρασύρει τὸν ἐπιπλέοντα ἄφρον, τὰ δὲ μέταλλα ἅτινα οἱ ἄνθρωποι διαλύουσιν εἰς τὸ πῦρ πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων καὶ ἐργαλείων παράγουσιν ὅμοιον ἄφρον. Οὕτως ὁ Θεὸς παραβάλλει τὸ ἀληθές πρὸς τὸ ψευδές. Ὁ ἄφρον ἐξαφανίζεται ταχέως, ἀλλὰ τὸ ὠφέλιμον τοῖς ἀνθρώποις μένει ἐπὶ τῆς γῆς. Τοιοῦτοτρόπως ὁ Θεὸς προτείνει τὰς παραβολὰς αὐτοῦ. Τοὺς ἀνταποκρινομένους εἰς τὴν θείαν φωνὴν ἀναμένει ἐξαίρετος

βή. Ἄλλ' οἱ μὴ ἀνταποκρινόμενοι δὲν θὰ ἀπολαύσωσιν αὐτῆς, οὐδὲ ἐκτενῆται ὅλα ὅσα ἡ γῆ ἐγκλείει ἢ διπλάσιον πλοῦτον αὐτῆς. κώδης ἔσται ἡ λογοδοσία αὐτῶν, καὶ κατοικία των ἡ Γέεννα. Οἶον δὲν ὁ Ἄδης!

9. Ὁ γινώσκων ὅτι ὁ Θεὸς κατέπεμψε σοι ἐξ οὐρανοῦ τὴν ἀλήθειαν, ἐ ἀκολουθήσῃ τυφλοῖς ὄμμασιν. Οἱ σώφρονες θὰ ἀνταμειφθῶσιν.

10. Οἱ ἐκπληροῦντες πιστῶς τὰς πρὸς τὸν Θεὸν ὑποχρεώσεις των, μὴ παραβαίνοντες τὴν συνθήκην αὐτοῦ,

1. Οἱ ἐνοῦντες ὅτι ὁ Θεὸς κατέστησε πρὸς ἑνῶσιν· οἱ φοβούμενοι Κύριον καὶ τὴν φρικτὴν λογοδοσίαν ἣν ἀφείλουσι νὰ δώσωσιν,

2. Οἱ ἐγκαρτεροῦντες μετ' ὑπομονῆς εἰς τὰς δυστυχίας, ἐλπίζοντες δώσι τὸν Κύριον· οἱ προσευχόμενοι μετ' ἀκριθείας· οἱ ἐλεοῦντες μωρῶς καὶ δημοσίᾳ διὰ τῶν ἀγαθῶν ἅτινα παραχωροῦμεν αὐτοῖς· οἱ κείφοντες τὰς ἀνυμίας αὐτῶν δι' ἀγαθῶν πράξεων, θὰ κατοικήσωσιν τὸ αἰώνιον Μέγαρον.

3. Θὰ εἰσέλθωσιν ἐν τοῖς κήποις Ἐδέμ, αὐτοὶ τε καὶ οἱ γονεῖς ὧν, καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἐὰν ὦσιν ἐνάρετοι. Ἴθι θὰ τοὺς ἐπισκεφθῶσιν οἱ Ἀγγελοι, οἵτινες θὰ προσέλθωσι πρὸς τοὺς ἐξ ὅλων τῶν θυρῶν.

4. — *Σελάμουρ ἀλέκονμι*, θὰ τοῖς εἴπωσι, διότι ὑπεμείνατε μετὰ γερίας. Ὡ! πόσον εἶναι εὐάρεστος ἡ ἐν τῷ αἰωνίῳ Μεγαρῷ διατριβή.

5. Οἱ παραβαίνοντες τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ἀνεγνώρισαν ἑαυτοὺς, οἱ διαχωρίζοντες ὅτι ἦνῶσεν ὁ Θεός, οἱ ἀδικούντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπικατάρκτοι· ἡ δὲ μέλλουσα κατοικία αὐτῶν ἔσται φρικώδης.

6. Ὁ Θεὸς ἀπονέμει γενναίως καὶ ἀφαιρεῖ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ παρ' ἑαυτοῦ· βούλεται. Ἀγάλλονται ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῦ βίου τούτου πλὴν τὴν ἡ ζωὴ αὕτη ἀπέναντι τῆς μελλούσης, ἢ πρόσκαιρος ἀγαλλίας;

7. Οἱ δὲ ἄπιστοι λέγουσι· «Βεβαίως δὲν ἐδόθη αὐτῷ ἄνωθεν ἡ ἐξουσία τοῦ θαυματουργεῖν.» Ἐπὶ αὐτοῖς· ὁ Θεὸς ἀποπλανᾷ μὲν ὀφθαλμοὺς, δέχεται δὲ τοὺς μετανοοῦντας,

8. Καὶ τοὺς πιστοὺς, ὧν ἡ καρδιά ἐπαναπαύεται εἰς τὴν μνήμην Κυρίου. Πλὴν, μήπως αἱ καρδίαι ἡμῶν δὲν ἐπαναπαύονται εἰς τὴν νῆσιν τοῦ Θεοῦ; Οἱ πιστοὶ καὶ ἀγαθοεργοὶ θὰ ἀνταμειφθῶσι διὰ τὴν ἀκακίαν τοῦ Κυρίου καὶ δι' εὐαρέστου ἐνδικαιτήματος.

9. Σὲ ἀπεστείλαμεν εἰς λαὸν διάδοχον ἄλλου, ὅπως κηρύξῃς τὰς ἀλύφεις ἡμῶν. Οὗτοι δὲν πιστεύουσιν εἰς τὸν ἀπείρως μακρόθυμον. αὐτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ Κύριός μου, οὐκ ἔστιν ἕτερος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ· εἰς αὐτὸν ἐμπιστεύομαι καὶ εἰς αὐτὸν θὰ ἐπανεέλθωσι τὰ πάντα.

10. Κἂν τὸ Κοράνιον κινήσῃ τὰ ὄρη, κἂν διαχωρίσῃ εἰς δύο τὴν γῆν δώσῃ φωνὴν εἰς τοὺς νεκροὺς, πάλιν οὗτοι δὲν θὰ πιστεύσωσιν.

σιν. Ἄλλ' ὁ Θεὸς διατάττει τὰ πάντα. Ἀγνοοῦσιν οἱ πιστοὶ ὅτι ὁ Θεὸς δύναται, ἐὰν θέλῃ, νὰ ὁδηγήσῃ πάντας εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν;

31. Αἱ δυστυχίαι θὰ ἐπιπέσωσιν ἐπὶ τῶν ἀπίστων πρὸς ἀνταμιῶν τῶν ἔργων αὐτῶν. Θὰ καταπέσωσιν ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς κατοικίας των, ἕως οὐ ἐκπληρωθῇ ἡ ἀπειλή τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος διατηρεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ.

32. Πρὸ σοῦ ἐνέπαιξαν ἐπίσης τοὺς πεμφθέντας προφῆτας. Ἐταῖα προθεσμίαν τινὰ τοῖς ἀπίστοις, καὶ ἔπειτα τοὺς ἐτιμώρησα. Ὡς πόσον φρικταὶ εἶναι αἱ τιμωρίαι μου!

33. Μήπως ὁ ἐφορῶν ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τὰ πάντα; Οὗτοι ἐξομοιοῦσι τὸν Αἰώνιον πρὸς ἄλλας θεότητες. Εἰπέ αὐτοῖς· ὀνοματολογήσατε τὰς θεότητας ὑμῶν. Μήπως φρονῶτε ὅτι θὰ διδάξῃτε τῷ Θεῷ, ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἡγνόει ἐπὶ τῆς γῆς; ἢ μήπως αἱ θεότητες δὲν εἶναι ὀνομασίαι κεναί; Ἡ πλάνη τῶν ἀπίστων πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐτοιμασθῇ, διότι ἐξέκλινον τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας. Δὲν ὑπάρχει ὁδηγὸς διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποπλανηθέντα.

34. Θὰ τιμωρηθῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ σκληραὶ βάσανοι ἀναμένουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ μέλλοντι. Οὐδένα προστάτην ἔξουσιν ἵνα προστατεύσῃ αὐτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

35. Ἰδοὺ τίνι τρόπῳ θέλει εἶσθαι ὁ ἐπαγγελθεὶς τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον Παράδεισος ὁ ἐπίρρυτος· ἡ τροφή τῶν καρπῶν αὐτοῦ εἶναι ἀνεξάντλητος καὶ οἱ ἐν αὐτῷ σκιεροὶ τόποι διαρκεῖς. Τοῦτο ἔσται τὸ τέλος τῶν πιστῶν, οἱ δὲ ἄπιστοι ἔξουσι τὸ πῦρ τῆς Γέεννης.

36. Οἱ ὀπαδοὶ τῶν Γραφῶν ἀγάλλονται δι' ὅσα σοὶ ἀπεκαλύφθησαν. Τινὲς δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἀποκρούουσι μέρος αὐτῶν. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ Θεὸς ἐνετείλατό μοι νὰ τὸν λατρεύω, καὶ οὐδένα ἄλλον νὰ ἐξομιῶ πρὸς αὐτόν. Προσκαλῶ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀπελεύσομαι.

37. Σοὶ ἀπεκαλύψαμεν τὸ Κοράνιον τοῦτο γεγραμμένον ἀραβιστῇ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κώδιξ. Ἐὰν μετὰ τὴν σοφίαν ἣν σοὶ κατεπέμψαμεν ἀκολουθήσῃς τὰς ὁρέξεις αὐτῶν, ὑποῖον προστάτην καὶ ὅποιαν βοήθειαν ἔξεις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

38. Ἀπεστείλαμεν πρὸ σοῦ ἄλλους προφῆτας, δωρήσαντες αὐτοῖς συζύγους καὶ τέκνα. Οὐδεὶς ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Κυρίου διέπραξε θαῦμα. Ἐκάστη ἐποχὴ ἔχει τὴν ἱεράν αὐτῆς Βίβλον.

39. Ὁ Θεὸς ἐξαφανίζει ἢ ἀφίνει αἰώνιον πᾶν ὅ,τι βούλεται. Ἡ μήτηρ τῆς Βίβλου¹ εἰς χεῖρας του εὕρεσκειται.

40. Εἴτε ἐπιτρέψωμεν εἰς σέ νὰ ἴδῃς ἐκτελούμενον μέρος ἐκ τῶν ἀπειλῶν ἡμῶν, εἴτε σέ ἀνακαλέσωμεν πρὸ τοῦ καιροῦ τούτου, ἢ ἀπο-

¹ Τουτέστι τὸ πρωτότυπον τοῦ Κορανίου.

στολή σου ἔσται ἡ διδαχὴ, καὶ εἰς ἡμᾶς μόνον ἀπόκειται νὰ αἰτήσωμεν αὐστηρὰν λογοδοσίαν.

41. Δὲν βλέπουν οἱ εἰσεδύσαμεν εἰς τὴν χώραν των, περιορίσαντες τὰ ὅρια αὐτῆς; Ὁ Κύριος ἀποφαίνεται, καὶ οὐδεὶς ἐπιθεωρεῖ τὰ βουλευόμενα αὐτοῦ. Εἶναι ἕτοιμος νὰ κανονίσῃ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν.

42. Οἱ πατέρες των διήγαγον δολίως, ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ἀνώτερος πάσης ἐπιβουλῆς. Γινώσκει τὰ ἔργα πάντων, καὶ θὰ μάθωσιν οἱ ἄπιστοι τίς θὰ κατοικήσῃ ἐν τῇ μακαριότητι.

43. Θὰ εἰπῶσι πρὸς σέ οἱ ἄπιστοι· «Δὲν ἀπεστάλης παρὰ τοῦ Θεοῦ.» Ἀποκρίθητι· ἀρκεῖ εἰς ἐμέ· ὅτι ὁ Θεὸς καὶ οἱ μελετήσαντες τὴν ἱερὰν Βίβλον θέλουσι μαρτυρήσει μετὰ τοῦ ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'

ΑΒΡΑΑΜ

ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΗ ΑΥΤῳ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 52.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Πέ. Σοὶ κατεπέμφαμεν ἄνωθεν τὴν Βίβλον ταύτην· ἵνα ἐξαγαγῶν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς σκοτίας εἰς τὸ φῶς, καθοδηγήσῃς αὐτοὺς, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Κυρίου των, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἐνδόξου.

2. Θεοῦ, εἰς ὃν ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω καὶ ἐν τῇ γῇ κάτω. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις! σκληρὰ τιμωρία ἀναμένει αὐτοὺς.

3. Ὅσοι προτιμῶσι τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου τούτου ἀντὶ τῆς μελλούσης, ἀπομακρύνοντες τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ ποιοῦντες αὐτὴν ἐπίμοχθον, εὐρίσκονται πόρρω τῆς ἀληθείας.

4. Οὐδένα ἀπόστολον ἐπέμφαμεν μὴ λαλοῦντα τὴν γλῶσσαν τοῦ λαοῦ του, ὅπως διδάξῃ αὐτόν. Ὁ Κύριος ἀποπλανᾷ ἢ κατευθύνει αἰσίως ὄντινα βούλεται. Εἶναι κραταιὸς καὶ σοφός.

5. Ἀπεστείλαμεν τὸν Μωϋσῆν μετὰ τῶν σημείων ἡμῶν, λέγοντες· «ἐξάγαγε τὸν λαόν σου ἐκ τοῦ σκότους· ἀνάμνησον αὐτῷ τὰς ἡμέρας

Κυρίου.¹) Βεβαίως εἰς ταῦτα πάντα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς ἐγκαρτεροῦντας καὶ εὐγνωμονοῦντας.

6. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· Μνήσθητε τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Θεοῦ, ὅστις ἔσωσεν ὑμᾶς ἐκ τοῦ ζυγοῦ τοῦ Φαραῶ, πιέζοντος ὑμᾶς διὰ σκληρῶν βασάνων, θυσιάζοντος τὰ τέκνα σας καὶ μὴ φειδομένου ἢ μόνον τῶν θυγατέρων ὑμῶν. Αὕτη ὑπῆρξε σκληρὰ δοκιμασία τοῦ Κυρίου ὑμῶν.

7. Μνήσθητε τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Κύριος ὑμῶν διεκήρυξε ταῦτα· «Ἔστε εὐγνώμονες καὶ ὃὰ ἐπαυξήσω τὰς πρὸς ὑμᾶς εὐεργεσίας μου· ἐὰν ὅμως ἦσθε ἄπιστοι, τρέμετε· αἱ τιμωρίαι μου εἶναι φρικταί.»

8. Εἶπεν ὁ Μωϋσῆς· «Καὶ ἄπιστοι ἂν ἦσθε ὑμεῖς τε καὶ σύμπας ὁ κόσμος, ὁ Θεὸς εἶναι πλούσιος καὶ δεδοξασμένος.»

9. Δὲν ἠκούσατε τὴν ἱστορίαν τῶν προγενεστέρων λαῶν τοῦ Νῶε, τοῦ Ἀδ, καὶ τῆς Θέρμης;

10. Μόνος ὁ Θεὸς γινώσκει τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν. Οἱ λαοὶ οὗτοι ἔσχον ἀποστόλους, ἐπιδείξαντας ἐναργῆ σημεῖα τῆς θείας ἀποστολῆς τῶν, ἀλλ' ὅμως φέροντες τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στόματος, ἔλεγον αὐτοῖς· — Πιστεύομεν εἰς τὴν ἀποστολήν σας, πλὴν ἀμφιβάλλομεν περὶ τοῦ θρησκευματος εἰς ὃ προσκαλεῖτε ἡμᾶς.

11. Οἱ δὲ ἀπόστολοι ἀπεκρίθησαν· — Μήπως ὑπάρχει ἀμφιβολία περὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ ποιήσαντος τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν καὶ προσκαλοῦντος ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν ἵνα ἐξαλείψῃ τὰς ἀνομίας σας, δίδοντας δὲ προθεσμίας μέχρι τοῦ ὠρισμένου χρόνου;

12. — Εἰσθε, ἀπεκρίθησαν οὗτοι, ὅπως καὶ ἡμεῖς, ἄνθρωποι, ζητοῦντες νὰ μᾶς ἀποσπάσῃτε ἀπὸ τὰς θεότητας ἃς ἐλάτρευον οἱ πρόγονοι ἡμῶν. Ὅθεν καταστήσατε γνωστὴν τὴν ἰσχύν ὑμῶν.

13. Οἱ δὲ Ἀπόστολοι εἶπον αὐτοῖς· — Βεβαίως εἴμεθα ὡς ὑμεῖς ἄνθρωποι, ἀλλ' ὁ Θεὸς δίδει τὴν χάριν αὐτοῦ εἰς ὅντινα θέλει ἐκ τῶν δούλων του, καὶ οὐδεμίαν ἐξουσίαν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἐπιδείξωμεν,

14. Ἐκτὸς μόνον τῇ ἀδείᾳ τοῦ Κυρίου. Εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἐμπιστεύονται οἱ πιστοί.

15. Καὶ διατὶ νὰ μὴ ἐμπιστευώμεθα εἰς αὐτόν; Οὗτος μᾶς ὡδήγησεν αἰσιῶς καὶ ὑπομένομεν μετὰ καρτερίας τὰς κακώσεις ὑμῶν. Οἱ ἐγκαρτεροῦντες μετ' ὑπομονῆς, εἰς μόνον τὸν Θεὸν ἐμπιστεύονται.

16. Καὶ εἶπον οἱ ἄπιστοι πρὸς τοὺς Ἀποστόλους αὐτῶν· — Ὁὰ σᾶς ἀποδιώξωμεν τῆς ἡμετέρας χώρας ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃτε εἰς τὴν θρησκείαν μας. Τότε ἀπεκάλυψεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Ἀποστόλους τὰ ἑξῆς· «Ὁὰ καταστρέψω τοὺς ἄσεβεῖς,

17. Ὁὰ κατοικήσῃτε μετ' αὐτοὺς τὴν χώραν αὐτῶν. Αὕτη ἔσται

¹ Δηλ. τὰς ἡμέρας ἐν αἷς θαυμάτι ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἢ τε ἄλλα ἀξιοσημείωτον συνέβη, βηλ. νίκη δοθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ, κτλ.

ἡ ἀμοιβὴ τῶν φοβουμένων οὐ μόνον ἐμέ, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀπειλὰς μου.»

18. Τότε οἱ Ἀπόστολοι ἐξητήσαντο τὴν ἀρωγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀλαζόνες καὶ ἀποστάται ἐξεμηδενίσθησαν.

19. Ἡ Γέεννα κατέπιεν αὐτοὺς, καὶ θὰ πῶσιν ὕδωρ δυσώδες.

20. Θὰ καταπίωσι τοῦτο κατὰ σταγόνας καὶ μετὰ κόπου. Ὁ θάνατος θὰ προσβάλῃ αὐτοὺς πανταχόθεν, πλὴν δὲν θὰ ἀποθνήσκωσιν. Οὕτω θὰ ὑποστῶσι τιμωρίαν σκληράν.

21. Τὰ ἔργα τῶν ἀπίστων ὁμοιάζουν πρὸς τέφραν ἀρπαζομένην ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐν ἡμέρᾳ θυέλλης. Θέλουσιν εἰσθαι ἀνίσχυροι ὡς ἐκ τῶν πράξεων τῶν. Βεβαίως τοῦτο εἶναι ἀποπλάνησις πολὺ ἀπέχουσα τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

22. Δὲν βλέπετε ὅτι ἀληθῶς ὁ Θεὸς ἐπλάσσε τοὺς οὐρανούς καὶ τὴν γῆν; Ἐὰν θελήσῃ δύναται νὰ καταστρέψῃ τὸ πᾶν καὶ νέαν νὰ πλάσῃ κτίσιν.

23. Εὐκόλως ὁ Θεὸς, ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο.

24. Θὰ παρουσιασθῶσιν ἅπαντες ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀνίσχυροι τῆς γῆς θὰ εἰπῶσι τοῖς ἰσχυροῖς· εἴμεθα ὁπαδοὶ σας, δὲν δύνασθε ἤδη νὰ ἐλαττώσῃτε κατὰ τι τὴν τιμωρίαν τοῦ Θεοῦ.

25. Ἐκεῖνοι δὲ θὰ ἀπαντήσωσιν· — ἐὰν κατηύθυνεν ἡμεῖς ὁ Θεός, ἠθέλαμεν σὰς καθοδηγήσει. Ἦδη, εἴτε μεμφιμοιρήσωμεν διὰ τὰς βασιλίας μας, εἴτε ἀγογγύστως ὑπομείνωμεν, εἶναι ἀναφελές. Οὐδὲν κατὰ φύσιν ὑπάρχει εἰς ἡμᾶς.

26. Καὶ ἀφοῦ τὸ πᾶν τελειώσῃ, ὁ Διάβολος θὰ εἰπῇ αὐτοῖς· — ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὑμῖν ἀληθῆ ἐπαγγελίαν, καὶ ἐγὼ ὡσαύτως σὰς ὑπεσχέθην, ἀλλὰ σὰς ἠπάτησα! οὐδεμίαν ἐξουσίαν εἶχον ἐφ' ὑμῶν.

27. Ἐκάλεσα ὑμᾶς ἀπλῶς καὶ μετ' ἡκολούθησατε. Ἦδη μὴ ὀνειδίζετε ἐμέ, ἀλλὰ μᾶλλον ὑμᾶς αὐτοὺς. Ἐγὼ δὲν δύναμαι οὔτε νὰ δώσω, οὔτε νὰ λάβω παρ' ὑμῶν βοήθειαν τινά. Ὅτε μετ' ἐξωμώσατε πρὸς τὸν Θεόν, δὲν ἐφρόνουν βεβαίως ὅτι εἶμαι παρόμοιος αὐτῷ. Τρομερὰ βάσανος ὀφείλεται τοῖς ἀδίκους.

28. Οἱ δὲ πιστοὶ καὶ ἀγαθοεργοὶ εἰσαχθήσονται εἰς κήπους διαβρεχομένους ὑπὸ ποταμῶν διαυγῶν ὑδάτων, καὶ κατὰ θείαν βουλὴν θὰ μείνωσιν ἀγῆρω ἐν αὐτοῖς. Θὰ προταγορεύωνται δὲ διὰ τῆς λέξεως *Σεδάμουν*.

29. Ἀγνοεῖτε πρὸς τί παρομοιάζει ὁ Θεὸς τὸν καλὸν λόγον; Ὁ Θεὸς παρομοιάζει τὸν καλὸν λόγον πρὸς τὸ δένδρον οὐτινος αἱ ῥίζαι εἰσὶ στερεαὶ ἐν τῇ γῇ, οἱ δὲ κλώνοι αὐτοῦ ὑψοῦνται μέχρις οὐρανοῦ.

30. Ὁ καλὸς λόγος ἐν ἐκάστῃ ἐποχῇ καρποφορεῖ. Ὁ Κύριος λαλεῖ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους παραβολικῶς, ἵνα σκεφθῶσιν.

31. Ὁ δὲ κακὸς ὁμοιάζει πρὸς τὸ κακὸν δένδρον, ὅπερ εἶναι πεφυτευμένον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ἔνευ στερεότητος.

32. Ὁ Θεὸς θὰ ἰσχυροποιήσῃ τοὺς πιστοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ καὶ

ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ τοῦ ἀπαρασαλεύτου λόγου. Θ' ἀποπλανήσῃ δὲ τοὺς κακοὺς, καθότι ὁ Κύριος πράττει πᾶν ὃ, τι βούλεται.

33. Δὲν βλέπεις τοὺς ἀνθρώπους τούτους, οἵτινες, διὰ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀγνωμοσύνης των ἀπέναντι τῶν εὐεργετημάτων αὐτοῦ, ὤθησαν τοὺς λαοὺς πρὸς τὴν ἀπώλειαν,

34. Πρὸς τὴν Γέννην τοῦ πυρός, ἐνθα θέλουσι πυρποληθῇ; Οἷον κακὸν ὁ ἔξθης!

35. Ἐξομοιοῦσι πρὸς τὸν Θεὸν ἐτέρας θεότητος ἵνα παρεκκλίνωσι τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου. Εἶπέ αὐτοῖς· χαίρετε καὶ ἀγάλλεσθε, τὸ πῦρ ἔσται τὸ τέλος ὑμῶν.

36. Εἶπέ τοῖς πιστοῖς δούλοις μου, ὅτι ὀφείλουσι νὰ προσεύχωνται καὶ νὰ ἐλεῶσι μυστικῶς ἢ δημοσίᾳ ἐκ τῶν ἀγαθῶν ἅτινα τοῖς δωροῦμεν, πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν δὲν θὰ ὑπάρχῃ οὔτε ἐμπορία, οὔτε φιλία.

37. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ πλάστης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς· οὗτος καταβιβάζει τὴν βροχὴν οὐρανόθεν, καὶ δι' αὐτῆς ἀναβλαστάνουν οἱ καρποὶ οὓς τρώγετε. Οὗτος ὁ ὑποτάττων ὑμῖν τὰ πλοῖα, ἅτινα διασχίζουσι τὰς θαλάσσας κατὰ διαταγὴν του· οὗτος ὁ ὑποτάττων τοὺς ποταμοὺς πρὸς ὄφελος ὑμῶν. Οὗτος σὰς ἔδωκε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἀκολουθοῦντας τὴν τροχίαν αὐτῶν· οὗτος ἐχρησιμοποίησε τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν διὰ τὰς ὑμετέρας ἀνάγκας, ἔδωκεν ὑμῖν ὅσα ἀγαθὰ ἠτήσατε παρ' αὐτοῦ. Ἀριθμήσατε τὰ εὐεργετήματα τοῦ Θεοῦ ἵαν δύνασθε. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄδικος καὶ ἀγνώμων.

38. Ὁ Ἀβραάμ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Θεὸν τὴν ἐξῆς δέησιν· «Κύριε, δὸς ἡμῖν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ πλήρη ἀσφάλειαν, καὶ διαφύλαξον ἐμέ καὶ τὰ τέκνα μου ἐκ τῆς εἰδωλολατρείας.

39. Κύριε, τὰ εἰδωλα κατέστρεψαν ἤδη πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἀκολουθῶν με ἔσται ἐκ τῶν ἐμῶν, ὁ δὲ μὴ ὑπακούων με... Κύριε, σὺ εἰ μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.

40. Κύριε, ἀποκατέστησα μέρος τοῦ οἴκου μου εἰς ἄγονόν τινα κοιλάδα, πλησίον τοῦ ἱεροῦ οἴκου σου. Ἐνίσχυσον αὐτοὺς εἰς τὴν προσευχὴν, διάθεσον ὑπὲρ αὐτῶν τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, λάβε πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν, ἵνα σοὶ εὐγνωμονῶσι.

41. Σὺ γινώσκεις ὅτι ἀποκρύπτομεν καὶ ὅτι πράττομεν ἐν τῷ φανερῷ. Οὐδὲν κρυπτόν τῷ Θεῷ, ἐξ ὧν εὐρίσκονται ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ. Αἶνος τῷ Θεῷ, ὅστις μοι ἐδώρησε τὸν Ἰσμαὴλ καὶ τὸν Ἰσαάκ ὅτε ἤμην πλέον γέριον. Ὁ Θεὸς εἰσακούει τὴν δέησιν ἡμῶν.

42. Κύριε, ἐνίσχυσόν με ἐν τῇ προσευχῇ καὶ κατάστησον τοὺς ἀπογόνους μου πιστοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς. Εἰσάκουσον τῆς δέησέώς μου· συγχώρησον ἐμέ, τοὺς πατέρας μου καὶ τοὺς πιστοὺς, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. »

43. Μὴ φρονῆτε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἐπιτηρεῖ τὰς πράξεις τῶν φαύλων

Δίδει αὐτοῖς καιρὸν μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὰ βλέμματα πάντων θὰ προσηλωθῶσι πρὸς τὸν οὐρανόν.

44. Οὗτοι θέλουσι τρέχει δρομαίως μετὰ τὴν κεφαλὴν ὑψωμένην· τὰ δὲ βλέμματα αὐτῶν θὰ ᾔναι ἀκίνητα καὶ αἱ καρδίαι των κεναί. "Οθεν προανάγγειλον τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἡμέραν τῆς τιμωρίας.

45. «Κύριε! θὰ ἀνακράξωσιν οἱ ἀσεβεῖς, δὸς ἐτι ἡμῖν μικράν τινα προθεσμίαν ὅπως μετανοήσωμεν.

46. "Θὰ ὑπακούσαμεν εἰς τὴν πρόσκλησίν σου πρὸς τὴν πίστιν, καὶ εἰς τοὺς ἀποστόλους σου.» Ἀλλὰ θὰ λεχθῇ αὐτοῖς· Μήπως δὲν ὠρκίσθητε ὅτι οὐδέποτε θὰ μεταβληθῆτε;

47. Κατωκεῖτε μάλιστα μέρη ἐνθα κατόικουν οἱ ἀδικήσαντες ἑαυτούς, καὶ ἐγνωρίζετε πῶς τοὺς μετεχειρίσθημεν. Ἐποιήσαμεν παραβολὰς δι' ὑμᾶς. Οὗτοι ἤρχισαν ἐνεργοῦντες δολίως, καὶ ὁ Κύριος ἐματαίωσε τὴν δολιότητα αὐτῶν, ὥς θὰ ἐματαίου αὐτὴν ἔστω καὶ πολὺπλοκον καὶ ἰσχυράν ὥστε νὰ μετακινήσῃ ὅρη.

48. Μὴ φρονῆτε ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἀθετήσῃ τὴν πρὸς τοὺς ἀποστόλους δοθεῖσαν ἐπαγγελίαν. Εἶναι κραταῖος καὶ ἐκδικητικός.

49. Ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν θ' ἀλλάξῃ ὁφιν ἢ γῆ καὶ οἱ οὐρανοί, οἱ δὲ ἄνθρωποι θὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ μόνου, τοῦ νικηφόρου.

50. Καὶ τότε θὰ ἴδῃς τοὺς ἐνόχους δεδεμένους χεῖρας καὶ πόδας δι' ἀλύσεων.

51. Οἱ χιτῶνες αὐτῶν ἔσονται ἐξ ἀσφάλτου καὶ τὸ πῦρ θὰ καλύπτῃ τὸ πρόσωπόν των, καθόσον ὁ Θεὸς ἀμείβει ἐκάστην ψυχὴν ἀναλόγως τῶν πράξεων αὐτῆς, καὶ ταχέως ποιεῖ τὸν λογαριασμόν.

52. Αὕτη ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους προκήρυξις. Ἄς ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς διδαχῆς ταύτης, καὶ ἄς μάθωσιν ὅτι εἰς εἶναι ὁ Θεός, οἱ δὲ νοήμονες ἄς σκεφθῶσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

XETZP¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 99.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Ρέ. Αὐτά εἰσι τὰ ἐδάφια τῆς Βίβλου καὶ τοῦ φαεινοῦ Ἀναγνώσματος.
2. Πολλάκις οἱ ἄπιστοι θὰ ἐπιθυμήσωσι νὰ ᾔσαν Μουσουλμάνοι².
3. Ἄφες αὐτοὺς νὰ τρέφονται, νὰ ἀγάλλωνται καὶ νὰ ᾔναι πλήρεις ἐλπίδων. Ταχέως θὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν.
4. Οὐδέποτε ἐξηφανίσαμεν χώραν τινά, μὴ προειδοποιηθεῖσαν περὶ τούτου.
5. Οὐδεὶς λαὸς δύναται νὰ ἐπισπεύσῃ ἢ νὰ βραδύνῃ τὸ τέρμα αὐτοῦ.
6. Λέγουσι πρὸς τὸν Μωάμεθ· «σὺ ὁ λαβὼν τὸ Κοράνιον ἄνωθεν, κατέχεσαι ὑπὸ δαίμονος τινός.
7. Ἐὰν ὅ,τι λέγῃς ᾔναι ἀλήθεια, διατὶ δὲν ἦλθες συνοδευόμενος ὑπὸ Ἀγγέλων;»
8. Ἀληθῶς θὰ ἔλθωσιν οἱ Ἄγγελοι, ἀλλὰ τότε οἱ ἄπιστοι δὲν θὰ ἔχωσι πλέον καιρόν.
9. Κατεπέμψαμεν ἄνωθεν τὴν προκήρυξιν³, καὶ μετὰ προσοχῆς τηροῦμεν αὐτήν.
10. Καὶ πρὸ σοῦ ἀπεστείλαμεν ἤδη ἄλλους προφῆτας ἐκ τῶν φυλῶν τῶν ἀρχαίων.
11. Καὶ ἐνέπαιζαν πάντας τοὺς ἀποστόλους.
12. Παρόμοια αἰσθήματα θὰ θέσωμεν ἐπὶ τῆς καρδίας τῶν ἐνόχων.
13. Δὲν θὰ πιστεύσωσιν εἰς αὐτό, καὶ τοι ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχαίων.
14. Καὶ ἐὰν ἀνοίξωμεν αὐτοῖς τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὅτε ὁ ἄνερχωνται,
15. Θὰ λέγωσιν· «οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν δὲν βλέπουσιν ἐκ τῆς μέθης, ἢ βεβαίως εὐρισκόμεθα ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν μαγείας τινός.»

¹ Χέτζρ εἶναι τὸ ὄνομα ὁρεινῆς τιнос περιοχῆς κατοικουμένης τὸ πάλαι ὑπὸ τῶν Θεμμιτιῶν, μιᾶς ἐκ τῶν ἀπολεσθεισῶν φυλῶν τῆς Ἀραβίας.

² Ὅταν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως ἴδωσι τὴν ἀμοιβὴν τῶν μακάρων καὶ τὴν ποινήν τῶν κατὰβλκων.

³ Δηλαδῆ, τὸ Κοράνιον.

16. Ὁρίσαμεν ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ζωδιακοὺς κύκλους¹, θέσαντες αὐτοὺς ἐν τάξει διὰ τοὺς θεωμένους.

17. Ὑπερασπιζόμεθα αὐτοὺς ἐκ τῆς προσβολῆς Σατανᾶ τοῦ λιθοβλήτου.

18. Ἐάν τις εἰσχωρήσῃ ἵνα ἀκούσῃ, προσβάλλεται ἀμέσως διὰ πυρίνου βέλους, ὁρατοῦ τοῖς πᾶσιν.

19. Ἐπλάσαμεν τὴν γῆν καὶ ἐθέσαμεν ἐπ' αὐτῆς ὄρη, δημιουργήσαντες τὰ πάντα μὲ ἀναλογίαν.

20. Ἐθέσαμεν ἐν αὐτῇ καρπούς δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τὰ ὄντα ἅτινα δὲν τρέφετε ὑμεῖς.

21. Τὰ πάντα ἐξ ἡμῶν ἀπορρέουσι, καὶ κατ' ἀναλογίαν διανέμονται αὐτά.

22. Ἀποστέλλομεν ἀνέμους ζωογόνους, καταβιβάζοντες οὐρανόθεν ὕδωρ, δι' οὗ σὰς ποτίζομεν χωρὶς νὰ διατηρῆτε αὐτό.

23. Χορηγοῦμεν ζωὴν καὶ ἐπιφέρομεν τὸν θάνατον· ἡμεῖς μόνοι κληρονομήσωμεν πάντας.

24. Γινώσκομεν τίς ἐξ ὑμῶν προχωρεῖ καὶ τίς ὀπισθοχωρεῖ.

25. Ὁ Κύριός σας θὰ ἐνώσῃ πάντας ὑμᾶς ἡμέραν τινά. Οὗτός ἐστι πάνσοφος.

26. Ἐπλάσαμεν τὸν ἄνθρωπον ἐκ πηλοῦ, ἐκ χοῆς ποιήσαντες προπλάσματα.

27. Καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐπλάσαμεν τὰ πνεύματα ἐκ πυρός².

28. Μνήσθητι ὅτι ὁ Κύριος εἶπε τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· «Πλάττω τὸν ἄνθρωπον ἐκ πηλοῦ, ἐκ γῆς ποιηθείσης προπλάσματα.»

29. Ὅταν δώσω μορφὴν καὶ ἐμφυσήσω τὸ πνεῦμά μου ἐν αὐτῷ, κλίνετε ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ προσκυνήσατε αὐτόν.

30. Οἱ Ἀγγελοὶ ἐκλιναν πάντες,

31. Πλὴν τοῦ Ἐβλῆς, ἀρνηθέντος νὰ μείνῃ μετὰ τῶν κλινάντων ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου.

32. Τότε εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· — διατὶ δὲν εἶσαι μετὰ τῶν κλινάντων;

33. — Οὐδέποτε θὰ κλίνω ἐνώπιον τοῦ ἀνθρώπου ὃν ἐπλάσας ἐκ πηλοῦ, ἐκ προπλασμάτων γῆς.

34. Τότε εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός· — ἐξέλιθε ἐντεῦθεν, πρέπει νὰ λιθοβοληθῇς.

35. Ἔσο ἐπικατάρματος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.

36. Οὗτος δὲ ἀπεκρίθη· — Κύριε, ἀνάμεινον μέχρι τῆς ἀναστάσεως τῶν ἀνθρώπων.

¹ Ἡ ἁραβικὴ λέξις *Μποὺρτζ*, σημαίνουσα ζωδιον, εἶναι ἡ ἑλληνικὴ πύργος.

² Ὁ Μωάμεθ διδάσκει καὶ πλῆσιν εἰς τὰ πνευματικὰ ὄντα τὰ καλούμενα *Τζίν*, ἢτοι δαιμόνια, ὅτινα καίπερ πεπλασμένα ἐκ πυρὸς μετέχουσι τῶν ὁρέξεων καὶ ἀσθενειῶν τῶν υἱῶν τῆς κνέως, καὶ ἐπὶ τέλους, ὡς οὗτοι, ὑπὸκεινται εἰς τὸν θάνατον.

37. Καὶ ὁ Κύριος εἶπεν αὐτῷ.— ἔστω, ἀναμένω,
 38. Μέχρι τῆς προορισθείσης ἡμέρας.
 39.— Κύριε, προσέθηκεν ὁ Ἑβλῆς, ἐπειδὴ μὲ ἐξηπάτησας, θὰ ἐπι-
 βουλευθῶ αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ θὰ προσπαθῶσω νὰ ἐξαπατήσω πάντας.
 40. Ἐκτὸς τῶν πιστῶν δούλων σου.
 41. Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν.— αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθὴς ὁδὸς τῆς σωτηρίας,
 42. Καθότι οὐδεμίαν ἐξουσίαν ἔχεις ἐπὶ τῶν δούλων μου, ἀλλὰ
 μόνον ἐπὶ ἐκείνων, οἵτινες ἀποπλανώμενοι θέλουσι σὲ ἀκολουθήσει.
 43. Ἡ ὑποσχεθεῖσα αὐτοῖς διαμονὴ ἔσται ἡ Γέεννα τοῦ πυρός.
 44. Ἦτις ἔχει ἐπτὰ θύρας, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων θὰ συναλροισθῇ
 διάφορος ὁμήγυρις.
 45. Οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν Κύριον θὰ εἰσέλθωσιν εἰς κήπους μὲ πη-
 γὰς ὕδατων.
 46. Καὶ θὰ εἴπωμεν αὐτοῖς· «εἰσέλθετε ἐν εἰρήνῃ, ἐξησφαλισθητε
 ἀπὸ παντὸς κινδύνου.»
 47. Θ' ἀφαιρέσωμεν ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν πᾶν ψεῦδος· συζῶντες
 δ' ὡς ἀδελφοὶ θὰ ἀναπαύωνται ἐπὶ κλινῶν, προσβλέποντες ὁ εἰς τὸν
 ἄλλον ἐλευθέρως.
 48. Οὐδόλως κοπιῶντες, δὲν θ' ἀποπεμφθῶσι τῆς διαμονῆς ταύτης.
 49. Διακήρυξον τοῖς δούλοις μου ὅτι εἶμαι μακρόθυμος καὶ πολυέλεος,
 50. Ἡ δὲ τιμωρία μου εἶναι σκληρά.
 51. Διηγῆθητι αὐτοῖς τὴν ἱστορίαν τῶν ξένων τοῦ Ἀβραάμ.
 52. Ὅτε οὗτοι εἰσῆλθον ἐν τῷ οἴκῳ προσηγόρευσαν αὐτόν, ὁ δὲ εἶ-
 πεν αὐτοῖς· — μ' ἐφοβίσατε.
 53. — Μὴ φοβοῦ, ἀπεκρίθησαν, ἐρχόμεθα ἵνα σοὶ ἀναγγείλωμεν τὴν
 γέννησιν σοφοῦ υἱοῦ.
 54. Καὶ ὁ Ἀβραάμ ἀπεκρίθη· — εἰς ἐμὲ ἀναγγέλλετε τοῦτο, ὅστις
 ἤδη εἶμαι γέρον; Τί οὖν μοὶ ἀναγγέλλετε;
 55. — Ἀληθῶς σοὶ ἀναγγέλλομεν τὴν γέννησιν ταύτην. Μὴ ἀπελ-
 πίζου.
 56. — Μόνον οἱ ἀπολωλότες, ἀπεκρίθη οὗτος, ἀπελπίζονται περὶ
 τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου των.
 57. Ἀλλὰ τίς ὁ σκοπὸς τῆς ὑμετέρας ἀποστολῆς;
 58. — Ἀπεστάλημεν, ἀπήντησαν οὗτοι, πρὸς λαὸν ἀσεβῆ ὅπως
 ἐξαφανίσωμεν αὐτόν.
 59. Ἐξαιρέσει τῆς οἰκογενείας τοῦ Λῶτ, ἣν θὰ διασώσωμεν,
 60. Πλὴν τῆς γυναίκος αὐτοῦ, ἣν ὥρισamen ὅπως μένη ὀπίσω.
 61. Ἀφοῦ δὲ ἀφίχθησαν οἱ ἀπόστολοι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Λῶτ,
 62. Οὗτος εἶπεν αὐτοῖς·—δὲν σὰς γνωρίζω.
 63. Ἐρχόμεθα πρὸς σέ, ἀπεκρίθησαν, φέροντες τὴν τιμωρίαν, περὶ
 ἧς ἀμφιβάλλουσιν οἱ συμπολιταὶ σου.
 64. Ἐρχόμεθα μετὰ τῆς ἀληθείας, καὶ εἴμεθα εἰλικρινεῖς.

65. Ἐξέλθε μετὰ τῆς οἰκογενείας σου τὴν νύκτα ταύτην, καὶ βάδιζε ὅπισθεν αὐτῆς. Οὐδεὶς ἂν μὴ στραφῇ· ἄγετε δὲ ὅπου σὰς διατάσσομεν.

66. Διετάξαμεν δ' οὕτω, καθότι ὁ λαὸς ἐκεῖνος εἶδε νὰ καταστραφῇ πρὸ τῆς ἐπιούσης, ἐξ ὀλοκλήρου.

67. Τινὲς τῶν κατοίκων τῆς χώρας ἐκείνης ἐπορεύοντο πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἀὼτ ἵνα εὐθυμῶσιν.

68. Οὗτος δὲ τοῖς εἶπεν· εἶναι ξένοι μου, μὴ μὲ ἀτιμάζετε.

69. Φοβήθητε τὸν Θεὸν καὶ μὴ μὲ καλύπτετε δι' αἰσχύους.

70. Καὶ οἱ κάτοικοι τῷ ἀπέκρίθησαν· — δὲν σοὶ ἀπηγορεύσαμεν νὰ φιλοξενῇς οἰονδήποτε ἐν τῷ κόσμῳ;

71. Ἴδου αἱ θυγατέρες μου, εἶπεν, ἐὰν ἐπιθυμῇτε νὰ πράξετε αἰσχρόν τι.

72. Ἀληθῶς ἦσαν ἀπερίσκεπτοι ἐν τῇ μέθῃ αὐτῶν.

73. Ἀνατέλλοντος τοῦ Ἡλίου, κατελήφθησαν ὑπὸ καταγίδος.

74. Ἀνετρέψαμεν τὴν χώραν ἐκείνην ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, κατέπεμψαντες ἐπ' αὐτῶν βροχὴν ἐκ πλίνθων.

75. Εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς ἐξετάζοντας μετὰ προσοχῆς.

76. Αἱ χῶραι αὗται ἔκειντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης κατ' εὐθείαν εἰς Συρίαν¹.

77. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς πιστοὺς.

78. Καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ δρυμῶνος ἦσαν ὡσαύτως ἄσεβεῖς².

79. Ἐξεδικήθημεν καὶ αὐτοὺς. Ἐξεμηδενίσσαμεν τὰς δύο ταύτας χώρας, καταστήσαντες αὐτοὺς ἐκπληκτικὸν παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις.

80. Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Χετζρ διέψευσαν τοὺς πρὸς αὐτοὺς πεμφθέντας ἀποστόλους.

81. Ἐπεδείξαμεν αὐτοῖς τὰ ἡμέτερα σημεῖα, πλὴν ἀπεμακρύνθησαν αὐτῶν.

82. Ὡκοδόμουν οἴκους ἐπὶ βράχων, νομίζοντες ἑαυτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ.

83. Ἀλλὰ περὶ τὴν αὐγὴν κατελήφθησαν ὑπὸ καταγίδος.

84. Οὐδόλως ἐχρησίμευσαν αὐτοῖς οἱ μάχθαι των.

85. Ἐδημιουργήσαμεν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν γῆν καὶ τὰ ἀναμέσον αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἀληθείας καὶ οὐχὶ ματαίως. Ἐλεύσεται ἡ ὥρα· σὺ δέ, ὦ Μωάμεθ, συγχώρει ὀλοφύχως.

86. Καθότι ὁ Κύριός σου εἶναι ὁ δημιουργός, ὁ σοφός.

¹ Ἡ ἔννοια τοῦ ἐδαφίου τούτου εἶναι ἀσαφής, μεταφράζομεν καὶ ἡμεῖς αὐτὴν συμφώνως μὲ τὸς λοιποὺς μεταφραστάς, «ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης κατ' εὐθείαν.»

² Οἱ Μαδιαμίται.

87. Σοὶ ἐδώκαμεν τὰ ἑπτὰ ἐδάφια, πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνωνται συνεχῶς¹, καθὼς καὶ τὸ ὕψιστον Κοράνιον.

88. Μὴ προσηλώνῃς τὸ βλέμμα σου ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν ἅτινα παραχωροῦμεν εἰς πολλοὺς τῶν ἀπίστων, καὶ μὴ θλίβῃσαι δι' αὐτούς. Κάλυπτε δὲ διὰ τῆς πτέρυγός σου τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους,

89. Καὶ εἰπέ· «ἐγὼ εἰμὶ ὁ ἀναμφισβήτητος κῆρυξ.»

90. Θὰ τιμωρήσωμεν τοὺς διαστροφεῖς²,

91. Τοὺς διαιροῦντας τὸ Κοράνιον εἰς μέρη.

92. Μὴ τὸν Κύριόν σου, (ὦ Μωάμεθ,) θὰ ἐξετάσωμεν αὐτούς,

93. Περὶ ὧν τῶν πράξεων αὐτῶν.

94. Δίδαξον ἄρα ὅ,τι ἐνετάλης, καὶ ἀπομακρύνῃται τῶν πολυθεϊστῶν.

95. Εἴμεθα ἱκανοὶ ὅπως σὲ ὑπερασπίσωμεν κατὰ τῶν ἐμπαιζόντων σε,

96. Καὶ τιμωρήσωμεν τοὺς ἐξομοιοῦντας τὸν Θεὸν πρὸς ἐτέρας θεότητας.

97. Γινώσκουμεν ὅτι ἡ καρδίᾳ σου θλίβεται ἐκ τῶν λόγων αὐτῶν,

98. Πλὴν αἶνει τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου σου καὶ ἔσο ἐκ τῶν ὑποκλινόντων.

99. Λάτρευε δὲ τὸν Κύριόν σου, πρὶν ἢ συμβῇ τὸ ἀναπόδραστον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ'

Η ΜΕΛΙΣΣΑ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 128.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρίμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Τὰ θεσπίσματα τοῦ Θεοῦ θὰ ἐκτελεσθῶσι. Μὴ ἐπίσπευδε αὐτά. Αἶνος τῷ Θεῷ! εἶναι πολὺ ἀνώτερος τῶν θεοτήτων πρὸς ἃς τὸν ἐξομοῦσι.

2. Τῇ βουλήσει αὐτοῦ, κατέρχονται οἱ Ἄγγελοι καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα εἰς ὅντινα τῶν δούλων αὐτοῦ θείει, λέγει δὲ, «Κηρύττετε τοῖς ἀνθρώποις ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Φοβήθητέ με.»

¹ Εἶναι τὰ ἑπτὰ ἐδάφια τοῦ πρώτου κεφαλαίου.

3. Χάριν τῆς ἀληθείας, ἐποίησε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν. Εἶναι ἀνώτερος τῶν θεοτήτων πρὸς ὧς ἐξομοιοῦσιν αὐτόν.

4. Ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον ἐκ μιᾶς σταγόνης σπέρματος, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς συζητεῖ δημοσίως.

5. Ἐπλασε τὰ κτήνη δι' ὧν πορίζεσθε τὰ ἱμάτια ὑμῶν ὡς καὶ ἄλλας ὠφελείας, τρεφόμενοι ἐκ τούτων.

6. Ἐπίσης ὠφελείσθε ὅταν κατὰ τὴν νύκτα τὰ ἀποσύρετε καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀφίνετε νὰ βόσκωσιν.

7. Αὐτὰ μεταφέρουσι τὰ φορτία σας εἰς ὅσας χώρας δὲν δύνασθε νὰ μεταβῆτε ἢ μετὰ κόπου πολλοῦ. Ὁ Κύριός σας εἶναι καλοκάγαθος καὶ ἐλεήμων.

8. Ἐδωκεν ὑμῖν ἵππους, ἡμιόνους καὶ ὄνους, ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς ὑποζύγια καὶ πρὸς διασκέδασιν, καὶ τέλος ἔπλασεν ὅ,τι οὔτε κἀνέφαν-τάσθητε ποτέ.

9. Οὗτος διαγράφει τὴν ὁδὸν τινὲς ἀπομακρύνονται ταύτης. Ἄλλ' ἐὰν ἐβούλετο, θὰ κατηυθύνοντο πάντες αἰσίως.

10. Οὗτος καταβιβάζει ὕδωρ οὐρανόθεν ὅπως πίνητε καὶ ἵνα βλαστήσωσι τὰ φυτὰ δι' ὧν τρέφετε τὰ ποίμνιά σας.

11. Δι' αὐτοῦ φύονται τὰ σιτηρὰ, αἱ ἐλαῖαι, τὰ φοινικόδενδρα, αἱ ἄμπελοι καὶ ὠριμάζει πᾶν εἶδος καρποῦ. Εἰς ταῦτα πάντα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς φρονίμους.

12. Ὑπέταξε τοῖς ἀνθρώποις τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ ὑπετάγησαν ἐπίσης ὁ ἥλιος, ἡ Σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες. Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς νουνεχεῖς.

13. Οὕτως, ὅσα ἔπλασεν ἐν τῇ γῇ εἶναι διαφόρων χρωμάτων καὶ ὑπάρχουσιν εἰς αὐτὰ σημεῖα διὰ τοὺς φρονίμους.

14. Καθυπέταξεν ὑμῖν τὴν θάλασσαν, ἐξ αὐτῆς τρώγετε κρέας¹ νωπὸν, ἐξάγετε κοσμήματα δι' ὧν καλλωπίζεσθε. Βλέπετε τὰ πλοῖα διασχίζοντα τὰ κύματα καὶ αἰτοῦντα παρὰ τοῦ Θεοῦ τοὺς θησαυροὺς τῆς χάριτος αὐτοῦ. Ἴσως θὰ ὁμολογήσητε χάριτας πρὸς αὐτόν.

15. Ἡγείρεν ἐπὶ τῆς γῆς ὄρη ὑψηλὰ ἵνα μεθ' ὑμῶν κινῶνται ἑχάραξαι ποταμοὺς καὶ ὁδοὺς ἵνα ὁδηγήσθε.

16. Ὄρισε σημεῖα τῶν ὁδῶν, ἀλλ' οἱ ἄνθρωποι ὁδηγοῦνται καὶ παρὰ τῶν ἀστέρων.

17. Ὁ πλάστης εἶναι ποτε δυνατόν νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τὸν μηδὲν πλάσαντα; Δὲν θὰ συνετισθῇτε;

18. Ἀπαριθμήσατε, ἐὰν δύνασθε, τὰ εὐεργετήματα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

19. Ὁ Θεὸς γινώσκει ὅ,τι κρύπτετε καὶ ὅ,τι ἀποκαλύπτετε.

¹ Δηλ. ἰχθύας.

20. Οἱ θεοὶ οὓς ἐπικαλοῦνται, δὲν δύνανται νὰ δημιουργήσωσι τι, ἀλλ' ἐδημιουργήθησαν παρ' αὐτοῦ.

21. Εἶναι ὄντα νεκρὰ καὶ ἄψυχα ἀγνοοῦντα.

22. Πότε θὰ ἐξεγερθῶσιν.

23. Ὁ Κύριος ὑμῶν εἶναι ὁ μόνος Θεός. Οἱ μὴ πιστεύοντες τὴν μέλ-
λουσιν ζῶν ἔχουσι καρδίαν σκληρὰν καὶ πλήρην ὑπεροφίας.

24. Βεβαίως ὁ Θεὸς γινώσκει ὅ,τι κρύπτουσι καὶ ὅ,τι ἀποκαλύπτουσι.

25. Δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἀλαζόνας.

26. Ὅταν ἐρωτῶσιν αὐτοὺς· τί κατέπεμψεν ὁ Κύριός σας ἄνωθεν;
Ἀποκρίνονται· «μύθους ἀρχαῖκούς.»

27. Θὰ φέρωσιν ὅλον τὸ βάρος τῶν ἔργων αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν
τῆς ἐξεγέρσεως, καὶ τὰ βάρη ἐκείνων οὓς ἐξ ἀγνοίας ἀπεπλάνησαν.
Οἷον ἀφόρητον φορτίον!

28. Οἱ πρόγονοὶ τῶν διτῶν ἐπιβούλως. Ὁ Θεὸς προσέβαλε τὰ οἰκο-
δομήματα αὐτῶν ἐκ θεμελίων, κατακρημνίσας τὴν στέγην ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς των. ἡ δὲ τιμωρία τοὺς κατέλαβε πανταχόθεν ἀπροσδοκῆτως.

29. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξεγέρσεως· θὰ κατασυχυνθῶσι, καὶ ὁ Κύ-
ριος θὰ ἐρωτήσῃ αὐτοὺς· «Ποῦ εἶναι λοιπὸν τὰ ὄντα πρὸς ἃ μ' ἐξω-
μωῶσατε καὶ ἅτινα ἀπετέλουν τὰς αἰρέσεις σας;» Οἱ δὲ σοφοὶ θὰ
ἀνακράξωσι· «σήμερον τὸ αἶσχος καὶ ἡ τιμωρία θὰ καταλάβῃ τοὺς
ἀπίστους.»

30. Οἱ, κατὰ τὴν θανατηφόρον ὥραν, παρὰ τῶν ἀγγέλων θανατού-
μενοι ὡς ἀσεβεῖς, θὰ ὑποταχθῶσι, λέγοντες, «οὐδὲν κακὸν ἐπράξαμεν.»
Οἱ δὲ ἄγγελοι θὰ εἰπωσιν αὐτοῖς· «Ναί, διεπράξατε ἁμαρτήματα, καὶ
ὁ Κύριος γινώσκει τὰς πράξεις σας.

31. Εἰσεέλθετε εἰς τὰς θύρας τῆς Γεέννης, καὶ μένατε αἰωνίως εἰς
αὐτήν.» Ὡ! πόσον εἶναι φρικώδης ἡ διαμονὴ τῶν ὑπεροπτῶν!

32. Εἰς δὲ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον θὰ λεχθῇ· «Τί παρεχώρη-
σεν ὑμῖν ὁ Θεός; Οὗτος παραχωρεῖ τοῖς εὐσεβεῖσι πᾶν ἀγαθὸν ἐν τῷ
κόσμῳ τούτῳ, ἀλλ' ἡ μέλλουσα ζωὴ εἶναι μεῖζον ἀγαθόν.» Ὡ, πόσον
εἶναι ἐξαιρετός ἡ διαμονὴ τῶν εὐσεβῶν!

33. Ἐν τοῖς κήποις Ἐδέμ, ἐνθα θὰ εἰσελθῶσι, θὰ εὕρωσι ποταμοὺς
διαρρέοντας καὶ ὅ,τι ἐπιθυμήσωσιν. Οὕτως ὁ Θεὸς ἀμείβει τοὺς φοβου-
μένους αὐτόν.

34. Θὰ ἀγάλλωνται καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἀφαιρέσωσιν οἱ Ἄγγελοι
τὴν ψυχὴν των, λέγοντες· *σελάμουν ἀλέκονμ!* εἰσελθετε εἰς τὸν Πα-
ράδεισον πρὸς ἀμοιβὴν τῶν πράξεών σας. »

35. Μήπως ἀναμένωσιν οἱ ἄπιστοι νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἀγ-
γέλων, ἢ νὰ ἐκτελεσθῶσι τὰ θεσπίσματα τοῦ Θεοῦ; Καὶ οἱ πρόγονοι
αὐτῶν οὕτως ἔπραξαν, οὐδὲν κακὸν ἐπροξένησαν τῷ Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτοὺς
ἐβλάψαν.

36. Τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἰδίων θὰ ἐπιπέσωσι, καὶ ἡ τι-

μωρία, τὸ ἀντικείμενον τοῦ σαρκασμοῦ των, θὰ περιβάλλῃ αὐτοὺς πανταχόθεν.

37. Καὶ λέγουσιν οἱ ἐξομοιοῦντες τὸν Θεὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας· «Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Θεός, ἡμεῖς τε καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἠθέλομεν λατρεύσει αὐτὸν μόνον, ἠθέλομεν ἀπαγορεύσει, ὅ,τι θ' ἀπηγόρευεν ἡμῖν. Οἱ πρόγονοι αὐτῶν παρομοίως διήγον. Οἱ ἀπόστολοι ὑφείλουσιν νὰ διδάσκωσι δημοσίως.

38. Εἰς ἕκαστον λαὸν ἐπέμψαμεν ἀποστόλους, εἰπόντας αὐτοῖς· «Πιστεύετε τὸν Θεὸν καὶ ἀποφεύγετε τὸν Ταγούτ.» Τινὲς μὲν κατήσχυνθησαν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἄλλοι δὲ ἀπωλείσθησαν. Διατρίψατε τὴν γῆν, καὶ θὰ ἴδῃτε οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν διαψευσάντων τοὺς ἀποστόλους.

39. Ἐὰν ἐπιθυμῇς νὰ κατευθυνθῶσιν αἰσίως, μάθε ὅτι ὁ Θεὸς δὲν καθοδηγεῖ τοὺς ἀποπλανηθέντας. Οὗτοι οὐδένα προστάτην ἔχουσιν.

40. Ὁμνῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ ἱερωτέρου των ὄρκου, ὅτι οὗτος δὲν θ' ἀναστήσῃ πλέον τοὺς τεθνεώτας. Βεβαίως θὰ πράξῃ τοῦτο συνεπὲς τῆς ἀληθοῦς ἐπαγγελίας του. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι δὲν γινώσκουσι τοῦτο.

41. Ὁ Θεὸς θὰ πράξῃ τοῦτο ὅπως ἀποδείξῃ αὐτοῖς οἷαν συζήτησιν ἔχον, καὶ ὅπως ἀναγνωρίσωσιν οἱ ἄπιστοι ὅτι ἐψεύσθησαν.

42. Τίς ὁ λόγος ἡμῶν ὅταν θέλωμεν νὰ πράξωμεν τι; λέγομεν· «γεννηθήτω,» καὶ γίνεται.

43. Θὰ δώσωμεν κατὰλληλον κατοικίαν εἰς τοὺς καταλιπόντας τὴν πατρίδα των διὰ τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον, ἀφ' οὗ ὑπέμεινον τὰς καταπίσεις. Ἀλλ' ἡ ἀμοιβὴ τῆς μελλούσης ζωῆς εἶναι μᾶλλον ἐξαιρετος. Ὡ! ἐὰν ἐγίνωσκον τοῦτο.

44. Οἱ ἐγκατεροῦντες μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἀφοσιούμενοι τῷ Θεῷ!

45. Οἱ πρὸ σοῦ πεμφθέντες ἀπόστολοι ἦσαν ἐπίσης, ὡς σὺ, ἄνθρωποι θεόπνευστοι. Ἐρώτησον περὶ τούτου τοὺς ὁπαδοὺς τῶν Γραφῶν, ἐὰν τὸ ἀγνοῇς.

46. Ἐπέμψαμεν αὐτοὺς διὰ σημείων καὶ Βιβλίων. Καὶ εἰς σέ ἐπίσης κατεπέμψαμεν Βίβλον ἵνα ἐξηγήσῃς τοῖς ἀνθρώποις ὅ,τι κατεπέμφθη αὐτοῖς πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν.

47. Οἱ ἐνεργήσαντες ἐπιβούλως εἶναι βέβαιαι ὅτι τῇ ἐπινεύσει τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ἀνοιξῇ ἡ γῆ ὅπως τοὺς καταπῇ, ἢ ὅτι δὲν θὰ καταλάβῃ αὐτοὺς ἀπροσδοκῆτως σκληρὰ τιμωρία;

48. Ἡ ὅτι δὲν θὰ καταβληθῶσιν αἰφνιδίως προσβάλλοντες τὸν Κύριον ἄνευ ἀποτελέσματος;

49. Ἡ ὅτι δὲν θὰ τοὺς τιμωρήσῃ καταστρέφων βαθυμηδὸν τὰ πλοῦτη αὐτῶν; Ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι καλοκᾶγαθος καὶ ἐλεήμων.

50. Δὲν βλέπουσιν ὅτι ὅλα τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ κλίνουσι

τὴν σκιάν των δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ προσκυνῶντα τὸν Κύριον, καὶ κύπτοντα ἐνώπιον αὐτοῦ;

51. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ προσκυνοῦσι τὸν Θεόν, ζῆλ' τε καὶ ἄγγελοι, τὰ πάντα ἀπογυμνοῦνται τῆς ὑπεροφίας αὐτῶν.

52. Φοβοῦνται τὸν Κύριόν των, μὴ κεραυνόβοληθῶσιν ἄνωθεν, καὶ πᾶντες ὑπακούουσιν εἰς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ.

53. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· «Μὴ παραδέχεσθε δύο Θεοὺς, διότι εἰς μόνος Θεὸς ὑπάρχει. Λατρεύετε με.»

54. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ τῷ Θεῷ ἀνήκουσιν. Αὐτῷ ὀφείλεται αἰδῖος πίστις. Φοβείσθε ἄλλον πλὴν τοῦ Θεοῦ;

55. Ὅσα ἀγαθὰ ἀπολαμβάνητε, παρ' αὐτοῦ πηγάζουσιν. Ὅταν συμβῇ ὑμῖν δυστύχημά τι, εἰς αὐτὸν ἀπευθύνεσθε.

56. Ἀλλ' ὅταν σῶσῃ ὑμᾶς ἐκ τοῦ δυστυχήματος, τινὲς ἐξ ὑμῶν ἐξομιοῦτε αὐτὸν πρὸς ἐτέρας θεότητας,

57. Ἀρνούμενοι τὸ καλὸν ὅπερ ἔπραξε. Χαίρετε! ταχέως θὰ μάθῃτε τὴν ἀληθειαν.

58. Διανέμουςι μέρος τῶν ἀγαθῶν τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς εἰς ὄντα ἄτινα ἀγνοοῦσιν. Ὁμνῶ εἰς τὸν Θεόν ὅτι θὰ δώσητε λόγον διὰ τὰς ἐφευρέσεις ὑμῶν.

59. Ἀποδίδουσι θυγατέρας τῷ Θεῷ¹. δόξα σοι Κύριε! ἐνῶ δὲν ἐπιθυμοῦσι ταιαύτας δι' ἐαυτοῦς.

60. Ἐὰν ἀναγγεῖλωσιν εἰς τινα ἐξ αὐτῶν τὴν γέννησιν θυγατρὸς, οὗτος ἀμέσως ὠχρεῖ καὶ καθίσταται ὡς κεραυνόπληκτος ἐκ τῆς λύπης.

61. Κρύπτεται ἀπὸ τὸν λαὸν ἕνεκα τῆς ὀλεθρίας ἀγγελίας. Ὁφείλει τηρῶν αὐτὴν (θυγατέρα) νὰ ὑποστῇ τὴν αἰσχύνην, ἢ νὰ τὴν ἐνταφιάσῃ εἰς τὴν κόνιν². Ὡ, πόσον εἶναι ἀδικαιολόγητοι οἱ ἰσχυρισμοὶ των!

62. Τοὺς μὴ πιστεύοντας εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν ὀφείλετε νὰ παραβάλητε πρὸς πᾶν ὅ,τι κακόν, τὸν δὲ Θεόν νὰ παρομοιάζετε πρὸς πᾶν ὕψιστον. Οὗτός ἐστιν ὁ σοφὸς καὶ κραταίος.

63. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐβούλετο νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὰς ἀνομίας των, δὲν ἤθελεν ἀφήσει οὐδὲν πλάσμα ζῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ τοῖς παραχωρεῖ προθεσμίαν μέχρι τοῦ ὀρισμένου χρόνου. Ἐπειθόντος ὅμως τοῦ χρόνου τούτου, δὲν θὰ δυνηθῶσιν οὔτε νὰ βραδύνωσιν, οὔτε νὰ ἐπισπεύσωσιν αὐτὸν κατὰ μίαν μόνην στιγμὴν.

¹ Οἱ Ἀραβες εἰδωλολάτραι ἐθεώρουν τοὺς ἀγγέλους ὡς θυγατέρας τοῦ Θεοῦ.

² Παρὰ ταῖς νομοδικαῖς φυλαῖς τῶν Ἀράβων πολυθεϊστῶν, ἡ γέννησις θυγατρὸς ἐθεωρεῖτο ὡς δυστύχημα, τοῦ φύλου της παρίχοντος ἀφ' ἐνὸς μικροῦ λόγου ὑπηρεσίαν εἰς πλάνητα καὶ ληστρικὸν βίον, καὶ ἀφ' ἐτέρου δυναμένης νὰ ἐπενέγκῃ συμφοράς εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῆς ὡς ἐκ τῆς κακοθείας ἢ τῆς αἰχμαλωσίας της. Ἀφορμαὶ ὅθεν ἀπανθρώπου ἀγωγῆς συμμειγῆσαι ἴσως μετὰ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, παρέσυρον τοὺτους νὰ προσφέρωσι θήλας νήπια εἰς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, ἢ νὰ τὰ θάπτωσι ζῶντα.

64. Ἀποδίδουσι τῷ Θεῷ ὅτι αὐτοὶ οὗτοι ἀποσπρίφονται. Ἡ γλῶσσά των ψεύδεται λέγουσα ὅτι ἐπιφυλάσσεται αὐτοῖς λαμπρὰ ἀμοιβή. Τῇ ἀληθείᾳ, ὅτι τοῖς ἐπιφυλάσσεται εἶναι τὸ πῦρ, πρῶτοι θέλουσι ριφθῆ εἰς τοῦτο.

65. Ὁμνῶν εἰς τὸν Θεόν ὅτι πρὸ σοῦ ἐπέμφαμεν ἀποστόλους εἰς τοὺς διαφόρους λαούς. Ὁ Σατανᾶς, ὁ νῦν προστάτης αὐτῶν, τοῖς προδιέγραψε τὰς πράξεις των καὶ σκληρῶς θέλουσι τιμωρηθῆ.

66. Τὸ Κοράνιον σοὶ ἐπέμφθη ἄνωθεν ἵνα δι' αὐτοῦ διδάξης τὰ δόγματα τῆς πίστεως καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ βίου, χρησιμεύση δὲ ὡς ὁδηγὸς καὶ τεκμήριον τῆς ἡμετέρας μικροθυμίας πρὸς τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους.

67. Ὁ Θεὸς καταπέμπει οὐρανόθεν τὸ ὕδωρ δι' οὗ ζωογονεῖ τὴν νεκρὰν γῆν. Ἐν τούτῳ ὑπάρχει ἔνδειξις διὰ τοὺς ἀκούοντας.

68. Θέλετε εὑρεῖ παρὰ τοῖς ζώοις σημεῖα κατάλληλα πρὸς διδασκαλίαν ὑμῶν. Πίνετε ὅτι εἰς τὰ σπλάχνα τούτων ἐνυπάρχει μετὰ τροφῆς καὶ αἵματος, τούτεστι τὸ ἄδολον γάλα, τροφήν γλυκεῖαν διὰ τοὺς ἐξ αὐτῆς τρεφομένους.

69. Ἐκ δὲ τῶν καρπῶν ἔχετε τοὺς φοίνικας καὶ τὰς σταφυλὰς, ἐξ ὧν ἐξάγετε τροφήν εὐάρεστον καὶ πόσιν μεθυστικὴν. Ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς ἐννοοῦντας.

70. Τὴν ἀποκάλυψιν ταύτην ἐποίησεν ὁ Κύριός σου εἰς τὴν Μελισσαν¹ «ζήτησον διὰ σέ τὴν ἰδίαν ἐνδιαίτημα εἰς τὰ ὄρη, εἰς τὰ δένδρα καὶ εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἀνθρώπων.

71. Τράφητι διὰ παντὸς εἶδους καρπῶν, καὶ περίελθε ἀπάσας τὰς εὐρείας ὁδοὺς τοῦ Κυρίου σου.» Ἐκ τῶν σπλάγχνων τῶν μελισσῶν δὲν ἐκρέει ὑγρὸν τι διαφόρων χρωμάτων, ὠφέλιμον τοῖς ἀνθρώποις¹; Βεβαιῶς εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς σκεπτομένους.

72. Ὁ Θεὸς ἐπλασεν ὑμᾶς, αὐτὸς δὲ θὰ σᾶς ἀνακαλέσῃ παρ' ἐαυτοῦ. Τινὲς θὰ φθάσωσιν εἰς ἔσχατον γῆρας, ὥστε νὰ λησμονήσωσι πᾶν ὅ,τι ἔμαθον. Ὁ Θεὸς εἶναι σοφὸς καὶ κραταίος.

73. Ὁ Θεὸς ἠνόνησέ τινας ἐξ ὑμῶν μᾶλλον τῶν ἄλλων, ἄλλ' οἱ ὑπ' αὐτοῦ εὐνοηθέντες δίδουσι μερίδα ἐκ τῶν ἀγαθῶν των τοῖς δούλοις των; Ἡ ἀρνηθῶσιν οὗτοι τὰ εὐεργετήματα τοῦ Κυρίου;

74. Ὁ Θεὸς ἐξέλεξε γυναῖκας δι' ὑμᾶς ἐκ τοῦ ὑμετέρου γένους, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτᾶτε τέκνα καὶ ἐκγόνους. Σὰς τρέφει δὲ μετ' τροφῆς ἡδείας. Θὰ πιστεῦσωσι λοιπὸν εἰς τὰς ψευδεῖς θεότητας, ἀγνωμονοῦντες πρὸς τὰς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ;

75. Θὰ λατρεύσωσιν, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, ὄντα μὴ δυνάμενα νὰ προμηθεύσωσιν αὐτοῖς καμμίαν τροφήν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ ἐκ τῆς γῆς, καὶ τὰ ὅποια οὐδεμίαν ἔχουσιν ἐξουσίαν;

¹ Καθότι τὸ μέλι εἶναι ἐρυθρὸν, λευκὸν καὶ κίτρινον.

76. Μὴ παραβάλλετε τὸν Θεὸν πρὸς τινά. Ὁ Κύριος γινώσκει τὰ πάντα, ἐνῷ ὑμεῖς οὐδὲν οἴδατε.

77. Ὁ Θεὸς προτείνει νὰ παραβάλλητε δοῦλον, μηδὲν διαθέτοντα πρὸς πλοῦσιον διανέμοντα κρύφα καὶ δημοσίᾳ τὸν πλοῦτόν του εἰς ἐλέη. Μήπως οἱ δύο οὗτοι ἁμοιάζουσιν πρὸς ἀλλήλους; Οὐχί, θεῖα χάριτι. Οἱ πλείστοι ὅμως ἀγνοοῦσι τοῦτο.

78. Ὁ Θεὸς σᾶς προτείνει νὰ παραβάλλητε ὡσαύτως δύο ἀνθρώπους, ὧν ὁ εἰς εἶναι κωφάλαλος ἐκ γενετῆς, οὐδὲν δυνάμενος νὰ πράξῃ καὶ θεωρεῖται ὡς βάρος πρὸς τὸν κύριόν του, διότι εἰς οἰονδήποτε μέρος πέμψει αὐτὸν οὐδὲν ἀποτέλεσμα δύναται νὰ φέρῃ. Τοιοῦτος ἀνθρώπος δύναται ποτε νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν ἐνεργοῦντα μετ' εὐθυτητος καὶ πορευόμενον ἐν τῇ ὁδῷ τῆς σωτηρίας;

79. Τὰ μυστήρια τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς τῷ Θεῷ ἀνήκουσιν. Ἡ ἔλευσις τῆς ὥρας εἶναι ὡς ἡ ῥιπή τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ ταχύτερα αὐτῆς, διότι ὁ Θεὸς εἶναι παντοδύναμος.

80. Ὁ Θεὸς ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς γαστέρας τῆς μητρὸς σας οὐδὲν γινώσκοντας, ἔπειτα σᾶς ἔδωκε τὴν ἀκοήν, τὴν ὄρασιν καὶ τὴν ἀντίληψιν, ἵνα εὐγνωμονῇτε αὐτῷ.

81. Ἐπροσηλώσατέ ποτε τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν πτηνῶν ἅτινα ὑποκεινται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Κυρίου ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀτμοσφαίρας; Τίς ἄλλος ἐκτός τούτου ἔχει ἐξουσίαν τινὰ ἐπ' αὐτῶν; Βεβαίως εἰς τοῦτο ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς ἐννοοῦντας.

82. Ὁ Θεὸς σᾶς δίδει ἐνδiciaτῆματα πρὸς κατοικίαν, σᾶς δίδει τὸ δῆρμα τῶν κτηνῶν διὰ τὰς σκηνάς¹, ὥς ευκόλως δύνασθε νὰ μεταφέρητε κατὰ τὴν ἐδοικεράν ἢ ὅταν σταθμεύητε. Ἐποίησε, χάριν ὑμῶν, τὸ μαλλίον, τὸ δῆρμα καὶ τὰς τρίχας τῶν ζώων, ἐξ ὧν κατασκευάζετε διάφορα πράγματα πρὸς χρῆσιν σας.

83. Ὁ Θεὸς, μεταξὺ τῶν δημιουργημάτων, σᾶς ἐπρομήθευσε τὴν κιάν, σᾶς ἔδωκε τὰ ὄρη ἵνα καταφεύγητε εἰς αὐτά, τοὺς χιτῶνας προφυλάττοντας ὑμᾶς ἐκ τοῦ καύσωνος καὶ τὰ ἱμάτια ἀσφαλίζοντα ὑμᾶς ἀπὸ τῆς σφοδρότητος τῶν κυτπημάτων ἅτινα πρὸς ἀλλήλους καταφέρετε. Οὕτω ὁ Κύριος ἐνέπλησεν ὑμᾶς εὐεργετημάτων ἵνα ὑποταχθῆτε εἰς τὴν θεῖαν αὐτοῦ βούλησιν.

84. Ἐὰν σὲ ἐγκαταλείψωσιν, ἀδιάφορον, σὺ ὀφείλεις νὰ κηρύττης δημοσίως.

85. Οὗτοι ἀναγνωρίζουσι τὰ εὐεργετήματα τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἔπειτα προσπαθοῦσι νὰ ἀρνηθῶσιν αὐτά. Οἱ πλείστοι εἶναι ἄπιστοι.

86. Θὰ ἐγείρωμεν μάρτυρα ἐξ ἐκάστης φυλῆς· τότε δὲν θὰ ἐπιτραπῇ τοῖς ἄπιστοις ἡ δικαιολόγησις, οὔτε θὰ δεχθῶμεν τοιαύτην.

¹ Ἡ λέξις *Mittē* σημαίνει οὐχὶ μόνον οἰκίαν, ἀλλὰ καὶ σκηνήν, παράπηγμα, δωμάτιον καὶ ἐνδiciaτῆμα.

87. Καὶ οἱ πονηροὶ θὰ ἴδωσι τότε ἰδίους ὄμμασι τὴν ποινὴν ἣν δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ ἐλαττώσωσιν. Ὁ δὲ Κύριος οὐδὲ ἐνὸς βλέμματος ὀκνῶσιν αὐτούς.

88. Οἱ δὲ πολυθεῖσται θὰ ἴδωσιν ἐκείνους πρὸς οὓς ἐξωμοιοῦν τὸν Θεόν, καὶ θὰ εἰπῶσι· «Κύριε, ἰδοὺ τὰ ὄντα ἅτινα ἐλατρεῖν μὲν ἀντὶ σοῦ.» Ἐὰν ὄντα ὅμως αὐτὰ θ' ἀνακράξωσι τότε· «ψεύδεσθε!»

89. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οἱ πολυθεῖσται θὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸν Θεόν, αἱ δὲ θεότητες ἃς εἶχον ἐφεύρει θὰ ἐξαφανισθῶσι.

90. Θὰ ἐπιβάλωμεν ποινὴν ἐπὶ ποινῆς πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀσεβείας τῶν μὴ πιστευσάντων καὶ παρεκτρεψάντων τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου.

91. Θὰ ἐγείρωμεν ἐκ τοῦ κόλπου ἐκάστης φυλῆς, ἓνα μάρτυρα ὅστις θὰ καταμαρτυρήσῃ αὐτῶν. Σὺ δὲ, Μωάμεθ, εἶσαι ὁ μάρτυς τῶν Ἀράβων, καθότι εἰς σέ κατεπέμφαμεν τὴν Βίβλον πρὸς ἐξήγησιν παντός πράγματος καὶ ὡς τεκμήριον τῆς μακροθυμίας ἡμῶν. Ἡ Βίβλος δὲ αὕτη θὰ σοὶ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ὁδηγός, εὐαγγελίζουσα χαρὰς εὐαγγελία τοῖς Μουσουλμάνοις.

92. Ὁ Θεὸς ἐντέλλεται ὑμῖν τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐεργεσίαν καὶ τὴν ἐλευθερίότητα πρὸς τοὺς συγγενεῖς· ἀπαγορεύει δὲ τὴν αἰσχροπυγίαν, τὴν παρανομίαν καὶ τὴν ἀδικίαν. Σὰς προειδοποιεῖ ἵνα σκεφθῇτε.

93. Ἔστε ἀκριβεῖς εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Θεοῦ ὑμεῖς οἱ συνομολογήσαντες αὐτήν. Μὴ παραβαίνετε τοὺς δημοσίᾳ δοθέντας ὅρκους. Προσελάβετε ὡς ἐγγυητὴν τὸν Θεόν, γινώσκοντα τὰς πράξεις ὑμῶν.

94. Μὴ ἐξομωιωθῇτε πρὸς τὴν γυναῖκα ἐκείνην ἥτις ἔλυσε τὸ νῆμα ὑπὲρ ἑκλῶσε. Μὴ ἐξαπατᾶτε ἀλλήλους δι' ὅρκων ψευδῶν, καθόσον οἱ μὲν ἐξ ὑμῶν εἶναι ἰσχυρότεροι τῶν ἄλλων. Ὁ Θεὸς ζητεῖ νὰ σὰς δοκιμάσῃ πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξεγέρσεως θὰ σὰς ἐνθυμίσῃ τὴν αἰτίαν τῶν διαφορῶν σας.

95. Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Θεὸς ἤθελεν ἐνώσει ὅλους ὑμᾶς εἰς ἓνα καὶ μόνον λαόν, πλὴν ἀποπλανᾷ ἢ κατευθύνει ὅντινα βούλεται, καὶ ἡμέραν τινὰ θέλετε δώσῃ λόγον τῶν πράξεων σας.

96. Μὴ μεταχειρίζεσθε τοὺς ὅρκους ὡς μίσρον ἀπάτης φοβούμενοι μήπως οἱ πόδες ὑμῶν, καὶ τοὶ στερεοὶ, ὀλισθήσωσι καὶ ὑποστῇτε τὴν τιμωρίαν, διότι παρεξέτρεψατε τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου. Σκληρὰ βάσανος σὰς ἀναμένει.

97. Μὴ ἀγοράζετε ὀρκίζόμενοι εἰς τὸν Θεόν εὐτελεῖ ἀντικείμενα. "Ο,τι ἐπιφυλάσσει δι' ὑμᾶς ὁ Κύριος εἶναι μᾶλλον ὠφέλιμον, ἢ ἂν ἦσθε νοήμονες.

98. "Ο,τι κατέχετε ἤδη εἶναι πρόσκαιρον, ὅ,τι δὲ ἐπιφυλάσσει ὁ Κύριος μένει αἰώνιον. Θὰ δώσωμεν εἰς τοὺς ἀδικούντας τὴν πρέπουσαν αὐτοῖς ἀμοιβήν, τὴν μᾶλλον ἀμυδρῶσαν εἰς τὰς πράξεις αὐτῶν.

99. Ὁ πράξας ἀγαθοεργίαν τινὰ καὶ συγχρόνως πιστεύσας, εἴτε

άνηρ, εἴτε γυνή, θέλει εὐδαιμονήσῃ. Θὰ τῷ δώσωμεν δὲ ἐξαίρετον ἀμοιβήν, ἁξίαν τῶν πράξεών του.

100. Ἀναγινώσκων τὸ Κοράνιον, ζήτησον καταφύγιον παρὰ τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ λιθοβλήτου Σατανᾶ.

101. Τοῦ μηδεμίαν ἐξουσίαν κατὰ τῶν πιστῶν ἔχοντος, ἐφ' ὅσον οὗτοι πεποιθασιν ἐπὶ τὸν Κύριον,

102. Ἄλλ' ἐξουσιάζοντος μόνον τοὺς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ παρεκκλίναντας καὶ ἐξομιοῦντας αὐτὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας.

103. Ἐὰν ἀντικαταστήσωμεν ἐν τῷ Κορανίῳ ἐδάφιόν τι δι' ἑτέρου, (ὁ Κύριος γινώσκει ἀλλίον παντός ἄλλου ὅ,τι ἀποκαλύπτει), λέγουσι σύ αὐτὸς ἐπισοῖς τοῦτο.—Οὐχί! ἀλλ' οἱ πλεῖστοι αὐτῶν εἰσιν ἄμαθεῖς.

104. Εἰπέ αὐτοῖς, ὅτι ἀληθῶς διὰ τοῦ ἁγίου πνεύματος σοὶ ἐνέπνευσε τοῦτο ὁ Κύριός σου, ὅπως κρατύνῃς τοὺς πιστοὺς ἐν τῇ πίστει καὶ διευθύνῃς αὐτοὺς εὐαγγελιζόμενος τοῖς Μουσουλμάνοις χαρὰς εὐαγγέλια.

105. Ἡξεύρομεν ὅτι λέγουσιν· ἄνθρωπός τις συνειργάσθη μετὰ σοῦ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Κορανίου. Ἄλλ' ἡ γλῶσσα ἐκείνου τὸν ὁποῖον νοοῦσιν εἶναι γλῶσσα βάρβαρος, ἐνῷ βλέπετε ὅτι τοῦτο εἶναι γεγραμμένον εἰς καθαρὰν ἀραβικὴν¹.

106. Τοὺς μὴ πιστεύοντας τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ, δὲν διευθύνει ὁ Κύριος. Ἐπώδυνος τιμωρία ἀναμένει αὐτούς.

107. Ψεύδονται οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὰ θαύματα τοῦ Θεοῦ· οὗτοί εἰσιν ἀληθῶς ψεῦσται.

108. Ὅστις καταναγκαζόμενος ἤθελεν ἀπιστήσῃ, ἀφοῦ πρῶτον πιστεύσῃ, διατηρεῖ δὲ πάντοτε τὴν πίστιν αὐτοῦ, δὲν εἶναι ἐνοχος. Ἄλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ Κυρίου θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τοῦ μὴ πιστεύοντος, καὶ σκληρὰ τιμωρία ἀναμένει αὐτόν.

109. Τοῦτο ἔσται πρὸς ποινὴν τῶν ἀπίστων τῶν προτιμησάντων τὴν παροῦσαν ζωὴν ἀντὶ τῆς μελλούσης. Ὁ Κύριος δὲν κατευθύνει τοὺς ἀπίστους.

110. Ὁ Θεὸς ἐσκλήρυνε τὴν καρδίαν, κλείσας τοὺς ὀφθαλμούς καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν. Οὐδὲν γινώσκουσι καὶ ἔσονται οἱ μᾶλλον δυστυχεῖς ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

111. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐπεικὴς καὶ ἐλεήμων πρὸς τοὺς ἐγκαταλείψαντας τὴν ἐαυτῶν χώραν, ἀφοῦ ἐδοκίμασαν τὰ πάνδεινα, πρὸς ἐκείνους

¹ Ὁ διόσημος καὶ σοφὸς Ὁμφρεῦ Πρεδῶ, διδάκτωρ τῆς Θεολογίας καὶ διάκονος τῆς Νορθοβίκης, ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ συγγραφέντι βίῳ τοῦ Μωάμεθ, συγχίζει τὸν Πέρσην Σαλμὰν μετὰ τοῦ Ἀβδῆλα-ἔδν-Σαλλὰμ πεπαιδευμένου Ἰουδαίου, παρὰ τινων μὲν καλὸν μένου Ἀβδῆλα-ἔδν-Σαλλὰν (ἑβραϊστὴν), παρ' ἄλλων δὲ Ἀβδῆλλα Σαλλέν, ὃν κατηγοροῦσιν οἱ χριστιανοὶ συγγραφεῖς ὡς βοηθῆσαντα τὸν Μωάμεθ ἵνα συγγράψῃ τὰς ἀποκαλύψεις αὐτοῦ.

οἵτινες ἀφωσιώθησαν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον καὶ ὑπέμειναν τὰ πάντα ἀγογγύστως.

112. Ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν πᾶσα ψυχὴ θὰ δώσῃ λόγον, καὶ θὰ ἀμειφθῇ συμφώνως πρὸς τὰς πράξεις αὐτῆς, μὴ ἀδικουμένη.

113. Ὁ Θεὸς σᾶς προτείνει ὡς παραβολὴν χώραν τινὰ ἀπολαύουσαν ἡσυχίας καὶ ἀσφαλείας. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν αὐτῇ τροφὴν ἄφθονον, ἀλλ' αὕτη προσηνέχθη ἀγνωμόνως πρὸς τὰ εὐεργετήματα τοῦ Κυρίου, διὸ καὶ οὗτος ἐπάταξεν αὐτήν διὰ λιμοῦ καὶ φρίκης, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἔργων τῶν ἐαυτῆς κατοικίων.

114. Ἠγέρθη μετὰ αὐτῶν ἀπόστολος, ὃν ἀπεκάλεσαν ἀπαταῶνα, καὶ ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ τοὺς προσέβαλε, διότι ἦσαν ἄδικοι.

115. Τρέφεσθε ἐξ ὧσων ὁ Θεὸς ἐπεδαψίλευσεν ὑμῖν τροφῶν, τρώγοντες τὰς μὴ ἀπηγορευμένους καὶ εὐγνωμοιούντες αὐτῷ διὰ τὰ δῶρα ἅτινα οὗτος σᾶς χορηγεῖ.

116. Ὁ Θεὸς ἀπηγόρευσεν ὑμῖν νὰ τρέφησθε ἐκ θνησιμαίων, ἐξ αἵματος, ἐκ χοιρείου κρέατος καὶ ἐξ οἰασθήποτε τροφῆς ἐφ' ἧς ἐπεκαλέσθησαν ἄλλο ὄνομα πλὴν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ἐάν τις ἦναι βεδιασμένος καὶ δὲν πράττῃ τοῦτο ἐξ ἀσεβείας ἢ παραβάσεως, τότε ὁ Θεὸς θέλει δειχθῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

117. Μὴ λέγετε ὅτι τοῦτο μὲν ἐπιτρέπεται, ἐκεῖνο δὲ ἀπαγορεύεται, ὡς συνεθίσαν ἤδη αἱ γλῶσσαι ὑμῶν ν' ἀποκλίνωσι πρὸς τὸ ψεῦδος, διότι τότε ἀποδίδετε τῷ Θεῷ ψεῦδη· οἱ δὲ ἀποδίδοντες ψεῦδη τῷ Κυρίῳ οὐδέποτε θὰ εὐδαιμονήσωσι.

118. Τ' ἀγαθὰ, ὧν τινῶν ἀπολαύουσιν, εἰσὶ μνησμένα, ἐνῷ ἡ τιμωρία εἶναι ἐπώδυνος.

119. Ἀπαγορεύσαντες τοῖς Ἑβραίοις τὰς τροφὰς ὧν προηγουμένως ἐμνήσθημεν, δὲν τοὺς μετεχειρίσθημεν κακῶς, ἀλλ' αὐτοὶ ἠδίκησαν ἑαυτούς.

120. Εἰς τοὺς ἐξ ἀγνοίας ἀσεβήσαντας, εἴτα δὲ μετανοησάντας καὶ βελτιωθέντας, ὁ Κύριος θέλει φανῇ ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

121. Ἡ φυλὴ τοῦ Ἀβραάμ ἀπετέλει λαὸν ὁλόκληρον, ὅστις ὑπέκειτο καὶ ἐπίστευεν ἀληθῶς εἰς τὸν Θεόν, χωρὶς νὰ ἦναι πολυθεϊστής.

122. Ἦτο εὐγνώμων πρὸς τὸν Κύριον διὰ τὰς εὐεργεσίας του καὶ διότι ἦτο ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ καὶ τὸν ὠδήγει εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

123. Τὸν ἡμεῖς αὐτὸν ἐξαίρετως ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι κατετάξαμεν αὐτὸν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μακάρων.

124. Σοὶ ἀπεκαλύψαμεν ὅτι ὀφείλεις ν' ἀκολουθῇς τὴν θρησκείαν τοῦ ἀληθοῦς ὀρθοδόξου Ἀβραάμ, ὅστις δὲν ἦτο πολυθεϊστής.

125. Καθιερώσαμεν τὸ Σάββατον διὰ τοὺς χωρισθέντας ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ Κύριος θ' ἀποφανθῇ περὶ τούτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅσων ἀφορᾷ τὰς διαφορὰς αὐτῶν.

126. Πρότρεπε τοὺς ἀνθρώπους ἵνα πορεύωνται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ

Κυρίου, μετὰ φρονήσεως καὶ γλυκείας παραινέσεως. Ἐὰν συζητήσης μετ' αὐτῶν, πρᾶξον τοῦτο μετὰ μετρίότητος, διότι ὁ Κύριός σου γινώσκει κάλλιον παντός ἄλλου τοὺς παρεκκλίνοντας ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ καὶ τοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτήν.

127. "Ὅταν θὰ τιμωρήσητε αὐτοὺς διὰ τὰς ὑβρεῖς ἃς σὰς ἀποδίδουσι, φροντίσατε ὥστε ἡ ποινὴ νὰ ᾖ ἀνάλογος τῶν ὑβρεων· ἐὰν ὅμως προτιμᾶτε νὰ ὑπομείνητε αὐτάς, τότε τοῦτο εἶναι καλλίτερον, διότι ὠφελεῖται μᾶλλον ὁ μετὰ καρτερίας ὑπομένων.

128. Ὑπόμεινον λοιπόν, ἀλλ' ἡ καρτερία μόνον διὰ τῆς ἀρωγῆς τοῦ Θεοῦ δύναται νὰ τηρηθῇ. Μὴ θλίβεσαι δι' αὐτούς· ἡ καρδιά σου ἃς μὴ στενοχωρῇται διὰ τὰς κακίας των, καθ' ὅτι ὁ Θεός εἶναι μετὰ τῶν ἀγαθωδεργῶν καὶ τῶν φοβουμένων αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ¹

Ἐν Μέκκᾳ, Ἐδάφια ιγι.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Δόξα τῷ μετενεγκόντι νύκτωρ τὸν δοῦλον αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Μέκκας εἰς τὸν μεμακρυσμένον ναὸν τῶν Ἱεροσολύμων οὐτινος

¹ Ἐκ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως ἐπιγράφεται τὸ παρὸν Κεφάλαιον. Πρόκειται περὶ νυκτερινῆς ἐναερίου ὁδοιπορίας τοῦ Μωάμεθ, ὅστις ἀπὸ Μέκκας εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἑβδομον οὐρανὸν μετῆνέχθη παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐπὶ τῆς ἑπου Βαρράκ, ἣν ἡ παράδοσις παριστάνει ὡς ὃν τι περρωτόν, ἔχον μορφήν γυναικείαν, μὲ σώμα ἑπου καὶ οὐρὰν τῶν. Τὸ σῶμα αὐτῆς κατηύγαζεν ὑπὸ κειμηλίων καὶ πολυτίμων λίθων, καὶ ἔνεκα τῆς καταπληκτικῆς ταχύτητός της ἐκλείπει Βαρράκ, τοῦτέστιν ἀστραπή. Τὸ διήγημα τοῦτο τῆς νυκτερινῆς ὁδοιπορίας ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἀτελεύτητα σχόλια καὶ συζητήσεις μεταξὺ τῶν Μουσουλμάνων διδασκάλων, ὡς τινες βεβαιοῦσιν ὅτι οὐδὲν ἦτο ἢ ὅπτασία τις, καὶ στηρίζουσι τὸν ἰσχυρισμὸν αὐτῶν ἐπὶ τινος παραδόσεως τῆς "Δίσσης, συζύγου τοῦ Μωάμεθ, ὁμολογησάσης ὅτι, κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα τὸ σῶμα αὐτοῦ ἔμεινεν ἐντελὲς ἀκίνητον καὶ ὅτι πνευματικῶς ἐποίησε τὴν νυκτερινὴν ὁδοιπορίαν, ἕτεροι ἐπιμένουσι λέγοντες ὅτι αὕτη ἐγένετο σωματικῶς καὶ ὅτι ἐτετέλεθη ὁλόκληρος τόσῳ θαυμασίως καὶ εἰς τοσοῦτον βραχυχρόνιον διάστημα, ὥστε ὅταν ἐπανῆλθεν ὁ Μωάμεθ ᾗδυνθη νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἀνατροπὴν δοχείου πλήρους ὕδατος ὅπερ ὁ ἅγιος Γαβριὴλ ἀναχωρῶν ἤγγισε διὰ τῆς πτέρυγός του. Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ὁ Μωάμεθ ἰσχυρίζετο μόνον ὅτι ἐτέλεσε τὴν νυκτερινὴν ὁδοιπορίαν μέχρι τοῦ ναοῦ τῆς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὅτι ἡ συμπαρομαρτήσασα εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀναδὸς του ἦτον ὅπτασία.

ἡυλογήσαμεν τὸν περίβολον ὅπως ἀπαδείξωμεν αὐτῷ τὰ θαύματα ἡμῶν.
Ὁ Κύριος ἀκούει καὶ βλέπει τὰ πάντα.

2. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσῇ τὴν Βίβλον τοῦ νόμου πρὸς ὁδηγίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Μὴ προσλαμβάνετε ἄλλον προστάτην πλὴν ἐμοῦ.

3. Ὡς ἀπόγονοι ἐκείνων οὓς διεφυλάξαμεν ἐν τῇ κιβωτῇ μετὰ τοῦ Νῶε! οὗτος ἦτο δούλος εὐγνώμων.

4. Ἐδηλώσαμεν ἤδη ἐν τῇ Βίβλῳ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. «Θὰ ἀσεβήσητε δις ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θέλετε πλησθῇ ἀμέτρου ὑπεροφίας¹.

5. Ὅτε δὲ ἐφθασεν ὁ χρόνος ὅπως ἐκκληρωθῇ ἡ πρώτη ἀπειλή, ἐπείψαμεν καθ' ὑμῶν τοὺς ἡμετέρους λειτουργοὺς, ἄνδρας σκληροτραχήλους, οἵτινες εἰσέδυσαν μέχρι τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ ἡμῶν, καὶ οὕτως ἐπληρώθη ἡ ἀπειλή.

6. Κατόπιν ἐπῆλθεν ἡ ὑμετέρα σειρὰ, ἀνεδείχθητε νικηταὶ κατ' αὐτῶν· οὕτω δὲ ἐπηυξήσαμεν τὰ πλούτη καὶ τὰ τέκνα σας, καταστήσαντες ὑμᾶς λαὸν πολυάριθμον,

7. Βιπόντες ὑμῖν, ἐὰν πράξητε τὸ ἀγαθόν, πράττετε τοῦτο πρὸς ὑμέτερον ὄφελος, ἐὰν δὲ τὸ φαῦλον, πρὸς βλάβην ὑμῶν. Ὅτε δὲ ἐφθασεν ὁ καιρὸς τῆς δευτέρας ἀπειλῆς, ἀπεστείλαμεν ἐχθροὺς ἵνα καταδυναστεύσωσιν ὑμᾶς καὶ εἰσδύσωσιν εἰς τὸν ναὸν ὡς εἰσέδυσαν καὶ κατὰ πρῶτον, καταστρέφοντες τὸ πᾶν.

8. Ἴσως ὁ Θεὸς γίνῃ ἴλεως. Ἐὰν ὅμως ἐπανέλθητε εἰς τὰς ἀνομίας ὑμῶν, καὶ ἡμεῖς θέλομεν αὖθις σᾶς τιμωρήσει. Τὴν Γέενναν τοῦ πυρὸς ὥρισαμεν δεσμοτῆριον τοῖς ἀπίστοις.

9. Τὸ Κοράνιον τοῦτο κατευθύνει αἰσίως καὶ προὔπισχνεῖται εὐτυχίαν τοῖς πιστοῖς Μουσουλμάνοις.

10. Οἱ πράττοντες τὸ ἀγαθὸν ἀνταμειφθήσονται ἐξαιρέτως.

11. Διὰ τοὺς μὴ πιστευόντας εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν ἡτοιμάσαμεν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

12. Οἱ ἄνθρωποι προσεύχονται ἵνα ἀποκτήσωσι τι φαῦλον, ὅπως καὶ ἐν' ἀποκτήσωσι τι ἀγαθόν. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι φύσει βίαιοι.

13. Δύο σημεῖα ἐπεδείξαμεν τῆς ἰσχύος ἡμῶν, τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν. Ἐξηλείψαμεν τὸ σημεῖον τῆς νυκτὸς καὶ ἀνεφάνη τὸ τῆς ἡμέρας, ἵνα λάβητε τὰ εὐεργετήματα τῆς ἐλευθεριότητος τοῦ Κυρίου σας καὶ διδασθῇτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνιαυτῶν καὶ τὸν ὑπολογισμὸν αὐτῶν. Καθιερώσαμεν δὲ ἐντελῆ διάκρισιν τῶν διαφόρων ἀντικειμένων.

14. Ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἐκάστου προσεδέσαμεν τὸ ἐαυτοῦ πτηνόν²

¹ Διὰ τῆς λέξεως «δις», ἐννοοῦσιν οἱ Σχολιασταὶ τὰ δύο τρομερὰ ἐγκλήματα ἃτινα ἔπραξαν οἱ Ἑβραῖοι, πρῶτον τὸν θάνατον τοῦ προφήτου Ἡσαΐα, τὴν κάθειρξιν τοῦ Ἱερεμοῦ καὶ δεύτερον τὸν θάνατον τοῦ Ζαχαρίου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ καὶ τὴν κατὰ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συνωμοσίαν.

² Ἐκφρασεὶ δηλοῦσα τὴν τύχην ἐκάστου, ληθεῖσα ἐκ τῆς φρασολογίας τῶν ἀρχαίων ἀράδων.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως δεικνύοντες αὐτῷ ἀνοιχτόν τι βιβλίον,
15. Θὰ εἴπωμεν· ἀνάγνωθι ἐν τῷ βιβλίῳ σου, ἄρκει ὅτι σήμερον
μόνος θὰ καταλογίσῃς τὰς πράξεις σου.»

16. Ὁ κατευθυνόμενος αἰσίως, ἑαυτὸν ὠφελεῖ, ὁ δὲ ἀποπλανώμενος,
ἀποπλανᾷται πρὸς ἰδίαν βλάβην. Ἐκάστη ψυχὴ, ὡς φέρουσα τὰ ἑαυ-
τῆς βάρη, δὲν θὰ δύναται νὰ φέρῃ τὰ τῆς ἐτέρας. Οὐδέποτε ἐτιμωρή-
σαμεν λαὸν μὴ ἀποστείλαντες προηγουμένως πρὸς αὐτὸν ἀπόστολον.

17. Ὅσάκις ἠθέλομεν νὰ ἐξαφανίσωμεν χώραν τινὰ, ἀπεστείλαμεν
προηγουμένως τὰ θεσπίσματα ἡμῶν πρὸς τοὺς πλουσιωτέρους τῶν κα-
τοίκων αὐτῆς. Ἀλλ' οὗτοι ἐφάνησαν ἔνοχοι, καὶ ἡ ἀπόφασις ἐγένετο, ἡ
χώρα ἐξηφανίσθη.

18. Ὅσας φυλάς ἐξηφανίσσαμεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Νῶε! Ἄρκει
ὅτι ὁ Κύριός σου βλέπει καὶ γινώσκει τὰς ἀνομίας τῶν δούλων αὐτοῦ.

19. Εἰς τὸν ἐπιθυμήσαντα τὸν βραχύδιον τούτον κόσμον, παρεχω-
ρήσαμεν ἀμέσως αὐτῷ ὅ,τι ἐβουλεύθημεν, ἔπειτα δὲ τῷ ἡτοιμάσαμεν τὴν
Γέενναν, ὅπου θέλει γίνεαι βορὰ τοῦ πυρός, κατησχυμένος καὶ ἐστερημέ-
νος πάσης βοηθείας.

20. Ὅστις ἐπιθυμεῖ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, προσπαθεῖ πρὸς ἀπόκτη-
σιν ταύτης, καὶ εἶναι, πρὸς τοὺς ἄλλους, ἀληθὴς πιστός. Οὗτος θέλει
εὐαρεστήσῃ τῷ Κυρίῳ.

21. Θὰ ἐπεκτείνωμεν τὰ ἀγαθὰ ἡμῶν πρὸς πάντας, Ὁ Κύριος εἰς
οὐδένα θ' ἄρνηθῇ τὴν χάριν αὐτοῦ.

22. Ἴδε πῶς ἐξήραμεν τοὺς μὲν ὑπεράνω τῶν δέ, (διὰ τῶν ἀγαθῶν
τοῦ κόσμου τούτου). Ἀλλ' ἡ μέλλουσα ζωὴ ἔχει ὑψηλοτέρας βαθμίδας
καὶ μεγαλειτέρα ἀγαθὰ.

23. Μὴ ἐξομοῖου τὸν Θεὸν πρὸς ἐτέρα θεότητα, καθότι θὰ καται-
σχυνθῇ καὶ θὰ ἐξευτελισθῇ.

24. Ὁ Θεὸς ἐνετείλατο τὴν λατρείαν αὐτοῦ μόνου, τὴν πρὸς τοὺς
γονεῖς καλὴν συμπεριφορὰν, καὶ ἂν μόνον ὁ εἰς τούτων ἐγένετο παλίμ-
παις ἢ καὶ ἀμφοτέρω, μένοντες παρὰ σοί, πρότερον μὴ περιφρονήσῃς καὶ
μεταχειρισθῇς αὐτοὺς κακῶς. Ομιλεῖ πρὸς αὐτοὺς μετὰ σεβασμοῦ.

25. Καταβίβασον ἐνώπιον αὐτῶν τὴν πτέρυγα τῆς ὑψηλοφροσύνης,
καὶ ἀπεύθυνον πρὸς τὸν Θεὸν τὴν ἐξῆς δέησιν· «Κύριε, λάβε σίκτον
πρὸς αὐτοὺς (ὅπως οὗτοι πρὸς ἐμέ) καθ' ὅτι μικρὰ ὄντα μ' ἐξέθρεψαν».

26. Ὁ Θεὸς γινώσκει κάλλιον παντὸς ἄλλου τὸν μυχὸν τῆς καρδίας
ὑμῶν· γινώσκει ἂν ᾔσθε ἐνάρετοι.

27. Εἶναι ἐπιεικὴς πρὸς τοὺς παραδιδομένους αὐτῷ.

28. Ἀπόδος εἰς τοὺς συγγενεῖς σου ὅ,τι ὀφείλεται αὐτοῖς, ὡς καὶ εἰς
τὸν πένητα καὶ τὸν ὀδοιπόρον, καὶ μὴ ἔσο σπάταλος.

29. Ὁ ἅγιος εἶναι ἀδελφός τοῦ Σατανᾶ, ὅστις ἦτο ἀγνώμων πρὸς
τὸν Κύριον αὐτοῦ.

30. Ἐὰν ἀπομακρύνεσαι τῶν ἐχόντων ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς σου

χωρίς νὰ βοηθήσῃς αὐτοὺς, ἰκετεύων τὸν Κύριον ἵνα σοὶ ἐπιδαφιλεύσῃ τὰ ἀγαθὰ ἅτινα ἐλπίζεις, ἔσο τουλάχιστον πρὸς αὐτοὺς εὐπροσήγορος.

31. Μὴ ἔσο φιλάργυρος, οὐδὲ ἄσωτος, ἵνα μὴ κακολογηθῇς καὶ περὶ ἐλθῇς εἰς ἔνδειαν.

32. Ὁ Κύριός σου, ὅτε μὲν ἀπονέμει δαφιλῶς τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ εἰς ὅντινα θέλει, ὅτε δὲ μετὰ φειδωλίας. Γινώσκει καλῶς τὴν ἀληθῆ κατὰστασιν τῶν δούλων αὐτοῦ, καὶ τὰ πάντα ἐφορᾷ.

33. Μὴ φονεύετε τὰ τέκνα σας, δειλιῶντες ἐπὶ τῇ πτωχείᾳ. Ἡμεῖς θέλομεν φροντίσει περὶ τῆς διατροφῆς αὐτῶν τε καὶ ὑμῶν. Οἱ φόνοι οὖς πράττετε εἶναι ἀνομία ἀπάνθρωπος.

34. Ἀποφεύγετε τὴν μοιχείαν ἧτις εἶναι αἰσχρότης καὶ ὁδὸς ἐπονειδιστος.

35. Μὴ φονεύετε οὐδένα, διότι τοῦτο παρὰ τοῦ Θεοῦ σας ἀπηγορεύθη, εἰμὴ διὰ δικαίαν αἰτίαν. Διὰ τὸν ἀδικῶς φονευθέντα ἐδώκαμεν ἐξουσίαν εἰς τὸν συγγενὴ αὐτοῦ νὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ὑπερβῇ τὰ ὅρια, ἀφοῦ βοηθεῖται, διότι ἤδη εὕρεται ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ νόμου¹.

36. Μὴ ἐγγίζετε τὴν περιουσίαν τῶν ὀρφανῶν ἢ μόνον διὰ ἐπαινετόν τινα σκοπὸν, μέχρις οὗτο φθάσῃς εἰς ὥριμον ἡλικίαν. Ἐκπληρώσατε τὰς ὑποχρεώσεις ὑμῶν, καθότι ὀφείλετε λογοδοσίαν.

37. Ὅταν μετρήτε, πληροῦτε τὸ μέτρον καὶ ζυγίζετε μὲ δικαίαν στάθμην. Τοῦτό ἐστι τὸ βέλτιον καὶ ὠφελιμώτερον.

38. Μὴ ἀκολουθῇς ὅ,τι οὐκ οἶδας. Θὰ ζητήσῃς λόγον παρὰ σοῦ περὶ τῆς ἀκοῆς, τῆς ὁράσεως καὶ τῆς καρδίας. Θὰ ζητήσῃς λόγον διὰ πάντα ταῦτα.

39. Μὴ βάδιζε μετ' ἀλαζονείας ἐπὶ τῆς γῆς, καθότι δὲν δύνασαι οὐδὲ νὰ διασχίσῃς αὐτὴν εἰς δύο, οὐδὲ νὰ ἐξισωθῇς κατὰ τὸ ὕψος πρὸς τὰ ὄρη αὐτῆς.

40. Ταῦτα πάντα εἰσὶ φαῦλα καὶ μισητὰ παρὰ τῷ Θεῷ.

41. Ἴδου ὅ,τι σοὶ ἀπεκάλυψεν ὁ Κύριός σου ἐκ τῆς σοφίας. Πρὸς δὲ τούτοις, μὴ ἐξομοίῃς τὸν Θεὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας, καθότι θέλει ῥιφθῇ εἰς τὴν Γέενναν, κατηγορούμενος καὶ ὀνειδιζόμενος.

42. Ὁ Θεὸς ἐξέλεξεν ὑμᾶς ὡς τέκνα του καὶ τοὺς ἀγγέλους ὡς θυγατέρας του; Ἐκστομίζετε φοβερὸν λόγον.

43. Διεσκορπίσαμεν ἐν τῷ Κορανίῳ τούτῳ διάφορα σημεῖα ἵνα σκεφθῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλ' ὅμως χρησιμεύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸς ἀπομάκρυνσιν αὐτῶν.

¹ Ἡ καθαροτέρα ἔγνοια τοῦ ἐδαφίου τούτου εἶναι ὅτι ὁ συγγενὴς τοῦ φονευθέντος θεὸν μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων νὰ ἱκανοποιῇται· τὸ πλεῖστον εἶναι περιττόν, διότι θὰ ἐπιμωρεῖται αὐτὸς ὡς ἄδικος, ἐνῶ ἂν δὲν ἱκανοποιεῖται καὶ διόλου, δὲν θὰ ἐξημιούτο, διότι ὁ νόμος θὰ τὸν ἱκανοποιεῖ.

44. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐάν ὑπάρχωσι μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἕτεροι, ὡς λέγετε, οὗτοι βεβαίως θὰ προσπαθῶσιν ἵνα ὑπερβῶσι τὸν ἐν τῷ θρόνῳ καθήμενον.

45. Δόξα σοι Κύριε! Ὁ Θεὸς κεῖται μακρὰν τῆς βλασφημίας ταύτης, εἰς ἅπειρον ὕψος.

46. Ὑμνοῦσιν αὐτὸν οἱ ἑπτὰ οὐρανοί, ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· Οὐδὲν ὃν ὑπάρχει μὴ δοξάζον αὐτόν, ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖτε τοὺς ὕμνους αὐτῶν. Ὁ Κύριος εἶναι φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων.

47. Ὅταν ἀναγινώσκῃς τὸ Κοράνιον, ἡμεῖς θέτομεν πέπλον μεταξὺ σοῦ καὶ τῶν μὴ πιστευόντων ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

48. Διὰ πέπλου ἐκαλύψαμεν πᾶς καρδίᾳς αὐτῶν ἵνα μὴ ἐννοῶσιν, ἐμφράξαντες τὰ ὦτα αὐτῶν.

49. Ὅταν προσφέρῃς ἐν τῷ Κορανίῳ τὸ ὄνομα τοῦ μόνου Θεοῦ, οὗτοι στρέφουσι τὰ νῶτα καὶ ἀπομακρύνονται μετ' ἀηδίας.

50. Γινώσκουμεν κάλλιον πάντων πρὸς τίνα σκοπὸν οἱ ἥπιστοι ἀκροάζονται ὅταν προσέρχωνται ἵνα σὲ ἀκούσωσιν, ὅταν ὀμιλῶσι κρυφίως συνδιαλεγόμενοι, ὅταν, τέλος, οἱ κακοὶ λέγουσι πρὸς ἀλλήλους, «αὐτὸς ὃν ἀκολουθεῖτε εἶναι μάγος.»

51. Ἰδοὺ πρὸς τί σὲ παρομοιάζουσι· πλήν ἀπεπλανήθησαν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν.

52. Λέγουσι δέ· ὅταν γίνωμεν ὅστ' αὐτὸ καὶ σποδὸς, εἶναι δυνατόν νὰ γίνωμεν νέον πλάσμα;

53. Εἰπέ αὐτοῖς· — Ναί, ἐάν ᾔσθε καὶ ἐκ λίθου ἢ σιδήρου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου πράγματος, ὅπερ νομίζετε ἀδύνατον. Τότε θὰ ἐρωτήσωσι πάλιν· — τίς θὰ μᾶς μεταφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν; Ἀποκρίθητι· — ὁ κατὰ πρῶτον πλάσας ὑμᾶς. Τότε κινῶντες τὴν κεφαλὴν θὰ σ' ἐρωτήσωσι· — καὶ πότε συμβῇσεται τοῦτο; Εἰπέ αὐτοῖς· ἴσως δὲν εἶναι μακρὰν ἡ στιγμή.

54. Καθ' ἣν ἡμέραν σὺ κράζεις ὁ Κύριος, θ' ἀπαντήσῃτε ὁμολογοῦντες θὰ νομίσητε δὲ ὅτι διεμείνατε μικρὸν ἐν τοῖς τάφοις.

55. Εἰπέ τοῖς δούλοις μου ἵνα ὧσιν εὐπροσῆγοροι, καθόσον ὁ Σατανᾶς δύναται νὰ σπεῖρῃ ζιζάνια μεταξὺ αὐτῶν. Ὁ Σατανᾶς εἶναι κηρυγμένος ἐχθρὸς τῶν ἀνθρώπων.

56. Ὁ Κύριός σας γινώσκει ὑμᾶς κατὰ βάθος. Ἐάν βούληται ἐλεεῖ ἢ καὶ τιμωρεῖ ὑμᾶς. Σὺ δέ, Μωάμεθ, ἀπεστάλης παρ' ἡμῶν ὡς προσταγῆς αὐτῶν.

57. Ὁ Κύριός σου γινώσκει καλῶς τὰ ἐν ταῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Ἐξήραμεν τοὺς προφήτας τοὺς μὲν ὑπεράνω τῶν δέ, καὶ ἐδώκαμεν τὸ Φαλτήριον εἰς τὸν Δαυίδ.

58. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐπικαλέσθητε τὴν ἀρωγὴν ἐκείνων οὓς ἐκλαμβάνετε ὡς Θεούς, ἐκτὸς τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ θὰ ἴδῃτε ὅτι δὲν δύνανται

οὐδὲ γ' ἀπκλλάξωσιν ὑμᾶς κακοῦ τινος, οὐδὲ γ' ἀποτρέψωσι τοῦτο ἅφ' ὑμῶν.

59. Οἱ παρ' ὑμῶν ἐπικαλούμενοι ὡς Θεοὶ ἐπιθυμοῦσι θερμῶς νὰ προσγγίσωσι τῷ Θεῷ, προσδοκῶντες τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ πτοοῦμενοι τὴν τιμωρίαν, καθότι ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ εἶναι σκληρὰ.

60. Θὰ ἐξαφανίσωμεν ἢ θὰ τιμωρήσωμεν σκληρῶς ἀπάσας τὰς χώρας τῆς γῆς πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως. Αὕτη ἐστὶν ἀπόφασις ἐγγεγραμμένη εἰς τὰς αἰωνίους δέλτους.

61. Τις ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ ὑμᾶς ἵνα σοὶ ἀποστείλωμεν τὴν δύναμιν τοῦ ποιεῖν θαύματα, ἐὰν οἱ προγενέστεροι λαοὶ δὲν διέψευδον τοὺς πρὸ σοῦ ἐλθόντας; Ἐδώκαμεν εἰς τοὺς Θεμμίτας τὴν Κάμηλον, καὶ ἐν τούτοις ἐκακοποίησαν αὐτήν¹. Δὲν ἀπεστείλαμεν προφῆτας πνὴσσαντας θαύματα πρὸς ἐκφοβισμόν;

62. Μνήσθητι τῶν λόγων ἡμῶν, Ὁ Κύριος περιβάλλει τοὺς ἀνθρώπους πανταχόθεν. Δὲν σοὶ ἀπεστείλαμεν τὴν ὀπτασίαν, ἣν εἶδες, δὲν σὲ διδάξαμεν τὸ καταρασθῆν ἐν τῷ Κορανίᾳ δένδρῳ, ἢ διὰ νὰ δώσωμεν τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὴν ζήλτος καὶ διχονοίας². Ἡμεῖς ἐκφοβίζομεν αὐτοὺς, ἀλλὰ τοῦτο θὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν.

63. Καὶ εἶπομεν τοῖς Ἀγγέλοις—κύψατε ἐνώπιον τοῦ Ἀδάμ, καὶ πάντες ἐκύβαν πλὴν τοῦ Ἑβλῆς, ὅστις εἶπεν, —Ἐγὼ νὰ κύψω ἐνώπιον ἐκείνου ὃν ἐπλασας ἐκ πηλοῦ³;

64. Ἐὰν μοὶ δώσης κχιρὸν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξεγέρσεως, θὰ ἐξαφανίσω (ἐκτὸς ὀλίγων) τοὺς ἀπογόνους ἐκείνου ὃν ἐξῆρας ὑπεράνω μου.

65. — Ἀπελθε! σὺ καὶ ὅσοι τῶν ἀνθρώπων ᾔθελαν σὲ ἀκολουθήσειν τάντες ἐξετε ἀμοιβὴν τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον. Οἶα θαψιλῆς ἀμοιβή!

66. Προσέλυσαν διὰ τῆς φωνῆς σου ὄντινα δυνηθῆς, ἐπίπεσον κατ'

¹ Οἱ Θεμμίται ἀνῆκον εἰς ἀνδρείαν καὶ γιγάντιον γένειον, ὑπάρξαντες πρὸ τῶν χρόνων τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ. Ἐπειδὴ δὲ περιέπεσαν εἰς τυφλὴν εἰδωλολατρείαν, ἀπέτειλεν ὁ Θεὸς τὸν προφῆτην Σαλῆχ ἵνα τοὺς ἐκναεῖρῃ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Οὗτοι ᾔτησαν παρ' αὐτοῦ εἰς ἀπόδειξιν τῆς θείας ἀποστολῆς του νὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ ἐέλθῃ εἰς τὸν ἐγκάτων κάμηλος ἐγκυός. Ὁ Σαλῆχ προσηυχῆθη, καὶ, ὡς τοῦ θαύματος! κρηγὸς ἠνωχθῇ καὶ ἰδοὺ κάμηλος ἐξῆλθεν, ἥτις πάραυτα ἔτεκε πῶλον. Ὁ Σαλῆχ διέταξε οὖς Θεμμίτας νὰ μὴ βλάβωσι τὸ ζῶον, ἀλλ' οὗτοι ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀπέκοψαν τὰς ἰγῦς τῆς καμήλου καὶ κατέσφαζαν αὐτήν.

² Πρὶντα περὶ τῆς οὐρανίας ἐπισκέψεως τοῦ Μωΐσεθ, ἣν οἱ Μουσοῦλμάνοι φροῦσιν ὅτι ἀληθῶς ἐγένετο. Τὰ δὲ καταρασθῆν δένδρον εἶναι τὸ Ζακούμ, ἕρα Κερ. ΝΣ' 149. 52.

³ Μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ χοροῦ τῶν Ἀγγέλων ὑπῆρχεν Ἀγγελοῦς τις καλούμενος Ἀζαζήλ. Ὅτε ὁ Θεὸς προσέταξε τοὺς Ἀγγέλους νὰ προσκυνήσωσι τὸν Ἀδάμ, ὁ Ἀζαζήλ ἀνῆλθεν. Ἐνεκα δὲ τῆς ἀπειθείας του ταύτης, ὁ Θεὸς τὸν κατηράσθη καὶ ἔβωσι τοῦ ἀραδίσσου, τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ μετετρέπη εἰς Ἑβλῆς, ὅπερ σημαίνει ἀπειπισία. Ἐκπονομένοις δὲ διὰ τὴν κατέπεισιν του, βυσοδομαί πᾶν εἶδος κακουργίας κατὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐμπνέει αὐτοῖς παρακοὴν καὶ ἀσέβειαν.

αὐτῶν ἔφιππος ἢ πεζός· συνεταίρισθητι μετ' αὐτῶν εἰς τὰ πλούτη των, εἰς τὰ τέκνα των, καὶ δὲ αὐτοῖς ὑποσχεσεις. ('Αλλ' ὁ Σατανᾶς ὑπόσχε-
ται μόνον ὅπως ἐξαπατᾷ τοὺς ἀνθρώπους).

67. Ἐπὶ τῶν δούλων μου ὅπως οὐδεμίαν ἔχεις ἐξουσίαν. Ἀρκεῖ ὅτι οὗτοι ἔχουσι τὸν Θεὸν προστάτην.

68. Ὁ Κύριος ὑμῶν εἶναι ὁ διευθύνων τὰ πλοῖα εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπως δι' αὐτῶν ζητήσητε τὰ ἀγαθὰ τῆς μεγαλοδωρίας αὐτοῦ. Οὗτος εἶναι μακρόθυμος πρὸς ὑμᾶς.

69. Ὅταν καταλαμβάνεσθε ὑπὸ τινος συμφορᾶς ἐν τῇ θαλάσῃ, σᾶς ἐγκαταλείπουσιν ἐκεῖνοι οὓς ἐπικαλεῖσθε. Μόνος ὁ Θεὸς μένει μεθ' ὑμῶν. Ὅταν δὲ σώσῃ καὶ ἐπαναγάγῃ ὑμᾶς εἰς τὴν ξηράν, ἀπομακρύνεσθε αὐτοῦ. Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀγνώμων.

70. Εἰσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ σᾶς καταπνίξῃ εἰς τι μέρος τῆς γῆς αἰφνης ἀνοιγόμενον ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν, ἢ ὅτι δὲν θ' ἀποστείλῃ καθ' ὑμῶν ἀνεμοστρόβιλον καὶ σᾶς ἐνταφιάσῃ ὑπὸ τὴν ἄμμον, μὴ εὕρισκον-
τας προστάτην;

71. Μήπως εἰσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ σᾶς ὀδηγήσῃ καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ δὲν θ' ἀποστείλῃ σφοδρὸν ἄνεμον καταποντίζων ὑμᾶς, εἰς ἀντίποινον τῆς ἀπιστίας σας; Καὶ τότε δὲν θέλετε εὕρει προστάτην.

72. Ἐτιμῆσαμεν τοὺς υἱοὺς Ἀδάμ· ἠγάγομεν αὐτοὺς ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, παραχωρήσαντες αὐτοῖς ἡδίστην τροφήν καὶ καταστήσαντες αὐτοὺς ὑπερτέρους πολλῶν ἄλλων δημιουργημάτων.

73. Καθ' ἣν ἡμέραν προσκαλέσωμεν τοὺς ἀνθρώπους προηγουμένων τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν, θὰ δώσωμεν εἰς τὴν δεξιὰν ἐκάστου ἐν βιβλίον¹, ὅπερ θ' ἀναγνώσῃ καὶ δὲν θὰ ἀδικηθῇ κατ' ἐλάχιστον.

74. Ὅστις ἐνταῦθα εἶναι τυφλός, θὰ ἦναι τοιοῦτος καὶ ἐν τῇ μελ-
λούσῃ ζωῇ, πεπλανημένος ἐκ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

75. Μικροῦ δεῖν καὶ οἱ ἄπιστοι διὰ τῆς ὁρμῆς των σὲ ἀπεμάκρυνον τῶν ἀποκαλυφθέντων σοι καὶ σὲ κατέπειθον ὅπως διαδώσῃς ἄλλας ἀποκαλύψεις ἀποδίδων αὐτάς ἡμῖν. Τότε ἤθελον σὲ θεωρεῖ φίλον αὐτῶν.

76. Ἐὰν δὲν σ' ἐκρατύνομεν ἐν τῇ πίστει ἡμῶν, ἤθελες ἐνδώσει καθότι ἐκλινας ἤδη μικρὸν πρὸς αὐτοὺς.

77. Τότε ἤθελες ὑποστῇ τὰς δυστυχίας τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ δὲν ἤθελες εὕρει βοήθειαν καθ' ἡμῶν.

78. Μικροῦ δεῖν καὶ οἱ ἄπιστοι σ' ἠνάγκαζον ἵνα ἐγκαταλείψῃς τὴν χώραν ταύτην ἀποπέμποντές σε. Ἀλλὰ τότε καὶ οὗτοι δὲν ἤθελον δια-
μείνει ἐπὶ πολὺ μετὰ τὴν φυγὴν σου.

79. Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἣν ἠκολούθησαν οἱ ἀπόστολοι ἡμῶν, οὓς ἐπέμψαμεν πρὸ σοῦ. Οὐδεμίαν μεταβολὴν θὰ εὔρης ἐν τῇ ὁδῷ ἡμῶν.

¹ Τὸ βιβλίον εἰς δ' εἶναι γεγραμμέναι αἱ πράξεις αὐτῶν.

80. Προσεύχου ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ ἥλιος κλίνει πρὸς τὴν δύσιν μέχρις οὗ ἀρχίσῃ τὸ σκότος τῆς νυκτός. Ἀνάγνωθι κατὰ τὸν ὄρθρον, διότι ἡ ἐν τῷ ὄρθρῳ ἀνάγνωσις γίνεται παρουσίᾳ μαρτύρων¹.

81. Κατὰ δὲ τὴν νύκτα καθιέρου τὰς ἀγρυπνίας σου εἰς τὴν προσευχὴν. Τοῦτο ἔσται διὰ σὲ πλεότερον ἢ ὅ, τι ἐκ καθήκοντος ὑποχρέως εἶναι πράττης. Ἰσως κατὰ τὰς ἀγρυπνίας σου σὲ ὑψώσῃ ἐνδόξως ὁ Κύριός σου.

82. Εἰπέ· «Κύριε, εἰσάγαγόν με δι' αἰσίας εἰσόδου καὶ ἐξάγαγόν με ἐξ αἰσίας ἐξόδου, παράσχου μοι προστασίαν.»

83. Εἰπέ· «Ἡ ἀλήθεια ἐπεφάνη καὶ τὸ ψεῦδος ἐξηφανίσθη. Τὸ ψεῦδος ὥρίσθη εἰς ἐξαφάνισιν.»

84. Ἀποστέλλομεν διὰ τοῦ Κορανίου τὴν θεραπείαν καὶ τὸ ἔλεος ἡμῶν πρὸς τοὺς πιστοὺς. Τοὺς δὲ ἀδίκους θέλομεν καταστρέψει.

85. Ὅταν πρὸς τινα παρέχωμεν ἀγαθόν τι, οὗτος μᾶς ἀποφεύγει ἀπομακρυνόμενος. Ἐὰν δὲ τῷ συμβῇ δυστύχημά τι, ἀπελπίζεται.

86. Εἰπέ· ἕκαστος διάγει ὡς βούλεται, ἀλλ' ὁ Κύριος γινώσκει τίς ὁ πορευόμενος ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

87. Θὰ σ' ἐρωτήσωσι περὶ τοῦ Πνεύματος², εἰπέ αὐτοῖς· τὸ Πνεῦμα ἐπλάσθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου μου, ἀλλ' ὀλίγοι ἐξ ὑμῶν κατέχουσι σοφίαν.

88. Ἐὰν ᾔθελομεν ἡδυνάμεθα ν' ἀποσύρωμεν παρὰ σοῦ πᾶν ὅ, τι σοὶ ἀπεκαλύψαμεν, καὶ δὲν ᾔθελες εὖρει οὐδένα προστατὴν ὑπερασπίζοντά σε καθ' ἡμῶν,

89. Πλὴν τῆς πρὸς σὲ χάριτος τοῦ Κυρίου. Ἀληθῶς ἡ πρὸς σὲ γενναιοῦτης τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄπειρος.

90. Εἰπέ· ἐὰν ἐνωθῶσιν ἄνθρωποι καὶ πνεύματα ἵνα δημιουργήσωσι παρόμοιον τι ἀνάγκωσμα, δὲν θέλουσι δυνηθῇ νὰ πράξωσι τοιοῦτόν τι, καὶ τοὶ βοηθούμενοι ἀμοιβαίως.

91. Κατεχωρίσαμεν ἐν τῷ Κορανίῳ τούτῳ παντὸς εἶδους παραβολὰς διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὗτοι τὰ πάντα ἡρνήθησαν, πλὴν τῆς ἀπιστίας.

92. Καὶ λέγουσι· δὲν πιστεύομεν εἰς σὲ, ἐκτός ἐὰν κατορθώσης ὥστε ν' ἀναβρύσῃ ἐκ τῆς γῆς πηγὴ γλυκέος ὕδατος,

93. Ἡ τοῦλάχιστον ἂν εἶχες κῆπον τινὰ πεφυτευμένον ἐκ φοινικοδένδρων καὶ κλημάτων, καὶ κατάρθους ν' ἀναβρύσωσι ῥύακες ἐν αὐτῷ,

94. Ἡ ἐπιπτεν ἐφ' ἡμῶν τεμάχιόν τι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐπαρουσία-

¹ Ἐννοεῖ ὅτι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κορανίου, κατὰ τὸν ὄρθρον, παρίστανται ἄγγελοι ὡς μάρτυρες.

² Πρόκειται περὶ τῆς ψυχῆς, ἢ περὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ, ὃν ἀποκαλοῦσι «Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.»

ζες πρὸς ἡμᾶς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀγγέλους πρὸς πίστῳσιν τῶν λόγων σου.

95. Ἦ ἂν εἶχες κεχυσμένην οἰκίαν καὶ ἀνῆρχετο εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ τινος κλίμακος, δὲν θὰ ἐπιστεύομεν ὅτι ἀνέβης, ἐὰν δὲν κατεβίβαζες ἡμῖν βιβλίον τι ὅπερ νὰ δυνάμεθα πάντες ν' ἀναγινώσκωμεν. Ἀποκριθῆτι· Δόξα τῷ Θεῷ! μήπως ὑπερτερῶ κατὰ τι τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν ἀποστόλων;

96. Τί λοιπὸν ἐμποδίζει τοὺς ἀνθρώπους νὰ πιστεύσωσιν, ἀφοῦ ἐγνώσαν τὴν διδασκαλίαν; ἐκτὸς ἂν εἴπωσιν· Ὁ Θεὸς ἦτο δυνατόν νὰ πέμψῃ ἄνθρωπον ὡς ἀπόστολον αὐτοῦ;

97. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐὰν διήρχοντο ἡσύχως οἱ Ἀγγελοι ἐπὶ τῆς γῆς, ἠθέλομεν ἀποστείλῃ ἀγγελὸν τινα ὡς ἀπόστολον.

98. Εἰπέ αὐτοῖς· Ἀρκεῖ ὁ Θεὸς ἵνα ἡ μάρτυς μεταξὺ ἡμῶν, καθότι γινώσκει καὶ ἐφορᾷ τὰς πράξεις τῶν δούλων αὐτοῦ.

99. Ὁ κατευθυνόμενος παρὰ Θεοῦ πορεύεται ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ. Ὅστις δ' ἀποπλανηθῇ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου, οὐδένα προστατήν θὰ εὕρῃ, ἐκτὸς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ. Πάντας θὰ ἐνώσωμεν τὴν ἡμέραν τῆς ἐξεγέρσεως, κλίνοντες τὸ πρόσωπόν των πρὸς τὴν γῆν, τυφλοὺς τε καὶ κωφάλαλους. Τὸ ἐνδιαίτημα αὐτῶν ἔσται ἡ Γέεννα, ἀνάπτομεν δὲ τὸ πῦρ ὅσῳκις ἤθελε σβέσει.

100. Αὕτη ἔσται ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν, διότι οὐκ ἐπίστευσαν εἰς τὰ ἡμέτερα σημεῖα, ἀλλ' εἵθισον λέγοντες· Ὅταν γίνωμεν ὁσᾶ καὶ σποδὸς θ' ἀναγεννηθῶμεν τάχα ὑπ' ἄλλο σχῆμα;

101. Μήπως δὲν βλέπουσιν ὅτι ὁ Θεός, ὁ πλάσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, δύναται νὰ πλάσῃ ὄντα παρόμοια αὐτῶν; Οὗτος ὥρισεν ἐποχὴν τινα δι' αὐτοὺς, καὶ οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει περὶ τούτου. Οὗτοι ὅμως ἄδικοί εἰσιν καὶ τὰ πάντα ἀρνοῦνται, πλὴν τῆς ἀπιστίας.

102. Εἰπέ αὐτοῖς· Ἐὰν ᾗσθε κύριοι τῶν θησαυρῶν τῆς θείας μακροθυμίας, ἠθέλετε ἐγκλείσει αὐτοὺς ἵνα μὴ τοὺς δαπανήσητε. Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι φειδωλός.

103. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσεὶ ἑννέα προφανῆ σημεῖα εξέτασον μᾶλλον τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ. Ὅταν ὁ Μωϋσῆς ἐπαρουσιάσθῃ ἐνώπιον τοῦ Φαραῶ, οὗτος εἶπεν αὐτῷ· ὦ Μωϋσῆ, σέ θεωρῶ μάγον.

104. Γινώσκει, ἀπεκριθῇ ὁ Μωϋσῆς, ὅτι ὁ ἀποστέλλων τὰ προφανῆ ταῦτα σημεῖα εἶναι ὁ Κύριος τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Φρονῶ, ὦ Φαραῶ, ὅτι εἶσαι προωρισμένος διὰ τὴν ἰδίαν σου καταστροφὴν.

105. Ὁ Φαραῶ ἐζήτησε ν' ἀποπέμψῃ αὐτὸν τῆς χώρας, ἀλλ' ἡμεῖς τὸν Φαραῶ κατεποντίσαμεν μετὰ τῶν ἀκολουθῶν αὐτοῦ.

106. Ἐπειτα εἶπομεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· κατοικήσατε τὴν γῆν ταύτην, καὶ ὅταν φθάσῃ ἡ ὥρα τῆς μελλούσης ζωῆς θὰ ἐνώσωμεν πάντας ὑμῶν. Ἀληθῶς κατεπέμψαμεν τὸ Κοράνιον, καὶ ἀληθῶς αὐτὸ ἦλθε. Σὲ δὲ ἀπεστείλαμεν ἵνα κηρύξῃς καὶ νοουτεθήσῃς.

107. Διηρέσαμεν τὸ Κοράνιον εἰς μέρη, ἵνα διδάσκης αὐτὸ κατ' ὀλίγον. Ἀληθῶς ἡμεῖς κατεπέμψαμεν αὐτό.

108. Εἰπέ αὐτοῖς· ἂν πιστεύητε ἢ οὐ εἰς αὐτό, ἀδιάφορον. Οἱ λαβόντες τὴν σοφίαν κλίνουναι καὶ πίπτουσι πρηνεῖς ὅταν ἀναγινώσκωνται αὐτοῖς τὰ ἐδάφια τούτου. «Δόξα τῷ Θεῷ! ἀνακράζουσιν, ἐξετελέσθησαν αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Κυρίου ἡμῶν.»

109. Κύπτουσι καὶ θρηνοῦσιν, ἡ δὲ ὑποταγὴ αὐτῶν ἐπαυξάνει.

110. Ἐπικαλεῖσθε τὸν Θεὸν τὸν οἰκτίρμονα. Ἐπικαλέσθητε αὐτὸν δι' οἰουδήποτε ἐπιθέτου. Αὐτῷ ἀποδίδονται αἱ ἐξαίρετοι ὀνομασίαι. Μὴ δίδασκε τὴν προσευχὴν οὔτε μεγαλοφώνως, οὔτε χαμηλῇ τῇ φωνῇ. Ζήτησον μέσον ὅρον.

111. Εἰπέ· αἶνος τῷ Θεῷ, τῷ μὴ ἔχοντι τέκνα, οὔτε σύντροφον ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ. Οὐκ ἔχει προστάτην ἵνα προφυλάξῃ αὐτὸν τῆς ταπεινώσεως. Δέξασον τὸν Θεὸν καὶ ὤνησον τὸ ὕψος τῆς μεγαλοσύνης αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'

ΤΟ ΑΝΤΡΟΝ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 110.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Αἶνος τῷ Θεῷ, τῷ ἀποστείλαντι τὴν Βίβλον εἰς τὸν δούλον αὐτοῦ, ἐν ᾧ οὐχ ὑπάρχουσι περιπλοκαί.

2. Βίβλος εὐθεῖα, προωρισμένη ν' ἀπειλήσῃ τοὺς ἀνθρώπους διὰ σκληρῶν βασάνων, ν' ἀναγγείλῃ δὲ τοῖς εὐσεβεῖσι καὶ ἀγαθοεργοῖς ἀμοιβὴν ἐξαίρετον, ἣν ὁ ἀπολαύσωσιν ἐς αἰεῖ.

3. Νὰ εἰδοποιήσῃ δὲ καὶ τοὺς λέγοντας, «ὁ Θεὸς ἔχει υἱόν.»

4. Ὅτι οὗτοι οὐκ οἶδασι τούτο, οὔτε οἱ πατέρες αὐτῶν. Ὁ ἐξερχόμενος τῶν χειλέων των λόγος εἶναι ἁμάρτημα θανάσιμον, εἶναι ψεῦδος¹.

5. Ἐὰν μὴ πιστεύσωσιν εἰς τὴν Βίβλον ταύτην, σὺ ἐκ τῆς ἀθυρίας σου, ἐνεκα τούτου, δύνασαι νὰ ἀποθάνῃς.

6. Ὅσα ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐποίησαμεν πρὸς κόσμον αὐτῆς.

¹ Δηλαδῆ, ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει υἱόν.

ἵνα δοκιμάσωμεν τοὺς ἀνθρώπους καὶ γνωρίσωμεν τίς ἐξ αὐτῶν ἤθελε διάγει κάλλιον.

7. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα θὰ μετατρέψωμεν εἰς κόνιν.

8. Ἐδωκας προσοχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν ἐκείνων οὔτινες διέμενον εἰς τὸ ἄντρον, καὶ εἰς τὴν τοῦ *Ῥακῆμ*¹; Ταῦτα ἦσαν παράδοξα σημεῖα ἡμῶν.

9. Ὅταν οἱ νέοι οὗτοι ἀπεσύρθησαν εἰς τὸ ἄντρον, ἀνέκραξαν· «Κύριε, δὸς ἡμῖν τὴν μακροθυμίαν σου καὶ ἐξασφάλισον τὴν εὐθύτητα τῆς διαγωγῆς ἡμῶν.»

10. Κατέστησαμεν αὐτοὺς κωφοὺς ἐν τῷ ἄντρῳ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

11. Ἐπειτα ἐθεραπεύσαμεν αὐτοὺς, ἵνα ἴδωμεν τίς ἐξ αὐτῶν ἡδύνατο κάλλιον νὰ καταλογίσῃ τὰ ἔτη ἅτινα διήλθον ἐν αὐτῷ.

12. Θὰ σοὶ διηγηθῶμεν τὴν ἱστορίαν αὐτῶν μετὰ πάσης εἰλικρινείας. Ἦσαν νέοι οὔτινες ἐπίστευον εἰς τὸν Κύριον, τοῖς παρεχωρήσαμεν δὲ τὸ μέσον ὅπως ἀκολουθήσωσι τὴν εὐθείαν ὁδόν.

13. Ἐκραύναμεν τὰς καρδίας αὐτῶν, ὅτε ὠδηγηθέντες ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἠγέρθησαν λέγοντες· Κύριος ἡμῶν εἶναι ὁ Κύριος τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, οὐδένα ἕτερον, ἐκτὸς αὐτοῦ, ἐπικαλούμεθα, ἄλλως ἁμαρτάνομεν θανασίμως².

14. Οἱ συμπολίται ἡμῶν λατρεύουσιν ἑτέρας θεότητας. Δύνανται οὗτοι νὰ παρουσιάσωσι προφανῆ τινα ἔνδειξιν ὑπὲρ τοῦ δόγματός των; Ὑπάρχει τις ἀσεβέστερος τοῦ ἐπινοοῦντος ψεύδῃ κατὰ τοῦ Θεοῦ;

15. Τότε εἶπον μεταξύ των· ἂν ἐγκαταλιπώμεν αὐτοὺς καὶ τὰ εἰδωλα τῆς λατρείας των καὶ ἀποσυρθώμεν εἰς τι ἄντρον, ὁ Κύριος θὰ ἐλεήσῃ ἡμᾶς καὶ θὰ διαθέσῃ τὰς ἡμετέρας ὑποθέσεις ἐπὶ τὸ βέλτιον.

16. Θὰ ἴδωμεν τὸν Ἥλιον ἀνατέλλοντα νὰ διέλθῃ δεξιόθεν τῆς εἰσόδου τοῦ ἄντρου, καὶ δύοντα ν' ἀπομακρυνθῇ ἀριστερόθεν, ἡμᾶς δ' ἐυρισκομένους εἰς τι ἐπίπεδον μέρος τοῦ ἄντρου. Τοῦτό ἐστι σημεῖον τοῦ Θεοῦ. Ὅσους ὁ Θεὸς ὠδηγεῖ, οὗτοι ὠδηγοῦνται αἰσίως, ἀλλ' ἐκεῖνοι οὓς ὁ Θεὸς ἀπάλλυσι δὲν θὰ τύχωσιν οὔτε προστάτου οὔτε ὠδηγοῦ.

17. Ἐνόμιζες αὐτοὺς ἐγρηγοροῦντας, καὶ ἐν τούτοις ἐκοιμῶντο. Μετεστρέφομεν αὐτοὺς ὅτε μὲν δεξιὰ, ὅτε δὲ ἐπ' ἀριστερά, ὁ δὲ κύων αὐτῶν, καθεύδων καὶ οὗτος, εἶχεν ἐξηπλωμένους τοὺς πόδας του πρὸς τὴν εἰσόδον τοῦ ἄντρου. Ἐὰν ἀφικνεῖτο ἐκεῖσε καὶ αἵρνης ἔβλεπες αὐτοὺς εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ἤθελες ὀπισθοχωρήσει καὶ φύγει μὲ τὰς τρίχας ἀνωρθωμένας ἐκ τοῦ τρόμου.

¹ Περὶ τῆς ἐνοίας τοῦ ὀνόματος *Ῥακῆμ* δὲν συμφωνοῦσιν οἱ συγγραφεῖς· τινὲς φησὺν ὅτι εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ κυνὸς τῶν Ἐπτά Κοιμωμένων, ἄλλοι λέγουσιν ὅτι *Ῥακῆμ* ὀνομάζετο πινάκιόν τι, ἐπ' οὗ ἦσαν γεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἀποσυρθέντων εἰς τὸ ἄντρον.

² Οἱ ἐνταῦθα ἀναφερόμενοι Ἐπτά Κοιμώμενοι ἦσαν νέοι ἐκ τῶν πρωτότιστῶν οἰκῶν τῆς Ἑβραίου.

18. "Επειτα ἀφυπνίσσαμεν αὐτοὺς ἵνα ἐρωτήσωσιν ἀλλήλους. Ὁ εἰς αὐτῶν ἠρώτησεν. — Ὅπως χρόνον ἐμείναμεν ἐνταῦθα; — Μίαν ἡμέραν, ἀπεκρίθη ὁ ἕτερος, ἢ μέρος τῆς ἡμέρας. — Ὁ Κύριος ἔγνω κάλλιον παντὸς ἄλλου, ἀπήντησαν οἱ λοιποὶ, τὸν χρόνον καθ' ὃν διεμείναμεν. Εἰς ἐξ ἡμῶν ἄς μεταβῇ εἰς τὴν χώραν μετὰ τὸ ἀργύριον τοῦτο, ἵνα φέρῃ ἡμῖν ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐδεσμάτων πρὸς τροφήν μας, φερόμενος εὐμένως καὶ μὴ ἀποκαλύπτων οὐδενὶ τὸ καταφύγιον ἡμῶν,

19. Ἐπειδὴ ἐὰν μάθωσι τοῦτο οἱ κάτοικοι τῆς χώρας θὰ μᾶς λιθοβολήσωσιν, ἢ θὰ ἀνγκάσωσιν ἡμᾶς ν' ἀσπασθῶμεν τὴν θρησκείαν αὐτῶν, καὶ τότε πᾶσα εὐδαιμονία δι' ἡμᾶς ἀπόλλυται.

20. Κατεστήσαμεν γνωστὸν εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτῶν τὸ γεγονός τοῦτο, ἵνα μάθωσιν ὅτι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ εἰσὶν ἀληθεῖς, καὶ ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία περὶ τῆς ἐλεύσεως τῆς ὥρας. Οὗτοι συνεζήτησαν περὶ τῶν ἐπαγγελιῶν τούτων, καὶ ἡμεῖς ὠκοδομήσαμεν ἐπὶ τοῦ ἄντρου. Ὁ Κύριος γινώσκει κάλλιον παντὸς ἄλλου τὴν ἀφορώσαν πρὸς αὐτοὺς ἀλήθειαν. Ἐκεῖνοι ὧν ἡ κρίσις ὑπερίσχυεν, εἶπον. «Θὰ ἐγείρωμεν ἐνταῦθα ναῖδον.»

21. Θὰ συζητηθῇ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν. Ὁ μὲν θὰ εἴπῃ ὅτι ἦσαν τρεῖς καὶ τέταρτος ὁ κύων· ὁ δὲ ὅτι ἦσαν πέντε καὶ ὁ κύων ἕκτος. Τὸ μυστήριον θὰ ἐξετασθῇ. Ἄλλος θὰ εἴπῃ ὅτι ἦσαν ἑπτὰ καὶ ὁ κύων ὀγδοῦς. Εἰπέ· ὁ Κύριος οἶδε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ὅλγοι γινώσκουσι τοῦτον.

22. Ὅθεν μὴ συζητεῖ παντελῶς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἢ μόνον κατὰ τύπον, καὶ μὴ ζητεῖ περὶ τούτου τὴν γνώμην οὐδενός.

23. Μὴ λέγε ποτέ· «Δύριον θὰ πράξω τοῦτο χωρὶς νὰ προσθήσῃ, «σὺν Θεῷ.» Μνήσθητι τοῦ Κυρίου σου ἐάν ποτε τὸ λησμονήσῃς, καὶ εἰπέ· ἴσως μὲ ὁδηγήσῃ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν ἀληθῆ γνῶσιν τοῦ γεγονότος τούτου¹.

24. Οἱ νέοι οὗτοι ἔμειναν εἰς τὸ ἄντρον τριακόσια καὶ ἑννία ἔτη.

25. Εἰπέ· Ὁ Θεὸς γινώσκει καλῶς πόσον χρόνον διέμεινον. Οὗτος κατέχει τὰ μυστήρια τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Βλέπει καὶ ἀκούει καλῶς, οἱ δὲ ἄνθρωποι οὐκ ἔχουσιν ἕτερον προστάτην πλην αὐτοῦ. Οὐδένα ἔχει συμπράκτορα εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ.

26. Δίδαξον ὅτι σοὶ ἀπεκαλύφθη ἐκ τῆς Βίβλου τοῦ Κυρίου σου, οὐδεὶς δύναται νὰ μεταβάλῃ τοὺς λόγους αὐτῆς. Παρ' οὐδενὶ ἐτέρῳ εὐρήσεις καταφύγιον.

27. Ἔσο ἐπιεικής πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους τὸν Κύριον πρῶτον τε καὶ ἑσπέραν, καὶ ποθοῦντας τὴν ὄψιν τοῦ Θεοῦ. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' αὐτῶν, ζητῶν τὰς καλλονὰς τοῦ κόσμου τούτου, καὶ

¹ Κρωτηθεὶς ὁ Μωάμεθ παρὰ τῶν Ἰουδαίων περὶ τῶν ἑπτὰ Κοσμοκράτου, ὑπέσχετο ν' ἀπαντήσῃ αὐτοῖς τὴν ἐπιούσαν, λησμονήσας νὰ προσθήσῃ «σὺν Θεῷ.» Εἰς ποινὴν τῆς ἀλήθειας ταύτης, ἡ ἀποκάλυψις ἐβράδυνεν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας.

μὴ ὑπακούης εἰς τὸν μὴ μεριμνῶντα περὶ τῆς ἀναμνήσεως ἡμῶν, ἀλλ' ἀκολουθοῦντα τῆς ὁρέξεως τοῦ, οὕτινος αἱ πράξεις εἰσὶν ὑπερβολικαί.

28. Εἰπέ· ἡ ἀλήθεια πηγάζει παρὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν, ὁ θέλων ἂς πιστεύσῃ, καὶ ὁ μὴ θέλων ἂς μείνῃ ἐν τῇ ἀπιστίᾳ. Ἦτοιμάσαμεν τὸ πῦρ διὰ τοὺς ἀσεβεῖς, ὅπερ θὰ περιβάλῃ αὐτοὺς πανταχόθεν. Ὅταν δὲ ἐπικαλεσθῶσι βοήθειαν, θὰ δοθῇ αὐτοῖς ζέον ὕδωρ, ὡς τὸ ἀναλυόμενον μέταλλον, κατακαῖον τὸ πρόσωπον αὐτῶν. Οἷον φρικῶδες ποτόν! οἶα τρομερὰ ἀνάπαυσις!

29. Οἱ πιστεύσαντες καὶ τ' ἀγαθὰ πράξαντες... Βεβαίως δὲν ὁ ἄρνηθῶμεν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς τὰ βέλτιστα ἐνεργήσαντας.

30. Δι' αὐτοὺς ἔσονται οἱ κῆποι τῆς Ἑδέμ, καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν θὰ διαρρέωσι ῥύακες. Κεκοσμημένοι διὰ χρυσῶν ψελλίων, θὰ περιβληθῶσι χιτῶνας ἐξ ὀλοσηρικοῦ πρασίνου χρώματος, καὶ θὰ ἀναπαύωνται ἐπὶ ἀνακλίντρων. Οἶα ἐξαίρετος ἀμοιβή! οἷον εὐάρεστον ἀναπαυτήριον!

31. Πρότεινον αὐτοῖς τὴν παραβολὴν τῶν δύο ἐκείνων ἀνθρώπων, εἰς τὸν ἕνα τῶν ὑποίων ἐδώκαμεν δύο ἀμπελώνας οὓς περιεφράξαμεν διὰ φαινικοδένδρων, θέσαντες ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τούτων κήπων, καταφύτους πεδιάδας. Ἀμφότεροι οἱ κῆποι ἐκαρποφόρησαν καὶ δὲν ἔμεινον ἄγονοι.

32. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν διήρχετο ποταμός. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος συνέλεξε πολλοὺς καρποὺς, καὶ συνδιαλεγόμενος μετὰ τοῦ γείτονός του, εἶπεν — ἐγὼ εἰμι πλουσιώτερός σου καὶ πολυαριθμοτέραν οἰκογένειαν ἔχω.

33. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ ἔνοχος καθ' ἑαυτοῦ τοῦ ἰδίου, ἀνακράζων· πιστεύω ὅτι ὁ κῆπος οὗτος οὐδέποτε θὰ ἀπολεσθῇ.

34. Καὶ δὲν πιστεύω ὅτι ἐλεύσεται ποτε ἡ ὥρα, καὶ ἂν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μου. Θὰ λάβω εἰς ἀντάλλαγμα ἕτερον κῆπον ὠραιότερον αὐτοῦ.

35. Ἐνῷ ἔλεγε ταῦτα, εἶπεν ὁ φίλος αὐτοῦ — δὲν πιστεύεις εἰς τὸν πλάσαντά σε ἀπὸ χοῦν, ἔπειτα ἀπὸ σπέρμα καὶ δόντά σοι τὴν ἐντελῆ ἀναλογίαν τοῦ ἀνθρώπου;

36. Ἐγὼ ἔχω Θεὸν τὸν Κύριόν μου καὶ δὲν ἐξομῶ αὐτὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας.

37. Διὰ τί δὲν λέγεις μᾶλλον εἰσερχόμενος, γεννηθῆτω τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ; Δὲν ὑπάρχει δύναμις, ἢ μόνη ἡ παρὰ τῷ Θεῷ. Μολονότι με θεωρεῖς πενέστερον καὶ ἔχοντα ὀλιγώτερα τέκνα,

38. Δυνατὸν ὁ Θεὸς νὰ μοὶ δωρήσῃ τι πολυτιμότερον τοῦ κήπου σου, σέ δὲ ἐπίσης δύναται νὰ κεραυνοβολήσῃ οὐρανόθεν, καὶ ἡμέραν τινὰ νὰ μετατρέψῃ τὸν κῆπόν σου εἰς γῆν ἄγονον.

39. Τὰ καταβρέχοντα αὐτὸν ὕδατα δύνανται νὰ ἐξαφανισθῶσιν ὑπὸ τὴν γῆν, ἀφ' ἧς δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ τὰ ἐπαναφέρῃ.

40. Τὰ κτήματα τοῦ ἀπίστου κατεστράφησαν μεθ' ὅλων τῶν καρπῶν αὐτῶν, οὗτος δὲ διεσταύρου τὰς χεῖράς του λυπούμενος δι' ὅσα ἐδαπάνησε καὶ διότι αἱ ἄμπελοι ἔμενον ἐπὶ τῶν στηλαρίων γεγυμνωμέναι καρπῶν, καὶ ἀνέκραζεν· «Εἶθε νῦν μὴ ἐξωμοίουν τὸν Θεὸν πρὸς ἐτέρας θεοτήτας!»

41. Δὲν ὑπῆρχε στρατὸς ἵνα συνδράμῃ αὐτὸν κατὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐδεμίαν βοήθειαν θέλει εὑρεῖ.

42. Ἡ προστασία εἶναι ἴδιον τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ. Οὗτος γινώσκει ν' ἀνταμείβῃ κάλλιον παντὸς ἄλλου καὶ νὰ καθιστᾷ εὐτυχεῖ τὸ τέρμα τῆς ζωῆς ἐκάστου.

43. Πρότεινον αὐτοῖς τὴν παραβολὴν τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τούτου. Αὕτη ὁμοιάζει πρὸς τὸ ὕδωρ ὅπερ καταπέμπομεν οὐρανθεν· τὰ φυτὰ ἀνθιγνύονται μετ' αὐτοῦ, τὴν δ' ἐπιούσαν ξηραίνονται καὶ οἱ ἄνεμοι τὰ διασκορπίζουσι, καθότι ὁ Κύριος εἶναι παντοδύναμος.

44. Τὰ πλοῦτη καὶ τὰ τέκνα εἶναι οἱ καλλωπισμοὶ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου τούτου· ἀλλ' αἱ παραμένουσιν ἀγαθὰ πράξεις θεωροῦνται παρὰ τοῦ Κυρίου σου ἄξιαι μείζονος ἀμοιβῆς καὶ παρέχουσι χρηστὰς ἐλπίδας.

45. Καθ' ἣν ἡμέραν κινήσωμεν τὰ ὄρη, θὰ ἴδῃς τὴν γῆν ἡμαλὴν καὶ ὡς πεδιάδα· θὰ ἐνώσωμεν πάντα, καὶ οὐδὲνα θὰ λησμονήσωμεν.

46. Θὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου σου τεταγμένοι κατὰ τάξιν, καὶ οὗτος θὰ εἴπῃ αὐτοῖς· ἰδοὺ ἐνεφανίσθητε ἐνώπιόν μου εἰς ἣν κατὰστασιν ἐπλάσα ὑμᾶς κατὰ πρῶτον, φρονούντες ὅτι δὲν ᾔθελα τηρῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν μου.

47. Θὰ κρατῇ εἰς χεῖρας τὸ βιβλίον, ἐν ᾧ εἰσὶ γεγραμμένοι αἱ πράξεις ἐκάστου. Οἱ ἔνοχοι θὰ ταραχῶσι σφόδρα δι' ὅσα ἐμπεριέχονται ἐν αὐτῷ. Οὐαὶ ὑμῖν! Ἀλλὰ τί ἐστὶ τὸ βιβλίον τοῦτο; Ὅλα τὰ ἀντικείμενα εἰς αὐτὸ ἐνυπάρχουσιν, εἴτε μεγάλα, εἴτε μικρά. Οὗτος τὰ πάντα κατελόγησε. Θὰ παρουσιάσῃ αὐτοῖς πάντα τὰ ἔργα τῶν, καὶ ὁ Κύριος οὐδὲνα θὰ ἀδικήσῃ.

48. Ὅτε εἶπομεν τοῖς Ἀγγέλοις, κύψατε ἐνώπιον τοῦ Ἀδὰμ, πάντες ἐκυψαν, ἐκτός τοῦ Ἑβλῆς, ὅστις ἦτο εἰς ἐκ τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Οὗτος ἀντίστη κατὰ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ. Μήπως θὰ λάβῃτε ὡς προστάτην τὸν Σατανᾶν καὶ τὴν γενεὰν αὐτοῦ ἀντ' ἐμοῦ; Οὗτοι εἰσιν ἐχθροὶ ὑμῶν. Οἶα βδελυρὰ ἀνταλλαγὴ ἢ τῶν ἀσεβῶν!

49. Δὲν προσέλαβον αὐτοὺς ὡς μάρτυρας ὅτε ἐδημιούργησα οὐρανούς καὶ γῆν, οὐδὲ πλάττων τοὺς ἀνθρώπους προσέλαβον ὡς βοηθοὺς τοὺς ἀπολωλότας.

50. Ἡμέραν τινὰ θὰ εἴπῃ ὁ Θεὸς τοῖς ἀπίστοις· προσκαλέσατε τοὺς δῆθεν ἡμίους μου, ἐκείνους· οὐς πιστεύετε ὡς θεούς. Θὰ τοὺς κράξωσι, πλὴν οὗτοι δὲν θὰ ἀπαντήσωσι. Θὰ θέσωμεν μεταξὺ αὐτῶν τὴν κοιλάδα τῆς καταστροφῆς.

51. Οἱ κατὰδικαι θὰ ἴδωσι τὴς φλόγας τῆς Γεέννης καὶ θὰ ἐννοή-

σωσιν ὅτι θὰ ῥιφθῶσιν εἰς αὐτάς. Δὲν θὰ εὕρωσι δὲ μέσον ὑπέκφυγης.

52. Μετεχειρίσθημεν ἐν τῷ Κορανίῳ τούτῳ παντὸς εἶδους παραβολὰς πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἀγαπᾷ νὰ ἀμφισβητῇ τὰ πλεῖστα τῶν πραγμάτων.

53. Τί ἄρά γε κωλύει τοὺς ἀνθρώπους τοῦ νὰ πιστεύωσιν ἀφοῦ τοῖς ὑπεδείχθη ἡ εὐθεῖα ὁδός; Τί ἐμποδίζει αὐτοὺς νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν συγχώρησιν τοῦ Κυρίου τῶν; Μὴ ἀναμένωσι τὴν τύχην τῶν ἀρχαίων, ἢ νὰ προσβάλῃ αὐτοὺς ἡ τιμωρία ἐνώπιον πάντων;

54. Ἐπέμψαμεν ἀποστόλους ἵνα κηρύξωσι καὶ εὐαγγελίσωσιν. Οἱ ἄπιστοι μετεχειρίσθησαν ἐπιχειρήματα ἀνίσχυρα πρὸς ἐξαφάνισιν τῆς ἀληθείας, ἐμπαίζοντες τὰ σημεῖα ἡμῶν καὶ τὰς τιμωρίας δι' ὧν ἡπειλήσαμεν αὐτοὺς.

55. Τίς ἐστὶ μᾶλλον ἔνοχος τοῦ στρέφοντος τὰ νῶτα ὁσάκις ἀκούῃ τὰ διδάγματα ἡμῶν καὶ λησμονοῦντος τὰς ἐαυτοῦ πράξεις; Ἐκαλύψαμεν διὰ σκοτεινοῦ πέπλου τὴν καρδίαν τῶν τοιούτων ἵνα μὴ ἐννοῶσι τὸ Κορανίον, καταστήσαντες βαρεῖαν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν.

56. Καὶ ἂν προσκαλέσῃς αὐτοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, οὐδέποτε θ' ἀκολουθήσωσιν αὐτήν.

57. Ὁ Κύριός σου εἶναι ἐπιεικής καὶ μακρόθυμος· ἐὰν ἐβούλετο τιμωρῆσαι αὐτοὺς, ἔνεκα τῶν πράξεών των, ἡ δύνατο νὰ ταχύνῃ τὴν τιμωρίαν καὶ δὲν ἤθελον εὕρεῖ καταφύγιον κατὰ τῆς δικαίας ἐκδικήσεως αὐτοῦ.

58. Ἐξηφανίσαμεν τὰς ἀρχαίας ἐκείνας χώρας ἔνεκα τῆς ἀσεθείας αὐτῶν· ἐννοεῖται δ' ὅτι πρῶτον εἰδοποιήσαμεν αὐτάς περὶ τῆς ἀπωλείας αὐτῶν.

59. Ἡμέραν τινὰ, εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν ὑπηρετὴν αὐτοῦ· δὲν θὰ παύσω περιπατῶν μέχρις ὅτου φθάσω εἰς τὸ σημεῖον ἔνθα ἐνοῦνται αἱ δύο θάλασσαι, ἢ θὰ βαδίσω πλέον τῶν ὀγδοήκοντα ἑτῶν.

60. Ὅτε ἀφίχθησαν εἰς τὸ μέρος τῆς συμβολῆς τῶν δύο θαλασσῶν, ἐνόησαν ὅτι ὁ ἰχθὺς αὐτῶν ἀπωλέσθη¹, λαβὼν τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τῆς θαλάσσης.

61. Ἐπροχώρησαν, ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρετὴν αὐτοῦ· — δός μοι νὰ φάγω, ἀρκετὰ ὑπέστημεν ἐν τῇ ὁδοπορίᾳ ταύτῃ.

62. — Τί λέγεις, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρετής, ὅτε ἐστάθηνμεν πλησίον τοῦ βράχου τούτου, οὐδὲν ὡς προσέσχον εἰς τὸν ἰχθύν. Ὁ Σατανᾶς ἐνήργησεν ὥστε νὰ λησμονήσω, καθότι δὲν ἐνεθυμήθην τοῦτο παντελῶς. Ὁ ἰχθὺς ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν ἄγουσαν. Τοῦτο εἶναι παράδοξον!

63. — Τοῦτο ἐπόθουν καὶ ἐγώ, ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς. Καὶ ἀμφότεροι ὑπέστρεψαν.

¹ Εἶχον ἀπολέσει ἰχθύν τινα. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἔνθα ἀπώλεσαν αὐτὸν, ὁ Μωϋσῆς ᾤφειλε νὰ εὕρῃ ἐκεῖνον ὃν ἐζητεῖ.

64. Καθ' ἡδὸν συνηντήθησαν πρὸς τινὰ τῶν δούλων ἡμῶν, εἰς ὃν ἐδωρήσαμεν μακροθυμίαν καὶ σοφίαν.

65. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπεν αὐτῷ — ἐπιθυμῶ νὰ σὲ ἀκολουθήσω ὅπως μοὶ μεταδώσης μέρος τῶν γνώσεών σου, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν εὐθειαν ἡδὸν.

66. Οὗτος ἀπήντησεν — οὐδέποτε θὰ δυνηθῇς νὰ ὑποστῇς μετ' ἐμοῦ τὰς κακουχίας.

67. Πῶς δύνασαι νὰ ὑπομένης τόσα πράγματα, ὧν δὲν θὰ ἐννοῇς τὴν σημασίαν;

68. — Ἐὰν ὁ Θεὸς βούληται, ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς, θὰ ὑπομείνω μετὰ καρτερίας καὶ θὰ ὑπακούω εἰς τὰς διαταγὰς σου.

69. — Ἀκολουθῶν με, ἀπεκρίθη οὗτος, μὴ μ' ἐρωτήσης περὶ οὐδενὸς ἀντικειμένου, ἂν δὲν σοὶ λαλήσω πρῶτος.

70. Οὕτως ἀνέλαβον τὴν πορείαν αὐτῶν ἀμφότεροι¹, καὶ οἱ πάντες ἐπέβησαν πλοίου τινός. Ὁ ἄγνωστος ἐπέφερε βλάβην τινὰ εἰς τὸ πλοῖον.

— Μήπως ἔβλαψας αὐτὸ, ἠρώτησεν ὁ Μωϋσῆς, ἵνα καταποντίσῃς τοὺς ἐν αὐτῷ; ἐπραξας τῷ ὄντι ἔργον παράδοξον.

71. — Δὲν σοὶ εἶπον, ἀπεκρίθη ὁ ἄγνωστος, ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇς νὰ μείνης μετ' ἐμοῦ;

72. — Μὴ μ' ἐπιπλήτῃς, εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, διότι ἐλησμονήσας τὰς διαταγὰς σου, καὶ μὴ ἀναθέτης εἰς ἐμέ ὑποχρεώσεις βαρείας.

73. Καὶ οὕτως ἀνέλαβον πάλιν τὴν πορείαν αὐτῶν. Καθ' ἡδὸν συνηντήσαν παῖδα, ὅνπερ ἐφόνευsen ὁ ἄγνωστος. — Διατὶ τὸν ἐφόνευσας, ἠρώτησεν ὁ Μωϋσῆς, ἐνῷ ὁ παῖς οὗτος οὐδένα ἐφόνευsen; Ἐπραξας ἐγκλημα φρικτόν.

74. — Δὲν σοὶ εἶπον, ἐπρόσθεsen ὁ ἄγνωστος, ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇς νὰ συζήσῃς μετ' ἐμοῦ;

75. — Ἐὰν σοὶ ἀπευθύνω, εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, ἑτέραν ἐρώτησιν, μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς ἐμέ νὰ σὲ ἀκολουθήσω.

76. Καὶ πάλιν ἀνέλαβον τὴν πορείαν αὐτῶν· ἀφίχθόντες δ' εἰς τὰς πύλας πόλεως τινος, ἐζήτησαν παρὰ τῶν κατοίκων αὐτῆς φιλοξενίαν, ἀλλ' οὗτοι τοῖς ἠρνήθησαν τοιαύτην, καὶ τότε οἱ δύο ἡδαιπόροι εἶδον ὅτι τὰ τείχη τῆς πόλεως ἦσαν ἐτοιμόρροπα· ὁ ἄγνωστος ἀνήγειρεν αὐτά. — Ἐὰν ἤθελες, ἡδύνασο ν' ἀπαιτήσῃς ἀμοιβὴν παρὰ τῶν κατοίκων, εἶπεν ὁ Μωϋσῆς.

77. — Ἐδῶ πλέον θὰ διαχωρισθῶμεν, ἀπήντησεν ὁ ἄγνωστος, καὶ θὰ σοὶ διδάξω τὴν σημασίαν τῶν πραγμάτων ἅτινα ἦσο ἀνυπόμονος νὰ μάθῃς.

78. Τὸ πλοῖον ἐκεῖνο ἀνήκει εἰς πτωχοὺς τινὰς θαλασσοπόρους,

¹ Δηλαδή ὁ Μωϋσῆς καὶ ὁ ἄγνωστος. Ἐνταῦθα δὲν πρόκειται πλέον περὶ τοῦ ὑπερέταν.

ἐβλαψα δ' αὐτό, διότι τὸ κατεδίωκεν ὁ βασιλεὺς τῆς χώρας, ὅστις κατέσχεν ἅπαντα τὰ πλοῖα.

79. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν παῖδα, οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν εὐσεβεῖς, ἐφόνευσα δ' αὐτόν, διότι ἐφοβήθη μὴπως μολύνῃ τούτους διὰ τῆς ἀσεβείας του.

80. Ἡθέλησα ὥστε νὰ δώσῃ αὐτοῖς ὁ Κύριος εἰς ἀντάλλαγμα ἕτερον υἱὸν μᾶλλον ἐνάρετον, ἐφάμιλλον τῆς φιλοστοργίας τῶν γονέων αὐτοῦ.

81. Τὰ τεῖχη ταῦτα εἶναι κληρονομία δύο ὄρφανων παίδων ἐκ τῆς χώρας ταύτης. Ὑπὸ τὰ τεῖχη ταῦτα ὑπάρχει θησαυρὸς ἀνέκων εἰς αὐτά. Ὁ πατὴρ αὐτῶν ἦτο ἐνάρετος. Ὁ Θεὸς ἠθέλησε νὰ φθάσωσιν εἰς ἔφηβον ἡλικίαν καὶ τότε ν' ἀποδοθῇ αὐτοῖς ὁ θησαυρὸς. Ἐγὼ ταῦτα πάντα οὐκ ἐνήργησα κατ' ἀρέσκειαν. Ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις τῶν πραγμάτων ἅτινα ἦσο ἀνυπόμονος νὰ μάθῃς¹.

82. Ὡ Μωάμεθ! θὰ σ' ἐρωτήσωσι περὶ τοῦ Ζούλ-Καρνέν, ἀποκριθῇτι θὰ διηγηθῶ ὑμῖν τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ².

83. Ὡρίσαμεν τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῷ παρεχωρήσαμεν τὰ μέσα ἵνα ἐκτελέσῃ πᾶν ὅ,τι ἐβούλετο ἀκολουθῶν ὁδὸν τινα.

84. Ὡδευσε μέχρις οὗ ἔφθασεν εἰς τὴν δύσιν, εἶδε δύοντα τὸν Ἥλιον ἐν βορβορώδει τινὶ πηγῇ, πλησίον δ' αὐτῆς εὔρε λαόν.

85. Εἶπομεν αὐτῷ ὦ Δίκερως! δύνασαι νὰ τιμωρήσῃς τὸν λαόν τοῦτον, ἢ νὰ μεταχειρισθῇς αὐτὸν εὐμενῶς.

86. — Θὰ τιμωρήσω, ἀπεκρίθη οὗτος, πάντας τοὺς ἀσεβεῖς καὶ εἴτα θὰ ἐγκαταλείψω αὐτοὺς τῷ Θεῷ ὅστις σκληρῶς θὰ τοὺς τιμωρήσῃ.

87. Ἀλλ' ὅστις πιστεύσῃ καὶ πράξῃ τὸ ἀγαθόν θὰ ἡμεριθῇ ἐξαιρέτως, καὶ θὰ ἀναθήσω αὐτῷ δικταγὰς ἃς θέλει ἀπόνως ἐκτελέσει.

88. Ὁ Δίκερως ἐκ νέου ἀνέλαβε τὴν πορείαν αὐτοῦ,

89. Ἔως οὗ ἔφθασεν εἰς τὸ μέρος εἰς ὃ ἀνατέλλει ὁ Ἥλιος ἐπὶ τινος λαοῦ εἰς ὃν οὐδὲν ἐδώκαμεν πρὸς προφύλαξίν του ἐκ τῆς θερμότητος αὐτοῦ.

90. Ναί, οὕτως ἔχει, καὶ γνωσκόμεν πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ.

91. Καὶ ἠκολούθησεν ἐτέραν ὁδόν,

¹ Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄγνωστος εἶναι ὁ Χάδρ, ὃν οἱ Μωαμεθανοὶ θεωροῦσι προφήτην, καίπερ μὴ συγκαταλεγόμενον εἰς τὴν τάξιν τῶν προφητῶν τῶν ἀποσταλέντων εἰς τοὺς Ἰουδαίους καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀραβίας. Εἶναι μυκητηριώδης τις, ὅστις ἀνεκδόψα τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος τῆς ἀθανασίας καὶ ἔπειν ἐξ οὗτῃς καταστάς οὕτως ἀθάνατος.

² Ζούλ-Καρνέν σημαίνει Δίκερως. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο οἱ Μουσουλμάνοι ἐννοοῦσι τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον. Ἡ λέξις Κάρν (κέρως), σημαίνει ὡσαύτως ἄκραν, ἐσχατιάν, φρονούσι δὲ ὅτι ἀποδίδεται εἰς τὸν Μακεδόνα κατακτητὴν, διότι κατέκτησε τὴν τε Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν. Ἄλλοι ἐννοοῦσιν ἕτερόν τινα ἄσθρα βασιλεῦς, ἐπίσης ἀσχημον δ' ἃ τῆς κατακτήσεως του, εἰς ὃν ἀπεδόθη τὸ αὐτὸ ἐπίθαιον.

92. Μέχρις οὐ ἔφθασε μεταξύ δύο προχωμάτων, εἰς τοὺς πρόποδας τῶν ὁποίων κατ'ὅκει λαὸς μόλις ἔννοων διάλεκτον τινά.

93. Ὁ λαὸς οὗτος εἶπεν αὐτῷ — ὦ Δίκερως! ὁ Γῶγ καὶ Μαγῶγ διαρθεύουσι τὴν γῆν. Δύνασαι ἀντὶ ἀμοιβῆς νὰ ἐγείρῃς φραγμὸν μεταξύ ἡμῶν;

94. Ἡ ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου, ἀπεκρίθη οὗτος, χορηγηθεῖσα μοι ἐξουσία, εἶναι μεγαλειτέρα ἀμοιβὴ τῆς ὑμετέρας. Ἀρκεῖ νὰ μὲ συνδράμετε μετὰ προθυμίας, καὶ θέλω ἐγείρει φραγμὸν μεταξύ ὑμῶν.

95. Κομίσατέ μοι διαφόρους σιδηρὰς πλάκας ἀρκούσας ἵνα πληρώσωσι τὸ μεταξύ τῶν δύο ὁρέων διάστημα, φυσήσατε τὸ πῦρ μέχρις οὐ πυρακτωθῇ ὁ σίδηρος. Ἐπειτα εἶπε· κομίσατέ μοι ἀναλελυμένον χαλκὸν ὅπως χύσω αὐτὸν ἄνωθεν.

96. Ὁ δὲ Γῶγ καὶ Μαγῶγ δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ διασκελίσωσι τὸ περίφραγμα, οὔτε νὰ διατρυπήσωσιν αὐτό.

97. Καὶ προσέθηκε· τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἡ ἰσχὺς τῆς μακροθυμίας τοῦ Κυρίου μου.

98. Ὅταν δὲ ὁ Θεὸς θελήσῃ, θὰ μεταβάλλω αὐτὸ εἰς τεμάχια. Ἡ ἐπαγγελία τοῦ Κυρίου μου εἶναι ἀλάνθαστος.

99. Ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν θὰ συμπυκνούνται ταῦτα ἐπ' ἀλλήλων ὥς τὰ κύματα τῆς θαλάσσης, ἡ δὲ σάλπιγξ θὰ ἤχησῃ καὶ πάντας θὰ ἐνώσωμεν ὁμοῦ¹.

100. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην θὰ δρίσωμεν τὴν Γέενναν διὰ τοὺς ἀπίστους.

101. Τῶν ὁποίων οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν κεκαλυμμένοι, ὅπως μὴ βλέπωσι τὴν προκήρυξιν ἡμῶν καὶ δὲν ὑπέμεινον ἀκούοντες περὶ ἡμῶν.

102. Μήπως διενεθῆσαν οἱ ἄπιστοι νὰ λάβωσιν ὡς προστάτας τοὺς δούλους ἡμῶν; Ἡτοιμάσαμεν διὰ κατοικεῖν αὐτῶν τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

103. Θέλετε νὰ μάθητε ἐκείνους οὔτινες ἀπωλέσθησαν μᾶλλον ἐκ τῶν ἔργων τῶν,

104. Ὡν αἱ προσπάθειαι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἦσαν ἐπιβλαβεῖς καὶ ἐνταῖς φρονοῦσιν ὅτι καλῶς ἔπραξαν;

105. Οὗτοι εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύσαντες εἰς τὰ ἡμέτερα σημεῖα, οὐδ' ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τῶν. Ἐὰ ἔργα αὐτῶν εἶναι μάταια καὶ δὲν θὰ ὑπερσταθμίσωσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως².

¹ Εἰς τὸν ἄγγελον Ἰσααφὴλ δίδοται ἡ φοβερὴ ἐντολὴ νὰ ἤχησῃ τὴν σάλπιγγα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

² Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ θέλει κρατεῖ παμμεγέθη τρυφάνην, καὶ ἐπὶ τῆς μῆδς πλαστίγῃς, ἥτις καλεῖται Φῶς, τεθήσονται αἱ καλάι τοῦ ἀνθρώπου πρῆξεις, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης, ἥτις ὀνομάζεται Σκότος, αἱ κακαί. Ἐν μύριον ὕλης, ἡ εἰς κόκκος συνάπτης, θέλει ἔξαρκεῖ πρὸς ὑπερσάθμισιν, τὸ δὲ εἶδος τῆς ἀποφάσεως θέλει ἐξαρθῆσθαι ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς μὲν ἢ τῆς δὲ τῶν πλαστίγῃων.

106. Ὡς ἄμοιβή αὐτῶν ἔσται ἡ Γέεννα, καθότι ἐνέπαιξαν τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀποστόλους ἡμῶν.

107. Οἱ δὲ πιστοὶ καὶ ἀγαθοεργοὶ ἔξουσι διὰ κατοικίαν αὐτῶν τοὺς κήπους τοῦ Παραδείσου.

108. Θὰ διαμείνωσιν ἐν αὐτοῖς αἰωνίως, καὶ οὐδέποτε θὰ ποθήσωσι μεταβολὴν καταστάσεως.

109. Εἰπέ· ἐὰν ἡ θάλασσα μετεβάλλετο εἰς μελάνην ἵνα γράψωσι τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου μου, ἡ θάλασσα ἤθελεν ἀποξηρανθῇ πρὸ τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂν ἤθελον μεταχειρισθῇ ἐτέραν θάλασσαν παρομοίαν.

110. Εἰπέ· ἐγὼ εἰμὶ ἄνθρωπος, ὥς ὑμεῖς, ἀλλὰ μοὶ ἀπεκαλύφθη ὅτι εἰς μόνος Θεὸς ὑπάρχει. Ὁ ἐλπίζων νὰ ἴδῃ ἡμέραν τινὰ τὴν ὄψιν τοῦ Κυρίου, ὀφείλει νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθὸν καὶ νὰ μὴ ἐξομοιᾷ τὴν λατρείαν κανενὸς πλάσματος πρὸς τὴν λατείαν τοῦ Κυρίου του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

II MARIAM

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 98.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Κάφ, Χέ. Ἄιν, Σάδ. Ἴδου ἡ διήγησις τῆς μακροθυμίας τοῦ Κυρίου σου πρὸς Ζαχαρίαν, τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

2. Ἡμέραν τινὰ οὗτος ἐπεκαλέσθη τὸν Κύριον αὐτοῦ μυστικῶς,

3. Εἰπὼν· «Κύριε τὰ ὅσα μου ἐξασθενισθέντα κατέστησαν ἄχρηστα, αἱ δὲ τρίχες τῆς κεφαλῆς μου ἐλευκάνθησαν ὑπὸ τοῦ γήρατος.

4. Πάντοτε εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

5. Φοβοῦμαι διὰ τοὺς ἀπογόνους μου. Ἡ σύζυγός μου εἶναι στείρα. Δός μοι κληρονόμον προερχόμενον παρὰ σοῦ,

6. Ἵνα κληρονόμησῃ ἐμὲ καὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ. Κατάστησον δὲ αὐτὸν, Κύριε, ἀρεστόν σοι.»

7. Ἀγγέλως δὲ Κυρίου τῷ εἶπε— Ζαχαρία, σοὶ ἀναγγέλλω τὴν γέννησιν υἱοῦ, οὗτινος τὸ ὄνομα ἔσται Ἰάχιας (Ἰωάννης).

8. Οὐδεὶς πρὸ αὐτοῦ ἔσχε τὸ ὄνομα τοῦτο.

9. Οὗτος δὲ ἀπεκρίθη—Κύριε, πῶς τοῦτο, ἐνῷ ἡ σύζυγός μου εἶναι στείρα καὶ ἐγὼ ἔφθασα εἰς γῆρας βαθύ;

10. — Οὕτω γενήσεται. Ὁ Κύριός σου εἶπε· τοῦτο ῥαδίόν ἐστι πρὸς ἐμέ. Ἐγὼ ἐκ τοῦ μηδενὸς σέ ἐπλασα.

11. — Κύριε, δός μοι σημεῖον τι πρὸς ἐγγύησιν τῆς ἐπαγγελίας σου. — Ὡς σημεῖον ἔσται σοι ὅτι ἐπὶ τρεῖς νύκτας δὲν θὰ δυνηθῇς νὰ λαλήσῃς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, καίτοι καλῶς ἔχων.

12. Ὁ Ζαχαρίας, ἐξελθὼν τοῦ ἱεροῦ, ἐπορεύθη πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἔνευσεν αὐτῷ ἵνα ὑμολογῇ τὸν Κύριον πρωΐαν τε καὶ ἑσπέραν.

13. Ὡς Ἰάχια! λάβε τὴν βίβλον ταύτην μετὰ σταθερᾶς ἀποφάσεως. Ἐπροκίσαμεν δὲ αὐτὸν (τὸν Ἰάχια) διὰ τῆς σοφίας ἐκ παιδικῆς του ἡλικίας,

14. Ὡς καὶ διὰ τρυφερότητος καὶ αἰδημοσύνης. Ἦτο εὐσεβὴς καὶ ἀγαθὸς πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ. Δὲν ἦτο βίαιος, οὔτε ἀποστάτης.

15. Εἰρήνην εἶη αὐτῷ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως μέχρι τοῦ θανάτου του καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ.

16. Ὡς Μωάμεθ! πραγματεύθητι ἐν τῷ Κορανίῳ περὶ τῆς Μαρίας, πῶς αὕτη ἀπεσῦρθη τοῦ οἴκου αὐτῆς, πορευθεῖσα πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ναοῦ.

17. Ἐκαλύφθη διὰ πέπλου ὅστις ἀπέκρυψεν αὐτὴν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν των. Κατεπέμψαμεν αὐτῇ τὸ Πνεῦμα ἡμῶν, ὅπερ ἐνώπιόν της ἔλαβεν ἀνθρωπίνην μορφήν¹.

18. Αὕτη δὲ εἶπε· — Ζητῶ καταφύγιον παρὰ τοῦ οἰκτιρμοῦ ἐναντίον σου· εἰς φόβησάι αὐτόν.²

19. Οὗτος δὲ ἀπεκρίθη· — ἐγὼ εἰμι ἀπόστολος τοῦ Κυρίου σου, πεμφθεὶς πρὸς σέ ὅπως σοὶ δώσω υἱὸν ἅγιον.

20. Πῶς τοῦτο, προσέθηκεν αὕτη, ἐγὼ ἄνδρα οὐ γινώσκω καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμι ἀκόλαστος.

21. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη — οὕτω γενήσεται· ὁ Κύριός σου εἶπε, τοῦτο δι' ἐμέ εἶναι εὐκολόν. Ἔσται δὲ σημεῖον τοῖς ἀνθρώποις καὶ τεκμήριον τῆς ἡμετέρας μακροθυμίας. Τὸ θέσπισμα ἀπηγγέλθη ἤδη.

22. Συνέλαβεν υἱόν, καὶ ἀπεσῦρθη εἰς μεμακρυσμένον μέρος.

23. Κατέλαβον δὲ αὐτὴν αἱ ὠδῖναι τοῦ τοκετοῦ πλησίον δένδρου φοινίκων. — Εἶπε ν' ἀπέθνησκον, ἐφώνησεν αὕτη, πρὶν ἢ λησμονηθῶ διὰ παντός.

24. Κάτωθεν αὐτῆς ἀνέκραξέ τις, ἀμὴ θλίβεσαι, ὁ Κύριός σου ἠνέωξε ῥύακα ὑπὸ τοὺς πόδας σου³.

¹ Ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ, ὅστις, κατὰ τοὺς Μωαμεθανούς, εἶναι τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἐπλησίασε πρὸς τὴν Θεοτόκον καὶ ἐνεσῦρσεν εἰς αὐτήν. Τὸ θεῖον ἐμψύχημα κατεβήσθη ἐν τῇ γαστρὶ, καὶ ἔτεκε τὸν Σωτῆρα ἡμῶν.

² Δέον νὰ συμπληρωθῇ διὰ τῆς ἐννοίας «μὴ με πλησιάσῃς».

³ Ἡ τὸ βρέφος ὅπερ ἄρα γεννηθὲν ἔρχισεν νὰ λαλήῃ, ἢ ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ.

25. Σείσον τὴν κλάδον τοῦ δένδρου καὶ ὄριμοι φοῖνικες θὰ πέσωσιν ἐνώπιόν σου.

26. Φάγε, πῖε, καὶ δρόσισον τὸν ὀφθαλμόν σου¹. Ἐὰν δὲ ἴδῃς τινά,

27. Εἰπέ αὐτῷ Ὑπεσχέθην νηστεῖαν τῷ οἰκτίρμονι, σήμερον εἰς οὐ-
δένα θὰ λαλήσω.

28. Καὶ ἐπορεύθη πρὸς τὸν οἶκον αὐτῆς, φέρουσα εἰς τοὺς βραχίονας
τὸν υἱὸν τῆς. Εἶπον δὲ αὐτῇ Μαριάμ! παρὰδοξον ἔργον ἑπραξας.

29. Ὡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρών! ὁ πατήρ σου δὲν ἦτο ἀσεβὴς, οὔτε
ἀκόλαστος ἡ μήτηρ σου.

30. Ἡ Μαριάμ ἔνευσε πρὸς αὐτοὺς ἵνα ἐρωτήσωσι τὸ βρέφος.—
Πῶς, ἠρώτησαν, δύναται νὰ λαλήσῃ πρὸς ἡμᾶς βρέφος κείμενον ἐτι
ἐν τῷ λίκνῳ;

31. — Εἰμὶ δούλος τοῦ Θεοῦ, εἶπε τὸ βρέφος, ὁ Κύριος μοι ἐδῶρθε τὴν
Βίβλον, ποιήσας με προφῆτην.

32. Ἡδόκησεν ἵνα μ' εὐλογῇ, διατάξας με νὰ προτεύχωμαι καὶ
ποιῶ ἐλεημοσύνας ἐνόσῳ ζῶ.

33. Νὰ σέβω τὴν μητέρα μου. Δὲν θὰ μοι ἐπιτρέψῃ τὴν ἀποστα-
σίαν καὶ τὴν χαμέρπειαν.

34. Εἰρήνῃ ἔσται ἐπ' ἐμοῦ κατὰ τὴν γέννησιν, τὸν θάνατον καὶ
τὴν ἀνάστασιν μου².

35. Οὗτος ἦτο ὁ Ἰησοῦς, ὁ υἱὸς τῆς Μαριάμ, ὁ ἀποσταλὴς ἵνα δι-
δάξῃ τὴν ἀλήθειαν, καθ' οὗ ἐγείρουσιν ἀμφιβολίας.

36. Ὁ Θεὸς δὲν ἔχει τέκνα. Ἀπαγε τῆς βλασφημίας! Ὅταν θέλῃ
τι νὰ παρᾶξῃ, λέγει, «γεννηθῆτω,» καὶ γίνεται.

37. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος ἐμοῦ τε καὶ ὑμῶν. Προσκυνεῖτε αὐτόν.
Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας.

38. Τὰ σχίσματα καὶ αἱ αἱρέσεις διαφύνοῦσι μεταξύ των. Οὐκ εἰς
τοὺς μὴ πιστεύοντας τὴν ἔλευσιν τῆς μεγάλης ἡμέρας!

39. Συνέτισον αὐτοὺς, ὑπόδειξον αὐτοῖς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἐμφα-
νισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν. Νῦν οἱ ἄπιστοι εὐρίσκονται εἰς πλήρη πλάνην.

40. Κήρυξον εἰς αὐτοὺς περὶ τῆς ἡμέρας τῆς μετανοίας, καθ' ἣν
τὸ ἔργον θὰ συμπληρωθῇ, ἐνῷ νῦν βεβυθισμένοι ἐν τῇ ἀμεριμνησίᾳ αὐ-
τῶν δὲν πιστεύουσιν.

41. Ἡμεῖς θὰ κληρονομήσωμεν τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.
Οὗτοι εἰς ἡμᾶς ἀπελεύσονται.

¹ «Δρόσισον τὸν ὀφθαλμόν» εἶναι ἑκφρασις ἀραβικὴ, ἀντὶ παρηγόρησεν.

² Ἐν τῷ 3ῳ Κεφαλαίῳ εἶδομεν ὅτι ὁ Μωάμεθ δὲν παραδέχεται τὴν πᾶσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Τὸ δὲ 34 ἐδάφιον τοῦ Κεφαλαίου τούτου σκοπεῖ ν' ἀποδείξῃ τὸν Ἰησοῦν ἀπλοῦν
βητὸν προφῆτην, οὕτως ὡς ἡ ζωὴ εἶναι εἰς τὴν δ' ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, ὅστις θὰ ἐξαφανίσῃ
πάντας ἵνα ἀκολουθῶς ἀναστήσῃ αὐτοὺς. Οὕτω, κατὰ τὸν Μωάμεθ, ὁ ἀναληθὴς εἰς
τοὺς οὐρανούς Σωτὴρ ἡμῶν ὁρᾷ πρᾶγματι ν' ἀποβῇ πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.

42. Ἡ Βίβλος μνημονεύει τοῦ Ἀβραάμ· οὗτος ἦτο δίκαιος καὶ προφήτης¹.

43. Καὶ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ, — Πάτερ! διατί λατρεύεις ὅ,τι δὲν βλέπει, δὲν ἀκούει καὶ δὲν δύναται νὰ σοὶ χρησιμεύσῃ κατὰ τι;

44. Πάτερ! μοὶ ἀπεκαλύφθη μέρος ἐκ τῆς σοφίας πρὸς ἣν δὲν ἠτένισας. Ἀκολουθεῖ με, θὰ σὲ ὁδηγήσω διὰ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

45. Πάτερ! μὴ λάτρευε τὸν Σατανᾶ, καθότι ἀπεστάτησε κατὰ τοῦ ἐλεήμονος.

46. Πάτερ! φοβοῦμαι μὴ σὲ καταλάβῃ ἡ τιμωρία τοῦ μακροθύμου καὶ γίνῃς προστατευόμενος τοῦ Σατανᾶ.

47. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἀπεκρίθη, — Ἀποστρέψαι τὰς θεότητάς μου, ὦ Ἀβραάμ! ἐν δὲν μεταβάλλῃς φρόνημα, θὰ σὲ λιθοβολήσω. Μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

48. Ὁ δὲ Ἀβραάμ εἶπε, — *Σελεύμουν ἀλέϊκα*, θὰ ἐπικαλεσθῶ ὑπὲρ σοῦ τὴν συγχώρησιν τοῦ Κυρίου μου, ὅστις μὲ εὖνοεῖ.

49. Ἀπομακρύνομαι ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ τὰς θεότητας ἃς ἐπικαλεῖσθε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ. Θὰ ἐπικαλεσθῶ δὲ τὸν Κύριόν μου· ἴσως δὲν ὑπάρξω ἀτυχῆς εἰς τὰς ἱκεσίας μου πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου.

50. Ὅτε ἀπεσύρθη ἀπὸ αὐτοὺς καὶ ἀπὸ τὰς θεότητας ἃς ἐλάτρευαν, ἐδωρήσαμεν αὐτῷ τὸν Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, διορίσαντες ἀμφοτέρους προφήτας.

51. Καὶ ἐδωρήσαμεν αὐτοῖς τὴν μακροθυμίαν ἡμῶν καὶ τὴν ὑφίστην γλῶσσαν τῆς ἀληθείας.

52. Ἡ Βίβλος μνημονεύει ὡσαύτως καὶ τοῦ Μωϋσέως· οὗτος ἦτο ἄγνος, ἀπόστολος καὶ προφήτης.

53. Ἐφωνήσαμεν πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ Σινᾶ, ἵνα μᾶς πλησιάζῃ καὶ μυστικῶς τῷ λαλήσωμεν.

¹ Κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου εἰς τὰς ἐπανομίας Προφήτης (Νέπη) καὶ Ἀπόστολος (Ρεσσούλ), ἠνωμένας μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν διαφόρων προσώπων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ. Αἱ δύο αὗται ἐπανομίας ἀποδίδονται τῷ Μωϋσῇ, τῷ Ἰησοῦ καὶ τῷ Μωάμεθ, συνήθως μεταχειρίζονται αὐτὰς ἀδιαφόρως, συγχέοντες τὴν σημασίαν. Οὐχ ἦσαν δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὰς ἀδιαφόρως εἰς ὅσους ἔλαβον τὴν ἀποκάλυψιν. Ὁ τίτλος τοῦ Νέπη ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ· οὗτοι εἰσὶ κάτοχοι τῆς βρῆτικείας τοῦ ἐνιαυτοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὸ ὑποῦργημά των περιορίζεται ἐν τῷ σῳκῷ αὐτῶν. Ἄλλοι εἰναι Ῥεσσούλ, ἦτοι ἀπόστολοι πρὸς ἄπιστον λαόν· τοιοῦτοι εἰναι ὁ Χαῦδ, ὁ Σαλέχ, ὁ Σοῦπ, ὅτινες ἐδίδασκον τοὺς Ἀραβας. Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος, ὃν οἱ Μωαμεθανοὶ δὲν θεωροῦσιν ὀνικόν, εἶναι ἀπόστολος πεμφθεὶς ἵνα ἐμωρῇσῃ τοὺς ἀπίστους καὶ πολυθεστάς. (Ἰβρα Κεφ. III, ἐδάφ. 86). Ὁ δὲ Μωϋσῆς, Ἰησοῦς καὶ Μωάμεθ, οἱ ἐνοῦντες ἐν τῷ σῳκῷ αὐτῶν τὸ δώρημα τῆς προφητείας καὶ τὸ ἀποστολικὸν ἐπάγγελμα, ἔχουσι καὶ τοὺς δύο αὐτοὺς τίτλους. Οἱ Μωαμεθανοὶ προσθέτουσιν ὡσαύτως καὶ τὸ τοῦ Βέλη (φίλος τοῦ Θεοῦ, ἄγιος). Ὡστε οἱ μὲν εἰναι: Νέπη, Ῥεσσούλ καὶ Βέλη, ἄλλοι δὲ Νέπη καὶ Βέλη μόνον, καὶ τέλος ἄλλοι μόνον Βέλη, ὡς π. χ. ὁ Ἀλῆ, τέταρτος Χαλίφης καὶ γαμβρὸς τοῦ Μωάμεθ.

54. Καὶ ἐδώρησαμεν αὐτῷ τὴν μακροθυμίαν ἡμῶν, δόντες προφήτην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀαρών.

55. Ἐπίσης μνημονεύει ἡ Βίβλος καὶ τοῦ Ἰσμαήλ. Οὗτος ὑπῆρξε πιστὸς εἰς τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ. Ἦτο ἀπόστολος καὶ προφήτης.

56. Διέταπτεν ὅπως ὁ λαὸς αὐτοῦ προτεύχεται καὶ ἐλεῇ. Ἦτο εὐπειθὴς τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ.

57. Ἔτι δὲ μνημονεύει ἡ Βίβλος καὶ τοῦ Ἰδρί¹. Οὗτος ἦτο φιλάληθης καὶ προφήτης.

58. Ὑψώσαμεν αὐτὸν εἰς θέσιν ἐξαίρετον.

59. Ἰδοὺ ἐκεῖνοι οὓς ὁ Θεὸς ἐνέπλησεν εὐεργετημάτων. Εἶναι οἱ προφῆται ἀπόγονοι τοῦ Ἀδὰμ, εἶναι ἐκεῖνοι οὓς κατευθύνωμεν μετὰ τοῦ Νῶε, εἶναι οἱ ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσμαήλ, καὶ εἶναι ἐκεῖνοι οὓς κατηυθύνωμεν καὶ ἐξελέξαμεν. Ὅτε δὲ ἀπηγγέλλοντο αὐτοῖς τὰ ῥήματα τοῦ οἰκτίρμονος, ἔκυπτον καὶ ἐθρήνουν.

60. Ἄλλαι γεγεαὶ ἐπῆλθον, λησμονήσασαι τὴν προσευχὴν καὶ ἀκολουθήσασαι τὰς ἐπιθυμίας των. Οἱ τοιοῦτοι μόνον τὸ κακὸν θὰ συναντήσωσιν.

61. Ἄλλ' οἱ μετανόησαντες, οἱ πιστεύοντες καὶ πράττοντες τὸ ἀγαθόν, θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὸν Παράδεισον καὶ δὲν θὰ ἀδικηθῶσι κατ' ἐλάχιστον.

62. Θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τοὺς κήπους τῆς Ἑδέμ, οὓς ὁ οἰκτίρμων ὑπεσχέθη τοῖς δούλοις αὐτοῦ, ἐκπληρῶν οὕτω τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ.

63. Δὲν θ' ἀκούσωσι ματαιολογίας ἢ μόνον τὴν λέξιν *Σελάμουν*, τρεφόμενοι προΐξιν καὶ ἐσπέραν.

64. Τοιοῦτοὶ εἰσὶν οἱ κῆποι οὓς θὰ δώσωμεν εἰς κληρονομίαν πρὸς τοὺς φοβουμένους ἡμᾶς.

65. Δὲν καταβαίνομεν ἐξ οὐρανοῦ ἢ κατὰ διατχγὴν τοῦ Κυρίου². Αὐτῷ ἀνήκουσιν ὅσα εὐρίσκονται ἐνώπιον ἡμῶν, ὅσα ὅπισθεν ἡμῶν καὶ ὅσα μεταξὺ ἡμῶν. Ὁ Κύριός σου δὲν σὲ λησμονεῖ.

66. Οὗτός ἐστιν ὁ Κύριος τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ἀναμέσων αὐτῶν. Λάτρευε αὐτὸν καὶ ἔμμενε εἰς τὴν λατρείαν αὐτοῦ. Μὴ ὁμολόγει ἕτερον ὑπὸ τοιοῦτον ὄνομα.

67. Ὁ δὲ ἄνθρωπος λέγει· «ἀφοῦ ἀποθάνω, θὰ ἐξέλθω τοῦ τάφου ζῶν ;»

68. Δὲν σκέπτεται ὁ ἄνθρωπος ὅτι ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐπλάσα αὐτόν;

69. Ὁμνῶ εἰς τὸν Κύριόν σου ὅτι θὰ ἐνώσω πάντα ἄνθρώπους

¹ Οὗτος εἶναι ὁ προφήτης Ἐνώχ. Τὸ 58 ἐδάφιον τοῦ παρόντος Κεφαλαίου ὑπαινίσσεται τὴν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάληψιν αὐτοῦ, ὡς αναγινώσκεται ἐν τῇ Γενέσει.

² Ὑποτίθεται ὅτι ὁ Ἀρχαγγελὸς Γαβριὴλ ἀποκρίνεται πρὸς τὸν Μωάμεθ, ὅστις παρεπονέτο διὰ τὰ μακάδια διαστήματα τῶν ἀποκαλύψεων.

καὶ δαίμονας, ἔπειτα θὰ θέσω αὐτοὺς γονυκλιτεῖς κύκλῳ τῆς Γεέννης.
70. Ἀκολουθῶς θὰ διαχωρίσω τοὺς μᾶλλον ἀποστατήσαντας κατὰ τοῦ οἰκτίρμονος.

71. Γινώσκω κάλλιον παντὸς ἄλλου τίνας πρέπει νὰ κατακαύσω.

72. Οὐδεὶς ὑμῶν θὰ μείνῃ χωρὶς νὰ καταστραφῇ. Τοιαύτη ἡ παρὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ σου ὁρισθεῖσα καὶ καθιερωθεῖσα βουλή.

73. Εἴτα θὰ σώσω τοὺς φοβουμένους, ἐγκαταλείπων γονυκλιτεῖς τοὺς φαύλους.

74. Ὅταν διδάσκωσι τὰ σαφῆ ῥήματα ἡμῶν πρὸς τοὺς ἀπίστους, οὗτοι λέγουσι πρὸς τοὺς πιστοὺς· «Ὅλα τῶν μερίδων μας κατέχει ἡνωτέραν θέσιν; ὅλα σχηματίζει ὠραιότεραν ὁμήγυριν;»

75. «ὦ! πόσας γενεὰς δὲν ἐξηφανίσαμεν! γενεὰς ὑπερβαλλούσας αὐτοὺς ἐπὶ πλούτῳ καὶ γενναιότητι.

76. Εἰπέ αὐτοῖς· οἱ ἐν πλάνῃ εὐρισκόμενοι θὰ ζήσωσι,

77. Μέχρις οὐ ἴδωσιν ἰδίους ὄμματα, ἐὰν ἡ τιμωρία δι' ἧς ἡπαιλῶντο ἦτο ἡ τῆς παρουσίας ζωῆς, ἢ ἡ τῆς ὥρας¹. Θὰ μάθωσι τότε τίς θὰ καταλάβῃ τὸ χεῖριστον μέρος, καὶ τίς θὰ τύχῃ ἐλαχίστης ἀρωγῆς.

78. Καὶ θὰ προσθήσῃ ὁ Θεὸς ἐν τῇ εὐθύτητι αὐτοῦ τοὺς ἐν ὁδῷ σωτηρίας κατευθυνομένους.

79. Τὰ μένοντα ἀγαθὰ καὶ τὰ καλὰ ἔργα θεωροῦνται ἠνωτέρας ἀξίης παρὰ τῇ Κυρίῳ σου, ἔξουσι δὲ καλλίτερον τέλος.

80. Εἶδες τὸν ἀπιστοῦντα εἰς τὰ σημεῖα ἡμῶν, ὅστις ἔλεγε· «θὰ ἔχω πλούτη καὶ τέκνα;»

81. Γινώσκει οὗτος τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια, ἢ συνῆψε συνθήκην μετὰ τοῦ Θεοῦ, δι' ὃ,τι λέγει;

82. Βεβαίως θὰ ἀναγράψωμεν τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐπαυξάνοντες τὴν ποινὴν αὐτοῦ.

83. Θὰ κληρονομήσωμεν ὅλα τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ, καὶ οὗτος πάγγυμος θὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον ἡμῶν.

84. Ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ, προσέλαβον καὶ ἄλλας θεότητας ὡς ὑποστήριγμα.

85. Αἱ θεότητες αὗται θὰ φανῶσιν ἀγνώμονες πρὸς τὴν ἀποδοθεῖσαν αὐταῖς λατρείαν, καὶ θὰ ὦσι κατ' αὐτῶν.

86. Δὲν βλέπεις ὅτι πέμπομεν εἰς τοὺς ἀπίστους πειρασμοὺς, ἵνα παροτρύνωσιν αὐτοὺς εἰς τὸ κακόν;

87. Μὴ προσπάθει λοιπὸν ὥστε νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ τιμωρία αὐτῶν· ἡμεῖς καταλογίζομεν τὰς ἡμέρας αὐτῶν.

¹ Ἡ τιμωρία τῆς ὥρας εἶναι ἡ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.

88. Καθ' ἣν ἡμέραν συναθροίσωμεν ἐνώπιον τοῦ οἰκτίρμονος τοὺς εὐσεβεῖς, μεθ' ὧν τῶν ἀγαθῶν τῆς τιμῆς,

89. Καθ' ἣν ἡμέραν κατακρημνίσωμεν τοὺς ἐνόχους εἰς τὴν Πέενναν,

90. Οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ πρεσβεύσῃ ὑπὲρ αὐτῶν, πλὴν τῶν συνθηκολογησάντων μετὰ τοῦ οἰκτίρμονος.

91. Λέγουσιν· «ὁ οἰκτίρμων ἔχει υἱόν.» Ἀσεβοῦσι!

92. Μικροῦ δεῖν καὶ οἱ οὐρανοὶ διαρρήγνυνται ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἡ γῆ ἠνεώγετο, καὶ τὰ ὄρη κατέπιπτον,

93. Καθότι ἀποδίδουσιν υἱόν εἰς τὸν οἰκτίρμονα. Οὗτος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ υἱόν.

94. Πᾶς ὁ εὐρισκόμενος ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ εἶναι δοῦλος τοῦ οἰκτίρμονος. Οὗτος κατελόγισε καὶ ἡρίβησε τὰ πάντα.

95. Καὶ πάντες θὰ ἐμφανισθῶσι μόνοι τῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

96. Καὶ τοὺς πιστεύσαντας καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξαντας θὰ ἐμπλήσῃ ἔρωτος οἰκτιρμοῦ.

97. Ἐποιήσαμεν εὐκατάληπτον τὸ Κοράνιον, δώσαντες αὐτὸ εἰς τὴν σὴν γλῶσσαν, ἵνα δι' αὐτοῦ εὐαγγελίσῃς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ διδάξῃς τοὺς συζητούντας.

98. Ὅπόσας γενεὰς ἐξηφανίσσαμεν! Δύνασαι νὰ εὕρῃς ἓνα μόνον ἄνθρωπον ὅστις ν' ἀπέμεινεν; Ἦκουσάς ποτέ τινα ἐξ αὐτῶν νὰ προσφέρῃ τὴν ἐλκρίστην μεμψιμοιρίαν;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'

T. X.

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 135.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Τὰ, Χέ. Δὲν σοὶ κατεπέμψαμεν τὸ Κοράνιον ἵνα καταστῇ παραίτιον δυστυχίας,

2. Ἀλλ' ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς κανὼν, διδάσκων πάντα φοβούμενον τὸν Κύριον.

3. Τοῦτο κατεπέμφθη παρὰ τοῦ Ὑψίστου, τοῦ ποιήσαντος τὴν γῆν καὶ τοὺς οὐρανοὺς,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

4. Τοῦ ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ καθημένου οἰκτίρμονος.
5. Αὐτῷ ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἄνω καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ κάτω, τὰ ἀναμέσον αὐτῶν καὶ τὰ ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν γῆν χώραις.
6. Ἀπαγγέλλεις μεγαλοφώνως τὰς προσευχάς σου; μάθε ὅτι εἶναι περιττὸν τὸ τοιοῦτον. Ὁ Κύριός σου γινώσκει καὶ τὰ ἐνδόμυχα τῆς καρδίας σου.
7. Οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ· οὗτος φέρει τὰ ὠραιότερα ἐπιθέτα ¹.
8. Ἦκουσάς ποτε τὴν ἱστορίαν τοῦ Μωϋσέως;
9. Ὅτε εἶδε πυράν τινα, εἶπε πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ· παραμείνατε ἐνταῦθα, διότι διακρίνω πυράν.
10. Ἰσως δυνηθῶ νὰ φέρω ὑμῖν δαυλὸν, ἢ, βοηθούμενος ἐκ τῆς φλογὸς ἐκείνης, κατευθυνθῶ.
11. Πλησιάσας πρὸς αὐτήν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν· «Μωϋσῆ!
12. Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, λῦσον τὰ ὑποπόδια τῶν ποδῶν σου, διότι εὕρισκεσαι ἐπὶ τῆς ἁγίας καὶ λαδὸς τῆς Τοῦας.
13. Ἐγὼ σέ ἐξελέξα. Ἀκουσον μετὰ προσοχῆς τί θὰ σοὶ ἀποκαλυφθῇ.
14. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐμοῦ, ἐμέ λάτρευε καὶ οὐδένα ἕτερον. Μὴ ἀπειθῇς τὰς προσευχάς σου, ἢ μόνον πρὸς ἐμέ,
15. Καθότι ἐλεύσεται ἡ ὥρα, (μικροῦ δεῖν, καὶ σοὶ ἀπεκάλυπτον αὐτήν),
16. Καθ' ἣν ἐκάστη ψυχὴ θὰ ἀνταμειφθῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς.
17. Ὁ μὴ πιστεύων καὶ ἀκολουθῶν τὰ πάθη του ἅς μὴ σὲ ἀποσπάσῃ τῆς ἀληθείας, διότι θὰ ἀπολεσθῇς.
18. Μωϋσῆ, τί κρατεῖς εἰς τὴν δεξιάν σου;»
- 19.—Τὴν ῥάβδον μου, ἀπεκρίθη οὗτος, ἐφ' ἧς στηρίζομαι καὶ δι' ἧς πλησιάζω τοὺς κλάδους τῶν δένδρων εἰς τὰ ποίμνιά μου καὶ ἦτις μοὶ χρησιμεύει καὶ εἰς ἑτέρας ἀνάγκας.
20. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεός.—Μωϋσῆ, ῥίψον αὐτήν.
21. Καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔρριψεν αὐτήν, καὶ πάραυτα μετεβλήθη εἰς ὄφιν, ὅστις ἤρχισε νὰ ἔρπη.
22. Ὁ δὲ Θεός εἶπε.—Λάβε αὐτὸν καὶ μὴ φοβοῦ, θὰ τὸν φέρω εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατὰστασιν,
23. Καὶ ὡς τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον σου, αὕτη θὰ ἐξέλθῃ κατὰλευκος, ἄνευ οὐδενὸς πόνου· θὰ χρησιμεύσῃ δὲ τοῦτο ὡς δεύτερον σημεῖον.
24. Κατόπιν θὰ ἴδῃς καὶ μεγαλείτερα θαύματα.
25. Πορεύθητι πρὸς τὸν Φαραῶ· οὗτος ἀσεβής ἐστι.

¹ Ἦτοι ὁ Ὑψιστος, ὁ Μέγας, ὁ Ἀγαθός, ὁ Οἰκτίρμων, ὁ Ἐλεήμων, κτλ.

- 26.—Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς, ἀνοιξον τὸ στήθος μου¹.
 27. Διευκόλυνον τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ἐντολήν,
 28. Καὶ λύσον τὸν δεσμόν τῆς γλώσσης μου²,
 29. Ὅπως οὗτος ἐννοήσῃ τοὺς λόγους μου.
 30. Δός μοι σύμβουλον ἕνα ἐκ τοῦ οἴκου μου,
 31. Τὸν ἀδελφόν μου Ἀαρών.
 32. Ἐνίσχυσόν με δι' αὐτοῦ,
 33. Καὶ ποιήσων αὐτὸν συμμέτοχον τοῦ ἔργου,
 34. Ἵνα ὑμνολογῶμεν τὴν δόξαν σου καὶ μνημονεύωμεν διαρκῶς τὸ ὄνομά σου,
 35. Καθότι καὶ σὺ ἐφορᾷς ἐφ' ἡμῶν.
 36. Ὁ δὲ Θεὸς εἶπε.—Σοὶ παραχωρῶ πᾶν ὅ,τι παρ' ἐμοῦ ἤτησας.
 37. Καὶ ἄλλοτε προσεφέρθη πρὸς σέ εὐμενῶς.
 38. Ὅτε ἡ μήτηρ σου ἤκουσε παρ' ἐμοῦ τοὺς ἐξῆς λόγους·
 39. «Θεὸς τὸ βρέφος ἐντὸς κιβωτίου καὶ ῥῖψον αὐτὸ εἰς τὸν ποταμόν, μέλλοντα νὰ φέρῃ αὐτὸ πρὸς τὴν παραλίαν. Ὁ ἐχθρὸς ἀμφοτέρων ἡμῶν θὰ λάβῃ τοῦτο.» Ἐγὼ τῷ ἐνέπνευσα, ὦ Μωϋσῆ, τὸ πρὸς σέ φίλτρον αὐτοῦ,
 40. Καὶ ἠθέλησα ν' ἀνατραφῇς ὑπὸ τὰ βλέμματά μου.
 41. Ἡμέραν τινὰ πορευθεῖσα ἡ ἀδελφή σου, εἶπε· θέλετε νὰ σᾶς προμηθεύσω τροφὸν τινα διὰ τὸ βρέφος; Τότε σὲ ἀπεδώκαμεν εἰς τὴν μητέρα σου, ἵνα δροσισθῇ ὁ ὀφθαλμὸς τῆς³ καὶ καταπραῦνθῇ ἡ θλίψις τῆς. Ἀκολουθῶς, φονεύσας ἄνθρωπόν τινα, ὑπ' ἐμοῦ ἐσώθης ἐκ τοῦ θανάτου, ἀφοῦ ἐδοκιμάσθης ποικιλοτρόπως.
 42. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη συνώκησας μετὰ τῶν Μαδιαμιτῶν, ἔπειτα ὠδηγήθης ἐνταῦθα συνεπείᾳ διαταγῆς.
 43. Ἐγὼ σέ ἔπλασα δι' ἐμὲ αὐτόν.
 44. Πορεύθητι ἥδη μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου συνοδευόμενοι ὑπὸ σημείων μου, καὶ μὴ μέλησμονεῖτε
 45. Πορεύθητε πρὸς τὸν ἀσεβῆ Φαραώ,
 46. Ὁμιλήσατε αὐτῷ μετ' εὐπροσηγορίας, ἵσως βελτιωθῇ ἡ πτοηθῇ.
 47. Οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν.—Κύριε ἡμῶν, φοβούμεθα μήπως μεταχειρισθῇ ἡμᾶς σκληρῶς καὶ πράξῃ ἀνομίαν τινα.
 48.—Μὴ φοβεῖσθε, διότι μεθ' ὑμῶν εἰμὶ ἀκούων καὶ βλέπων.
 49. Πορεύθητε καὶ εἶπατε αὐτῷ· ἐσμέν ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου σου, ἀπόδος δὲ ἡμῖν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, χωρὶς νὰ καταδυναστεύης αὐτούς.

¹ Ἀντὶ νὰ εἴπῃ, «καταπραῦνον τὴν θλίψιν μου.»

² Ἐκ τῆς Γραφῆς γινώσκουμεν ὅτι ὁ Μωϋσῆς ἦτο τραυλός.

³ Τουτέστι πρὸς παρηγορίαν τῆς.

Ἐρχόμεθα πρὸς σέ μετὰ σημείων παρὰ τοῦ Κυρίου σου. Εἰρήνη τῷ πε-
ρευομένῳ ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

50. Ἀπεκαλύφθη ἡμῖν, ὅτι θέλει τιμωρηθῇ σκληρῶς ὅστις ἤθελε
μεταχειρισθῇ ἡμᾶς ὡς ἀπατεῶνας ἢ ἤθελεν ἀδιαφορήσει.

51. — Πλὴν τίς ἐστιν ὁ Κύριος ὑμῶν; ἠρώτησεν ὁ Φαραώ.

52. — Ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ συμπαντος κόσμου, ὁ
καθοδηγῶν ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

53. — Τί οὖν ἐφρόνουν αἱ προγενέστεραι γενεαί;

54. — Ὁ Κύριος ἡμῶν γινώσκει τοῦτο, ὅπερ εἶναι γεγραμμένον εἰς
τὴν Βίβλον. Ὁ Κύριος ἡμῶν οὐδέποτε σφάλλει καὶ οὐδέποτε λησμονεῖ.

55. Αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν διὰ κοιτίδα, χαράξας ὁδοὺς δι' ὑ-
μᾶς. Καταπέμπει ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ διὰ τοῦ ὕδατος τούτου ἀναβλα-
στάνουσι τὰ γένη τῶν διαφόρων φυτῶν.

56. Τρώγετε καὶ ποιμαίνετε ἐξ αὐτῶν τὰ ποιμνία σας. Εἰς ταῦτα
πάντα ὑπάρχουσι σημεῖα ἐναργῆ διὰ τοὺς νουνεχεῖς.

57. Ἐκ τῆς γῆς ἐπλάσαμεν ὑμᾶς καὶ εἰς τὴν γῆν ἀπελεύσεσθε, καὶ
πάλιν ἀναγεννηθήσεσθε.

58. Ἐπαρουσιάσαμεν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα θαύματα, ἀλλ' οὗτος διέ-
ψευσεν αὐτά, ἀρνηθεὶς νὰ πιστεύσῃ.

59. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραώ — ὦ Μωϋσῆ! μήπως ἦλθες ἵνα μᾶς ἐκδιώ-
ξῃς τῆς χώρας ἡμῶν διὰ τῆς γοητείας σου;

60. Ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ ἐπιτελέσωμεν παρόμοια θαύματα. Ὅρισατε
τὴν ἡμέραν, δὲν θὰ λειψώμεν ἵνα παρευρεθώμεν, καὶ σὺ ἐπίσης μὴ λεί-
ψῃς. Τὰ πάντα θέλουσιν ἐπιτελεσθῇ ὁμοίως.

61. Ὁ δὲ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη — ὡς ὀρισθῇ ὡς τοιαύτη ἡμέρα, ἡμέρα
πανηγύρεως, οἱ δὲ λαοὶ ὡς συναθροισθῶσιν ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ.

62. Ὁ Φαραώ ἀποσυρθεὶς, ἠτοίμαξε τὰ τεχνάσματα αὐτοῦ, καὶ ἔπα-
νῆλθε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.

63. Τότε εἶπεν ὁ Μωϋσῆς — οὐαὶ ὑμῖν! προσέξατε μὴ ἐφεύρητε
ψεύδη κατὰ τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ,

64. Καθότι θὰ τιμωρήσῃ ὑμᾶς. Οἱ ἐφευρίσκοντες ψεῦδη ἀπόλλυνται.

65. Οἱ δὲ μάγοι συμβούλιον ἐποίησαν μεταξύ των μυστικῶς,

66. Καὶ εἶπον· οἱ δύο οὗτοι μάγοι εἰσὶ, ζητούντες ὅπως ἐξώσωσιν
ἡμᾶς τῆς ἡμετέρας χώρας καὶ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν τοὺς κυριωτέρους ἄρ-
χηγούς ἡμῶν.

67. — Ἐνώσατε, εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, τὰ ἡμέτερα τεχνάσματα, καὶ
ἔπειτα τέθητε ἐν τάξει. Εὐδαίμων ὅστις σήμερον φανῇ ὑπέρτερος τοῦ
ἄλλου.

68. Οὗτοι δὲ εἶπον πρὸς τὸν Μωϋσῆν — Θὰ ρίψῃς σὺ πρῶτος τὴν
ῥάβδον σου, ἢ ἡμεῖς;

69. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη — Ῥίψατε ὑμεῖς πρῶτοι. Καὶ ἰδοὺ αἴφνης τὰ

σχοινία καὶ αἱ ῥάβδοι αὐτῶν τῷ ἐφάνησαν ὅτι ἔτρεχον διὰ τῆς γοητείας αὐτῶν.

70. Ὁ Μωϋσῆς ἐταράχθη σφόδρα.

71. Ἡμεῖς δὲ τῷ εἵπομεν μὴ φοβοῦ, σὺ εἶ ὁ ἰσχυρότερος.

72. Ῥῖφον τὴν ἐν τῇ δεξιᾷ σου ῥάβδον, καὶ αὕτη θὰ καταπῇ ὅ,τι κατεσκεύασαν, ὅπερ εἶναι ἀποτέλεσμα μαγείας. Οἱ γόητες οὐδέποτε θὰ ὑδαίμονήσωσι.

73. Τότε οἱ μάγοι κλίναντες εἶπον·—Πιστεύομεν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ Ἀαρὼν καὶ Μωϋσέως.

74. Ὁ δὲ Φαραὼ εἶπεν αὐτοῖς·—Ἐπιστεύσατε πρὶν ἢ ἐπιτρέψω ὑμῖν τοῦτο; Βεβαίως οὗτός ἐστιν ἀρχηγὸς ὑμῶν, ὅστις σὰς ἐδίδαξε τὴν μαγείαν. Θὰ ἀποκόψω ἐναλλάξ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σας, καὶ θὰ σὰς κρεμάσω ἐπὶ τῶν κλάδων τῶν φοινικοδένδρων. Θὰ διδάξω δ' ὑμᾶς τίς ἐξ ἡμῶν εἶναι φρικωδέστερος καὶ σταθερώτερος εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ, ἐγὼ ἢ ὁ Θεός.

75. Οἱ μάγοι ἀπεκρίθησαν·—Δὲν θὰ σὲ θέσωμεν ἄνωθεν τῶν προφανῶν σημείων, οὔτε ἄνωθεν τοῦ πλάστου ἡμῶν. Ἐκτέλεσον ὅ,τι ἀπεφάσισας· σὺ, μόνον τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δύνασαι νὰ διαθέσῃς. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν, ὅστις θέλει μᾶς συγχωρήσει διὰ τὰς γοητείας ἃς ἠναγκάσθημεν νὰ πράξωμεν. Ὁ Κύριος εἶναι ἰσχυρότερος καὶ στερεώτερος σοῦ.

76. Ὁ παριστάμενος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, φέρων τὰς ἀνομίας αὐτοῦ, θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, δὲν θὰ ἀποθάνῃ ἐντὸς αὐτοῦ, οὔτε θὰ ἐπιζήσῃ.

77. Ὅσοι ὅμως ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔχοντες τὴν πίστιν καὶ τὰ ἀληθῆ ἔργα, θὰ καθέξωσι διακεκριμένην θέσιν.

78. Θὰ κατοικήσωσιν ἐν τοῖς κήποις Ἑδέμ, ἐν οἷς θὰ ῥέωσι ποταμοὶ διαυγῶν ὑδάτων καὶ θὰ μείνωσιν αἰωνίως ἐν αὐτοῖς. Αὕτη ἐστὶν ἡ τῶν δικαίων ἀμοιβή.

79. Ἀπεκαλύψαμεν τῷ Μωϋσεῖ τοὺς ἐξῆς λόγους· «Ὁδῆγησον νῦν κτωρ τοὺς δούλους μου, καὶ ἄνοιξον αὐτοῖς δίοδον στερεὰν ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης.

80. Μὴ φοβοῦ, καὶ μὴ ὑπόπτεις ὅτι θὰ σὲ καταφθάσωσιν.»

81. Ὁ Φαραὼ τοὺς ἠκολούθησε μετὰ τῆς στρατιᾶς του, καὶ τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης κατέπνιξαν αὐτόν. Ὁ Φαραὼ ἀπώλεσε τὸν λαόν του, μὴ καθοδηγήσας αὐτόν ἐν ὁδῷ σωτηρίας.

82. Ὡ υἱοὶ Ἰσραὴλ! ἐσώσαμεν ὑμᾶς ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ὑμῶν, προσδιόρισαντες ὑμῖν τὴν δεξιὰν πλευράν τοῦ Σινᾶ. Καταπέμψαμεν ὑμῖν ἄνωθεν μάννα καὶ ὄρτυγας.

83. Εὐφράνθητε ἐκ τῶν ἡδίστων τροφῶν ἃς διδομεν ὑμῖν, ἀποφύγοντες τὰς ἀπηγορευμένας, φοβούμενοι τὴν ὀργὴν ἡμῶν, καθότι ὁ ὑποπεσὼν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ ἀπολεισθήσεται.

84. Ἐγὼ εἰμι ἐπιεικὴς πρὸς τὸν μετανοοῦντα, πρὸς τὸν πιστεύοντα, πρὸς τὸν ἀγαθοεργοῦντα καὶ πορευόμενον εἰς ὁδὸν σωτηρίας.

85. Καὶ εἶπε τῷ Μωϋσεῖ, — τίς ὁ πείσας σε νὰ ἐγκαταλείπῃς τόσω ταχέως τὸν λαόν σου;

86. — Ὁ λαός μου προὐχάρει πρὸς ἐμὲ, ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς, καὶ ἐγὼ ἔσπευδον νὰ ἔλθω πρὸς σέ ἵνα σ' εὐχαριστήσω.

87. — Ἐδοκίμασα ἤδη, ὦ Μωϋσῆ, τὸν λαόν σου. Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν σου, ὁ Σαμαρίτης ἀπώλεσεν αὐτόν¹.

88. Ὁ Μωϋσῆς ἐπανῆλθεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λαοῦ του κατηφῆς καὶ παρωργισμένος,

89. Εἰπὼν, — ὦ λαέ! δὲν ἔδωκεν ὑμῖν ὁ Κύριος λαμπράν ἐπαγγελίαν; φρονεῖτε ὅτι ἡ συνθήκη ἣ διαρκέσῃ ἔτι ἐπὶ πολὺ, ἢ θέλετε νὰ ἐπισύρῃτε τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ; Διὰ τοῦτο ἴσως παρέβητε τὰς πρὸς ἐμὲ ὑποσχέσεις σας;

90. — Ἡμεῖς αὐθορμήτως δὲν παρέβημεν τὰς ὑποσχέσεις ἡμῶν, ἀλλὰ διαταχθέντες ἐφέραμεν πολλὰ φορτία ἐκ τῶν ἡμετέρων κοσμημάτων, ἅτινα, ἀφοῦ ἐτοποθετήσαμεν ὑμοῦ, ἔρριψεν ὁ Σαμαρίτης εἰς τὸ πῦρ, σχηματίσας ἐξ αὐτῶν, διὰ τὸν λαόν, μόσχον μυκώμενον εἰπὼν ἡμῖν «Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ Θεὸς τοῦ Μωϋσέως, ὅστις ἐλησμόνησεν αὐτόν. »

91. Δὲν παρετήρησαν ὅμως ὅτι ὁ μόσχος οὗτος δὲν ἠδύνατο νὰ λαλήσῃ, οὔτε νὰ ὤφελῃσῃ, οὔτε νὰ βλάψῃ αὐτούς.

92. Ὁ δὲ Ἀαρὼν εἶπεν — ὦ λαέ! ὁ μόσχος οὗτος χρησιμεύει πρὸς δοκιμασίαν ὑμῶν. Ὁ Κύριος εἶναι οἰκτίρμων. Ἀκολουθεῖτέ με καὶ ὑπακούετε εἰς τὰς διαταγὰς μου.

93. — Ἡμεῖς δὲν θὰ παύσωμεν λατρεύοντες αὐτόν, ἀπεκρίθησαν οὗτοι, μέχρις οὐ ἐπανεέλθῃ ὁ Μωϋσῆς.

94. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπε πρὸς τὸν Ἀαρών, — Τίς σ' ἐμπόδισε νὰ με ἀκολουθήσῃς, ἀφοῦ εἶδες αὐτοὺς κλίνοντας εἰς τὴν ἀπώλειαν; Ἡθέλησας νὰ ἀπειθήσῃς κατ' ἐμοῦ;

95. — Ὁ ὁμομήτριε ἀδελφέ μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἀαρών, μὴ μὲ σύρῃς ἐκ τοῦ πώγωνος καὶ ἐκ τῆς κόμης, ἐφοβήθην μήπως ὑποθέσῃς ὅτι ἔσπειρα ζιζάνια μεταξὺ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ὅτι δὲν ἠκολούθησα τὰς ἐντολάς σου.

96. — Σὺ δὲ, Σαμαρίτα, ἠρώτησεν αὐτόν ὁ Μωϋσῆς, τί ἐφρόνεις; — Εἶδον ὅτι οὗτοι δὲν ἔβλεπον, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος. Ἐλαβον ὀλίγον χῶμα, τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ Θεοῦ ἀποστόλου², καὶ ἔρριψα αὐτὸ ἐπὶ τοῦ χυτοῦ μόσχου. Οὕτως ὠδήγησέ με τὸ πνεῦμά μου.

¹ Ἀξιοσημείωτος εἶναι ἡ ἀμάθεια τῶν πεπαιδευμένων Μωαμεθανῶν ὡς πρὸς τὴν Ἐβραϊκὴν ἱστορίαν ἀναφερόντων τοὺς Σαμαρίτας ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ Μωϋσέως.

² Τὸ κατὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ πατηθὲν χῶμα ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ ἐμφυλῇ τὴν ψυχὰν.

97. — "Απελθε! εἶπεν αὐτῷ ὁ Μωϋσῆς, ἡ τιμωρία σου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἔσται ἡ ἐξῆς. Θὰ λέγῃς εἰς ὄντινα συναντήσῃς; «Μή μου ἀ-
πτου!» Ἐκτὸς τούτου, σοὶ ἐπιφυλάσσεται ἀντιπαράστασις τις, ἣν δὲν
θὰ δυνήθῃς ν' ἀποφύγῃς. Στρέψον τὸ βλέμμα πρὸς τὸν θεόν σου, ὃν
προσεκύνῃσας μετὰ τοσούτου σεβασμοῦ. Θὰ πυρπολήσωμεν καὶ θὰ με-
ταβάλλωμεν αὐτὸν εἰς κόνιν, ἣν θὰ ρίψωμεν εἰς τὴν θάλασσαν.

98. Ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι ὁ μόνος Θεός, οὐκ ἔστιν ἕτερος πλὴν αὐτοῦ·
οὗτος ἐν τῇ σοφίᾳ του τὰ πάντα περιβάλλει.

99. Οὕτω σοὶ διηγούμεθα τὰς ἱστορίας τῶν παρελθόντων χρόνων.
Ἐκτὸς τούτου σοὶ ἐδώκαμεν καὶ ἐτέρας νοουθεσίας.

100. Ὅστις παρεκκλίνει θὰ φέρῃ φορτίον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς
κρίσεως.

101. Καὶ θὰ φέρῃ αὐτὸ εἰς αἰεὶ. Οἷον ἀνυπόφορον φορτίον ἔσται ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως!

102. Καθ' ἣν ἡμέραν ἠχήσῃ ἡ σάλπιγξ, θὰ ἐνώσωμεν πάντας τοὺς
ἐνόχους πάσχοντας ἐξ ὀφθαλμίας.

103. Καὶ θὰ λέγωσι μεταξὺ των χαμηλοφώνων· «μόνον δέκα ἡμέ-
ρας διεμείνατε ἐπὶ τῆς γῆς.»

104. Γινώσκωμεν καλῶς τὴν ἀπάντησιν τῶν ἀρχηγῶν των «διεμεί-
νατε μόνον μίαν ἡμέραν.»

105. Θὰ σ' ἐρωτήσωσι περὶ τῶν ὁρέων, εἰπὲ αὐτοῖς· ὁ Θεὸς θέλει
μεταβάλλει αὐτὰ εἰς κόνιν.

106. Θὰ μεταβάλλωμεν αὐτὰ εἰς πεδιάδα, εἰς ἣν δὲν θέλεις ἀνεύρει
οὔτε τὰ σπήλαια, οὔτε τὰς ἀνωφερείας, οὔτε τὰς κατωφερείας.

107. Ἐπειτα πορευόμενοι κατ' εὐθείαν, θ' ἀκολουθήσωσι τὸν προσ-
καλέσαντα αὐτοὺς Ἀγγέλον. Αἱ δὲ κραυγαὶ των ταπεινωθήσονται ἐνώ-
πιον τοῦ οἰκτίρμονος, καὶ δὲν θὰ ἀκούῃς πλέον ἢ τὸν ὑπόκωφον δοῦπον
τῶν βηματικῶν αὐτῶν.

108. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐδεὶς δύναται νὰ πρεσβεύσῃ ὑπὲρ αὐ-
τῶν, πλὴν ἐκείνου εἰς ὃν ὁ Θεὸς ἤθελε δώσει τὴν ἄδειαν νὰ λαλήσῃ.

109. Οὗτος γινώσκει τὰ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ὀπισθεν
αὐτῶν. Οἱ ἄνθρωποι ἀμοιροῦσι τοιαύτης γνώσεως.

110. Τότε θὰ κλίνωσι τὸ μέτωπόν των ἐνώπιον τοῦ Ζῶντος, τοῦ
Ἀναλλοιώτου. Ὁ πλήρης ἀνομιῶν ἀπόλλυται.

111. Ὁ τάχαθὰ πράττων καὶ πιστὸς ὢν, ὅς μὴ φοβῆται τὴν ἀδι-
κίαν, οὔτε τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἀμοιβῆς του.

112. Οὕτω κατεπέμψαμεν ἄνωθεν Ἀραβικὸν Βιβλίον, δισκορπί-
σαντες ἐν αὐτῷ ἀπειλὰς, ἵσως φοβηθῶσι τὸν Κύριον καὶ σκεφθῶσι.

113. Μεγάλυνον τὸν Κύριον, τὸν βασιλέα, τὸν δίκαιον. Μὴ σπεύδῃς
ἐπαναλαμβάνων τὰ ῥήματα τοῦ Κορανίου, ἐφ' ὧν δὲν συμπληρωθῇ ἡ
ἀποκάλυψις. Εἰπὲ μᾶλλον· «Κύριε, ἐπαύξησον τὴν σοφίαν μου!»

114. Συνήψαμεν μετὰ τοῦ Ἀδὰμ συνθήκην, ἣν οὗτος ἐλησμονήσῃ. Δὲν εὖρομεν εἰς αὐτὸν σταθερὰν ἀπόφασιν.

115. Ὅτε δ' εἶπομεν τοῖς Ἀγγέλοις:—κλίνατε ἐνώπιον τοῦ Ἀδὰμ, πάντες ὑπήκουσαν, ἐκτὸς τοῦ Ἑβλῆς, ἀρνηθέντος νὰ πράξῃ τοῦτο. Τότε εἶπομεν τῷ Ἀδὰμ:—οὗτος ἐχθρὸς σοῦ καὶ τῆς γυναικὸς σου ἐστὶ. Προσέχετε μὴ ἐκδιώξῃ ὑμᾶς τοῦ Παραδείσου, καὶ καταστῇτε δυστυχεῖς.

116. Σὺ δὲν θὰ ὑποφέρῃς ἐν αὐτῷ οὔτε ἐκ τῆς πείνης, οὔτε ἐκ τῆς γυμνώσεως.

117. Δὲν θὰ διψήσῃς, οὔτε θὰ ὑποφέρῃς ἐκ τοῦ καύσωνος.

118. Ὁ Σατανᾶς ἐξηπάτησεν αὐτόν. — Ἀδὰμ! εἶπεν αὐτῷ, ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ ὑποδείξω τὸ δένδρον τῆς αἰωνιότητος καὶ τῆς ἀφθάρτου ἐξουσίας.

119. Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὕα ἔφαγον ἐκ τοῦ καρποῦ τοῦ δένδρου ἐκεῖνου, καὶ ἀπεκαλύφθη ἡ γυμνότης αὐτῶν. Τότε ἤρχισαν νὰ συλλέγωσι φύλλα ἐκ τοῦ Παραδείσου ὅπως καλύψωσι τὴν γυμνότητά των. Ὁ Ἀδὰμ παρήκουσε τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ καὶ ἀπωλέσθη.

120. Ἀκολουθῶς ὄκτειρεν αὐτόν ὁ Θεός, καὶ οὗτος μετανοήσας κατηνύθνη παρὰ τοῦ Κυρίου εἰς ὁδὸν εὐθείαν.

121. Εἶπε πρὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ πρὸς τὴν Εὕαν:—ἐξέλθετε πάντες τοῦ Παραδείσου, ἐχθροὶ ἀλλήλων¹. Ἡ διεύθυνσις τῆς ὁδοῦ τῆς σωτηρίας παρ' ἐμοῦ δοθήσεται.

122. Ὁ δὲ ἀκολουθῶν αὐτὴν οὐκ ἀπολεσθήσεται, οὐδὲ δυστυχὴς ἔσται.

123. Ὅστις δὲ ἀπομακρυνθῇ τῶν ἐντολῶν ἡμῶν, θὰ διέλθῃ βίον ἀβίωτον.

124. Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως θὰ παρουσιάσωμεν αὐτὸν τυφλόν.

125. Καὶ λέγοντα: Κύριε, διατὶ μοῦ ἀφῆρεςας τὴν ὄρασιν ἐνῶ πρότερον εἶχον αὐτήν;

126. — Διότι ἤρχοντο ἐπὶ σοῦ τὰ σημεῖα ἡμῶν καὶ σὺ περιεφρόνεις αὐτά. Σήμερον θὰ περιφρονηθῇς καὶ σὺ ἐπίσης.

127. Οὕτω θὰ τιμωρήσωμεν τὸν παρορῶντα καὶ μὴ πιστεύοντα εἰς τὰ σημεῖα τοῦ Κυρίου του. Ἡ τιμωρία τῆς μελλούσης ζωῆς ἔσται φρικτὴ καὶ διαρκής.

128. Οὐκ οἶδασιν οἱ ἄπιστοι πόσας γενεὰς ἐξ αὐτῶν ἐξηφανίσαμεν; Οὗτοι πατοῦσι τὸ ἔδαφος ὅπερ αὐταὶ κατῴκουν. Εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς νονεχεῖς.

129. Ἐὰν δὲν ἐπροφέρετο παρὰ τοῦ Κυρίου σου μὴ λείξῃς πρὸ τῆς

¹ Ἀνθρωποὶ τε καὶ δαίμονες.

τιμωρίας, ἡ ποινὴ ἤθελε καταλάβει αὐτοὺς, ἡ δὲ ὀρισθεῖσα στιγμή ἤθελε καταφθάσει.

130. Ὑπόφερε μεθ' ὑπομονῆς τοὺς λόγους αὐτῶν, καὶ αἶνει τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου σου πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου, πρὸ τῆς δύσεως αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς νυκτός. Αἶνει αὐτὸν κατὰ τὰ ἔσχατα τῆς ἡμέρας, ἵνα φανῇς θεάρεστος.

131. Μὴ ἐποφθαλμία πρὸς τὰ γὰρ ἅτινα πρὸς χαρὰν καὶ δοκιμασίαν τινῶν παραχωροῦμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἡμερὶς ἦν ὁ Κύριός σου σοὶ ὀρίζει εἶναι πολυτιμότερα καὶ διαρκεστέρα.

132. Διάταξον εἰς τὸν οἶκόν σου τὴν προσευχὴν καὶ τέλει αὐτὴν μετ' ἐπιμελείας. Δὲν θὰ αἰτήσωμεν παρὰ σοῦ οὐδεμίαν τροφήν, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοὶ σὲ τρέφομεν. Τὸ εὐάρεστον τέλος ἐπιφυλάσσεται διὰ τὴν εὐσέβειαν.

133. Οὗτοι λέγουσι· διατὶ δὲν ὑποδεικνύεις ἡμῖν θαῦμά τι τοῦ Κυρίου σου; Πλὴν δὲν ἔχουσι προφανῇ ἀπόδειξιν εἰς τὰ ἐμπεριεχόμενα ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν ἀρχαίων;

134. Ἐὰν διὰ τῆς τιμωρίας ἐξεμηθεύομεν αὐτοὺς (πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ Μωάμεθ), θὰ ἔλεγον· « διατὶ δὲν ἐπεμψας ἡμῖν ἀπόστολον; ἠθέλομεν ἀκολουθήσει τὰς ἐντολάς σου, ἀντὶ νὰ ὑποπέσωμεν εἰς καταισχύνην καὶ εἰς ὄνειδος. »

135. Εἰπὲ αὐτοῖς· Ἀναμένομεν τὸ τέλος· ἀναμένετε καὶ ὑμεῖς ἐπίσης, καὶ θὰ μάθητε τίς ὁ πορευόμενος ἐν τῇ ὁδῷ τῆς σωτηρίας καὶ τίς ὁ παρ' ἡμῶν κατευθυνόμενος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ'

ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΑΙ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 112.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἠγγικεν ἡ ὥρα καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι θὰ δώσωσι λόγον, καὶ ἐν τούτοις ἀμεριμνοῦντες ἀπόλλυνται.

¹ Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο ποιεῖται μνηεῖον πολλῶν προφητῶν. Ἡ μωαμεθανικὴ παράδοση ἀναφέρει, ὅτι, ἡμέραν τινὰ ἐρωτηθεὶς ὁ Μωάμεθ πόσοι προφῆται ὑπῆρξαν ἀπὸ Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

2. Οὐδέποτε λαμβάνουσι νοθεσίαν τινὰ παρὰ τοῦ Κυρίου των, χω-
ρίς νὰ μυκτηρίσωσιν αὐτήν, ἀκροώμενοι αὐτῆς μόνον.

3. Χάριν παιδιᾶς. Οἱ κατάρτοι λέγουσι μεταξύ των· μήπως οὗτος
ὑπερτερῇ κατὰ τι ἡμῶν τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων; θὰ παρασταθῇτε ἴσως
εἰς τὰς μαγείας αὐτοῦ; Καὶ ἐν τούτοις βλέπετε τίς εἰμί.

4. Εἰπέ· ὁ Κύριός μου γινώσκει τὰς συνδιαλέξεις τὰς γενομένας ἐν
τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· ἀκούει καὶ γινώσκει τὰ πάντα.

5. Λέγουσιν ἔτι· εἶναι συλλογὴ ἐνυπνίων ἅτινα οὗτος ἐφεῦρεν· εἶναι
ποιητής. Ἄς ὑποδείξῃ ἡμῖν θαυμά τι, ὡς ἐπραξαν οἱ ἀπόστολοι.

6. Οὐδεμία χώρα ἐξ ὧν κατεστρέψαμεν ἐπίστευσεν, οὔτε ποτὲ θὰ
πιστεύσῃ.

7. Πρὸ σοῦ ἀπεστείλαμεν θεοπνεύστους ἄνδρας, εἰς οὓς ἀπεκαλύπτο-
μεν. Ἐρωτήσατε τοὺς ὁπαδοὺς τῶν Γραφῶν ἐὰν δὲν γινώσκητε τοῦτο.

8. Δὲν ἐδώκαμεν αὐτοῖς σῶμα δυνάμενον νὰ διατηρηθῇ ἄνευ τρο-
φῆς. Δὲν ἦσαν ἄθνατοι.

9. Ἐτρήσαμεν τὰς δοθείσας αὐτοῖς ἐπαγγελίας· ἐσώσαμεν δ' αὐ-
τοὺς μεθ' ὧν ἐβουλήθημεν, καταστρέψαντες τοὺς παραβάτας.

10. Ἐπέμψαμεν ὑμῖν Βίβλον ἐμπεριέχουσαν διδαχάς. Λοιπὸν δὲν
θὰ βελτιωθῇτε;

11. Ὅπόσας χώρας ἐνόχους ἀνέσκαψαμεν, ἀντικαταστήσαντες εἰς
αὐτάς ἄλλους λαοὺς!

12. Ὅτε ἠσθάνθησαν τὴν δεινότητα τῆς ἡμετέρας ὀργῆς ἔφυγον ἐκ
τῆς χώρας αὐτῶν.

13. Μὴ φεύγητε, ἐπανέλθητε εἰς τὰς τρυφὰς ὑμῶν, εἰς τοὺς οἶκους
ὑμῶν. Θέλετε ἀνακριθῇ.

14. Τότε ἀπεκρίναντο· οὐαὶ ἡμῖν! ὑπῆρξαμεν ἄσεβαις.

15. Οἱ θρῆνοι αὐτῶν δὲν θὰ παύσωσιν, εἰμὴ ὅταν ἐκτεινωμεν αὐτοὺς
ὡς θερισμένον καὶ ἀπεξηραμένον σῖτον.

16. Δὲν ἐποίησαμεν τὸν οὐρανὸν, τὴν γῆν καὶ τὰ ἀναμέσον αὐτῶν,
παιδιᾶς χάριν.

17. Ἐὰν ἠθέλομεν νὰ διασκεδάσωμεν, ἠδυνάμεθα νὰ εὐρωμεν ἄλ-
λον τρόπον ἀναφυγῆς, ἐὰν ἐπεμένομεν εἰς τοῦτο.

18. Ἀλλ' ὅμως θ' ἀντιτάξωμεν τὴν ἀλήθειαν κατὰ τοῦ ψεύδους, καὶ
αὕτη θὰ ἐξαφανίσῃ αὐτό. Ἰδοὺ τῷ ὄντι ἐξαφανίζεται. Οὐαὶ ὑμῖν! δι'
ὅ,τι ἀποδίδετε τῷ Θεῷ.

19. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ αὐτῷ ἀνῆκουσιν.

κτίσεως κόσμου, ἀπῆλθον ὅτι ὑπῆρξαν ἑκατὸν εἰκοσιτέσσαρες χιλιάδες, ἐξ ὧν ἑξ
μόνο, παρηγγέλησαν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νὰ κηρύξωσιν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γέ-
νος τὰ προσταγμάτα του, καὶ νὰ τῷ δώσωσι νέους νόμους. Οἱ προφῆται οὗτοι εἰσὶν
Ἀδάμ, Νῶε, Ἀβραάμ, Μωϋσῆς, Ἰησοῦς καὶ οὗτος ὁ Μωάμεθ.

οἱ δὲ παρ' αὐτῷ εὐρισκόμενοι¹ δὲν τὸν ἀρνοῦνται, οὔτε ἀπαυδοῦσι λατρεύοντες αὐτόν.

20. Αἰνοῦσιν αὐτὸν νύκτα τε καὶ ἡμέραν καὶ οὐδὲν ἐφευρίσκουσι κατ' αὐτοῦ.

21. Μήπως φρονοῦσιν ὅτι οἱ ἐπίγειοι θεοὶ τῶν δύνανται νῆ ἀναστήσωσι νεκρούς;

22. Ἐὰν ὑπῆρχον ἄλλοι θεοί, ἐκτὸς αὐτοῦ, ἤθελον ἤδη ἀπολεσθῆ. Αἶνος τῷ Θεῷ, Κυρίῳ τοῦ θρόνου. Μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ ὅ,τι ψευδῶς τῷ ἀποδίδουσι!

23. Οὐδένα λόγον ὀφείλει νῆ δώσει διὰ τὰς ἑαυτοῦ πράξεις, ἀλλὰ τοῦναντίον θὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἄλλων λόγον τῶν πράξεών των.

24. Πιστεύουσιν οἱ Ἄγγελοι ἐτέρας θεότητας, πλὴν τοῦ Θεοῦ; Εἰπέ αὐτοῖς· προσαγάγετε τὰς ὑμετέρας ἐνδείξεις. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐντολὴ ἡ δοθεῖσα τοῖς ὀπαδοῖς μου καὶ τοῖς πρὸ αὐτῶν ζήσασιν. Οἱ πλεῖστοι ὅμως οὐκ οἶδασιν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπομακρύνονται τῶν εἰς αὐτοὺς διδόμενων ἐντολῶν.

25. Δὲν ἐπέμψαμεν πρὸ σοῦ ἀπόστολον χωρὶς ν' ἀποκαλύψωμεν αὐτῷ ὅτι, οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν ἐμοῦ. Λοιπὸν πιστεύσατε εἰς ἐμέ.

26. Λέγουσιν ὅτι ὁ οἰκτίρων ἔχει τέκνα. Ἀπαγε τῆς βλασφημίας! Οἱ Ἄγγελοι εἰσὶ δούλοι αὐτοῦ σεβαστοί.

27. Δὲν ἠμιλοῦσι ποτὲ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ ὑπακούουσιν εἰς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ.

28. Οὗτος γινώσκει τὰ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ὡς καὶ τὰ ὅπισθεν αὐτῶν, δὲν πρεσβεύουσι δὲ παρ' αὐτῷ,

29. Εἰμὴ δι' ὅντινα τοῖς ἐπιτραπῇ, καὶ τρέμουσιν ἐκ τοῦ φόβου ἐνώπιον αὐτοῦ.

30. Ὅστις δ' ἐξ αὐτῶν ἤθελεν εἶπει «ἐγὼ εἰμι Θεὸς παρὰ τὸν Θεόν,» ἤθελε λάθῃ τὴν Γέενναν ἀντίποινον. Οὕτως ἀνταμείβομεν τοὺς ἀσεβεῖς.

31. Οἱ ἄπιστοι οὐκ οἶδασιν ὅτι οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ ἦσαν ἐν συμπαγῆς σῶμα, ὅπερ διεχωρίσαμεν ζωογονήσαντες πᾶν ὃν διὰ τοῦ ὕδατος; Δὲν θὰ πιστεύσωσι;

32. Θέσαντες ὄρη ἐπὶ τῆς γῆς, κατεστήσαμεν τὴν κίνησιν αὐτῆς μὴ αἰσθητὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὁρίσαμεν διαστήματα χρησιμεύοντα ὡς ὁδὸς δι' ἧς νῆ δύνανται νῆ κατευθυνθῶσιν.

33. Ἐποίησαμεν τὸν οὐρανὸν θόλον στερεῶς ὠκοδομημένον, καὶ ἐν τούτοις ἀπομακρύνονται τῶν θαυμάτων ἅτινα ἐγκλείει.

34. Οὗτος ἐποίησε τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, τὸν ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην· ἕκαστος ἀστὴρ περιστρέφεται εἰς ἰδίαν σφαῖραν.

¹ Οἱ Ἄγγελοι καὶ οἱ μάκαρες.

35. Εἰς οὐδένα, πρὸ σοῦ, ὥρῳσαμεν τὴν ἀθανασίαν. Ἐὰν ἀποθάνῃς, θὰ πιστεύσωσιν ὅτι εἶσιν ἀθάνατοι;

36. Ἐκάστη ψυχὴ θὰ ὑποστῇ τὸν θάνατον· θὰ δοκιμάσωμεν δὲ ὑμᾶς διὰ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ εἰς ἡμᾶς ἀπελεύσεσθε.

37. Ὅταν οἱ ἄπιστοι σὲ θεωρῶσι, σκώπτουσι λέγοντες μήπως οὗτός ἐστιν ὁ περιφρονητικῶς λαλῶν περὶ τῶν ἡμετέρων θεοτήτων; Δὲν πιστεύουσιν ὅτι λέγεις περὶ τοῦ οἰκτίρμονος.

38. Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἐν σπουδῇ. Θὰ διδάξω ὁμῶς ὑμᾶς τὰ σημεῖά μου, καὶ μὴ ζητήσητε νὰ ἐπισπεύσητε αὐτά.

39. Θὰ ἐρωτήσωσι· πότε θὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἀπειλαί; Ἀπάντησον, ἂν ᾗς εἰλικρινής.

40. Φεῦ! ἐὰν ἐγίνωσκον οἱ ἄπιστοι τὴν στιγμὴν καθ' ἣν δὲν θὰ δυνηθῶσι ν' ἀφαιρέσωσι τὸ πῦρ ἐκ τοῦ προσώπου καὶ τῶν νώτων αὐτῶν, οὐδένα ἔχοντες ἄρωγόν!

41. Ἡ τιμωρία αἰῶνης ἐπερχομένη, θέλει ἐκπλήξῃ αὐτοὺς μὴ δυναμένους ν' ἀποφύγωσιν, οὐδὲ ν' ἀναβάλωσιν αὐτήν.

42. Καὶ ἄλλοι ἀπόστολοι πρὸ σοῦ ἐγλευσθήσαν, ἀλλ' ἡ τιμωρία, ἀντίποινον τοῦ σαρκασμοῦ των, προσέβαλε τοὺς σκώπτας.

43. Εἰπὲ αὐτοῖς· τίς δύναται νὰ προστατεύσῃ ὑμᾶς νύκτα τε καὶ ἡμέραν ἀπὸ τῆς μίστιγος τοῦ οἰκτίρμονος; Οὐχ' ἤττον ἀδιαφοροῦσιν εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Κυρίου αὐτῶν.

44. Μήπως ἔχωσι θεότητας ἱκανὰς νὰ ὑπερασπίσωσιν αὐτοὺς ἐναντίον μου; Οὔτε αὐτοὺς θὰ δυνηθῶσι νὰ προστατεύσωσιν, οὔτε συνδρομὴν τινα παρὰ τῶν θεωρουμένων ὡς ὁμοίων μου· δύνανται νὰ λάβωσι κατ' ἐμοῦ.

45. Ἀλλ' ἠυφράνθησαν οὗτοι καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου, ἐνὼς ἔζων. Μὴ δὲν βλέπωσιν ὅτι ἰργίμεθα εἰ τὴν χώραν τῶν ἀπίστων, περισφίγγοντες τὰ σύνορα αὐτῆς πανταχόθεν; Εἶναι ἔρα ἰσχυρότεροι;

46. Εἰπὲ αὐτοῖς· διδάσκω ὑμῖν ὅτι ἀπεκαλύφθη μοι, ἀλλ' οἱ κωφοὶ δὲν ἀκούουσι τὴν διδασχὴν.

47. Ἐὰν ἐγγίσῃ αὐτοὺς μία μόνη πνοὴ ἐκ τῆς τιμωρίας τοῦ Κυρίου των, θ' ἀνακράξωσιν· οὐαὶ ὑμῖν! ὑπῆρξαμεν ἄσεβεις.

48. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἐν χερσὶ κρατοῦντες τὴν στάθμην τῆς δικαιοσύνης, οὐδεμίαν ψυχὴν θὰ ἀδίκησωμεν καὶ ἂν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πράξεων αὐτῶν ἔχῃ βάρος κόκκου σινάπεως. Τοῦτο ἄρκει ὥπως καταλογίσωμεν αὐτοὺς.

49. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσεῖ καὶ Ἀαρὼν τὴν διάγνωσιν τοῦ φωτός¹ καὶ προκήρυξιν διὰ

¹ Ἐκαστον θεὸν βιβλίον ἐμπεριέχει τὴν διάγνωσιν, τὸ φῶς, τὴν διδασκαλίαν, τὴν

50. Τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον μυστικῶς, καὶ φρίττοντας εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς ὥρας.

51. Αὕτη ἡ Βίβλος εἶναι δῆλωσις εὐλογημένη, ἣν κατεπέμψαμεν ἄνωθεν. Δὲν ἀναγνωρίζετε αὐτήν;

52. Εἵχομεν ἤδη δώσει εἰς τὸν Ἀβραάμ, τὴν κατεύθυνσιν, γινώσκοντες αὐτήν.

53. "Οτε εἶπε πρὸς τὸν πατέρα καὶ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, — τί εἶναι τὰ εἰδῶλα ταῦτα ἅτινα μετὰ τόσου ζήλου λατρεύετε;

54.—Εἶδομεν τοὺς πατέρας ἡμῶν, ἀπεκρίθησαν, λατρεύοντας αὐτά.

55.—Ἡμεῖς τε καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, εἶπεν οὗτος, εὐρίσκεσθε ἐν προφανεῖ πλάνῃ.

56. Οὗτοι δὲ ἠρώτησαν — λέγεις τὴν ἀλήθειαν, ἥ ἐμπαίζεις ἡμᾶς;

57.—Ναὶ ἀπεκρίθη, ὁ Κύριος ὑμῶν εἶναι ὁ δεσπότης τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, οὗς ἐδημιούργησεν· ἐγὼ δὲ ὑμολογῶ τοῦτο.

58. Ὁμνῶ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι θὰ μηχανευθῶ τι κατὰ τῶν ὑμετέρων εἰδώλων, ὅταν ἀναχωρήσητε.

59. Καὶ κατεσύντριψεν αὐτὰ, ἐκτὸς τοῦ μεγαλειτέρου, ἵνα συνεννοηθῶσι μετ' αὐτοῦ.

60. Εἶπον δέ.—'Ο πράξας ταῦτα κατὰ τῶν ὑμετέρων θεοτήτων εἶναι ἀνόσιος.

61. Καὶ εἰπόν τινες — Ἠκούσαμεν νεανίαν, καλούμενον Ἀβραάμ, καλοῦντα κατὰ τῶν ὑμετέρων θεοτήτων.

62. — Ὁδηγήσατε αὐτὸν ἐνταῦθα, εἶπον οἱ ἄλλοι, ἵνα πάντες ὡσι μάρτυρες τῆς τιμωρίας αὐτοῦ.

63. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν — Σὺ, Ἀβραάμ, κατεσύντριψας τὰς θεότητας ἡμῶν;

64. — Ἴδου τὸ μεγαλειότερον τῶν εἰδώλων σας, ἀπήντησεν οὗτος, ἐρωτήσατε αὐτό, ἵνα ἴδῃτε ἐὰν λαλῇ.

65. Καὶ εἶπον μεταξύ των, ἀληθῶς ἄδικοί ἐσμεν.

66. Ἀκολουθῶς ἐπανήλθον εἰς τὰ πρότερα αὐτῶν ἁμαρτήματα καὶ εἶπον εἰς τὸν Ἀβραάμ, — σὺ καλῶς γινώσκεις ὅτι τὰ εἰδῶλα δὲν λαλοῦσι.

67. Ἄρα λατρεύετε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ ὃ,τι δὲν δύναται οὔτε νὰ βλάψῃ, οὔτε νὰ ὠφελήσῃ ὑμᾶς. Αἰσχος ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ ἐκείνον ὃν λατρεύετε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ! Δὲν θὰ ἐννοήσητε τοῦτο;

68. — Πυρπολήσατε αὐτόν! ἀνέκραξαν, καὶ προσέλθετε εἰς βοήθειαν τῶν θεοτήτων ἡμῶν, ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ τιμωρηθῇ οὗτος.

69. — Ἡμεῖς δὲ εἶπομεν — σὺ, ὦ πῦρ! ἔσο ψυχρὸν πρὸς αὐτόν. Εἰρήνη δ' ἐπὶ τοῦ Ἀβραάμ!

διακρινῇ τὸ θεμιτὸν τοῦ ἀθεμίτου, καθοδηγῇ τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπειλῇ αὐτούς.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

70. Καὶ ἐβουλεύθησαν νὰ στήσωσιν αὐτῷ ἔνεδραν, ἀλλ' ἡμεῖς ἐμα-
ταιώσαμεν τὰς ἐπιβουλὰς αὐτῶν.

71. Ἐσώσαμεν δ' αὐτὸν μετὰ τοῦ Λῶτ, μετενεγκόντες αὐτοὺς εἰς
τὴν γῆν, ἧς οἱ κάτοικοι ἦσαν πάντες εὐλογημένοι.

72. Ἐδωρήσαμεν αὐτῷ τὸν Ἰσαάκ, καὶ τὸν Ἰακώβ ὡς ἐκ περισ-
σοῦ, ποιήσαντες αὐτοὺς δικαίους.

73. Κατεστήσαμεν αὐτοὺς ἀρχηγούς, ὅπως καθοδηγήσωσι τοὺς ἀν-
θρώπους καὶ ἐνεπνεύσαμεν αὐτοῖς τὴν ἀγαθοεργίαν, τὴν προσευχὴν καὶ
τὴν ἐλεημοσύνην, οὗτοι δ' ἐλάτρευν ἡμᾶς.

74. Ἐδωρήσαμεν τῷ Λῶτ φρόνησιν καὶ σοφίαν, σώσαντες αὐτὸν
ἐκ χώρας δεδομένης εἰς αἰσχροτήτας. Βεβαίως ἦτο λαὸς ἀνόσιος καὶ
ἀμαρτωλός.

75. Ἐλεήσαμεν αὐτὸν, γινώσκοντες τὴν ἀρετὴν του.

76. Μνήσθητι τοῦ Νῶε ὅτε ἐπεκαλέσθη ἡμᾶς. Τὸν εἰσηκούσαμεν,
σώσαντες αὐτὸν καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐκ τῆς ὀλεθρίας καταστροφῆς.

77. Ἐπροστατεύσαμεν αὐτὸν κατὰ λαοῦ ὅστις διέψευσε τὰ σημεῖα
ἡμῶν, ὡς λαὸς ἀσεβής, καὶ ἐξηνέγκομεν θάνατον κατὰ πάντων τῶν
ἀπίστων.

78. Μνήσθητι τοῦ Δαυὶδ καὶ Σολομῶντος ὅτε ἐξέδωκαν ἀπόφασιν
τινα περὶ ἀγροῦ, ὃν τὸ ποιμνιον οἴκου τινὸς κατέστρεψεν. Εἴμεθα πα-
ρόντες τότε εἰς τὴν ἐκδίκασιν.

79. Ἐδώκαμεν τῷ Σολομῶντι τὴν κατανόησιν τῆς ὑποθέσεως ταύ-
της, καὶ εἰς ἀμφοτέρους σοφίαν καὶ φρόνησιν. Ὑπεχρεώσαμεν τὰ ὄρη
καὶ τὰ πτηνὰ νὰ ψάλλωσι μετὰ τοῦ Δαυὶδ τὴν δοξάν ἡμῶν¹.

80. Ἐδιδάχκεν τῷ Δαυὶδ τὴν κατασκευὴν τῶν θωράκων², ἵνα
προφυλάττῃσθε ἐκ τῆς βιαιότητος ἀλλήλων. Δὲν θὰ εὐγνωμονήτε;

81. Ὑπετάξαμεν τῷ Σολομῶντι τὸν σφοδρὸν ἄνεμον, ἵνα, κατὰ
διαταγὴν αὐτοῦ, πνέῃ εἰς τὴν χώραν ἣν ἡύλογήσαμεν. Ἡμεῖς τῶν
πάντων ἔχομεν γνῶσιν.

82. Ἐκ δὲ τῶν Πνευμάτων ὑπετάξαμεν αὐτῷ ὅσα κατεβυθίζοντο
ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἀλιεύοντα μαργαρίτας καὶ ἐκτελοῦντα ἐπίσης ἄλ-
λας διαταγὰς. Ἡμεῖς αὐτοὶ ἐποπτεύομεν εἰς ταῦτα.

¹ Ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις τοῦ χαρίου τούτου. Ἀμνάδες τινὲς εἶχον προξενήσει βλάβην ἐν
τινι ἀγγῶ οὗτινος ὁ διοικητὴς ἐνήγαγεν ἐνώπιον τοῦ Δαυὶδ τὸν κύριον τοῦ ποιμνίου.
Ὁ Δαυὶδ ἀπεφάνθη ὅπως ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ λάβῃ εἰς ἀποζημίωσιν τὰς ἀμνάδας. Ὁ
δὲ Σολομῶν, ἐνδεκατῆς τότε, ἦτο παρὼν εἰς τὴν ἐκδίκασιν αὐτὴν καὶ ἐγνωμοδότησεν
ὅτι δικαιοτέρον εἶναι νὰ λάβῃ ὁ κύριος τοῦ ἀγροῦ τὸ προτὸν τῶν ἀμνάδων, δηλ. τὸ
μαλλὶν, τὸ γάλα καὶ τὰ ἀρνία, μέχρις ἐξουλήσεως τῆς ζημίας ἣν ὑπέστη. Ὁ Δαυὶδ
ἐπεδοκίμασε τὴν γνώμην τοῦ υἱοῦ του.

² Κατὰ τὴν Μωαμεθανικὴν παράδοσιν, πρῶτος ὑπῆρξεν ὁ Δαυὶδ ὅστις ἐφίερε τοὺς
ἀλυσιδωτοὺς χιτῶνας τῶν στρατιωτῶν, ἀντὶ τῶν σιδηρῶν θωράκων. Λέγουσι μάλιστα ὅτι
ὁ σίδηρος εἰς τὰς χεῖράς του καθίστατο εὐπλαστός ὡς ὁ κηρός.

83. Μνήσθητι ὅτε ἀνέκραξεν ὁ Ἰώβ πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ· «Ἰδοὺ προσεβλήθην ὑπὸ τῆς δυστυχίας, ἀλλὰ σὺ εἶσαι καὶ τῶν μακροθυμῶν μακροθυμότερος.»

84. Τὸν ἠκούσαμεν καὶ τὸν ἠλευθερώσαμεν ἐκ τῆς πιεζούσης αὐτὸν συμφορᾶς καὶ τὸν ἀπεδώσαμεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, προσθέσαντες νεωτέραν εὐεργεσίαν διὰ τῆς ἡμετέρας μακροθυμίας, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς προάγγελμα εἰς τοὺς λατρεύοντας ἡμᾶς.

85. Μνήσθητι τοῦ Ἰσμαὴλ, τοῦ Ἰδρῆς καὶ τοῦ Ζά-έλ-Κέφλ¹. πάντες οὗτοι ἐνεκαρτέrouν μεθ' ὑπομονῆς.

86. Εἰσήξαμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἡμετέραν μακροθυμίαν, καθότι ἦσαν ἐνάρετοι.

87. Καὶ τοῦ Ζά-έλ-Νοῦν², ὅστις ἀνεχώρησεν ἐμπλεῶς περιφρονήσεως καὶ ἐφρόνει ὅτι οὐδεμίαν εἶχομεν ἐπ' αὐτοῦ ἐξουσίαν. Ἀλλ' ἐδέχθη πρὸς ἡμᾶς ἐκ τῶν σπλάγχων τοῦ σκότους³. «οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν σου· δοῦξα σοι Κύριε! ὑπῆρξα ἀσεβής.»

88. Εἰσηκούσαμεν καὶ ἐσώσαμεν αὐτὸν ἐκ τῆς βαρυθυμίας. Οὕτω σώζομεν τοὺς πιστοὺς.

89. Μνήσθητι τοῦ Ζαχαρία, ὅστις ἀνέκραξε πρὸς τὸν Κύριόν του· «Κύριε! μὴ ἐγκαταλείπῃς με μόνον, σὺ εἶ ὁ ἄριστος τῶν κληρονόμων.»

90. Ἐπακούσαντες τὴν δέησίν του, ἐδώρῃσαμεν αὐτῷ τὸν Ὑάχια, καταστήσαντες ἔγκυον τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Ἀμιλλώμενοι δ' εἰς τὰς ἀγχοεργίας, ἐπεκαλοῦντο ἡμᾶς μετὰ φόβου καὶ ἀγαπῆς· ταπεινούμενοι ἐνώπιον ἡμῶν.

91. Εἰς δὲ τὴν ἄσπιλον Παρθένον, ἐνεφυσήσαμεν τὸ πνεῦμα ἡμῶν, καταστήσαντες αὐτὴν καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς σημεῖον τοῦ σύμπαντος κόσμου.

92. Ἀπάσαι αἱ θρησκείαι αὗται ἦσαν μία. Ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ἐμὲ οὖν λατρεύετε.

93. Οἱ ἄνθρωποι ἐσχημάτισαν μεταξύ των αἰρέσεις· πλὴν πάντες πρὸς ἡμᾶς ἐλεύσονται.

94. Οἱ μόχθοι τοῦ πράττοντος τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐμμένοντος ἐν τῇ πίστει, δὲν θὰ παραγκωνισθῶσι. Ἔα δὲ ἔργα αὐτοῦ θὰ καταγράφωμεν.

95. Τὸ ἀνάθεμα θὰ ἐπιπέσῃ κατὰ τῆς χώρας ἣν κατεστρέψαμεν, οἱ δὲ κάκτοιχοι αὐτῆς δὲν θὰ μετανοήσωσιν,

96. Ἐφ' ὅσον ἡ διόδος εἶναι ἠνεωγμένη διὰ τὸν Γῶγ καὶ Μαγῶγ, οἵτινες κατεσπευσμένως θὰ καταβαίνωσιν ἀπὸ τὰ ὄρη.

¹ Ἀδελφὸν εἰς τίνα τῶν γνωστῶν προφητῶν τῆς Γραφῆς ἀναποκρίνεται ὁ Ζά-έλ-Κέφλ. Τινὲς φρονοῦσιν ὅτι εἶναι ὁ Ἠλίας. ἄλλοι δὲ ὁ Ζαχαρίας ἢ ὁ Ἡσαίας. Ζά-έλ-Κέφλ σημαίνει ἄνθρωπον ἐπιμελῆ, ἢ σκληραγωγούμενον.

² Ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο, σημαίνειν κάτοχον τοῦ ἰχθύος, ἀναγνωρίζεται ὁ προφήτης Ἰωνᾶς.

³ Δηλαδὴ ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους.

97. Τότε ἐλεύσεται τὸ πλήρωμα τῆς ἐπαγγελίας, τὰ δὲ βλέμματα τῶν ἀπίστων θὰ προσηλωθῶσι μετ' ἐκπλήξεως. «Οὐαὶ ἡμῖν! θ' ἀνακράξωσιν, οὐκ ἠλπίζαμεν τοῦτο, ἀλλ' ἄσεβεις ὑπῆρξαμεν.»

98.—'Αληθῶς, ὑμεῖς τε καὶ ὅ,τι λατρεύετε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ θέλει καταστῇ βορὰ τῶν φλογῶν τῆς Γεέννης, ἐνθα θέλετε ῥιφθῇ.

99. Ἐὰν ταῦτα ἦσαν θεοὶ, δὲν ἤθελον κατασυντριφθῇ, θὰ διέμενον ἐς αἰεί.

100. Θὰ ὀλολύζωσι, καὶ οὐδὲν θὰ ἀκούωσιν.

101. Εἰς ὅσους ὑπεσχέθημεν ἀμοιβὴν εὐάρεστον, αὐτοὶ θὰ εὐρίσκωνται μακρὰν τῆς φρικώδους ταύτης διαμονῆς,

102. Μὴ ἀκούοντες τὸν ἐλάχιστον θόρυβον, ἀλλ' ἀπολαύοντες εἰς αἰῶνα ὧν ἐφίενται.

103. Δὲν θὰ πτοήσῃ αὐτοὺς ὁ μεγαλειότερος τρόμος, οἱ δὲ Ἄγγελοι θ' ἀπευθύνωσιν αὐτοῖς τοὺς λόγους τούτους· «Ἰδοὺ, αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῆς ἐπαγγελίας.»

104. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ θὰ συμπτύξωμεν τὸν οὐρανὸν, ὡς συμπτύσσει ὁ Σουζήλ τὸ Βιβλὸν¹. Ὅπως δ' ἐκ τοῦ μηδενὸς παρηγάγομεν τὸν κόσμον, οὕτω δυνάμεθα νὰ ἐκμηδενίσωμεν αὐτόν. Ἡ ἐπαγγελία αὕτη ὑποχρεοῖ ἡμᾶς, καὶ ὀφείλομεν τηρῆσαι αὐτήν.

105. Κατεχωρίσαμεν ἐν τῷ Ψαλτηρίῳ (ἀφ' οὗ εἶχομεν ἤδη δώσει τὸν Νόμον εἰς τὸν Μωϋσῆν,) ὅτι οἱ ἐνάρετοι δούλοι ἡμῶν κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

106. Ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ ὑπάρχει πλείστη διδασκαλία διὰ τοὺς λατρεύοντας ἡμᾶς.

107. Σὲ, Μωάμεθ, ἀπεστείλαμεν πρὸς ἔλαιος τοῦ σύμπαντος κόσμου.

108. Εἰπέ αὐτοῖς· ἀπεκαλύφθη μοι ὅτι ὁ Θεὸς ὑμῶν εἶναι ὁ μόνος Θεός. Εἰσθε ὑμεῖς Μουσουλμάνοι;

109. Ἀλλ' ἐὰν στρέψωσι τὰ νῶτα, εἶπε αὐτοῖς· ἐγὼ προεῖπον ὑμῖν τὸ κακόν, οὐκ οἶδα δὲ ἂν ἡ στιγμή τῆς ἀπειλῆς ἤγγικεν.

110. Ὁ Κύριος ἀκούει βεβαίως τὸν μεγαλοφώνως προφερόμενον λόγον, καθὼς καὶ ὃν ἀποκρίπτετε ἀπ' αὐτοῦ.

111. Φρονῶ ὅτι ἡ προθεσμία αὕτη ἴσως ἦναι πρὸς δοκιμασίαν ὑμῶν, ὅπως εὐφρανθῆτε ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, μέχρις ὀρισμένου χρόνου.

112. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριος· «κρίνε μετὰ δικαιοσύνης.» Ὁ δὲ Κύριος ὑμῶν, ὁ οἰκτίρων, θ' ἀποφανθῇ κατὰ τῶν ψευδῶν ὑμῶν καταθέσεων.

¹ Κατὰ τὰς παραδόσεις τῶν Μωαμεθανῶν, δύο Ἄγγελοι ἐποπτεύουσιν ἕκαστον θνητὸν, ἰστάμενοι ὁ μὲν ἐκ δεξιῶν ὁ δὲ ἐξ ἐναντίων αὐτοῦ, καταγράφοντες τὰς πράξεις ἐπὶ τινος δέσμης χάρτου, ἣν συμπτύσσει ὁ εἷς ἐκ τῶν δύο, καλούμενος Σουζήλ, ἅμα ὁ ἄνθρωπος ἀποθνήσκει. Οὗτος καταγράφει δεκάκις ἐκάστην καλὴν πρᾶξιν· ἂν δὲ ὁ θνητὸς ἀμαρτήσῃ, λέγει πρὸς τὸν ἀριστερόθεν Ἄγγελον· λησμονήσαν ἐπὶ ἐπὶ ὥρας νὰ καταγράψῃς τὴν ἁμαρτίαν, ἵσως αὐτὸς μεταμελήθῃς, δεηθῇ καὶ τύχῃ συγχωρήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'

Η ΙΕΡΑ ΑΠΟΔΗΜΙΑ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 78.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὡ ἄνθρωποι! φοβήθητε τὸν Κύριον ὑμῶν, καθότι ὁ σεισμὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἔσται σφοδρὸς.

2. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸ θηλάζον βρέφος θὰ καταπέσῃ ἐκ τῶν χειρῶν τῆς τροφῆς, πᾶσα δὲ γυνὴ ἐγκυὸς θὰ ἐξαμβλώσῃ τὸ ἐαυτῆς ἔμβρυον καὶ οἱ ἄνθρωποι θὰ κεῖνται ὡς οἰνόπληκτοι.—Οὐχί, δὲν θὰ ἦναι οἰνοβαρεῖς, ἀλλ' ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ, οὔσα τρομερὰ, θὰ καταμεθύσῃ αὐτούς.

3. Τινὲς συζητοῦσι περὶ τοῦ Θεοῦ, μὴ ἔχοντες τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις, ἀλλὰ τυφλῶς ἀκολουθοῦντες τοὺς ἀποστάτας δαίμονας.

4. Ἀπεφασίσθη ὅτι, ὁ μετ' αὐτῶν συμμαχήσας θὰ ἀπολεσθῇ καὶ θὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν ποινήν τοῦ πυρός.

5. Ὡ ἄνθρωποι! ἐὰν ἀμφιβάλητε περὶ τῆς ἀναστάσεως, σκέφθητε ὅτι ἐπλάσασμεν ὑμᾶς ἀπὸ χούν, ἐπομένως ἐκ μιᾶς σταγόνης σπέρματος μεταβληθέντος εἰς θρόμβον αἵματος, εἶτα εἰς τεμάχιον κρέατος, ὅπερ εἶναι ὅτε μὲν μεμορφωμένον, ὅτε δὲ ἄμορφον. Ὅπως δ' ἀποδείξωμεν τὴν ἡμετέραν ἰσχύιν σχηματίζομεν ἐν τῇ μήτρᾳ ὅ,τι εὐαρεστούμεθα², εἰς ἐποχὴν ὠρισμένην, καὶ ἔπειτα σὰς ἐξάγομεν βρέφη τρυφερά. Ἡλικιωθέντες, ἄλλοι μὲν ἀποθνήσκετε, ἄλλοι δὲ φθάνετε εἰς ἐσχάτον γῆρας, γινόμενοι παλιμπαιδες. Εἶδες τὴν γῆν σχεδὸν ξηρανθεῖσαν, ἅμα ὅμως κατεβιβάσαμεν αὐτῇ τὸ ὕδωρ, κλονίζεται, ἐξογκοῦται καὶ ἀναβλαστάνει παντὸς εἶδους λεπτοφυῆ φυτά.

6. Τοῦτο, διότι ὁ Θεὸς εἶναι αὐτὴ ἡ ἀλήθεια, διότι ἀνίστα τοὺς νεκροὺς καὶ εἶναι παντοδύναμος.

¹ Ὁ Μωάμεθ ἐθεώρει πολλοῦ λόγου ἀξίαν τὴν προσκύνησιν τῶν ἱερῶν τόπων καὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Κασάας, ὃν ὁ Ἀβραάμ, διαταχθεὶς οὐρανῶθεν, ᾤκοδόμησεν εἰς τιμὴν καὶ λατρείαν τοῦ μόνου καὶ ἀγίου Θεοῦ. Ἡ εἰς τοὺς ἱεροὺς τόπους προσκύνησις, τελουμένη μετ' εὐλαβείας, ἐξαγνίζει τὴν ψυχὴν καὶ φέρει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐν τῇ ἐκκλούσῃ ζωῇ μακαριότητα.

² Ἀρρεν ἢ θῆλυ.

7. Διότι ἐλεύσεται ἡ ὥρα, καὶ οὐχ ὑπάρχει ἀμφιβολία περὶ τούτου, καθ' ἣν ὁ Θεὸς θ' ἀνεγείρῃ τοὺς ἐν ταῖς μνήμασι κεκοιμημένους.

8. Τινὲς συζητοῦσι περὶ τοῦ Θεοῦ ἄνευ γνώσεως, ἄνευ ὁδηγίας τινός, ἄνευ Βίβλου πρὸς διαφώτισιν αὐτῶν.

9. Παρεκτρέπονται καὶ ἀποπλανῶσι τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ φρίκη ἐπιφυλάσσεται δι' αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ τιμωρήσωμεν αὐτοὺς διὰ τοῦ πυρός,

10. Ἐνεκεν τῶν ἔργων τῶν χειρῶν των. Ὁ δὲ Κύριος οὐκ ἔστιν ὁ τύραννος τῶν δούλων αὐτοῦ.

11. Τινὲς πιστεύουσιν εἰς τὸν Θεὸν μετ' ἀβεβαιότητος καὶ δισταγμοῦ. Ἐὰν συμβῇ αὐτοῖς εὐτύχημά τι, ἐνθαρρύνονται, ἅμα δὲ προσβαλλόμενοι ὑπὸ κακοδαιμονίας τινός ἐλαχίστης, μορφάζουσιν. Οὗτοι θ' ἀπολέσωσι τὸν κόσμον τούτον καὶ τὸν μέλλοντα. Αὕτη ἐστὶ προφανὴς καταστροφή.

12. Ἐπικαλοῦνται, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, ὅ,τι δὲν δύναται οὔτε νὰ βλάψῃ, οὔτε νὰ ὠφελήσῃ αὐτούς. Αὕτη ἐστὶν ἀποπλάνησις μεμακρυσμένη ἐκ τῆς ἀληθείας.

13. Ἐπικαλοῦνται τὸ δι' αὐτοὺς ὀλεθριώτερον. Βδελυροὶ πάτρωνες καὶ βδελυροὶ πελᾶται!

14. Ὁ Θεὸς θὰ εἰσαγάγῃ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀγαθοεργούς εἰς κήπους ἐπιρρύτους. Ὁ Κύριος πράττει πᾶν ὅ,τι βούλεται.

15. Ὁ φρονῶν ὅτι ὁ Μωάμεθ δὲν θὰ τύχῃ τῆς συνδρομῆς τοῦ Θεοῦ ἐν τε τῷ παρόντι καὶ τῷ μέλλοντι κόσμῳ, ταννύει τὸ σχοινίον μέχρι οὐρανοῦ, καὶ εἴτα κόπτει αὐτό. Θὰ ἴδῃ εἰάν αἱ ἐπιβουλαὶ αὐτοῦ θὰ μεταιωθῶσι παρ' ἐκείνου ὃν παροργίζει.¹

16. Οὕτω σοὶ ἀπεκαλύψαμεν τὸ Κοράνιον περιέχον προφανῆ ῥητά. Ὁ Θεὸς καθοδηγεῖ ὃν βούλεται.

17. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως θ' ἀποφανθῇ μετὰ τῶν πιστευσάντων, τῶν Ἑβραίων, τῶν Σαβαίων, τῶν Χριστιανῶν, τῶν Μάγων καὶ τῶν Πολυθεϊστῶν, καθότι ὁ Κύριος εἶναι μάρτυς τῶν πάντων.

18. Δὲν βλέπετε ὅτι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ τὸν Θεὸν προσκυνοῦσιν; ὁ ἥλιος, ἡ Σελήνη, οἱ ἀστέρες, τὰ ὄρη, τὰ δένδρα, τὰ κτήνη καὶ οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων; Ἀλλ' εἰς πολλοὺς ἀπεφασίσθη ἤδη ἡ τιμωρία.

19. Τίς θὰ τιμῇσῃ τὸν περιφρονούμενον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ; Ὁ Κύριος πράττει ὡς βούλεται.

¹ Ἴδου ὅποια πιθανῶς εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ χωρίου τούτου. «Ὁ Θεὸς θὰ συνδράμῃ τὸν Πραξῆτην ἐναντίον ὁμοσεβήτων ἐπιβουλῆς τῶν ἐχθρῶν του.» Ὁ Μωάμεθ λέγει εἰς αὐτοὺς εἰρωνικῶς, «Ἐκ τῆς ἀπειπισίας καὶ τοῦ πείσματος μόνη ἡ ἀγχόνη ὑπολείπεται δι' ὅμας.» Αἱ λέξεις «μέχρις οὐρανοῦ» σημαίνουσιν ὕψηλάν ἐν τῇ στήθι τῆς οἰκίας.

20. Οἱ πιστοὶ καὶ οἱ ἄπιστοι εἶναι ἀντίδικοι, συζητοῦντες ὑπὲρ τοῦ Κυρίου αὐτῶν. Τὰ ἐνδύματα τῶν ἀπίστων θὰ ὦσι πυριφλεγῆ, καὶ τὸ κοχλάζον ὕδωρ θὰ πίπτῃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν.

21. Θὰ καταναλωθῶσι τὰ σπλάγχνα καὶ τὸ δέρμα αὐτῶν, καὶ θὰ τύπωνται διὰ σιδηρῶν ῥάβδων.

22. Ὅσάκις θελήσωσι νὰ ὑπεκφύγωσι, πιεζόμενοι ἐκ τῆς ὀδύνης, θὰ ἐπαναφέρωμεν αὐτοὺς λέγοντες· «ὑποστῆτε τὴν τιμωρίαν τοῦ πυρός.»

23. Ὁ Θεὸς θὰ εἰσαγάγῃ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀγαθοεργούς ἐντὸς κήπων ἐπιρρύτων. Θὰ φέρωσι ψέλλια χρυσᾶ καὶ ἐκ μαργαρίτου, ἡ δὲ ἐνδυμασία αὐτῶν ἔσται ἐκ σερικῆς.

24. Οὗτοι κατηθύνθησαν ἵνα ἀκούσωσι λόγους εὐαρέστους, καὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς δόξης.

25. Ἀπιστοὶ εἶναι οἱ ἀπομακρύνοντες τοὺς ἄλλους τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ ἱεροῦ προσευκτηρίου, ὅπερ ὤρισamen διὰ τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ἰθαγενεῖς καὶ τοὺς ξένους. Ἀπαντες ἔχουσιν ἴσον δικαίωμα.

26. Οἱ ζητοῦντες νὰ βεβηλώσωσιν αὐτὸ θὰ τιμωρηθῶσι διὰ σκληρῶν βασάνων.

27. Μνήσθητι ὅτι ὑπεδείξαμεν τῷ Ἀβραάμ τὴν θέσιν τοῦ ἱεροῦ οὐκου, εἰπόντες αὐτῷ· «μὴ ἑξομοίου σὺδὲν πρὸς τὸν Θεὸν ἐν τῇ λατρείᾳ σου, τήρησον ἀγνὸν τὸν οἶκόν μου διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἵνα προσέλθωσι, τοὺς ἐλεήμονας, τοὺς γονυπετοῦντας, τοὺς προσκυνοῦντας.»

28. Ἀνάγγειλον τοῖς λαοῖς τὴν Ἱερὰν Ἀποδημίαν. Ἀς προσέρχωνται πεζῇ, ἢ ἐπὶ ὁρμαῶν, οἱ ἐκ μεμακρυσμένων μερῶν προσερχόμενοι.

29. Ἀς ὁμολογῶσι μόνοι τὰς ὠφελείας αὐτῶν, ἐπαναλαμβάναντες ἐν ὀρισμέναις ἡμέραις τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς τροφῆς τῆς ὀρισθείσης ἐκ τῶν ποιμνίων αὐτῶν. Φάγετε τὸ κρέας αὐτῶν καὶ δότε τὴν τροφήν τῷ ἀπόρῳ καὶ πένητι.

30. Περιποιήθητε τὴν ἐξωτερικὴν ἡμῶν παράστασιν¹, ἐκπληρώσατε τὰς εὐχάς, καὶ ποιεῖτε τὰς ἱερὰς ἀποδημίας εἰς τὸν ἀρχαῖον οἶκον.

31. Ὁ τηρήτων τὰς ἀξιοσεβαστοὺς ταύτας ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, θὰ τύχῃ εὐδαιμονίας παρὰ τοῦ Κυρίου του. Ἐπιτρέπεται ὑμῖν ἡ βρώσις τοῦ κρέατος τῶν ποιμνίων, πλὴν τῶν ἀπηγορευμένων ἐν τῷ Κορανίῳ. Ἀποστράφητε τὰ εἶδωλα· ἀπορεύγετε πᾶσιν ψευδολογίαν.

32. Ἀφιερῶθητε εἰς τὸν Θεόν, τὸν μὴ ἑξομοιούμενον πρὸς ἕτερον, καθότι ὁ ἑξομοιωὺν αὐτὸν πρὸς ἄλλον ὁμοιάζει πρὸς τὰ ἐξ οὐρανοῦ καταπίπτοντα ὄντα, τὰ ὑπὸ τῶν ὀρνέων ἀρπαζόμενα, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου μακρὰν παρασυρόμενα.

¹ Ὁ Μωϋσῆς ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Μουσουλμάνους νὰ κείρωσι τὴν κόμην, νὰ κόψωσι τοὺς ὀγκῆς αὐτῶν κτλ.

33. Οὕτως, ὁ σεβόμενος τὰ μνημεῖα τοῦ Θεοῦ ἀποδεικνύει τὴν εὐσέθειαν τῆς καρδίας αὐτοῦ.

34. Ἐκ τῶν προσφορῶν τῶν ζώων τῆς θυσίας πολλὰς ὠφελείας θέλετε προσπορισθῆ μέχρι τοῦ ὀρισμένου χρόνου. Τὸ μέρος τοῦ θυσιαστηρίου εἶναι ὁ ἀρχαῖος οἶκος.

35. Ἐν ἐκάστῳ λαῷ ὥρισamen ἱερὸν θεσμὸν πρὸς ἐπανάληψιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν ὥραν τῆς τροφῆς ἢν παραχωρεῖ αὐτοῖς ἐκ τῶν ποιμνίων. Ὁ Θεὸς ὑμῶν εἶναι ὁ μόνος Θεός. Ἀφιερώθητε εἰς αὐτὸν καθ' ὅλην κληρίαν, καὶ σύ, Μωάμεθ, ἀνάγγειλον χαρὰς εὐαγγέλια εἰς τοὺς τεταπεινωμένους,

36. Ὡς ἡ καρδία φρίττει ἐν τῷ ἀκούσματι τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, εἰς τοὺς ὑπομένοντας μετὰ καρτερίας τὴν δυστυχίαν, τηροῦντας τὰς τεταγμένας προσευχὰς καὶ ἐλεοῦντας ἐκ τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα παραχωροῦμεν αὐτοῖς.

37. Ὡς ἱερὸν θεσμὸν τῆς θυσίας ὥρισamen τὰς καμήλους· θέλετε δὲ ὠφελῆθῃ καὶ ἐκ τούτων. Προφέρετε οὖν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν ζώων ἅτινα θύετε καὶ τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ ἴστανται ἐπὶ τριῶν ποδῶν προσδεδεμένου ὄντος τοῦ τετάρτου. Ὅταν πῆσῃ τὸ θῦμα, φάγιτε ἑξ αὐτοῦ, δίδοντες εἰς τὸν ἀρκούμενον εἰς τὸ δοθισόμενον αὐτῷ, καὶ εἰς ὅτινα ζητήσῃ. Οὕτω ὑπεβάλομεν αὐτὰ ὑμῖν, ἵνα εὐγνωμονήτε.

38. Τὸ κρέας καὶ τὸ αἷμα τοῦ θύματος δὲν φθάνουσι μέχρι τοῦ Θεοῦ ἢ εὐσέθεια ὅμως ὑμῶν φθάνει μέχρις αὐτοῦ. Οὕτω ὑπέταξεν ὑμῖν τὰ ζῶα αὐτά, ἵνα δοξάσῃτε αὐτόν, τὸν κατευθύνοντα ὑμᾶς εἰς ὁδὸν εὐθείαν. Εὐαγγελίσαστε τοῖς ἀγαθοῖς,

39. Ὅτι ὁ Θεὸς θὰ προστατεύσῃ τοὺς πιστεύσαντας, ἐπειδὴ δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἐπιβούλους καὶ ἀπίστους.

40. Ὑποσχέθη εἰς τοὺς ἐξυβρισθέντας, νὰ προσβάλῃ τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν. Ὁ Θεὸς δύναται νὰ προστατεύσῃ

41. Τοὺς ἀδίκως ἐκ τῆς χώρας αὐτῶν ἐκδιωχθέντας, μόνον ὡς εἰπόντας· «Ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι ὁ μόνος Θεός.» Ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἀπέκρουε τινὰς τῶν ἀνθρώπων δι' ἄλλων, τὰ Μοναστήρια, αἱ Ἐκκλησίαι, αἱ Συναγωγαὶ καὶ τὰ Τεμένη τῶν Μουσουλμάνων, ἐνθα τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ διαρκῶς προσφέρεται, ἤθελον καταστραφῇ. Ὁ Θεὸς θὰ προστατεύσῃ τὸν ὑπερασπιζόμενον αὐτὸν κατὰ τῶν ἀσεβῶν. Ὁ Θεὸς εἶναι ἰσχυρὸς καὶ κραταίος.

42. Θὰ προστατεύσῃ ἐκείνους οἵτινες, λαβόντες κατοχὴν τῆς γῆς, τηροῦσιν ἀκριβῶς τὴν προσευχὴν, ἐλεοῦσιν, ἐντέλλουσι τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀποτρέπουσι τοῦ φαύλου τοὺς ἄλλους. Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ τέλος παντὸς πράγματος.

43. Ἐὰν σὲ διαψεύσωσι, μνήσθητι ὅτι οἱ πρὸ αὐτῶν λαοὶ τοῦ Νῶε, τοῦ Ἀδ, τῆς Θέμης, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Λῶτ καὶ οἱ Μαδιαμίται διέψευσαν τοὺς προφῆτας αὐτῶν. Ὡσαύτως διέψευσαν καὶ τὸν Μωυσήν.

Παρεγώρησαμεν μακράν προθεσμίαν τοῖς ἀπίστοις· ἔπειτα προσεβάλομεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἡμετέρας τιμωρίας. Ὡ πόσον ὑπῆρξεν αὕτη τριμερὰ!

44. Πόσας χώρας ἀσεβεῖς κατεστρέψαμεν! Αὗται νῦν εἰσιν ἔρημοι καὶ ἐπίπεδοι. Τὸ φρέαρ εἶναι πλήρες χώματος καὶ τὸ ὠχυρωμένον φρούριον δὲν ὑφίσταται¹.

45. Δὲν διήλθον τὴν γῆν; ἡ καρδία αὐτῶν δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐννοήσῃ τοῦτο; Μήπως δὲν ἔχωσιν ὧτα ἵνα ἀκούσωσιν; οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν στεροῦνται ὁράσεως; αἱ καρδίαι αὐτῶν τεθαμμέναι εἰς τὰ στήθη, εἶναι ἀπεσκληρυμέναι.

46. Θὰ σ' ἀναγκάσωσι νὰ ἐπισπεύσῃς τὴν τιμωρίαν. Ὁ Θεὸς οὐδέποτε παραβαίνει τὰς ἐπαγγελίας αὐτοῦ. Μία ἡμέρα παρὰ τῷ Κυρίῳ, εἶναι ὡς χίλια ἔτη τοῦ ἡμετέρου ὑπολογισμού.

47. Πόσας ἀσεβεῖς χώρας ἀφήσαμεν εὐδαιμονούσας ἐπὶ τινα χρόνον! Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ἐπεσκέφθη αὐτὰς ἡ τιμωρία ἡμῶν. Τὸ πᾶν εἰς ἡμᾶς ἀπελεύσεται.

48. Εἰπέ, ὦ ἄνθρωποι! ἐγὼ εἰμι ὁ παρήγορος ὑμῶν.

49. Οἱ πιστεύσαντες καὶ τὰγαθὰ πράξαντες. Θὰ λάβωσιν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων καὶ γενναίας χάριτας.

50. Οἱ δὲ προσπαθοῦντες νὰ ὑπερτερήσωσιν εἰς τὰ σημεῖα τῶν δυνάμεων ἡμῶν, θὰ κκοιμήσῃς τὴν Γέενναν.

51. Οὐδένα ἀπόστολον ἐπέμψαμεν πρὸ σοῦ, οὔτε προφῆτην χωρὶς νὰ ἐνσπεύρῃ ὁ Σατανᾶς τριβόλους ἐν τῇ εὐχῇ αὐτῶν. Ὁ Θεὸς ὅμως ἐκμηδενίζει τοὺς τριβόλους τοῦ Σατανᾶ καὶ ἐπικυροῖ τὰ ἐαυτοῦ ῥήματα. Ὁ Κύριος εἶναι πολυμαθὴς καὶ σοφός.

52. Ἄλλ' ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει τοῦτο ἵνα αἱ εἰσηγήσεις τοῦ Σατανᾶ χρησιμεύσωσιν ὡς τεκμήριον εἰς τοὺς ἀναισθήτους, τοὺς ἀπεσκληρυμένους τὴν καρδίαν. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὑπέπεσαν εἰς σχίσμα, πόρρω τῆς ἀληθείας.

53. Καὶ ἵνα μάθωσιν οἱ Γνωστικοὶ² ὅτι ἡ ἀλήθεια πηγάζει παρὰ τοῦ Κυρίου σου καὶ πιστεύσωσιν εἰς αὐτόν, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν ταπεινωθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, καθότι ὁ Κύριος καθοδηγεῖ ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ τοὺς πιστεύσαντας.

54. Οἱ ἄπιστοι δὲν θὰ παύσωσιν ἀμφιβάλλοντες, ἐνόσφ δὲν καταλάβῃ αὐτοὺς ἀπροσδοκῆτως ἡ ὥρα ἢ ἡ ἡμέρα τῆς ὀλεθρίας τιμωρίας.

55. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἡ βασιλεία θὰ μείνῃ εἰς τὸν Θεόν, τὸν δι-

¹ Τὸ πεπληρωμένον φρέαρ καὶ τὸ ὠχυρωμένον φρούριον εἶναι μνημεῖα τῶν ἀρχαίων λαῶν τῆς Ἀραβίας.

² Αἰρετικοὶ διάγοντες τὸν θεωρητικὸν βίον, ἐπιλεγόμενοι σκεπτικοί, καὶ φημιζόμενοι ἐπὶ πολυμαθείᾳ.

κάσοντα μεταξύ αὐτῶν, καὶ οἱ μὲν πιστεύσαντες καὶ τὰγαθὰ πράξαντες θὰ κατοικήσωσι τοὺς κήπους τῶν τρυφῶν.

56. Οἱ δὲ ἄπιστοι οἱ διαψεύσαντες τὰ σημεῖα ἡμῶν, ἔξουσιν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

57. Οἱ ὑπὲρ πίστεως πολεμήσαντες καὶ πεσόντες ἐν τῇ μάχῃ θ' ἀνταμειφῶσι λαμπρῶς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, τοῦ κάλλιον παντὸς ἄλλου γινώσκοντος ν' ἀνταμείβῃ.

58. Θὰ εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς κήπους κατὰ τρόπον ποθητὸν αὐτοῖς. Ὁ Κύριος εἶναι σοφὸς καὶ πρῶτος.

59. Τὸν ἀκριβῶς ἀνταποδόντα τὴν ὕβριν καὶ ἐκ δευτέρου ὕβρισθέντα, ὁ Κύριος θέλει συνδράμει, καθότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ νὰ συγχωρῇ καὶ εἶναι πολυεὐσπλαγχνος.

60. Οὕτω γενήσεται, καθότι ὁ Θεὸς εἰσάγει τὴν νύκτα εἰς τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἡμέραν εἰς τὴν νύκτα. Ὁ Κύριος ἀκούει καὶ τὰ πάντα ἐφορᾷ¹.

61. Οὕτω γενήσεται, καθότι ὁ Θεὸς εἶναι αὐτὴ ἡ ἀλήθεια, αἱ δὲ θεότητες ὡς ἐπικαλεῖσθε ἀντ' αὐτοῦ, εἶναι ψευδεῖς. Ὁ Κύριος εἶναι ὁ Ὑψίστος, ὁ Μέγας.

62. Δὲν βλέπετε ὅτι ὁ Θεὸς καταπέμπει τὸ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡ γῆ χλοάζει; Ὁ Κύριος εἶναι ἀγαθὸς καὶ γινώσκει τὰ πάντα.

63. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ αὐτῷ ἀνήκουσιν. Ὁ Κύριος εἶναι πλούσιος καὶ δεδοξασμένος.

64. Δὲν βλέπετε ὅτι ὁ Θεὸς καθυπέταξεν ὑμῖν πᾶν ὅ,τι ἐμπεριέχει ἡ γῆ; Κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ, τὰ πλοῖα διαπλέουσι τὴν θάλασσαν. Οὗτος ὑποστηρίζει τὸν οὐρανὸν καὶ ἐμποδίζει αὐτὸν τῆς καταπτώσεως, ἐκτὸς ὅταν ἐπιτρέψῃ τοῦτο. Ὁ Κύριος εἶναι πλήρης καλοκάγαθίας καὶ μακροθυμίας πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

65. Οὗτός ἐστιν ὁ πλάσας ὑμᾶς, καὶ θ' ἀφαιρέσῃ τὴν ὑμετέραν ζωὴν καὶ εἶτα θ' ἀναστήσῃ ὑμᾶς. Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀχάριστος.

66. Ὁρίσαμεν ἱεροὺς θεσμούς, ἵνα ἕκαστος λαὸς ἀκολουθήσῃ αὐτοῦς. Ὡς παύσωσιν ἅρα συζητοῦντες μετὰ σοῦ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ κάλεσον αὐτοὺς πρὸς τὸν Κύριον ἀφοῦ ἤδη εὕρισκται εἰς τὴν δδὸν τῆς σωτηρίας.

67. Ἐάν ἐπαναλάβωσι τῆς συζητήσεως, εἰπέ· ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

68. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως, ὁ Θεὸς θὰ ἀποφανθῇ δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τῆς παρανομίας ὑμῶν.

69. Οὐκ οἶδας ὅτι ὁ Κύριος ἔγνω πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ

¹ Οὗτε ἐν τῷ παρόντι ἔδαφιν, οὔτε ἐν τῷ προηγουμένῳ αὐτοῦ, ὑπάρχει λογικὴ τις σύνδεσις.

τὰ ἐν τῇ γῇ; Τὰ πάντα εἰσὶ σεσημειωμένα ἐν τῇ Βίβλῳ καὶ ῥάδια παρὰ τῷ Θεῷ.

70. Λατρεύουσιν ἑτέρας θεότητας ἀντ' αὐτοῦ, ἐνῷ ὁ Κύριος οὐκ ἀπέστειλεν ἑνδειξίαν τινὰ τῆς λατρείας πρὸς θεότητας· αἱτινες οὐδὲν γινώσκουσιν. Οἱ ἀσεβεῖς οὐδένα προστάτην ἔχουσιν.

71. Ὅταν διδάσκωσι τοῖς ἀπίστοις τὰ ῥήματα ἡμῶν, ὁ φθόνος ἐκδηλοῦται ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν, καὶ εἰσὶν ἔτοιμοι νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τῆς διδασχῆς. Εἰπέ αὐτοῖς· οὐδὲν φοικωδέστερον ἀναγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Κύριος ὑπεσχέθη τὸ πῦρ εἰς τοὺς μὴ πιστεύσαντας. Οἷον κακὸν ὁ ἄδης!

72. Ὡ ἄνθρωποι! προτείνουν ὑμῖν παραβολήν, ἀκούσατε αὐτήν. Οἱ παρ' ὑμῶν ὡς θεοὶ ἐπικαλούμενοι δὲν δύνανται νὰ πλάσωσιν οὐδέ μυῖαν καὶ ἂν ἐνωθῶσιν ὅλοι ὁμοῦ. Ἄν δὲ ἡ μυῖα ἀφαιρέσῃ τι ἐξ αὐτῶν, οὗτοι δὲν δύνανται νὰ τὸ ἀναλάβωσιν. Ὁ λατρεύων καὶ ὁ λατρεύμενος εἶναι ἐξ ἴσου ἀνίσχυροι.

73. Οἱ ἄνθρωποι δὲν γινώσκουσι νὰ ἐκτιμῇσωσι τὸν Θεὸν ὡς ἐμπρέπει. Οὗτός ἐστι κραταῖος καὶ ἰσχυρός.

74. Ὁ Θεὸς ἐκλέγει τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ ἐκ τῶν Ἀγγέλων καὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων, καθότι ὁ Κύριος ἀκούει καὶ τὰ πάντα ἐφορᾷ.

75. Γινώσκει τὰ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ ὀπισθεν αὐτῶν, καὶ πάντα τῷ Θεῷ ἀπελεύσονται.

76. Ὡ πιστοὶ! κλίνετε τὸ γόνυ, κύψατε, προσκυνήσατε τὸν Κύριον ὑμῶν, πράξατε τὸ ἀγαθὸν καὶ ἐσσεσθε εὐδαίμονες.

77. Μάχεσθε ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο δικαίον ἐστίν. Οὗτος ἐξελέξεν ὑμᾶς. Οὐδὲν χαλεπὸν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ θρησκείᾳ, ἐν τῇ θρησκείᾳ τοῦ προπάτορος ὑμῶν Ἀβραάμ, τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς Μουσαυλμάνους.

78. Καὶ πρὶν καὶ νῦν ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ, ἵνα ὁ ἀπόστολος μαρτυρήσῃ κατ' ὑμῶν καὶ ὑμεῖς κατὰ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. Τηρήσατε ὅθεν τὴν προσευχὴν, ἐλεεῖτε, προσκολλήθητε στερεῶς πρὸς τὸν Θεόν. Οὗτός ἐστιν ὁ προστάτης ὑμῶν, προστάτης καὶ εὐεργέτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 118.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Εὐδαίμονες αἱ πιστοί,

2. Οἱ προσευχόμενοι μετὰ ταπεινοφροσύνης,

3. Οἱ ἀποφεύγοντες πᾶσαν χισχρολογίαν,
4. Οἱ ἐλεούντες,
5. Οἱ καταβάλλοντες τὰ σαρκικά αὐτῶν πάθη,
6. Καὶ περιορίζοντες τὰς τέρψεις αὐτῶν εἰς μόνας τὰς γυναϊκᾶς των καὶ εἰς τὰς ἀποκτηθείσας διὰ τῆς δεξιᾶς των¹. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑποπίπτουσιν εἰς κατηγορίαν.
7. Ὅστις ὅμως ἐπεκτείνῃ τὰς ἐπιθυμίας αὐτοῦ, θεωρεῖται παραβάτης.
8. Ἐπίσης εὐδαίμονές εἰσι καὶ οἱ ἀποδίδοντες πιπτῶς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτοῖς παρακαταθήκας καὶ ἐκπληροῦντες οὕτω τὰς ὑποσχέσεις αὐτῶν.
9. Οἱ τηροῦντες ἀκριβῶς τὰς ὥρας τῆς προσευχῆς,
10. Ἔσονται οἱ ἀληθεῖς κληρονόμοι
11. Τοῦ Παραδείσου, ἔνθα θὰ μείνωσιν εἰς αἰί.
12. Ἐπλάσαμεν τὸν ἄνθρωπον ἐκ λεπτοῦ χόρς,
13. Ἐπειτα ἐποίησαμεν αὐτὸν σταγὸνα σπέρματος, ἐνυπάρχοντος ἐντὸς στερεᾶς σπερματοδόχης.
14. Ἐκ τοῦ σπέρματος τούτου ἐποίησαμεν θρόμβον αἵματος, ὅστις ἐγένετο σὰρξ, ἡ σὰρξ μετεβλήθη εἰς ὅσπᾶ, τὰ δὲ ὅσπᾶ περιεβάλομεν μὲ σάρκα· εἶτα μετεσχηματίσαμεν αὐτόν. Εὐλογημένος εἴη ὁ Θεός, ὁ ἄριστος τῶν δημιουργῶν,
15. Ἀφοῦ ἐπλάσθητε θ' ἀποθάνητε,
16. Καὶ θ' ἀναστηθῆτε τὴν ἡμέραν τῆς ἐξεγέρσεως.
17. Ἐπλάσαμεν ὑπεράνω ὑμῶν τὰς ἑπτὰ ὁδοὺς², μηδὲν παραμελήσαντες ἐν τῇ δημιουργίᾳ.
18. Καταπέμπομεν ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ εἰς ποσότητα, ἀφίνομεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς γῆς, δυνάμενοι νὰ ἐξαλειψωμεν αὐτό.
19. Διὰ τοῦ ὕδατος τούτου ἀνεγείρομεν κήπους μὲ δένδρα φοινίκων καὶ ἀμπέλων. Ἐν τοῖς κήποις δὲ τούτοις εὕρισκετε ἀφ' ὧνους ὑπάρας πρὸς βρώσιν.
20. Ὡσαύτως ἐπλάσαμεν καὶ τὸ ἐν τῇ ὄρει Σινᾶ δένδρον, ὃπερ φέρει ἔλαιον καὶ χυμὸν εὐάρεστον εἰς τὴν γεῦσιν.
21. Καὶ ἐν τοῖς ζῷοις ὑπάρχει ἔνδειξις διδασκαλίας. Δίδομεν ὑμῖν πρὸς πόσιν τὸ ἐν τοῖς σπλάγγνοις αὐτῶν ἐμπεριεχόμενον γάλα, ἐν αὐτῷ εὕρισκετε πλείστας ὠφελείας, καὶ ἐκ τούτου τρέφεσθε.
22. Ὁδοιπορεῖτε ὅτε μὲν ἐν τῇ ξηρᾷ ἐπιβαίνοντες αὐτῶν, ὅτε δὲ διασχίζετε τὴν θάλασσαν διὰ τῶν πλοίων.
23. Ἀπεστείλαμεν τὸν Νῶε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὅστις εἶπε· λα-

¹ Ἐννοεῖ τὰς δούλας καὶ αἰχμαλώτους.

² Ἐννοεῖ τοὺς ἑπτὰ οὐρανοὺς.

τρεύετε τὸν Θεόν· τί ὠφελοῦσιν ὑμᾶς αἱ ἄλλαι θεότητες; Δὲν φοβεῖσθε αὐτόν;

24. Οἱ προὔχοντες τῶν ἀπίστων εἶπον—οὗτός ἐστιν ἄνθρωπος ὅμοιος ἡμῖν καθ' ὅλα, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ διαφέρῃ ἡμῶν. Ἐὰν ὁ Θεὸς ᾔθελε ν' ἀποστείλῃ τινὰ, θὰ ἔπεμπεν ἁγγέλους. Οἱ πατέρες ἡμῶν οὐδένα λόγον ἐποίησαν ἡμῖν περὶ αὐτοῦ.

25. Εἶνα· ἄνθρωπος φρενοβλαβής. "Αφετε αὐτὸν ἡσυχον ἐπὶ τινὰ χρόνον.

26. «Κύριε! ἀνέκραξεν ὁ Νῶε, βοήθησόν με, διότι με διαψεύδουσι.»

27. Τότε ἀπεκαλύφθημεν αὐτῷ εἰπόντες· ποίησον κιθωτὸν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ κατὰ τὰς ἡμετέρας ὁδηγίας. Ἀμα δὲ ἐκδοθῇ τὸ θεῖον βούλευμα καὶ ἡ κάμινος ἐκραγῇ¹,

28. Ἐπιβιάσθητι ἐν αὐτῇ λαμβάνων μετὰ σοῦ ἐν ζευγος παντὸς εἶδους, ὡς καὶ τὸν οἶκόν σου, ἐκτὸς ἐκείνου περὶ οὗ ἐδόθησαν ἡδὴ αἱ διαταγαὶ ἡμῶν, καὶ μὴ ποιήσης τοῦ λοιποῦ μνείαν πρὸς ἐμέ ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν, οἵτινες θὰ καταποντισθῶσιν.

29. Ὅταν δὲ ἐπιβῇς τῆς κιθωτοῦ μετὰ τῶν συνοδευόντων σε, εἰπέ· «Ἰδοὺ τῷ Θεῷ, τῷ σώσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀσεβῶν!»

30. Εἰπέ προσέτι· «Κύριε, κατεύθυνον ἡμᾶς εἰς μέρος κεκαλυμμένον ὑπὸ τῆς εὐλογίας σου, σύ γινώσκεις κάλλιον παντὸς ἄλλου νὰ παρέχῃς κατευόδιον.»

31. Βεβαίως εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα φαινὰ, καὶ ἡμεῖς διὰ τοιούτων δοκιμάζομεν τοὺς ἀνθρώπους.

32. Μετ' αὐτοὺς ἀνεστήσαμεν ἄλλας γενεάς,

33. Πέμψαντες πρὸς αὐτάς ἀποστόλους, εἰπόντας· λατρεύετε τὸν Θεόν· τί χρησιμεύει ὑμῖν ἡ λατρεία τῶν ἄλλων θεοτήτων; Δὲν θὰ φοβηθῇτε τὸν Κύριον;

34. Οἱ προὔχοντες τῶν ἀπίστων λαῶν, τῶν διαψευσάντων τὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐμφάνισιν αὐτῶν, ἐκεῖνοι οὓς ἀφήκαμεν ν' ἀπολαύσωσι τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου, ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἄπλοῦς ἄνθρωπος, ὅμοιος ἡμῖν, τρώγει ὅ,τι καὶ ἡμεῖς τρώγομεν,

35. Καὶ πίνει ὅ,τι καὶ ἡμεῖς πίνομεν,

36. Ἐὰν ὑπακούσητε εἰς αὐτόν, ὅμοιον ἡμῖν ὄντα, βεβαίως θὰ ἀπολεσθῇτε.

37. Θὰ προείπη πρὸς ὑμᾶς ἐπίσης ὅτι, γενόμενοι σποδὸς καὶ ὅστᾳ, θὰ ἐπανεέλθητε εἰς τὴν ζωὴν.

38. Μακρὰν, μακρὰν τῶν προρρήσεων αὐτοῦ!

39. Οὐχ ὑπάρχει ἐτέρα ζωὴ, πλὴν αὐτῆς ἧς ἀπολαύομεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἀποθηνήσκομεν, ζῶμεν καὶ δὲν θὰ ἀναστηθῶμεν.

¹ Ὁρα Κεφ. ΙΑ'. ἐδᾶφ. 42.

40. Εἶναι ἄνθρωπος, ὅστις ἐφευρίσκει ψεύδη κατὰ τοῦ Θεοῦ ἡμεῖς δὲν πιστεύομεν αὐτῷ.

41. Οὗτος δὲ εἶπε· βοήθησόν με, Κύριε, διότι μέ διαψεύδουσι.

42. Ἀνάμεινον μικρὸν ἔτι, ἀπήντησεν ὁ Κύριος, καὶ θά μετανοήσωσι.

43. Κραυγὴ αἰφνιδίᾳ ἠκούσθη¹· ἐποίησαμεν αὐτοὺς ὡς συντρίμματα παρασυρόμενα ὑπὸ χειμάρρου. Ἐρρέτωσαν οἱ ἄσεβεῖς!

44. Ἐπειτα ἀντεκατεστήσαμεν αὐτοὺς δι' ἄλλης γενεᾶς.

45. Δὲν ἐπιταχύνομεν, οὔτε βραδύνομεν τὸν ὀρισμένον χρόνον* τῆς ὑπάρξεως ἐκάστου λαοῦ.

46. Ἀπεστείλαμεν διαδοχικῶς προφῆτας. Ὅσάκις προφῆτης τις ἐπαρουσιάζετο πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, οὗτοι ἀπεκάλουν αὐτὸν λαοπλάνον. Εἰς λαὸς διεδέχθη τὸν ἄτερον, ὁ δὲ πρῶτος ἐγένετο μῦθος τῶν ἐθνῶν. Ἐρρέτωσαν οἱ ἄπιστοι!

47. Κατόπιν ἐπέμψαμεν τὸν Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρών, διὰ τῶν σημείων ἡμῶν καὶ διὰ προφανοῦς ἐξουσίας,

48. Πρὸς τὸν Φαραὼ καὶ πρὸς τοὺς ὑμῖν αὐτῶν. Οὗτοι δὲ περιεφρόνησαν αὐτοὺς ἀγερῶχος. Ἦσαν λαὸς ὑψηλόφρων.

49. Ὅθι πιστεύσωμεν, ἔλεγον, εἰς ἀνθρώπους ὑμῖν αὐτῶν καὶ τῶν ὁποίων ὁ λαὸς εἶναι δοῦλος ἡμῶν;

50. Ἀπεκάλεσαν ὅθεν ἀμφοτέρους ἀπατεῶνας, καὶ διὰ τοῦτο ἐξηφανίσθησαν.

51. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσεῖ τὴν Πεντάτευχον, ἵνα δι' αὐτῆς κατευθυνθῶσιν εἰς ὁδὸν εὐθεῖαν.

52. Ἐποίησαμεν τὸν υἱὸν τῆς Μαριάμ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ σημεῖον διὰ τοὺς ἀνθρώπους, δόντες ἀμφοτέροις τοῦτοις πρὸς κατοικίαν μέρος· ὑψηλὸν, ἀσφαλὲς καὶ ἄφθονον ἀπὸ ρυκκας ὑδάτων².

53. Ὡ ἀπόστολοι! φάγετε ἐκ τῶν ἡδίστων τροφῶν³ καὶ πράττετε τὸ ἀγαθόν, καθότι ἐγὼ οἶδά τὰ ἔργα ὑμῶν.

54. Ἡμετέρα ἐστὶν ἡ θρησκεία, ἣν διδάσκει· Ἐγὼ εἰμι ὁ Κύριος ὑμῶν, φοβήθητέ με.

55. Οἱ λαοὶ ἐχωρίσθησαν εἰς διαφόρους αἱρέσεις, καὶ ἐκάστη εἶναι ἡὐχαριστημένη ἐκ τῶν δοξασιῶν τῆς.

56. Ἄφες αὐτοὺς ἐν τῇ πλάνῃ ἐν ᾗ εὕρισκονται, ἐπὶ τινὰ χρόνον.

57. Μήπως φρονοῦσιν ὅτι θά δώσωμεν αὐτοῖς μακροβιότητα, πλοῦτον καὶ τέκνα;

¹ Ἡ κραυγὴ αὕτη ἦτο ἡ τοῦ ἐξολοθρευτοῦ Ἀγγέλου.

² Διὰ τῶν λέξεων τούτων οἱ Σχολιασταὶ ἐννοοῦσι μίαν τῶν πόλεων, τὴν Ἱερουσαλὴμ, ἢ τὴν Δαμασκὸν, ἢ τὴν Πάριον, ἢ τὸ μέρος ἐνθα ἀπεσύρθη ἡ Παρθένος ὅπως τὴν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν.

³ Τροφαὶ ἡδίσται εἶναι αἱ καθαφαὶ καὶ θεμεταί.

58. Ὅτι θὰ ἐπιστεύσωμεν ὅπως συμμετάσχουσιν εἰς πᾶσαν εὐλογίαν;
59. Ὅσοι ἐκ φόβου τοῦ Κυρίου εἰσὶ συντετριμμένοι¹,
60. Καὶ πιστεύουσιν εἰς τὰ σημεῖα τοῦ Κυρίου των,
61. Μὴ ἐξομοιοῦντες τὸν Κύριον πρὸς ἐτέρας θεότητας,
62. Οἱ ἐλευθύντες ὧν ἡ καρδιά συντριβὴ ἐκ τοῦ φόβου, καθότι θὰ ἐπανέλθωσι μίαν ἡμέραν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου των,
63. Οὗτοι ἀμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλους ὡς πρὸς τὰς ἀγαθοεργίας αἱ πράττουσι
64. Δὲν ἐπιβαρύνουмен καμμίαν ψυχὴν διὰ φορτίου ἐπαχθοῦς πρὸς αὐτήν. Ἡ βίβλος τῆς ἀληθείας παρ' ἡμῖν εὐρίσκεται. Ἐν αὐτῇ οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἀδικηθῶσιν.
65. Ἀλλ' ἡ καρδιά αὐτῶν ἔσται βεβουλισμένη ἐν τῇ πλάνῃ ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν τὰ δὲ ἔργα των εἶναι ὅλως διάφορα τῶν ἔργων τῶν πιστῶν, καὶ ἐν τούτοις πράττουσι ταῦτα,
66. Μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ ἐπέλθῃ ἡ ἡμετέρα τιμωρία ἐπὶ τοὺς πλουσιωτέρους αὐτῶν. Τότε βορυβωδῶς θὰ κραυγάζωσι.
67. Πλὴν θὰ λεχθῇ αὐτοῖς· παύσατε κραυγάζοντες, παύσατε, οὐδεμίαν ἀρωγὴν θὰ λάβητε.
68. Ἐδίδασκον ἐν τῷ παρελθόντι τὰ ρήματα ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς ἐστρέφετε τὰ νῶτα
69. Ἀγερώχως ἐν μέσῳ νυκτερινῶν συνδιαλέξεων, προφέροντες λόγους κενούς.
70. Ἀρὰ γε θὰ προσέξωσιν εἰς ὅ,τι λέγεται αὐτοῖς; ἢ μᾶλλον, ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ἀποκαλύψις· τις ἄγνωστος τοῖς προγόνοις αὐτῶν;
71. Δὲν ἀναγνωρίζουσι τὸν ἀπόστολον αὐτῶν καὶ ὅμως ἀρνοῦνται αὐτόν;
72. Θὰ εἴπωσιν· εἶναι φρενοβλαβής. Ἐν τούτοις κομίζει αὐτοῖς τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλ' οἱ πλείστοι ἀποστρέφονται αὐτήν.
73. Ἐὰν ἡ ἀλήθεια ἠκοιούθῃ τὰς ὁρέξεις αὐτῶν, οἱ οὐρανοί, ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἤθελον ὑποπέσει εἰς ἀταξίαν. Ἀπεστείλαμεν αὐτοῖς διδασκαλίαν, πλὴν ἀποφεύγουσιν αὐτήν.
74. Ὁ ἀπαιτήσης ἀραιθῇ τινα παρ' αὐτῶν; Ἡ ἀμειβὴ τοῦ Κυρίου σου εἶναι πολυτιμότερα. Οὗτός ἐστιν ὁ κάλλιστος διανομεὺς τῶν ἀγαθῶν.
75. Σὺ καλεῖς αὐτοὺς ἐν ἡδῶ σωτηρίας.
76. Ἀλλ' οἱ μὴ πιστεύοντες ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ἐκκλίνουναι τῆς εὐθείας.
77. Καὶ ἐὰν ἠθέλομεν ἐλεήσει καὶ σώσει αὐτοὺς τοῦ κακοῦ, πάλιν ἠθελον ἐμμένει ὥσπερ τυφλοὶ εἰς τὰ ἑαυτῶν ἐγκλήματα.

¹ Δηλαδή αἰσθάνονται λύπην, συντριβὴν καρδίας διὰ τὰς ἀνομίας των.

78. Κατέλαβεν αὐτοὺς ἡ ἡμετέρα τιμωρία, καὶ ἐν τούτοις δὲν ὑπέκυψαν, οὔτε ἀπηύθυναν ἡμῖν ταπεινὰς δεήσεις,

79. Ἔως οὗτο ἠνεώξαμεν αὐτοῖς τὰς θύρας τῆς τρομερᾶς βασάνου, καὶ τότε ἀπηλπίσθησαν.

80. Ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἀκοήν, τὴν ὄρασιν καὶ μίαν καρδίαν. Φεῦ! εὐάριθμοί εἰσιν οἱ εὐγνώμονες.

81. Οὗτος ἐπλασεν ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς, καὶ εἰς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε.

82. Οὗτός ἐστιν ὁ χορηγὼν τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον. Παρ' αὐτοῦ πηγάζει ἡ διαδοχὴ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας. Δὲν θὰ ἐννοήσητε τοῦτο;

83. Οὗτοι ὅμως ὀμιλοῦσιν ὥς οἱ ἀρχαῖαι,

84. Λέγοντες· ἀποθνήσκοντες καὶ μεταβαλλόμενοι εἰς σποδὸν καὶ ὄζον, θὰ ἐμφυχωθῶμεν ἐκ νέου;

85. Τοῦτο καὶ ἄλλοτε ἐρρέθη ἡμῖν, ἀλλ' εἶναι μῦθοι τῶν ἀρχαίων!

86. Ἐρώτησον αὐτοὺς, εἰς τίνα ἀνήκει ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ; Ἀπαντήσατε ἔάν οἰδάτε τοῦτο.

87. Ὁ ἀποκριθῶσι τῷ Θεῷ. Τότε εἶπέ αὐτοῖς, δὲν θὰ βελτιωθῇτε ποτέ;

88. Ἐρώτησον αὐτοὺς· τίς ἐστιν ὁ Κύριος τῶν ἐπτὰ οὐρανῶν καὶ τοῦ ὑψίστου θρόνου;

89. Ὁ ἀπαντήσωσιν ὁ Θεός. Εἶπέ αὐτοῖς· θὰ φοβηθῇτε ἄρα αὐτόν;

90. Ἐρώτησον αὐτοὺς, τίς ὁ τὰ πάντα ἐξουσιάζων; τίς ὁ προστατεύων καὶ μὴ ἔχων χρεῖαν προστατοῦ; ἀποκριθῇτε ἔάν γινώσκητε.

91. Ὁ ἀπαντήσωσιν ὁ Θεός. Εἶπέ αὐτοῖς· διατί οὖν διαφθείρεσθε ἐκ τοῦ ψεύδους;

92. Ἐπέμψαμεν αὐτοῖς τὴν ἀλήθειαν, πλὴν οὗτοί εἰσιν οἱ ψεῦσται.

93. Ὁ Θεός δὲν ἔχει τέκνα, καὶ παρ' αὐτῷ οὐδεὶς ἕτερος Θεός ὑπάρχει· ἄλλως τε, ἕκαστος Θεός θὰ εἶχε τὴν δημιουργίαν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν θὰ ἦσαν μεγαλειότεροι τῶν δέ. Παράσχου Κύριε! Μακρὰν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ τὰ ψεύδη, ἅτινα ἐφευρίσκουσιν.

94. Ὁ Θεός γινώσκει τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα· οὗτος κεῖται ὑψηλότερα ἐκείνων πρὸς οὓς ἐξομοιοῦσιν αὐτόν.

95. Εἶπέ· Κύριε, διδάξόν με τὰς προρρηθείσας δι' αὐτοὺς ποινάς,

96. Καὶ μὴ με καταλέξης εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀσεβῶν.

97. Δυνάμεθα διδάξαι σε τὰς βασάνους, δι' ὧν ἀπειλοῦνται.

98. Ἀπόδος αὐτοῖς καλὸν ἀντὶ κακοῦ. Γινώσκωμεν κάλλιον παντὸς ἄλλου ὅ,τι προσφέρουσιν.

99. Εἶπέ· Κύριε! πρὸς σέ κατέφυγον κατὰ τῶν εἰσηγήσεων τῶν Δαιμόνων.

100. Σὺ εἰ ἡ καταφυγὴ μου, ἵνα μὴ με ἐγγίσωπιν.

101. Ὁ ἀσεβὴς ψυχорραγῶν, κράζει· Κύριε ἐπιστρέψόν με εἰς τὴν γῆν.

102. Ἴνα πράξω τὸ ἀγαθὸν ὅπερ παρέλειψα. Οὐχί, ἔσται ἡ ἀπάντησις τοῦ Κυρίου. "Οπισθεν δ' αὐτῶν θὰ ἐγερθῇ φραγμὸς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστάσεως αὐτῶν.

103. "Οταν δὲ ἡχήτῃ ἡ σάλπιγξ, οἱ δεσμοὶ τῆς συγγενείας θέλουσι διαρραγῇ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Δὲν θὰ ἐρωτῶνται πλέον ἀμοιβαίως.

104. "Οσων ἡ πλάστιγξ κλίνη, οὗτοι θέλουσιν εὐδαιμονήσει.

105. "Οσων δὲ ἡ πλάστιγξ ἀνυψωθῇ, οὗτοι θέλουσιν ἀπολεσθῇ κατὰ δικαζόμενοι εἰς αἰῶνια βασιανιστήρια.

106. Τὸ πῦρ θὰ καταστρέψῃ τὸ πρόσωπον αὐτῶν, τὰ δὲ χεῖλη των θὰ διαστραφῶσι.

107. Μὴ δὲν ἐδίδαξαν εἰς ὑμᾶς τὰ ῥήματα ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς διαψεύσατε αὐτά;

108. Οὗτοι δὲ θὰ εἴπωσι· Κύριε, ἡ δυστυχία ἦτον ὑπερτέρα ἡμῶν, καὶ οὕτως ἀπωλέσθημεν.

109. Κύριε! ἐξάγαγε ἡμᾶς ἐντεῦθεν, ἐὰν ὑποπέσωμεν καὶ αὐθις εἰς τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν, θὰ ἤμεθα οἱ ἀσβεστάτοι.

110. Μείνατε αὐτοῦ, θὰ ἀνακράξῃ αὐτοῖς ὁ Κύριος, καὶ μὴ λαλήτε.

111. "Οτε τινὲς τῶν δούλων μου ἀνέκραξαν· Κύριε! πιστεύομεν, ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας ἡμῶν σὺ εἰ μακρόθυμος!

112. Ἐγλυῦσατε αὐτούς, ὥστε ἐλησμονήσατε τὸ ὄνομά μου, ἐμπαίζοντες αὐτούς.

113. Σήμερον θὰ τοὺς ἀνταμεψώμεν διὰ τὴν καρτερίαν αὐτῶν καὶ ἔπονται εὐδαίμονες.

114. Καὶ ὁ Κύριος θὰ ἐρωτήσῃ αὐτούς, πόσον χρόνον διεμείνατε ἐπὶ τῆς γῆς;

115. — Μόνον μίαν ἡμέραν, θ' ἀπαντήσωσιν, ἢ μάλλον μέρος τι τῆς ἡμέρας. Ἐρωτήσατε τοὺς ὑπολογίζοντας κάλλιον.

116. — Ὀλίγον μόνον χρόνον ἐμείνατε, πλὴν οὐκ οἶδατε τοῦτο.

117. Μήπως φρονεῖτε ὅτι πλασθέντες ἐπὶ ματαίῳ, οὐδέποτε μέλλετε νὰ ἐμφανισθῇτε ἐνώπιον ὑμῶν; Ὑψωθήτω ὁ Θεός, ὁ ἀληθὴς βασιλεὺς· οὐκ ἔστιν ἕτερος Θεός, πλὴν αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν ὁ Κύριος τοῦ δεδοξαμένου θρόνου. Ὁ ἐπικαλεσθόμενος ἑτέρας θεότητος παρὰ τῷ ἀληθεῖ Θεῷ, ἀνευ ἐνδείξεων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἐκείνου δοξασίας, θέλει τιμωρηθῇ ὑπ' αὐτοῦ. Ὁ Κύριος δὲν θὰ καταστήσῃ εὐδαίμονας τοὺς ἀπίστους.

118. Εἰπέ· Κύριε ἐξάλειψον τὰς ἀνομίας μου καὶ γενοῦ μοι ἴλεως, σὺ εἰ ὁ μάλλον μακρόθυμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

ΤΟ ΦΩΣ

Ἐν Μεδίῳ. Ἐδάφια 64.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Τὸ Σουράτιον τοῦτο¹ κατεπέμφαμεν ἄνωθεν, καταστήσαντες αὐτὸ ὑποχρεωτικὸν καὶ χαράξαντες ἐν αὐτῷ φαρινὰ ἐδάφια, ἵνα βελτιωθῇτε.

2. Τῇ μοιχαλίδι καὶ τῷ μοιχῷ ἐπιβάλλεται ποινὴ ἐξ ἑκατὸν μαστιγώσεων ἑκάστῳ. Μὴ δειχθῇτε δὲ ἐπιεικεῖς ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς κρίσεως ταύτης τοῦ Θεοῦ, ἐὰν πιστευήτε αὐτῷ καὶ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Ἄς γίνηται ἡ τιμωρία ἐνώπιον τινῶν πιστῶν.

3. Ὁ μοιχὸς νὰ νυμφεύηται μοιχαλὶς ἢ γυναῖκα ἐκ τῶν πολυθεϊστών· ἡ δὲ μοιχαλὶς νὰ ὑπανδρευῇται μοιχὸν ἢ πολυθεϊστήν. Αἱ τοιαῦται ἐπιμιζίαὶ ἀπαγορεύονται τοῖς πιστοῖς.

4. Τοὺς κατηγοροῦντας ἐπὶ μοιχείᾳ γυναικὸς ἐναρέτου καὶ μὴ προσάγοντας τέσσαρας μάρτυρας περὶ τούτου, τιμωρήσατε δι' ὀγδοήκοντα μαστιγώσεων· ἡ δὲ ὁμολογία αὐτῶν ἀπορρίπτεται ἐντελῶς, διότι εἰναι ἄσεβεις.

5. Ἐκτός ἐὰν μετανοήσωσι κατόπιν, καὶ διαγῶσιν ἐναρέτως· ὁ δὲ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

6. Οἱ κατηγοροῦντες τῶν γυναικῶν των καὶ μὴ ἔχοντες μάρτυρας νὰ προσαγάγῳσιν, ὀφείλουσι νὰ ὀρκισθῶσι τετράκις εἰς τὸν Θεὸν ὅτι λέγουσι τὴν ἀλήθειαν.

7. Τὴν δὲ πέμπτην φορὰν ὀρκιζόμενοι, ἄς ζητήσωσιν ὅπως ἐπιπέσῃ κατ' αὐτῶν ἡ ἀρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐὰν ψεύδωνται.

8. Εἰς οὐδεμίαν ποινὴν ἐπιβάλλεται ἡ γυνή, ἐὰν ὀρκισθῇ τετράκις εἰς τὸν Θεὸν ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ψεύδεται.

9. Τὴν δὲ πέμπτην φορὰν ἐπικαλεσθῇ ὅπως ἐπιπέσῃ κατ' αὐτῆς ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐὰν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς εἶπεν ἀλήθειαν².

¹ Κεφάλαιον τοῦ Κορανίου.

² Ὁ μὲν ἀνὴρ προφέρει τὸν ἐξῆς ὅρκον· «Μαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι ἡ κατηγορία ἣν τῇ ἀποδίδω εἶναι ἀληθής.» Ἐπειτα δὲ τὴν ἐξῆς κατάραν· «Κατηραμένο· νὰ ᾔμαι ἀπὸ τίν Θεὸν ἐὰν δὲν λέγω τὴν ἀλήθειαν.» — Ἡ δὲ γυνὴ τὰ ἐξῆς· «Μαρτύρομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν.» Καὶ τέλος ἀπαγγέλλει τὴν ἐξῆς κατάραν· «Ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἄς πέσῃ ἐπ' ἐμὲ ἐὰν ὁ ἀνὴρ μου λέγῃ τὴν ἀλήθειαν.»

10. Ἐάν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ὑπέριμτρος τοῦ Θεοῦ χάρις ἐφ' ὑμῶν καὶ ἡ μακροθυμία αὐτοῦ, ἠθέλετε αὐθωρεὶ τιμωρηθῆ¹. Ἀλλ' ὁ Κύριος συγχωρεῖ καὶ εἶναι σοφός.

11. Πολλοὶ ἐξ ὑμῶν ψεύδονται², πλὴν μὴ ἐκλαμβάνετε τοῦτο ὡς κακόν, μᾶλλον ὀφείλεια εἶναι δι' ὑμᾶς³. Ὁ ἐνοχος τοιοῦτου ἐγκλήματος τιμωρηθήσεται. Ὅστις δὲ ἤθελεν ἐπιβαρύνει τὸ ἐγκλημα, ὅα ὑποστῇ σκληρὰν τιμωρίαν⁴.

12. Ὅτε διεδόθη ἡ φήμη, οἱ πιστοὶ καὶ αἱ πισταὶ δὲν ἐκέβησαν καλῶς περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Διατὶ δὲν εἶπον ὅτι εἶναι καθαρὰ συκοφαντία;

13. Διατὶ οἱ συκοφάνται δὲν προσήγαγον τέσσαρας μάρτυρας. Ἐάν δὲν ἡδυνήθησαν νὰ προσαγάγωσιν αὐτοὺς, ψεύδονται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

14. Ἐάν δὲν ἦτο χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἠθέλετε ἤδη προσβληθῆ διὰ σκληρᾶς βασάνου πρὸς τιμωρίαν σας διὰ τὰς διαδόσεις ὑμῶν, δι' ὅ,τι ἐν ἀγνοίᾳ ἐξεστόμισεν ἡ γλῶσσά σας, νομίσαντες ὅτι ἦτο τοῦτο ἀπλοῦστατον⁵ πλὴν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι δεινόν.

¹ Καθὼτι διέδοκхан ἡ προσήψαν ὕβρεις κατὰ τῆς συζύγου τοῦ Μωάμεθ. Ὅρχ τὴν ἐπομένην σημείωσιν.

² Κατηγόρησαν τῆς Ἀίσας, συζύγου τοῦ Μωάμεθ, ἐπὶ μοιχείᾳ. Ἰδοὺ τὸ ἱστορικόν τοῦ γεγονότος τούτου. Κατὰ τὸ ἔκτον ἔτος τῆς Ἑγείρας, ὁ Μωάμεθ ἐξεστράτευσεν κατὰ τῆς φυλῆς τῶν Μοτατά. Ἐν δὲ τῇ ἐπιστροφῇ, κατεσχένωσεν ὁ στρατὸς οὐ μακρὰν τῆς Μεδίνης, ὅτε διαταγαὶ ἐδόθησαν ἵνα προῆλθ. Οἱ ὑπηρεταὶ κατὰ τὸ συνήθες, ἐκόμισαν τὰς καμῆλους ἐνώπιον τῆς σκηνῆς τῆς Ἀίσας, καὶ καταλιπόντες χαμαὶ τὸ φορεῖον ἀπεσύρθησαν ὥστε οὐ αὕτη καταλίθη τὴν ἐν αὐτῇ θέσιν τῆς. Ἐνῶ δὲ ἡτοιμάζετο αὕτη νὰ ἐπιβῇ, εἶδεν διὰ δὲν εἶχε μετ' ἐκτεῆς τὸ περιδέραιόν της καὶ ἐπανῆλθεν ἵνα τὸ ζητήσῃ. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ὑπηρεταὶ προσέδεσαν μετὰ σπουδῆς τὸ φορεῖον ἐπὶ τῆς καμῆλου, χωρὶς νὰ ἐνηθώσωσιν ὅτι ἦτο κενόν. Ὅτε δὲ ἐπανῆλθε μετ' ἐκτεῆς τὸ περιδέραιον, ἡ μὲν κάμηλος εἶχεν ἤδη ἀνχωρήσει, ὁ δὲ στρατὸς ἐκκινήσει, διὸ περιτυλιχθεῖσα εἰς τὴν σινδόνην της περεκάθησε, πεποιθὺς ὅτι ἀνεκαλυπτομένης τῆς ἀπουσίας της νὰ ἐστῇ λανθὼν ἄνθρωποι πρὸς ἀναζήτησίν της. Ἐνῶ οὕτως ἐκάθητο, ἄραφ' τις ἐκ τῆς ὀπισθοφυλάκης, καλούμενος Σαφουάν. Ἐπν-ἐλ-Μουατλ, νέος τὴν ἡλικίαν, ἐπαρουσιάσθη, καὶ ἀναγνωρίσας αὐτήν, ἐπλησίασε διὰ τῆς συνήθους προσαγορεύσεως τῶν Μουσουλμάνων. «Τῷ Θεῷ εἰσμεν καὶ εἰς τὸν Θεὸν ἀπελευσόμεθα! Σὺ γὰρ τοῦ Προφήτου πῶς εἰμὲν ἀπίστω;» Ἡ Ἀἴσα δὲν ἀπήντησεν, ἀλλὰ διὰ τῆς καλύπτρας της ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της. Ὁ Σαφουάν τότε ἀπομακρυνθεὶς ἐδοξήθησεν αὐτὴν ἵνα ἀναβῇ ἐπὶ τῆς καμῆλου του, καὶ κρατῶν τὸν χαλινὸν ἔσπευσε νὰ καταφθάσῃ τὸν στρατὸν. Ὁ ἄλλος ὅμως εἶχεν ἀνατελεῖ πρὶν ἢ προσβῆσθαι αὐτὸν ὅντα ἀκριβῶς παρὰ τὰ τεῖχη τῆς Μεδίνης. Ἐνωσθεῖσθαι δὲ τῆς ἀπουσίας τῆς Ἀίσας καὶ τῆς ἐπανόδου της μετὰ τοῦ Σαφουάν, ἐδόθησαν διὰ αὕτη ὑπῆρχεν ἐνοχος ἀσελγείας μετὰ τοῦ ἐρωτοτρόπου Σαφουάν. Ὁ Μωάμεθ, μαθὼν τοῦτο, ἐπαράχθη λίαν, ἀλλὰ μετὰ ἑνα μῆνα ἔμαθε τὴν ἀλήθειαν διὰ τινος ἀποκαλύψεως ἧς εἶναι τὸ 4ον ἐδάφιον τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη σχηματίζει τὴν κυριωτέραν ὑπόθεσιν τοῦ κεφαλαίου.

³ Αἱ λέξεις αὗται πρέπει ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Μωάμεθ, πρὸς τὴν σύζυγον του καὶ πρὸς τὸν Σαφουάν, καθὼτι ἡ διάδοσις τῆς συκοφαντίας ταύτης ἐχρησίμωσε πρὸς πισιοτέραν βεβαίωσιν τῆς ἀθωότητος τῶν μὲν καὶ τῶν δέ.

⁴ Ἦγναστέ τοὺς ψευδορκούντας μάρτυρας.

15. Διατί δὲν εἶπατε μᾶλλον ὅτε ἤκούσατε τὴν διάδοσιν ταύτην; «Διατί νὰ λαλήσωμεν περὶ τούτου;» Παράσχου Κύριε! Αὕτη δεινὴ συκοφαντία ἐστί.

16. Ὁ Θεὸς παραινεῖ ὑμᾶς νὰ ἀπέχητε τοῦ λοποῦ τοιούτων διαδόσεων, ἐὰν ᾔθετε πιστοί.

17. Ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ ὑμῖν τὰ σημεῖα αὐτοῦ, καὶ εἶναι πολυμαθὲς καὶ σοφός.

18. Ὅσοι διαδίδουσι συκοφαντίας κατὰ τῶν πιστῶν, θέλουσι βασανισθῆ σκληρῶς.

19. Ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Ὁ Κύριος γινώσκει τὰ πάντα, καὶ ὑμεῖς οὐδὲν οἰδατε.

20. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ὑπέρμετρος χάρις καὶ ἡ μακροθυμία αὐτοῦ, ἤθελετε τιμωρηθῆ. Ἀλλ' ὁ Κύριος εἶναι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων.

21. Ὡ πιστοί! μὴ ἀκολουθῆτε τὰ διαδύματα τοῦ Σατανᾶ, καθότι ὁ ἀκολουθῶν αὐτὰ ὀφείτῃ παρὰ τοῦ διαβόλου εἰς τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν παρανομίαν. Ἐὰν δὲ δὲν ὑπῆρχεν ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμᾶς, οὐδεὶς ἤθελεν ἀθωωθῆ. Ὁ Θεὸς συγχωρεῖ ὅτινα βούλεται, ἀκούει, καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

22. Ἄς μὴ ὀμνύωσιν οἱ μεταξὺ ὑμῶν πλούσιοι καὶ ἰσχυροί, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ πράξωσι γενναιοδωρίαν τινὰ πρὸς τοὺς συγγενεῖς αὐτῶν, τοὺς πένητας καὶ πρὸς τοὺς πολεμήσαντας ὑπὲρ πίστεως. Ἄς συγχωρήσωσι τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν¹. Δὲν ποθεῖτε ὅπως συγχωρήσῃ ὁ Θεὸς τὰς ὑμετέρας παρανομίας; Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

23. Οἱ κατηγοροῦντες τιμῶν, ἐναρέτων καὶ εὐσεβῶν γυναικῶν ἔσονται ἐπικατάρτοι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσι δὲ σκληρῶς τιμωρηθῆ.

24. Ἐλευσεται ἡμέρα καθ' ἣν ἡ γλῶσσα, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες αὐτῶν θὰ καταμαρτυρήσωσιν αὐτῶν.

25. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ Κύριος θέλει δικάσει αὐτοὺς μετ' ἀκριβείας, καὶ τότε θ' ἀναγνωρίσωσιν ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ἡ καθαρὰ ἀλήθεια.

26. Αἱ ἀσελγεῖς διὰ τοὺς ἀσελγεῖς, καὶ οἱ ἀσελγεῖς διὰ τὰς ἀσελγεῖς. Αἱ ἐνάρετοι διὰ τοὺς ἐναρέτους, καὶ οἱ ἐνάρετοι διὰ τὰς ἐναρέτους. Οὕτως ἐξαγνίζονται ἀπὸ τῶν ἀποδοθεισῶν αὐτοῖς συκοφαντιῶν, ἡ δὲ μακροθυμία τοῦ Κυρίου καὶ ἐξαίρετα δωρήματα ἀνήκουσιν αὐτοῖς.

27. Ὡ πιστοί! μὴ εἰσέρχεσθε εἰς ξένην κατοικίαν ἄνευ ἀδείας καὶ χωρὶς νὰ προσαγορεύσητε τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας. Τοῦτο ὠφελιμώτερον δι' ὑμᾶς ἐστί. Σκέφθητε.

¹ Μεταξὺ τῶν συκοφαντῶν τῆς Ἀίσας ὑπῆρχε συγγενὴς τις τοῦ Ἀδουβέρκ, ὅτινα εὐηγγέλει οὗτος. Ὁ Ἀδουβέρκ διὰ νὰ τὸν τιμωρήσῃ, ᾔθλησε νὰ παύσῃ εὐεργετῶν αὐτόν. Ὁ Μωάμεθ διὰ τοῦ ἑδαιρίου τούτου τὸν ἐμπόδιζε νὰ τὰ πράξῃ.

28. Ἐὰν οὐδένα ἐν αὐτῇ εὑρητε, μὴ εἰσέλθῃτε, ἢ ἂν ἐπιτραπῇ τοῦτο ὑμῖν. Ἐὰν σᾶς εἰπῶσι νὰ ἐξέλθῃτε, τότε ἐξέλθῃτε ἀμέσως, καὶ οὕτως ἐπεσθε ἀγνοότεροι. Κύριος ὁ Θεὸς ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

29. Εἰσερχόμενοι εἰς ἀκατοίκητον οἶκημα, δὲν ἁμαρτάνετε, δύνασθε δὲ νὰ μείνητε ἐν αὐτῷ ἐλευθέρως. Ὁ Κύριος γινώσκει ὅτι ὑμεῖς κρύπτετε καὶ ὅτι ἀποκαλύπτετε.

30. Ἐνετείλατο τοῖς εὐσεβέσι, ἵνα καταβιβάζοντες τὰ ἑαυτῶν βλέμματα, τηρῶσιν ἐγκράτειαν εἰς τὰ σαρκικὰ πάθη. Τοῦτο θὰ διατηρῇ αὐτοὺς ἀγνοότερους. Ὁ Κύριος ἔγνω ὅτι κατεργάζονται.

31. Καὶ ἐνετείλατο ταῖς εὐσεβέσιν ἵνα καταβιβάζωσι τὰ βλέμματα αὐτῶν, οὐσαι ἐγκρατεῖς, νὰ καλύπτωσι τοὺς καλλωπισμοὺς των, πλὴν τῶν ἐξωτερικῶν¹ νὰ καλύπτωσι τὰ στήθη διὰ πέπλου, νὰ μὴ δεικνύωσι τὰ κοσμήματα αὐτῶν ἢ εἰς τοὺς συζύγους, εἰς τὸν πατέρα, εἰς τοὺς πενθερίους εἰς τὰ τέκνα, εἰς τοὺς προγόνους, εἰς τοὺς ἀδελφούς, εἰς τοὺς ἀνιψίους καὶ εἰς τὰς τούτων συζύγους, εἰς τοὺς ἀργυρωνήτους ἢ εἰς τοὺς ἄρρενας ὑπηρέτας των τοὺς μὴ ἔχοντας χρεῖαν γυναικὸς καὶ εἰς τὰ παῖδια τὰ μὴ διακρίνοντα εἰσέτι τὰ μέρη τοῦ γυναικείου φύλου. Αἱ γυναῖκες βαδίζουσαι νὰ μὴ κινῶσι τοὺς πόδας εἰς τρόπον ὑποδεικνύοντα τοὺς κεκρυμμένους καλλωπισμοὺς αὐτῶν. Μετανοήσατε τῷ Θεῷ πάντες οἱ πεποιθότες, ἵνα εὐδαιμονήσητε.

32. Νυμφεύετε τοὺς ἀγάμους καὶ ἐναρέτους δούλους σας μετὰ τῶν παιδισκῶν ὑμῶν. Ἐὰν ἦναι πτωχοὶ, ὁ Θεὸς θὰ πλουτίσῃ αὐτοὺς, καθότι εἶναι ἄπειρος καὶ γινώσκει τὰ πάντα.

33. Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ συζευχῶσιν (ἐνεκα τῆς πενίας των), ἃς ἐγκρατεῦνται μέχρις οὗ πλουτίσῃ αὐτοὺς ὁ Θεὸς διὰ τῆς ἑαυτοῦ χάριτος. Ἐὰν τις τῶν ἀργυρωνήτων αἰτήσῃ γεγραμμένην τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ, δότε αὐτὴν ἐὰν ᾖ ἄξιος. Δότε αὐτῷ ἐπίσης μέρος τῶν ἀγαθῶν ἅτινα παρεχώρησεν ὑμῖν ὁ Θεός. Μὴ καταναγκάζετε τὰς δούλας ὑμῶν νὰ ἐκπορνεύωνται ἵνα κερδίσητε τὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ τῆς παρούσης ζωῆς, ἐὰν ποθῇτε νὰ τηρήσητε τὴν αἰδημοσύνην αὐτῶν². Ἐὰν ἐκβιασθῶσι παρὰ τινος, ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσῃ αὐτάς. Ὁ δὲ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

34. Ἀπεκαλύψαμεν ἐδάφια ἐξηγοῦντα ὑμῖν τὰ πάντα σαφῶς, μετὰ παραδειγμάτων ἐξαχθέντων παρὰ τῶν ὑμετέρων προγόνων καὶ διδασκικῶν διὰ τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον.

35. Ὁ Θεὸς εἶναι τὸ φῶς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Τὸ φῶς τοῦτο

¹ Δηλαδῆ, δακτυλίους καὶ οὐχὶ τοὺς στολισμοὺς οὓς φέρουσιν οἱ Ἄραβες εἰς τοὺς πόδας.

² Τὸ χωρίον τοῦτο ἀπευθύνεται κατὰ τινος Ἀββάλλα-Ἐπν-Οὐάχ, ἔχοντος ἐξ ἀργυρωνήτους παλλακίδας ἃς κατηνάγκαζε νὰ ἐκπορνεύωνται καὶ νὰ εἰδῶσιν αὐτῷ τὸ ἀργύριον ὑπὲρ ἐκέρδιζον διὰ τοιαύτης αἰσχρᾶς ἐμπορίας.

ὁμοιάζει πρὸς ἐστίαν ἐφ' ἧς ὑπάρχει πυρρὸς, πυρρὸς τεθειμένος ἐντὸς φιάλης ὁμοίας πρὸς ἀστέρα φαεινόν. Ὁ πυρρὸς οὗτος ἀνάπτει δι' ἐλαίου τοῦ εὐλογημένου δένδρου τῆς ἐλαίας, ἥτις δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν ἀνατολήν, οὔτε εἰς τὴν δύσιν, τὸ δὲ ἔλαιον αὐτῆς διαλάμπει χωρὶς νὰ ἐγείσῃ αὐτὸ τὸ πῦρ. Εἶναι φῶς ἐπὶ φωτός. Ὁ Κύριος κατευθύνει ὄντινα βούλεται πρὸς τὸ φῶς αὐτοῦ, καὶ προτείνει παραβολὰς τοῖς ἀνθρώποις, καθόσον οἶδε τὰ πάντα.

36. Εἰς τοὺς οἴκους τοὺς ἐγερθέντας τῇ ἐπινεύσει τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐν αὐτοῖς ἀντηχῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καθ' ἐκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέραν,

37. Ὑμνοῦσι τὸν Κύριον οἱ ἄνθρωποι οὓς τὸ ἐμπόριον καὶ αἱ ἐργασίαι δὲν ἀποτρέπουσι τοῦ νὰ μνημονεύσῃ τὸν Θεόν, νὰ τηρῶσι τὴν προσευχὴν μετ' ἀκριβείας καὶ νὰ ἐλεῶσιν. Οὗτοι φοβοῦνται τὴν ἡμέραν καθ' ἣν αἱ καρδίαι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ θὰ ἴναι συγκεχυμένοι,

38. Καὶ καθ' ἣν ὁ Θεός, ἀμείβων πάντας κατὰ τὰ ἑαυτῶν ἔργα, θὰ πληρώσῃ αὐτοὺς διὰ τῶν ἀγαθῶν του. Ὁ Κύριος τρέφει ὄντινα βούλεται ἕνευ ὑπολογισμοῦ.

39. Τῶν δὲ ἀπίστων τὰ ἔργα ἔσονται ὡς ὁ ἀντικατοπτρισμὸς τῆς ἐρήμου ὃν ὁ διψῶν ἐκλαμβάνει ὡς ὕδωρ καὶ ὅμως προχωρῶν οὐδὲν εὐρίσκει. Θὰ εὔρῃ ὅμως ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν Θεὸν ὅστις θὰ καταλογίσῃ αὐτόν. Ὁ Κύριος εἶναι ἀκριβὴς εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς του.

40. Αἱ πράξεις αὐτῶν ὁμοιάζουσι προτέτι πρὸς τὰ ἐν τῷ μυθῷ βαθείας, θαλάσσης σκότη, τὰ ὑπὸ ἀγρίων κυμάτων διαδοχικῶς καλυπτόμενα. Ἐπειτα δὲ πρὸς νέφος καὶ σκότη σεσωρευμένα ἐπὶ σκότους ὁ ἄνθρωπος δὲν διακρίνει ἐκτείνων τὴν χεῖρά του. Ἐὰν ὁ Κύριος δὲν φωτίσῃ τὸν ἄνθρωπον, ποῦ θὰ εὔρῃ τὸ φῶς;

41. Δὲν παρετήρησας ὅτι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ αἰνοῦσι τὸν Θεόν καὶ τὰ πτηνὰ ἐκτείνουναι τὰς ἑαυτῶν πτέρυγας; Ἐκαστον ὃν γινώσκει τὴν προσευχὴν καὶ τὴν ὑμνολογίαν αὐτοῦ ὁ δὲ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα αὐτῶν.

42. Τῷ Θεῷ ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς· εἰς τοῦτον τὰ πάντα θέλουσι καταλῆξει.

43. Δὲν εἶδες πῶς ὁ Θεός ὥθει ἐλαφρῶς τὰ νέφη συνενῶν καὶ συσωρευῶν αὐτά; Ἐπειτα βλέπεις ἐξερχομένην ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῶν βροχὴν ἄφθονον, ἥθελε νομίσῃ τις ὅτι καταπέμπει ἐξ οὐρανοῦ ὄρη χαλάσης δι' ὧν προσβάλλει ὄντινα θέλει καὶ προφυλάττει ὄντινα βούλεται. Μικροῦ δεῖν καὶ ἡ λάμψις τοῦ κεραυνοῦ ἀφῆρει τὴν ὄρσιν τῶν ἀνθρώπων.

44. Ὁ Θεός ἐποίησεν ὥστε ἡ νύξ νὰ διαδέχεται τὴν ἡμέραν. Εἰς τοῦτο ὑπάρχει βεβαίως παράδειγμα καθιστῶν προσεκτικούς τοὺς νοῦν-νιχεῖς. Ὁ Θεός ἐπλασεν ὅλα τὰ ζῶα ὧν τινὰ μὲν ἔρπουσιν ἐπὶ τῆς κοιλίας αὐτῶν, τινὰ δὲ περιπατοῦσι μετὰ δύο πόδας καὶ ἄλλα μετὰ τέσσαρας. Ὁ Θεός δημιουργεῖ ὅ,τι βούλεται, καθότι εἶναι παντοδύναμος.

45. Κατεπέμφαμεν ῥητὰ καταφανῆ. Ὁ Θεὸς καθοδηγεῖ ὄντινα βούλεται ἐν ὁδῷ σωτηρίας.

46. Καὶ λέγουσιν οἱ ὑποκριταί. «Ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν Ἀπόστολον, καὶ θὰ ὑπακούσωμεν.» Ἐπειτα τινὲς αὐτῶν φεύγουσι καὶ δὲν καταλέγονται μετὰ τῶν πιστῶν.

47. Διαταττόμενοι ἔν' ἀποφανθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀποστόλου αὐτοῦ, τινὲς ἀπομακρύνονται καὶ ἄλλην τρέπονται ὁδόν.

48. Ἐὰν εὐρίσκοντο ἐν τῇ ἀληθείᾳ, θὰ ὑπήκουον καὶ θὰ προσήρχοντο.

49. Μὴ ἀμφιρέπη ἡ καρδία αὐτῶν, ἥ ἀμφιβάλλωσι καὶ φοβῶνται μὴ ὁ Κύριος καὶ ὁ Ἀπόστολος αὐτοῦ τοὺς ἐξαπατήσωσιν; Οὐχὶ ἄλλ' εἶναι ἄσεβεῖς,

50. Οἱ δὲ πιστοὶ τί λέγουσιν ὅταν προσκαλῶνται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀποστόλου ἵνα μεταξὺ αὐτῶν ἀποφασίσωσι; Λέγουσιν. «ἠκούσαμεν καὶ ὑπακούομεν.» Οὗτοι ἔσονται εὐδαίμονες.

51. Ὁ ὑπακούων εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν Ἀπόστολον αὐτοῦ, καὶ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, συγκαταλέγεται μετὰ τῶν εὐδαιμόνων.

52. Ὁρκίσθησαν εἰς τὸν Θεὸν ὅρκον μέγαν, ὅτι ἐὰν διατάξῃ αὐτοὺς νὰ ἐκστρατεύσωσι, θέλουσιν ὑπακούσει. Εἰπέ αὐτοῖς, μὴ ὀρκίζησθε, ἡ ὑπακοή ἀρκεῖ¹. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

53. Εἰπέ αὐτοῖς. Ὑπακούετε εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον. Ἐὰν ἀδιαφορήσητε, οὗτος δὲν καθίσταται ὑπόλογος· μόνον διὰ τὰς ἐαυτοῦ πράξεις εὐθύνεται, ὅπως ὑμεῖς διὰ τὰς ὑμετέρας. Ἐὰν ὑπακούσητε, θὰ κατευθυνθῇτε αἰσίως. Ὁ ἀπόστολος ὀφείλει μόνον νὰ διδάξῃ σαφῶς.

54. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη εἰς τοὺς πιστεύσαντας καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξαντας, νὰ ὀρίσῃ αὐτοὺς κληρονόμους τῆς γῆς, ὡς διεδέχθησαν οἱ πρόγονοι ὑμῶν τοὺς προγενεστέρους αὐτῶν ἀπίστους. Ὑπεσχέθη αὐτοῖς νὰ στερεώσῃ τὴν θρησκείαν ταύτην, εἰς ἣν ἠρίστευσαν, μεταβάλλων τὴν ταραχὴν αὐτῶν εἰς ἀσφάλειαν. Οὗτοι θὰ μέλαινται καὶ δὲν θὰ μ' ἐξομώσωσι πρὸς ἕτερα ὄντα ἐν τῇ θρησκείᾳ αὐτῶν. Οἱ μετὰ τὴν διακλήρυνσιν ταύτην μέιναντες ἄπιστοι, ἔσονται ἄσεβεῖς.

55. Τηρεῖτε ἀκριβῶς τὴν προσευχὴν, ἐλεεῖτε ὑπακούετε εἰς τὸν ἀπόστολον, καὶ θέλετε δοκιμάσει τὴν μακροθυμίαν τοῦ Θεοῦ.

56. Μὴ φρονήτε ὅτι οἱ ἄπιστοι δύνανται νὰ μειώσωσι τὴν τοῦ Θεοῦ ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς γῆς· οὗτοι ἐξουσίαν κατοικίαν τὸ πῦρ. Οἷα τρομερὰ διαμονή!

57. Ὡ πιστοὶ! οἱ ἀργυρώνητοι καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα ὀφείλουσι νὰ ζητῶσι παρ' ὑμῶν τὴν ἀδελφὴν πρὶν ἢ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν κατοικίαν

ὑμῶν τρεῖς τῆς ἡμέρας πρὸ τῆς ἑωθινῆς προσευχῆς, ὅταν ἐκδύεσθε τὴν μεσημβρίαν, καὶ μετὰ τὴν προσευχὴν τῆς ἑσπέρας. Αἱ τρεῖς αὗται ἐποχαί πρέπει νὰ ὦσι σεβασταὶ χάριν κοσμιότητος. Δὲν ἁμαρτάνετε οὔτε ὑμεῖς, οὔτε αὐτοὶ ἐὰν εἰσέλθωσι κατ' ἄλλας στιγμὰς ἄνευ ἁδείας, ὅποταν μεταβαίνετε πρὸς ἐπίσκεψιν ἀλλήλων. Οὕτως ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ τὰ ῥήματα αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς. Ὁ Κύριος εἶναι πολυμαθὴς καὶ σοφός.

58. Τὰ τέκνα ὑμῶν, φθάνοντα εἰς ἔφηβον ἡλικίαν, ὀφείλουσι νὰ ζητῶσιν ἁδειαν ἵνα εἰσέλθωσιν εἰς οἰκονομήσετε ὦραν, ὡς ἐπραττόν καὶ οἱ φθάσαντες πρὸ αὐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν ἡλικίαν. Οὕτως ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ ὑμῖν τὰ σημεῖα αὐτοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι πολυμαθὴς καὶ σοφός.

59. Αἱ γυναῖκες αἱ παύσασαι τοῦ νὰ τεκνοποιῶσι καὶ μὴ ἐλπίζουσαι νὰ ἔλθωσιν εἰς γάμου κοινωνίαν τοῦ λοιποῦ, δὲν ἁμαρτάνουσιν ἐὰν ἀφαιρέσωσι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν, χωρὶς ὅμως ν' ἀποκαλύψωσι τὰ ἑαυτῶν κοσμήματα. Ἐὰν ὅμως τηρήσωσιν ἐγκράτειαν, εἶναι ὠφελιμώτερον δι' αὐτάς. Ὁ Κύριος ἀκούει καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

60. Ὁ ἄσματος, ὁ χωλός, ὁ ἀσθενὴς δὲν ἁμαρτάνει ἐὰν συμπάγη ἐν τῇ ὑμετέρᾳ τραπέζῃ, οὔτε ὑμεῖς ἁμαρτάνετε ἐσθιοντες ἐν τῷ ὑμετέρῳ οἴκῳ. ἢ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σας, τῆς μητρὸς σας, τῶν ἀδελφῶν σας, τῶν ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς θείων σας, εἰς τοὺς οἴκους ὧν τὰς κλεῖς κρατεῖτε, ἢ εἰς τοὺς τῶν ὑμετέρων φίλων. Ἐπίσης δὲν ἁμαρτάνετε, ἐὰν γεύσθε μετ' ἄλλων ἢ μόνοι.¹

61. Εἰσερχόμενοι εἰς τινὰ οἰκίαν προσαγορευθῆτε ἀμοιβαίως², εὐχόμενοι τῷ Κυρίῳ ἵνα δώσῃ ὑμῖν ὑγίαν εὐάρεστον καὶ εὐλογημένην. Οὕτως ὁ Θεὸς ἐξηγεῖ τὰ ῥήματα αὐτοῦ, ἵνα ἐννοήσητε.

62. Ἀληθῶς πιστοὶ εἰσιν οἱ πιστεύοντες τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ· οἱ πρὸς σέ προσερχόμενοι διὰ τινὰ ὑπόθεσιν πρὸς γενικὸν ἀφορῶσαν συμφέρον, δὲν ἀπέρχονται ἄνευ τῆς ἁδείας σου. Οἱ ζητοῦντες τὴν ἁδειάν σου εἶναι οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Ἐὰν σοὶ ζητήσωσι τὴν ἁδειαν δι' ἄλλην ὑπόθεσιν, ἐπιτρέψον ταύτην εἰς ὃν βούλῃσαι. Ἐπικαλέσθητι ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐπιείκειαν τοῦ Κυρίου, καθότι ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

63. Μὴ ἀπευθύνεσθε πρὸς τὸν ἀπόστολον μεθ' ἧς πρὸς ἀλλήλους οἰκειότητος. Ὁ Κύριος, ὑμῶν γινώσκει τίς ὁ λάθρα ἐκ τῆς συνελεύσεως ἀποσυρόμενος, καὶ τίς ὁ κρυπτόμενος ὀπισθεν τοῦ ἐτέρου. Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἅς φυβηθῶσι συμφορὰν τινὰ ἢ τὴν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

¹ Τὸ ἐδάφιον τοῦτο, ἀνεδίδει τοὺς Μουσουλμάνους διὰ τὴν μέγιστην αὐστηρότητα των ἐπὶ τῶν δεισιδαιμονιῶν παρὰ τοῖς Ἰσραφίμ, ἥτοι τῆς συνηθείας τοῦ νὰ μὴ συντρώγων μετ' αὐτῶν οἱ χωλοὶ καὶ οἱ τυφλοὶ καὶ νὰ μὴ τρώγων εἰς οἰκίαν ἄλλων. Τινὲς εἶχον τὴν δεισιδαιμονίαν νὰ τρώγων μόνοι.

² Δηλ. ὁ εἰσερχόμενος καὶ ὁ δεχόμενος αὐτόν.

64. Μήπως δὲν ἀνήκωσι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ; Ὁ Κύριος γινώσκει εἰς τίνα θέσιν εὕρίσκεσθε. Θὰ προσέλθῃτε ἡμέραν τινὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ οὗτος θὰ μνησθῇ τῶν ἔργων ὑμῶν, καθότι εἶδε σαφῶς τὰ πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'

ΕΛ-ΦΟΥΡΚΑΝ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 77.

Ἐν ὁρόμῳ τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Εὐλογημένος εἴη ὁ καταπέμψας οὐρανόθεν τὴν Διάγνωσιν ἐπὶ τοῦ δούλου αὐτοῦ, ἵνα νοθεύσῃ τοὺς ἀνθρώπους.

2. Ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς αὐτῷ ἀνήκει. Οὗτος δὲν ἔχει τέκνα, οὔτε συνεταίρους εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Ἐπλασε δὲ τὰ πάντα, ὀρίσας ἐκάστῳ τὸ ἑαυτοῦ πεπρωμένον δι' αἰωνίου θεσπίσματος.

3. Οἱ πολυθεῖσται ἐξομοιοῦσι τὸν Θεὸν πρὸς ἐτέρας θεότητες μὴδὲν δημιουργησάσας, ἀλλὰ τούναντίον δημιουργηθείσας.

4. Ἀντινες δὲν δύνανται νὰ πράξωσι τι καλὸν ἢ κακόν. Δὲν δύνανται νὰ διαθέσωσιν οὔτε τὸν θάνατον, οὔτε τὴν ζωὴν, οὔτε τὴν ἀνάστασιν.

5. Καὶ λέγουσιν οἱ ἄπιστοι· ἡ Βίβλος αὕτη εἶναι ψεῦδος ἐπινοηθὲν παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀποστόλου τῇ συνεργείᾳ τῶν ἄλλων. Ἰδοὺ ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ ἀπάτη αὐτῶν.

6. Λέγουσιν ἐπίσης· εἶναι διηγήσεις τῶν ἀρχαίων, γραφεῖσαι παρ' αὐτοῦ καθ' ὑπαγόρευσιν ἄλλων, γενομένης πρωίας τε καὶ ἐσπέρας.

7. Εἰπέ αὐτοῖς· τὴν Βίβλον ταύτην ἐξαπίστευεν ὁ γινώσκων τὰ ἀδελφ καὶ τὰ κρύφια τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Οὗτός ἐστιν ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

8. Προσέτι λέγουσι· τίς ἐστὶν ἄρα ὁ ἀπόστολος οὗτος, ὅστις τρώγων διατρέχει τὰς ἀγοράς; Ἐὰν δὲν καταβῇ ἄγγελός τις ἐξ οὐρανοῦ καὶ δὲν διδάξῃ μετ' αὐτοῦ,

¹ Ἐλ-Φουρκὰν εἶναι μία ἐκ τῶν ὀνομασιῶν τοῦ Κορανίου, καὶ σημαίνει διάγνωσις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. Ἐν γένει σημαίνει Βίβλος ἱερὰ.

9. Ἐὰν δὲν ἀποσταλῇ πρὸς αὐτὸν θησαυρὸς ἢ ἂν δὲν ἀποκτίσῃ κῆ-
πον ἐξ οὗ νὰ πορίζηται τὰ πρὸς διατροφήν, ἡμεῖς δὲν θὰ πιστεύσωμεν.
Οἱ ἄσεβοις λέγουσιν· ὑμεῖς μάγον ἀκολουθεῖτε.

10. Ἴδὲ πρὸς τί σὲ παρομοιάζουσι. Ναί, ἀπεπλανήθησαν καὶ δὲν εὐ-
ρίσκουσι τὴν δίοδον.

11. Εὐλογημένος εἴη ὁ δυνάμενος, ἐὰν βουληθῇ νὰ σοὶ παραχωρήσῃ
πολυτιμότερα τῶν ἐπιρρύτων κήπων καὶ μεγάρων.

12. Ἀλλὰ διαψεύδουσι τὴν ἔλευσιν τῆς ὥρας. Δι' αὐτοὺς ὁμῶς ἡ-
τοιμάσαμεν φλογώδη κάμινον.

13. Ὅταν δὲ ἴδωσιν αὐτὴν μακρόθεν, θὰ τὴν ἀκούσωσι μυκωμένην
καὶ βεγγομένην ἐκ τῆς ὀργῆς.

14. Ὅταν δὲ ῥιφθῶσιν εἰς στενόχωρόν τι μέρος, συσσωρευμένοι ὁ
εἰς ἐπὶ τοῦ ἄλλου τότε θὰ προσκαλέσωσι τὸν θάνατον.

15. Μὴ ζητῆτε ἓνα μόνον θάνατον· καλέσατε πολλὰ εἶδη θανάτου.

16. Εἰπέ αὐτοῖς· τοῦτο κάλλιον ἐστὶ τοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑποσχεθέν-
τος τοῖς εὐσεβέσιν αἰωνίου κήπου, τοῦ δοθησομένου αὐτοῖς ὡς ἀμοιβῇ
καὶ τέρμα τῆς ἐαυτῶν ὁδοπορίας.

17. Ἐν τῇ αἰωνίᾳ αὐτῶν διαμονῇ θὰ εὖρωσι πᾶν ὅ,τι ποθήσωσιν.
Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τοῦ Κυρίου ἣν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι.

18. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Κύριος ἐνώσει τοὺς πάντας μετὰ τῶν θεο-
τήτων εἰς ἃς ἐπίστευον, θὰ ἐρωτήσῃ αὐτούς·—Ἵμεῖς αὐτοὶ ἀπεπλανή-
σατε τοὺς δούλους μου, ἢ οὗτοι ἀπώλεσαν τὴν ὁδόν;

19. Θ' ἀπαντήσωσι·—Δεδοξαμένον εἴη τὸ ὄνομα σου. Κύριε! οὐ-
δένα ἕτερον δεσπότην ἡδυνάμεθα νὰ αἰτήσωμεν πλὴν σοῦ, ἀλλὰ σὺ
ἀφῆκες αὐτοὺς ἀγαλλομένους ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου μετὰ
τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ οὕτω σ' ἐλησμόνησαν. Οὗτός ἐστι λαὸς ἀπο-
λωλώς.

20. Ὁ δὲ θὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς πολυθεϊστάς·—Αἱ θεότητες ὑμῶν σὰς
διαψεύδουσι· δὲν θὰ δυνηθῇτε οὔτε νὰ ὑπεκφύγητε τὴν τιμωρίαν, οὔτε
νὰ λάβητε βοήθειάν τινα παρ' αὐτῶν.

21. Τὸν ἀδικήσαντα θὰ ὑποβάλωμεν εἰς σκληρὰν βάσανον.

22. Οἱ πρὸ σοῦ ἀποσταλέντες προφῆται τρώγοντες διήρχοντο τὰς
ἀγοράς ὡς οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι. Ἵμεῖς δοκιμάζομεν τοὺς μὲν μὲ τοὺς
δὲ, ἵνα ἴδωμεν ἐὰν μετ' ὑπομονῆς ἐγκαρτερῇτε. Ὁ Κύριος πρὸς πάντα
ἐφορᾷ.

23. Οἱ μὴ ἐλπίζοντες νὰ ἴδωσι τὴν ὄψιν τοῦ Κυρίου (ἐν τῇ μελλούσῃ
ζωῇ) λέγουσι·—Δὲν πιστεύομεν ἐὰν δὲν καταβῶσιν οἱ ἄγγελοι ἐξ οὐ-
ρανοῦ, ἢ ἐὰν δὲν ἴδωμεν τὸν Κύριον ἰδίᾳς ὁμμασιν. Οἱ τοιοῦτοι εἶναι
ἁλαζόνες, καὶ θανασίμως ἁμαρτάνουσι.

24. Οὐχ ὑπάρχουσι χαρὰς εὐαγγέλια διὰ τοὺς ἐνόχους. Καθ' ἣν
ἡμέραν ἴδωσι τὴν ἔλευσιν τῶν Ἀγγέλων, θ' ἀνακράξωσι· «Μακρὰν,
μακρὰν αὐτῶν!»

25. Τότε θὰ προσαγάγωμεν ἐκάστου τὰς πράξεις, καὶ θέλομεν μεταβά-
λει αὐτοὺς εἰς κονιορτὸν, διασκορπισθησόμενον πανταχοῦ.

26. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οἱ ἐν τῷ Παραδείσῳ ξενισθησόμενοι ἔξουσι
μέρος ἀναπαύσεως λίαν εὐάρεστον, ἕτερον δὲ μέρος ἡδονικὸν πρὸς ἀνά-
παυσιν αὐτῶν κατὰ τὴν μεσημβρίαν.

27. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ οὐρανὸς διαρραγῇ ἐν νεφέλαις, καὶ οἱ ἄγ-
γελοι καταβῶσιν ἄνθρωποι,

28. Ἡ ἀληθὴς ἔξουσία ἔσται τῷ οἰκτίρμονι. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἔσται
φοβερά διὰ τοὺς ἀπίστους.

29. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὁ ἀσεβὴς θὰ δάκνη τὴν χεῖρά του λέ-
γων· εἴθε νὰ ἠκολούθουν τὴν ὁδὸν τοῦ ἀποστόλου.

30. Οὐκί μοι! εἴθε νὰ μὴ προσελάβανον τὸν δαίνα ὡς προστάτην.

31. Οὗτος ἀψήρεσέ μοι τῆς δράσεως τὴν ὑποδειχθεῖσάν μοι Βίβλον.
Φεῦ! ὁ Σατανᾶς ἐξήπατᾷ τὸν ἄνθρωπον.

32. Ὁ δὲ ἀπόστολος θὰ εἴπῃ· Κύριε, ὁ λαός μου περιεφρόνησε τὸ
Κοράνιον τοῦτο.

33. Οὕτως, ἐδώκαμεν εἰς ἅπαντας τοὺς προφῆτας ἐχθροὺς ἐκ τῶν
ἀμαρτωλῶν· ἀλλ' ὁ Κύριος ἀρκεῖ σοι ὡς ὁδηγὸς καὶ ἐπίκουρος.

34. Οἱ ἄπιστοι λέγουσι· διατί δὲν κατεπέμψθη αὐτῷ τὸ Κοράνιον
ἐφ' ἀπαξ; Ἐπράξαμεν οὕτως, ἵνα κρατύνωμεν τὴν καρδίαν σου, ἀπαγ-
γέλλοντος αὐτό.

35. Ὅσακις σοὶ προτείνωσι παραβολὴν τινά, ἡμεῖς θέλομεν σοὶ δώσῃ
τὴν ἀληθῆ καὶ ἀκριβῆ ἐξηγήσιν αὐτῆς.

36. Ἐκεῖνοι οὔτινες θὰ συναθροισθῶσι καὶ πρηνεῖς κρημνισθῶσιν εἰς
τὴν Γένναν ἔξουσι τὸ χερίστον μέρος· θὰ κείνται πόρρω τῆς εὐθείας
ὁδοῦ.

37. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσεὶ τὴν Βίβλον, καὶ ὡς τοποτηρητὴν αὐτοῦ
τὸν ἀδελφόν του Ἀαρών,

38. Εἰπόντες· πορεύθητε εἰς τὸν διαψεύσαντα τὰ ἡμέτερα σημεῖα
λαόν. Τὸν λαὸν ἐκεῖνον ἐξώλοθ' ῥεύσαμεν καθ' ὅλοκληρίαν.

39. Τὸν δὲ λαὸν τοῦ Νῶε, τὸν διαψεύσαντα τοὺς ἀποστόλους, καὶ
τεποντίσαμεν ἐν τοῖς ὕδασι, παραδειγματίσαντες αὐτοὺς μετὰ τῶν
ἀνθρώπων. Διὰ τοὺς κακοὺς ἡτοιμάσαμεν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

40. Τὸ δὲ Ἀδ, τὴν Θέμνην, καὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Ῥὰς¹ ἐξεμνη-
δενίσσαμεν, καὶ μετ' αὐτῶν τόσας ἄλλας γενεάς.

41. Εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν λαῶν τούτων ἐπροτείναμεν παραβολὰν
ἐξαφνίσαντες πάντας καθ' ὅλοκληρίαν.

42. Οἱ ἄπιστοι πολλάκις διήλθον ἐγγὺς τῆς χώρας ἐκείνης, ἐφ' ἣν

¹ Δὲν συμφωνοῦσιν ὡς πρὸς τὴν τοποθεσίαν τοῦ Ῥὰς· τινὲς λέγουσιν, ὅτι καίτοι
πρὸς τὴν Ἰερουζαλήμ, ἄλλοι πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀδραμάνης καὶ ἄλλοι πρὸς τὴν Ἀντιό-
χειαν. Ῥὰς σημαίνει ὡσαύτως φρέαρ καὶ δεξαμενὴ.

κατέπεσεν ἀπαισία βροχή¹. Μήπως δὲν εἶδον αὐτήν; Ναί, πλὴν δὲν πιστεύουσιν ὅτι ὁ ἀναστηθῶσιν.

43. Ὅποτεν σὲ βλέπωσι, λέγουσι μετὰ σαρκασμοῦ μήπως εἶναι αὐτὸς ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὡς ἀπόστολος σταλὲς ἡμῖν;

44. Ἐὰν δὲν ἐπιμενόμεν καρτεροῦντες, ἤθελεν ἴσως μᾶς καταπίσῃ ὅπως ἐγκαταλείψωμεν τὰς ἡμετέρας θεότητας Ὅταν ὅμως ἴδωσιν ὅτι προσεγγίζει αὐτοῖς ἡ τιμωρία, τότε θὰ μάθωσιν τίς ἐξ ἡμῶν ἀπεπλάνηθη τῆς ὁδοῦ.

45. Εἶδες; Θὰ ἀναλάβῃς σὺ ἄρα γε τὴν ὑπεράσπισιν ἐκείνων οἵτινες ἐξέλαβον τὰ ἑαυτῶν πάθη ἀντὶ Θεῶν;

46. Μήπως φρονεῖς ὅτι οἱ πλεῖστοι ἀκούουσιν ἢ ἐννοοῦσιν; Εἶναι ὡς τὰ κτήνη καὶ χεῖρονες αὐτῶν, ἀποπεπλανημένοι τῆς ὁδοῦ.

47. Εἶδες πῶς ὁ Κύριός σου ἐπεκτείνει τὴν σκιάν; Ἐὰν ἐβούλετο, ἡδύνατο νὰ ποιήσῃ αὐτὴν διηνεκῇ. Ὁρίσαμεν ὅμως ὁδηγὸν αὐτῆς τὸν ἥλιον.

48. Ἐπειτα δὲ μετ' εὐκολίας ἐλαττοῦμεν αὐτήν.

49. Ἐποιήσαμεν τὴν μὲν νύκτα χιτῶνα ὑμῶν, τὸν δὲ ὕπνον δι' ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἡμέραν διὰ τὴν ἐργασίαν.

50. Ἐξαποστέλλομεν τοὺς ἀνέμους προδρόμους τῶν χαρίτων ἡμῶν, καταπέμποντες ἐξ οὐρανοῦ τὸ καθαρὸν ὕδωρ,

51. Δι' οὗ ζωογονοῦμεν χώραν θνήσκουσαν. Δι' αὐτοῦ ποτίζομεν τὰ ἡμέτερα πλάσματα καὶ πλεῖστα ζῶα καὶ ἀνθρώπους.

52. Διευθύνομεν αὐτὸ πανταχόθεν, ἐν τῇ μέσῃ αὐτῶν, ἵνα μέμνηται ἡμῶν. Ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἀρνοῦνται τὰ πάντα, πλὴν τῆς ἀγνωμοσύνης των.

53. Ἐὰν ἠθέλομεν, ἡδυνάμεθα ἐξαποστεῖλαι ἐν ἐκάστη χώρᾳ κήρυκα.

54. Μὴ ὑπέιχες τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ καταπολέμει αὐτοὺς κρατερῶς, μετὰ τῆς βίβλου ταύτης.

55. Ὁ Θεὸς προσήγγισε τὰς δύο θαλάσσας, τὴν μὲν ἐκ γλυκέος καὶ δροσεροῦ ὕδατος, τὴν δὲ ἐξ ἄλμυροῦ καὶ πικροῦ, θέσας μετὰ αὐτῶν διάστημα καὶ φραγμὸν ἀδιάβατον¹.

56. Αὐτὸς μορφώνει τὸν ἀνθρώπον ἐξ ὕδατος, διενεργῶν τὰς ἐπιγαμίας συγγενεῖς. Ὁ Κύριός σου εἶναι παντοδύναμος.

57. Ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, λατρεύουσιν ὄντα οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἢ βλάβην δυνάμενα νὰ παράσχωσιν αὐτοῖς. Ὁ ἄπιστος εἶναι ὁ βοηθὸς τοῦ Σατανᾶ κατὰ τοῦ Κυρίου του.

¹ Δηλ. τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα.

¹ Κατὰ τινες, ὁ Μωϋσὴς ὥμισε ἐνταῦθα διὰ τὸ ὕδατος τοῦ Τίγριτος ποταμοῦ, δεινὰ, καίπερ χυνόμενα εἰς τὴν θάλασσαν, διατηροῦσι τὴν γεῦσιν των ἐπὶ μακρὸν διάστημα χωρὶς ν' ἀναμειχθῶσι μετὰ τῶν ἄλμυρῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης.

58. Σὲ ἀπεστείλαμεν ἵνα κηρύξης καὶ ἀπειλήσης μόνον.

59. Εἰπὲ αὐτοῖς· Δὲν ἀπαιτῶ παρ' ὑμῶν ἀμοιβὴν τινα, ἥ νὰ σὰς ἴδω πορευομένους τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.

60. Ἐμπιστεύθητι εἰς τὸν Ζῶντα, εἰς τὸν οὐδέποτε ἀποθνήσκοντα. Αἶνει τὴν δόξαν αὐτοῦ, κατὰ βᾶθος γινώσκοντος τὰς ἀνομίας τῶν δούλων του. Ἐποίησε τοὺς οὐρανοὺς, τὴν γῆν καὶ τὰ ἀναμέσον αὐτῶν εἰς ἕξ ἡμέρας, ἔπειτα ἐκαθέσθη ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ θρόνου. Οὗτος δ' ἐστὶν ὁ οἰκτίρμων ἐρώτησον περὶ αὐτοῦ τοὺς γινώσκοντας.

61. Ὅποτεν λέγωσι τοῖς ἀπίστοις· κύψατε ἐνώπιον τοῦ οἰκτίρμονος, ἐρωτᾶσι, τίς ἐστὶν ὁ οἰκτίρμων, καὶ ὀφείλομεν νὰ κύψωμεν ἐνώπιον αὐτοῦ; Ἡ δὲ πλάνη αὐτῶν ἐπαυξάνει.

62. Εὐλογημένος εἴη ὁ θέσας ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ τὰ ζῳδια, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τὸν φωτοβόλον πυρσὸν¹, καὶ τὴν Σελήνην.

63. Οὗτός ἐστιν ὁ ὀρίσας τὴν ἕξ ὑπ' ἀμοιβῆς διαδοχὴν τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας, διὰ τοὺς ἐνθυμουμένους καὶ εὐχαριστοῦντας τὸν Κύριον.

64. Δούλοι τοῦ οἰκτίρμονος εἰσὶν οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἀξιοπρεπῶς βαδίζοντες καὶ λέγοντες *σελάμουν* πρὸς τοὺς ἀμαθεῖς τοὺς ἀποτεινομένους πρὸς αὐτοὺς.

65. Καὶ ὅσοι διέρχονται τὰς νύκτας ἐπικαλούμενοι τὸν Κύριον, κεκλιμένοι ἢ ὄρθιοι,

66. Λέγοντες· ἀπομάκρυνον ἀφ' ἡμῶν, Κύριε, τὴν τιμωρίαν τῆς Γεέννης, καθόσον τὰ βασανιστήρια αὐτῆς εἶναι διηνεκῇ, αὕτη δὲ κακιστον μέρος πρὸς διαμονὴν καὶ ἀνάπαυσιν,

67. Καὶ οἵτινες ἐν τῇ δαψιλείᾳ αὐτῶν, δὲν εἶναι οὔτε ἄσωτοι, οὔτε φειδωλοὶ, ἀλλὰ τηροῦσι τὸν μέσον ὅρον,

68. Οἱ μὴ ἐπικαλούμενοι μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐτέρας θεότητας καὶ οὐδεμίαν ζῶσαν ψυχὴν κτείνοντες, ὡς ἀπηγόρευεν ὁ Θεός, ἡ ἐξ αἰτίας δικαίας, καὶ οἱ μὴ μοιχεύοντες. Ὁ πράττων τὸ τοιοῦτον θὰ λάβῃ τὸ ἀντίποινον τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ.

69. Δι' αὐτὸν ἡ τιμωρία θὰ διπλασιασθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως, θὰ ὑποστῇ αὐτὴν εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα, καὶ θὰ καλυφθῇ ὑπὸ αἰσχύνης.

70. Τῶν μετανοούντων ὅμως, τῶν πιστευόντων καὶ τῶν ἀγαθοεργῶν ὁ Θεὸς θ' ἀνταλλάξῃ τὰ κακὰ ἔργα διὰ τῶν καλῶν, καθότι ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

71. Τὸν μετανοήσαντα καὶ πράξαντα ἀγαθόν τι ὁ Θεὸς συγχωρεῖ καὶ ἀποδέχεται.

72. Ὅσοι δὲν δίδουσι ψευδῇ μαρτυρίαν καὶ δὲν φληναφοῦσι,

¹ Φωτοβόλον πυρσὸν ἐννοεῖ τὸν ἥλιον.

73. Καὶ ὅταν διδάσκωσιν αὐτοῖς τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, δὲν μένουσιν ὡς κωφοὶ καὶ τυφλὰ ξόανα,

74. Ἀλλὰ λέγουσι· Κύριε ἡμῶν, ποιήσον τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς γόνους ἡμῶν ὄντα εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ κατεύθυνον ἡμᾶς ἐνώπιον τῶν φοβουμένων σε,

75. Οὗτοι θ' ἀνταμειφῶσι διὰ τῶν ἐξαιρέτων χαρίτων τοῦ Παραδείσου, ἐνεκεν τῆς καρτερίας αὐτῶν, καὶ ἐκεῖ θὰ εὕρωσιν ὑγίαν καὶ εἰρήνην,

76. Καὶ θὰ διαμείνωσιν αἰωνίως. Οἶα εὐάρεστος διαμονή!

77. Εἰπέ· ὁ Κύριός μου δὲν εἰσακούει τὰς ἱκεσίας ὑμῶν, καθόσον διεψεύσατε τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Ἀλλ' ἀτελεύτητος καταδίκη θὰ καταφύσῃ ὑμᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ'

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 228.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Τά, Σιν, Μίμ. Ταῦτα εἰσὶ τὰ σημεῖα τῆς φαεινῆς Βίβλου.
2. Σὺ τήκεσαι ἐκ τῆς βαρυθυμίας, καθόσον ἀρνοῦνται νὰ πιστεῦσωσιν.
3. Ἐὰν ἠθέλωμεν, ἡδυνάμεθα νὰ καταπέμψωμεν ἐξ οὐρανοῦ σημεῖόν τι, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου τεταπεινωμένοι ἤθελον κύψει.
4. Ὅσακις καταβιβασθῇ ἐξ οὐρανοῦ νέα διδασχὴ παρὰ τοῦ Οἰκτίρμονος, οὗτοι ἀπομακρύνονται ἵνα μὴ ἀκούσωσιν αὐτήν.
5. Τὴν διαψεύδουσι· πλὴν ταχέως θὰ ἀναγγεῖλωμεν αὐτοῖς τὴν τιμωρίαν ἣν ἐνέπαιζον.
6. Δὲν ἔστρεψαν ποτὲ τὰ βλέμματά των ἐπὶ τῆς γῆς; δὲν εἶδον πῶς ἐποίησαμεν ἀνὰ ἓν ζεύγος, ὅμοιον ἐξ ἐκάστου εἶδους;
7. Εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα· ἀλλ' οἱ πλείστοι δὲν πιστεύουσιν.
8. Ὁ Κύριός σου εἶναι κραταιὸς καὶ μακρόθυμος.
9. Μνήσθητι ὅτι ὁ Θεὸς, καλέσας τὸν Μωϋσῆν, εἶπεν αὐτῷ·—Πορεύθητι πρὸς τὸν ἀσεβῆ ἐκείνον λαόν,
10. Τὸν λαὸν τοῦ Φαραῶ. Δὲν θὰ μὲ φοβηθῶσι;

11. Κύριε! ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς, φοβοῦμαι μὴ μὲ διαψεύσωσι.
 12. Τὸ στήθος μου ἀγωνιᾷ, ἡ δὲ γλῶσσά μου εἶναι δεδεμένη. Προσκάλεσον μᾶλλον τὸν Ἀαρών.
 13. Ὅτι μὲ τιμωρήσωσι διὰ τὸ ὑπ' ἐμοῦ διαπραχθὲν ἔγκλημα¹, καὶ φοβοῦμαι μὴ μὲ φονεύσωσι.
 14. Οὐδαμῶς! ἀπήντησεν ὁ Κύριος· πορεύθητε ἀμφότεροι μετὰ τῶν σημείων μου, καὶ γὰρ μεθ' ὑμῶν ἔσομαι καὶ ἀκούσω.
 15. Πορευθέντες πρὸς τὸν Φαραῶ, εἶπατε αὐτῷ ὅτι Ἐγὼ εἰμι ἀπόστολος Κυρίου τοῦ παντός.
 16. Ἄφες νῦν συναπέλθωσι μεθ' ἡμῶν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.»
 17. Ὅθεν ἐπορεύθησαν. Ὁ Φαραῶ εἶπε τῷ Μωϋσεῖ—Μήπως δὲν ἀνεδράφης παρ' ἡμῖν νηπιόθεν; Πολλὰ ἔτη τῆς ζωῆς σου διῆλθες μεθ' ἡμῶν.
 18. Ἐπραξας τὸ ἔγκλημα ὅπερ γινώσκεις, καὶ εἶσαι ἀγνώμων.
 19.—Ναί, ἀπεκρίθη ὁ Μωϋσῆς, ἐπραξα τὸ ἔγκλημα ἐκεῖνο, πλὴν τότε ἤμην ἀπολωλώς.
 20. Ἀπέδρασα δὲ ἀφ' ὑμῶν φοβηθείς· κατόπιγ' ἐδωρήσατό μοι ὁ Κύριός μου ἐξουσίαν, ποιήσας με ἀπόστολον.
 21. Αἱ δὲ εὐεργεσίαι ἃς μοὶ ὑπομιμνήσκεις εἶναι ὅτι ὑπεδούλωσας ἅπαντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ.
 22. Ἀλλὰ τίς ἐστὶν ὁ Κύριος τοῦ παντός; ἠρώτησεν ὁ Φαραῶ.
 23.—Εἶναι ὁ Κύριος τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ἀναμέσον αὐτῶν, ἐν φόβῳ αὐτοῦ, ἀπήντησεν ὁ Μωϋσῆς.
 24. Ἠκούσατε; προσέθηκε πρὸς τοὺς περὶ αὐτόν.
 25. Ὁ Κύριος ἡμῶν, ἐξηκολούθησε λέγων, εἶναι ὁ Κύριος τῶν πατέρων σας.
 26.—Ὁ ὑμέτερος ἀπόστολος, ὁ σταλεὶς ἐνταῦθα, εἶναι δαιμονόληπτος, εἶπεν ὁ Φαραῶ.
 27. Εἶναι, προσέθηκεν ὁ Μωϋσῆς, ὁ Κύριος τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Δύσεως καὶ τῶν ἀναμέσον αὐτῶν,
 28. Καὶ ὁ Φαραῶ εἶπεν.—Ἐὰν ἐκλάβης ἄλλον Θεὸν ἀντὶ ἐμοῦ, ὅτι διατάξω τὴν φυλακίσίν σου
 29.—Καὶ ἂν σοὶ παρουσιάσω, εἶπεν ὁ Μωϋσῆς, ἐναργές τι σημεῖον τῆς ἀποστολῆς μου;
 30.—Δεῖξόν μοι, ἀπεκρίθη ὁ Φαραῶ, ἂν λέγῃς τὴν ἀλήθειαν.
 31. Τότε ὁ Μωϋσῆς ἔρριψε τὴν ῥάβδον αὐτοῦ, ἥτις μετεβλήθη εἰς ὄφιν.
 32. Ἐπειτα ἐξέτεινε τὴν χειρὰ του, καὶ οἱ περιεστῶτες εἶδον αὐτὴν κατάλευκον.

¹ Τὸν φόνον τοῦ Αἴγυπτου.

33. Ὁ δὲ Φαραὼ εἶπε πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ. «Ἀληθῶς οὗτός ἐστι μάγος ἱκανός.

34. Διὰ τῆς γοητείας αὐτοῦ ζητεῖ νὰ ἐκδιώξῃ ἡμᾶς τῆς ἡμετέρας χώρας. Τί φρονεῖτε;»

35. Οἱ δὲ μεγιστᾶνες ἀπεκρίθησαν—ἄφες αὐτοὺς τρεφομένους δι' ἐλπίδων καὶ διατάξον ἐν τῷ μεταξύ τὴν προσαγωγὴν ἐκ διαφορῶν τοῦ κράτους πόλεων,

36. Τῶν ἱκανωτέρων μάγων.

37. Οἱ μάγοι συνήχθησαν ἐν ὠρισμένη ὥρᾳ· ἐν ἡμέρᾳ πανηγύρεως.

38. Καὶ ὁ λαὸς ἠρωτήθη,— θὰ ἦσθε παρόντες;

39. —Θὰ ἀκολουθήσωμεν τοὺς μάγους (εἶπον μεταξύ των,) εἰάν οὔτοι ἀρίστεύσωσι,

40. Συναχθέντες οἱ μάγοι, εἶπον τῷ Φαραῷ—Ἐάν νικῶσωμεν, δυνάμεθα ἐλπῖσαι ἀμοιβὴν τινά;

41. Βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ Φαραῷ, θὰ λάβητε θέσιν μεταξύ τῶν τιμωμένων διὰ τῆς ἰδιαιτέρας μου χάριτος.

42. Τότε εἶπεν αὐτοῖς ὁ Μωϋσῆς· ῥίψατε ὅ,τι κρατεῖτε καὶ δύναται νὰ ῥιφθῇ.

43. Καὶ οἱ μάγοι ῥρίψαν τὰ σχοινία καὶ τὰς ῥάβδους αὐτῶν, λέγοντες· διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ Φαραῷ εἴμεθα νικηταί.

44. Ὁ δὲ Μωϋσῆς ῥρίψεν ὡσαύτως τὴν ῥάβδον του, ἥτις κατέπτε τὰς ψευδεῖς ἐφευρέσεις τῶν μάγων.

45. Οὔτοι δὲ ἐκλινον εἰς σημεῖον ὑποταγῆς,

46. Κράζοντες· πιστεύομεν τῷ Κυρίῳ τοῦ Παντός.

47. Τῷ Θεῷ τοῦ Μωϋσέως καὶ Ἀαρών.

48. —Ἐπιστεύσατε οὖν εἰς αὐτόν, εἶπεν ὁ Φαραῷ, πρὶν ἢ ἐπιτρίψω ὑμῖν τοῦτο; Ἄρα οὗτός ἐστιν ὁ ἀρχηγὸς ὑμῶν, διδάξας ὑμᾶς τὴν μαγείαν. Μάθετε ὁμῶς ὅ,τι θὰ συμβῇ ὑμῖν.

49. Θὰ ἀποκόψω ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ὑμῶν, καὶ πάντας ἐπὶ σταυροῦ θὰ κρεμάσω.

50. —Οὐδὲν κακὸν δι' ἡμᾶς, εἶπον οὔτοι, καθότι πάντες τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἀπελευσόμεθα.

51. Ποθοῦμεν ἵνα ὁ Κύριος ἡμῶν συγχωρήσῃ τὰς ἡμετέρας ἀνομίας, καθόσον ἐσμέν οἱ πρῶτοι πιστεύσαντες.

52. Ἀπεκαλύψαμεν τῷ Μωϋσεῖ τὴν ἐντολὴν ταύτην· Θὰ ἐξέλθῃς νύκτωρ μετὰ τῶν δούλων μου, πλὴν θὰ καταδιωχθῇτε.

53. Ὁ δὲ Φαραῷ ἀπέστειλεν εἰς τὰς πόλεις, ἵνα συλλέξῃ στρατόν.

54. —Οἱ Ἰσραηλῖται, εἶπεν, εἶναι μὲν συνάνθρωποις ἀνθρώπων, πλὴν εἶναι εὐάριθμοι,

55. Καὶ ἐξηγριωμένοι κατ' ἑμοῦ.

56. Ἐνῷ ἐξ ἐναντίας ἡμεῖς εἴμεθα πολυάριθμοι καὶ πεφυλαγμένοι

57. Οὕτως ἐξεδιώξαμεν τοὺς Αἰγυπτίους ἐκ τῶν κήπων αὐτῶν, ἐκ τῶν φρεάτων αὐτῶν,

58. Ἐκ τῶν θησαυρῶν αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἐξαιρέτων ἐνδικοιτημάτων αὐτῶν.

59. Οὕτως ἐπράξαμεν κληροδοτήσαντες αὐτὰ τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

60. Περὶ τὸν ὄρθρον, παρηκολούθησαν αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι.

61. Καὶ ἐνῶ οἱ ἐχθροὶ ἀπείχον μικρὸν ἀπ' αὐτῶν, οἱ συνοδοιπόροι τοῦ Μωϋσέως ἀνέκραζαν· «ἀπωλέσθημεν!»

62.—Ποσῶς! εἶπεν ὁ Μωϋσής, ὁ Κύριος εἶναι μετ' ἐμοῦ· αὐτὸς θὰ μὲ καθοδηγήσῃ.

63. Ἀπεκαλύψαμεν τῷ Μωϋσεῖ τὴν ἐντολὴν ταύτην· «Πλήξον τὴν θάλασσαν μὲ τὴν ῥάβδον.» Ἡ θάλασσα διεχωρίσθη εἰς τὸ μέσον, καὶ ἕκαστον μέρος ἀνυψώθη ὡς μέγιστον ὄρος.

64. Ἐπειτα ἀφήσαμεν νὰ πλησιάζωσιν αὐτὴν (τὴν θάλασσαν) τοὺς ἄλλους.

65. Ἐσώσαμεν δὲ τὸν Μωϋσῆν καὶ πάντας τοὺς ἀκολουθήσαντας αὐτόν,

66. Καταποντίσαντες τοὺς ἐτέρους.

67. Βεβαίως εἰς τοῦτο τὸ γεγονός· ὑπάρχει ἐνδειξις τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν πιστεύουσιν εἰς αὐτόν.

68. Καὶ ἐν τούτοις ὁ Κύριός σου εἶναι ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος.

69. Ἐπανάλχθον αὐτοῖς τὴν ἀνάγκωσιν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀβραάμ,

70. Εἰπόντος ἡμέραν τινὰ τῷ πατρὶ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.—Ποῖον εἶναι τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας σας;

71.—Τὰ εἶδωλα, ἀπεκρίθησαν οὗτοι, καὶ κατατρίβωμεν πάντα τὸν ἡμέτερον χρόνον ἐν τοῖς ναοῖς αὐτῶν.

72.—Εἰσακούουσιν ὑμῶν δεομένω; ἠρώτησεν ὁ Ἀβραάμ.

73. Ὁφελοῦσιν ὑμᾶς κατὰ τι, ἥ δύνανται νὰ κακοποιήσωσιν ὑμᾶς;

74.—Οὐχί, ἀπεκρίθησαν, ἀλλ' εὔρωμεν οὕτως ἐκ τῶν πατέρων ἡμῶν.

75.—Τί φρονεῖτε, ἠρώτησεν ὁ Ἀβραάμ, περὶ ἐκείνων οὓς λατρεύετε.

76. Καὶ ἐλάτρευον οἱ πατέρες καὶ οἱ πρόγονοι ὑμῶν;

77. Εἶναι ἐχθροὶ μου. Εἰς μόνος Θεὸς ὑπάρχει, Κύριος τοῦ σύμπαντος κόσμου,

78. Ὅστις μὲ ἐπλασε καὶ μὲ κατευθύνει αἰσίως.

79. Οὗτος μὲ διατρέφει καὶ μὲ ποτίζει,

80. Μὲ θεραπεύει ἀπὸ τῆς ἀσθενείας μου.

81. Οὗτος θὰ μοὶ χορηγήσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον,

82. Καὶ θὰ συγχωρήσῃ τὰς ἀνομίας μου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

83. Κύριε! δός μοι ἐπίγνωσιν καὶ κατὰτάξόν με ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μακάρων.

84. Παράσχου μοι, Κύριε, τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας μέχρι τῶν ἐσχάτων χρόνων.

85. Κατὰτάξόν με ἐν τῇ χορείᾳ τῶν κληρονόμων τῶν τερπνῶν κήπων.

86. Συγχώρησον τὸν πατέρα μου, ὅστις ἦτο πεπλανημένος.

87. Μὴ μ' ἐξουθενώσῃς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξεγέρσεως.

88. Καθ' ἣν οὔτε πλούτη, οὔτε τέκνα θὰ χρησιμεύσωσιν.

89. Εἰς τὸν ἐμφανισθῆσάμενον τῷ Θεῷ ἂν δὲν ἐμφανισθῇ μὲ καρδιάν ἄσπιλον.

90. Ὅταν δὲ ὁ Παράδεισος δεχθῇ τοὺς εὐσεβεῖς,

91. Καὶ ἡ Γέεννα ἀνοιχθῇ ἵνα καταβροχθίσῃ τοὺς πεπλανημένους,

92. Ὅθ' ἐρωτηθῶσιν οὗτοι:—ποῦ εἰσι τὰ ἀντικείμενα τῆς λατρείας σας;

93. Ὅθ' συνδράμωσιν ἤδη ὑμᾶς; Ὅθ' συνδράμωσιν ἑαυτά;

94. Πάντες ἐν τῇ Γέεννῃ ριφθήσονται, ἀπατῶντες καὶ ἀπατηθέντες,

95. Καὶ ἅπαντα ἡ στρατιὰ τοῦ Ἑωσφόρου.

96. Ἐπειτα οἱ ἐξαπατηθέντες θὰ ἐρίσωσι, καὶ θὰ εἰπῶσι·

97. Μὰ τὸν Θεόν, εὕρισκόμεθα ἐν προφανεῖ πλάνῃ,

98. Συνταυτίζοντες ὑμᾶς πρὸς τὸν Κύριον τοῦ σύμπαντος κόσμου.

99. Ἀλλ' οἱ ἔνοχοι ἐξηπάτησαν ἡμᾶς,

100. Καὶ ἤδη δὲν ἔχομεν πρεσβευτάς,

101. Οὔτε φίλον εἰλικρινῆ.

102. Οἴμοι! ἂν ἄπαξ ἔτι ἐπεστρέφομεν εἰς τὴν γῆν θὰ ἐγενόμεθα πιστοὶ Μουσουλμάνοι.

103. Εἰς ταῦτα πάντα ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι δὲν πιστεύουσιν.

104. Ὁ Κύριός σου εἶναι κραταῖος καὶ μακρόθυμος.

105. Ἐπίσης καὶ ὁ λαὸς τοῦ Νῶε διέψευσε τοὺς ἀποστόλους.

106. Ὅτε ὁ ἀδελφός των Νῶε εἶπεν αὐτοῖς,—δὲν θὰ φοβηθῆτε τὸν Κύριον;

107. Ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς πεπιστευμένος ἀπόστολος.

108. Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ ὑπακούσατε εἰς ἐμέ.

109. Δὲν ἀπαιτῶ παρ' ὑμῶν ἀμοιβὴν τινα, καθόσον αὕτη παρὰ τῷ Θεῷ ἔσται, τῷ Κυρίῳ τοῦ Παντός.

110. Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ ὑπακούσατε εἰς ἐμέ.

111. Οὗτοι ἀπεκρίθησαν· νὰ πιστεύσωμεν εἰς σέ τὸν ὅποιον μόνον οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ οὐτιδανοὶ σέ ἀκολουθοῦσιν;

112. Ὁ δὲ εἶπεν, — οὐκ οἶδα τὰ ἔργα αὐτῶν.

113. Εἰς μόνον τὸν Θεόν ὀφείλει ἕκαστος νὰ δώσῃ λόγον διὰ τὰς πράξεις του. Ἐννοεῖτε τοῦτο!

114. Ἐγὼ δὲν δύναμαι ν' ἀποκρούσω τοὺς εὐσεβεῖς.
 115. Ἐγὼ εἰμι ἀπλοῦς ἀπόστολος διδάσκων δημοσίᾳ.
 116. — Ἐὰν δὲν παύσης, εἶπον οὗτοι, διάγων οὕτως, θέλωμεν σὲ λιθοβολῆσαι.
 117. Ὁ δὲ Νῶε ἀνεβόησε πρὸς τὸν Θεόν, λέγων — Κύριε, ὁ λαός μου μὲ διαψεύδει.
 118. Σὺ ἀποφάνθητι μεταξὺ ἡμῶν, καὶ σῶσον μετ' ἐμοῦ τοὺς πιστοὺς.
 119. Ἐσώσαμεν αὐτὸν καὶ τοὺς ἐαυτοῦ ἀκολουθοῦντας ἐντὸς τῆς κιβωτοῦ, ἥτις παρέλαβε πάντας.
 120. Ἐπειτα κατεποντίσαμεν τοὺς ὑπολειφθέντας.
 121. Βεβαίως, εἰς τοῦτο ὑπάρχει σημεῖον νοουθετήσεως, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι δὲν πιστεύουσιν.
 122. Ἀληθῶς, ὁ Κύριός σου εἶναι κραταιὸς καὶ μακρόθυμος.
 123. Οἱ Ἀδῖται διέψευσαν τοὺς ἀποστόλους αὐτῶν.
 124. Ὁ δὲ ἀδελφός των Χουδ εἶπεν αὐτοῖς. — Δὲν θὰ φοβηθῇτε τὸν Κύριον;
 125. Ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς πεπιστευμένος ἀπόστολος.
 126. Φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ ὑπακούσατε εἰς ἐμέ.
 127. Οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἀπαιτῶ· αὕτη ἔσται παρὰ τῷ Θεῷ, τῷ Κυρίῳ τοῦ Παντός.
 128. Θὰ οἰκοδομήσητε ἐφ' ἐκάστου λόφου μνημεῖα κατ' ἀρέσκειαν ὑμῶν;
 129. Θὰ ἐγείρητε οἰκοδομὰς ἵνα διαιωνισθῇτε;
 130. Λαμβάνοντες τὴν ἐξουσίαν, θὰ ἐνέργητε ὡς τύραννοι;
 131. Φοβήθητε οὖν τὸν Θεόν, καὶ ὑπακούσατε εἰς ἐμέ.
 132. Φοβήθητε τὸν δαψιλῶς δωρήσαντα ὑμῖν ὅτι γινώσκετε.
 133. Δόντα ὑμῖν πολὺ ἄριμα ποίμνια καὶ ἀπογόνους,
 134. Κήπους καὶ πηγὰς ὑδάτων.
 135. Φοβοῦμαι δι' ὑμᾶς τὴν τιμωρίαν τῆς μεγάλης ἡμέρας.
 136. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν. — Ματαίως παροτρύνεις ἡμᾶς.
 137. Αἱ προτροπαὶ σου εἶναι μῦθοι τῶν ἀρχαίων.
 138. Οὐδέποτε θὰ τιμωρηθῶμεν.
 139. Διέψευσαν τὸν Χουδ, καὶ ἡμεῖς ἐξηφανίσσαμεν αὐτούς. Εἰς τοῦτο ὑπάρχει σημεῖον· ἀλλ' οἱ πλεῖστοι οὐ πιστεύουσιν.
 140. Βεβαίως ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι κραταιὸς καὶ ἐλεήμων.
 141. Καὶ οἱ Θεμῖται διέψευσαν τοὺς ἀποστόλους αὐτῶν.
 142. Ὁ δὲ ἀδελφός των Σαλέχ εἶπεν αὐτοῖς. — Δὲν θὰ φοβηθῇτε τὸν Κύριον;
 143. Ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς πεπιστευμένος ἀπόστολος.
 144. Φοβήθητε οὖν τὸν Θεόν, καὶ ὑπακούσατε εἰς ἐμέ.
 145. Οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἀπαιτῶ· αὕτη ἔσται παρὰ τῷ Θεῷ, τῷ Κυρίῳ τοῦ Παντός.

146. Μήπως φρονεῖτε ὅτι θ' ἀφήσῃ ὑμᾶς ἐνταῦθα αἰωνίως καὶ ἀσφαλῶς;

147. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑμετέρων κήπων καὶ φρεάτων,

148. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν καταφύτων ἀγρῶν καὶ τῶν πυκνῶν φοινικοδένδρων;

149. Ὡς οἰκοδομῆτε πάντοτε κατοικίας ἐπὶ τῶν βράχων; Ὡς πόσον εἰσθε ἀσεβεῖς!

150. Φοβήθητε οὖν τὸν Θεόν, καὶ ὑπακούσατε εἰς ἐμέ.

151. Μὴ ὑπέικητε ταῖς διαταγαῖς τῶν ἀκολάστων,

152. Οἵτινες διαφθείρουσι τὴν γῆν, χωρὶς νὰ βελτιώσιν αὐτήν.

153. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν· Σὺ, ἀληθῶς, εἶσαι μάγος.

154. Εἶσαι ἄνθρωπος ὡς ἡμεῖς, δεῖξον ἡμῖν σημεῖόν τι, ἐὰν οἱ λόγοι σου ἔχωνται ἀληθείας.

155.—Ἡ κάμηλος αὕτη ἔσται ὡς σημεῖον. Ὡς λαμβάνῃ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῇ μερίδα ὕδατος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ ὑμεῖς θὰ λαμβάνητε αὐτὸ εἰς ἄλλην ἡμέραν ὀρισμένην¹

156. Μὴ βλάψετε αὐτήν, καθότι θὰ ὑποβληθῇτε εἰς τὴν τιμωρίαν τῆς μεγάλης ἡμέρας,

157. Οὗτοι ἐφόνευσαν τὴν κάμηλον, καὶ τὴν ἐπιούσαν μετεμελήθησαν.

158. Ἡ τιμωρία κατέλαβεν αὐτοὺς. Ἦτο σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ, ἀλλ' οἱ πλείστοι οὐ πιστεύουσιν.

159. Ὁ Κύριός σου ὁμῶς εἶναι κραταῖος καὶ μακρόθυμος

160. Καὶ ὁ λαὸς τοῦ Λῶτ διεψέυσεν τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ².

161. Ὁ δὲ ἀδελφός των Λῶτ εἶπεν αὐτοῖς·—Δὲν θὰ φοβηθῇτε τὸν Θεόν;

162. Ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς πεπιστευμένος ἀπόστολος.

163. Φοβήθητε οὖν τὸν Θεόν καὶ ὑπακούσατε εἰς ἐμέ.

164. Οὐδεμίαν ἀμοιβὴν ἀπαιτῶ· αὕτη ἔσται παρὰ τῷ Θεῷ, τῷ Κυρίῳ τοῦ Παντός.

165. Μενοὶ ὑμεῖς μεταξὺ ὄλων τῶν πλασμάτων συνουσιάζεσθε μετὰ τῶν ἀρρένων,

166. Περιφρονούντες τὰς ὑμετέρας γυναῖκας, τὰς πλᾶσθείσας δι' ὑμᾶς παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἀληθῶς εἰσθε λαὸς ἀνόσιος

167. Οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν·—ὦ Λῶτ! ἐὰν δὲν παύσης τὰς παραινέσεις σου, θέλομεν σὲ ἀποπέμψαι τῆς χώρας!

¹ Ἡ κάμηλος αὕτη ἔταν ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἵνα πλῆξαι τινος ῥυακίον ἢ φρέατος· οὐδέποτε ἀνήγειρεν αὐτὴν ἂν πρῶτον δὲν ἀπερρόφα καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ ὕδατος βράνδην, εἰς τρόπον ὥστε οἱ Θεμιταὶ δὲν εἶχον ὕδωρ εἰμὴ τὴν ἐπιούσαν.

² Ἀπόστολοι τοῦ Θεοῦ εἶναι οἱ Ἀγγελοι, οἱτινες ἐξήτησαν φιλοξενίαν ἀπὸ τὸν Λῶτ, καὶ τοὺς ὁποίους οἱ Σοδομίται μετεχειρίσθησαν αἰσχρῶς.

168. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.—αἱ πράξεις σας εἶναι φρικταί.
 169. Κύριε! σῶσον ἐμέ καὶ τὸν οἶκόν μου ἀπὸ τὰς πράξεις αὐτῶν.
 170. Ἐσώσαμεν αὐτὸν καὶ ἅπαντα τὸν οἶκον αὐτοῦ,
 172. Ἐκτὸς γράϊας τινὸς στραφεῖσης πρὸς τὰ ὀπισθεν ἵνα ἴδῃ.
 172. Ἐπειτα ἐξήφανίσαμεν τοὺς ἄλλους.
 173. Καταρρίψαντες ἐπ' αὐτῶν βροχὴν. Οἷα τρομερὰ βροχὴ εἶναι ἡ καταπίπτουσα ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων οὕς προτρέπομεν!
 174. Τοῦτο ἦτο σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι οὐ πιστεύουσιν.
 175. Οὐχ ἦττον, ὁ Κύριός σου εἶναι κραταῖος καὶ μακροθύμος.
 176. Καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ λειμῶνος διέψευσαν τοὺς ἀποστόλους αὐτῶν¹.
 177. Ὁ δὲ Σοῦπ εἶπεν αὐτοῖς.—Φοβήθητε τὸν Κύριον.
 178. Ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς πεπιστευμένος ἀπόστολος.
 179. Φοβήθητε οὖν τὸν Θεὸν καὶ ὑπακούσατε εἰς ἐμέ.
 180. Δὲν ἀπαιτῶ ἀμοιβὴν τινα· αὕτη ἔσται παρὰ τῷ Θεῷ τῷ Κυρίῳ τοῦ Παντός.
 181. Πληροῦντες τὸ μέτρον, μὴ καθίστασθε δόλιοι
 182. Ζυγίζετε διὰ δικίας σταθμης
 183. Μὴ ἐξαπατᾶτε τοὺς ἀνθρώπους ἐν τοῖς ἀγαθοῖς αὐτῶν καὶ μὴ διασπείρῃτε κακὰ ἐπὶ τῆς γῆς.
 184. Φοβήθητε τὸν πλάσαντα ὑμᾶς τε καὶ τὰς προηγουμένας γενεάς.
 185. Οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν.—Ὡ Σοῦπ! ἀληθῶς εἶσαι μάγος.
 186. Ἐπειδὴ δὲ εἶσαι ἄνθρωπος οἷος ἡμεῖς αὐτοί, σὲ θεωροῦμεν ἀπατεῶνα.
 187. Ὅθεν καταβίβασον μέρος τοῦ οὐρανοῦ ἐφ' ἡμῶν ἵνα ᾗσαι ἀληθής.
 188. Ὁ δὲ ἀπεκρίθη.—Ὁ Κύριός μου ἔγνω καλῶς τὰ ἔργα ὑμῶν.
 189. Διαψεύσαντες αὐτὸν, ἐτιμωρήθησαν ὑπὸ τῶν ζοφερῶν νεφῶν.
 Ἦτο ἡμέρα φρικτῶδους τιμωρίας.
 190. Ἦτο σημεῖον οὐράνιον, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι οὐ πιστεύουσιν.
 191. Ὁ Κύριός σου εἶναι κραταῖος καὶ ἐλεήμων.
 192. Τὸ Κοράνιον τοῦτο εἶναι ἀποκάλυψις τοῦ Κυρίου τοῦ σύμπαντος κόσμου,
 193. Καταβίβασθὲν παρὰ τοῦ πιστοῦ Πνεύματος¹.
 194. Σοὶ ἐναπετέθη ἐπὶ τῆς καρδίας, ἀφοῦ σὲ κατέστησεν αὐτὸ ἀπόστολον.
 195. Εἶναι γεγραμμένον ἐν καθαρᾷ ἀραβικῇ γλώσσῃ.

¹ Κάτοικοι τοῦ λειμῶνος εἶναι οἱ Μαδιαμίται.

² Δηλαδή τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

196. Προρρηθὲν εἰς τὰς παλαιὰς Γραφάς.

197. Οὐκ ἔστι τοῦτο σημεῖον ὅπερ γινώσκουσιν οἱ βαβυῖνοι τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ;

198. Ἐὰν ἀπεκαλύπτομεν αὐτὸ εἰς τινα ἄλλοδαπὸν,

199. Ἴνα τὸ ἀναγνώσῃ πρὸς τοὺς ἀπίστους, δὲν ἤθελον πιστεῦσαι.

200. Οὕτως ἐχαράξαμεν τὴν ἀπιστίαν ἐπὶ τῆς καρδίας τῶν ἐνόχων.

201. Δὲν θὰ πιστεύσωσι μέχρις οὗ καταλάβῃ αὐτοὺς ἡ ἐπώδυνος τιμωρία.

202. Βεβαίως ἡ τιμωρία αὕτη θὰ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτῶν αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως.

203. Καὶ τότε θ' ἀνακράξωσι· «Δὲν θὰ δοθῇ ἡμῖν προθεσμία!»

204. Τί; ζητοῦσι νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ τιμωρία;

205. Τί φρονεῖς ἔὰν ἀφ' οὗ ἀφήσαμεν αὐτοὺς ἀπολαύοντας τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου ἐπὶ μακρὸν χρόνον,

206. Ἡ τιμωρία δι' ἧς ἠπειλήθησαν καταλάβῃ αὐτοὺς ἐπὶ τέλους,

207. Εἰς τί θὰ ὠφελήτῳσιν αἱ ἀπολύσεις των;

208. Οὐδέποτε ἐξηφανίσαμεν χώραν τινὰ, πρὶν ἢ ἀποστείλωμεν εἰς αὐτὴν ἀποστόλους,

209. Ἴνα κηρύξωσιν εἰς αὐτήν. Οὐδέποτε ἐνηργήσαμεν ἀδίκως.

210. Τὸ Κοράνιον δὲν ἐκομίσθη ἐξ οὐρανοῦ παρὰ τῶν δαιμόνων.

211. Τοῦτο δὲν συνέφερεν αὐτοῖς, οὔτε ἠδύναντο νὰ τὸ πράξωσι.

212. Καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἔτι δὲν τοῖς εἶναι ἐπιτετραμμένον ὅπως ἀκούσωσι τούτου¹.

213. Μὴ ἐπικαλῆσαι ἄλλους θεοὺς, ἵνα μὴ καταλογισθῇς μετὰ τῶν καταδίκων.

214. Νουθέτησον τοὺς πλησιεστέρους σου συγγενεῖς.

215. Ἐκτεῖνον τὰς πτέρυγας τῆς προστασίας σου ἐπὶ τῶν ἀκολουθησάντων σοι πιστῶν.

216. Ἐὰν δὲν ὑπακούσωσιν εἰς σέ, εἰπὲ αὐτοῖς· ἄθως εἰμι ἀπὸ τῶν πράξεών σας.

217. Ἐμπιστεύθητι εἰς τὸν Θεόν, τὸν κραταῖον καὶ μακρόθυμον,

218. Ὅστις σέ βλέπει ἐξεγειρόμενον τοῦ ὕπνου,

219. Ὅστις θεᾶται τὴν διαγωγὴν σου, ὅποταν εὗρίσκῃσαι ἐν τῷ μέσῳ τῶν λατρεούντων αὐτόν,

220. Καθότι ἀκούει καὶ τὰ πάντα γινώσκει.

221. Νὰ εἶπω ὑμῖν ἐπὶ τίνων προσέρχονται οἱ δαίμονες;

222. Οἱ δαίμονες προσέρχονται ἐπὶ τῶν ψευδομένων καὶ δεδομένων εἰς τὴν ἀνομίαν,

¹ Ὁρχ Κεφ. ΔΖ' ἐδάφ. 7 καὶ 8, καὶ Κεφ. ΟΒ' ἐδάφ. 8 καὶ 9.

223. Καὶ διδάσκουσιν ὅτι ἤκουσαν τὰ ὦτα ¹. Ἄρα οἱ πλείστοι ψεύδονται.

224. Τοὺς δὲ ποιητὰς ἀκολουθοῦσιν οἱ πεπλανημένοι.

225. Δὲν βλέπεις ὅτι ἀκολουθοῦσιν ἀπάσας τὰς τρίβους ὡς ἄφρονες ²,

226. Καὶ λέγουσιν ὅτι δὲν πράττουσι,

227. Πλὴν ἐκείνων οἵτινες ἐπίστευσαν καὶ διαπράττουσι τὸ ἀγαθόν, ἐπαναλαμβάνοντες διηνεχῶς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ³,

228. Καὶ ὑπερκασιζουσιν ἐαυτοὺς ὅταν προσβάλλωνται; καθότι οἱ πρῶτοι ἐπιτιθέμενοι θὰ μάθωσιν ἡμέραν τινὰ οἷα τύχη ἀναμένει αὐτούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'

Ο ΜΥΡΜΗΞ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 95.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Τὰ, Σίν. Ἰδοὺ τὰ σημεῖα τοῦ Κορανίου καὶ τῆς περιφανοῦς Βίβλου,

2. Χρησιμεύοντα πρὸς ὁδηγίαν καὶ εὐαγγελίζοντα τοὺς πιστοὺς.

3. Τοὺς προσευχομένους, τοὺς ἐλεήμονας καὶ πιστευόντας σταθερῶς εἰς τὴν μέλλουσαν κρίσιν.

4. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς μὴ πιστευόντας εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν,

¹ Τοὺς λόγους τοῦ Κορανίου ἀναγνώσθέντας ἐν τῷ οὐρανῷ, οὗς τυχαίως ἤκουσαν οἱ δαίμονες.

² Δηλαδή ἐγκαταλείπονται εἰς τὴν φαντασίαν των καὶ συζητοῦσι περὶ οἰουδήποτε ἀντικειμένου. Οἱ Ἄραβες ἐκαλλιέργησαν πάντοτε τὴν γλῶσσάν των, ἡγάπησαν τὴν ποίησιν, καὶ ἐτίμησαν τοὺς ποιητὰς. Εἰς Οὐχὰδ, μίαν τῶν ἀγορῶν τῆς Λετίζε, ἐκτὸς τῶν ἑβδομαδιαίων πανηγύρεων, ἐτελεῖτο κατ' ἔτος ἑτέρα πανήγυρις διαρκούσα ἐπὶ μῆνα. Ἐκεῖ, ἐν τῇ μέσῳ τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, προσήρχοντο ποιηταὶ πανταχόθεν τῆς Ἀραβίας ἵνα ἀπαγγέλωσι τὰ ποιήματα αὐτῶν καὶ ψάλλωσι τὰ ἔπη των, ἀμιλλώμενοι κατὰ τὴν καλλιέπειαν καὶ τὴν τελειότητα τοῦ ἔργου. Ἦτο παιητικὸς διαγωνισμὸς, οὗτινος κριταὶ ἦσαν πολυάριθμοι ἀκροαταί, πολλῖται καὶ βεδουῖνοι. Εἰς τὸν ἰκανώτερον ἐπεφυλάσσετο, ὡς βραβεῖον, νὰ ἴδῃ τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα γεγραμμένα χρυσοῖς γράμμασι καὶ ἀνηρτημένα εἰς τὸν ἀρχαῖον ναὸν τῆς Καάδας. Ἐκ τούτου τὰ περιφημότερα ἑπτὰ ποιήματα, πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μωάμεθ, ἐπεκλήθησαν παρ' αὐτῶν Μονζεχίπας οὐ Μοναλεκάτ, ἥτοι κεχρυσωμένα καὶ ἀνηρτημένα.

³ Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη ἀπευθύνεται εἰς τινὰς ποιητὰς, οἵτινες εἶχον ἀσπασθῇ τὸν Ἰσλαμισμόν.

καθωραϊσάμεν τὰς πράξεις αὐτῶν οὕτως, ὥστε νὰ μείνωσιν ἐμβρόντητοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

5. Δι' αὐτοὺς ἐπιφυλάσσεται σκληρὰ τιμωρία· οὗτοι ἔσονται οἱ μάλλον δυστυχεῖς ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

6. Σὺ ἔλαβες τὸ Κοράνιον παρὰ τοῦ σοφοῦ, τοῦ τὰ πάντα εἰδότος.

7. Ἡμέραν τινὰ, εἶπεν ὁ Μωϋσῆς πρὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Εἶδα πυρὰν, θὰ κομίσω ὑμῖν πληροφορίας, ἴσως μάλιστα φέρω μετ' ἐμοῦ δαυλὸν ἀνημμένον ἵνα δι' αὐτοῦ θερμανθῇτε.

8. Ὅθεν μετέβη πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο, καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἀνέκραξε πρὸς αὐτόν, λέγουσα· «Εὐλογημένος ἔστω ὁ ἐν τῇ πυρὶ καὶ πέριξ αὐτῆς! Αἶνος τῷ Θεῷ, Κυρίῳ τοῦ παντός.

9. Ὡ Μωϋσῆ! ἐγὼ εἰμι ὁ μόνος Θεὸς, ἰσχυρὸς καὶ σοφός.

10. Ἔβλεον τὴν βάρβαν σου. Ὁ Μωϋσῆς ἔρριπεν αὐτήν, ἀλλ' ἰδὼν αὐτὴν μεταβληθεῖσαν εἰς ὄφιν κινούμενον, ἀπέδρα δρομαίως. — Μωϋσῆ! ἀνέκραξε πρὸς αὐτόν, μὴ φοβοῦ, οἱ ἀπόστολοι δὲν πρέπει νὰ μένῃ φοβῶνται.

11. Πλὴν τῶν διαπραξάντων ἀσέβειάν τινα καὶ ἀποδιδόντων κακὸν ἀντὶ καλοῦ. Ἐγὼ εἰμι ἐπισιχὴς καὶ ἐλεήμων.

12. Θεὸς τὴν χεῖρα ἐν τῇ κόλπῳ σου καὶ θέλεις ἐξάξει αὐτὴν κατὰλευκον ἄνευ πόνου. Τοῦτο ἔσται μία τῶν ἐνέα πληγῶν τῶν προωρισμένων διὰ τὸν Φαραὼ καὶ διὰ τὸν ἀσεβῆ αὐτοῦ λαόν.

13. Ὅτε τὰ ἡμέτερα σημεῖα προσέβηλον προφανῶς τὴν ὄρασιν αὐτῶν, εἶπον· βεβαίως αὕτη μαγεία ἐστί.

14. Καίπερ βεβαιωθέντες περὶ τῆς ἀληθείας, ἠρνήθησαν ὅμως αὐτὴν, ἐξ ὑπεροφίας καὶ ἀσεβείας. Ἀναλογίσθητε δὲ οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν φαύλων.

15. Ἐδωρήσαμεν τῷ Δαυὶδ καὶ Σολομῶντι τὴν σοφίαν¹. Οὗτοι ἔλεγον· αἶνος τῷ Θεῷ τῷ ἐξάραντι ἡμᾶς ὑπεράνω πάντων τῶν πιστῶν δούλων αὐτοῦ.

16. Ὁ Σολομὼν ἦτο ὁ κληρονόμος τοῦ Δαυὶδ, καὶ εἶπεν—Ὡ ἄνθρωποι! ἐδιδάχθημεν τὴν διάλεκτον τῶν πτηνῶν, καὶ ἐπλήσθημεν παντός εἶδους ἀντικειμένων. Τοῦτο χάρις ἐστὶ προφανής.

17. Ἡμέραν τινὰ, ἀπασα ἡ στρατιὰ τοῦ Σολομῶντος, συγκεκλιμένη

¹ Ὁ Σολομὼν θεωρεῖται παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς ὡς προφήτης καὶ βασιλεὺς κραταίως καὶ σοφός. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς αὐτῆς καὶ τῶν ἀνακτόρων του, ἡ ἀπόλυτος ἐξουσία ἣν ἐξήσκει ἐπὶ τῶν ἀνέμων καὶ πνευμάτων, ἡ γνώσις τῶν γλωσσῶν ὅλων τῶν ὄντων, καὶ ἡ εἰς μέγαν βαθμὴν εὐμείνεια αὐτοῦ, ὡδήγησαν αὐτόν ὥστε νὰ συνδιαλεγῇ μετὰ τοῦ μύρμηκος καὶ εὐμένως νὰ δεχθῇ ἕνα μὲρὸν τῆς ἀκρίδος ὅν τῷ προσέφερε. Ταῦτα πάντα περὶ αὐτοῦ εἰσὶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βιβλίοις. Ὁ Μωάμεθ, ὅστις ἐδιδάχθη ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν Ἑβραίων τὰ παράδοξα τοῦ βίου τοῦ Σολομῶντος, οὐδὲν ἐγίνωκε περὶ τῶν παρεκτροπῶν αὐτοῦ μετ' ὅς ὑπέπεσεν εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν. (Ὁρα Κορ. ΑΗ', ἐδάφ. 33.)

ὑπὸ πνευμάτων, ἀνθρώπων καὶ πτηνῶν, ἐνεφανίσθη ἐν παρατάξει ἑμ-
προσθεν αὐτοῦ.

18. Μετὰ τὴν εἰς τὴν κοιλάδα τῶν μυρμῆκων ἄφιξιν τῆς στρατιάς ταύτης, εἰς τῶν μυρμῆκων εἶπεν· — ὦ μυρμηκες! ἐπανέλθετε εἰς τὰς τρώγλας σας, μὴ ὁ Σολομών καὶ ἡ στρατιά του, ἐν ἀγνοίᾳ, σὺς καταπατήσωσι.

19. Ὁ Σολομών ἀκούσας τοὺς λόγους τούτους τοῦ μύρμηκος, ἐμει-
δίασε καὶ εἶπεν·—Εὐχαριστῶ σε, Κύριε, διὰ τὰ ἀγαθὰ δι' ὧν ἐνέπλη-
σας τόσον ἐμὲ ὅσον καὶ τοὺς πατέρας μου. Κατάστησόν με ἐνάρετον ἵνα
εὐαρεστήσω σοι, καὶ δός μοι μέρος τῆς μακροθυμίας ἣν δίδεις τοῖς εὐ-
σεβέσι δούλοις σου.

20. Ἐπιθεώρησας τὰ πτηνὰ, ἠρώτησε·—διατί δὲν βλέπω ἐνταῦθα
τὸν Ἐποπα; καὶ διατί οὗτος ἀπουσιάζει;

21. Ἀληθῶς θὰ τιμωρήσω αὐτὸν αὐστηρῶς. Θέλω τὸν ἀποκτείνειν,
ἐκτὸς ἂν ἀπουσιάζῃ δι' εὐλόγον τινα αἰτίαν.

22. Μετ' οὐ πολὺ ἔφθασεν ὁ Ἐποψ, καὶ παρουσιασθεὶς εἶπε τῷ Σολο-
μῶντι·—Ἐμαθον ὅτι σὺ ἀγνοεῖς. Ἐρχομαι ἐκ Σαβᾶς με βεβαίως εἰ-
δήσεις.

23. Εὗρον γυναῖκα ἄρχουσαν ἐπὶ ἀνδρῶν καὶ κατέχουσιν πᾶν εἶδος
ἀγαθοῦ μετ' ἄξιопρεποῦς θρόνου¹.

24. Εἶδον ὅτι αὕτη μετὰ τοῦ λαοῦ της λατρεύουσι τὸν Ἥλιον ἀντὶ
τοῦ Θεοῦ. Ὁ Σατανᾶς ἀποδεικνύει αὐτοῖς ὅτι αἱ πράξεις αὐτῶν εἰσὶν
ἐνάρετοι. Ἀποσπασθέντες δ' ἐκ τῆς ἀληθινῆς ὁδοῦ, δὲν κατευθύνονται
αἰσίως.

25. Οὗτοι δὲν λατρεύουσι τὸν Θεόν, τὸν ἐνχαρῶς ἐπιδεικνύοντα τὰ
μυστήρια τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, καὶ γινώσκοντα ὅτι ἀποκρύπτεται
καὶ ὅ,τι φανεροῦται.

26. Τὸν μόνον Θεόν, ἀτοχόν² τοῦ μεγίστου θρόνου.

27.—Θὰ ἴδωμεν, ἀπεκρίθη ὁ Σολομών, εἰς εἶπες ἀλήθειαν ἢ ἐψεύ-
σθης.

28. Πορεύθητι μετὰ τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης, ἐγγείρισον αὐτῇ
ταύτην καὶ ἀποσύρθητι· ἄκουσον δὲ τί ὁ ἀεὶ πωσιν.

29. Ὁ Ἐποψ μεταβὰς ἐνεχείρισε τὴν ἐπιστολὴν, ἡ δὲ βασιλὶς εἶπε
πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς·—Κύριοι, μοὶ ἐστάλη ἐπιστολή ἐνδοξος.

30. Παρὰ τοῦ Σολομῶντος· ἰδοὺ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς. «Ἐν ὄνό-
ματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ,

¹ Κατὰ τοὺς Μουσουλμάνους, ἡ βασίλισσα αὕτη ἐκαλεῖτο Βάλκης καὶ οὐχὶ Σαβᾶ.
² Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος θρόνος ἦτο χρυσοῦς ἢ ἀργυροῦς, εἶχε μῆκος 80 πήχεων, εὖρος 40
καὶ ὕψος 30. Ἦτο δὲ κεκοσμημένος δι' ἐνὸς στέμματος ἐκ μαργαριτῶν καὶ ἀδα-
μάντων.

31. «Μὴ ἐξεγείρεσθε ἐναντίον μου, ἀλλὰ μᾶλλον προσέλθετε πρὸς με γινόμενοι Μουσουλμάνοι.»

32.—Κύριοι, προσέθηκεν ἡ βασιλὶς, συμβουλευσάτέ με· οὐδὲν δύναμαι ν' ἀποφασίσω ἄνευ ὑμῶν.

33. Οὗτοι δὲ ἀπεκρίθησαν.—'Ημεῖς εἴμεθα ἰσχυροὶ καὶ ἐμποιοῦμεν φόβον. Σὺ ὀφείλεις νὰ διατάξης, καθὼς καὶ νὰ ἀποφασίσῃς περὶ τῶν διαταγῶν.

34.—"Ὅταν οἱ βασιλεῖς εἰσέρχωνται εἰς τινὰ πόλιν, εἰπὶν ἡ βασίλισσα, ἐκπορθοῦσι καὶ καταστρέφουσι τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν. Οὕτω πράττουσι.

35. Ὁ ἀποστείλω δῶρα καὶ πρέσβεις, καὶ ὁ ἀναμείνω τὴν ἀπάντησιν.

36. Τοῦ δὲ πρεσβευτοῦ τῆς βασιλίσσης ἐμφανισθέντος ἐνώπιον τοῦ Σολομῶντος, οὗτος εἶπεν αὐτῷ.—Ζητεῖτε ν' αὐξήσητε τοὺς θησαυροὺς μου; Ὅτι ἔδωκέ μοι ὁ Θεὸς ἔχει μείζονα ἀξίαν ἀπὸ τῶ ἀγαθῶν ἐπλουτίσατε. Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν τῷ πλούτῳ θεωρεῖτε τὴν εὐτοχίαν.

37. Ὑπόστρεψον πρὸς τὸν ἀποστείλαντά σε λαόν, ὃν θέλομεν προσβάλλει μετὰ στρατοῦ, καθ' οὗ δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀντιταχθῇ. Θὰ ἐκδιώξωμεν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας κατησχυμένους καὶ τεταπεινωμένους.

38. Κατόπιν, ὁ Σολομὼν εἶπε πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ· τίς ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ φέρῃ ἐνταῦθα τὸν θρόνον τῆς βασιλίσσης πρὶν ἢ γίνωσι Μουσουλμάνοι;

39.—'Εγὼ, ἀπεκρίθη ὁ Ἑβραῖος, εἰς ἐκ τῶν Πνευμάτων, θὰ φέρω αὐτὸν ἐνταῦθα πρὶν ἢ ἐγερθῇς τοῦ ἐδωλίου σου. Εἰμὶ πιστὸς καὶ ἱκανὸς νὰ πράξω τοῦτο.

40. Ἐτερόν τι πνεῦμα, ἐκμαθὼν τὴν Βίβλον, εἶπεν—ἐγὼ θὰ φέρω αὐτὸν ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ. Καὶ ὅτε εἶδεν ὁ Σολομὼν ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν θρόνον, εἶπεν· αὕτη ἐστὶ δοκιμασία τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου, θέλοντος νὰ δοκιμάσῃ ἐὰν ἀγνωμονῶ πρὸς αὐτόν. Ὅστις εἶναι εὐγνώμων, ἐαυτὸν ὠφελεῖ, ὁ δὲ ἀχάριστος; Ὁ Θεὸς εἶναι πλούσιος καὶ γενναῖος καὶ ἀναγκὴν δὲν ἔχει αὐτοῦ.

41. Καταστήσατε ἄγνωστον τὸν θρόνον τοῦτον, προσέθηκεν ὁ Σολομὼν, ἵνα ἴδωμεν ἐὰν ἡ βασιλὶς εὐρίσκηται ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ἢ καταλογίζεται μετὰ τῶν μὴ δυναμένων νὰ κατευθυνθῶσιν αἰσίως.

42. Ἐμφασιθείσης τῆς βασιλίσσης ἐνώπιον τοῦ Σολομῶντος, οὗτος εἶπεν.—Αὐτός ἐστιν ὁ θρόνος σου; Ἡ δὲ ἀπεκρίθη.—Νομίζω ὅτι εἶναι οὗτος.—Ἀρα ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν σοφίαν πρὶν σοῦ, καὶ εἴμεθα Μουσουλμάνοι.

43. Αἱ θεότητες ἃς αὕτη ἐλάτρευεν ἀντὶ τοῦ Θεοῦ εἶχον ἀποπλανήσει αὐτήν, καὶ συγκατετάσσετο μετὰ τῶν ἀπίστων.

44. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν.—Ἐῖσελθε εἰς τὸ μέγαρον τοῦτο. Ὅτε δὲ εἶδεν αὐτὸ, νομίσκασα ὅτι ἦτο ῥύαξ, ἀνήγειρε τὸ περιπόδιον αὐτῆς.

Ὁ δὲ Σολομών τῇ εἶπε·—μὴ φοβοῦ, εἶναι μέγαρον οὕτινος τὸ ἔδαφος εἶναι ἐκ χρυστάλλου¹.

45.—Κύριε! ἀνέκραξεν αὕτη, ὑπῆρξα ἀσεβῆς λατρεύουσα τὰ εἰδωλα. Ἦδη θμως ἀφίεμαι, ὡς ὁ Σολομών, εἰς τὸν Κύριον τοῦ Σύμπαντος.

46. Ἀπεστείλαμεν πρὸς τοὺς Θεμμίτας τὸν ἀδελφὸν των Σαλὲχ, ἵνα παροτρύνῃ αὐτοὺς εἰς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' οὗτοι διεχωρίσθησαν εἰς δύο φατρίας.

47. — Λαέ μου, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Σαλὲχ, διατὶ ζητεῖτε τὴν ἐπίσπευσιν τοῦ κακοῦ τῆς τιμωρίας, ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῆς θείας ἀμοιβῆς; Διατὶ δὲν ἐπικαλεῖσθε τὴν συγχώρησιν τοῦ Θεοῦ, ἵνα εὐσπλαγχνισθῇ ὑμεῖς;

48. Ἀπεκρίθησαν·—Συνεβουλευθήμεν περὶ σοῦ καὶ περὶ τῶν μετὰ σοῦ τὴν πτῆσιν τῶν πτηνῶν. Ὁ δὲ ἀπήντησε·—τὰ ὑμέτερα πτηνὰ ἐξαρθῶνται παρὰ τοῦ Θεοῦ². Ὑμεῖς εἰσθε λαὸς ὃν ὁ Θεὸς ζητεῖ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς δοκιμασίαν.

49. Ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ εὕρισκοντο ἑννέα ἄνθρωποι ἀκολασταίνοντες ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ καὶ μηδὲν ἀγαθὸν πράττοντες.

50. Καὶ εἶπον μετὰ τοῦ·—Ὁρμιζόμεθα εἰς τὸν Θεὸν ὅτι κατὰ τὴν νόκτα θελομεν φονεύσει τὸν Σαλὲχ καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἐρωτώμενοι δὲ λέγομεν μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς ἐκδικητὰς τοῦ αἵματός του· ἡμεῖς δὲν ἤμεθα παρόντες εἰς τὸν φόνον τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ λέγομεν τὴν ἀλήθειαν.

51. Ἐνήργησαν ἐπιβουλὰς, καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως ἐνήργησαμεν, ἐνῶ δὲν ἐσκέπτοντο τοῦτο.

52. Ἴδε οἶον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῆς ἐπιβουλῆς αὐτῶν. Ἐξωλοθρεύσαμεν αὐτοὺς καὶ ἄπασαν τὴν φυλὴν αὐτῶν.

53. Αἱ οἰκίαι των ἡρημώθησαν ἕνεκα τῆς ἀσεβείας αὐτῶν. Εἰς τοῦτο ὑπάρχει σημεῖον διδαχῆς διὰ τοὺς σκεπτομένους.

54. Ἐσώσαμεν τοὺς πιστεύοντας καὶ φοβουμένους τὸν Κύριον.

55. Ἀπεστείλαμεν τὸν Λῶτ, ὅστις εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, — ἀσελγεῖτε ἐν γνώσει ὑμῶν;

56. Συνουσιάζεσθε μετ' ἀρρένων, ἀντὶ τῶν γυναικῶν; Εἰσθε ἀπολωλότες.

57. Οἷα ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις τοῦ λαοῦ αὐτοῦ; Εἶπον μετὰ τοῦ·—ν' ἀποπέμψωμεν τῆς χώρας ἡμῶν τὸν οἶκον τοῦ Λῶτ, εἶναι ἐκ τῶν ὑποκρινομένων τοὺς ἀγνοῦς.

¹ Οἱ Σχολιασταὶ προσθέτουσιν ὅτι ὁ Σολομών εἰσήγαγε τὴν βασιλίσαν ἐν τινὶ χρυστάλλινῃ αἰθούσῃ, ἵνα ἐκπλήξῃ αὐτὴν καὶ ἵνα βεβαιωθῇ, ὅταν αὕτη ᾔθυσεν ἀνεγείρῃ τὸ περιπόδιόν της, ὃν οἱ πόδες αὐτῆς ἦσαν ὡς τῆς αἴγας, καθ' ἃ ἐληροφόρησαν αὐτόν.

² Δηλαδῇ, ἡ τύχη σας ἐξαρτᾶται παρὰ τοῦ Θεοῦ.

58. Ἐσώσαμεν τὸν Ἀδὰμ μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς γυναικὸς του, ἣν ὥρισamen νὰ μένῃ ὀπίσω μετὰ τῶν διαμεινάντων.

59. Κατεπέμψαμεν ἐπ' αὐτοὺς βροχὴν. Ὅλα τρομερὰ βροχὴ πίπτει ἐπ' ἐκείνων οὓς εἰς μάτην ἐδοξάσαμεν!

60. Εἰπέ· δόξα τῷ Θεῷ καὶ εἰρήνῃ ἐπὶ τοὺς δούλους οὓς ἐξελεξεν. Εἰς τίνα ἀρμυζοῖς ἢ προτιμήσεις, εἰς τὸν Θεὸν ἢ εἰς τὰ ὄντα πρὸς ἃ ἐξομιοῦσιν αὐτόν;

61. Εἰς τὸν Δημιουργὸν τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, τὸν καταπέμποντα ὑμῖν ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ, δι' οὗ ἀναβλαστάνουσιν οἱ παῖδοι οὗτοι κῆποι, ἀφοῦ ὑμεῖς δὲν ποιεῖτε τὴν βλάστησιν τῶν δένδρων. Μήπως ὑπάρχει ἄλλος Θεὸς πλὴν τοῦ μόνου Θεοῦ; Ἐν τούτοις, ἐξομιοῦσιν αὐτόν πρὸς ἐτέρους.

62. Αὐτὸν τὸν ποιήσαντά τὴν γῆν στερεάν καὶ χαράζαντα ἐπ' αὐτῆς ποταμούς, θέσαντα ἐπ' αὐτῆς ὄρη, καὶ ἐγείραντα διάσπαγμα μετὰ τῶν δύο θαλάσσης. Μήπως ὑπάρχει ἄλλος Θεός, πλὴν τοῦ μόνου Θεοῦ; Ἐν τούτοις, οἱ πλείστοι οὐκ οἶδασιν τοῦτο.

63. Οὗτός ἐστιν ὁ εἰσακούων τὸν καταδυναστευόμενον, ὅταν ἐπικαλεσθῇ αὐτόν, καὶ σώζων αὐτόν ἀπὸ τῶν δυστυχημάτων. Ὁ θεσας ὑμᾶς ἔντ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Μήπως ὑπάρχει ἄλλος Θεός πλὴν τοῦ μόνου Θεοῦ; Φεῦ! πόσον ὀλίγον σκέπτεσθε!

64. Οὗτός ἐστιν ὁ κατευθύνων ὑμᾶς ἐν τῷ σκότει τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ὁ ἀποστέλλων τοὺς ἀνέμους προδρόμους τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ. Μήπως ὑπάρχει ἄλλος Θεός πλὴν τοῦ μόνου Θεοῦ; Εἶναι Ὑψίστος καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐξομιοῦσιν αὐτόν πρὸς ἄλλα πλάσματα.

65. Οὗτός ἐστιν ὁ παράγων καὶ ἐκμηδενίζων τὴν κτίσιν, ὁ συντηρῶν ὑμᾶς ἐκ τῶν δωρημάτων τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Μήπως ὑπάρχει ἄλλος Θεός πλὴν τοῦ μόνου Θεοῦ; Εἰπέ αὐτοῖς· ἀποδείξατε τοῦτο, ἐὰν ᾔσθε ἀληθεῖς.

66. Εἰπέ· οὐδεὶς γινώσκει τὰ μυστήρια τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς πλὴν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ ἄνθρωποι οὐκ οἶδασιν.

67. Πότε θ' ἀναστηθῶσι.

68. Διὰ τῆς πολυμαθείας αὐτῶν ἐννοοῦσι τὴν μέλλουσαν ζωὴν, ἀλλ' ἀμφιβάλλουσιν ἢ μᾶλλον εἶναι τυφλοί.

69. Οἱ ἄπιστοι λέγουσι· Μεταβαλλόμενοι ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἡμέτεροι προπάτορες εἰς γῆν καὶ σποδὸν, εἶναι δυνατόν νὰ ἀναζήσωμεν;

70. Ὑπέσχοντο εἰς ἡμᾶς ἄλλοτε, ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς πατέρας ἡμῶν, πλὴν ἦσαν μυθεύματα τῶν ἀρχαίων.

71. Εἰπέ αὐτοῖς· Διατρεῖξατε τὴν γῆν, καὶ ἴδετε οἶον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν ἐνόχων.

72. Μὴ θλίβεσαι διὰ τὴν τύχην ἣτις ἀναμένει αὐτοὺς, ἡ δὲ καρδία σου ὡς μὴ λυπῆται, φοβουμένη τὰς ἐπιβουλάς αὐτῶν.

73. Σ' ἐρωτῶσι· Πότε θὰ ἐπαληθεύσωσιν αἱ ἀπειλαὶ αὐταί· Εἰπέ-
 ῖάν ᾗσαι εἰλικρινής.

74. Ἀποκρίθητι ἴσως κεῖται ἐγγὺς ὑμῶν ἡ τιμωρία ἣν ζητεῖτε νὰ
 ἐπισπεύσητε.

75. Ὁ Κύριός σου εἶναι καλοκῆχαλός πρὸς τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλ'
 οἱ πλεῖστοι εἰσὶν ἀχάριστοι.

76. Ὁ Κύριός σου γινώσκει τί ἀποκρύπτουσιν εἰς τὰς καρδίας αὐ-
 τῶν καὶ τί ἐκδηλοῦσιν.

77. Οὐδὲν μυστήριον ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ, χωρὶς νὰ ᾗ καὶ
 ἐγγεγραμμένον εἰς τὸ περιφανές βιβλίον.

78. Τὸ Κοράνιον τοῦτο διδάσκει τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὸ πλεῖστον μέ-
 ρος τῶν ἀντικειμένων τῶν συζητήσεων αὐτῶν.

79. Τὸ Κοράνιον χρησιμεῖει ὡς ὁδηγός καὶ ἔλεος τοῖς πιστοῖς.

80. Ὁ Κύριός σου θ' ἀπαγγεῖλῃ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, ἀποφασίζων με-
 ταξὺ αὐτῶν. Οὗτός ἐστι κραταίος καὶ σοφός.

81. Ἀφιέμενος τῷ Θεῷ, βασιζέσαι ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἀληθείας.

82. Οἱ νεκροὶ δὲν θὰ σέ ἀκούσωσιν ὅποταν προσκαλῇς αὐτοὺς εἰς
 τὴν ἀλήθειαν, ἐνῷ οἱ κωφοὶ ἀδιάφοροι θὰ σοὶ στρέψωσι τὰ νῶτα.

83. Σὺ δὲν εἶσαι ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, ἐμποδίζων αὐτοὺς τῆς ἀπο-
 πλανήσεως. Μόνοι οἱ πιστεύσαντες εἰς τὰ ἡμέτερα σημεῖα θὰ σέ ἀκού-
 σωσι, διότι εἰσὶ Μουσουλμάνοι.

84. Ὄταν ἀπαγγελθῇ κατ' αὐτῶν ἡ ἀπόφασις, καὶ ἡ ἐκτελεσις
 αὐτῆς προσεγγίσῃ, τότε θὰ ἐξαγγάγωμεν ἐκ τῆς γῆς τρομερόν τι θηρίον
 ὅπερ θὰ εἴπῃ αὐτοῖς ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὐκ ἐπίστευσαν μετὰ σταθερότη-
 τος τὰ ἡμέτερα σημεῖα¹.

85. Ἡμέραν τινὰ θὰ συναθροίσωμεν τοὺς διαφεύσαντας τὰ ἡμέτερα
 θαύματα, τοποθετοῦντες αὐτοὺς κατὰ μέρος.

86. Μέχρις οὗτου ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅστις θὰ ἐρωτήσῃ
 αὐτοὺς· Διεφεύσατε τὰ ἡμέτερα σημεῖα, διότι δὲν ἐνοήσατε αὐτὰ ἢ
 δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν;

87. Ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκτελεσθῇ πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀσεβείας αὐτῶν,
 ἄνευ τινὸς λέξεως.

¹ Τὸ τρομερόν θηρίον ὅπερ ἀναφέρει τὸ ἐδάφιον τοῦτο, καλεῖται «Τζασάσετ» (ῥα-
 κουστής, κατάσκοπος). Οἱ σχολιασταὶ διδουσι τινὰς λεπτομερείας περὶ τοῦ σχήματος
 καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ τέρατος τούτου, ὡς ἀναριθμῶσιν μέχρι τοῦ Μωάμεθ, τοῦ Ἰλῆ
 καὶ τοῦ Ἀδοῦ Χορέτρα, συνεταίρων τοῦ προφήτου. Οὕτω τὸ θηρίον ἔχει ὕψος 60 πύ-
 χων, κεφαλὴν ταύρου, ὀφθαλμοὺς χοίρου, ὠτα ἐλέφαντος, κέρατα ἐλάφου, λαίμην στρου-
 θοκαμήλου, στήρνα λέοντος, οὐρὰν κριοῦ καὶ πόδας δρομάδος. Οὐδεὶς δύναται νὰ κα-
 ταφύσῃ αὐτὸ τρέχον, οὔτε καταδιωκόμενος παρ' αὐτοῦ νὰ τὸ ἀποφύγῃ. Θὰ ἐξέλθῃ
 κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐξ ἐνὸς τῶν μεγαλειτέρων τζαμιῶν. Παραλείπομεν μυρίας ἄλλας
 ἐκδόσεις, καθ' ἃς αἱ ἀναλογίαι τοῦ τέρατος εἶναι κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥτιον ὑπερβο-
 λικώτεραι.

88. Μήπως δὲν εἶδον ὅτι ὤρισamen τὴν μὲν νύκτα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν, τὴν δὲ ἡμέραν διὰ τὴν ἐργασίαν; Εἰς τοῦτο ὑπάρχει σημεῖον διὰ λαὸν πιστεύοντα σταθερῶς.

89. Καθ' ἣν ἡμέραν ἤχησῃ ἡ σάλπιγξ, πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ θὰ σκιρτήσωσιν, ἐκτὸς ἐκείνων οὓς ὁ Θεὸς θελήσῃ νὰ ἀπαλλάξῃ τοῦ τρόμου. Πάντες θὰ προσέλθωσιν ἵνα προσκυνήσωσι τὸ Θεόν.

90. Τότε θὰ ἴδῃς τὰ ὄρη, ἅτινα νομίζεις ἀκίνητα, τρέχοντα ὥσπερ νεφέλαι. Τοῦτο ἔσται πρᾶξις τοῦ Θεοῦ, τοῦ πανσόφως τὰ πάντα διαθέτοντος. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

91. Οἱ παρουσιασθησόμενοι μετὰ τῶν ἑαυτῶν ἀγαθοεργιῶν θ' ἀνταμειφῶσιν. Οἱ τοιαῦτοι οὐδέποτε θὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ τῆς φρίκης.

92. Οἱ δὲ ἐπ' ὤμων φέροντες τὰ φορτίον τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν πρηνεῖς θὰ καταπέσωσιν ἐν τῷ πυρί. Θὰ ἀνταμειφθῇτε ποτὲ ἢ ἀναλόγως τῶν ἔργων σας;

93. Διετάχθη νὰ λατρεύει τὸν Κύριον τῆς χώρας ταύτης, τὸν ἐξαγιάσαντα αὐτήν, εἰς ὃν τὰ πάντα ἀνήκουσι. Διετάχθη νὰ ᾔραι Μουσουλμάνος,

94. Καὶ νὰ διδάσκω τοῖς ἀνθρώποις τὸ Κοράνιον. Ὅστις κατευθυνθῇ ἐν ὁδῷ σωτηρίας, ἑαυτὸν ὠφελεῖ. Ἐὰν ὑπάρχωσι τινὲς πεπλανημένοι εἰπὲ αὐτοῖς: Ἐγὼ εἰμι ἐκ τῶν νοθευόντων.

95. Εἰπέ· αἶνος τῷ Θεῷ, τῷ ταχέως δώσαντι ὑμῖν τεκμήρια τῆς ἐαυτοῦ ἰσχύος, ἅτινα δὲν δύνασθε ν' ἀρνηθῇτε. Ὁ Κύριος ἐφορᾷ ἐπὶ τῶν ἔργων ὑμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ'

ΤΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 88.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Τά, Σίν, Μίμ. Ἴδου τὰ σημεῖα τῆς περιφανοῦς ταύτης Βίβλου.

2. Θὰ σοὶ διηγηθῶμεν μετ' εἰλικρινείας, περικοπὰς τινος τῆς ἱστορίας τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ Φαραῶ, πρὸς ὁδηγίαν τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ.

3. Ὁ Φαραῶ ἐκρατύνθη ἐν τῇ χώρᾳ, διότι ὁ λαὸς αὐτοῦ διηρέθη εἰς πολλὰς φατρίας. Οὗτος ἐδυνάστευε μέρος αὐτῶν, ἀποκτείνων τὰ τέκνα τῶν καὶ φειδόμενος μόνον τῶν γυναικῶν, διότι ἦτο ἀσεβής.

4. Ἐκαλύψαμεν ἀγαθὸν τοὺς δυναστευομένους κατοίκους τῆς χώρας, ἐκλέξαντες ἀρχηγούς τῆς θρησκείας καὶ ὀρίσαντες αὐτοὺς κληρονόμους τῆς γῆς.

5. Ἐσπερεώσαμεν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς¹, καὶ ἐκάμαμεν ὥστε νὰ δοκιμάσῃσιν ὁ Φαραὼ, ὁ Χαμὰν² καὶ οἱ στρατοὶ αὐτῶν, τὰ δεινὰ ἅτινα ἐφοβοῦντο.

6. Ἰδοὺ τί ἀπεκαλύψαμεν τῇ μητρὶ τοῦ Μωϋσέως· «Γαλούχησον τὸ τέκνον τοῦτο, καὶ ἂν φοβῇσαι, ῥίψον αὐτὸ εἰς τὸν ποταμὸν χωρὶς νὰ πτοῇσαι καὶ καταθλίβῃσαι, καθότι θὰ σοὶ ἀποδοθῇ αὐτὸ ἡμέραν τινὰ, καθιστάμενον προφήτης.»

7. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Φαραὼ ἀνέλαβε τὸ βρέφος, ὅπερ μετὰ καιρὸν κατέστη ὁ ἐχθρὸς καὶ τὸ ἄλγος αὐτῶν. Βεβαίως, ὁ Φαραὼ, ὁ Χαμὰν καὶ ὁ στρατὸς αὐτῶν ἦσαν ἁμαρτωλοὶ.

8. Καὶ εἶπεν ἡμέραν τινὰ ἡ γυνὴ τοῦ Φαραὼ—τὸ βρέφος τοῦτο ἔσται ἡ δρόσος τοῦ ὀφθαλμοῦ ἡμῶν· μὴ φονεύσῃτε αὐτό, ἴσως, τίς οἶδε, φανῇ εἰς ἡμᾶς χρήσιμον· ὥς υἱοθετήσωμεν αὐτό. Οὗτοι οὐδὲν ἐγίνωσκον.

9. Ἡ καρδιά τῆς μητρὸς τοῦ Μωϋσέως ἐσπαράχθη ἐκ τῆς βαρυθυμίας· μικροῦ δεῖν, ἀπεκάλυπτε τὴν γενεάν αὐτοῦ, ἐὰν δὲν ἐκρατύνομεν αὐτὴν εἰς τὴν πίστιν.

10. Καὶ εἶπεν εἰς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ—παρακολούθησον τὸ βρέφος. Αὕτη δὲ ἐπέβλεπεν αὐτὸ μακρόθεν, χωρὶς νὰ φαίνεται.

11. Ἡμεῖς ἐκαλύψαμεν αὐτοὺς ὅπως εὖρωσι ξένον τροφόν, ἕως οὗ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ κατέφθασεν, εἰποῦσα τῇ οἰκογενεῖα τοῦ Φαραὼ—Θελετε νὰ ὀδηγήσω ὑμᾶς εἰς οἰκίαν τινὰ, ἐνθα θύνανται ν' ἀναλάβωσι τὴν ἀνατροφήν τοῦ βρέφους, ἀγαπῶντες αὐτό; Οὗτοι δὲ ἀπεδέχθησαν τοῦτο.

12. Οὕτως ἀπεδώκαμεν τὸ βρέφος τῇ μητρὶ αὐτοῦ, ἵνα παρηγορηθῇ ὁ τεθλιμμένος ὀφθαλμὸς τῆς καὶ μὴ καταθλιβῇ πλέον, μάθη δὲ ὅτι αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθεῖς. Ἄλλ' οἱ πλείστοι οὐκ οἶδασιν τοῦτο.

13. Ὅτε δὲ ὁ Μωϋσῆς ἐφθασεν εἰς ἐφηβὸν ἡλικίαν καὶ ἐδυναμώθη, ἐδωρῆσαμεν αὐτῷ σοφίαν καὶ φρόνησιν. Οὕτως ἀνταμείβομεν τοὺς ἐναρέτους.

14. Ἡμέραν τινὰ εἰσῆλθε κρύφα εἰς τὴν πόλιν καὶ εὗρε δύο ἄνδρας ἐρίζοντας, ὁ μὲν ἦτο ὁμόφυλος αὐτοῦ, ὁ δὲ ἦτο ἐχθρὸς (Αἰγύπτιος). Ὁ ὁμόφυλός του ἐξῆτήσατο τὴν ἀρωγὴν του κατὰ τοῦ ἐχθροῦ. Ὁ δὲ Μωϋσῆς πατάξας, ἐφόνευσεν αὐτόν. Καταπραΰνεις δὲ ἐκ τῆς ὀργῆς του,

¹ Εἶναι ὁ τρόπος δι' οὗ ὁ Μωάμεθ ἐννοεῖ τὴν ἱστορίαν τῶν Ἰσραηλιτῶν. Εἶδομεν ἤδη χωρὶς ὡς τοῦτο, ἐν τῷ II. Κεφ. ἐδάφ. 58.

² Κατὰ τὸ Κοράνιον, ὁ Χαμὰν ἦτο πρωθυπουργὸς τοῦ Φαραὼ.

εἶπε· τοῦτο πρᾶξις τοῦ Σατανᾶ ἐστὶ, καθότι ἡμέτερος ὢν ἐχθρὸς, προδῆλως μὲ ἀποπλανᾷ.

15. Εἵτα δὲ προσέθηκε· Κύριε, ἠδίκησα ἑμαυτὸν, συγχώρησόν μοι. Ὁ δὲ Κύριος, ὡς μακροθύμος καὶ ἐπιεικής, ἐσυγχώρησεν αὐτῷ.

16. Καὶ εἶπε· Κύριε, ἐπειδὴ εὐηργέτησάς με, οὐδέποτε θὰ προστατεύσω τοὺς ἐνόχους.

17. Τὴν ἐπιούσαν διήρχετο τὴν πόλιν περίφοβος, καὶ ἰδοὺ βλέπει τὸν ὁμόφυλον αὐτοῦ, ὃν συνέδραμε τὴν παρελθοῦσαν, κρίζοντα αὐτόν. Ὁ Μωϋσῆς ἀπήντησεν αὐτῷ· σὺ εἶσαι προφανὴς στασιαστής.

18. Ὅτε δὲ ἐζήτησε νὰ ὠθήσῃ βιαίως τὸν κοινὸν ἐχθρὸν, ὁ συμπολίτης αὐτοῦ τῷ εἶπε· Μήπως ζητεῖς νὰ δολοφονήσῃς καὶ ἐμὲ ὡς ἐδολοφόνησας χθὲς ἕτερον; Ζητεῖς ἄρα νὰ γίνῃς ὁ τύραννος τῆς χώρας! Δὲν ποθεῖς νὰ καταλογισθῇς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐναρέτων;

19. Ἀνθρωπὸς τις ἐκ τοῦ ἔκρου τῆς πόλεως προσελθὼν, εἶπεν αὐτῷ· ὦ Μωϋσῆ! οἱ προὔγοντες συσκέπτονται περὶ τοῦ θανατώσαί σε. Ὅθεν σὲ συμβουλεύω νὰ ἐξέλθῃς τῆς πόλεως.

20. Ὁ Μωϋσῆς ἐξῆλθε περίτρομος. Κύριε! ἀνέκραξε, σῶσόν με ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν ἀσεβῶν.

21. Καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν Μαδιάμ, λέγων· ἴσως ὁ Κύριος μὲ ὁδηγήσῃ ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

22. Φθάς εἰς τὸ φρέαρ τῆς Μαδιάμ, εὔρε πολλοὺς ποτιζοντας τὰ ποιμνία των,

23. Καὶ ὅπισθεν δύο γυναῖκες, αἵτινες ἀπεμάκρυνον τὰ πρόβατα αὐτῶν.—Τί πράττετε ἐδῶ; ἠρώτησεν αὐτάς ὁ Μωϋσῆς.—Ζητοῦμεν ἵνα ποτίσωμεν τὰ πρόβατά μας, ἀπεκρίθησαν ἐκείναι, ὅταν ἀναχωρήσωσιν οἱ ποιμένες. Ὁ πατὴρ ἡμῶν εἶναι γέρον πολὺς.

24. Ὁ Μωϋσῆς ἐπότισε τὰ ποιμνία αὐτῶν, καὶ ἔπειτα ἀποσυρθεὶς ὑπὸ τὴν σκιάν, ἀνέκραξε· Κύριε! στεροῦμαι τοῦ ἀγαθοῦ τούτου, μεθ' οὗ συνηντήθην ἐνταῦθα¹.

25. Μία τῶν δύο νεανίδων ἐπανῆλθε, καὶ πλησιάσασα τὸν Μωϋσῆν εὐσχημόνως, εἶπεν· — Ὁ πατὴρ μου σὲ προσκαλεῖ παρ' αὐτῷ ὅπως σὲ ἀνταμείψῃ, διότι ἐπότισας τὸ ἡμέτερον ποιμνιον. Ὁ Μωϋσῆς ἐπορεύθη παρ' αὐτῷ καὶ διηγῆθη τὰ ἑαυτοῦ συμβάντα. Ὁ δὲ γέρον τῷ ἀπεκρίθη· μὴ φοβοῦ, ἰδοὺ ἐσώθης ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς.

26. Τότε εἶπεν ἡ μία τῶν θυγατέρων πρὸς τὸν πατέρα της·—Πάτερ, παράλαβε τοῦτον μετὰ σοῦ, καλλιτέραν ἐκλογὴν δὲν δύνασαι νὰ πρᾶξῃς, ἢ προσλαμβάνων παρὰ σοὶ ἄνδρα ῥωμαλέον καὶ πιστόν.

27. Ὁ δὲ εἶπε πρὸς τὸν Μωϋσῆν· — Ἐπιθυμῶ νὰ σὲ συζευξῶ μετὰ

¹ Ὁ Μωϋσῆς προδίδει ἐνταῦθα τὴν ἐπιθυμίαν ἣν εἶχεν ὅπως νυμφευθῇ γυναῖκα ὡς ῥωμαλέας ὥς εἶδε.

μῆς τῶν θυγατέρων μου ὥς βλέπεις, ἀρκεῖ νὰ ὑπηρετήσῃς πλησίον μου οὕτω ἔτη. Ἐὰν δὲ θελήσῃς νὰ ἐξακολουθήτῃς μέχρι τῶν δέκα, τοῦτο εἰς σὲ ἐναπόκειται. Ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σοὶ φανῶ ὀχληρὸς, καὶ, σὺν Θεῷ, θὰ μ' εὕρῃς πάντοτε δίκαιον.

28. Ὁ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη—συναινῶ, καὶ ὅσον χρόνον διαμείνω παρὰ σοί, οὐδὲν ἁμάρτημα θὰ πράξω· ὁ δὲ Κύριος ἔσται ἐγγυητὴς τῆς ἐπαγγελίας μου ταύτης.

29. Ὁ Μωϋσῆς διέμεινε παρὰ τῷ ἑαυτοῦ πενθερῷ χρονικόν τι διάστημα, καὶ ἔπειτα παραλαβὼν τὴν γυναῖκά του ἀνεχώρησεν. Αἴτης εἶδε πυρὰν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Σινᾶ καὶ εἶπεν—ἀνάμεινε ἐπὶ μικρὸν ἐνταῦθα, βλέπω πυρὰν, θὰ μεταβῶ νὰ πληροφορηθῶ περὶ αὐτῆς, καὶ θὰ φέρω μετ' ἐμοῦ δαυλὸν ἵνα θερμανθῇς.

30. Φθὰς πρὸς τὸ μέρος τῆς πυρᾶς, φωνήεντα ἔκραξεν αὐτὸν ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους τῆς κοιλάδος, ἐν τῇ εὐλογημένῃ πεδιάδι, ἐκ τοῦ βάθους τῶν θάμνων, λέγουσα· ὦ Μωϋσῆ! ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, Κύριος τοῦ σύμπαντος κόσμου.

31. Ῥίψον τὴν ῥάβδον σου. Ὁ Μωϋσῆς ἔρριψεν αὐτήν, καὶ ἁμέσως μετεβλήθη εἰς ὄφιν κινούμενον. Ὁ Μωϋσῆς φοβηθεὶς, ἀπέδρα δρομαίως. — Μὴ φοβοῦ, ἀνέκραξεν αὐτῷ ἡ φωνή, πρόσσελθε, εὐρίσκεισαι ἐν ἁσφαλείᾳ.

32. Θίς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ σου, αὕτη γενήσεται κατάλευκος ἄνευ τινὸς ἀσθενείας, κατόπιν ἀπόσυρον αὐτήν καὶ σύνελθε ἐκ τοῦ τρόμου σου. Ταῦτα ἔσονται δύο σημεῖα τοῦ Κυρίου σου διὰ τὸν Φαραῶ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ. Οὗτοί εἰσι λαὸς ἁμαρτωλός.

33. Ὁ Μωϋσῆς ἀπεκρίθη—Κύριε, ἐφόνευσα ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ φοβοῦμαι μήπως μὲ φονεύσωσιν.

34. Ὁ ἀδελφός μου Ἀαρὼν εἶναι εὐφραδέστερος ἐμοῦ εἰς τὸ λαλεῖν, πέμψον αὐτὸν μετ' ἐμοῦ πρὸς ὑποστήριξίν μου καὶ πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων μου, καθόσον φοβοῦμαι μὴ μὲ διαψεύσωσι.

35. — Θὰ κρατύνωμεν τὸν βραχίονά σου διὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου, εἰπεν αὐτῷ ὁ Θεός, θὰ σοὶ δώσωμεν τοιαύτην ἰσχύϊ ὥστε οἱ Αἰγύπτιοι οὐδέποτε θὰ δυνηθῶσι νὰ καταφθάσωσι τὴν ἀθηναικότητα τῶν ἡμετέρων θαυμάτων. Ὑμεῖς καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ὑμᾶς ἔσονται οἱ ἰσχυρότεροι.

36. Ὅταν ὁ Μωϋσῆς ἐπαρουσιάσθῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ τῶν φαινῶν σημείων ἡμῶν, ἀνέκραξαν· Δὲν εἶναι ἡ μαγεία νεωστὶ ἐφευρεθεῖσα· δὲν ἠκούσαμεν παντελῶς τοὺς προπάτορας ἡμῶν ὁμιλοῦντας περὶ τούτου.

37. Ὁ δὲ Μωϋσῆς εἶπεν—Ὁ Κύριός μου γινώσκει κἄλλιον παντὸς ἄλλου εἰς τίνα ἔδωκε τὴν ἀγαθὴν διεύθυνσιν, καὶ τίς ἐξ ἡμῶν θὰ καθέξῃ τὴν αἰώνιον διαμονήν, καθότι ὁ Κύριος δὲν θὰ καταστήσῃ εὐδαίμονας τοὺς ἀδικοῦντας.

38. Τότε εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ· — Ἐγὼ οὐκ

οἶδα νὰ ἐχῃτε ἕτερον Θεόν· πλὴν ἐμοῦ, σὺ δὲ. Χαμὲν, διατάξον νὰ ἐτοιμασῶσι πλίνθους καὶ νὰ οἰκοδομήσωσι πύργον ὅπως ἀναβῆς πρὸς τὸν Θεόν τοῦ Μωϋσέως· βεβαιωθῶ περὶ αὐτοῦ ἐγὼ ὁ ἴδιος, καθόσον φρονῶ ὅτι ψεύδεται.

39. Ὁ Φαραὼ καὶ αἱ στρατιαὶ αὐτοῦ ὑπερήροντο ἁδίκως· ἐφ' ὅνουν ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν.

40. Ἡμεῖς κατεβάλαμεν αὐτόν τε καὶ τὴν στρατιάν αὐτοῦ, καὶ πάντας ἐρρίψαμεν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἰδε οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν ἁσεβῶν ἐκείνων.

41. Ὁρίσαμεν αὐτοὺς ἀρχηγούς, προσκαλοῦντας εἰς τὸ πῦρ. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως οὐχ ἔξουσι τὸν βοηθῶντα.

42. Ἡ ἀρχὴ ἡμῶν περιέβαλεν αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως καταισχυνθήσονται.

43. Μετὰ τὸν ὄλεθρον τῶν προηγουμένων γενεῶν, ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσεὶ τὴν Βίβλον. Ταῦτα πάντα ἦσαν σημεῖα διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἦσαν ἡ διεύθυνσις καὶ τὸ τεκμήριον τῆς ἡμετέρας μακροθυμίας. Ἰσως συνετισθῶσι.

44. Σὺ, ὦ Μωάμεθ, δὲν ἦσο εἰς τὴν δυτικὴν πλευράν τοῦ Σινᾶ, ὅτε ἐκανονίσαμεν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Μωϋσέως, σὺ δὲν ἦσο παρών.

45. Ἀνεγεννήσαμεν πολλὰς γενεὰς μετὰ τὸν Μωϋσεά, ἐμπρόκησαν δ' αἱ ἡμέραι αὐτῶν. Σὺ δὲν ἦσο μὲ τοὺς Μαδιαμίτας, ἵνα διδάξης αὐτοὺς τὰ ἡμέτερα σημεῖα, ἀλλ' εἴχομεν πέμψει ἀποστόλους.

46. Σὺ δὲν ἦσο ἐν τῇ καταφερεῖᾳ τοῦ Σινᾶ ὅτε ἐκελεύσαμεν τὸν Μωϋσῆν. Πλὴν, χάριν τῆς μακροθυμίας τοῦ Κυρίου σου, διδάσκεις λαὸν εἰς ὃν δὲν ἀπεστάλη προφήτης πρὸ σοῦ, ἵνα φέρῃ αὐτόν εἰς ἐπίγνωσιν.

47. Καὶ εἶπῃ, ὅταν καταλάβῃ αὐτόν ἡ δυστυχία· «διατί, Κύριε, δὲν ἐπέμψας ἡμῖν προφήτην; ἠθέλαμεν ἀκολουθήσει τὰ σημεῖά σου καὶ πιστεύσει εἰς αὐτά.»

48. Ὅτε δὲ κατεπέμψθη αὐτοῖς παρ' ἡμῶν ἡ ἀλήθεια, εἶπον· «Διατί δὲν ἐδόθη ἡμῖν ὅ,τι ἐδόθη τῷ Μωϋσεῖ;» Μήπως δὲν ἠρνήθησαν τὴν Βίβλον τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸν Μωϋσεά; Μήπως δὲν λέγωσιν ὅτι τὸ Κοράνιον καὶ ἡ Πεντάτευχος εἶναι ἔργα μάγων συμβουθούτων ἀλλήλους, καὶ οὔτε τὸ ἓν, οὔτε τὸ ἕτερον πιστεύουσιν;

49. Εἰπέ αὐτοῖς· προσαγάγετε οὖν ἑτέραν βίβλον ἥτις νὰ ᾔναι καλὺτερος ὁδηγὸς τῶν δύο τούτων, καὶ θέλω ἀκολουθήσει αὐτήν, ἐὰν ᾔσθῃ ἀληθεῖς.

50. Μὴ πράττοντες τοῦτο, μάθε ὅτι ἀκολουθοῦσι τὰς ὁρέξεις των. Ὑπάρχει ἄρα γε ἄνθρωπος μᾶλλον πεπλανημένος τοῦ ἀκολουθοῦντος τὰ πάθη αὐτοῦ, ἢ ἀνευ οὐδεμιᾶς καθοδηγίας τοῦ Κυρίου; Βεβαίως ὁ Κύριος δὲν κατευθύνει τοὺς ἁσεβεῖς.

51. Ἀπεστείλαμεν εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον ἡμῶν, ἵνα συνετισθῶσιν.

52. Οἱ λαβόντες τὰς Γραφὰς πρὸ αὐτῶν, ἐπίστευσαν.

53. Καὶ ὅταν τὰς διερμηνεύσῃ πρὸς αὐτοὺς, λέγουσιν· πιστεύομεν εἰς τὴν Βίβλον ταύτην, διότι εἶναι ἡ ἀλήθεια ἡ πηγάζουσα παρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ πρὸ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἤμεθα Μουσουλμάνοι.

54. Οὗτοι θὰ λάβωσι διπλάσιαν ἀμοιβὴν, καθότι ὑπομένουσι μετὰ κατερίας, ἀποκρούουσι τὸ κακὸν καὶ πράττουσι τὸ ἀγαθόν, ἐλεοῦντες ἐκ τῶν διωρημάτων ὅσα παραχωροῦμεν αὐτοῖς.

55. Ἐὰν ἀκούσῃσι προφερομένην φληναγίαν τινὰ, ἀπομακρύνονται λέγοντες εἰς τοὺς ἀτασθάλους τούτους· τὰ ἔργα ἐκάστου ἡμῶν εἰς ἑαυτὴν ἀνήκουσιν. Εἰρήνῃ ὑμῖν! Οὐδόλως θὰ ἐξετάσωμεν τοὺς ἀσεβεῖς.

56. Σὺ δὲν θὰ κατευθύνῃς ὃν βούλεσαι. Ὁ Θεὸς καθοδηγεῖ αἰσιῶς ὅντινα θέλῃ. Οὗτος γινώσκει κάλλιον παντὸς ἄλλου τοὺς ἀκολουθοῦντας τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

57. Οἱ δὲ Μεκκίται λέγουσιν· Ἐὰν σὲ ἀκολουθήσωμεν, θὰ ἀποπεμφθῶμεν τῆς ἡμετέρας χώρας. Μήπως δὲν ὠρίσκαμεν δι' αὐτοὺς ἱερὸν καὶ ἀσφαλῆ περίβολον, ἐνθα βλαστάνουσι πανταχόθεν παντὸς εἶδους καρπαὶ, οὓς ἐδωρήσαμεν αὐτοῖς πρὸς διατροφήν; Οἱ πλείστοι ὅμως οὐκ οἶδασιν τοῦτο.

58. Ὅπως χάρας ἐξηφανίσκαμεν, ὧν οἱ κάτοικοι ἔζων πλουσιοπαρόχως; Βλέπετε τὰ οἰκήματα αὐτῶν, εἶναι σχεδὸν ἔρημα, καὶ ἡμεῖς ἐκκληρονομήσαμεν αὐτά.

59. Οὐδέποτε ὁ Κύριός σου κατέστρεψε χώραν, πρὶν ἢ πέμψῃ αὐτῇ ἀπόστολον, ἵνα ἀναμνήσῃ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῆς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Δὲν ἐξηφανίσκαμεν ἢ μόνον τὰς χώρας ἐκεῖνας τὰς περιλαμβανούσας ἀσεβεῖς κατοίκους.

60. Τ' ἀπονεμηθέντα ὑμῖν ἀγαθὰ εἶναι πρόσκαιροι· ἀγαλλίσεις τοῦ κόσμου τούτου καὶ καλλωπισμὸς αὐτοῦ. Ὅτι ὅμως διακυλάττει ὁ Θεὸς εἶναι μείζονος ἀξίας, καὶ μᾶλλον διατηρητέον. Δὲν θὰ ἐννοήσητε τοῦτο;

61. Ὁ εἰς ὃν ὑπεσχέθημεν λαμπρὰς ἐπαγγελίας δύναται νὰ ἐξισωθῇ τῷ λαβόντι παρ' ἡμῶν τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν τοῦ βίου τούτου, ὅστις, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως, θὰ ἐδηγηθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ;

62. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὁ Κύριος θ' ἀνακράξῃ πρὸς αὐτοὺς· «Ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι πρὸς οὓς μὲ ἐξομοιοῦτε, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ὑπαρξίν ὑπεθέτετε;»

63. Τότε θ' ἀποκριθῶσιν ἐκεῖνοι, καθ' ὧν ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις· «Κύριε ἡμῶν, ἀπεπλανήσαμεν τοὺς ἀνθρώπους τούτους, ὁδηγήσαντες αὐτοὺς εἰς ἣν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ εὕρισκόμεθα πλάνην. Δὲν εἴμεθα ἐνοχοὶ ἐνώπιόν σου. Οὗτοι δὲν ἐλάτρευον ἡμᾶς, ἀλλὰ τὰ ἑαυτῶν πάθη.»

64. Θὰ λεχθῇ δὲ τοῖς ἀνθρώποις· Κελεύσατε τοὺς συνεταίρους ὑμῶν. Οὗτοι δὲ θὰ κελεύσωσιν αὐτοὺς, ἀλλ' ἐκεῖνοι δὲν θὰ ἀποκριθῶσι. Θὰ

ἴδωσι τὰ κολαστήρια τὰ δι' αὐτοὺς ἐπιφυλαττόμενα καὶ θὰ ποθήσωσι τότε νὰ ἡκολούθουν τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

65. 'Εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, θ' ἀνακράξῃ ὁ Κύριος πρὸς αὐτοὺς, λέγων· «Τίνα ἀπάντησιν ἐδώκατε τοῖς ἡμετέροις ἀποστόλοις;»

66. 'Εν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, θ' ἀναμνησθῶσι συγκεχυμένως ὅλων τῶν ἀντικειμένων καὶ δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ἐρωτήσωσιν ἀλλήλους.

67. 'Αλλ' ὁ μετανοήσας, ὁ πιστεύσας καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξας, ἴσως καταλογισθῇ μετὰ τῶν δικαίων.

68. 'Ο Κύριός σου δημιουργεῖ ὅ,τι βούλεται, καὶ ἐνεργεῖ ἐλευθέρως. Αἱ ψευδεῖς θεότητες δὲν ἔχουσι θέλησιν. Μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ τὰ ὄντα πρὸς αὐτὸν ἐξομιοῦσιν αὐτόν!

69. 'Ο Κύριός σου γινώσκει ὅ,τι κρύπτετε ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ ὅ,τι δῆλον καθιστάτε.

70. Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς καὶ οὐδεὶς ἕτερος πλὴν αὐτοῦ. Αὐτῷ ἀνήκει ἡ δόξα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Αὐτοῦ ἔστιν ἡ ὑψίστη ἐξουσία, καὶ εἰς αὐτόν ἀπελευσεσθε.

71. Εἰπέ αὐτοῖς· Παρατηρήσατε, ἐάν ὁ Θεὸς διέταττε τὴν διαίωνα τῆς νυκτός, διατηρῶν αὐτὴν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως, τίς ἕτερος Θεὸς ἤθελε δυνηθῇ νὰ χρηγήσῃ ὑμῖν τὸ φῶς; Δὲν ἐννοεῖτε τοῦτο;

72. Εἰπέ αὐτοῖς· Ἰδέτε· ἐάν ὁ Θεὸς διατάξῃ τὴν διαίωνα τῆς ἡμέρας μέχρι τῆς ἐξεγέρσεως, τίς ἕτερος ἐκτός τοῦ Θεοῦ δύναται ν' ἀποστείλῃ ὑμῖν τὴν νύκτα, ὅπως ἀναπαυθῆτε; Δὲν προβλέπετε τοῦτο;

73. 'Αλλ' ὁ Κύριος, διὰ τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ, ἐποίησε τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν μὲν νύκτα δι' ἀνάπαυσιν, τὴν δὲ ἡμέραν ἵνα ἀπολαμβάνητε παρὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ τὰ ἀγαθὰ διὰ τῆς ἐργασίας, ὅπως εὐγνωμονῆτε αὐτόν.

74. Ἡμέραν τινὰ θ' ἀνακράξῃ πρὸς αὐτοὺς, λέγων· Ποῦ εἰσὶ τὰ ὄντα πρὸς αὐτὸν ἐξομιοῦτε, φρονοῦντες ὅτι εἶναι θεοὶ παρ' ἐμοί;

75. Θέλομεν προσκαλέσει μάρτυρα ἐξ ἐκάστης φυλῆς, λέγοντες· φέρετε ἡμῖν τὰ τεκμήρια. Θὰ μάθωσι δὲ ὅτι ἡ ἀλήθεια εὐρίσκεται παρὰ τῷ Θεῷ, αἱ δὲ θεότητες ὡς ἐφεῦρον θέλουσιν ἐξαφανισθῇ.

76. 'Ο Καρὸν ἦτο ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Μαούσεως¹, πλὴν μετεχειρίζετο σκληρῶς τοὺς ὁμοφύλους αὐτοῦ. Ἐδώκαμεν αὐτῷ τόσοις θησαυροῦς, ὥστε τὰς κλεῖς αὐτῶν μόλις ἠδύναντο νὰ φέρωσι πολλοὶ ῥωμαῖοι ἄνδρες. Οἱ ὁμογενεῖς αὐτοῦ ἔλεγον αὐτῷ· «Μὴ καυχᾶσαι διὰ τὰ πλοῦτή σου, καθότι ὁ Κύριος δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἀλαζόνες.

¹ Καρὸν εἶναι ὁ ἐν τῇ Γραφῇ ἀναφερόμενος Καρὸν, τοῦ ὁποίου τὰ πλοῦτη οἱ Μουσοῦλμάνοι ἀνέφερον ὡς παράδειγμα. Κατὰ τοὺς σχολιαστὰς, εἶχαν οἰκοδομήσει μέγαρον οὐτινος ἡ στέγη καὶ αἱ θύραι ἦσαν ἐκ χρυσοῦ.

77. Προσπάθησον, διὰ τῶν δωρηθέντων σοι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀγαθῶν, νὰ κερδίῃς τὴν διαμονὴν τῆς μελλούσης ζωῆς. Μὴ λησμονεῖς τὸν προορισμὸν σου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Εὐεργέτει τοὺς ἄλλους ὡς σὲ εὐεργετῇ ὁ Θεός. Μὴ διάσπειρε ζιζάνια ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ὁ Θεός δὲν ἀγαπᾷ τοὺς διαφθορεῖς. »

78. Οὗτος δὲ ἀπήντησεν· « Ἐκέρδισα τοὺς θησαυροὺς τούτους διὰ τῆς ἐπιστήμης ἣν κατέχω¹. » Μήπως δὲν ἐγίνωσκεν ὅτι ὁ Θεός ἐξηφάνισεν πλείστα· ὅσας γενεὰς πρὸ αὐτοῦ, πολυαριθμοὺς καὶ τρομερωτέρας κατὰ τὴν ἰσχύν;

79. Ὁ Καρὸν ἐπαρουσιάζετο πρὸς τὸν λαὸν μετὰ μεγίστης πομπῆς². Οἱ τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου ἐφιέμενοι, ἔλεγον· εἴθε νὰ εἶχομεν τὰ πλούτη τοῦ Καρὸν! οὗτος εἶναι ζάπλουτος.

80. Οἱ δὲ πεπαιδευμένοι ἔλεγον· ἡ ἀμοιβὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι προτιμότερα διὰ τοὺς πιστεύοντας καὶ πράττοντας τὸ ἀγαθόν· πλὴν θὰ τύχωσι ταύτης μόνοι οἱ μεθ' ὑπομονῆς ἐγκαρτεροῦντες.

81. Διετάξαμεν τὴν γῆν νὰ καταπίῃ αὐτόν, ὡς καὶ τὸ ἑαυτοῦ μέγαρον. Οἱ πολυαριθμοὶ ἀκόλουθοι αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸν συνδράμωσι κατὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἔμεινεν ἄνευ βοηθείας.

82. Οἱ τὴν προτεράϊαν τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐπιβλέποντες, ἔλεγον τὴν ἐπιούσαν, ὁ Θεός δαψιλῶς ἀπονέμει τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ εἰς ὄντινα βούλεται ἐκ τῶν δούλων του, ἣ δίδει αὐτὰ εἰς ὠρισμένον μέτρον. Ἄνευ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου, ἡ γῆ ἤθελε καταπίει ἡμᾶς.

83. Τὴν διαμονὴν τῆς μακαριότητος θέλομεν δωρῆσαι εἰς τοὺς μὴ προσπαθοῦντας νὰ ὑψωθῶσιν ὑπεράνω τῶν ἄλλων, οὔτε νὰ κακοποιῶσι τινά. Ἡ εὐδαίμων ἀνάπτυξις ἐπιφυλάσσεται τοῖς πιστοῖς.

84. Ὁ πράττων ἀγαθὰ ὠφελήσεται, ὁ δὲ πράττων φαῦλα... Οἱ πράττοντες τὸ κακόν, θ' ἀνταμειφθῶσι κατὰ τὰ ἔργα των.

85. Ὁ τὸ Κοράνιον δούς σοι θέλει καὶ αὐθις σὲ κατευθύνει εἰς τὴν προτέραν σου κατοικίαν. Εἰπέ· ὁ Κύριός σου γινώσκει κάλλιον παντὸς ἄλλου τίς ὁ ἀκόλουθός τὴν εὐθείαν ὁδόν, καὶ τίς ὁ εὐρισκόμενος ἐν καρτάρῃ πλάνῃ.

86. Σὺ δὲν ἤλπιζες ποτὲ νὰ σοὶ καταπεμφθῇ τὸ Κοράνιον. Σοὶ ἐδόθη τοῦτο διὰ τῆς θείας μικροθυμίας. Πρόσχε μὴ δώσης ἀρωγὴν τινὰ τοῖς ἀπίστοις.

87. Μὴ σὲ ἀπομακρύνωσιν ἐκ τῶν θείων σημείων, ἀφ' οὗ ἀπαξ σοὶ ἀπεκαλύφθησαν ταῦτα. Προσκάλεσον τοὺς ἀνθρώπους νὰ προσέλθωσιν

¹ Ἡ ἐπιστήμη αὕτη εἶναι ἡ Ἀλχημεία.

² Ὁ Καρὸν διῆγε μεγαλοπρεπέστατα· ἐπέβαινε λευκῆς ἡμίονου, κεκαλυμμένης διὰ χρυσοῦ ἐπιστρώματος. Ἐνεδύετο πορφύραν, καὶ ἐξήρχετο πάντοτε συνοδευόμενος ὑπὸ τετρακισχιλίων ἵππων, πάντων πλουσίως ἐνδεδυμένων.

εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ Κυρίου σου, καὶ μὴ καταλογίζῃσαι μετὰ τῶν πολυθεϊστῶν.

88. Μὴ ἐπικαλῆσαι, ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἄλλας θεότητας. Οὐκ ἔστιν ἕτερος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ. Τὰ πάντα θὰ ἐξαφανισθῶσιν, ἐκτὸς τῆς ὀφείας τοῦ Κυρίου. Αὐτῷ ἀνήκει ἡ ὑψίστη ἐξουσία, καὶ εἰς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ'

Η ΑΡΑΧΝΗ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 69.

Ἐν ὁνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Μίμ. Μήπως φρονῶσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι ἀφείθησαν ἐν ἡσυχίᾳ, καί περ λέγοντες· ἐπιστεῦσαμεν, καὶ διὰ τοῦτο ὑποθέτουσιν ὅτι δὲν θέλουσι δοκιμασθῇ;

2. Ἐδοκιμάσαμεν τοὺς προπάτορας αὐτῶν. Βεβαίως, ὁ Θεὸς γινώσκει τοὺς λέγοντας τὴν ἀλήθειαν καὶ τοὺς ψευδομένους.

3. Μήπως φρονῶσιν οἱ ἀδίκοντες ὅτι θὰ εὐδαιμονήσωσιν; Ὡ πόσον κακῶς σκέπτονται!

4. Ἐλεύσεται ἡ ὀριθεῖσα ἐποχὴ δι' ἐκείνους ὅτινες ἤλπισαν, ὅτι ἡμέραν τινὰ θέλουσι παραστῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀκούοντος καὶ τὰ πάντα γινώσκοντος.

5. Ὁ ὑπὲρ πίστεως πολεμῶν, ὑπὲρ ἑαυτοῦ μάχεται, καθόσον ὁ Θεὸς οὐδενὸς ἔχει χρεῖαν.

6. Θὰ ἐξαλείψωμεν τὰς ἀνομίας τῶν πιστευσάντων καὶ ἀγαθοεργούντων, καὶ θὰ ἀνταμείψωμεν αὐτοὺς δεόντως.

7. Ἐβουλήσαμεν τῷ ἀνθρώπῳ τοὺς ἑαυτοῦ γονεῖς. Ἐὰν σοὶ προτείνωσι νὰ ἐξομοιώσῃς ἡμᾶς πρὸς τὰ ὄντα τῶν ὀρειῶν οὐδεμίαν ἔχεις γνῶσιν, μὴ ὑπακούσῃς αὐτοῖς. Πάντες εἰς ἡμᾶς ἀπελεύσεσθε, καὶ τότε θὰ διηγηθῶμεν ὑμῖν τὰς πράξεις ἐκάστου.

8. Θὰ κατατάξωμεν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μακάρων τοὺς πιστεύσαντας καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξαντας.

9. Τινὲς λέγουσι· ἀπιστεῦμεν. Προσβαλλόμενοι δὲ ὑπὸ τινος δυστυχήματος παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἐξομοιοῦσι τὴν καταδίωξιν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὴν τιμωρίαν τοῦ Κυρίου. Ἐὰν ὁ Θεὸς τοῖς ὑποδείξῃ τὸν προστά-

την αὐτῶν, τότε λέγουσιν «εἴμεθα μεθ' ὑμῶν.» Ἄλλ' ὁ Κύριος ἔγνω κἀλλιον παντὸς ἄλλου τί ἀποκρύπτουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ των.

10. Ὁ Θεὸς ἔγνω τοὺς πιστοὺς, καθὼς καὶ τοὺς ὑποκριτάς.

11. Οἱ ἄπιστοι λέγουσι πρὸς τοὺς πιστεύσαντας· «ἀκολουθήσατε τὴν ἡμετέραν ὁδόν, καὶ ἡμεῖς θέλομεν φέρεи ἐπ' ὧμων τὰ ὑμέτερα ἀνομήματα.» Οὗτοι δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ φέρωσι τὸ ἐλάχιστον βάρος τῶν ἀνομημάτων αὐτῶν· πλὴν ψεύδονται.

12. Θὰ φέρωσι τὰ ἴδια βάρη καὶ ἄλλα ἀκόμη, Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως, θὰ δώσωσι λόγον διὰ τὰς ψευδεῖς ἐφευρέσεις αὐτῶν.

13. Ἀπεστείλαμεν τὸν Νῶε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, διατελέσαντα μεταξὺ αὐτῶν χίλια ἔτη μείον πεντήκοντα. Ὁ κατακλυσμὸς κατέλαβεν αὐτοὺς, βεβυθισμένους ἐν τῇ ἀσεβείᾳ.

14. Ἐσώσαμεν ἐν τῇ κιβωτῷ αὐτόν τε καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καταστήσαντες τὴν κιβωτὸν σημεῖον διὰ τοὺς ἀνθρώπους.

15. Κατόπιν ἀπεστείλαμεν τὸν Ἀβραάμ, ἀναγγεῖλαντα πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ φανερώθητε αὐτόν. Τοῦτο μᾶλλον θὰ ὠφελήσῃ ὑμᾶς, ἐὰν γινώσκητε.

16. Ἄλλ' ὑμεῖς, ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, λατρεύετε τὰ εἰδῶλα, ἐξαπατῶντες οὕτως ὑμᾶς αὐτοὺς, καθότι οἱ ὡς θεοὶ λατρουμένοι δὲν δύνανται νὰ χορηγήσωσιν ὑμῖν τὴν συντήρησιν μιᾶς μόνης ἡμέρας. Ζητήσατε μᾶλλον αὐτὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ, λατρεύοντες καὶ εὐχαριστοῦντες αὐτόν, διότι πρὸς αὐτόν ἀπελεύσεσθε.

17. Ἐὰν σὲ διαψεύσωσι, μὴ θλίβου, καὶ οἱ προγενέστεροι λαοὶ ταῦτ' ἐπραξαν. Ὁ ἀπόστολος ὀφείλει νὰ διδάσκῃ δημοσίᾳ.

18. Δὲν βλέπουσι πῶς ὁ Θεὸς παράγει τὴν κτίσιν, καὶ πῶς ἐπαναφέρει αὐτὴν εἰς ἑαυτόν; Τοῦτο ῥᾶδιόν ἐστι τῷ Κυρίῳ.

19. Εἰπέ· διατρέξατε τὴν γῆν, καὶ ἴδετε πῶς ὁ Θεὸς παρήγαγε τὰ ὄντα. Ἐπειτα θ' ἀναγεννήσῃ αὐτὰ διὰ δευτέρας δημιουργίας, καθόσον εἶναι παντοδύναμος.

20. Τιμωρεῖ καὶ ἐλεεῖ ὅντινα θέλῃ, καὶ εἰς αὐτόν ἀπελεύσεσθε.

21. Δὲν θὰ δυνήθῃτε νὰ ἐξασθενήτῃ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, οὔτε ἐν τοῖς οὐρανοῖς, οὔτε ἐν τῇ γῇ. Οὐδένα προστάτην καὶ ὑπέρμαχον ἔχετε πλὴν τοῦ Θεοῦ.

22. Οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὰ θεῖα σημεῖα καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Θεοῦ, ἀπελπίζονται περὶ τῆς μακροθυμίας τοῦ Κυρίου. Δι' αὐτοὺς ἐπιφυλάσσεται ἐπώδυνος τιμωρία.

23. Οἶαν ἀπάντησιν ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ ὁ λαὸς αὐτοῦ; Οἱ μὲν ἔλεγον πρὸς τοὺς δὲ, φονεύσατε, ἢ ζῶντα πυρπολήσατε αὐτόν. Ὁ Θεὸς ὁμως διέσωσεν αὐτόν ἐκ τῆς πυρπολήσεως. Βεβαίως, εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς πιστοὺς.

24. Καὶ εἶπεν· ἐλατρεύσατε ἀντὶ τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ εἰδῶλα, ἵνα παγιώσῃτε ἐν ὑμῖν τὴν ἀγάπην τοῦ κόσμου τούτου. Ἄλλ' ἐν τῇ ἡμέρᾳ

τῆς κρίσεως, ἀπαρνούμενοι τοὺς ὑμετέρους συνεταιρίζους, οἱ μὲν θέλετε ἀναθεματίσει τοὺς δέ. Τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον ἔσται τὸ ἐνδιαίτημα ὑμῶν, καὶ οὐδένα προστάτην ἔξετε.

25. Ὁ Ἀὐτὸς ἐπίστευσε πρὸς αὐτὸν καὶ εἶπε· καταφεύγω πρὸς τὸν Κυρίον μου, ὅστις εἶναι κραταῖος καὶ σοφός.

26. Ἐδωρήσαμεν τῷ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ, χορηγήσαντες τοῖς ἀπογόνους αὐτοῦ τὸ δῶρον τῆς προφητείας καὶ τὴν Βίβλον. Ἀντημεψάμεν αὐτὸν ἐν τῷ κόσμῳ· τοῦτο, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι κατετάξαμεν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μακάρων.

27. Ὁ Ἀὐτὸς εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· πράττετε αἰσχροουργίαν, μὴ διαπραχθεῖσαν παρ' οὐδενὸς ἄλλου λαοῦ πρὸ ὑμῶν.

28. Συνευνάζεσθε μετ' ἀρρένων, ἐπιτίθεσθε κατ' αὐτῶν ἐν μίση τῇ ὁδῷ καὶ παρανομεῖτε ὅταν συνέρχεσθε ἐπὶ τὸ αὐτό. Ὅλα ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις τοῦ λαοῦ τούτου; εἶπον· ἔάν ᾔσαι ἀληθῆς, προκαλέσων καθ' ἡμῶν τὴν τιμωρίαν τοῦ Θεοῦ.

29. — Κύριε! ἀνέκραξεν ὁ Ἀὐτὸς, βοήθησόν με κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς τούτου λαοῦ.

30. Ὅταν οἱ ἀπόστολοι ἡμῶν μετέβησαν πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ἵνα εὐαγγελίσωσιν αὐτὸν, εἶπον· θὰ ἐξαφανίσωμεν τοὺς κατοίκους τῆς χώρας ταύτης, καθότι εἶναι ἄδικοι.

31. Ὁ Ἀβραάμ εἶπεν· ὁ Ἀὐτὸς εὕρίσκεται ἐν αὐτῇ. — Γινώσκωμεν τοῦτο, προσέθηκαν, καὶ θέλομεν διασώσει αὐτὸν μετ' ὅλου τοῦ οἴκου του, πλην τῆς γυναικὸς του, ἥτις θὰ μείνῃ ὀπίσω.

32. Ὅταν οἱ ἡμέτεροι ἀπόστολοι προσῆλθον πρὸς τὸν Ἀὐτὸς, οὗτος κατεθλίβη, διότι ὁ βραχίων αὐτοῦ ἦτο ἀνίσχυρος πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῶν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· — μὴ φοβοῦ, μὴ θλίβου, θὰ σώσωμεν σὲ καὶ τὸν οἶκόν σου, πλην τῆς γυναικὸς σου, ἥτις θὰ μείνῃ ὀπίσω.

33. Θὰ παρακαλέσωμεν, ἵνα ἐξ οὐρανοῦ ἐπιπέσῃ ἡ τιμωρία κατὰ τῶν κατοίκων τῆς χώρας ταύτης, εἰς ἀντίποινον τῆς ἀνομίας αὐτῶν.

34. Διὰ τῶν καταστροφῶν τούτων, ἐποιήσαμεν σημεῖον προκηρύξεως πρὸς τοὺς νονεχεῖς.

35. Εἰς δὲ τοὺς Μαδιαμίτας ἀπεστείλαμεν τὸν ἀδελφόν των Σοῦπ, εἰπόντα· ὦ λαέ! λατρεύετε τὸν Θεόν, ἀναμένοντες τὴν ἔλευσιν τῆς ἐσχάτης ἡμέρας. Μὴ διατρέχητε τὴν γῆν, διαφθείροντες αὐτήν.

36. Διαψεύσαντες αὐτὸν, κατελήθησαν ὑπὸ σπασμῶν, εὐρεθέντες τὴν ἐπιούσαν πρηνεῖς ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

37. Κατεστρέψαμεν τὸ Ἀδ καὶ τὴν Θίμνην, τοῦθ' ὅπερ ἐμφανίζεται ἐν τῶν ἐρειπίων τῶν ἑαυτῶν οἰκημάτων. Ὁ Σατανᾶς εἶχε καλλωπίσει τὰ ἔργα αὐτῶν, πλην, καίπερ ὀξυδερκεῖς, ἀπεπλάνησαν αὐτοὺς ἐκ τῆς εὐθείας τρίβου.

38. Ἀπωλέσαμεν τὸν Καρὺν, τὸν Φαραὼ καὶ τὸν Χαμᾶν, καίτοι ἐπιφανέντος αὐτοῖς τοῦ Μωϋσέως διὰ φαινῶν σημείων. Ἐφρόνου ὅτι

ἦσαν ἰσχυροὶ ἐπὶ τῆς γῆς, πλὴν δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποφύγωσι τὴν ἀναμένουσαν αὐτοὺς τιμωρίαν.

39. Πάντες ἐτιμωρήθησαν διὰ τὰς ἀνομίας των. Εἰς τινὰς ἀπεστείλαμεν ἄνεμον, ἐκσφενδονίζοντα λίθους, καὶ ἄλλοι καταλήφθησαν ἐκ φρικτῶδους κραυγῆς τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Διετάξαμεν τὴν γῆν νὰ καταβροχθίσῃ τοὺς μὲν, καὶ κατεποντίσαμεν τοὺς δέ. Ὁ Κύριος δὲν προσεφέρθη τυραννικῶς πρὸς αὐτοὺς· οὗτοί εἰσιν οἱ τύραννοι ἐαυτῶν.

40. Οἱ ζητοῦντες προστάτην ἄλλον πλὴν τοῦ Θεοῦ ἠμοιάζουσι πρὸς τὴν ἀράχνην τὴν ἐξυφαίνουσαν τὸ ἐαυτῆς ἐνδιαίτημα. Ὑπάρχει ἄρα γε εὐθραυστότερον οἶκημα τοῦ τῆς ἀράχνης; Φεῦ! ἐὰν ἐγίνωσκον τοῦτο!

41. Ὁ Θεὸς γινώσκει ὅποιον ἐπικαλοῦνται ἄντ' αὐτοῦ. Οὗτός ἐστιν ὁ κραταῖός, ὁ σοφός.

42. Ἰδοὺ, αὐταὶ εἰσιν αἱ παραβολαὶ ἃς προτεινόμεν τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὰς ὁποίας μόνον οἰνουνεχεῖς ἐννοοῦσιν.

43. Ὁ Θεὸς ἀληθῶς ἐπλασε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν. Ἐν τούτῳ ὑπάρχει διδασχὴ εἰς τοὺς πιστοὺς.

44. Διδάσκον οὖν ὅτι σοὶ ἀπεκαλύφθη ἐκ τῆς Βίβλου. Τέλει τὴν προσευχὴν, καθόσον αὕτη ἀποτρέπει τὰς βεβήλους καὶ ἐπονειδίστους πράξεις. Τὸ μιμησκεισθαι τοῦ Θεοῦ εἶναι μέγιστον χρέος. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

45. Συζητοῦντες μετὰ τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν, πράξατε τοῦτο μετ' εὐσχημοσύνης, ἐκτὸς ἂν οὗτοι εἰσὶ διεφθαρμένοι, ὅτε-θέλετε τοῖς εἶπει πιστεύουμεν εἰς τὰς Βίβλους· τὰς καταπεμφθείσας ἡμῖν, ὡς καὶ εἰς ἐκεῖνας αἵτινες κατεπέμφθησαν εἰς ὑμᾶς. Εἰς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ ἐσμέν Μουσουλμάνοι.

46. Οὕτω κατεπέμφαμέν σοι τὴν Βίβλον. Οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν καὶ πολλοὶ τῶν Ἀράβων πιστεύουσι. Μόνοι οἱ ἄπιστοι ἀρνοῦνται τὰ ἡμέτερα σημεῖα.

47. Ὑπῆρξε καιρὸς καθ' ὃν δὲν εἶχες ἱεράν τινα Βίβλον, οὔτε ἠδύνασο νὰ χαράξῃς διὰ τῆς δεξιᾶς σου μίαν μόνην γραμμὴν. Τότε ἠδύναντο ν' ἀμφιβάλωσιν οἱ ἀρνούμενοι τὴν ἀλήθειαν.

48. Τὸ Κοράνιον ὅμως εἶναι σημεῖον φαινόν διὰ τὰς καρδίας τῶν πεπειδευμένων. Μόνοι οἱ κακοὶ ἀρνοῦνται τὰ σημεῖα ἡμῶν.

49. Καὶ λέγουσιν· ἐὰν ὁ Θεὸς ἐδίδεν αὐτῷ τὴν δύναμιν τοῦ θαυματουργεῖν, ἠθέλομεν πιστεύσει. Εἰπέ· τὰ θαύματα εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἄπλοῦς ἀπόστολος, διδάσκων δημοσίᾳ.

50. Μήπως δὲν νομίζουσιν ἄρκετόν ὅτι κατεπέμφαμέν σοι τὴν Βίβλον, ὅπως διὰ ταύτης διδάξῃς εἰς αὐτοὺς τὰ ῥήματα ἡμῶν; Βεβαίως εἰς ταῦτα ἐνυπάρχει νοουθεσία διὰ πάντας τοὺς πιστοὺς.

51. Εἰπέ αὐτοῖς· ἄρκει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μάρτυς μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν.

52. Οὗτος ἔγνω πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Οἱ

πιστεύοντες εἰς τὸ ψευδές¹ καὶ μὴ πιστεύοντες τῷ Θεῷ εἶναι διεφθαρμένοι.

53. Θ' ἀπαιτήσωσι παρὰ σοῦ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς τιμωρίας. Ἐὰν δὲν ὀρίζετο προηγουμένως ἡ ἐποχή, ἡ τιμωρία αὕτη ἤθελε καταλάβει αὐτοὺς ἀπροσδοκῆτως.

54. Θ' ἀπαιτήσωσι παρὰ σοῦ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς τιμωρίας. Τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον περιβάλλει ἤδη τοὺς ἀπίστους.

55. Ἡμέραν τινὰ ἡ τιμωρία θὰ περιβάλλῃ τοὺς ἀπίστους ἀπὸ καρφαλῆς μέχρι ποδῶν, καὶ τότε ὁ Κύριος θὰ κρᾷξῃ αὐτοῖς· «δοκιμάσατε τοὺς καρπούς τῶν ἔργων σας!»

56. Ὡ δούλοι μου! ἡ γῆ εἶναι εὐρεῖα, ἐμὲ δὲ ὀφείλετε λατρεύειν.

57. Ἐκάστη ψυχὴ θὰ δοκιμάσῃ τὸν θάνατον, καὶ πάντες εἰς ἐμὲ ἀπελεύσεσθε.

57. Εἰς τοὺς πιστεύσαντας καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξαντας, θὰ δώσωμεν μέγαρον μετὰ κήπων ἐπιρρύτων, ὡς αἰῶνον ἐνδιαίτημα αὐτῶν. Ὅποσον εἶναι εὐάρεστος ἡ διαμονὴ τῶν ἀγαθοεργῶν.

59. Οἵτινες ὑπομένουσι μετὰ καρτερίας τὰ δεινὰ, ἐμπιστευόμενοι τῷ Θεῷ.

60. Πόσα πλάσματα ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀμεριμνοῦσι περὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῶν! Ὁ Θεὸς τὰ πάντα διατρέφει, αὐτὸς ὁ τὰ πάντα ἀκούων καὶ ὁρῶν.

61. Ἐὰν ἐρωτήσῃς αὐτοὺς, τίς ὁ δημιουργήσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν; θὰ εἰπῶσιν· «ὁ Θεός.» Διατὶ λοιπὸν ψεύδονται, λατρεύοντες ἑτέρας θεότητας;

62. Ὁ Θεὸς θαφιλῶς χορηγεῖ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ εἰς ὅτινα βούλεται ἐκ τῶν δούλων του, ἢ διανέμει αὐτὰ ἐν ὀρισμένῳ μέτρῳ. Ὁ Κύριος τὰ πάντα γινώσκει.

63. Ἐὰν ἐρωτήσῃς αὐτοὺς, τίς ὁ ἐξ οὐρανοῦ καταπέμπων τὴν βροχὴν, ἥτις ζωογονεῖ τὴν νεκρωμένην γῆν; θὰ εἰπῶσιν· «ὁ Θεός.» Εἰπέ· αἶνος τῷ Κυρίῳ! Ἄλλ' οἱ πλείστοι οὐδὲν ἐννοοῦσιν.

64. Ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου θεωρεῖται παιδιὰ καὶ διασκέδαις. Ἡ ἀληθὴς ὅμως ζωὴ εἶναι ἡ τοῦ μέλλοντος. Φεῦ! ἐὰν ἐγίνωσκον τοῦτο!

65. Ἐπιβιβάζομενοι ἐπὶ τινος πλοίου, ἱκετεύουσι τὸν Θεὸν ὑπὸ σπινθόρου ἀγνῆς καὶ εἰλικρινῆ λατρείαν, ὅταν δὲ ἀποβιβάσῃ αὐτοὺς ὁ Θεὸς σώους καὶ ὑγίει ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, τότε ἐξομιοῦσιν αὐτὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας.

66. Ἀπολαύντες ἐν εὐφροσύνῃ τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου, καὶ δὲν πείθονται εἰς τὰς ἀποκαλυφθείσας Βίβλους. Ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν θὰ γνωρίσωσι τὴν ἀλήθειαν.

¹ Δηλ. τὰς ψευδεῖς θεότητας τῶν πολυθεστῶν.

67. Μήπως δὲν βλέπωσιν ὅτι ἐξησφαλίσαμεν τὸν ἱερὸν τῆς Μέκκας περίβολον, ἐνῷ τὰ περίξ ὑπέστησαν ἐφόδους καὶ ἐλεηλατήθησαν; Ὁ πιστεύσῃσι ἄρα εἰς τὰ ψεύδη, καὶ δὲν θὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν εὐεργεσίαν τοῦ Θεοῦ;

68. Τίς ἐστὶ μᾶλλον διεφθαρμένος τοῦ ἐφευρίσκοντος λήρους κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ διαψεύδοντος τὴν ἀλήθειαν; Ἡ ὁρισθεῖσα κατοικία διὰ τοὺς ἀπίστους εἶναι τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

69. Ὁ κατευθύνωμεν εἰς τὴν ἡμετέραν ὁδὸν πάντας τοὺς μαχομένους ὑπὲρ πίστεως. Βεβαίως, ὁ Θεὸς εἶναι μετὰ τῶν ἀγαθοεργῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 60.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Μίμ. Ἐνικήθησαν οἱ Ἕλληνες¹

2. Ἐν τινὶ χώρᾳ ἐγγύς τῆς ἡμετέρας². Πλὴν μετὰ τὴν ἥτταν ταύτην, καὶ οὗτοι θὰ νικήσωσιν,

3. Ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν³. Τὰ πράγματα, εἴτε πρὶν, εἴτε μετὰ, ἐξαρ-

¹ Ἡ πικρία ἦν ἐδοκίμαζον οἱ Κορείσται, βλέποντες τὴν νέαν πατριὰν αὐθιγὰν ἀνεκρινάτο ἐκ τῶν εἰδήσεων τῶν κατὰ Ἑλλήνων νικῶν τῶν Περσῶν, οἵτινες τοῖς εἶχον ἦδη ἀποσπάσει τὴν Συρίαν καὶ μέρος τῆς Αἰγύπτου. Οἱ εἰδωλότατοι Κορείσται ἐπέταρον εἰς τὰς ἡττας τῶν Χριστιανῶν Ἑλλήνων, ὧν τὸ θρησκευμα, ὡς ἀντικείμενον τῇ λατρείᾳ τῶν εἰδώλων, προσωμοιάζον πρὸς τὸ παρὰ τοῦ Μωάμεθ κηρυττόμενον. Ἄλλ' αὐτὸς ἀπεκρίνετο εἰς τὰ σκώμματα αὐτῶν καὶ τὰ ἀνασκιρτήματα, προσάγων τὸ παρὸν κεφάλαιον.

² Εἰς τοῦτο διαφωνοῦσιν οἱ Σχολιασταί. Εἰς ἐκ τῶν διασημοτέρων, ὁ Ἐβν Ἀδδās φρονεῖ ὅτι ἡ χώρα αὕτη εἶναι ἡ Παλαιστίνη.

³ Αἱ λέξεις, «ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν» ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς ἀραβικὰς Μπεδ-σενίνα τοῦ κειμένου, καὶ ἰδοὺ τί λέγουσιν οἱ Σχολιασταί. «Ὅταν ἀπεκαλύφθῃ τὸ χωρίον τοῦτο ὅπερ προέλεγε τὴν νίκην τῶν Ἑλλήνων, ὁ ζηλωτὴς καὶ πιστὸς Ἀβουδερκ ἐστοιχημάτισε δέκα καμήλους, μεθ' ἑνὸς ἀραβος ἐθνικοῦ καλουμένου Ὁββα-Βεν-Σάλεφ, ὅτι ἡ προρρησίς αὕτη ἤθελε πληρωθῇ ἐντὸς τριετίας. Ὁ Μωάμεθ μαθὼν τοῦτο, εἶπεν εἰς τὸν Ἀβουδερκ—αὐξήσον τὸ στοίχημα καὶ παράτεινον τὸν χρόνον, καθότι ἡ λέξις Μπεδ-σενίνα (ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν) ἐφαρμόζεται ἀπὸ τρίτα ἕως δέκα ἔτη. Ὁ Ἀβουδερκ τότε ἐστοιχημάτισεν ἑκατὸν καμήλους καὶ παρέτεινε τὸν χρόνον ἐπὶ ἐννέα ἔτη. Πραγματοποιήθεισος τῆς προρρήσεως, ἐκέρδισε τὸ στοίχημα.» Ἐπὶ τοῦ χωρίου τούτου ποιούμεν καὶ τὴν

τῶνται παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οἱ πιστοὶ ἀγαλλιάσονται,

4. Διὰ τὴν νίκην ἣτις τελεσθήσεται τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ. Οὗτος συντρέχει ὃν βούλεται, ὡν κραταῖος καὶ πολυέλεος.

5. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ, οὗτος δὲν ἀρνείται τὰς ἐαυτοῦ ἐπαγγελίας, ἀλλ' οἱ πλείστοι οὐκ οἶδασι τοῦτο.

6. Κατανοοῦσιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὅτι ὑποπίπτει εἰς τὰς αἰσθησεις, πλὴν δὲν σκέπτονται περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς.

7. Μήπως δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι ὁ Θεὸς διὰ τῆς κληθείας ἐποίησε τοὺς οὐρανοὺς, τὴν γῆν καὶ τὰ ἀναμέσον αὐτῶν, ὀρίσας ἐξ ἀρχῆς τὴν διάρκειαν αὐτῶν; Οἱ πλείστοι ὅμως δὲν πιστεύουσιν ὅτι ἡμέραν τινὰ ἀπελεύσονται πρὸς τὸν Κύριον.

8. Δὲν διέτρεξαν τὴν χώραν; δὲν εἶδον οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν προγόνων των, οἵτινες ἦσαν βωμκλεώτεροι αὐτῶν; Διεχάραξαν τὴν γῆν, κατοικήσαντες εἰς τὴν εὐαρεστοτέραν δι' αὐτοὺς θέσιν. Ἦλθον ἀπόστολοι μὲ σημεῖα φαινέα. Ὁ Θεὸς δὲν ἡδίκησεν αὐτοὺς, αὐτοὶ ἡδίκησαν ἐαυτοὺς.

9. Ὁλότεριον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν φαύλων! Διέψευσαν τὰ θεῖα σημεῖα, ἐμυκτηρίζοντες αὐτά.

10. Ὁ Θεὸς παράγει τὴν κτίσιν καὶ ἀποσυνθέτει αὐτήν. Πάντες δὲ εἰς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε.

11. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐλεύσεως τῆς ὥρας, οἱ ἔνοχοι θὰ μείνωσιν ἄφωνοι.

12. Μεταξὺ τῶν συνεταίρων αὐτῶν δὲν θὰ εὕρωσι πρεσβευτὰς καὶ θ' ἀρνηθῶσιν αὐτοὺς.

13. Καὶ ἡν ἡμέραν ἀρχίσῃ ἡ ὥρα, οἱ ἄνθρωποι θὰ χωρισθῶσιν ἀπ' ἀλλήλων.

14. Οἱ πιστεύσαντες καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξαντες, θὰ ἀγάλλωνται ἐντὸς λειμώνων.

15. Οἱ δὲ μὴ πιστεύσαντες καὶ διαψεύσαντες τὰ ἡμέτερα σημεῖα

ἔτῃς παρατήρησιν. Ἐν τῷ γραφικῷ συστήματι τῶν Ἀράβων ὡς καὶ εἰς ἀπάσας τὰς γλώσσας τὰς ἔχουσας θρησκευτικὴν καταγωγὴν μόνον τὰ συμφωνὰ γράφονται, καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν συμπληροῦνται τὰ φωνήεντα. Τὸ Κοράνιον ἔλαβε τὰ φωνητικά του σημεῖα πολὺ μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, καὶ συνεπῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἠδύνατο νὰ συμφωνήσῃ καὶ καθιερώσῃ τὴν θρησκευτικὴν ἔννοιαν τῶν λέξεων. «Ἦδη τὰς λέξεις «Γούλιπατ-ἐρ-Ροῦμ» (ἐνίκησαν οἱ «Ἕλληνες») δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ τὰ σύμφωνα, Γάλαπατ-ἐρ-Ροῦμ (ἐνίκησαν οἱ «Ἕλληνες»). Ἐπομένως τὰς λέξεις τοῦ 2ου ἔδαφίου «Σαγ. ἀγλαποῦνα» (θὰ νικήσωσι) δύναται τις νὰ ἀναγνώσῃ, διαφυλάττων τὰ αὐτὰ σύμφωνα πάντοτε, «Σαγιουγλαποῦνα» (θὰ νικηθῶσι). Θεωρῶν τις τὰ ἀμφίβολον καὶ βραχὺ τῶν λέξεων τούτων, δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο ἐγγράφη τεχνικῶς, ὥστε εἰς οἰανδήποτε περιστάσιν νὰ ἔχῃ πάντοτε ὁ καιὸν, ὡς τὸ διδάσκει μαντεῖον τῶν Δελφῶν, εἰς τὴν ἀπάντησιν «Ἦθεις ἀφίετε· οὐ θνήσκες ἐν πολέμῳ.» Ἡ ἐρμηνεία τῶν σχολιαστῶν ὥρισην ἐν τούτοις τὴν ἔννοιαν ἀπαράλλακτον ὡς τὴν δίδομεν ἐν τῇ μεταφράσει ταύτῃ.

καὶ τὴν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν ἐπανακαμψιν αὐτῶν, ἀποπεμφθήσονται εἰς τὰ βασανιστήρια τῆς Γεέννης.

16. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐσπέρας τε καὶ πρωΐας.

17. Αὐτῷ ἀνήκει ὁ αἶνος τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Αἰνεῖτε αὐτὸν τὴν ἐσπέραν καὶ τὴν μεσημβρίαν.

18. Οὗτος ἐξάγει τὸ ζῶν ἐκ τοῦ νεκροῦ καὶ ζωογονεῖ τὴν φύσιν. Οὕτω καὶ ὑμεῖς θὰ ἀναζήσητε.

19. Τεκμήριον καὶ τόδε ὅτι ἀπὸ χοῦν ἐπλασεν ὑμᾶς, ἐπειτα ἀνδρωθέντες διεσπάρητε πανταχόθεν.

20. Ὡσαύτως ἕτερον σημεῖον, ἡ ἐξ ὑμῶν πλάσις τῆς γυναικὸς, ἵνα συζῇτε μετ' αὐτῆς, ὁρίσας μεταξὺ ὑμῶν τὸν ἔρωτα καὶ τὴν στοργήν. Εἰς ταῦτα πάντα ὑπάρχουσι διδάγματα διὰ τοὺς νοοῦντας.

21. Ἐπίσης σημεῖον καὶ ἡ δημιουργία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, ὡς καὶ ἡ ποικιλία τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν χρωμάτων. Εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι διδάγματα δι' ἅπαντας.

22. Μεταξὺ τῶν σημείων αὐτοῦ, εἶναι καὶ ἡ κατάκλισις ὑμῶν τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ πόθος τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθεριότητος αὐτοῦ. Εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς ἀκούοντας.

23. Καὶ ἡ ἀστραπή εἶναι ἐν ἐκ τῶν σημείων αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἀστράπτει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, ἐμπνέουσα φόβον καὶ ἐλπίδα. Ἐπίσης καὶ τὸ ἐξ οὐρανοῦ καταπίπτον εἰς τὴν νενεκρωμένην γῆν ζωογονοῦν ὕδωρ. Εἰς ταῦτα πάντα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς νουνεχεῖς.

24. Ἐν ἐκ τῶν σημείων αὐτοῦ εἶναι καὶ τὸ ἐκ διτταγῆς αὐτοῦ ἀναλλοίωτον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Ὅταν δὲ προσκχλέσῃ ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόλπου τῆς γῆς, ἐν ῥιπῇ θὰ ἐξέλθῃτε.

25. Αὐτῷ ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ, καὶ τὰ πάντα αὐτῷ καθυποτάσσονται.

26. Οὗτος ἐξάγει καὶ εἰσάγει τὴν κτίσιν. Τὰ πάντα εἰσὶ ῥάδια αὐτῷ. Μόνος ὁ Θεὸς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραβάλληται μετ' αὐτοῦ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, καὶ εἶναι ἐπιεικὲς καὶ σοφός.

27. Προβάλλει ὑμῖν παραδείγματα ἐξ ὑμῶν αὐτῶν προσφερόμενα. Καθιστᾷτε τοὺς διὰ τῆς δεξιᾶς ὑμῶν ἀποκτηθέντας δούλους κοινωνοὺς εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν ἅτινα παρέσχομεν ὑμῖν εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἰσότης μεταξὺ σας. Ἐχετε δι' αὐτοὺς τὴν αὐτὴν μέριμναν ὡς ἔχετε καὶ μεταξὺ σας; Οὕτως ἐπεκτείναμεν τὰ σημεῖα ἡμῶν πρὸς τοὺς νουνεχεῖς.

28. Πλὴν μόνον οἱ κακοὶ ἀκολουθοῦσι τὰ ἑαυτῶν πάθη ἄνευ διακρίσεως. Τίς θὰ κατευθύνῃ ὀντινὰ ὁ Θεὸς ἀπολέσῃ; Τίς θὰ δυνηθῇ νὰ προστατεύσῃ αὐτόν;

29. Ἀνύψωσον, ὦ ἱερὲ καὶ ἀφωσιωμένε, τὸ μέτωπόν σου πρὸς τὴν ἡρησκειάν ταύτην, ἥτις εἶναι ἔργον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὴν ὁποίαν οὗτος ἐπλασε τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ δημιουργία τοῦ Κυρίου δὲν θὰ μεταβληθῇ.

Ἡ θρησκεία αὕτη εἶναι ἀμετάτρεπτος, ἀλλ' οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων οὐκ οἶδασι τοῦτο.

30. Στραφῆτε πρὸς τὸν Θεὸν καὶ φοβήθητε αὐτόν. Τηρεῖτε τὰς προσευχὰς καὶ μὴ κατατάττεσθε ἐν τῇ χορείᾳ τῶν πολυθεϊστῶν,

31. Καὶ τῶν δικιρεσάντων τὴν ἑαυτῶν θρησκείαν εἰς αἱρέσεις, ἐκαστῇ τῶν ὁποίων εὐρίσκεται ἡ χάριστημένη ἐκ τῶν δογμάτων αὐτῆς.

32. Προσβαλλόμενοι ὑπὸ τινος συμφορᾶς, ἀναμιμνήσκονται τοῦ Κυρίου καὶ καταφεύγουσιν ἐπικαλούμενοι αὐτόν, εἴτα ἐλεηθέντες, ἐξομοιοῦσιν αὐτόν οἱ πλείστοι πρὸς ἑτέρας θεότητας,

33. Διὰ τὸ ἀποδείξωσι τὴν ἀχαριστίαν αὐτῶν, διὰ τὰ ἀγαθὰ ἅτινα δαφυλῶς τοῖς προσφέρομεν. Χαίρετε καὶ ἀγαλλεσθε νῦν, ταχέως ὅμως θὰ ἐννοήσητε....

34. Μήπως ἐδώκαμεν ἐξουσίαν, ἐπιτρέπουσαν αὐτοῖς νὰ ἐξομοιοῦσι τὸν Θεὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας;

35. Ὅταν ἀπολαύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τῶν εὐεργετημάτων τῆς ἡμετέρας χάριτος, ἀγάλλονται. Ὅταν ὅμως συμβῇ αὐτοῖς δυστύχημά τι, πρὸς τιμωρίαν τῆς ἀνομίας των, ἀπελπίζονται.

36. Μήπως δὲν βλέπωσιν ὅτι ὁ Θεός, ὅτε μὲν χορηγεῖ δαφυλῶς τὴν συντήρησιν εἰς ὄντινα βούλεται, ὅτε δὲ δίδει αὐτὴν μεμετρημένην; Εἰς τοῦτο ὑπάρχει σημεῖον διὰ λαὸν πιστόν.

37. Δὸς τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὸν πλησίον σου πέννητα καὶ εἰς τὸν ὁδοιπόρον. Τοῦτο ὠφελιμώτερον ἐστὶ διὰ τοῦ ποθοῦντας τὴν προστασίαν τοῦ Κυρίου των. Οὗτοι ἐσονται εὐδαίμονες.

38. Ὅτι δίδετε εἰς τοκογλυφίαν πρὸς αὐξήσιν αὐτοῦ, διὰ τῆς περιουσίας τῶν ἀνθρώπων, δὲν εὐαρεστεῖ τῷ Θεῷ. Τὴν ἐλεημοσύνην ὅμως, ἣν ποιεῖτε, ἀναζητοῦντες τὴν ὄψιν τοῦ Θεοῦ, θὰ λάβητε διπλασίαν.

39. Ὁ Θεός πλάσας διατρέφει ὑμᾶς· αὐτὸς θ' ἀφαιρέσῃ τὴν ζωὴν καὶ πάλιν θὰ ἐπαναφέρῃ ὑμᾶς εἰς αὐτήν. Μὴ μεταξὺ τῶν ὄντων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἐξομοιοῦτε αὐτόν, ὑπάρχει ἐν καὶ μόνον δυνάμενον νὰ πράξῃ τι ἐκ τούτων; Μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ ἡ ἐξομοίωσις!

40. Ἡ διαφθορά ἀνεράνη ἐπὶ τῆς ξηρᾶς καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνθρώπου. Αὕτη θὰ δώσῃ αὐτοῖς νὰ δοκιμάσωσι μέρος τῆς κακίας των.

41. Εἰπέ αὐτοῖς διατρέξατε τὴν γῆν ὅπως γνωρίσητε οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τοῦ λαοῦ ἐκείνου, οὗτινος τὸ πλεῖστον μέρος ἦσαν πολυθεῖσταί.

42. Ὑψωσον τὸ μέτωπόν σου πρὸς τὴν ἀπαρκαάλευτον θρησκείαν, πρὸ τῆς ἐλευσεως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ ν' ἀπομακρύνῃ αὐτὴν τοῦ Θεοῦ. Τότε θὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο μερίδας.

43. Οἱ ἄπιστοι ἀφ' ἐνὸς φέροντες τὰ βάρη τῆς ἀπιστίας των, καὶ οἱ ἀγαθοεργοὶ ἀφ' ἑτέρου, οἵτινες ἠτοίμασαν τὸ μέρος τῆς ἀναπαύσεώς των.

44. Καθὼς ὁ Κύριος ἀνταμείβει τοὺς πιστεύσαντας καὶ ἀγαθοεργούς, οὕτω δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἀπίστους.

45. Τεκμήριον τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐστὶν ἡ ἀποστολὴ τῶν ἀνέμων κομιζόντων χαρὰς εὐαγγέλια¹, ἵνα γευθῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῶν δωρημάτων τῆς μακροθυμίας αὐτοῦ, καὶ τοῦτο, ὅτι κατὰ διαταγὴν αὐτοῦ, τὰ πλοῖα διασχίζουσι τὰ κύματα, οἱ δὲ ἄνθρωποι αἰτοῦσι πλοῦτη ἐκ τῆς γενναιοφροσύνης αὐτοῦ. Ἴσως εὐγνωμονήσητε αὐτῷ.

46. Ἀπεστείλαμεν πρὸ σοῦ προφήτας εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν λαῶν ἐκείνων, ἐμφανισθέντας αὐτοῖς μετὰ φαινῶν σημείων. Ἐξεδίκηθήμεν τοὺς ἐνόχους, χρέος δὲ ἡμέτερον ἦτο νὰ ὑπερασπίσωμεν τοὺς πιστούς.

47. Ὁ Θεὸς ἀποστέλλει τοὺς ἀνέμους τοὺς διασχίζοντας τὰ νέφη ἅτινα ἐπεκτείνει ὁ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς βούλεται. Διαχωρίζει αὐτὰ, καὶ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῶν ἐξάγει τὴν βροχὴν, ἣν καταπέμπει ἐφ' οὐτινος θέλει ἐκ τῶν ἀγαλλομένων δούλων αὐτοῦ.

48. Ἐνῷ πρὸ τῆς καταπέμψεως αὐτῆς, εὐρίσκοντο οὗτοι ἐν ἀπει-
πισίᾳ.

49. Στρέψον τὸ βλέμμα σου πρὸς τὰ ἔχνη τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ· παρατήρησον πῶς ζωογονεῖ τὴν ἀπονενεκρωμένην γῆν. Αὐτὸς ὁ ἀναστήσῃ τοὺς νεκρούς ὡς παντοδύναμος.

50. Ἐὰν ὅμως πέμψωμεν σφοδρὸν ἄνεμον, καὶ ἴδωσι ξηραίνόμενα τὰ σπαρτά των, τότε γίνονται ἀχάριστοι.

51. Δὲν θὰ κατορθώσῃς ν' ἀκούσῃς τῆς φωνῆς σου οἱ νεκροί, οὔτε οἱ κωφοί.

52. Σὺ δὲν εἶσαι ὁ ὁδηγὸς τῶν τυφλῶν, κωλύων αὐτοὺς τῆς ἀποπλάνησεως. Μόνοι οἱ πιστεύοντες εἰς τὰ ἡμέτερα σημεῖα θὰ σὲ ἀκούσῃς, καὶ οὗτοι εἰσι Μουσουλμάνοι.

53. Ὁ Θεός, πλάττων ὑμᾶς ἀδυνάτους, χορηγεῖ ὑμῖν ἀκολούθως τὴν ἰσχύν καὶ μετ' αὐτὴν ἐπαναφέρει τὴν ἀδυναμίαν καὶ τὰς πολιὰς τρίχας. Δημιουργεῖ πᾶν ὅ,τι βούλεται, καὶ εἶναι σοφὸς καὶ παντοδύναμος.

54. Τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐλεύσεως τῆς ὥρας, οἱ ἔνοχοι θὰ ὀρκισθῶσιν.

55. Ὅτι μίαν μόνην ὥραν ἔμειναν ἐν τοῖς τάφοις. Οὕτως ἐψεύδοντο καὶ ἐν τῇ γῇ.

56. Εἰς δὲ τοὺς λαβόντας τὴν σοφίαν καὶ τὴν πίστιν θὰ εἰπῶσι «Διεμείνατε κατὰ τὴν βουλὴν τῆς θείας Βίβλου, μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα αὕτη, πλὴν ἠγνοεῖτε αὐτήν.»

57. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἰσχυροὶ τῶν φαύλων εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσωσιν, οὔτε θὰ γίνωσι πλέον δεκτοὶ παρὰ τοῦ Κυρίου.

58. Ἐπροτεínaμεν τοῖς ἰσχυροῖς, ἐν τῷ Κορανίῳ τούτῳ, παντός

¹ Δηλ. ἀγγέλλουσι τὴν βροχὴν.

εἶδους παραβολάς. Ἐὰν ποιήσῃς θαυμά τι εἰς τοὺς ἀπίστους, θέλουσι σὲ κατατάξει μεταξύ τῶν ἀπατεώων.

59. Οὕτως ὁ Θεὸς σφραγίζει τὴν καρδίαν τῶν μὴ εἰδότες.

60. Ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς, καθότι ἀληθεῖς εἰσὶν αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ παρασύρου ὑπὸ τῶν ἀσθενῶν κατὰ τὴν πίστιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ'

ΛΟΥΚΜΑΝ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 34.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Μίμ. Αὐτὰ εἶναι τὰ σημεῖα τῆς σοφῆς ταύτης Βίβλου,

2. Ἦτις ἐστὶν ὁδηγὸς καὶ μακροθυμία τοῖς ἀγαθοεργοῖς,

3. Οἵτινες, προσευχόμενοι καὶ ἐλεοῦντες, πιστεύουσιν εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν.

4. Οὗτοι κατευθύνονται αἰσίως παρὰ τοῦ Κυρίου των, καὶ εἶναι εὐδαίμονες.

5. Ἀνθρωπὸς τις διηγεῖται φαντασιώδεις διηγήσεις, πρὸς ἀποπλάνησιν τῶν ἄλλων ἐκ τῆς τρίβου τοῦ Κυρίου, ἄνευ λόγου καὶ πρὸς χλευασμόν. Οὗτος θὰ τιμωρηθῇ ἐπονειδίστως¹.

6. Ἐὰν ἀναφέρωσιν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα ῥήματα, ἀπομακρύνεται μετὰ περιφρονήσεως, ἵνα μὴ ἀκούσῃ αὐτὰ, ὥς νὰ ἔχῃσι τὰ ὥτα αὐτοῦ βάρους. Φεῦ! ἀνάγγελλον αὐτῷ τιμωρίαν ἐπώδυνον.

7. Εἰς τοὺς πιστεύσαντας καὶ ἀγαθοεργοὺς ἀνήκουσιν οἱ κῆποι τῶν ἡδονῶν.

8. Ἐκεῖ θὰ διαμείνωσιν αἰωνίως, κατὰ τὴν ἀληθῆ ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἰσχυροῦ καὶ σοφοῦ,

9. Τοῦ στηριζαντος τοὺς οὐρανοὺς ἄνευ ὁρατῶν στηλῶν. Οὗτος ἔρ-

¹ Τὸ ἐδάφιον τοῦτο ὡς καὶ τὸ ἀκόλουθον ἀπευθύνονται κατὰ τινος Νάδερ Βὲν-Χάρες, ὅστις ἐπανελθὼν ἐκ Περσίας ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὰς διηγήσεις τῶν ἄλλων τοῦ 'Ρουσταῦμ καὶ τοῦ 'Ισφενδιάρ, δύο τῶν διασημοτέρων ἡρώων τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἀνεγίνωσκε διάφορα χωρία τῶν ἄλλων αὐτῶν εἰς τοὺς Κορεΐσσιτας, προσθέτων ὅτι ταῦτα ἦσαν πολλῶ ἀνώτερα καὶ τῶν διηγήσεων τοῦ Κορανίου.

ριψεν ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ὄρη. ἵνα μὴ αὕτη κλονίζηται ὅταν μένητε ἐπ' αὐτήν, διασκορπίσας ἐπ' αὐτῆς παντός γένους ζῶα. Καταπέμπων δ' ἐξ οὐρανοῦ τὸ ὕδωρ, παράγει δι' αὐτοῦ παντός εἶδους πολύτιμα ζεύγη.

10. Τοιαύτη ἐστὶν ἡ δημιουργία τοῦ Θεοῦ. Ἦδη δεῖξατέ μοι τί ἐδημιούργησαν οἱ ἕτεροι; Ἀλλ' οἱ ἀσεβεῖς εὐρίσκονται ἐν προφανεί πλάνῃ.

11. Ἐδωρήσαμεν τῷ Λουκμάν σοφίαν, εἰπόντες αὐτῷ· ἔσο εὐγνώμων πρὸς τὸν Θεόν, καθόσον ἡ εὐγνώμων ἑαυτὸν ὠφελεῖ ἡ δὲ ἀχαρίστος εἶναι τοιοῦτος, πρὸς ἰδίαν βλάβην¹. Ὁ Κύριος εἶναι πλούσιος καὶ δεδοξασμένος.

12. Ἡμέραν τινὰ εἶπεν ὁ Λουκμάν πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, νοιθετῶν

¹ Ὁ Λουκμάν περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐνταῦθα εἶναι ὁ ἐπὶ σοφία περιβύτης τοῖς Ἀραφιν ἄνθρωπος. Τούτῳ δ' ἐνεκεν, ποιῶντες μνείαν αὐτοῦ ἐπιπροσέτιτοις τῇ προσωνομίᾳ τοῦ Σοφοῦ. Μεταξὺ τῶν γεγονότων, τῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἀράβων ἀναγομένων, πρὸ τοῦ Μωάμεθ, ἀπαντῶμεν ὅτι οἱ Ἀῤῥάβιται, ἰ.α.β. ἀραβικοὶ, πάχων ἐξ ἀνομιρίας, ἔπεισαν ἐπιτρόπους εἰς τὸν ναὸν τῆς Μένκας ἵνα ἐπικαλεσθῶσι τὸν ὕψιστον. Μεταξὺ τῶν ἐπιτρόπων εὐρίσκειτο καὶ τις Λουκμάν· πλὴν, οἱ Σχολασταὶ ἐφρόντισαν νὰ παρατηρήσωσιν ὅτι, ὁ Λουκμάν οὗτος δὲν πρέπει νὰ συγχέται μετ' ἐκείνου, περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῷ Κορανίῳ. Οὗτοι διακρίνονται, (καὶ τοῦτο, ὡς συμβαίνει πάντοτε, χωρὶς ν' ἀποδεικνύωσιν ἢ ν' ἀναφέρωσι πρὸς ἀπόδειξιν συγγραφὰ τινὰ), ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Βαούρα, υἱοῦ Ἰωθ, ἔζησε δὲ χίλια ἔτη, διαβώσας μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Δαυὶδ, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐδιδάχθη τὴν σοφίαν. Πρὸ τοῦ χρόνου τούτου ἔβριζε τοῦδ' αὐτοῦ περὶ δικαίου. Ἄλλοι προσθέτουσιν ὅτι, ὁ Θεὸς ἀφῆκεν αὐτῷ ἐλευθέραν τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὕψους τῆς προφητείας ἢ τῆς σοφίας, καὶ φαίνεται ὅτι ἐξελέξατο τὸ τελευταῖον. Ἔτερα παράδοσις, διατηρηθεῖσα παρὰ τοῖς ποιηταῖς, μᾶς διδάσκει ὅτι, ὁ Θεὸς παρεχώρησεν αὐτῷ ἡλικίαν ἰσὺν πρὸς ἐπὶ τὰ ἱεράκων ἀλλήλους διαδεχομένων, ἀναλογισάμενος πρὸς 560 ἔτη. Ἄλλοι δὲ μνημονεύοντες αὐτοῦ ὡς συγχρόνου τῷ Δαυὶδ, προσθέτουσιν ὅτι, ὁ Λουκμάν βλέπων τὸν Δαυὶδ ἐργαζόμενον ἀλισιδαίων τινα θώρακα, ἠθέλησε νὰ ἐρωτήσῃ αὐτὸν περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατασκευῆς, ἀλλ' ὅτι πιστὸς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς σοφίας, ἐσιώπησε, καὶ ἐπὶ μικρὸν προσέειπε, ἀνεγνώρῃσεν ὅτι ὁ Θεὸς καθίστα τὸν σίδηρον εἰς χεῖρας τοῦ Δαυὶδ ἐμμέλακτον ὡς κηρόν. Ἀπασαί αὗται αἱ λεπτομέρειαι, τῶν ὁποίων θεωροῦμεν ὡς ἀναφελῆ τὴν συζήτησιν τῆς πηγῆς καὶ αὐθεντικότητος, καθιστῶσι τὸν Λουκμάν πρότυπον σωφροσύνης, φιλοφρονήσεως καὶ ἐπιφυλάξεως. Τὸ δὲ χωρίον τοῦ Κορανίου, ὅπερ μᾶς ἀπασχαλεῖ, παρέχει αὐτοῖς ὑποστήριγμα. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὑπάρχει παρὰ τοῖς Ἀράβι συλλογὴ μύθων, ἐπιγραφομένη «Μῦθοι τοῦ σοφοῦ Λουκμάν», (Ἀμῦθ Λουκμάν-ἑλ-Χακίμ). Ἡ ἀναλογία ἦν παρατηρούσιν ὑφισταμένην μεταξὺ τῶν μύθων τούτων καὶ τῶν εἰς τὸν ἡμέτερον Ἀῤῥωπων ἀποδιδωμένων, δύναται νὰ ἀγγήῃ ἡμᾶς εἰς τὸ συμπέρασμα περὶ τῆς ταυτότητος τῶν δύο τούτων προσώπων. Καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐπέρχονται αἱ περὶ τοῦ Λουκμάν περιγραφαὶ τῶν διαφόρων Ἀράβων συγγραφέων. Ὁ Λουκμάν, λέγουσιν, ἦτο αἰθίοψ ἐκ τῶν μαύρων τῆς Αἰγύπτου καὶ δοῦλος. Ἄλλοι πάλιν λέγουσιν ὅτι ἦτο λευκὸς, ῥάπτῃς, σκυτοκόμος. Ἡμέριν τινὰ, ἐπειδὴ ἐβλέπε τις αὐτὸν ὑπερπεριώως, ὡς ἐκ τοῦ χρώματος καὶ τῶν παχέων χειλέων του, οὗτος τῷ εἶπεν ὅτι, τὸ μὲν πρόσωπόν του ἦτο μαύρον, πλὴν ἡ καρδία του λευκή, καὶ ὅτι τὰ παχέα χεῖλη του ἀπέσταζον λέξεις λεπτοτάτας. Διηγούντι ἐπίσης, ὅτι ἐρωτώμενος μὲν «τί τὸ κάλλιστον ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτ' ἐστί» ἐπαρουσίαζε γλώσσας· ὅτε δὲ πάλιν ἐρώτων αὐτόν· «τί τὸ χείριστον ἐν τῷ κόσμῳ;» ἐπαρουσίαζεν ὡσὺτως γλώσσας. Δὲν θέλομεν ἐμμελεῖν ἐπὶ πλεον συζητούντες ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἀνισχύρου ταύτης ἀποδείξεως, περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ προσώπου τούτου· ἐπιστῶμεν μόνον τὴν προσοχὴν τοῦ ἀναγνώστου ἐπὶ τοῦ τρόπου δι' οὗ ὁ Μωάμεθ προσπαθεῖ νὰ προσκινήσῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιφανέστερων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του, παρὰ τοῖς Ἀραφιν εἰς οὓς ἀποδίδει τὰς διδασκαλίας τῆς Μουσουλμανικῆς θρησκείας.

αὐτόν· οἷέ μου, μὴ ἐξομοίῃς τὸν Θεὸν πρὸς ἑτέρους, καθότι ἡ ἐξομοίωσις εἶναι μεγίστη ἁσέβεια.

13. Ἐσυστήσαμεν τῷ ἀνθρώπῳ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ. Ἡ μήτηρ φέρει αὐτὸν ἐν τῇ ἑαυτῆς γαστρὶ, ὑποφέρουσα δεινὰ ἐπὶ δεινῶν, καὶ δὲν ἀπογαλουχεῖ αὐτόν, ἢ μετὰ διετίαν. Ἔσο εὐγνώμων πρὸς με καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς σου. Τὰ πάντα εἰς ἐμέ θ' ἀπολήξωσιν.

14. Ἐὰν σὲ καταναγκάσωσι νὰ μοὶ ἀποδώσῃς ὅτι οὐκ οἶδας, μὴ ὑπακούσῃς. Ἔσο εὐπροσέγορος πρὸς αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ ἀκολουθεῖ τὴν πρὸς με ἄγουσαν ὁδόν.

15.—Υἱέ μου! καὶ τὸ μὴ ἔχον μέγεθος ἐνὸς κόκκου σινάπεως, καίπερ κεκρυμμένον ἐντὸς βράχου, ἢ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἢ ἐν τῇ γῇ, θὰ φανερώσῃ αὐτὸ ὁ Θεός, καθότι ὁ Κύριος εἶναι παντοδύναμος καὶ σοφός.

16. Υἱέ μου, τήρει τὴν προσευχὴν, πρότρεπε τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὰς ἀγαθὰς πράξεις, ἀπομάκρυνον αὐτοὺς ἀπὸ τὰς κακὰς, καὶ ὑπόμεινε μετὰ καρτερίας τὰς σύμφορας αἰτινας ἡθελον σὲ προσβάλλει. Ἡ εὐστάθεια αὕτη εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

17. Μὴ περιφρονῇς σκωπτικῶς τοὺς ὁμοίους σου, μὴ περιπατῇς μεθ' ὑπεροψίας, καθότι ὁ Θεός δὲν ἀγαπᾷ τοὺς ἀλαζόνας καὶ κενοδόξους.

18. Τὸ βάδισμά σου ἔστω μέτριον, καὶ κόσμιος ὁ τόνος τῆς φωνῆς σου, καθότι ἡ ἀηδεπτέρα τῶν φωνῶν, εἶναι ἡ τῶν ὧν.

19. Μήπως δὲν βλέπετε ὅτι ὁ Θεός ὑπέταξεν εἰς ὑμᾶς πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ; Διέχυσεν ἐφ' ὑμᾶς πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα ἀγαθὰ αὐτοῦ. Τινὲς συζητοῦσι περὶ τοῦ Θεοῦ ἄνευ γνώσεως, ἄνευ ὁδηγίας, ἄνευ βιβλίου πρὸς διαφώτισιν.

20. Ὅταν λέγωσιν αὐτοῖς:—ἀκολουθεῖτε ὅτι ὁ Θεός κατέπεμψεν ἄνωθεν, ἀποκρίνονται:—ὅθ' ἀκολουθήσωμεν μᾶλλον ὅτι εὗρομεν ἀπὸ τοὺς πατέρας ἡμῶν. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Σατανᾶς προσκαλέσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν φλογῶν;

21. Ὁ παραδίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, εἶναι δίκαιος καὶ κρατεῖ εἰς χεῖρας τοῦ ἰσχυρὰν ῥομφαίαν. Παρὰ τῷ Θεῷ εἶναι τὸ τέλος παντὸς πράγματος.

22. Μὴ θλιβῆσαι διὰ τὴν ἀπιστίαν τοῦ ἀπίστου. Πάντες εἰς ἐμέ ἀπελεύσονται, καὶ θὰ ὑπενθυμίσω αὐτοῖς τὰ ἴδια ἑαυτῶν ἔργα. Ὁ Κύριος ἐγνώ τὰ ἀπόκρυφα τῶν καρδιῶν.

23. Ὁ ἀφήσωμεν αὐτοὺς ἀγαλλομένους ἐπὶ μικρὸν, εἴτα ἡ ἀναγκάσωμεν αὐτοὺς νὰ ὑποστῶσι σκληρὰν τιμωρίαν.

24. Ἐὰν ἐρωτήσῃς αὐτοὺς, τίς ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν; ἀποκρίνονται: «ὁ Θεός.» Εἰπέ αὐτοῖς: δόξα τῷ Θεῷ. Οἱ πλείστοι ὁμῶς οὐκ οἶδασιν τοῦτο.

25. Αὐτῷ ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Εἶναι πλούσιος καὶ δεδοξασμένος.

26. Κἂν πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς δένδρα μετεβάλλοντο εἰς γραφίδας,

καὶ ὁ Θεὸς ἤρξανε τὴν θάλασσαν εἰς ἑπτὰ θαλάσσας μελάνης, οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου δὲν ἤθελον ἐξαντληθῇ. Οὗτός ἐστι κραταῖος καὶ σοφός.

27. Ἐπλάσε καὶ θ' ἀναστήσῃ ὑμᾶς ὡς μίαν μόνην ψυχὴν. Ὁ Κύριος ἐφορᾷ καὶ ἀκούει τὰ πάντα.

28. Δὲν βλέπεις πῶς ὁ Θεὸς εἰσάγει τὴν νύκτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τὴν ἡμέραν ἐν τῇ νυκτί; Ἐστερέωσε τὸν ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην, ἀμφοτέρω δὲ διατρέχουσι τὴν τροχίαν αὐτῶν μέχρι τῆς ὁρισθείσης ἐποχῆς. Ὁ Κύριος γινώσκει τὰ ἔργα ὑμῶν.

29. Ὁ Θεὸς εἶναι ἡ ἀλήθεια· αἱ δὲ θεότητες πρὸς αὐτὸν ἐξομοιοῦσιν αὐτὸν εἶναι ματαιότητες. Βεβαίως, ὁ Κύριος εἶναι ὁ ὕψιστος, ὁ μέγας.

30. Δὲν βλέπεις τὰ πλοῖα διασχίζοντα τὴν θάλασσαν, (πλήρη ἐκ τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἀποδείξῃ ὑμῖν τὰ σημεῖα αὐτοῦ; Εἰς ταῦτα ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις διὰ τοὺς εὐσταθεῖς καὶ εὐγνώμονας.

31. Ὅταν τὰ κύματα περιβάλωσι τὰ πλοῖα ὡς σκιὰ, τότε ἐπικαλοῦνται τὸν Θεὸν μετὰ καθαρᾶς πίστεως. Ἀλλ' ὅμως σῶσῃ καὶ ἀποβίβασῃ αὐτοὺς εἰς τὴν ξηρὰν τινὲς ἀμφιβάλλουσι περὶ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Μόνος ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄπιστος θ' ἀρνηθῇ τὰ θαύματα ἡμῶν.

32. Ὡ ἄνθρωποι! φοβήθητε τὸν Κύριον ὑμῶν, καὶ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ πατὴρ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν υἱὸν καὶ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα.

33. Αἱ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίαι εἰσὶν ἀληθεῖς. Μὴ φρεναπατᾷ ὑμᾶς ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου· μὴ τυφλώνῃ ὑμᾶς ἡ κενοδοξία μέχρι τοῦ νὰ κυρύττεσθε κατὰ τοῦ Θεοῦ.

34. Ὁ Θεὸς ἔγνω τὴν ὥραν. Καταπέμπει ἄνωθεν τὴν βροχὴν. Γινώσκει τὰ ἐν τοῖς σπλάγχθοις τῶν μητέρων. Οὐδεὶς ἔγνω τί θ' ἀπολαύσῃ τὴν ἐπιούσαν¹. Οὐδεμία ψυχὴ γινώσκει ποῦ θὰ ἐκπνεύσῃ. Ὁ Κύριος εἶναι πολυμαθὴς καὶ τὰ πάντα εἰδώς.

¹ Δηλ. ἐν θὰ τιμωρηθῇ ἢ θ' ἀμειψθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ'

Η ΛΑΤΡΕΙΑ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 3ο.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Ἀλέφ, Λάμ, Μίρ. Ὦντως ὁ Κύριος τοῦ Παντός κατέπεμψε τὴν Βίβλον.

2. Θὰ εἰπωσιν ὁ Μωάμεθ ἐφεῦρεν αὐτήν. Οὐχί· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ἡ παρὰ τοῦ Κυρίου πηγάζουσα ἀλήθεια, ἵνα διδάξης λαὸν οὐδένα προφήτην σχόντα πρὸ σοῦ, καὶ ἵνα πάντες κατευθυνθῶσιν αἰσίως.

3. Ὁ Θεὸς κτίσας τοὺς οὐρανοὺς, τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἀναμέσον αὐτῶν εἰς ἕξ ἡμέρας, ἀνεπαύθη ἔπειτα ἐπὶ τοῦ θρόνου. Οὐδένα ἕτερον προστάτην καὶ πρεσβευτὴν ἔχετε πλὴν αὐτοῦ. Δὲν θὰ σκεφθῆτε τοῦτο;

4. Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διευθύνει τὰ τῆς γῆς, ἔπειτα τὰ πάντα αὐτῷ ἀπελεύσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἧς ἡ διάρκεια ἐστὶν χίλια ἔτη, κατὰ τοὺς ὑμετέρους χρονικοὺς ὑπολογισμοὺς.

5. Οὗτος ἔγνω τὰ κρύφια καὶ τὰ ὁρατὰ· εἶναι κραταίως καὶ ἐλεήμων.

6. Τὰ πάντα μετ' ἀκριβοῦς ἐδημιούργησε, πλάσας κατὰ πρῶτον τὸν ἄνθρωπον ἐκ πηλοῦ.

7. Κατόπιν ἔπλασε τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ ἐξ εὐτελοῦς σταγόνος ὕδατος.

8. Ἐπειτα ἔδωκε τὰς δεούσας ἀναλογίας εἰς αὐτὸν καὶ ἐνεφύσησεν αὐτῷ τὸ πνεῦμά του. Ἐδωκεν ὑμῖν τὴν ἀκοήν, τὴν ὄρασιν καὶ τὴν καρδίαν· πλὴν, φεῦ! ὀλίγον εὐγνωμονεῖτε αὐτῷ.

9. Καὶ λέγουσιν· ἐὰν ἀπολεσθῶμεν ἐν τῇ γῇ, θὰ ἐπανέλθωμεν εἰς νεάν δημιουργίαν;

10. Δὲν πιστεύουσιν ὅτι θὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου των!

11. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου, ἐπιφορτισθείς, θ' ἀφαιρήσῃ τὴν ζωὴν ὑμῶν, κατόπιν θὰ ἀπέλθῃτε πρὸς τὸν Κύριον ὑμῶν.

12. Ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ἔβλεπες πῶς οἱ ἔνοχοι θὰ κλίνωσι τὴν κεφαλὴν των ἐνώπιον τοῦ Κυρίου! Ὁ ἀνακράξωσι· Κύριε ἡμῶν! εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, πέμψον αὖθις ἡμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τότε θὰ πράξωμεν τὸ ἀγαθόν. Ἦδη πιστεύομεν μετὰ σταθερότητος.

13. Ἐὰν ἠθέλομεν, ἡδυνάμεθα νὰ κατευθύνωμεν αἰσίως ἐκάστην ψυχὴν, ὁ λόγος ὅμως ἡμῶν εἶναι ἀληθής. Θὰ πληρώσωμεν τὴν Γέενναν ἐξ ὅλων τῶν πνευμάτων καὶ ἀνθρώπων.

14. Δοκιμάσατε νῦν τὴν ἀμοιβὴν, ἕνεκα τῆς λήθης ὑμῶν διὰ τὴν ἔλευσιν τῆς ἡμέρας. Σὰς ἐλησμονήσαμεν καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως. Λάβετε ἔσσει τὴν τιμωρίαν ὡς ἀντίδοτον τῶν ἔργων ὑμῶν.

15. Πιστεύουσι τὰ ἡμέτερα ῥήματα, ὅσαι ἀναφέροντες αὐτὰ, κύπτουσιν εἰς σημεῖον λατρείας, ὑμνοῦντες τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου τῶν, ἄνευ ὑπεροφίας,

16. Καὶ ὅσοι ἐγείρονται τῆς κλίνης αὐτῶν, ἵνα ἐπικαλεσθῶσι τὸν Κύριον, ἐκ φόβου ἢ εὐλαθείας, καὶ οἱ διανέμοντες εἰς ἐλέη τὰ διδόμενα αὐτοῖς ἀγαθὰ.

17. Ἡ ψυχὴ οὐκ οἶδεν οἷα δρόσος ὀφθαλμοῦ ἐπιφυλάσσεται αὐτῇ, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ἔργων τῆς.

18. Μήπως ὁ πιστεύσας εἶναι ὡς ὁ δεδομένος τῇ ἀνομίᾳ; Εἶναι ὅμοιοι;

19. Οἱ πιστεύσαντες καὶ πράξαντες τὸ ἀγαθόν, θὰ λάβωσιν, ὡς ἀμοιβὴν τῶν πράξεων τῶν, τοὺς κήπους τῆς ἀτελευτήτου μακαριότητος.

20. Τὸ δὲ πῦρ τὸ ἐξώτερον ἔσται ἡ κατοικία τῶν ἐνόχων. Ὅσῳκις θελήσωσι νὰ ἐξέλθωσιν αὐτοῦ, θὰ ἐπανέρχωνται εἰς αὐτό, καὶ λεχθήσεται αὐτοῖς· δοκιμάσατε ἤδη τὴν τιμωρίαν τοῦ πυρὸς, ἣν εἴχετε διαψεύσει.

21. Θὰ ὑποβάλωμεν αὐτοὺς εἰς μικρὰν τιμωρίαν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, πρὶν ἢ ὑποστῶσι τὴν τρομερὰν ποινήν. Ἰσως μετανοήσωσι.

22. Τίς ἐστὶ μᾶλλον ἐνοχος τοῦ διδασκέντος ἤδη τὰ ῥήματα τοῦ Κυρίου καὶ ἀπομακρυνομένου αὐτῶν; Πλὴν, θὰ ἐκδικηθῶμεν τοὺς ἐνόχους.

23. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσεὶ τὴν Βίβλον. Μὴ ἀμφιβάλῃς περὶ τῆς συνδικλιξέως αὐτοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ. Τὴν Βίβλον ἐκείνην ἐποίησαμεν ὁδηγὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

24. Ἐν αὐτῇ ὥρισαμεν ἀρχιερεῖς, ὅπως κατευθύνωσιν αὐτοὺς συμφώνως ταῖς ἐντολαῖς ἡμῶν, ἀφοῦ πρῶτον ὑπμείνωσι μετὰ καρτερίας καὶ πιστεύσωσι σταθερῶς εἰς τὰ ἡμέτερα σημεῖα.

25. Βεβαίως, ὁ Κύριος θ' ἀποφανθῇ περὶ τῆς διαφωνίας αὐτῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

26. Ἀγνοοῦσιν ὅπως γεγεὰς ἐξηφανίσαμεν πρὸ αὐτῶν; Καὶ ἐν τούτοις καταπατοῦσι τὰς ἀρχαίας κατοικίας τῶν λαῶν ἐκείνων. Εἰς τοῦτο ὑπάρχει σημεῖον, πλὴν δὲν ἀκούουσι.

27. Δὲν βλέπουσι πῶς ὠθοῦμεν τὰ νέφη ἔμπροσθεν ἡμῶν, πλήρη ὕδατος, ὅπερ καταπέμπομεν ἐπὶ ἀγόνου γῆς, καὶ δι' αὐτοῦ ἀναβλαστάνουσι τὰ σπαρτὰ δι' ὧν τρέφονται αὐτοὶ τε καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν; Δὲν βλέπουσι τοῦτο;

28. Θὰ ἐρωτήσωσι· πότε θὰ ἐπέλθῃ ἡ καταστροφὴ αὕτη; εἰπὲ ἂν ἦσαι εἰλικρινής.

29. Ἀποκρίθητι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς καταστροφῆς, ἡ πίστις τῶν ἀπίστων εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσῃ. Οὐδεμία ἀναβολὴ θὰ δοθῇ αὐτοῖς.

38. Ἀπομακρύνθητι αὐτῶν, καὶ ἀνάμενε, οὗτοι ἀναμενοῦσιν ὡσαύτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ'

ΟΙ ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΙ¹

Ἐν Μεδίῳ. Ἐδάφια 73.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὡ προφῆτα! φοβήθητι τὸν Θεὸν καὶ μὴ ἀκούῃς τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς ὑποκριτάς. Ὁ Κύριος εἶναι πολυμαθὴς καὶ σοφός.

2. Ἀκολούθει ὅ,τι ἀπεκαλύφθη σοι παρὰ τοῦ Κυρίου σου, τοῦ γινώσκοντος τὰ ὑμέτερα ἔργα.

3. Ἐμπιστεύθητι τῷ Θεῷ, ὅστις εἶναι ἄριστος προστάτης.

4. Ὁ Θεὸς δὲν ἔθεσεν εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀνδρὸς δύο καρδίας, καὶ δὲν ἔδωκεν εἰς τὰς γυναῖκας ὕμῶν, ἃς δύνασθε νὰ διαζευχθῆτε, τὰ δικαιώματα τῶν μητέρων σας, οὔτε τὰ θετὰ τέκνα εἶναι ὡς τὰ φυσικά. Οἱ λόγοι οὗτοι μόνον ἐν τῷ στόματι ὑμῶν ὑπάρχουσι². Μόνος ὁ Θεὸς λέγει τὴν ἀλήθειαν καὶ καθοδηγεῖ εἰς ὁδὸν εὐθείαν.

5. Καλεῖτε τὰ θετὰ τέκνα διὰ τοῦ πατρικοῦ των ὀνόματος· τοῦτο ἀρεστότερόν ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ. Ἐὰν δὲν γινώσκητε τὸν πατέρα αὐτῶν, τότε ἔσονται ὑμέτεροι ἀδελφοὶ ἐν θρησκευματι καὶ φίλοι. Ἀγνοοῦντες τοῦτο, δὲν καθίστασθε ἔνοχοι, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἐν γνώσει πράττητε τοῦτο. Ὁ Θεὸς εἶναι καλοκἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων.

6. Ὁ προφῆτης ἀγαπᾷ τοὺς πιστοὺς πλεϊότερον ἢ αὐτοὶ ἑαυτοὺς,

¹ Ἐννοεῖ φυλὰς τινὰς συμμαχησάσας καὶ ἐπιτεθείσας κατὰ τῆς Μεδίνας τῇ προτροπῇ τῶν Ἑβραίων.

² Οἱ Ἀραβεῖς εἴθιζον νὰ λέγωσιν εἰς τὰς συζύγους ἃς ἀπηχθάνοντο ἀλλὰ δὲν διαζευγνύοντο, «τὰ νῦτά σου, τοῦ λοιποῦ, ἔσονται δι' ἐμέ, ὡς τὰ νῦτά τῆς μητρός μου.» Ὁ Μωάμεθ καταδικάζει τὴν συνήθειαν ταύτην. Ὡσαύτως αἶρει καὶ τὰς ἀμφιβολίας τῶν θεωρούντων τὰ θετὰ τέκνα των ὡς φυσικά, καὶ νομιζόντων ἀπρεπῆ τὸν γάμον μετὰ τῶν γυναικῶν, ἃς ἤθελον ταῦτα ἀπαξ διαζευχθῆ. Τὰ αἰτία τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου φαίνονται ἐν τῷ 37 ἑδαφίῳ τοῦ παρόντος κεφαλαίου. Διὰ δὲ τῶν λέξεων «ὁ Θεὸς δὲν ἔθεσεν εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀνδρὸς δύο καρδίας», ἔννοεῖ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν φιλοστοργίαν πρὸς τὰ ἴδια αὐτοῦ τέκνα, καὶ πρὸς τὰ θετὰ.

αἱ δὲ σύζυγοι τοῦ θεωροῦνται μητέρες αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν Βίβλον τοῦ Θεοῦ, οἱ συνδεδεμένοι διὰ τοῦ δεσμοῦ τοῦ αἵματος εἶναι πλησιέστεροι μεταξύ αὐτῶν, ἢ οἱ πιστοὶ καὶ οἱ Μουχαδζερήν. Τὸ καλὸν ὅπερ θέλετε πράξει εἰς τοὺς ὑμετέρους φίλους θὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ Βιβλίον.

7. Μνήσθητι ὅτι ἐσυνθηκολογήσαμεν μετὰ τῶν προφητῶν καὶ μετὰ σοῦ, μετὰ τοῦ Νῶε καὶ Ἀβραάμ, Μωϋσέως καὶ Ἰησοῦ, υἱοῦ τῆς Μαρίας, συνάψαντες συνθήκην στερεάν,

8. Ἵνα ἔρωτᾷ ὁ Θεὸς τοὺς φίλους τῆς ἀληθείας, καθόσον ἠτοίμασε σκληρὰν τιμωρίαν διὰ τοὺς ἀπίστους.

9. Ὡς πιστοὶ! μνήσθητε τῶν εὐεργετημάτων τοῦ Θεοῦ, ὅταν ἐπετίθεντο καθ' ὑμῶν οἱ στρατοί, καὶ ἡμεῖς ἀπεστείλαμεν ἄνεμον καὶ στρατιάς ἀοράτους. Ὁ Κύριος ἐφορᾷ ἐπὶ τῶν ἔργων ὑμῶν.

10. Ὅταν οἱ ἐχθροὶ ἐπετίθεντο καθ' ὑμῶν, ἄνωθεν καὶ κάτωθεν τῆς κοιλάδος¹, ὅταν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐπλανῶντο, αἱ δὲ καρδίαι εἶχον φθάσει εἰς τὸν φάρυγγα, τότε συνελάβετε ἐνόχους διαλογισμοὺς κατὰ τοῦ Θεοῦ.

11. Τότε οἱ πιστοὶ ὑπέστησαν σκληρὰν δοκιμασίαν καὶ ἐταράχθησαν σφόδρα.

12. Ὅταν οἱ ὑποκριταὶ καὶ οἱ ἀσθενεῖς τὴν καρδίαν ἔλεγον, ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκεν ὑμῖν ψευδῇ συνθήκην.

13. Ὅταν πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔλεγον· ὦ κάτοικοι τῆς Ἰαθρίβης!² δὲν εὐρίσκεται δι' ὑμᾶς ἄσυλον ἐνταῦθα, ἐπανεέλθετε μᾶλλον εἰς τὰς ὑμετέρας ἐστίας. Τινὲς ἐξητήσαντο παρὰ τοῦ Προφήτου ἁδελαν ἵνα ἀποσυρθῶσι, λέγοντες· οἱ οἶκοι ἡμῶν εἰσὶν ἀπροστάτευτοι. Πλὴν δὲν προσεπάθουν ἢ ν' ἀποδράσωσι.

14. Ἐὰν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν, ὁ ἐχθρὸς, εἰσερχόμενος εἰς Μεδίνην, ἐπρότεινεν αὐτοῖς νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς πιστοὺς, καὶ μάλιστα νὰ καταπολεμήσωσιν αὐτοὺς, ἤθελον συναινέσει. Εἰς τοιαύτην ὁμως περίστασιν, μικρὸν μόνον ἤθελον μείνει.

15. Εἶχον ἤδη ὑποσχεθῇ τῷ Θεῷ, νὰ μὴ τραπῶσιν εἰς φυγὴν. Οὗτοι θὰ δώσωσι λόγον περὶ τῆς συνθήκης τοῦ Κυρίου.

16. Εἰπέ αὐτοῖς· εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσῃ ὑμῖν ἡ ἀπόδρασις. Ἐὰν ἀποφύγητε τὸν θάνατον καὶ τὴν σφαγὴν, πάλιν ἐπὶ μικρὸν θὰ χαρῆτε τὴν ζωὴν.

17. Εἰπέ· Τίς θέλει χορηγήσει ὑμῖν ἄσυλον κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἐὰν θελήσῃ νὰ προσβάλλῃ ὑμᾶς διὰ τινος συμφορᾶς, ἢ ἐὰν βουληθῇ νὰ ἐ-

¹ Πρόκειται ἐνταῦθα περὶ τῆς γενομένης συμπλοκῆς ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Μεδίνης, καθ' ἣν μέρος τοῦ ἐχθροῦ εὐρίσκετο ἄνωθεν καὶ μέρος κάτωθεν τῆς κοιλάδος.

² Ἀρχαίῳθεν ἡ Μεδίνη ἐκαλεῖτο Ἰαθρίβ. Ἀποῦ ὁ Μωάμεθ ὥρισεν αὐτὴν καθέδραν τῆς δυνάμεώς του, ἐκλήθη Μεδίνετ-έλ-Νέπη [πόλις τοῦ προφήτου], καὶ κατόπιν μόνον Ἐλ-Μεδίνα (ἡ Πόλις).

λεήση ὑμᾶς; Οὐδὲ προστάτην, οὐδὲ ὑπέρμαχον θὰ εὔρητε κατ' αὐτοῦ.

18. Ὁ Κύριος γινώσκει καλῶς τοὺς παρακωλύοντας τοὺς ἄλλους ὅπως ἀκολουθήσωσι τὸν προφήτην καὶ λέγοντας εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· προσέλθετε εἰς ἡμᾶς. Ἐν τῇ μάχῃ δεικνύουσιν ἥττονα πόθον,

19. Ἐκ φειδωλίας¹. Ὅταν ὁ φόβος τοὺς καταλάβῃ, βλέπεις αὐτοὺς ἐξαитуμένους βοήθειαν, στρέφοντας τοὺς ὀφθαλμούς, ὥσπερ οἱ ψυχorraγoῦντες. Ὅταν δὲ παρέλθῃ ὁ φόβος, θὰ ἴδῃς πῶς θὰ ἐπιπέσωσι κατὰ σοῦ διὰ τῆς σιδηρᾶς γλώσσης των, φθονοῦντες τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα ἀναμένουσιν ὑμᾶς. Οὗτοι δὲν ἔχουσι πίστιν. Ὁ Θεὸς θὰ ἐκμηδενίσῃ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ τοῦτο δυνατόν ἐστι παρὰ τῷ Κυρίῳ.

20. Ἐνόμιζον ὅτι οἱ ὁμόσπονδοι δὲν θ' ἀπομακρυνθῶσιν· ἐὰν οἱ ὁμόσπονδοι καὶ αὐθις ἐπανήρχοντο, σημεῖον ὅτι ἐπόθουν νὰ συζήσωσι μετὰ τῶν Ἀράβων· εὐχαριστοῦμενοι νὰ πληροφορῶνται περὶ ὑμῶν, εἶχον πολεμήσει ἐπὶ μικρόν.

21. Εἶχετε τρανὸν παράδειγμα τὸν ἀπόστολον τοῦ Θεοῦ, καὶ μάλιστα ὅσοι ἔχουσι τὰς ἐλπίδας των εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν, μνημονεύοντες συνεχῶς τοῦ Κυρίου.

22. Ὅτε οἱ πιστοὶ εἶδον τοὺς συμμάχους, ἀνέκραξαν· ἰδοὺ ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ, εἰπόντων τὴν ἀλήθειαν. Ταῦτα πάντα ἐπαυξάνουσι τὴν πίστιν αὐτῶν, παραδιδόμενων ὑλοκλήρως τῷ Κυρίῳ.

23. Ἐκ τῶν πιστῶν ὑπάρχουσιν ἄνδρες διατηροῦντες τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ὑπόσχεσιν των. Ἐξ αὐτῶν οἱ μὲν ἐξεπλήρωσαν τὴν προθεσμίαν των, ἄλλοι δὲ ἀναμένουσι ταύτην, οὐδόλως μεταβληθέντες.

24. Ὁ Θεὸς ἀμείβων τοὺς δικαίους διὰ τὴν εὐθύτητα αὐτῶν, θέλει τιμωρήσει τοὺς ὑποκριτάς, ἣ θέλει συγχωρήσει αὐτοὺς, καθότι ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

25. Ὁ Θεὸς προώθησε τοὺς ἀπίστους σὺν τῇ ὀργῇ των. Ὁ Θεὸς ἀρκεῖ τοῖς πιστοῖς ἐν τῇ μάχῃ, καὶ ὁ Κύριος εἶναι κραταῖος καὶ παντοδύναμος.

26. Ἐξεδίωξε τοὺς ὁπαδοὺς τῶν Γραφῶν ἀπὸ τὰ χαρακώματα αὐτῶν ὡς συνδραμόντας τοὺς θρᾱίχμους αὐτῶν. Ἐνέπνευσεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φρίκην καὶ ἀπελπισίαν, καὶ ἄλλους μὲν ἐφρονεῦσατε, ἄλλους δὲ ἐζωγρήσατε.

27. Κατέστησεν ὑμᾶς κληρονόμους τῆς χώρας, τῶν οἰκῶν καὶ τοῦ πλοῦτου αὐτῶν, τῶν ὁποίων τὴν γῆν οὐδέποτε εἶχετε πατήσει. Παντοδύναμός ἐστιν ὁ Θεός.

28. Ὡ προφῆτα! εἰπέ εἰς τὰς γυναῖκας σου· ἐὰν πολῆτε τὴν ζωὴν

¹ Δηλαδῇ δὲν ποθοῦσι νὰ λάβουν οἱ ἄλλοι μέρος τῶν λαφύρων.

τοῦ κόσμου τούτου, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ, προσέλθετε, θὰ παραχωρήσῃ ὑμῖν μέγα μέρος αὐτῶν καὶ εὐάρεστον ἐλευθερίαν.

29. Ἀλλ' ἐὰν ἐπιθυμῇτε τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸν μέλλοντα βίον, ὁ Κύριος ἡτοίμασεν εὐάρεστον ἀμοιβὴν διὰ τοὺς ἐναρέτους¹.

30. Ὡ γυναικες τοῦ προφήτου! ἐὰν τις ἐξ ὑμῶν καταστῇ ἔνοχος ἀσελγείας καὶ ἀποδειχθῇ τοιαύτη, ὁ Θεὸς θὰ διπλασιάσῃ τὴν ἐνοχὴν τῆς. Τοῦτο δυνατόν ἐστι παρὰ τῷ Κυρίῳ.

31. Ἡ πιστεύουσα σταθερῶς εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, διάγῃσα δ' ἐναρέτως, θ' ἀνταμειβθῇ διπλασίως διὰ τὰς ἀγαθὰς πράξεις αὐτῆς, καὶ ἐπιφυλάσσεται αὐτῇ εὐάρεστον μέρος ἐν τῷ Παραδείσῳ.

32. Ὡ γυναικες τοῦ προφήτου! ὑμεῖς δὲν ὁμοιάζετε τὰς ἄλλας γυναῖκας. Ἐὰν φοβῆσθε τὸν Θεόν, μὴ δεικνύετε φιλαρέσκειαν εἰς τοὺς λόγους σας, μήποτε ἐκεῖνος, εἰς οὗ τὴν καρδίαν ἐδρεύει ὁ δόλος, λάβῃ δι' ὑμᾶς ἐπιθυμίας ἐνόχους.

33. Παραμένουσai ἡσύχως ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν, μὴ ἐπιποθῇτε τὴν πολυτέλειαν τῶν παρελθόντων χρόνων τῆς ἀμαθείας². Τηρεῖτε τὰς ὥρας τῆς προσευχῆς, ἐλεεῖτε, ὑπακούετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ζητεῖ ν' ἀπομακρύνῃ τὴν ἀποστροφὴν σας ἐκ τοῦ οἴκου του³, καὶ ἐξασφαλίσῃ ὑμῖν τὸν ἐντελῆ ἐξαγνισμόν.

34. Μνημονεύετε τῶν ἐν τῷ οἴκῳ ὑμῶν ἀπαγγελλομένων χωρίων τοῦ Κορανίου, καὶ τῶν σοφῶν παραγγελμάτων αὐτοῦ. Ὁ Κύριός ἐστι καλοκάγαθος καὶ γινώσκει τὰ πάντα.

35. Οἱ Μουσουλμάνοι καὶ αἱ Μουσουλμάναι, οἱ πιστοὶ καὶ αἱ πισταὶ, οἱ ἐνάρετοι καὶ αἱ ἐνάρετοι, οἱ δίκαιοι καὶ αἱ δίκαιαι, οἱ ἐγκαρτεροῦντες καὶ αἱ ἐγκαρτεροῦσαι, οἱ τεταπεινωμένοι καὶ αἱ τεταπεινωμέναι, οἱ ἐλεήμονες καὶ αἱ ἐλεήμονες, οἱ νηστεύοντες καὶ αἱ νηστεύουσαι, οἱ ἐγκρατεῖς καὶ αἱ ἐγκρατεῖς καὶ οἱ ἄμφω τῶν φύλων μιμνησκόμενοι συνεχῶς τοῦ Θεοῦ, ἔξουσιν τὴν συγχώρησιν τοῦ Κυρίου καὶ ἀμοιβὴν ἐξαίρετον.

36. Δὲν ἀπόκειται τοῖς εὐσεβέσιν ἀνδράσι τε καὶ γυναῖξι ν' ἀκολουθήσωσι τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ἐὰν ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἀπόστολος αὐτοῦ ὥρισεν ἄλλως. Ὁ μὴ ὑπακούων εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ εὐρίσκεται ἐν προφανεῇ πλάνῃ.

¹ Αἱ σύζυγοι τοῦ Μωάμεθ ἠνώχουν αὐτὸν ζητοῦσαι πλουσιωτέραν ἐνδυμασίαν καὶ μεγαλοπρεπεστέραν θεραπείαν. Οὗτος προσκαλέσας αὐτάς, ἐπρότεινε νὰ ἐκλίξωσιν, ἢ νὰ μείνωσι μετ' αὐτοῦ ὡς πρότερον, ἢ νὰ διαζευχθῇ αὐτάς. Ἀπασαὶ δὲ ἐπρωτίμηναν νὰ μείνωσι παρὰ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ. Ὁ Μωάμεθ ἠγχαρίστησεν αὐτάς, καὶ ἐν τῷ 52 ἔδαφίῳ τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἀπαγορεύει τὴν σύζευξιν ἄλλων γυναικῶν.

² Ἡ ἀμάθεια (ἐλ-τσεχελιά) ἀποδίδεται ἐνταῦθα εἰς τοὺς χρόνους τῆς εἰδωλολατρίας.

³ Οἱ Σιῖται, ὅπαδοι τοῦ Ἀλῆ, φέρουσιν τὸ χωρίον τοῦτο εἰς ὑποστήριξιν τῆς στενοτάτης ἐνόητος τοῦ Ἀλῆ καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ μετὰ τοῦ προφήτου.

37. Ὡ Μωάμεθ! εἶπες εἰς τὸν παρὰ τοῦ Θεοῦ εὐεργετηθέντα καὶ ἐμπλησθέντα ἐκ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ «διατήρησον τὴν γυναῖκά σου καὶ φοβοῦ τὸν Θεόν,» ἐνῷ σὺ ὑπέκρυπτες ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς μετ' ὀλίγον ἤθελε καταστήσει τοὺς πᾶσι κοινόν. Ἐφοβήθης τοὺς ἀνθρώπους, ἐνῷ ὤφειλες τὸν Θεὸν μᾶλλον νὰ φοβηθῇς. Ὅταν ὁμως ὁ Ζείδ ἀπεφάσισε νὰ διαζευχθῇ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἡμεῖς διὰ τοῦ γάμου ἠνώσαμεν αὐτὴν μετὰ σοῦ, ἵνα μάθωσιν οἱ πιστοὶ ὅτι δὲν ἁμαρτάνουσι νυμφευόμενοι τὰς γυναῖκας τῶν θετῶν υἱῶν των, ἀφοῦ οὗτοι διαζευχθῶσιν ἀπ' αὐτῶν. Ὅτι ἀποφασίζει ὁ Θεὸς πραγματοποιεῖται¹.

38. Δὲν ἡμάρτησεν ὁ προφήτης δεχθεὶς ὅτι παρεχώρησεν αὐτῷ ὁ Θεός. Ὁ Κύριος συνήθως ἔπραττε τοῦτο εἰς τοὺς πρὸ σοῦ βιώσαντας. Αἱ διατάξεις τοῦ Θεοῦ προαπεφασίσθησαν.

39. Οἱ ἐκπληρώσαντες τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀναταθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν ἐφοβοῦντο τὸν Κύριον, καὶ οὐδένα ἕτερον πλὴν αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἄρκει τοῖς πᾶσιν.

40. Ὁ Μωάμεθ οὐδενὸς ὁμῶν εἶναι πατήρ, ἀλλ' εἶναι ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ σφραγὶς πάντων τῶν προφητῶν. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὁμῶν.

41. Ὡ πιστοὶ! μέμνησθε συνεχῶς τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰνεῖτε αὐτὸν πρωῒας τε καὶ ἑσπέρας.

42. Οὗτος εὖ νοεῖ ὁμᾶς καὶ οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ πρεσβεύουσιν ὑπὲρ ὁμῶν, ἵνα μετενεχθῆτε ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς. Οὗτος εἶναι μακρόθυμος πρὸς τοὺς πιστοὺς.

43. Ἡ προσαγόρευσις αὐτῶν, καθ' ἣν ἡμέραν θέλουσιν ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔσεται *Σελάμουν*. Ἐκτὸς τούτου, ἡτοιμάσθη αὐτοῖς ἐξαίρετος ἀμοιβή.

¹ Ὁ Μωάμεθ εἶχεν ἀπελευθερώσει καὶ υἱοθετήσῃ δοῦλόν τινα δωμαζόμενον Ζείδ-Ἐδν-Ἀρής. Ἦν οὗτος ἐκ τῶν πρώτων προσηλύτων τῆς θρησκείας καὶ εἰς τῶν ἀνδρειοτέρων προμάχων αὐτῆς. Ἡμέραν τινὰ εἰσηλθεν ὁ Μωάμεθ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Ζείδ ἐνῷ οὗτος ἦτο ἀπῶν, ἀλλ' ἡ σύζυγός του Ζέναπ (Ζηνοβία) ἦν ἐσχάτως εἶχε νυμφευθῇ, εὗρισκετο εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς ἀναπαύσει, εἶχεν ἀποβάλλει τὴν καλύπτραν τῆς καὶ μέρος τῶν ἱματίων, ὥστε ἡ ὡραιότης αὐτῆς ἀπεκαλύφθη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Μωάμεθ αἰφνιδίως εἰσελθόντος. Οὗτος δὲν ἡδυνήθη ν' ἀναστῇ, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐκπληξείας του καὶ τοῦ ἐκθειασμοῦ, εἰς δὲ ὅμως ἡ Ζέναπ οὐδὲν ἀνήντησεν, ἀλλὰ διεηγήθη τὸ συμβᾶν εἰς τὸν σύζυγόν της, ὅταν οὗτος ἐπανῆλθεν. Ὁ Ζείδ γινώσκων τὴν ἐρωτικὴν ἐπιδεκτικότητά τοῦ Μωάμεθ, ἐπέσθη διὰ τὸν ἐμάγευσεν ἡ ὡραιότης τῆς Ζέναπ. Σπεύσας εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, τῇ προσέφερε νὰ διαζευχθῇ τὴν σύζυγόν του, ἀλλ' ὁ προφήτης τὸν ἐκόλυσεν ἀπὸ πρῆξως τοιαύτης ὁ τε ἀντικειμένης εἰς τὸν νόμον. Ὁ Ζήλος τοῦ Ζείδ ἦτο ἀπερίβριστος· ἡγάπα μὲν τὴν περικαλλῆ σύζυγόν του, ἐσβίετο δὲ τὸν προφήτην. Τὴν διεζεύχθη λοιπὸν ἄνευ χρονοτριβῆς. Ὁ Μωάμεθ προσεδέξατο μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν εὐσεβῆ ταύτην θυσίαν. Οἱ μετὰ τῆς Ζέναπ γάμοι του ὑπερέβησαν κατὰ τὴν λαμπρότητα ἅπαντας τοὺς πρότερον τελεσθέντας ὑπ' αὐτοῦ. Τότε ἀπεκαλύφθη αὐτῷ τὸ 4ον ἐδάφιον τοῦ παρόντος κεφαλαίου, ὑπὲρ ὁρῆζει διάκρισιν μεταξὺ τῶν θετῶν τέκνων καὶ τῶν φυσικῶν, καθ' ὃ δὲν εἶναι ἁμάρτημα τὸ νυμφεύσθαι μετὰ γυναῖκός διατελέσσης συζύγου υἱοῦ θεοῦ.

44. ὦ προφῆτα! σὲ ἀπεστείλαμεν ὁμολογητὴν καὶ ἵνα διδάξης καὶ νοουθετήσης.

45. Προσκάλει τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὸν Θεόν· σὺ εἶσαι ἡ ὑπέρλαμπρος δᾶς.

46. Ἀνάγγειλον τοῖς πιστοῖς, ὅτι ἐπιφυλάσσονται αὐτοῖς, παρὰ τοῦ Κυρίου, δῶρα τῆς θείας μεγαλοδωρίας.

47. Μὴ ἀκούης οὔτε τοὺς ἀπίστους, οὔτε τοὺς ὑποκριτάς, οὐχ ᾗττον, μὴ καταπιέζης αὐτούς. Ἐμπιστεύθητι τῷ Θεῷ, ἀρκεῖ ὅτι ἔχεις προστατὴν τὸν Κύριον.

48. ὦ πιστοί! συζευγνύμενοι μετὰ πιστῆς γυναικός, ἀφ' ἧς κατόπιν ἐπιθυμεῖτε τὴν διάζευξιν, πρὶν ἢ συνουσιασθῆτε μετ' αὐτῆς, μὴ κατακρατῆτε αὐτὴν πλείοτερον τοῦ ὀρισμένου χρόνου. Δότε αὐτῇ ὅ,τι ὀρίζει ὁ νόμος, καὶ ἀποπέψατε αὐτὴν φιλοφρόνως.

49. ὦ προφῆτα! ἐπιτρέπεται σοι νὰ συζευχῇς μετὰ τῶν γυναικῶν ἃς ἐπροικοδόμησας, τῶν αἰχμαλώτων ἃς διὰ τῆς δεξιᾶς σου ἀπέκτησας, τῶν θυγατέρων τῶν θείων σου καὶ τῶν ἀκολουθησασῶν σε, ὡς καὶ μετὰ πάσης γυναικός εὐσεβοῦς, ἀφιερωσάσης τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν σοὶ τῷ προφῆτῃ, ἐὰν θελήσῃς νὰ συζευχῇς μετ' αὐτῆς. Τοῦτο ἐστὶ πρόνομιον ὑπὲρ εἰς σὲ ἰδίως δίδομεν ἐπὶ τῶν ἄλλων πιστῶν.

50. Γινώσκωμεν τοὺς νόμους τῆς συζεύξεως οὓς ὥρισαμεν διὰ τοὺς πιστοὺς. Μὴ φοβοῦ μήπως ἐνοχοποιηθῇς, μεταχειριζόμενος τὰ δικαιώματά σου. Ὁ Κύριός ἐστιν ἐπιεικής καὶ μακρόθυμος.

51. Δύνασαι ὑποσχόμενος ὅ,τι θέλῃς, νὰ δεχθῇς ἐν τῇ κοίτῃ σου οἰανδήποτε θελήσῃς ὡς καὶ ἐκείνην, ἣν ᾗθελες καὶ αὖθις ἐπιθυμήσῃ, ἀφοῦ παρημέλησας ἤδη αὐτήν. Δὲν ἁμαρτάνεις ἐὰν πράξῃς οὕτω. Τοιοῦτοτρόπως ῥᾶον δροσιζονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν. Μὴ καταθλίβῃτε αὐτάς, ἀπασαὶ ὀφείλουσι νὰ εὐχαριστηθῶσιν ἐκ τοῦ ὑπὸ σοῦ παραχωρουμένου αὐταῖς. Ὁ Κύριος ἐγὼ τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, καὶ εἶναι πολυμαθὴς καὶ φιλόανθρωπος.

52. Δὲν σοὶ ἐπιτρέπεται νὰ λάβῃς ἄλλας γυναῖκας, ἐκτὸς ἐκείνων ἃς ἤδη ἔχεις, οὔτε ν' ἀνταλλάξῃς αὐτάς με ἐτέρας, καίπερ ἐρασθεῖς τῆς καλλονῆς των, ἐκτὸς ἐκείνων ἃς ᾗθελες κυριεύσει διὰ τῆς δεξιᾶς σου¹. Ὁ Κύριος τὰ πάντα ἐφορᾷ.

53. ὦ πιστοί! μὴ εἰσέρχησθε εἰς τὸν οἶκον τοῦ προφήτου ἄνευ ἀδείας, ἐκτὸς ἂν οὗτος προσκαλέσῃ ὑμᾶς, ἵνα συμφάγητε μετ' αὐτοῦ. Πορεύθητε παρ' αὐτῷ προσκαλούμενοι. Ἐξέλθετε δὲ ἀποχωριζόμενοι.

¹ Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, ὁ Μωάμεθ εἶχεν ἑννέα γυναῖκας, ἐκτὸς τῶν δούλων. Ἐκ τούτου συμπεραίνουσιν ὅτι ὁ προφῆτης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ ἑννέα νομίμους γυναῖκας, ἐκτὸς τῶν δούλων. Αἱ δὲ λέξεις: «μὰ μάλακετ ὑμῖν ἀνακα» (ὅσας ᾗθελε κυριεύσει διὰ τῆς δεξιᾶς σου), ἐννοεῖ τὰς ἀργυρωνήτους καὶ αἰχμαλώτους.

ἀμέσως μετὰ τὸ φαγητὸν, καὶ μὴ βαττολογῆτε εἰς τὰς μετ' αὐτοῦ συναλεξέεις σας· τοῦτο δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προσβολὴ πρὸς αὐτόν. Οὗτος αἰσχύνεται νὰ τὸ εἴπῃ ὑμῖν, ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν αἰσχύνεται λέγων τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ αἰτησῆτε τι παρὰ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, αἰτήσατε τοῦτο κεκρυμμένοι ὀπισθεν παραπετάσματος. Οὕτως αἱ καρδίαι ὑμῶν θέλουσι διατηρηθῇ ἄσπιλοι. Προσπαθήσατε ἵνα μὴ δυσαρεστηθῇ ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ. Μὴ συζευχθῆτε ποτὲ τὰς γυναῖκας μεθ' ὧν οὗτος ἐσυνουσιάσθη· τοῦτο μέγιστον κακὸν ἔσται παρὰ τῷ Κυρίῳ.

54. Ὁ Κύριος ἔγνω ὅτι κρύπτετε ἢ φανερόν ποιεῖτε· ἐκεῖνος οἶδε τὰ πάντα.

55. Αἱ ὑμέτεραι γυναῖκες δύνανται νὰ μένωσιν ἄνευ καλύπτρας ἐνώπιον τῶν πατέρων αὐτῶν, τῶν υἱῶν των, τῶν ἀδελφῶν των, τῶν ἀνεψιῶν των καὶ συζύγων αὐτῶν, καθὼς καὶ ἐνώπιον τῶν δούλων των. Φοβήθητε δὲ τὸν Θεὸν ὅστις εἶναι μάρτυς τῶν πάντων.

56. Ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τιμῶσι τὸν προφήτην. Ὡ πιστοί! ἱκετεύσατε τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ προφέροντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ μετὰ σεβασμοῦ¹.

57. Οἱ προσβάλλοντες τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ ἔσονται ἐπικατάρατοι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλουσι πεμφθῇ εἰς τὴν ἐπονείδιστον τιμωρίαν.

58. Οἱ προσβάλλοντες τοὺς πιστοὺς καὶ τὰς πιστὰς ἄνευ λόγου ἀμαρτάνουσι θανασίμως.

59. Ὡ προφῆτα! παράγγειλον εἰς τὰς γυναῖκας σου, τὰς θυγατέρας σου καὶ τὰς γυναῖκας τῶν πιστῶν, ν' ἀφίνωσι κρεμαμένην τὴν ἐαυτῶν καλύπτραν μέχρι τῶν ποδῶν· οὕτω δ' εὐκόλως δὲν θ' ἀναγνωρίζωσιν αὐτὰς καὶ δὲν θὰ τὰς συκοφαντῶσιν. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

60. Ἐὰν οἱ ὑποκριταὶ καὶ οἱ δολεροὶ τὴν καρδίαν, ὡς καὶ οἱ διαδίδοντες ψεῦδη ἐν Μεδίῃ, δὲν παύσωσι τὰς παρανομίας των, ἡμεῖς θὰ σὲ διεγείρωμεν κατ' αὐτῶν ὅπως τιμωρήσῃς αὐτοὺς, καὶ δὲν θὰ τοὺς ἀφήσωμεν παρὰ σοί, εἰ μὴ ἐπὶ μικρόν.

61. Ἐπικατάρατοι ἔστωσαν εἰς οἰονδήποτε μέρος καὶ ἂν εὕρισκωνται, θὰ συλληφθῶσι καὶ σκληρῶς θὰ κατασφαγῶσι.

62. Τιοῦτος ὑπῆρξεν ὁ Θεὸς κατ' ἐκείνων οἵτινες προὑπῆρξαν αὐτῶν. Σὺ οὐδεμίαν μεταβολὴν θὰ εὕρῃς εἰς τὸν Θεόν.

63. Θὰ σ' ἐρωτήσωσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ τῆς ἐλεύσεως τῆς ὥρας.

¹ Συνφθὰ τῇ ἐντολῇ ταύτῃ, οἱ Μωαμεθανοὶ δὲν προφέρουσιν οὐτε γράφουσιν ποτὲ τὸ ὄνομα τοῦ Μωάμεθ, χωρὶς νὰ προσθέσωσι, «Σὺν-ἐκ-ἀλλοῦ ἀνέστι οὐδ' ἀλλεμ», τοῦτέστιν, ὁ Θεὸς εἴη αὐτῷ Γλωσ καὶ φυλάττωι αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀποκριθῆτι· ὁ Κύριος ἔγνω αὐτήν. Τίς δὲ δύναται νὰ σοὶ εἴπῃ ἂν ἡ ὥρα ἥναι ἐγγύς;

64. Ὁ Θεὸς κατηράσθη τοὺς ἀπίστους, προορίσας αὐτοῖς τὰς φλόγας.

65. Αἰωνίως θὰ μένωσιν ἐν αὐταῖς, ἄνευ πρεσβείας ἢ προστασίας.

66. Καθ' ἣν ἡμέραν στρέψωσι τὸ βλέμμα αὐτῶν πρὸς τὸ πῦρ, θὰ ἀνακράξωσιν· «Εἴθε νὰ ἡκούμεν τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον!»

67. Εἶπον· Κύριε, ὑπηκούσαμεν εἰς τοὺς ἄρχοντας καὶ μεγιστᾶνας, οἵτινες ἀπεπλάνησαν ἡμᾶς τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

68. Κύριε ἡμῶν! διπλασίασον τὴν τιμωρίαν αὐτῶν, καὶ καταράσθητι αὐτούς.

69. Ὡ πιστοὶ! μὴ ἐξομοιωθῆτε πρὸς τοὺς προσβαλόντας τὸν Μωϋσῆν. Ὁ Θεὸς ἐξήγνισεν αὐτὸν ἀπὸ τὰς συκοφαντίας, καὶ ὁ Μωϋσῆς ἐτίμητο παρὰ τῷ Κυρίῳ.

70. Ὡ πιστοὶ! φοβήθητε τὸν Θεόν, καὶ λαλεῖτε ὀρθῶς.

71. Ὁ Κύριος θ' ἀνταλλάξῃ τὰς ὑμετέρας πράξεις μετ' ἀγαθὰ, καὶ θὰ συγχωρήσῃ ὑμᾶς. Ὁ δὲ ὑπακούων εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ θὰ χαρῇ χαρὰν μεγάλην.

72. Προετίναμεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, εἰς τὴν γῆν, εἰς τὰ ὄρη τὴν παρακαταθήκην τῆς πίστεως, ἀλλ' ἀπεποιήθησαν ν' ἀναδεχθῶσι ταύτην καὶ ἐταράχθησαν σφόδρα. Ὁ ἄνθρωπος ἀνέλαβεν αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἄδικος καὶ ἀναίσθητος.

73. Ὁ Θεὸς θὰ τιμωρήσῃ τοὺς ὑποκριτὰς καὶ τὰς ὑποκριτρίδας, καὶ τοὺς πολυθειστάς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Θὰ συγχωρήσῃ ὅμως τοὺς πιστοὺς καὶ τὰς πιστάς. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ'

ΣΑΒΑ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 54.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Αἶνος τῷ Θεῷ, εἰς ὃν ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Αὐτῷ πρέπει αἶνος ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Οὗτος, σοφὸς ὢν οἶδε τὰ πάντα.

¹ Σαβὰ, πόλις τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας, πρωτεύουσα τῶν Σαβαίων οἵτινες κατέκων τὴν νῦν χώραν τῆς Ἰεμένης καὶ ἐδαυμάζοντα διὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν πολυτελείαν

2. Γινώσκει τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὴν γῆν καὶ τὸ ἐξερχόμενον ἀπ' αὐτῆς. Τὸ καταβαῖνον ἐξ οὐρανοῦ καὶ τὸ ἀναβαῖνον εἰς αὐτόν. Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ μακρόθυμος.

3. Καὶ λέγουσιν οἱ ἄπιστοι· οὐκ ἐλεύσεται ἡ ὥρα. Εἰπὲ αὐτοῖς· ἐλεύσεται αὕτη, ὁμνῶ εἰς τὸν Κύριόν μου, ὅστις γινώσκει τὰ κρύφια, καὶ τὰς γνώσεις αὐτοῦ οὐδὲν διαφεύγει, οὐδὲ τὸ βάρος ἑνὸς μορίου. Οὐδὲν ὑπάρχει ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ, μικρὸν ἢ μέγα, χωρὶς νῆ-
ῃναι ἐγγεγραμμένον εἰς τὰς αἰωνίας δέλτους·

4. Ἵνα ὁ Θεὸς ἀνταμείψῃ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀγαθοεργούς. Αὐτοῖς ἀνῆκει ὁ ἐξίλασμός καὶ ἡ γενναία εὐεργεσία.

5. Οἱ καταγινόμενοι εἰς τὸ ν' ἀποδείξωσιν ἀνίσχυρα τὰ σημεῖα ἡμῶν, ἔξουσιν ἐπιδύονον τιμωρίαν.

6. Οἱ λαβόντες τὴν σοφίαν βλέπουσιν, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ Κυρίου σου καταπεμφθεῖσα Βίβλος εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ καθοδηγοῦσα εἰς τὴν ἡδὸν τοῦ κραταιοῦ καὶ δεδοξασμένου.

7. Καὶ λέγουσιν οἱ ἄπιστοι πρὸς τοὺς συναντῶντας αὐτούς· θέλετε νὰ ὀδηγήσωμεν ὑμᾶς εἰς ἀνθρωπὸν μέλλοντα νὰ προείπῃ ὑμῖν, ὅτι, ἀφοῦ κρεουργήθητε καὶ ἀπολέσητε πᾶσαν αἴσθησιν, θέλετε περιβληθῇ νέαν μορφήν;

8. Οὗτος, ἡ ψεῦδη ἐφεῦρε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἡ εἶναι δαιμονόληπτος. Ἄλλ' οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἐξεγέρσεως θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς βασάνους καὶ θὰ εὐρεθῶσιν εἰς ἀτελεύτητον πλάνην.

9. Μήπως δὲν βλέπωσι τὰ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ τὰ ὅπισθεν αὐτῶν κείμενα, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν; Ἐὰν θελήσωμεν, δυνάμεθα νὰ διατάξωμεν τὴν γῆν νὰ καταπίῃ αὐτούς, ἢ νὰ ῥίψωμεν ἐπ' αὐτῶν σύντριμμά τι ἐξ οὐρανοῦ. Εἰς τοῦτο ὑπάρχει σημεῖον δι' ἑκάστον δοῦλον ἱκανὸν νὰ βελτιωθῇ.

10. Ἐδώσαμεν τῷ Δαυὶδ τὴν χάριν τοῦ ψάλλειν, καὶ εἶπομεν· ὦ ὄρη καὶ πετεινά! συνεργάσθητε μετ' αὐτοῦ ἐν τοῖς ψαλμοῖς. Ἐποιήσαμεν μαλακὸν τὸν σίδηρον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, εἰπόντες· ποιήσον τοὺς χιτῶνας πλήρεις καὶ τήρησον μετ' ἀκριβείας τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀλυσιδωτῶν θωράκων. Πράξατε τὸ ἀγαθόν, διότι ὁ Θεὸς ἐφορᾷ ἐπὶ τὰ ὑμέτερα ἔργα.

11. Εἰς δὲ τὸν Σολομῶντα καθυπετάξαμεν τοὺς ἀνέμους τοὺς πνέον-
τας ἐπὶ ἑνα μῆνα τὴν πρωΐαν καὶ ἐπὶ ἑνα μῆνα τὴν ἑσπέραν. Ἐκάμο-
μεν νὰ ρεῦσῃ δι' αὐτὸν πηγὴ χαλκοῦ. Τὰ πνεύματα εἰργάζοντο πρὸ
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου, καὶ τὸ ἐξ αὐτῶν πα-
ραβαῖνον τὰς ἐντολάς ἡμῶν ὑπεβάλλετο εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν φλογῶν.

των. Ἡ βασίλισσα τῆς χώρας ταύτης, καλουμένη Βέλκης, κατὰ τοὺς Μωαμεθανούς, εἶχε πέμψει πρέσβυν πρὸς τὸν Σολομῶντα (βλ. Κεφ. ΚΖ.) Περὶ τῆς χώρας τῆς Σαβᾶ καὶ τῶν κατοικῶν αὐτῆς, βλ. τὰ ἄρθρα τοῦ κ. M. Fresnel, Journal Asiatique.

12. Χάριν αὐτοῦ ἐξετέλουν οἰονδήποτε ἔργον ἠθελεν, οἷον μέγαλα, ὁμοιώματα, ἄγγεῖα, δεξαμενὰς, λέβητας στερεῶς ὑπεριδομένους. Εὐχαρίστησον οὖν ἡμᾶς, ὡς οἶκε Δαυεὶδ! Ὅλιγοι ἐκ τῶν δούλων μου εἶναι εὐγνώμονες.

13. Ἀποφασίσαντες τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἀνηγγείλαμεν τοῖς πᾶσι τοῦτον δι' ἐρπετοῦ τινος καταφαγόντος τὴν βακτηρίαν τὴν στηρίζουσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ὅταν τοῦτο κατέπεσε, τὰ πνεύματα ἐνόησαν, ὅτι ἐὰν ἤθελον εἰσδύσει εἰς τὰ ἀπόρρητα, δὲν θὰ ἔμενον ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον εἰς τὴν ἀπάτην¹.

14. Οἱ κάτοικοι τῆς Σαβᾶ εἶχον ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῶν σημεῖόν τι. Εἶχον δύο κήπους, τὸν μὲν ἐκ δεξιῶν, τὸν δὲ ἐξ εὐωνύμων. Εἶπομεν δὲ αὐτοῖς· φάγετε τὴν τροφήν, ἣν δίδωσιν ὑμῖν ὁ Θεός, εὐχαριστῆτε αὐτόν· ἔχετε γὰρ ἀγαθὴν καὶ Κύριον ἐπικεῖν.

15. Ἀλλ' οὗτοι εἶχον ἤδη ἀποστῆ τῆς ἀληθείας. Ἐξεπέμφσαμεν δὲ κατ' αὐτῶν τὴν πλημμύραν², μεταβαλοῦσαν τοὺς δύο κήπους αὐτῶν εἰς ἑτέρους φέροντας πικροὺς καρποὺς ὄξυφονίκων καὶ λωτῶν³.

16. Οὕτως ἀντημείφθησαν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Τοιουτοτρόπως ἀνταμείβονται οἱ ἄπιστοι.

17. Ὀρίσαμεν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν χωρῶν ἃς εὐλογήσαμεν χώραν ἀνθηρὰν, χαράξαντες ἐν τῇ μέσῳ αὐτῆς ὁδὸν τινα, εἰπόντες· πορεύεσθε ἐν αὐτῇ ἀσφαλῶς ἡμέρας τε καὶ νυκτός.

18. Οὗτοι ὁμῶς εἶπον· Κύριε ἡμῶν, θές μεγαλείτερον διάσπλημα μεταξὺ τῶν ὁδῶν ἡμῶν. Οὕτως ἠδίκησαν ἑαυτούς. Καταστήσαντες δὲ τούτους παράδειγμα τῶν ἐθνῶν, διεσπείραμεν πανταχοῦ. Εἰς τοῦτο ἐνυπάρχει διδάγμα δι' ἕκαστον ἐγκαρτεροῦντα καὶ εὐγνωμονοῦντα.

19. Ὁ Σατανᾶς ἀνεγνώρισεν, ὅτι καλῶς ἐδίκασεν αὐτούς. Πάντες ἠκολούθησαν αὐτόν, πλὴν μέρους τινὸς πιστῶν.

20. Ἐν τούτοις, οὐδεμίαν ἐξουσίαν εἶχεν ἐπ' αὐτῶν. Ἡμεῖς μόνον ἐζητήσαμεν νὰ μάθωμεν τίς ἐξ αὐτῶν πιστεῦει εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, καὶ τίς ἀμφιβάλλει. Ὁ Κύριός σου τὰ πάντα διαφυλάττει.

21. Εἰπέ αὐτοῖς· προσκαλέσατε ἐκείνους οὓς ἐκλαμβάνετε ὑπάρχοντας ἀντὶ τοῦ Θεοῦ. Οὔτε τὸ βάρος ἐλαχίστου μορίου ἔχουσιν ἐπὶ τῶν

¹ Οἱ σχολιασταὶ διηγοῦνται ὅτι ὁ Σολομὼν παρεκάλει τὸν Θεὸν νὰ ἀποκρύψῃ τὸν θάνατόν του ἀπὸ τὰ πνεύματα, ἄχρις οὗ ταῦτα περατώσῃ τὰς οἰκοδομὰς ἃς αὐτὸς διέταξεν αὐτὰ νὰ κατασκευάσωσιν· ἀπέθανε λοιπὸν ὁ Σολομὼν καὶ ἦν σεισμὸς γονυπετῆς ἐδῆτο στηρίζομενος ἐπὶ τῆς βακτηρίας του· τὰ πνεύματα νομίζοντα αὐτὸν ζῶντα ἐπεράτωσαν τὰς οἰκοδομὰς.

² Ἡ πλημμύρα εἶναι μία ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐποχῶν τῆς Ἀραβικῆς ἱστορίας. Αὕτη ἐπέφερε μετανάστευσιν φυλῶν τινῶν, αἵτινες ἔκτοτε ἔμειναν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἀραβίας καὶ Συρίας. Οὐχ ἥττον δυσκόλως δύναται τις νὰ ὁρίσῃ τὴν ἐποχὴν τοῦ συμβεβηκότος τούτου. Δι' ἔρευναι τοῦ Κ. Δε-Σασὴ ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸν δευτέρον μ. Χ. αἰῶνα. Ὅρα ἐπίσης, Ἱστορίαν τῶν Ἀράβων ὑπὸ Gaussin de Perseval, τὴμ. 3. 1849.

³ Εἶδος φυτοῦ τῆς Αἰγύπτου ἔχον καρποὺς καὶ ρίζαν φαγώσιμα, νοῦφαρον.

οὐρανῶν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐδὲν μέρος ἔλαβον εἰς τὴν δημιουργίαν αὐτῶν, καὶ ὁ Κύριος δὲν προσέλαβεν αὐτοὺς ἀργούς.

22. Εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσῃ ἡ πρέσβευσις οἰουδήποτε, ἐκτὸς ἂν ἐπιτρέψῃ τοῦτο ὁ Θεός. Θὰ ἀναμένωσι μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁ φόβος θὰ περιβάλῃ τὴν ἑαυτῶν καρδίαν, καὶ τότε θὰ ἐρωτήσωσι· τί εἶπεν ὁ Κύριος; Θὰ εἰπωσιν αὐτοῖς· τὴν ἀλήθειαν. Οὗτός ἐστιν ὁ ὕψιστος, ὁ μέγας.

23. Εἰπέ αὐτοῖς· τίς ὁ ἀποστέλλων τὴν τροφήν ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ ἐκ τῆς γῆς; Εἰπέ· ὁ Θεός.—Εὐρισκόμεθα ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ, ἢ ἐν προφανεῖ πλάνῃ;

24. Δὲν θὰ ζητηθῇ παρ' ὑμῶν λόγος διὰ τὰ ἡμέτερα σφάλματα, οὔτε παρ' ἡμῶν διὰ τὰς ὑμετέρας πράξεις.

25. Εἰπέ· ὁ Κύριος ἡμῶν θὰ ἐνώσῃ πάντας ἡμᾶς, καὶ εὐθούδικως θ' ἀποφανθῇ. Οὗτός ἐστιν ὁ ὕψιστος δικαστής, ὁ πολυμαθής.

26. Εἰπέ· δεῖξατέ μοι ἐκείνους, πρὸς οὓς τὸν ἐξωμοιώσατε! Ὁ Κύριός ἐστι κραταῖος καὶ σοφός.

27. Σὲ ἀπεστείλαμεν, ὦ Μωάμεθ! ἵνα κηρύξῃς καὶ συγχρόνως ἀπειλήσῃς τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ πλείστοι ὅμως ἀγνοοῦσι τοῦτο.

28. Καὶ λέγουσιν· ἡ ἐπαγγελία αὕτη πότε θὰ πραγματοποιηθῇ; Ἀπαντήσατε, ἐὰν ἦσθε εὐκρινεῖς.

29. Εἰπέ αὐτοῖς· ἀπειλεῖσθε παρὰ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἥς τὴν ἔλευσιν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν μόνην δύνασθε νὰ ἐπιστεύσῃτε ἢ βραδύνετε.

30. Οἱ δὲ ἄπιστοι λέγουσιν οὔτε εἰς τὸ Κοράνιον τοῦτο, οὔτε εἰς τὰς πρὸ αὐτοῦ καταπεμφθείσας Βίβλους θὰ πιστεύσωμεν. Φεῦ! ἐὰν ἴδῃς τοὺς κακοὺς ὀδηγουμένους ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· θὰ μέμφωνται ἀλλήλους. Καὶ οἱ μὲν ἀνίσχυροι θὰ λέγωσι τοῖς ἰσχυροῖς· ἄνευ ὑμῶν θὰ ἐπιστεύομεν.

31. Οἱ δὲ ἰσχυροὶ θὰ εἰπωσι τοῖς ἀδυνάτοις· μήπως ἀπετρέψαμεν ὑμᾶς τοῦ ν' ἀκολουθήσῃτε τὴν εὐθύτητα, ὅτε αὕτη ἐδιδάχθη ὑμῖν; Ὑμεῖς αὐτοὶ εἰσθε ἔνοχοι.

32. Καὶ πάλιν θὰ εἰπωσιν οἱ ἀνίσχυροι πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς· οὐχί· ἀλλ' αἱ καθεκástην καὶ αἱ ἐσπεριναὶ ἐπιβουλαὶ ὑμῶν εἰσὶν αἱ ἀποτρέψασαι, ὅτε διατάττετε ἡμᾶς νὰ μὴ πιστεύωμεν εἰς τὸν Θεόν καὶ νὰ ἐξομωῶμεν αὐτὸν πρὸς ἄλλους. Πάντες θ' ἀποκρύπτωσι τὴν ὀργὴν αὐτῶν εἰς τὴν θέαν τῶν βασιλῶν. Θὰ φορτώσωμεν ἀλύσεις ἐπὶ τὸν τράχηλον τῶν ἀπίστων. Μήπως θὰ ἀνταμειφθῶσι διαφόρως αἱ πράξεις αὐτῶν;

33. Οὐδέποτε ἐπέμψαμεν ἀπόστολον εἰς τινὰ χώραν, χωρὶς νὰ εἰπωσιν οἱ εὐποροὶ· «Δὲν πιστεύομεν εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ.»

34. Καὶ ἔλεγον· εἴμεθα πλούσιοι θησαυρῶν καὶ τέκνων, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ ὑποστῶμεν τὴν τιμωρίαν.

35. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ Κύριός μου θαψιλῶς παραχωρεῖ τ' ἀγαθὰ αὐτοῦ

εἰς ὄντινα βούλεται, ἢ χορηγεῖ αὐτὰ ἐν μέτρῳ. Οἱ πλείστοι ὅμως τῶν ἀνθρώπων ἀγνοοῦσι τοῦτο.

36. Οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε τὰ τέκνα θὰ προσεγγίσωσιν ὑμᾶς πρὸς με. Μόνοι οἱ πιστεύοντες καὶ τάχαθὰ πράττοντες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦτο, καὶ θ' ἀνταμειφθῶσι διὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Οὗτοι θ' ἀναπαυθῶσιν εἰς ἐξαιρέτους μονὰς τοῦ Παραδείσου.

37. Ἄλλ' οἱ προσπαθοῦντες νὰ ἐξαφανίσωσι τὰ σημεῖα ἡμῶν, ἐγκαταλιμπάνονται εἰς τὰ βασανιστήρια.

38. Εἰπέ· ὁ Κύριός μου ἀπονέμει δαψιλῶς τὰ δωρήματα αὐτοῦ ἢ χορηγεῖ αὐτὰ μετρίως εἰς ὄντινα βούλεται ἐκ τῶν δούλων του. Πᾶν ὅ,τι δώσετε εἰς ἐλεημοσύνην θ' ἀποδοθῇ ὑμῖν. Οὗτος διανέμει κάλλιον παντὸς ἄλλου.

39. Ἡμέραν τινὰ θὰ ἐνώσῃ πάντας ὑμᾶς, ἔπειτα θὰ ἐρωτήσῃ τοὺς Ἀγγέλους· μήπως ὑμᾶς ἐλάτρευον;

40. Οἱ δὲ Ἄγγελοι θὰ εἰπῶσι· Παράσχου Κύριε! σὺ εἶ ὁ προστάτης ἡμῶν καὶ οὐχὶ οὗτοι οἱ λατρεύοντες τὰ πονηρὰ καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα. Οἱ πλείστοι εἰς αὐτὰ πιστεύουσιν.

41. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ νὰ βοηθήσῃ τὸν ἕτερον, οὔτε νὰ βλάψῃ τινά. Θὰ εἰπῶμεν τοῖς ἀπίστοις, δοκιμάσατε τὴν ποιὴν τοῦ πυρὸς, ἣν εἶχετε διαψεύσει.

42. Ὅταν διηγῶνται τὰ ῥήματα ἡμῶν, λέγουσιν· ὁ ἄνθρωπος οὗτος ζητεῖ ν' ἀποσπάσῃ ἡμᾶς ἐκ τῶν θεοτήτων εἰς ἃς ἐπίστευον οἱ ἡμέτεροι πατέρες. Ὡσαύτως θὰ προσθέσωσι· τὸ Κοράνιον εἶναι ψεῦδος ἐπινοηθέν. Ὅταν δὲ βλέπωσι σαφῶς τὴν ἀλήθειαν, λέγουσιν οἱ ἄπιστοι· εἶναι προφανὲς μαγεία.

43. Οὔτε Βίβλον κατεπέμφαμεν αὐτοῖς πρὸ σοῦ, οὔτε ἄλλον ἀπόστολον ἀπεστείλαμεν αὐτοῖς.

44. Οἱ πρὸ αὐτῶν λαοὶ διέψευσαν τοὺς ἀποστόλους. Οὗτοι δὲν ἔλαβον οὔτε τὸ δέκατον τοῦ παραχωρηθέντος παρ' ἡμῶν εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ διέψευσαν ὡσαύτως τοὺς ἡμετέρους ἀποστόλους. Ὡ πόσον ὑπῆρξε φρικώδης ἡ πρὸς αὐτοὺς τιμωρία ἡμῶν!

45. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐν μόνον πρᾶγμα αἰτῶ παρ' ὑμῶν. Πορεύθητε ἵνα δεηθῇτε τῷ Θεῷ ἀνὰ δύο ἢ μόνοι, καὶ σκέφθητε καλῶς περὶ τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου ἐάν ᾔῃαι φρενοβλαβὴς ἢ ἀπόστολος, πεμφθεὶς ἵνα ἀναγγεῖλῃ τὴν προσέγγισιν τῆς τρομερᾶς τιμωρίας.

46. Εἰπέ αὐτοῖς· οὐδεμίαν ἀμοιβὴν αἰτῶ παρ' ὑμῶν. Ἡ ἀμοιβή μου εὐρίσκεται παρὰ τῷ Θεῷ, ὅστις εἶναι μάρτυς τῶν πάντων.

47. Εἰπέ· ὁ Κύριός μου μόνον τὴν ἀλήθειαν καταπέμπει ἐπὶ τῶν ἀποστόλων. Γινώσκει ἀκριβῶς τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια.

48. Εἰπέ· ἡ ἀλήθεια ἐφθασε· τὸ ψεῦδος δὲν θὰ ἀναφανῇ, οὔτε θὰ ἐπανέλθῃ πλέον.

49. Εἰπέ· ἐάν διατελῶ εἰς πλάνην, βλάπτω ἑμαυτόν· ἐάν δ' εὐρί-

σκωμαι ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ, τοῦτο ἐπετελέσθη διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Κυρίου μου. Οὗτος τὰ πάντα ἀκούει καὶ κεῖται ἐγγὺς πάντων.

50. Φεῦ! ἐὰν ἔβλεπες πόσον θὰ ταραχθῶσι μὴ εὐρίσκοντες καταφύγιον, καὶ πῶς θὰ καταληφθῶσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς, χωρὶς νὰ δυνηθῶσι νὰ ὑπεκφύγῳσι!

51. Καὶ θὰ εἴπωσιν· ἰδοὺ! ἐπιστεύσαμεν εἰς αὐτόν. Πλὴν πῶς ἡδυνάμεθα νὰ συνεννοηθῶμεν τόσον μακρόθεν¹.

52. Οὗτοι κατὰ πρῶτον δὲν ἐπίστευσαν, καὶ μακρόθεν ἐμυκτήριζον τὰ μυστήρια.

53. Ἀπέραντον διάστημα θὰ διαχωρίσῃ αὐτοὺς ἀφ' ὅ,τι ποθοῦσιν.

54. Οὕτω συνέβη καὶ τοῖς ὁμοίοις αὐταῖς προφηγηθεῖσι, ἀμφιβάλλουσιν καὶ ἀμφιταλαντευομένοις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ'

ΟΙ ΑΓΓΕΛΟΙ²

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 45.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Αἶνος τῷ Θεῷ, ποιητῇ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, τῷ ἀποστέλλοντι τοὺς Ἀγγέλους τοὺς φέροντας δύο, τρεῖς καὶ τέσσαρας πτέρυγας³. Οὗτος προσθέτει εἰς τὴν κτίσιν ὅ,τι βούλεται. Ὁ Θεὸς εἶναι παντοδύναμος.

2. Ὅ,τι ὁ Θεὸς ἀποστέλλει διὰ τῆς μακροθυμίας του εἰς τοὺς ἀνθρώπους, παρ' οὐδενὸς κωλύεται· ὅ,τι δὲ κωλύει, οὐδεὶς δύναται ν' ἀποστείλῃ. Οὗτός ἐστι κραταῖος καὶ σοφός.

3. Ὡς ἄνθρωποι! μνησθήτε τῶν εὐεργετημάτων δι' ὧν ὁ Θεὸς ἐνέπλησεν ὑμᾶς. Μήπως ὑπάρχει ἄλλος πλάστης πλὴν τοῦ Θεοῦ, διατρέφων

¹ Δηλαδή ἐκ τῆς γῆς.

² Τὸ Κεφ. τοῦτο ἐπιγράφεται ὡσαύτως «Ἐλ-Φάτερ» (δημιουργός, πλάστης).

³ Κατὰ τοὺς σχολιαστὰς τοῦ Κορανίου, ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Μωάμεθ, κατὰ τὴν ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΝ ΟΔΟΠΟΡΙΑΝ (βλὰ Κεφ. ΙΖ.) μὲ ἑπτακόστας πτέρυγας.

ὕμᾱς ἐκ τῶν δωρημάτων τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς; Οὐδεὶς ἕτερος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ ὑπάρχει· διατὶ ἄρα ἀποχωρίζεσθε αὐτοῦ;

4. Ὡ Μωάμεθ! ἐάν σέ διαψεύσωσι, παρομοίως μετεχειρίσθησαν καὶ τοὺς πρὸ σου ἀποστόλους. Τὰ πάντα ὁμοῦ τῷ Θεῷ ἀπελευσονται.

5. Ὡ ἀνθρώποι! αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθεῖς. Μὴ σὰς ἐκπλήττη ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου· μὴ τυφλώττη ὑμᾶς ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ ματαιότης.

6. Ὁ Σατανᾶς εἶναι ὑμέτερος ἐχθρὸς, καὶ ὡς τοιοῦτον πρέπει νὰ ὑπολαμβάνητε αὐτόν. Οὗτος προσκαλεῖ τοὺς συμμάχους αὐτοῦ εἰς τὸ πῦρ τῆς Γεέννης.

7. Οἱ ἄπιστοι θὰ τιμωρηθῶσι σκληρῶς.

8. Οἱ πιστεύοντες καὶ ἀγαθοποιῶντες θὰ ἐπιτύχωσι συγχωρήσεως καὶ ἀμοιβῆς ἐξαιρέτου.

9. Ἐκεῖνος, πρὸς ὃν παρουσιάζονται αἱ κακαὶ πράξεις ὑπὸ μορφὴν ἐξαιρέτου, ὑπολαμβάνων αὐτάς ἀγαθὰς, μήπως ὁμοιάξῃ πρὸς τὸν πράττοντα τὸ ἀντίθετον; Ὁ Θεὸς ἀποπλανᾷ καὶ κατευθύνει αἰσιῶς ὅντινα βούλεται. Ὡ Μωάμεθ! ἡ ψυχὴ σου ὥς μὴ βαρυθυμῇ διὰ τὴν τύχην αὐτῶν. Ὁ Κύριός σου γινώσκει τὰ ἔργα των.

10. Ὁ Θεὸς ἀποστέλλει τοὺς ἀνέμους τοὺς ὠθοῦντας τὰ νέφη. Ὁδηγεῖ αὐτὰ πρὸς τὰ νεκρὰ ἐκ τῆς ἀνομβρίας μέρη καὶ ζωογονεῖ τὴν ἀπονενεκρωμένην γῆν. Οὕτω θὰ πράξῃ καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως.

11. Ἐάν τις ποθῇ τὴν μεγαλοπρέπειαν, αὕτη τῷ Θεῷ ἀνῆκει καθ' ὁλοκληρίαν. Εἰς αὐτὸν ἀναβαίνει πᾶσα ἀγαθὴ πράξις, πᾶς εὐάρεστος λόγος, καὶ οὗτος ἀνυψοῖ αὐτά. Ὅσοι μελετῶσι σχέδια φαῦλα θὰ τιμωρηθῶσι σκληρῶς. Αἱ ἐπιβουλαὶ αὐτῶν θὰ ἐκμηδενισθῶσιν.

12. Ὁ Θεὸς ἐπλασεν ὑμᾶς κατὰ πρῶτον ἀπὸ χοῦν, ἔπειτα ἀπὸ σπέρμα, κατόπιν ἐποίησεν ὑμᾶς ζεύγος. Ἡ θήλεια οὔτε φέρει, οὔτε παράγει τι χωρὶς νὰ γινώσκῃ τοῦτο ὃ Θεός. Οὐδὲν προστίθεται εἰς τὴν ἡλικίαν ὄντος ζῶντος ἐπὶ μακρόν, καὶ οὐδὲν ἀφαιρεῖται χωρὶς νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸ βιβλίον, καθόσον τοῦτο ῥᾶδιον ἐστὶ παρὰ τῷ Θεῷ.

13. Αἱ δύο θάλασσαι δὲν ὁμοιάζουσι παντελῶς¹. Τὸ μὲν ὕδωρ τῆς μιᾶς εἶναι θαλερόν, γλυκὺ καὶ πόσιμον, τὸ δὲ τῆς ἐτέρας εἶναι πικρὸν καὶ ἀλμυρόν. Ὑμεῖς διατρέφεσθε ἐκ τῶν νωπῶν κρεάτων ἀμφοτέρων², ἐξάγοντες ὡσαύτως ἐξ αὐτῶν τοὺς στολισμούς οὓς φέρετε³. Βλέπετε τὰ πλοῖα διασχίζοντα τὰ κύματα πρὸς ἀπόκτησιν πλούτου ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ. Μήπως εὐγνωμονῆτε αὐτῷ;

¹ Ἡ λέξις θάλασσα, ἀραβιστὶ Μπάχρ, ἐφαρμόζεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς μεγάλους ποταμούς.

² Δηλαδὴ τοὺς ἰχθύς τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ποταμοῦ.

³ Ὡς μαργαρίτας, κοράλια καὶ τὰ παρόμοια.

14. Εισάγει τὴν νύκτα ἐν τῇ ἡμέρᾳ καὶ τὴν ἡμέραν ἐν τῇ νυκτί. Καθυπέταξεν ὑμῖν τὸν ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην· ἑκάτερος τῶν δύο τούτων πλανητῶν διαγράφει τὴν τροχίαν του μέχρι τοῦ ὀρισμένου χρόνου. Τοιοῦτός ἐστιν ὁ Κύριος ὑμῶν. Αὐτῷ μόνῳ ἀνήκει ἡ ἐξουσία, οἱ δὲ ἄντ' αὐτοῦ παρ' ὑμῶν ἐπικαλούμενοι δὲν δύνανται νὰ διαθέσωσιν οὔτε τὸ λέπυρον ὅπερ καλύπτει τὸν πυρῆνα τοῦ φοίνικος.

15. Ἐὰν ἰκετεύσητε αὐτούς, δὲν θὰ ἀκούσωσι, καὶ ἂν ἀκούσωσι, δὲν θὰ ἀποκριθῶσιν ὑμῖν. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως θ' ἀπορρίψωσι τὴν συμμαχίαν ὑμῶν. Τίς δύναται νὰ σὲ διδάξῃ εἰμὴ ὁ κάτοχος γνώσεων;

16. Ὡ ἄνθρωποι! δυστυχεῖς ὄντες, ἔχετε χρεῖαν τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ Θεὸς εἶναι πλούσιος καὶ δεδοξασμένος.

17. Ἐὰν βουληθῇ, δύναται, ἐξαφανίζων ὑμᾶς, νὰ πλάσῃ νέαν δημιουργίαν.

18. Τοῦτο ῥᾶδιον ἐστὶ παρὰ τῇ Θεῷ.

19. Οὐδεμία ψυχὴ φέρουσα τὸ ἑαυτῆς φορτίον θὰ φέρῃ τὸ τῆς ἐτέρας, καὶ ἂν τοῦτο ἦναι βαρὺ καὶ θελήσῃ νὰ ἐλαφρώσῃ αὐτὸ ἐν μέρει, δὲν θὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο παρὰ τοῦ πλησίον της. Διδάξον τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον καὶ τοὺς προσευχομένους μυστικῶς. Ὁ ἄγνός ἐσται τοιοῦτος πρὸς ἴδιον ὄφελος, καθότι τὰ πάντα τῷ Θεῷ ἀπελεύσονται.

20. Ὁ τυφλὸς δὲν εἶναι ὡς ὁ ἄρῶν, καὶ τὸ σκότος ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ ψῦχος ὡς ὁ καύσων.

21. Οἱ ζῶντες δὲν εἶναι ὡς οἱ νεκροί. Ὁ Θεὸς θ' ἀκούσῃ ὄντινα βούλεται. Σὺ δὲ, ὦ Μωάμεθ, δὲν θὰ εἰσακουσθῇς ἐν τοῖς τάφοις. Σὺ ὀφείλεις νὰ διδάξῃς μόνον.

22. Σὲ κατεπέμψαμεν πρὸς ἀληθῆ ἀποστολὴν, ἐπιφορτίσαντές σε νὰ διδάξῃς καὶ νὰ κηρύξῃς. Εἰς ἕκαστον ἔθνος ἀπεστάλη εἰς ἀπόστολος.

23. Ἐὰν σὲ διαψεύσωσι, καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν διέψευσαν τοὺς ἀποστόλους, τοὺς μετὰ φαινῶν σημείων ἐμφανισθέντας, τουτέστι μὲ τὰς Γραφὰς καὶ μὲ τὴν Διαφωτίζουσαν Βίβλον¹.

24. Ἐτιμωρήσαμεν σκληρῶς τοὺς μὴ πιστεύοντας.

25. Δὲν βλέπεις, ὅτι ὁ Θεὸς καταπέμπει οὐρανόθεν τὸ ὕδωρ; Διὰ τοῦ ὕδατος τούτου ἐσχηματίσαμεν πολλῶν εἰδῶν καρπούς. Ἐπὶ τῶν ὀρέων εὐρίσκονται ἰσδοὶ λευκαὶ καὶ ἐρυθραὶ διαφόρου χρώματος, ὑπάρχουσι κόρακες μαῦροι, καὶ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἐρπετῶν καὶ τῶν ζώων ὑπάρχουσι διάφορα χρώματα². Οὕτως οἱ πολυμαθέστεροι

¹ Ἡ Διαφωτίζουσα Βίβλος εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον.

² Διάφορα χρώματα εἶναι τὰ διάφορα γένη τῶν ἀνθρώπων, τῶν ζώων καὶ τῶν ἐρπετῶν.

δούλοι τοῦ Θεοῦ φοβοῦνται αὐτόν. Ὁ Κύριος ἐστὶν ἰσχυρὸς καὶ ἐπιεικὴς.

26. Οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν Βίβλον τοῦ Θεοῦ, οἱ τηροῦντες τὰς προσευχάς, οἱ ἐλεοῦντες ἐκ τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα παραχωροῦμεν αὐτοῖς μυστικῶς ἢ δημοσίως, ὀφείλουσι νὰ βασιζονται ἐπὶ θεμελίῳ, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε θὰ καταστραφῇ.

27. Ὁ Θεὸς θ' ἀποδώσῃ αὐτοῖς τὴν ἀντιμισθίαν των, προσθέτων ἐπ' αὐτῆς τὴν χάριν αὐτοῦ, καθότι εἶναι ἐπιεικὴς καὶ εὐγνώμων.

28. Ὅ,τι μέχρι τοῦδε σοὶ ἀπεκαλύψαμεν ἐκ τοῦ Κορανίου εἶναι ἡ καθαρὰ ἀλήθεια. Τοῦτο κυροῖ τὰς πρὸ αὐτοῦ ἀποκαλύψεις. Ὁ Θεὸς γινώσκει ὅσα διαπράττουσιν οἱ δούλοι αὐτοῦ, καὶ τὰ πάντα ἐφορᾷ.

29. Ἐπειτα ἐκκληροδοτήσαμεν τὴν Βίβλον εἰς ὅντινα ἐξελέξαμεν ἐκ τῶν δούλων ἡμῶν. Τινὲς αὐτῶν ἀπωλέσθησαν οἰκαιοθελῶς, τινὲς ταλαντεύονται μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ· ἄλλοι ὑπερέβησαν πάντας εἰς τὰ ἀγαθὰ, διὰ τῆς ἀδείας τοῦ Θεοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἄπειρος ἀξία.

30. Οἱ κῆποι τῆς Ἑδέμ ἔσονται διὰ τοὺς ἐναρέτους· θὰ εἰσέλθωσιν ἐν αὐτοῖς κοσμούμενοι διὰ χρυσῶν ψελλίων καὶ μαργαριτῶν, οἱ δὲ χιτῶνες αὐτῶν θὰ ὦσιν ἐκ μετάρης.

31. Θὰ λέγωσι δέ· αἶνος τῷ Θεῷ τῷ ἀπομακρύναντι ἅφ' ἡμῶν τὴν ὀλῆψιν! Ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι ἐπιεικὴς καὶ εὐγνώμων.

32. Διὰ τῆς χάριτος αὐτοῦ ξενίζει ἡμᾶς εἰς τὸ αἰώνιον ἐνδιαίτημα, ἐνθα δὲν θὰ αἰσθανώμεθα τοῦ λοιποῦ οὔτε ἄτονίαν, οὔτε χαίνωσιν.

33. Τοὺς δὲ ἀπίστους καταδικάζει εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον. Θέν θὰ ἀνακληθῇ τὸ θέσπισμα, ὅπερ θανατώνει καὶ βασανίζει αὐτούς, οὔτε ἡ τιμωρία τῆς Γεέννης θὰ ἐλαφρυνθῇ. Οὕτω θ' ἀνταμείψωμεν πάντα ἄπιστον.

34. Θὰ κράξωσιν ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς Κολάσεως· ἐξάγαγε ἡμᾶς, Κύριε! θὰ διάγωμεν ἐναρέτως, οὐχὶ ὡς ἐπράττομεν πρὶν.— Μήπως δὲν ἐδώκαμεν ὑμῖν μακροβιότητα ἵνα βελτιωθῆτε; Ἀπεστάλη πρὸς ὑμᾶς ἀπόστολος.

35. Ὑπόστητε ἤδη τὴν ποινήν. Διὰ τοὺς φαύλους οὐκ ἔστι σωτηρία.

36. Ὁ Θεὸς γινώσκει τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Γινώσκει τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ κεκρυμμένα.

37. Αὐτὸς σᾶς διορίζει τοποτηρητὰς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ μὴ πιστεύων θὰ φέρῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸ βάρος τῆς ἀπιστίας του, ὅπερ θέλει ἐπαυξήσῃ τὸ μῖσος τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἀπίστων, καὶ θὰ φέρῃ τὸ ἐπίμετρον τῆς καταστροφῆς αὐτῶν.

38. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐκρίνατε τὰς θεότητας, ἃς ἐπεκαλέσθητε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ; Ὑποδείξατέ μοι ποῖον μέρος τῆς γῆς ἐδημιούργησαν; Ἐλαβον μέρος εἰς τὴν κτίσιν τῶν οὐρανῶν; Κατεπέμψαμεν αὐτοῖς Βίβλον, ὅπως

χρησιμεύση ὡς διδάγμα προφανές; Οὐχί· ἀλλ' οἱ φαῦλοι ὑπόσχονται μεταξὺ των τὴν ματαιότητα.

39. Ὁ Θεὸς ὑποστηρίζει τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν, ἵνα μὴ καταπέσωσιν. Ἐὰν καταπέσωσι, τίς ἕτερος πλὴν αὐτοῦ δύναται νὰ τοὺς ὑποστηρίξῃ; Ὁ Κύριος εἶναι ἐλεήμων καὶ ἐπιεικής.

40. Ὡρκίσθησαν σταθερῶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὅτι, πεμπομένου αὐτοῖς ἀποστόλου, ἤθελον πορευθῆ ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ, κάλλιον παντὸς ἄλλου λαοῦ τῆς γῆς πράξαντος τοῦτο. Ὅτε δὲ ἦλθεν ὁ ἀπόστολος, ἡ ἔλευσις αὐτοῦ ἐπηύξησε τὴν ἀπομάκρυνσιν,

41. Τὴν ὑπεροφίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν αὐτῶν. Ἀλλ' ἡ ἀσέβεια θὰ περιβάλλῃ μόνον τοὺς ἀνοήτους. Μήπως φρονοῦσιν ὅτι ὁ Θεὸς θὰ μεταβάλλῃ τὸ σύστημα ὅπερ ἐφήρμοσε τοῖς προηγουμένοις λαοῖς; Σὺ δὲν θὰ εὕρῃς μεταβολὴν εἰς τὸ σύστημα τοῦ Κυρίου.

42. Δὲν θὰ εὕρῃς παρεκτροπὰς εἰς τὰ συστήματα τοῦ Θεοῦ.

43. Δὲν περιέρχονται τὴν γῆν; δὲν βλέπουσιν οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν πρὸ αὐτῶν, οἵτινες ῥωμαλεώτεροι αὐτῶν; Οὐδὲν, οὔτε ἐν τοῖς οὐρανοῖς, οὔτε ἐν τῇ γῇ, δύναται ν' ἀφαιρήσῃ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ. Οὗτός ἐστι πολυμαθὴς καὶ κραταῖός.

44. Ἐὰν, ὁ Θεὸς ἐβούλετο νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀνθρώπους συμφώνως πρὸς τὰς πράξεις αὐτῶν, δὲν ἤθελεν ἀφήσει μέχρι τοῦδε οὐδὲ ἐν ἔρπετον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἀλλὰ διδὲν καιρὸν εἰς ὑμᾶς μέχρι τοῦ ὀρισμένου χρόνου.

45. Ὅταν δ' ἐτέλθῃ ὁ χρόνος. Βεβαίως ὁ Κύριος ἐφορᾷ ἐπὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣ'

ΥΑ-ΣΙΝ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 83.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὑᾶ, Σιν. Ὁμνῶν ἐπὶ τοῦ σοφοῦ Κορανίου,
2. Ὅτι εἶσαι ἐκ τῶν ἀποστόλων,
3. Τῶν πορευομένων εἰς ὁδὸν εὐθείαν,

¹ Τὸ Κεφ. τοῦτο ἐπιγράφεται Ὑᾶ-Σιν, ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ 1ου ἐδαφίου ὑπαρχόντων δύο γραμμῶν, ὧν ἡ ἑν-σὶα εἶναι σαφής. Ἀναγινώσκονται δὲ τὰ ἐδάφια αὐτοῦ

(ΚΟΡΑΝΙΟΝ)

4. Διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Κραταιοῦ καὶ Ἐλεήμονος.

5. Ἵνα διδάξῃς ἐκείνους, ὧν οἱ πατέρες δὲν ἐδιδάχθησαν, ἀλλ' ἔζων ἀμερίμῳ.

6. Ὁ λόγος ἡμῶν ἐπληθήευσεν εἰς πλείστους ἐξ αὐτῶν, καὶ οὗτοι δὲν θὰ πιστεύσωσιν.

7. Ἐφορτώσαμεν τοὺς τραχίλους αὐτῶν ἀλύσεις, ἀφικνουμένας μέχρι τοῦ πώγωνος, καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐγείρῳσιν τὴν κεφαλὴν.

8. Ἐθέσαμεν κιγκλίδας ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν αὐτῶν. Ἐκαλύψαμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν διὰ πέπλου, καὶ οὐδὲν βλέπουσιν.

9. Ἐὰν τε νουθετῇς αὐτοὺς, ἐὰν τε μὴ, δὲν θὰ πιστεύσωσι.

10. Κήρυξον μᾶλλον εἰς τοὺς φοβουμένους ἐν τῷ βάθει τῆς καρδίας αὐτῶν τὸ Κοράνιον καὶ τὴν ὀργὴν τοῦ Οἰκτίρμονος. Ἀνάγγειλον αὐτοῖς τὴν συγχώρησιν καὶ ἀμοιβὴν ἐξαίρετον.

11. Ἡμεῖς ἀνεγείρομεν τοὺς τεθνεῶτας, ἐγγράφοντες τὰς πράξεις καὶ ἔχνη αὐτῶν. Τὰ πάντα κατελογίσκαμεν ἐν τῷ περιφανεί σχεδίῳ.

12. Πρόβαλε αὐτοῖς ὡς παράδειγμα τοὺς κατοίκους χώρας τινὸς ἣν ἐπεσκέφθησαν οἱ ἀπόστολοι τοῦ Θεοῦ.

13. Ἐπέμψαμεν κατὰ πρῶτον δύο καὶ διεψεύσθησαν, ἐπέμψαμεν καὶ τρίτον εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ εἶπον οἱ τρεῖς εἰς τοὺς κατοίκους τῆς χώρας—ἀπεστάλημεν πρὸς ὑμᾶς.

14. Ὑμεῖς, ἀπεκρίθησαν οὗτοι, εἰσθε ἄνθρωποι ὡς ἡμεῖς. Οὐδένα κατέπεμψεν ἡμῖν ὁ Οἰκτίρμων· εἰσθε λαοπλάνοι.

15.—Ὁ Κύριος ἡμῶν, εἶπον οὗτοι, γινώσκει καλῶς, ὅτι ἀπεστάλημεν πρὸς ὑμᾶς.

16. Ἐνετάλημεν ἵνα διδάξωμεν δημοσίως.

17.—Συνεβουλεύθημεν περὶ ὑμῶν τὰ πετεινὰ, καὶ ἂν δὲν παύσητε διδάσκοντες, θέλομεν σᾶς λιθοβολήσῃ, ἐπιφυλάττοντες δι' ὑμᾶς ἐπώδυνον τιμωρίαν.

18. Οἱ δὲ ἀπόστολοι ἀπεκρίθησαν—ἡ κακὴ ὑμῶν μοῖρα σᾶς συνοδεύει, καίπερ διδάχθέντας. Ἀληθῶς, εἰσθε λαὸς ἀπολωλώς.

19. Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθεν ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς πόλεως ἀνακράζων· «ὦ συμπολιταί μου! ἀκολουθήσατε τοὺς ἀποστόλους,

20. Ἀκολουθήσατε τοὺς μὴ αἰτοῦντας παρ' ὑμῶν οὐδεμίαν ἀντιμισθίαν, καὶ ἔσπεσθε ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

21. Διατί νὰ μὴ λατρεύω τὸν πλάσαντά με, εἰς ὃν πάντες ἀπελεύσονται;

22. Νὰ λάβω ἐτέρας θεότητας ἀντ' αὐτοῦ; Ἐκὼν ὁ Οἰκτίρμων θε-

εἰς τὸν ψυχορραγοῦντα, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐπαναλαμβάνῃ αὐτὰ ὅσον τῷ εἶναι δυνατόν. Τὸ Κεφ. τοῦτο ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ. «Καρδία τοῦ Κορανίου.»

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

λήσῃ νὰ μὲ βλάψῃ, ἡ πρεσβεία αὐτῶν εἰς οὐδὲν θὰ μ' ὠφελήσῃ· δὲν θὰ δυνήθωσι νὰ μὲ σώσωσι.

23. Θ' ἀπολεσθῶ προφανῶς ἐὰν λατρεύσω αὐτάς.

24. Πιστεύω εἰς τὸν Κύριον ὑμῶν· ἀκούσατέ μου.»

25. Τὸν ἐλιθοβόλησαν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ εἶπον· «εἰσελθε εἰς τὸν Παράδεισον.» — Φεῦ! ἐὰν ἐγίνωσκον οἱ συμπολιταὶ μου

26. Ὅ, τι μοὶ παρέσχεν ὁ Θεὸς καὶ δι' οὗ ἐτίμησέ με!

27. Κατὰ τῆς χώρας ἐκείνης δὲν ἀπεστείλαμεν οὔτε στρατιὰς, οὔτε συμφορὰν τινα, ὥς ἀπεστείλαμεν εἰς ἐτέρας

28. Μία μόνη φωνὴ ἠκούσθη, καὶ αὕτη ἐξηφανίσθη.

29. Ὡ πόσον εἶναι δυστυχεῖς οἱ δοῦλοι μου! Οὐδεὶς ἀπόστολος προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς χωρὶς νὰ χλευασθῇ παρ' αὐτῶν.

30. Μήπως δὲν γινώσκουσιν ὅπως γένεας πρὸ αὐτῶν ἐξηφανίσαμεν;

31. Δὲν θὰ ἐπανεέλθωσιν ἐκεῖναι εἰς τὰς ψευδεῖς θεότητας.

32. Πάντες ἠνωμένοι θὰ ὁδηγηθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν.

33. Ἡ ἐκ τῆς ἀνομβρίας ἀπονεκρωθεῖσα γῆ χρησιμεύσει αὐτοῖς ὡς σημεῖον τῆς ἡμετέρας δυνάμεως. Ἐξωγονήσαμεν αὐτήν καὶ ἀνεβλάστησε κόκκους πρὸς διατροφὴν αὐτῶν.

34. Κατεστήσαμεν ἐπ' αὐτῆς κήπους μὲ δένδρα φοινίκων καὶ ἀμπέλους κατασκευάσαντες πηγὰς ὑδάτων.

35. Τρώγουσι τοὺς καρποὺς, εὐφραίνονται ἐκ τῶν ἔργων τῶν χειρῶν των. Ἀρὰ γε θὰ εὐγνωμονῶσι;

36. Δόξα τῷ πλάσαντι τὰ ζεύγη τῶν τε φυτῶν, ἅτινα παράγει ἡ γῆ, καὶ τῶν μεταξύ ὑμῶν τῶν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων, ὅσα οἱ ἄνθρωποι ἀγνοοῦσιν.

37. Δι' αὐτοὺς ἡ νύξ εἶναι σημεῖον, ὅταν ἀποκρύπτωμεν τὴν ἡμέραν, καὶ τότε οἱ ἄνθρωποι περιδύλλονται διὰ τοῦ σκότους.

38. Ὡσαύτως καὶ ὁ ἥλιος, ὅστις τρέχει μέχρι τῆς δύσεως αὐτοῦ. Τοιαύτη ἦτο ἡ βουλὴ τοῦ Κραταίου καὶ Σοφοῦ.

39. Ὡρίσαμεν διὰ τὴν Σελήνην σταθμούς, ἵνα σχηματίζεται ὡς πεπαλαιωμένος κυρτὸς κλάδος φοίνικος.

40. Δὲν ἐπιτρέπεται τῷ Ἠλίῳ νὰ προσεγγίσῃ τὴν Σελήνην, οὔτε τῇ νυκτὶ νὰ διέλθῃ τὴν ἡμέραν. Ἐκαστος πλανήτης κινεῖται κεχωρισμένος.

41. Ἔσται ὡσαύτως σημεῖον τὸ νὰ φέρωμεν τοὺς ἀπογόνους τοῦ ἀνθρώπου ἐντὸς κιβωτοῦ, ἐχούσης τὰ πάντα.

42. Ποιήσαντες ἐτέρας ὁμοίας αὐτῇ, ἱκανὰς νὰ φέρωσιν αὐτοὺς.

43. Ἐὰν ἠθέλομεν ἡδυνάμεθα νὰ καταποντίσωμεν αὐτοὺς. Ἐσώθησαν, ἠλευθερώθησαν,

44. Διὰ μόνης τῆς χάριτος ἡμῶν, ὅπως μείνωσιν εὐφραίνόμενοι ἐν τῷ κόσμῳ ἐπὶ τινα εἰσέτι χρόνον.

45. Ὅταν λέγωσιν αὐτοῖς, φοβήθητε τὰ ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν, καὶ

τὰ ὀπισθεν ὑμῶν, ἵνα ἀξιώθῃτε τῆς θείας μακροθυμίας, ἀδιαφοροῦσιν.

46. Οὐδὲν σημεῖον ἐπεφάνη αὐτοῖς ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ στρέψωσιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ βλέμματά των.

47. 'Εὰν εἰπῶσιν αὐτοῖς· «ἐλεεῖτε ἐκ τῶν ἀγαθῶν, ὅσα παραχωρεῖ ὑμῖν ὁ Θεός,» οἱ ἄπιστοι ἀποκρίνονται πρὸς τοὺς πιστοὺς, μήπως θέλῃτε νὰ διαθρέψωμεν ὅσους, ἐὰν ὁ Θεὸς ἐβούλετο, ἡδύνατο μόνος νὰ διαθρέψῃ; Πλανᾶσθε προφανῶς.

48. 'Επίσης ἐρωτᾷσι· πότε θὰ ἐπαληθεύσωσιν αἱ ἀπειλαὶ ὑμῶν; ἀποκρίθητε, ἐὰν ἦσθε εἰλικρινεῖς.

49. Τί οὖν ἀναμένουσι; μήπως ἵνα μία μόνη κραυγὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταλάβῃ αἰφνιδίως ἐν τῷ μέσῳ τῆς συζητήσεώς των;

50. Δὲν θὰ δυνηθῶσι τότε νὰ διαθέσωσιν τι, οὔτε νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς ἑαυτῶν οἴκους.

51. 'Η σάλπιγξ θὰ ἤχησῃ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐξερχόμενοι ἐκ τῶν τάφων, θέλουσι δράμει ἐσπευσμένως πρὸς τὸν Κύριον αὐτῶν.

52. «Οὐαὶ ἡμῖν! ὅ' ἀνακράξωσι, τίς μᾶς ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ μέρους τούτου τῆς ἀναπαύσεως; Ἰδοὺ αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ· οἱ ἀπόστολοι αὐτοῦ ἔλεγον ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν.»

53. Διὰ μιᾶς μόνης φωνῆς ἐξ οὐρανοῦ κατελευσομένης, πάντες θὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον ἡμῶν.

54. 'Εν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, οὐδεμία ψυχὴ ὁ' ἀδικηθῇ. Πᾶσαι θὰ ἀνταμειφθῶσι κατὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένα.

55. 'Εν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, οἱ κληρονόμοι τοῦ Παραδείσου ἐμπλησθῶσονται ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης.

56. Καὶ μετὰ τῶν γυναικῶν των ὁ' ἀναπαυθῶσιν ὑπὸ τὴν σκιάν, καθήμενοι ἀνέτως ἐπὶ μαλακῶν θώκων.

57. Θὰ ἔχωσι καρπούς καὶ πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμῶσιν.

58. *Σελάμουν!* ἔσται ἡ λέξις ἣν ὁ' ἀπευθύνῃ αὐτοῖς ὁ μακρόθυμος Κύριος.

59. Ὡς ἄπιστοι! ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ χωρισθῇτε.

60. Ὡς υἱοὶ Ἀδάμ! δὲν ἐσυνθηκολογήσαμεν ὁμοῦ ὅτι δὲν θέλετε λατρεύειν τὸν Σατανᾶ; Οὗτος εἶναι κεκηρυγμένος ἐχθρὸς σας.

61. Λατρεύετε με. Αὕτη ἐστὶν ἡ ὁδὸς τῆς σωτηρίας.

62. Οὗτος πολλοὺς ἐξ ὑμῶν ἀπώλεσε. Δὲν ἐνοήσατε τοῦτο;

63. Ἰδοὺ ἡ Γέεννα, ἣν ὑπεσχέθη ὑμῖν.

64. Σήμερον θερμάνθητε ἐκ τοῦ πυρὸς αὐτῆς, εἰς ἀντίποινον τῶν ἔργων ὑμῶν.

65. Σήμερον θὰ θέσωμεν σφραγίδα ἐπὶ τῶν χειλέων αὐτῶν. Μόνον αἱ χεῖρες θὰ λαλῶσιν, οἱ δὲ πόδες θὰ ὁμολογῶσι τὰς πράξεις των.

66. 'Εὰν ἠθέλομεν, ἡδυνάμεθα ν' ἀφαιρέσωμεν ἀπ' αὐτῶν τὴν ὄρασιν. Τότε βεβαίως ἤθελον ἐσπευσμένως ῥιφθῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Πλὴν πῶς ἤθελον ἰδεῖ αὐτήν;

67. 'Εὰν ἠθέλομεν, ἡδυνάμεθα νὰ μετασχηματίσωμεν αὐτοὺς, καὶ τότε δὲν θὰ ἡδύναντο οὔτε νὰ προχωρήσωσιν, οὔτε νὰ ὀπισθοχωρήσωσιν.

68. Ἡμεῖς κυρτοῦμεν ἐκείνους πρὸς οὓς χορηγοῦμεν μακροβιότητα. Δὲν αἰσθάνονται τοῦτο;

69. Οὐκ ἐδιδάξαμεν τῷ Μωάμεθ τὴν ποίησιν¹, δὲν ἀρμόζει αὐτῷ. Ἡ Βίβλος αὕτη εἶναι προκήρυξις καὶ καθαρὰ ἀνάγνωσις,

70. Διδάσκουσα τοὺς ζῶντας καὶ ἐκτελοῦσα τὰ θεῖα θεσπίσματα κατὰ τῶν ἀπίστων.

71. Μήπως δὲν βλέπωσιν ὅτι μεταξὺ τῶν ὄντων ἅτινα διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐσχηματίσαμεν, ἐπλάσαμεν δι' αὐτοὺς τὰ ζῶα, ἅτινα διαθέτουσιν ὡς δεσπόται,

72. Καὶ ὑπετάξαμεν ταῦτα εἰς αὐτοὺς; Τινὰ τούτων χρησιμεύουσιν αὐτοῖς ὡς ὑποζύγια, ἄλλα δὲ ὡς τροφή.

73. Εἰς τὰ ζῶα ταῦτα εὐρίσκουσι μεγίστας ὠφελείας. Ἐκ τούτων ἐξάγουσι τὸ γάλα. Δὲν θὰ ὦσι λοιπὸν εὐγνώμονες πρὸς ἡμᾶς;

74. Λατρεύουσιν ἐτέρας θεότητος ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐταὶ βοηθήσωσιν αὐτοῖς,

75. Πλὴν δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ τοὺς συνδράμωσιν. Ἐκεῖνοι χρησιμεύουσι μᾶλλον ὡς στρατὸς αὐτῶν.

76. Ὡς Μωάμεθ! ἄς μὴ σὲ καταθλίβωσιν οἱ λόγοι αὐτῶν, γινώσκουμεν τί ὑποκρύπτουσι καὶ τί ἀποκαλύπτουσιν.

77. Ὁ ἄνθρωπος, δὲν βλέπει, ὅτι ἐπλάσαμεν αὐτὸν ἐκ σταγόνης σπέρματος, καὶ ἰδοὺ μεταβάλλεται εἰς ἀληθὴ ἀντίδικον.

78. Προβάλλει ἡμῖν παραβολὰς, λησμονεῖ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δημιουργίαν, καὶ λέγει· τίς δύναται ν' ἀναζωογονήσῃ ὅσῃ ἀπογεγυμνωμένα τῆς σαρκός;

79. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ' ἀναζωογονήσῃ ὁ κατὰ πρῶτον πλάσας αὐτὰ, ὁ γινώσκων νὰ πλάσῃ τὰ πάντα,

80. Ὁ ἐξάγων τὸ πῦρ ἐκ πρασίνου δένδρου, ἐξ οὗ τοῦτο ἀνάπτεται².

81. Πλάσας τοὺς οὐρανούς καὶ τὴν γῆν, δὲν δύναται νὰ πλάσῃ ὄντα ὡς ὑμεῖς; — Ναί, οὗτός ἐστι πάντοπος δημιουργός.

82. Οἷόν ἐστι τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ; Ὅταν θέλῃ νὰ πράξῃ ὃν τι λέγει· «γεννηθήτω» καὶ γίνεται.

83. Δόξα τῷ περικλείοντι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ πᾶσαν ἐξουσίαν. Πάντες δὲ αὐτῷ ἀπελεύσεσθε.

¹ Οἱ ἄπιστοι ἔλεγον, ὅτι ὁ Μωάμεθ εἶναι ποιητής. Οὗτος ὑπερασπίζεται ἑαυτὸν, θεωρῶν τὴν ποίησιν κατωτέραν τῆς ἀξίας του. Εἶδομεν ἤδη ἐν τῷ ΚΣΤ'. Κεφαλ. ἐδάφ.

² 25, ὅτι αὐτὸς καταδικάζει τὴν ποίησιν ὡς κινδυνώδη.

³ Ἐννοεῖ τὸν τρόπον καθ' ὃν εἰθίζον οἱ Ἀραβες ν' ἀνάπτωσι πῦρ, λαμβάνοντες πῦρ τεμάχια ξύλου καὶ προσερίθοντες τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, καίτοι τὸ ξύλον εἶναι χωρὶν καὶ ὑγρὸν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ'

ΑΙ ΤΑΞΕΙΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 182.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τοὺς παρατεταγμένους ἐν τάξει¹.
2. Οἵτινες ἀποκρούουσι, κωλύουσι
3. Καὶ πρὸς προτροπὴν ἀπαγγέλλουσι τοὺς λόγους τοῦ Κορανίου.
4. Βεβχίως εἰς ἐστὶν ὁ Θεὸς ὑμῶν,
5. Κύριος τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ἀναμέσον αὐτῶν, καὶ Κύριος τῶν Ἀνατολῶν².
6. Ἐκαλλωπίσαμεν τὸν πλησιέστερον πρὸς τὴν γῆν οὐρανὸν δι' ἀφθόνων καλλωπισμῶν ἀστέρων³,
7. Ὑπερασπίζόμενοι αὐτὸν ἀπὸ τοὺς ἀποστάτας δαίμονας,
8. Ἴνα μὴ ἐνεδρεύωσι καὶ ἀκούωσι τὰ ἐν τῇ ὑψίστῃ Συνελεύσει γινόμενα, καθότι πανταχόθεν ἀνέβησαν,
9. Ὡθοῦμενοι καὶ παραδιδόμενοι εἰς αἰώνιον τιμωρίαν.
10. Ὁ πλησιάσων ὅπως λάθρα ὑποκλέψῃ λόγον τινὰ, θέλει προσβληθῇ διὰ πυριφλεγῶς βέλους⁴.
11. Ἐρώτησον τοὺς ἀπίστους ἂν ἦναι πεπλασμένοι στερεώτερον τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν οὐρανῶν, οὓς ἐδημιουργήσαμεν. Ἐπλάσαμεν τὸν ἄνθρωπον ἐκ ξηροῦ πηλοῦ.
12. Σὺ μὲν θαυμάζεις τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, ἐκεῖνοι δὲ ἐκμυκτηρίζουσι αὐτήν.

¹ Κατὰ τοὺς σχολιαστὰς, ἐννοεῖ τοὺς κατὰ τάξιν ἱσταμένους ἀγγέλους οἵτινες ὁμνοῦσι τὸν Θεόν, ἀπαγγέλλουσι τὸ Κοράνιον καὶ ἐκτελοῦσι διαφόρους διαταγὰς τοῦ Θεοῦ, ὡς ἂν ὁθεῖται τὰ νέφη κτλ.

² Ἀποδεχόμενος ὁ Μωάμεθ πολλοὺς κόσμους, ἐννοεῖ πολλὰς Ἀνατολὰς καὶ πολλὰς Δύσεις.

³ Κατὰ τὴν κοσμογονίαν τοῦ Μωάμεθ, ὑπάρχουσιν ἑπτὰ οὐρανοί, οἵτινες σχηματίζουσι κύκλους ὁμοκέντρους. Ἀνωθεν πάντων τῶν οὐρανῶν ὑπάρχει εἰς ἅννα ἀστέρων καὶ ἐκεῖ εὐρίσκεται ὁ θρόνος τοῦ Θεοῦ.

⁴ Τὰ δαιμόνια προσπαθοῦσι νὰ εἰσχωρήσωσιν εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ πλησιάζουσιν, ὅπως ἀκούσωσι τὰ ἐν αὐτῷ λεγόμενα. Οἱ ἄγγελοι ὅμως ἐκσφενδονίζουσι κατ' αὐτῶν βέλη περιφλεγῇ. Τοιοῦτοτρόπως οἱ Μωαμεθανοὶ ἐξηγοῦσι τοὺς διάττοντας ἀστέρας.

13. Νουθετούμενοι, ἀδιαφοροῦσι.
14. Ὁρῶντες δεῖγμά τι προειδοποιήσεως, χλευάζουσιν αὐτό,
15. Καὶ λέγουσιν εἶναι καθαρὰ μαγεία.
16. Θνητοί, γινόμενοι σποδὸς καὶ ὄστᾶ, εἶναι δυνατόν νὰ ἀναζήσωμεν;
17. Καὶ οἱ προπάτορες ἡμῶν θ' ἀναστηθῶσιν ὡσαύτως;
18. Εἰπὲ αὐτοῖς· ναί, καὶ θὰ καταισχυνηθῇτε.
19. Ἐχούσης τῆς σάλπιγγος, θέλουσιν ἐξέλθει τῶν τάφων βλέποντες πανταχόθεν.
20. Οὐαὶ ἡμῖν! θ' ἀνακράξωσιν, αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως.
21. Εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἀποφάσεως, θὰ λεχθῇ αὐτοῖς, εἶναι ἡ παρ' ὑμῶν ὡς χίμαιρα θεωρουμένη ἡμέρα.
22. Συνάθροισον, θὰ εἴπῃ ὁ Θεὸς πρὸς τὸν ἐκτελεστήν τῶν διαταγῶν αὐτοῦ, τοὺς ἀπίστους, τοὺς συνεταίρους αὐτῶν καὶ τὰς παρ' αὐτῶν λατρευομένας θεότητας,
23. Ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, ὁδήγησον πάντας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Γεέννης.
24. Καὶ κράτησον αὐτοὺς ἵνα ἐξετασθῶσι.
25. Διατὶ δὲν συντρέχετε ἀλλήλους¹;
26. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ.
27. Τότε θέλουσιν ἐπιπλήττει ἀλλήλους.
28. Ἦρχεσθε πρὸς ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν, θὰ εἴπωσι πρὸς τοὺς διαφθορεῖς τῶν².
29. — Οὐχί, ἀλλὰ μᾶλλον διότι δὲν ἐπιστεύσατε, θὰ ἀποκριθῶσιν οἱ ἕτεροι,
30. Καθότι οὐδεμίαν ἐξουσίαν εἶχομεν ἐφ' ὑμῶν. Εἰσθε μᾶλλον ἐνοχοί.
31. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Κυρίου ἐξεδόθη καὶ καθ' ἡμῶν, θέλομεν δὲ ταχέως δοκιμάσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτοῦ.
32. Ἀπεπλανήσαμεν ὑμᾶς, διότι καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ εὕρισκόμεθα ἐν τῇ πλάνῃ.
33. Οὕτως ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, θὰ ἐξισθῶσι, καὶ θὰ ριφθῶσιν εἰς τὰ ἴδια κολαστήρια.
34. Οὕτω θὰ μεταχειρισθῶμεν τοὺς ἐγκληματίας,
35. Καθότι, ὅτε ἔλεγον αὐτοῖς· οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ, ἐπαιρόμενοι, ἀπεκρίνοντο νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὰς ἡμετέρας θεότητας δι' ἓνα ποιητὴν, δι' ἓνα φρενοβλαβῆ!

¹ Σεῖς δηλ. καὶ οἱ Θεοὶ σας;

² Ἡ δεξιὰ εἶναι· τὸ μέρος τοῦ καλοῦ οἰωνοῦ. Δηλ. ἤρχεσθε τεχνήντως ὅπως μᾶς ἀπατήσητε.

36. — Οὐχί, οὗτος κομίζει ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ κυροῖ τοὺς προγε-
νεστέρους ἀποστόλους.

37. Βεβαίως, θὰ ὑποστῇτε τὴν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

38. Θὰ ἀνταμειφθῇτε ἐπαξίως τῶν ὑμετέρων πράξεων.

39. Οἱ δὲ πιστοὶ δούλοι τοῦ Θεοῦ,

40. Θὰ λάβωσι πολὺτιμα δῶρα,

41. Καρποὺς ἡδεῖς καὶ θὰ τιμηθῶσιν

42. Εἰς τοὺς κήπους τῶν τρυφῶν,

43. Ἀναπαύμενοι ἐπὶ ἀνακλίντρων, ἀτενίζοντες ἀλλήλους.

44. Θὰ περιέρχεται εἰς αὐτοὺς ἡ φιάλη πλήρης ὕδατος

45. Διαυγοῦς, ἡδίστου εἰς τοὺς πίνοντας αὐτό.

46. Τοῦτο δὲν θὰ ταράττη οὐδόλως τὸν νοῦν, οὔτε θὰ μεθύσκωνται
ἐξ αὐτοῦ.

47. Θέλουν περιστοιχίζεσθαι ὑπὸ σεμνοπρεπῶν παρθένων ἔχουσῶν
μέλανας καὶ μεγάλους ὀφθαλμούς καὶ ἡ χροιά αὐτῶν θὰ ὁμοιάζῃ τὰ
ὡὰ τῶν στρουθοκαμήλων.

48. Πλησιάζοντες ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, θέλουν συνδιαλέγεσθαι.

49. Τινὲς δὲ θὰ λέγωσιν· εἶχον φίλον ἐπὶ τῆς γῆς,

50. Ὅστις πολλάκις με ἠρώτα· πιστεύεις, ὅτι ἡ ἐξέγερσις εἶναι ἀ-
ληθής;

51. Εἶναι ποτὲ δυνατόν τεθνεῶτες ἤδη καὶ καταστάντες ὅστ'α καὶ
σποδῶς, νὰ δικασθῶμεν;

52. Εἴτα θὰ προσθέσωσιν· θέλετε νὰ ἰδῇτε;

53. Καὶ θὰ ἰδῶσι τὸ βάθος τῆς Κολάσεως.

54. Καὶ ὁ μὲν δίκαιος θὰ εἴπῃ· ὁμνῶ εἰς τὸν Θεόν, ὅτι παρ' ὀλίγον
ν' ἀπολεσθῶ.

55. Ἄνευ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου μου, θὰ ἤμην μεταξὺ τῶν ἀπα-
γομένων ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.

56. Θὰ ὑποστῶμεν καὶ ἕτερον θάνατον,

57. Ἐκτὸς ἐκείνου, ὃν ὑπέστημεν; Θὰ καταδικασθῶμεν εἰς τὴν
τιμωρίαν;

58. Ἀληθῶς μεγίστη ἡ εὐδαιμονία, ἥς ἀπολαύομεν.

59. Ὅθεν εἰς τὸ ἔργον, ὡ ἐργάται, ὅπως ἀπολαύσητε ὁμοίας εὐδαι-
μονίας.

60. Δὲν εἶναι τοῦτο καλλιτέρα τροφή τοῦ δένδρου Ζακούμ.

61. Ἐποιήσαμεν αὐτὸ ἀντικείμενον συζητήσεως διὰ τοὺς κηκοὺς.

62. Εἶναι δένδρον φυόμενον ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς Γεέννης.

63. Οἱ κλάδοι αὐτοῦ ὁμοιάζουσι πρὸς κεφαλὰς δαιμόνων,

64. Καὶ χρησιμεύουσιν ὡς τροφή τῶν καταδίκων, πληρούντων ἐκ
τούτων τὴν ἑαυτῶν κοιλίαν,

65. Καὶ πινόντων ζέον ὕδωρ,

66. Οἵτινες μετὰ ταῦτα ἐπ'ἀνέρχονται εἰς τὴν Γεένναν.

67. Καὶ βλέπουσι τοὺς ἀπολωλότας πατέρας αὐτῶν,
 68. Ἀκολουθοῦντες τὰ διαθήματα αὐτῶν.
 69. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀρχαίων λαῶν εἶχον ἤδη ἀποπλανηθῆ.
 70. Ἐπέμψαμεν πρὸς αὐτοὺς ἀποστόλους.
 71. Παρατήρησον καὶ θὰ ἴδῃς οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος ἐκείνων οἵτινες
 εἶχον ἤδη διδαχθῆ,
 72. Καὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἦσαν πιστοὶ ἡμῶν δοῦλοι.
 73. Ὁ Νῶε κατέφυγε πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἡμεῖς προθύμως εἰσηκούσα-
 μεν αὐτοῦ.
 74. Ἐσώσαμεν αὐτόν τε καὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἐκ τῆς μεγίστης συμ-
 φορᾶς.
 75. Ἀφήσαμεν τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ νὰ ἐπιζήσωσι.
 76. Καὶ διετηρήσαμεν αὐτοῖς τὴν προσαγόρευσιν ταύτην εἰς αἰῶνας
 αἰῶνων·
 77. «Εἰρήνη εἴη ἐπὶ τὸν Νῶε, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα¹. »
 78. Οὕτως ἀμείβομεν τοὺς ἀγαθοεργοῦντας.
 79. Αὐτὸς ὑπῆρξε πιστὸς ἡμῶν δοῦλος,
 80. Ἡμεῖς κατεποντίσαμεν τοὺς ἄλλους.
 81. Ὁ δὲ Ἀβραάμ ἐπρέσβευε τὴν θρησκείαν αὐτοῦ,
 82. Καὶ προσῆλθε τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας.
 83. Καὶ εἶπεν ἡμέραν τινὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, καὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ. —
 Ὅποιον λατρεύετε;
 84. Προτιμᾶτε ψευδεῖς θεότητας τοῦ Θεοῦ;
 85. Τί φρονεῖτε περὶ τοῦ Κυρίου τοῦ Παντός;
 86. Καὶ στρέψας τὸ βλέμμα αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀστέρας, εἶπεν·
 87. Ἀσθενῶν, δὲν δύναμαι νὰ παρίσταμαι σήμερον εἰς τὰς ὑμετέρας
 τελετάς.
 88. Ὅθεν ἀνεχώρησαν ἐκεῖνοι, καὶ ἀφῆκαν αὐτόν.
 89. Οὗτος δὲ ἐκρύβη, εἰτα μετέβη ἵνα ἴδῃ τὰς θεότητας αὐτῶν,
 καὶ ἀνέκραξε πρὸς αὐτάς· τρώγετε;
 90. Διατί δὲν λαλεῖτε;
 91. Κατόπιν κατεσύντριψεν αὐτάς διὰ τῆς χειρὸς του.
 92. Ὁ δὲ λαὸς αὐτοῦ ὑπέστρεψε κατεσπευσμένως.
 93. Καὶ ὁ Ἀβραάμ προσέθηκε· λατρεύετε τὰ παρ' ὑμῶν αὐτῶν λι-
 θοτομούμενα.
 94. Ὁ Θεὸς ἐπλασεν ὑμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ὑμῶν.
 95. Οἱ δὲ, ποιήσαντες συμβούλιον μεταξὺ των, εἶπον· — ἐτοιμάσαν-
 τες πυρὰν, ῥίψατε αὐτόν εἰς τὰς φλόγας.

¹ Οἱ Μωαμεθανοὶ ὑσάκις προφέρουσι τὸ ὄνομα προφήτου τινός, οὐδέποτε παραλείπουσι
 τὰς ἐξῆς λέξεις. «Ἀλῆ-ἐς-σαλάμ,» τούτέστιν, εἰρήνη εἴη αὐτῷ.

96. Ἐζήτησαν νὰ στήσωσιν αὐτῷ ἐνέδραν, ἀλλ' ἐξεμηδενίσαμεν αὐτούς ἐντελῶς.

97. — Ἀποσύρομαι πρὸς τὸν Κύριόν μου, εἶπεν ὁ Ἀβραάμ, οὗτος θὰ μὲ διδάξῃ περὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

98. Κύριε, δός μοι υἱὸν ἐνάρετον.

99. Ἀνηγγείλαμεν αὐτῷ τὴν γέννησιν τέκνου ἀγαθοῦ,

100. Ὅτε δὲ ἔφθασεν εἰς ἔφηβον ἡλικίαν,

101. Εἶπεν αὐτῷ ὁ πατήρ αὐτοῦ τέκνον μου, εἶδα κατ' ὄναρ, ὅτι σ' ἐθυσίαζον τῷ Θεῷ. Τί φρονεῖς περὶ τούτου;

102. — Πάτερ, ἀπεκρίθη τὸ τέκνον, πράζον ὡς διετάχθης. Ἐὰν ὁ Θεὸς βούλεται, θὰ ὑποστῶ τὴν εἰσαρμένην μου μετὰ καρτερίας.

103. Ἀφοῦ δ' ἀμφότεροι παρεδόθησαν τῇ τοῦ Κυρίου βουλῇ, ὁ Ἀβραάμ ἔθεσε πρηνές τὸ τέκνον αὐτοῦ.

104. Τότε ἀνεκράξαμεν πρὸς αὐτόν· Ἀβραάμ!

105. Ἐπίστευσας εἰς τὴν ὁπτασίαν σου· ἰδοὺ πῶς ἀνταμείβομεν τοὺς ἐναρέτους.

106. Βεβαίως αὕτη ὑπῆρξε σκληρὰ δοκιμασία.

107. Ἐξηγοράσαμεν γενναίως τὴν θυσίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ¹,

108. Διετηρήσαμεν τοῖς ἀπογόνους αὐτοῦ τὰ ἐξῆς.

109. «Εἰρήνη εἴη ἐπὶ Ἀβραάμ!»

110. Οὕτως ἀνταμείβομεν τοὺς ἐναρέτους.

111. Οὗτος ἦτο πιστὸς ἡμῶν δούλος.

112. Καὶ ἀνηγγείλαμεν αὐτῷ τὸν Ἰσαὰκ προφῆτην ἀγαθόν.

113. Καὶ ἠὺλογήσαμεν αὐτόν τε καὶ τὸν Ἰσαὰκ. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀπογόνων αὐτῶν ὑπάρχουσι δίκαιοι καὶ ἄδικοι πρὸς ἑαυτούς.

114. Ἐνεπλήσαμεν εὐεργετημάτων τὸν Μωϋσῆν καὶ Ἀαρών.

115. Ἐσώσαμεν αὐτούς μετὰ τῶν λαῶν αὐτῶν ἐκ μεγίστης συμφορᾶς.

116. Συνεδράμομεν ἰσχυροποιήσαντες αὐτούς.

117. Ἐδώκαμεν αὐτοῖς τὴν περιφανῆ Βίβλον.

118. Κατηθύναμεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθείαν.

119. Καὶ δι' αὐτούς διεσώσαμεν εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν τὰς ἐξῆς λέξεις·

120. «Εἰρήνη εἴη ἐπὶ Μωϋσέα καὶ Ἀαρών!»

121. Οὕτως ἀνταμείβομεν τοὺς ἐναρέτους.

122. Ἀμφότεροι ἦσαν πιστοὶ ἡμῶν δούλοι.

123. Καὶ ὁ Ἡλίας ἦτο ὡσαύτως ἐκ τῶν ἀποστόλων.

124. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· δὲν θὰ φοβηθῇτε τὸν Θεόν;

¹ Κατὰ τὸν Μωάβ, δὲν ἦτο ὁ Ἰσαὰκ ὅστις ἔμελλε νὰ θυσιασθῇ, ἀλλ' ὁ Ἰσμαήλ.

125. Ἐπικαλεῖσθε τὸν Βαὰλ καὶ ἐγκαταλείπετε τὸν ἄριστον δημιουργόν,
126. Τὸν Θεόν, τὸν ὑμέτερον Κύριον, καὶ Κύριον τῶν πατέρων ὑμῶν;
127. Οἱ ἄπιστοι διαψεύσαντες τοῦτον, ὠδηγήθησαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
128. Οὗτος ἦτο ἐκ τῶν πιστῶν ἡμῶν δούλων.
129. Καὶ ἡμεῖς διεσώσαμεν εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ τὴν ἐξῆς προσαγόρευσιν.
130. «Εἰρήνη εἴη ἐπὶ Ἡλιασὴν!»¹
131. Οὕτως ἀνταμείβομεν τοὺς ἐναρέτους.
132. Ἦτο δ' ἐκ τῶν πιστῶν ἡμῶν δούλων.
133. Καὶ ὁ Ἀὐτὸς ὡσαύτως ἦτο ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀποστόλων.
134. Ἐσώσαμεν αὐτὸν μεθ' ὅλου τοῦ οἴκου αὐτοῦ,
135. Πλὴν τῆς γραίας, ἥτις ἔμεινεν ὀπίσω.
136. Ἐξηφανίσσαμεν τοὺς ἄλλους.
137. Ὑμεῖς, κατὰ τὴν πρωΐαν, διέρχεσθε ἀπὸ τὰς κατοικίας αὐτῶν.
138. Ἐπίσης καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν. Δὲν σκέπτεσθε περὶ τούτου;
139. Καὶ ὁ Ἰωνᾶς ἦτο ὡσαύτως ἐκ τῶν ἀποστόλων.
140. Οὗτος ἐπεβιάσθη ἐπὶ τινος φορτωμένης λέμβου.
141. Ἐπ' αὐτὸν ἔτυχεν ὁ κλῆρος, καὶ κατεδικάσθη νὰ βιβθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.
142. Κῆτος κατέπιεν αὐτὸν, καὶ ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἡμετέραν δυσμένειαν.
143. Ἐὰν δὲ δὲν ἐξύμνει τὴν δόξαν ἡμῶν,
144. Ἦθελε διαμείνει ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἵωνος.
145. Ἐρρίψαμεν αὐτὸν ἐπὶ τινος γυμνῆς παραλίας. Ἦτο ἀσθενής.
146. Ἀνεβλάστησε δ' ἡ γῆ θάμνους περὶ αὐτοῦ,
147. Ἀπεστείλαμεν αὐτὸν μετὰ ταῦτα πρὸς τινὰ λαὸν ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων ψυχῶν καὶ ἐπέκεινα.
148. Ἐπίστευσαν εἰς τὸν Θεόν, καὶ παρεχωρήσαμεν αὐτοῖς τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ κόσμου τούτου μέχρις ὀρισμένου χρόνου.
149. Ἐρώτησον τοὺς Μεκκίτας ἐὰν ὁ Θεὸς ἔχῃ θυγατέρας, ἐνῷ οὗτοι ἔχουσιν υἱούς.
150. Μήπως ἐπλάσαμεν θήλεις τοὺς ἀγγέλους; μήπως ἦσαν παρόντες εἰς τὴν δημιουργίαν;
151. Οὐχὶ ἀλλ' οὗτοι ἐπινοοῦντες ψεύδη,
152. Λέγουσιν· ὁ Θεὸς ἔχει τέκνα· πλὴν ψεύδονται.
153. Οὗτος θὰ ἐπρωτίμα τὰς θυγατέρας ἀντὶ τῶν υἱῶν;

¹ Ἡ λέξις αὕτη συγχίζει οὐκ ὀλίγον τοὺς Σχολιαστάς. Ἀναμειβόμενος εἶναι ἡ πληθ. τοῦ Ἡλία ἥτις ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς ὁπαδοὺς του.

154. Διατί σκέπτεσθε οὕτω ;
 155. Δὲν θὰ βελτιωθῇτε ;
 156. Ἡ μήπως ἔχετε προφανῆ τινα ἐνδείξιν, ἵνα παρουσιάσητε ;
 157. Φέρετε τὴν ὑμετέραν βίβλον ἐὰν ᾔσθε ἀληθεῖς.
 158. Ὅριζουσι συγγένειαν μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν δαιμόνων· οὗτοι ὁμως γινώσκουσιν ὅτι ἡμέραν τινὰ θὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
 159. Μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ ὁ καταλογισμὸς αὐτῶν !
 160. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω μετὰ τῶν πιστῶν δούλων τοῦ Θεοῦ.
 161. Ὑμεῖς τε καὶ αἱ θεότητες, ἅς λατρεύετε,
 162. Δὲν θὰ δυνηθῇτε νὰ παροργίσητε τὸν Θεόν.
 163. Πλὴν τοῦ πορευομένου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγοῦσης εἰς τὴν Γέεναν τοῦ πυρός.
 164. Ἐκαστος ἡμῶν ἔχει τὸ ὠρισμένον μέρος του.
 165. Ἡμεῖς καταταττόμεθα ἐν τάξει,
 166. Καὶ ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν αὐτοῦ.
 167. Ἄν, οἱ ἄπιστοι ἐκεῖνοι λέγωσιν,
 168. « Ἐὰν εἴχομεν βίβλον τινὰ τῶν προγόνων ἡμῶν,
 169. Θὰ εἴμεθα οἱ πιστοὶ δούλοι τοῦ Θεοῦ »,
 170. Δὲν πιστεύουσιν εἰς τὸ Κοράνιον. Ἐλεύσεται ὁμως ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ μάθωσι τὴν ἀλήθειαν.
 171. Ὑπεσχέθημεν τοῖς ἀποστόλοις ἡμῶν
 172. Τὴν ὑμετέραν συνδρομήν.
 173. Αἱ ἡμέτεραι στρατιαὶ ἀναδεικνύουσιν αὐτοὺς νικητάς.
 174. Σὺ δέ, Μωάμεθ, ἀπομακρύνθητι αὐτῶν πρὸς στιγμὴν,
 175. Καὶ θὰ ἴδῃς τὰς συμφοράς των. Οὗτοι ὡσαύτως θὰ ἴδωσι ταύτας.
 176. Μὴ ἐπιθυμῶσι τὴν ἐπίσπευσιν τῆς τιμωρίας αὐτῶν ;
 177. Ὅταν ἐπιπέσῃ ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὑμετέρων τειχῶν, ὦ πόσον ἔσται τρομερὰ ἡ πρῶτα τῶν εἰς μάτην προτραπέντων !
 178. Ἀπομακρύνθητι αὐτῶν πρὸς στιγμὴν.
 179. Καὶ ἴδε οἷον ἔσται τὸ τέλος αὐτῶν, καὶ οὗτοι ὡσαύτως θὰ ἴδωσι τοῦτο.
 180. Δόξα τῷ ὑψίστῳ Θεῷ ! Μακρὰν αὐτοῦ αἰβλασφημίαι αὐτῶν !
 181. Εἰρήνη εἴη ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους.
 182. Αἶνος τῷ Θεῷ, Κυρίῳ τοῦ Παντός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΗ'

ΣΑΔ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 88.

Ἐν ὁρόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Σάδ¹. Ὁμνῶ εἰς τὸ Κοράνιον τὸ πλήρες διδασκαλίας ὅτι οἱ ἄπιστοι ζῶσιν ὑπεροπτικῶς καὶ ἐν ἀποστασίᾳ.
2. Ὡ, ὅσας γενεὰς ἐξηφανίσαμεν πρὸ αὐτῶν! Πάντες ἐζήτουν βοήθειαν, ἀλλ' ἦτο ἄργα πρὸς ὑπεκφυγὴν τῆς τιμωρίας.
3. Ἀπορῶντες οἱ ἄπιστοι τίνι τρόπῳ ἐνεφανίσθη αἰφνης ἐν μέσῳ αὐτῶν ἀπόστολος, λέγουσιν ὅτι εἶναι μάγος, ὅτι εἶναι ἀπαταιῶν.
4. Μὴ ζητῇ, ὅπως συγχωνεύσῃ ὅλας τὰς θεότητας εἰς ἓνα καὶ μόνον Θεόν; Παράδοξον, τῇ ἀληθείᾳ!
5. Οἱ προὔχοντες διεχωρίσθησαν αὐτῶν, εἰπόντες· ἀπελθόντες, ἐμμένετε εἰς τὸ θρήσκευμα τῶν ὑμετέρων θεοτήτων. Ζητοῦσι νὰ σᾶς ὑποχρεώσωσιν, ὅπως ἐγκαταλείψῃτε τὴν θρησκείαν ὑμῶν.
6. Οὐδὲν ἤκούσαμεν, λεγόμενον περὶ τούτου ἐν τῇ τελευταίᾳ², θρησκείᾳ. Τὸ δόγμα τοῦ Μωάμεθ εἶναι ἀπάτη.
7. Μεταξὺ πάντων ἡμῶν εἰς τοῦτον μόνον ἤθελε καταπεμφθῇ ἡ Βίβλος τῆς διδασκαλίας; — Ναί, ἀμφιβάλλουσι περὶ τῆς ἡμετέρας διακηρύξεως, ὡς μὴ ὑποστάντες εἰσέτι τὴν τιμωρίαν.
8. Μήπως κατέχουσι τοὺς θησαυροὺς τῆς μακροθυμίας τοῦ Κυρίου σου, τοῦ κραταιοῦ καὶ δωρητοῦ;
9. Κατέχουσιν ἄρα τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ἀναμέσον αὐτῶν; Ἄς πειραθῶσι λοιπὸν νὰ ἀναθῶσι διὰ σχοινίου;
10. Οἷονδ' ὅποτε στρατὸν διαθέσωσι τὰ διαμαχόμενα μέρη, θὰ τραπῇ εἰς φυγὴν.
11. Ἐπίσης καὶ πρὸ αὐτῶν, ὁ λαὸς τοῦ Νῶε, οἱ Ἀδῖται καὶ ὁ Φαράω, ὁ κύριος τῶν πασσάλων³, διέψευσαν τοὺς προφῆτας αὐτῶν.

¹ Ἡ ἔννοια τοῦ ἀραβικοῦ στοιχείου Σάδ εἶναι ἀσαφής, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐρρέθη.

² Δηλ. τῇ πρὸ τοῦ Μωάμεθ.

³ Τὸ ἐπίθετον τοῦτο ἀπ. δίδετο εἰς τὸν Φαράω, διὰ τὰς τιμωρίας ἃς ἐπραττεν εἰς τοὺς καταδίκους, οὓς ἐκρέμα ἐπὶ τεισσάων πασσάλων, βρσανίζων αὐτοὺς σκληρῶς.

12. Καὶ οἱ Θεμιῖται, ὁ λαὸς τοῦ Αὐτ καὶ οἱ Μαδιαμίται τοῦτ' αὐτὸ ἐπραξαν. Ἐσχημάτισαν φατρίας κατὰ τῶν ἀποστόλων.

13. Οἱ διαψεύσαντες δὲ τοὺς ἡμετέρους ἀποστόλους, ἐτιμωρήθησαν.

14. Τί οὖν ἀναμένουσιν οἱ Μεκκίται; μήπως τὴν τρομερὰν κραυγὴν, ἣτις θὰ καταλάβῃ ἀνυπερβέτως αὐτούς;

15. Καὶ λέγουσι σκωπτικῶς· Κύριε ἡμῶν, δὸς ἡμῖν τάχιστα ὅ,τι μᾶς ἀνήκει, πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.

16. Ἐγκαρτέρει, μεθ' ὑπομονῆς εἰς τοὺς λόγους των, καὶ μνήσθητι τοῦ δούλου ἡμῶν Δαυῖδ, ὅστις ἦν ἰσχυρὸς καὶ συνεχῶς ἐπανήρχετο πρὸς ἡμᾶς.

17. Διετάξαμεν τὰ ὅρη νὰ ψάλλωσι μετ' αὐτοῦ τὴν ἡμετέραν δόξαν τὴν ἐσπέραν καὶ κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου.

18. Ὡσαύτως καὶ τὰ πετεινά, τὰ περὶ αὐτὸν συναθροϊζόμενα, συχνάκις ἐπανήρχοντο πρὸς ἡμᾶς.

19. Ἐδραιώσαμεν τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, δωρήσαντες αὐτῷ σοφίαν, καὶ εὐγλωττίαν.

20. Γινώσκεις τὴν ἱστορίαν τῶν δύο διαδίκων τῶν ὑπερπηδησάντων τὰ τεῖχη καὶ παρουσιασθέντων εἰς τὸ Προσευκτήριον; ¹

21. Ὅτε προσῆλθον ἐνώπιον τοῦ Δαυῖδ, οὗτος ἐταράχθη σφόδρα. Μὴ φοβοῦ, εἶπον αὐτῷ, εἰμεθα δύο ἀντίδικοι, ὧν ὁ εἰς ἡδίκησε τὸν ἕτερον. Ἀποφάνθητι μεταξύ ἡμῶν δικαίως καὶ ἀμερολήπτως καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν εὐθείαν ὁδόν.

22. Οὗτος εἶναι ἀδελφός μου, εἶχεν ἐνενήκοντα καὶ ἐννέα ἀμνάδας, καὶ ἐγὼ εἶχον μίαν μόνην. Μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐζήτησεν αὐτὴν παρ' ἐμοῦ ἵνα τὴν φυλάξῃ. Τὴν ἔλαβε καὶ ὑπερίσχυσε πείσας με.

23. Ὁ Δαυῖδ εἶπεν αὐτῷ· — σὲ ἡδίκησε λαβὼν παρὰ σοῦ τὴν ἀμνάδα, ἵνα προσθέσῃ αὐτὴν εἰς τὰς ἰδικάς του. Πλείστοι ἄνθρωποι ἔχοντες ὑποθέσεις καταχρῶνται τοὺς ἄλλους. Οἱ πιστεύοντες καὶ τὸ ἀγαθὸν πράττοντες δὲν διάγουσιν οὕτως· οἱ τοιοῦτοι ὅμως εἰσὶν εὐάριθμοι. Ὁ Δαυῖδ νοήσας ὅτι ἐζήτησαν νὰ δοκιμάσωσιν αὐτὸν διὰ τοῦ παραδείγματος τούτου, μετανόησας, ἐπεκάλεσθαι τὴν συγχώρησιν τοῦ Θεοῦ ².

24. Συνεχωρήσαμεν αὐτόν, παραχωρήσαντες αὐτῷ μέρος ἐν τῷ Παραδείσῳ πλησίον ἡμῶν καὶ διαμονὴν ἐξαιρετον.

25. Ὁ Δαυῖδ! σὲ ὥρισamen ἀνθ' ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς, δικάζον ἄρα μεταξύ τῶν ἀνθρώπων δικαίως καὶ μὴ ὑπακούης εἰς τὰ πάθη σου, διότι θὰ σὲ ἀπομακρύνωσι τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου. Οἱ ἀποπλανώμενοι

¹ Οἱ δύο διάδικοι ἦσαν ἄγγελοι προσποιηθέντες, ὅτι ἦλθον εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦ Δαυῖδ, ἵνα ὑποδείξωσιν αὐτῷ τὰς ἀνομίας του. Ἡ ταραχὴ τοῦ Δαυῖδ εἰς τὴν ἐμπάνσιν των προήρχετο, διότι ἐπαρουσιάσθησαν πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν ναὸν, ὅτε προσήρχετο.

² Τούτῳ ἀποδίδεται τῷ Δαυῖδ, πωθήσαντι τὴν γυναῖκα τοῦ Οὐρίου.

θὰ ὑποστῶσι σκληρὰν βάσανον, μὴ σκεφθέντες περὶ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.

26. Δὲν ἐδημιουργήσαμεν ματαίως τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν καὶ τὰ ἀναμῆσον αὐτῶν. Τοῦτο φρονοῦσιν οἱ ἄπιστοι, πλὴν οὐαὶ αὐτοῖς! θὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

27. Μήπως θὰ μεταχειρισθῶμεν τοὺς πιστοὺς καὶ ἀγαθοεργούς, ὡς τοὺς διασπείραντας ζιζάνια ἐπὶ τῆς γῆς; Μήπως θὰ μεταχειρισθῶμεν τοὺς εὐσεβεῖς ὡς τοὺς ἀσεβεῖς;

28. Ἡ παρ' ἡμῶν καταπεμφθεῖσά σοι Βίβλος εἶναι εὐλογημένη. Οἱ νουεχεῖς μελετῶντες, διδάσκονται ἐκ τῶν παραγγελμάτων αὐτῆς.

29. Ἐδωρήσαμεν τῷ Δαυὶδ τὸν Σολομῶντα. Οὗτος ἦτο δούλος ἐξαίρετος καὶ ἡγάπα τὴν μετάνοιαν.

30. Ἐσπέραν τινὰ ἐπαρουσίασαν αὐτῷ ἵππους τινὰς ἐξαιρέτους ἱσταμένους μόνον ἐπὶ τριῶν ποδῶν ὃ δὲ τέταρτος ποὺς μόλις μὲ τὴν ἄκραν ἤγγιζε τὸ ἔδαφος.

31. Οὗτος εἶπεν — ἐπόθησα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου τούτου, ἀντὶ τῆς ἀναμνήσεως τοῦ Κυρίου μου· δὲν ἠδυνήθην νὰ κορεσθῶ ἐκ τῆς θέας τῶν ἵππων τούτων, ἕως οὐ ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς νυκτός. Ἐπαναγάγετε αὐτοὺς ἐνώπιόν μου.

32. Καὶ ὅτε ἐπανήγαγον αὐτοὺς ἐνώπιόν του, ἔκοψε τὰς ἰγνύας αὐτῶν καὶ τὴν κεφαλὴν¹.

33. Ἐδοκιμάσαμεν τὸν Σολομῶντα, θέσαντες ὑπὸ τὸν θρόνον αὐτοῦ δύο μορφὸν τι σῶμα². Ὁ Σολομὼν μετανοήσας,

34. Εἶπε — Κύριε! συγχώρησον τὰς ἀνομίας μου καὶ δώρησόν μοι ἐξουσίαν ὁμοίαν τῆς ὁποίας οὐδεὶς μετ' ἐμέ νὰ εἶχῃ. Σὺ εἶ ὁ μόνος δωρητής.

35. Καθοπετάξαμεν αὐτῷ τὸν ἄνεμον, ἵνα πνέῃ ἐλευθέρως, ὅπου ἤθελε διαταχθῇ παρ' αὐτοῦ.

36. Καθοπετάξαμεν αὐτῷ ὡσαύτως τοὺς δαίμονας, τέκτονάς τε καὶ δύτας.

37. Καὶ ἄλλους συνδεδεμένους δι' ἀλύσειον,

38. Εἰπόντες αὐτῷ· Ἰδοὺ τὰ ἡμέτερα δῶρα· ἐὰν παραχωρῇς αὐτὰ ἡ οὐ, οὐδένα λόγον θὰ δώσης.

¹ Ὁ Σολομὼν εἶχε κυριεύσει ἐκ τῆς Δαμασκοῦ μέγαν ἀριθμὸν ἵππων. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ἐκυρίευσεν αὐτοὺς παρὰ τῶν Ἀμαληκитῶν, καὶ ἄλλοι, ὅτι ἀναδύντες ἐκ τῆς θαλάσσης ἔφερον πτέρυγας, καὶ ὅτι ἐκληροδότησεν αὐτοὺς εἰς τὸν υἱὸν του. Ὅτε τοὺς ἐπαρουσίασαν ἐνώπιον αὐτοῦ ἔμεινε τοσοῦτον χρόνον ἐξετάζων αὐτοὺς, ὥστε παρῆλθεν ἡ ὥρα τῆς προσευχῆς. Ὁ Σολομὼν νοήσας τοῦτο κατόπιν, διετάξε νὰ θυσιάσωσιν εἰς τὸν Θεὸν τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἵππων.

² Ὁ Σολομὼν κυριεύσας τὴν Σιδῶνα, παράλιον πόλιν τῆς Φοινίκης, καὶ φονεύσας τὸν βασιλέα αὐτῆς, ἔλαβεν ὡς παλλακὴν τὴν θυγατέρα του. Αὕτη ἐπέμενε νὰ λάβῃ μετ' αὐτῆς εἰς τὰ δωμάτιά της τὸ ἄγαλμα τοῦ πατρὸς της ὃ ἐλάτρευεν ὡς Θεὸν, καὶ τοιοῦτοτρόπως εἰσῆλθῃ ἐν τοῖς παλάτιοις τοῦ Σολομῶντος.

39. Ἐπίσης καὶ ὁ Σολομών κατέχει θέσιν παρ' ἡμῖν καὶ ἀπολαύει περιφανοῦς ἐνδιαίτηματος.

40. Μνήσθητι καὶ τοῦ δούλου ἡμῶν Ἰώβ, τοῦ ἀπευθύναντος τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ τὰ ἐξῆς· «ὁ Σατανᾶς με καταπιέζει διὰ τῆς ἀσθενείας καὶ τῶν βασάνων».

41. Φωνή τις εἶπεν αὐτῷ· πληξόν τὴν γῆν διὰ τοῦ ποδός σου. Οὗτος ἐπραξε τοῦτο, καὶ ἰδοὺ ἀνέβλυσε πηγὴ ὕδατος. Τὸ ὕδωρ τοῦτο χρησιμεύσει σοι διὰ τὰς ἀπονίψεις σου, εἶνε θάλασσον, καὶ ἐξ αὐτοῦ θὰ πίνῃς.

42. Ἀπεδώκαμεν αὐτῷ ἐπηυξημένον τὸν ἑαυτοῦ οἶκον. Τοῦτο ἦτο σημεῖον τῆς ἡμετέρας μακροθυμίας καὶ διδασκαλίας διὰ τοὺς ἐχθρονας.

43 Καὶ εἶπομεν αὐτῷ λάβε δέμα ράβδων καὶ δι' αὐτοῦ ράβδισον τὴν γυναῖκά σου, καὶ μὴ παραβῇς τὸν ὄρκον σου¹. Σὺ εἶσαι ἀνεκτικός.

44 Ὁ Ἰώβ ἦτο ἐκ τῶν ἐξαιρέτων δούλων ἡμῶν οὗτος μετενόει.

45. Μνήσθητι καὶ τοῦ Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, οἵτινες ἦσαν ἰσχυροὶ καὶ νουνεχεῖς.

46. Διεσώσαμεν αὐτοὺς ὑπενθυμίσαντες αὐτοῖς καὶ τ' ἀγαθὰ τῆς μελλούσης ζωῆς.

47. Οὗτοί εἰσιν ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν προνομιούχων.

48. Μνήσθητι καὶ τοῦ Ἰσμαήλ Ἐλεάζαρ καὶ Ζούλ-Κέφλ, οἵτινες ἦσαν δίκαιοι.

49 Αὕτη ἐστὶν ἡ διδασκαλία. Οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν ἔξουσιν εὐαρεστον ἐνδιαίτημα.

50. Τοὺς κήπους Ἐδὲμ, ὧν αἱ θύραι ἀνοιχθήσονται αὐτοῖς.

51. Ἐκεῖ θ' ἀναπαύωνται ἐν ἀνέσει, τερπόμενοι ἐν παντοίῳ ὀπωρῶν καὶ ποτῶν.

52. Παρ' αὐτοῖς, θέλουν ὑπάρχει καθήμεναι γυναῖκες σεμνοπρεπεῖς ὁμήλικες αὐτῶν².

53. Ἰδοὺ, θὰ λεχθῇ, αὐτοῖς ὅσα ἐπηγγέλθησαν ὑμῖν διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως.

54. Ἰδοὺ ἡ προμήθεια, ἥτις οὐδέποτε θὰ ἐλαττωθῇ.

55. Ναί· ἀλλ' ἡ φοβερωτέρα διαμονὴ ἐπιφυλάσσεται διὰ τοὺς ἀσεβεῖς.

56. Ἐν τῇ Γεέννῃ τοῦ πυρὸς, ἐνθα θὰ κατοικήσωσιν. Οἷον φρικτὸν ἐνδιαίτημα!

¹ Ὁ Ἰώβ ὥρμηθη νὰ δώσῃ εἰς τὴν γυναῖκά του ἑκατὸν ράβδιστους ἅμα ἀναλάβῃ ἐκ τῆς ἀσθενείας του. Ἡ λέξις, γυνή (σύζυγος) δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ κειμένῳ, ἀλλ' οἱ Σχολιασταὶ οὕτως ἐρμηνεύουσιν αὐτό.

² Κατὰ τοὺς Σχολιαστάς, ἀπὸ τριακοντα ἕως τριακοντα τριῶν ἐτῶν.

57. Καὶ θὰ λεχθῇ αὐτοῖς· πίετε ἐκ τοῦ ζέοντος ὕδατος καὶ τοῦ πύου.
58. Δοκιμάσατε ἐπίσης καὶ διάφορα ἄλλα κολαστήρια.
59. Τοῖς δὲ ἀρχηγοῖς λεχθήσεται· τὰ παρακολουθήσαντα ὑμᾶς στίφη θὰ καταστραφῶσι μεθ' ὑμῶν. Δὲν θὰ προσαγορεύσωσιν αὐτοὺς διὰ τοῦ ὡς εὖ παρέστητε, καθότι θὰ πυρποληθῶσιν ὑπὸ τῶν φλογῶν.
60. Οἱ δὲ θὰ εἰπωσιν τοῖς ἀρχηγοῖς αὐτῶν οὕγί, δὲν θὰ λεχθῇ ὑμῖν τὸ ὡς εὖ παρέστητε· δι' ἡμᾶς ἡτοιμάσατε τὸ πῦρ. Ὅλα τρομερὰ διαμονή!
61. Ἀπευθυνόμενοι δὲ πρὸς τὸν Θεόν, θέλουσιν εἰπεῖ· Κύριε ἡμῶν! ἐπαύξησον τὴν τιμωρίαν τοῦ πυρὸς εἰς τοὺς προξενήσαντας ἡμῖν τὴν ποινὴν ταύτην.
62. Διατί δὲν βλέπομεν ὅσους μετὰ τῶν κακῶν κατελογίσαμεν,
63. Καὶ οὐς ἐχλευάζομεν; Μήπως ἀποφεύγουσι τὰ βλέμματα ἡμῶν;
64. Οὕτω θὰ συζητῶσι μεταξύ των οἱ κατάδικοι τοῦ πυρὸς τῆς Γέεννης.
65. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι ἀπλοῦς ἀπόστολος. Οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ κραταιοῦ,
66. Κυρίου τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ἀναμέσον αὐτῶν, τοῦ ισχυροῦ καὶ ἐλεήμονος.
67. Εἰπέ αὐτοῖς· ἡ ἀποστολὴ εἶναι μεγίστη,
68. Καὶ ὑμεῖς ἀπαξιούτε ν' ἀκούσῃτε αὐτῆς.
69. Οὐδεμίαν γνώσιν εἶχον περὶ τῆς ὑψίστης Συνελεύσεως¹, καθ' ἣν συζητεῖτο περὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου.
70. Τοῦτο μοι ἀπεκαλύφθη, διότι ἀληθὴς εἰμι ἀπόστολος.
71. Ὅτε ὁ Θεὸς εἶπε τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· — θὰ πλάσω τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ χοῦν,
72. Ὅταν δώσω αὐτῷ τὸν ἐντελῆ σχηματισμόν, καὶ ἐμφυσήσω αὐτῷ τὸ πνεῦμά μου, τότε πάντες θέλετε κλίνει ἐνώπιον αὐτοῦ.
73. Πάντες οἱ Ἀγγελοι ἐκλιναν ἐνώπιον αὐτοῦ,
74. Ἐκτὸς τοῦ Ἑβλῆς, ἀρνησαμένου καὶ καταστάντος ἀγνώμονος.
75. Ὡ Ἑβλῆς! ἀνέκραξεν ὁ Κύριος, διατί δὲν κλίνεις ἐνώπιον τοῦ διὰ τῶν χειρῶν μου πλασθέντος ὄντος;
76. Μήπως ἐξ ὑπεροφίας, ἥ διότι εὕρισκεσαι ὑψηλότερα;
77. Ὁ Ἑβλῆς ἀπεκρίθη· — ἐγὼ ἔχω μείζονα ἀξίαν αὐτοῦ· σὺ ἐπλάσας με ἐκ πυρὸς, ἐνῷ αὐτὸν ἐπλάσας ἐκ πηλοῦ.
78. — Ἐξέλθε ἐντεῦθεν, κατηραμένε! ἐκραξε πρὸς αὐτὸν ὁ Θεός.
79. Ἡ ἀρά μου ἔσται ἐπὶ σέ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων.
80. — Κύριε, εἶπεν ὁ Ἑβλῆς, δός μοι προθεσίαν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀναστάσεως τῶν ἀνθρώπων.

¹ Τῆς συνελεύσεως τῶν Ἀγγέλων.

81. Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· — ἔχε αὐτήν
 82. Μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς ὁρισθείσης ἐποχῆς.
 83. — Ὁμνῶ ἐπὶ τῆς δόξης σου, προσέθηκεν ὁ Ἑβλῆς, ὅτι θὰ διαφθείρω πάντα,
 84. Πλὴν τῶν πιστῶν δούλων σου.
 85. — Οὕτως ἐστὶν, εἶπεν ὁ Θεός· λέγω τὴν ἀλήθειαν, θὰ πληρώσω τὴν Γέενναν ἐξ ὧσων τυχὼν σὲ ἀκολουθήσωσιν.
 86. Εἰπέ αὐτοῖς· οὐδεμίαν ἀμοιβὴν αἰτῶ παρ' ὑμῶν, οὔτε εἰμὶ ἐξ ἐκείνων οἵτινες ζητοῦσι νὰ φέρωσι φορτίον ἀνώτερον τῶν δυνάμεών των.
 87. Σκοπὸς τοῦ Κορανίου εἶναι ἡ διαφώτισις τοῦ σύμπαντος κόσμου.
 88. Μετ' οὐ πολὺ θὰ μάθητε τὴν τρομερὰν ἀγγελίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΘ'

ΤΑ ΣΤΙΦΗ

Ἐν Μέκκα. Ἑδάφια 75.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Ἡ κατάπεμψις τῆς Βίβλου ἐγένετο παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κραταιοῦ καὶ σοφοῦ.
2. Κατεπέμφαμέν σοι τὴν Βίβλον τῆς ἀληθείας. Λάτρευε τὸν Θεόν καὶ ἔσο εὐλαβὴς εἰς τὸ δόγμα αὐτοῦ.
3. Ἡ ἀληθὴς θρησκεία δὲν εἶναι ἡ τοῦ Θεοῦ;
4. Οἱ λαμβάνοντες προστάτας ἄλλους ἢ τὸν Θεόν, λέγουσιν· ἡμεῖς λατρεύομεν αὐτούς, ἵνα μᾶς προσεγγίσωσι πρὸς τὸν Θεόν. Ὁ Κύριος θὰ κρίνῃ αὐτούς.
5. Ὁ Θεός δὲν κατευθύνει τὸν ἀπατεῶνα καὶ ἄπιστον.
6. Ἐὰν ὁ Θεός ἐβούλετο ν' ἀποκτήσῃ υἱόν, ἤθελεν ἐκλέξει τοῦτον μεταξὺ τῶν παρ' αὐτοῦ πλασθέντων ὄντων; Ἀλλ' ἡ δόξα αὐτοῦ πόρρω ἀπέχει τῶν τοιούτων. Οὗτός ἐστι μόνος καὶ κραταίος.
7. Ἐποίησε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν διὰ τῆς ἀληθείας. Κυλῖει τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ τὴν ἡμέραν ἐπὶ τῆς νυκτός. Ὑπέταξε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ ἀμφότεροι διαγράφουσι τὴν ἑαυτῶν τροχίαν μέχρι τοῦ ὁρισμένου χρόνου. Οὐκ ἔστιν οὗτος ἰσχυρὸς καὶ ἐλε-

8. Ἐξ ἑνὸς ἔπλασε πάντας· ἔπειτα ἐξήγαγε τὰ ζεύγος ἐκάστου. Ἐδωρήσατο ὑμῖν ἐκ τῶν κτηνῶν ὁκτὼ ζεύγη. Πλάττων ὑμᾶς εἰς τὰ ἐντόσθια τῶν μητέρων σας, μετασχηματίζει ἀκολούθως ἐν τῇ σκότει τριπλοῦ περικλύμματος¹. Οὗτός ἐστιν ὁ ἡμέτερος Κύριος· αὐτοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία. Οὐδεὶς ἄλλος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ ὑπάρχει, διατὶ ἄρα παρεξεκλίνετε ;

9. Ἐὰν ᾗσθε ἀχάριστοι, οὗτος ἐπὶ πλούσιος μηδεμίαν ἔχων ὑμῶν χρεῖαν. Ἄλλ' ἡ ἀχαριστία τῶν δούλων αὐτοῦ θλίβει αὐτόν· ποθεῖ νὰ τὸν εὐγνωμονεῖτε. Ἡ ψυχὴ ἡ μὴ φέρουσα τὸ φορτίον τῶν ἑαυτῆς πράξεων δὲν δύναται νὰ φέρῃ τὸ τῆς ἐτέρας. Πάντες τῷ Κυρίῳ ἀπελεύσεσθε, καὶ οὗτος θὰ ὑποδείξῃ ὑμῖν τὰ ὑμέτερα ἔργα,

10. Καθότι γινώσκει τὰ ἀπόρρητα τῆς καρδίας ὑμῶν.

11. Ὅταν συμβῇ δυστύχημά τι τῷ ἀνθρώπῳ, οὗτος ἐπικαλεῖται τὸν Κύριον καὶ μετανοεῖ. Εὐεργετούμενος ὅμως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, λημονεῖ ἐκεῖνον, ὃν πρὸ μικροῦ ἐπικαλεῖτο καὶ ἐξομιοῖ αὐτὸν πρὸς ἑτέρους, ἵνα ἀποπλανήσῃ τοὺς ἄλλους. Εἰπέ· ἀγάλλου ἐπὶ μικρὸν ἐτι ἐπὶ τῇ ἀχαριστίᾳ σου, ἐλεύσεται ἡμέρα, καθ' ἣν θέλεις ῥιφθῇ εἰς τὸ πῦρ.

12. Ὁ εὐσεβὴς ὁ διερχόμενος τὴν νύκτα λατρεύων τὸν Θεὸν γονυπετιῆς ἢ ὄρθιος, φοβούμενος τὴν ἐσχάτην ἡμέραν καὶ ἐλπίζων εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὅμοιος πρὸς τὸν ἀσεβῆ ; Εἰπέ· οἱ εἰδότες καὶ οἱ ἀγνοοῦντες ὁμοιάζουσιν ἀλλήλους ; Ἄς σκεφθῶσιν οἱ νοUNEYΕΙΣ !

13. Εἰπέ· ὦ πιστοὶ δούλοι μου ! φοβήθητε τὸν Κύριον. Οἱ ἀγαθοεργοῦντες ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θ' ἀνταμειφθῶσιν ἐξαιρέτως. Εὐρεῖα εἶναι ἡ γῆ τοῦ Κυρίου, ἀπερίοριστον δ' ἁμοιβὴν ἔξουσιν οἱ ἐγκαρτεροῦντες.

14. Εἰπέ· ἐνετάλην νὰ λατρεύω τὸν Θεὸν μετ' ἀληθοῦς πίστεως. Ἐνετάλην νὰ ᾗμαι ὁ πρῶτος τῶν Μουσουλμάνων.

15. Εἰπέ· ἐὰν μὴ ὑποταχθῶ εἰς τὸν Κυρίον μου, φοβοῦμαι τὴν τιμωρίαν τῆς φοβερᾶς ἡμέρας.

16. Εἰπέ· θὰ λατρεύω τὸν Θεὸν μετ' ἀληθοῦς πίστεως.

17. Ὑμεῖς ὅμως λατρεύετε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ τὰς παρ' ὑμῶν ποθυμίας θεότητος. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως θέλουσι δυστυχήσει οἱ μετ' αὐτῶν ἀποπλανώμενοι. Οὐκ ἐστὶν αὕτη προφανὴς ἀπώλεια ;

18. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν θὰ ἐπεκτανθῇ πύρινον στρώμα καὶ παρόμοιον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν. Ἴδου πῶς ἀπειλεῖ ὁ Θεὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ. Πιστεύσατε σὺν εἰς ἐμὲ, ὦ ἡμέτεροι δούλοι !

19. Ἐξαίρετοι ἐπαγγελίαι διδόνται εἰς τοὺς ἐξομνούντας τὸ θρήσκευμα τοῦ Ταγοῦ καὶ μετανοοῦντας. Ἀναγγεῖλον τοῖς δούλοις μου καὶ τοῖς ἀκούουσιν ἡδέως τῶν ρημάτων μου καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτά,

¹ Τὰ ἐντόσθια, ὁ στόμαχος καὶ ἡ μεμβράνη, ἧτις περιεκαλύπτει τὸ ἐντὸς.

λαμπρὰν εὐδαιμονίαν. Οὗτοι θὰ κατευθυνθῶσιν αἰσίως παρὰ τοῦ Θεοῦ. Οὗτοί εἰσιν ἐχέφρονες.

20. Θὰ σώσης ἐκείνον, καθ' οὗ ἐξεδόθη τὸ θεῖον βούλευμα; θὰ σώσης τὸν ἐν τῷ πυρὶ ῥιφθέντα;

21. Ἄλλ' οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐξουτὶν ἐν τῷ Παραδείσῳ δώματα ὑποδομημένα ἄνωθεν ἄλλων δωματίων. Ὑποκάτω δ' αὐτῶν θὰ διαρρέωσι διακυγῇ ὕδατα. Τοιαῦταί εἰσιν αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐδέποτε παραβαίνει αὐτάς.

22. Δὲν βλέπεις πῶς ὁ Θεὸς καταπέμπων ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ, κατευθύνει αὐτὸ εἰς κεκρυμμένας εἰς τὰ μύχια τῆς γῆς πηγάς; Πῶς δι' αὐτοῦ ἀναβλαστάνουσι τὰ διάφορα φυτὰ, πῶς μαραίνονται καὶ κιτρινίζουσι καὶ πῶς ἐπὶ τέλους μεταβάλλει αὐτὰ εἰς ξηρὰ στελέχη; Εἰς ταῦτα πάντα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς ἐχέφρονας.

23. Ἐκεῖνος οὕτινος τὰ στέρνα κατέστησεν ὁ Κύριος εὐρέα, ὅπως ἀποδεχθῇ τὸν Ἰσλαμισμόν, ἀκολουθῶν οὕτω τὸ φῶς τὸ καταπεμφθὲν παρὰ τοῦ Κυρίου του, ὁμοιάζει πρὸς ἐκείνον, οὕτινος ἡ καρδιά εἶναι ἀπεσκληρυμένη; Οὐαὶ τοῖς σκληροῖς τὴν καρδίαν καὶ τοῖς λησμονοῦσι τὸν Θεόν! Οἱ τοιοῦτοι εὐρίσκονται ἐν καθαρᾷ πλάνῃ.

24. Ὁ Θεὸς ἀπήγγειλεν ἄνωθεν τὸν ὠραιότερον λόγον, τὸν οὐδέποτε προφερθέντα. Συνέταξε Βίβλον, ἧς τὰ μέρη ὁμοιάζουν ἄλληλα καὶ ἐπαναλαμβάνονται. Οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Βίβλου ταύτης, αἰσθάνονται ῥίγος καθ' ὅλον τὸ ἑαυτῶν σῶμα. Μνημονεύοντες τοῦ Θεοῦ καὶ προφέροντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἡ καρδιά καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν ἀνακουφίζονται. Ἰδοὺ, αὕτη ἐστὶν ἡ κατευθύνσις τοῦ Κυρίου, δι' αὐτῆς ὁδηγεῖ ὄντινα βούλεται. Ἄλλ' ὄντινα ὁ Θεὸς ἀπολέσῃ, δύναται οὗτος νὰ εὕρῃ ὁδηγόν;

25. Ὁ μόνον διὰ τοῦ προσώπου του ζητῶν, ὅπως προφυλαχθῇ τῶν δεινῶν τῆς τιμωρίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως¹, ὁμοιάζει πρὸς τὸν οὐδὲν φοβούμενον;² Θὰ λεχθῇ τοῖς κακοῖς· δοκιμάσατε ὅτι ἐκερδήσατε.

26. Καὶ οἱ πρὸ αὐτῶν διέψευσαν τὰ ἡμέτερα σημεῖα. Ἢ τιμωρία ὅμως κατέλαβεν αὐτοὺς ἀπροσδοκῆτως.

27. Ὁ Θεὸς ἐξουδένωσεν αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀλλ' ἡ τιμωρία τῆς μελλούσης ζωῆς εἶναι σκληροτέρα. Φεῦ! ἐὰν ἐγίνωσκον τοῦτο!

¹ Ἢ ἔννοια τοῦ χωρίου τούτου εἶναι, ὅτι οἱ κατόδικοι ἔχοντες δεδεμέναις τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ τραχήλου, δὲν θὰ δύνανται νὰ καλύπτωσι τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ θὰ προτεινῶσιν αὐτὸ εἰς τὸ πῦρ, ἄνευ ὑπερασπίσεως.

² Τὸ δεύτερον μέρος τῆς φράσεως τοῦ χωρίου τούτου, καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων χωρίων, δὲν εἶναι ἀσφές, πλὴν ὑπονοεῖται.

28. Ἐπρωτεῖναμεν ἐν τῷ Κορανίῳ τούτῳ παντός εἶδους παραβολήν, ἵνα συνετισθῶσι.

29. Τοῦτο ἐστὶν Ἀνάγνωσμα Ἀραβικόν, αἱ δὲ λέξεις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐστρεβλωμέναι, ἵνα φοβηθῶσι τὸν Κύριον.

30. Ὁ Θεὸς προτείνει ὑμῖν εἰς παραβολήν ἄνθρωπον τινα ἔχοντα πολλοὺς πάτρωνας, καὶ ἕτερον ἔχοντα ἕνα μόνον κύριον καὶ δεσπότην. Οἱ δύο οὗτοι ἄνθρωποι ὁμοιάζουσιν ἀλλήλοις; Οὐχί, θεῖα χάριτι! Οἱ πλεῖστοι ὁμῶς ἀγνοοῦσι τοῦτο.

31. Καὶ σύ μὲν, Μωάμεθ, θ' ἀποθάνῃς, καὶ ἐκεῖνοι ὡσαύτως θ' ἀποθάνουσιν.

32. Ἐπειτα θὰ συζητήτε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

33. Τίς ἐστὶν ἀθλιώτερος τοῦ ἐπινοοῦντος ψεύδη κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ διαστρέφοντος τὴν ὑποδειχθεῖσαν αὐτῷ ἀλήθειαν; Ἡ Γέννα τοῦ πυρὸς εἶναι τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀπίστων.

34. Ὁ κομίζων τὴν ἀλήθειαν καὶ ὁ πιστεύων αὐτήν, ἀμφότεροι εἰσὶν εὐσεβεῖς.

35. Θὰ εὕρωσι παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμήσωσι. Τοιαύτη ἐσται ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀγαθοεργῶν.

36. Ὁ Θεὸς θὰ ἐξαλείψῃ τὰς βδελυρὰς πράξεις αὐτῶν, καὶ θὰ ἀνταμείψῃ τὰ ἀγαθώτερα ἔργα τῶν.

37. Δὲν ἀρκεῖ μόνον ὁ Θεὸς νὰ προστατεύσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ; Οἱ ἄπιστοι θὰ προσπαθῶσιν νὰ σὲ πτοήσωσιν ἐν ὀνόματι τῶν εἰδώλων αὐτῶν. Ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὁμῶς ἀπολεσθεὶς δὲν θέλει εὕρει τὸν καθοδηγοῦντα.

38. Τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κατευθυνόμενον τίς δύναται ν' ἀποπλανήσῃ; Μήπως ὁ Κύριος δὲν εἶναι ἰσχυρὸς καὶ ἐκδικητὴς;

39. Ἐὰν ἐρωτήσης αὐτοὺς· τίς ὁ δημιουργὸς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς; θ' ἀπαντήσωσιν· «ὁ Θεός.» Εἰπέ αὐτοῖς· ἔὰν ὁ Θεὸς βουλευθῇ νὰ μὲ βλάψῃ, φρονεῖτε, ὅτι αἱ παρ' ὑμῶν ἀντ' αὐτοῦ ἐπικαλούμεναι θεότητες δύνανται νὰ μὲ σώσωσιν; Ἐὰν ὁ Θεὸς βουλευθῇ νὰ μὲ εὐεργετήσῃ, δύνανται αὐταὶ νὰ παρεμποδίσωσιν αὐτόν; Εἰπέ· ἀρκεῖ μοι ὁ Θεός. Ἀρα οἱ ἄνθρωποι εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφείλουσι νὰ ἐμπιστεύωνται.

40. Εἰπέ αὐτοῖς· ὦ λαέ μου, πράττετε ὡς δύνασθε, καὶ ἐγὼ ὡσαύτως θὰ πράττω, καὶ θέλωμεν ἴδει.

41. Εἰς τίνα ἐξ ὑμῶν θέλει ἐπιπέσει ἡ ἐπιώδυνος τιμωρία καὶ ἡ διηνεκὴς βάσανος.

42. ὦ Μωάμεθ! κατεπέμψαμέν σοι τὴν Βίβλον πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἀκολουθῶν τὴν εὐθείαν ὁδόν, ἑαυτὸν ὠφελεῖ, ὁ δὲ ἀποπλανώμενος, βλάπτεται. Σὺ δὲν εὐθύνεσαι διὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

43. Ὁ Θεὸς δέχεται τὰς ψυχὰς τῶν τεθνεώτων, ὡς δέχεται καὶ

τὰς τῶν καθευδόντων χωρὶς ν' ἀποθάνωσι¹. Κρατεῖ ἐκείνας καθ' ὧν ἐξέδωκε τὸν θάνατον καὶ ἀποστέλλει τὰς ἄλλας μέχρι τοῦ ὀρισμένου χρόνου. Εἰς τοῦτο ἐνυπάρχει σημεῖον διὰ τοὺς διαλογιζομένους.

44. Οἱ ἄπιστοι ἐκλαμβάνουσι τινὰ ὡς πρεσβευτὴν παρὰ τῷ Θεῷ· Εἰπέ· πράττετε τοῦτο, ἐνῷ αἱ θεότητες αὐταὶ οὔτε κατέχουσιν, οὔτε νοοῦσι τί.

45. Εἰπέ αὐτοῖς· ἡ πρεσβεία μόνον τῷ Θεῷ ἀνήκει². Αὐτῷ ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς· πάντες δὲ αὐτῷ ἀπελεύσεσθε.

46. Προφερομένου τοῦ ὀνόματος τοῦ μόνου Θεοῦ, ἡ καρδία τῶν μὴ πιστευόντων εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν συστέλλεται ἐκ τῆς ὀργῆς. Ὅταν ὁμῶς μνημονεύωσι τῶν θεοτήτων, ὥς ἀντὶ τοῦ Θεοῦ λατρεύουσιν, ἀγάλλονται!

47. Εἰπέ· Κύριε καὶ Θεέ μου! ποιητὰ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, σὺ ὁ γινώσκων τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια, ἀποφάνθητι μετὰ τῶν δούλων σου περὶ τῆς διαφωνίας αὐτῶν.

48. Ἐὰν οἱ κακοὶ κατεῖχον πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὸ διπλάσιον ἔτι, θὰ ἐδίδον ταῦτα, ἵνα ἐξαγοράσωσι τὴν τιμωρίαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν θὰ ἴδωσι τὰ πράγματα πηγάζοντα παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἅτινα οὐδὲ ὅλως ἐφαντάσθησαν.

49. Αἱ φυλαὶ πράξεις θὰ ἐμφανισθῶσι προδήλως, ἡ δὲ τιμωρία ἦν ἐχλευάζον, θὰ περιβάλλῃ αὐτοὺς πανταχόθεν.

50. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος ὑποστῇ βλάβην τινὰ, ἐπικαλεῖται ἡμᾶς· ἐὰν μεταβάλλωμεν αὐτὴν δι' εὐεργετήματος, λέγει· καλῶς οἶδα, ὅτι οὕτως ἤθελε συμβῆ. Τοῦτο ἐστὶ δοκιμασία γινομένη παρὰ τοῦ Θεοῦ· ἀλλ' οἱ πλείστοι οὐδὲν γινώσκουσι.

51. Οὕτως ἐλάλουν καὶ οἱ πρόγονοι αὐτῶν, τὰ ἔργα των ὁμῶς εἰς τί ὠφέλησαν αὐτούς·

52. Τὰ ἐγκλήματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἰδίων θὰ ἐπιπέσωσι. Τὰ ἐγκλήματα τῶν κατοίκων τῆς Μίκκας ἐπ' αὐτῶν θὰ ἐπιπέσωσι· δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ὑπερισχύσωσι κατὰ τοῦ Θεοῦ.

53. Ἀγνοοῦσιν ὅτι ὁ Θεὸς ἀπονέμει δαψιλῶς τὴν τροφήν εἰς ὅντινα βούλεται καὶ πάλιν περιορίζει ταύτην, εἰς ὅντινα θέλει· Εἰς τοῦτο ὑπάρχουσι διδάγματα διὰ τοὺς πιστοὺς.

54. Εἰπέ ὁ δούλοι μου! ὅμως οἱ ἀδικήσαντες ἑαυτοὺς μὴ ἀπελπίζετε ἐκ τῆς θείας μου μακροθυμίας, καθότι ὁ Θεὸς συγχωρεῖ πάντα τὰ ἁμαρτήματα. Οὗτός ἐστιν ἐπεικὴς καὶ ἐλεήμων.

¹ Κατὰ τὸ ἑβραϊκὸν τοῦτο, αἱ ψυχαὶ τῶν κοιμημένων εὐρίσκονται παρὰ τῷ Θεῷ, ὅστις δέχεται αὐτὰς, καὶ πότε μὲν τὰς κρατεῖ παρ' αὐτῷ, πότε δὲ τὰς ἀποπέμπει, ἵνα μείνωσι παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ μέχρι τῆς ἀποδιώσεως αὐτοῦ.

² Δηλαδὴ οὐδεὶς δύναται νὰ πρεσβεύῃ παρὰ τῷ Θεῷ, ἢ ἐν τῇ ἀδείᾳ του.

55. Ἐπανάλθετε οὖν εἰς τὸν Κύριον καὶ ἀφιερώθητε αὐτῷ ἐντελῶς, πρὶν ἢ καταλάβῃ ὑμᾶς ἡ τιμωρία καὶ δὲν εὑρητε τὸν βοηθοῦντα.

56. Ἀκολουθεῖτε τὰς ὥραιάς ταύτας ἐντολάς, ἃς ἀπεκάλυψεν ὑμῖν ὁ Θεός, πρὶν ἢ καταλάβῃ ὑμᾶς αἰφνιδίως ἡ τιμωρία ὅτε ὀλιγώτερον τὴν περιμένετε,

57. Καὶ πρὶν ἀνακράξῃ ἡ ψυχὴ, οὐαὶ μοι! ἡμαρτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ χλευάζουσα τὴν ἀλήθειαν!

58. Πρὶν ἢ ἀνακράξῃ εἰς τὴν θεάν τῆς βασάνου, οἶμοι! ἐὰν ἐπέστρεφον ἐπὶ τῆς γῆς, ἀναμφιβόλως θὰ ἔπραττον τὸ ἀγαθόν.

59. Πρὶν ἢ αὕτη ἀνακράξῃ· ἐὰν κατηυθινομένην αἰσίως παρὰ τοῦ Θεοῦ, θὰ κατελογιζόμην μετὰ τῶν μακάρων καὶ μετὰ τῶν φοβουμένων τὸν Κύριον!

60. — Ναὶ, τὰ σημεῖά μου σοὶ ἐπεφάνησαν, σὺ ὅμως διέψευσας· αὐτὰ, σὺ ὑπῆρξας ἀλαζών καὶ ἀχάριστος.

61. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀναστάσεως, οἱ ψευθέντες κατὰ τοῦ Θεοῦ θὰ ἔχωσι τὸ πρόσωπον μέλαν. Ἡ Γέεννα τοῦ πυρός δὲν εἶναι τὸ προορισθὲν μέρος πρὸς κατοικίαν τῶν ἀλαζόνων;

62. Ὁ Θεός, σώζων τοὺς φοβουμένους αὐτόν, θέλει εἰσαγάγει αὐτοὺς εἰς ἀσφαλὲς μέρος, ἐνθα ὑπ' οὐδενός κακοῦ θέλουσι καταληφθῆ καὶ οὐδέποτε θὰ καταβληθῶσιν.

63. Ὁ Θεός, δημιουργὸς ὧν παντὸς πράγματος, ἐφορᾷ τὰ πάντα, κατέχει τὰς κλεῖς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Οἱ μὴ πιστεύσαντες εἰς τὰ σημεῖα αὐτοῦ εἰσὶν ἄπιστοι.

64. Εἰπέ· ὦ μωροὶ! θὰ μὲ δικτάζητε νὰ λατρεύω ἄλλους ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ;

65. Ἀπεκαλύφθη ἤδη εἰς σὲ καὶ τοῖς προγενεστέροις σου, ὅτι θὰ ματαιωθῶσι τὰ ὑμέτερα ἔργα, ἐὰν ἐξομοιοῦτε τὸν Θεὸν πρὸς ἄλλους, καὶ ἔσεσθε δυστυχεῖς.

66. Λάτρευε τὸν Θεὸν μᾶλλον καὶ ἔσο εὐγνώμων.

67. Πλὴν δὲν γινώσκουσι νὰ ἐκτιμήσωσι τὸν Θεὸν δεόντως. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἅπανα ἡ γῆ θὰ εὐρίσκηται εἰς χεῖράς του ὡς δρᾶξ κοινοῦ· τοὺς δὲ οὐρανούς συνεπτυγμένους θὰ κρατῇ εἰς τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. Αἶνος αὐτῷ! Μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ τὰ ὄντα, πρὸς ἃ τὸν ἐξομοιοῦσιν!

68. Ἡ σάλπιγξ ἤχει, καὶ πᾶν τὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς πίπτει νεκρὸν, ἐξαιρέσει τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ¹. Εἰς δὲ τὸ σάλπισμα πάντες ἐγείρονται ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναμένουσι.

¹ Φαίνεται ὅτι οἱ ἄγγελοι Γαβριὴλ, Μιχαὴλ, Ἰσραφὴλ καὶ ὁ ἄγγελος τοῦ θανάτου Ἰσραὴλ δὲν θ' ἀποθάνωσι τὴν αὐτὴν στιγμήν, ἀλλὰ κατόπιν, ἵνα πραγματοποιηθῇ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγγέλλοντας τὸν θάνατον ἐκάστου ὄντος. Πάντες θ' ἔπειτα θ' ἀναπηθῶσι.

69. Καὶ ἡ γῆ φωτίζεται ὑπὸ τῆς λάμπσεως τοῦ Κυρίου· ἡ Βίβλος, ἐν ἣ εἰσὶν ἐγγεγραμμένοι αἱ πράξεις ἐκάστου, ἀνοίγεται, οἱ δὲ προφῆται καὶ οἱ μάρτυρες προχωροῦσι πρὸς μαρτυρίαν. Ἡ ἀληθὴς ἀπόφασις ἀπαγγελοῦσεται, καὶ οὐδεὶς θ' ἀδικηθῇ.

70. Ἐκάστη ψυχὴ θ' ἀνταμειφθῇ κατὰ τὰ ἔργα τῆς. Ὁ Θεὸς γινώσκει πᾶν ὅτι ἕκαστος πράττει.

71. Οἱ ἄπιστοι ἀγεληδὸν θὰ προβαίνωσι πρὸς τὴν Γέενναν, καὶ ὅταν ἀφίχθωσιν ἐκεῖ, αἱ θύραι αὐτῆς θ' ἀνοίξωσιν, οἱ δὲ φύλακες θ' ἀνακράζωσιν μήπως οἱ ἐξ ὑμῶν ἐκλεχθέντες ἀπόστολοι δὲν διηγῆθησαν πρὸς ὑμᾶς τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου σας, καὶ δὲν εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; — Ναί, θ' ἀπαντήσωσιν. Ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τῆς τιμωρίας θὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τῶν ἀπίστων.

72. Εἰσέλθετε, θὰ εἰπῶσιν αὐτοῖς, εἰς ταύτας τὰς θύρας τῆς Κολάσεως, ἐνθα θὰ διαμείνητε ἐς αἰ. Ὡ πόσον εἶναι φρικώδης ἡ διαμονὴ τῶν ἀλαζόνων!

73. Οἱ δὲ φοβούμενοι τὸν Κύριον πορευθήσονται πρὸς τὸν Παράδεισον· αἱ θύραι δὲ τούτου ἀνοιγήσονται ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ οἱ φύλακες θέλουσιν εἰπεῖν — Εἰρήνῃ ὑμῖν! ὑπῆρξατε ἐνάρετοι, εἰσέλθετε εἰς τὸν Παράδεισον καὶ αἰωνίως μείνατε ἐν αὐτῷ.

74. Οἱ δὲ θὰ εἰπῶσιν — Αἶνος τῷ Θεῷ, τῷ διατηρήσαντι τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ, τῷ παραχωρήσαντι ἡμῖν τὴν κληρονομίαν τῆς γῆς, ἵνα δυνηθῶμεν κατόπιν νᾶ κατοικήσωμεν τὸν Παράδεισον, κατ' ἀρέσκειαν ἡμῶν. Ὡ, πόσον ἐξαίρετος εἶναι ἡ πρὸς τοὺς ἀγαθερογούς ἀμοιβή!

75. Θὰ ἴδῃς τοὺς Ἀγγέλους περικυκλοῦντας τὸν θρόνον τοῦ Κυρίου τῶν καὶ ὑμνοῦντας τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ἡ ἀπόφασις θὰ ἀπαγγελοῦ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ θὰ λέγωσιν· αἶνος τῷ Θεῷ, Κυρίῳ τοῦ Σύμπαντος κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ'

Ο ΠΙΣΤΟΣ

Ἐν Μέκκκ. Ἐδάφια 85.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Χά, Μίμ. Ἡ κατὰπεμψις τῆς Βίβλου ἐγένετο παρὰ τοῦ Κυρίου, τοῦ κραταιοῦ καὶ σοφοῦ,

2. Ὅστις συγχωρεῖ τὰς ἁμαρτίας, δέχεται τὴν μετάνοιαν καὶ εἶναι φοβερὸς εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βεροῖος

3. Εἶναι μακρόθυμος. Οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ. Οὗτός ἐστι τὸ τέλος παντὸς πράγματος.

4. Μόνοι οἱ ἄπιστοι συζητοῦσι περὶ τῶν σημείων τοῦ Θεοῦ πλὴν μὴ σ' ἐκθαμβοῖ ἡ εὐτυχία αὐτῶν ἐν τῇ πόλει.

5. Καὶ πρὸ αὐτῶν ὁ λαὸς τοῦ Νῶε διεψεύσεν αὐτόν, καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλοι λαοὶ τὸ αὐτὸ ἐπραξαν. Ἐκαστος λαὸς ἐπεβουλεύθη τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ, αἰτῶν τὴν βίαιαν κατακράτησιν αὐτῶν. Συνηγωνίζοντο μὲ τὸ ψεῦδος, ἵνα καταπνίξωσι τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλ' ἐγὼ σκληρῶς ἐτιμώρησα αὐτούς.

6. Οὕτως ἐπληρώθη ἡ ἀπόφασις ἐκείνη τοῦ Κυρίου σου κατὰ τῶν ἀπίστων, οἵτινες θὰ βιβθῶσιν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

7. Οἱ φέροντες τὸν θρόνον, οἱ περιστοιχίζοντες αὐτόν¹, ὕμνουσι τὴν δόξαν τοῦ Κυρίου, πιστεύουσιν εἰς αὐτόν καὶ αἰτοῦσι συγχώρησιν παρ' αὐτοῦ διὰ τοὺς πιστοὺς, λέγοντες· Κύριε ἡμῶν, σὺ, διὰ τῆς μακροθυμίας καὶ σοφίας σου, τὰ πάντα περιβάλλεις. Συγχώρησον τοὺς μετανοοῦντας καὶ ἀκολουθοῦντας τὴν δόξαν σου, καὶ σῶσον αὐτοὺς ἐκ τῆς σκληρᾶς τιμωρίας τῆς Γεέννης.

8. Κύριε ἡμῶν, εἰσάγαγε αὐτοὺς εἰς τοὺς ἐπαγγελθέντας κήπους τῆς Ἐδέμ, αὐτοὺς τε καὶ τοὺς ἐναρέτους συγγενεῖς, συζύγους καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. Σὺ εἰ κραταῖος καὶ σοφός.

9. Διαφύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν κακῶν ἔργων. Ὅπως γενοῦ ὑπὲρ τοῦ προφυλαττομένου ἐκ τῶν κακῶν πράξεων. Τοῦτο ἐστὶν ἄπειρον εὐεργέτημα.

10. Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν φωνὴ θὰ κραξῇ πρὸς τοὺς ἀπίστους, λέγουσα· «τὸ καθ' ὑμῶν μῖσος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἰσχυρότερον τοῦ ὑμετέρου καθ' ὑμῶν αὐτῶν, ὅπότεν προσκληθέντες εἰς τὴν πίστιν ἠρνήθητε νὰ προσέλθῃτε!»

11.— Κύριε ἡμῶν, θ' ἀπαντήσωσι, δις ἐθανάτωσας ἡμᾶς καὶ δις μᾶς ἀνέστησας;² Δὲν ὑπάρχει μέσον, ὅπως ἐξέλθωμεν ἐντεῦθεν; Ὁμολογοῦμεν τὴς ἀνομίας ἡμῶν.

12.— Ἰδοὺ, ὅ,τι θέλετε λάβει οἱ μὴ πιστεύσαντες εἰς τὸ ἐνιαῖον τοῦ Θεοῦ ὅτε ἐδιδάσκετο ὑμῖν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐξομίσωσιν αὐτοῦ πρὸς ἄλλας θεότητας. Πλὴν ἡ ὑπερτάτη ἀπόφασις ἀνήκει τῷ Θεῷ, ὅστις εἶναι ὕψιστος καὶ μέγας.

13. Οὗτος, δεικνύων τὰ θαύματα αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς, ἀποστέλλει

¹ Ἐννοεῖ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ.

² Τὸ χωρίον τοῦτο διαφοροτρόπως ἐρμηνεύουσιν οἱ Σχολιασταί. Κατὰ τινες, πρῶτος θάνατος εἶναι ἡ ἀναίσθησις τοῦ ἀνθρώπου πρὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, δεύτερος δὲ εἶναι ὁ ἐπερχόμενος, ὅταν καταλάβῃ τὸν κόσμον. Δις δὲ ἀναγεννᾶται, δηλαδὴ πρῶτον ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ δεύτερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Ἄλλοι ἐννοοῦσι, πρῶτον μὲν θάνατον τὸν φυσικὸς ἐρχόμενον, δεύτερον δὲ τὸν μετὰ τὴν ἐξέτασιν, ἣν ποιῶσιν εἰς τὸν νεκρὸν οἱ ἄγγελοι ἐν τῇ τάφῳ, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.

ἐξ οὐρανοῦ τὴν ὑμετέραν διατροφήν. Πλὴν μόνος ὁ πρὸς τὸν Θεὸν ἀποβλέπων ὠφελεῖται τῆς περὶ αὐτοῦ διδασχῆς.

14. Ἐπικαλέσθητε οὖν τὸν Θεὸν μετὰ καθαρᾶς λατρείας, καίτοι τῶν ἀπίστων παροργιζομένων.

15. Τὸν Θεόν, τὸν κατέχοντα τὰς ὑψηλότερας βαθμίδας καὶ τὸν ὑψιστον θρόνον, ὅστις οἰκειοθελῶς ἐμφυσᾷ τὸ πνεῦμά του, εἰς ὄντινα τῶν δούλων του βούλεται, ἵνα γνωστοποιήσῃ αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς συναντήσεως ¹.

16. Καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι, ἐξερχόμενοι τῶν ἐκυτῶν τάφων, οὐδεμίαν τῶν πράξεων των θέλουσιν ἀποκρύψει ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, τίς θὰ κατέχῃ τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν; Ὁ Θεός, ὁ ἐνιαῖος, ὁ κραταῖός.

17. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐκάστη ψυχὴ θὰ ἀνταμειφθῇ ἀναλόγως τῶν πράξεων αὐτῆς, καὶ οὐδεὶς θὰ ἀδικηθῇ. Ὁ Θεός εἶναι ἔτοιμος νὰ καταλογίσῃ τὸ πᾶν.

18. Διακήρυξον αὐτοῖς τὴν μέλλουσαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ καρδιά οὐ ἀνθῇ μέχρι τοῦ λάρυγγος, ἵνα καταπνίξῃ αὐτούς.

19. Οἱ ἄπιστοι δὲν θὰ ἔχωσιν οὔτε προστατήν, οὔτε πρεσβευτὴν εἰσακουόμενον.

20. Ὁ Θεός γινώσκει τοὺς ἀπατηλοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τί τὰ στέρνα ἀποκρύπτουσιν.

21. Ὁ Θεός ἀποφασίζει περὶ πάντων μετὰ δικαιοσύνης. Οἱ παρὰ τῶν ἀπίστων ἀντ' αὐτοῦ ἐπικαλούμενοι, περὶ οὐδενὸς δύνανται ν' ἀποφασίσωσι, καθότι ὁ Κύριος ἐφορᾷ καὶ ἀκούει τὰ πάντα.

22. Δὲν διέτρεξαν τὴν γῆν; δὲν ἔμαθον τὸ τέλος τῶν προηγουμένων λαῶν; Οἱ λαοὶ ἐκείνοι ὅμως ἐτιμῶντο πλεότερον αὐτῶν κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὰ μνημεῖα, ἅτινα ἀφῆκαν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλ' ὁ Θεός ἐτιμώρησεν αὐτοὺς διὰ τὰς ἀνομίας των, καὶ οὐδεὶς ἠδυνήθη νὰ τοὺς ὑπερασπίσῃ κατὰ τοῦ Κυρίου,

23. Καθότι οἱ ἀπόστολοι προσῆλθον αὐτοῖς μετὰ σημείων φαινῶν, καὶ οὗτοι ἠρνήθησαν νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν, οὕτω δ' ὁ Θεός ἀνεκάλεσεν αὐτοὺς. (Οὗτός ἐστι τρομερὸς εἰς τὰς ποινὰς αὐτοῦ.

24. Ἀπεστείλμεν τὸν Μωϋσῆν μετὰ τῶν ἡμετέρων σημείων καὶ μετὰ προφανοῦς ἐξουσίας.

25. Πρὸς τὸν Φαραῶ, τὸν Χαμὰν καὶ πρὸς τὸν Καρούν. Οὗτοι ὅμως εἶπον· οὗτός ἐστι μάγος καὶ ἡπατεών.

26. Ὅτε προσῆλθε πρὸς αὐτοὺς κομίζων τὴν παρ' ἡμῶν πεμφθεῖ-

¹ Ἡ ἡμέρα τῆς συναντήσεως (μετὰ τοῦ Θεοῦ), εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς δευτέρας Παρουσίας.

σαν ἀλήθειαν, ἀνέκραξαν φονεύσατε τοὺς ἀκολούθησαντας αὐτῷ, φειδόμενοι μόνον τῶν γυναικῶν αὐτῶν. Ἄλλ' αἱ ἐπίβουλαὶ τῶν ἀπίστων ἐξεμηνίσθησαν καὶ ἐματαιώθησαν.

27. Ἀφήσατέ με νὰ φονεύσω τὸν Μωϋσῆν, εἶπεν ὁ Φαραὼ, καὶ τότε ἃς ἐπικαλεσθῇ τὸν Θεὸν αὐτοῦ. Φοβοῦμαι μὴ καταβάλῃ τὴν Ἰρησκειαν ἡμῶν ἢ διασπείρῃ ζιζάνια ἐπὶ τῆς γῆς.

28. Ὁ Μωϋσῆς εἶπε· ζητῶ καταφύγιον πλησίον τοῦ Κυρίου μου καὶ Κυρίου ὑμῶν, κατὰ τῶν ἀλαζόνων τῶν μὴ πιστευόντων εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

29. Πιστὸς τις ἐκ τῶν τοῦ οἴκου Φαραὼ, ὅστις ὅμως ἀπέκρυπτε τὴν πίστιν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· ζητεῖτε νὰ φονεύσῃτε τὸν ἄνδρα, διότι λέγει· ὁ Κύριός μου εἶνε ὁ Θεός, καὶ διότι ἔρχεται, ὡς λέγει, μετὰ φαεινῶν σημείων τοῦ Κυρίου· Ἐὰν ψεύδῃται, ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπιπέσῃ τὸ ψεῦδός του, ἐὰν λέγῃ ἀλήθειαν, θὰ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμῶν συμφορὰ τις ἐκ τῶν ἀπειλουμένων παρ' αὐτοῦ, καθότι ὁ Θεὸς δὲν κατευθύνει τοὺς ἀπατεῶνας καὶ ψεύστας.

30. Καὶ ἔλεγεν· ὦ λαέ! σήμερον ἔχεις τὴν ἐξουσίαν καὶ διαπρίπτεις ἐπὶ τῆς γῆς, πλὴν ἐὰν σᾶς προσβάλῃ ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, τίς θέλει ὑπερασπίσῃ ὑμᾶς; — Ἐγὼ σᾶς δεικνύω, ἀπεκρίθη ὁ Φαραὼ, ὅτι βλέπω καὶ κατευθύνω ὑμᾶς ἐπ' εὐθείας τρίβου.

31. Τότε ὁ πιστεύσας εἶπε· λαέ, φοβοῦμαι μὴ ἐπέλθῃ ὑμῖν ἡμέρα ὅμοια τῆς τῶν Φατριαστῶν¹.

32. Ἡμέρα παρομβία τῆς τῶν λαῶν τοῦ Νῶε, τοῦ Ἀδ, τῆς Θέμης

33. Καὶ τῶν διαδεχθέντων αὐτοὺς. Καθότι ὁ Θεὸς δὲν ποθεῖ τὴν καταπίεσιν τῶν δούλων αὐτοῦ.

34. Λαέ μου, φοβοῦμαι δι' ὑμᾶς τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐγκαλῶσιν ἀλλήλους,

35. Καὶ καθ' ἣν θὰ ῥιφθῇτε εἰς τὴν Γέενναν τοῦ πυρός. Τότε οὐδένα προστατὴν θὰ ἔχητε κατὰ τοῦ Θεοῦ. Τίς δὲ χρησιμεύσει ὡς ὁδηγὸς ἐκείνου, ὃν ὁ Θεὸς ἀπολέσῃ;

36. Καὶ ὁ Ἰωσήφ εἶχεν ἤδη προσέλθει πρὸς ὑμᾶς μέ φαεινὰ σημεῖα, πλὴν δὲν ἐπαύσατε ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ μέχρι τοῦ θανάτου του. Τότε εἶπετε· ὁ Θεὸς δὲν θ' ἀναστήσῃ πλέον οὐδένα προφήτην μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Οὕτως ὁ Κύριος καταστρέφει τοὺς παραβάτας καὶ ἀμφιβάλλοντας.

37. Τοὺς συζητούντας περὶ τῶν θαυμάτων τοῦ Θεοῦ ἀνευ ἐνδείξεων

¹ Ἡ ἀραβικὴ λέξις Ἀχρίσπι, πληθ. τοῦ Ἀχρίπ, ἣν μεταφράζομεν ἐνταῦθα Φατριαστῆς καὶ ἔστι· ἀλλὰ τοῦ μετεφράσθη Σύμμοχος, Ὀμόπονδος. Ἐν τῷ Κορανῷ ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἀρχαίους λαοὺς τῆς Ἀραβίας. Κατὰ δὲ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μωάμεθ, εἰς τὰς διαφόρους φυλὰς τὰς συνυμολογούσας προσκυνοῦς συμμαχίας.

ἀποστρέφεται ὅτε Κύριος καὶ οἱ πιστοὶ Μουσουλμάνοι. Ὁ Θεὸς ἀποσκληρύνει τὴν καρδίαν ἐκάστου ὑπερόπτου καὶ ἀποστάτου.

38. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραὼ πρὸς τὸν Χαμάν—οικοδόμησον πύργον, ἵνα δυνηθῶ νὰ φθάσω εἰς τὰς χώρας ἐκείνας,

39. Εἰς τὰς χώρας τῶν οὐρανῶν, καὶ ἀναβῶ παρὰ τῷ Θεῷ τοῦ Μωϋσέως, καθότι φρονῶ ὅτι ψεύδεται.

40. Οὕτω τὰ κακουργήματα τοῦ Φαραὼ παρίσταντο αὐτῷ τῷ ἰδίῳ ὡς πράξεις ἀγαθαὶ καὶ ἀπεμάκρυνον αὐτὸν τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου· ἀλλ' αἱ ἐπιβουλαὶ αὐτοῦ ἐματχιώθησαν.

41. Ὁ πιστεύσας ἐκ τῶν Αἰγυπτίων εἶπεν αὐτοῖς.—Συμπολῖται, ἀκολουθήσατε τὰς συμβουλὰς μου, θὰ ὁδηγήσω ὑμᾶς ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

42. Συμπολῖται, ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου δὲν εἶναι ἡ ἐπικαρπία, ἀλλ' ἡ τοῦ μέλλοντος εἶναι διαρκής.

43. Ὁ πράττων κακὸν, διὰ τοῦ κακοῦ ἀμειψθήσεται, ὁ πράττων καλὸν (εἴτε ἀνὴρ, εἴτε γυνή) καὶ πιστεύσας, θὰ καταταχθῇ ἐν τῇ χορείᾳ τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ, τῶν εἰσελευσόμενων ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἐνθα θέλουσιν ἀπολαύει ἀπάντων τῶν ἀπειρῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν.

44. Προσκαλῶ ὑμᾶς εἰς τὴν σωτηρίαν, καὶ ὑμεῖς μὲ προσκαλεῖτε εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

45. Μὲ προσκαλεῖτε ν' ἀρνηθῶ τὸν Θεὸν καὶ νὰ ἐξομιώσω αὐτὸν πρὸς ἐτέρας θεότητας, ἃς οὐκ οἶδα, καὶ ἐγὼ προσκαλῶ ὑμᾶς πρὸς τὸν Κραταῖον καὶ Ἐπεικῆ.

46. Ἀληθῶς, τὰς θεότητας, πρὸς ἃς μὲ καλεῖτε, οὐδεὶς ὀφείλει νὰ ἐπικαλῆται οὔτε ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι, καθόσον ἀπαντες τῷ Θεῷ ἀπελευσόμεθα, οἱ δὲ παραβάται ριφθήσονται εἰς τὸ πῦρ.

47. Τότε θέλετε μνησθῇ τῶν ἐμῶν λόγων, ἐγὼ δὲ ἀφίεμαι καθ' ὅλην κληρίαν τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβλέποντι ἐπὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ.

48. Ὁ Θεὸς διεφύλαξε τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν τῶν ἐξυφανθεισῶν κατ' αὐτοῦ, καὶ ὁ οἶκος Φαραὼ προσεβλήθη ὑπὸ τῆς τιμωρίας

49. Τοῦ πυρὸς, ἐνθα ὁδηγεῖται πρωίας τε καὶ ἐσπέρας. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐλευσεως τῆς ὥρας θὰ λεχθῇ πρὸς αὐτόν ὃ οἶκος Φαραὼ! πορεύητι εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν βασιάνων.

50. Ὅταν δὲ ἐκ τοῦ μέσου τοῦ πυρὸς, οἱ ἀσεβεῖς συζητήσωσι μετὰ τῶν, οἱ μὲν ἀνίσχυροι τοῦ κόσμου τούτου θὰ εἴπωσιν εἰς τοὺς ἀλαζόνας· ἠκολούθησαμεν ὑμᾶς ἐπὶ τῆς γῆς, δύνασθε νὰ μᾶς σώσητε ἐκ τοῦ πυρὸς, ὅπερ παρεχωρήθη ἡμῖν ὡς ἀμοιβή·

51. Οἱ δὲ ἀλαζόνες θ' ἀποκριθῶσιν, ἰδοὺ πάντες εὕρισκόμεθα ἐνταῦθα. Ὁ Θεὸς ἀπήγγειλε τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀνθρώπων.

52. Οἱ δὲ ἐπικατάρτοι, οἱ ἐν τῷ πυρὶ καταδικασμένοι, θὰ εἴπωσιν εἰς τοὺς φύλακας τῆς Γεέννης· ἰκετεύσατε τὸν Κύριον ὑμῶν ἵνα βραχύνη ἐπὶ μίαν τοῦλάχιστον ἡμέραν τὴν τιμωρίαν ταύτην.

53. Ἀλλ' οἱ φύλακες θ' ἀποκριθῶσι μήπως δὲν εἴχετε τοὺς ἀποστόλους τοὺς παρουσιάσαντας ὑμῖν τρανὰ δειγμάτων τῆς ἑαυτῶν ἀποστολῆς; — Ναί, θ' ἀπαντήσωσιν οὗτοι. — Τότε προσκαλέσατε αὐτοὺς εἰς βοήθειαν. Ἀλλ' ἡ φωνὴ τῶν ἀπίστων εἶναι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.

54. Βεβαίως, θὰ συνδράμωμεν τοὺς ἡμετέρους ἀποστόλους καὶ τοὺς πιστευσάντας εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν, καθ' ἣν ἡμέραν θὰ παρουσιασθῶσιν οἱ μάρτυρες.

55. Καὶ αἱ δικαιολογήσεις οὐδόπως θὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τοὺς κακούς, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι περιβεβλημένοι διὰ τῆς κατάρας, καὶ θὰ δοθῇ αὐτοῖς ἡ τρομερὰ κατοικία.

56. Ἐδώκαμεν τῷ Μωϋσεῖ τὴν κατεύθυνσιν, καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν τῆς Βίβλου, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς καὶ διδασκαλία εἰς τοὺς ἐχέφρονas.

57. Ὡ Μωάμεθ! ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς εἰς τοὺς μάχους σου, διότι ὁ Θεὸς τηρεῖ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ. Ἀλλὰ μὴ λησμόνει νὰ δέησαι τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν σου. Αἶνει τὸν Κύριόν σου ἐσπέρas καὶ πρωΐas.

58. Οἱ συζητοῦντες ἐπὶ τῶν σημείων τοῦ Θεοῦ, χωρὶς νὰ λάθωσι ποτε ἐπιχείρημα πρὸς ὑποστήριξιν, τί ἄλλο ὁμολογοῦσιν ἢ ὅτι ἀλαζονείαν ἐγκλείει ἡ καρδιά των; πλὴν δὲν θὰ φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν των. Σὺ δέ, Μωάμεθ, ζήτησον καταφύγιον παρὰ τοῦ Κυρίου σου, τοῦ ἀκούοντος καὶ τὰ πάντα ἐπιβλέποντος.

59. Ἡ δημιουργία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς εἶναι μᾶλλον ἀξιοπρεπέργως τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ πλεῖστοι ὅμως ἀγνοοῦσι τοῦτο.

60. Ὁ τυφλὸς καὶ ὁ βλέπων, οἱ ἀγαθοὶ καὶ οἱ φαῦλοι δὲν εἶναι ἴσοι. Πόσον ὀλίγον σκέπτονται οἱ ἄνθρωποι!

61. Ἀναμφιβόλως, ἐλεύσεται ἡ ὥρα· ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν πιστεύουσι.

62. Καὶ εἶπεν ὁ Κύριός σου· προσαγορεύσατέ με καὶ θέλω ἀπαντῆσαι ὑμῖν, καθότι οἱ ἐξ ἀλαζονείας μὴ λατρεύοντές με θὰ εἰσελθῶσι κατησχυμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

63. Ὁ Θεὸς ὥρισε τὴν μέν νύκτα δι' ἀνάπαυσιν, τὴν δὲ ἡμέραν πρὸς φωτισμόν. Βεβαίως ὁ Θεὸς εἶναι ἀγαθὸς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι δὲν εὐγνωμονοῦσιν.

64. Οὗτος ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος ὑμῶν, ποιητὴς τοῦ Παντος. Οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ. Διατί ἄρα ἀπομακρύνεσθε αὐτοῦ;

65. Οὕτως ἀπεμακρύνοντο καὶ οἱ ἀρνούμενοι τὰ σημεῖα αὐτοῦ.

66. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ δούς τὴν μέν γῆν διὰ βάσιν, τὸν δὲ οὐρανὸν οἰκοδόμημα. Οὗτος ἔδωκεν ὑμῖν τὴν μορφήν. Οἷον ὥραιον σχῆμα δέδωκεν ὑμῖν! Αὐτὸς διατρέφει ὑμᾶς με τροφὰς ἡδέας. Αὐτὸς ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ὑμέτερος Κύριος. Εὐλογημένος εἶη ὁ Θεός, ὁ Κύριος τοῦ Σὺμπαντος κόσμου. Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόια

67. Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ὁ ζῶν, οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. Ἐπικαλέσθητε καὶ λατρεύετε αὐτὸν μετὰ ταπεινοφροσύνης. Αἶνος τῷ Θεῷ. Κυρίῳ τοῦ Παντός.

68. Εἰπέ· μοι ἀπηγορεύθη ἡ λατρεία τῶν θεοτήτων, ἃς ἐπικαλεῖσθε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ οὗτος κατέπεμψεν ἐφ' ἡμῶν προφανῆ σημεῖα. Διετάχθη ν' ἀφιερῶθῃ εἰς τὸν Κύριον τοῦ Παντός.

69. Αὐτὸς ἔπλασεν ὑμᾶς ἀπὸ χοῦν, ἔπειτα ἐκ μιᾶς σταγόνης σπέρματος ἐκ θρόμβου αἵματος γεννᾶσθε βρέφη, φέρει ὑμᾶς εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν καὶ εἶτα γηράσκετε. Τινὲς ἐξ ὑμῶν ἀποθνήσκουσι καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης. Οὕτω καταρθάνετε τὸν ὀρισμένον εἰς ἕκαστον χρόνον, καὶ ταῦτα πάντα ἵνα ἐννοήσητε.

70. Οὗτός ἐστιν ὁ χορηγὸς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. "Όταν βουληθῇ τι, λέγει· «γεννηθῶτω,» καὶ γίνεται.

71. Εἶδες οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν συζητούντων περὶ τῶν σημείων τοῦ Θεοῦ;

72. Οἱ διαψεύδοντες τὴν Βίβλον καὶ τὰς ἄλλας ἀποκαλύψεις, ἃς ἐνεπίστευθημεν τοῖς ἄλλοις ἀποστόλοις, θὰ μάθωσιν ἡμέραν τινὰ τὴν ἀλήθειαν.

73. Τότε φέροντες κλοιούς ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ ἀλυσόδετοι θὰ συρῶσιν εἰς τὴν Γέενναν, ὅπως γίνωσι βορὰ τοῦ πυρός.

74. Καὶ θὰ εἴπωσιν εἰς αὐτοὺς· ποῦ εὕρισκονταί ἐκεῖνοι πρὸς οὓς εἴχετε ἐξομοίωσαι τὸν Θεόν; θ' ἀποκριθῶσιν· ἴσως ἀπεπλανήθησαν εἰς τι μέρος· ἄλλως τε, ἡμεῖς οὐδέποτε παρεξέκλινάμεν ἀπ' αὐτῶν. Οὕτως ὁ Θεὸς ἀποπλανᾷ τοὺς ἀπίστους.

75. Ἰδοὺ ἡ ἀμοιβὴ τῆς παρανόμου θρασύτητος καὶ τῆς ἀμέτρου χαρᾶς ὑμῶν ἐν τῇ γῇ.

76. Εἰσέλθετε διὰ τῶν θυρῶν τῆς Γεέννης καὶ μείνατε ἐν αὐτῇ ἐς αἰῶ. Ὡς φοικῶδης κατοικία διὰ τοὺς ὑπερόπτας!

77. Ὡ Μωάμεθ, ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς εἰς τοὺς μόχθους σου, αἱ τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίαι εἰσὶν ἀληθεῖς. Εἴτε σοὶ δεικνύομεν ποινὰς τινὰς δι' ὧν ἀπειλοῦμεν αὐτοὺς, εἴτε σὲ ἀνακαλοῦμεν πρὸ τοῦ ὀρισμένου χρόνου, πάντες εἰς ἡμᾶς ἀπελεύσονται.

78. Καὶ πρὸ σοῦ εἶχομεν ἀποστέλλει προφῆτας, τινῶν ἐξ αὐτῶν σοὶ διηγήθημεν τὴν ἱστορίαν, καὶ τινῶν σοὶ τὴν ἀπεισιωπήσαμεν. Τὸ θαυματουργεῖν δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἀπόστολον, ἐκτός ἂν ὁ Θεὸς ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν τοῦτο. "Αν ὅμως διατάξῃ ὁ Θεός, τότε ἐνεργεῖται δι' ὅλης τῆς ἀληθείας, καὶ τότε ἀπόλλυνται ὅσοι θεωροῦσι ταύτην ὡς χίμαιραν.

79. Ὁ Θεὸς ἔπλασε δι' ὑμᾶς τὰ κτήνη· τὰ μὲν χρησιμεύουσι δι' ὑποζύγια, τὰ δὲ διὰ τροφήν.

80. Εὕρισκετε ἐν αὐτοῖς πολλὰς ὠφελείας. Δι' αὐτῶν πραγματοποιεῖτε τὰ ὑμέτερα σχέδια. Δι' αὐτῶν μεταφέρεσθε ὅπως καὶ διὰ τῶν πλοίων.

81. Ὁ Θεὸς δεικνύει ὑμῖν τὰ θαύματα αὐτοῦ. Καὶ τίνα ἐκ τῶν σημείων αὐτοῦ θ' ἄρνηθῆτε;

82. Δὲν περιῆλθον τὴν γῆν; δὲν εἶδον οἶον τέλος ἔσχον οἱ προκατοχοὶ αὐτῶν, καίπερ πλείότεροι καὶ ἰσχυρότεροι κατὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὰ μνημεῖα, ἅτινα ἀφῆκαν ἐπὶ τῆς γῆς; Τὰ ἔργα αὐτῶν ὅμως εἰς οὐδὲν ὠφέλησαν.

83. Ὅταν οἱ ἀπόστολοι ἐπαρουσιάζοντο πρὸς αὐτοὺς μετὰ σημείων φαινῶν τῆς ἀποστολῆς των, ἐκείνοι ἐκαυχῶντο διὰ τὴν παιδείαν, ἣν κατεῖχον. Ἡ τιμωρία ὅμως, τὴν ὁποίαν ἐχλεύαζον, τοὺς περιέβαλε πανταχόθεν.

84. Ὅτε δ' ἐδοκίμασαν τὴν σεοδρότητα τῆς τιμωρίας ἡμῶν, ἀνέκραξαν· ἰδοὺ ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν μόνον Θεόν· δὲν θὰ πιστεύσωμεν εἰς τὸ ἐξῆς τὰς θεότητας, πρὸς ἃς εἰχομεν ἐξομοιώσει αὐτόν.

85. Ἡ πίστις αὐτῶν εἰς οὐδὲν ὠφέλησε, καθότι εἶχον ἤδη δοκιμάσει τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ σταθερὰ συμπεριφορὰ τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, τοὺς μὴ ὑπάρχοντας πλέον. Οὕτως ἀπόλλυνται οἱ ἄπιστοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ'

Η ΔΙΑΣΑΦΗΣΙΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 54.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ

1. Χά, Μίρ. Ἰδοὺ ἡ παρὰ τοῦ Οἰκτίρμονος καὶ Ἐλεήμονος καταπεμφθεῖσα Βίβλος,

2. Ἡς τὰ ἐδάφια σαφῶς ἀναπτύσσονται, ἀποτελοῦντα Ἀνάγνωσμα Ἀραβικὸν διὰ λαὸν νοανεχῆ,

3. Ὅπερ νοητεῖ καὶ διδάσκει. Ἀλλ' οἱ πλείστοι ἀπομακρύνονται αὐτοῦ, μὴ θέλοντες νὰ τὸ ἀκροασθῶσι,

4. Λέγοντες· αἱ ἡμέτεραι καρδίαι περιβάλλονται ἐκ πτυχῶν καὶ εἰσι κεκλεισμέναι εἰς τὸ θρήσκευμα, εἰς ὃ προσκαλούμεθα. Ἐκμεθα κωφοί, πέπλος μᾶς διαχωρίζει. Πράξατε ὡς βούλεσθε, καὶ ἡμεῖς ὡσαύτως θέλομεν πράξει κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν.

5. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμὶ ὡσπερ ὑμεῖς ἄνθρωπος, εἰς ὃν ἀπεκαλύφθη

ὅτι ὁ Θεὸς ὑμῶν εἶναι ὁ μόνος Θεός. Πορεύεσθε κατ' εὐθεΐαν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπικαλέσθητε τὴν συγχώρησιν αὐτοῦ. Οὐαὶ εἰς τοὺς πολυθεΐστας,

6. Τοὺς ἀνελεήμονας καὶ μὴ πιστεύοντας εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν!

7. Οἱ πιστεύσαντες καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξαντες, θὰ λάβωσιν ἀμοιβὴν αἰώνιον.

8. Εἰπέ αὐτοῖς· δὲν θὰ πιστεύσῃτε εἰς τὸν πλάσαντα τὴν γῆν εἰς δύο ἡμέρας; θὰ ἐξομοιώσῃτε αὐτὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας; Οὗτός ἐστιν ὁ Κύριος τοῦ Συμπαντος κόσμου.

9. Θέσας τὰ ὄρη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἠύλόγησεν αὐτὴν, καὶ διένειμεν ὑμῖν ἐν διαστήματι τεσσάρων ἡμερῶν τὰς τροφὰς ὡς διανέμει αὐτὰς πᾶσι τοῖς αἰτούσιν.

10. Ἐπειτα ἀνέβη ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅστις τότε ἦτο καπνός, καὶ ἀνέκραξε πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὴν γῆν· Προσέρχεσθε πρὸς με ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως; — Προσερχόμεθα ἐκουσίως.

11. Τότε διήρесе τὸν οὐρανὸν εἰς ἑπτὰ οὐρανοὺς ἐντὸς δύο ἡμερῶν. Εἰς ἕκαστον οὐρανὸν ὥρισε τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ τοὺς μὲν πλησιαιτέρους πρὸς τὴν γῆν ἐλάμπρυνε διὰ δάδων, τάξας ἐν αὐτοῖς καὶ φύλακας. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπόφασις τοῦ Κραταίου καὶ Σοφοῦ.

12. Ἐν ἀπομακρύνονται ἵνα μὴ ἀκούσωσιν, εἰπέ αὐτοῖς· προαναγγέλλω ὑμῖν παρομοίαν θύελλαν τῆς τοῦ Ἀδ' καὶ Θέμμης.

13. Ὅτε ἐξελέγοντο ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν ἀποστολοὶ παραινούντες αὐτοὺς ἵνα πιστεύωσιν εἰς τὸν μόνον Θεόν, ἀπεκρίνοντο· ἐὰν ἐβούλετο ὁ Θεὸς νὰ νουθετήσῃ ἡμᾶς, θὰ ἔπεμπεν Ἀγγέλους. Δὲν πιστεύομεν εἰς τὴν ἀποστολὴν ὑμῶν.

14. Κακῶς ἐκαυχῶντο καὶ ἐγαυρίων οἱ Ἀδῖται, λέγοντες· οὐκ ἔστιν ἄλλος ἰσχυρότερος ἡμῶν. Δὲν ἐσκέφθησαν ὅτι ὁ Θεὸς ὁ πλάσας αὐτοὺς εἶναι ἰσχυρότερος αὐτῶν; Ἦρνούντο ἄρα τὰ ἡμέτερα θαύματα.

15. Ἀπεστείλαμεν εἰς αὐτοὺς ἄνεμον σφοδρὸν, ἵνα οὕτω δοκιμάσωσιν ἀτιμωτικὴν τιμωρίαν τοῦ κόσμου τούτου. Ἡ δὲ ποινὴ τοῦ μέλλοντος εἶναι ἔτι ἀτιμωτικωτέρα. Δὲν θὰ εὕρωσι προστάτην.

16. Κατ' ἀρχὰς κατηνθύναμεν τοὺς Θεμμίτας, οὗτοι ὅμως ἐπρωτίμην τὴν τύφλωσιν ἀντὶ τῆς ὁδηγίας· θύελλα τῆς ἀτιμωτικῆς τιμωρίας προσέβαλεν αὐτοὺς, εἰς ἀντίποινον πῶν ἔργων αὐτῶν.

17. Ἐσώσαμεν τοὺς πιστεύοντας καὶ φοβουμένους τὸν Κύριον.

18. Ἀναγγέλλον αὐτοῖς τὴν ἡμέραν καθ' ἣν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ θέλουσιν συναθροισθῇ περὶ τὸ πῦρ, βαδίζοντες ἀθρόοι πρὸς αὐτό.

19. Ἀμα δ' ἀφικομένων, τὰ ὦτα, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὸ δέριμα αὐτῶν θὰ καταμαρτυρήσωσιν ἐναντίον των περὶ τῶν πράξεων αὐτῶν.

20. Καὶ θὰ εἰπῶσιν εἰς τὸ δέριμα αὐτῶν· διατὶ καταμαρτυρεῖς ἐναντίον ἡμῶν; Τούτο δὲ θ' ἀπαντήσῃ, ὁ Θεὸς ἰδοὺ μοὶ τὴν λαλίαν, ὅω

ρήσας αὐτὴν εἰς ἅπαντα τὰ ὄντα. Ἐπλάσθητε ἅπαξ καὶ αὐτῇ ἀπελεύσεσθε.

21. Δὲν ἠδύνασθε νὰ κρυφθῆτε, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ὦτα, οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ τὸ δέριμα ὑμῶν νὰ μὴ καταμαρτυρήσωσιν ὑμῶν, φρονούντες, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγνοεῖ μέγα μέρος τῶν ἡμετέρων πράξεων;

22. Ἡ ἐσφαλμένη αὕτη φρόνησις, ἣν ἐσχηματίσατε περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀπώλεσεν ὑμᾶς καὶ ἤδη εἰσθε ἀπολωλότες.

23. Καίπερ ἐγκαρτεροῦντες μεθ' ὑπομονῆς. Τὸ πῦρ τοῦτο δὲν θέλει παύσει ὃν ἡ κατοικία αὐτῶν. Καίπερ ἐπικαλούμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ, δὲν θέλουσιν εἰσακουσθῆ.

24. Προσεκολλήσαμεν αὐτοὺς μετὰ ἀδιαχωρίστων συνεταίρων καλλυνάντων τὰ πάντα ἐμπροσθεν αὐτῶν. Ἡ ἐκτελεσθεῖσα ἀπόφασις κατὰ τῶν προγεγεστέρων λαῶν, πνευμάτων καὶ ἀνθρώπων, ἐκτελεσθήσεται καὶ κατ' αὐτῶν καὶ οὕτως ἀπολεσθήσονται.

25. Καὶ λέγουσιν οἱ ἄπιστοι· μὴ ἀκροᾶσθε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κορανίου, ἢ μᾶλλον λαλεῖτε ὑψηλοφώνως, ἵνα ἡ φωνὴ ὑμῶν καταπνίγῃ τὴν φωνὴν τοῦ ἀναγνώστου.

26. Θὰ ὑποβάλωμεν τοὺς ἀπίστους εἰς τρομερὰ κολαστήρια.

27. Θὰ ἀνταμείψωμεν αὐτοὺς διὰ τὰς αἰσχροτέρας πράξεις αὐτῶν.

28. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Θεοῦ ἔσται τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, ἔνθα θὰ μείνωσιν εἰς αἰεὶ, καθότι ἠρνήθησαν τὰ ἡμέτερα θαύματα.

29. Τότε θ' ἀνακράξωσι· Κύριε! δεῖξον ἡμῖν τοὺς ἀποπλανήσαντας ἡμᾶς δαίμονας ἢ ἀνθρώπους, ὅπως καταπατήσωμεν καὶ ταπεινώσωμεν αὐτοὺς.

30. Ἄλλ' ὅσοι λέγουσιν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν εἶναι ὁ Θεός, καὶ ἀπειθύνονται πρὸς αὐτόν, τούτους θέλουσιν ἐπισκεφθῆ οἱ Ἄγγελοι, λέγοντες· μὴ φοβείσθε, μὴ θλιβεσθε, ἀγάλλεσθε ἐν τῷ ἐπαγγελθέντι ὑμῖν Παράδεισῳ.

31. Ἡμεῖς εἴμεθα οἱ ὑμέτεροι προστάται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, ἔνθα θὰ εὑρητε πᾶν ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ καρδίᾳ ὑμῶν, πᾶν ὅτι αἰτήσητε.

32. Ὡς φιλοξενίαν παρὰ τοῦ Ἐπισεικοῦς καὶ Ἐλεήμονος.

33. Τίς λαλεῖ κάλλιον τοῦ ἐπικαλουμένου τὸν Θεόν, τοῦ πράττοντος τὸ ἀγαθὸν καὶ λέγοντος· εἰμὶ Μουσουλμάνος;

34. Τὸ κακὸν μετὰ τοῦ καλοῦ δὲν δύνανται νὰ συμβαδίσωσι. Δίδε καλὸν ἀντὶ κακοῦ, καὶ θὰ ἴδῃς τὸν ἐχθρόν σου μεταβαλλόμενον εἰς προστάτην.

35. Ἄλλ' οὐδεὶς ἄλλος πλὴν τοῦ ἔχοντος ὑπομονὴν θὰ φθάσῃ εἰς τὴν τελειότητα ταύτην. Οὐδεὶς, πλὴν τοῦ μάκκρος.

36. Ἐὰν ὁ Σατανᾶς σέ ὠθῇ εἰς τὸ κακόν, ζήτησον καταφύγιον παρὰ τῷ Θεῷ ὅστις ἀκούει καὶ γινώσκει τὰ πάντα.

37. Μεταξὺ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ εἶναι ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέρα, ὁ ἥ-

λιος καὶ ἡ Σελήνη. Πλὴν μὴ λατρεύετε τὸν ἥλιον, οὔτε τὴν Σελήνην, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν δημιουργήσαντα ταῦτα, ἐὰν ἐπιθυμῇτε νὰ ὑπηρετῇτε αὐτόν.

38. Μὴ ἀπαξιῶσι νὰ πράξωσι τοῦτο οἱ παρὰ τῷ Θεῷ εὐρισκόμενοι ἄγγελοι καὶ ἐκλεκτοί, οἱ αἰνοῦντες αὐτὸν ἐσπέρας τε καὶ πρωῒας χωρὶς ν' ἀπαυδῇσιν;

39. Ἐπίσης θαῦμα θεωρεῖται, ὁπότεν βλέπεις τὴν γῆν ὡς καταβελτημένην, ταρασσομένην καὶ ἐξογκουμένην, ὅταν καταπίπτῃ ἐπ' αὐτῆς τὸ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ. Ὁ ζωογονήσας τὴν γῆν ταύτην, αὐτὸς οὐτός θ' ἀναστήσῃ καὶ τοὺς νεκροὺς, καθότι εἶναι παντοδύναμος.

40. Οἱ μὴ γνωρίζοντες τὰ ἡμέτερα σημεῖα δὲν δύνανται νὰ κρυβῶσιν ἀπ' ἐμπροσθεν ἡμῶν. Ὁ ἐν τῷ πυρὶ καταδικασθεὶς ἀσεβὴς θὰ ἀνταμειφθῇ κάλλιον ἐκείνου, ὅστις θὰ παρουσιασθῇ μετ' ὅλης τῆς πεποιθήσεως ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξεγέρσεως; Πράξατε ὅ,τι βούλεσθε· ὁ Θεὸς ἐφορᾷ ἐπὶ τὰ ἔργα ὑμῶν.

41. Οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὴν καταπεμφθεῖσαν αὐτοῖς Βίβλον εἶναι ἔνοχοι, διότι αὕτη ἐστὶ Βίβλος πολύτιμος.

42. Τὸ ψεῦδος δὲν θὰ βλάψῃ αὐτήν, ὅθεν καὶ ἂν προέλθῃ, ὡς οὖσαν ἀποκάλυψιν τοῦ Σοφοῦ καὶ Δεδοξαμένου.

43. Τὰ πάντα ἐρέθησαν τοῖς προγενεστέροις σου ἀποστόλοις, ἅλλ' ὁ Θεὸς, ὅστις συγχωρεῖ τιμωρεῖ ὡσαύτως καὶ διὰ σκληρῶν βασάνων.

44. Ἐὰν ἐγράφετο τὸ Κοράνιον τοῦτο εἰς γλῶσσαν ξένην, θὰ ἔλαγον ἂν ἦσαν τοῦλάχιστον τὰ ἐδάφια αὐτοῦ σαφεῖ καὶ καθαρὰ! Πλὴν τί! γλῶσσα βάρβαρος εἰς Ἀραβὰ λαόν! Ἀποκρίθητι τοῦτο ἐστὶν ὁδηγὸς πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ φαρμακὸν διὰ τοὺς κακοδοξοῦντας. Εἰς δὲ τὰ ὦτα τῶν ἀπίστων βάρος ἐδρεύει καὶ εἰςὶ τετυφλωμένοι. Ὁμοιάζουσι πρὸς ἐκείνους, οὓς κράζουσι μακρόθεν.

45. Ἐδώκαμεν ἤδη τῷ Μωϋσεὶ τὴν Βίβλον καὶ ἐπ' αὐτῆς ἀνεφύησαν συζητήσεις. Ἐὰν ὁ λόγος τῆς ὁρισθείσης προλεσμίας δὲν ἡγγέλετο προηγουμένως, ἡ ἔρις των θὰ ἐλύετο ἤδη, καθότι ἀμφέβαλον περὶ τῆς Βίβλου ταύτης.

46. Ὁ πράττων τὸ ἀγαθόν, πράττει αὐτὸ πρὸς ἴδιον ὄφελος· ὁ πράττων τὸ φαῦλον, ἑαυτὸν βλάπτει. Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ὁ τύραννος τῶν δούλων αὐτοῦ.

47. Οὗτος γινώσκει τὴν ἔλευσιν τῆς ὥρας. Οὐδεὶς καρπὸς ἐξέρχεται τοῦ κελύφους αὐτοῦ, οὐδὲν θῆλυ ἐγκυμονεῖ, οὔτε τίκτει χωρὶς νὰ γινώσκῃ τοῦτο. Καθ' ἣν ἡμέραν θὰ κράξῃ πρὸς αὐτοὺς ὁ Κύριος· «Ποῦ εὐρίσκονται ἐκεῖνοι πρὸς οὓς μὲ ἐῤυατε ἐξομοίωσι, αἱ θεότητες ἐκεῖνα;

¹ Τὸ κείμενον ἔχει, «Πῶς! βάρβαρος καὶ Ἀραβ;» Ἡ ἔννοια εἶναι, «ὅτι εἰπωρ τότε, πῶς ν' ἀποσταλῇ Βίβλος γεγραμμένη εἰς γλῶσσαν ξένην διὰ λαὸν Ἀραβία!»

πρὸς ἃς μὲ συνεταυτίσατε;» Θ' ἀπαντήσωσι· «Δὲν ἠκούσαμεν τοιοῦ-
τόν τι μεταξύ ἡμῶν.»

48. Αἱ θεότητες, ἃς ἐπεκαλοῦντο θὰ ἐξαφανισθῶσι· θὰ ἀναγνωρί-
σωσιν ὅτι οὐδεμία δι' αὐτοὺς καταφυγὴ ὑπάρχει.

49. Δὲν ἀπαυδᾷ ὁ ἄνθρωπος ἐπικαλούμενος τὸ ἀγαθὸν παρὰ τοῦ
Θεοῦ. Ἐὰν ὅμως προσβάλλῃ αὐτὸν δυστύχημά τι, ἀμείψας ἀπελπίζεται
καὶ ἀμφιρρέπει.

50. Ἐὰν μετὰ τὴν δυστυχίαν ἐλεήσωμεν αὐτόν, λέγει· τοῦτο μοὶ
ᾧφείλετο· δὲν πιστεύω τὴν ἔλευσιν τῆς ὥρας· ἐὰν ἐπ' ἀνέλθω παρὰ τῇ
Κυρίῳ μου, οὗτος μοὶ ἐπιφυλάσσει ἐξαιρετον ἀμοιβήν. Θὰ δεῖξωμεν τοῖς
ἀπίστοις τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ θὰ ὑποβάζωμεν αὐτοὺς εἰς σκληρὰ κο-
λαστήρια.

51. Μετὰ τινα πρὸς αὐτὸν τεύργεσίαν, ὁ ἄνθρωπος ἀπομακρύνεται,
ἀποφεύγει. Ὅταν προσβληθῇ ἐκ τινος δυστυχίας, ἀπευθύνει ἡμῖν τα-
πεινὸς καὶ μακρὰς δεήσεις.

52. Εἰπὲ αὐτοῖς· τί φρονεῖτε; Ἐὰν τὸ Κοράνιον προέρχεται παρὰ
τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν πιστεύετε εἰς αὐτό, λέγετε· μήπως ὑπάρχει ἄνθρω-
πος μᾶλλον πεπλανημένος τοῦ εὐρισκομένου μακρὰν τοῦ Θεοῦ;

53. Θὰ διαλάμψωσι τὰ ἡμέτερα θαύματα ἐπὶ τῶν διαφορῶν μερῶν
τῆς γῆς καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ αὐτοῖς ὅτι τὸ
Κοράνιον τοῦτο εἶναι ἀλήθεια. Μήπως δὲν σοὶ ἀρκεῖ ἡ ὁμολογία τοῦ
Κυρίου σου;

54. Μὴ δὲν ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς ἐμφανίσεως αὐτῶν ἐνώπιον
τοῦ Κυρίου τῶν; Μήπως ὁ Θεὸς δὲν περιβάλλῃ τὰ πάντα;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ'

Η ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 53.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμοτος καὶ ἐλεήμοτος Θεοῦ.

1. Χὰ, Μίμ, Ἐέν, Σίν, Κάφ. Οὕτως ἀποκαλύπτει σοι ὡς ἀπεκά-
λυψε καὶ εἰς τοὺς πρὸ σοῦ, ὁ Θεός, ὁ κραταῖός καὶ σοφός.

¹ Ὁ τίτλος τοῦ Κεφ. τούτου προέρχεται ἐκ τῆς προτροπῆς, ἣν κάμνει εἰς τοὺς πι-
στούς, ὅπως συσκέπτονται ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τῶν. Ἐὰν ἐπιγράφουσιν ἐπίσης καὶ μὲ τὰ
στοιχεῖα, ἅτινα εὐρίσκονται ἐν τῇ πρώτῃ ἐδαφίᾳ, ὧν ἡ ἔννοια εἶναι ἀσφαλής.

2. Αὐτῷ ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Οὗτός ἐστιν ὁ ὕψιστος, ὁ μέγας.

3. Μικροῦ δεῖν οἱ οὐρανοὶ διεσχίζοντο. Οἱ Ἄγγελοι αἰνοῦσιν ἐπικαλούμενοι τὸν οἶκτον αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς γῆς. Βεβαίως, ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

4. Ὁ Θεὸς ἐπιβλέπει πρὸς οὓς λαμβάνουσιν ἄλλους προστάτας πλὴν αὐτοῦ. Σὺ δὲ, Μωάμεθ, δὲν εἶσαι ἐπίτροπος αὐτῶν.

5. Οὕτω σοὶ ἀπεκαλύψαμεν Κοράνιον Ἀραβικόν, ὅπως δι' αὐτοῦ διδάξης εἰς τὴν Μητρόπολιν¹ καὶ εἰς τὰ περίχωρα αὐτῆς, κηρύττων τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας παρουσίας, περὶ ἧς οὐκ ἔστιν ἀμφιβολία, καὶ καθ' ἣν μέρος τῶν ἀνθρώπων ἔσονται εἰς τὸν Παράδεισον καὶ μέρος εἰς τὰς καμίνας τῆς Γεέννης.

6. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἐβούλετο, ἤθελε σχηματίσει ἓνα μόνον λαὸν τοῦ αὐτοῦ θρησκείματος· ἀλλ' εἰσάγει εἰς τὴν μακροθυμίαν αὐτοῦ ὅντινα βούλεται, οἱ δὲ φαῦλοι δὲν θὰ ἔχωσιν οὔτε προστάτην, οὔτε ὑπέρμαχον.

7. Μήπως θὰ λάβωσι προστάτην ἄλλον ἢ τὸν Θεόν; Μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἀληθὴς προστάτης. Αὐτὸς δίδει ζωὴν εἰς τοὺς νεκροὺς καὶ εἶναι παντοδύναμος.

8. Εἰς πᾶν ὅτι διχογνωμοῦσι, μόνος ὁ Θεὸς θ' ἀποφανθῇ. Κύριός μου εἶναι ὁ Θεός, αὐτῷ προσανεθέμην ἑμαυτὸν καὶ αὐτῷ ἀπελευσμαι.

9. Ποιητὴς τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, ἐπλασεν ὑμᾶς ζεύγη, ὡς ἐπλασεν ἐπίσης ἀνὰ ζεύγη καὶ τὰ κτήνη. Ὅθεν διὰ τοῦ μέσου τούτου αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε. Οὐδὲν προσομοιάζει αὐτῷ· ἀκούει καὶ πρὸς πάντα ἐφορᾷ.

10. Κρατεῖ τὰς κλεῖδας τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς· διανέμει δαψιλῶς τὰ δῶρα αὐτοῦ εἰς ὅντινα βούλεται, ἢ περιορίζει αὐτὰ, διότι τὰ πάντα ἐπίσταται.

11. Ὡρίσε δι' ὑμᾶς θρησκείαν, ἣν ἐσύστησεν εἰς τὸν Νῶε καὶ ἣν ἀπεκαλύψεν σοι, ὦ Μωάμεθ, συνιστῶν δὲ ταύτην τῷ Ἀβραάμ, Μωϋσεῖ καὶ Ἰησοῦ, ἐνετείλατο λέγων· τηρήσατε τὴν θρησκείαν ταύτην, μὴ διαχωρισθῆτε εἰς αἱρέσεις. Ἀφόρητον εἶναι τοῖς πολυθεῖσταις.

12. Τὸ θρήσκευμα τοῦτο, εἰς ὃ προσκαλεῖς αὐτούς. Ὁ Θεὸς ἐκλέγει ὅντινα βούλεται διὰ τὸ θρήσκευμα τοῦτο, καὶ ὁδηγεῖ εἰς αὐτὸ τὸν μετανοοῦντα.

13. Δὲν διεχωρίσθησαν, εἰμὴ ὅταν ἔλαβον τὴν σοφίαν ἐξ ἀντιζηλίας. Ἐὰν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅστις τάσσει τὴν ποινὴν εἰς χρόνον ὠρισμένον, δὲν ἀπηγγέλλετο, ἤθελεν ἡδὴ ἀποφασίσει περὶ αὐτῶν, ἂν καὶ

¹ Ἐν τῷ Κορανίῳ, Μητρόπολις ἐννοεῖται ἡ Μέκκα.

οὐ κατόπιν αὐτῶν κληρονομήσαντες τὰς Γραφὰς ἀμφιβάλλωσι περὶ τούτου.

14. Κήρυξον ὅθεν τὸ θρήσκευμα τοῦτο, καὶ πορεύου ὡς ἐνετάλης, μὴ ὑπακούων εἰς τὰ θελήματα αὐτῶν, ἀλλὰ λέγων· πιστεύω εἰς τὴν Βίβλον, ἣν κατέπεμψεν ὁ Θεός. Ἐνετάλην, ὅπως ἀποφανθῶ δικαίως μετὰξὺ ὑμῶν. Ὁ Θεός εἶναι ὁ Κύριος πάντων. Ἐγὼ μὲν ἔχω τὰς πράξεις μου καὶ ὑμεῖς τὰς ὑμετέρας. Μεταξὺ ἡμῶν οὐδὲν ἄξιον λόγου ἐπιχειρήμα δύναται νὰ ἰσχύσῃ. Ὁ Θεὸς θὰ ἐνώσῃ πάντας, διότι εἶναι τὸ τέλος παντὸς πράγματος.

15. Οἱ συζητοῦντες περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὑπετάγησαν εἰς αὐτόν, θὰ ἐξαφανισθῶσι· θὰ δοκιμάσωσι τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καὶ σκληρὰν τιμωρίαν.

16. Αὐτὸς ὁ Θεὸς κατέπεμψε τὴν Βίβλον καὶ τὴν Στάθμην. Τίς δύναται νὰ σοὶ εἴπῃ ὅτι ἡ ὥρα εἶναι ἐγγύς;

17. Οἱ μὴ πιστεύοντες ζητοῦσι νὰ ἐπισπεύσωσιν αὐτήν. Οἱ πιστεύοντες φρίττουν, ὅταν τὴν ἐνθυμηθῶσι, διότι εἶναι βέβαιαι περὶ τῆς ἀληθείας. Φεῦ! οἱ ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς ὥρας εἶναι ἀπολωλότες.

18. Ὁ Θεὸς εἶναι καλοκῆρατος πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ. Οὗτος διατρέμει ὅντινα βούλεται, καὶ εἶναι ἰσχυρὸς καὶ κραταίος.

19. Θέλομεν ἐπαυξήσῃ τὸν ἀγρὸν τοῦ ζητοῦντος τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ τῆς μελλούσης αὐτοῦ ζωῆς. Ὁ ἐπιζητῶν ὅμως τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐπιγείου αὐτοῦ ἀγροῦ ἐξεῖ τοιοῦτον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, χωρὶς νὰ λάβῃ τι ἐν τῷ μέλλοντι.

20. Μὴ οὗτοι ἔχωσιν ἐταῖρόν τινα ἐπιτάσσοντα θρησκευτικῶς ὅτι ὁ Θεὸς παρέλειψε νὰ διατάξῃ; Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ λόγος τῆς ἀπείρου αὐτοῦ ἀγαθότητος, ἡ τύχη αὐτῶν ἤθελεν ἤδη ἀποφασισθῆ, καθότι οἱ ἀσεβεῖς θὰ ὑποστῶσι σκληρὰν τιμωρίαν.

21. Ἐλευσεται ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ ἴδῃς τοὺς ἀσεβεῖς τρέμοντας διὰ τὰς ἐαυτῶν πράξεις, καὶ τὴν τιμωρίαν προσβάλλουσιν αὐτοὺς. Ἀλλ' οἱ πιστεύοντες καὶ πράττοντες τὸ ἀγαθὸν θὰ κατοικήσωσι τοὺς λειμῶνας τοῦ Παραδείσου καὶ ἔξωσι παρὰ τοῦ Κυρίου των πᾶν ὅτι ἐπιθυμήσωσι. Τοῦτο ἄπειρος χάρις ἐστίν.

22. Ἴδου ἡ ἐπαγγελία τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ, τοὺς πιστεύοντας καὶ πράττοντας τὸ ἀγαθόν. Εἶπέ αὐτοῖς· δὲν αἰτῶ παρ' ὑμῶν ἄλλην ἀμοιβὴν διὰ τὰς διδασχάς μου, ἢ τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς συγγενεῖς μου. Ἡ ἀξία τοῦ διαπραχθέντος παρὰ τινος ἀγαθοῦ θέλει αὐξηθῇ. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

23. Θὰ εἴπωσι· μήπως ὁ Μωάμεθ ἐχάλκευσε ψεῦδος τι περὶ τοῦ Θεοῦ; Βεβαίως ἐὰν βούληται ὁ Θεός, δύναται νὰ θέσῃ σφραγίδα ἐπὶ τῆς καρδίας σου, νὰ ἐξαλείψῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὸ ψεῦδος καὶ διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ νὰ στερεώσῃ τὴν ἀλήθειαν. Οὗτος γὰρ γινώσκει τὰ ἔδωτα καὶ τὰ κρύφια τῶν καρδιῶν.

24. Δέχεται τὴν μετάνοιαν τῶν δούλων αὐτοῦ, συγχωρεῖ τὰς ἀνομίας αὐτῶν καὶ γινώσκει ὅτι διαπράττετε ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

25. Εἰσακούει τοὺς πιστεύοντας καὶ τὸ ἀγαθὸν πράττοντας καὶ πληροὶ αὐτοὺς εὐεργεσιῶν. Σκληρὰ δὲ βράσανος ἐπιφυλάσσεται τοῖς ἀπίστοις.

26. Ἐὰν ὁ Θεὸς διένεμεν ἀφρόνως τὰ δῶρα αὐτοῦ πρὸς τοὺς δούλους του, οὗτοι θὰ ἐγκαυρίων ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ δίδει αὐτὰ μεμετρημένως καὶ κατὰ τὴν ἐαυτοῦ ἀρέσκειαν, ὥς γινώσκων καὶ ἐφορῶν ἐπὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ.

27. Αὐτὸς καταβιβάζει ἄφρονον βροχὴν, ὅποταν οἱ ἄνθρωποι ἀπελπίζωνται περὶ αὐτῆς. Οὕτω διασπείρει τὰ δῶρα τῆς θείας αὐτοῦ μακροθυμίας. Εἶναι κραταῖος καὶ δεδοξασμένος.

28. Μεταξὺ τῶν σημείων αὐτοῦ εἶναι καὶ ἡ δημιουργία τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ ὅλων τῶν ζώων, ἅτινα διεσκόρπισεν ἐπ' αὐτῆς. Ὅταν δὲ βούληται, δύναται ἀμέσως νὰ ἐνώσῃ αὐτὴς πάντα ἅμω.

29. Αἱ προσβάλλουσαι ὑμᾶς δυστυχίαι ἀφ' ὑμῶν αὐτῶν προέρχονται καὶ ὁ Θεὸς πολλὰ συγχωρεῖ.

30. Δὲν θὰ ὑπερισχύσητε κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς· δὲν ἔχετε οὔτε προστάτην, οὔτε στήριγμα πλὴν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

31. Ἐν ἐκ τῶν σημείων εἶναι καὶ τὰ πλοῖα, ἅτινα ταχυπλοοῦσιν ὑφούμενα ὡς ὄρη. Ἐὰν βούληται ὁ Θεὸς καταπαύει τὸν ἄνεμον καὶ τότε τὰ πλοῖα μένουσιν ἀκίνητα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων. Εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα δι' ἕκαστον ἐγκαρτεροῦντα καὶ εὐγνωμονοῦντα.

32. Ἡδύνατο νὰ κατασυντρίψῃ αὐτὰ, πλὴν συγχωρεῖ πολλὰ ἁμαρτήματα.

33. Ἐλεύσεται ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ μάθωσιν οἱ συζητοῦντες περὶ τῶν ἡμετέρων σημείων, ὅτι δι' αὐτοὺς δὲν ὑπάρχει καταφύγιον.

34. Τὰ παρ' ὑμῶν κεκτημένα ἀγαθὰ πρόσκαιρά εἰσιν, ἐνῷ ὅσα ὁ Θεὸς ἐπιφυλάσσει εἶναι μείζονος ἰξίας καὶ διαρκέστερα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν πιστευόντων καὶ ἐμπιστευομένων τῷ Θεῷ.

35. Τῶν ἀποφευγόντων τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ τὴν ἀκολασίαν, καὶ ἐκείνων, οἵτινες ὅποταν ὀργισθῶσι κατὰ τινος, συγχωροῦσιν αὐτόν.

36. Τῶν ὑπακούοντων εἰς τὸν Κύριόν των, προσευχομένων δὲ καὶ σκεπτομένων περὶ τῶν ὑποθέσεων των καὶ ἐλεούντων ἐκ τῶν παραχωρηθέντων αὐτοῖς ἀγαθῶν.

37. Τῶν αὐθορμήτως ἐπανορθούντων τὴν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεῖσαν ἀδικίαν.

38. Καὶ τῶν ἀποδιδόντων καλὸν ἀντὶ κακοῦ. Ἐν τούτοις τὸν συγχωροῦντα καὶ συμφιλιούμενον μετὰ τοῦ ἐχθροῦ του θ' ἀνταμείψῃ ὁ Θεός, καθότι δὲν ἀγαπᾷ τοὺς φαύλους.

39. Δὲν ἐνοχοποιεῖται ὅστις ἐκδικηθῇ δι' ἀδικίαν γενομένην αὐτῷ.
40. Ἐνοχοποιούνται οἱ πιέζοντες τοὺς ἄλλους, οἱ βιαιοπραγούντες κατὰ πάσης δικαιοσύνης. Αὐτοῖς ἐπιφυλάσσεται σκληρὰ τιμωρία.
41. Ἡ φρόνησις τοῦ βίου εἶναι, νὰ ἐγκαρτερῇ τις μεθ' ὑπομονῆς καὶ νὰ συγχωρῇ.
42. Ἐκείνοι, οὓς ὁ Θεὸς ἀπόλλυσι, πῶς θὰ εὕρωσι προστάτην; Ὁ ἴδης κατὰ ποῖον τρόπον οἱ ἀσεβεῖς.
43. Ὁ ἀκράξωσιν εἰς τὴν θέαν τῶν βασανιστηρίων «Οἶμοι! οὐχ ὑπάρχει τρεπός, ἵνα ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῆς γῆς;»
44. Ὁ ἀ ἴδης αὐτοὺς ὠδηγουμένους εἰς τὴν τιμωρίαν μετὰ καταισχύνης, ῥίπτοντας λαθραῖα βλέμματα. Οἱ δὲ πιστοὶ Μουσουλμάνοι θὰ ἐγῶσιν ἰδοὺ οἱ ἄσεβεῖς, ὅτινες ἀπώλεσαν ἑαυτοὺς καὶ τοὺς οἴκους αὐτῶν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐξεγέρσεως οἱ κακοὶ δὲν θὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὴν αἰωνίαν τιμωρίαν;
45. Διατί ἐζήτησαν ἄλλους προστάτας ἐκτός τοῦ Θεοῦ; Πῶς θὰ σωθῇ κεῖνος, ὃν ὁ Θεὸς καταστρέφει;
46. Ὑπακούσατε ἄρα εἰς τὸν Θεόν πρὸ τῆς ἐλεύσεως τῆς ἡμέρας, ἣν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀπομακρύνῃ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐδὲν καταφυγίον ἔχετε. Δὲν θὰ δυνηθῇτε ν' ἀρνηθῇτε τὰ ἔργα ὑμῶν.
47. Ἐὰν στρέψωσι τὰ νῶτα ἐξωργισμένοι περιφρονητικῶς, σὺ, ὦ Μωάμεθ δὲν εἶσαι ὁ φύλαξ αὐτῶν. Σὺ ὀφείλεις νὰ κηρύξῃς μόνον. Ἐὰν εὐεργετῶμεν τὸν ἄνθρωπον, ἀγάλλεται ἐὰν προσβληθῇ ἐκ τινος συμφορᾶς, ἐνεκεν τῶν πράξεών του, βλασφημεῖ.
48. Τῷ Θεῷ ἀνῆκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Οὗτος δημιουργεῖ πᾶν ὅ,τι βούλεται. Δωρεῖ θῆλυ εἰς ὅντινα θέλει καὶ ἄρρεν εἰς ὅντινα βούλεται.
49. Εἰς ἄλλους δωρεῖ τέκνα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἄρρενα καὶ θῆλεα, καὶ ποιεῖ ἄγονον ὅντινα βούλεται. Εἶναι σοφὸς καὶ κραταίος.
50. Ὁ Θεὸς δὲν ἀπειθῶναι τὸν λόγον αὐτοῦ εἰς ἄνθρωπον. Ἐὰν δὲ πράξῃ τοῦτο, γίνεται ἡ δι' ἀποκαλύψεως, ἡ ὁπισθεν πέπλου¹.
51. Ἡ ἀποστέλλει προφήτην, εἰς ὃν ἀποκαλύπτει ὅ,τι βούλεται. Οὗτός ἐστιν ὕψιστος καὶ σοφός.
52. Οὕτω, τῇ ἐντολῇ ἡμῶν, ἀπεκαλύφθη τὸ Πνεῦμα εἰς σέ, ὅστις ἡγνῶις τὴν Βίβλον ἢ τὴν θρησκείαν. Ἐποιήσαμεν φῶς, δι' οὗ ὠδηγοῦμεν οὓς θέλομεν ἐκ τῶν ἡμετέρων δούλων. Καὶ σὺ ὡσαύτως ὠδήγησον αὐτοὺς ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

¹ Ὁ Μωάμεθ ἐν τούτοις εἰς πολλὰ ἐδάφι τοῦ Κορανίου λέγει, ὅτι ὁ Θεὸς ἀληθῶς ἀπεθῆκεν τὸν λόγον του εἰς τὸν Μωϋσῆν. Οὐχ ἦτιον ὁ Μωϋσῆς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἴδῃ τὴν ὄψιν τοῦ Κυρίου, καὶ ἐν γένει ἐπίστευον οἱ Ἑβραῖοι καὶ ἴσως πολλοὶ ἐκ τῶν Σημιτικῶν φυλῶν, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ἀνθρώπου, χωρὶς οὗτος ν' ἀποβῇ ἀυθαρῆς.

53. Ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Θεοῦ, εἰς ὃν ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ. Μήπως τὰ πάντα δὲν ἀπελεύσονται τῷ Θεῷ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ'

ΧΡΥΣΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 89.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Χὰ, Μίμ. Ἡ περιφανὴς Βίβλος.
2. Ἦν κατεπέμφαμεν ἀρχιστὶ, ἵνα ἐννοήσητε αὐτήν.
3. Εἶναι ἐγκεκλεισμένη ἐν τῇ μητρὶ τῆς Βίβλου, ἣτις εὐρίσκεται ἐνταῦθα. Αὕτη ἐστὶν ὑψίστη καὶ πλήρης σοφίας¹.
4. Μήπως θὰ παύσωμεν νοθετοῦντες ὑμᾶς ἐνόσω εἰσθε λαὸς παράνομος;
5. Πόσους προφῆτας ἀπεστείλαμεν εἰς τοὺς προγόνους ὑμῶν!
6. Οὐδεὶς προφῆτης ἦλθε πρὸς αὐτοὺς χωρὶς νὰ χλευασθῇ.
7. Ἐξεμνηδένισαμεν λαοὺς ἰσχυροτέρους αὐτῶν· ὑπάρχει τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχαίων.
8. Ἐὰν ἐρωτήσης αὐτοὺς, τίς ὁ ποιήσας τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν; θ' ἀπαντήσωσιν· ὁ Κραταῖος καὶ Σοφός.
9. Εἶναι ὁ Θεός, ὅστις ἐποίησε τὴν γῆν διὰ κλίνην ὑμῶν, χαράξας ἐν αὐτῇ ὁδοὺς, ἵνα κατευθύνησθε.
10. Ὅστις καταπέμπει ἐξ οὐρανοῦ ὕδωρ μεμετρημένον. Διὰ τοῦ ὕδατος τούτου ἀναζωογονεῖ τὴν νεκρὰν γῆν. Οὕτως καὶ ὑμεῖς θ' ἀναστηθῆτε.
11. Ἐποίησε δι' ὑμᾶς παντὸς εἶδους ζεύγη καὶ πρὸς μεταφορὰν ὑμῶν ἐπλασε τὰ κτήνη, ὑμεῖς δὲ κατεσκευάσατε τὰ πλοῖα.
12. Ἴνα κάθησθε ἐπ' αὐτῶν ἀσφαλῶς καὶ ἐγγνωμονοῦντες περὶ τῶν εὐεργετημάτων τούτων, ἀναπαυόμενοι ἐπ' αὐτῶν μνημονεύετε τὸν Κύριον ὑμῶν, λέγοντες· «Δόξα τῷ ὑποτάξαντι ἡμῖν τὰ κτήνη καὶ τὰ

¹ Ἡ μήτηρ τῆς Βίβλου εἶναι πρωτότυπον τοῦ Κορανίου καὶ ὅλων τῶν ἀποκαλυφθεισῶν Βιβλίων. Τὸ πρωτότυπον τοῦτο εἶναι ἀμετάβλητον· ἀλλ' ἐν τούτοις αἱ ἐρμηνεῖαι δύνανται νὰ μεταβλῶσι κατὰ τοὺς αἰῶνας καὶ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς οὓς προῶρισται ἐν ἱερὸν Βιβλίον.

πλοῖα ταῦτα, ἅτινα ἡμεῖς οὐδέποτε ἠθέλαμεν δυνηθῆ νὰ περαιώσωμεν.

13. Ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ ἡμῶν ἀπελευσόμεθα».

14. Ἐν τούτοις, τινές τῶν δούλων αὐτοῦ ἀπέδωκαν αὐτῷ τέκνα. Φεῦ! ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀληθῶς ἀχάριστος!

15. Μήπως ἐξέλεξεν ὁ Θεός μεταξὺ τῶν δημιουργημάτων αὐτοῦ θυγατέρας, ἐκλέξας ὑμᾶς διὰ τέκνα του;

16. Καὶ ἐν τούτοις ὁπόταν ἀναγγέλληται εἰς τινὰ ἐξ αὐτῶν ἡ γέννησις ὄντος, ὅπερ ἀποδίδουσι τῷ Θεῷ, ἡ ὄψις αὐτοῦ καθίσταται τοῦσα καὶ φαίνεται ὡς ἡ τοῦ πεπνιγμένου.

17. Θ' ἀποδώσωσι τῷ Θεῷ, ὡς τέκνον, ὃν τι, ὅπερ αὐξάνει ἐν τοῖς κοσμήμασι καὶ τοῖς καλλωπισμοῖς, καὶ τὸ ὁποῖον συζητεῖ πάντοτε ἄνευ λόγου;

18. Θεωροῦσι γυναῖκας τοὺς ἀγγέλους, οἵτινες εἶναι δούλοι τοῦ Θεοῦ. Μήπως ἦσαν παρόντες εἰς τὴν δημιουργίαν αὐτῶν; Ἡ ὁμολογία των θὰ καταχωρισθῇ εἰς τὴν Βίβλον, καὶ ἡμέραν τινὰ θὰ ἐρωτηθῶσι.

19. Λέγουσι δ' ὅτι, ἐὰν ὁ Θεός ἐβούλετο, δέν θὰ ἐλατρεύομεν αὐτούς. Τὰ πάντα ἀγνοοῦσι καὶ ψεύδονται αἰσχροῦς.

20. Ἐδώκαμέν ποτε αὐτοῖς ἔγγραφόν τι περὶ τούτου;

21. Οὐδέν, οὐδαμῶς! Ἀλλὰ λέγουσιν εὕρομεν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἔχοντας τὴν δοξασίαν ταύτην, καὶ ἡμεῖς βαινομεν ἐπὶ τὰ ἴχνη αὐτῶν.

22. Τοῦτο ἐγένετο καὶ πρὸ σοῦ. Ὅσακις ἐπέμπομεν ἀπόστολόν τινὰ, ἵνα διδάξῃ ἐν τινὶ χώρᾳ, οἱ πλουσιώτεροι κάτοικοι αὐτῆς τῷ ἀπεκρίνοντο «Εὕρομεν τοὺς πατέρας ἡμῶν ἀκολουθοῦντας τὸ θρήσκευμα τοῦτο, καὶ ἠκολουθήσαμεν τὰ ἴχνη αὐτῶν.»

23. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐὰν φέρω ὑμῖν θρήσκευμὰ τι ὀρθότερον ἐκείνου τῶν πατέρων σας; Ὅα εἴπωσιν οὐχί, δέν πιστεύομεν εἰς τὴν ἀποστολήν σου.

24. Ἐξεδικήθημεν τοὺς λαοὺς τούτους. Ἰδοὺ οἶον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν διαφυσάντων τοὺς ἀποστόλους ἡμῶν.

25. Μνήσθητε τῶν λόγων τοῦ Ἀβραάμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν λαόν αὐτοῦ· ἂν Ἀθῶς εἰμὶ ἀπὸ τοῦ ὑμετέρου θρησκειώματος.

26. Πιστεύω μόνον εἰς τὸν πλάσαντά με. Οὗτος θὰ με ὁδηγήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.»

27. Ἐπρόφερε τοὺς λόγους τούτους, ἵνα διαμείνωσιν αἰωνίως εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ καὶ μετανοήσωσιν.

28. Ὑπεσχέθη αὐτοῖς¹ καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν τὴν ἀγαλλίασιν τῶν γυνῶν ἀγαθῶν, ἕως οὗ ἐπέλθῃ ἡ ἀλήθεια καὶ ἀπόστολος προφανής.

¹ Ἐννοεῖ τοὺς Ἀραβὺς πολυθειστάς.

29. Λαθόντες ὅμως τὴν ἀλήθειαν, ἀνέκραξαν· οὐκ ἔστιν ἡ μαγεία, δὲν πιστεύομεν εἰς αὐτήν.»

30. Καὶ λέγουσιν· ἐν τοῦλάχιστον τὸ Κοράνιον τοῦτο κατεβιβάζετο ἐπὶ τινα τῶν ἰσχυρῶν τῶν δύο πόλεων¹, ἵσως ἐπιστεύομεν αὐτό.

31. Οὗτοι διανέμουσι τὰ ἑλέη τοῦ Κυρίου σου; Ἡμεῖς διανέμομεν αὐτοῖς τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Ἐξήραμεν τοὺς μὲν ὑπὲρ-ἀνω τῶν δέ, ἵνα ὑπηρετῶσιν οἱ ὑποδεέστεροι τοὺς ἰσχυροτέρους. Τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου σου εἶναι πολυτιμότερον τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα ἐπισωρεύουσιν.

32. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ὁ φόβος μὴ οἱ ἄνθρωποι γίνωσι πάντες εἰς λαὸς ἄπιστος, θὰ ἐδίδομεν εἰς τοὺς ἀπιστοῦντας οἰκίας ἐχούσας στέγην καὶ κλίμακας ἀργυρᾶς, ὅπως ἀναβαίνωσιν εἰς αὐτάς,

33. Πρὸς δὲ καὶ θύρας καὶ ἀνάκλιντρα ἀργυρᾶ, ἵνα ἐν ἀνέσει ἀναπαύωνται ἐπ' αὐτῶν.

34. Ὡς καὶ Χρυσᾶ Κοσμήματα. Ταῦτα πάντα εἰσὶ πρόσκαιρος ἀγαλλίασις τοῦ βίου τούτου, ἡ δὲ μέλλουσα ζωὴ ἐπιφυλάσσεται παρὰ τοῦ Κυρίου σου διὰ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

35. Ὁ ἐπιδιώκων νὰ ὑπεκφύγῃ τὰς παραινέσεις τοῦ Οἰκτίρμονος, θέλει συνδεθῇ μετὰ τοῦ Σατανᾶ, ὅστις ἔσται ὁ ἀχώριστος ἑταῖρος αὐτοῦ.

36. Οἱ δαίμονες ἀποπλανῶσι τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς τρίβου τοῦ Θεοῦ, καὶ οὗτοι φρονοῦσιν, ὅτι πορεύονται τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας,

37. Ἔως οὐ φθάσωσιν ἐνώπιον ἡμῶν, καὶ τότε ὁ ἀνακράξωσιν· εἴθε νὰ διεχώριζεν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ διάστημα δύο ἀνατολῶν τοῦ Ἡλίου! Οἷος ἀπαίσιος ἑταῖρος!

38. Ἀλλ' αἱ συγκινήσεις αὐται εἰς οὐδὲν θὰ σᾶς ὠφελήσωσι κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἐὰν ὑπῆρξατε ἄδικοι, ἐστὲ ἑταῖροι αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν τιμωρίαν.

39. Σὺ δέ, Μωάμεθ, θὰ δυνηθῇς νὰ εἰσακουσθῇς παρὰ τοῦ κωφοῦ, καὶ νὰ κατευθύνῃς τὸν τυφλὸν καὶ τὸν προφανῶς πορευόμενον ἐν τῇ πλάνῃ;

40. Ἀν καὶ σὲ ἀπομακρύνωμεν αὐτῶν, οὐχ ἤττον θὰ ἐκδικηθῶμεν αὐτούς.

41. Ἀν καὶ γινώσκῃς τὰς ἀπειλὰς ἡμῶν, οὐχ ἤττον σοὶ λέγομεν ὅτι οὗτοι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἐξουσίαν μας.

42. Ἔσο σταθερὸς εἰς ὅ,τι σοὶ ἀπεκαλύφθη, καθότι εὐρίσκεισαι ἐν τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ.

43. Τὸ Κοράνιον εἶναι νοθεσία διὰ σὲ καὶ τὸν λαόν σου. Ἐλεύσεται ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ δώσῃτε λόγον.

44. Ἐξέτασον τοὺς ἀποστόλους τοὺς πρὸ σοῦ παρ' ἡμῶν πεμφθέν-

¹ Ἐννοεῖ τὰς δύο πόλεις Μέκκαν καὶ Μεδίνην.

τας, ἐὰν ἐξελέξαμεν αὐτοὺς διὰ θεοὺς ὅπως λατρεύονται ἀντὶ τοῦ Οἰκτιρμοнос.

45. Ἐπέψαμεν τὸν Μωϋσῆν διὰ τῶν σημείων ἡμῶν πρὸς τὸν Φαραῶ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ. — Ἐγὼ εἰμι, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, ὁ ἀπόστολος Κυρίου τοῦ Παντός.

46. Ὅταν ἐπαρουσιάσθῃ πρὸς αὐτοὺς μὲ τὰ σημεῖα ἡμῶν, ἐνέπαιξαν αὐτόν.

47. Τὰ δὲ θαύματα ταῦτα ἦσαν τὸ ἐν παραδοξότερον τοῦ ἐτέρου. Κατεπέψαμεν αὐτοῖς τὴν τιμωρίαν ἵνα μετανοήσωσι.

48. Καὶ εἶπον εἰς τὸν Μωϋσῆν: — σύ, ὦ Μάγε! ἐκέλευσον τὸν Θεόν σου, ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτοῦ, καθόσον νομίζομεν ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν.

49. Ἀμα δ' ἐώσαμεν αὐτοὺς ἐκ τῶν συμφορῶν, ἀμέσως παρέβησαν τὰς ἡμετέρας ἐντολάς.

50. Ὁ Φαραῶ διεκήρυξεν εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ τὰ ἐξῆς: «Λαί μου! δὲν ἀνήκει εἰς ἐμέ ἡ βασιλεία τῆς Αἰγύπτου, καὶ οἱ ποταμοὶ οὗτοι, οἵτινες διατρέχουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας μου; Δὲν βλέπετε τοῦτο;

51. Δὲν εἰμαι ἐγὼ ἰσχυρότερος τοῦ ἐπονειδίστου τούτου,

52. Τοῦ μόλις δυναμένου νὰ ἐναρθρώσῃ λέξιν;

53. Ἐὰν τοῦλάχιστον ἔφερον ἐπ' αὐτοῦ χρυσὰ ψέλλια, ἐὰν ἤρχετο συνοδευόμενος ὑπὸ Ἀγγέλων!»

54. Ὁ Φαραῶ ἐνέσπειρεν εἰς τοὺς λαοὺς αὐτοῦ κουφότητα, καὶ οὗτοι ὑπήκουσαν εἰς αὐτόν, ὡς ἀσεβεῖς.

55. Ὅταν δὲ προεκάλεσαν τὴν ὀργὴν ἡμῶν, τοὺς ἐξεδικήθημεν καταποντίσαντες πάντας αὐτοὺς,

56. Ποιήσαντες αὐτοὺς παράδειγμα καὶ μῦθον εἰς τοὺς διαδόχους αὐτῶν.

57. Ἐὰν προτείνωσι τῷ λαῷ σου ὡς παράδειγμα τὸν υἱὸν τῆς Μαριάμ, οὗτοι δὲν θέλουσι νὰ ἀκούσωσι περὶ αὐτοῦ,

58. Καὶ λέγουσιν: αἱ θεότητες ἡμῶν εἶναι πολυτιμότεραι τοῦ υἱοῦ τῆς Μαριάμ, ἢ ὁ υἱὸς τῆς Μαριάμ εἶναι πολυτιμότερος πῶν ἡμετέρων θεοτήτων; Δὲν προτείνουνσι δὲ τοῦτο ἢ ἀπὸ πνεῦμα συζητήσεως ὀρμώμενοι, καθότι εἶναι διατεθειμένοι εἰς συζητήσεις.

59. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἀπλοὺς δοῦλος ἡμῶν, ὃν εὐηργετήσαμεν, προτείναντες αὐτόν παράδειγμα τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

60. Ἐὰν ἠθέλαμεν, ἠδυνάμεθα νὰ παράξωμεν ἐξ ὑμῶν τῶν ἰδίων ἀγγέλους, ὅπως σὰς διαδεχῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς.

61. Ἐκ τούτου δηλοῦται, ὅτι προσεγγίζει ἡ ἔλευσις τῆς ὥρας. Μὴ ἀμφιβάλλετε ἄρα, ἀλλ' ἀκολουθεῖτε με, ἐγὼ εἰμι ἡ εὐθεῖα ὁδός.

62. Μὴ σὰς ἀποπλανᾷ ὁ Σατανᾶς, ὁ κεκηρυγμένος ἐχθρὸς ὑμῶν.

63. Ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἦλθεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀνθρώπων μετὰ τῶν ἡμετέρων σημείων, εἶπε: «φέρω ὑμῖν τὴν σοφίαν, καὶ ἔρχομαι νὰ ἐξηγήσω

εἰς ὑμᾶς τὸ αἷτιον τῶν συζητήσεών σας. Φοβήθητε ἄρα τὸν Θεόν, καὶ ὑπακούσατέ με.

64. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Κύριος ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Ἡ πρὸς αὐτὸν ὑμετέρα λατρεία εἶναι ἡ εὐθεῖα ὁδός.»

65. Οἱ διάφοροι αἵρετικοί¹, ἤρχισαν συζητοῦντες μεταξὺ των. Οὐαὶ τοῖς φαύλοις κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπωδύνου τιμωρίας!

66. Τί οὗτοι ἀναμένουσι; Μὴ ἀναμένωσι τὴν ὥραν ἣτις θὰ καταλάβῃ αὐτοὺς αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως;

67. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶς δεσμὸς φιλίας θέλει διαρραγῇ. Ἀλλὰ πολὺ διαφόρως συμβήσεται τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον.

68. Ὡ δούλοι μου! κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν οὐδόλως θέλετε φοβηθῆ, οὐδὲ λυπηθῆ.

69. Εἰς ὑμᾶς τοὺς πιστεύσαντας τὰ σημεῖα ἡμῶν καὶ καταστάντας Μουσουλμάνους θὰ εἴπωμεν·

70. «Εἰσελθετε μετὰ τῶν γυναικῶν ὑμῶν εἰς τὸν Παράδεισον καὶ ἀγάλλεσθε.»

71. Θὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτοὺς κοτύλας ἐκ χρυσοῦ καὶ ποτήρια πλήρη ποτῶν, ἅτινα αἱ αἰσθήσεις τοσοῦτον ποθοῦσι καὶ ἅπερ ἡδύνουσι τὸν ὀφθαλμόν. Θὰ μένωσι δὲ ἐκεῖ αἰωνίως.

72. Ἴδου ὁ Παράδεισος, ὃν θ' ἀπολαύσητε εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἔργων ὑμῶν.

73. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσιν ἄφθονοι ὀπώραι· γεύεσθε ἐξ αὐτῶν.

74. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς θὰ μείνωσι αἰωνίως εἰς τὴν τιμωρίαν τῆς Γέεννης,

75. Χωρὶς νὰ ἐλαφρυνθῇ ἡ ποινὴ αὐτῶν, καὶ ἄνευ ἐλπίδος σωτηρίας.

76. Δὲν ἡδίκησαμεν ἡμεῖς αὐτοὺς, αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἡδίκησαν.

77. Θὰ ἀνακράξωσι δέ· ὦ Μαλέκ!² ἅς δώσῃ τέλος ὁ Κύριός σου εἰς τὰ δεινὰ ὑμῶν. — Οὐχί, θὰ ἀποκριθῇ ἐκεῖνος, θὰ βασανίσῃσθε διαρκῶς.

78. Ἐχομίσσαμεν ὑμῖν τὴν ἀλήθειαν, πλείστοι ὁμῶς ἀποστρέφονται ταύτην.

79. Ἐὰν οἱ ἄπιστοι δολοπλοκῶσι, καὶ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ θὰ πράξωμεν.

80. Ἴσως φρονῶσιν, ὅτι ἀγνοοῦμεν τὰ μυστήρια αὐτῶν καὶ τοὺς μυστικούς αὐτῶν λόγους. Οἱ παρ' αὐτοῖς ὁμῶς ἡμέτεροι ἀπόστολοι καταγράφουσι τὰ πάντα.

81. Εἰπέ· ἐὰν ὁ Θεὸς εἶχεν υἱόν, ἐγὼ πρῶτος θὰ ἐλάτρευον αὐτόν.

82. Δόξα τῷ Κυρίῳ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, Κυρίῳ τοῦ Θρόνου. Μακρὰν τῆς Δόξης αὐτοῦ τὰ ὄντα πρὸς ἃ ἐξομοιοῦσιν αὐτόν!

¹ Ὁ Μωάμεθ ἔννοεῖ τὰς διαφόρους αἵρέσεις τῶν Ἑβραίων καὶ Χριστιανῶν.

² Μαλέκ εἶναι ὁ ἄγγελος, ὅστις ἐκτελεῖ τὰς τιμωρίας κατὰ τῶν κατὰδικων.

83. Ἄφες αὐτοὺς φληναφοῦντας μέχρις οὗ συναντηθῶσι μετὰ τῆς ἡμέρας αὐτῶν, ἡμέρας ἐπαγγελθείσης αὐτοῖς.

84. Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τῇ γῇ Θεός, ὁ πάνσοφος.

85. Εὐλογητὸς εἴη ὁ εἰς ὃν ἀνήκουσι πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τὰ ἀναμέσον αὐτῶν! Αὐτὸς μόνος γινώσκει τὴν ὥραν, καὶ εἰς αὐτὸν ἀπελεύσεσθε.

86. Οἱ ἀντὶ τοῦ Θεοῦ παρ' αὐτῶν ἐπικαλούμενοι ὑπὲρ οὐδενὸς θαῦμα δινηθῶσιν ἵνα πρεσβεύσωσι. Τοῦτο δύναται νὰ πράξῃ μόνος ὁ τὴν ἀλήθειαν ὁμολογήσας. Θα μάθωσι τοῦτο οἱ ἄπιστοι.

87. Ἐὰν ἐρωτήσης αὐτοῦ· τίς ὁ πλάστης ὑμῶν; θα ἀπαντήσωσιν· «ὁ Θεός». Διατὶ δὲν ψεύδονται;

88. Ὁ Θεός ἤκουσε τοὺς λόγους τοῦ Μωάμεθ, λέγοντος· «Κύριε, ὁ λαὸς δὲν πιστεύει», καὶ ἀπήντησεν αὐτῷ:

89. Ἀπομακρύνθητι αὐτῶν, καὶ εἰπέ· *Σελάμουν!* καὶ ἐκεῖνοι θα μάθωσι τὴν ἀλήθειαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ'

Ο ΚΑΗΝΟΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 59.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Χά, Μίμ. Ὁμνῶ ἐπὶ τῆς περιφανοῦς Βίβλου,

2. Ἦν ἡμεῖς κατεπέμφαμεν κατὰ τινὰ νύκτα εὐλογημένην, ἵνα δι' αὐτῆς διδάξωμεν τοὺς ἀνθρώπους,

3. Ἐν τῷ διαστήματι τῆς νυκτός, καθ' ἣν ἀποφασίζεται πάντα σοφὴ πράξις¹,

4. Συνεπεῖα ἡμετέρου θεσπίσματος. Ἡμεῖς ἀληθῶς ἐπέμφαμεν ἀποστόλους,

5. Εἰς ἐνδειξιν τοῦ Κυρίου σου, τοῦ ἀκούοντος καὶ τὰ πάντα ἐπιβλέποντος.

6. Τοῦ Κυρίου τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ἀναμέσον αὐτῶν, ἐὰν σταθερῶς πιστεύητε εἰς αὐτόν.

¹ Ὁρα Κεφ. ΨΖ' τὴν σημείωσιν.

7. Οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεός πλὴν αὐτοῦ τοῦ χορηγοῦντος τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον. Οὗτός ἐστιν ὁ Κύριος ὑμῶν καὶ Κύριος τῶν ὑμετέρων πατέρων.

8. Πλὴν βεβουλισμένοι ἐν τῇ ἀμφιβολίᾳ, σκώπτουσιν αὐτόν.

9. Θὰ ἴδῃς τούτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ὁ οὐρανὸς θὰ ὑψώσῃ Κανόνιν τινα τοῖς πᾶσιν ὁρατὸν,

10. Καὶ θὰ καλύψῃ τοὺς ἀνθρώπους. Τοῦτο ἔσται τιμωρία ἐπ' αὐτοὺς.

11. Κύριε ἡμῶν, θὰ ἀνακράξωσιν, ἀπομάκρυνόν ἀφ' ἡμῶν τὴν συμφορὰν ταύτην· εἰμεθα πιστοὶ Μουσουλμάνοι.

12. Τί ἔλαμον τὰς διδασχάς, ὅτε ἀπεστάλῃ πρὸς αὐτοὺς ἀπόστολος;

13. Περιφρόνησαν αὐτόν, εἰπόντες· εἶναι ἄνθρωπος διδασχθεὶς παρ' ἄλλων· εἶναι φρενήρης.

14. Ἐὰν ἐλαττώσωμεν μικρὸν τὴν ποινὴν των, ἥτις θὰ τοὺς ἐξωλώθῃ, θέλουσιν ἐπανέλθῃ· πάλιν εἰς τὴν ἀπιστίαν.

15. Καθ' ἣν ἡμέραν ἐνεργήσωμεν, σκληρῶς θὰ ἐκδικηθῶμεν.

16. Πρὸ αὐτῶν εἶχομεν ἤδη δοκιμάσει τὸν Φαραῶ, ἀποστείλαντες εἰς τὸν λαὸν ἐκεῖνον ἀπόστολον ἔνδοξον,

17. Εἰπόντα αὐτοῖς· ἀφήσατε τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ νὰ ἀπέλθωσι μετ' ἐμοῦ. Ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς πεπιστευμένος ἀπόστολος.

18. Μὴ ἐξαίρησθε ὑπεράνω τοῦ Θεοῦ· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς μετὰ ἀδιαφιλονεικίαν ἐξουσίαν.

19. Θὰ ζητήσω καταφύγιον παρὰ τοῦ Κυρίου ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, ἵνα μὴ μετὰ λιθοβολήσῃτε.

20. Ἐὰν δὲν ἦσθε πιστοὶ Μουσουλμάνοι, ἀποχωρίσθητε ἀπ' ἐμοῦ.

21. Τότε ὁ Μωϋσῆς ἐδεήθη πρὸς τὸν θεόν, λέγων· «Οὗτός ἐστι λαὸς ἐγκληματίας».

22. Ἐξέλθε νύκτωρ μετὰ τῶν δούλων μου, εἶπεν ὁ Θεός, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι θ' ἀκολουθήσωσιν ὑμᾶς.

23. Ἄφες διακεχωρισμένα τὰ κύματα τῆς θαλάσσης· αἱ στρατιαὶ τοῦ ἐχθροῦ θὰ καταποντισθῶσιν.

24. Ὡ, πόσους κήπους καὶ δεξαμενάς ἐπιρρύτους διαυγῶν ὑδάτων ἐγκατέλειψαν οὗτοι!

25. Ἀγροὺς ἐσπαρμένους καὶ ὑπερήφανα μέγαρα.

26. Πόσας ἡδονάς, ὧν ἀπελάμβανον!

27. Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις αὐτῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐκληροδοτήσαμεν αὐτὰ εἰς ἄλλους λαούς.

28. Οὔτε οἱ οὐρανοὶ, οὔτε ἡ γῆ ἐθρήνησαν ὑπὲρ αὐτῶν· ἡ δὲ τιμωρία των δὲν ἠλαττώθη.

29. Διεσώσαμεν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ μεγάλας δεινᾶς.

30. Καὶ ἀπὸ τὸν Φαραῶ, ὅστις ἦτο ἀλαζών καὶ παραδεδομένος εἰς τὴν ἀκολασίαν.

31. Ἐξελέξαμεν αὐτὸν σπουδαίως μεταξύ ὅλων τῶν λαῶν τοῦ Παντός.

32. Ἐπεδείξαμεν αὐτοῖς θαύματα χρησιμεύοντα εἰς φαινόν τεκμήριον.

33. Ἄλλ' οἱ ἄπιστοι θὰ εἴπωσιν·

34. Εἰς μόνος θάνατος ὑπάρχει καὶ οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος. Οὐδέποτε δὲ θὰ ἀναστηθῶμεν.

35. Ἐπαναφέρετε τοὺς πατέρας ἡμῶν, ἐὰν ὅ,τι ἰσχυρίζεσθε, ἔχεται ἀληθείας.

36. Μήπως εἶναι καλλίτεροι τῶν λαῶν Τοῦπα¹

37. Καὶ τῶν προγενεστέρων λαῶν; Ἐξηφανίσσαμεν αὐτοὺς ὡς ἐνόηους.

38. Δὲν ἐδημιουργήσαμεν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν γῆν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, χάριν παιδιᾶς.

39. Ἐποιήσαμεν αὐτοὺς σπουδαίως, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι τὰ πάντα ἄγνοοῦσιν.

40. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἅπαντα θὰ ἐμφανισθῶσιν.

41. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ πατρὼν δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀποτίσῃ τί ὑπὲρ τοῦ ὑποτελοῦς του. Οὐδεμίαν βοήθειαν θ' ἀνομήνωσι.

42. Μόνοι ὅσοι ἐλεθῶσι παρὰ τοῦ Θεοῦ, θὰ λαβῶσι βοήθειαν. Οὗτος ἐστὶ κραταῖος καὶ ἐλεήμων.

43. Τὸ δὲ δένδρον Ζακοῦμ

44. Ἔσται ἡ τροφή τῶν καταδίκων.

45. Ὅπερ θὰ βράζῃ εἰς τὰ σπλάχνα αὐτῶν, ὡς τὸ ἀναλελυμένον μέταλλον,

46. Καὶ ὡς τὸ κοχλάζον ὕδωρ.

47. Θὰ λεχθῇ δὲ (πρὸς τοὺς ἐκτελεστάς τῶν διαταγῶν τοῦ Θεοῦ), λάβετε τοὺς κακοὺς καὶ ρίψατε αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς Κολάσεως.

48. Χύσατε δ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸ ζέον ὕδωρ,

49. Λέγοντες· Ὑπόστητε τὴν τιμωρίαν ταύτην ὑμεῖς οἱ ἰσχυροὶ καὶ δεδοξασμένοι ἐπὶ τῆς γῆς.

50. Ἴδου τὰ κολαστήρια περὶ ὧν ἀμφιβάλλετε.

51. Οἱ δὲ πιστοὶ Μουσουλμάνοι θὰ εὐρίσκωνται εἰς μέρος ἀσφαλές,

52. Ἐντὸς κήπων καὶ κρουῶν διανυγῶν ὑδάτων,

53. Ἐνδεδυμένοι χιτῶνας ὁλοσηρικούς καὶ καθήμενοι ὁ εἰς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου.

54. Τοιαύτη ἔσται ἡ θέσις αὐτῶν, καὶ θὰ δώσωμεν αὐτοῖς νύμφας μελανοφθάλμους.

¹ Τοῦπα ἦτο ὁ τίτλος τῶν ἡγεμόνων τῆς Ὑμενῆς καὶ τῆς φυλῆς Χημιάρ, πρὸ τοῦ Μωάμεθ.

55. Θὰ γεύωνται παντὸς εἶδους καρπῶν καὶ θὰ ἀγάλλωνται ἐν ἀσφαλείᾳ.

56. Δὲν θ' ἀποθάνωσι πλέον, ἀποθανόντες ἅπαξ. Ὁ Θεὸς θὰ σώσῃ αὐτοὺς ἐκ τῶν βασάνων.

57. Αὕτη ἔσται χάρις δωρηθεῖσα αὐτοῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ, αὕτη ἔσται ἄπειρος εὐδαιμονία!

58. Ἐποιήσαμεν καταληπτὸν τὸ Κοράνιον, καταπέμψαντες αὐτὸ εἰς τὴν σὴν γλῶσσαν. Ἰσως βελτιωθῶσιν οἱ ἄνθρωποι.

59. Ὅθεν, ὦ Μωάμεθ, ἐπαγρύπνει, καθότι καὶ αὐτοὶ ἐπαγρυπνοῦσι, κατοπτεύοντες τὰ συμβαίνοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ'

Η ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 36.

Ἐν ὁρόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Χὰ, Μίμ. Ἡ ἀποκάλυψις τῆς Βίβλου πηγάζει παρὰ τοῦ Κραταίου καὶ Σοφοῦ.

2. Ὑπάρχουσιν ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ σημεῖα διὰ τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους.

3. Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ δημιουργίᾳ καὶ τοῖς διεσπαρμένοις ἐπὶ τῆς γῆς ζῷοις ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ λαὸν πιστεύοντα σταθερῶς.

4. Ἐν τῇ διαδοχῇ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας, ἐν τοῖς εὐεργετήμασιν, ἅτινα ὁ Θεὸς ἐξαποστέλλει οὐρανόθεν καὶ ζωογονεῖ τὴν πρότερον νεκρὰν γῆν, ἐν τῇ διευθύνσει τῶν ἀνέμων, ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς νουνεχεῖς.

5. Ταῦτά εἰσι διδάγματα τοῦ Θεοῦ, ἅτινα σοὶ ἐπαναλαμβάνομεν ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ. Εἰς τί λοιπὸν θέλουσι πιστεῦσαι οἱ ἄπιστοι ἀρνούμενοι νὰ πιστεύσωσιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὰ θαύματα αὐτοῦ;

6. Οὐαὶ τῷ ψευδομένῳ ἄσεβεϊ!

7. Τῷ ἀκούοντι τὴν ἀνάγνωσιν τῶν διδαχῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐμμένοντι ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀλαζονείᾳ, ὡς ἐὰν οὐδὲν ἤκουσεν. Ἀνάγγειλον αὐτῷ σκληρὰν τιμωρίαν.

8. Καὶ ἂν τις διδαχθῇ τινα τῶν ἐδαφίων τούτων τοῦ Κορανίου καὶ χλευάσῃ αὐτὰ, θὰ τύχῃ καὶ οὗτος τῆς ἐπονειδίστου τιμωρίας.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

9. Ὅπισθεν αὐτῶν κεῖται ἡ Γέεννα. Τὰ συσσωρευθέντα ἀγαθὰ κατ' οὐδέν θέλουσιν ὠφελῆσαι αὐτούς. Ἐπίσης δὲν θὰ τοὺς ὠφελήσωσιν ἐκεῖνοι οὓς ἔλαβον ὡς προστατάς ἀντὶ τοῦ Θεοῦ. Τιμωρία σκληρὰ ἀναμένει αὐτούς.

10. Οὕτως ὠρίσθη. Τιμωρία σκληρῶν βασάνων ἡτοιμάσθη διὰ τοὺς μὴ πιστεύοντας εἰς τὰ θεῖα σημεῖα.

11. Ὁ Θεὸς καθυπέταξεν ὑμῖν τὴν θάλασσαν, ὅπως τῇ διαταγῇ αὐτοῦ, διατρέχουσιν ἐπ' αὐτῆς τὰ πλοῖα, καὶ ἵνα ἐπιτύχητε τεκμήρια τῆς γενναιοδωρίας του καὶ εὐγνωμονῇτε αὐτῷ.

12. Οὗτος καθυπέταξεν ὑμῖν πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ, καὶ τὰ πάντα παρ' αὐτοῦ πηγάζουσιν. Εἰς ταῦτα ὑπάρχουσι σημεῖα διὰ τοὺς νουνεχεῖς.

13. Εἰπέ τοῖς πιστοῖς Μουσουλμάνοις νὰ συγχωρῶσι τοὺς μὴ ἐλπίζοντας εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, τὰς ὁρισθείσας διὰ τὴν ἀμοιβὴν τῶν λαῶν κατὰ τὰς ἐαυτῶν πράξεις¹.

14. Ὁ τὸ ἀγαθὸν πράττων ἐαυτὸν ὠφελεῖ, ὁ δὲ τὸ φαῦλον ἐαυτὸν βλάπτει. Πάντες τῷ Θεῷ ἀπελεύσεσθε.

15. Ἐδώκαμεν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὴν Πεντάτευχον, τὴν σοφίαν καὶ τοὺς προφῆτας. Διεθρέψαμεν μὲ τροφὰς ἐξαιρέτους, ἐξάραντες αὐτοὺς ὑπεράνω πάντων.

16. Ὑπεδείξαμεν αὐτοῖς τὰ προφανῆ τεκμήρια τῶν ἐντολῶν ἡμῶν, ἀλλ' οὗτοι δὲν διεχωρίσθησαν ἀλλήλων, εἰ μὴ ὅταν ἔλαβον τὴν σοφίαν, πρὸς πείσμα τῶν μὲν κατὰ τῶν δέ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, ὁ Κύριός σου θ' ἀποφανθῇ περὶ τῶν διαφωνιῶν τῶν.

17. Ἐκτοτε σὲ διωρίσαμεν κομιστὴν τοῦ Θεοῦ Νόμου. Ἀκολουθεῖ αὐτὸν καὶ οὐχὶ τὰ θελήματα τῶν τὰ πάντα ἀγνοούντων²,

18. Διότι κατ' οὐδέν δύνανται νὰ σὲ ὠφελήσωσι παρὰ τῷ Θεῷ. Οἱ φαῦλοι προστατεύονται μετὰ τῶν, ἀλλ' ὁ Θεὸς προστατεύει τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

19. Τὸ Κοράνιον τοῦτο εἶναι φῶς διὰ τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι ἡ διέθυνσις καὶ τὸ πειστήριον τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς πιστεύοντας σταθερῶς.

20. Μήπως φρονοῦσιν οἱ τὰ φαῦλα πράττοντες, ὅτι θὰ μεταχειρισθῶμεν αὐτοὺς ὡς τοὺς πιστεύοντας καὶ πράττοντας τὸ ἀγαθόν, ὥστε ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος ἐκάστου νὰ ᾔηται ὁ αὐτός; Ὡ, πόσον κακῶς κρίνουσιν!

¹ Ἡμέρας τοῦ Θεοῦ ἐννοοῦσι τὰς ἡμέρας τῆς νίκης τῶν πιστῶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῶν. Τὸ χωρίον τοῦτο ἀντιφάσκει πρὸς τὸ πνεῦμα πολλῶν ἄλλων δι' ὧν συνιστάται αὐτοῖς νὰ μάχωνται κατὰ τῶν ἀπίστων μέχρις ἐξοντώσεως αὐτῶν.

² Δηλ. τῶν Ἀράβων, οἵτινες δὲν ἔχουσιν οὐδὲν ἱερὸν βιβλίον, οὔτε ἔλαβον καμμίαν ἀποκάλυψιν.

21. Ὁ Θεὸς ἐπλασε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ. Αὐτὸς ἀνταμείβει ἕκαστον κατὰ τὰ ἑαυτοῦ ἔργα καὶ οὐδεὶς ἀδικηθήσεται.

22. Σὺ δὲ τί φρονεῖς; Ὁ σχηματίσας θεὸν ἐκ τῶν παθῶν του, ἐκείνος, ὃν ὁ Θεὸς ἐν γνῶσει ἀποπλανᾷ, θέτων ἐπὶ τῆς ἀκοῆς καὶ ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ σφραγίδα καὶ τοῦ ὁποίου οἱ ὀφθαλμοὶ εἰσὶ δεδεμένοι, αὐτὸν τίς δύναται νὰ κατευθύνῃ, ἄφου ὁ Θεὸς ἀπολέσῃ; Δὲν θὰ βελτιωθῇτε;

23. Λέγουσι· Δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἢ ἡ παρούσα ζωὴ. Ἀποθνήσκουмен καὶ ζῶμεν, μόνος ὁ χρόνος ἐξαφανίζει ἡμᾶς. Οὐδὲν μετὰ θετικότητος γινώσκουσι, μόνον εἰκασίας σχηματίζουν.

24. Ὅταν διδάσκωσιν αὐτοὺς τὰ περιφανῆ ἡμῶν ῥήματα, τί λέγουσιν; «Ἐπαναφέρετε τοὺς πατέρας ἡμῶν εἰς τὴν ζωὴν, ἐάν λέγητε ἀλήθειαν».

25. Εἰπέ αὐτοῖς ὁ Θεὸς θ' ἀναστήσῃ καὶ κατόπιν θὰ θανατώσῃ ὑμᾶς· ἔπειτα θὰ ἐνώσῃ πάντας ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει περὶ τούτου. Ἄλλ' οἱ πλείστοι τὰ πάντα ἀγνοοῦσι.

26. Τῷ Θεῷ ἀνῆκουσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ. Καθ' ἣν ἡμέραν ἐλεύσεται ἡ ἐσχάτη ὥρα, θὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἀρνούμενοι τὴν ἀλήθειαν.

27. Θὰ ἴδῃς πάντα τὰ ἔθνη κλίνοντα τὰ γόνατα. Ἐκαστος δὲ λαὸς θὰ προσκληθῇ, ἐνώπιον τοῦ βιβλίου του¹. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, θὰ ἀνταμειφθῇτε πάντες ἐπαξίως τῶν ὑμετέρων πράξεων.

28. Τὸ δὲ ἡμέτερον βιβλίον θὰ λαλήσῃ ἀνθ' ἡμῶν μεθ' ὅλης τῆς ἐλικρινείας, διότι ἐγγράφονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ὑμέτεραι πράξεις.

29. Ὁ Θεὸς θὰ συμπαραλάβῃ ἐν τῇ μακροθυμίᾳ αὐτοῦ τοὺς πειστοὺς καὶ ἀγαθοεργούς. Αὕτη ἐστὶ προφανὴς εὐδαιμονία.

30. Εἰς δὲ τοὺς ἀπίστους ῥηθήσεται «Μήπως δὲν ἐδίδαξαν ὑμᾶς τὰ ἡμέτερα θαύματα; Περιφρονήσατε αὐτὰ ἀγερῶως, καθότι εἰσθε λαὸς ἐγκληματίας.

31. Ὅταν ἔλεγον ὑμῖν, ὅτι αἱ θεῖαι ἐπαγγελίαι εἶναι αὐτὴ ἡ ἀλήθεια, ἡ δὲ ἔλευσις τῆς ὥρας δὲν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν, ἐλέγετε· οὐκ οἶδαμεν τί ἐστὶν ὥρα, μίαν μόνην γνῶσιν ἄοριστον ἔχομεν καὶ οὐδεμίαν βεβαιότητα».

32. Τότε τὰ φαῦλα ἔργα των θὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον αὐτῶν, ἡ δὲ τιμωρία ἦν ἐνέπαιζον θὰ περιβάλῃ αὐτοὺς πανταχόθεν.

33. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, θὰ λεχθῇ αὐτοῖς· «Θὰ σᾶς λησμονήσωμεν ὡς ἐλησμονήσατε τὴν ἐμφάνισιν ὑμῶν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου σας. Ἐνδιαίτημα ἡμῶν ἐστὶ τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον καὶ οὐχ εὐρήσατε τὸν βοηθοῦντα.

¹ Ἐνώπιον τοῦ βιβλίου ἐν ᾧ εἶναι καταγεγραμμένοι αἱ πράξεις ἑκάστου.

34. Ἔσχετε τὴν τύχην ταύτην ὡς χλευάσαντες τὰ θεῖα σημεῖα καὶ γοητευθέντες ἐκ τοῦ ἐπιγείου τούτου βίου». Δὲν θὰ ἐπανεέλθωσι πλέον, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα δυνηθῶσι, διὰ καλῶν πράξεων, νὰ ἱκανοποιήσωσι τὸν Θεόν.

35. Τῷ Θεῷ πρέπει ἡ δόξα, Κυρίῳ τῶν οὐρανῶν, Κυρίῳ τῆς γῆς, Κυρίῳ τοῦ Σύμπαντος κόσμου.

36. Αὐτῷ ἀνήκει ἡ ὑψίστη μεγαλειότης τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Οὗτός ἐστιν ὁ κραταῖος καὶ σοφός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣ'

ΕΛ-ΑΧΚΑΦ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 35.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Χά, Μίμ. Ἡ κατάπεμψις τῆς Βίβλου πηγάζει παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κραταιοῦ καὶ σοφοῦ.

2. Ἐδημιουργήσαμεν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν γῆν καὶ τὰ ἀναμέσον αὐτῶν δι' ἀληθοῦς δημιουργίας καὶ δι' ὠρισμένον χρόνον· ἀλλ' οἱ ἄπιστοι ἀπομακρύνονται, ἵνα μὴ ἀκούωσι τὰς διδασχάς.

3. Εἰπέ αὐτοῖς· τί φρονεῖτε; Παρουσιάσατέ μοι ὅτι ἐδημιούργησαν ἐπὶ τῆς γῆς οἱ θεοί, οὓς ἐπικαλεῖσθε. Ἐχουσιν ἄρα μέρος ἐν τοῖς οὐρανοῖς; Κομίσατέ μοι, ἂν ἀληθῆ λέγητε, βίβλον τινὰ ἀποκαλυφθεῖσαν πρὸ τοῦ Κορανίου τούτου ἢ ἔχνη τινὰ τῆς θείας ἀποκαλύψεως ἀποδεικνύοντα τὸν ἰσχυρισμὸν σας;

4. Ὑπάρχει τις μᾶλλον πεπλανημένος ἢ ὁ ἐπικαλούμενος πλὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐτέραν θεότητα μὴ ἀποκρινομένην αὐτῷ, μέχρι τῆς ἀναστάσεως; Αἱ θεότητες αὗται δὲν δίδουσι προσοχὴν εἰς τοιαύτας ἐπικλήσεις.

5. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἐνωθῶσιν, ὅπως κριθῶσιν, αἱ θεότητες αὗται ἔσονται ἐχθραὶ αὐτῶν, φερόμεναι πρὸς αὐτοὺς μετ' ἀχαριστίας.

¹ Ἀχκάφ σημαίνει λόφον μεμονωμένον ἐξ ἄμμου. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἔφερε συνοικία τις ἐν Ἀδραμάντῃ τῆς Ἀραβίας, ἐν ᾗ κατοῦκει ὁ λαὸς τοῦ Ἄδ, οὗτινος συνεχῶς μνεῖα γίνεται ἐν τῷ Κορανίῳ.

6. Ἐὰν ἀναγινώσκωσι τοῖς ἀπίστοις τὰ φαεινὰ ῥήματα ἡμῶν, λέγουσιν, ὅτι ἡ ἀλήθεια αὕτη ἡ ἐπελθούσα αὐτοῖς εἶναι καθαρὰ μαγεία.

7. Θὰ εἰπωσιν· αὐτὸς ὁ Μωάμεθ ἐφεῦρε τὸ Κοράνιον. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐὰν ἐφεύρον αὐτὸ ἐγὼ, ἐνεργήσατε ὥστε νὰ μὴ λάβω κάμμιαν ἀμοιβὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς ὅμως γινώσκει καλῶς, ὅτι λέγετε. Ἀρκεῖ μοι ὅτι ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν του μεταξὺ ἡμῶν. Οὗτός ἐστιν ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

8. Εἰπέ· ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ μόνος ὑπάρξας ἀπόστολος καὶ οὐκ οἶδα, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ πράξῃ πρὸς ἐμὲ καὶ πρὸς ὑμᾶς. Ἐγὼ ἀκολουθῶ, ὅτι μοι ἀπεκαλύφθη. Ἐγὼ εἶμι ἀπόστολος ἐντεταλμένος νὰ διδάξω δημοσίᾳ.

9. Εἰπέ αὐτοῖς· τί φρονεῖτε; ἐὰν ἡ Βίβλος αὕτη, εἰς ἣν δὲν πιστεύετε, πηγάξῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἂν ἄνθρωπός τις ἐκ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὁμολογήσῃ, ὅτι εἶναι ὅμοια πρὸς τὴν τοῦ Μωϋσέως καὶ πιστεύσῃ εἰς αὐτήν, ἐνῶ ὑμεῖς τὴν περιφρονεῖτε ἀγερῶχως, ἀποκριθῆτε, ὅποια ποινὴ σᾶς ἀρμόζει; Ἀλλ' ὁ Θεὸς δὲν κατευθύνει τοὺς φαύλους¹.

10. Οἱ ἀπίστοι λέγουσι διὰ τοὺς πιστοὺς, ὅτι, ἐὰν τὸ Κοράνιον ᾗτὸ ἀγαθόν τι, δὲν θὰ τὸ ἡσπάζοντο κατὰ πρῶτον αὐτοὶ². Καὶ ἐπειδὴ δὲν λαμβάνουσιν αὐτὸ ὡς ὁδηγόν, λέγουσιν, ὅτι εἶναι ἀρχαῖόν τι ψεῦδος.

11. Πρὸ τοῦ Κορανίου ὑπῆρξεν ἡ Βίβλος τοῦ Μωϋσέως δοθεῖσα πρὸς ὁδηγίαν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὡς τεκμήριον τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ. Τὸ Κοράνιον κυρεῖ αὐτὴν εἰς γλῶσσαν ἀραβικὴν, ἵνα οἱ κακοὶ μάθωσι καὶ εὐαγγελισθῶσιν οἱ ἀγαθοὶ μετὰ χαρᾶς εὐαγγελία.

12. Οἱ τὸν Θεὸν ἀνομολογοῦντες ὡς Κύριόν των καὶ διάγοντες εὐθελῶς οὐδόλως θέλουσι φοβηθῆ, οὐδὲ λυπηθῆ ποτε.

13. Θὰ καταλάβωσι τὸν Παράδεισον, θὰ διαμείνωσιν ἐκεῖ αἰωνίως καὶ θὰ ἀμειφῶσι κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν.

14. Ἐνετείλαμεθα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅπως ἡ εὐπροσήγορος πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ. Ἡ μήτηρ φέρει αὐτὸν μετὰ κόπου καὶ τίκτει μετὰ ὠδίνων, ἡ δὲ ἐγκυμοσύνη καὶ ἡ γαλουχία μέχρι τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ διαρκεῖ τριάκοντα μῆνας. Ἐπειτα φθάνει εἰς ὀριμότητα, φθάνει τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος καὶ τότε ἀπευθύνει τῷ Θεῷ τὴν ἐξῆς δέησιν· «Κύριε, ἐμπνευσόν μοι εὐγνωμοσύνην διὰ τὰ ἀγαθὰ ὧν ἐνεπλήσθην ὑπὸ σοῦ· ποιήσόν με ὁπαδόν τοῦ καλοῦ· κατάρτησόν με εὐδαίμονα μετὰ τῶν τέκνων μου· προσέρχομαι πρὸς σὲ καὶ εἶμι ἐκ τῶν Μουσουλμάνων³.»

¹ Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς τινὰ Ἑβραῖον ὀνόματι Ἀδδάλλα Βὲν Σάλμα, ὅστις ἀσπασθεῖς τὸν Ἰσλαμισμόν, ἔλεγεν ὅτι ἡ ἑλευσις τοῦ Μωάμεθ προερέθη ἀπὸ τὸν Μωϋσῆν.

² Ταῦτα ἔλεγον οἱ προὔχοντες τῆς Ἀραβίας, φρονούντες ὅτι δὲν ἔπρεπε ν' ἀσπασθῶσι θρησκείαν τῆς ὁποίας, οἱ πρῶτοι προσήλυτοι ἦσαν ἄνθρωποι τοῦ ὅχλου.

³ Τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἀναφέρεται ὁλοσχερῶς, κατὰ τοὺς Σχολιαστὰς, εἰς τὸν Ἀβουδέφιρ, ὅστις κατοπιν ἔγινε Χαλίφης, ἀσπασθεῖς τὸ νέον θρησκεῖμα τεσσαρακοντούτης ὡν. Ἐπίσης καὶ ὁ πατὴρ του ἡσπάζθη τὸν Ἰσλαμισμόν.

15. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἄνθρωποι τῶν ὁποίων θὰ δεχθῶμεν τὰς καλλιτέρας πράξεις, τὰς ὑπερβαίνουσας τὰς κακὰς. Οὗτοι ἔσονται ἐκ τῶν κατόικων τοῦ Παραδείσου. Αἱ πρὸς αὐτοὺς δοθεῖσαι ἐπαγγελίαι θέλουσιν ἐκτελεσθῇ.

16. Ὁ περιφρονητικῶς τοῖς ἑαυτοῦ γονεῦσι λέγων· «Ἀπέλθετε ἀπ' ἐμπροσθέν μου! μοι ὑπόσχεσθε ὅτι θ' ἀναστηθῶ ἐκ τοῦ τάφου; Πόσαι γενεαὶ παρῆλθον πρὸ ἐμοῦ!» Τούτου οἱ γονεῖς δέονται τῷ Θεῷ ὑπὲρ αὐτοῦ. «Οὐαὶ σοι! θὰ εἴπωσιν αὐτῷ πιστευσον, αἱ γὰρ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ ἀληθεῖς εἰσίν.» Ὁ δὲ θὰ εἴπῃ «Αὗται εἰσι μῦθοι τῶν ἀρχαίων.»

17. Οὗτος ἔσται ἐξ ἐκείνων, ὧν ἡ καταδίκη ἀπεφασίσθη ἤδη, ἔσται ἐκ τῶν λαῶν, οἵτινες καὶ ἄλλοτε ἐξηφανίσθησαν, ἐκ τῶν λαῶν τῶν πνευμάτων καὶ ἀνθρώπων. Οὗτοι ἀπολεσθήσονται.

18. Ὑπάρχουσι βαθμίδες διὰ πάντας, βαθμίδες τῶν πράξεων των, ὅπως ὁ Κύριος ἀνταμείψῃ ἀκριβῶς ἕκαστον, κατὰ τὰ ἑαυτοῦ ἔργα, χωρὶς ν' ἀδικηθῇ οὐδεὶς.

19. Οἱ ἄπιστοι, ὁδηγούμενοι εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, θέλουσιν ἀκούσεν «Κατεσκορπίσατε ἀφειδῶς, κατὰ τὴν ζωὴν, τὰ πολυτίμα δῶρα τὰ δοθέντα ὑμῖν· ἐξητήσασθε ταχεῖαν ἁγαλλίαν· σήμερον θ' ἀνταμειφθῇτε διὰ τῆς ἐπονειδίστου τιμωρίας, διότι ἀδίκως ἐκαυχᾶσθε ἐπὶ τῆς γῆς, δεδομένοι εἰς ἀκολασίας».

20. Ἐν τῇ Κορανίῳ ἀναφέρεται ὁ Ἀδίτης, ὅστις ἐδίδασκε τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς Ἀρχαίφ, ἐνθα ὑπῆρξαν πρὸ καὶ μετ' αὐτὸν ἄλλοι ἀπόστολοι. Οὗτος ἔλεγεν αὐτοῖς· μὴ λατρεύετε ἄλλους θεοὺς, πλὴν τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ, καθότι φοβοῦμαι δι' ὑμᾶς τὴν τιμωρίαν τῆς μεγάλης ἡμέρας.

21. Μήπως ἔρχεσαι, εἶπον αὐτῷ, ἵνα μᾶς ἀπομακρύνῃς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἡεοτήτων; Ἐὰν λέγῃς ἀλήθειαν προκαλέσον τὴν συμφορὰν δι' ἧς μᾶς ἀπειλεῖς.

22. Μόνος ὁ Κύριος γινώσκει αὐτήν, ἀπεκρίθη οὗτος, ἐγὼ ἐκθέτω ἀπλῶς τὴν ἀποστολήν μου, ἀλλὰ βλέπω, ὅτι εἰσθε λαὸς κυλιόμενος ἐν παχυλῇ ἁμαθείᾳ.

23. Ὅτε δὲ εἶδον νέφος προχωροῦν πρὸς τὰς κοιλάδας αὐτῶν, εἶπον μεταξύ των· τὸ νέφος τοῦτο φέρει ἡμῖν τὸν ὑπτόν. — Οὐχί, ἀλλ' εἶναι ἐκεῖνο, οὗτινος τὴν ἔλευσιν ἐπεσπύσατε, εἶναι ἄνεμος κομίζων σκληρὰν τιμωρίαν,

24. Καὶ κατὰ διαταγὴν τοῦ Κυρίου, θὰ κατασπρέψῃ τὸ πᾶν. Τὴν ἐπιούσαν μόνον αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐφαίνοντο. Οὕτως ἀνταμείβομεν τοὺς ἐνόχους.

25. Ἐπλάσαμεν αὐτοὺς ὡς ὑμᾶς τοὺς Μεκκίτας. Ἐδώκαμεν αὐτοῖς τὴν ἀκοήν, τὴν ὄρασιν καὶ καρδίαν εὐαίσθητον. Ἀλλ' οὔτε ἡ ἀκοή, οὔτε ἡ ὄρασις, οὔται αἱ καρδίαι ὠφέλησαν αὐτοὺς, καθότι ἡννήθησαν

τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ τέλους κατελήφθησαν ὑπὸ τῆς τιμωρίας ἣν ἐνέπαιζον.

26. Κατεστρέψαμεν χώρας κειμένας πέριξ ὑμῶν. Τὰ ἡμέτερα σημεῖα διήλθον πανταχόθεν, ἵνα μετανοήσητε.

27. Καὶ διατί δὲν συνέδραμον αὐτοὺς οἱ παρ' αὐτῶν ἐκλεχθέντες καὶ λατρευόμενοι ἀντὶ τοῦ Θεοῦ; Ἐξ ἐναντίας οὗτοι ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ τὰ βλέμματά των. Τοιοῦτόν ἐστι τὸ ψεῦδος τῶν ἀπίστων τοιαῦτα εἰσιν αἱ ἐφευρέσεις αὐτῶν.

28. Ἡμέραν τινὰ ὠδηγήσαμεν πλῆθος πνευμάτων, ἵνα ἀκροασθῶσι τὸ Κοράνιον, ἐπαρουσιάσθησαν καὶ εἶπον μετὰ τῶν ἀκροάσθητε. Ὅτε δὲ ἐπεραιώθη ἡ ἀνάγνωσις, ἐπανῆλθον ὡς ἀπόστολοι πρὸς τοὺς λαοὺς αὐτῶν.

29. — Λαέ, εἶπον, ἤκούσαμεν, ὅτι Βίβλος τις κατεπέμφθη ἐξ οὐρανοῦ μετὰ τὸν Μωϋσέα, κυροῦσα τὰς προγενεστέρas βίβλους καὶ ὁδηγοῦσα εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας.

30. Λαέ, ἀκροάσθητι τὸν διδάσκοντα τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεύοντα εἰς αὐτόν. Οὗτος θὰ ἀπαλείψῃ τὰς ἁμαρτίας σου καὶ θὰ σὲ σώσῃ ἐκ τῆς σκληρᾶς τιμωρίας.

31. Ὁ μὴ ἀποκρινόμενος εἰς τὴν κέλευσιν τοῦ θεοῦ κήρυκος, ὃς μὴ ἐλπίζει ὅτι θὰ ἐξασθενήσῃ τὴν ἰσχὺν τοῦ κήρυκος τούτου ἐπὶ τῆς γῆς. Οὗτος οὐδένα προστάτην θὰ ἔχῃ πλὴν τοῦ Θεοῦ. Οἱ τοιοῦτοι εὐρίσκονται ἐν καθαρᾷ πλάνῃ.

32. Μὴ δὲν βλέπωσιν ὅτι ὁ Θεὸς ἐπλασε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν; Ἡ δημιουργία αὐτῶν δὲν τὸν ἀπηύδησε, καὶ δύναται ν' ἀναστήσῃ τοὺς νεκροὺς. Ναί, ὡς παντοδύναμος.

33. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁδηγηθῶσιν οἱ ἄπιστοι ἐνώπιον τοῦ πυρὸς θὰ ἐρωτηθῶσι. — τὸ πῦρ τοῦτο εἶναι ἀληθινόν; — Ναί, μὰ τὸν Κύριον ἡμῶν, εἶναι ἀληθινόν! — Ὑπόστητε λοιπόν, θὰ εἰπῶσιν αὐτοῖς, τὴν τιμωρίαν, εἰς ἀντίποινον τῆς ἀπιστίας ὑμῶν.

34. Σὺ δὲ, Μωάμεθ, ἐγκαρτέρι μεθ' ὑπομονῆς, ὡς ἐνεκαρτέρουν οἱ γενναῖοι ἄνδρες, οἱ ἀπόστολοι τοῦ Θεοῦ. Μὴ ζητῆς νὰ ἐπιστεύσῃς τὴν τιμωρίαν αὐτῶν. Ἡμέραν τινὰ θὰ ἴδῃσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπειλῆς,

35. Προσκαλούμενοι, ὅπως ἴδῃσι ὅτι ὑπεσχέθη αὐτοῖς, θὰ νομίσωσιν ὅτι μίαν μόνην ὥραν τῆς ἡμέρας διέμειναν ἐν τοῖς τάφοις. Τοιαύτη εἶναι ἡ παραίνεσις. Καὶ τίς ἄλλος θὰ ἐξαφανισθῇ ἢ οἱ φαῦλοι;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ'

Ο ΜΩΑΜΕΘ

(Ο ΘΕΟΣ ΕΙΗ ΑΥΤΩ ΙΔΕΩΣ ΚΑΙ ΦΥΛΑΤΤΟΙ ΑΥΤΟΝ ΕΝ ΕΙΡΗΝΗ.)

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 40.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁ Θεὸς θ' ἀπολέσῃ τὰ ἔργα τῶν ἀπίστων καὶ τοὺς ἀπομακρύνοντας τοὺς ἄλλους τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ.

2. Τῶν δὲ πιστευόντων εἰς αὐτὸν, τῶν ἀγαθοεργούντων καὶ διδόντων πίστιν εἰς πᾶν ὅτι κατεπέμφθη τῷ Μωάμεθ (ὅπερ εἶναι ἡ παρὰ τοῦ Κυρίου των πηγάζουσα ἀλήθεια), ὁ Θεὸς θὰ ἐξιλεώσῃ τὰς ἀμαρτίας καὶ θὰ καθοδηγήσῃ τὴν καρδίαν αὐτῶν.

3. Οὕτω γενήσεται, καθότι οἱ ἄπιστοι ἠκολούθησαν τὸ ψεῦδος καὶ οἱ πιστοὶ τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου των πηγάζουσαν ἀλήθειαν. Οὕτως ὁ Θεὸς προτείνει τὰ παραδείγματα αὐτοῦ τοῖς ἀνθρώποις.

4. Ὅποτεν συναντᾶτε τοὺς ἀπίστους φονεύετε καὶ κατασφάζετε, συγκρατοῦντες στερεῶς τὰ δεσμὰ τοῦ αἰχμαλώτου.

5. Μετὰ δὲ τὴν κατάπαυσιν τῆς μάχης, ἄφετε αὐτὸν ἐλεύθερον ἢ ἀνταλλάξατε ἀντὶ λύτρων. Πράττετε οὕτως. Ἐὰν ἐβούλετο ὁ Θεός, θὰ ἐθριάμβευεν ὁ ἴδιος ἐπ' αὐτῶν, ἀλλ' ὑποβάλλει ὑμᾶς εἰς τὸν πόλεμον, ἵνα δοκιμάσῃ τοὺς μὲν διὰ τῶν δέ. Ὁ Θεὸς δὲν θ' ἀπολέσῃ τὰ ἔργα τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ ὑπὲρ πίστεως.

6. Θὰ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς καὶ θὰ κατευθύνῃ τὰς καρδίας αὐτῶν.

7. Θὰ εἰσαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὸν Παράδεισον ὃν ἤδη ὑπέδειξεν αὐτοῖς.

8. Ὅσοι πιστοὶ! Ἐὰν συνδράμῃτε τὸν Θεὸν ἐν τῇ μάχῃ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἀπίστων, καὶ ὁ Θεὸς θὰ συνδράμῃ ὑμᾶς, κατευθύνων τὰ ὕμμετρα διαβήματα.

9. Οἱ ἄπιστοι δύνανται ν' ἀπολεσθῶσι, καὶ ὁ Θεὸς νὰ ἐκμηδενίσῃ τὰ ἔργα αὐτῶν.

10. Τοῦτο ἔσται πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀπιστίας αὐτῶν ἐνώπιον τῆς ἀποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ, δυναμένου νὰ ματαιώσῃ τὰς πράξεις αὐτῶν.

11. Δὲν διῆλθον ποτὲ τὰς χώρας ταύτας; δὲν εἶδον οἷον ὑπῆρξε τὸ τέλος τῶν ἰδίων αὐτῶν προγόνων, οὓς ὁ Θεὸς ἐξηφάνισε; Παρομοία τύχῃ ἀναμένει σήμερον τοὺς ἀπίστους,

12. Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶναι ὁ προστάτης τῶν πιστῶν, οἱ δὲ ἄπιστοι στεροῦνται ταιούτου.

13. Ὁ Θεὸς θὰ εἰσαγάγῃ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀγαθοεργούς εἰς τοὺς ἐπιρρύτους κήπους τῶν διαυγῶν ὑδάτων. Οἱ δὲ ἄπιστοι ἀγάλλονται καὶ τρέφονται ὡς τὰ κτήνη· ἡ κατοικία αὐτῶν ἔσται τὸ πῦρ.

14. Πόσας χώρας ἰσχυροτέρας τῆς σῆς, ἥτις σὲ ἐξεδίωξεν, ἐξηφανίσαμεν, χωρὶς οὐδεὶς νὰ ἔλθῃ πρὸς βοήθειαν αὐτῶν!

15. Μήπως θὰ μεταχειρισθῶμεν τὸν ἀκολουθοῦντα τὰ σημεῖα τοῦ Κυρίου, ὡς τὸν ὑπολαμβάνοντα ὅτι αἱ κακοήθειαι πράξεις αὐτοῦ εἶναι ἀγαθαὶ καὶ ἀκολουθοῦντα τὰ ἴδια ἐαυτοῦ πάθη;

16. Ἰδοὺ τὸ ἀπεικόνισμα τοῦ ἐπαγγελθέντος πρὸς τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον Παραδείσου· ποταμοὶ ὑδάτων οὐδέποτε διακοπτόμενοι κατὰ τὸν ῥοὴν αὐτῶν, ποταμοὶ ἐκ γάλακτος, οὐτινος ἡ γεῦσις οὐδέποτε ἀλλοιοῦται, ποταμοὶ οἶνου καθηδύνοντες τοὺς πίνοντας¹,

17. Ποταμοὶ καθαροῦ μέλιτος, παντσείδεις καρποὶ καὶ ἄφεις τῶν ἀμαρτημάτων. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω διὰ τὸν καταδικασθέντα, ἵνα μὲν ἔν τῷ πυρὶ καὶ ποτιζόμενον διὰ ζέοντος ὕδατος, ὅπερ θέλει κατακαύσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

18. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ τινες προσερχόμενοι, ὅπως σὲ ἀκροαθῶσιν ἅμα δὲ σὲ ἀφήσωσι, λέγουσιν εἰς τοὺς πεπαιδευμένους· «Τί διηγείται οὗτος;» Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀπεσκληρυμένοι τὴν καρδίαν καὶ ἀκολουθοῦντες μόνον τὰ ἴδια πάθη.

19. Ὁ Θεὸς θὰ ἐπαυξήσῃ τὴν καλὴν διεύθυνσιν ἐκείνων, οἵτινες εὐθυποροῦσι, καὶ θὰ διδάξῃ αὐτοὺς ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἀποφεύγωσι.

20. Τί ἀναμένουσιν οἱ ἄπιστοι; μὴ ἀναμέλῃσι τὴν ὄραν τὴν αἰφνης ἐπελευσομένην; Ἀνεφάνησαν ἤδη σημεῖά τινα τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Εἰς τί ὅμως θὰ ὀφελήσῃ αὐτοὺς ἡ προαγγελία;

21. Γινῶτε, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν τοῦ ἀληθοῦς Θεοῦ. Ζήτησον παρ' αὐτοῦ τὴν ἐξιλέωσιν τῶν σεαυτοῦ ἀμαρτημάτων καὶ τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν. Ὁ Θεὸς γινώσκει πάσας τὰς κινήσεις ὑμῶν καὶ τὸ ὑμέτερον ἀναπαυτήριον.

22. Οἱ ἀληθῶς πιστοὶ λέγουσι· «Φεῦ! ἐὰν τοῦλάχιστον ἀπεκαλύπτετο ὑμῖν ἐν μόνον κεφάλαιον διατάττον τὴν μάχην κατὰ τῶν ἀπίστων!» Ἄν ὅμως καταπεμφθῇ ἄνωθεν ἐν κεφάλαιον ἀνατρεπτικὸν διατάττον τὸν πόλεμον, θὰ ἴδῃς ἐκείνους εἰς ὧν τὰς καρδίας ἐδρεύει ὁ δόλος νὰ σὲ θεωρῶσιν, ὅπως θεωρεῖ ὁ βλέπων τὴν θέαν τοῦ θανάτου καὶ λειποθυμεῖ. Ἐν τούτοις ὑπακοὴ καὶ μεμετρημένη γλῶσσα ἔσονται ἐπωφελέστεραι αὐτοῖς.

¹ Ἐνταῦθα τὸ κείμενον ἔχει τὴν λέξιν Χάμρ (οἶνος), ἀλλαχού δὲ εἰς ἄλλα χωρία μεταχειρίζονται τὴν λέξιν Σιαράπ (ποτόν).

23. Τηροῦντες τὰς πρὸς τὸν Θεὸν ὑποσχέσεις αὐτῶν, ὅταν ἡ μάχη εἶναι ἀποφασισμένη, θέλουσιν ὠφελῆσαι μᾶλλον ἑαυτοὺς.

24. Ζητεῖτε ὅπως, ὑποκύπτοντες εἰς τὰ σφάλματα ὑμῶν, διαπράττειτε φόνους εἰς τὴν χώραν, παραβιάζοντες τοὺς δεσμοὺς τοῦ αἵματος.

25. Οὗτοί εἰσιν οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καταρashedνέντες καὶ στερηθέντες τῆς τε ἀκοῆς καὶ ὁράσεως.

26. Δὲν θὰ μελετήσωσι τὸ Κοράνιον; ἢ μᾶλλον αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰσι κεκλεισμέναι διὰ κλείθρου;

27. Ὁ Σατανᾶς ὑπαγορεύει τὴν διαγωγὴν εἰς ἐκείνους οἵτινες ἐπavέρχονται εἰς τὰ διαβήματα αὐτῶν, ἀφ' οὗ ἴδωσι καθαρῶς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀληθινῆς ὁδοῦ.

28. Αὕτη ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τῶν λεγόντων τοῖς μισοῦσι τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀποκαλυφθεῖσαν Βίβλον, ὅτι θέλουσιν ἀκολουθήσαι ὑμᾶς εἰς τινὰς μόνον τῆς Βίβλου διατάξεις. Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς μυστικούς διαλογισμοὺς των.

29. Ὅποια ἔσται ἡ θέσις αὐτῶν, ὅταν οἱ ἄγγελοι ἀφαιρέσωσιν αὐτοὺς τῆς ζωῆς, τύπτοντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ ἐπὶ τῶν νώτων;

30. Τοῦτο ἔσται εἰς ἀντίποινον, διότι ἠκολούθησαν ὅτι ἀπαρέσκει τῷ Θεῷ καὶ περιεφρόνησαν ὅτι τὸν εὐχαριστεῖ εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστρέψῃ τοὺς καρποὺς τῶν ἔργων των.

31. Ἐκεῖνοι, εἰς ὧν τὰς καρδίας ἐδρεύει ἡ δολιότης, φρονοῦσιν ἴσως ὅτι ὁ Θεὸς δὲν θὰ ποιῇ καταφανῆ τὴν κακίαν αὐτῶν;

32. Ἐὰν θελήσωμεν δυνάμεθα νὰ σοὶ ὑποδείξωμεν αὐτοὺς ὅπως τοὺς ἀναγνωρίσῃς ἐκ χαράκτικιστικῶν τινῶν σημείων. Θὰ ἀναγνωρίσῃς αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀκαταλήπτου καὶ βαρβάρου γλώσσης των. Ὁ Θεὸς ἔγνω τὰς πράξεις ὑμῶν.

33. Θὰ θέσωμεν ὑμᾶς ὑπὸ δοκιμασίαν, μέχρις οὗ μάθωμεν τοὺς μαχομένους ὑπὲρ πίστεως καὶ τοὺς ἐγκαρτεροῦντας μεθ' ὑπομονῆς. Θὰ ἐξετάσωμεν περὶ τῆς ὑμετέρας διαγωγῆς.

34. Οἱ μὴ πιστευόντες καὶ ἀπομακρύνοντες τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου, οἱ ἀποχωρισθέντες ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ ἔλαβον τὴν ἀληθινὴν διεύθυνσιν, οἱ τοιοῦτοι δὲν δύνανται νὰ βλάψωσι τὸν Θεὸν οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ Θεὸς δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ τὰς ἑαυτῶν πράξεις.

35. Ὅσοι πιστοὶ! ὑπακούετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπὸστολον αὐτοῦ· μὴ ἐκμηδενίζετε τὰς πράξεις ὑμῶν.

36. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ συγχωρήσῃ τοὺς ἀπίστους τοὺς ἀπομακρύνοντας τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου καὶ ἀποθανόντας ἐν τῇ ἀπιστίᾳ.

37. Μὴ δειλιάτε καὶ μὴ ζητεῖτε εἰρήνην παρὰ τῶν ἀπίστων, ἐνῷ εἰσθε ἰσχυρότεροι αὐτῶν. Ἐχετε μεθ' ὑμῶν τὸν Θεόν, ὅστις δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἔργων σας.

38. Ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι παιδιὰ καὶ διασκέδασις. Ἐὰν

πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ φοβήσθε αὐτόν, θὰ ἀνταμείψῃ ὑμᾶς, καὶ οὐδὲν θ' ἀπαιτήσῃ ἐκ τῶν ἀγαθῶν ὑμῶν.

39. Ἐὰν σὰς ἐζήτει αὐτὰ, θέλετε ἀποδειχθῇ φειδωλοὶ, καὶ τότε ἤθελε καταστῇ καταφανὴς ἡ ὑμετέρα κακία.

40. Προσεκλήθητε ἵνα δαπανήσῃτε τὸν ὑμέτερον πλοῦτον διὰ τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον, καὶ μεταξὺ ὑμῶν ὑπάρχουσί τινες φειδωλοὶ. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος εἶναι φειδωλὸς πρὸς ἰδίαν του βλάβην, διότι ὁ μὲν Κύριος εἶναι πλούσιος, ὑμεῖς δὲ πένητες, καὶ ἂν ζητήσῃτε νὰ ὑπεκφύγητε, τότε θὰ φέρωμεν ἄλλον λαὸν ἀνθ' ὑμῶν, λαὸν οὐδόπως προσομοιάζοντα ὑμῖν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ'

Η ΝΙΚΗ

Ἐν Μεδίῳ. Ἐδάφια 29.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀληθῶς, ὦ Μωάμεθ, σοὶ δίδομεν τὴν ὀριστικὴν νίκην ¹

2. Καὶ ὁ Θεὸς σοὶ συγχωρεῖ τὰ παρελθόντα καὶ μέλλοντα ἁμαρτήματα σου. Σὲ πληροῖ δι' εὐεργετημάτων, κατευθύνων σε ἐν ὁδῷ δικαίας,

3. Βοηθῶν σε διὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ ἐπικουρίας.

4. Οὗτος καταπραΰνει τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, ὅπως ἐπαυξάνωσι διηνεκῶς τὴν ἑαυτῶν πίστιν. Τῷ Θεῷ ἀνῆκουσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Οὗτός ἐστι πολυμαθὴς καὶ σοφός.

5. Θὰ εἰσαγάγῃ τοὺς πιστοὺς καὶ τὰς πιστὰς εἰς τοὺς ὑπὸ ῥυάκων ἐπιρρύτους κήπους, ἐνθα θέλουσι παραμείνει αἰώνιως καὶ θὰ ἀπαλείψῃ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν. Αὕτη ἔσται εὐδαιμονία ἐξαιρετος, ἣν διαφυλάττει ὁ Κύριος.

6. Θὰ τιμωρήσῃ δὲ τοὺς ὑποκριτὰς καὶ τὰς ὑποκριτριάς, τοὺς πολυθεοὺς καὶ τὰς πολυθέους, καὶ πάντας τοὺς κακῶς φρονούντας περὶ τοῦ Θεοῦ. Κατ' αὐτῶν στρέφεται ὁ τροχὸς τῆς δυστυχίας. Ὁ Θεὸς ὀργι-

¹ Διὰ τοῦ χωρίου τούτου τινὲς ἐννοοῦν τὴν ἄλωσην τῆς Μέκκας, ἄλλοι δὲ τὴν τῆς Καϊθέρ, ὁχυρᾶς θέσεως τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἄλλοι τὴν τῆς Μόντης, πόλεως ἀνηκούσης εἰς τοὺς Ῥωμαίους.

σθεις κατηράσθη αὐτοὺς καὶ τοῖς προπαρεσκεύασε τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.
Οἷα φοικώδης συνέπεια!

7. Τῷ Θεῷ ἀνῆκουσιν αἱ στρατιαὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Οὗτός ἐστι κραταῖος καὶ σοφός.

8. Σὲ, ὦ Μωάμεθ, ἀπεστείλαμεν πρὸς αὐτοὺς μάρτυρα καὶ κήρυκα τῶν ἐντολῶν ἡμῶν,

9. Ὅπως ὑμεῖς οἱ ἄνθρωποι πιστεύσητε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, βοηθήτε καὶ σέβησθε αὐτὸν, αἰνοῦντες αὐτὸν πρωΐας τε καὶ ἐσπέρας.

10. Οἱ δίδοντές σοι τὴν χεῖρά των καὶ ὀρκιζόμενοι πίστιν, ὁμνῶσιν αὐτὴν τῷ Θεῷ, καθότι ἡ χεὶρ τοῦ Θεοῦ εὐρίσκεται μετὰ τῶν χειρῶν των. Ὁ παραβαίνων τὸν ὅρκον αὐτοῦ βλάπτει ἑαυτὸν, ὁ δὲ διατηρῶν πιστῶς τὰς ἰδίας ὑποχρεώσεις, θέλει ἀνταμειφθῇ ἐξαίρετως παρὰ τοῦ Θεοῦ.

11. Οἱ μὴ ἀκολουθήσαντές σοι Ἀραβες θὰ σοὶ εἴπωσιν «Τὰ ποιμνία καὶ αἱ οἰκογένειαι ἡμῶν μᾶς ἠνάγκασαν ὅπως σ' ἐγκαταλίπωμεν ἱκέτευσον τὸν Θεόν, ἵνα συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν». Ἡ γλῶσσα των προφέρει ὅτι δὲν ὑπαγορεύει αὐτοῖς ἡ καρδιά. Εἰπέ αὐτοῖς τίς δύναται νὰ παλαίσῃ κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἐὰν οὗτος θελήσῃ νὰ σᾶς προσβάλῃ διὰ τινος δυστυχήματος ἢ νὰ εὐεργετήσῃ ὑμᾶς; Ὁ Κύριος ἐγνώ τὰς πράξεις ὑμῶν.

12. Ἐνομίσατε, ὅτι ὁ ἀπόστολος καὶ οἱ πιστοὶ δὲν ἤθελον ἐπανακάμψῃ εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐστίας, καὶ τοῦτο σᾶς εὐηρέστησε. Συνελάβετε κακοὺς διαλογισμοὺς, καὶ εἰσθε λαὸς ἀπολωλώς.

13. Ἦτομάσαμεν πυρὰν διὰ τοὺς ἀπίστους τοὺς μὴ θελήσαντας νὰ πιστεύσωσι τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ.

14. Τῷ Θεῷ ἀνῆκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς· οὗτος συγχωρεῖ καὶ τιμωρεῖ ὅντινα βούλεται. Εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

15. Ἐὰν πορευθῇτε, ἵνα κυριεύσητε βέβαια λάφυρα, οἱ μὴ ἀκολουθήσαντες ἐκ τῶν Ἀράβων θὰ εἴπωσιν ὑμῖν· «Καὶ ἡμεῖς θὰ σᾶς ἀκολουθήσωμεν.» Οὗτοι προσπαθοῦσι νὰ μετατρέψωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Εἰπέ αὐτοῖς· δὲν θὰ μᾶς ἀκολουθήσητε, ὁ Θεὸς ἀπεφάσισεν ἤδη οὕτως. Ὁ δὲ εἴπωσιν ὑμῖν ὅτι ἐξ ἀντιζηλίας πράττετε τοῦτο, δὲν εἶναι ἀληθές, ἀλλ' ὀλίγοι ἐννοοῦσιν.

16. Εἰπέ προσέτι εἰς τοὺς μὴ ἀκολουθήσαντας Ἀραβας· θὰ σᾶς προσκαλέσωμεν ἵνα πολεμήσητε κατ' ἰσχυρῶν ἐθνῶν¹, καταπολεμοῦντες αὐτὰ μέχρις ὅτου ἀσπασθῶσι τὸν Ἰσλαμισμὸν. Ἐὰν ὑπακού-

¹ Τινὲς φρονοῦσιν ὅτι ἐννοεῖ μάχην κατὰ τινος μεγάλου κράτους ὡς κατὰ τῆς Περσίας, ἢ τῆς Ρώμης, ἢ κατὰ τῶν Βέν-Χουνέφα, φυλῆς ἰσχυρᾶς ἐν τῇ Γεμάμα.

σητε, ὁ Θεὸς θ' ἀνταμείψῃ ὑμᾶς ἐξαίρετως, ἀλλ' ἐὰν προφασισθῇτε, ὡς καὶ ἄλλοτε, θὰ τιμωρηθῇτε σκληρῶς.

17. Ἐὰν ὁ τυφλὸς, ὁ χωλὸς καὶ ὁ ἀσθενὼν δὲν πορευθῶσιν εἰς τὴν μάχην, δὲν ἀμυρτάνουσιν. Ὁ ὑπακούων εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, θὰ εἰσαχθῇ εἰς τοὺς ἐπιρρῦτους κήπους. Ἀλλ' ὁ Θεὸς θὰ τιμωρήσῃ σκληρῶς τοὺς περιφρονήσαντας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ.

18. Ὁ Θεὸς νῦν χαριστήθη ἐκ τῶν πιστῶν ἐκείνων, οἵτινες σοὶ ἔδωκαν τὴν χεῖρα ὑπὸ τὸ δένδρον εἰς σημεῖον πίστεως¹. Οὗτος ἐγίνωσκε τὸ φρόνημα αὐτῶν, κατεπράυνεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐβράβευσε διὰ ταχέας νίκης.

19. Καὶ μὲ πλούσια λάφυρα. Ὁ Θεὸς ἐστὶ κραταῖος καὶ σοφός.

20. Ὑποσχέθεις ὑμῖν πλούσια λάφυρα, ἐπετάχυνε τὴν ἀπόδосιν αὐτῶν, καὶ ἀπέκρουσεν ἀφ' ὑμῶν τὴν χεῖρα τοῦ ἐχθροῦ, ἵνα τοῦτο χρησιμεύσῃ ὡς τεκμήριον τοῖς πιστοῖς καὶ ὁδηγήσῃ ὑμᾶς ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

21. Ὑπεσχέθη ὑμῖν καὶ ἕτερα λάφυρα, ἀτινά δὲν ἡδυνήθητε νὰ κυριεύσητε, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἔχει ἤδη ταῦτα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ. Οὗτός ἐστι παντοδύναμος.

22. Ἐὰν οἱ ἄπιστοι θελήσωσι νὰ σᾶς πολεμήσωσι ταχέως θὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν, μὴ εὐρίσκοντες οὔτε προστάτην, οὔτε ἐπίκουρον.

23. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ Θεοῦ, ἣν ἐφήρμοσε κατὰ τὰς παρελθούσας γενεάς. Σὺ δὲ δὲν θὰ εὕρῃς ἀλλοιώσεις εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Θεοῦ.

24. Οὗτος ἀπεμάκρυνεν ἀφ' ὑμῶν τὸν βραχίονα τοῦ ὑμετέρου ἐχθροῦ, ἀποκρούσας συγχρόνως ἀπ' αὐτῶν τὸν βραχίονα ὑμῶν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Μέκκας, ἀφοῦ ἀνέδειξεν ὑμᾶς νικητάς. Ὁ Κύριος ἐφορᾷ ἐπὶ τῶν ὑμετέρων πράξεων.

25. Αὐτοὶ οὗτοι, μὴ πιστεύοντες, ἀπομακρύνουσιν ὑμᾶς τοῦ Ἱεροῦ Προσευκτηρίου καὶ τῶν προσφορῶν, ὡς ἀπακλείουσι, κωλύοντες αὐτάς νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον. Ἐὰν ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες πιστοὶ, οὓς οὐκ οἶδατε, δὲν ἦσαν μεταξύ αὐτῶν, ἐὰν δὲν ἐφοβοῦντο ἐν τῇ συμπλοκῇ ἐγκλημά τι διαπραχθισόμενον παρὰ σοῦ, ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν περιέβαλλεν ἐν τῇ ἐαυτοῦ μακροθυμίᾳ ὃν βούλεται, καὶ ἐὰν οὗτοι δὲν ἀπεχωρίζοντο τῶν πιστῶν, ἤθελαμεν σκληρῶς τιμωρήσῃ τοὺς ἀπίστους.

26. Ἐνῷ οἱ ἄπιστοι ἔθετον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τὴν λύσσαν τῆς ἀμαθείας, ὁ Θεὸς κατεπράυνε τὴν καρδίαν τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν καρδίαν τῶν πιστῶν ἐστερέωσε τὸν λόγον τῆς εὐσεβείας, διότι ἦσαν ἄξιοι καὶ κατάλληλοι νὰ δεχθῶσιν αὐτόν. Ἀρα ὁ Θεὸς γινώσκει τὰ πάντα.

¹ Ἦτο ὁ ὅρκος, ὃν πολλοὶ Μουσουλμάνοι ἔδωκαν εἰς τὸν Μωάμεθ κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Χουδέϊδας, ὅταν οἱ Μεκκίται ἠθέλησαν ν' ἀντιστῶσιν εἰς τὴν προσκύνῃσιν τοῦ Μωάμεθ καὶ τοῦ καραθανίου του, καίτοι οὗτος τοῖς εἶπεν διὰ μεταβαίνει εἰς Μέκκην μὲ ἀισθήματα εἰρηνικά.

27. Ὁ Θεὸς ἐπραγματοποίησε τὴν ὁπτασίαν τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ, ὅταν εἶπεν αὐτῷ· αἰὲν εἰσέλθῃτε εἰς τὸ Ἱερὸν Προσευκτήριον ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ, ἐὰν ὁ Θεὸς βούληται, ἔχοντες ἐξυρισμένας τὰς κεφαλὰς ἢ κεκαρμένην τὴν κόμην, εἰσερχόμενοι ἄνευ φόβου. Ὁ Κύριος γινώσκει, ὅτι ἀγνοεῖτε. Ἐν τούτοις ἐπιφυλάσσει ὑμῖν νέαν νίκην ταχεῖαν.

28. Οὗτος ἔπεμψε τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, ἵνα ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν, ἐξυψῶν αὐτὴν ὑπὲρ πᾶν δόγμα. Ἀρκεῖ σοι ἡ ὁμολογία τοῦ Θεοῦ.

29. Ὁ Μωάμεθ εἶναι ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ, οἱ δὲ ὁπαδοὶ αὐτοῦ εἶναι ἀφωσιωμένοι μεταξύ των καὶ ἰσχυροὶ κατὰ τῶν ἀπίστων. Θά ἴδῃς αὐτοὺς κλίνοντας τὸ γόνυ καὶ κύπτοντας νὰ αἰτῶσι τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν ἀκτινοβολεῖ σημεῖον τι ἐμφαίνει τὴν εὐσέβειαν αὐτῶν. Ἰδοὺ πρὸς τί παρομοιάζει αὐτοὺς ὁ Πεντάτευχος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶναι ὡς ὁ κόκκος, ὅστις βλαστάνει, αὐξάνει, μεγαθύνεται καὶ στερεοῦται ἐπὶ τοῦ στελέχους αὐτοῦ εὐφραίνων τὸν γεωργόν. Τοιοῦτοί εἰσι πρὸς πείσμα τῶν ἀπίστων. Ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη εἰς τὸν πιστεύοντα καὶ πράττοντα τὸ ἀγαθόν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτημάτων καὶ ἀμοιβὴν γενναίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ'

ΤΑ ΔΩΜΑΤΑ

Ἐν Μεδίνῃ. Ἐδάφια 18.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ σφετερίζεσθε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ. Φοβήθητε τὸν Κύριον τὸν ἀκούοντα καὶ τὰ πάντα ἐπιβλέποντα.

2. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ ὑפוῦτε τὴν φωνὴν ὑμῶν ἄνωθεν τῆς φωνῆς τοῦ προφήτου. Μὴ λαλεῖτε πρὸς αὐτὸν μεγαλοφώνως, ὡς λαλεῖτε μεταξὺ σας, ἵνα μὴ καταστῶσι τὰ ἔργα ὑμῶν ἄγωνα χωρὶς νὰ αἰσθανθῇτε τοῦτο.

3. Οἱ ταπεινοῦντες τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θείου ἀποστόλου, εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνοι, ὧν τὰς καρδίας διέθετε πρὸς τὴν εὐσέβειαν. Οὗτοι θὰ λάβωσιν ἄφεσιν τῶν ἑαυτῶν ἁμαρτιῶν καὶ ἀμοιβὴν γενναίαν.

4. Οἱ μεγαλοφώνως πρὸς σε κράζοντες, ὅταν εὕρισκεσαι εἰς τὰ δώματα σου, εἶναι ἀδελῆτοί σου.

5. Διατί δὲν ἀναμένουσιν ἵνα ἐξέλθῃς μόνος καὶ λαλήσῃς πρὸς αὐτούς; Τοῦτο ἔσται μᾶλλον ὠφέλιμον. Ἄλλ' ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

6. Ὅσοι πιστοὶ! ἂν φαῦλος κομίσῃ ὑμῖν ἀγγελίαν τινὰ, βεβαιώθητε προηγουμένως περὶ τῆς εἰλικρινείας αὐτοῦ· ἄλλως ἐνδεχόμενον νὰ βλάψῃτε τινὰ ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν καὶ νὰ μεταμεληθῇτε κατόπιν.

7. Γινώτε, ὅτι ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ εὕρισκεται ἐν μέσῳ ὑμῶν. Ἐὰν ᾔθελε σᾶς ἀκούσῃ εἰς πολλὰ πράγματα, ᾔθέλατε ἐμπέσει εἰς ἁμαρτίαν. Ἄλλ' ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ὥστε νὰ προτιμήσῃτε τὴν πίστιν, καλλωπίσας αὐτὴν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ καρδίᾳ. Ἐνέπνευσεν ὑμῖν ἀποστροφὴν πρὸς τὴν ἀπιστίαν, τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ἀπειθειαν. Οἱ τοιοῦτοι κατευθύνονται.

8. Διὰ τῆς χάριτος καὶ τῆς εὐεργεσίας τοῦ Θεοῦ. Ὁ δὲ Κύριος πολυμαθὴς ἔστι καὶ σοφός.

9. Ὅπῃ δὴ δύο φατρίαι πιστῶν Μουσουλμάνων εὕρισκονται ἐν διαμάχῃ, φροντίσατε νὰ συνδιαλλάξητε αὐτάς. Ἐὰν ἡ μία τῶν δύο φατριῶν προσφέρηται ἀδίκως κατὰ τῆς ἐτέρας, τότε πολεμεῖτε τὴν ἀδίκως προσφερομένην, ἕως οὗ ἐπανεέλθῃ εἰς τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν ἀναγνωρίσῃ τὸ σφάλμα αὐτῆς, συνδιαλλάξατε αὐτὴν μετὰ τῆς ἐτέρας ἐν πάσῃ εὐθυδικίᾳ. Ἔστε ἀμερόληπτοι, καθότι ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ τὸν ἐνεργοῦντα ἀμερόληπτως.

10. Ἐπειδὴ ἅπαντες οἱ πιστοὶ Μουσουλμάνοι εἰσὶν ἀδελφοί. Ἄρα συμβιβάσατε τὰς διαφωνίας τῶν ὑμετέρων ἀδελφῶν καὶ φοβήθητε τὸν Θεόν, ἵνα ἐλεήσῃ ὑμᾶς.

11. ὦ πιστοὶ! οἱ ἄνδρες ἅς μὴ ἐμπαίζωσι τοὺς ἄνδρας, ἴσως οἱ ἐμπαιζόμενοι καλλίτεροί εἰσι τῶν ἐμπαιζόντων. Οὔτε αἱ γυναῖκες τὰς ἄλλας γυναῖκας, ἴσως αὐταὶ εἰσι καλλίτεραι τῶν ἄλλων. Μὴ συκοφαντῇτε ἀλλήλους, μὴ ἀπονέμετε προσωνομίας χάριν ἐμπαιγμοῦ. Ἡ λέξις *Κακία* ἀντιφάσκει πρὸς τὴν ὑμετέραν πίστιν. Οἱ μὴ μετανοοῦντες εἶναι ἀληθῶς κακοί.

12. ὦ πιστοὶ! ἀποφεύγετε τὰς ἄλλεπαλλήλους ὑπονοίας. Ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι, αἰτινές εἰσιν ἐγκλήματα. Μὴ κατοπτρεύετε τὰς πράξεις τῶν ἄλλων, μὴ κακολογῆσθε μεταξύ σας. Τίς ἐξ ὑμῶν ἐπιθυμεῖ νὰ φάγῃ τὰς σάρκας τοῦ ἀποθνήσκοντος ἀδελφοῦ του! Τοῦτο τὸ ἀποτροπιάζεσθε; Φοβήθητε ἄρα τὸν Θεόν· οὗτος ἀγαπᾷ τὸν μετανοοῦντα καὶ εἶναι μακρόθυμος.

13. ὦ ἄνθρωποι! ἐπλάσαμεν ὑμᾶς ἄρσεν καὶ θῆλυ, κατατάξαντες ὑμᾶς ἀνὰ οἴκους καὶ φυλάς, ὅπως ἀναγνωρίζησθε μετὰ τῶν ὑμῶν. Ὁ ἰκανώτερος παρὰ τῶν Θεῶν εἶναι ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Ἄρα ὁ Θεὸς εἶναι σοφός καὶ οἶδε τὰ πάντα.

14. Λέγουσιν οἱ Ἀραβες· «ἐπιστεύσαμεν». Εἰπὲ αὐτοῖς· δὲν εἶναι

ἀληθές. Εἶπατε μᾶλλον, ἡσπάσθημεν τὸν Ἰσλαμισμὸν· διότι ἡ πίστις δὲν εἰσέδυσεν εἰσέτι εἰς τὴν ὑμετέραν καρδίαν. Ἐὰν ὑπακούσητε τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ, οὐδεμία τῶν πράξεών σας θ' ἀπολεσθῇ. Ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

15. Ἀληθεῖς πιστοὶ εἰσιν οἱ ἀληθῶς πιστεύσαντες εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, μὴ ἀμφιβάλλοντες πλέον, μαχόμενοι χρηματικῶς καὶ προσωπικῶς ὑπὲρ πίστεως. Οὗτοι μόνοι εἰσιν εἰλικρινεῖς εἰς τοὺς λόγους αὐτῶν.

16. Μήπως νομίζετε, ὅτι θὰ διδάξητε τὸν Θεὸν περὶ τοῦ ὑμετέρου θρησκειύματος; Οὗτος γινώσκει πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Ὁ Θεὸς εἶναι πάνσοφος.

17. Θὰ σὲ ὀνειδίσωσι διότι ἡσπάσθησαν τὸν Ἰσλαμισμὸν· εἶπε αὐτοῖς· μή μου καταμέμψεσθε ἐπὶ τῷ Ἰσλαμισμῷ ὑμῶν. Ὁ Θεὸς δύναται νὰ μεμψθῇ διὰ τὸ εὐεργέτημα, ὅπερ ὠδήγησεν ὑμᾶς εἰς τὴν πίστιν. Ἐὰν ᾔσθε εἰλικρινεῖς ὁμολογήσατε τοῦτο.

18. Ὁ Θεὸς γινώσκει τ' ἀπόρρητα τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, καὶ ἐφορᾷ ἐπὶ τῶν ἔργων ὑμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν'

ΚΑΦ¹

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 45.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Κάφ. Ὁμνῶ, μὰ τὸ ἐνδοξόν Κοράνιον.

2. Ἀποροῦσί τινες πῶς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῶν ἄνθρωπος διδάσκων αὐτούς. — Τοῦτο ἐκπλήττει ἡμᾶς, λέγουσιν οἱ ἄπιστοι·

3. Ἀφοῦ ἅπαξ ἀποθάνωμεν καὶ γενώμεθα γῇ καὶ σποδός, εἶναι δυνατὸν ν' ἀναστηθῶμεν πλέον; Ἡ ἀνάστασις αὕτη πόρρω ἀφίσταται.

4. Γινώσκωμεν καλῶς πόσους ἤδη κατεβρόχθισεν ἡ γῇ. Ἐχομεν Βίβλον, ἣν ἐτηρήσαμεν καὶ ἥτις γινώσκει τοῦτο.

5. Διέψευσαν τὴν καταπεμφθεῖσαν αὐτοῖς ἀλήθειαν. Εὕρισκονται εἰς ὁδὸν ἀδιέξοδον.

¹ Ὁ τίτλος τοῦ Κεφ. τούτου ἐλήφθη ἐκ τοῦ στοιχείου Κάφ, ὅπερ εὕρεται ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πρώτου ἐδαφίου καὶ οὕτως ἡ ἔννοια εἶναι ἀσαφής.

6. Δὲν θὰ ἐγείρωσι τὰ βλέμματα αὐτῶν πρὸς τὸν ἄνω τῶν κεφαλῶν των οὐρανόν; Θὰ ἴδωσι πῶς ἐκτίσαμεν τοῦτον καὶ πῶς οὐδαμῶς φαίνονται ῥήγματα.

7. Τὴν δὲ γῆν ἐξετείναμεν, θέσαντες ἐπ' αὐτῆς ὄρη. Παρηγάγομεν πολύτμημα ζεύγη παντὸς εἶδους,

8. Ὡς ἀντικείμενα σκέψεως δι' ἕκαστον δοῦλον ποθοῦντα τὴν μετάνοιαν.

9. Καταπέμπομεν οὐρανόθεν τὸ εὐεργετικὸν ὕδωρ, δι' οὗ βλαστάνουσι τὰ φυτὰ τῶν κήπων, τὰ σπαρτά

10. Καὶ τὰ ὑψίκομα δένδρα τῶν φοινίκων, ὧν οἱ κλώνοι κλίνουσι πρὸς τὴν γῆν βεβαρημένοι ὑπὸ καρπῶν,

11. Χρησιμεύοντων πρὸς διατροφήν τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ οὐρανοῦ ζωογονοῦμεν χώραν νεκράν. Οὕτω θὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἀνάστασις κατὰ τὴν δευτέραν Παρουσίαν.

12. Ὁ λαὸς τοῦ Νῶε, οἱ κάτοικοι τοῦ ¹Ρὰς καὶ οἱ Θεμμίται, διέψευσαν πρὸ αὐτῶν τοὺς προφῆτας.

13. Τὸ Ἀδ, ὁ Φαρχῶ, οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Λῶτ, οἱ κάτοικοι τοῦ δάσους ² καὶ ὁ λαὸς Τοῦπα ³, διέψευσαν τοὺς ἀποστόλους καὶ προεκάλεσαν τὴν ποινὴν δι' ἧς ἠπειλήσαμεν αὐτοὺς.

14. Μήπως ἐκοπιάσαμεν ἐκ τῆς πρώτης κτίσεως, ὅπως ἀμφιβάλωσι περὶ τῆς νέας δημιουργίας τῆς ἐξεγέρσεως;

15. Δημιουργήσαντες τὸν ἄνθρωπον, γινώσκομεν εἰς τί ὑποκινεῖ αὐτὸν ἡ ψυχὴ του. Ἡμεῖς κείμεθα πλησιέστερον αὐτῷ ἢ αἱ σφραγίδες τοῦ λαιμοῦ του.

16. Ὅταν διορισθῶσιν οἱ δύο ἄγγελοι, ὅπως συλλέξωσι τοὺς λόγους τοῦ ἀνθρώπου, ὁ εἰς τίθεται ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ ἕτερος ἐξ ἐνωτέρων.

17. Οὗτος δὲ οὔτε λέξιν προφέρει χωρὶς νὰ ἦναι ἔτοιμος παρατηρητῆς ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν, ἵνα ἀκούσῃ καὶ καταγράψῃ αὐτήν.

18. Ὁ ἱλιγγος τοῦ βεβαίου θανάτου τὸν καταλαμβάνει. Ἰδοὺ τὸ τέρμα, ὅπερ ἐζήτεις ν' ἀπομακρύνῃς.

19. Ἡ σάλπιγξ ἤχη. Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα τῆς ἐπαγγελίας.

20. Ἐκάστη ψυχὴ βαδίζει συνοδευομένη ὑπὸ τινος ὁδηγοῦ καὶ ὑφ' ἐνὸς μάρτυρος.

21. Θὰ εἰπῶσιν αὐτῇ· «Ἐξῆς ἀμεριμνῶσα περὶ τῆς ἡμέρας ταύτης. Σοὶ ἀφῆρέσαμεν τὸν πέπλον ὅστις ἐκάλυπτε τοὺς ὀφθαλμούς σου. Σήμερον τὸ βλέμμα σου εἶναι ὁξυδερκές».

22. Ὁ δ' ἄγγελος ὁ ὁδηγὼν αὐτήν θὰ εἴπῃ· «Ἰδοὺ τί προητοίμασα κατὰ σοῦ.

¹ Ὅρα Κεφ. ΚΕ' ἐδξφ. 40.

² Τὸ δάσος τοῦτο εὐρίσκεται πρὸς τὸ μέρος τῆς Μαδιάμ.

³ Ὅρα Κεφ. ΜΔ'. τὴν σημείωσιν τοῦ 36 ἐδαφίου.

23. Ῥίψατε εἰς τὴν Γέενναν πάντα σκληροτράχηλον ἄπιστον,
 24. Ὅστις ἐκώλυε τὸ ἀγαθόν, παρέβαινε τοὺς νόμους καὶ ἀμφέβαλλεν,
 25. Ἐξομοίων τὸν Θεὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας. Ῥίψατε αὐτὸν εἰς τὰ σκληρὰ βασανιστήρια.»
 26. Ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἀγγέλων θὰ εἶπῃ· «Κύριε, ἐγὼ δὲν διέφθειρα αὐτὸν, οὗτος εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς ψευδοῦς τρίβου μεμακρυσμένου τῆς ἀληθείας.»
 27. Μὴ συζητεῖτε ἐνώπιόν μου· ἀπηύθυνα ὑμῖν ἤδη ἀπειλὰς πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης.
 28. Ὁ λόγος μου δὲν μεταβάλλεται, καὶ δὲν πιέζω τοὺς ἀνθρώπους.
 29. Καὶ τότε θὰ ἐρωτηθῇ ἡ Γέεννα· — ἐπληρώθης ἡ οὐ; Καὶ ἡ Γέεννα θὰ ἀποκριθῇ· — Μὴ ὑπάρχωσιν εἰσέτι καὶ ἄλλοι;
 30. — Οὐχὶ μακρὰν ἡτοιμάσθη ὁ κῆπος τῶν ἡδονῶν διὰ τοὺς διακίους.
 31. Ἴδου τί ἐπηγγειλάμεθα τῷ καρτεροῦντι καὶ τηροῦντι τὸν θεῖον νόμον,
 32. Τῷ φοβουμένῳ τὸν ρικτίρμονα καὶ εἰσερχομένῳ μετὰ συντετριμμένης καρδίας.
 33. Εἰσελεύσεται ἐν εἰρήνῃ, αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα τῆς αἰωνιότητος.
 34. Ἐν τῷ κήπῳ αὐτῷ θὰ εὔρητε πᾶν ὅτι ἐπιθυμεῖτε, καὶ πρὸς τοῦτοις δυνάμεθα ἐπαυξῆσαι τὰς εὐλογίας αὐτοῦ.
 35. Πόσους λαοὺς ἐξηφανίσαμεν ἰσχυροτέρους τῶν κατοίκων τῆς Μέκκας! Διατρέξατε τὴν χώραν καὶ ζητήσατε ἂν ὑπάρχη εἰς τι μέρος καταφύγιον ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ὀργῆς.
 36. Ἀνάγγειλον εἰς τὸν ἔχοντα καρδίαν, τὸν ἀκούοντα καὶ ὁρῶντα, ὅτι
 37. Ἐπλάσαμεν τοὺς οὐρανοὺς, τὴν γῆν καὶ τὰ ἀναμέσον αὐτῶν εἰς ἑξ ἡμέρας. Ὁ κόπος δὲν κατέβαλεν ἡμᾶς.
 38. Ὡ Μωάμεθ! ὑπόμενε τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ αἶνει τὸν Κύριον πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ Ἡλίου καὶ μετὰ τὴν δύσιν αὐτοῦ.
 39. Αἶνει ἐπίσης αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν νύκτα καὶ κατὰ τὰς τελευταίας δὺν ὑποκλίσεις πρὸς τὴν γῆν.
 40. Πρόσχευς καθ' ἣν ἡμέραν ὁ προσκαλὼν θὰ κράξῃ ἐκ τοῦ πλησιέστερου μέρους.
 41. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι θ' ἀκούσωσι τὴν κραυγὴν, ἔσται ἡ ἡμέρα τῆς ἐξεγέρσεως ἐκ τῶν τάφων.
 42. Ἡμεῖς χορηγοῦμεν τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον. Εἴμεθα τὸ τέρμα παντὸς πράγματος.
 43. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ γῆ αἴφνης ἀνοιχθῇ πρὸ αὐτῶν, ἔσται ἡ ἡμέρα τῆς συναθροίσεως. Τοῦτο ῥαφιδίον ἐστὶ δι' ἡμᾶς.

44. Γινώσκωμεν καλῶς τοὺς λόγους τῶν ἀπίστων. Σὺ δὲ, Μωάμεθ, δὲν δύνασαι νὰ τοὺς καταναγκάσῃς.

45. Δίδαξον ὅμως διὰ τοῦ Κορανίου τοὺς φοβουμένους τὰς ἀπειλάς μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ'

ΟΙ ΔΙΑΣΠΕΙΡΟΝΤΕΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 60.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμορος καὶ ἐλεήμορος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ, μὰ τοὺς διασπείροντας
2. Καὶ φέροντας βάρος,
3. Τοὺς διατρέχοντας μετὰ ταχύτητος
4. Καὶ διασαλπίζοντας,
5. Ὅτι αἱ ἐπαγγελίαι καὶ αἱ ἀπειλαὶ εἰσὶν ἀληθεῖς.
6. Ἡ δὲ ἡμέρα τῆς κρίσεως ἐλεύσεται πράγματι.
7. Ὁμνῶ, μὰ τὸν κατάστικτον οὐρανόν,
8. Ὅτι εἰσθε διηρημένοι κατὰ τὸ φρόνημα.
9. Θὰ ἀποστρέψωμεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦ παρεκκλίνοντος ἐκ τῆς ἀληθινῆς πίστεως.
10. Ἀποθανέντωσαν οἱ ψεῦσται!
11. Οἱ ἀπολλύμενοι ἐν τῷ βορβόρῳ τῆς ἀμαθείας!
12. Οἱ ἐρευνῶντες περὶ τῆς ἐλεύσεως τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταποδόσεως!
13. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ πυρποληθῶσι,
14. Καὶ θέλει ῥηθῇ· «δοκιμάσατε τὴν ποιήν, ἣν ἐπεσπεύσατε.»
15. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐρίσκονται ἐν κήποις καὶ ρυακίαις,
16. Εὐφραινόμενοι, ἐφ' ᾧ ὁ Κύριος ἐδωρήσατο αὐτοῖς ἕνεκεν τῆς ἐαυτῶν ἀγαθοεργίας.
17. Ἐκοιμῶντο ὀλίγον κατὰ τὴν νύκτα καὶ διήρχοντο τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προσευχόμενοι.
18. Περὶ δὲ τὸ λυκαυγὲς ἐζήτουν συγχώρησιν διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν,
19. Καὶ ἐκ τοῦ πλοῦτου αὐτῶν μέρος εἶχον ὠρισμένον διὰ τὸν ἐπαίτην καὶ δυστυχῇ.
20. Ἐπὶ τῆς γῆς ὑπάρχουσι σημεῖα τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν πιστεύοντα μετὰ σταθερότητος,

21. Ὡς καὶ ἐφ' ὑμῶν τῶν ἰδίων. Δὲν βλέπετε αὐτά;

22. Ὁ οὐρανὸς ἔχει μὲ τί νὰ σᾶς διαθρέψῃ, ἐν αὐτῷ δὲ ὑπάρχει πᾶν τὸ ἐπαγγελθὲν ὑμῖν.

23. Ὁμνῶ, μὰ τὸν Κύριον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι εἶναι ἀληθές, ἵνα λαλήσω τὴν γλῶσσάν σας.

24. ἤκουσας τὴν ἱστορίαν τῶν φιλοξενηθέντων παρὰ τοῦ Ἀβραάμ; ὑπεδέχθη αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς.

25. Εἰσερχόμενοι εἰς τὸν οἶκον προσηγόρευσαν αὐτόν. «Εἰρήνη.» — Εἰρήνη, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἀβραάμ. Εἶναι ξένοι,

26. Εἶπε κατ' ἰδίαν πρὸς τοὺς οἰκείους· καὶ προσέφερεν αὐτοῖς μῆγον σιτευτόν.

27. Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς ἂν θὰ γευθῶσι.

28. Καὶ ἐφοβήθη αὐτοὺς σφόδρα. Οὗτοι δὲ εἶπον αὐτῷ· μὴ φοβοῦ· καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τὴν γέννησιν τέκνου σοφοῦ.

29. Καὶ προσελθούσα ἡ γυνὴ αὐτοῦ, ἀνέκραξε τύπτουσα τὸ πρόσωπον αὐτῆς· — πῶς τοῦτο ἐνῶ ἐγὼ γραῖα καὶ στεῖρα εἰμί!

30. — Οὕτω βούλεται Κύριος ὁ Θεός, ἀπεκρίθησαν οἱ ξένοι, ὁ πολυμαθὴς καὶ σοφός.

31. — Πλὴν τίς ἐστιν ὁ σκοπὸς τῆς ὑμετέρας ὁδοιπορίας;

32. — Ἀπεστάλημεν πρὸς λαὸν ἄσεβῃ,

33. Ὅπως λιθοβολήσωμεν αὐτόν,

34. Ὡς ὥρισεν ὁ Κύριος σου διὰ τοὺς παραβάτας.

35. Κατεμετρήσαμεν τοὺς μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκομένους εὐσεβεῖς,

36. Καὶ ἓνα μόνον οἶκον πιστῶν εὗρομεν.

37. Ἐδώκαμεν σημεῖα τοῖς φοβουμένοις τὴν τρομερὰν ἡμέραν.

38. Ἐν τῇ ἀποστολῇ τοῦ Μωϋσέως ἐνυπῆρχον τοιαῦτα, ὅταν ἐπέμψαμεν αὐτὸν πρὸς τὸν Φαραὼ μετὰ προφανοῦς ἐξουσίας.

39. Ἀλλ' οὗτος μετὰ τῶν μεγιστάνων περιεφρόνησαν αὐτόν, λέγοντες· «Ἡ μάγος ἐστὶν ἡ φρενοβλαβής.»

40. Κατελάβομεν αὐτὸν μετὰ τῆς στρατιᾶς καὶ κατεποντίσαμεν αὐτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν. Οὗτος δὲ ἀπεδοκιμάσθη.

41. Παρὰ τῷ λαῷ τοῦ Ἀδ ὑπῆρχον σημεῖα, ὅτε ἀπεστείλαμεν κατ' αὐτῶν σφοδρὸν ἄνεμον.

42. Εἰς κόνιν ἀκαριαίως μετεβλήθησαν ὅλοι ἐκεῖνοι, δι' ὧν διῆλθεν ὁ ἄνεμος.

43. Οἱ Θεμμῖται εἶχον καὶ αὐτοὶ σημεῖα. Ἐρρέθη δ' αὐτοῖς· χαίrete καὶ ἀγάλλεσθε μέχρι τινός.

44. Δὲν ἐτήρησαν τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου, καὶ περὶ τὸ λυκαυγὲς κατέλαβεν αὐτοὺς ἡ καταιγίς.

45. Δὲν ἠδυνήθησαν οὔτε νὰ μείνωσιν, οὔτε ν' ἀποθράσωσι.

46. Καὶ ὁ πρὸ αὐτῶν λαὸς τοῦ Νῶε ὑπῆρξεν ἄσεβής.

47. Ἐκτίσαμεν τοὺς οὐρανοὺς διὰ τῆς ἡμετέρας δυνάμεως, ἐκτείναντες αὐτοὺς ἐπ' ἄπειρον.

48. Τὴν δὲ γῆν ἐξετείναμεν ὡς τάπητα. Ὡ, πόσον ἐντέχνως ἐξετείναμεν αὐτήν!

49. Ἐξ ἐκάστου ὄντος ἐπλάσαμεν ζεῦγος ἵνα σκεφθῇτε.

50. Ὅθεν αἰτήσατε καταφύγιον παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ἐγὼ παρ' αὐτοῦ ἔρχομαι ἀληθῆς ἀπόστολος.

51. Μὴ ἐξομοιοῦτε πρὸς ἑτέρας θεότητας τὸν Θεόν. Ἐγὼ δημοσίᾳ διδάσκω ὑμᾶς ἐκ μέρους αὐτοῦ.

52. Οὐδεὶς τῶν ἀποστόλων ἐπέμφθη πρὸς τοὺς προγόνους αὐτῶν χωρὶς νὰ εἴπωσι περὶ αὐτοῦ ὅτι ἡ μάγος ἢ φρενοβλαβῆς ἐστί.

53. Μήπως τηροῦσιν ὡς νόμον τὴν διαγωγὴν ταύτην; Ἀληθῶς εἶναι λαὸς ἀποστάτης.

54. Ἐγκατάλειπον ἄρα αὐτοὺς, δὲν εἶσαι ἀξιόμιστος διὰ τοῦτο.

55. Ἐξακολουθεῖ ὅμως διδάσκων. Ἡ διδασκαλία θὰ ὠφελήσῃ τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους.

56. Ἐπλάσα τὰ πνεύματα καὶ τοὺς ἀνθρώπους μόνον διὰ νὰ μελατρεύωσι.

57. Δὲν αἰτῶ παρ' αὐτῶν τὸν ἐπιούσιον ἄρτον, δὲν αἰτῶ παρ' αὐτῶν τὴν διατροφὴν μου.

58. Μόνος ὁ Θεὸς εἶναι ὁ ἐλεῶν, ἰσχυρὸς τε καὶ στερεός.

59. Οἱ ἀδικοῦντες θέλουσι τύχει τοῦ αὐτοῦ μέρους, οἷον ἄλλοτε ἔτυχον καὶ οἱ διάγοντες ὡς αὐτοί. Ἄς μὴ ζητήσωσι νὰ με δοκιμάσωσιν.

60. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἐπιφυλασσομένη αὐτοῖς ἡμέρᾳ!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΒ'

ΤΟ ΣΙΝΑ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 49.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Ὅμνῶ εἰς τὸ Σινᾶ,
2. Εἰς τὴν δεδημοσιευμένην Βίβλον.
3. Τὴν γεγραμμένην ἐπὶ μεμβράνης.

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

4. Ὁμνῶ εἰς τὸν παρ' ἐμοῦ ἐπισκεφθέντα οἶκον,
5. Εἰς τὸν οὐράνιον θόλον
6. Καὶ εἰς τὴν ἐξογκουμένην θάλασσαν,
7. Ὅτι ἡ τιμωρία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀναπόφευκτος.
8. Οὐδὲν ἀντικείμενον δύναται ν' ἀπομακρύνῃ αὐτήν.
9. Ὅταν, κυμαινόμενου τοῦ οὐρανοῦ,
10. Τὰ ὄρη θέλουσι βαδίζειν,
11. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐαὶ εἰς τοὺς διαψεύσαντας τοὺς προφήτας!
12. Τοὺς κυλιόμενους ἐν τῇ ματαιότητι!
13. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ ῥιφῶσιν εἰς τὸ πῦρ τῆς Γεέννης.
14. Καὶ θὰ ῥηθῇ αὐτοῖς· «Ἰδοὺ τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, ὅπερ δὲν ἐπιστεύετε!
15. Τοῦτο ἐστὶ τιμωρία. Ἡ οὐδὲν ὁρᾶτε;
16. Θερμάνθητε ἤδη ἐκ τοῦ πυρὸς τούτου. Ἐὰν θὰ ὑπομείνητε αὐτὸ μετὰ καρτερίας ἢ οὐ, ἀδιαφοροῦμεν. Ἀνταμείφθητε ἤδη ἐπαξίως τῶν πράξεών σας. »
17. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εἰσελεύσονται εἰς τοὺς κήπους καὶ ἀπολαύσουσιν ἡδονῶν,
18. Γευόμενοι τῶν δωρημάτων τοῦ Κυρίου, τοῦ διαφυλάξαντος αὐτοὺς ἐκ τῆς τιμωρίας τοῦ πυρὸς.
19. Φάγετε, πίετε καὶ ἀγάλλεσθε πρὸς ἀμοιβὴν τῶν πράξεών σας.
20. Ἐπεριδόμενοι ἐπὶ κλινῶν διηυθετημένων καὶ συμμειγνύμενοι μετ' ἀσπίλων παρθένων, ἔχουσιν μέλανας καὶ μεγάλους ὀφθαλμούς.
21. Οἱ πιστεύσαντες καὶ ὅσων τὰ τέκνα ἠκολούθουν τὴν πίστιν αὐτῶν, θὰ ἐνωθῶσι μετὰ τῶν τέκνων των. Δὲν θὰ ἀναιρέσωμεν οὔτε τὴν ἐλαχίστην τῶν πράξεών των. Ἐκαστος εἶναι ὁμηρος τῶν ἑαυτοῦ ἔργων.
22. Θὰ προσφέρωμεν αὐτοῖς καρποὺς καὶ κρέατα τῆς ὀρέξεως αὐτῶν.
23. Θὰ παρουσιάσωμεν αὐτοῖς τὸ κύπελον, ὅπερ δὲν θὰ προκαλέσῃ συζητήσεις ἀναιδέεις, οὔτε θὰ δώσῃ ἀφορμὴν ἁμαρτήματος.
24. Θὰ περιφέρονται περὶ αὐτῶν ὑπνέται νεαρὸς ἡλικίας παρόμοιοι πρὸς τοὺς ἐντὸς τῆς κόγχης των κεκλεισμένους μαργαρίτας.
25. Οἱ μάκαρες θὰ συνομιλῶσι, καθήμενοι ὃ εἰς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου,
26. Καὶ θὰ λέγωσιν· «Ἐκδηθόμεθα ἄλλοτε μεγάλως τῆς ἡμετέρας οἰκογενείας,
27. Ὁ Θεὸς δὲ ὑπῆρξε καλοκάγαθος, διαφυλάξας ἡμᾶς ἐκ τῆς τιμωρίας τοῦ λοιμοῦ.
28. Τὸν ἐπεκαλούμεθα ἄλλοτε. Οὗτός ἐστιν ἀγαθὸς καὶ ἐλεήμων. »
29. Δίδασκε, ὦ Μωάμεθ! Δὲν εἶσαι, θεῖα χάριτι, μάντις, οὔτε δαιμονόληπτος.

30. Θὰ εἴπωσιν· εἶναι ποιητῆς, θὰ κατοπτεύσωμεν μετ' αὐτοῦ τὰς ἄλλεπαλλήλους μεταβολὰς τῆς τύχης.

31. Εἰπέ αὐτοῖς· ὑμεῖς μὲν θὰ κατοπτεύητε ἐμέ, ἐγὼ δὲ θὰ κατοπτεύω ὑμᾶς.

32. Ἴσως ἐμπνέονται καθ' ὕπνους ὑπ' ὀνείρων, ἢ μᾶλλον εἶναι λαὸς ἄσεβής.

33. Θὰ εἴπωσιν· αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐφεῦρε τὸ Κοράνιον τοῦτο. Ἄλλ' ὅμως τὸ λέγουσι διότι δὲν πιστεύουσι.

34. Ἄς παρουσιάσωσι λοιπὸν παρομοίαν διήγησιν, ἂν ᾖται εἰλικρινεῖς.

35. Μήπως τυχαίως ἐπλάσθησαν οὗτοι, ἢ δύνανται νὰ πλάσωσί τι;

36. Μὴ οὗτοι ἐπλάσαν τοὺς οὐρανούς καὶ τὴν γῆν; Ἄλλὰ μᾶλλον δὲν πιστεύουσι.

37. Μὴ κατέχωσι τοὺς θησαυροὺς τοῦ Κυρίου σου, ἢ μὴ ᾖται οὗτοι οἱ ὕψιστοι διανομεῖς;

38. Μὴ ἔχωσι κλίμακα, ὅπως ἀκούωσι καὶ βλέπωσιν ὅ,τι συμβαίνει εἰς τὸν οὐρανόν; Ὁ ἀκούσας τι ἅς παρουσιάσῃ προφανῆ τινα ἐνδείξιν.

39. Μήπως ὁ Θεὸς ἔχῃ θυγατέρας ὡς ὑμεῖς;

40. Ἐὰν ζητήσῃς παρ' αὐτῶν ἀντιμισθίαν, εἶναι βεβαρημένοι χρεῶν.

41. Δύναται νὰ γινώσκωσι τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια; Καταγράφουσιν εἰς τὸ Βιβλίον, ὡς πράττει ὁ Κύριος;

42. Μὴ θέλωσι νὰ στήσωσι παγίδας; Πρῶτοι οἱ ἄπιστοι θὰ ἐμπέσωσιν ἐν αὐταῖς.

43. Ἐχουσιν ἄλλας θεότητας πλὴν τοῦ Θεοῦ; Μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ αἱ θεότητες πρὸς ἃς ἐξομοιοῦσιν αὐτόν!

44. Ἐὰν ἴδωσι πίπτον κλάσμα τι ἐξ οὐρανοῦ, θὰ εἴπωσιν· «εἶναι νέφος σεσωρευμένον.»

45. Ἄφες αὐτοὺς μέχρις οὗ εὐρεθῶσιν ἐνώπιον τῆς ἡμέρας αὐτῶν, τῆς ἡμέρας ἐκείνης, καθ' ἣν θὰ προσβληθῶσι.

46. Τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αἱ πανουργίαι αὐτῶν εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσωσι καὶ δὲν θὰ ἔχωσι τὸν βοηθήσοντα αὐτοῖς.

47. Οἱ κακοὶ θὰ ὑποστῶσι καὶ ἕτερα κολαστήρια. Ἄλλ' οἱ πλείστοι οὐδὲν γινώσκουσιν.

48. Ἀνάμενε μεθ' ὑπομονῆς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κυρίου σου, σὺ εὐρίσκεσαι πρὸ τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν. Ἐξεγειρόμενος τοῦ ὕπνου αἶνει τὸν Κύριόν σου.

49. Καὶ κατὰ τὴν νύκτα, ὅταν δύσωσιν οἱ ἀστέρες, αἶνει αὐτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΓ'

Ο ΑΣΤΗΡ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 62.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρομοτος καὶ ἐλεήμοτος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τὸν δύνοντα ἀστέρα,
2. Ὅτι ὁ ὑμέτερος συμπολίτης οὔτε ἀπεπλανήθη, οὔτε διεφθάρη,
3. Καὶ ὅτι δὲν ἠμιλεῖ αὐτοπροαιρέτως.
4. Τοῦτο ἐστὶν ἀποκάλυψις αὐτῷ γενομένη.
5. Ἐδίδαξεν αὐτὸν ὁ ἰσχυρὸς,
6. Ὁ ῥωμαλέος, ὁ ἐν ἰσορροπίᾳ διατηρούμενος ¹
7. Ἐπὶ τῆς ὑψηλοτέρας σφαίρας,
8. Ὅστις κλίνας ἔμεινε μετέωρος εἰς τὸν ἄερα.
9. Ἀπεῖχε δὴ τῶν τόξων διάστημα ἢ καὶ ὀλιγώτερον ²,
10. Ἀποκαλύψας τῷ δούλῳ τοῦ Θεοῦ ὃτι ὥφειλεν ἀποκαλύψαι.
11. Ἡ καρδία τοῦ Μωάμεθ δὲν ψεύδεται. Οὗτος ἐώρακεν αὐτόν.
12. Μήπως ἀμφιβάλλης περὶ τῶν ὧσων εἶδεν;
13. Εἶδεν αὐτὰ ἤδη καὶ ἐν ἑτέρᾳ καταβάσει ³.
14. Ἐγγὺς τοῦ Λωτοῦ τῶν συνόρων ⁴,
15. Ὅπου εὕρισκεται ὁ κήπος τοῦ ἀσύλου.
16. Ὁ Λωτὸς ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ σκιᾶς.
17. Ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ προφήτου οὔτε παρεξέκλινεν, οὔτ' ἐπὶ στιγμήν παρεφέρθη.
18. Εἶδεν ἓν ἐκ τῶν μεγαλειτέρων θαυμάτων τοῦ Κυρίου του.
19. Τί φρονεῖτε περὶ τῆς *Λάτιας*, Ὁζζας

¹ Ὁ ἰσχυρὸς καὶ ῥωμαλέος, εἶναι ὁ ἄγγελος Γαβριήλ, ὅστις δίδει τὴν ἀποκάλυψιν εἰς τὸν Μωάμεθ.

² Ἡ ἔκφρασις «δύω τόξων διάστημα» χρησιμεύει συνήθως παρὰ τοῖς Μωαμεθανοῖς, ὅπως ὁρίζωσι τὸ διάστημα ὅπερ ἀπεῖχεν ὁ Μωάμεθ τοῦ Θεοῦ.

³ Δηλ. Κατὰ τὴν Νυκτερινὴν Ὁδοιπορίαν, περὶ ἧς γίνεται λόγος ἐν τῷ 17' Κεφαλαίῳ.

⁴ Εἶναι τὸ δένδρον, ὅπερ χρησιμεύει ὡς σύνορον τοῦ Παραδείσου.

20. Καὶ *Μενάττας*, τοῦ τρίτου τούτου ἀγάλματος¹;

21. Ἐχετε τὰ ἄρρενα καὶ ὁ Θεὸς τὰ θήλεα;

22. Ἡ ἀπόδοσις αὕτη εἶναι ἄδικος.

23. Ταῦτα εἰσὶν ἀπλῶς ὀνόματα. Ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν ἐκάλεσατε αὐτὰ οὕτως. Ὁ Θεὸς οὐδεμίαν ἀπεκάλυψεν ὑμῖν ἐνδειξὴν ἐπὶ τούτου. Ὑμεῖς ἀκολουθεῖτε ἀκροσφαλεῖς δοξασίας καὶ τὰ ὑμέτερα πάθη, καίπερ καθοδηγηθέντες παρὰ τοῦ Κυρίου ὑμῶν.

24. Μήπως ὁ ἄνθρωπος δύναται ποτε νὰ λάβῃ πᾶν ὅ,τι ποθήσῃ;

25. Τῷ Θεῷ ἀνήκει ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος.

26. Καίτοι πολυάριθμοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Ἄγγελοι, ἡ πρέσβευσις αὐτῶν εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσῃ,

27. Ἐκτός ἂν ὁ Θεὸς ἐπιτρέψῃ τοῦτο, εἰς ὅτινα βουληθῇ,

28. Οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν καλοῦσι τοὺς Ἄγγελους μὲ θηλείας ὀνομασίας.

29. Οὐδὲν γινώσκοντες, ἀκολουθοῦσιν εἰκασίας. Αἱ εἰκασίαι δὲν δύνανται ν' ἀντικαταστήσωσι τὴν βεβαιότητα.

30. Ἀπομακρύνῃτι τοῦ στρέφοντος τὰ νῶτα, ὅταν ὁμιλῶσι περὶ ἡμῶν, καὶ ἐπιθυμοῦντος μόνον τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου τούτου.

31. Ἰδοὺ μέχρι τίνος φθάνει ἡ φρόνησις αὐτῶν. Ὁ Κύριός σου γινώσκει κάλλιον παντὸς ἄλλου τίς ὁ ἀποπλανώμενος ἐκ τῆς τρίβου αὐτοῦ καὶ τίς ὁ πορευόμενος ἐν εὐθείᾳ ὁδῷ.

32. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ τῷ Θεῷ ἀνήκουσιν. Οὗτος θέλει τιμωρήσῃ τὸν κακοποιούντα κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, εἰς δὲ τὸν ἀγαθοεργὸν θὰ παραχωρήσῃ ἀμοιβὴν ἐξαίρετον.

33. Ὁ Θεὸς ἔσται ἐπιεικὴς πρὸς τοὺς ἀποφεύγοντας τὰ μεγάλα ἐγκλήματα καὶ τὰς ἀτίμους πράξεις, ὑποπίπτοντας δὲ εἰς ἐλαφρὰ σφάλματα. Οὗτος ἐγίνωσκεν ὑμᾶς καλῶς, ὅτε σὰς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς γῆς. Ἐγίνωσκεν ὑμᾶς ἐμβρυα εἶτι ἐν τῇ μήτρᾳ τῶν μητέρων σας. Ὅθεν μὴ προσπαθῇτε ν' ἀθωωθῇτε. Ὁ Κύριος γινώσκει κάλλιον παντὸς ἄλλου τὸν φοβούμενον αὐτόν.

34. Παρετήρησας τὸν στρέφοντα τὰ νῶτα;

35. Τὸν δίδοντα ὀλίγον καὶ φειδωλεόμενον μέχρις ἐσχάτης γλισχρότητος;

36. Ὁ τοιοῦτος ἔχει γνῶσιν τινα τῶν κεκρυμμένων; βλέπει αὐτά;

37. Μὴ δὲν διηγῆθησαν αὐτῷ τὸ περιεχόμενον ἐν ταῖς Βίβλοις τοῦ Μαυσέως,

38. Καὶ περὶ τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ πιστοῦ ἐκπληρωτοῦ τῶν ἐπαγγελιῶν αὐτοῦ;

¹ Ὀνόμασαι τριῶν ἀγαλμάτων τῶν πολυθεϊστικῶν.

39. Ἡ ψυχὴ, ἡ φέρουσα τὸ ἴδιον φορτίον, δὲν θὰ φέρῃ τὸ φορτίον ἑτέρας.
40. Ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν ἄλλο θὰ ἔχῃ ἢ ὅ,τι ἐκέρδησεν.
41. Ἡ πρᾶξις αὐτοῦ ἐκτιμηθήσεται.
42. Καὶ μετ' ἀκριθείας ἀνταμειφθήσεται.
43. Ὁ Κύριός σου εἶναι τὸ τέλος παντὸς πράγματος.
44. Οὗτος προξενεῖ γέλωτα καὶ θρήνον.
45. Χορηγεῖ τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον.
46. Ἐπλασε τὰ δύο ὄντα τ' ἀποτελοῦντα τὰ ζεύγη, τὸ ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ,
47. Ἐκ μιᾶς σταγόνης σπέρματος χυθέντος ἐν τῇ μήτρᾳ.
48. Οὗτος θὰ ποιήσῃ καὶ δευτέραν κτίσιν.
49. Πλουτίζει καὶ προμηθεύει.
50. Οὗτός ἐστιν ὁ Κύριος τοῦ Σειρίου ἀστέρος¹.
51. Ἐξηφάνισε τὸν ἀρχαῖον λαὸν τοῦ Ἀδ,
52. Καὶ τὸν λαὸν τῆς Θέμης μὴ ἀφήσας οὐδένα.
53. Καὶ πρὸ αὐτῶν, τὸν λαὸν τοῦ Νῶε, τὸν μᾶλλον κακὸν καὶ ἀσεβῆ.
54. Οὗτος ἀνέτρεψε τὰς ἀνατραπείσας πόλεις².
55. Ἡ δὲ τιμωρία τοῦ οὐρανοῦ περιέβαλεν αὐτάς.
56. Περὶ τίνος εὐεργετήματος τοῦ Θεοῦ ἀμφιβάλλεις;
57. Ὁ ἀπόστολος οὗτος ὁ διδάσκων ὑμᾶς εἶναι ἐκ τῶν πρωτίστων.
58. Ἡ μέλλουσα ὥρα προσεγγίζει, θεραπεία οὐχ ὑπάρχει, ἐκτὸς ἂν ὁ Θεὸς θελήσῃ.
59. Ἴσως ἐξεπλάγητε διὰ τοὺς λόγους τούτους;
60. Καὶ γελάτε ἀντὶ τῆς θρηνητέας,
61. Καὶ διασκεδάζετε φληναφούντες;
62. Κλίνειτε γόνυ μᾶλλον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ προσκυνήσατε αὐτόν.

¹ Τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Κυνοῦ ἢ τοῦ Σειρίου, ὃν ἐλάτρευον οἱ πολυθεῖς.

² Τὰ Σόδομα καὶ Γόμορα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΔ'

Η ΣΕΛΗΝΗ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 55.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἡγγικεν ἡ ὥρα, ἥ δὲ Σελήνη διεσχίσθη¹.
2. Οἱ ἄπιστοι ὅμως, καίτοι παρατηροῦντες τὸ θαῦμα ἀπομακρύνονται, λέγοντες· «Τοῦτο διηνεκὴς μαγεία ἐστί.»
3. Καὶ διαψεύσαντες τὰς διακηρύξεις ταύτας, ἠκολούθησαν τὰ πάθη αὐτῶν· ἀλλὰ τὰ πάντα ὠρίσθησαν ἀμεταβλήτως.
4. Εἶπον διηγῆσαι δυναμένας νὰ ἐμπλήσωσιν αὐτοὺς φρίκης.
5. Τοῦτό ἐστιν ὑπερτάτη προειδοποίησις. Αἱ διδασκαί ὅμως εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσιν.
6. Ἄφες οὖν αὐτοὺς. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἐπιφορτισθεὶς ἄγγελος προσκαλέσῃ αὐτοὺς πρὸς τι φρικῶδες,
7. Θὰ ἐξέλθωσι τῶν τάφων, ἀτενίζοντες τὴν γῆν καὶ ὁμοιάζοντες πρὸς τὰς ἀτάκτως διεσπαρμένας ἀκρίδας.
8. Πορευόμενοι δὲ γοργῶ βήματι, θέλουσιν ἀκολουθεῖ τὸν κρίζοντα αὐτοὺς ἄγγελον. Τότε δὴ τότε οἱ ἄπιστοι θέλουσιν εἶπει· «Ἴδου ἡ δυσχερὴς ἡμέρα!»
9. Πρὸ αὐτῶν, ὁ λαὸς τοῦ Νῶε διέψευσε τὴν ἀλήθειαν, διαψεύσας συνάμα καὶ αὐτὸν τὸν ἡμέτερον δοῦλον, εἰπὼν· «εἶναι φρενοβλαβὴς,» καὶ ἐξεδιώχθη.
10. Ὁ δὲ Νῶε ἀνέκραξε πρὸς τὸν Κύριόν του λέγων· «Ἐπίεσθην, βοήθησόν μοι!»
11. Ἠνεώξαμεν τὰς θύρας τοῦ οὐρανοῦ διὰ τοῦ καταπίπτοντος ὕδατος.
12. Διεχώρισαμεν τὴν γῆν εἰς πηγὰς, καὶ τὰ ὕδατα τοῦ οὐρανοῦ

¹ Ἐν τῇ πρώτῃ τούτῳ ἐδαφίῳ ἀναφέρεται ἡ προσέγγισις τῆς ὥρας, ἥτοι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως. Μεταξὺ τῶν σημείων, ἅτινα θὰ προηγηθῶσι τῆς φρικαλέας ταύτης στιγμῆς, θὰ ὑπάρχῃ καὶ τὸ τῆς Σελήνης, ἥτις θὰ διασχισθῇ εἰς τὸ μέσον. Οὐχ ἦττον οἱ σχολιασταὶ θεωροῦσιν εἰς τοὺς λόγους τούτους ἀλληγορίαν τοῦ θαύματος τοῦ Μωάμεθ. — Ἡμέραν τινὰ, λέγουσιν οὗτοι, ὁ Μωάμεθ διεχώρισε τὴν Σελήνην εἰς δύο διὰ τοῦ δακτύλου του.

ἠνώθησαν μέ τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν, κατ'ἀπόφασιν ὀρισθεῖσαν πρότερον.

13. Εἰσηγάγομεν τὸν Νῶε ἐντὸς κιβωτοῦ ἐκ σανίδων καὶ ἡλῶν.

14. Οὗτος δὲ ἐθαλασσοπόρει ὑπὸ τὰ βλήματα ἡμῶν. Αὕτη ἦτο ἀμοιβὴ ὀφειλομένη εἰς ἐκεῖνον, καθ' οὗ ἐφάνησαν ἄπιστοι.

15. Ποιήσαντες θαῦμα. Ὑπάρχει τις ὁ σκεπτόμενος;

16. Εὖ ἔχει! Οἶαι ἦσαν αἱ τιμωρίαι καὶ αἱ ἀπειλαὶ ἡμῶν!

17. Ἐποιήσαμεν εὐληπτον τὸ Κοράνιον, ὅπως χρησιμεύσῃ ὑμῖν ὡς παραίνεσις. Ὑπάρχει τις ὁ σκεπτόμενος;

18. Καὶ οἱ Ἀδῖται διέψευσαν τὴν ἀλήθειαν. Οἶαι ὑπῆρξαν αἱ τιμωρίαι καὶ αἱ ἀπειλαὶ ἡμῶν;

19. Ἀπεστείλαμεν κατ' αὐτῶν ἄνεμον σφοδρὸν, ἐν ἀποφράδι ἡμέρας, πνέοντα ἀκαταπαύστως.

20. Καὶ ἀνῆρπασε τοὺς ἀνθρώπους ὡς τὰ μετὰ βίας ἐκρίζουμένα στελέχη τῶν δενδροφονίκων.

21. Οἶαι ὑπῆρξαν αἱ τιμωρίαι καὶ αἱ ἀπειλαὶ ἡμῶν!

22. Ἐποιήσαμεν εὐληπτον τὸ Κοράνιον, ὅπως χρησιμεύσῃ ὑμῖν ὡς παραίνεσις. Ὑπάρχει τις ὁ σκεπτόμενος;

23. Οἱ Θεμῖται διέψευσαν τὰς ἡμετέρας ἀπειλάς,

24. Καὶ ἔλεγον· «Ν' ἀκούσωμεν ἄνθρωπον ὅμοιον ἡμῖν; Ἀληθῶς θὰ καταθυθισθῶμεν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ ἐν τῇ παραφροσύνῃ.

25. Μὴ τὰ παραγγέλματα τοῦ οὐρανοῦ εἰς αὐτὸν μόνον ἐδόθησαν ἐξ ὧν ἡμῶν; — Οὐχί, ἀλλ' οὗτος ἀπατεῶν καὶ αὐθάδης ἐστί.»

26. Τὴν ἐπαύριον θὰ μάθωσι τίς ἦτο ἀπατεῶν καὶ αὐθάδης.

27. Θ' ἀποστείλωμεν πρὸς αὐτοὺς κάμηλον πρὸς δοκιμασίαν. Σὺ δέ, Σαλῆχ, ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς ¹.

28. Ἀνάγγειλον αὐτοῖς, ὅτι τὸ ὕδωρ τῶν πηγῶν των ὀφείλουσιν ἵνα διανέμωσι μετὰ αὐτῶν καὶ τῆς καμήλου, τὰ δὲ μερίδια αὐτῶν νὰ διανεμηθῶσιν ἐπ' ἴσης μετ' αὐτῆς.

29. Οἱ Θεμῖται προσεκάλεσαν ἕνα τῶν ἑαυτῶν συμπολιτῶν· οὗτος δὲ σύρας τὴν σπάθην, ἐφόρευσε τὴν κάμηλον.

30. Τότε δὲ, οἶαι ὑπῆρξαν αἱ τιμωρίαι καὶ αἱ ἀπειλαὶ ἡμῶν!

31. Ἀπηνθύναμεν αὐτοῖς μίαν μὲνην φωνήν, τὴν τοῦ ἀγγέλου, καὶ ἐγένοντο ὡς μικρὰ τεμάχια ἀχύρου μεμιγμένα πηλῷ.

32. Ἐποιήσαμεν εὐληπτον τὸ Κοράνιον, ὅπως χρησιμεύσῃ ὑμῖν ὡς παραίνεσις. Ὑπάρχει τις ὁ σκεπτόμενος;

33. Καὶ ὁ λαὸς τοῦ Λὼτ διέψευσε τὰς ἀπειλάς.

34. Κατεπέμψαμεν αὐτοῖς θύελλαν ἐκσφενδονίζουσαν λίθους. Μόνον τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐσώσαμεν, περὶ τὸ λυκαυγές.

¹ "Ὁρα Κεφ. ΚΣΤ", ἐδάφιον 155. Ὁ Σαλῆχ, κατὰ τὰ Κοράνιον, εἶναι ὁ ἀποσταλὴς πρᾶφτης, ὅπως διδάξῃ εἰς Θέμην, πόλιν τῆς ἐρήμου Ἀραβίας (Π-ολιμ. Ε', 17.)

35. Τοῦτο ἦτο χάρις παρ' ἡμῶν. Οὕτως ἀνταμείβομεν τοὺς εὐγνωμονοῦντας.

36. Ὁ Ἀὐτ' ἠπειλήσεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἡμετέρας ὀργῆς, ἀλλ' οὗτοι ἀμφέβαλλον περὶ τοῦτου.

37. Ἡθέλησαν νὰ κακοποιήσωσι τοὺς ξενιζομένους αὐτοῦ, ἀλλ' ἐτυφλώσαμεν αὐτοὺς, εἰπόντες· « Δοκιμάσατε τὴν τιμωρίαν καὶ τὰς ἀπειλὰς ἡμῶν. »

38. Τὴν ἐπαύριον κατελήφθησαν ὑπὸ διηνεκοῦς τιμωρίας.

39. Δοκιμάσατε τὴν τιμωρίαν καὶ τὴν ἀπειλὴν μου.

40. Ἐποιήσαμεν εὐληπτον τὸ Κοράνιον, ὅπως χρησιμεύτῃ ὑμῖν ὡς παραίνεσις. Ὑπάρχει τις ὁ σκεπτόμενος;

41. Καὶ ὁ οἶκος Φαραὼ ἔσχεν ἐπίσης τὴν διακλήρυξιν.

42. Διέψευσαν πάντα τὰ ἡμέτερα σημεῖα. Τότε κατελάβομεν αὐτοὺς, ὡς καταλαμβάνει ὁ ἰσχυρὸς καὶ κραταίος.

43. Ὡς Μεκκίται! μήπως οἱ ἡμέτεροι ἄπιστοι ἦναι ἀγαθότεροι αὐτῶν; ἢ μήπως ἔχετε προνομισῦχόν τινα ἐπαγγελίαν ἐν ταῖς Γραφαῖς;

44. Θὰ ἀποκριθῶσιν· — εἴμεθα πολυαριθμότεροι καὶ συντρέχομεν ἀλλήλους.

45. Οἱ πολυαριθμότεροι ταχέως θὰ ἐξαφανισθῶσιν· οὗτοι θὰ τραπῶσιν εἰς φυγὴν.

46. Ἡ ὥρα τῆς κρίσεως ἔσται ἡ ἔνωσις αὐτῶν. Ὡς, πόσον ἔσται ἐπώδυνος καὶ πικρὰ ἡ ὥρα ἐκείνη!

47. Οἱ ἔνοχοι εὐρίσκονται ἐν πλάνῃ καὶ παραφροσύνῃ.

48. Καθ' ἣν ἡμέραν θὰ σύρωνται κατὰ μέτωπον πρὸς τὸ πῦρ τῆς Γεέννης, θὰ λεχθῇ αὐτοῖς· « δοκιμάσατε τὴν ἐπαφὴν τῆς Κολάσεως. »

49. Ἐποιήσαμεν ἕκαστον ἀντικείμενον καθ' ὠρισμένον μέτρον.

50. Ἡ διαταγὴ ἡμῶν ἦτο μία μόνη λέξις ταχεῖα ὡς ἡ ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ.

51. Ἐξηφανίσσαμεν λαοὺς ὁμοίους ὑμῶν. Οὐδεὶς ὁ μετανοήσας.

52. Πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν κατεχωρίσθησαν εἰς τὸ Βιβλίον.

53. Τὰ μικρότερα καὶ τὰ μεγαλήτερα κατεγράφησαν.

54. Οἱ μάκαρες θὰ κατοικήσωσιν εἰς κήπους μετὰ ῥυακίων,

55. Ἐν τῇ ἀληθινῇ διαμονῇ, παρὰ τῷ κραταίῳ βασιλεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΕ'

Ο ΟΙΚΤΙΡΜΩΝ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 78.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ

1. Ὁ οἰκτίρμων ἐδίδαξε τὸ Κοράνιον.
2. Ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον,
3. Διδάξας αὐτῷ τὴν εὐγλωτίαν.
4. Ὁ ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη κινοῦνται κατὰ τινὰ ὑπολογισμόν.
5. Οἱ ἀστέρες καὶ τὰ δένδρα προσκυνοῦσι τὸν Θεόν.
6. Ἀνέγειρε τὸν οὐρανόν, καὶ ἔθεσε τὴν στάθμην.
7. Ἴνα μὴ δολιεύσῃς τὰ σταθμά.
8. Ζυγίζετε μετὰ δικαιοσύνης καὶ μὴ κλονίζετε τὴν πλάστιγγα.
9. Ἔθεσε τὴν γῆν διὰ τοὺς διαφόρους λαοὺς.
10. Ἐπ' αὐτῆς ὑπάρχουσι τὰ ὀπωρικά καὶ τὰ φοινικόδενδρα, ὧν ὁ καρπὸς εἶναι κεκαλυμμένος.
11. Τὰ σπαρτὰ μὲ τοὺς στάχους αὐτῶν καὶ τὰ εὖσμα ἄνθη.
12. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι¹;
13. Ἐπλασε τὸν ἄνθρωπον ἐκ πηλοῦ, ὡς ὁ κεραμεύς.
14. Ἐπλασε τὰ πνεύματα ἐκ καθαροῦ πυρὸς ἄνευ καπνοῦ.
15. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
16. Εἶναι Κύριος τῶν δύο ἀνατολῶν
17. Καὶ Κύριος τῶν δύο δύσεων².
18. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
19. Διεχώρισε τὰς δύο θαλάσσας, αἵτινες προσεγγίζουσι.
20. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι δρύφακτα καὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπερπηδήσωσιν αὐτά.
21. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
22. Καὶ ἡ μὲν καὶ ἡ δὲ παράγουσι μαργαρίτας καὶ κοράλλια.

¹ Διὰ τῆς λέξεως ἀμφοτέροι ἐννοεῖ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πνεύματα.² Δηλ. τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, κατὰ τὴν Ἀναίειν καὶ τὸν Χειμῶνα.

23. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 24. Αὐτῷ ἀνήκουσι τὰ πλοῖα, τὰ διασχίζοντα τὰς θαλάσσας ὡς τὰ ὄρη.
 25. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 26. Πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς θὰ παρέλθωσι.
 27. Μόνῃ ἡ ὄψις τοῦ Κυρίου σου θὰ διαμείνῃ ἐν μεγαλειότητι καὶ δόξῃ.
 28. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 29. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ ἀπευθύνουσιν αὐτῷ τὰς εὐχὰς των. Καθεκάστην εἶναι ἀπησχολημένος εἰς νέαν τινὰ πρᾶξιν.
 30. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 31. Θὰ σχολάσωμεν μίαν ἡμέραν ἵνα σᾶς κρίνωμεν.
 32. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 33. Ὡ συνέλευσις τῶν πνευμάτων καὶ ἀνθρώπων ! Ἐὰν δύνῃσθε εἰσδύσατε ἐκεῖθεν τῶν ὀρίων τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Πλὴν δὲν θὰ δυνῇτε νὰ πράξητε ἢ δι' ἀνωτέρας δυνάμεως.
 34. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 35. Θὰ ἀποστείλωμεν ἐπ' ἀμφοτέρων ὑμῶν βροχὴν ἐκ πυρὸς καὶ διαλελυμένου χαλκοῦ. Δὲν θὰ θριαμβεύσητε.
 36. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 37. Ὅταν ὁ οὐρανὸς διασχισθῇ, ὅταν γίνῃ ὡς κεχρωματισμένον ῥόδον,
 38. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 39. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, δὲν θὰ ἐξετασθῶσι πλέον οἱ ἄνθρωποι, οὔτε τὰ πνεύματα, περὶ τῶν ἀμαρτημάτων αὐτῶν.
 40. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 41. Οἱ ἐνοχοὶ θ' ἀναγνωρίζωνται ἐκ τῶν ἐαυτῶν σημείων. Θὰ κρατηθῶσιν ἐκ τῆς κόμης καὶ ἐκ τῶν ποδῶν.
 42. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 43. Ἴδου ἡ Γέεννα τὴν ὅποιαν δὲν ἐπίστευον,
 44. Θὰ περιφέρονται πέριξ τῶν φλογῶν καὶ τοῦ κοχλάζοντος ὕδατος.
 45. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 46. Ὁ φοβούμενος τὴν μεγαλειότητα τοῦ Κυρίου του θὰ ἔχῃ δύο κήπους¹.
 47. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;
 48. Ἀμφοτέρους κεκαλλωπισμένους μὲ ἄλσῃ.
 49. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφότεροι ;

¹ Κατὰ τινάς, ἐκ τῶν δύο τούτων κήπων ὁ μὲν ἔσται διὰ τὰ πνεύματα, ὁ δὲ διὰ τοὺς ἀνθρώπους. Κατὰ τινάς δὲ, ἕκαστος ἀνθρώπος θὰ λάβῃ δύο κήπους, τὸν μὲν εἰς ἀμοιβὴν τῶν ἔργων του, τὸν δὲ ὡς ἐπιπρόσθετον εὐεργέτημα.

50. Εἰς ἀμφοτέρους θὰ ὑπάρχωσι δύο πηγαὶ ὑδάτων.
 51. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 52. Εἰς ἀμφοτέρους θὰ ὑπάρχωσι δύο διάφορα εἶδη ἐκάστης ὀπώρας.
 53. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 54. Θὰ ἐπαναπαύωνται ἐπὶ χρυσοῦφάντων ταπήτων. Οἱ δὲ καρποὶ τῶν δύο κήπων ἔσονται εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν.
 55. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 56. Θὰ ἔχωσι σεμνοπρεπεῖς παρθένους, ἃς οὐδέποτε ἐπλησίασεν ἄνθρωπος, οὔτε πνεῦμα.
 57. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 58. Ὅμοιαζούσας πρὸς τὸν ὑάκινθον καὶ τὸ κυρῶντιον.
 59. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 60. Ὅσα ἔσται ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἀγαθοῦ, ἢ τὸ ἀγαθόν;
 61. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 62. Πλὴν τῶν δύο τούτων κήπων, θὰ ὑπάρχωσι καὶ δύο ἕτεροι.
 63. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 64. Κῆποι κατάφυτοι.
 65. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 66. Ἐνθα θ' ἀναβλύζωσι δύο πηγαὶ ὑδάτων.
 67. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 68. Εἰς αὐτοὺς θὰ εὕρισκωνται καρποί, φοινικόδενδρα καὶ ροαί.
 69. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 70. Καὶ νεάνιδες παρθένοι ὥραιαι.
 71. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 72. Μὲ μεγάλους μέλανας ὀφθαλμούς, ἐντὸς τῶν σκηνῶν.
 73. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 74. Τῶν ὑποίων ἢ αἰδῶς οὐδέποτε προσεβλήθη ὑπὸ ἀνθρώπου, οὔτε ὑπὸ πνεύματος.
 75. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 76. Οἱ ἄνδρες αὐτῶν θ' ἀναπαύωνται ἐπὶ πρασίνων προσκεφαλαίων καὶ ἐξαίρετων ταπήτων.
 77. Ποῖον εὐεργέτημα τοῦ Κυρίου σας θὰ ἀρνηθῇτε ἀμφοτέροι;
 78. Εὐλογημένον εἶη τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου σου, πλήρες μεγαλοπρεπείας καὶ δόξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΣ'

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 96.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Συμβησομένου τοῦ γεγονότος,
2. Οὐδείς θὰ δυνηθῇ νὰ διαψεύσῃ αὐτό.
3. Τοῦτο θὰ καταβιάσῃ καὶ θὰ ἀνυψώσῃ.
4. Ὅταν ἡ γῆ κλονισθῇ ἐξ αἰφνιδίου σεισμοῦ,
5. Καὶ τὰ ὄρη διαρραγῶσιν εἰς τεμάχια,
6. Καὶ ὡς κόνις διασκορπισθῶσι πανταχόθεν,
7. Τότε ὑμεῖς οἱ ἄνθρωποι θὰ διαιρεθῆτε εἰς τρεῖς κατηγορίας.
8. Καὶ οἱ μὲν τῆς δεξιᾶς ὦ, οἱ τῆς δεξιᾶς!
9. Οἱ δὲ ἀριστερᾶς· φεῦ! οἱ τῆς ἀριστερᾶς!
10. Οἱ μὲν πρῶτοι ἔσονται
11. Πλησιέστεροι τῷ Θεῷ.
12. Θὰ κατοικήσωσιν εἰς τοὺς κήπους τῶν τρυφῶν,
13. Καὶ μετ' αὐτῶν μέγας ἀριθμὸς ἐκ τῶν ἀρχαίων λαῶν,
14. Καὶ εὐάριθμοι ἐκ τῶν νεωτέρων,
15. Ἀναπαυόμενοι ἐπὶ ἀνακλίντρων χρυσοῦφάντων καὶ λιθοκολ-
λήτων,
16. Ἐρείδόμενοι ἐπ' αὐτῶν καὶ καθήμενοι ἀπέναντι ἀλλήλων.
17. Θὰ περιφέρονται πέριξ αὐτῶν νεανίσκοι ἀγῆρω,
18. Μὲ κύπελλα, μὲ πρόχους καὶ ποτήρια πλήρη ποτῶν ἐκλεκτῶν,
19. Ἐξ ὧν δὲν θὰ ὑποφέρωσιν οὔτε κεφαλαλγίαν, οὔτε ἱλιγγον.
20. Καὶ μὲ ὀπώρας τῆς ἀρεσκείας αὐτῶν.
21. Καὶ κρέας πτηνῶν ποθητὸν αὐτοῖς.
22. Θὰ παρακάθονται μετ' αὐτῶν ἄσπιλοι παρθένοι μὲ μέλανας
ὀφθαλμούς ὡς τοὺς μαργαρίτας ἐντὸς τοῦ κελύφους αὐτῶν.
23. Τοιαύτη ἔσται ἡ ἀμοιβὴ διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν.
24. Δὲν θ' ἀκούσωσιν οὔτε φληναφίας, οὔτε λόγους ἀσεβεῖς,
25. Ἀλλὰ μόνον τὴν λέξιν *σελάμαρ! σελάμαρ!*
26. Οἱ τῆς δεξιᾶς ὦ, οἱ τῆς δεξιᾶς πτέρυγος!
27. Θὰ διαμένωσιν ὑπὸ τὸ δένδρον τοῦ Λωτοῦ ἄνευ ἀκανθῶν.

28. Καὶ ὑπὸ τὰς βασιλέας¹ πλήρεις καρπῶν.
 29. Ὑπὸ σκίαν ἐκτεταμένην,
 30. Πλησίον πηγῆς βεόντων ὑδάτων,
 31. Καὶ ἀφθόνων καρπῶν,
 32. Οὓς οὐδεὶς θέλει ὀρέψῃ, οὔτε θ' ἀπαγορεύσῃ.
 33. Θ' ἀναπαύονται δὲ ἐφ' ὑψηλῶν κλινῶν.
 34. Ἐπλάσαμεν τὰς Οὐρῇ τοῦ Παραδείσου δι' ἰδίας πλάσεως²,
 35. Διατηρήσαντες αὐτὰς ἀσπίλους παρθένους³,
 36. Ὑπεραγαπωμένους παρὰ τῶν συζύγων αὐτῶν καὶ ἐχούσας τὴν αὐτὴν ἡλικίαν.
 37. Αὗται εἰσὶ προωρισμέναι διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῆς δεξιᾶς πτέρυγος.
 38. Ἔσται δὲ μέγας ἀριθμὸς ἐκ τῶν ἀρχαίων,
 39. Καὶ μέγας ἀριθμὸς ἐκ τῶν νεωτέρων⁴.
 40. Οἱ δὲ τῆς ἀριστερᾶς· φεῦ! οἱ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος!
 41. Οὔτοι θὰ εὐρίσκονται ἐντὸς μεμολυσμένου ἀέρος καὶ κοχλάζοντος ὕδατος.
 42. Ὑπὸ τὴν σκίαν μέλανος καπνοῦ,
 43. Ἦτις δὲν εἶναι ὁροσερὰ, οὔτε εὐάρεστος.
 44. Οὔτοι διῆγον ἄλλοτε βίον εὐχάριστον.
 45. Διετήρουν μῖσος ἄσπονδον,
 46. Καὶ ἔλεγον·
 47. «Ὅτῃν ἀποθανόντες διαλυθῶμεν εἰς χοῦν καὶ ὅτιθ, δυνάμεθα πλέον ν' ἀναζήσωμεν,
 48. Ὡς οἱ προπάτορες ἡμῶν; »
 49. Εἰπὶ· «Ὅλ' τε προπάτορες καὶ οἱ ἀπόγονοι θὰ
 50. Ἐνωθῶσιν ἀναποφεύκτως ἐν τῇ συνελεύσει τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας.»
 51. Ἐπειτα ὑμεῖς οἱ βεθυθισμένοι εἰς τὴν ἀπάτην, οὔτινες οὐδὲν πιστεύετε,
 52. Θὰ φάγητε τὸν καρπὸν τοῦ δένδρου Ζακοῦμ,
 53. Πληροῦντες ἐξ αὐτοῦ τὴν καλίαν ὑμῶν.
 54. Ἀκολουθῶς θὰ πίνητε ὕδωρ ζέον,
 55. Ὡς τὴν διψῶσαν κάμηλον.

¹ Δένδρον τῶν θερμῶν κλιμάτων, ἄλλως ἢ συκῇ τοῦ Ἀδάμ.

² Δηλ. ἐξ ὕλης λεπτοτέρας τῆς τῶν γυναικῶν τῆς γῆς.

³ Αἱ παρθένοι αὗται τοῦ Παραδείσου διατηροῦσι τὴν παρ' ἐνὶ τῶν καὶ περ συνουσταζόμεναι μετὰ τῶν ἀνδρῶν.

⁴ Εἴδομεν εἰς τὰ ἐδάφ. 13 καὶ 14 ὅτι οἱ ἐκλεκτοὶ ἔσονται πολυάριθμοι ἐκ τῶν ἀρχαίων καὶ εὐάριθμοι ἐκ τῶν νεωτέρων. Ἡ ἐδάφια ἐκεῖνα εὐρίσκονται εἰς ἀντίφασιν μετὰ ἐδάφ. 38 καὶ 39.

56. Ταυούτη ἔσται ἡ εἰωχία αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.
57. Ἐπλάσαμεν ὑμᾶς· διατὶ λοιπὸν ἀμφιβάλλετε περὶ τῆς δευτέρας Παρουσίας;
58. Τὸ σπέρμα ἐξ οὗ γεννᾶσθε,
59. Ὑμεῖς αὐτοὶ ποιεῖτε τοῦτο, ἡ ἡμεῖς;
60. Ὅρίζομεν τὸν θάνατον, καὶ βεβαίως δὲν θὰ εἰδοποιηθῇτε, ἐὰν θελήσωμεν,
61. Νὰ σᾶς ἀντικαταστήσωμεν δι' ἄλλων ὁμοίων ὑμῶν, ἢ νὰ μεταβάλωμεν ὑμᾶς εἰς ἕτερον σχῆμα ἄγνωστον ὑμῖν.
62. Γινώσκετε τὴν πρώτην δημιουργίαν, διατὶ ἄρα δὲν βελτιοῦσθε;
63. Εἶδατε τὴν γεωργίαν ὑμῶν;
64. Μόνοι σπεύρετε τοὺς ἀγροὺς σας, ἡ ἡμεῖς εἴμεθα οἱ σπορεῖς;
65. Ἐὰν θελήσωμεν, δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν τὰ σπαρτὰ ὑμῶν εἰς ἄχυρα, καὶ τότε θ' ἀνακράξητε·
66. «Ἐπλήσθημεν δανείων διὰ τὴν καλλιέργειαν ταύτην, καὶ ἰδοὺ αἱ ἡμέτεραι ἐλπίδες ἐματαιώθησαν.»
67. Εἶδατε τὸ ὕδωρ, ὅπερ πίνετε;
68. Ὑμεῖς αὐτοὶ καταβιβάχετε τοῦτο ἐκ τῶν νεφῶν ἡ ἡμεῖς;
69. Ἐὰν θελήσωμεν, δυνάμεθα νὰ μεταβάλωμεν αὐτὸ εἰς ἄλμην.
- Διατὶ οὖν εἰσθε ἀχάριστοι;
70. Εἶδατε τὸ πῦρ, ὅπερ διὰ τῆς προστρίψεως ἀποκτᾶτε ¹;
71. Ὑμεῖς αὐτοὶ ἐπλάσατε τὸ δένδρον ὅπερ σᾶς δίδει αὐτὸ, ἡ ἡμεῖς;
72. Ἐδιδάξαμεν τὸ μέσον τοῦτο, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς τοὺς ὁδοιπόρους τῆς ἐρήμου.
73. Δίνει τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου Κυρίου σου.
74. Δὲν ὁμνῶν εἰς τὴν δύσιν τῶν ἀστέρων ²,
75. Οὗτός ἐστιν ὄρκος μέγας, ἐὰν γινώσκητε,
76. Ὅτι τὸ Κοράνιον εἶναι ἀνᾶγνωσμα ἐνδοξόν,
77. Διατηρούμενον ἐντὸς πεφυλαγμένης Βίβλου ³.
78. Καὶ οὐδεὶς θὰ ἐγγίσῃ αὐτὸ, ἐκτὸς τῶν ἁγνῶν.
79. Εἶναι ἡ ἀποκάλυψις τοῦ Κυρίου τοῦ Παντός.
80. Μήπως ἦναι ἡ Βίβλος ἣν θὰ ἴδῃτε περιφρονητικῶς;
81. Μήπως ὁ ἐπιούσιος ὑμῶν ἄρτος βασιζέται ἐπὶ τῶν ψευδῶν κτηγοριῶν, ἃς ἐκφέρετε κατὰ τῆς Βίβλου ταύτης;

¹ Ὅρα περὶ τοῦτου τὸ Κεφ. ΔΣΤ', τὴν σημείωσιν τοῦ 80 ἑδαφίου.

² Ἡ λέξις «δὲν ὁμνῶν», ἀπαντᾷται συχνά εἰς τὰ τελευταῖα Κεφάλαια τοῦ Κοράνιου. Αὕτη προσθέτει βαρύτητα ἐπὶ τῆς ὁρκωμοσίας, ὡς νὰ ἔλεγεν· «αὐτὸ τὸ ὅποσον λέγω εἶναι ἀληθές, ὥστε θεωρῶ περὶ τὴν νῦν ὁρκισθῶ.» Οὕτως ἐξηγοῦσιν αὐτὸ οἱ Σχολιασταί.

³ Ἀπλ. τὸ πρωτότυπον τοῦ Κοράνιου εὕρεται πεφυλαγμένον παρὰ τῇ Θεῷ.

82. Διατί λοιπόν όταν ἡ καρδιά ὑμῶν φθάσῃ ἐπὶ τοῦ λάφυργος,
 83. "Όταν ῥίψῃτε βλέμματα πανταχοῦ,
 84. "Όταν θὰ ᾤμεν ἐγγὺς ὑμῶν χωρὶς νὰ ἐννοήσῃτε τοῦτο,
 85. Διατί λοιπόν ἀφοῦ δὲν δικασθῇτε καὶ δὲν θ' ἀνταμειφθῇτε,
 86. Δὲν εἰσάγετε αὐτοὺς εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς τὰς ψυχὰς ὑμῶν; Ἀπαντή-
 σατε ἐὰν ᾔσθε εἰλικρινεῖς;
 87. Εἰς τὸν προσεγγίζοντα τὸν Θεόν,
 88. Ἔσται πεφυλαγμένη ἡ ἀνάπαυσις καὶ ἡ ἀγαλλίασις τῶν κή-
 πων τῆς ἡδονῆς.
 89. Ἐκ δὲ τῶν ἀνθρώπων τῆς δεξιᾶς,
 90. Θὰ εἴπωσιν «Βιρὴν ἔει μετὰ σοῦ, εἰς τοὺς ἄλλους τῆς δε-
 ξιάς πτέρυγος!»
 91. Ὁ δ' εὐρισκόμενος μετὰ τῶν διαψευσάντων τὰ ἡμέτερα σημεῖα,
 92. Καὶ τῶν ἀπολωλότων,
 93. Ἐξεῖ διὰ τροφὴν αὐτοῦ τὸ ζέον ὕδωρ.
 94. Θὰ κατακαύσωμεν αὐτόν.
 95. Αὕτη ἐστὶ ἀλάνθαστος ἀλήθεια.
 96. Αἶνει τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου Κυρίου σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΖ'

Ο ΣΙΔΗΡΟΣ

Ἐν Μεδίῳ καὶ Μέκκα. Ἐδάφια 29.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμορος καὶ ἐλεήμορος Θεοῦ.

1. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ ὑμνοῦσι τὸν Θεόν,
 τὸν κραταῖον καὶ σοφόν.
 2. Αὐτῷ ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς. Οὗτός ἐστιν
 ὁ χορηγὸς τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ὢν παντοδύναμος.
 3. Εἶναι ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, ὁρατὸς καὶ ἀόρατος καὶ πανεπι-
 στήμων.
 4. Οὗτος ἐποίησε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν εἰς ἑξ ἡμέρας, ἐκαθέ-

Σημ. Ἰδοὺ ἡ ἔννοια τῶν ἐδαφ. 82—86. Ἐὰν δὲν ἀναστῇτε, δὲν θὰ δικασθῇτε, καὶ
 δὲν πιστεύετε εἰς ὅλα αὐτὰ, διατί τότε όταν ἡ ψυχὴ σας ἐξερχεται ἀπὸ τοῦ σώματος ἐν
 τῇ στιγμῇ τοῦ θανάτου δὲν τὴν εἰσάγετε αὐτοὺς εἰς αὐτό;

σθη κατόπιν ἐπὶ τοῦ ὑψίστου Θρόνου. Γινώσκει τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὴν γῆν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἐξερχόμενα, τὰ καταβαίνοντα ἐξ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἀναβαίνοντα ἐπ' αὐτόν. Οὗτός ἐστι μεθ' ὑμῶν εἰς οἰονδήποτε μέρος εὐρίσκεσθε καὶ ἐφορᾷ τὰ ὑμέτερα ἔργα.

5. Αὐτῷ ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς καὶ τὰ πάντα αὐτῷ ἀπειλίσσονται.

6. Δι' αὐτοῦ ἡ νύξ διαδέχεται τὴν ἡμέραν καὶ ἡ ἡμέρα τὴν νύκτα. Οὗτος γινώσκει τὰ ἀπόρρητα τῶν καρδιῶν.

7. Πιστεῦετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ καὶ ἐλεεῖτε ἐκ τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα κληροδοτεῖ ὑμῖν. Ὅσοι ἐξ ὑμῶν πιστεύουσι καὶ ἐλεῶσι, θ' ἀνταμειφθῶσιν ἐξαιρέτως.

8. Διατί δὲν πιστεῦετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, τὸν προσκαλοῦντα ὑμᾶς εἰς τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ὑμῶν καὶ ἀποδεχόμενα τὴν ὑμέτεραν συνθήκην; Διατί δὲν πιστεῦετε ἐὰν ἀληθῶς ᾔσθε πιστοί;

9. Οὗτος ἀποκαλύπτει εἰς τὸν δούλον αὐτοῦ σημεῖα φαινὰ, ὅπως ὁδηγήσῃ ὑμᾶς ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς. Ὁ Θεὸς εἶναι δι' ὑμᾶς πολυέλεος καὶ μακρόθυμος.

10. Διατί δὲν δαπανᾶτε τὸν ὑμέτερον πλοῦτον ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ πολέμου, ἐνῷ ἡ κληρονομία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς τῷ Θεῷ μόνον ἀνήκει; Τὸν δόντα ἐξ ὑμῶν μέρος τῆς ἑαυτοῦ περιουσίας πρὸ τῆς νίκης καὶ μετασχόντα τῆς μάχης, δὲν θὰ μεταχειρισθῶμεν ὡς τὸν μηδὲν πράξαντα. Οὗτος θὰ καλέξῃ ὑψηλότερον βαθμὸν τοῦ προσενεγκόντος τὸν πλοῦτον αὐτοῦ μετὰ τὴν νίκην καὶ τοῦ μετέπειτα πολεμήσαντος. Ἀλλ' ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη εἰς ἀμφοτέρους λαμπρὴν ἀμοιβήν. Ὁ Κύριος γινώσκει τὰς πράξεις ὑμῶν.

11. Τοῦ δανείσαντος γενναίως τῷ Θεῷ, ὁ Κύριος θὰ διπλασιάσῃ τὸ δάνειον, ἀμείβων αὐτὸν διψιλῶς.

12. Ἡμέραν τινὰ θὰ ἴδῃς τοὺς πιστοὺς καὶ τὰς πιστάς, ἡ λάμψις αὐτῶν θὰ προηγείται καὶ ἡ δεξιὰ των θὰ ἀκτινοβολῇ. — Σήμερον, θὰ εἴπωσιν αὐτοῖς, ἀναγγέλλομεν ὑμῖν χαρὰς εὐαγγέλια, τὴν ἀπόλαυσιν τῶν ἐπιρούτων κήπων, ἐνθα θὰ διαμείνητε ἐς αἰὶ. Αὕτη ἄπειρος εὐδαιμονία ἐστίν!

13. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὑποκριταὶ καὶ αἱ ὑποκρίτριαι θὰ εἴπωσι τοῖς πιστοῖς — ὁδηγήσατε καὶ ἡμᾶς, ἀναμείνατε κἂν ἐπὶ μικρὸν, ὅπως λάβωμεν ὀλίγον φῶς ἐκ τῆς λάμψεως ὑμῶν. Οἱ δὲ θ' ἀπαντήσωσιν — ἐπανεέλθετε εἰς τὴν γῆν καὶ ἐκεῖ ζητήσατε τοῦτο. Μεταξὺ αὐτῶν θὰ ἐγερθῇ διάφραγμα ἔχον μίαν θύραν, ἐνδοθεν τῆς ὁποίας θὰ παρακάθηται ἡ μακροθυμία, ἐξωθεν δὲ ἡ τιμωρία. Οἱ ὑποκριταὶ θὰ εἴπωσι τοῖς πιστοῖς — ἡμεῖς δὲν εἴμεθα μεθ' ὑμῶν; — Ναί, θ' ἀποκριθῶσιν, ἀλλ' ἀφῆθητε εἰς τὰ πάθη σας, ἀναμένοντες τὴν εὐμενῆ στιγμήν, εὐρίσκεσθε εἰς ἀμφιβολίαν, αἱ ματαιότητες τοῦ κόσμου ἐτύφλωσαν ὑμᾶς,

ἕως οὗ ἡ θεία βούλησις ἐπληθύνευσεν. Ὁ διαφθορεὺς σὰς ἐτύφλωσε περὶ τοῦ Θεοῦ.

14. Σήμερον δὲν δέχονται πλέον λύτρα οὔτε ἀπὸ ὑμᾶς, οὔτε ἀπὸ τοὺς ἀπίστους. Τὸ πῦρ ἔσται τὸ ὑμέτερον ἐνδιαίτημα. Ἰδοὺ πᾶν ὅ,τι ἐκερδίσατε. Οἷον τρομερὸν τέλος!

15. Ἀλλ' οὗτος δὲν εἶναι ὁ ἀφίχθεις ἡδὴ χρόνος διὰ τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους, ἵνα ἡ καρδία αὐτῶν ταπεινωθῇ εἰς τὴν διακήρυξιν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Βίβλου τῆς ἀληθείας, ἣν κατέπεμψεν. Ἄς μὴ μιμηθῶσιν ἐκεῖνους, οἵτινες ἦσαν οἱ πρῶτοι ἀσπασθέντες τὴν Βίβλον καὶ αἱ καρδίαι αὐτῶν σκληρύνονται διὰ τοῦ χρόνου. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄσεβεῖς.

16. Γινώσκωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς ζωογονεῖ τὴν νεκρὰν γῆν. Ἐξηγήσαμεν ὑμῖν ἡδὴ τὰ σημεῖα ταῦτα, ἵνα ἐνόησητε.

17. Οἱ ἐλευθύντες καὶ αἱ ἐλευσσαι, οἱ δανειζόντες τὸν Θεὸν γενναίως, θὰ λάβωσι τὸ διπλάσιον καὶ ὁ ἄνταμειφθῶσιν ἐξαιρέτως.

18. Οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ εἶναι φιλαλήθεις· οὗτοι ἔσονται ὁμολογηταὶ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου των. Ὁ ἄνταμειφθῶσι καὶ θὰ φωτισθῶσιν. Οἱ μὴ πιστεύσαντες καὶ διαψεύσαντες τὰ ἡμέτερα σημεῖα, καταδικασθήσονται εἰς τὸ πῦρ τῆς Γέεννης.

19. Γνωτὲ ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι ἄσημος παιδιὰ, εἶναι διακόσμησις καὶ ἀντικείμενον ματαίας δόξης μεταξύ ὑμῶν. Ἡ ἐπαύξησης τοῦ πλούτου καὶ ἡ πολυτεκνία ὁμοιάζουσι πρὸς τὴν βρογχήν. Τὰ φυτὰ, ἅτινα δι' αὐτῆς ζωογονοῦνται, ἀγάλλουσι τοὺς ἀπίστους, ἀλλ' ἀμέσως ξηραίνονται καὶ θὰ ἴδῃς αὐτὰ κιτρινίζοντα καὶ γινόμενα κάρφη. Ἐπομένως, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ἔσται σκληρὰ τιμωρία.

20. Ἡ λοιπὸν ἡ συγχώρησις τοῦ Θεοῦ, ἥ ἡ ἱκανοποίησις αὐτοῦ. Ἡ ζωὴ τοῦ κόσμου τούτου εἶναι ἐφήμερος ἀγαλλίασις, ἥτις καταγοητεύει.

21. Μάχεσθε ἄρα γενναίως ἵνα συγχωρήσῃ ὑμᾶς ὁ Κύριος καὶ ἀπολάβητε τῶν ἡδονῶν τοῦ Παραδείσου ὁμοίᾳ κατὰ τὴν ἔκτασιν πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ προπαρασκευασθέντες διὰ τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ. Αὕτη ἔσται χάρις, ἣν ὁ Θεὸς, πλήρης καλοκράθειας, παραχωρεῖ εἰς ὅντινα βούλεται.

22. Οὐδέποτε δυστύχημά τι προσβάλλει τὴν γῆν ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς χωρὶς νὰ ᾖναι γεγραμμένον εἰς τὴν Βίβλον, πρὶν ἔτι ποιήσωμεν αὐτό. Τοῦτο βῆδιδόν ἐστὶ τῷ Θεῷ.

23. Μὴ θλίβεσθε διὰ τὴν μὴ ἀπόκτησιν ἀγαθοῦ τινος, καὶ μὴ πάλιν χαίρετε ὑπερμέτρως διὰ τ' ἀποκτηθέντα ἀγαθὰ. Ὁ Θεὸς δὲν ἀγαπᾷ τοὺς κενοδόξους καὶ ἀλαζόνας.

24. Οἵτινες ἐνθ' εἶναι φειδωλοὶ ὠθεῦσι καὶ τοὺς ἄλλους εἰς τὴν φιλαργυρίαν. Ἐὰν ὁ φιλάργυρος ἀποφεύγῃ τὴν γενναιοδωρίαν, ὁ Θεὸς εἶναι πλούσιος καὶ ὑπερένδοξος.

25. Ἐπέμψαμεν ἀποστόλους μὲ φαινὰ σημεῖα, καταπέμψαντες μετ'

αὐτῶν τὴν Βίβλον καὶ τὴν Στάθμην¹, ἵνα τηρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τὴν δικαιοσύνην. Κατεπέμφαμεν ἐπίσης ἄνωθεν τὸν Σιδηρον. Εἰς αὐτὸν ὑπάρχει κακὸν μέγα, πλὴν καὶ ὠφέλεια ἰκανή. Ὁ Θεὸς ζητεῖ νὰ μάθῃ τίς ὁ συντρέχων αὐτὸν καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀπόστολον μυστικῶς. Ὁ Κύριος εἶναι ἰσχυρὸς καὶ κραταιός.

26. Ἀπεστείλαμεν τὸν Νῶε καὶ τὸν Ἀβραάμ, δωρήσαντες τοῖς ἀπογόνους αὐτῶν τὴν προφητείαν καὶ τὰς Γραφάς. Τινὲς αὐτῶν ἀκολουθοῦσι τὴν εὐθειαν ὁδόν, οἱ πλεῖστοι ὅμως εἶναι ἄσεβεῖς.

27. Ἐπὶ τὰ ἔγχη αὐτῶν ἀπεστείλαμεν ἄλλους ἀποστόλους, ὡς τὸν Ἰησοῦν υἱὸν τῆς Μαριὰμ, δόντες αὐτῷ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ θέσαντες ἐπὶ τῆς καρδίας τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρᾶξιν καὶ μακροθυμίαν. Αὐτοὶ μόνον ἐφεῦρον τὸν μοναστικὸν βίον. Ἡμεῖς παρηγγείλαμεν μόνον νὰ εὕρεστώσι τῷ Θεῷ, πλὴν δὲν ἐτήρησαν ὅ,τι ὤφειλον τηρῆσαι. Ἀντημεψίσαμεν τοὺς πιστεύσαντας, ἀλλ' οἱ πλεῖστοι ἦσαν ἄσεβεῖς.

28. Ὅσοι πιστοὶ! φοβήθητε τὸν Θεόν καὶ πιστεύσατε εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ ὑμῖν δύω μερίδας τῆς μακροθυμίας του. Θὰ δώσῃ ὑμῖν τὸ φῶς, ἵνα δι' αὐτοῦ πορεύησθε. Θὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀνομίας ὑμῶν, καθότι εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

29. Καί, ἵνα μάθωσιν οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν, ὅτι οὐδὲν εὐεργέτημα τοῦ Θεοῦ δύνανται νὰ διαθέσωσιν. Ἀπάσα δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου εὐρίσκεται εἰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ δίδει αὐτὴν εἰς ὅντινα βούλεται. Ὁ Θεὸς εἶναι καλοκἀγαθός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΗ'

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΑΣ

Ἐν Μεδίνῃ. Ἑδάφια 22.

Ἐρ' ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τῶν λόγων τῆς προσφωνησάσης σε περὶ τοῦ συζύγου της ἐν τῷ οἴκῳ σου καὶ παραπονουμένης πρὸς τὸν Θεόν. Ὁ Κύριος ἤκουσε τὰς προτάσεις σου, καθότι ἀκούει καὶ βλέπει τὰ πάντα.

¹ Τὴν Στάθμην φαίνεται ὅτι ἐκόμισεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ δούς αὐτὴν τῷ Νῶε.

2. Οἱ διαζευγνύμενοι τὰς ἑαυτῶν συζύγους κατὰ τοὺς νομίμους τύπους καὶ λέγοντες, ὅτι θὰ τὰς θεωρῶσιν ὡς μητέρας των (αὗται δὲ εἶναι μητέρες των, ἀλλὰ μητέρες εἶναι αἱ τεκοῦσαι αὐτούς), προφέρουσι βλασφημίαν καὶ ἀπάτην¹.

3. Βεβαίως, ὁ Θεὸς κλίνει πρὸς τὴν ἄφεισιν τῶν ἀμαρτημάτων καὶ πρὸς τὴν ἐπιείκειαν.

4. Οἱ διαζευγνύμενοι τὰς ἑαυτῶν συζύγους κατὰ τοὺς νομίμους τύπους τῆς διηνεκούς διαζεύξεως καὶ κατοπιν ἀνακαλοῦντες τοὺς λόγους των, ὀφείλουσι, πρὶν ἢ συνουσιασθῶσι μετ' αὐτῶν, ν' ἀπελευθερώσωσιν ἓνα δούλον. Οὕτως ἐντέλλεται ὑμῖν ὁ Θεὸς ὁ γινώσκων τὰς ὑμετέρας πράξεις.

5. Ὁ μὴ εὐρίσκων δούλον, ἵνα ἐξαγοράσῃ αὐτόν, ὀφείλει νὰ νηστεύῃ δύο μῆνας διηνεκῶς, χωρὶς νὰ συνουσιασθῇ μετὰ τῆς γυναίκος του. Μὴ δυναμένος δὲ νὰ ὑποφέρῃ τὴν ἀποχὴν ταύτην, χρεωστῇ νὰ διαθρέψῃ ἐξήκοντα πένητας. Οὕτως ἐντέλλεσθε, ἵνα πιστευσητε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Αὗται εἰσιν αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ. Σκληρὰ τιμωρία ἐπιφυλάσσεται διὰ τοὺς ἀπίστους.

6. Οἱ μαχόμενοι κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ θ' ἀνατραπῶσιν ὡς ἀνετράπησαν οἱ πρόγονοι αὐτῶν. Κατεπέμψαμεν ἤδη ἀρκετὰ φαεινὰ σημεῖα τῆς ἰσχύος ἡμῶν. Μόνῃ ἡ ἐπίδυνος τιμωρία ἐπιφυλάσσεται τοῖς ἀπίστοις.

7. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Θεὸς ἀνίστῶν πάντας, θέλει ἐπαναλάβῃ εἰς ἕκαστον τὰς πράξεις αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς ἐσημείωσε τὰ ἔργα ἑκάστου, ἐνῶ οὗτοι τὰ πάντα ἠλησμόνησαν. Ὁ Θεὸς εἶναι μάρτυς παντὸς πραγματος.

8. Δὲν βλέπεις, ὅτι ὁ Θεὸς γινώσκει πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ; Δὲν ὑπάρχει μυστικὴ συνέντευξις μεταξὺ τριῶν, χωρὶς οὗτος νὰ ᾔναι ὁ τέταρτος, οὔτε μεταξὺ πέντε, χωρὶς νὰ ᾔναι ὁ ἕκτος. Δὲν συγκροτεῖται συναθροῖσις πολυάριθμος ἢ εὐάριθμος, ὅπου καὶ ἂν εὐρίσκηται, χωρὶς νὰ παρίσταται ἐν μέσῳ αὐτῆς. Ἐπειτα δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως, θὰ ὑπενθυμίσῃ αὐτοῖς τὰ ἔργα των, ὡς ἐν ἑμὲρος πάντων.

9. Δὲν ἐπέστησας τὴν προσοχὴν σου ἐπ' ἐκείνων εἰς οὓς ἀπηγορεύ-

¹ Ἰδοὺ κατὰ ποίαν περιστάσιν ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἑδῶ. 1 καὶ 2. Ἐπειδὴ τις εἶχε διακεχυτὴν τὴν σύζυγόν του διὰ τοῦ ἐξῆς τύπου: «τὰ νῶτα σου ἔσονται δι' ἐμὲ τοῦ νοῦ» πού ὡς τὰ νῶτα τῆς μητρός μου. » Ὁ τύπος οὗτος φέρει ἰστορικὴν καὶ διηγετικὴν διάζευξιν. Ἡ σύζυγος μετέβη παρὰ τῷ προφῆτῃ καὶ ἠρώτησεν αὐτόν, ἐν ἐπετρίπτῳ νὰ ἐπανέλθῃ παρὰ τῷ συζύγῳ της. Ὁ Μωάμεθ ἀπεκρίθη, ὅτι ἡ δι' αὐτοῦ τοῦ τύπου γενομένη διάζευξις ἦτο ἱστορικὴ καὶ διηγετικὴ. Ἡ σύζυγος ἀπελπισθεῖσα ἀπεσύρθη καὶ ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτῆς ἐμμεμφομένη εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν τύχην της. Ἀνακολίσας τότε ὁ Μωάμεθ τὴν ἀπόφασίν του, ἐδικαιολόγησε τοῦτο διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τῶν ἑδῶ. 4 καὶ 5, εἰς ᾧ ἐντέλλεται νὰ ἀναλαβάνωσι τὰς διὰ τοῦ ἀνωτέρου τύπου διαζευχθείσας γυναῖκας, ἀφοῦ πρῶτον πράξωσι καλὴν τινα πρᾶξιν, πρὸς ἐξίλειψιν τῆς παραβάσεως τοῦ ὅρκου των.

ὄψαν μυστικαὶ συνεντεύξεις, καὶ οἵτινες οὐχ ἦσαν, ἐπανάρχοντο εἰς ὅτι ἀπηγορεύθη αὐτοῖς, συνομιλοῦντες περὶ ἁμαρτημάτων, ἐχθρας καὶ ἀπειθείας κατὰ τοῦ ἀποστόλου; "Ὅταν δὲ παρουσιάζωνται εἰς τὸν οἶκόν σου, σὲ προσαγορεύουσι δι' ἄλλων λέξεων, ἢ δι' ἐκείνων, δι' ὧν ὁ Θεὸς σὲ προσαγορεύει, καὶ λέγουσι μετὰξὺ των' « Διὰ τί ὁ Θεὸς δὲν μᾶς τιμωρεῖ δι' ὅ,τι λέγομεν; » ¹ "Ὅ,τι ἀνῆκει αὐτοῖς εἶναι τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον. Θὰ θερμανθῶσιν εἰς αὐτό. Οἶον βδελυρόν τέλος!

10. "Ὅσοι πιστοὶ! συνδιαλεγόμενοι μετὰξὺ σας, μὴ λαμβάνετε ὡς θέμα τῶν συνδιαλέξεών σας τὴν ἁμαρτίαν, τὴν ἐχθραν καὶ τὴν ἀπειθειαν κατὰ τῶν ἐντολῶν τοῦ ἀποστόλου, ἀλλὰ συνομιλεῖτε περὶ δικαιοσύνης καὶ φόβου Θεοῦ. Φοβήθητε τὸν Κύριον, ἐνώπιον τοῦ ὑπολοίπου θὰ συνελθῇτε ἅπαντες.

11. Αἱ μυστικαὶ συνεντεύξεις ἐμπνέονται ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, πειρωμένου τὴν ὑμετέραν καταστροφὴν. Πλὴν οὐδὲν κακὸν δύναται νὰ σᾶς προξενήσῃ ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Θεοῦ. Ἄς ἐμπιστευῶνται ἄρα εἰς τὸν Θεόν οἱ πιστοὶ Μουσουλμάνοι.

12. "Ὅσοι πιστοὶ! ὅταν λέγωσιν ὑμῖν ἀφήσατε ἐλεύθερον τόπον εἰς τὰς συναθροίσεις ὑμῶν, τότε εὐρύνατε τὸν κύκλον αὐτῶν. Ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ ὑμῖν ἄπειρον εὐρυχωρίαν ἐν τῇ Παραδείσῳ. Καὶ ὅταν λέγωσιν ὑμῖν ἐγέρθητε, τότε ἐγερθῆτε. Ὁ Θεὸς θ' ἀνυψώσῃ εἰς ἕξοχον βαθμὸν τοὺς πιστεύσαντας καὶ λαβόντας τὴν σοφίαν. Ὁ Κύριος βλέπει καλῶς τὰ ἔργα ὑμῶν.

13. Ἐπιθυμοῦντες τὴν μετὰ τοῦ ἀποστόλου συνδιάλεξιν ἰδιαίτερώς, ἐλεήσατέ τινα πρὶν ἢ μεταβῆτε παρ' αὐτῶν. Τοῦτο ἔσται ὡφέλιμον ὑμῖν. Ἐὰν ὅμως δὲν σᾶς τὸ ἐπιτρέπωσι τὰ μέσα, ὁ Θεὸς εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

14. Μήπως διστάζετε νὰ πράξητε ἐλεημοσύνην τινὰ πρὶν ἢ συνδιαλεχθῆτε ἰδιαίτερώς μετὰ τοῦ ἀποστόλου; Ἐὰν δὲν πράξητε τοῦτο, ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσῃ ὑμᾶς. Ἀλλὰ τότε προσευχήθητε, ἀποτίσατε τὸν νενομισμένον φόρον, καὶ ὑπακούσατε εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Ὁ Κύριος ἔγνω τὰ ἔργα ὑμῶν.

15. Δὲν παρετήρησας τὸν λαὸν ἐκείνον τὸν ἐπισύραντα καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ ²; Ὁ λαὸς οὗτος δὲν εἶναι οὔτε τῆς μερίδος ὑμῶν, οὔτε τῆς ἐδικτῆς των. Ἐὰν ὀρκισθῶσιν, ὀρκίζονται ψευδῶς, πράττοντες τοῦτο ἐκ προθέσεως.

¹ Οἱ σχολιασταὶ λέγουσιν ὅτι, οἱ ὑποκριταὶ καὶ οἱ ἄπιστοι ἀντὶ νὰ προσαγορευῶσι τὸν Μωάμεθ μὲ τὰς λέξεις "Ερ-σαλὺμ-ἀλέϊχα [εἰρήνη εἴη ἐπὶ σέ], ἔλεγον τὴν φράσιν μετ' ἐκθλίψεως "Ερ-σαλὺμ-ἀλέϊχα [εὐστυχία εἴη ἐπὶ σέ].

² Λαὸν ἐπισύραντα καθ' ἑαυτοῦ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ, ὁ Μωάμεθ ἔγνωε τοῦς Ἑβραῖους. "Ὅρα Κεφ. πρῶτον, ἐδάφ. β.

16. Ὁ Θεὸς ἡτοίμασε δι' αὐτοὺς σκληρὰν τιμωρίαν, καθότι αἱ πράξεις αὐτῶν εἰσὶν ἀναντίρρητοι.

17. Καλύπτονται διὰ τοῦ μανδύου τῆς ψευδοῦς πίστεως αὐτῶν καὶ ἀπομακρύνουσι τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τιμωρία ἐπ' αὐτῶν ἀναμένει αὐτούς.

18. Δὲν θὰ τοὺς ὠφελήσωσι παρὰ τῷ Θεῷ οὔτε τὰ πλούτη, οὔτε τὰ τέκνα, ἀλλ' ἔσονται ἡ βιρὰ τοῦ αἰωνίου πυρός.

19. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Θεὸς ἀναστήσῃ τοὺς πάντας θὰ ὀρκισθῶσιν, ὡς ὀρκίζονται ἐνώπιον ὑμῶν, ὅτι ἐπίστευον. Θὰ νομίσωσιν ὅτι τοῦτο θὰ χρησιμεύσῃ αὐτοῖς ὡς δικαιολόγησις. Φεῦ! πόσον πλανῶνται!

20. Ὁ Σατανᾶς κατακυριεύσας, ἐξηφάνισεν ἐκ τῆς μνήμης των τὸν Θεόν. Οὗτοι σχηματίζουνσι τὴν μερίδα τοῦ Σατανᾶ. Ἀλλ' ἡ μερίς τοῦ Σατανᾶ ἀπωλέσθῃ.

21. Οἱ μαχόμενοι κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ, θὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ φρίκης. Ὁ δὲ Κύριος εἶπε· «θ' ἀναδείξω νικητὰς τοὺς ἀποστόλους μου.» Ὁ Θεὸς εἶναι ἰσχυρὸς καὶ κραταίος.

22. Δὲν θὰ ἴδῃτε οὐδένα ἐκ τῶν εἰς τὸν Θεόν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ πιστευόντων ὡς καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ν' ἀγαπᾷ τὸν ἄπιστον ἀποστάτην τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ, ἂν καὶ ἦνχι πατήρ, τέκνον, ἀδελφός ἢ σύμμαχος αὐτῶν. Ὁ Θεὸς ἐνεχάρησε τὴν πίστιν εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ ἐμπνέει αὐτούς. Θὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τοὺς κήπους τῶν ἡδονῶν, τοὺς διαβρεχομένους ὑπὸ ρυακίων, καὶ θὰ διαμείνωσιν εἰς αὐτούς ἐς αἰῶνα. Ὁ Θεὸς εἶναι ἱκανοποιημένος ἀπὸ αὐτοὺς καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸν Θεόν. Οὗτοι σχηματίζουνσι τὴν μερίδα τοῦ Κυρίου. Ἡ δὲ μερίς τοῦ Κυρίου θὰ εὐδαιμονήσῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΘ'

Η ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 24.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Αἰνεῖσι τὸν Θεόν πάντα τὰ ἐν ταῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Οὗτός ἐστι κραταίος καὶ σοφός.

2. Οὗτος ἐξήγαγε τοῦ οἴκου των τοὺς ἀπίστους ὁπαδοὺς τῶν Γραφῶν.

Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῆς μετοικεσίας αὐτῶν ¹. Δὲν ἐπιστεύετε ὅτι θὰ ἐξήρχοντο, ἐκείνοι δὲ ἐφρόνουν, ὅτι τὰ ὀχυρώματα αὐτῶν ἠδύναντο γὰρ τοὺς προστατεύσας κατὰ τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ' ὁ Θεὸς προσέβαλεν αὐτοὺς ὅθεν δὲν ἠλπίζον, καὶ ἐνέσπειρε φρίκην εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν. Κατηδάφιζον τοὺς οἴκους των ἰδίαις χερσὶ, καὶ οἱ πιστοὶ ἐπίσης κατηδάφιζον αὐτοὺς. Ὡφελήθητε ἄρα ἐκ τοῦ παραδείγματος τούτου, ὃ ἐχέφρονες!

3. Ἐὰν ὁ Θεὸς δὲν ἐνέγραφεν εἰς τὰς αἰωνίους αὐτοῦ δέλτους τὴν ἐξορίαν των, ἤθελε τιμωρῆσαι αὐτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, ἀλλ' ἡ ποινὴ τοῦ πυρὸς ἀναμένει πάντοτε αὐτοὺς ἐν τῷ μέλλοντι.

4. Διότι καταπολεμοῦσι τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Ἀς μάθῃ λοιπὸν ὁ καταπολεμῶν τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι δεινὸς εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ.

5. Πολλὰ ἐκ τῶν φοινικοδένδρων των κατεκόψατε, ἀφήσαντες ὀλίγα τινὰ ὄρθηα. Τοῦτο ἐγένετο κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς ταπεινῶσιν τῶν ἀσεβῶν.

6. Τὰ διὰ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ ὁρισθέντα λάφυρα δὲν ἐκυριεύσατε οὔτε δια τῶν ἱππῶν, οὔτε διὰ τῶν ὑπόζυγιων σας. Ὁ Θεὸς ὅμως ἀναδεικνύει νικητὴν ἄντινα βούλεται ἐκ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ. Ὁ Κύριος εἶναι παντοδύναμος.

7. Ὅτι προώρτισεν ὁ Θεὸς διὰ τὸν ἑαυτοῦ ἀπόστολον ἐκ τοῦ πλοῦτου τῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεως, ἀνήκει τῷ Θεῷ, τῷ ἀποστόλῳ αὐτοῦ, τῷ πλησίον, τοῖς ὄρφανοῖς, τοῖς πένησι καὶ τοῖς ὑδοιπόροις. Οὐδὲν τούτου θὰ ἀποδοθῇ τοῖς πλουσίοις. Λάβετε ὅτι δίδει ὁ ἀπόστολος καὶ ἄφετε ὅ,τι ἀπαγορεύει. Φοβήθητε τὸν Θεὸν ὡς φοβερὸν εἰς τὰς τιμωρίας αὐτοῦ.

8. Εἰς τοὺς ἐκδιωχθέντας τοῦ οἴκου των καὶ στερηθέντας τοῦ ἑαυτῶν πλοῦτου πένητας τῶν Μουχαδζερὶν ἀνήκει μέρος ἐκ τῶν λαζυρῶν, ὡς ἐξαίτησαμένους τὴν χάριν καὶ τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ Κυρίου καὶ συνδραμόντας τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἀπόστολον. Οὗτοί εἰσιν ἐνάρετοι.

9. Οἱ διχαιμεινάντες εἰς τὰς ἐστίας των καὶ ἐναγκαλισθέντες τὴν πίστιν προηγουμένως ² ἀγαπῶσι τοὺς καταφεύγοντας πρὸς αὐτοὺς. Ἡ καρδιά αὐτῶν εἶναι ἀπηλλαγμένη πάσης ἐπιθυμίας, δὲν ποθοῦσι τὰ

¹ Ἡ ἀραβικὴ λέξις *Λάσρ*, ἥτις χρησιμεύει ὡς ἐπιγραφὴ τοῦ Κεφαλαίου τούτου, ἐννοεῖ συνάνθρωποις, σύλλογον· πολλάκις ἐννοοῦσι τὴν συνάνθρωπον τοῦ ἀνθρώπινου γένους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως. Ἐπίσης σημαίνει καὶ *Μετοικεσίαν*, καὶ ὑπὸ τοιαύτῃ σημασίᾳ μεταχειρίζεται αὐτὴν ἐνταῦθα. Ἀναφέρεται δὲ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους τοῦ Ναδὶρ (κωμοπόλεως ἀπεκαύσεως 3 λεύγας τῆς Μεδίνης, οὔτινας, ἐπειδὴ εἶχον διαρρήξει τὴν μετὰ τοῦ Μωάμεθ συνθήκην των, προσεβλήθησαν ἐντὸς τῶν ὀχυρωμάτων τῆς κωμοπόλεως των καὶ ἐκδιώχθησαν τῶν οἴκων των. Μετὰ τὸ συμβῆναι τοῦτο, διεσπάρησαν εἰς Συρίαν, εἰς Ἀραβίαν καὶ μέχρις Ἰσπανίας.

² Οὗτοι εἰσὶν οἱ Μεδιναῖοι.

ἄλλότρια, μάλιστα προτιμῶσι τοὺς ξένους εἰς τὰς γενναιοδωρίας των καίτοι εὐρίσκονται μεταξύ αὐτῶν καὶ πένητες. Ἄρα, οἱ διαφυλάττοντες τὴν καρδίαν αὐτῶν ἐκ τῆς φιλαργυρίας εἶναι μάκαρες.

10. Οἱ μετ' αὐτῶν ἐλθόντες ¹, λέγουσι· Συγχώρητον ἡμᾶς, Κύριε, ὡς συνεχώρησας τοὺς προηγηθέντας ἀδελφούς ἡμῶν ἐν τῇ πίστει, καὶ μὴ θέσης εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν τὴν δυσμένειαν κατὰ τῶν πιστευόντων. Σὺ εἰ, Κύριε, πολυέλεος καὶ μακρόθυμος. »

11. Δὲν ἤκουσας τοὺς ὑποκριτὰς λέγοντας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ πρὸς τοὺς ἀπίστους ἐκείνους μεταξύ τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν, « ἐὰν ἐκδιωχθῆτε, θὰ ἐξέλθωμεν μεθ' ὑμῶν καὶ οὐδέν· θὰ ὑπακούσωμεν, ὅποταν πρόκειται δι' ὑμᾶς. Ἐὰν κηρύξωσι τὸν πόλεμον, ἡμεῖς θὰ σὰς βοηθήσωμεν; » Ὁ Κύριος γινώσκει ὅτι ψεύδονται.

12. Ἐὰν ἐκεῖνοι ἐκδιωχθῶσιν, οὗτοι δὲν θὰ ἐξέλθωσι μετ' αὐτῶν. Ἐὰν κηρύξωσιν αὐτοῖς τὸν πόλεμον, οὗτοι δὲν θὰ τοῖς συνδράμωσιν. Ἐὰν ζητήσωσιν ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀρωγὴν αὐτῶν, ὁ ἀποδράσῃσι τρεπόμενοι εἰς φυγὴν, ὥστε αὐτοὶ οἱ ἴδιοι δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ εὐρωσιν ἀρωγόν.

13. Ὑμεῖς ἐμπνέετε εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν τρόμον μεγαλείτερον τοῦ Θεοῦ, διότι οὐδὲν ἐννοοῦσι ².

14. Δὲν θὰ προσβάλωσιν ὑμᾶς ἡνωμένοι, εἰ μὴ εἰς τὰς ὠχυρωμένας καμποπόλεις των, ἢ ὀπισθεν τῶν τειχῶν. Ἡ μεταξύ αὐτῶν σκληρότης φθάνει εἰς τὸ ἔπακρον. Νομίζεις αὐτοὺς ἡνωμένους, ἐνῶ αἱ καρδίαι των εἶναι κεχωρισμέναι, διότι εἶναι λαὸς ἀναίσθητος.

15. Δάγουσιν ὡς οἱ ἑαυτῶν πρόγονοι, καὶ μικροῦ δεῖν ἐδοκίμαζον τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πράξεών των, διότι σκληρὰ τιμωρία τοὺς ἀναμένει.

16. Ποιοῦσιν ὡς ὁ Σατανᾶς, ὅταν λέγῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον· « ἔσο ἄπιστος. » Καὶ ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπιστήσῃ, κράζει· « δὲν ἀναμειγνύομαι εἰς ὅ,τι πράττεις, διότι φοβοῦμαι τὸν Θεόν, τὸν Κύριον τοῦ Σύμπαντος. »

17. Τὸ τέλος ἀμφοτέρων ἔσται τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον, ἐνθα θὰ διαμείνωσιν εἰς αἰεὶ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀμοιβὴ τῶν φαύλων.

18. Ὡ πιστοὶ! φοβήθητε τὸν Θεόν. Ἐκάστη ψυχὴ ἃς ἴδῃ ὅ,τι προ- παρασκευάζεται διὰ τὴν ἐπιούσαν. Φοβήθητε τὸν Θεόν, ὅστις ἐγνώ τὰ ἔργα ὑμῶν.

19. Μὴ ὁμοιάζετε πρὸς τοὺς λησμονήσαντας τὸν Θεόν, διότι καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν ὥστε νὰ λησμονήσωσιν ἑαυτοὺς. Οὗτοι εἰσιν ἄσεβεις.

¹ Δηλ. οἱ ἀσπασθέντες τὸν Ἰσλαμισμόν μετὰ τῶν ἄλλων.

² Ἡ ἐννοία τοῦ ἑδαφίου τούτου εἶναι· «Οἱ ὑποκριταὶ δεῖλονται πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ φοβῶνται τὸν Θεόν, ν' ἀκολουθῶσι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ νὰ μὴ πράττωσι τι μυστικῶς ὅπου νὰ δυσαρεστήσῃ αὐτόν. Πλὴν δὲν φοβῶνται αὐτόν, ἀλλὰ τὰ ὑμῖν ἐπεβλή, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐλαχίστην κίνησίν σας τρέπονται εἰς φυγὴν. »

20. Οἱ κάτοικοι τοῦ πυρὸς δὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Παραδείσου. Οἱ κάτοικοι τῷ Παραδείσῳ εἰσὶν οἱ μάκαρες.

21. Ἐὰν κατεβιβάζομεν τὸ Κοράνιον τοῦτο ἐπὶ τινος ὅρους, ἤθελες ἴδει αὐτὸ κλῖνον καὶ διαρρηγνύμενον ἐκ τοῦ φόβου τοῦ πρὸς τὸν Θεόν. Αὐταὶ εἰσὶν αἱ προτεινόμεναι πρὸς βελτίωσιν τῶν ἀνθρώπων παραβολαί.

22. Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς καὶ οὐχ ὑπάρχει ἕτερος πλὴν αὐτοῦ. Γινώσκει τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Εἶναι οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων.

23. Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. Εἶναι ὁ βασιλεὺς, ὁ ἅγιος, ὁ σωτὴρ, ὁ πιστὸς, ὁ φύλαξ, ὁ ἰσχυρὸς, ὁ κραταῖος, ὁ ὕψιστος. Παράσχου Κύριε! Μακρὰν τῆς δόξης αὐτοῦ τὰ ὄντα πρὸς αὐτὸν ἐξομοιοῦσιν αὐτόν οἱ ἄνθρωποι!

24. Οὗτός ἐστιν ὁ μόνος Θεός, ὁ χορηγός, ὁ πλάστης, ὁ δημιουργός. Τὰ ὠραιότερα ὄνματα αὐτῷ ἀνήκουσι. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ αἰνοῦσιν αὐτόν. Οὗτός ἐστιν ὁ ἰσχυρὸς καὶ σοφός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ξ'

Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Ἐν Μεδίῃ. Ἐδάφια 13.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίστου καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὅσοι πιστοὶ! μὴ προσλαμβάνετε ὡς φίλους τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ὕμῶν. Ὑμεῖς μὲν προσφέρεσθε αὐτοῖς εὐμενῶς, ἐνῶ ἐκεῖνοι δὲν πιστεύουσιν εἰς τὴν καταπεμφθεῖσαν ὑμῖν ἀλήθειαν. Σὰς ἀπωθοῦσιν ἐκ τοῦ κόλπου των, ἀπωθοῦντες συγχρόνως τὸν ἀπόστολον, διότι πιστεύετε εἰς τὸν Κύριον ὑμῶν Θεόν. Ἐξερχόμενοι τοῦ οἴκου σας ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, μαχόμενοι ἐν τῇ ὁδῷ μου πρὸς ἡμετέραν ἱκανοποίησιν, θὰ ὁμολογήσητε εἰς αὐτοὺς φιλίαν; Ἐγὼ γινώσκω κάλλιον παντὸς ἄλλου ὅ,τι ἀποκρύπτετε καὶ ὅ,τι καλύπτετε. Ὅστις δὲ ἐξ ὑμῶν πράξη τοῦτο, ἀπομακρύνεται τῆς εὐθείας ὁδοῦ.

2. Ἐὰν σὰς συναντήσωσιν εἰς τι μέρος, θὰ ἴδητε τότε κατὰ πόσον εἶναι ἐχθροὶ σας. Ἐπεκτείνουσιν ἐφ' ὑμῶν τὰς χεῖρας καὶ τὴν γλῶσσαν, ὅπως σὰς κακοποιήσωσιν, ἐπιθυμοῦσι δὲ νὰ σὰς ἐπαναφέρωσιν εἰς τὴν ἀπιστίαν.

3. Οὐδόλως θέλετε ὠφελῆθῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξεγέρσεως, οὔτε ἐκ τῶν συγγενῶν, οὔτε ἐκ τῶν τέκνων. Ὁ Θεὸς θὰ διαχωρίσῃ ὑμᾶς ἀπ' ἀλλήλων, καθότι ἐφορᾷ ἐπὶ τῶν ἔργων ὑμῶν.

4. Ἔχετε ὠραῖον παράδειγμα τὸν Ἀβραάμ καὶ τοὺς ὀπαδοὺς αὐτοῦ, ὅτε εἶπον πρὸς τοὺς συμπολίτας των, «οὐδὲν κοινὸν μεταξύ ἡμῶν, ἀθῶσι εἰμεθα τοῦ θρησκεύματος τῶν θεοτήτων, ἃς πιστεύετε ἀντὶ τοῦ Θεοῦ. Ἡμεῖς ἀρνούμεθα, ἥ δὲ ἔχθρα καὶ τὸ μῖσος ἡμῶν ἐναντίον σας ἔσται ἀίδιον ἐκτὸς μόνον ἂν πιστεύσητε εἰς τὸν μόνον Θεόν.» Ἐντούτοις μὴ μιμηθῆτε τὸν Ἀβραάμ, ὅτε εἶπε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, — θὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν συγχώρησιν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ σοῦ, ἀλλ' οὐδὲν θὰ ἐπιτύγῃ παρ' αὐτοῦ¹. Κύριε ἡμῶν, ἐμπιστευόμεθα εἰς σὲ καὶ πρὸς σὲ ἀπελευσόμεθα. Τὸ τέρμα πάντων τῶν ὄντων παρὰ σοὶ ἐγκτεται.

5. Σῶσον ἡμᾶς, Κύριε, ἐκ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἀπίστων, συγχώρησον ἡμᾶς· σὺ εἰ κραταῖος καὶ σοφός.

6. Ὁραῖον παράδειγμα ἔχετε αὐτούς². Ὁραῖον παράδειγμα εἶναι διὰ τοὺς πεπειθότας ἐπὶ τὸν Θεόν καὶ πιστεύοντας εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμέραν. Ὁ Θεὸς ὅμως ἀδιαφορεῖ διὰ τοὺς στρέφοντας τὰ νῶτα. Οὗτός ἐστι πλούσιος καὶ ὑπερένδοξος.

7. Ἰσως, ἡμέραν τινὰ ὃ Θεὸς ὀρίσῃ μεταξύ ὑμῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν σας ἀμοιβαίαν εὐμένειαν. Ὁ Κύριος εἶναι παντοδύναμος. Οὗτός ἐστιν ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

8. Ὁ Θεὸς δὲν ἀπαγορεύει τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν ἐπιεικίαν πρὸς τοὺς μὴ πολεμήσαντας καθ' ὑμῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ τοὺς μὴ ἐκδιώξαντας ὑμᾶς ἐκ τῶν ὑμετέρων οἰκῶν. Οὗτος ἀγαπᾷ τοὺς ἐπιεικεῖς.

9. Ἀπαγορεύει ὅμως οἰονδήποτε δεσμόν μεταξύ ὑμῶν καὶ τῶν πολεμησάντων καθ' ὑμῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ ἀποβαλόντων ὑμᾶς ἐκ τῶν ἰδίων οἰκῶν, ἢ συνδραμόντων τοὺς ἄλλους νὰ πράξῃσι τοῦτο. Οἱ λαμβάνοντες αὐτούς ὡς φίλους εἶναι ἀσεβεῖς.

10. Ὡ πιστοὶ! ὁπόταν αἱ πισταὶ γυναῖκες προσέρχονται πρὸς ὑμᾶς, ἀποδρᾶσαι ἐκ τῆς εἰδωλολατρείας, θέσατε τὴν πίστιν αὐτῶν ὑπὸ δοκιμασίαν. Ὁ Θεὸς γινώσκει καλῶς τὴν πίστιν αὐτῶν. Ὑμεῖς ὅμως ὑποβάλετε αὐτάς ὑπὸ δοκιμασίαν. Ἀφοῦ δὲ βεβαιωθῆτε, ὅτι εἶναι πισταί, μὴ ἀφήσητε αὐτάς νὰ ἐπανεέλθωσι πρὸς τοὺς ἀπίστοις· δὲν εἶναι νόμιμον ἐκείναι νὰ εὐρίσκωνται μετ' αὐτῶν καὶ οὗτοι νὰ ὦσι σύζυγοι των. Ἀ-

¹ Ὁ Θεὸς ἐμέμνη τὸν Ἀβραάμ διότι ἐξήγησε νὰ προσβύσῃ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς του ὄντος εἰδωλολάτρου (βρα Κρι. Θ', εἰσφ. 115). Κατὰ τὴν μωαβετανικὴν Συναγῆριν, ὃ Ἀβραάμ θὰ ζητήσῃ νὰ μεσιτεύσῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως ὑπὲρ τοῦ πατρὸς του, ἀλλὰ τότε τρομαρὸς ὅρις θὰ πλησιάζῃ αὐτόν, ὃ δὲ Ἀβραάμ εἰς τινὰ κίνησιν φρίκης καὶ ἀπεχθείας, θὰ καταπατήσῃ τὸν ὅριον καὶ θὰ εἴρῃ αὐτὸν εἰς τὴν Κόλασιν. Ὁ ὅρις οὗτος ἔσται ὃ πατὴρ του μεταμορφωμένος. Το αὐτοτρόπος ὃ Ἀβραάμ θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν θεῖαν βούλησιν χωρὶς νὰ παραβῇ τὴν εὐαγγέλιον φιλοστοργίαν.

² Δηλ. τὸν Ἀβραάμ καὶ τοὺς ὀπαδοὺς του.

πόδοι ὅμως ὅ,τι ἔδωκαν αὐταῖς ὡς ἀντίφερνα. Δὲν ἁμαρτάνετε, ἐὰν τὰς νυμφευθῆτε, ἀλλ' ἐξασφαλίσαιτε αὐταῖς τὴν προῖκα. Μὴ διατηρεῖτε τὰς ἀπίστους συζύγους, ἀλλ' αἰτήσατε τὴν ἀπόδοσιν τοῦ δοθέντος αὐταῖς ὡς ἀντίφερνα. Ἐπίσης καὶ οἱ ἄπιστοι θὰ αἰτήσωσι παρ' ὑμῶν ὅ,τι ἔδωκαν εἰς τὰς συζύγους των. Αὕτη ἐστὶν ἐντολὴ, ἣν ὀρίζει ὁ Θεός, ἡ σῶφρων καὶ σοφός.

11. Ἐάν τις ἐκ τῶν ὑμετέρων γυναικῶν ἀποδράσῃ καὶ μεταβῇ παρὰ τοῖς ἀπίστοις, ὑμεῖς δὲ λάβητε λάφυρα, ἀποδώσατε εἰς ἐκείνους, ὧν αἱ γυναῖκες ἐδραπέτευσαν, τὴν προῖκα, ὅμοιαν τῇ ἀποδρασάσῃ συζύγῳ.

12. Ὡς προφῆτα, ἐὰν αἱ πισταὶ σύζυγοι ὀρκισθῶσι πίστιν ἐνώπιόν σου, ὑπισχνόμεναι νὰ μὴ ἐξομωῶσι τὸν Θεὸν πρὸς ἑτέρας θεότητας, νὰ μὴ ὑπεξαίρωσί τι, νὰ μὴ καθίστανται μαιχαλίδες, νὰ μὴ φονεύωσι τὰ τέκνα των, νὰ μὴ συκοφαντῶσι, νὰ σὲ ὑπακούωσιν εἰς πᾶν ὅ,τι δίκαιον, δέχθητι τὴν συμφωνίαν αὐτῶν καὶ ἐπικαλέσθητι τὴν συγχώρησιν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ αὐτῶν. Οὗτός ἐστιν ἐπεικὴς καὶ ἐλεήμων.

13. Ὡς πιστοὶ! μὴ συναυλίζεσθε μετ' ἐκείνων, οὓς ὁ Θεὸς περιεφρόνησεν. Οὗτοι ἀπελπίζονται περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς, ὡς ἀπηλπίσθησαν οἱ ἄπιστοι περὶ τῶν ἐν τοῖς μνήμασι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΑ'

ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ

Ἐν Μεδίῃ. Ἐδάφια 14.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Αἰνοῦσι τὸν Θεὸν πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Οὗτος κραταῖός ἐστι καὶ μακρόθυμος.

2. Ὡς πιστοὶ! διατὶ λέγετε ὅ,τι δὲν πράττετε;

3. Τὸ μῖσος τοῦ Θεοῦ εἶναι μέγιστον κατὰ πᾶν διακηρυττόντων ὅ,τι δὲν πράττουσι.

4. Οὗτος ἀγαπᾷ τοὺς πολεμοῦντας ἐν παρατάξει εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ὡς νὰ ᾔσαν στερεὰ οἰκοδομήματα.

5. Ὁ Μωϋσῆς ἔλεγε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· «Λαέ μου, διατὶ μὲ καταθλίβετε; ἐγὼ εἰμι ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ σταλεὶς πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς καλῶς γινώσκετε τοῦτο.» Ὅτε δὲ παρεξέκλινον τῆς εὐθείας ὁδοῦ,

ὁ Θεὸς παρεξέτρεψε τὰς καρδίας αὐτῶν, καθότι ὁ Κύριος δὲν κατευθύνει τοὺς ἀσεβεῖς.

6. Ὁ δὲ Ἰησοῦς υἱὸς τῆς Μαριὰμ εἶπε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· «Ὡ υἱοὶ Ἰσραὴλ! ἐγὼ εἰμι ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ πεμφθεὶς πρὸς ὑμᾶς, ὅπως κυρώσω τὴν πρὸ ἐμοῦ ἀποσταλεῖσαν Πεντάτευχον καὶ εὐαγγελισθῶμαι ὑμῖν τὴν ἔλευσιν ἐτέρου ἀποστόλου, μετ' ἐμὲ, οὗ τὸ ὄνομα Ἀχμέτ¹. » Καὶ ὅτε ἔδειξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς διάφορα φαινὰ θαύματα, ἔλεγον αὐτὰ εἰς καθαρὰ μαγεία.

7. Τίς ἀσεβέστερος τοῦ χαλκεύοντος ψεύδη περὶ τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ προσκαλεῖται εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν; Ὁ Θεὸς δὲν κατευθύνει τοὺς φαύλους.

8. Προσπαθοῦσι διὰ τοῦ φυχήματος αὐτῶν νὰ σθῶσιν τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ ὁ Θεὸς ἐπαυξάνει τὸ φῶς αὐτοῦ, πρὸς πείσμα τῶν ἀπίστων.

9. Οὗτος ἔδωκεν εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ τὴν ἀληθῆ ὀρησκίαν, ἵνα ἐξάρῃ αὐτὸν ὑπεράνω πάντων, πρὸς πείσμα τῶν πολυθειστῶν.

10. Ὡ πιστοί! θέλετε νὰ ὑποδείξωμεν ὑμῖν κεφάλαιόν τι δι' οὗ δύνασθε νὰ ἐξαγορασθῆτε ἀπὸ τῆς τρομερᾶς τιμωρίας;

11. Πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ. Μάχεσθε ὑπὲρ πίστεως θυσιάζοντες τὸν ὑμέτερον πλοῦτον καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς. Ταῦτα θέλουσιν ὠφελῆσαι ὑμᾶς ἐὰν γινώσκητε τοῦτο.

12. Ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσῃ τὰς προσβολὰς ὑμῶν. Θὰ εἰσαῇ ὑμᾶς εἰς κήπους ἐπιρρύτους, εἰς τὰς ἡδυπαθεῖς κατοικίας τῶν κήπων τῆς Ἑδέμ.

13. Θὰ παραχωρήσῃ ὑμῖν καὶ ἕτερα ἀγαθὰ, ἅτινα ἐπιθυμεῖτε, τὴν ἀρωγὴν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἄμεσον νίκην. Εὐαγγέλισον τοῖς πιστοῖς Μουσουλμάνοις χαρὰς εὐαγγελία.

14. Ὡ πιστοί! ἔστε ἐπίκουροι τοῦ Θεοῦ, ὡς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς, υἱὸς τῆς Μαριὰμ, πρὸς τοὺς ἀποστόλους αὐτοῦ· — Τίς ὁ ἐπίκουρός μου; — Ἡμεῖς ἐσμέν ἐπίκουροι τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθησαν οὗτοι. Οὕτω, τινὲς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπίστευσαν, καὶ τινὲς ἔμειναν ἄπιστοι. Ἀλλ' ἡμεῖς ἐκραταιώσαμεν τοὺς πιστοὺς κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, ἀναδείξαντες αὐτοὺς τροπαιούχους.

¹ Παλλὰ εἰσι τὰ παρὰ τῶν Μωαμεθανῶν τῷ Μωάμεθ δοθέντα ὀνόματα, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπιθετῶν, ἅτινα ἔλαβεν ἐνεκεν ἀρετῆς ἢ ἰδιότητος τινος, καὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται περίπου εἰς τὰ ἑκατὸν. Ἐκλήθη Ἀχμέτ (ἐνδοξος), Μουστάφα (ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ), Μαχμούδ (δεδοξαμένος). Τὸ ὄνομα Μωάμεθ παράγεται ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ Μουχάμμαδ (ἐνδοξος). Ἡ λέξις αὕτη ἔχει τὴν αὐτὴν ῥίζαν καὶ ἔννοϊαν οἷαν καὶ ἡ λέξις Ἀχμέτ, ἥτις ὡσαύτως ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἡμετέραν λέξιν Περικλυτός = ἐνδοξος. Οἱ Μωαμεθανοὶ διατείνονται, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς προεῖπε τὴν ἔλευσιν τοῦ Μουχάμμαδ, Ἀχμέτ τοῦ Περικλυτοῦ· (« Ἐὼν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν δὲ » πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. » Εὐαγγ. Ἰωάνν. 16. 7.) Θεωροῦσι δὲ ὅτι ἡ λέξις Περικλυτός, δι' ἧς ἐννοεῖται ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, δὲν εἶναι ἢ διαστρόφη τῆς λέξεως Περικλυτός, ἐπινοήσις. — τῶν μὴ ἀπιστῶν Χριστιανῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΒ'

II ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Ἐν Μεδίῃ. Ἑδάφια ιι.

Ἐν ὁνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ αἰνοῦσι τὸν Θεόν, τὸν βασιλέα, τὸν ἅγιον, τὸν κραταῖον, τὸν σοφόν.
2. Οὗτος ἔπεμψεν ἀπόστολον εἰς ἀνθρώπους ἀμαθεῖς, ληθόντα ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἵνα κηρύξῃ τὰ θαύματα τοῦ Κυρίου, ποιήσῃ αὐτοὺς ἐναρέτους, καὶ διδάξῃ αὐτοῖς τὴν Βίβλον καὶ τὴν σοφίαν, καθόσον πρὸ μικροῦ εὐρίσκοντο εἰς προφανῆ πλάνην.
3. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι μὴ δυνηθέντες νὰ φθάσωσι τοὺς πρώτους ἐν τῇ πίστει. Ὁ Θεὸς εἶναι κραταῖος καὶ σοφός.
4. Ἡ πίστις εἶναι χάρις τοῦ Θεοῦ, ἣν πρᾶχῃ εἰς ὅντινα βούλεται. Ὁ Θεὸς εἶναι πλήρης ἀπείρου καλοκἀγαθίας.
5. Οἱ ἀναλαβόντες τὴν Πεντάτευχον καὶ μὴ τηροῦντες αὐτὴν ὁμοιάζουσι πρὸς ὄνον φορτωμένον βίβλους. Ἐξομοιοῦνται δὲ πρὸς εὐτελεῖς ἀντικείμενον αἱ διαψεύδοντες τὰ σημεῖα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος δὲν θὰ κατευθύνῃ τοὺς ἀσεβεῖς.
6. Εἰπέ· ὦ Ἑβραῖοι! ἐὰν φρονῆτε ὅτι εἰσθε οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ, προτιμώμενοι παντός ἄλλου, ἐπιζητήσατε τὸν θάνατον ἐὰν ᾔσθε εἰλικρινεῖς.
7. Οὐδόλως ποθοῦσιν αὐτὸν ἕνεκα τῶν ἔργων τῶν χειρῶν των. Ὁ Κύριος γινώσκει τοὺς κακοὺς.
8. Εἰπέ αὐτοῖς· ὁ θάνατος, ὃν φοβεῖσθε, θὰ καταλάβῃ ὑμᾶς ἡμέραν τινά. Θὰ ὀδηγηθῆτε ἐνώπιον τοῦ γινώσκοντος τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα, καὶ τότε θὰ ὑπενθυμίσῃ ὑμῖν τὰς πράξεις ὑμῶν.
9. Ὡ πιστοί! προσκαλούμενοι εἰς τὴν προσευχὴν τῆς Παρασκευῆς, σπεύσατε, ὅπως ἐπασχοληθῆτε ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ. Ἐγκαταλείψατε τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις. Τοῦτο ἔσται δι' ὑμᾶς ὠφελιμώτερον. Φεῦ! ἐὰν τὸ γινώσκητε!
10. Περαιτωθείσης τῆς προσευχῆς, πορεύθητε τότε ὅπου βούλεσθε, αἰτοῦντες τὰ δῶρα τῆς θείας χάριτος. Μνήσθητε συνεχῶς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔσσεθε εὐδαίμονες.

11. Ἄλλ' οὗτοι πρᾶττουσι διαφόρως. Ἐὰν ἴδωσι πώλησιν τινα ἢ διασκέδασιν, ἀναχωροῦσι καὶ σ' ἐγκαταλείπουσι μόνον¹. Εἰπέ αὐτοῖς· ὅτι ὁ Κύριος ἐπιφυλάσσει εἶναι πολυτιμότερον τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς διασκεδάσεως. Ὁ Θεὸς διαθέτει κάλλιον παντὸς ἄλλου τῇ ὑπαρξίν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΓ'

ΟΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ

Ἐν Μεδίῳ. Ἐδάφια 11.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Προτερχόμενοι πρὸς σε οἱ ὑποκριταὶ λέγουσιν· «ἐπικυροῦμεν ὅτι εἶσαι ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ.» Ὁ Θεὸς γινώσκει καλῶς, ὅτι εἶσαι ἀπόστολος αὐτοῦ, γινώσκει ὡσαύτως τὰ ψεύδη τῶν ὑποκριτῶν.

2. Ἐνεδύθησαν τὴν πίστιν ὡς χιτῶνα, ὅπως καλύψωσι τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ ἀποσπᾶσωσι τοὺς ἄλλους τῆς ὁδοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡ, πόσον εἶναι βδελυρὰ ἡ διαγωγή των!

3. Κατ' ἀρχὰς ἐπίστευσαν, ἔπειτα ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἀπιστίαν. Σφραγίς ἐτέθη ἐπὶ τῆς καρδίας αὐτῶν καὶ οὐδὲν ἐννοοῦσι.

4. Ὅταν βλέπῃς αὐτοὺς, ἡ ἐξωτερικὴ των θέα σ' εὐχαριστεῖ. Ὅταν λαλῶσιν, ἀκούεις αὐτοὺς εὐχαρίστω. Ὁμοιάζουσι πρὸς δοκὸν στηριζομένην ἐπὶ τοίχου, ἡ δ' ἐλαχίστη κίνησις νομίζουσιν, ὅτι κατ' αὐτῶν ἀπευθύνεται. Εἶναι ἐχθροὶ σου, ἀπόφευγε αὐτοὺς. Ὁ Κύριος ἄς κατατροπώσῃ τούτους. Ὡ, πόσον εἶναι μάταιοι!

5. Ὅταν λέγωσιν αὐτοῖς· προσέλθετε, ὁ τοῦ Θεοῦ ἀπόστολος θὰ ἐκετεύσῃ τὸν Θεόν, ὅπως ἐξήλεώσῃτε ἐνώπιον αὐτοῦ. Οὗτοι στρέφουσι τὴν κεφαλὴν των ἀπομακρυνόμενοι ὑπεροπτικῶς.

6. Ἐπικαλούμενος ἢ μὴ τὴν συγχώρησιν αὐτῶν, οὗτοι ἀδιαφοροῦσιν. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ συγχωρήσῃ αὐτοὺς, καθότι δὲν ἠδῆγεῖ τοὺς ἀσεβεῖς· ἐν ὁδῷ εὐθείᾳ.

7. Οὗτοι λέγουσι πρὸς τοὺς Μεδιναίους· «μὴ φοβηθῆτε τοὺς ἀνο-

¹ Παρασκευὴν τινα, ἐνῶ ὁ Μωυσεὺς ἐδίδασκε τὸν λαόν, ἠκούσθη κρουόμενον τὸ τύμπανον ἀναγγέλλον πώλησιν τινά. Πάντες ἐξῆλθον τοῦ Τραβίου, ἐκτὸς δὲ Δεκα.

λουθοῦντας τὸν ἀπόστολον, » ἵνα ἀναγκασθῶσιν οὗτοι καὶ ἐγκαταλείψωσιν αὐτόν. Οἱ θησαυροὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς τῷ Θεῷ ἀνήκουσιν. Ἄλλ' οἱ ὑποκριταὶ ἀναισθητοῦσι πρὸς πάντα.

8. Λέγουσιν· « ἐὰν ἐπανελάβωμεν εἰς Μεδίνην, οἱ ἰσχυροὶ θὰ ἐκδιώξωσι τοὺς ἄδυνατους. » Τῷ Θεῷ ἀνήκει ἡ ἰσχύς καὶ δίδει αὐτὴν εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀπόστολον καὶ τοὺς πιστοὺς Μουσουλμανοὺς. Ἄλλ' οἱ ὑποκριταὶ τὰ πάντα ἀγνοοῦσιν.

9. Ὡ πιστοὶ! τὰ πλοῦτη καὶ τὰ τέκνα ἃς μὴ ἀπομακρύνωσι τῆς μνήμης ὑμῶν τὸν Θεόν. Οἱ τοῦτο πράττοντες εἶναι ἀληθῶς δυστυχεῖς.

10. Ἐλεεῖτε ἐκ τῶν παραχωρηθέντων ὑμῖν ἀγαθῶν πρὶν ἢ καταλαθῇ ὑμᾶς ὁ θάνατος, ὅτε θὰ εἴπῃ ὁ ἄνθρωπος, « Κύριε! ἐὰν μοι παρέχωρῃς μικρὰν προθεσίμην, θὰ προσεφερόμην γενναίως, θὰ συγκατελογίζεμην μετὰ τῶν δικαίων. »

11. Ὁ Θεὸς εἰς οὐδεμίαν ψυχὴν παραχωρεῖ προθεσίαν, ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ὥρα αὐτῆς. Οὗτος γινώσκει τὰ ἔργα ὑμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΔ'

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΑΠΑΤΗ¹

Ἐν Μεδίνῃ. Ἐδάφια 18.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμιῶτος καὶ ἐλεήμιῶτος Θεοῦ.

1. Αἰνοῦσι τὸν Θεόν πάντα τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. Αὐτῷ ἀνήκει ἡ βασιλεία, αὐτῷ ἀνήκει ἡ δόξα. Ἦναι Παντοκράτωρ.

2. Οὗτός ἐστιν ὁ ὑμέτερος δημιουργὴς, καὶ τινες μὲν ἐξ ὑμῶν εἰσὶ πιστοὶ, ἄλλοι δ' ἄπιστοι. Ὁ Κύριος ἐφορᾷ τὰς πράξεις ὑμῶν.

3. Ἐποίησε τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὴν γῆν διὰ τῆς ἀληθείας. Ἐμόρφωσεν ὑμᾶς, δοὺς ὑμῖν τὰ ὀρσιότερα χαρακτηριστικὰ. Πάντες αὐτῷ ἀπελευσέσθε.

4. Γινώσκει πᾶν ὅ,τι συμβαίνει ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐν τῇ γῇ. Γι-

¹ Ἡ ἀμοιβαία ἀπάτη θέλει συμβῆ κατὰ τὴν ἐσχάτην ἡμέραν τῆς κρίσεως, καὶ ἢ οἱ δίκαιοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀμειβῶν· θὰ ἀπατηθῶσι, διότι οἱ μὲν θὰ νομίσωσιν ἑαυτοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ οἱ ἄλλοι τὴν θέσιν τῶν κακῶν, οἱ δ' ἁμαρτωλοὶ θὰ νομίσωσιν ἑαυτοὺς δικαίους καὶ θὰ λάβωσι τὴν θέσιν τῶν ὁσίων.

γνώσκει ὅ,τι ἀποκρύπτετε καὶ ὅ,τι φανερόν καθιστᾶτε. Ὁ Θεὸς γινώσκει τὰ μυχαίτατα τῶν καρδιῶν.

5. Ἠκούσατε τὴν ἱστορίαν τῶν ἀπίστων ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις; Ἐκεῖνοι ὑπέστησαν τὴν σκληρὰν τύχην αὐτῶν καὶ τὴν ἐπώδυνον τιμωρίαν.

6. Ὅτε δὲ προσῆλθον οἱ ἀπόστολοι πρὸς αὐτοὺς διὰ φαινῶν σημείων, ἔλεγον· « ἄνθρωπος ὡς ἡμεῖς θὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὴν ὁδόν; » Καὶ δὲν ἐπίστευον, ἀλλὰ περιεφρόνουν τὰς διακηρύξεις. Ὁ Θεὸς ἀδιαφορεῖ δι' αὐτούς. Οὗτός ἐστι πλούσιος καὶ δεδοξασμένος.

7. Οἱ ἄπιστοι ἐπιμένουσι λέγοντες, ὅτι δὲν θὰ ἀναστηθῶσιν. Εἰπέ αὐτοῖς ὁ Θεὸς θ' ἀναστήσῃ καὶ θὰ ἀνταμείψῃ ὑμᾶς διὰ τὰς ὑμετέρας πράξεις. Τοῦτο ἐστὶ βέβαιον εἰς αὐτόν.

8. Πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, εἰς τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ πῶς ὕπερ κατέπεμψεν. Ὁ Κύριος ἔγνω πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.

9. Ἡ παρ' ὑμῶν ὡς ἡμέρα συναθροίσεως ἐκλαμβινομένη ἔσται ἡ τῆς ἀμοιβαίας ἀπάτης. Ὁ πιστεύσας εἰς τὸν Θεόν καὶ τὸ ἀγαθὸν πράξας, θὰ τύχῃ τῆς ἀφίσεως τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτημάτων. Θὰ εἰσαχθῇ ἐντὸς κήπων ἐπιρρύτων ἐνθα αἰωνίως θὰ διαμείνῃ. Αὕτη ἔσται ἄπειρος εὐδαμονία.

10. Οἱ ἄπιστοι, οὔτινες διέφευσαν τὰ ἡμέτερα σημεῖα, θὰ βιβθῶσιν εἰς τὸ πῦρ καὶ θὰ διαμείνωσιν εἰς αὐτὸ ἐς αἰῶ. Οὐκ φρικώδης διαμονή!

11. Οὐδὲν δυστύχημα συμβαίνει τῷ ἀνθρώπῳ ἄνευ τῆς θείας ἐπινεύσεως. Ὁ Κύριος θὰ κατευθύνῃ τὴν καρδίαν τοῦ πιστεύοντος εἰς αὐτόν. Ὁ Θεὸς τὰ πάντα γινώσκει.

12. Ὑπακούετε εἰς τὸν Θεόν καὶ τὸν ἀπόστολον αὐτοῦ, ἀλλ' ἐὰν ἀδιαφορῆτε ἡμεῖς, δὲν σφαλῇ ὁ ἀπόστολος. Οὗτος ὀφείλει μόνον νὰ διδάσκῃ δημοσίᾳ.

13. Ὁ Θεός! οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ. Ἄς ἐλπίζωσιν ἔρα ἐπὶ τὸν Θεόν οἱ πιστοί.

14. Ὡ πιστοί! μετὰ τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων ὑμῶν ἔχετε ἔχθρους¹. Ἐὰν συγχωρῆτε, ἐὰν καρτερῆτε, μάθετε, ὅτι ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικής καὶ ἐλεήμων.

15. Ὁ πῖθος ὑμῶν εἶναι τὰ πλούτη καὶ τὰ τέκνα, ὁ δὲ Κύριος ἐπιφυλάσσει ἐξαίρετον ἀμοιβήν.

16. Φοβήθητε τὸν Θεόν δι' ὅλης τῆς δυνάμεως ὑμῶν. Ἀκούετε, ὑπακούετε καὶ ἐλεῖτε πρὸς ὑμέτερον ὄφελος. Ὁ ἀπορεύγων τὴν φιλαργυρίαν ἔσται εὐδαίμων.

¹ Ἡ ἔννοια τοῦ ἑαυτοῦ τοῦτου εἶναι ὀλίγον ἀσφής. Εἶναι δὲ « αἱ σύζογοι καὶ τὰ τέκνα σας ἀποσπῶσιν ὑμᾶς κάποτε ἐκ τῶν καθηκόντων σας, καὶ χάριν αὐτῶν, πολλάκις ἐγκατολεῖπτε τὸν ὑπὲρ πίστεως πόλεμον. Οὐχ ἥτερον, ἐὰν διὰ τὴν μεγίστην φιλοστοργίαν αὐτῶν, ὑποφέρητε, συγχωρήσατέ τους, κτλ. »

17. Ἐὰν δανείσητε γενναίως τὸν Θεόν, θὰ σᾶς ἀποδοθῇ διπλασίως.
 Ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσῃ ὑμᾶς, καθότι εἶναι εὐγνώμων καὶ καλοκάγαθος.
 18. Γινώσκει τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα, εἶναι κραταίος καὶ σοφός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΕ'

ΤΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ

Ἐν Μεδίῃ. Ἐδάφια 12.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦτος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. ὦ προφῆτα ! ἐὰν ἀποστραφῇτε τὴν σύζυγόν σας, ἀποπέμψατε αὐτὴν ἐν τῷ ὀρισμένῳ χρόνῳ¹. Καταλογίσατε τὰς ἡμέρας μετ' ἃ ριβεῖα, φοβούμενοι τὸν Κύριόν σας. Πρὸ τοῦ χρόνου τούτου δὲν δύνασθε ν' ἀποβάλλητε αὐτὰς τοῦ οἴκου σας, οὔτε νὰ τὰς ἀφήσητε νὰ ἐξέλθωσιν αὐτοῦ ἢ μόνον ἐὰν ἤθελον πράξει ἀποδεδειγμένην μοιχείαν. Αὗται εἰσιν αἱ ἐντολαὶ τοῦ Θεοῦ. Ὁ παραβάτης ἀπόλλυσιν ἑαυτόν. Τίς οἶδεν ἴσως ὁ Θεὸς δημιουργήσῃ περίπτωσιν τινα συμφιλιώσεως.

2. Ὅταν αὗται ἀναμένωσι τὴν ὀρισθεῖσαν ἐποχὴν, δύνασθε νὰ κρατήσητε αὐτὰς εὐμενῶς, ἢ καὶ εὐμενῶς νὰ τὰς διαζευχθῇτε. Προσκαλέσατε μάρτυρας εὐσεβεῖς, οὓς θέλετε ἐκλέξει μετὰ ὑμῶν. Ἡ ὁμολογία πρέπει νὰ γίνῃ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἰδοὺ ὅ,τι ἐντέλλεται τῷ πιστεύοντι εἰς αὐτόν καὶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν εὐχρεστον διέξοδον, θὰ διαθρέψῃ δὲ αὐτοὺς μὲ δωρήματα, ἅτινα οὐδέποτε ἐφικτάσθησαν.

3. Ὁ Θεὸς ἐπαρκεῖ εἰς τοὺς ἐπ' αὐτόν ἐλπίζοντας. Ὁ Θεὸς κατευθύνει εἰς εὐάρεστον τέρμας τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ. Ἐκάστου ὄντος ὠρίσθη τὸ τέλος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

4. Διὰ δὲ τὰς γυναῖκας, ὧν ὡς ἐκ τῆς προβεβηκυῖας ἡλικίας ἔπαυσεν ἡ περίοδος τῶν ἐμμήνων, ὅταν αὗται δὲν ἦναι βέβαιαι περὶ τούτου, ὁ χρόνος εἶναι ὁμοίως τριμήνος. Ὁ αὐτὸς ἐπίσης χρόνος ὀρίζεται καὶ διὰ τὰς μὴ ἐχούσας εἰσέτι ἔμμηνα. Τὰς ἐγκυμονούσας ἀναμένετε, ἕως οὗ

¹ Δηλ. ὁπόταν παρέλθωσι τρεῖς περίοδοι τῶν ἐμμήνων των, ἵνα βεβαιωθῶσιν ὅτι δὲν εἶναι ἐγκυοί.

τέξωσιν. Ὁ Θεὸς θὰ ἐξομαλύνῃ ὅλας ταύτας τὰς δυσκολίας εἰς τὸν φοβούμενον αὐτόν.

5. Αὕτη ἐστὶν ἡ καταπεμφθεῖσα ἐφ' ὑμᾶς διαταγὴ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς θὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀνομίας τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ θὰ ἐπαυξήσῃ τὴν ἀμοιβὴν των.

6. Αἱ παρ' ὑμῶν ἀποσπρεφόμεναι σύζυγοι, ὀφείλουσι νὰ συγκατακῶσι με ὑμᾶς ἀναλόγως τῶν ὑμετέρων μέσων. Δὲν πρέπει νὰ ὑποφέρωσι στενοχωρούμεναι. Σκέφθητε περὶ τῶν ἐγκυμονουσῶν καὶ φροντίσατε περὶ τῶν ἀναγκαιούτων αὐταῖς μέχρις οὗ ἐκμαιευθῶσιν. Ἐὰν γαλουχήσωσι τὰ τέκνα σας, ὀφείλτε ν' ἀμείψητε αὐτάς. Συσκέφθητε περὶ τοῦτου ὑμεῖς αὐτοὶ καὶ πράξατε τὸ γενναιότερον. Ἀναφρομένων προσκοιμάτων, ἑτέρα γυνὴ ἂς γαλουχήσῃ τὰ τέκνα σας.

7. Ὁ εὐπορῶν διδότω ἀναλόγως τῆς εὐπορίας αὐτοῦ, ὃ δὲ μὴ ἔχων ἢ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα, διδότω ἀναλόγως τῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ δοθέντων αὐτῷ. Ὁ Θεὸς θέτει βάρος ἀνάλογον τῆς δυνάμεως ἐκάστου. Δίδει εὐχέριαν τῇ πενίᾳ.

8. ὦ, πόσαι χῶραι ἀπεμακρύνθησαν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων αὐτοῦ! Ἐζητήσαμεν αὐστηρὰν λογοδοσίαν, τιμωρήσαντες αὐτὰς σκληρῶς.

9. Ὑπέστησαν δεινὰ ἀρμόζοντα αὐταῖς, ἡ δὲ παντελὴς αὐτῶν καταστροφὴ ὑπῆρξεν ἡ συνέπεια.

10. Ὁ Θεὸς ἐπιφυλάσσει δι' αὐτὰς σκληρὰς βασάνους. Φοβήθητε τὸν Θεόν, ὧ ἄνθρωποι ἐχέφρονες!

11. Ὁ Θεὸς κτετέπεμψε προκήρυξιν εἰς τοὺς πιστοὺς καὶ ἀποστόλον ἵνα διδάξῃ σαφῶς τὰ ῥήματα αὐτοῦ καὶ ἐξαγάγῃ τοὺς πιστοὺς ἐκ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς. Ὁ Θεὸς θὰ εἰσαγάγῃ τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς δικαίους εἰς κήπους ἐπιρρύτους, ἐνθα αἰωνίως θὰ διαμείνωσιν. Οἷον εὐάρεστον μέρος διαφυλάττει ὁ Κύριος τοῖς δικαίοις!

12. Ὁ Θεὸς ἐπλασεν ἐπτὰ οὐρανούς καὶ παρομοίας γάλας. Αἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ καταπέμπονται ἐφ' ὑμᾶς, ἵνα μάθητε, ὅτι εἶναι παντοδύναμος καὶ ὅτι τὰ πάντα περιβάλλει διὰ τῆς ἐκυτοῦ σοφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΣ'

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

Ἐν Μεδίῳ. Ἐδάφια 12.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὡ προφῆτα! διατί ἀπαγορεύεις ὅ,τι ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε, προσπαθῶν νὰ εὐχαριστήσῃς τὰς γυναῖκάς σου; Ὁ Κύριος εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων¹.

2. Ὁ Θεὸς ἐπέτρεψεν ὑμῖν τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ὄρκου σας. Οὗτός ἐστιν ὁ προστάτης ὑμῶν. Εἶναι σώφρων καὶ σοφός.

3. Ἡμέραν τινὰ, τοῦ προφήτου ἀνακοινώσαντος ἀπόρρητόν τι εἰς τινὰ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, αὕτη ἐδιηγήθη τοῦτο εἰς ἑτέραν². Ὁ Θεὸς εἰδοποίησε τὸν προφήτην περὶ τοῦτου³. Οὗτος δὲ ἐνεπιστεύθη μέρος τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης, ἀποσιωπήσας τὸ ὑπόλοιπον. Ὅτε δὲ ὁ προφήτης ἀνεκοίνωσε τοῦτο εἰς τὴν γυναῖκά του, αὕτη τὸν ἠρώτησε, — τίς σὲ ἐπληροφόρησε περὶ τοῦτου; — Ὁ πάνσοφος, ἀπεκρίθη ὁ προφήτης.

4. Ἐὰν μετανοήσῃτε, διότι αἱ καρδίαι ὑμῶν (Χάφιζα καὶ Ἀίσσα) παρεξέκλιναν, ὁ Θεὸς θὰ συγχωρήσῃ ὑμῖν τοῦτο. Ἀλλ' ἐὰν ἐνωθῇτε ἀμφοτέραι κατὰ τοῦ προφήτου, γινώτε, ὅτι ὁ Θεὸς προστατεύει αὐτόν,

¹ Ἰδοὺ κατὰ ποίαν περίστασιν ἀπεκαλύφθη τὸ ἐδάφιον τοῦτο. Ὁ Μωάμεθ, ὡς γινώσκουμεν, διετήρει παλλὰς συζύγους καὶ διήρχετο τὰς νύκτας διαδοχικῶς παρ' αὐταῖς. Συνέπεσε νύκτα τινὰ προσωρισμένην διὰ τὴν Χάφιζα, νὰ διέλθῃ μετὰ τῆς Μέρριμ. Ἡ Χάφιζα πληροφορηθεῖσα τοῦτο προσεβλήθη καὶ ἔλαμιν εἰς αὐτὸν πικρὰς παρατηρήσεις, ὥστε διὰ τὴν καταπραΰνῃ ὁ Προφήτης, τῇ ὑπεσχέθῃ νὰ πύσῃ πᾶσαν σχίσιν του μετὰ τῆς Μέρριμ. Ἡ ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἐμπεριεχόμενη ἀποκάλυψις σκοπὸν ἔχει ν' ἀπαλλάξῃ τὸν Μωάμεθ τῆς ὑποσχέσεώς του. Πρὸ πάντων δὲ εἰς τὰ προηγούμενα κεφάλαια παραχωρεῖται μεγίστη ἐλευθερία εἰς τοὺς συζύγους, ἣν ἐξασκοῦσιν ἐπὶ τῶν γυναικῶν των.

² Ἵσως ἡ Χάφιζα διηγήθη τὸ συμβῆναι εἰς τὴν Ἀίσσαν, ἑτέραν σύζυγον τοῦ Μωάμεθ, μὲθ' ἧς εἶχε στενὴν φιλίαν.

³ Ὁ Μωάμεθ ἐπὶπληξε τὴν Χάφιζα, διότι δὲν ἀπεσιώπησεν ὅσα εἶχεν ἤδη συμβῆ ἄλλ' ἐδιηγήθη ταῦτα εἰς τὴν Ἀίσσαν. Ἐκπλαγεῖσα ἡ Χάφιζα διὰ τοῦτο, ἠρώτησε τὸν Μωάμεθ πόθεν τὸ ἔμαθεν, οὗτος δ' ἀπήντησεν ὅτι ὁ Θεὸς τὸ ἀπεκάλυψεν εἰς αὐτόν. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐμάντευσε τοῦτο ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸν συμπεριφορᾶς τῆς Ἀίσσας.

ὅτι ὁ Γαβριήλ καὶ πᾶς ἐνάρετος ἐκ τῶν πιστῶν Μουσουλμάνων καὶ οἱ Ἄγγελοι θὰ τὸν συνδράμωσιν.

5. Ἐὰν διαζευχθῇ ἀπ' ὑμῶν, ὁ Θεὸς δύναται νὰ δώσῃ αὐτῷ ἄλλας γυναῖκας καλλιτέρας ὑμῶν, μουσουλμανας, πιστὰς, εὐσεβεῖς, μετανοούσας, εὐπειθεῖς, τηρούσας τὴν νηστείαν, χήρας τε καὶ παρθένους.

6. Ὅσοι πιστοὶ! σώσατε ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ὑμετέρους οἰκούς ἐκ τοῦ πυρός, οὗτινος βορὰ ἔσονται ἄνθρωποι τε καὶ λίθοι. Θὰ βαδίζωσιν ἐπ' αὐτῶν ἄγγελοι σκληροὶ καὶ τρομεροὶ, μὴ ἀποστατοῦντες κατὰ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκτελοῦντες τὰς διαταγὰς αὐτοῦ.

7. Ὡ ἀπιστοὶ! μὴ καταφεύγετε σήμερον εἰς ματαίας προφάσεις. Θ' ἀνταμειβθῇτε κατὰ τὰ ὑμέτερα ἔργα.

8. Ὅσοι πιστοὶ! μετανοήσατε μετάνοιαν εὐλικρινῇ, ὥπως ὁ Θεός· ἐξαλείψῃ τὰς ἀνομίας ὑμῶν καὶ σὺς εἰσάξῃ εἰς κήπους ἐπιρρύτους, καθ' ἣν ἡμέραν ὁ Θεὸς δὲν θὰ καταισχύνῃ τὸν προφήτην καὶ τοὺς ὁπαδοὺς του. Ἡ λάμπις αὐτῶν θὰ προπορεύηται καὶ θὰ κῆται πρὸς τὰ δεξιὰ των, οὗτοι δὲ θὰ λέγωσι· «Κύριε ἡμῶν! ποίησον ἐντελὲς τὸ ὥς τοῦτο καὶ συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καθότι εἰσὶ παντοκράτωρ.»

9. Ὡ προφῆτα! καταπολέμει τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς ὑποκριτάς· ἔσο σοδάρὸς μετ' αὐτῶν. Ἡ Γέεννα ἔσται ἡ κατοικία των. Οἷα βδελυρὰ διαμυνή!

10. Ὁ Θεὸς προτείνει ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς ἀπίστους τὴν γυναῖκα τοῦ Νῶε καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ Λώτ. Αὗται οὗσαι ὑπὸ τὴν κυριότητα δύο τῶν εὐσεβῶν ὑμῶν δούλων ἠπάτησαν ἀφρότεραι τοὺς ἐκυτῶν συζύγους. Τοῦτο ὅμως δὲν ὤξελησεν αὐτὰς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐλέχθη αὐταῖς· εἰσέλθετε εἰς τὸ πῦρ μετὰ τῶν ἐισερχομένων.

11. Εἰς δὲ τοὺς πιστοὺς, ὁ Θεὸς προτείνει ὡς παράδειγμα τὴν γυναῖκα τοῦ Φαραῶ¹. «Κύριε! ἀνέκραξεν αὕτη, οἰκοδόμησον πλησίον σου δι' ἐμέ οἶκον ἐν τῇ Παραδείσῳ καὶ σώσον με ἀπὸ τὸν Φαραῶ καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Σώσον με ἐκ τῶν ἀσεβῶν!»

12. Καὶ εἰς τὴν Μαριὰμ θυγατέρα τοῦ Ἑμρὰν², τηρηθεῖσαν ἄσπιλον, ἐνεφυσήσαμεν μέρος ἐκ τοῦ πνεύματος ἡμῶν. Αὕτη ἐπίστευσεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου της καὶ εἰς τὰς ἀποκαλυφθείσας Βίβλους. Ἦτο εὐσεβής.

¹ Κατὰ τοὺς Μωαμεθανούς, ἡ σύζυγος τοῦ Φαραῶ ἐκαλεῖτο Ἀζίζα. Ὁ Μωάμεθ εἰθίζε νὰ λέγῃ, ὅτι τίσσας γυναῖκας μόνον ἦσαν ἐντελῶς ἐνάρετοι, ἡ Ἀζίζα σύζυγος τοῦ Φαραῶ, ἡ Μαριὰμ μήτηρ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, ἡ Χαδίτζα πρώτη αὐτοῦ σύζυγος καὶ ἡ Φατιμὴ θυγάτηρ του, ἣν ὑπάνδρευσε μετὰ τοῦ Ἀλῆ.

² Περὶ τοῦ Ἑμρὰν, ἄρα Κερ. Γ'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΖ'

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 3ο.

Ἐν ὁνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Εὐλογημένος εἶη ὁ κρατῶν εἰς χεῖράς του τὴν Βασιλείαν. Οὗτός ἐστι Παντοκράτωρ.

2. Ἐποίησε τὸν θάνατον καὶ τὴν ζωὴν, ἵνα ἴδῃ τις ἐξ ὑμῶν θὰ διαγῇ κάλλιον. Οὗτός ἐστι κραταῖος καὶ ἐλεήμων.

3. Ἐποίησε τοὺς ἑπτὰ οὐρανοὺς, θέσας αὐτοὺς ἐπ' ἀλλήλους. Δὲν θὰ εὕρῃς οὐδεμίαν ἀτέλειαν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ οἰκτίρμονος. Ὑψωσον τὸ βλέμμα σου ἐπὶ τοῦ στερεώματος· βλέπεις κἀνὲν ῥῆγμα;

4. Ἀνύψωσον αὐτὸ δις ἔτι, καὶ τὸ βλέμμα σου θὰ στραφῇ ἄπελπι καὶ κεκμηκός.

5. Ἐκοσμήσαμεν τὸν πλησιέστερον πρὸς τὴν γῆν οὐρανὸν μὲ φωστῆρας, οὓς ἐτάξαμεν, ὅπως ἀπωθῶσι τὰ Πνεύματα δι' ἃ ἡτοιμάσαμεν τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

6. Οἱ μὴ πιστεύοντες εἰς τὸν Θεόν, θὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὴν Γέενναν. Οἷον φρικτὸν ἐνδιαίτημα!

7. Ῥιπτόμενοι ἐν αὐτῇ, θ' ἀκούσωσιν αὐτῆς βρυχωμένης, τὸ δὲ πῦρ θὰ κατακαίῃ αὐτοὺς σφοδρῶς.

8. Μικροῦ δεῖν καὶ ἡ Γέεννα διερρήγνυτο ἐκ τῆς μανίας. Ῥιπτομένων δ' ἐν αὐτῇ τῶν ἀπίστων, οἱ φύλακες θὰ ἐρωτῶσιν αὐτοὺς, — δὲν ἦλθε πρὸς ὑμᾶς ἀπόστολος ἵνα σᾶς διδάξῃ;

9. — Ναί, θ' ἀπαντήσωσιν, ἦλθε πρὸς ἡμᾶς ἀπόστολος, ὃν διεψεύσαμεν εἰπόντες· ὁ Θεὸς οὐδὲν σοὶ ἀπεκάλυψεν. — Ὑμεῖς εὕρισκεσθε εἰς μεγίστην πλάνην.

10. Θὰ εἴπωσιν. — εἰάν ἡκούαμεν, εἰάν ἐβελτιούμεθα, δὲν ἠθέλωμεν ἤδη καταδικασθῆ εἰς τὸ πῦρ τοῦτο.

11. Θὰ ὁμολογήσῃσι τὰ ἑαυτῶν ἐγκλήματα. Μακρὰν, ὦ κάτοικοι τῆς Γέεννης!

12. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἐν τῷ θυμῷ τῆς καρδίας των θὰ τύχωσι συγχωρήσεως τῶν ἀνομημάτων αὐτῶν, ἀμειβόμενοι γενναίως.

13. Μυστικῶς ἡ δημοσία ὑμῶν διαλεγομένων, ὁ Κύριος γινώσκει τί ἐγκλείει ἡ καρδιά σας.

14. Καὶ πῶς δύναται νὰ ἀγνοῇ ταῦτα ὁ δημιουργός, ὁ ἀγγέλους, ὁ τὰ πάντα εἰδώς;

15. Οὗτος ἐποίησε τὴν γῆν ἐπίπεδον καὶ ὁμαλὴν. Διέλθετε κατὰ μῆκος τὰς χώρας αὐτῆς καὶ γεύθητε ἐκ τῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ παραχωρηθέντων ὑμῖν. Θέλετε ἀναστηθῆ, ὅπως πρὸς αὐτὸν ἀπέλθητε.

16. Ἐβεβαίωθητε, ὅτι ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δὲν θ' ἀποστείλῃ τάχα καθ' ὑμῶν θύελλαν ἐκσφενδονίζουσαν λίθους; Τότε θ' ἀναγνωρίσητε τὴν ἀλήθειαν τῶν ἡμετέρων ἀπειλῶν.

17. Ἐβεβαίωθητε ὅτι ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δὲν θὰ ἀνοίξῃ τὴν γῆν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν; Ἐρχισεν ἤδη νὰ κλονίζηται αὕτη.

18. Καὶ πρὸ αὐτῶν ἄλλοι λαοὶ διέψευσαν τοὺς προφήτας. Ἀλλ' ὅμως τρομερὰ ὑπῆρξεν ἡ ἡμετέρα ἀγανάκτησις.

19. Δὲν βλέπετε τὰ πτηνὰ ἱπτάμενα καὶ πετριγίζοντα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν σας; Τίς ὁ κρατῶν αὐτὰ ἐναερίως εἰμὴ ὁ οἰκτίρμων; Οὗτος τὰ πάντα ἐφορᾷ.

20. Τίς ὁ δυνάμενος χρησιμ. ὕσαι ὡς στρατιὰ καὶ δραμεῖν πρὸς ὑμετέραν βοήθειαν ἐκτὸς τοῦ οἰκτίρμονος; Ἀληθῶς οἱ ἄπιστοι εἰσὶ τετυφλωμένοι!

21. Τίς ὁ χορηγήσων ὑμῖν τροφήν, ἐὰν ὁ Θεὸς ἐμποδίσῃ αὐτήν; Καὶ ἐν τούτοις ἐμμένουσιν εἰς τὴν κακίαν των, ἀπορεύγοντες τὴν ἀλήθειαν.

22. Ὁ κατὰ νεύων τὸ βλέμμα κατευθύνεται κάλλιον τοῦ βαδίζοντος μὲ τὴν κεφαλὴν ἡγορῳμένην;

23. Εἰπέ· αὐτὸς οὗτος σὰς ἐπλασε, δούς ὑμῖν τὴν ἀκοήν, τὴν ὄρασιν καὶ καρδίαν εὐαίσθητον. Φεῦ! εὐάριθμοί εἰσιν οἱ εὐγνωμονοῦντες!

24. Εἰπέ· αὐτὸς οὗτος διασπείρας ὑμᾶς ἀνὰ τὴν γῆν, θέλει ἐνώσει πάντας ἡμέραν τινά.

25. Ἐρωτᾶσι· πότε λοιπὸν θὰ ἐπαληθεύσωσιν αἱ ἀπειλαὶ αὗται; Ἀπαντήσατε, ἐὰν ἦσθε εἰλικρινεῖς.

26. Εἰπέ· μόνος ὁ Θεὸς γινώσκει τοῦτο. Ἐγὼ εἰμὶ ἀπλούς ἀπόστολος, ἐπιφορτισθεὶς τὴν διδασχίν.

27. Ὅταν δὲ προσεγγίσωσιν, αἱ ὄψεις αὐτῶν θὰ καταληθθῶσιν ὑπὸ σκότους. Θὰ λεχθῇ αὐτοῖς· «ἰδοὺ ὅτι ἐξητήσασθε!»

28. Εἰπέ αὐτοῖς· τί φρονεῖτε; εἴτε ἀπολεσθῶ μετὰ τῶν ὀπαδῶν μου, εἴτε οὐ, τίς θὰ προστατεύσῃ τοὺς ἀπίστους κατὰ τῶν σκληρῶν βασιλέων;

29. Εἰπέ· «ὁ Οἰκτίρμων.» Πιστεύομεν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς αὐτὸν ἔς ἐλπίσωμεν. Θὰ μάθητε ἡμέραν τινά, τίς ἐξ ὑμῶν πλανᾶται.

30. Εἰπέ· τί φρονεῖτε, ἐὰν αὐριον ἡ γῆ ἀπορροφήσῃ ὅλα τὰ ὕδατα; τίς θ' ἀναβρύσῃ τὰ διαυγῆς καὶ ῥέον ὕδωρ;

43. Προσεκαλοῦντο εἰς τὴν προσευχὴν, ὅταν ἦσαν σῶοι καὶ ὑγιεῖς, με' ὀφθαλμοὺς τεταπεινωμένους καὶ πρόσωπον κατὰσχυμένον, πλὴν δὲν προσήρχοντο.

44. Μὴ πρέσβευε πλέον ὑπὲρ τῶν διαψευσάντων τὴν Βίβλον ταύτην. Θὰ ὀδηγήσωμεν αὐτοὺς βαθμηδὸν εἰς τὴν ἀπώλειαν, χωρὶς νὰ τὸ αἰσθηνθῶσι.

45. Θὰ δώσω αὐτοῖς μακρὰν προθεσμίαν, διότι τὸ σχέδιόν μου εἶναι σταθερόν.

46. Θὰ αἰτήσης παρ' αὐτῶν ἀμοιβὴν τινα διὰ τὴν ἀποστολὴν σου; Ἄλλ' οὗτοι εἰσὶ κατὰχρεοι.

47. Κατέχουσι τὴν γνῶσιν τῶν μυστηρίων; ἀναγράφουσιν αὐτὰ ἐν τοῦ Βιβλίου;

48. Ἐγκαρτέρει ἄρα μεθ' ὑπομονῆς εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κυρίου σου, καὶ μὴ ἔσο ὡς τὸν ἄνθρωπον τοῦ κήτους (Ἰωνᾶν), ὅστις καταπιεζόμενος ἐκ τῆς θλίψεως ἐκραύγασε κατὰ τοῦ Θεοῦ.

49. Ἐὰν ἡ χάρις τοῦ Κυρίου τοῦ δὲν ἐβοήθει αὐτόν, ἤθελε ριφθῇ εἰς κατάξηρόν τινα ἄκτὴν, ἐλεγχόμενος.

50. Ἄλλ' ὁ Θεὸς προσέλαβεν αὐτόν εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ, καταστήσας αὐτόν μακάριον.

51. Μικροῦ δεῖν καὶ οἱ ἄπιστοι σὲ ἀποτεφρόνουσι διὰ τοῦ βλέμματός των, ὅταν ἀκούωσι τὴν διακήρυξιν, καὶ λέγουσιν· «ὁ ἄνθρωπος οὗτος φρενοβλαβὴς ἐστίν.»

52. — Οὐχί, ἀλλὰ τὸ Κοράμιον εἶναι ἡ προκήρυξις τοῦ σύμπαντος κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΘ'

Η ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΣ ΗΜΕΡΑ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 52.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἡ ἀναπόφευκτος ἡμέρα!

2. Τίς ἐστὶν ἀναπόφευκτος ἡμέρα;

3. Τίς διδάξει σε περὶ τῆς ἀναποφεύκτου ἡμέρας;

4. Ἡ Θέμις καὶ τὸ Ἄδ διέψευσαν τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

5. Ἡ Θείμης κατεστράφη ἐκ τινος τρομερᾶς κραυγῆς, κατελθούσης οὐρανόθεν.

6. Τὸ δὲ Ἀδ κατεστράφη ἐκ τινος μανιώδους καὶ σφοδρᾶς θυέλλης.

7. Ὁ Θεὸς μετεχειρίσθη αὐτὰ κατ' αὐτῶν ἐπὶ ἑπτὰ νύκτας καὶ ὁκτὼ συνεχεῖς ἡμέρας. Οἶμοι! ἐὰν ἐβλεπες τότε τὸν λαὸν ἐκείνον ἀνεστραμμένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς καίλους κορμούς φοινικοδένδρων!

8. Εἶδες ν' ἀποφύγη μία μόνη ψυχὴ;

9. Ὁ Φαραὼ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχαντες λαοὶ καὶ αἱ ἀνατραπῆσαι χώραι, εἶχον πράξει ἁμαρτήματα.

10. Ἠπείθησαν πρὸς τὸν ἀπόστολον τοῦ Κυρίου των, καὶ ὁ Θεὸς ἐτιμώρησεν αὐτοὺς ὑπερμέτρως.

11. Ὅτε, κατὰ τὸν κατακλυσμὸν, ὑπερεχείλισαν τὰ ὕδατα, μετεφέρομεν ὑμᾶς ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ,

12. Ἵνα τοῦτο χρησιμεύσῃ ὡς προάγγελμα, τὸ δὲ οὖς ἐνθυμῆται αὐτὰ μετὰ προσοχῆς.

13. Ὅταν κατὰ πρῶτον ἠχήσῃ ἡ σάλπιγξ,

14. Ὅταν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρη μεταφριθῶσιν εἰς τοὺς αἰθέρας, καὶ ἡ γῆ καὶ τὰ δὲ κατασυντριβῶσιν,

15. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπελεύσεται τὸ συμβᾶν¹.

16. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ οὐρανὸς θὰ διαρραγῇ εἰς τεμάχια καὶ θὰ καταπέσῃ.

17. Οἱ δὲ ἄγγελοι θὰ ἵπτανται κρατούμενοι ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτοῦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁκτὼ ἄγγελοι θὰ φέρωσι τὸν θρόνον τοῦ Κυρίου σου.

18. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ ὁδηγηθῇτε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ οὐδεμίς ἐκ τῶν μυστικῶν πράξεών σας θὰ μένῃ ἐν τῷ κρυπτῷ.

19. Ἐκεῖνος, εἰς ὃν θὰ δοθῇ τὸ βιβλίον του ἐν τῇ δεξιᾷ, θὰ εἴπῃ· λάβετε καὶ ἀναγνώσατε τὸ βιβλίον μου.

20. Ἐγίνωσκον ὅτι ἐλεύσεται ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ δώσω λόγον τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένων.

21. Ὁ τοιοῦτος θὰ διέλθῃ βίον εὐφρύσυνον,

22. Ἐν τῷ ἐκλεκτῷ κήπῳ,

23. Οὗτινος οἱ καρποὶ θὰ κείνται ἐγγύς καὶ θὰ συλλέγωνται ἄνευ κόπου.

24. Φάγετε, πίστε, ἀγάλλεσθε, θὰ λεχθῇ αὐτοῖς, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν παρελθουσῶν πράξεών σας.

25. Ἐκεῖνος εἰς ὃν θὰ δοθῇ τὸ βιβλίον του ἐν τῇ ἀριστερᾷ, θ' ἀνκηράξῃ· εἶθι νὰ μὴ ἐπαρουσιάζετο εἰς ἐμέ σὺδέποτε τὸ βιβλίον μου!

26. Καὶ νὰ μὴ ὑφιστάμην πώποτε τὴν λογοδοσίαν ταύτην!

¹ Τὸ συμβᾶν «Ἐλ-Οὐάκαα» λέγεται περὶ τῆς ἡμέρας τῆς συντελείας τοῦ αἵματος.

27. Εἶθε ὁ θάνατος νᾶ ἔδιδε τέλος εἰς τὴν ζωὴν μου!
 28. Εἰς τί μὲ ὠφελοῦσι νῦν τὰ πλούτη μου;
 29. Ἡ ἐξουσία μου ἀπωλέσθη!
 30. Τότε θὰ εἶπη ὁ Κύριος πρὸς τοὺς φύλακας τῆς Γεέννης : λα-
 βόντες αὐτὸν δέσατε,
 31. Εἶτα καύσατε αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.
 32. Κατόπιν φορτώσατέ τον δι' ἀλύσεων ἐβδομήκοντα πῆχεων,
 33. Ὡς μὴ πιστεύσαντα εἰς τὸν ὑψιστον Θεόν,
 34. Καὶ μὴ μεριμνήσαντα περὶ τῆς διατροφῆς τοῦ πτωχοῦ.
 35. Οὕτω, σήμερον δὲν ἔχει ἐνταῦθα οὐδένα προστάτην,
 36. Οὔτε ἄλλην τροφὴν, ἢ τὸ πῦρον,
 37. Ὅπερ μόνον οἱ κατάδικοι θὰ τρώγωσι.
 38. Δὲν ὀρκίζομαι δι' ὅ,τι βλέπετε,
 39. Οὔτε δι' ὅ,τι δὲν βλέπετε.
 40. Τοῦτέστιν ὁ λόγος τοῦ τετιμημένου ἀποστόλου,
 41. Οὐκ ἔστι λόγος ποιητοῦ. Φεῦ! πόσον ὀλίγον πιστεύετε!
 42. Οὐκ ἔστι λόγος γόητος. Φεῦ! πόσον ὀλίγον μεριμνᾶτε!
 43. Εἶναι ἀποκάλυψις Κυρίου τοῦ Παντός.
 44. Ἐὰν ὁ Μωῦσῃ συνέταττε διήγημά τι δι' ἡμᾶς,
 45. Συλλαμβάνοντες αὐτὸν ἐκ τῆς ἀριστερᾶς χειρός,
 46. Ἡθέλαμεν ἀποκόψει τὴν φλέβα τῆς καρδίας του,
 47. Χωρὶς νᾶ προστατεύσωμεν αὐτὸν κατ' οὐδενὸς ἐξ ὑμῶν.
 48. Ἡ Βίβλος αὕτη εἶναι νοθεσία πρὸς τοὺς φοβουμένους τὸν Κύ-
 ριον.
 49. Γινώσκωμεν, ὅτι μεταξύ ὑμῶν τινὲς διαφεύδουσιν αὐτήν.
 50. Ἡ Βίβλος αὕτη εἶναι ἀπελπισία τῶν ἀπίστων,
 51. Καθότι ὁ Κύριος εἶναι αὕτη ἡ ἀλήθεια.
 52. Αἶνει τὸ ὄνομα τοῦ ὑψίστου Κυρίου σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ο'

ΑΙ ΒΑΘΜΙΔΕΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 44.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἐξητήσατό τις τιμωρίαν ἄνευ προθεσμίας
2. Διὰ τοὺς ἀπίστους. Οὐδείς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ
3. Τὸν Θεὸν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, τὸν Θεὸν καὶ Κύριον τῶν
βαθμίδων,
4. Δι' ὧν οἱ Ἀγγελοὶ καὶ τὸ Πνεῦμα, ἡμέραν τινὰ, θ' ἀναβῶσι πρὸς
αὐτόν, ἥς ἡμέρας· ἡ διάρκεια εἶναι πεντήκοντα χιλιάδων ἐτῶν.
5. Ὅθεν ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς.
6. Οἱ ἄπιστοι φρονοῦσιν ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως πόρρω ἀπέχει,
7. Ἐνῷ ἡμεῖς βλέπομεν αὐτὴν προσεγγίζουσαν.
8. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ οὐρανὸς ἔσται ὡς ὁ διαλελυμένος χαλκός,
9. Τὰ δὲ ὄρη ὡς ἐρυθραὶ μάλλιναι τολύπαι,
10. Καθ' ἣν ὁ φίλος δὲν θὰ ἐρωτᾷ τὸν φίλον,
11. Καίπερ βλέποντες ἀλλήλους, τότε ὁ ἐνοχὸς θὰ ποθήσῃ νὰ λυ-
ρωθῇ ἐκ τῆς ποινῆς, διὰ τῆς τιμῆς τῶν τέκνων του,
12. Τῆς γυναικὸς του, τοῦ ἀδελφοῦ του,
13. Τῶν προσφιλῶν συγγενῶν του,
14. Καὶ πάντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Ὅλ' ἐπιθυμήσῃ τὴν σωτηρίαν του.
15. Πλὴν ματαίως, καθότι τὸ πῦρ τῆς Γεέννης,
16. Συλλαμβάνον ἐκ τοῦ κρανίου,
17. Ὅλ' ἐκδικηθῇ ἕκαστον ἄνθρωπον στρέψαντα τὰ νῶτα ὅπως ὁ-
ρεκφύγῃ.
18. Καὶ ὅστις συνήθριζε πλούτη καὶ ἦτο φιλάργυρος.
19. Ὁ ἄνθρωπος ἐπλάσθη ἄπληστος,
20. Κατεχθאלλόμενος ὁσάκις προσβάλλεται ὑπὸ δυστυχίας τινός.
21. Προπετής ὁσάκις ἡ τύχη προσμειδίῃ αὐτῷ.
22. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτω περὶ τῶν ἐναρέτων,
23. Τῶν διηνεκῶς προσευχομένων,
24. Καὶ διατηρούντων πάντοτε ἐκ τῶν ἀγαθῶν τῶν τὴν μερίδα
25. Τοῦ ἐπαίτου καὶ τοῦ δυστυχοῦς.

26. Τῶν θεωρούντων ἀληθῆ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως,
 27. Καὶ μὴ δειλιώντων εἰς τὴν ἀνάμνησιν τῆς τιμωρίας τοῦ Θεοῦ,
 28. Καθότι οὐδεὶς θ' ἀποφύγη τὴν τιμωρίαν τοῦ Κυρίου του.
 29. Οἱ ζῶντες ἐν ἐγκρατείᾳ
 30. Καὶ οἱ ἔχοντες σχέσιν μόνον μετὰ τῶν γυναικῶν των καὶ μετὰ
 τῶν ἀργυρωνήτων δούλων των δὲν εἶναι ἄξιοι μομφῆς,
 31. Καθὼς καὶ οἱ καταβάλλοντες τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν, μὴ γινόμενοι παραβάται.
 32. Οἱ διαφυλάττοντες πιστῶς τὰς ἐμπιστευθείσας αὐτοῖς παρακα-
 ταθήκας καὶ ἐκπληροῦντες τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν,
 33. Οἵτινες εἶναι ἀκράδαντοι εἰς τὰς ὁμολογίας των,
 34. Τηροῦντες μετ' ἀκριθείας τὰς ὥρας τῆς προσευχῆς,
 35. Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τοὺς κήπους τοῦ Παραδείσου, ἀντικείμενον τῶν τιμῶν.
 36. Πλὴν τί ἔχουσιν οἱ ἄπιστοι ἐκεῖνοι, οἱ πνευστιῶντες προσερχόμενοι ἐνώπιόν σου,
 37. Διηρημένοι εἰς φατρίας δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ;
 38. Μὴ θέλωσι νὰ εἰσέλθωσιν ἅπαντες εἰς τοὺς κήπους τῶν ἡδονῶν;
 39. Πῶποτε! Ἐπλάσαμεν αὐτοὺς καὶ γινώσκουσιν ἐκ τίνος ὕλης.
 40. Δὲν ὁμνῶ εἰς τὸν Κύριον τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως, ὅτι
 δυνάμεθα
 41. Ν' ἀντικαταστήσωμεν αὐτοὺς δι' ἐτέρου λαοῦ ἰκανωτέρου αὐ-
 τῶν, οὔτε ὅτι ἀδύνατον ν' ἀποφυγῶσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἡμετέρων ἀ-
 ποφάσεων.
 42. Ἄφες αὐτοὺς εὐφραινομένους καὶ ἀγαλλομένους, ἕως οὗ εὐρε-
 θῶσιν ἐνώπιον τῆς ἡμέρας αὐτῶν, τῆς ἐπαγγελθείτης αὐτοῖς.
 43. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θ' ἀποθράσωσιν ἐκ τῶν τάφων, ἵνα συναθρο-
 σθῶσι καὶ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν σημαίναν,
 44. Ἐχοντες τεταπεινωμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ περιβεβλημένους
 δι' αἰσχύνης. Τοικύτη ἐστὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐπαγγελίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΑ'

Ο ΝΩΕ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 29.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Ἀπεστείλαμεν τὸν Νῶε πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, εἰπόντες· πορεύθητι πρὸς τὸν λαόν σου καὶ κήρυξον πρὶν ἢ καταλαβῇ αὐτοὺς ἡ ἐπώδυνος τιμωρία.

2. Ὁ δὲ εἶπεν· ὦ λαέ μου! εἰμὶ ἀληθὴς ἀπόστολος, πρωρισιμένο· νὰ σᾶς διδάξω.

3. Πιστεῦετε εἰς τὸν μόνον Θεόν, φοβήθητε αὐτὸν, καὶ ὑπακούετε με.

4. Αὐτὸς θὰ ἐξαλείψῃ τὰς ἀνομίας ὑμῶν καὶ θὰ ἀφήσῃ ὑμᾶς διαμένοντας μέχρι τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας, διότι ἐπερχομένης τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ ὀρισθείσης ἐποχῆς, οὐδεὶς θὰ δυνηθῇ ν' ἀποφύγῃ αὐτήν. Εἴθε νὰ ἐννοήσητε τοῦτο!

5. Καὶ στραφεὶς ἔπειτα πρὸς τὸν Θεόν, εἶπε· Κύριε, προσεκάλεσα τὸν λαόν μου εἰς μετάνοιαν νύκτα καὶ ἡμέραν, ἀλλ' ἡ πρόσκλησίς μου ἐπηλύησε τὴν πλάνην αὐτοῦ.

6. Ὅσakis τοὺς προσεκαλοῦν εἰς τὴν πίστιν ὅπως σ' ἐξιλεώσωσιν, ἐφρτζτον τὰ ὦτα διὰ τῶν δακτύλων, περιεπτύσσοντο τοὺς μανδύας των, ἐνέμενον ἐν τῇ πλάνῃ αὐτῶν καὶ ὑπεροπτικῶς περιεφρόνουν.

7. Εἶτα προσεκάλεσα αὐτοὺς δημοσίᾳ ἐν τῷ δόγματί σου.

8. Ἐδίδαξα αὐτοὺς ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ δημοσίᾳ.

9. Εἶπον αὐτοῖς· Ἐπικαλέσθητε τὴν συγχώρησιν τοῦ Κυρίου σας, διατεθειμένου ἵνα συγχωρήσῃ τὰ ἀμνηστῆματα ὑμῶν.

10. Θὰ καταβιβάσῃ ἐξ οὐρανοῦ ἄφθονον βροχὴν,

11. Θὰ ἐπαυξήσῃ τὰ πλούτη καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν καὶ τὰ δωρήσῃ ὑμῖν κήπους καὶ ποταμούς ὑδάτων.

12. Δικτὶ δὲν πιστεῦετε εἰς τὴν καλοκάγαθίαν τοῦ Θεοῦ,

13. Τοῦ δόντος ὑμῖν διαφόρους μορφάς;

14. Δὲν βλέπετε πῶς ὁ Θεὸς ἐπλασε τοὺς ἑπτὰ οὐρανοὺς, τεθειμένους ὡς στρώματα τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ δέ;

15. Ὄρισε τὴν Σελήνην, ἵνα χρησιμεύσῃ ὑμῖν διὰ φῶς, θέσας τὸν ἥλιον ὡς λαμπτήρα.

(ΚΟΡΑΝΙΟΝ.)

28

16. Ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ὡς φυτὰ,
 17. Καὶ εἰς τὴν γῆν ἀπελεύσεσθε. Εἴτε θὰ ἐξαγάγῃ καὶ αὐθις ὑμᾶς.
 18. Ἐδωκεν ὑμῖν τὴν γῆν τάπητα,
 19. Ἵνα πορεύησθε ἐπὶ τρίβου ὁμαλῆς.
 20. Ὁ Νῶε ἀνέκραξε πρὸς τὸν Θεόν· Κύριε! δὲν ὑπακούουσιν εἰς τὴν φωνήν μου, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν ἐκείνῳ, οὗτινος τὰ πλούτη καὶ τὰ τέκνα ἐπαυξάνουσι τὴν καταστροφὴν.
 21. Ἐβουλεύθησαν κατὰ τοῦ Νῶε.
 22.— Μὴ ἐγκαταλείπετε τὰς ἡμετέρας θεότητας, ἔλεγον αὐτοῖς οἱ προῤῃχοντες· μὴ ἐγκαταλείπετε τὸν Οὐῒθ, τὸν Σουά,
 23. Τὸν Ὑαροῦθ, τὸν Ὑουὺκ καὶ τὸν Νάσρ¹.
 24. Τὰ εἰδῶλα ταῦτα πολλοὺς ἀπώλεσαν καὶ ὁσημέραι ἐπαυξάνουσι τὴν πλάνην τῶν ἀσεβῶν.
 25. Εἰς ἀντίποινον τῶν ἀνομιῶν των κατεποντίσαμεν καὶ εἶτα ἐρρίψμεν αὐτοὺς εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.
 26. Οὐκ ἠδυνήθησαν εὐρεῖν προστάτην κατὰ τοῦ Θεοῦ.
 27. Ὁ Νῶε ἀνεβόησε πρὸς τὸν Θεόν, λέγων· Κύριε! μὴ ἀφήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς οὐδένα οἶκον ἄπιστον,
 28. Καθότι θὰ διαφθείρῃ τοὺς δούλους σου, καὶ θὰ γεννήσῃ τέκνα ἀσεβῆ καὶ ἄπιστα.
 29. Κύριε! συγχώρησον ἐμὲ καὶ τὰ τέκνα μου, τοὺς εἰσερχομένους ἐν τῷ οἴκῳ μου πιστοὺς, καὶ τοὺς πιστεύοντας, καὶ ἐξαφάνισον τοὺς ἀσεβεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΒ'

ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 28.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Εἰπέ· μοι ἀπεκαλύφθη, ὅτι τινὰ ἐκ τῶν Πνευμάτων ἀκροώμενα ἦσαν ἀναγνώσεως τοῦ Κορανίου, ἀνέκραξαν· Ἠκούσαμεν θαυμαστὸν διήγημα,

¹ Ὀνομαστικὰ εἰδῶλων λατρευομένων κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Νῶε.

2. Ὁδηγοῦν πρὸς τὴν εὐθεϊαν ὁδόν. Διὸ πιστεύομεν εἰς αὐτὸ καὶ δὲν ἐξομοιοῦμεν πρὸς οὐδένα τὸν Κύριον ἡμῶν.
3. Ὁ ὕψιστος Κύριος ἡμῶν δὲν ἔχει οὔτε συνεταῖρον, οὔτε υἱόν.
4. Εἰς ἐξ ἡμῶν ἄφρων εἶπε παραλογισμούς κατὰ τοῦ Θεοῦ.
5. Πάντες ἐνομιζόμεν, ὅτι οὔτε οἱ ἄνθρωποι, οὔτε τὰ Πνεύματα θὰ προφέρωσι ποτὲ ψεῦδη κατὰ τοῦ Θεοῦ.
6. Τινὲς τῶν ἀνθρώπων ἐζητήσαντο καταφύγιον παρὰ τινων Πνευμάτων. Τοῦτο ὅμως ἐπηρῆσεν τὴν παραφροσύνην αὐτῶν.
7. Ὡ ἄνθρωποι, τὰ πνεύματα ἐκεῖνα ἐπίστευον ὡς ὑμεῖς, ὅτι οὐδένα ἦ ἀναζήτησεν ὁ Θεός!
8. Ἀπεπειράσθημεν νὰ προσεγγίσωμεν τὸν οὐρανὸν ἐνῷ ἵπταμεθα, ἀλλ' εὗρομεν αὐτὸν φρουρούμενον ὑπὸ Ἀγγέλων κρατούντων πύρινα τόξα¹.
9. Ἡθελήσαμεν νὰ καθεσθῶμεν ἐπὶ τινων ἐκεῖ πλησίον ἐδρῶν, ὥπως ἀκούσωμεν τὸν διάλογον τῶν κατοίκων αὐτοῦ. Ἀλλ' ὁ ἀκρωμένος εὐρίσκει φλόγα ἐτοιμὴν φρουροῦσαν τὰ οὐράνια σύνορα.
10. Ἦγνοοῦμεν ἂν ὥριζετο συμφορά τις κατὰ τῶν κατοίκων τῆς γῆς, ἢ ἂν ὁ Κύριος, διὰ τοῦ μέσου τούτου, προσεπάθει νὰ ὁδηγήσῃ αὐτοὺς εἰς τὴν εὐθεϊαν ὁδόν.
11. Τινὰ ἐξ ἡμῶν εἰσὶ Πνεύματα ἀγαθὰ, καὶ ἄλλα τὸυναντίον. Εἴμεθα διηρημένα εἰς δύο εἶδη.
12. Ἐνομίσαμεν, ὅτι δυνάμεθα νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ἐπίγειον ἰσχὺν τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι διὰ τῆς ἀποδράσεως ἡμῶν ἤθελε καταστῇ ἀνίσχυρος.
13. Ἀμα ἠκούσαμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς Βίβλου τῆς σωτηρίας, ἐπιστεύσαμεν· ὁ δὲ πιστεύων εἰς τὸν Θεὸν δὲν πρέπει νὰ φοβῆται οὔτε βλάβην, οὔτε ὄνειδος.
14. Μεταξὺ ἡμῶν εὐρίσκονται τινὰ Πνεύματα ὄντα ἀληθεῖς Μουσουλμάνοι, καὶ ἄλλα ἀφιστάμενα τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Ὁ ἀσπαζόμενος τὸν Ἰσλαμισμόν ἐπιδιώκει τὴν ἀληθεῖ πορείαν.
15. Ἀλλ' οἱ ἀπομακρυνόμενοι τῆς εὐθείας τρίβου θὰ χρησιμεύσωσι διὰ ζῦλα τοῦ πυρὸς τῆς Γεέννης.
16. Διατί δὲν διαμένουσιν ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ; θὰ δώσωμεν αὐτοῖς ἄφθονον ὕδωρ πρὸς πόσιν.
17. Θὰ τοὺς δοκιμάσωμεν οὕτως¹. Ὁ ἀπομακρύνων ἐκ τῆς μνήμης αὐτοῦ τὸν Θεὸν θὰ ὑποστῇ ἐπώδυνον τιωρίαν.
18. Οἱ ναοὶ εἰσὶ καθευωμένοι τῷ Θεῷ. Μὴ ἐπικαλεῖσθε ἄρα καὶ ἕτερον πλὴν αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

¹ Λαλοῦσι τὰ πνεύματα, ὅτινα ἐδιδάχθησαν τὸ Κοράνιον.

² Τὰ ἐδάφια 16 καὶ 17 ὑπαινέονται τοὺς ἀπίστους καὶ τοὺς κατὰ τὴν Μέλκας.

19. Ὄταν ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Μωάμεθ προσεκύνει αὐτόν, παρ' ὀλίγον νὰ τὸν καταπνίξωσι ¹.

20. Εἰπέ αὐτοῖς· ἐπικαλούμενος τὸν Θεόν, δὲν ἐξομοιῶ αὐτόν πρὸς οὐδένα.

21. Εἰπέ αὐτοῖς· δὲν διαθέτω δι' ὑμᾶς οὔτε καλόν, οὔτε κακόν.

22. Εἰπέ αὐτοῖς· οὐδεὶς δύναται νὰ μὲ προστατεύσῃ κατὰ τοῦ Θεοῦ.

23. Οὐδὲν καταφύγιον θὰ εὑρῇς πλὴν τοῦ Θεοῦ.

24. Ἐγὼ μόνην ἐντολήν ἔχω νὰ διδάσκω τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ πηγάζοντα καὶ νὰ προσφέρω ὑμῖν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ. Ὁ ἀποστάτης τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀποστόλου αὐτοῦ, ἀνταμειβθήσεται διὰ τοῦ πυρός τῆς Γεέννης ἐντὸς τῆς ὁποίας θὰ διαμείνῃ ἐς αἰεί.

25. Θὰ δυστροπῶσιν μέχρις οὗ ἴδωσιν ἰδιοῖς ὄμμασιν ὅτι ἡπείλει αὐτοῖς. Τότε θὰ μάθωσιν τίνες ἐξ ἡμῶν ἔχουσιν ἀδυνατώτερον ἔρεισμα, καὶ εἰσὶν εὐαριθμότεροι.

26. Εἰπέ αὐτοῖς· ἄγνοῶ ἂν αἱ ποιναὶ δι' ὧν ἀπειλεῖσθε προσεγγίζωσιν, ἢ ἂν ὁ Θεὸς ὥρισεν αὐτὰς εἰς μακρὸν διάστημα. Μόνος ὁ Θεὸς γινώσκει τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια, εἰς οὐδένα δὲ ἀποκαλύπτει αὐτά,

27. Ἐκτὸς εἰς τὸν εὐαρεστοῦντα αὐτῷ ἀπόστολον ², συμβαδίζων μετ' αὐτοῦ ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, κατοπτεῦων τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

28. Καὶ βλέπων ἂν οἱ ἀπόστολοι αὐτοῦ ἐκτελῶσι τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου τῶν ἀνατεθεισάν αὐτοῖς ἐντολήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓ'

Ο ΠΕΡΙΒΕΒΛΗΜΕΝΟΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 20.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὡ προφῆτα, περιβεβλημένε τὸν μανθῦάν σου!

2. Ἐγέρθητι ἵνα προσευχῇς καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν νύκτα.

3. Ἡ περὶ τὰ μέσα αὐτῆς, ἢ μικρὸν πρὸ αὐτῆς,

¹ Κατὰ τοὺς Σχολιαστὰς, τὰ Πνεύματα ἔτρεχον ἄθροια, ἵνα ἀκροάσθωσι τὸν Μωάμεθ διδάσκοντα, καὶ ἐρρίπτοντο ἐπ' αὐτοῦ.

² Τὸ ἐδάφιον τοῦτο ὑπαινίττεται τὸν Μωάμεθ, πλὴν ἀντιφάσκει μὲ πολλὰ ἄλλα χωρία τοῦ Κορανίου, εἰς ὃ ὁ Ἀραβὸς προφήτης ὁμολογεῖ ὅτι ἄγνοεῖ τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια.

4. Ἡ μικρὸν μετ' αὐτήν, καὶ ψάλλης τὰ ῥήματα τοῦ Κορανίου.
5. Θέλομεν σοὶ ἀποκαλύψει λόγους δριμύεις.
6. Ἀρχομένης τῆς νυκτὸς ἐνεργεῖ τις μετὰ περισσοτέρας δυνάμεως, καὶ συνάμα ἔχει εὐσταθέστερον τὸν λόγον,
7. Διότι κατὰ τὴν ἡμέραν εἶσαι λίαν ἀπασχολημένος.
8. Μνημόνευε τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου σου, καὶ ἀφιερῶθητι αὐτῷ ὁλοψύχως,
9. Ὡς Κυρίῳ τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως. Οὐκ ἔστιν ἄλλος Θεὸς πλὴν αὐτοῦ. Θεὸς σεαυτὸν ἄρα ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτοῦ.
10. Ὑπόμεινε τοὺς λόγους τῶν ἀπίστων, καὶ διαχωρίσθητι ἀπ' αὐτῶν εὐσχήμως.
11. Ἀφες με μόνον μετὰ τῶν ἀπίστων, τῶν εὐφραϊνομένων ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου. Παραχώρησον αὐτοῖς μικρὰν ἐτι προθεσμίαν.
12. Ἐχομεν δι' αὐτοὺς βαρεῖς ἀλύσεις καὶ πυρίπνουν κάμινον.
13. Τροφὴν, ἥτις κατασπαράσσει τὰ ἐντόσθια αὐτῶν, καὶ τιμωρίαν ἐπ' αὐτῶν.
14. Ὅταν ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρη διασεισθῶσι καὶ γίνωσι κόνις καὶ διασκορπισθῶσιν.
15. Ἐπέμψαμεν ἀπόστολον, ἵνα καταμαρτυρήσῃ ὑμῶν, ὥς ἀπεστείλαμεν καὶ πρὸς τὸν Φαραῶ.
16. Ὁ Φαραῶ δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἀποστόλου, καὶ ἡμεῖς ἐτιμωρήσαμεν αὐτὸν σκληρῶς.
17. Ἐὰν ἐμμένητε ἐν τῇ ἀπιστίᾳ, πῶς θὰ ἐξασφαλισθῆτε ἐκ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καθ' ἣν ἡ κόμη τῶν παιδῶν θὰ λευκανθῇ ἐκ τοῦ τρόμου!
18. Ὁ οὐρανὸς θὰ διαρραγῇ ἐκ τοῦ φόβου. Αἱ ἐπικυγγελαὶ τοῦ Θεοῦ θὰ ἐπαληθεύσωσιν.
19. Ἰδοὺ ἡ διακήρυξις. Ὁ βουλόμενος ἄς πορευθῇ πρὸς τὸν Κύριον.
20. Ὡ Μωάμεθ! ὁ Κύριός σου γινώσκει ὅτι προσεύχεσαι ὅτι μὴν κατὰ τὰ δύο τρίτα τῆς νυκτὸς, ὅτε δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ καὶ ἐνίοτε κατὰ τὸ τρίτον. Πολλοὶ δὲ ἐκ τῶν ὁπαδῶν σου τὸ αὐτὸ πράττουσιν. Ὁ Θεὸς διαιρεῖ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν, γινώσκει ὅτι ὑμεῖς δὲν ὑπολογίζεστε μετ' ἀκριβείας, καὶ ὅς συγχωρεῖ. Ἀναγινώσκετε ἐν τῷ Κορανίῳ μόνον ὅ,τι δὲν κοπιᾷ ὑμᾶς. Ὁ Θεὸς γινώσκει ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν ὑμῖν καὶ ἀσθενεῖς, καὶ ἄλλοι διατρέχοντες τὴν γῆν, ὅπως προμηθευθῶσι τὰ ἀγαθὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου, καὶ τέλος γινώσκει, ὅτι ἄλλοι μάχονται ὑπὲρ πίστεως. Ὅθεν ἀναγινώσκετε ἐν τῷ Κορανίῳ τὸ μᾶλλον δυσχερὲς μέρος. Τηρεῖτε τὴν προσευχὴν, ἐλεεῖτε καὶ δανείζετε γενναίως τὸν Θεόν. Οἰκονδήποτε καλὸν πράξετε, θὰ εὕρητε αὐτὸ παρὰ τῷ Θεῷ. Τοῦτο θὰ ὠφελήσῃ μᾶλλον ὑμᾶς καὶ θὰ ἐπιφέρει ὑμῖν ἀμοιβὴν μεγαλύτεραν. Ἐπικαλέσθητε τὴν συγχώρησιν τοῦ Κυρίου, καθότι εἶναι ἐπιεικὴς καὶ ἐλεήμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΔ'

Ο ΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΣ ΔΙΑ ΜΑΝΔΥΟΥ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 55.

Ἐν ὁρόματι τοῦ οἰκτίρμοντος καὶ ἐλεήμοντος Θεοῦ.

1. ὦ κεκαλυμμένε διὰ μανδύου!
2. Ἐγέρθητι καὶ διακήρυξον.
3. Τὸ δὲ ὕψος τοῦ Κυρίου σου αἶνει.
4. Ἐξάγνισον τὰ ἱμάτιά σου.
5. Ἀπόφευγε τὸ βδέλυγμα².
6. Μὴ γενναιοδωρῆς χάριν πλουτισμοῦ.
7. Ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς εἰς τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου!
8. Ὅταν πνοή τις ἠχήσῃ τὴν σάλπιγγα,
9. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἔσται ἡμέρα δυσχερῆς,
10. Ἡμέρα σκληρὰ διὰ τοὺς ἀπίστους.
11. Ἄφες με μόνον μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, ὃν ἔπλασα³.
12. Παρεχώρησα αὐτῷ ἄπειρα πλοῦτη,
13. Ἐπίσης καὶ τέκνα εὐτυχοῦντα ὑπὸ τὰ βλέμματά του.
14. Τὰ πάντα διηυκόλυνε αὐτῷ
15. Καὶ ἰδοὺ πολεῖ τὴν ἐπαύξεισιν ὄλων τούτων τῶν ἀγαθῶν.
16. Οὐδέποτε ὅμως θὰ πράξω τὸ τοιοῦτον, διότι εἶναι πείσμων ἐνώπιον τῶν ἡμετέρων θαυμάτων.
17. Θ' ἀναγκάσω αὐτὸν ν' ἀνέλθῃ εἰς δύσβατόν τι μέρος.
18. Οὗτος τὰ πάντα ἐμελέτησε καὶ ὑπελόγισεν ὅπως πολεμήσῃ τὸ Κοράνιον.
19. Φονευθήτω! διότι διέθεσε τὰ πάντα.
20. Νεὶ, φονευθήτω! ὥς διέθεσε τὰ πάντα.

¹ Ἡ λέξις Ἐλ-Μαντάθρ, ἥτις χρησιμεύει ὡς τίτλος τοῦ Κεφαλαίου τούτου, ἔννοεζ' τὸν Μωάμεθ κεκαλυμμένον διὰ μανδύου. Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο, καὶ τὸ προηγούμενον αὐτοῦ, θεωροῦνται ὡς τὰ πρῶτα ἀποκαλυφθέντα.

² Βδέλυγμα ἔννοεζ' τὸ δόγμα τῶν Ἀράβων πολυθειστῶν.

³ Φρονοῦσιν ὅτι ὁ Μωάμεθ ὁμιλεῖ περὶ τινος Βάλεδ-Βέν-Μουγάτρα, ὅστις ἦν ἐκ τῶν ἰσχυρῶν Ἀράβων πολυθειστῶν.

21. Ἐστρεψε τὰ βλέμματά του περίξ αὐτοῦ,
22. Εἶτα συνωπρώθη καὶ ἔλαβεν ὕψος σοδαρόν.
23. Ἀπεμακρύνθη τῆς ἀληθείας καὶ ἐξωγκώθη ἐξ ὑπεροφίας,
24. Εἰπὼν· « Τὸ Κοράνιον εἶναι ἐφεύρεσις μαγείας.
25. Εἶναι αὐτόχρημα λέξεις ἀνθρώπωνι ».
26. Θὰ τὸν κατακαύσωμεν εἰς τὸ πῦρ τῆς βαθυτέρας Κολάσεως.
27. Τίς δύναται νὰ σὲ διδάξῃ περὶ τῆς ἀδύσσου τῆς Γεέννης;
28. Τὰ πάντα καταστρέφει καὶ οὐδὲν διαφεύγει αὐτήν.
29. Κατακαίει τὴν ἀνθρωπίνην σάρκα.
30. Δέκα καὶ ἑνέα Ἀγγελοι προωρίσθησαν νὰ σὲ ἐπιτηρώσιν.
31. Ὡς φύλακας τοῦ πυρὸς καθωρίσαμεν Ἀγγέλους. Ἐγνωστοποιήσαμεν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, ἵνα ποιήσωμεν τοῖς ἀπίστοις ἀντικείμενον ἐπιθυμίας πρὸς δοκιμασίαν, ὥπως πιστεύσωσιν οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν εἰς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κορανίου καὶ ἐπαυξήσῃ συγχρόνως ἡ πίστις τῶν εὐσεβῶν Μουσουλμάνων,
32. Μὴ ἀμφιβάλλωσι δὲ οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν καὶ οἱ πιστοί,
33. Εἰπῶσι δὲ ἐκεῖνοι εἰς ὅτων τῆς καρδίας ἐδρεύει ἀσθένεια καὶ αἱ ἄπιστοι· « Τί ἐννοεῖ ὁ Θεὸς διὰ τῆς παραβολῆς ταύτης; »
34. Ὁ Θεὸς ἀποπλανᾷ ὃν βούλεται καὶ ὁδηγεῖ ὃν βούλεται. Οὐδεὶς ἕτερος πλὴν αὐτοῦ γινώσκει τὸν ἀριθμὸν τῆς στρατίας του. Τοῦτο διακηρύττει τοῖς ἀνθρώποις.
35. Ὁμνῶ εἰς τὴν Σελήην,
36. Εἰς τὴν ὑποχώρησιν τῆς νυκτὸς
37. Καὶ εἰς τὴν ὑποφώσκουσαν ἡμέραν,
38. Ὅτι ἡ Γεέννα εἶναι τρομερά,
39. Ὅτι εἶναι προάγγελμα τοῖς ἀνθρώποις,
40. Τοῖς πορευομένοις καὶ ὀπισθοποροῦσιν.
41. Ἐκάστη ψυχὴ θεωρεῖται ὡς ὄμηρος τῶν πράξεών της. Οἱ ἄνθρωποι ὅμως τῆς δεξιᾶς,
42. Θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τοὺς κήπους καὶ θὰ ἐξετασθῶσι περίξ τῶν καταδίκων. Θὰ ἐξετάσωσι καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους λέγοντες·
43. — Τίς ὡδήγησεν ὑμᾶς εἰς τὸ Σάκαρ¹;
44. Θὰ εἰπῶσιν· — Οὐδέποτε ἐπρασकुνήσαμεν,
45. Οὐδέποτε ἐθρέψαμεν πένητα.
46. Διηρχόμεθα τὰς ὥρας φληνιφούντες μετὰ τῶν φλυάρων.
47. Ἐνομίζομεν, ὅτι εἶναι ψευδὴς ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως,
48. Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐβεβαιώθημεν.
49. Ἡ ἱκεσίᾳ τῶν πρεσβευτῶν δὲν θὰ ὠφελήσῃ αὐτούς,
50. Καθότι ἀπέφευγον τὰ προαγγέλλματα,

¹ Ὁνομαζ. ἐνδὸς πατώματος τῆς Κολάσεως.

51. Ὡς οἱ πεφοβισμένοι ὄναι τὴν θεάν λέοντος.
52. Ἐκαστος θὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ ἤρχετο δι' αὐτόν, παρὰ τοῦ Θεοῦ, εἰδική τις διαταγή.
53. Πῶποτε! Πλὴν δὲν φοβοῦνται τὴν ἐσχάτην ἡμέραν.
54. Πῶποτε! Τὸ Κοράνιον εἶναι προῤῃγεῖμα δι' ὄντινα βούλεται.
55. Μόνον οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ προωρισμένοι θ' ἀκούσωσι τὰ προαγγέλματα αὐτοῦ. Τὸν Θεὸν ὀφείλουσι νὰ πτοῶνται. Οὗτος ἀγαπᾷ νὰ συγχωρῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΕ'

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 40.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Δὲν ὁμνῶ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως.
2. Δὲν ὁμνῶ εἰς τὴν ψυχὴν τὴν καταγγέλλουσαν ἐαυτήν.
3. Μὴ ὑπολαμβάνῃ τις, ὅτι δὲν θὰ ἐνώσωμεν τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ.
4. Καὶ ἐτι πλέον. Δυνάμεθα ν' ἐπαναθέσωμεν μετ' ἀκριβείας τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων αὐτοῦ.
5. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος προσπαθεῖ ν' ἀρνηθῇ τὰ πρὸ αὐτοῦ κείμενα,
6. Καὶ ἐρωτᾷ· ἀπότε ἐλεύσεται ἡ ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως; »
7. Ὅταν ἡ θρᾶσις ἀμαυρωθῇ,
8. Ὅταν ἡ Σελήνη ἐκλεψῇ,
9. Ὅταν ἐνωθῶσιν ὁμοῦ ὁ ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη,
10. Τότε ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀνακράξῃ· — Ποῦ θέλω καταφύγει!;
11. — Οὐχί, οὐχὺ ὑπάρχει καταφύγιον.
12. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡ τελευταία καταφυγὴ ἔσται παρὰ τῷ Κυρίῳ σου.
13. Τότε θὰ ὑποδείξωσι τῷ ἀνθρώπῳ ὅσα ἔργα ἔπραξε καὶ ὅσα παρέλειψε νὰ πράξῃ.
14. Ἐκαστος ἔσται αὐτόπτης μάρτυρ· ἑαυτοῦ, καταμαρτυρῶν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου,
15. Καὶ καθ' οἰοδὴποτε ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ.
16. Μὴ ταράττης τὴν γλῶσσαν σου ἀπαγγέλλων τὴν ἀποκάλυψιν, ὅπως περάνης αὐτὴν ταχύτερον.

17. Εἰς ὑμᾶς ἀπόκειται νὰ ἐνώσωμεν τὰ μέρη αὐτῆς καὶ δεόντως ν' ἀπαγγείλωμεν ταῦτα.

18. Ὅταν, (διὰ τοῦ Γαβριήλ,) σοὶ ἀνγγινώσκωμεν τὴν Βίβλον, παρakoλoύθει ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν.

19. Ἐπίσης εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται ἡ μετέπειτα ἐπεξήγησις αὐτῆς.

20. Τοῦ λοιποῦ μὴ πράξετε τοῦτο. Ὑμεῖς ὅμως οἱ ἄνθρωποι προτιμᾶτε τὴν παροῦσαν ὑπαρξιν,

21. Ἐγκαταλείποντες οὕτω τὸ μέλλον.

22. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ ὑπαρχῶσιν ὄψεις ὑπέρλαμπροι,

23. Ἐστραμμένα ἔχουσαι τὰ ἑαυτῶν βλέμματα πρὸς τὸν Κύριόν των.

24. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ ὑπάρχωσιν ὄψεις ἄμορφοι,

25. Τρέμουσαι μὴ συμβῇ ἀπευκταῖόν τι αὐταῖς.

26. Βεβαίως, ὅταν ἡ ψυχὴ φθάσῃ μέχρι τοῦ φάρυγγος,

27. Ὅταν θ' ἀνaboῶσι περὶ αὐτῶν τίς ὁ δυνάμενος ἐπανορθῶσαι ταῦτα;

28. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος αἰσθανθῇ ὅτι ἔφθασεν ἡ στιγμή τῆς ἀναχωρήσεως,

29. Ὅταν τὸ ἐν σκέλος ἐνωθῇ μετὰ τοῦ ἑτέρου,

30. Τότε πορευθήσονται πρὸς τὸν Κύριόν σου.

31. Οὗτος δὲν ἐπίστευεν, οὐδὲ προσήυχετο.

32. Διέψευσθε τὴν Βίβλον καὶ παρεξέκλινεν.

33. Εἶτα καταφθάνων τοὺς συνεταίρους αὐτοῦ, συνεβάδιζε μεθ' ὑπεροφίας.

34. Οὐχ ἤττον ἐλεύεταται ἡ ὥρα, εἶναι ἤδη ἐγγύς.

35. Πάντοτε εἶναι ἐγγύς, ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον προσεγγίζουσα.

36. Ὁ ἄνθρωπος φρονεῖ, ὅτι ἀφέθη ἐλεύθερος;

37. Μὴ πρὸ τῆς πλάσεως, δὲν ἦτο σταγὼν τις αἵματος, ῥέουσα εὐκόλως;

38. Ἐπειτα δὲν ἐγένετο θρόμβος αἵματος ἐξ οὗ ὁ Θεὸς ἐσχημάτισεν αὐτόν;

39. Ἐσχημάτισε δὲ τὸ ζεύγος, ἔρσεν καὶ θῆλυ.

40. Οὗτος ὁ Θεὸς δὲν εἶναι τόσον κραταῖος ὥστε ν' ἀναστήσῃ τοὺς νεκρούς!;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΣ'

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 31.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦτος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Παρῆλθε χρόνος πολὺς χωρὶς ὁ Θεὸς νὰ μνησθῇ τοῦ ἀνθρώπου ¹.
2. Πλάσαντες τὸν ἄνθρωπον ἐκ σπέρματος περιέχοντος τὰ στοιχεῖα ἀμφοτέρων τῶν φύλων, δοκιμασίαις ἔνικεν, ἐδώκαμεν αὐτῷ τὴν ἀκοήν καὶ τὴν ὄρασιν.
3. Ἐδείξαμεν αὐτῷ τὴν ἀληθῆ ὁδόν· ἔστω ἤδη εὐγνώμων ἢ ἄπιστος.
4. Προητοιμάσαμεν τοῖς ἀπίστοις ἀλύσεις, κρίκους σιδηροῦς καὶ πυρὰν καίουσαν.
5. Οἱ δίκαιοι θὰ πίνωσιν ἀπὸ φιάλας πλήρεις κράματος καφουράς ².
6. Αὕτη εἶναι πηγὴ ἐξ ἧς θὰ πίνωσιν οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ. Θὰ μεταφέρωσιν αὐτὴν διὰ σωλήνων, ὅπου ἂν βούλωνται.
7. Οἱ πιστοὶ οἱ πραγματοποιοῦντες τὰς εὐχὰς τῶν καὶ φοβούμενοι τὴν ἡμέραν, ἧς ἡ δυστυχία θὰ ἐξαπλωθῇ πόρρω.
8. Καίτοι στερούμενοι τροφῆς, τρέφουσι τὸν πένητα, τὸν ὀρφανόν, τὸν δοῦλον.
9. Λέγοντες· « Δίδομεν ὑμῖν τὴν τροφήν ταύτην ὅπως ἐξιλεώσωμεν τὸν Θεόν καὶ δὲν αἰτοῦμεν παρ' ὑμῶν οὔτε ἀμοιβήν, οὔτε εὐχαριστίαν.
10. Φοβούμενοι, μὴ ὁ Θεὸς ἀποστείλῃ ἡμῖν τρομερὰν τινα καὶ δυστυχῆ ἡμέραν. »
11. Οὕτως ὁ Θεὸς διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς συμφορᾶς τοιαύτης ἡμέρας, δούς λάμψιν εἰς τὸ μέτωπον αὐτῶν καὶ ἐμπλήσας αὐτοὺς ἀγαλλιᾶσεως.

¹ Οἱ ἐρμηνευταὶ ἐξηγοῦσιν οὕτω τὸ χωρίον τοῦτο· « Ὁ Θεὸς ἐπλάσσε τὸν ἄνθρωπον ἐκ πηλοῦ καὶ ἀφῆκεν αὐτὸν εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἐπὶ 40 ἔτη εἰτα ἐνεφύσησεν αὐτῷ τὸ πνεῦμά του. »

² Ἡ ἀραβικὴ λέξις Καφούρ, σημαίνει τὴν ἀρωματικὴν φυτικὴν οὐσίαν, τὴν Καφουράν. Αὕτη τίθεται παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὰ διάφορα ποτά, ἵνα ἀρσισθῶσιν. Ἐνταῦθα Καφούρ ἔννοεῖ πηγὴν τινα ἐν τῷ Παρδείσῳ. Ἡ σύνταξις τοῦ χωρίου τούτου μᾶς κάμνει νὰ υποθέσωμεν, ὅτι ἐν τῷ Παρδείσῳ ὑπάρχουσι πηγαὶ Καφουράς, ἐξ ὧν θὰ λμβάνωσι καὶ θὰ μ-γνώωσιν αὐτὴν μετὰ τὰ ποτά. Ἡ ἔννοια αὕτη ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὸ 17 ἐδάφιον.

12. Εἰς ἀμοιβὴν τῆς σταθερότητός των, ἔδωκεν αὐτοῖς τὸν Παράδεισον καὶ μεταξίνους χιτῶνας.

13. Ἐρείδόμενοι δὲ ἐπὶ προσκεφαλαίων, δὲν θὰ ὑποφέρωσιν οὔτε τοῦ Ἥλιου τὸν καύσωνα, οὔτε τὸ ψῦχος.

14. Δένδρα ὑψίστα θὰ ἐπισκιαζώσιν αὐτοὺς, οἱ δὲ καρποί των θὰ χαμηλώνωσιν, ὅπως ἀκόπως συλλέγωνται.

15. Θὰ προσφέρωνται ἀγγεῖα ἀργυρᾶ καὶ χρυσοῦ ὡς κροσσοί,

16. Ὡς κροσσοὶ ἀργυροί, οἵτινες θὰ πληρῶνται μὲ ὠρισμένον μέτρον.

17. Θὰ πίνωσι μὲ κυάθους πεπληρωμένους κράματος ζιγγιθέρεως.

18. Ὅπερ φέρει πηγὴ τις ἐν τῷ Παραδείσῳ κλυομένη Σελσεπίλ.

19. Θὰ ὑπηρετῶσι πέριξ αὐτῶν νεανίσκοι οὐδέποτε γηράσκοντες, ὡς ἂν ἔδης θὰ ἐκλάθης ὡς μαργαρίτας τεθειμένους κατὰ σειρὰν.

20. Ἐὰν ἔδης τοῦτο, θὰ ἔδης ἡδυπαθῆ διαμονὴν καὶ μεγίστην βασιλείαν.

21. Θὰ φέρωσι χιτῶνας χρυσοῦφάντους ἐκ πρασίνου ὀλοσηρικοῦ, κεκοσμημένοι δι' ἀργυρῶν ψελλίων. Ὁ Κύριός των θὰ ποτίσῃ αὐτοὺς δι' αὐγὴς τι ποτόν.

22. Ταῦτα πάντα θὰ δοθῶσιν ὑμῖν ὡς ἀμοιβή. Αἱ προσπάθειαι ὑμῶν θ' ἀνγνωρισθῶσι.

23. Κατεπέμφαμέν σοι ἄνωθεν τὸ Κοράνιον.

24. Ἐγκαρτέρει μεθ' ὑπομονῆς εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Κυρίου σου, καὶ μὴ ὑπάκουε εἰς τοὺς ἐνόχους καὶ ἀχαρίστους.

25. Μνημόνευε τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου σου πρωΐας τε καὶ ἐσπέρας.

26. Ἐπίσης καὶ τὴν νύκτα. Προσκύνει αὐτὸν καὶ αἶνει τὸ ὄνομα αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν μακρὰν νύκτα.

27. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἀγαπῶσι τὸ ταχέως παρερχόμενον παρόν, καὶ παραμελοῦσι τὴν ἐπίπονον ἡμέραν τοῦ μέλλοντος βίου.

28. Ἐπλάσαμεν καὶ ἐνισχύσαμεν αὐτούς. Ἐὰν θελήσωμεν δυνάμεθα ν' ἀντικαταστήσωμεν αὐτοὺς δι' ἑτέρων.

29. Ἰδοὺ, τοῦτό ἐστι τὸ προάγγελμα. Ὁ βουλόμενος ἄς πορευθῇ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης πρὸς τὸν Κύριον αὐτοῦ.

30. Οὗτος δὲν θὰ ποθῇ ἄλλο ἢ ὅ,τι καὶ ὁ Θεός, καθότι εἶναι σώφρων καὶ σοφός.

31. Διὰ τῆς ἐαυτοῦ μακροθυμίας θὰ περιβάλλῃ ὄντινα βουλευθῇ. Τοῖς δὲ κακοῖς ἡτοιμάσαμεν τιμωρίαν ἐπώδυνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΖ'

ΟΙ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 50.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τοὺς ἀποσταλέντας ἀλληλοδιαδόχως,
2. Ὁμνῶ εἰς τοὺς κινουμένους μετὰ σφοδρότητος,
3. Ὁμνῶ εἰς τοὺς διασπείροντας,
4. Ὁμνῶ εἰς τοὺς διακρίνοντας,
5. Ὁμνῶ εἰς τοὺς ποιῶντας λόγον
6. Δικαιολογήσεως ἢ παραινέσεως,
7. Ὅτι ὅσα ὑπόσχονται ὑμῖν προσεγγίζουσι καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιτε-
λεσθήσονται ¹,
8. Ὅταν ἐξαλειφθῶσιν οἱ ἄστέρες,
9. Ὅταν διαρραγῇ ὁ οὐρανός,
10. Ὅταν δισκορπισθῶσι τὰ ὄρη ὡς ἡ ἄμμος,
11. Ὅταν οἱ Ἀγγελοὶ προσκληθῶσιν ἐν ὠρισμένη ἐποχῇ.
12. Ἡ ἐποχὴ αὕτη μέχρι τίνος θὰ παραταθῇ;
13. — Μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.
14. Τίς διδάξει σοὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως;
15. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!
16. Δὲν ἐξηφανίσαμεν τοὺς προγενεστέρους λαούς,
17. Ἀντικαταστήσαντες αὐτοὺς δι' ἐτέρων νεωτέρων;
18. Οὕτω μετὰ χειρὶ ζόμεθα τοὺς ἐνόχους.
19. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!
20. Μὴ δὲν ἐπλάσσαμεν ὑμᾶς ἐκ σταγόνης εὐτελοῦς ὕδατος;
21. Θέσαντες ὑμᾶς εἰς μέρος ἀσφαλές ²,
22. Μέχρι τῆς ὀρισθείσης ἐποχῆς;
23. Ἡδυνήθημεν νὰ πράξωμεν τοῦτο. Ὡ, πόσον εἴμεθα ἰσχυροὶ!
24. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!

¹ Αἱ τιμωρίαι τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως.

² Ἀγλ. ἐν τῇ μήτρᾳ τῶν μητέρων σας.

25. Δὲν ὤρίσαμεν τὴν γῆν, ἵνα περιβάλλῃ
 26. Ζῶντας τε καὶ νεκρούς;
 27. Ἐθέσαμεν ἐπ' αὐτῆς ὄρη ὑψηλά, ποτίζοντες ὑμᾶς διὰ γλυκέος
 ὕδατος.
 28. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!
 29. Ἀπέλθετε εἰς τὴν παρ' ὑμῖν διαψευσθεῖσαν τιμωρίαν!
 30. Πορεύθητε ὑπὸ τὴν σκιὰν τριῶν στηλῶν,
 31. Μὴ ἀποφερουσῶν σκιὰν τινὰ· αὕτη δὲν θέλει προστατεύσει ὑ-
 μᾶς κατὰ τοῦ πυρός.
 32. Θὰ ἐκσφενδονίζῃ σπινθῆρας ὡς πύργους,
 33. Παρεμφερεῖς πρὸς κιτρίνας καμῆλους.
 34. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!
 35. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ ἔνοχοι θὰ ὡσι βωβοί.
 36. Μὴ ἐπιτρεπομένης αὐτοῖς οὐδεμιᾶς δικαιολογίας.
 37. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!
 38. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ ἐνώσωμεν ὑμᾶς ὡς καὶ τοὺς πρὸ ὑμῶν.
 39. Ἐὰν διανοῇσθε ἐπιβουλὴν τινὰ, ἐνεργήσατε αὐτήν.
 40. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
 41. Οἱ φοβούμενοι τὸν Θεὸν θὰ κάθηνται ὑπὸ σκιὰν καὶ ἐγγὺς πη-
 γῶν ὕδατων.
 42. Ἐξουσι τοὺς παρ' αὐτῶν ποθομένους καρπούς.
 43. Καὶ θὰ ῥηθῇ αὐτοῖς· «φάγετε, πίετε, εὐφράνθητε, εἰς ἀμοιβὴν
 τῶν ἔργων ὑμῶν».
 44. Οὕτω ἀνταμείβομεν τοὺς ἀγαθοεργούς.
 45. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!
 46. «Φάγετε καὶ εὐφράνθητε ἐνταῦθα ἐπὶ μικρὸν ἔτι. Εἰσθε ἔνοχοι».
 47. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!
 48. Ὅποτεν λέγεται αὐτοῖς νὰ κλίνωσι γόνυ, δὲν ὑπακούουσι.
 49. Οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ!
 50. Εἰς ποίαν ἄλλην βίβλον θὰ πιστεύσωσιν ἀκολούθως;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΗ'

II ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 41.

Ἐν ὁρόματι τοῦ οἰκτίριμος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἐρωτῶσιν ἀλλήλους
2. Περὶ τῆς τρομερᾶς ἀγγελίας,
3. Ἥτις ἐστὶν ἀντικείμενον τῆς ἑαυτῶν συζητήσεως.
4. Θὰ μάθωσιν αὐτὴν ἀνυπερθέτως,
5. Ναί, θὰ μάθωσιν αὐτὴν.
6. Δὲν προσδιωρίσαμεν τὴν γῆν ὡς κλίνην.
7. Καὶ τὰ ὄρη ὡς πασσάλους;
8. Ἐπλάσαμεν ὑμῖς,
9. Ἐν τῷ ὕπνῳ ὥρισamen τὴν ὑμετέραν ἀνάπαυσιν.
10. Ἐδώκαμεν ὑμῖν τὴν νύκτα διὰ μανδύαν,
11. Ὁρίσαμεν τὴν ἡμέραν ὡς μέσον συντηρήσεως.
12. Ὄκοδομήσαμεν ἄνωθεν ὑμῶν ἐπτὰ στερεοὺς οὐρανούς
13. Κρεμάσαντες δᾶδα φωτεινὴν.
14. Ἐκ τῶν νεφελῶν καταπέμπομεν ἄφθονον ὕδωρ,
15. Καὶ δι' αὐτοῦ βλαστάνουσιν ὁ σῖτος, τὰ φυτὰ
16. Καὶ τὰ δένδρα τῶν κήπων.
17. Ὁρίσθη ἤδη ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως.
18. Ἡμέραν τινὰ θὰ ἡχήσῃ ἡ σάλπιγξ καὶ ἄθροοι θὰ προσέλθῃτε.
19. Οἱ οὐρανοὶ ἀνοίγῃσονται, πολλῶν θυρῶν παρουσιαζομένων.
20. Τὰ ὄρη κινηθήσονται, φαινόμενα ὡς ἀναθυμῖαις.
21. Ἡ γέεννα θὰ ᾗ ἐσχηματισμένη ὡς δάσος,
22. Ἐνδιαίτημα τῶν ἀσεβῶν,
23. Ἐνθα θὰ διαμείνωσιν αἰῶνας πολλοὺς.
24. Δὲν θὰ εὐφραίνωνται οὔτε ἐκ τῆς δρόσου, οὔδ' ἐξ ἄλλης τινὸς πόσεως,
25. Πλὴν τοῦ κογχλάζοντος ὕδατος καὶ τοῦ πυροῦ,
26. Εἰς ἀντίποινον τῶν ἑαυτῶν ἔργων.
27. Ἐνῷ οὐδόλως ἐκέφθησαν ὅτι ὀφείλουσι λογοδοσίαν τῶν ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένων.

28. Δὲν ἐπίστευον εἰς τὰ ἡμέτερα σημεῖα, διαψεύδοντες αὐτά.
 29. Ἡμεῖς ὅμως ἐπιβλέπομεν καὶ καταλογίζομεν τὰ πάντα.
 30. Δοκιμάσατε τὴν ἀμοιβήν. Θὰ ἐπαυξήσωμεν τὰ δεινὰ ὑμῶν.
 31. Εἰς δὲ τοὺς δικαίους ἐπιφυλάσσεται εὐδαίμων διαμονή,
 32. Κῆποι καὶ ἄμπελοι,
 33. Νεάνιδες ἔχουσαι τὸ στῆθος προέχον, ὁμήλικες αὐτῶν,
 34. Καὶ φιάλαι πεπληρωμέναι.
 35. Δὲν θ' ἀκούωσι φληναφίας οὐδὲ ψεῦδη.
 36. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀμοιβή τοῦ Κυρίου σου. Εἶναι ἐπαρκής;
 37. Τοῦ Κυρίου τῶν οὐρανῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ἀναμέσον αὐτῶν,
 τοῦ οἰκτίρμονος. Ἄλλ' οὐδεὶς θὰ ἀπευθύνῃ αὐτῷ τὸν λόγον.
 38. Καθ' ἣν ἡμέραν τὸ Πνεῦμα¹ καὶ οἱ Ἄγγελοι θὰ ὥς παρατε-
 ταγμένοι ἐν τάξει, οὐδεὶς θὰ λαλῇ πλὴν ἐκείνου, εἰς ὃν ἤθελεν ἐπιτρέ-
 ψει τοῦτο ὁ ἐλεήμων, καὶ ὅστις μόνον τὸ δίκαιον θὰ εἶπῃ.
 39. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἔσται ἀναπόφευκτος. Ὁ βουλόμενος ἄς βαδίσῃ
 ἐπὶ τῆς τρίβου τῆς ἀγοῦσης πρὸς τὸν Κύριον.
 40. Σοὶ προανηγγείλαμεν τὴν μέλλουσαν ἔλευσιν τῆς τιμωρίας,
 41. Καθ' ἣν ἡμέραν θὰ ἴδῃ ὁ ἄνθρωπος τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του καὶ
 ὁ ἄπιστος θ' ἀνακράξῃ· «εἴθε νὰ ἦμην ὅσῳ καὶ σπυδός!»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΘ'

ΟΙ ΑΠΟΣΠΩΝΤΕΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 46.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τοὺς ἀποσπῶντας σκληρῶς².
2. Εἰς τοὺς ἀφαιροῦντας ἡσυχῶς,
3. Εἰς τοὺς νηχομένους ἐναερίως,
4. Εἰς τοὺς ὑπερβαίνοντας τὴν σταδιοδρομίαν,

¹ Δηλ. ὁ ἀρχάγγελος Γαβριήλ.

² Τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τοὺς ἀγγέλους τοὺς ἀφαιροῦντας τὰς ψυχὰς ἀπὸ μὲν τοὺς δε-
 καίους ἡσυχῶς, ἀπὸ δὲ τοὺς ἀσεβεῖς σκληρῶς.

5. Εἰς τοὺς διέποντας τὰ πράγματα τοῦ σύμπαντος,
6. "Οτι καθ' ἣν ἡμέραν ἡ τρομερὰ σάλπιγξ ἤχησῃ
7. Καὶ ἀκολουθήσῃ αὐτὴν δευτερός ἦχος,
8. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ μὲ πάλλουσαν καρδίαν,
9. Καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς τεταπεινωμένους,
10. Θὰ εἰπῶσιν οἱ ἄπιστοι· «Θ' ἀποδοθῶμεν εἰς τὴν γῆν,
11. Ἀφοῦ γίνωμεν σεσηπότα ὅσα...¹;
12. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν λέγουσιν· εἶναι ἀπώλεια χρόνου².
13. Εἰς μόνος ἦχος θ' ἀκουσθῇ,
14. Καὶ πᾶντα πάντες θὰ εὐρεθῶσιν ἐν τῷ βυθῷ τῆς Κολάσεως.
15. Γινώσκεις τὴν ἱστορίαν τοῦ Μωϋσέως;
16. "Οτε ἀνέκραξε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριός του ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ἡγιασμένης κοιλάδος Τοῦρας,
17. «Πορευθεὶς πρὸς τὸν Φαραῶ, ὅστις ἀσεβὴς ἐστὶ,
18. Εἰπὲ αὐτῷ· — ἐπιθυμεῖς νὰ γίνῃς δίκαιος;
19. Θὰ σὲ ὀδηγήσω πρὸς τὸν Κυρίον σου, φοβήθητι αὐτόν.»
20. Ὁ Μωϋσῆς παρέστησεν αὐτῷ θαῦμα μέγα.
21. Ὁ Φαραῶ τὸν διέψευτε καὶ ἐγένετο ἀποστάτης.
22. Κατόπιν στρέψας τὰ νῶτα περιεφρόνησε,
23. Συνήθροισε τοὺς λαοὺς αὐτοῦ καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς δικταγὰς,
24. Λέγων· «Ἐγὼ εἰμι ὁ ὕψιστος ὑμῶν Κύριος.»
25. Ὁ Θεὸς ἐτιμώρησεν αὐτόν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.
26. Ἐν τούτῳ ὑπάρχει διδασκαλία διὰ τὸν φοβούμενον τὸν Θεόν.
27. Μὴ εἶναι δυσκολωτέρα ἢ πλῆσις τάχα ὑμῶν τῆς κτίσεως τοῦ οὐρανοῦ;
28. Ὁ Θεὸς ἐκτίσεν αὐτὸν ἀνεγείρας τὰς κορυφὰς αὐτοῦ δούς αὐτῷ σχῆμα ἐντελές.
29. Ἐδωκε τὸ σκότος τῇ νυκτὶ, φωτίσας τὴν ἡμέραν.
30. Εἴτε ἐξέτεινε τὴν γῆν,
31. Ἀναθρόουσιν τὰ ὕδατα αὐτῆς καὶ βλαστάνουσιν βοσκήν.
32. Συνέδεσε τὰ ὄρη ἑμοῦ,
33. Πρὸς ἀγαλλίασιν ὑμῶν τε καὶ τῶν ὑμετέρων ποιμνίων.
34. "Οταν δὲ ἐπέλθῃ ἡ τρομερὰ ἀνατροπὴ,
35. "Οταν ὁ ἄνθρωπος μνησθῇ τῶν ἔργων αὐτοῦ,

¹ Ἡ φράσις δὲν εἶναι πλήρης. Οἱ ἄπιστοι εἴθιζον νὰ ἀποκρίνονται εἰς τὰς διδασκαλίας τοῦ Μωϋσέως· «εἶναι δυνατόν νὰ ἐπαναλάβωμεν τὸ σχῆμα ἡμῶν, ἀφοῦ ἀπὸ γίνωμεν ὅσα καὶ σποδός;» Ἐν τῷ 14ῳ ἔδαφιῳ οἱ ἄπιστοι παρίστανται τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως καὶ τεταραγμένοι προσφέρουσιν εἰσέτι τὴν φράσιν αὐτὴν χωρὶς νὰ τὴν συμπληρώσωσι.

² Δηλ· μεταβλίνοντες εἰς ἀνταρτίαν καὶ οὐχὶ εἰς εὐεραν ζωὴν.

36. Καὶ ἡ κάμινος τῆς Γεέννης παρουσιασθῇ ἀσκεπὴς εἰς τὰ ὄμματα αὐτῶν,
 37. Τότε ἕκαστος ἀποστάτης,
 38. Ὅστις προτίμησε τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου τούτου,
 39. Θὰ λάβῃ διὰ κατοικίαν τὴν Γέενναν.
 40. Ἀλλ' ὁ φοβούμενος τὴν μεγαλωσύνην τοῦ Κυρίου του, περιωρίζων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τὰς ἑαυτοῦ ὁρμᾶς,
 41. Ἐξεῖ κατοικίαν τὸν Παράδεισον.
 42. Θὰ σ' ἐρωτήτωσι περὶ τῆς ὥρας, πότε ἐλεύσεται αὕτη.
 43. Μήπως σὺ γινώσκεις τοῦτο;
 44. Μόνος ὁ Κύριός σου γινώσκει τὴν ἔλευσιν αὐτῆς.
 45. Σὺ ὀφείλεις νὰ προκηρύξῃς εἰς τοὺς φοβουμένους αὐτήν.
 46. Καθ' ἣν ἡμέραν ἴδωσιν αὐτήν, θὰ νομίσωσιν ὅτι ἔμειναν ἐν τοῖς τάφοις τὴν νύκτα ἐκείνην, ἢ τὴν πρωΐαν αὐτῆς ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Π'

ΣΚΥΘΩΡΩΠΑΣΜΟΣ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 42.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἐσκυθρώπασε, στρέψας τὰ νῶτα
2. Εἰς τὸν προτελθόντα ἀόμματον¹.
3. Τίς σέ ἐδίδαξεν ὅτι οὗτος δὲν θέλει καταστῇ ἐνάρετος,
4. Σκεπτόμενος ἐπὶ τῶν παραινέσεων καὶ ὠφελούμενος τῆς περιστάσεως;
5. Περὶ δὲ τοῦ πλουσίου τοῦ μὴ ἔχοντος χρεῖαν τῶν ἄλλων,
6. Ἐνασχολεῖσθαι,
7. Καὶ δὲν ἀναλαμβάνεις νὰ τὸν βελτιώσῃς.

¹ Ἡμέραν τινὰ ἐνῷ συνωμίλει ὁ Μωάμεθ μετὰ τινων Κορεϊσιτῶν, ἐπαρουσιάσθη πρὸς αὐτὸν τυφλὸς τις καλούμενος Ἀδδάλλα-ἔπν-οὕμ-Μαχτοῦμ καὶ ἐξήτησε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ περὶ τινων ὀρθοκευτικῶν ἀντικειμένων. Ὁ Μωάμεθ ὀργισθεὶς διὰ τοῦτο, συνωφρύνθη, ἐσκυθρώπασε καὶ ἔστρεψεν αὐτῷ τὰ νῶτα.

8. Ἀλλὰ περὶ τοῦ προσερχομένου πρὸς σε καὶ ἐμψυχουμένου ὑπὸ τοῦ πρὸς τὴν πίστιν ζήλου,

9. Φοβουμένου δὲ τὸν Κύριον,

10. Δὲν ὀλιγωρεῖς.

11. Πρόσεχε μὴ εὖτω πράττης. Τὸ Κοράνιον παραινεῖ.

12. Ὁ ποθὼν ἅς διατηρῇ τοῦτο εἰς τὴν μνήμην του.

13. Εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ σελίδων σεβαστῶν,

14. Ὑψίστων καὶ ἁγνῶν.

15. Ἐχαράχθη ἀπὸ χεῖρας δικαίων καὶ ἐναρέτων.

16. Εἶθε ἀπώλετο ὁ ἄνθρωπος. Φεῦ! πόσον ἀχάριστος εἶναι.

17. Ἐκ τίνος πράγματος ἐπλασεν αὐτὸν ὁ Θεός;

18. Ἐκ μιᾶς σταγόνας σπέρματος,

19. Σχηματίσας αὐτὸν ἐπὶ διαφόρων ἀναλογιῶν.

20. Διηκολύνει αὐτῷ τὴν διέξοδον ἐκ τῶν σπλάγχχνων τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

21. Ἀφαιρεῖ αὐτὸν τὴν ζωὴν καὶ ἐνταφιάζει αὐτόν.

22. Ὅταν δὲ θελήσῃ δύναται ν' ἀνεγείρῃ τοῦτον.

23. Βεβαίως ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐξετέλεσεν εἰσέτι τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ.

24. Ἄς στρέψῃ τὸ βλέμμα του ἐπὶ τῆς τροφῆς αὐτοῦ.

25. Καταβιβάζομεν τὸ ὕδωρ ἀφθόνως

26. Διασχίζομεν τὴν γῆν

27. Καὶ βλαστάνομεν τὰ σιτηρά,

28. Τὰς ἀμπέλους καὶ τὸ τριφύλλιον,

29. Τὰ ἐλαιόδενδρα καὶ τὰ φοινικόδενδρα,

30. Τοὺς κήπους μετὰ δένδρων πυκνῶν,

31. Τὰς ὁπώρας καὶ τὰ χόρτα,

32. Χρήσιμα ὑμῖν τε καὶ τοῖς ποιμνίοις ὑμῶν.

33. Ὅταν ὁ ἦχος τῆς σάλπιγγος, ὅστις πληττεῖ τὰ ὦτα, ἀντηχήσῃ,

34. Καθ' ἣν ἡμέραν ὁ ἄνθρωπος ἀρνηθῇ τὸν ἀδελφόν του,

35. Τὸν πατέρα καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα,

36. Τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ,

37. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕκαστος θά ἦναι ἀρκούντως ἐνησχολημένος περὶ τῆς καταστάσεώς του.

38. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θὰ ὑπάρχωσιν ὄψεις εὐθυμοί,

39. Χαρίεσσαι καὶ γλυκεῖαι,

40. Καὶ ὄψεις κεκαλυμμέναι ὑπὸ χόματος

41. Καὶ ζοφώδεις.

42. Αὗται εἰσιν αἱ τῶν ἀπίστων καὶ τῶν ἐν ἀκολασίᾳ βιωσάντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΑ'

Ο ΣΚΟΤΙΣΘΕΙΣ ΗΛΙΟΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 29.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦτος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὅποτεν ὁ ἥλιος σκοτισθῇ,
2. Οἱ δὲ ἀστέρες πέσωσιν ἐξ οὐρανοῦ.
3. Ὅποτεν τὰ ὄρη κινηθῶσιν,
4. Αἱ δὲ κάμηλοι ἀμεληθῶσι κατὰ τὴν ὥραν τοῦ τοκετοῦ
5. Καὶ τὰ ἄγρια θηρία ἐμπλεα τρόμου περιφέρωνται ἀγεληδόν,
6. Ὅποτεν ἀναθράσωσι τὰ ὕδατα τῆς θαλάσσης,
7. Αἱ δὲ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν συνενωθῶσι πάλιν μετὰ τῶν σωμάτων,
8. Ὅποτεν τὸ θῆλυ νήπιον τὸ ταφέν ζῶν ἔτι,
9. Ἐρωτήσῃ· ποῖον ἔγκλημα διέπραξα καὶ μὲ ἐθυσιάσατε ¹;
10. Αἱ δὲ αἰῶνιοι βίβλοι ἀνοιχθῶσιν,
11. Ὅποτεν οἱ οὐρανοὶ ἐξαφανισθῶσιν,
12. Ἡ δὲ Γέεννα ἐκπέμψῃ ἄγρίας φλόγας
13. Καὶ ἐκδηλωθῶσιν αἱ τρυφαὶ τοῦ Παραδείσου,
14. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκάστη ψυχὴ θέλει ἀναγνώριση τὰ ὑπ' αὐ-
τῆς πεπραγμένα.
15. Δὲν ὁμνῶω εἰς τοὺς καλινδρομοῦντας ἀστέρας,
16. Οἵτινες κινοῦνται μετὰ ταχύτητος καὶ εἶτα κρύπτονται.
17. Δὲν ὁμνῶω εἰς τὸ σκότος τῆς νυκτός,
18. Οὔτε εἰς τὴν ὑποφώσκουσαν αὐγὴν,
19. Ὅτι τὸ Κοράνιον εἶναι ὁ λόγος τοῦ ἐνδόξου ἀπεσταλμένου ²,
20. Περιβεβλημένου διὰ μεγαλείου καὶ ἰσχύος, κεκτημένου τὴν ἐμ-
πιστοσύνην τοῦ Κυρίου τοῦ θρόνου,
21. Καὶ τὸν ὁποῖον σέβονται καὶ ὑπακούουσιν οἱ ὑπὸ τὰς διαταγὰς
αὐτοῦ ἄγγελοι.
22. Ὁ ὑμέτερος συμπολίτης Μωάμεθ, δὲν μεταρσιολογεῖ.

¹ Ὁρα Κεφ. ΙΣΤ'. ἐδάφ. 61 τὴν σημείωσιν.

² Ἐννοεῖ τὸν ἀρχάγγελον Γαβριήλ.

23. Οὗτος διορᾷ τὸν οὐράνιον ἀγγελιαφόρον ἐν τῷ φωτὶ τοῦ καθαροῦ ὀρίζοντος,

24. Καὶ δὲν ἀμφιβάλλει περὶ τῶν ἀποκαλυφθέντων αὐτῷ μυστηρίων.

25. Δὲν εἶναι αὐτό (τὸ Κοράνιον) λόγοι τοῦ λιθοβλήτου Σατανᾶ.

26. Ἀλλὰ ποῦ πορεύεσθε! ὑπὸ τίνων διαλογισμῶν κατέχεσθε!

27. Τὸ Κοράνιον εἶναι παραίνεσις πρὸς τὴν ὑψήλιον,

28. Πρὸς τοὺς ποθοῦντας τὴν εὐθεϊαν ὁδόν.

29. Ἀλλ' ὑμεῖς δὲν βούλεσθε ἢ ὅ,τι βούλεται ὁ Θεὸς ὁ Κύριος τοῦ σύμπαντος κόσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΒ'

Ο ΔΙΑΣΧΙΖΟΜΕΝΟΣ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδῶφια 19.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρίμορος καὶ ἐλεήμορος Θεοῦ.

1. Ὅποτεν ὁ οὐρανὸς διασχισθῇ

2. Καὶ οἱ ἀστέρες διασπαρῶσιν,

3. Αἱ θάλασσαί δὲ ἀναμίξωσι τὰ ἑαυτῶν ὕδατα

4. Καὶ οἱ τάφοι ἀνοιχθῶσι,

5. Τότε ἡ ψυχὴ θὰ ἴδῃ τὰς παρελθούσας πράξεις τῆς καὶ τὰς προσ-
φάτους.

6. ὦ ἄνθρωπε! τίς σ' ἐτύφλωσε τόσον ὥστε νὰ μὴ δύνησαι νὰ δι-
ίδῃς τὸν γενναϊόδωρον Κύριόν σου,

7. Τὸν δεσπότην σου, τὸν πλάσαντά σε, τὸν δόντα ἐντέλειαν καὶ
εὐθύτητα ἐν τῷ σχηματισμῷ σου,

8. Πλάσαντά σε κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ;

9. Ἀλλ' ὑμεῖς διαφεύδετε τὴν θρησκείαν αὐτοῦ.

10. Ἐφ' ὧν ἐπαγρυπνοῦσι φύλακες

11. Σεβάσμιοι, καὶ καταγράφουσι τὰς ὑμετέρας πράξεις.

12. Γινώσκουσιν ὅ,τι πράττετε.

13. Οἱ δίκαιοι εἰσελεύσονται εἰς τοὺς κήπους τῶν τρυφῶν,

14. Οἱ δὲ φαῦλοι εἰς τὴν Γέενναν τοῦ πυρός.

15. Τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως θὰ ριφθῶσιν εἰς τὸ πῦρ.

16. Δὲν θὰ δυνηθῶσι νὰ ὑπεκφύγωσιν αὐτό.

17. Τίς διδάξει σε περὶ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως;
18. Ναί, τίς διδάξει σε περὶ τῆς ἡμέρας τῆς κρίσεως;
19. Αὕτη ἐστὶν ἡμέρα καθ' ἣν μία ψυχὴ οὐδὲν θὰ δυνηθῇ νὰ πράξῃ ὑπὲρ ἐτέρας. Ἀπανα δὲ ἡ ἐξουσία ἐστὶ τῷ Θεῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΓ'

ΟΙ ΔΟΛΙΟΙ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 36.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Οὐαὶ τοῖς δολίοις,
2. Οἵτινες ἀγοράζοντές τι παρ' ἐτέρων ἀπαιτοῦσι πλῆρες τὸ μέτρον,
3. Καὶ ὅ,τι μετροῦσιν ἢ ζυγίζουσι διὰ τοὺς ἄλλους δολιεύονται αὐτό.
4. Μὴ ἀγνοῶσιν ὅτι ἡμέραν τινὰ ἀνασθηθήσονται,
5. Καὶ παρασταθήσονται ἐν τῇ τρομερᾷ ἡμέρᾳ;
6. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου τοῦ Παντός.
7. Ναί, ὁ κατάλογος τῶν ἀσεβῶν εὐρίσκεται εἰς τὸ *Σιτζίν*.
8. Τίς διδάξει σε τί ἐστὶ *Σιτζίν*;
9. Τοῦτό ἐστι βιβλίον γεγραμμένον.
10. Τότε οὐαὶ τοῖς ἀπίστοις!
11. Τοῖς φρονούσιν, ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς κρίσεως εἶναι ψευδής.
12. Μόνον οἱ ἀσεβεῖς καὶ οἱ ἑνοχοὶ διαψεύδουσιν αὐτήν,
13. Λέγοντες ὅταν τοῖς διδάσκωνται τὰ ἡμέτερα ῥήματα, αὐτὰ εἰσὶ μῦθοι τῶν ἀρχαίων. »
14. — Οὐχί, ἀλλὰ τὰ αἰσχρὰ ἔργα αὐτῶν ἐκάλυψαν διὰ πέπλου τὴν καρδίαν των.
15. Βεβαίως δὲν θὰ ἴδωσι τὴν ὄψιν τοῦ Κυρίου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
16. Εἴτα θὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὴν Ῥέενναν.
17. Θὰ λεχθῇ δὲ αὐτοῖς· αἰδοῦ ἢ παρ' ὑμῶν διαψευσθεῖσα τιμωρία. »
18. Ἀληθῶς, ὁ κατάλογος τῶν δικαίων εὐρίσκεται εἰς τὸ *Ἡλιοῦν*;
19. Τίς διδάξει σε περὶ τοῦ *Ἡλιοῦν*;
20. Τοῦτο ἐστὶ βιβλίον γεγραμμένον.

21. Οἱ κείμενοι ἐγγὺς τῆς αἰωνιότητος ὁμολογοῦσι περὶ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῷ.

22. Βεβαίως οἱ μάκαρες ἔσονται ἐν τῇ διαμονῇ τῶν τρυφῶν,

23. Καθήμενοι ἐπὶ προσκεφαλαίων, θὰ περιφέρωσι πανταχοῦ τὰ βλέμματά των.

24. Θὰ ἰδῇς ἀπαστρέπτουσαν ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῶν τὴν εὐδαιμονίαν.

25. Θὰ προσφέρωνται αὐτοῖς ἡλίστα ποτὰ, πεπωμασμένα,

26. Τὸ δὲ πῶμα αὐτῶν ἔσται ἐκ μόσχου. Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀγῶνος τῶν βουλομένων ν' ἀγωνισθῶσι.

27. Τὸ ποτὸν τοῦτο ἔσται μεμιγμένον διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ *Τασρίμ*.

28. Τοῦτο δὲ ἔστι πηγὴ, ἐξ ἧς θὰ πίνωσιν οἱ μάκαρες.

29. Οἱ ἔνοχοι ἐμυκτήριζον τοὺς πιστοὺς Μουσουλμάνους,

30. Ὅταν δ' οὗτοι διήρχοντο πλησίον αὐτῶν, ἐμόρφάζον.

31. Ἐπανερχόμενοι οἴκαδε, ἐχλεύαζον αὐτούς.

32. Καὶ βλέποντες αὐτοὺς ἔλεγον· «οὗτοι εἰσὶν οἱ ἀπολωλότες.»

33. Πλὴν δὲν ἀπεστάλησαν ὅπως ἐπιβλέπωσιν αὐτούς.

34. Σήμερον οἱ πιστοὶ θὰ ἐμπαίξωσι τοὺς ἀπίστους,

35. Ἐπεριειδόμενοι ἐπὶ προσκεφαλαίων καὶ στρέφοντες τὰ βλέμματά των πανταχοῦ.

36. Μὴ δὲν θίλωσιν ἀνταμειφθῇ οἱ ἄπιστοι ἀναλόγως τῶν πράξεων αὐτῶν;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΔ'

Η ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 25.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὅποτεν ὁ οὐρανὸς διαρραγῇ

2. Ὑπείκων τῷ Κυρίῳ αὐτοῦ, ἀναλαμβάνων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν του.

3. Ὅποτεν ἡ γῆ ἰσοπεδωθῇ

4. Καὶ ἀπορρίψῃ τὰ ἐπ' αὐτῆς εὕρισκόμενα καὶ κατερημωθῇ,

5. Ὑπείκουσα τῷ Κυρίῳ αὐτῆς καὶ ἀναλαμβάνουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς του,

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

6. Τότε, ὦ ἄνθρωπε! σὺ ὁ ποθῶν νὰ ἴδῃς τὸν Κύριόν σου, θὰ ἴδῃς αὐτόν.
7. Οἱ ἐν τῇ δεξιᾷ λαμβάνοντες τὸ βιβλίον τῶν ἑαυτῶν πράξεων,
8. Θὰ δικασθῶσι μετὰ πρᾶνότητος.
9. Θὰ ἐπ' ἀνέλθωσι παῖδοι εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς οἰκογενείας των.
10. Ἐκεῖνος δέ, εἰς ὃν δοθῇ τὸ βιβλίον τῶν ἔργων του εἰς τὰ νῶτα αὐτοῦ¹,
11. Θὰ ἐπικαλεσθῇ τὸν θάνατον,
12. Ἐνῷ θὰ κατακαίηται εἰς τὸ πῦρ.
13. Οὗτος ὑψοφραίνεται ἐπὶ τῆς γῆς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς οἰκογενείας του.
14. Ἐφρόνει ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
15. Ὁ Θεὸς ὅμως ἐπετῆρει τὰ πάντα.
16. Δὲν ὁμνῶν εἰς τὸ λυκόφως,
17. Εἰς τὴν νύκτα καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι αὕτη περιβάλλει,
18. Καὶ εἰς τὴν Πανσέληνον.
19. Θὰ διέλθῃτε ἀπὸ βαθμοῦ εἰς βαθμόν.
20. Διὰ τὴν οὖν δὲν πιστεύουσι;
21. Διὰ τὴν δὲν κύπτουσιν ὅταν ἀναγινώσκειται αὐτοῖς τὸ Κοράνιον;
22. Οἱ ἄπιστοι τὸ διαψεύδουσι μᾶλλον.
23. Ὁ Θεὸς ὅμως γινώσκει τὸ κεκρυμμένον μῖσος αὐτῶν.
24. Προανήγγειλον πᾶσι τὴν τρομερὰν τιμωρίαν,
25. Πλὴν τοῖς πιστεύουσι καὶ ἀγαθοεργοῦσι, καθότι οἱ τοιοῦτοι θ' ἀνταμειφθῶσιν ἄνευ οὐδεμιᾶς καταθλίψεως.

¹ Διότι οἱ ἄπιστοι τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα θὰ ἔχωσι προσκεκολλημένην ἐπὶ τοῦ τραχήλου, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἐστραμμένην πρὸς τὰ νῶτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕ'

ΤΑ ΖΩΔΙΑ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 22.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν πεποικιλμένον διὰ τῶν Ζωδιακῶν σημείων,
2. Ὁμνῶ εἰς τὴν ἐπαγγελθεῖσαν ἡμέραν,
3. Ὁμνῶ εἰς τὸν ὁμολογητὴν καὶ εἰς τὴν ὁμολογίαν ¹,
4. Ὅτι ἔσονται ἐπικατάρατοι οἱ κύριοι τοῦ βαράθρου ²,
5. Ὅπερ ἦτο πλήρες πυρὸς καὶ διηνεκῶς κατέκαιεν.
6. Ὅταν ἐκάθητο περίξ αὐτοῦ,
7. Ἵνα ὧσιν αὐτόπται μάρτυρες τῶν δεινῶν, ἅτινα ὑπέφερον οἱ πιστοὶ
8. Οἱ βασανιζόμενοι, ὡς πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν τὸν κραταῖον καὶ ἔνδοξον.
9. Τὸν Θεόν, εἰς ὃν ἀνήκει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, καὶ ὅστις εἶναι μάρτυς τῶν πάντων.
10. Οἱ βασανίζοντες τοὺς πιστοὺς καὶ τὰς πιστὰς, μὴ μετανοοῦντες, θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰ κολαστήρια τῆς Γεέννης, εἰς τὴν τιμωρίαν τοῦ πυρός.
11. Οἱ πιστεύσαντες καὶ ἀγαθοεργήσαντες ἔξουσιν ὡς ἀμοιβὴν τοὺς ἐπὶ ῥύτους κήπους. Αὕτη ἔσται ἀτελευτητος εὐδαιμονία.
12. Τρομερὰ ἔσται ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κυρίου σου.
13. Οὗτός ἐστιν ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος παντός ὄντος.
14. Εἶναι ἐπιεικὲς καὶ φιλόστοργος.

¹ Οἱ Σχολιασταὶ δὲν συμφωνοῦσι ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἐδαφίου τούτου. Τινὲς φρονοῦσιν ὅτι ὡς ὁμολογητὴν ἐννοεῖ τὸν Μωάμεθ, ὁμολογίαν δὲ τὴν πίστιν. Ἄλλοι ἐφαρμόζουσι τὰς λέξεις ταύτας εἰς τοὺς φύλακας ἀγγέλους, μάρτυρας τῶν πράξεων τῶν ἀνθρώπων.

² Ἡ ἱστορία τῶν Ἀράβων πρὸ τοῦ Μωάμεθ ἀναφέρει περὶ τινος βασιλέως Ἑβραίου τῆς Ὑμένης ὀνομαζομένου Δχουνουπάς, ὅστις ἔρριπτε τοὺς Χριστιανούς ἐντὸς βαράθρου πλήρους πυρός, ὅπως ἐκθρόβισεν τοὺς λοιποὺς καὶ ἀπαρνηθῶσι τὴν θρησκείαν των.

15. Εἶναι ὁ κάτοχος τοῦ δεδοξασμένου θρόνου.
16. Πράττει πᾶν ὅ,τι βούλεται καὶ ἀρέσκει αὐτῷ.
17. Δὲν ἤκουσας ποτὲ τὴν ἱστορίαν τῆς στρατιᾶς
18. Τοῦ Φαραὼ καὶ τῶν Θεμμιτῶν;
19. Ἄλλ' οἱ ἄπιστοι τὰ πάντα ἀρνοῦνται.
20. Ὁ Θεὸς περιβάλλει αὐτοὺς πανταχόθεν.
21. Τὸ ἐνδοξὸν τοῦτο Κοράνιον
22. Εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ πίνακος αὐστηρῶς πεφυλαγμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΣ'

Ο ΕΣΠΕΡΟΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 17.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμορος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὸν Ἑσπερον.
2. Τίς διδάξει σε περὶ τοῦ Ἑσπέρου;
3. Οὗτός ἐστιν ἀστὴρ ἐκσφενδονίζων βέλη.
4. Ἐκάστη ψυχὴ ἔχει τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐφορῶντα φύλακα.
5. Φαντάσθητι ἐκ τίνος πράγματος ἐπλάσθη ὁ ἄνθρωπος,
6. Ἐκ σταγόνης τινὸς κεχυμένου ὕδατος,
7. Ἐξελευθείσης ἐκ τῶν νεφρῶν καὶ ἐκ τῶν ὀστέων τῶν στέρνων¹.
8. Βεβαίως ὁ Θεὸς δύναται ν' ἀνεγείρῃ αὐτόν,
9. Ὅταν ἀποκαλυφθῶσι τὰ κεκρυμμένα.
10. Τότε δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἄλλη δύναμις ἢ ὑποστήριξις ἐκτὸς τῆς τοῦ Θεοῦ.
11. Ὁμνῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν ἐκπληροῦντα τὰς ἀτμοσφαιρικὰς ἐπαναστάσεις,
12. Ὁμνῶ εἰς τὴν γῆν, ἣτις διανοίγεται ὅπως βλαστήσῃ τὰ φυτά,
13. Ὅτι ἀληθῶς τὸ Κοράνιον εἶναι λόγος ὀριστικός,
14. Δὲν εἶναι φλυαρία.

¹ Τὰ ὀστέα τῶν στέρνων τῶν γυναικῶν ἅτινα λαμβάνουσι τὴν γονιμότητα.

15. Ἄς θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν πάντα τὰ τεχνάσματά των.
16. Καὶ ἐγὼ ὡσαύτως θὰ θέσω εἰς ἐνέργειαν τὰ ἐμά.
17. Δὸς προθεσμίαν τοῖς ἀπίστοις. Ἄφες αὐτοὺς ἡσυχούς μικρὸν ἔτι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΖ'

Ο ΥΨΙΣΤΟΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 19.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Αἶνει τὸ ὄνομα τοῦ Ὑψίστου Κυρίου σου,
2. Τοῦ πλάσαντος καὶ ἰσοσταθμίσαντος τὰ πάντα.
3. Τοῦ ὀρίσαντος τὴν μοῖραν ἐκάστου καὶ τὰ πάντα ἰθύνοντος.
4. Τοῦ βλαστάνοντος τὴν χλόην
5. Καὶ ποιῶντος αὐτὴν ἄχυρον.
6. Θὰ σὲ διδάξωμεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κορανίου καὶ οὐδὲν θὰ λησμονήσης,
7. Πλὴν ἐκείνου, ὅπερ ἄρέσκει τῷ Θεῷ. Οὗτος γινώσκει τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα.
8. Θὰ σοὶ διευκολύνωμεν τὴν ἡμετέραν ὁδόν.
9. Δίδαξον, διότι αἱ διδασκαλί σου εἶναι σωτήριαι.
10. Ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν ὠφελήσεται.
11. Μόνος ὁ ἀποτρόπαιος θὰ ἀπομακρυνθῇ,
12. Ὅστις εἶναι πρωριμένος διὰ τὸ πῦρ.
13. Δὲν δύναται οὔτε ν' ἀποθάνῃ, οὔτε νὰ ζήσῃ.
14. Εὐλογημένος εἴη ὁ τηρῶν ἀγνότητα,
15. Ὁ ἐπαναλαμβάνων ἐν ταῖς ἑαυτοῦ προσευχαῖς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου αὐτοῦ.
16. Ἀλλὰ, προτιμᾶτε τὴν ζωὴν τοῦ κόσμου τούτου,
17. Καὶ ἐν τούτοις προτιμητέα ἐστὶν ἡ μέλλουσα, καθὼ διαρκής.
18. Τοῦτο εὔρηται ἐν ταῖς ἀρχαίαις Βίβλοις,
19. Ἐν ταῖς Βίβλοις τοῦ Ἀβραάμ καὶ Μωϋσέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΗ'

Η ΠΕΡΙΚΑΛΥΠΤΟΥΣΑ ΗΜΕΡΑ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 26.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Δὲν ἤκουσας περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἥτις θὰ περικαλύψῃ τὰ πάντα,
2. Καθ' ἣν θὰ ταπεινωθῶσιν αἱ ὄψεις,
3. Ἐργαζόμεναι καὶ πιεζόμεναι ἐκ τοῦ κόπου,
4. Κεκαυμένοι ἐκ τῶν φλογῶν τοῦ πυρός,
5. Πίνουσαι ὕδωρ κοχλάζον;
6. Μὴ ἔχουσαι ἄλλην τροφήν ἢ τοὺς καρπούς τοῦ *Δαρὶ*¹,
7. Ἥτις οὔτε θὰ θρέψῃ, οὔδ' ἐθὰ κορέσῃ τὴν πείναν αὐτῶν;
8. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕτεραι ὄψεις θὰ ᾧσι γαλήνιαι,
9. Εὐχαριστημένοι διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν πεπραγμένα.
10. Θὰ διαμένωσιν ἐν τινὶ ἐξαιρέτῳ κήπῳ,
11. Ἐνθα οὐδεμία φληναφία ἀκούεται.
12. Θὰ εὕρωσιν ἐν αὐτῷ πηγὰς ὑδάτων,
13. Ἐδώλια ὑψηλὰ,
14. Φιάλας προητοιμασμένας,
15. Προσκεφάλαια διηυθετημένα,
16. Τάπητας ἐστρωμένους.
17. Δὲν εἶδον πῶς ἐπλάσθη ἡ κάμηλος;
18. Πῶς ἀνηγέρθη ὁ οὐρανός;
19. Τὰ ὄρη πῶς ἐτέθησαν;
20. Τὴν γῆν πῶς ἐπέξεταθη;
21. Διδάξον τοῖς ἀνθρώποις ἀποῦ εἶσαι ἀπόστολος.
22. Σὺ δὲν ἔχεις ἐξουσίαν ἀπεριόριστον.
23. Τὸν δὲ περιφροῦντα καὶ μὴ πιστεύοντα,
24. Θὰ καταδικάσῃ ὁ Θεὸς εἰς σκληρὰς βασιάνους.

¹ *Δαρὶ* εἶναι τὸ ὄνομα δενδρύλλου τινὸς ἀκανθώδους ὅπερ φέρει καρπὸν ὀξύ. Σημαίνει ὡσαύτως ἀκάνθας καὶ τριβόλους.

25. Πάντες εἰς ἐμὲ ἀπελεύσονται,
 26. Καὶ ἐγὼ θ' ἀναλάβω νὰ λογαριασθῶ μετ' αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΘ'

Η ΗΩΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 30.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τὴν Ἡὼ καὶ εἰς τὰς δέκα νύκτας¹,
2. Εἰς τὸ διπλοῦν καὶ ἀπλοῦν,
3. Εἰς τὴν προσεγγίζουσαν ἐσπέραν,
4. Ὅτι αὕτη ἐστὶν ὁρκωμοσία γενομένη ἐκ προθέσεως.
5. Δὲν βλέπετε εἰς τί μετέβαλεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ;
6. Τὸν κατοικοῦντα ποτὲ τὸ Ἱερὺ τῶν στηλῶν;
7. Λαὸν οὐτινος δὲν ὑπῆρχεν ὅμοιος ἐπὶ τῆς γῆς;
8. Εἰς τί μετέβαλε τοὺς Θεμμίτας, τοὺς οἰκοδομοῦντας τὰς ἐαυτῶν
κατοικίας ἐπὶ τῆς κοιλάδος;
9. Καὶ τὸν Φαράω, τὸν ἐφευρετὴν τῆς τιμωρίας τοῦ ἀνασκολοπισμοῦ;
10. Πάντες κατεδυνάστευον τὴν γῆν,
11. Διασπείροντες ζιζάνια ἐπ' αὐτῆς.
12. Ὁ Θεὸς κατεδίκασεν ἅπαντας εἰς τὴν ποινὴν τῆς μαστιγώσεως,
13. Καθότι ὁ Κύριος ἀδιακόπως ἐφορᾷ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων.
14. Ὅποταν ὁ Κύριος, πρὸς δοκιμάσιν, πληροῖ εὐεργετημάτων τὸν
ἄνθρωπον,
15. Οὗτος ἀνακράζει· «ὁ Κύριός μου ἐτίμησέ με.»
16. Ἀλλ' ἐὰν ὁ Θεὸς, διὰ νὰ δοκιμάσῃ αὐτόν, περιορίσῃ τὰς ἐαυτοῦ
εὐεργεσίας,
17. Τότε πάλιν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀνακράζει· «ὁ Κύριός μου προσέ-
βαλέ με.»
18. Φεῦ! δὲν σέβεσθε τὸ ὄρφανόν,

¹ Ἐννοεῖ τὰς δέκα πρώτας νύκτας τοῦ μηνὸς Ζουλχετζέ, καλουμένης «Ἐλ-Ἀσσι-
οὔρα.»

19. Δὲν διατρέφετε ἀμοιβαίως τὸν πένητα.
20. Καταβροχθίζετε ἀπλήστως τὴν κληρονομίαν τοῦ πτωχοῦ.
21. Καὶ προτιμᾶτε τὸν πλοῦτον, παντὸς ἄλλου πράγματος.
22. Ὅποταν ἡ γῆ μετατραπῇ εἰς μικρὰ τεμάχια,
23. Ὅποταν ὁ Κύριός σου ἔλθῃ καὶ οἱ Ἄγγελοι σχηματίσωσι χορόν,
24. Ὅποταν προσεγγίσωσι πρὸς τὴν Γέενναν, φεῦ! τότε ὁ ἄνθρωπος θέλει συναισθανθῇ. Ἄλλ' εἰς τί θὰ ὠφελήσῃ αὐτὸν ἡ μετάνοια;
25. Θ' ἀνακράξῃ « εἴθε νὰ ἐπραττον τὸ ἀγαθὸν ἐν τῷ βίῳ μου! » Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐδεὶς δύναται τιμωρῆσαι ὡς ὁ Θεός.
26. Οὐδεὶς δύναται φορτωσάιν ἀλύσεις ὡς ὁ Θεός.
27. Ὡ ψυχὴ ἐξασφαλισθεῖσα ἤδη!
28. Ἀπελθε πρὸς τὸν Κύριόν σου, ἱκανοποιηθεῖσα ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ Θεοῦ.
29. Καταλογίσθητι μετὰ τῶν δούλων μου,
30. Εἴσελθε ἐν τῷ Παραδείσῳ μου,

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7'

Η ΧΩΡΑ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 20.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμονοῦ καὶ ἐλεήμονοι Θεοῦ.

1. Δὲν ὁμνῶ διὰ τὴν Χώραν ταύτην,
2. Εἰς ἣν ἤλθες ἵνα κατοικήσῃς.
3. Οὔτε διὰ τὸν πατέρα, οὐδὲ διὰ τὸ τέκνον.
4. Ἐπλάσαμεν τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ πενίᾳ.
5. Μὴ φρονῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει τις ἰσχυρότερος αὐτοῦ;
6. Οὗτος ἀνακράζει· « ἐδαπάνησα ὑπέρογκά ποσά. »
7. Μὴ φρονῇ, ὅτι οὐδεὶς ἐπιβλέπει αὐτόν;
8. Δὲν ἐδώσαμεν αὐτῷ δύο ὀφθαλμούς,
9. Μίαν γλῶσσαν καὶ δύο χεῖρας;
10. Δὲν ὠδηγήσαμεν αὐτὸν ἐπὶ τῶν δύο ὁδῶν, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς κακίας;
11. Καὶ ἐν τούτοις εἰσέτι δὲν κατῆλθε τὸν κρημνόν.
12. Τί ἐστι κρημνός;

13. Ἡ ἐξαγορὰ τῶν δούλων,
14. Ἡ διατροφή ἐν καιρῷ λιμοῦ,
15. Ὁ ὀρφανὸς μεθ' οὗ εἰμεθα συνδεδεμένοι διὰ τοῦ αἵματος,
16. Ἡ ὁ κατακυλιόμενος χαμαὶ πτωχός.
17. Ὁ οὕτω διάγων πιστεύων καὶ συνιστῶν ὑπομονὴν εἰς τοὺς ἄλλους, συμβουλεύων τὴν ἀνθρωπότητα,
18. Ἔσται μετὰ τῶν καλῶν ἐν τῇ δεξιᾷ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀνταποδόσεως.
19. Οἱ δὲ διαψεύσαντες τὰ ἡμέτερα σημεῖα, θὰ καθέξωσι τὰ ἀριστερά,
20. Καὶ θὰ περιβάλῃ αὐτοὺς τὸ πῦρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7Α'

Ο ΗΛΙΟΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 15.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τὸν ἥλιον καὶ εἰς τὴν λαμπρότητα αὐτοῦ,
2. Εἰς τὴν Σελήνην ὑπὸ τὴν παρακολουθῇ αὐτὸν ἐκ τοῦ σύνεγγυς,
3. Εἰς τὴν ἡμέραν τὴν δεικνύουσαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ λαμπρότητι.
4. Εἰς τὴν νύκτα τὴν καλύπτουσαν αὐτὸν,
5. Εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἰς τὸν ποιήσαντα αὐτὸν,
6. Εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὸν ἐκτείναντα αὐτήν,
7. Εἰς τὴν ψυχὴν καὶ εἰς τὸν μορφώσαντα αὐτήν,
8. Καὶ τὸν ἐνσπεύσαντα ἐν αὐτῇ τὴν κακίαν καὶ τὴν εὐσέβειαν,
9. Ὅτι, ὁ διαφυλάττων αὐτὴν ἀγνὴν ἔσται εὐδαίμων,
10. Ὁ δὲ διαφθείρων αὐτὴν ἀπόλλυται.
11. Ἡ Θέμις διέψευσε τὸν ἀπόστολον αὐτῆς, ἐνεκα τῆς κακίας της.
12. Ὅτε οἱ φαῦλοι μετέβησαν ὅπως φονεύσωσι τὴν Κάμηλον,
13. Εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἀπόστολος τοῦ Θεοῦ Σαλέχ· «Αὕτη ἐστὶ Κάμηλος τοῦ Θεοῦ, ἄφετε αὐτὴν ἵνα πῇ.»
14. Ἀλλ' οὗτοι αὐτὸν μὲν διέψευσαν, τὴν δὲ Κάμηλον ἐφόνευσαν.

Ο Κύριος ἐπέξετεινεν ἐπ' αὐτοῖς πᾶσι τὸ ἔγκλημα καὶ ἐτιμώρησε πάντας.
15. Οὐδόλως φοβεῖται οὗτος τὰς συνεπείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ὃΒ'

II NYE

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 21.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὅμνῶ εἰς τὴν νύκτα ὅπταν ἐπεκτείνῃ τὸν ἑαυτῆς πέπλον,
2. Εἰς τὴν ἡμέραν ὅπταν λάμπῃ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ λαμπρότητι,
3. Εἰς τὸν πλάσαντα τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ,
4. Ὅτι αἱ ὑμέτεραι προσπάθειαι ἔχουσι διάφορον τέλος.
5. Εἰς τὸν ἐλεοῦντα καὶ φοβούμενον,
6. Εἰς τὸν θεωροῦντα τὴν ὡραιότεραν πίστιν ὡς τὴν ἀληθινήν.
7. Εἰς τούτους διευκολύνομεν τὴν ὁδὸν τῆς εὐδαιμονίας.
8. Ἀλλ' εἰς τὸν φειδωλὸν τὸν περιφρονοῦντα τοὺς ἄλλους,
9. Καὶ θεωροῦντα ὡς ψευδῇ τὴν ὡραιότεραν τῶν πίστεων,
10. Εἰς τοῦτον θὰ ποιήσωμεν ἀκανθώδη τὴν ὁδὸν τῆς δυστυχίας.
11. Εἰς τί θὰ ὠφελήσωσιν αὐτὸν τὰ πλούτη, ἐὰν ῥιφθῇ ἐντὸς τῆς
Γεέννης;
12. Εἰς ἡμᾶς ἀνήκει ἡ καθοδήγησις τῶν ἀνθρώπων.
13. Εἰς ἡμᾶς ἀνήκει ἡ μέλλουσα ζωὴ καὶ ἡ τοῦ κόσμου τούτου.
14. Προανήγγειλα ὑμῖν τὸ παμφάγον πῦρ.
15. Μόνον οἱ ἀσεβεῖς θὰ ῥιφθῶσιν εἰς αὐτό,
16. Οἱ διαψεύσαντες τοὺς ἡμετέρους ἀποστόλους καὶ οἱ περιφρο-
νῶντες αὐτούς.
17. Ὁ εὐσεβὴς ὁ ἀποφύγῃ,
18. Ὁ καταδαπανῶν τὸν πλοῦτον αὐτοῦ πρὸς ἐξαγνισμόν του,
19. Ὁ πράττων τὸ ἀγαθόν, οὐχὶ ὅπως ἀνταμειφθῇ παρὰ τινος,
20. Ἀλλὰ μόνον ὅπως ἀξιωθῇ τοῦ βλέμματος τοῦ ὑψίστου Θεοῦ,
21. Βεβαίως θὰ τύχῃ τῆς ικανοποιήσεως ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ζ'

Ο ΕΩΘΙΝΟΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 11.

1. Ὁμνῶ εἰς τὸν Ἐωθινόν,
2. Εἰς τὴν νύκτα ὅπταν πυκνῶνται τὰ σκότη αὐτῆς,
3. Ὅτι ὁ Κύριός σου δὲν σ' ἐγκτελείψε, δὲν σ' ἀπεστράφη.
4. Ἡ μέλλουσα ζωὴ εἶναι διὰ σέ προτιμητέα τῆς παρούσης.
5. Ὁ Κύριός σου θὰ σοὶ δωρήσῃ τ' ἀγαθὰ αὐτοῦ, ἱκανοποιῶν σέ.
6. Ὡς ὁρφανὸς καὶ σέ περιέβαλψεν,
7. Ὡς ἀπολολὼς καὶ σέ καθωδήγησεν,
8. Ὡς πένης καὶ σέ ἐπλούτισε.
9. Μὴ ἔσῃ ἄρα σκληρὸς πρὸς τὸ ὁρφανόν,
10. Μὴ ἀπώθῃ τὸν ἐπκίτην.
11. Διηγῆθητι μᾶλλον τὰς εὐεργεσίας τοῦ Κυρίου σου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ηδ'

ΔΕΝ ΗΝΕΩΞΑΜΕΝ;

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 8.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίριμος καὶ ἐλεήμιμος Θεοῦ.

1. Δὲν ἠνεώξαμεν τὴν καρδίαν σου¹,
2. Ἐλαττώσαντες τὸ ἄγχος
3. Ὅπερ ἐπίζε τοὺς ὤμους σου,

¹ Τὰ ἐδάφια 1, 2 καὶ 3 ὑπαινίττονται ἀνάγνωσμά τι ἐπὶ τοῦ βίου τοῦ Μωάμετ "Τριττῆς ἦτο ὅτε δύο Ἀγγελοὶ ἐφανερώθησαν ἐνώπιόν του ἐξέτεινον αὐτὸν εὐσχημόν κατὰ γῆς, καὶ ὁ Γαβριὴλ (ὁ εἰς τῶν Ἀγγέλων), ἤνοιξεν αὐτοῦ τὸ στῆθος, χωρὶς νά

4. Ὑψώσαντες τὸ ὄνομά σου;
5. Παρὰ τῇ εὐτυχίᾳ κεῖται ἡ δυστυχία.
6. Παρὰ τῇ κακοδαιμονίᾳ κεῖται ἡ εὐδαιμονία.
7. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσευχῆς σου, ἐργάσθητι ὑπὲρ τοῦ Κυρίου,
8. Καὶ ἰκέτευσον αὐτὸν μετ' εὐλαβείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 7Ε'

Η ΣΥΚΗ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 8.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁμνύω εἰς τὴν συκὴν καὶ εἰς τὴν ἔλαιαν,
2. Εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ,
3. Εἰς τὴν ἱερὰν ἐκείνην χώραν,
4. Ὅτι πλάσαντες τὸν ἄνθρωπον διὰ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων ἀναλογιῶν,
5. Θέλομεν ἐξωθήσει αὐτὸν εἰς τὴν κατωτέραν βαθμίδα τῆς κλίμακος.
6. Ἐκτὸς τῶν πιστευσάντων καὶ ἀγαθοεργῶν, καθότι οὗτοι ἔξουσιν πλήρη ἀμοιβήν.
7. Τίς δύναται νὰ σὲ ὠθήσῃ ὥστε νὰ διαψεύσῃς τὴν ἀληθινὴν θρησκείαν;
8. Μὴ ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ὁ ἄριστος τῶν δικαστῶν;

προεσήχη τὸν ἐλάχιστον πόνον. Εἶτα ἐκβαλὼν τὴν καρδίαν ἐκαθάρισεν αὐτὴν ἀπὸ παντὸς ρύπου καὶ ἀπὸ τῶν μελαίνων ἐκείνων καὶ δηλητηριωδῶν βανίδων τῆς πρώτης ἀμαρτίας τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ, αἵτινες φωλεύουσιν εἰς τὴν καρδίαν τῶν ἀρίστων ἐκ τῶν ἀπογόνων του, παρορμῶσαι αὐτοὺς εἰς τὸ ἔγκλημα. Ἐξαγνίσας δ' ἐντελῶς ταύτην ἐνέπλησε πίστει, σοφίᾳ καὶ προφητικοῦ φωτός καὶ τὴν ἀναπέθηκεν εἰς τὰ στέρνα τοῦ παιδός. Ἐκτοσε ἤρχισε ν' ἀναβλύζῃ ἐκ τῆς ὕψεως αὐτοῦ τὸ μυστηριώδες ἐκείνο φῶς, ὅπερ κατέρρευσεν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, διὰ τῆς ἱερᾶς τῶν προφητῶν σειρᾶς, μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Ἰσαάκ καὶ Ἰσαήλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 35'

ΘΡΟΝΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 19.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀνάγνωθι, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου σου, ὅστις ἔκτισε τὰ πάντα,
2. Ὅστις ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον ἐκ θρόμβου αἵματος.
3. Ἀνάγνωθι, διότι ὁ Κύριός σου εἶναι ὁ γενναιότερος.
4. Οὗτος συνέστησε τῷ ἀνθρώπῳ τὴν χρῆσιν τῆς γραφίδος,
5. Διδάξας αὐτὸν ὅτι πρότερον ἡγνύει.
6. Ναί. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐξανέστη
7. Εὐημερήσας.
8. Τὰ πάντα τῷ Κυρίῳ σου ἀπελεύσονται.
9. Τί φρονεῖς περὶ τοῦ κωλύοντος
10. Τὸν δοῦλον τοῦ Θεοῦ τῆς προσευχῆς;
11. Τί φρονεῖς ἐὰν ἡκολούθει μᾶλλον τὴν εὐθεῖαν ὁδόν,
12. Παραγγέλλων τὴν εὐσέβειαν;
13. Τί φρονεῖς ἐὰν ὁ ἄνθρωπος διαψεύδῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ περιφρονῇ ταύτην;
14. Μὴ ἄγνοῇ ὅτι ὁ Θεὸς ἐφορᾷ τὰ πάντα;
15. Γινώσκει τοῦτο, καὶ ἂν δὲν παύσῃ θὰ συλλάβωμεν αὐτὸν ἐκ τῶν τριχῶν τοῦ μετώπου του.
16. Μέτωπον ἀπατηλὸν καὶ ἐνοχόν!
17. Ἄς συναθροίσῃ τὸ συνέδριον αὐτοῦ,
18. Καὶ ἡμεῖς θὰ συναθροίσωμεν τοὺς ἡμετέρους φύλακας.
19. Μὴ πείθου αὐτοῖς ἀλλὰ προσεύχου εἰς τὸν Θεὸν καὶ προσπάθησον νὰ προσεγγίσῃς αὐτῷ.

¹ Φρονοῦσιν ὅτι τὸ Κεφάλαιον τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον ἀποκαλυφθὲν τῷ Μωάμεθ, ἐνῷ εὕρισκετο ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ ὄρους Ἑράτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ʒΖ'

Η ΙΣΧΥΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 5.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Κατεπέμφαμεν τὸ Κοράνιον τὴν νύκτα τῆς Ἰσχύος ¹.
2. Τίς διδάξει σε περὶ τῆς νυκτὸς τῆς Ἰσχύος;
3. Ἡ νύξ τῆς Ἰσχύος αἰσιωτέρα ἐστὶ χιλίων μηνῶν.
4. Κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην οἱ Ἄγγελοι καὶ τὸ Πνεῦμα καταβαίνουσι, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Θεοῦ, κομιζόντες πᾶσι τὰ θεῖα αὐτοῦ θεσπίσματα.
5. Εἰρήνη ἐπὶ τῆς νυκτὸς ταύτης, μέχρις ἀνατολῆς τῆς Ἡϋς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ʒΗ'

Η ΕΝΑΡΓΗΣ ΕΝΔΕΙΞΙΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 8.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Οἱ ἄπιστοι, μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν καὶ οἱ Πολυθειῖσται, δὲν διηρέθησαν εἰς αἱρέσεις ἢ ὅτε ἐπεφάνη αὐτοῖς ἐναργῶς ἡ ἐνδείξις τῆς μακροθυμίας τοῦ Θεοῦ.

¹ Ἡ νύξ, ἡ ὑπὸ τῶν Ἀράβων καλουμένη *Λέϊλετ-ελ-Κάδρ*, ἔστι Νύξ τῆς ἰσχύος ἢ τοῦ θεοῦ θεσπίσματος, εἶναι ἡ νύξ τῆς 27 τοῦ μηνὸς Ῥαμαδάν, καθ' ἣν κατεβιβάσθη τὸ Κοράνιον. Κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα οἱ Ἄγγελοι καταβαίνουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ δὲ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ κομίζει τὰ θεσπίσματα τοῦ Θεοῦ. Διαρκούσης τῆς νυκτὸς ταύτης, ἐπικρατεῖ εἰρήνη ἐπὶ τῆς ὑψηλίου καὶ ἱερᾶ ἡρεμίας βασιλεῦσι καθ' ἅπασαν τὴν φύσιν, μέχρις οὗ ἀνατείλῃ ἡ αὐγή.

2. Ἀπόστολός τις ἐκ Θεοῦ, ἀναγινώσκει αὐτοῖς φύλλα ἱερὰ, περιέχοντα ἀληθεῖς Γραφάς.

3. Οἱ ὁπαδοὶ τῶν Γραφῶν δὲν διηρέθησαν εἰς αἵρέσεις ἢ ὅτε ἐπεφάνη αὐτοῖς ἐναργῶς ἡ ἐνδείξις αὕτη.

4. Τί ἐνετέλλοντο αὐτοῖς ἢ μόνον τὴν μετ' εὐλαθείας λατρείαν τοῦ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Κύριον ὑπακοήν, τὴν τήρησιν τῆς προσευχῆς καὶ τὴν ἐλεημοσύνην; Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀληθὴς θρησκεία.

5. Οἱ ἄπιστοι, μεταξὺ τῶν ὁπαδῶν τῶν Γραφῶν καὶ οἱ πολυθεῖσται, θὰ μένωσιν αἰωνίως εἰς τὸ πῦρ τῆς Γεέννης. Οὗτοι εἰσὶν οἱ κακοηέστεροι πάντων τῶν πλασμάτων.

6. Οἱ πιστεύοντες καὶ ἀγαθοεργήσαντες εἰσὶν οἱ καλλίτεροι πάντων.

7. Ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ εἶναι οἱ ἐπίρρυτοι κῆποι, ἐνθα θὰ μένωσιν εἰς αἰεί.

8. Ὁ θεὸς θὰ εὐχαριστηθῇ παρ' αὐτῶν καὶ αὐτοὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ἰδοὺ τί ἐπιφυλάσσεται τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3Θ'

Ο ΣΕΙΣΜΟΣ

Ἐν Μέκκα καὶ Μεδίῃ: Ἐδάφια 8.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὅπόταν ἡ γῆ κλονισθῇ ὑπὸ σφοδροῦ σεισμοῦ,
2. Καὶ ἀποσείσῃ τὸ ἐπ' αὐτῆς βάρος,
3. Τότε ὁ ἄνθρωπος θὰ ἐρωτήσῃ αὐτὴν τί ἔχει;
4. Καὶ αὕτη θὰ διηγηθῇ ὅ,τι γινώσκει,
5. Ὅτι παρὰ τοῦ Κυρίου σου ἀπεκαλύφθη αὕτη.
6. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ ἄνθρωποι θὰ προχωρῶσιν ἄθροοι ὅπως ἴδωσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα.
7. Ὁ οὖν ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν κατὰ τὸ βάρος ἐνὸς μορίου, εὕρισκε αὐτό,
8. Ὁ δὲ ἐργαζόμενος τὸ κακὸν κατὰ τὸ βάρος ἐνὸς μορίου, εὕρισκε αὐτὸ ὡσαύτως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ρ'

ΟΙ ΙΠΠΟΙ

Ἐν Μέκκᾳ καὶ Μεδίῳ. Ἐδάφια 11.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τοὺς πνευστιῶντας ἵππους,
2. Τοὺς φλόγας ἐκπέμποντας ἐκ τῶν ποδῶν,
3. Τοὺς ἐφορμῶντας ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν κατὰ τὴν πρωΐαν,
4. Ἐγείροντας κονιορτὸν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν,
5. Καὶ ἀνοίγοντας δίοδον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου,
6. Ὅτι ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐχάριστος πρὸς τὸν ἑαυτοῦ Κύριον.
7. Ὁ ἴδιος καταμαρτυρεῖ ἐναντίον ἑαυτοῦ.
8. Φλέγεται ἐκ τοῦ πόθου τῆς ἀπολαυῆς τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου τούτου.
9. Μὴ ἄγνοῃ, ὅτι, ὅπταν ἀνατραπῇ τὸ ἐν τοῖς τάφοις περιεχόμενον (οἱ νεκροί),
10. Ὅπταν τὰ μυστήρια τῶν καρδιῶν ἀποκαλυφθῶσι,
11. Ὁ Θεὸς θὰ κρίνῃ τὰς πράξεις αὐτοῦ;

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΑ'

ΤΟ ΚΤΥΠΗΜΑ

Ἐν Μέκκᾳ. Ἐδάφια 8.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Τὸ Κτύπημα. Τί ἐστὶ κτύπημα;
2. Τίς διδάξει σε τί ἐστὶ κτύπημα;
3. Καθ' ἣν ἡμέραν διασκορπισθῶσιν οἱ ἄνθρωποι ὡς χρυσαλλίδες,

4. Καὶ τὰ ὄρη ἵπτανται ὡς νιφάδες,
5. Ἐκεῖνος, οὐτινος αἱ πράξεις βαρύνουσι τὴν πλάστιγγα, ἔξει ζωὴν πλήρη ἀγαλλιάσεως.
6. Ἐκεῖνος, οὐτινος αἱ πράξεις θὰ ὦσιν ἐλαφραὶ ἐπὶ τῆς πλάστιγγος, ἔξει ὡς ἐνδιαίτημα τὸ βάραθρον.
7. Τίς διδάξει σε τί ἐστὶ βάραθρον;
8. Εἶναι τὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΒ'

ΤΟ ΠΛΟΥΤΕΙΝ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 8.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁ πόθος τοῦ πλουτεῖν θὰ ἐπασχολῇ ὑμᾶς
2. Μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν θὰ καταβῆτε εἰς τὸν τάφον.
3. Θὰ μάθητε ὅμως,
4. Καὶ ἐτι ἅπαξ, θὰ μάθητε.
5. Φεῦ! ἂν ἐμανθάνετε τοῦτο ἐξ ἰδίας γνώσεως!
6. Θὰ ἴδῃτε τὴν Γέενναν,
7. Θὰ ἴδῃτε αὐτὴν θετικῶς,
8. Καὶ τότε θὰ ἐξετασθῇτε περὶ τῶν τρυφῶν τοῦ κόσμου τούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΓ'

Η ΔΕΙΛΗ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 3.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὁμνῶ εἰς τὴν Δεῖλην τὴν μετὰ μεσημβρίαν,
2. Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐργάζεται διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀπώλειαν.

3. Πλὴν τῶν πιστευόντων, τῶν ἀγαθοεργούντων καὶ τῶν παροτρυνόντων τοὺς ἄλλους πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν καρτερίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΔ'

Ο ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 9.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτιρμοῦ καὶ ἐλεήμοῦ Θεοῦ.

1. Οὐαὶ τῷ συκοφάντῃ,
2. Τῷ ἐπισωρεύοντι πλοῦτη καὶ φυλάττοντι ταῦτα διὰ τὸ μέλλον!
3. Φρονεῖ ὅτι οἱ θησαυροὶ τοῦ θὰ χορηγήσωσιν αὐτῷ ζωὴν αἰώνιον.
4. Βεβαίως θὰ ριφθῇ εἰς τὴν *Χουττάμα*.
5. Τίς διδάξει σε τί ἔστι *Χουττάμα*;
6. Αὕτη ἐστὶ τὸ ἀνημμένον πῦρ τοῦ Θεοῦ,
7. Ὅπερ θὰ κατακαύσῃ τὴν καρδίαν τῶν ἀσεβῶν.
8. Θὰ περιβάλῃ αὐτοὺς ὡς ἄλλοτε
9. Ἐρειδομένους ἐπὶ στηλῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΕ'

Ο ΕΛΕΦΑΣ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 5.

1. Εἶδες πῶς μετεχειρίσθη ὁ Κύριός σου τοὺς συντρόφους τοῦ Ἐλέφαντος,
2. Ἀνατρέψας τὰς ἐπιβουλὰς αὐτῶν;
3. Ἀποστείλας κατ' αὐτῶν τὰ πτηνὰ Ἀπαρίλ,

4. Τὰ ἐκσφενδονίζοντα ἐναντίον αὐτῶν λίθους ἔχοντας ἐγκεχαρᾶγμένα σημεῖα ἐξ οὐρανοῦ;

5. Κατεπάτησεν αὐτοὺς ὡς ἀλοῶσι τὰ ζῶα τὸν σῖτον.¹

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΣ'

ΟΙ ΚΟΡΕΪΣΙΤΑΙ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 4.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμοκος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ζήτω ἡ ἔνωσις τῶν Κορεΐσιτῶν!

2. Ζήτω ἡ ἔνωσις αὐτῶν, ἵνα ἐξαποστέλλωσι Καραβάνια κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ κατὰ τὸ θέρος,

3. Οἵτινες ὑπηρετοῦσι τὸν Κύριον ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, ὅστις διέθρεψε καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ λιμοῦ,

4. Σώσας αὐτοὺς ἐκ τοῦ τρόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΖ'

ΤΑ ΣΚΕΥΗ

Ἐν Μέκκα καὶ Μεδίνη. Ἐδάφια 7.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμοκος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Τί φρονεῖς περὶ τοῦ διαψεύσαντος τὴν θρησκείαν ταύτην;

2. Τοῦ ἀπωθοῦντος τὸ ὄρφανόν

3. Καὶ κωλύοντος τοὺς ἄλλους ἀπὸ τοῦ νὰ διατρέφωσι τὸν πένητα;

¹ Ὑπονοεῖ μῦθόν τινα ἀραβικῆς παραδόσεως.

4. Οὐαὶ τοῖς προσευχομένοις
5. Μετ' ἀκηδίας
6. Καὶ ἐπιδείξεως!
7. Καὶ ἀρνούμενοις τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐλεημοσύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΗ'

ΤΟ ΚΑΟΥΘΕΡ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 3.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Σοὶ ἐδώκαμεν τὸ Κάουθερ,¹
2. Προσευχήθητι πρὸς τὸν Κύριόν σου καὶ πρόσφερον αὐτῷ θυσίας.
3. Ὁ ἀποστρεφόμενός σε τελευτήσῃ ἀνευ κληρονόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΘ'

ΟΙ ΑΠΙΣΤΟΙ

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 6.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Εἰπέ· ὦ ἄπιστοι!
2. Οὐ λατρεύσω ὃ,τι λατρεύετε,
3. Οὐ λατρεύετε ὃ,τι λατρεύω
4. Οὐ λατρεύω ὃ,τι λατρεύετε,

¹ Κάουθερ εἶναι τὸ ὄνομα πηγῆς τινος ἣ δεξαμενῆς ἐν τῇ Παραδείσῳ. Τὸ ὕδωρ αὐτῆς εἶναι ἡδὺ ὡς τὸ μέλι, ψυχρὸν ὡς ἡ χιών καὶ διαυγὲς ὡς ὁ κρύσταλλος. Τὸν ἄπαξ γευθέντα τοῦ ὕδατος αὐτῆς, οὐδέποτε θέλει βασανίσει ἡ δίψα. Περὶ τῆς εὐλογίας ταύτης ὁμιλοῦσι μετ' ἰδιαζούσης τέρψεως οἱ Ἀραβες συγγραφεῖς, εἰθισμένοι εἰς τὴν ἀνυπόφορον δίψαν τῆς ἐρήμου.

5. Οὐ λατρεύετε ὃ,τι λατρεύω.

6. Ἔχετε τὴν θρησκείαν σας, ἀγὼ ἔχω τὴν ἐμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΓ'

Η ΕΠΙΚΟΥΡΙΑ

Ἐν Μέκκα καὶ Μεδίνῃ. Ἐδάφια 3.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ὅποτεν καταφθάσῃ ἡ ἐπικουρία τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπέλθῃ ἡ νίκη,

2. Θέλεις ἴδει ἀθρόους τοὺς πάντας σπεύδοντας ἵνα ἀσπασθῶσι τὴν θρησκείαν τοῦ Θεοῦ.

3. Αἶνει τὸν Κυρίόν σου καὶ ἐπικαλέσθητι τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καθότι οὗτος ἀγαπᾷ νὰ συγχωρῇ τοὺς ἀνθρώπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΙΑ'

Η ΑΠΩΛΕΙΑ¹

Ἐν Μέκκα. Ἐδάφια 5.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Ἀπωλεσθήτωσαν αἱ χεῖρες τοῦ Ἀπῆ-Λεχάπεν, ἀπωλεσθήτω καὶ αὐτός ὁ ἴδιος!

2. Εἰς οὐδὲν θὰ ὠφελήσωσιν αὐτὸν τὰ πλούτη καὶ αἱ πράξεις του.

¹ Τὸ Κεφάλαιον τοῦτο ἐπιγράφεται καὶ Ἀπῆ-Λεχάπεν. Οὗτος ἦτο θεὸς τοῦ Μωάμεθ καὶ αἰπότε ἀντίπαλος αὐτοῦ. Ἀπεβίωσεν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν νίκην τοῦ Βέδρ.

3. Θὰ πυρποληθῇ εἰς τὰς φλόγας τοῦ αἰωνίου πυρός
4. Μετὰ τῆς ξυλοφόρου γυναικὸς τοῦ ¹.
5. Θὰ ἔχῃ προσηρτημένον εἰς τὸν τράχηλόν του σχοινίον ἐκ φλοιοῦ φοινικοδένδρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΙΒ'

ΤΟ ΕΝΙΑΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ²

Ἐν Μέκκα καὶ Μεδίνῃ. Ἐδάφια 4.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Εἰπέ· εἰς ἐστὶν ὁ Θεός.
2. Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος.
3. Οὐδέποτε ἐγέννησε καὶ οὐδέποτε ἐγεννήθη.
4. Οὐδὲν ὃν ὁμοιάζει πρὸς αὐτόν.

¹ Ἄλλ' οἱ πιστοὶ Μουσουλμάνοι ἀποδίδουσι τὸν θάνατόν του εἰς τὴν ἄρὰν, ἣν ὁ Μωάμεθ ἐξέφερε κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ὅταν ὕψωσε τὴν χεῖρα, ἵνα ἐκσφενδονίσῃ λίθον κατὰ τοῦ Προφήτου ἐπὶ τοῦ λήφου Σάφα.

² Ὁ Μωάμεθ καταρώμενος τὸν Ἀπὴ-Λεχάπεν, προσέθηκεν ὅτι ἡ σύζυγός του Οὐμ-Ζεμίλα θὰ φέρῃ τὸ δέμα τῶν ξύλων, ἐξ ὧν θέλει τρέφεσθαι τὸ πῦρ.

³ Ὁ Μωάμεθ, ἀποκρούων τὸ δόγμα τῆς Τριάδος, δὲν τὸ ἐγίνωσκεν εἰμὴ κατὰ τὰς ψευδεῖς περὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ τῆς θείας ἀποκαλύψεως πληροφορίας, ἃς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, κατοικούντων τότε ἐν Μέκκα καὶ Ἀραβίᾳ, καὶ ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν Χριστιανῶν τῆς Συρίας ἔλαβεν. Ἐντεῦθεν αἱ ἐν τῇ Κορανίᾳ περὶ τοῦ Θεανθρώπου ὑπάρχουσαι πλάναι, ἀβελτηρίαι καὶ ἀντιφάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΙΓ'

Ο ΟΡΘΡΟΣ

Ἐν Μέκκα καὶ Μεδίνῃ. Ἐδάφια 5.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Εἰπέ· ζητῶ καταφύγιον παρὰ τῷ Κυρίῳ τοῦ Ὁρθρου,
2. Ὅπως σωθῶ ἀπὸ τῆς κακίας τῶν παρ' αὐτοῦ πλασθέντων ὄντων.
3. Ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς ζοφερᾶς νυκτὸς, ὅταν καταλαμβάνῃ ἡμᾶς.
4. Ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν γοήτων, οἵτινες ποιοῦντες κόμβους ἐμφυσῶσιν αὐτοῖς ¹.
5. Ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῶν φθονερῶν, οἵτινες στήνουςι παγίδας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΡΙΔ'

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Ἐν Μέκκα καὶ Μεδίνῃ. Ἐδάφια 6.

Ἐν ὀνόματι τοῦ οἰκτίρμονος καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ.

1. Εἰπέ· ζητῶ καταφύγιον παρὰ τῷ Κυρίῳ τῶν ἀνθρώπων,
2. Τῷ βασιλεῖ τῶν ἀνθρώπων,
3. Τῷ Θεῷ τῶν ἀνθρώπων·

¹ Οἱ Μουσουλμάνοι συγγραφεῖς ἀποδίδουσιν εἰς τὰ τεχνάσματα γοήτων Ἰουδαίων χρονίαν καὶ μαρασμώδη νόσον, ἣτις κατέλαβε τὸν Μωάμεθ καὶ κατὰ τῆς ὁποίας πᾶν φάρμακον ἐφαίνετο ἀνίσχυρον. Περιγράφουσι δὲ οὕτω πως τὴν μαγείαν ἣτις παρήγαγε τὴν νόσον. Προπαρεσκευάσθη, λέγουσιν, ὑπὸ ὀρεινοῦ τινος Ἰουδαίου νεκρομάντεως, δν ἐδοῦθησαν αἱ θυγατέρες του, αἵτινες ἦσαν ὡς αὐτὸς ἐξησχημέναι εἰς τὴν σατανικὴν ταύτην τέχνην. Οὗτοι ἐσχημάτισαν μικρὸν τι ἐκ κηροῦ ὁμοίωμα, τοῦ

4. Κατὰ τῆς κακίας τοῦ ὑπαγορεύοντος τοὺς πονηροὺς διαλογισμοὺς καὶ κρυπτομένου,
5. Τοῦ ἐμφυσούντος τὸ κακὸν ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων,
6. Κατὰ τῶν πνευμάτων καὶ κατὰ τῶν ἀνθρώπων.

Μωάμεθ, ὃ περιέβαλον μὲ τρίχας τῆς κεφαλῆς του καὶ εἰς 8 ἐνέπηξαν ἑνδεκα βελόνας. Εἶτα λαβόντες χορδὴν τόξου, ἐποίησαν ἑνδεκα κόμβους καὶ ἐνεφύσησαν ἐκάστῳ, περιελίξαντες δὲ τῇ χορδῇ τὸ ὁμοίωμα, ἔρριψαν τὸ ὅλον ἐντὸς τοῦ φρέατος. Ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ δραστηρίου τούτου μαγεύματος ὁ Μωάμεθ ἐμαραίνεται, μέχρις οὗ ὁ φίλος του ἄγγελος Γαβριήλ τῷ ἀπεκάλυψεν ἐν ὀπτασίᾳ τὸ ἀπόκρυφον. Ἐγερθεὶς ὁ Μωάμεθ τοῦ ὕπνου ἐπεμψε τὸν Ἄλῃ εἰς τὸ φρέαρ, ἔνθα εὗρε τὸ ὁμοίωμα. Ὅταν ὁ Ἄλῃς ἔφερε τοῦτο εἰς τὸν Μωάμεθ, λέγει ἡ παράδοσις, ἀνέγνωσεν οὗτος ἐπ' αὐτοῦ τὰ δύο τελευταῖα ταῦτα κεφάλαια, ἅτινα τῷ ἀνεκοινώθησαν κατὰ τὴν προμνησθεῖσαν ὀπτασίαν. Τὰ Κεφάλαια ταῦτα σύγκεινται ἀμφότερα ἐξ ἑνδεκα ἐδαφίων, ὀνομάζονται δὲ Ἐξορκισμοὶ καὶ θεωροῦνται παρὰ τῶν προληπτικῶν Μουσουλμάνων ὡς δραστικά φυλακτήρια κατὰ τῆς γοητείας καὶ τῶν μαγικῶν ἀποδέσεων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΡΑΝΙΟΥ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Κεφ.		Σελίς
Α'	Ἡ Ἐναρξίς	13
Β'	Ἡ Βοῦς	14
Γ'	Ὁ Οἶκος Ἐμράν	45
Δ'	Αἱ Γυναῖκες	63
Ε'	Ἡ Τράπεζα	81
Σ'	Τὰ Κτήνη	96
Ζ'	Ἐλ-Ἀαράφ	111
Η'	Τὰ Λάφυρα	129
Θ'	Ἡ Μετάνοια	135
Ι'	Ἰωνᾶς	148
ΙΑ'	Χούδ	157
ΙΒ'	Ἰωσήφ	167
ΙΓ'	Ἡ Βροντή	177
ΙΔ'	Ἀβραάμ (εἰρήνῃ εἰη αὐτῷ)	181
ΙΕ'	Χέτζρ	186
ΙΣ'	Ἡ Μέλισσα	190
ΙΖ'	Ἡ Νυκτερινὴ ὁδοιπορία	200
ΙΗ'	Τὸ Ἀντρον	209
ΙΘ'	Ἡ Μαριάμ	218
Κ'	Τ. Χ.	22
ΚΑ'	Οἱ Προφῆται	1
ΚΒ'	Ἡ Ἱερά Ἀποδημία	24
ΚΓ'	Οἱ Πιστοί	24
ΚΔ'	Τὸ Φῶς	25
ΚΕ'	Ἐλ-Φουρκάν	260
ΚΣ'	Οἱ Ποιηταί	265
ΚΖ'	Ὁ Μύρμηξ	274
ΚΗ'	Τὰ Συμβάντα	281
ΚΘ'	Ἡ Ἀράχνη	289
Λ'	Οἱ Ἑλληγες	294
ΛΑ'	Λουκμάν	299
ΛΒ'	Ἡ Λατρεία	303
ΛΓ'	Οἱ Ὁμόσπονδοι	305
ΛΔ'	Σαβά	312
ΛΕ'	Οἱ Ἀγγελοὶ	317
ΛΣ'	Ἰά-Σίν	321
ΛΖ'	Αἱ τάξεις	326
ΛΗ'	Σάδ	333
ΛΘ'	Τὰ Στίφη	338
Μ'	Ὁ Πιστός	344
ΜΑ'	Ἡ Διασάφησις	351
ΜΒ'	Ἡ Συνδιάσκεψις	355

Κεφ.		Σελ.
ΜΓ'	Χρυσὰ Κοσμήματα	360
ΜΔ'	Ὁ Καπνός	365
ΜΕ'	Ἡ Προσκύνησις	368
ΜΣ'	Ἐλ-Ἀγκάφ	371
ΜΖ'	Ὁ Μώαμεθ	375
ΜΗ'	Ἡ Νίκη	378
ΜΘ'	Τὰ Δώματα	381
Ν'	Κάφ.	383
ΝΑ'	Οἱ Διασπείροντες	386
ΝΒ'	Τὸ Σινά	388
ΝΓ'	Ὁ Ἀστήρ	391
ΝΔ'	Ἡ Σελήνη	394
ΝΕ'	Ὁ Οἰκτίρμων	397
ΝΣ'	Τὸ Γεγονός	400
ΝΖ'	Ὁ Σιδηρός	403
ΝΗ'	Ἡ Προσφωνήσασα	406
ΝΘ'	Ἡ Μετοικεσία	409
Ξ'	Ἡ Δοκιμασία	412
ΞΑ'	Πολεμικὴ Παράταξις	414
ΞΒ'	Ἡ Παρασκευή	416
ΞΓ'	Οἱ Ὑποκριταί	417
ΞΔ'	Ἡ Ἀμοιβαία Ἀπάτη	418
ΞΕ'	Τὸ Διαζύγιον	420
ΞΣ'	Ἡ Ἀπαγόρευσις	422
ΞΖ'	Ἡ Βασιλεία	424
ΞΗ'	Ἡ Γραφίς	426
Θ'	Ἡ Ἀναπόφευκτος Ἡμέρα	428
	Αἱ Βαθμίδες	431
ΘΑ'	Ὁ Νῶε	433
ΘΒ'	Τὰ Πνεύματα	434
ΘΓ'	Ὁ Περιβεβλημένος	436
ΘΔ'	Ὁ Κεκαλυμμένος διὰ Μανδύου	438
ΘΕ'	Ἡ Ἀνάστασις	440
ΘΣΤ'	Ὁ Ἄνθρωπος	442
ΘΖ'	Οἱ Ἀπεσταλμένοι	444
ΘΗ'	Ἡ Ἀγγελία	446
ΘΘ'	Οἱ Ἀποπῶντες	447
Π'	Σκυθρωπασμός	449
ΠΑ'	Ὁ Σκοτισθεὶς Ἥλιος	451
ΠΒ'	Ὁ Διασχιζόμενος	452
ΠΓ'	Οἱ Δόλιοι	453
ΠΔ'	Ἡ Διάρρηξις	454
ΠΕ'	Τὰ Ζῳδια	456
ΠΣΤ'	Ὁ Ἑσπερος	457
ΠΖ'	Ὁ Ὑψιστος	458
ΠΗ'	Ἡ Περικαλύπτουσα Ἡμέρα	459
ΠΘ'	Ἡ Ἠώς	460
Υ'	Ἡ Χώρα	461
ΥΑ'	Ὁ Ἥλιος	462

Κεφ.		Σελ.
ΖΒ'	Ἡ Νύξ	463
ΖΓ'	Ὁ Ἑωθινός	464
ΖΔ'	Δέν Ἠνεώξαμεν;	»
ΖΕ'	Ἡ Συκῇ	465
ΣΓ'	Θρόμβος αἵματος	466
Ζ'	Ἡ Ἴσχύς	467
Η'	Ἡ Ἐναργής Ἐνδειξίς	»
Θ'	Ὁ Σεισμός	468
''	Οἱ Ἴπποι	469
ΡΑ'	Τὸ Κτύπημα	»
ΡΒ'	Τὸ Πλουτεῖν	470
ΡΓ'	Ἡ Δεῖλη	»
ΡΔ'	Ὁ Συκοφάντης	471
ΡΕ'	Ὁ Ἐλέφας	»
ΡΣΤ'	Οἱ Κορεῖσται	472
ΡΖ'	Τὰ Σκεύη	»
ΡΗ'	Τὸ Κάουθερ	473
ΡΘ'	Οἱ Ἀπιστοί	»
ΡΙ'	Ἡ Ἐπικουρία	474
ΡΙΑ'	Ἡ Ἀπώλεια	»
ΡΙΒ'	Τὸ Ἐνιαῖον τοῦ Θεοῦ	475
ΡΙΓ'	Ὁ Ὀρθρος	476
ΡΙΔ'	Οἱ Ἀνθρώποι	»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

[illegible]

200

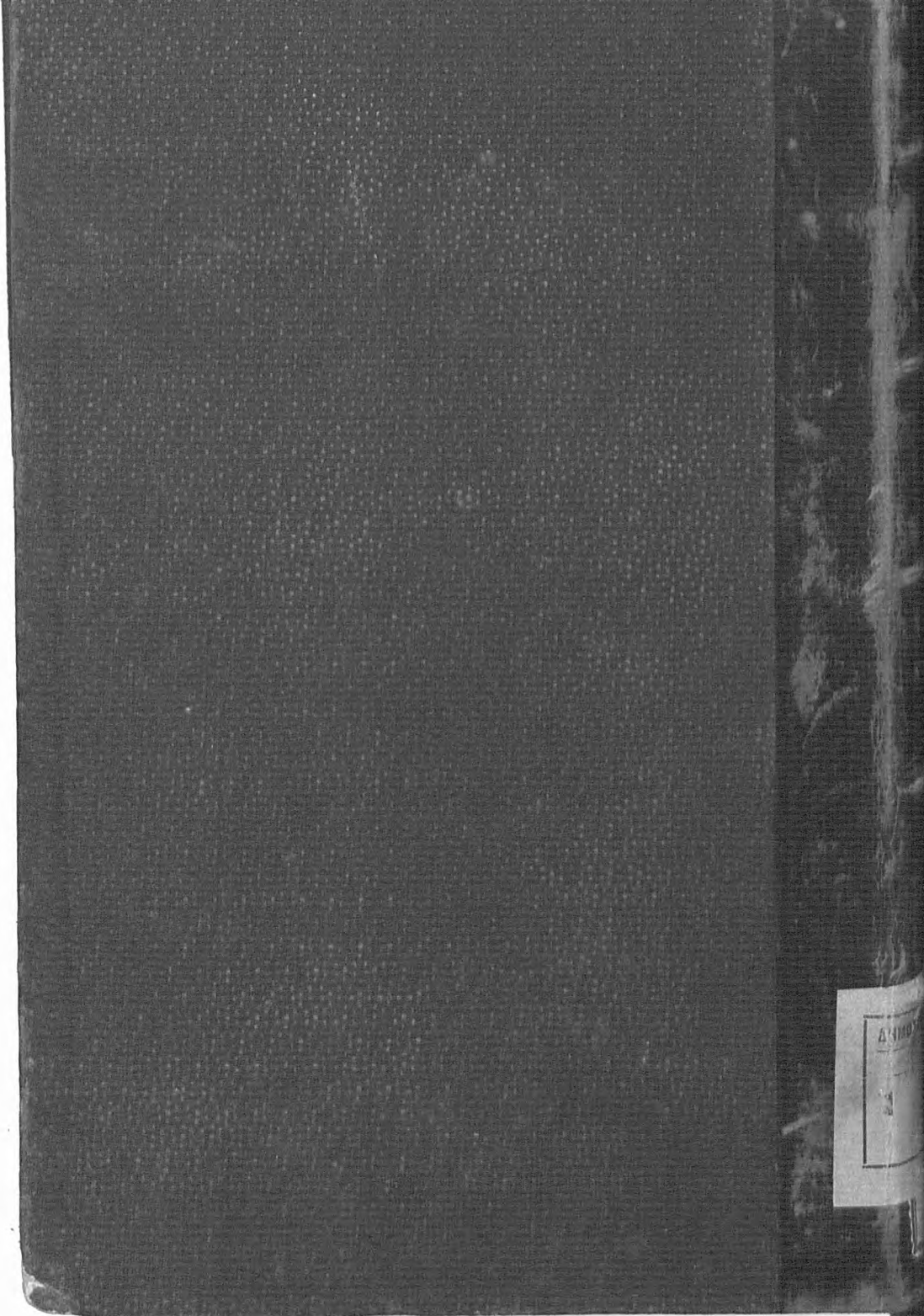
ΠΕ Πεντάκης, Γεράσιμος.

Κ Ο Ρ Α Ν Ι Ο Ν

ἀριθ. χρ. 376

*Ημερομηνία
ἐπιστροφής

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας